Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Arbejdsmændenes fagblad
Udgiver: Dansk Arbejdsmands Forbund
Udgivelsesår: 1934-1934

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 1 | 15.–1. | 1934 | 39. Aarg.

Arbejdsmændenes Fagblad er dit eget Blad — læs det!

Arbejderbevægelsens
Bibliotek og Arkiv

Aaret, der gik — Aaret, der kommer. —

Aaret, der gik, stod i Planøkonomiens — i Samfundsøkonomiens Tegn. Den liberalistiske Frikonkurrences Princip har i stigende Grad, godt hjulpet af Krigen — og Freden — efterhaanden vist sin sørgelig manglende Evne til at lede Produktion og Omsætning paa en for Befolkningen og det offentlige Tarv tilfredsstillende Maade. Uagtet der haves til Raadighed en Produktionskapacitet af et Omfang, der med rationel, planøkonomisk Anvendelse kunde skaffe Velstand i alle Hjem, gaar store Dele af Landets Befolkning arbejdsløse, ofte manglende det nødtørftigste. De seneste Udslag af de forældede samfundsøkonomiske Principer: Landenes Afspærringspolitik, Kontingenteringen, Tuskhandelen og Selvforsyningen, har i stadig stigende Grad ført til Erkendelsen af planøkonomiske Foranstaltningers Nødvendighed i Samfundshusholdningen, til Afløsning af en Planløshed, der under de nuværende inden- og udenrigspolitiske Tilstande vilde føre Land og Folk i Grøften, om den uhindret kunde fortsætte.

Se nu til Landbruget. Hvordan vilde det ikke være gaaet dette Erhverv, om ikke Lovgivningen var traadt støttende til med økonomiske og regulerende Foranstaltninger. Hvor mangen en Landmand maatte ikke have forladt Hus og Hjem paa Grund af svigtende Evne til at tilfredsstille Kreditor, og hvor mange vilde ikke have bukket under i Kapløbet om en Plads paa det efterhaanden mere og mere svigtende Marked, og hvor mange vil kunne holde under kommende Vanskeligheder, om ikke denne for vort Land saa vigtige Erhvervsgren stadig overvaages af Lovgivningen. Det er „Kræfternes frie Spil", Frikonkurrencens Princip, der her er afløst af Samfundets økonomiske, regulerende og planmæssige Indflydelse til Gavn for Landet, men først og fremmest til Gavn for Landbrugets Indehavere.

At Landbrugerne i stor Udstrækning ikke selv generer sig for at lade „Kræfternes frie Spil" udfolde sig overfor de fattige Lønarbejdere ude paa Landet, naar disse — trykket af Arbejdsløshed og paagaaende Konkurrence — af en overmægtig Bonde eller en Sogneraadsforsamling maa lade sig skambyde for det Arbejde, der nu og da fremkommer, er en Sag for sig, hvis særlige noble Beskaffenhed ikke taber noget ved, at de, der her fører an mod Arbejderne, ofte selv anraaber om og modtager økonomisk Hjælp af Samfundet og derigennem ogsaa af den Klasse Medborgere, hvis Standsfæller ude paa Landet man behandler saa ilde.

Og Industrien. Hvordan vilde det være gaaet den, om Lovgivningsmagten ikke ogsaa her havde truffet Foranstaltninger til Støtte? Valutareguleringen, Kronesænkningen og Rentenedsættelsen har alt ialt givet Industrien en Haandsrækning, hvis gavnlige Virkninger — helt bortset fra afvigte Aars Opsving — overhovedet slet ikke kan overskues, og uden hvilken den for en stor Del vilde have ligget under for udenlandsk Konkurrence, der vilde have oversvømmet vort Land med Produkter, der nu for en stor Del og i stadig stigende Grad fremstilles af os selv.

Hvis Virkningen af den økonomiske Hjælp, der her er Tale om, kunde gøres op i Øre pr. præsteret Arbejdstime, vilde det sikkert vise sig, at den Støtte, man ved Sænkning af Arbejdslønnen — ganske fejlagtigt forøvrigt — mener at kunne yde Industri og Haandværk, er det rene Vand herimod. Og saa vilde Arbejdsgiverne endda hellere have haft en Lockout: „Lockoutloven er den største Forbrydelse, der er begaaet mod det danske Erhvervsliv", siger de. Ja, man skal jo, som bekendt, høre meget, inden Ørene gaar af, og det er godt, der er klogere Folk i Danmark i de alvorlige Stunder.

Her skal ogsaa nævnes de Foranstaltninger, der er truffet til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, og herunder navnlig de Midler, der er stillet til Raadighed til Igangsættelse m. v. af offentlige Arbejder, der alle er af fremragende, samfundsmæssig Betydning.

Disse offentlige Foranstaltninger, der — som enhver kan se — alle er stærkt samfundsmæssigt betonede, har da ogsaa, selvom der naturligvis kan være begaaet visse Fejltagelser, haft en stor og heldbredende Indflydelse paa Erhvervslivet og derigennem paa Samfundets hele økonomiske Tilstand, selvom man ikke derigennem har opnaaet normale Beskæftigelsesforhold, men endnu lider under Trykket af en overordentlig Arbejdsløshed.

Det er i det store og hele et planmæssigt Forsøg paa gennem økonomiske og regulerende Foranstaltninger, omfattende de mere betydende Omraader indenfor Erhvervslivet, at bringe Ligevægt i de af Krisen fremkaldte og uden for Balance liggende økonomiske Tilstande.

At denne offentlige Indflydelse paa vort økonomiske Liv, paa Samfundsøkonomien, og som meget vel kan være Begyndelsen til en fuldstændig Omlægning af vort Produktions- og Omsætningssystem, stadig overvaaget og kontrolleret af Samfundet — Lovgivningsmagten — ud fra almene samfundsmæssige Hensyn, skulde kunne finde Sted uden Opposition, var ikke at vente. Alle, der i Kraft af de hidtidige Tilstande havde skabt sig en økonomisk Magtstilling i Samfundet, som nu føltes truet, har meldt sig og efter Evne øvet Indflydelse paa de politiske Forhandlinger, der har fundet Sted om disse Ting og skabt Liv og Bevægelse om dem, saa det nok kan antydes, at vi i hvert Fald ikke lever i politisk Dødvande for Tiden. Handelen vil ikke vide af Valutaregulering, Landbrugerne (L. S.) vil have større Kronesænkning, og alle Landbrugerne vil have større indenlandske Varepriser paa deres Produkter, Industrien vil have lave Varepriser og lav Arbejdsløn, og Arbejdsgiverforeningen vil have Lockout med efterfølgende lav Løn for i Kraft af den at faa trykket Varepriserne, medens Alverdens Nationaløkonomer hævder, at Krisens Aarsag er *for lave Varepriser* og for *lav* Arbejdsløn, og alt imedens bugner Varelagrene baade af Klæder og

Fødemidler, som store Dele af Befolkningen slet ikke har Raad til at købe, fordi Arbejdsløshed, Armod og Fattigdom efterhaanden har sat den ud af Stand dertil midt i al Overfloden.

Det er Plan, Planøkonomi i Samfundshusholdningen, baade af Hensyn til den enkelte Samfundsborger og Landets hele økonomiske og politiske Stilling overfor Udlandet, der her tiltrænges, og ikke en planløs Samfundsøkonomi, der efterhaanden forarmer større og større Dele af Befolkningen, blot fordi det ikke er muligt at holde de Kræfter i Tømme, der uden Hensyn til det heles Vel, endog i en vanskelig Tid, mener at skulle gøre sig en Fordel for sig selv.

Aaret, der gik, stod i den planmæssige Samfundsøkonomis Tegn, men hvordan med det nye Aar? Hvis de samfundsstyrende Kræfter, som Kriseforanstaltningerne har holdt nede, fortsat kan holdes nede, kan man vel tænke sig en Fortsættelse af Linien ud i Fremtiden ved Gennemførelsen af endnu flere Foranstaltninger af samme eller tilsvarende Art, og det kan ikke nægtes, at naar henses til den Uro, der rundt om i Verden foreligger paa baade det politiske og det økonomiske Omraade, vilde det være gavnligt for vort lille Land, om noget saadant kunde finde Sted.

Men man kan aldrig vide sig sikker. Det er ikke alene indenfor Arbejdernes Kreds, at der findes saakaldte Bolsheviker. De findes i alle Samfundslag, og selvom det i visse Tilfælde under normale Forhold kan være ligefrem nødvendigt at lade bundne Kræfter komme til Udfoldelse engang imellem, saa er saadant naturligvis langt fra ønskeligt, ja ligefrem utilstedeligt paa et Tidspunkt, hvor Betingelsen for Fortsættelsen af en i Gang værende forstandig Udvikling er Ro.

Foreløbig har vi imidlertid alle de af Arbejdsgiverne opsagte Overenskomster at glæde os ved. Det er jo altid noget at begynde det nye Aar med, — ikke mindst med Henblik paa den meget heldige Indflydelse, forrige Aars planøkonomiske Lovforanstaltninger, efter samstemmende Beretninger fra autoritativ Side, har haft paa vort hele Erhvervsliv. Dette gode Resultat — Resultatet af „den største Forbrydelse, der er gjort mod vort Erhvervsliv" (Lockoutloven), mødes nu med den Krigstrusel mod Samfundet, der jo faktisk er indeholdt i den foreliggende Masseopsigelse. Kunststykket er forøvrigt ikke svært. Fagforeningerne kunde mageligt have gjort det efter, og Opfordringer og fuldgode Motiver har det saa sandt heller ikke manglet paa.

Naa, Begyndelsen er jo ikke altid Enden lig, lad os haabe det her.

Men aldrig har nogen Tid kaldt paa Arbejdernes Sammenhold som vor. Fra Overklassens Side kaldes til Kamp mod „Fagforeningsvældet" og Arbejdernes „Privilegier" og fra Kommunisternes Side mod „Pampervældet", der „vildfører" Arbejderne og ikke udnytter Massernes „revolutionære Kraft". Begge Angreb er Udslag af en skør Tids manglende Evne til en rolig og objektiv Vurdering af den faktiske Tilstand.

Hvad er det for et Fagforeningsvælde, der sigtes til? Fagforeningerne lider ligesom andre af Tidens Tryk. Arbejdsrationering, Arbejdsløshed og Smudskonkurrence tillige med legalt Løntrykkeri sætter sine dybe Spor i Arbejderhjemmene, og det eneste Privilegium, Fagforeningsmedlemmet ligger inde med, er — i heldigste Tilfælde — Privilegiet til at lade sig udbytte. Det kan saamænd godt være, at dette Privilegium nu pludselig har faaet Værdi i andre Samfundsklasser ogsaa, nu da man ogsaa der har faaet Arbejdsløshedens ubarmhjertige Svøbe at føle; men det kan jo ogsaa godt være, at dette Privilegium ikke synes saa værdifuldt endda, naar først man rigtig har stiftet Bekendtskab med det.

Og hvad er det, der skal opnaas ved en mere rationel Udnyttelse af Arbejdernes revolutionære Kraft; hvad er det udover, hvad der allerede er opnaaet? Og paa hvilken Maade skal denne Udnyttelse finde Sted? Hvis man mener, at de Arbejdere, der ikke vil slutte sig til den terroristiske og voldelige Metode i vor Klasses Kamp for Tiden, ikke er tilstrækkeligt socialistisk indstillede, tager man fejl — grundigt fejl. Den socialdemokratiske Arbejder, der gennem den demokratiske Udvikling af Samfundsforholdene er naaet frem til det økonomiske og kulturelle Stade, hvorpaa han nu staar, savner aldeles ikke Blikket for Uretfærdigheden i den foreliggende Magtfordeling i Samfundet, men har blot en veludviklet og sund Dømmekraft angaaende Virkningen af hans egen personlige og hele hans Klasses Indsats og Risiko ved Paavirkning af de Samfundsfunktioner, der her kan have Interesse. Og forresten — Sporene skræmmer.

Den kommende Tid vil som ingen anden kalde paa vort Sammenhold, fagligt og politisk. Vi maa være forberedt paa Overraskelser. Tiden er urolig og Samfundsforholdene vanskelige. Men vi maa aldrig glemme, at den Fremgang, den danske Arbejderklasse har haft, har den vundet paa Folkefrihedens, Demokratiets og Lovlighedens Grund, og hverken den indre- eller udenrigspolitiske Tilstand afgiver Grundlag for Formodning om, at andre Veje staar Arbejderne aabne.

A.

Vort Fagblad.

I Begyndelsen af det Aar, som er gaaet, udvidede vort Forbund Udsendelsen af Fagbladet saaledes som der paa vor Kongres fra Afdelingsrepræsentanternes Side fremsattes Forslag om.

I den forløbne Tid siden da har det vist sig, at et stedse stigende Antal Afdelinger har fremsat Begæring om at modtage Fagbladet i flere Eksemplarer end oprindelig bestilt, hvilket i Forbindelse med Hovedledelsens Ønske om at bringe det bedst mulige Stof har gjort en Udvidelse af Fagbladet nødvendig, og Medlemmerne vil derfor med dette Nummer modtage Bladet i et udvidet Format, som vi tror vil vække Tilfredshed.

Vi knytter hertil Haabet om, at det tillige skal lykkes os at skabe et Indhold, der maa tiltale Medlemmerne,

saaledes at den Interesse, som hidtil er lagt for Dagen, fortsat kan udvikles og styrkes, saa at Fagbladet kan blive det, som var tiltænkt, nemlig et virkeligt Bindeled mellem vort Forbund og dets mange Tusinde Medlemmer. *Red.*

Arbejdsløshedskassen.

Vor Indsats under Krisen.

Efter den forrige Krise havde vi her i Landet nogenlunde gode Arbejdsmuligheder, efter at den store Verdenskrise med sin Planløshed og Arbejdsløshed var sat ind over de store Lande i Syd og Vest, og Aaret 1929—30 maa endog for vor Arbejdsløshedskasse betegnes som et særdeles godt Aar, og vi sluttede Regnskabet med et rent Overskud paa Kr. 2.498.000,00 og med en Beholdning paa Kr. 2.919.000,00, og ogsaa den første Halvdel af Aaret 1930—31 maa betegnes som normal; men hen paa Efteraaret satte Krisen ind med megen stor Arbejdsløshed, der ogsaa ramte Tusinder af vore Medlemmer, og vi fik i Oktober den første Kriselov, der gav Understøttelse eller forlænget Understøttelse til alle Arbejdsløse, baade organiserede og uorganiserede Arbejdere; men dog satte Arbejdsløsheden saa kraftigt ind over os, at vi, trods det gode første Halvaar, sluttede Regnskabet med et Underskud paa Kr. 472.000,00. Vi havde i Regnskabsaaret udbetalt Understøttelse med et samlet Beløb paa Kr. 8.599.000,00 mod Kr. 6.676.000,00 Aaret forud.

Aaret 1931—32 var helt igennem i Krisens Tegn. Tusinder og atter Tusinder af Medlemmer gik arbejdsløse det hele Aar, og Arbejdsløshedskassens Beholdning svandt og svandt, og den sidste Øre af vore ca. 3 Mill. Kr. var brugt, før Regnskabsaaret sluttede, og vi maatte optage vore første Laan. Regnskabet sluttede med et Underskud paa Kr. 2.566.000,00 og med en samlet Udgift af Understøttelse paa et Beløb af Kr. 10.869.000,00, og vi gik ind i det nye Aar, der laa mørkt og truende for os, med over 27.500 Medlemmer arbejdsløse, og med en nødtvungen Paaligning af Ekstrakontingent paa Kr. 1,00 om Ugen pr. Medlem; men var det forrige Aar strengt, saa var 1932—33 dog langt værre. Vi var paa et Tidspunkt oppe og havde over Halvdelen af vort samlede Medlemstal uden Beskæftigelse, ja, i en enkelt Uge kontrollerede vi endog 57.720 Medlemmer uden Arbejde, og vi udbetalte i det Aar Understøttelse jfr. vore Vedtægter Kr. 15.048.000,00, foruden at vi jfr. Lov Nr. 180 som fortsat Hjælp udbetalte noget over 7 Mill. Kr. Ialt udbetalte vor Arbejdsløshedskasse saaledes i det Aar over Kr. 22.200.000,00 til vore Arbejdsløse, og Paaligningen var løbende hele Aaret.

Vi maa benytte denne Lejlighed til at rette den Misforstaaelse, der er hos mange af vore Medlemmer, og muligt ogsaa hos enkelte af vore Tillidsmænd, om, at Arbejdsløshedskassen endnu har et Ekstrakontingent løbende paa Kr. 1,00 om Ugen. Det har vor Kasse nemlig slet ikke. Paa Delegeretmødet i 1932 vedtoges det at forhøje vore Understøttelsesdagpengesatser med 50 Øre, og Kontingentet hertil, 16 Øre om Ugen, vedtoges det at tage af den løbende Paaligning. Delegeretmødet vedtog ligeledes Oprettelse af Fortsættelseskassen, og Kontingentet hertil, 25 Øre om Ugen, vedtoges det foreløbig at tage af Paaligningen, og det paalignede Ekstrakontingent er dermed blevet nedsat fra 1 Kr. om Ugen til 59 Øre om Ugen, og yderligere har vi i Sommer, jfr. Lov Nr. 136 om Sommerhjælp til Arbejdsløse, i 22 Uger i Tiden fra 1' Maj—30' September 1933, til Dækning af denne Lovs Udgifter været forpligtet til at udrede et Ekstrakontingent af 30 Øre om Ugen pr. arbejdende Medlem. Ogsaa dette Ekstrakontingent er, i Henhold til Hovedbestyrelsens Beslutning, i det væsentligste taget af Paaligningen og er ikke af vor Kasse opkrævet hos Medlemmerne.

Det paalignede Ekstrakontingent er altsaa gaaet ned fra 1 Kr. til 59 Øre og nu i Sommerhalvaaret til ca. Halvdelen heraf.

Arbejdsløshedskassens Indtægter med Ekstrakontingentet er altsaa i Tiden fra 1932 til Dato mere end halveret.

Fra Krisen satte ind i 1930, har den raseret i en uhyggelig og stigende Udstrækning blandt vore Medlemmer. Tusinder smaa Hjem er delvis lagt øde og er ribbet omtrent til det nøgne, og Tiden har været med Savn og Afsavn ofte af selv det nødtørftigste for mange Tusinder af vore Kammerater; men dog har vi ikke ladet Ulykken gaa hen over os uden Modstand og uden i saa stor Udstrækning, som Kassen evnede, at træffe mildnende Modforanstaltninger, og takket være et internt Samarbejde mellem vor Ledelse og den værende Regering og Rigsdagsflertallet, har vi i Fællesskab kunnet foretage betydelige Modforanstaltninger for at raade Bod paa de dybe Vunder, Krisen har slaaet i de Tusinde smaa Hjem.

Arbejdsløshedsloven er revideret, og vi har faaet vore offentlige Tilskud forøget med Beløb, der tæller i Millioner af Kroner. Vi har faaet Loven om Fortsættelseskasserne paa saadanne Vilkaar, at vi maa siges at have Bæreevne til at tage de dermed forbundne 70 Dages forlænget Understøttelse op, og det økonomiske Grundlag for hele Arbejdsløshedsforsikringen maa nu, sammenholdt med tidligere, siges at være saadant, at bliver der blot jævnt gode Arbejdsmuligheder, saa kan Kasserne hurtigt genrejse sig, og de har alle Muligheder for at kunne konsolidere sig.

Der er altsaa skaffet Arbejdsløshedskasserne Arbejdsmuligheder og Arbejdskaar, foruden at en Række Love er gennemført, alle med det for Øje at mildne Arbejdernes Kaar under Krisen. Vi skal nævne Loven om Vejmillionerne, Grundforbedring, Afvanding, og videre Loven om direkte Hjælp til Arbejdsløse, Lovene af Oktober 1931, 1' Maj 1933 og 23' Juni 1933, Loven om Vinterhjælp og Loven af Maj 1933, og fra vor Arbejdsløshedskasses Hovedkontor har vi fra Krisens Begyndelse og indtil Januar Maaned i Aar direkte udbetalt til

vore Medlemmer et samlet Beløb, der bliver paa over 60 Mill. Kr., og dog skal det siges højt, saa alle kan høre det, Kaarene i de smaa Hjem, der har været ramt af Krisen og den forbandede Arbejdsløshed, har været trange, og Levekaarene har til Trods for baade faglig og solidarisk Indsats, været smaa og trykkede; men ser vi hen paa Arbejdsløses Kaar i alle andre Lande, ja, saa maa det siges lige saa højt og lige saa kraftigt, at Danmarks Arbejdere kan prise sig lykkelige af, at de har holdt sammen baade fagligt og politisk. Vi har set, hvad Splittelse førte til. Splittelsen i det engelske Arbejderparti førte den nationale Reaktion til Magten, Splittelsen blandt Tysklands Arbejdere, hvor Kommunisterne førte den store, mægtige Arbejderbevægelse i Graven, har bragt Sorg og Ulykke i alle smaa Hjem. Lad os tage Lære heraf, og lad os fortsat holde sammen. Faglige og politiske Skruebrækkere bør der ikke være Plads til blandt Danmarks Arbejdere.

Johs. Nielsen.

Ny Sekretær i »S. T. F.«

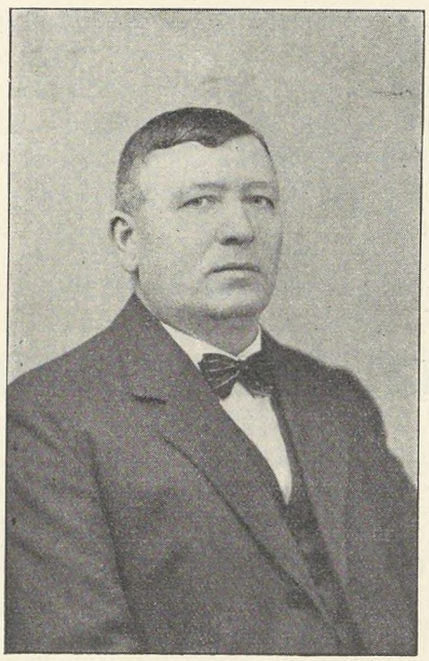

Nils Mårtenson.

Efter Oskar Eriksons, Skandinavisk Transportarbejder Federations tidligere Sekretærs Død, har den skandinaviske Transportarbejder Federation paa et ekstraordinært Møde i Göteborg til Oscar Eriksons Efterfølger valgt: Sekretær i Svensk Transportarbejder Forbund, *Nils Mårtenson.*

Nils Mårtenson er mangeaarig Tillidsmand indenfor det svenske Transportarbejder Forbund og er anerkendt som en betydelig Arbejdskraft og meget flittig og omhyggelig Mand. — Vi tror derfor, at den skandinaviske Transportarbejder Federation i *Nils Mårtenson* vil faa en udmærket Sekretær, der vil fortsætte de gode Traditioner og yderligere underbygge Federationens Betydning. —

Nils Mårtenson var Tillidsmand allerede i 1905 indenfor Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbund, men overflyttedes fra dette i 1907 til Svensk Transportarbejder Forbund. — Her var han gennem en Aarrække, nemlig fra 1910 til 1916, Formand for Svensk Transportarbejder Forbunds Landskrona Afdeling, ligesom han ret hurtigt indvalgtes i Landskronas Arbejderkommunes Styrelse, hvor han har fungeret baade som Næstformand og senest som Formand. — I Aarene 1915 til 1916 var han Medlem af Landskronas Kommunalbestyrelse.

I 1916 valgtes *Nils Mårtenson* til den Plads, han i Øjeblikket beklæder indenfor det svenske Transportarbejder Forbund, nemlig Sekretærpladsen. Det er saaledes en lang Række Aar, *Nils Mårtenson* har arbejdet indenfor den svenske Arbejderbevægelse. og han sidder sikkert derfor inde med alle de Forudsætninger, man kan forlange, for at beklæde den Plads, som Den skandinaviske Transportarbejder Federation nu har betroet ham.

Vi ønsker *Nils Mårtenson* til Lykke med Valget, og lykønsker den skandinaviske Transportarbejder Federation med det her foretagne Valg.

Kontraster.

Parfumeduft, Raslen af Silkekjoler, Pelse, Stads —
Mennesker i Laser — Hunger, Graad.
Luksusbiler suser — Porte slaas op —
drukken Latter — Musik —
Børneslaver træller — mørke Fabrikker,
Taarer, Svindsot — Lig.
Aktiekurser, Forretningstransaktioner, Krak —
Alenlange Bladartikler — Bedrageri —
Mad indenfor Udstillingsvinduerne — klirrende Glas —
Politi — Forbrydelse — mørk Tragedie.

Blinkende Ordner, lynende Vaaben —
æggende Taler — Parader —
Bajonnetoverfald — Broder mod Broder —
Strømme af Blod — Trækors i endeløse Rækker.
Arbejdsløshed — Nødforordninger —
men trods Massernes Sult, Millioner til Militarismen —
Mindretallets Magt — Daarers Regime —
KAPITALISMEN.

Røde Faner — Stemmer — Mennesker, forskellige
Racer, Brødre.
— forskellige Sprog — samme Sang, fra Øster, Vester,
Nord, Syd,
Krigen, Arbejdsløsheden, Racehadet — alt er
forsvundet —

Frihed, Arbejde, Fred — Fornuften har endelig sejret.
Livsglæde, Lykke, Broderskab — en Saga er
Militarismen —
Mængden — stræber efter Mængdens Vel —
SOCIALISMEN.

„Trafikmannen"s Julenummer.

Fortsat Agitation.

Alle Mand af Hus.

Ogsaa i det nye Aar vil vi fortsætte med Agitationen for Tilslutning til vort Forbund.

Ufortrødent maa Paavirkningen af de uorganiserede og daarligt organiserede fortsættes, indtil alle Arbejdsmænd har fundet deres Plads i vore Rækker, hvilket er en absolut Nødvendighed, hvis det skal lykkes os fortsat at gennemføre vore Lønkrav i de reaktionært ledede Sogneraad, hvoraf der desværre — uanset vort Partis sejrrige Fremgang ved Kommunevalgene — stadig findes en Del ud over Landet.

Tiden maa netop i Øjeblikket være inde til en virksom Aktion for Oprettelse af Overenskomster med Sogneraadene. I hvert Fald burde den danske Landbostand, hvoraf 40—45 % for Tiden oppebærer Krisehjælp af Staten for at kunne bevare deres Bedrifter, være modtagelig for Arbejdernes Argumenter til Fordel for forbedrede Lønninger ved de af Sognekommunerne iværksatte Arbejder.

Kravet fra vor Side om tarifmæssige Lønninger underbygges om muligt endnu mere derved, at de af Kommunerne iværksatte Arbejder i det væsentlige projekteres og beregnes af Amternes Ingeniører paa Grundlag af de gældende tarifmæssige Lønninger, ligesom Ministeriet bevilger Statstilskud i Henhold hertil.

Kravet overfor Sognekommunerne vil naturligvis styrkes, saafremt der tillige kan henvises til, at der ikke findes nogen uorganiserede Arbejdere, af hvem Arbejdet kan forventes udført, uanset de Vilkaar, der bydes. Derfor gælder det om, at Agitationen føres til Bunds, saa ingen forbliver upaavirket, men at alle faar Forstaaelsen af, at det er Organisationen — Dansk Arbejdsmands Forbund — og alene den, der er i Stand til at gennemføre forbedrede Arbejds- og Lønforhold for Arbejdsmændene.

Agitationen er dog ikke fuldbyrdet, selvom det lykkes at organisere alle Arbejdsmænd. Vort Arbejde for at hæve Arbejdslønningerne og forbedre Arbejdsvilkaarene maa tillige føre med sig, at en udvidet Oplysningsvirksomhed gennemføres i alle vore Afdelinger for derigennem at give vore Medlemmer Indsigt og dermed Andel i det Arbejde, som skal udføres. Det gælder om at gøre hvert enkelt Medlem interesseret i alt, hvad der foregaar indenfor Organisationen, saaledes at han kan føle sig som Medarbejder i den fælles Sag. Ikke mindst i vor Tid, hvor Arbejderklassens Modstander sniger sig nærmere og nærmere for i et eventuelt belejligt Øjeblik at benytte sig af et pludseligt Kvælertag for at tvinge os i Knæ, er det af den allerstørste Betydning, at vi indser Nødvendigheden af at være paa Vagt og klar til Kamp.

Derfor skal den gennem Aarenes Medgang skabte Tryghedsfølelse og bundfældede Tro paa fortsat Fremgang — ogsaa uden den personlige Indsats, som Organisationens Pionerer tidligere ydede — rykkes op. Altfor mange Arbejdere har, selvom det ikke er vor Mening at sige noget ondt om Hjemmets Krav, Kolonihavernes og Sportens Værdi, ladet sig bjergtage heraf. Af Hensyn til Hjemmets Værn maa enhver ud af Kakkelovnens nok saa lune Hygge, og det er til ingen Nytte at kende Hemmeligheden ved Dyrkning af Hvidkaal, og den bedste Maade at give en Fodbold op paa, hvis disse Kundskabers Erhvervelse betales med Svækkelse af Organisationernes Indflydelse og Magt.

Vi møder allerede i det nye Aars første Maaned den Trusel mod vore hidtidige Overenskomster, som er indeholdt i Arbejdsgivernes Opsigelse. Det maa derfor gaa op for alle, at det gælder om at yde en personlig Indsats i den kommende Tid.

Parolen er: Alle Mand af Hus, naar Organisationen kalder, hvad enten saa Kaldet gælder Generalforsamlinger, Agitation eller andet for Organisationen betydningsfuldt Arbejde.

Skab med Din Interesse det friske Vindpust, der kan feje Skumlen og Ligegyldighed over Ende! Ban Vejen for den faste Tro og Styrke, som bringer al Modstand til at briste, saa skal den kommende Tid byde paa fortsat Fremgang. R.—dt.

National og international Planøkonomi.

Naar man forestiller sig Planøkonomien som en Ordning, hvor Produktionen er afpasset efter det bestaaende Behov, hvad der er i Overensstemmelse med Fagforeningernes Opfattelse, saa er et muligst grundig Kendskab til alle af Produktionen, Forbruget og Fordelingen betingede Faktorer en absolut Nødvendighed. Planøkonomi er saaledes, saafremt man ikke tilstræber international Planøkonomi (hvad vistnok for Tiden ingen anser for muligt) bundet ved nationale Normer og Grænser, d. v. s. hovedsagelig de Grænser, indenfor hvilke de til Planøkonomiens Organisering fornødne lovlige, administrativ-tekniske, statistiske og andre Forudsætninger er tilstede. Med andre Ord: Planøkonomien kan og maa foreløbig være *national*.

Altsaa dog „Nationalsocialisme"? Herpaa kan først svares, at Nationalsocialismen — ogsaa i Italien kaldte Fascisterne sig oprindelig Nationalsocialister — ikke har det ringeste at gøre med Socialisme, men udelukkende skal dække den af den økonomiske Verdenskrise haardt ramte internationale Kapitalismes Tilbagetog i den nationale Ramme. Naar Fascisterne derudover

endnu tilstræber et politisk og verdensanskueligt Maal, er dette at give Tilbagetoget en endegyldig Karakter.

Fagbevægelsens Planøkonomi er en Planøkonomi med Blikket udefter, efter de Muligheder, som tillader, under og efter Organiseringen af den egen Produktion og det egne Behov sammen med de andre Lande at tilstræbe de af Verdensplanøkonomiens Veje, som i Kraft af større Muligheder kan tilvejebringe en højere Standard for alle Lande. Fascismen er, i Modsætning hertil, en Bevægelse, der vil skrue Udviklingen tilbage. Den økonomiske Udvekslings System, som hidtil mere slet end ret (dette beviser den internationale og nationale Økonomis Sammenbrud i den nuværende Krise) var indstillet paa nationale Nødvendigheder og internationale Forbindelser, skal bringes i Forvirring og ødelægges. Sammenligner man det med et Jernbanenet, saa skal saa at sige uden indbyrdes Hensyntagen ethvert Land indføre en ny og fra andre Lande afvigende Sporvidde. Hvad der i et saadant Tilfælde vilde indtræde for Jernbanedriften, vilde ogsaa opstaa for Økonomien: Hindringer, Stilstand, Kaos. Hvad et saadant Kaos betyder, har man allerede med alle Konsekvenser oplevet paa Valutaomraadet, der findes ikke mere nogen fast international Værdimaaler og heller ikke mere en ordnet international Vareudveksling.

Dersom Spørgsmaalet — hvad der er Tilfældet for Fascisternes Vedkommende — stilles saaledes: „national eller international Økonomi", kan Svaret kun lyde paa „national Økonomi". Hvad angaar Arbejderklassen, kommer dette Spørgsmaal slet ikke i Betragtning. Dens Program og Maal er national *og* international Økonomi.

Hendrik de Man, som fornylig har forelagt den belgiske Arbejderbevægelse sin „Arbejdsplan", har i sit indledende Foredrag ligeledes med al Tydelighed understreget dette Standpunkt. Hans Ønske og Haab, at hans nationale Plan ogsaa maatte bane sig Vej internationalt, er en Bekendelse til Internationalismen, den Internationalisme, som ikke er en Flugt fra national Uformuenhed og national Svaghed, men en Videreudvikling af praktisk virkeliggjorte nationale planøkonomiske Grundlag.

Da Belgien hører til de faa Lande, som gennem alle Aar med den største Sejghed og Udholdenhed og indtil Udnyttelsen af den sidste Mulighed og den sidste gode Vilje er gaaet ind for Bevarelse og Redning af den Verdensøkonomi, som med megen Møje og til alles Nytte var virkeliggjort forinden det store Krak, er det, uden at den kan mistænkes for Hykleri, berettiget til at udtale det, som de Man i denne specielle Forbindelse uden Ængstelighed gav Udtryk for i sit indledende Foredrag:

„Saalænge vi havde at gøre med en fremskridende, opadgaaende og til Verdensmarkedets Ekspansion bunden Kapitalisme, kunde vi nøjes med den klassiske Tese, som forventede Socialismens internationale Virkeliggørelse af Kapitalismens internationale Udvikling. Det er forstaaeligt, at man under disse Omstændigheder kunde sige, at Socialismen først maatte virkeliggøres i den internationale og dernæst indenfor den nationale Ramme og at det var en Illusion at mene, at man kunde virkeliggøre „Socialismen i et Land". Det vilde i Øjeblikket være katastrofalt, dersom vi kun vilde gentage denne Formel, som omtrent er blevet rituel. Vi maa tværtimod være klar over, at Kapitalismen i den nuværende Fase af sin Udvikling stiller os overfor følgende Dilemma: enten socialiseres der i hvert enkelt Land, hvor man har Magt dertil, eller ogsaa maa der for altid gives Afkald paa en Socialisering. Saafremt man under Socialisme forstaar en Art paradisisk Tilstand, i hvilken de politiske og økonomiske Forudsætninger for en broderligt forenet Menneskehed er opfyldt fuldt og helt, vilde det ganske vist være absurd at tale om „Socialisme i et Land", og det allerede af den Grund, at der bestaar en aabenlys Modsætning mellem det verdensvide Ideal og den nationale Virkeliggørelse. Jeg er endog rede til at indrømme, at et Land som Belgien, naar det vilde tilstræbe den fulde Socialisering som f. Eks. for 15 Aar siden den russiske Revolution begyndte at gøre, d. v. s. indenfor en uforandret kapitalistisk Verden, vilde udsætte sig for store Farer. Derimod vilde en blandet Økonomi (de Man forudser i sin Plan en socialiseret og privatøkonomisk Sektor indenfor Landets Økonomi. Red.) meget godt kunde indpasses i en international Ordning som den, der bestaar i Øjeblikket. Thi selv om vi vilde nationalisere Kreditten og visse allerede bestaaende Monopoler, vilde alligevel Handelen, Valutasystemet, Lønarbejdet og de ikke monopoliserede private Erhverv blive bestaaende. Hverken økonomiske eller politiske Grunde vilde kunne forhindre, at et saadant Regime opretholder de for sin Eksistens nødvendige økonomiske og politiske Forbindelser med de andre Lande.

Alt i alt er en Planøkonomi paa Hjemmemarkedet det eneste Middel, som Belgien for Tiden raader over, for at underbygge sin Rolle paa Verdensmarkedet. Dette gælder forøvrigt, da en Tilbagevenden til Frihandel er bleven en Utopi, ogsaa for alle andre Lande. Genoptagelsen af Verdensmarkedets Udbygning er kun mulig paa Grundlag af den paa de enkelte Landes Planøkonomi byggende internationale Planøkonomi.

Selvfølgelig er det aldeles ikke nødvendigt at opgive det i Genf i Arbejdsbureauet og Folkeforbundet paabegyndte Værk. Det drejer sig kun om den Erkendelse, at dersom dette Værk skal frembringe de Resultater, vi forventer heraf, maa der først indtræde dybtgaaende Omvæltninger i det økonomiske og politiske Regime i de enkelte Nationer, som er en Støtte for dette Værk. Det vilde være absurd at ville forvente disse Omvæltninger — ogsaa kun delvis — indenfor den internationale Ramme. Grunden er ganske enkel: Magtfuldkommenhederne til Virkeliggørelse af en Aktion i denne Betydning er slet ikke til Stede i denne Ramme. De forefindes kun indenfor den nationale Ramme. Dette er en Kendsgerning, som vi maaske kan beklage, men maa anerkende, saafremt vi ikke vil løbe den Fare at bygge paa Sand.

Det er tilstrækkeligt at betragte saa forskelligartede Lande som U. S. A., Rusland, Italien eller Tyskland for at blive sig bevidst denne uimodstaaelige Trang til natio-

nal Planøkonomi og Selvforsyning. Ulykken er, at denne Trang ligesaagodt kan føre Landene til Fascisme som til Socialisme. Naar Socialismen vil forhindre denne Ulykke, maa den rettidigt bemægtige sig denne Strømning, idet den fra Begyndelsen af paa Grundlag af et Program stiller konkrete Krav, der tager Sigte paa et Maal, som modsvarer dens Frihedsideal.

Dette Frihedsideal betyder frivillig økonomisk og politisk Disciplin indadtil og økonomisk-fredelig Beredvillighed udadtil. Verden maa vælge mellem dette Ideal og Fascisternes, d. v. s. et Voldsstyre i dets eget Land og en bevidst militarisk Kampstilling mod de andre Lande!"

I. F. C.

Socialdemokratiets Politik.

Af Partisekretær *Hans Hansen.*

Vi har anmodet Sekretær *Hans Hansen,* Socialdemokratisk Forbund om en politisk Udtalelse og har haft den Glæde at modtage nedenstaaende højaktuelle og interessante Artikel, hvori Hans Hansen paa Baggrund af den verdenspolitiske Situation og Hændelserne i Tyskland fremsætter en Række Betragtninger om det danske Socialdemokratis Politik og Taktik i Nutid og Fremtid.

Stormen fra Barrikade til Barrikade.

I 1917 — Verdenskrigens tredie Aar — da de daglige Mordmeldinger allerede var blevet Vane, da den europæiske politiske Horisont var haabløs graasort og trist, kom der Melding om en Storm i Øst.

Revolution i Rusland!

Det russiske Folks utallige Millionarmé havde rejst sig til Protest mod Czarismen. Som en Løbeild gik det Verden over. Haabet tændtes i Millioner Arbejdersjæle. Endelig! Nu kommer vel det store, verdensomfattende Opgør med den bundraadne Kapitalismes Verdenshusholdning, hvis foreløbige Kulmination Verdenskrigen var?

Jo, den russiske Folkerejsning, som senere forvandledes til et Mindretals Diktatur, blev forsaavidt en *Foraarsbebuder* i Krigsaarenes Udvikling. Da den tyske Vestfront brød sammen i Efteraaret 1918, kom hele Europa praktisk talt i Skred. I alle de besejrede Lande, hvor Nøden var størst og Fremtidsudsigterne mørkest, rasede Revolutionen. I Tyskland, Østrig Ungarn og Dele af Balkan rejste Folket sig. Kejser- og Kongedømmer, befæstet gennem Menneskealdre, afskaffedes paa Døgn. Helt nye Stater opstod. Europa var i Støbeskeen. Det var, som om Folkets Millionarmé rejste sig til lidenskabelig Protest mod de Symboler og Personer, som var For- og Krigstidens mest iøjnefaldende. Ned med Kapitalisme og Monarki: Dagens politiske Slagord blev Ord som:

Proletarisk Diktatur! Demokrati! Folkefrihed! Bedriftsraad! Socialisering! Internationalisme! Afrustning! Aldrig mere Krig! Europas forenede Stater! Folkenes Forbund! Pax æterna!

For den internationale socialistiske Arbejderbevægelse var denne Periode en *forjættende* Tid. Folkemillionerne var saa modtagelige for Socialismens Evangelium som aldrig før. Det gik fra Angreb til Angreb. Barrikade efter Barrikade faldt. Saadan var Tiden fra 1917 til 1920—21.

Kapitalismens Stabilisering.

Samtidig med, at den internationale socialistiske Arbejderklasse startede dette internationale Erobringstogt, spaltedes den. De indre Modsætninger om Taktik og Strategi, som allerede Krigen aabenbarede, uddybedes og førte i Efterkrigstiden til aaben Spaltning. I 1919 dannedes 3die, d. v. s. Kommunistisk Internationale, og

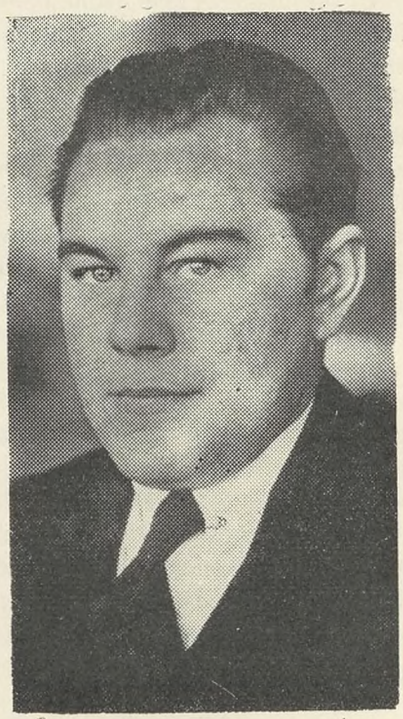

Sekretær HANS HANSEN.

i 1923 samledes i Socialistisk Arbejder Internationale Alverdens øvrige socialistiske Partier. 3. Internationales Hovedstøtte blev det russiske kommunistiske Parti, de øvrige Partier, der tilsluttede sig den, var for det meste smaa Minoriteter indenfor den europæiske socialistiske Arbejderbevægelse. Socialistisk Arbejder-Internationale (S. A. I.) blev Samlingsstedet for den aldeles overvejende Mængde af Verdens politisk organiserede Arbejdermasser.

Denne Spaltning blev skæbnesvanger. Den var en af de vigtigste Forudsætninger for, at den Offensiv, som den internationale Kapitalisme kort efter satte ind med, kunde faa den uhyggelige Succes, der begyndte med det proletariske Diktaturs Sammenbrud i Ungarn i 1919, og kulminerede med den tyske Arbejderbevægelses totale Sammenbrud i Marts 1933.

Europa har nu igen skiftet Udseende. Mangen Skanse, der vandtes i „Stormperioden" 1917—20, er igen faldet: Italien! Ungarn! Tyskland! Flere Steder kæmpes endnu: Østrig! Polen! men Reaktionen er umiskendeligt i Offensiven. Rusland holder endnu — heldigvis — men dets — for en vesteuropæisk Kommunist — saa „kompromitterende" opportunistiske udenrigspolitiske Linje er et Bevis paa Landets kolossale indenrigske Vanskeligheder. Kommer Krigen med Japan *nu,* bliver der alvorlig Fare paa Færde. Kontrarevolutionen faar sin store Chance.

— Hvor forandret er ikke Dagens Situation fra den foran beskrevne Periode 1917—21? Dagens politiske Slagord er: *Den kommende Verdenskrig! Afrustnings-*

konferencens Fallit! Demokratiets Sammenbrud! Kapitalismen triumferer!

Manden fra Norden.

For de nazistiske tyske Magthavere maa der være noget paradoksalt i at betragte den nuværende politiske Stilling i Skandinavien. De har „udryddet" den „jødiske Socialisme". Lyst hver Marxist i Band. Proklameret den „nationale" Socialisme som Verdensbevægelse. Sværget til Arierne og besunget den urægte nordiske Type. (Den er som bekendt renest nord for Hamborg!) I Norden *regerer* de marxistiske socialistiske Partier. I Danmark sidder en socialdemokratisk Koalitions-Regering siden 1929 (vel den ældste parlamentariske Regering, Europa, maaske Verden har for Øjeblikket), i Sverige er der dannet et rent socialdemokratisk Kabinet, i Norge venter og haaber vi paa en Arbejder-Regering i Løbet af indeværende Maaned, i Finland hævdede det socialdemokratiske Parti sig straalende ved det sidste Valg, og paa Island, melder Telegrammerne, forberedes en socialdemokratisk Koalitions-Regering.

Saadan er altsaa den politiske Konstellation hos de Nordboere, som Nazisterne ynder at fremstille som de ideelle Mennesketyper. Og alle disse marxistiske Regeringer sidder i Kraft af de nordiske Folks *frie* Vilje.

Realiteter og Kendsgerninger har for Dæmagoger altid været en ubehagelig Korrekturlæser!

Midt i alt det for en Socialist saa mørke og triste ved den øjeblikkelige verdenspolitiske Situation er Stillingen i Norden et straalende Lyspunkt.

Kan det da holde? Eller er vi skandinaviske, vi danske Socialdemokrater ogsaa kun Konjunkturriddere, som vil blive smidt over Bord af den Desperationens Bølge, der har rejst sig derude i Europa?

Det var Bonden, som i Norden befæstede Parlamentarismen og det politiske Demokrati. Vil Arbejderne kunne skabe og forsvare det *sociale* Demokrati?

Doktriner og revolutionær Handling.

Jeg havde engang (før Sammenbruddet) vist en tysk Partifælle rundt paa en Række sociale Institutioner i en dansk, socialdemokratisk styret Provinsby. Han havde set: Skoler, Hospitaler, Ungdomshjem, Alderdomshjem, Børnehjem, Brugsforening, Fællesbageri, Bladtrykkeri — hele Remsen. Han havde hørt Lønstatistik, Understøttelsessatser og meget mere. Sluttelig var han med mig til Aftenens Generalforsamling i Socialdemokratisk Forening. Han var *Dr.*, den paagældende tyske Partifælle. Mange tyske Partifæller var Doctores udi et eller andet. Næst efter at beundre den sociale Forsorg var han meget forbavset over det lidenskabsløse Forløb af Partiforeningsgeneralforsamlingen, hvor store og for Byens Arbejdere vidtrækkende Dispositioner blev truffet næsten uden Diskussion. *Dänemark,* sagde han, da han rejste, *ist das Land ohne Probleme!*

Var det en Spydighed eller en Kompliment? Jeg ved det ikke, men der var en Kerne af Sandhed i Ordene. Den danske, ja, forøvrigt den skandinaviske Arbejderbevægelse har aldrig haft sin Styrke i Doktrinerne, men altid i *Praksis.* Den, der har deltaget i et tysk Partimøde eller Kongres, kan tale med derom. Da den danske Arbejderbevægelse havde Hundreder af socialdemokratiske Byraads- og Sogneraadsmedlemmer, havde den tyske Arbejderbevægelse slet ingen. Dels fordi den reaktionære Valgordning hindrede det, men ogsaa fordi Doktrinarismen altfor mange Steder sad i Højsædet. Den tyske Arbejderbevægelse døde i alt Fald ikke paa Grund af manglende marxistisk principielle Drøftelser.

Maaske er det i Længden en Svaghed, at den reelle Interesse for principielle Drøftelser er saa lille i den danske Arbejderbevægelse, indtil nu har den skandinaviske Arbejderbevægelses Evne til i Praksis at omsætte sine Idéer været dens Styrke. Omfattende Bevisførelse er ikke fornøden. Tag den danske Arbejders Standard — kulturelt og økonomisk — i Dag og sammenlign den med Verdens øvrige Arbejderes. Det er en Kendsgerning, som taler og taler stærkt. Nuvel, det vil være altfor letbenet, hvis man vil drage Sammenligninger med den tyske Arbejderbevægelse, ikke at betone den Forskel, der var og er paa ydre Vilkaar. De sidste 100 Aars politiske og sociale Udvikling i Danmark og Tyskland har visselig været forskellig. Vi har i Danmark haft andre økonomiske Forhold end i Tyskland, vi har været fri for Krig og Revolution, og vi har, hvad der er særlig vigtigt, et Par Menneskealdres demokratisk politisk Tradition at bygge paa. Af vor *Evne* til nøgternt at bedømme Værdien af de to sidste Menneskealdres politiske og økonomiske Erobringer og af vor *Vilje* til fortsat at bevare den politiske Indflydelse afhænger den kommende Tids Udvikling.

Demokratiet — vor eneste Mulighed.

Vi har politisk Demokrati i Danmark. De afgørende Paragraffer i Grundloven siger:

§ 84: „Enhver er berettiget til paa Tryk at offentliggøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kan ingen Sinde paany indføres."

§ 85: „Borgerne har Ret til uden foregaaende Tilladelse at danne Foreninger i ethvert lovligt Øjemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regeringsforanstaltning. Dog kan en Forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges Sag mod den til dens Ophævelse."

§ 86: „Borgerne har Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kan forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred."

Det er „borgerligt" Demokrati; det er Kapitalismens Danmark, siger Kommunisterne. Kender I ikke — fortsætter de — Anatole France's blodige Ironi, netop over denne Statsform, der er saa „fri", at den forbyder saavel Greven som den fattige Lasaron at sove under Seinens Broer? Aah, jo, kan vi svare, vi ønsker det ejheller overvurderet, og i alle Grundlovens Leveaar har netop *vi* været de førende i Agitationen for rimelige Forfatningsændringer. Men — og her et kraftigt men — vi maa kraftigt advare imod den Overdrivelse, som Kommunisterne saa letsindigt gør sig skyldige i, naar de frakender dette Demokrati noget som helst Værd for Arbejderklassen. *Vanderwelde* advarede imod denne farlige Generalisering paa S. A. I.'s Pariser-Konference i August 1933:

„I de Lande, hvor man endnu nyder godt af Demokratiet, de Lande, hvor Demokratiet er rodfæstet og knapt nok truet, siger man os: Hvad I her priser og lovsynger, er jo det *„borgerlige* Demokrati", og det er *det,* I forlanger, Arbejderne skal kæmpe for? Jeg svarer: Foragt ikke Demokratiet, ejheller i dets mere utilstrækkelige Form. At foragte det er jo det samme som at underkende, at Demokratiet, hvor det bestaar i Dag, ikke alene er en Arv fra tidligere borgerlige Revolutioner, *men tillige repræsenterer en Sum af tilkæmpede Fordele, som Proletariatet gennem et Aarhundrede har været med til og bragt Ofre for at tilkæmpe sig."*

Mon ikke de tyske Kommunister *Torgler* og *Thälmann* i Dag aabent vil erkende Forskellen paa Weimar-Republikken og Hitler-Tyskland? Gør de det, erkender de samtidig det bundfalske i det tyske Kommunistpartis Kampparole: Nazisten Hitler eller Socialdemokraten

Severing, det er det samme! Var Parolen og den praktiske Politik, der førtes derefter i Tyskland, falsk og urigtig, bliver Tilpasning af samme Parole i Danmark en direkte Forbrydelse.

Demokratiet i Danmark er visselig borgerligt. Vi har politisk, men intet økonomisk Demokrati. Statsapparat og Tradition er konservative Magtfaktorer, som det kan være vanskeligt at forlene sig med. Der er ingen Anledning til at skjule disse Brist ved det borgerlige Demokrati. Men hvilke Fordele har det til Gengæld ikke for den socialistiske Arbejderklasse? Det giver en socialistisk Fagbevægelse *dens eneste Eksistensmulighed!* Det skaber den *skolende Deltagelse i det offentlige Liv* af de brede Folkemasser, som *Rosa Luxemburg* en Gang talte om som en af Socialismens absolutte Forudsætninger! Her i Danmark — Landbrugslandet — er Arbejderbevægelsens Virke paa *demokratisk* Grund dobbelt nødvendigt, fordi en fremadskridende socialistisk Udvikling *forudsætter* velvilligt Medarbejde fra Landbrugets Smaafolk. Ingen europæisk Revolution er ført til Sejr, hvor Smaabonde og Arbejder stod imod hinanden.

Demokratiet sikrer Forenings-, Ytrings- og Aandsfrihed og beskytter altsaa for den skaanselsløse Henretning af Anderledestænkende, som er Særkende for *ethvert* Diktatur, hvadenten det smykker sig med proletarisk eller nazistisk Betegnelse.

Den socialistiske Arbejderbevægelses eneste Mulighed er derfor Arbejde paa demokratisk Grundlag. Man skal enten være polittisk Analfabet eller betalt Moskva-Agent for ikke at føle det, som en dyrekøbt *socialistisk* Erfaring og Pligt, at henlede danske Arbejderes Opmærksomhed paa den alvorlige Fare, det er at kokettere med Diktaturet.

Demokratiet skal bevares.

At tale om nogen øjeblikkelig overhængende Fare for det danske Demokrati er urimeligt. Dermed være ikke sagt, at der ikke er endog ret betydende antiparlamentariske Tendenser, som *kan* blive farlige. L. S..Bevægelsen kan, hvis den begunstiges af fortsat alvorlig Krise i Landbrugserhvervet og slaar over i Desperation, blive en Fare. Indenfor det konservative Folkeparti, særlig blandt Partiets yngre Generation, findes der en udpræget Sympathi for fascistiske Metoder. Partiets uensartede Sammensætning: Rene Arbejdsgiverinteresser (Poul Drachmann), Handelsstands- og Grossistinteresser (Halfdan Hendriksen—Prieme), Funktionær- og Middelstsandsinteresser (Bouet og de yngre Præster m. fl.) vil dog sikkert ikke gøre det muligt at forvandle hele dette Parti til en Slags danske Nationalsocialister. De danske Nazister og Kommunister gør foreløbig hverken fra eller til. De betinger hinanden og vokser samtidig. Deres politiske Fremtidsudsigter er i alle Henseender afhængige af den økonomiske Udvikling. Begge har de Krisen til Far og Demagogien til Mor.

Kendetegnende for den Rebellion, som Krisen har skabt i brede Folkelag, er dens *antikapitalistiske* Tendens. Spørgsmaalet om, hvordan denne Rebellion vil give sig Udtryk i den praktiske Politik, er afhængigt af de forskellige politiske Partiers Evne til at tilfredsstille og opsuge de rebellerende Masser. Rent *logisk* skulde denne Tingenes Tilstand føre til, at disse Befolkningslag strømmede til de antikapitalistiske Partier. Men Problemet kan slet ikke klares med logiske Følgeslutninger. Se til Tyskland! Dér lykkedes det at udnytte en udpræget antikapitalistisk Stemning til at — sikre Kapitalismen!

Det er jo nemlig *Sandheden* om den tyske Tragedie. Adolf Hitler sejrede i Slutsporten kun i Kraft af den *proletariserede* Middelstands Tillid. Efterkrigsaarenes rapide Rationaliseringsproces havde proletariseret Mellemstanden, havde gjort den antikapitalistisk. Hvorfor lykkedes det da ikke den socialistiske Arbejderbevægelse at opsuge den, at faa dens Tillid? Kun fordi Arbejderbevægelsen var splittet og manglede den Slagkraft og Styrke, som er en Betingelse for at vinde vaklende Menneskers Tiltro. Det kommunistiske Splittelsesarbejde i Arbejderbevægelsen virkede *politisk* som en direkte Haandsrækning til Adolf Hitler, og den kommunistiske Kamp-Strategi med bevidste Desorganisationsforsøg overfor Erhvervslivet, ulovlige Strejker, væbnet Opstandsforsøg, den ensidige Kamp mod Socialdemokratiet som „Hovedfjenden", letsindig Brug af den „proletariatiske Diktatur"-Tanke o. s. v. — altsammen skabte det de *psykologiske* Forudsætninger for Nazisternes Sejr med deres demagogiske Bolschevikforskrækkelse og deres „nationale Socialisme".

Det tyske Socialdemokrati og den tyske Fagbevægelse har ogsaa begaaet Fejl, hører jeg en Læser indvende. Ja, afgjort. Adskillige saagar. Men det bortrydder ikke den Kendsgerning, at Splittelsen i Arbejderbevægelsen og det tyske Kommunistpartis Taktik, som selv *Trotzski* kaldte taabelig, var de afgørende Faktorer for den tyske Arbejderklasses smertelige Nederlag.

Lad os i Danmark drage Lære heraf!

Resultater eller Fraselyrik.

Den bedste Metode til at undgaa Gentagelse af den tyske Tragedie i Danmark er at fortsætte den Realitetspolitik, Socialdemokratiet har ført som Regeringsparti siden 1929. Det falder helt udenfor denne Artikels Rammer i Detaljer at ville opremse, hvad den socialdemokratiske Regering har betydet for den danske Arbejderklasse gennem de sidste 5 Aar.

Et Par Resultater, som har særlig Betydning for Arbejderklassen, skal dog nævnes.

Den nuværende Regering har i sine 5 Virkeaar arbejdet under saa vanskelige økonomiske Vilkaar som næppe nogen anden Regering siden den fri Forfatnings Gennemførelse i 1848.

Den forudgaaende Venstreregering virkede ogsaa i en Krisetid. Den gennemførte *de sociale Nedskæringer,* men denne Venstreregering og dens konservative Støtteparti lagde ikke to Straa over Kors til positiv Bekæmpelse af den økonomiske Krise!

Vil man heroverfor sætte Ministeriet Staunings Indsats til Krisens Bekæmpelse, faar man følgende samlede Billede:

Ved Regeringens Initiativ er gennemført Bevillinger til Fremskaffelse af Arbejde paa alle mulige Omraader, paa Landet som i Byerne: Statsarbejder, kommunale Arbejder, Boligbyggeri, Vejarbejder, Jernbanearbejder, Havneanlæg, Kystsikringer, Brobygninger, Grundforbedringsarbejder m. m. — Alt i alt er 500 Mill. Kr. — *en halv Milliard!* — ved dette Initiativ stillet til Disposition til Arbejde. Hvor mange Mennesker dette er kommet til gode, kan jeg ikke gøre op. Men der er herved skabt Arbejde og Fortjeneste for Titusinder af Familier, baade Arbejdere, Handlende og Haandværkere og mange andre, som ellers havde mærket Krisens Slagskygge over deres Hjem. Og i denne Forbindelse maa ogsaa erindres de Millioner, som er ydet direkte til Fiskere, Handlende og Haandværkere for at yde disses Virksomheder en Haandsrækning under Krisen.

Enhver ved, at Regeringen lige fra sin Tiltræden har arbejdet energisk for at skaffe de arbejdsløses Hjem den bedst mulige Haandsrækning. De første 2½ Aar forkastedes imidlertid alle Forslag. Først da der skulde lovgives om Landbrugskrisen, blev Oppositionspartierne til at faa i Tale. Og siden Oktober 1931 — altsaa i de sidste 2½ Aar — er der ud over Tilskudene til den ordinære Forsikring ydet 106 Mill. Kr. i ekstra Hjælp til de

arbejdsløse. Lægges hertil 7 Mill. Kr. i Tilskud til Oprettelse af Krisekasser, 1½ Mill. Kr. som eftergivne Laan til forskellige Arbejdsløshedskasser, direkte Tilskud til billigt Kød og Margarine o. s. v., *naar man op ved 130 Mill. Kr. i ekstra Hjælp til arbejdsløse!*

Jeg ved, at disse Beløb ikke har formaaet at skaffe de arbejdsløse nogen „Herretilværelse", jeg indrømmer ogsaa, at det ikke er tilstrækkeligt. Men jeg ved ogsaa, at den Hjælp, her er ydet, er betydeligt mere, end hvad de arbejdsløse i noget andet Land drømmer om. Baade hvad Fremskaffelse af Arbejde og Hjælp angaar, taler Tallene saa stærkt, at de paa selvtænkende Mennesker gør større Indtryk end selv den værste kommunistiske Skraalhals.

Til alt dette kommer Regeringens Indsats for en Demokratisering af Lovgivningen, en Række værdifulde Ting, der er gennemført administrativt o. s. v.

Nuvel, jeg ved, at en og anden vil indvende, at disse Resultater kun er skabt ved Ofre, der ogsaa har ramt Arbejderklassen. Det er rigtigt. Saalænge Socialdemokratiet ikke har Flertal i den danske Rigsdag, er Partiet henvist til at drive Kompromispolitik. Saa at sige daglig maa der træffes det mange Gange bitre Kompromis mellem det, man *ønskede,* og det, der er *praktisk opnaaeligt.* Og der er ingen Anledning til at skjule, at baade Venstre og Konservative tager sig denne Nøglestilling, som den uretfærdige Forfatning indrømmer dem, meget dyrt betalt. Men alligevel —! Jeg beder trøstigt Læserne om selv at gennemgaa Hovedlinjerne i Stauning-Regeringens Politik og beder dem forestille sig, *hvorledes Linjerne i dansk Politik vilde have set ud, hvis der i Stedet for Kabinettet Stauning i Depressions- og Kriseaarene 1929—33 havde siddet f. Eks. et Kabinet Krag—Christmas Møller.*

Hvad er nu mest „radikalt" og „revolutionært": 1) at føre negativ Demonstrationspolitik og udlevere den politiske Magt til et Par borgerlige politiske Partier, der er tilsinds hensynsløst at udnytte en saadan Chance til at vælte Krisens Byrder over paa Middelstand og Smaakaarsfolk — eller — som det er sket — 2) at udnytte en demokratisk Folketingsmajoritet til at hindre et saadant reaktionært Røvertogt og samtidig indenfor de Rammer, Forfatningen og de herskende politiske Magtforhold muliggør, at fremme den demokratiske Udvikling, der ogsaa er Socialismens Forudsætning?

Vi vil hævde, at den Linje, der hidtil er fulgt, baade har været radikal og revolutionær i disse Ords egentlige Betydning.

Socialdemokratiets og Regeringens Skæbne ligger i Arbejdernes Hænder.

Enhver, der ærligt vil bedømme Regeringens Arbejde, kan uden at risikere nogen begrundet Modsigelse fastslaa, at ingen Regering nogen Sinde i en saadan vanskelig Situation har ulfoldet et tilsvarende kraftfuldt Initiativ.

Regeringen har lige fra sin Tiltræden og til dette Øjeblik vist, at den forstaar Tidens Vanskeligheder, og at den baade med energisk Vilje og med store Resultater har taget Kampen mod Krisen op — for at fremme Beskæftigelsen og for at værne de Hundred Tusind Smaahjem mod Krisens Anslag.

Derfor maa Smaahjemmenes Kvinder og Mænd fast og beslutsomt slutte op om Regeringen for at give den forøget Styrke. De maa gøre det ikke alene paa Valgdagene — *men netop i dette Øjeblik.*

Fra alle Sider løbes der Storm mod Socialdemokratiet og Regeringen. Hadet til det stærke og enige Socialdemokrati forbinder alle Socialdemokratiets Modstandere, Venstre, Konservative, „Skatteborgere", Nazister, L. S.-Folk, Retsforbund og Kommunister sætter al deres Kraft ind paa at underminere og angribe Regeringen og Socialdemokratiet. Idet de bevidst fortier eller forvrænger de faktiske Forhold og Regeringens vældige Indsats i disse Aar, giver de uden videre Regeringen og Socialdemokratiet Skylden for den kapitalistiske Verdenskrises Ulykker.

Ja, vore Modstandere undser sig end ikke for baade paa Møder og i Pressen at mistænkeliggøre og tilsvine Parlamentarismen og Rigsdagen i Almindelighed og Regeringens og Demokratiets Repræsentanter i Særdeleshed. Reaktionære Overklassefolk fortæller i „Skatteborgeren", at vi har ødelagt det frie Danmark, gjort det til en Tvangsstat, lavet Attentat paa den hellige private Ejendomsret, ødslet med Millionerne til Understøttelser; Kommunisterne fortæller til Gengæld, at Socialdemokraterne er en Samling Overklasselakajer og Bourgeoisiagenter, medens Nazisterne kalder os marxistiske Slyngler og Forbrydere. Der er kort sagt noget for enhver Smag.

Det danske Socialdemokrati og med det altovervejende Flertal af den store danske Arbejderklasse skal overalt i Landet vise denne forvirrede Flok af Modstandere, at Socialdemokratiet aldeles ikke lader sig sætte paa Anklagebænken af dem! Tværtimod! Det er os, der anklager: Vi anklager det kapitalistiske Samfundssystem og de Partier, der staar som dette Systems Forsvarere!

Vi anklager de Partier, der midt i denne Krise søger at mistænkeliggøre Folkestyret, samtidig med at de benytter Landstinget imod Folkets store Flertal!

Vi anklager alle dem, der direkte eller indirekte støtter nazistiske Tendenser, hvis Maal er at afskaffe Folke-Styret og knægte det arbejdende Folk til Fordel for den Kapitalistklasse, der kun frygter én Ting: det arbejdende Folks Sammenhold om et positivt arbejdende Socialdemokrati.

Vi anklager endelig som Forræddere mod det arbejdende Folk de kommunistiske Splittelsesagenter, som i denne for Arbejdere og Smaakaarsfolk saa farlige Tid hensynsløst sætter deres Kraft og russiske Penge ind paa at svække Socialdemokratiets og dermed Arbejderklassens Magtstilling.

I Angreb, i Kamp mod alle dem, der staar os i Vejen, skal man finde os i 1934.

Vi appellerer til D. A. F.'s titusindtallige Medlemmer og til alle andre danske Arbejdere:

Støt os i denne Kamp! I Jeres Hænder ligger Regeringens og Socialdemokratiets Skæbne!

Hans Hansen.

Oplysningsvirksomheden.

Som meddelt i sidste Nummer af vort Fagblad er der truffet Beslutning om Afholdelse af en Række Søndagskursus i Begyndelsen af indeværende Aar.

Forberedelserne er nu tilendebragt, og idet vi haaber, at alle Afdelinger vil vise de planlagte Kursus den Interesse, som de har Krav paa, fremsættes nedenstaaende:

Plan over Søndagskursus.

1. **Agitationskreds B, Københavns Amt,**
   Søndag den 11. Februar 1934 i Fjordvilla, Roskilde.
2. **Agitationskreds, Frederiksborg Amt.**
   Søndag den 18. Februar 1934 paa Hotel Kronprinsen, Hillerød.

3. **Agitationskreds, Holbæk Amt.**
Søndag den 14. Januar 1934 paa Hotel Mellerupgaard, Holbæk.
4. **Agitationskreds, Sorø Amt.**
Søndag den 11. Februar 1934 paa Hotel Casino, Slagelse.
5. **Agitationskreds, Præstø Amt.**
Søndag den 11. Marts 1934 i Industribygningen, Næstved.
6. **Agitationskreds, Bornholms Amt.**
Søndag den 14. Januar 1934 paa Afholdshotellet, Rønne.
7. **Agitationskreds, Maribo Amt.**
Søndag den 25. Februar 1934 i Arbejdernes Forsamlingsbygning, Maribo.
8. **Agitationskreds, Odense Amt.**
Søndag den 4. Februar 1934 i den nye Forsamlingsbygning, Odense.
9. **Agitationskreds, Svendborg Amt.**
Søndag den 14. Januar 1934 i Svendborg Borgerforening, Svendborg.
10. **Agitationskreds, Hjørring Amt.**
Søndag den 18. Marts 1934 paa Hotel du Nord, Hjørring.
11. **Agitationskreds, Thisted Amt.**
Søndag den 7. Januar 1934 paa Hotel Aalborg, Thisted.
12. **Agitationskreds, Aalborg Amt.**
Søndag den 4. Marts 1934.....
13. **Agitationskreds, Viborg Amt.**
Søndag den 21. Januar 1934 i Arbejdernes Forsamlingsbygning, Viborg.
13. **Agitationskreds, Viborg Amt.**
Søndag den 18. Februar.
14. **Agitationskreds, Randers Amt.**
Søndag den 4. Februar 1934 .....
15. **Agitationskreds, Aarhus Amt, Kursus A.**
Søndag den 11. Marts 1934..... Horsens.
15. **Agitationskreds, Aarhus Amt, Kursus B.**
Søndag den 25. Marts 1934..... Aarhus.
16. **Agitationskreds, Ringkøbing Amt.**
Søndag den 11. Marts 1934 paa Kommuneskolen, Holstebro.
17. **Agitationskreds, Vejle Amt.**
Søndag den 28. Januar 1934 paa Arbejdernes Forsamlingsbygning, Vejle.
18. **Agitationskreds, Ribe Amt.**
Søndag den 21. Januar 1934 paa Parkhotellet, Esbjerg.
19. **Agitationskreds, Haderslev Amt.**
Søndag den 21. Januar 1934 paa Højskolehjemmet, Haderslev.
20. **Agitationskreds, Aabenraa—Sønderborg Amter.**
Søndag den 18. Februar 1934.....
21. **Agitationskreds, Tønder Amt.**
Søndag den 4. Februar 1934 paa Tonhalle, Tønder.

Dagens Emne.

Ventepenge.

Spørgsmaalet om, hvornaar der under et Arbejdes Udførelse kan rejses Krav om Ventepenge, har adskillige Gange været gjort til Genstand for voldgiftsretlig Afgørelse, men selvom der ved de afsagte Kendelser er dannet visse Retningslinier, opstaar der dog til Stadighed Divergenser mellem Parterne, naar Kravet om Ventepenge rejses, og der er ingen Tvivl om, at den mere eller mindre Berettigelse, hvormed Indsigelse fra Arbejdsgiverside rejses, i mangfoldige Tilfælde afholder Arbejderne fra at rejse Krav om Ventepenge, selvom dette i Realiteten er nok saa berettiget.

Grundlaget for Kravet om Ventepenge hviler naturligvis paa den bestaaende Overenskomst med dertil knyttet Akkordpriskurant, efter hvis nærmere Bestemmelser og Satser et Akkordarbejde udføres. Ved Fastsættelse af disse Bestemmelser og Satser er der naturligvis fulgt en bestemt Linie for Arbejdets Udførelse, i Henhold til hvilken det paahviler Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant at tilrettelægge Arbejdet paa en saadan Maade, at dette efter Akkordens Begyndelse kan skride frem uden Hindringer, der kan paavirke Akkordens Forløb, saaledes at Arbejdernes Fortjeneste forringes.

I Forbindelse hermed gælder det om, at de Redskaber og Maskiner, som i Henhold til Overenskomsten skal stilles til Raadighed af Arbejdsgiveren, er i god og brugbar Stand, ligesom naturligvis ogsaa Tilførsel til Arbejdspladsen af fornødent Materiale i rigelig Mængde er af væsentlig Betydning. Sker der derefter under Arbejdets Udførelse Brud paa det til Raadighed for Arbejderne stillede Materiel paa en saadan Maade, at der fremkommer Bevis for, at der gennem Standsning i Arbejdets Udførelse paaføres de paagældende Arbejdere Tab, vil der dermed foreligge tilstrækkelig Motivering for at stille Krav om Ventepenge.

Om nærmere Regler, efter hvilke Kravet skulde kunne stilles uden at risikere Indsigelse fra Arbejdsgiverens Side, vil det være vanskeligt at give Direktiver, da hvert enkelt Tilfælde kan frembyde variabelt Grundlag for Kravets Rejsning, men det vilde være rigtigt i alle Tilfælde at have Opmærksomheden henvendt paa, at der gennem et saadant Kravs Rejsning kan opnaas Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste, der er en Følge af de under Arbejdet indtraadte Vanskeligheder.

Siden sidst.

Kalundborg. Svovlsyrefabriken: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Akkordpriser for: 1. Udkørsel af Superfosfat med Hængebane i Lageret. 2. Oprensning af Siloer. 3. Stabling af Sække fra Transportører. Ved Mæglingsmødet den 20. September fremsatte Fabriken Forslag til Akkordpriser for de under 1. og 2. omhandlede Arbejder, hvilke Arbejdernes Repræsentanter ikke kunde tage Standpunkt til før efter nærmere Undersøgelse. Svaret skulde meddeles Fabriken snarest muligt. Blev Forslaget ikke accepteret af Arbejderne, genoptages Forhandlingerne ved et Møde mellem Organisationerne. Med Hensyn til Spørgsmaal 3 opnaaedes ikke Enighed. Arbejdernes Repræsentanter forbeholdt sig deres Stilling.

Da Arbejderne ikke kunde tiltræde Fabrikens Forslag, afholdtes den 26. Oktober et Fællesmøde mellem Organisationerne, ved hvilket man enedes om følgende:

Expres-Silotømning udføres af Schakpasser og Elektrohængebanepasser i Forening. Akkord pr. Mand pr. Ton Superfosfat (Syrevægt + Melkalk ÷ 8 %) 7,5 Øre.

Dette Mandskabs Arbejde omfatter Schabepasning og Udkørsel paa Lageret samt Betjening og Rengøring af de til Arbejdet anvendte Maskiner og Arbejdspladser med Undtagelse af Rengøring af Silo.

Rengøring af Silo efter Tømning udføres af andre Arbejdsmænd. Timeløn 110 Øre.

Kolding A. Hollænders Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teglværket kun beskæftiger 1 Brænder, der stadig arbejder om Natten, medens Teglværksejeren selv passer Ovnen i de 2 andre Vagter om Dagen. Brænderen faar intet Nattillæg; han har nu forlangt 100% Tillæg for Arbejdet om Natten, hvilket Teglværksejeren har nægtet at betale. Ved et Mæglingsmøde den 23. Oktober enedes man om, at Brænderen fra og med Fredag den 27. Oktober skal arbejde i almindeligt Brænderskifte paa Teglværket.

Langebæk. Viemose Bryggeri: Overenskomst oprettet. Ugeløn for Hjemmearbejdere: Gifte Arbejdere Kr. 48,00, Timeløn 110 Øre; Ugifte Arbejdere Maanedsløn Kr. 100,00 plus Kost og Logi. Kuske og Chauffører lønnes med Procenter af Salget, dog med mindst Kr. 60,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer daglig, der skal ligge indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 33⅓%, 3. Time 50%, derudover samt Søn- og Helligdage 100% Tillæg. En ugift Arbejder, der kører til København, erholder Kr. 2,00 pr. Dag i Tærepenge. Arbejdere, der følger med Ølvognen som Hjælpere for Kusken, eller selv kører med extra Vogn, erholder en extra Betaling af 30 Øre pr. Dag, dog ikke for at bringe tilfældige Varer i Byen eller nærmeste Omegn. Arbejdere, der har været beskæftiget 1 Aar, erholder 1 Uges Ferie med fuld Løn. Arbejdere med 6 Maaneders Arbejde i 1 Aar erholder 1 Feriedag med fuld Løn for hver 50 Arbejdsdage, de har været beskæftiget. Gensidig Opsigelsesfrist for Kuske og Chauffører er 1 Maaned. Norm f. Regl. for Behandling af fagl. Strid. Gælder til en 1. Oktober.

Middelfart F. Akts. Nordiske Kabel- og Traadfabriker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken ikke overholder den mellem Afdelingen og Fabriken trufne Aftale om, at Arbejderne i Gløderiet erholder Timebetaling, naar nogle af Glødehullerne er ude af Drift.

Ved et Mæglingsmøde den 6. Oktober indgik Fabriken paa at imødekomme Arbejdernes Krav, gaaende ud paa, at der i Tidsrummet fra 18. Juni til Dato betales saaledes:

For det første Hul, der udgaar af Driften, betales intet. For hvert Hul, der yderligere udgaar af Driften, betales 1/9 af Timelønnen pr. Mand pr. Hul.

Med færre Huller end 6 arbejdes der kun i Dagløn.

Endvidere enedes man om, at der straks optages Forhandling mellem Parterne med det Formaal at tilvejebringe nye Arbejdsbetingelser, svarende til de nu herskende Forhold, forsaavidt angaar Arbejdet i Gløderiet. Opnaaes herunder ikke Enighed, behandles Sagen paa et Mæglingsmøde.

Mæglingsmanden indberetter, at Efterbetalingen efter Afdelingens Angivende andrager ca. Kr. 400,00.

Nakskov Sk. Akt. Nakskov Skibsværft: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning klager i Fællesskrivelse til Dansk Smede og Maskinarbejderforbundet, Specialarbejderforbundet og D. A. F. paa Skibsværftets Vegne over, at Skibsværftets Arbejderes Fællesklub — efter at det ikke ved lokale Forhandlinger mellem denne og Værftsledelsen om ny Overarbejdsregler i Stedet for de opsagte Regler var lykkedes at opnaa Enighed — har tilstillet Værftet en Skrivelse i hvilken den meddeler, at der fra og med den 11. September ikke mere vil blive udført Overarbejde, medmindre dette er nødvendigt, men kun paa den Maade, at dette udlignes ved tilsvarende Indskrænkning i den normale Arbejdstid den derpaa følgende Arbejdsdag. Organisationerne anmodes om at foranledige, at den overenskomststridige Beslutning, Fællesklubben har taget, straks bliver ophævet, saaledes at Overarbejdet bliver udført i Overensstemmelse med de aftalte Overarbejdsregler eller paa Grundlag af Overenskomstens almindelige Bestemmelser. Sammenslutningen forbeholder sig at rejse Klage og Erstatningskrav, forsaavidt Arbejderne gør Alvor af deres Trusler om at tilsidesætte de overenskomstmæssige Bestemmelser om Overholdelse af den normale Arbejdstid.

Ved et Fælles-Mæglingsmøde toges Fællesklubbens Beslutning tilbage, hvorefter man enedes om, at der optages en fornyet lokal Forhandling om Overarbejdsreglerne. Forhandlingerne skal være tilendebragte i Løbet af 10 Dage. Opnaas ikke Enighed, behandles Sagen paa et Timandsmøde. Da Enighed ikke opnaaedes ved de lokale Forhandlinger, afholdtes den 4. November et Timandsmøde, paa hvilket man enedes om, at Overarbejdsreglerne af Juli 1929, § 1, ændres til: Overarbejdstiden for hver Mand maa ikke overskride 15 Timer i Løbet af 3 paa hinanden følgende Uger. Under extraordinære Forhold kan der af vedkommende Fags Tillidsmand gives Dispensation herfor. § 2 (den hidtidige Bestemmelse om, at de 6 Timers Overarbejde pr. Uge saa vidt muligt skulde finde Sted paa en eller to Aftener) bortfaldt, og § 8 (ny § 7) tilføjes: Med Undtagelse af § 5 (Bestemmelsen om, at Natarbejdet slutter Kl. 6 Morgen, Lørdag Kl. 12 Nat) tilføjes: der ogsaa gælder ved Dokning, Forhaling og Afløbning, idet 6 Timers Overarbejde ændres til 8 Timers Overarbejde.

Nykøbing Sj. Firma Niels Hansens Sønner, pr. Vig Station: Overenskomst oprettet vedrørende Arbejdet i Firmaets Grusgrav og Skærvefabrik. 12 Mand. Timeløn fra 1. September 98 Øre (var 90 Øre), Arbejdstid 8 Timer. Overenskomsten mellem Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker og D. A. F. tiltraadtes af Firmaet. Der optages Forhandling mellem Parterne om Akkordsatser paa Skærvefabriken og Cementstøberiet. Sker der Forandring i Landsoverenskomstens Bestemmelser, er det samme gældende for Firmaet. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel tidligst til 1. April 1934.

Odense F. Firma Th. B. Thrige: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke overholder en truffen Aftale om, at Viklerne afløn-nes med 116 Øre i Timeløn, idet Firmaet, naar Viklerne udfører Overarbejde, kun beregner deres Overarbejdsprocenter af 95 Øre i Stedet for 116 Øre, og tidligere, indtil Tillidsmanden paatalte Forholdet, beregnedes Overarbejdsprocenten kun af 73 Øre. Firmaet har tilbudt at efterbetale Differencen mellem Procenttillægene af 73 Øre og 96 Øre, men Afdelingen har krævet Procenttillæget beregnet af 116 Øre med tilbagevirkende Kraft fra Aftalens Dato. Der er forhandlet lokalt uden Resultat.

Ved et Mæglingsmøde den 24. Juli hævdede Firmaet, at den trufne Lønaftale, der er ca. 3 Aar gammel, gik ud paa, at Timebetalingen, naar Arbejdet ikke kunde udføres i Akkord, ansattes til Grundløn 73 Øre pr. Time plus Akkordafsavnstillæg 43 Øre pr. Time, ialt 116 Øre, hvilket var Viklernes omtrentlige Gennemsnitsfortjeneste pr. Time ved Akkordarbejde.

Arbejdernes Repræsentanter hævdede heroverfor, at Tillæget ikke var givet som Akkordafsavnstillæg men includeret i Timelønnen.

Der kunde saaledes ikke opnaas Enighed, men Forbundet forbeholdt sig sin Stilling.

Ved Timandsmødet den 30. August opnaaedes heller ikke Enighed, men Sagen henvistes til lokal Forhandling.

Den 30. September indberetter Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden saaledes: Indtil 1. Januar 1934 beregnes Overtidstillæget af 95 Øre. Reparationstimelønnen paa 108 Øre forhøjes til 109 Øre. For Viklerarbejde paa store Generatorer forhøjes Timelønnen fra 116 Øre til 117 Øre. Firmaet betaler Afdelingen Kr. 25,00. Fra 1. Januar 1934 udbetales Tillæget for Overarbejde efter Overenskomstens Regler for henholdsvis Timeløn og Akkord.

Skævinge. Borup Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teglværket nægter at imødekomme Afdelingens fremsatte Krav om, at Mellemtrillerne til Ovnene, Nedlangerne, naar Stenene tages fra Overklamp, samt Medhjælperne ved Lergraven bliver delagtige i Akkordarbejdet. At Arbejdsmændene ved Knusemøllen faar Adgang til større Fortjeneste end den almindelige Timeløn. Endvidere har Afdelingen krævet Ændring af forskellige andre Forhold. Ved Mæglingsmødet den 23. Oktober enedes man om, at der ydes Mellemtrillerne til Ovnen et Tillæg af 20% til Timelønnen, naar de beskæftiges hele Dagen som Mellemtrillere.

Vejle F. Akts. C. M. Hess Fabriker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at

Firmaet har opsagt den for Udslagning og Transport af Støbegods gældende Akkordpris til Udløb den 1. August, og at det ikke derefter er lykkedes ved Forhandling at opnaa Enighed om ny Akkordpris. Arbejderne har forlangt Akkordprisen forhøjet fra Kr. 8,77 til Kr. 9,10, medens Firmaet kun vil betale for godt (brugbart) Støbegods med en Akkordpris af Kr. 13,00, medens Arbejderne, naar den Betalingsmaade skal praktiseres, har forlangt Kr. 17,50. Da Enighed ikke har kunnet opnaas under de lokale Forhandlinger, har Arbejderne forlangt Betaling i Henhold til Overenskomstens § 6, 3. Stk. med Timeløn plus 20% Tillæg, men heroverfor hævder Firmaet, at Forudsætningen herfor ikke er til Stede, hvorfor Arbejdet kan forlanges udført for Timeløn 95 Øre.

Ved Mæglingsmødet oplystes det, at Arbejderne vedblivende aflønnes efter den tidligere Akkordsats og Firmaet bestred Arbejdernes Ret til at kræve Betaling efter Overenskomstens § 6, 3. Stk. Enighed opnaaedes ikke.

Ved Timandsmødet den 29. September fastholdt Parterne deres principielle Standpunkter, men man enedes om indtil videre at betale Arbejdet efter den gamle Akkordpris og at henvise Spørgsmaalet om en ny Pris til fornyet lokal Forhandling.

Budene. Budcentralen „Kurerkorpset". Overenskomst oprettet. Lønnen ansættes til at være for Bude under 16 Aar 50% af Kørselsindtægten med en garanteret Dagfortjeneste af Kr. 2,50; for Bude fra 16 til 18 Aar henholdsvis 55% og Kr. 3,00; for Bude fra 18 til 20 Aar henholdsvis 60% og Kr. 4,00, og for Bude over 20 Aar 66% af Kørselsindtægten med en garanteret Dagfortjeneste af Kr. 4,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde betales med 50% Tillæg til Kl. 9 Aften, derudover samt Søn- og Helligdage 100% Tillæg. Lønningerne er baseret paa Taksten ikke under 100 Øre pr Tur for tohjulede Cykler og 140 Øre pr. Tur for trehjulede Cykler, og al Kørsel beregnes fra Centralens Kontor og tilbage dertil. Budene holdes med Cykler og Lys i Arbejdstiden samt med Uniformsgenstande eller en Tøjgodtgørelse af 150 Øre pr. Uge. For Benyttelse af egne Cykler godtgøres pr. Uge Kr. 2,00. Bude, der har været der i 6 Maaneder, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med en Ferieløn af Kr. 2,00 pr. Dag for Bude under 18 Aar og Kr. 3,00 for Bude over 18 Aar. Ved Ulykkestilfælde erholder Bude under 18 Aar Kr. 2,00 og Bude over 18 Aar Kr. 3,00 pr. Dag i de første 13 Uger. Budene skal være Medlem af Budenes Afdeling senest 8 Dage efter Antagelsesdagen. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Chaufførerne, København. Højbro-Bilen: Overenskomst oprettet. Lønnen er Kr. 2,00 pr. Dag-Nat plus 20% af Kørselsindtægten. Arbejdstiden uforandret. Overarbejde udført efter Ordre 125 Øre pr. Time. Naar Vognen er til Reparation eller af anden Aarsag taget ud af Drift, tilkommer der Chaufføren Kr. 5,00 for den første Dag-Nat, medmindre han selv er Skyld i Brækagen. Chaufførerne anskaffer selv Uniformsgenstande og vedligeholder disse. Chauffører, der har været beskæftiget i Virksomheden i 6 Maaneder, erholder 4 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 21,00 og efter 12 Maaneders Beskæftigelse 7 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 42,00. Gensidig Opsigelsesfrist er 2 Dage lig med 10 Kr. Kun Medlemmer af Chaufførernes Afdeling maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Chaufførerne, København. Vognmand C. A. Hansen: Overenskomst oprettet saalydende. Vognmanden tiltræder fuldt og helt den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening oprettede Standard-Overenskomst, saaledes som den er og maatte blive afsluttet mellem nævnte Organisationer.

Kuskene, København. Vognmand C. A. Hansen: Overenskomst oprettet saalydende: Vognmanden tiltræder fuldt og helt den mellem Centralforeningen af Vognmænd og Kuskenes Fællesforbund oprettede Overenskomst for Kuske og Flyttearbejdere. Vedrører 5 Mand.

Chaufførerne, Kuskene og Lager- og Pakhusarbejderne, København: Kolonialvarefirmaet Fr. Christiansen: Firmaet har som Afslutning paa en Korrespondance om Lønforholdene for de hos det beskæftigede 2 Chauffører, 2 Kuske og 1 Lagerarbejder tilstillet Forbundet en saalydende Skrivelse: „Efter at jeg af de mig tilstillede Overenskomster har gjort mig bekendt med de deri indeholdte Lønningssatser, har jeg reguleret Lønningerne for de hos mig ansatte 5 Personer, om hvem der i saa Henseende kan være Tale i Overensstemmelse med de i Overenskomsten indeholdte Satser, hvilket jeg ikke herved undlader at meddele, idet jeg samtidig tilbagesender det mig tilstillede Materiale med Tak for Laan". De omhandlede Overenskomster var Standard-Overenskomster mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening, Kuskeoverenskomsten med Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening og Lager- og Pakhusarbejder Overenskomsten med samme Arbejdsgiverorganisation.

Chaufførerne. Premier Ice Cream Akts.: Overenskomst oprettet. 7 Mand. Ugeløn Kr. 70,00 der udbetales hver Fredag inden normal Arbejdstids Ophør. Lastvognschauffører kan antages paa Hverdage paa Dagløn til Kr. 10,10 eller Ugeløn Kr. 60,00 indtil 8 Timer daglig. Salgschaufførernes Ugeløn er i Tiden fra 1. April til 1. Oktober Kr. 73,50 plus 1% af personligt Salg og i Tiden 1. Oktober til 1. April Kr. 73,50. Arbejdstiden lægges mellem Kl. 9—20, heri er indbefattet Betaling for Overarbejde. Procentfordelingen foregaar som hidtil. Extraarbejde udover de daglige Ruter betales som Overarbejde, dog skal Chaufførernes egne Kunder holdes forsynet, uden at dette betragtes som Overarbejde. For Vognvaskerkusken er Lønnen Kr. 85,00 pr. Uge, og Arbejdstiden er fra Kl. 3 til 10 paa 6 af Ugens Dage. Arbejdstid 8 Timer paa Ugens 6. Dag. 1 Dag ugentlig er Fridag dog skiftevis en Søndag. I Tiden fra 1. April til 1. Oktober kan Salgschaufførernes Arbejdstid overskride 8 Timer daglig. Overarbejde betales med: 1. Time 25%, 2. Time 33%, 3. Time 50%, alle øvrige Timer med 100% Tillæg. Naar 2-Holdsdrift etableres, er Arbejdstiden for 2. Hold mellem Kl. 13 og 22. Arbejderne i 2. Hold erholder et ugentlig Tillæg paa Kr. 15,00, og Arbejderne skifter hver anden Uge til at arbejde paa 2. Hold. For Landture udover de faste daglige Ruter, som strækker sig udover 30 km fra København og ikke er tilendebragt inden Kl. 12 Middag, erholder Chaufførerne Kr. 2,00 til Fortæring. Chaufførerne erholder ½ Dags Sommerferie for hver paabegyndt 25 Dages Arbejde i Forbindelse med 2 Søndage og uden Afkortning i Lønnen. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i indtil 1 Uge med Fradrag af Sygepenge Kr. 3,00. De skal være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og selv betale Præmien. Forevises ikke Lægeattest, er Aktieselskabet berettiget til at fradrage 1/6 af Ugelønnen pr. Arbejdsdag. Under Ulykkestilfælde erholdes Kr. 4,00 pr. Dag i de første 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Tidligere Goder bibeholdes. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Tillidsmandsregler er gældende. Chaufførerne skal være Medlemmer af Chaufførernes Fagforening, og midlertidig Arbejdskraft antages blandt dennes Medlemmer.

Gælder til en 1. April.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Premier Ice Cream Akts.: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn 62,00. Timeløn 125 Øre. Salgsmedhjælpere i Tiden fra 1. April til 1. Oktober Kr. 40,00 pr. Uge plus ½% af Salget: Arbejdstid 8 Timer. I 2 Holdsdrift er Arbejdstiden som for Chauffører, og det ugentlige Tillæg til Arbejdere i 2. Hold Kr. 12,00 pr. Uge. Mindstebetaling for Løsarbejdere er for 4 Timer. Overarbejdsbetaling. Tærepenge, Ferieforhold, Dagpenge under Tilskadekomst, Løn under Sygdom og samtlige andre Bestemmelser er enslydende med Bestemmelserne i Chaufføroverenskomsten.

Gælder til en 1. April.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriet Slangerup, København: Overenskomst oprettet. **Mejerister og Hjemmearbejdere:** Ugeløn Kr. 66,55, fra 18—20 Aar Kr. 55,04. **Kuske- og Chaufører, der beskæftiges ved Transport af Mælk og Fløde i Byen,** Kr. 66,55 plus 10% — Kr. 55,04 plus 10% fra 18—20 Aars Alderen. For mindre end 8 Timers Arbejde daglig betales Timeløn plus 50%. Arbejdstid 8 Timer daglig inden for et Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 3 Timer à 50%, for de følgende Timer 100% Tillæg. Arbejderne har Fridag hver 7. Dag. For Ar-

bejde paa Fridage betales 50 % for den først mistede Fridag og 100 % Tillæg for Resten. Til Arbejdere, hvis Arbejde ikke falder indenfor et Tidsrum af 10 Timer betales et Tillæg af Kr. 3,00 pr. Uge. I Erstatning for Arbejdstøj erholdes Kr. 25,00 pr. ½ Aar. Arbejderne erholder 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Under Ulykkestilfælde erholdes Dagpenge jfr. Lovens Bestemmelse af Størrelsen fra den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer. Arbejderne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse. Reduktion af højere Lønninger maa ikke finde Sted. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriet Slangerup, København: Overenskomst oprettet. **Kuske og Chauffører, der er beskæftiget med Detailsalg:** Ugeløn Kr. 67,00 for Salg af indtil for Kr. 80,00 pr. Dag. For Salg af for over Kr. 80,00 pr. Dag erholdes yderligere 1% for hver 10 Kr.s Salg, Maximum 9%. For Salg af for over 100 Kr. ved Rabatsalg fradrages for de første 10 Kr.s Salg 1%, for de næste 10 Kr.s Salg 1½% og for yderligere Salg 2%, dog kun forsaavidt Salget til en Kunde er for over 3 Kr. Ved Oprettelsen af nye Vogne betales garanteret Løn i 3 Maaneder. I Tiden fra 1. Juni til 31. August er der garanteret Hjemmearbejderne Løn plus 10%. Provisionen beregnes efter en fastsat Minimums- og Maximumspris. De erholder 28 Fridage aarlig med Hjemmearbejdernes Løn plus 10%. For tabte Fridage erholdes Hjemmearbejdernes Løn plus 200%, ved Epidemier betalesd og kun 100 % Tillæg. I Flaskegodtgørelse erholdes Betaling for 3/1 og 3/2 Flasker pr. Uge. Arbejdstøj som hidtil.

Reserve- og Kontrolkuske, naar de kører med Vogn Kr. 33,00 plus 6% af Vognens Gennemsnitssalg af Mælk og Fløde eller Betaling efter nærmere fastsatte Regler.

Medhjælpere for Vogne med 2 Medhjælpere Ugeløn Kr. 13,25, for Vogne med 3 Medhjælpere Kr. 15,25 og for Vogne med over 3 Medhjælpere Kr. 17,25 plus 1 Øre pr. Flaske solgt Mælk og Fløde samt 1 Øre pr. kg solgt Smør. For engros Salg bliver Forholdet som hidtil. Ved Ydervogne erholdes extra 50 Øre pr. Dag. Arbejdstøj udleveres. Medhjælperne erholder 4 Dages Sommerferie med en Ferieløn af 4 Kr. pr. Dag.

Kuske og Medhjælpere holdes ulykkesforsikrede efter Loven fra den Dag, Ulykkestilfældet indtræffer. Medlem af en anerkendt Sygekasse. Gensidig Opsigelsesfrist 8 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel. Begge Overenskomsterne vedrører 14 Mand.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriet „Kaalund Kloster", Lyngby: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Mejerister og Hjemmearbejdere. Ugeløn Kr. 66,55, fra 18—19 Aar Kr. 51,50, fra 19—20 Aar Kr. 53,50. For Arbejde mindre end 8 Timer daglig 155 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50% for de efterfølgende Timer 100% Tillæg. Fridag hver 8. Dag. Arbejde paa Fridage betales med 50 % Tillæg for den første mistede Fridag, 100 % Tillæg for Resten. 7 Dages Ferie med fuld Løn. Reduktion af højere Lønninger maa ikke finde Sted. Detailkuske Ugeløn Kr. 17,50 plus 8% af de første 50 Kr.s Salg af Mælk og Fløde, 10% af Resten, 16 Øre pr. kg solgt Smør, 8 Øre pr .kg solgt Margarine. Garanteret Kr. 67,00 pr. Uge plus Provision af solgt Smør og Margarine. Provisionen beregnes efter en fastsat Minimums- og Maximumspris pr. Liter Mælk. Bestemmelser om Betalingen, naar Kusken maa afse noget af sit Distrikt. Reservekusken aflønnes efter Vognens Indtægt plus Kr. 2,50 pr. Dag. Forretningen lever nødvendig Medhjælp samt holder Kuskene med Net og Cykle. Arbejderne er ulykkesforsikret i Henhold til Loven med Dagpenge fra Tilskadekomstdagen. Gensidig Opsigelsesfrist 8 Dage til en 1ste eller 15de i en Maaned. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Ballerup. Mejeribestyrer E. Nielsen, Ballerup Mejeri: Overenskomst oprettet. Den til enhver Tid gældende Overenskomst mellem Akts. Det danske Mælkekomp. og Mælkeriarbejdernes Fagforening i København er gældende med Fridag hver 10. Dag. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Hillerød. Falcks Redningskorps: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Chaufførernes Begyndelsesløn er 45,00 Kr., stigende hvert ½ Aar med 5 Kr. indtil Kr. 60,00, derefter stiger Lønnen efter 1 Aar til 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde i Vagtdøgnet fra Kl. 5 Eft. til Kl. 10 Aften betales med 68 Øre og i Vagtdøgnet fra Kl. 10 Aften til Kl. 7 Morgen med 148 Øre pr. Time (denne Bestemmelse træder dog først i Kraft efter at der har været ført nye Forhandlinger mellem Parterne. Disse Forhandlinger skal være tilendebragt senest den 1. Juli 1934). Arbejde i Fridag betales med 148 Øre pr. Time fra Kl. 7 Fmd. til Kl. 10 Aften og med 196 Øre fra Kl. 10 Aften til Kl. 7 Morgen. Betaling for Extravagter er fra Kl. 7 Morgen til Kl. 7 Aften Kr. 12,00 og fra Kl. 7 Aften til 7 Morgen Kr. 15,00. Søn- og Helligdage foretages kun Rensning af Vognene til Kl. 10 Formiddag, dog er Vagtmandskabet pligtig at paalægge Gummi, som er punkteret, paatylde Olie og Benzin samt vaske Sygevogne indvendig efter Returnering til Garagen samt foretage mindre Reparationer for at holde Redningskorpsets egne Vogne køreklare. 1. Maj og Grundlovsdagen standser Arbejdet Kl. 12 Middag. 1 Uges Ferie med fuld Løn. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag i indtil 13 Uger. Chaufførerne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse og af D. A. F. Tilkaldelse paa Fridage betales som Extravagt. Uniform udleveres Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til en 1ste eller 15de i en Maaned. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Januar.

Chaufførerne, København. Møbelfirmaet Harald Gade: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges et Møde afholdt i Arbejdsgiverforeningen i Anledning af, at Firmaet nægter at anerkende Ret til Ferie til et Medlem, der har været beskæftiget hos det uafbrudt i 15 Maaneder og som efter lovlig Varsel blev afskediget den 13. Juli d. A. Firmaet er som Medlem af Arbejdsgiverforeningen underkastet en saalydende Overenskomstbestemmelse: „Hvis en Virksomheds øvrige Arbejdsmænd har overenskomstmæssig Ferie, gives der Chaufførerne Ferie i samme Omfang og efter samme Regler, som i øvrigt er gældende i vedkommende Virksomhed, idet Betalingen beregnes i Forhold til Chaufførens normerede Ugeløn. Ydes der ikke Ferie til Virksomhedens øvrige Arbejdsmænd, bibeholdes for Chaufførens Vedkommende Ferie i samme Omfang som hidtil, og Chaufførens Ferieforhold maa ikke forringes som Følge af denne Overenskomst.

Afdelingen anfører som den paagældende Chaufførs Berettigelse til Ferie, at et andet af dens Medlemmer, der har været beskæftiget hos Firmaet i ca. 13 Aar, i de sidste 6 Aar har haft Ferie, de første 4 Aar i en Uge, de sidste 2 Aar i 10 Dage.

Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret.

Den 28. Oktober afsagde Opmanden følgende Kendelse: Chauffør Max Randrup er berettiget af Firmaet Harald Gade at faa udbetalt en Uges Løn i Feriepenge for Aaret 1933.

Havnearbejderne, København. Importkompagniet: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, med hvilket Afdelingen har gældende Overenskomst indeholdende en saalydende Bestemmelse:

„Der tilkommer Arbejdere, der uden Afbrydelse, der skyldes vedkommende Arbejder selv, har arbejdet for Firmaet 1 Aar, 6 Dages Sommerferie uden Tab af Arbejdsfortjeneste (Dagløn).

Arbejdere, som i lignende Maade har været beskæftiget ved Firmaet i 6 Maaneder, tilkommer der Ferie i 3 Dage uden Tab af Arbejdsfortjeneste (Dagløn)" og endvidere: „og Daglønnen er overenskomstmæssig fastsat til Kr. 10,80",

nægter at udbetale Feriegodtgørelse til 2 Mand, der har været beskæfitget hos det over 1 Aar. Afdelingen har gentagne Gange forsøgt at faa Forhandling med Firmaet om Sagen, uden at dette er lykkedes, og et til det afsendt anbefalet Brev, med Begæring om Forhandling, kom uaabnet retur.

Da et af Forbundet til Firmaet afsendt Brev med Begæring om Forhandling kom uaabnet tilbage, fremsendtes Klage over Firmaet for Overenskomstbrud til Den faste Voldgiftsret med Paastand om Betaling af Feriepenge samt Idømmelse af Bod.

(Fortsættes Side 20)

Dansk Arbejdsmands Forbund.

H. C. Andersensgade 14 St., Kbhvn. K., Telefon 2140.

Fortegnelse over samtlige Afdelinger og Hovedbestyrelsens Adresser m. m.

Aabenraa A. (20) Hans Nielsen, Tønderlandevej.
Aabenraa T. (20) Peter H. Holm, Sønderport 5 A.
Aabybro (12) Einar Poulsen, Aabybro.
Aakirkeby (6) Chr. Nielsen, Svanekegade 11, Aakirkeby. Telf. 165.
Aalborg A. (12) Emil Nissen, Beisebakkevej 17. Telf. 1337. Kontor Søndergade 20.
Aalborg C (12) Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
Aalborg F (12) Johs. Jensen, Møensgade 2. Telf. 1518.
Aalborg H (12) Søren Jacobsen, Øster Allé 73. Telf. 3957.
Aalborg K (12) Aug. Jørgensen, Danmarksgade 24³. Tlf. 2380.
Aalbæk (10) Chr. Møller, Nielstrup pr. Jerup.
Aalestrup (13) Jens Gr. Jensen, Aalestrup.
Aarhus A (15) Marius Andersen, Kristiansgade 27. Telf. 2073. (Privat Sølystgade 27).
Aarhus C (15) M. Østergaard. Kontor: Amaliegade 25, Kontortid 10—13 samt Tirsdag og Fredag Kl. 16—19. Telf. 5742. Privat: Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 1.
Aarhus F (15) Chr. Christensen, Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 3.
Aarhus H. (15) Chr. Jensen, Børsen, Aarhus. Telf. 5087. Privat: Tordenskjoldsgade 63. Telf. 6119.
Aarhus J. (15) A. Andersen, Odensegade 6, 2. Telf. 2891.
Aarhus J. B. (15) Alf. Pedersen, Louisegade 19. Telf. 5848. Privat: Chr. Værumgade 22. Træffes 12½—1½ og 5—6.
Aarhus K. (15) Fogh Mogensen, Studsgade 12—14. Telf. 6923.
Aarhus Komm. (15) A. Voetmann, Faaborggade 19 B. Tlf. 5155.
Aarhus M. (15) Chr. Christiansen, Sejrøgade 18. Telf. 4623.
Aarhus O. (15) Bjørn B. Jensen, Poulsgade 34 A, 4.
Aarhus St. (15) Knud Andersen, Klostergade 45.
Aars (12) Chr. Hansen, Jyllandsgade 11, Aars.
Aarslev-Hørning (14) Holg. Madsen, Gummestrup pr. Volk Mølle
Abild (21) Arthur Evald, Abild pr. Tønder.
Agerbæk (18) Knud Højbjerg, Tofterup St.
Agerskov (19) Johs. Nielsen, Ragnstrup pr. Agerskov.
Agger (11) Mads Andersen, Taabel pr. Vestervig.
Aidt (13) Joh. O. Kjær, Drøsbro pr. Thorsø. Tlf. Vejerslev 34.
Alhedens Skovarbejdere (13) Aage Sørensen, Havredal pr. Frederiks St.
Allingaabro (14) Bernhard Pedersen, Vejlbyvej, Allingaabro.
Allinge-Sandvig (6) Nikolaj Hansen, Rosengade, Allinge. Tlf. 63.
Als (20) Aug. Møller, Ketting, Als.
Alslev (18) Ingerslev Nielsen, Toftnæs pr. Varde.
Ansager (18) Martin P. Markussen, Ansager St.
Arden (12) Martin Henriksen, „Birkely", Arden.
Arnum (21) Chr. Skov, Arnum.
Arrild (21) Johannes Andersen, Arrild.
Asnæs (3) Jens Sørensen, Asnæs, Asnæs St.
Assens Fyen (8) Laurits Pedersen, Ramsherred 47. Telf. 148.
Assens, Jyll. (14) Carl Jensen, Assens pr. Mariager.
Aulum (16) Carl Chr. Nielsen, Aulum.
Auning (14) Ejnar Laursen, Auning St.
Ballerup (1) Aage Nielsen, Præstevænget, Ballerup. Telf. 145.
Ballum (21) Carl Jull, Ballum pr. Bredebro.
Bandholm (7) Jens P. Hansen, Samsøgade, Bandholm.
Beder-Malling (15) Aage Hansen, Neder Fløjstrup pr. Beder St.
Belysningsarbejderne (1) Formand: N. Christiansen, Vesselsgade 24. 2. N. Telf. Nora 141. Privat Rygaards Alle 60. Telf. Hellerup 2843 y.
Birkerød (2) Niels P. Pedersen, Skovgaardsvej 21, Birkerød.
Bjerringbro (13) Søren Jensen, Sønderbro, Bjerringbro.
Blaahøj (17) Chr. Kølkær, Blaahøj St.
Bloustrød (2) Vilh. Larsen, „Landly", Nyvej, Lillerød.
Bogense (8) N. P. Hansen, Torvet 10.
Bording (16) Niels Hessel, Bording St.
Bornholms Skovarbejdere (6) Skovløber E. Christiansen, Almindingen pr. Østerlars St.
Borup (1) Viggo Jensen, Borup.
Bov (20) Herbert Høeg, Krusaa pr. Padborg.
Brabrand (15) Søren Andersen, Enghavevej 34.
Brahetrolleborg (9) Rasmus Sølyst, Mellemhaverne pr. Haagerup.
Bramminge (18) Jakob Sørensen, Bramminge.
Brande (17) L. Madsbjerg, Jernbanegade 17.
Bredebro (21) Andreas Mølgaard, Abterp pr. Bredebro.
Brovst (10) Chr. P. Christensen, Solbakkevej, Brovst St.
Bryrup (15) Chr. J. Christensen, Bryrup.
Brædstrup (15) Karl Andersen, Bredgade 7, St. Brædstrup.
Brændselsafbærerne (1) Formand: Søren Henriksen, Rypark 76.2. Ø. Telf. Ryvang 4424 v.
Brødkuskene (1) Formand: Th. Jensen, Hellebækgade 13, St. N. Telf. Taga 3949.
Brønderslev (10) Marinus Pedersen, Dybetsgade 25, Brønderslev.
Brøndum-Hvidbjerg (13) Ejler Marius Madsen, Rettrup pr. Skive.
Brørup (18) Th. Thomsen, Søndergade, Brørup.
Budenes Forbund (1) Hans Petersen, Suhmsgade 4, K. Telf. Byen 7059.
Bylderup-Bov (21) Peter Schmidt, Bylderup-Bov.
Bække (18) Chr. Thielsen, Bække.
Bælum (12) Peder Pedersen, Bælum St.
Børkop (17) S. Madsen, Fiskbæk pr. Pjedsted.
Chaufførerne (1) Formand: Julius Nielsen, Rosenørns Alle 14 St. Telf. 12358.
Darum (18) Andreas Lauridsen, Nørreby, Darum pr. Bramminge.
Daugaard (17) Anton Therkelsen, Daugaard By, Daugaard.
Dronninglund (10) Frede Jensen, Stormgade, Dronninglund.
Droskechaufførerne (1) Kontor: Gothersgade 158, St. K. Telf. Byen 4047. Formand: Axel Christensen, Privat Munkensvej 9, 1. Telf. Taga 4382.
Dybvad (10) Jens Lorentzen, Dybvad.
Ebeltoft (14) Laurits Andersen, Adelgade.
Egernsund (20) Anders Poulsen, Egernsund. Telf. Broager 214 x.
Ejsing (16) P. Chr. Jensen, Ejsing By pr. Vinderup.
Ejstrupholm (15) A. Skærbæk, Ejstrupholm.
Engom (17) Magnus Nielsen, Assendrup pr. Daugaard.
Esbjerg (18) Peder Poulsen, Danmarksgade 45. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.
Esbjerg-Fiskerne (18) Th. M. Petersen, Islandsgade 18, Esbjerg.
Esrom (2) A. H. A. Knudsen, Esbønderup Skovhuse pr. Esrom.
Faaborg (9) Karl Eriksen, Odensevej 36, Faaborg.
Faarevejle (3) Karl Mogensen, Ordrup pr. Faarevejle St.
Faarup (14) M. Nedergaard, Faarup St.
Fabrikarbejderne (1) Formand: Chr. Gram, Bjelkes Alle 32, N. Telf. 3404. Privat: Sindshvilevej 23, 2., F.
Fakse (5) Chr. Hansen, Fakse St.
Fakse Ladeplads (5) Aug. Hansen, Kjessendrup pr. Fakse.
Fanefjord (5) Albert Christiansen, Haarbølle pr. Askeby, Møen.
Farum (2) Aksel Mortensen, Gammelgaardsvej, Farum.
Fensmark (5) Hans Jacobsen, Fensmark pr. Olstrup.
Ferring (16) Andreas Kristensen, Sønderborg pr. Bonnet St.
Film- og Forlystelsesfunkt. (1) Formand: Th. Lindberg Pharsen, Hagbardsvej 25, Sundby. Telf. Amager 6346. Kontor: Nørrevoldgade 98. Telf. Byen 8425.
Fjaltring (16) Chr. Bjerg, Fjaltring.
Flakkebjerg (4) Marius Hansen, Hus Nr. 9, Flakkebjerg St.
Flyttearbejderne (1) Peder Jeppesen, Saxogade 25 B, 2.
Fredensborg (2) Peter Olsen, Gartnerstræde 6, Fredensborg.
Fredericia A. (17) H. Møller, Huslodsvej 40. Telf. 574.
— **F.** (17) Zakarias Jepsen, Egeskovvej, Fredericia. Telf. 750.
— **H.** (17) Aksel Madsen, Prinsensgade 35. Telf. 641.
— **K.** (17) Jens Lind Petersen, Dronningensgade 63, 1. Telf. 1224.
Frb. Komm. Arb. (1) Formand: Vald. Sønderholm, Dalgas Boulevard 122, F. Telf. Godthaab 5153 x.
Frederikshavn A. (10) J. C. M. Westerskov, Tuxensgade 6. Telf. 347.
— **H.** (10) Chr. Jensen, Svendehjemmet, Frederikshavn. Telf. 435.
Frederikssund (2) Laurits Petersen, Frederiksborggade 11. Telf. 206.
Frederiksværk (2) Kristian Andersen, Valseværksgade 3. Telf. 166.
Fuur (13) Karl Knudsen, Dalager, Fuur.
Gadevang (2) Erik Jensen, Gadevang pr. Hillerød.
Galten (15) Viggo Jensen, Galten St.
Gl. Ry (15) Magnus Voetmann, Lyngbakkegaards Mark pr. Ry St.
Gandrup (12) Lars Larsen Brønd, Ø. Hassing pr. Gandrup St.
Garveriarbejderne (1) Formand: Holmer Christensen, Fensmarksgade 25, 4. N.
Give (17) Svend Svendsen, Anlæget.
Gjelsted (8) N. A. Jensen, Gjelsted St.
Gjern (15) Ejner Nielsen, Gjern St.
Gjøl Øland (10) Marinus Jacobsen, Gjøl pr. Aabybro.
Gjørding (18) Andreas Nissen, Gjørding St.
Glamsbjerg (8) Marius Hansen, Ny Koppenbjerg pr. Glamsbjerg.
Glatved (14) Marius Mikkelsen, Balle.
Glejbjerg (18) Rasmus Petersen, Grene pr. Glejbjerg.
Glostrup (1) P. Chr. Jørgensen, Lindeallé 24, Glostrup. Telf. 415. Arbejdsløshedskasse og Kontrol Gasværksvej 33. Tlf. Glostrup 356.
Glumsø (5) Frederik Hansen, Glumsø Præstemark, Glumsø St.
Graasten (20) Carl Olauson, Ahlefeldvej, Graasten.

Gram (19) Peter Bang, Gramby.
Grauballe (13) Gert Jakobsen, Svostrup pr. Sminge.
Grejs-Sindbjerg (17) Kr. Iversen, Grejs, pr. Grejsdal.
Grenaa (14) Kristian Edvar Nielsen, Storegade 33, Grenaa.
Grindsted (18) Thule Friis, Sønderby pr. Grindsted.
Grænge (7) Villi Smidt, Grænge pr. Grænge.
Græshave (7) Carl Th. Madsen, Dannemare pr. Dannemare St.
Græsted (2) Peter Jensen, Højelt pr. Græsted.
Gudhjem (6) Hans Jensen, Gudhjem.
Gær-, Sprit og Spirituosaarb. Københavns (1) Formand: H. Busch, Slaaenvej 6, St., F.
Gørlev (3) Peder Pedersen, Ry pr. Gørlev. Telf. 20. Privat Telf. 187.
Gørslev (5) P. Johansen, Gørslev Nyvang, Østervang St.
Haarlev (5) Jens P. Christensen, Haarlev St.
Haderslev A. (19) Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A. Telf. 198, mellem 9—12 og 2—6.
Haderslev H. (19) L. Hartmann, Badstuegade 10. o. G. Telf. 1021.
Hadsten (15) Anders Andersen, Kirkevej. Telf. 103.
Hadsund (12) Ejvind Jensen, „Hjortsminde", Hadsund.
Hals (12) Niels Andreasen, Hals, Jyll.
Hammel (15) A. Jakobsen, Vadstedvej, Hammel.
Hammersholt (2) Aage Petersen, Teglgaardslund 25, Hillerød.
Hammershøj (13) Lauge Nielsen, Hammershøj St. Telf. Hammershøj 41.
Hansted Lundum (15) Ejnar Falk, Egebjerg pr. Horsens.
Hanstholm (11) Marius Madsen, Hanstholm pr. Thisted.
Harboøre (16) Niels Nielsen, Tøtt, Harboøre.
Harlev (15) Ejner Jensen, Harlev St.
Hasle, Bornholm (6) Vald. Sommer, Tofte pr. Hasle. Tlf. Hasle 53 u.
Haslev (4) Lars Larsen, Troelstrup, Haslev.
Haslund Ølst (14) Kresten Pedersen, Haslund pr. Randers.
Havdrup (1) Karl Jacobsen, Karlslunde pr. Taastrup.
Havnearbejderne (1) Formand: P. Christensen, Dr. Tværgade 40, St. K. Telf. Palæ 282. Privat Amerikavej 20, 2. Privat Telf Eva 685.
Hedehusene (1) Lars Petersen, Godsbanegade 1. Tlf. 187.
Hejnsvig (18) Otto Nielsen, Hejnsvig St.
Helsinge (2) Viggo Hansen, Højberg pr. Helsinge.
Helsingør A. (2) O. Nielsen, Sct. Annagade 27, St., Helsingør. Telf. 1280.
— **F.** (2) Georg Mathiesen, Kongensgade 7.
— **S.** (2) B. A. Jønsson, Kongevej 66, Helsingør.
Herfølge (5) Martin Pedersen, Herfølge By, Herfølge St.
Herlufmagle (5) Axel Magnussen, Herlufmagle.
Herløv (1) C. J. Andersen, Vandværksvej, Herløv.
Herning (16) Jens Jensen, Bethaniagade 20. Telf. 462.
Hillerød (2) Peder Nielsen, Møllersvej 2, Hillerød. Telefon 312.
Hinnerup (15) Kjeld Kjeldsen, Hinnerup.
Hirtshals (10) Otto Jørgensen, Neist, Hirtshals. Telf. 43.
Hjallerup (10) Anton Christensen, Paghsgade, Hjallerup.
Hjerm (16) Kr. Kjeldsen, Hjerm.
Hjøllund (15) Jonas J. Kejlstrup, Hjøllund.
Hjørring (10) Chr. Nielsen, Kongensgade 10. Telf. 751 (mellem 12—1 og efter 5 Eftermiddag).
Hobro (14) Thomas Larsen, Hovangsvej. Telf. 296.
Holbæk (3) Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
Holeby (7) Lars Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Holstebro A. (16) Ole Christiansen, Svinevigen, Holstebro. Telf. 492 (10—12 Form. og 3—5½ Eftm.).
— **K.** (16) H. Larsen, Struervej 35.
Holsted (18) Michael Christensen, Skolegade, Holsted, Jyll.
Holtug (5) N. Chr. Jørgensen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Ho-Oksby (18) Johan Nilausen, Bredmose, pr. Oksbøl.
Horbelev (7) Chr. Hansen, Horreby pr. Karleby.
Hornslet (14) Frederik Larsen, Hornslet pr. Hornslet St.
Horsens A. (15) Christoffer Mortensen, Aaboulevard 46, Horsens. Telf. 459 (mellem 10—1 og 5—6).
— **H.** (15) Alf. Jensen, Aaboulevarden 104, St. Telf. 1923.
— **K.** (15) Ludvig Jørgensen, Sønderbrogade 57. Telf. 1830.
Horsens' Omegn (17) Jens S. Jensen, Boller Overskov, Horsens.
Horslunde (7) Mogens Larsen Mogensen, Nielseshave pr. Horslunde.
Hostrup (21) Niels Jørgensen, Rørkær pr. Jejsing.
Hou (15) Ole Rasmussen, Halling Mark, Hou St.
Houlbjerg (13) Niels Bengtsen, Houlbjerg pr. Laurbjerg.
Hovedgaard (15) Søren Nielsen, Ørritslev pr. Hovedgaard.
Hover (17) Karl Jensen, Tuja Allé, Uhre Høj, Vejle.
Hvalpsund (12) Magnus Rosenvinge, Hvalpsund.
Hvalsø (1) Georg Jensen, Kidserup pr. Hvalsø.
Hvornum-Klejtrup (14) Jens Etrup, Klejtrup, Herbro.
Hær og Flaade (1) Formand: P. A. Jensen, Ved Sønderport 3, St. Telf. Amager 5529 x. Privat Telf. Amager 4103 x.
Højer (21) Marius Madsen, Storegade 1 A, Højer.
Højslev (13) Viggo Christensen, Højslev St.
Hørning-Blegind (15) Kaj Bosse, Beringbro, Hørning.
Hørsholm (2) F. Andersen, Gasværksvej 9, Telf. Hørsholm 476.
Hørve (3) Rasmus Ryberg, Hørve.
Ikast (16) Ejner Bendixen, Grønnegade, Ikast.
Ilbro (10) Jens Nielsen, Ilbro St.
Isoleringsarbejderne (1) Formand: Søren Pedersen, Jul. Blomsgade 37 St. tv. N.
Ivigtut (1) Jens Johs. Hansen, Kryolitharbejder, Ivigtut, Grønland. (Adr.: Gl. Torv 22, K.).
Jelling (17) Søren Nielsen, Jelling, Jyll.
Jels (19) Hans Andersen, Jels, Sdr. Jyll.
Jernbanearbejderne B. (1) Formand: Julius Nielsen, Valdemarsgade 52, St., V. Telf. V. 1436 u.
Jernbanearbejderne M. (1) Formand: H. P. Hansen, Viktoriagade 30, V. Telf. Vester 9316 y.
— **T.** (1) Formand: Martin Jensen, Oehlenschlägersgade 53 C, 3. V. Telf. Vester 6173 v.
Jord- og Betonarbejderne (1) Formand: Peter Andersen, Hestemøllestræde 5. K. Telf. 3496.
Juelsminde (17) Albert Nielsen, Klakring St.
Jyderup (3) Edw. Rasmussen, Teglværksvej, Jyderup.
Jydstrup (4) Hartvig Stockfletch, Jydstrup pr. Jydstrup.
Kalundborg (3) Rasmus Laursen, Møllestræde. Telf. 512.
Karise (5) Lars Hansen, Jørslev pr. Karise.
Karrebæksminde (4) Aug. Korfitsen, Karrebæksminde.
Karup (13) Viktor Andersen, Karup.
Kastrup (1) Formand: Richard Ludwig, Saltværksvej 68, Kastrup. Telf. Kastrup 18. Privat Bopæl: Samme Sted.
Kauslunde (8) N. Frydensberg Hansen, Kauslunde St.
Kerteminde (8) Gunnar Carlson, Møllevænget 2. Tlf. 283.
Kibæk (16) Vilh. Kristensen, Kibæk St.
Kr. Stillinge (4) Oskar Jensen, Næsby Strand pr. Slagelse.
Kjellerup (13) Fr. Overgaard, Gl. Kjellerup pr. Kjellerup.
Klemensker (6) Sigfred Nielsen, 1. Vornedgaards Parcel pr. Klemensker St.
Knabstrup (3) Karl Larsen, Knabstrup Teglværk, Knabstrup St.
Kolding A. (17) Hans Petersen, Kongehusvej. Telf. 187 (mellem Kl. 17¼ og 18), (mellem 12½ og 13¼: Telf. 1305).
— **H.** (17) S. P. Sørensen, Dalbyvej 19, St., Kolding.
Kolind (14) S. P. Sørensen, Kolind.
Kongsted (5) Oluf Jensen, Lestrup Strand pr. Fakse.
Korsør A. (4) Harald Nielsen, Fiskergade 31, Korsør. Telf. 553.
— **H.** (4) P. Morgen, Obelsvej 12. Telf. 411.
Kragenæs (7) A. Hastrup, Kragenæs pr. Torrig.
Kuskene (1) Formand: Chr. Schou, Larslejstræde 1, K. Telf. 5640. Privat: Grundtvigsvej 40, 1.
Kvissel (10) Viggo Simonsen, Kvissel St.
Købelev (7) Martinius Olsen, Rolykke pr. Købelev.
Kbh. Baneg. priv. Arb. (1) Formand: O. P. Petersen, Folkvarsvej 21, 4. F. Telf. Godth. 921 v.
Køge A. (1) C. R. Poulsen, Kontor: Nørregade 36, Tlf. 546. Træffetid: 9—11, 12½—15 og 16—19. Privat: Strandvejen 59. Telf. 642.
Lading (15) Carl Hansen, Lading Mark pr. Mundelstrup.
Lager- og Pakhusarb. (1) Formand: Eiler Jensen, Sct. Hansgade 4, St., N. Telf. 10147. Privat: Maglegaardsallé 95, Søborg. Telf. Søborg 797.
Langaa (13) Jens Martin Jensen, Langaa St.
Langebæk (5) Th. W. Sillemann, Langebæk.
Laurberg (14) V. Gabriel, Laurberg.
Laven (15) A. Franck, Laven Mark pr. Laven St.
Lem Lihme (13) Poul Jensen, Gyldendal Teglværk, Lihme.
Lemvig (16) Kr. Nielsen, Vestergade 23. Telf. 263 (mellem 9—11 og 12—2).
Lobbæk (6) Emil Johansen, Vestermarie pr. Lobbæk, Bornholm.
Lundby (5) Johs. Jensen, Kong Bk. pr. Lundby St.
Lunderskov (18) Knud Buhl, Nogbøl, Lunderskov.
Lundtoft, Sdr. Jyll. (20) J. S. Frandsen, Lindbjerg, Aabenraa.
Lyderslev (5) Jens P. Jensen, Lund pr. Rødvig.
Lyngby (1) Bülow Rasmussen, Mosevej 15, Lyngby.
Lynge (2) Sophus Nielsen, Badstrup pr. Lynge.
Lysbro (15) Jacob Ørum, Lysbro, Silkeborg. Telf. Silkeborg 1178.
Løgstør (12) Karl Grønning, Vægtergade, Løgstør. Telf. 195 (bedst mellem 12—1).
Løgumgaard (21) Herman Juhl, Løgumgaard pr. Løgumkloster.
Løgumkloster (21) Th. Ebbesen Madsen, Møllegade. Løgumkloster.
Løkken (10) Harald Hansen, Norgesvej.
Løsning (17) Abel Mikkelsen, Løsning St.
Løvskal (13) Peder Hansen, Tindbæk pr. Bjerringbro.
Maarum (2) Niels Madsen, Maarum.
Mariager (14) Chr. Mikkelsen, Vestergade, Mariager.
Maribo (7) Johs. Petersen, Brødregade -. Telf. 441.
Marmor- og Granitsliberne (1) Formand: Carl Poulsen, Gl. Kalkbrænderivej 64, Mezz. Ø.
Middelfart A. (8) Marius Jeppesen, Telggaardsvej 27. Telf. 441.
— **F.** (8) V. Jensen, Bogensevej 8. Telf. 429.
— **H.** (8) H. Hansen, Buggesgade 16, Middelfart.

Moselund (13) Lund Kidmose, Engesvang St.
Mou (12) Kjeld Nielsen, Briketfabriken pr. Gudumholm.
Mælkeriarbejderne (1) Formand: Alfred Jensen, Kontor: Holger Danskesvej 52, St., F. Telf. Godthaab 6179. (Træffes Hverdage 10—11, Tirsdag og Fredag 5—7 Eftm.) Privat: Nordre Fasanvej 29 1., F. Telf. Godthaab 3122 x.
Møen (5) H. P. Larsen, Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
Møgeltønder (21) Knud Knudsen, Møgeltønder.
Mønsted (13) Martin Jensen, Toftum, Sparkær.
Mørke (14) Bernhard Christensen, Mørke.
Nakskov A. (7) Jens Jensen, Niels Nielsensgade 7. Telf. Kontoret 901, privat Stormarks Alle 8. Telf. 534.
Nakskov Sk. (7) Johs. Hansen, Bulskov pr. Nakskov.
Neksø (6) Jens Hansen, Nyboder, Neksø. Telf. 207 (mellem 12—1 og efter 5).
Nibe (12) Marius Pedersen, Tyvedalsgade 17, Nibe.
Nivaa (2) Jørgen Jørgensen, Sletten, Humlebæk. Telf. Humlebæk 229.
Nyborg (9) Chr. Nielsen, Dybbølsgade 3. Telf. 538.
Nykøbing Fl. (7) H. Chr. Andersen, Nordre Havneplads. Telf. 681. Privat Gedservej 229.
Nykøbing Jylland A. (11) J. C. Christensen, Refshammer, Nykøbing Jyll.
— — **F.** (11) Laust Sørensen, Filtenborgsgade 5.
Nykøbing Sjælland (3) Fr. Petersen, Algade 74. Telf. 271.
Nysted (7) Th. Petersen, Søndergade 3.
Næstved (5) Frants Petersen, Amtmandsgade 9. Telf. 880. Privat Telf. 813.
Nørholm (12) Henrik Andersen, Nørholm pr. Sønderholm.
Nørre Aaby (8) Jens Hansen Jensen, Nørre Aaby St. Telf. 133.
Nørre Alslev (7) Chr. Hansen, Nr. Alslev pr. Nr. Alslev.
Nr. Nebel (18) Niels S. Hansen, Nr. Nebel.
Nørre Sundby A. (12) H. Chr. Nielsen, Vestergade 1. Telf. 1582. Privat: Kapelvej 9. Telf. 3549.
Nørre Sundby H. (12) Arent Christensen, Godthaabsgade 25, Nørresundby.
Nr. Vedby (7) Jens Petersen, Orehoved St.
Odder (15) Jens Jespersen, Møllevej, Odder.
Odder Skovarbejdere (15) Niels Kristensen, Fillerup pr. Odder.
Odense A. (8) V. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning. Telf. 3813.
— **C.** (8) E. O. Andersen, St. Jørgensgade 36, 2. Telf. 5359.
— **F.** (8) C. Mathiesen, H. C. Andersensgade 62, St. Telf. 3158.
— **G.** (8) Rasmus Andreasen, Nyborgvej 328.
— **H.** (8) Anders Jensen, Slotsbakkevænget 9. Telf. 2289.
— **K.** (8) J. C. Jensen, Sortebrødrestræde 6. Telf. 4326 (mellem 12—1).
— **L. P.** (8) Aksel V. Andreasen, St. Glasvej 41, 1. Telf. 4761.
— **M.** (8) Johs. Jensen, Søndermarken 73. Telf. 5447.
— **S.** (8) Johs. Brandt, Lundsgaardsvej 25, Bolbro, Odense.
— **Sk.** (8) Karl Ejlersen, Lykkebo, Seden. Telf. 5889.
— **St.** (8) N. Chr. Nielsen, Kildevej 9. Tlf. 7423, efter 5 Eftm.
Odsherreds Skovarb. (3) Kaj Nauta, Kildehusene pr. Nykøbing Sjæll.
Oliemøllerne (1) Kontor: Middelfartsgade 5, Ø. Telf. Ryvang 340. Formand: Evald Larsen. Privat: Vesterbrogade 110 A, 5.
Olsker (6) Mathias Dahl, Sandkaas, Olsker pr. Allinge, Bornh.
Onsild (14) Th. Thomassen, Frederiksborgvej, Onsild St. Telf. 4.
Ormslev (15) Harry Hansen, Ormslev St.
Oue (12) Laurits Laustsen, Houtved, Oue pr. Hobro.
Ousted (1) Viggo Hansen, Hulegaardshusene pr. Lejre.
Ousted-Taaning (15) Johs. Madsen, Horndrup pr. Skanderborg.
Over Jerstal (19) Laurits Jensen, Over Jerstal pr. Over Jerstal.
Pandrup (10) Alfred Søborg, Kaas Hede, Kaas St.
Pedersker (6) Johs. Andersen, Nordlyst, Pedersker St., Bornholm.
Pindstrup (14) Harry Nielsen, Ringsø pr. Pindstrup.
Præstø (5) Aksel H. Nielsen, Skibbinge pr. Præstø.
Raarup (17) Knud Nielsen, Nebel pr. Raarup.
Rabsted (21) Hans Nielsen, Rabsted.
Randers A. (14) Ingemann Jacobsen, Karolinegade 5. Telf. 2296.
— **F.** (14) Jens Chr. Sørensen, Rejersensvej 2, 3. Sal, Randers. Telf. 2208.
— **J.** (14) S. A. Nielsen, Frederiksgade 10. Telf. 2292.
— **K.** (14) J. Trapp Nielsen, Danmarksgade 33.
— **M.** (14) Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers. Telf. 2276.
Ranum (12) Peter Jensen, Ranum.
Refsnæs (3) Julius Sørensen, Illerup pr. Kalundborg.
Remisearbejderne (1) Formand: O. F. V. Heintze, Lyshøjgaardsvej 21, 4., Valby. Telf. Valby 2943.
Renovationsarbejderne (1) Formand: A. Th. Henriksen, Värmlandsgade 30, 2. S. Telf. Amager 2824 x.
Ribe (18) Hans Olsen, Korsbrødregade.
Ringe (9) Johannes Hansen, Vinkelvej, Ringe.
Ringkøbing (16) Niels Bundgaard, Villingvej 25, Ringkøbing. Telf. 233.
Ringsted (4) Vilh. Hansen, Havemøllevej 1, Ringsted. Telf. 419.
Roskilde (1) Axel Petersen, Helligkorsvej 16. Telf. 813.
Roslev (13) Mads Chr. Madsen, Roslev.
Rudbøll (21) Andreas Jacobsen, Rudbøll pr. Højer.
Rudkøbing (9) Karl Larsen, Kohavevej, Rudkøbing.
Ruds Vedby (3) Oluf Lorentzen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
Ryomgaard (14) H. Rasmussen, Ryomgaard.
Ry St. (15) S. Sølvsten Nielsen, Agnetevej, Ry St.
Rødby (7) Chr. Søndergaard, Vestergade 24, Rødby.
Rødding-Løvel (13) Marinus Jensen, Rødding pr. Viborg.
Rødding Nr. Jyll. (13) Tinus Hoegh, Rødding, Spøttrup St.
Rødding Sdr. Jyll. (19) Theodor Sand, Brændstrup pr. Gramby.
Røde-Kro (20) Hans Schnefeldt, Brunde pr. Røde-Kro.
Rødvig (5) Th. Nielsen, Skørping Strand, Rødvig.
Røgen-Sporup (15) Chr. Holm Jensen, Farre.
Rømø (21) Peter Petersen, Havnely, Rømø.
Rønbjerg (16) Laur. Kr. Pedersen, Rønbjerg.
Rønne (6) Helfred Nielsen, Rosengade 6. Telf. 503. Privat Olsgade 1. Telf. 642.
Sakskøbing (7) Jens Rasmussen, Vestergade 34.
Sandby (7) Niels Tordenskjold Hansen, Sandby pr. Harpelunde St.
Sandlosserne (1) Formand: H. L. Andersen, Aarhusgade 48, 1. Ø.
Seest (18) Poul Madsen, H/S Gimle, Kirkestien, Kolding.
Serup (13) Anders Madsen, Resdal pr. Skægkær.
Sevel (16) Oskar Nielsen, Sevel pr. Vinderup.
Sigerslev (5) Husmand Jens Hansen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Silkeborg A. (15) Sigurd Nielsen, Dalgasgade 23. Telf. Silkeborg 554.
Sindal (10) Jens Peter Christensen, Amagergade 1.
Skaade (15) Eiler Mikkelsen, Skaade pr. Aarhus.
Skagen (10) Jens Andersen, Skagen.
Skanderborg (15) A. Marius Nielsen, Villavej 32. Telf. 401.
Skarrehage (11) Frands B. Frandsen, Sejerslev, Nykøbing M.
Skelskør (4) Anders Jensen, Algade, Skelskør.
Skelund (12) Anders Peter Andersen, Veddum St.
Skibby (2) Reinholdt Andersen, Skibby.
Skibsværftsarbejderne (1) Formand: Niels Larsen, Kontor: Kompagnistræde 34, 4. K. Telf. Palæ 4862. Privat: Hellborgvej 28, Hvidovre. Telf. Hvidovre 252.
Skive A. (13) Chr. Christensen, Thorupsgade 9. Telf. 510.
— **K.** (13) Valdemar Jensen. Norgaardsvej.
Skjern (16) Martin Kristensen, Kongevej 35. Telf. 188. Kontorbestyreren: Telf. 179.
Skjød (13) Hans Jørgensen, Bøstrup St., Jyll.
Skodborg (19) Carl Hansen, Skodborg.
Skorup-Tvilum-Voel (15) Anker Lucassen, Tvilum pr. Faarvang.
Skuldelev (2) Johs. Rasmussen, Torp Mark pr. Krogstrup.
Skærbæk (21) Hans Lorentzen, Nissumgade, Skærbæk.
Skævinge (2) Hans L. Jørgensen, Grimstrup pr. Ølsted.
Skørping (12) Henning Andersen, Skørping.
Slagelse A. (4) Th. E. Jørgensen, Søndre Stationsvej 14, Slagelse. Telf. 898.
— **F.** (4) C. V. Petersen, Nansensgade 11, 1.
Snesere (5) Vald. Bendtsen, Askov pr. Bøgesø.
Sommersted (19) Jens Nissen, Sommersted.
Sorø (4) Valdemar Andersen, Slagelsesvejen, Sorø. Telf. 365.
Spandet (21) Niels Madsen, Spandet pr. Arnum.
Sparkær (13) N. Chr. Jeppesen, Sparkær St.
Stenderup (17) Kristen Jørgensen, „Gadekæret", Stenderup St., Jylland.
Stenlille (3) Marius Nielsen, Vedde pr. Vedde.
Stenstrup (9) Søren Thomsen, Rødmevejen pr. Stenstrup.
Stenvad (14) Johs. Møller, Stenvad Hede pr. Stenvad.
Stevn (12) Peter Petersen, Vive pr. Hadsund.
Stevnstrup (13) P. S. Olesen, Stevnstrup, Jyll.
Stilling (15) Marius Graff, Stilling pr. Stilling St. Telf. 75.
Stoholm (13) Niels P. Nielsen, Stoholm. Telf. 86.
Stokkemarke (7) Roger Nielsen, Stokkemarke.
Storehedinge (5) Philip Andersen, Østergade.
St. Nustrup (19) Martin Dollerup, Lille Nustrup pr. Gabøl.
Stovby (17) Ludvig Frederiksen, Stovby.
Strib (8) Th. Petersen, Røjle Enge pr. Strib.
Struer (16) Jens Chr. Jensen, Bryggegade 4, Struer. Telf. 288.
Strøby (5) Niels A. Nielsen, Strøby pr. Strøby.
Stubbekøbing (7) Chr. Rasmussen, Lindevej 7, Stubbekøbing. Telf. 194.
Støberiarbejderne (1) Formand: Niels Christensen, Fælledvej 11,1. N. Telf. 5170.
Støvring (12) Chr. Larsen, Bradstrup Mark pr. Støvring.
Sukkerhusarbejderne (1) Formand: Jens L. Nielsen, Venedigvej 5,3., S.
Svaneke (6) Charles Svendsen, Vestergade.
Svendborg (9) Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33. Telf. 457. Kontor Ramsherred. Telf. 361.
Svendstrup (12) Ferdinand Madsen, Svendstrup, Jylland.
Svinninge (3) Hans V. Christiansen, Svinninge.
Sæby (10) Møller Jensen, Frederikshavnsvej, Sæby.
Søby Sall (15) Jens Chr. Thomsen, Gammellund pr. Sall.

Søllerød (1) J. P. Jensen, Højbjergvej, Trørød pr. Vedbæk. Telf. Trørød 129.
Søllested (7) Knud E. Jensen, Søllested.
Sønderborg A. (20) A. Andersen, Fagforeningshuset, Bjerggade 11, Sønderborg. Telf. 341.
— **H.** (20) Chr. Friedrichsen, Kær pr. Sønderborg.
Sdr. Felding (16) Sigurd Larsen, Sandet pr. Stakkroge.
Sønder Omme (17) Anton Nielsen, Sønder Omme.
Sønder Sejerslev (21) N. P. Schmidt, Nørre Sejerslev pr. Højer.
Taanum (13) Chauffør Sigurd Jensen, Taanum pr. Randers.
Taarnborg (4) Jens Andersen, Frølunde Mark pr. Korsør.
Taars (10) Peter Nielsen, Sdr. Taars pr. Taars.
Taastrup (1) Ingemann Petersen, Pilealle 18, Taastrup. Telf. 287.
Tagpaparbejderne (1) Formand: Carl Hegelund, Sjællandsgade 16, St. th., N. Telf. Nora 3914 y.
Tamdrup (15) P. Andersen, Vinten Skov pr. Lund St., Østjylland.
Tange (13) Herman Back, Ans pr. Ans By.
Tarm (16) N. Chr. Jensen, Kolonihavevej, Tarm.
Tavlov (17) Karl Vilhelmsen, Sdr. Vilstrup pr. Eltang.
Thisted (11) Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted. Telf. 373.
Thoreby (7) Johan Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge.
Thorkildstrup (1) Alfred Nielsen, Kr. Saaby Kr. Saaby St.
Thorsager (14) Jens Larsen, Thorsager St.
Thorsø (13) A. Jørgensen, Thorsø.
Thyborøn (16) Edvard Christensen, Thyborøn.
Tikøb (2) Odin Nielsen, Øerne pr. Helsingør. Telf. Hornbæk 160.
Tillitze (7) P. Lange, Spidsby, Tillitze.
Tilst (15) Sander Sørensen, Tilst pr. Mundelstrup. Telf. True 24.
Tinglev (21) Wilhelm Jakobsen, Tinglev.
Tingsted (7) Laurits Hansen, Bruntofte pr. Tingsted.
Tinning (15) N. Arent Madsen, Foldby Hede pr. Hinnerup.
Tistrup (18) Johs. Thomsen, Tistrup St.
Tjæreborg (18) Otto Kikkenborg, Tjæreborg St.
Toftlund (19) Johs. Andersen, Toftlund.
Toldbodarbejderne (1) Formand: C. O. Rød, Lybæksgade 21, 1. S. Telf. Amager 2230 x.
Tornby (10) Laur. Pedersen, Vidstrup.
Toustrup (15) Albert Nielsen, Toustrup pr. Toustrup St.
Tranbjerg (15) Marius Nielsen, Tranbjerg St. Jyll.
Trustrup (14) Søren Press, Trustrup.
Trælagerarbejderne (1) Formand: Rasmus Steen, Westend 21, V. Telf. Eva 38, privat Adresse: Rødovre pr. Vanløse. Telf. Rødovre 110.
Tureby (5) Alfr. Larsen, Skodsbjerg pr. Tureby St.
Tylstrup (12) Marinus Svendsen, Sulsted pr. Sulsted St.
Tølløse (3) J. P. Hansen, Trekronervej, Tølløse St.
Tønder (21) Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. 215.
Tønning-Træden (15) Niels Nielsen, Træden pr. Tønning.
Tørring (15) Kristian Laursen, Frederiksberg, Tørring St.
Ubby (3) Svend Agerkvist, Kelleklinte pr. Forsing.
Udbyneder (14) Kr. Sørensen, Havndal St.
Uggelhuse (14) Niels Frederiksen, Virring pr. Uggelhuse St.
Ulfborg (16) Jens Martin Jensen, Ulfborg.
Ulstrup (13) Jens Møller, Ulstrup.
Vamdrup (18) Jørgen Knudsen, Badstrup pr. Vamdrup.
Varde (18) R. J. Hansen, Byggeforeningsvej 5. Telf. 343 (bedst 12½—1½).
Veggerløse (7) Aage Ejlers, Marrebæk pr. Veggerløse.
Vejby Tibirke (2) V. Dreves Nielsen, Tisvildeleje.
Vejen (18) J. Chr. Bak, Rolighedsvej 15. Telf. 167.
Vejle A. (17) Dusinius Andersen, Vedelsgade 60. Telf. 1422.
— **F.** (17) Villy Sørensen, „Bøgely", Koldinglandevej, Vejle. Telf. 1440.
— **H.** (17) Einar Jacobsen, Havnepladsen 3, Vejle.
— **K.** (17) Carl Lorentzen, Enghavevej 1. Telf. 1059.
— **M.** (17) Otto Mortensen, Sofievej 1.
Vejrum-Ørum (13) Søren Chr. Christensen, Mollerup pr. Ørum, Sønderlyng.
Vejrup (18) Otto Petersen, Vejrup St.
Vemb (16) Ole Rimmer, Vemb.
Vemmelev (4) Hans Jensen, Vemmelev By pr. Forlev St.
Vemmetofte (5) N. P. Pedersen, St. Spjellerup pr. Karise.
Vesterborg (7) Otto L. Jørgensen, Vedby pr. Lindet St.
Viborg (13) P. Mathiasen, Mathiasensgade 31, 2., Viborg. Telf. 998 (mellem 10—12). Privat Telf. 571.
Viby, Jyll. (15) Peder Nielsen Jensen, Kongevej 69, 1., Viby Jyll.
Viby Sjæll. (1) Otto Jørgensen, Birkede pr. Viby, Sjæll.
Vig (3) Alf. Vinter, Vig St.
Vigerslev (8) Andreas Johansen, Bredbjerg pr. Langesø.
Viksø (2) M. Laugesen, Viksø.
Vildbjerg (16) Mads Madsen, Søndergade, Vildbjerg.
Villingebæk (2) Otto Andersen, Dronningemølle.
Vilslev (18) Ingvard Ebsen, Vilslev pr. Gredstedbro.
Vinderup (16) Niels Steffensen, Havevej 7, Vinderup.
Vinduespolererne (1) Kontor: Vesselsgade 16, Telf. Nora 7303. Formand: Karlo Jacobsen, privat: Slesvigsgade 15, 2.
Visby (21) Einer Larsen, Visby.
Viskinge (3) Kr. Hansen, Viskinge pr. Svebølle.
Vodder (21) Hans E. Christensen, Vesterbæk pr. Ribe.
Vodskov (12) Otto Jensen, Kirkevej, Vodskov St.
Vojens (19) Jens Kobbel, Østergade, Vojens.
Voldby (15) Søren Herløv Madsen, Voldby pr. Hammel.
Volstrup (10) Anton Bech Nielsen, Syvsten pr. Sæby.
Vorbasse (18) Aksel Hansen, Fitting pr. Vorbasse.
Vordingborg (5) Emil Olsen, Ørslev Mose pr. Vordingborg. Telf. Ørslev 76.
Vraa (10) Vilh. Christiansen, Vh. 22, Borup, Vraa.
Værløse (1) Oluf Hansen, Kirkeværløse pr. Værløse.
Øl- og Mineralvandsarb. (1) Formand: L. P. Olsen, Korsgade 5,2., N. Telf. Nora 8331.
Ølgod (18) L. Mortensen, Højlund pr. Ølgod.
Ørnhøj (16) Jens Kjergaard, Grønbjerg.
Ørslev (4) Lars Rasmussen, Kagstrup pr. Ørslev St.
Ørting (15) Søren Jensen, Ørting St.
Østbirk (15) Hakon Olesen, Østbirk.
Øster-Højest (21) Carl Olsen, Øster-Højest.
Østermarie (6) Godtfred Pedersen, Aaløse pr. Østermarie, Bornholm.
Øster Vraa (10) N. P. Kristensen, Øster Vraa.

HOVEDKONTOR og SEKRETÆRERNE:

H. C. Andersensgade 14. Telf. 2140 med Omstilling til samtlige Kontorer.
Formand Axel Olsen (Privat Telf. Søborg 586).
Hovedkasserer Andreas Nielsen (Privat Telf. Bella 1024).
Sekretær Robert Nielsen (Privat Telf. Amager 6849).
Sekretær Niels P. Hansen (Privat Telf. Byen 6851).
Sekretær Otto Jespersen (Privat Telf. Valby 2407).
Sekretær Arthur Christiansen (Privat Telf. Damsø 1951).
Sekretær P. Johansen.
Sekretær Rich. Børgesen (Privat Telf. Hillerød 925).
Bogholder N. Chr. Nielsen.

Hovedbestyrelsen

bestaar af følgende:

Valgt af den samlede Kongres:

Formand Axel Olsen.
Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.
Rejseagitator Marius Sørensen, Ulstrup, Telf. Ulstrup 64.
Æresmedlem af Hovedbestyrelsen: Forretningsfører J. C. Larsen, Næstved, Telf. Næstved 209.

Valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Sophus Mortensen (Privat Telf. Nora 3212).
Forretningsfører Martin Nielsen, Michaelsensgade 5, 3., Aarhus. Telf. 5746.
Forretningsfører Hans Nielsen (Privat Bopæl: Lykkegade 27, Aalborg. Telf. 1515).
H. Chr. Nielsen, Kapelvej 9, Nr. Sundby. Telf. 3549.
L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Niels Christensen, Fælledvej 11, 1., N. Telf. 5170.
C. Mathiasen, H. C. Andersensgade 62, St., Odense. Telf. 3158.
C. Gram, Bjelkes Allé 32, N. Telf. 3404.

Valgt af Transportarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Vald. Pedersen (Privat Bopæl Ivar Hvidtfeldtsgade 8, Aarhus. Telf. 1948).
Forretningsfører Thorvald Pedersen (Privat Bopæl: Ægirsgade 2, 2., N. Telf. Taga 2533).
Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33, Svendborg. Telf. 457.
Søren Jacobsen, Øster Allé 73, Aalborg. Telf. 3957.
Julius Nielsen, Rosenørns Allé 14, St. Telf. 12358.
Viggo Eigtved, Trekløvervej 4, 1. Telf. Søborg 1652. Kontoret: Palæ 3421.
P. Poulsen, Danmarksgade 45, Esbjerg. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.

Valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Chr. Larsen, Norgesgade 52, S. Telf. Amager 6050.
Forretningsfører Carl Hansen, Genforeningsplads 22, 2., Brh. Telf. Taga 5155.
Hans Hinrichsen, Sønder Port 5 A, 1., Aabenraa. Telf. 187.
Frants Petersen, Amtmandsgade 9, Næstved. Telf. Næstved 813.
Axel Petersen, Helligkorsvej 16, Roskilde. Telf. 813.
J. C. M. Westerskov, Tuxensgade 6, Frederikshavn. Telf. 347.
H. Møller, Huslodsvej 40, Fredericia. Telf. 574.

Sekretærer:

Otto Jespersen, valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen.
Niels P. Hansen, valgt af Trantportarbejder-Gruppen.
Arthur Christiansen, valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen.

ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE i Danmark.

Formand Johannes Nielsen, Nørresøgade 29, 1., K. Telf. 9961.
Næstformand H. P. Jensen, Nørresøgade 29, 1., K. Telf. Byen 4353.
Kasserer Chr. Pedersen, Nørresøgade 29, 1., K. Telf. Byen 4353.
Rejsesekretær J. P. Johannessen, Nørresøgade 29, 1., K. Telf. Byen 4353. Privat Telf. Taga 2033.

FORTEGNELSE OVER AGITATIONSKREDSENE.

1. B. Københavns Amt. Formand: Chr. Gram, Suhmsgade 4, K.
1. B. Københavns Amt. Formand: Aksel Petersen, Helligkorsvej 16, Roskilde.
2. Frederiksborg Amt. Formand: Rich. Børgesen, Grønne Tofte, Hillerød.
3. Holbæk Amt. Formand: Carl V. Jensen, Holbæk.
4. Sorø Amt. Formand: Vald. Andersen, Slagelsevejen, Sorø.
5. Præstø Amt. Formand: Frants Petersen, Amtmandsgade 9, Næstved.
6. Bornholms Amt. Formand: Helfred Nielsen, Olsgade 1, Rønne.
7. Maribo Amt. Formand: L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev.
8. Odense Amt. Formand: Vald. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning, Odense.
9. Svendborg Amt. Formand: Hans Hansen, Fruestræde 7, Svendborg.
10. Hjørring Amt. Formand: Chr. Nielsen, Kongensgade 10, Hjørring.
11. Thisted Amt. Formand: Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted.
12. Aalborg Amt. Formand: Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg.
13. Viborg Amt. Formand: Jens M. Jensen, Langaa St.
14. Randers Amt. Formand: Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers.
15. Aarhus Amt. Formand: Christoffer Mortensen, Aaboulevard 46, Horsens.
16. Ringkøbing Amt. Formand: Jens Jensen, Bethaniagade 20, Herning.
17. Vejle Amt. Formand: Svend Svendsen, Anlæget, Give. Telf. Give 96.
18. Ribe Amt. Formand: Andreas Nissen, Gjørding St.
19. Haderslev Amt. Formand: Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A, Haderslev. Telf. 198 mellem 9—12 og 2—6.
20. Aabenraa-Sønderborg Amter. Formand: Herbert Hoeg, Krusaa pr. Padborg. Telf. Padborg 527.
21. Tønder Amt. Formand: Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. Tønder 215.

NATIONALE OG INTERNATIONALE FORBINDELSER.

er tilknyttet: **D. A. F.**
De samvirkende Fagforbund i Danmark, Rosenørns Allé 12, 2. V. Telf. 3541 og 10541.
Gennem Medlemsskabet i D. s. F. er Forbundet tilknyttet:
Internationaler Gewerkschaftsbund, Berlin.
(Den internationale faglige Central).
Direkte er Forbundet for sin Transportarbejder-Gruppe tilknyttet:
Internationalt Transportarbejder Forbund. Generalsekretær Edo Fimmen, Vondelstraat 61, Amsterdam.
For de øvrige Gruppers Vedkommende:
Internationalt Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand K. de Jonge, Museumsplein 17, Amsterdam. Z.
Desuden er Forbundet for Transportarbejder-Gruppen tilknyttet:
Skandinavisk Transportarbejder Federation. Sekretær Oskar Erikson, Barnhusgatan 18, Stockholm.
Og for de øvrige Gruppers Vedkommende:
Skandinavisk Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand C. J. Søder, Barnhusgatan 16, Stockholm.

(Siden sidst. Fortsat fra Side 15).

Ved Rettens forberedende Møde den 13' Oktober forligtes Sagen paa den Maade, at Firmaet til fuld Afgørelse betaler Kr. 129,60 til Afdelingen efter nærmere fastsatte Bestemmelser.

Havnearbejderne og Lager- og Pakhusarbejderne, København. Akts. Vill. Boas: Havnearbejdernes Afdeling anmoder om, at der foranlediges Forhandling optaget med Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn, foranlediget ved at flere Cementfirmaer — efter at have anskaffet Transportbaand, paa hvilket Cementen transporteres fra Skibet og ind i Pakhuset — aflønner de i Pakhuset beskæftigede Arbejdere med Timeløn eller Ugeløn, uagtet der i Overenskomsten saavel med Havnearbejdernes Afdeling som med Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling er fastsat, at Arbejde i Forbindelse med Losning skal udføres i Akkord til fastsatte Akkordpriser. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Foreningen af Arbejdsgivere ved København indtog det Standpunkt, at dens Medlemmer havde Ret til at aflønne Arbejdet i Lageret med Time- eller Ugeløn. Forbundet indklagede derefter Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning paa Akts. Vill. Boas Vegne for Brud paa Overenskomsten.

Ved Rettens forberedende Møde den 11. August forligtes Parterne om at lade Spørgsmaalet afgøre i H. t. Forligsmandsforslaget af 4. Juli 1930, saaledes at en eventuel faglig Voldgift mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og de 2 Afdelinger afgjorde Spørgsmaalet, og saaledes, at en eventuel Efterbetaling regnes fra den 12' August.

Da Enighed ikke opnaaedes ved Forhandling, indankedes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret. Den 16' Oktober afholdt Voldgiftsretten Møde, og Retten enedes om at foreslaa Parterne følgende Ordning:

For Modtagning og Oplægning i Pakhus af Cement i Papiremballage à ca. 50 kg og derunder i Forbindelse med Losning med Anvendelse af Akts. Vill. Boas mekaniske Transportør betales den gængse Timeløn plus 28 Øre pr. Mand pr. Sæk. Til Arbejdet anvendes 2 Mand. Der foretages Efterregning i Overensstemmelse med Forlig i Den faste Voldgiftsret af 11' August d. A. Dette Forslag tiltraadtes af begge Parter.

Kuskene, København. Adams Transport Co.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet med hvilket Afdelingen har Overenskomst om en Timeløn af 138 Øre for Flyttearbejde, misligholder Overenskomsten, idet det anvender en ung Mand, der tidligere har haft Ansættelse paa Firmaets Kontor og vistnok aflønnes med en Maanedsløn af Kr. 150.00 til Flyttearbejde, altsaa betaler ham en betydelig lavere Løn end den overenskomstmæssigt fastsatte Løn. Firmaet hævder, at det har Ret til det, da den unge Mand skal uddannes til Pakmester, men Afdelingen kan ikke anerkende, at der findes Lærlingeforhold indenfor Flyttebranchen.

Ved Mæglingsmødet med Centralorganisationen af Vognmænd opnaaedes ikke Enighed, idet Firmaets Repræsentant forklarede, at den unge Mand beskæftiges som Forvalterassistent for at lære Virksomheden at kende, og hævdede, at han kun i ringe Udstrækning deltager i det egentlige Flyttearbejde.

Efter at Afdelingen havde faaet konstateret, at Manden endog i stor Udstrækning deltager i Flyttearbejdet, indankedes Sagen for en faglig Voldgiftsret.

Den 4' November afsagde Opmanden følgende Kendelse:

Firmaet Adams Transport Co. er pligtig at aflønne Forvalterassistentens aktive Deltagelse i Flytnings- og Pakningsarbejdet i Overensstemmelse med den gældende Overenskomst's Tarifbestemmelser.

Da Fagbladet i Fremtiden vil udkomme i andet Format, har man af Hensyn til eventuel Indbinding ment det formaalstjenligt at ændre Aargangen, saaledes at nærværende No. af Bladet betegnes som No. 1.

Ansvarhavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 2 31.–1. 1934 39. Aarg.

Nedsat Arbejdstid — færre Arbejdsløse.

KAMPEN OM ARBEJDSTIDEN

Aktivitet maa være Parolen i det nye Aar. Kun den, der rører paa sig, og som formaar at skubbe sine Interesser som identiske med hele Folkets i Forgrunden, vil blive Aarets Sejrherre. Hele Verdens Arbejdermasser venter paa fyndige Paroler. Den internationale faglige Central stiller for Aaret 1934 følgende Kampmaal i Forgrunden: Kamp for 40-Timersugen — Krig imod Krigen — Bekæmpelse af Fascismen i alle dens Former! Vi vil nedenfor beskæftige os noget nærmere med det første af disse Krav.

Om 40 Timersugen er der i de senere Aar uomtvisteligt talt og skrevet meget. Dog er dette Krav intetsteds trængt igennem. Imidlertid indrømmes det i vide Kredse, at Forkortelsen af Arbejdstiden er et Middel til at afhjælpe Arbejdsløsheden. Men vis os et Land, hvor der i saa Henseende er opnaaet nævneværdige Resultater. Selv i De forenede Stater i Amerika, hvor Spørgsmaalet om Forkortelsen af Arbejdstiden blev optaget af Regeringen, og hvor det blev indlemmet i Genopbygningsprogrammet, er der ikke opnaaet nogen gennemgribende Succes. Om andre Lande behøver man overhovedet ikke at tale. Derfor maa det være yderst paakrævet at bøde paa det nu ved Hjælp af en stor Masseaktion, der skal gaa over hele Verden.

Aaret 1934 vil sandsynligvis føre os bort og op over det økonomiske Dødpunkt. Mange Konjunkturforskere tror endog paa en kraftig Genopvaagnen af alle Økonomiens Grene. Saa bliver Spørgsmaalet om Arbejdstiden særlig aktuel. Samtidig med de øgede Beskæftigelsesmuligheder vil Arbejdstiden i de enkelte Brancher og Enkeltvirksomheder uden videre blive forlænget. Men saa er Tiden inde til energisk at kræve Gennemførelsen af 40 Timersugen. Derfor maa Arbejderklassen allerede inden denne Konjunkturstignings Begyndelse være indstillet paa dette Krav og være skolet til Gennemførelsen af det. Hvorledes end Bedringen af de økonomiske Forhold vil finde Sted, saa maa der aldrig ske nogen Forlængelse af Arbejdstiden til 48 Timer eller derover. Den mægtige Hær af Arbejdsløse vil slet ikke kunne „opsuges" saa hurtigt. Men der kan finde en saa meget hurtigere „Opsugning" Sted, saafremt den tidligere Arbejdstid indskrænkes til 40 Timer om Ugen. Enhver, der altsaa vil være med til, at det graadige Uhyre paa Folkeslagenes Legeme — Massearbejdsløsheden — bliver bekæmpet, maa altsaa gaa i Skranken for, at Forkortelsen af Arbejdstiden gennemføres saa hurtigt som muligt.

Saa længe, Fagforeningsbevægelsen har bestaaet, har Forkortelsen af Arbejdstiden været betragtet som det primære. Herom blev Kræfterne koncentreret. Arbejderklassen i Øjeblikket har desværre glemt, hvilke haarde Kampe, der maatte føres for at komme den lange Arbejdstid til Livs. Før Krigen androg den gennemsnitlige Arbejdstid i de fleste Industrilande 60 Timer om Ugen. Ved Aarhundredskiftet var ofte 11 Timersdagen Regelen. Efter Krigen er 8 Timersdagen blevet gennemført i de fleste Industrilande. Herunder maa vi dog ikke glemme, at Arbejdstiden alligevel i mange Virksomheder, Brancher og Lande gik op over 48 Timer pr. Uge. Alligevel maa det betragtes som et stort Fremskridt, at Arbejdstiden i Løbet af 20 Aar blev nedsat med gennemsnitligt 15 Timer pr. Uge. Da Washington-Traktaten i 1920 blev afsluttet, blev det af mange, selv prominente Folk, draget stærkt i Tvivl, hvorvidt 8 Timersdagen kunde lade sig gennemføre overalt. I Dag er den Overbevisning allerede trængt igennem, at en Nedsættelse af Arbejdstiden til under 48 Timer pr. Uge alligevel er mulig.

Hvor har Forholdene forandret sig! Da 8 Timersdagen var blevet en Kendsgerning, mente mange Pessimister at maatte advare imod, om nu ogsaa denne radikale Arbejdstidsforkortelse kunde holde. I Aaret 1930 ansaa Fagforeningskongressen i Stockholm 44 Timersugen som øjeblikkeligt realisabel og mulig. Allerede kort Tid efter blev 40 Timersugen anerkendt som fuldtud tidssvarende og stemmende med den tekniske Udvikling, og der rejstes Krav i Overensstemmelse hermed. Da den stedfundne Forkortelse af Arbejdstiden til under 48 Timer pr. Uge i de fleste Tilfælde ikke er frivillig, men fremtvunget af Økonomiens Sammenbrud, maa man fuldtud nære Frygt for, at ved et Opsving i Konjunkturerne vil Arbejdstiden straks blive hævet til 48 Timer pr. Uge og derover. Derfor opstiller Den internationale faglige Central i rette Tid sit Krav: *40 Timersugen under alle Omstændigheder!*

Men vi vil ikke benægte, at en yderligere Forkortelse af Arbejdstiden til under 40 Timer allerede er mulig i Øjeblikket. Ja, det forekommer os, at som Følge af den tekniske Udvikling vilde 36 Timersugen være den bedst egnede i mange Erhverv. Den menneskelige Arbejdskrafts Præstationsevne er næsten vokset fantastisk. Mangedoblet Ydedygtighed er ikke nogen Sjældenhed. Derfor kom de amerikanske Sagkyndige indenfor Verdensøkonomien til det Standpunkt, at den moderne Industri med en Arbejdstid paa henved 20 Timer var i Stand til at producere alt det, som Menneskeheden under et højtudviklet Kulturliv kunde bruge. Havde man ikke bevidst lagt Tøjler paa den tekniske Udvikling, saa vilde vi i mange Tilfælde være kommet langt længere ud med Hensyn til næsten menneskетomme Fabrikker og

fuldstændig Mekanisering af Produktionsprocesserne. Vi er altsaa klar over, at *40 Timersugen kun er og bliver en Etape paa Vejen til yderligere Nedsættelse af Arbejdstidens Længde.*

Men hvis den bliver virkeliggjort generelt og i de fleste Industrilande, saa vil det absolut være en første Klasses revolutionær Bedrift. Saa meget mere, som *stærke Kræfter lægger sig i Selen imod dette Krav.* Hertil hører Arbejdsgiverne i alle Lande med ganske enkelte Undtagelser. Endvidere er der den nye Reaktion, som vi ser i *Fascismen* i alle dens Afskygninger. Ikke for intet bliver Den internationale faglige Centrals Parole om 40 Timersugen knyttet sammen med Bekæmpelsen af Fascismen. Den store Indflydelse, Arbejdsgiverne har i de fascistiske Lande, bliver sat ind paa under alle Omstændigheder at forhindre Arbejdstidens Nedsættelse. Derfor staar Kampfronten med Hensyn til Arbejdstidens Nedsættelse i Øjeblikket saaledes: her den frie fagligt organiserede Arbejderklasse, der Borgerskabets og de indifferentes Masse, Arbejdsgivernes Enighed og Fascismen som den farligste Fjende for ethvert af Arbejderklassens Fremskridt. Føreren for den tyske Arbejdsfront, Dr. Ley, har betegnet Indførelsen af 8 Timersdagen som den største Tilskikkelse for Arbejderklassen. Denne aandeligt smalsporede Nar maa dog vide, at uden 8 Timersdagen vilde der aldrig have fundet nogen Rationalisering af Industrien Sted.

Herigennem maa vel Kampen om Arbejdstidens Forkortelse være karakteriseret tilstrækkeligt. Gennemførelsen af *40 Timersugen med Lønudligning* er Nutidens mest aktuelle og vigtige Krav. Uden Lønudligning vilde Arbejderklassens Købeevne blive svækket, hvad der under alle Omstændigheder maa undgaas, — ogsaa af Interesse for Samfundets Tilpasning. Vi skal imidlertid ikke nære Illusioner; stærke Hærstyrker fra alle mulige Retninger vil gaa imod de frie Fagforeningers Krav. Vi behøver *alle Kræfters Koncentration* paa dette ene Punkt for at kunne gaa sejrrigt ud af denne langvarige Kamp. Fagforbundene stiller sig i Spidsen i en Kamp, der ved Opnaaelsen af en fuldstændig Sejr vil være en af de største af alle Tiders Erobringer.

Oplysningsvirksomheden.

Søndagskursusene bliver en Succes.

Som tidligere meddelt, er der med Agitationskredsene som Basis tilrettelagt en Række Søndagskursus, hvorved et udvidet Kendskab til vort Forbunds meget omfattende Virksomhed søges udbredt det mest mulige, saaledes at ogsaa de af Afdelingernes Tillidsmænd, der ikke som Afdelingsformændene — gennem Korrespondance eller paa anden Vis — staar i direkte Rapport til Forbundet, kan komme i Besiddelse af den størst mulige Erfaring, paa Grundlag af hvilken Arbejdet for Udvidelse af Forbundets Indflydelse til Gavn for vore Medlemmer kan tilrettelægges. I Forbindelse hermed giver Oplysningsforbundet Vejledning vedrørende Oprettelse og Ledelse af Studiekredse, samt Undervisning i Haandbøgers Brug.

Kursusene har overalt vundet stor Tilslutning. Enkelte Steder har det endda været fornødent at holde 2 Kursus, og Indberetningerne fra de Steder, hvor Kursusene har været afholdt, viser, at Deltagerne med stor Interesse følger Undervisningen og med al ønskelig Tydelighed har udtalt deres Tilfredshed med Udbyttet af Kursuset. Det kan derfor allerede nu fastslaas, at Søndagskursusene er blevet en Succes.

Tak.

Da jeg føler, at mit Helbred er ved at vende tilbage, rettes herved en Tak til dem, der under min Sygdom har vist mig Opmærksomhed enten ved at sende mit Hjem en Hilsen i Anledning af Julen eller Aarsskiftet, eller som har ofret Tid og laant mig Øren, naar jeg under min Sygdom følte Trang til at tale med Kammerater.

Hans Nielsen, Aalborg.

Den internationale Arbejdsorganisations Virksomhed i 1933.

Ligesom i 1932 har den internationale Arbejdsorganisations Virksomhed i det forløbne Aar først og fremmest været præget af Verdenskrisen. Som for Folkeforbundet i det hele taget har denne nødvendiggjort den strengeste Økonomi i Administrationen, medens den paa den anden Side har stillet Arbejdsorganisationen en Række nye og betydningsfulde Opgaver.

Selvom der synes at foreligge visse objektive Holdepunkter for en Lysning i Situationen — f. Eks. peger det internationale Arbejdsbureaus Arbejdsløshedsstatistik i Retning af aftagende Arbejdsløshed — er det næppe muligt i Øjeblikket at se nogen Ende paa Depressionen, og i al Fald ikke paa de sociale Onder, der nu som stedse med ubønhørlig Konsekvens følger i økonomiske Krisers Fodspor.

Den internationale Arbejdsorganisation har da ogsaa i det forløbne Aar set sin Hovedopgave i Bekæmpelsen af disse Onder. Den har i første Række søgt at løse denne Opgave ved at virke for Fordeling af det foreliggende Arbejde paa de flest mulige Hænder, for Igangsættelse af offentlige Nødarbejder og for Udvikling af Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Paa den økonomiske Verdenskonference i London sidste Sommer fremhævede Repræsentanter for Arbejdsbureauets Styrelse — deriblandt Direktør Ørsted som Repræsentant for Arbejdsgivergruppen — Betydningen af offentlige Arbejder som Middel til Fremskaffelse af Beskæftigelse og til Genoplivelse af Erhvervslivet med det foreløbige Resultat, at der blev nedsat et særligt Udvalg til at føre Sagen videre. Da Styrel-

sen sidste Gang mødtes, vedtoges det at insistere paa, at dette Udvalg snarest nedsættes samt at opfordre Regeringerne til ufortøvet at udarbejde eller videreføre Planer for Nødhjælpsarbejde i Koloniomraader eller i Hjemlandene. Styrelsen besluttede endvidere at forelægge Spørgsmaalet for Arbejdskonferencen i 1934, idet den paalagde Bureauet at udarbejde en Betænkning, som kan danne Grundlag for en mundtlig Drøftelse paa Konferencen.

Spørgsmaalet Arbejdstidens Nedsættelse som Middel til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden har saa at sige været Kardinalpunktet for Arbejdsorganisationens Virksomhed i 1933. Efter at Spørgsmaalet havde været til Behandling paa en særlig forberedende Konference ved Aarets Begyndelse, optoges det paa Dagsordenen for den ordinære Arbejdskonference, der traadte sammen i Juni Maaned. Ved de saaledes stedfundne Forhandlinger fremhævede man særligt Betydningen af den saakaldte „teknologiske Arbejdsløshed", altsaa den Nedsættelse af Efterspørgslen efter Arbejdskraft, som indtræder som Følge af Opfindelsen og Anvendelsen af nye tekniske Produktionsmetoder. I Overensstemmelse hermed fremhævede Konferencen, at Formaalet med en international Arbejdstidsnedsættelse maatte være „at afhjælpe Arbejdsløsheden og at tillade Arbejderne at deltage i Fordelene ved de tekniske Fremskridt". Det Spørgeskema, som efter 1933-Konferencens Afslutning udsendtes til Regeringerne tager Sigte paa Indførelsen af 40-Timers Ugen med Bibeholdelse af de nugældende Lønsatser. Paa Grundlag af Regeringernes Svar udarbejder Arbejdsbureauets foreløbige Konventionsudkast, til hvilke Arbejdskonferencen i Maj 1934 skal tage endelig Stilling.

Imidlertid skrider i De forenede Stater Gennemførelsen af Præsident Roosevelts Planer videre. Disse Planer hviler som bekendt i første Række paa 40-Timers-Ugen og paa Iværksættelsen af offentlige Arbejder. Naar Arbejdskonferencen i Maj træder sammen, vil Udviklingen af Forholdene i Amerika have afgivet et ypperligt Erfaringsmateriale til Brug ved Spørgsmaalenes Afgørelse.

Ogsaa Spørgsmaalet om international Gennemførelse af Arbejdsløshedsforsikring eller -understøttelse har været til første Behandling paa sidste Aars Arbejdskonference. Ligeledes angaaende dette Spørgsmaal har Bureauet indhentet Regeringernes Erklæringer med Henblik paa en endelig Afgørelse i 1934.

Med Hensyn til Spørgsmaal, der i det forløbne Aar har fundet deres endelige Afgørelse, staar Socialforsikringen i første Række. Arbejdskonferencen i 1933 vedtog saaledes seks Konventioner om international Regulering af Alderdomsforsikring, Invalideforsikring og Enke- og Børneforsikring. For hver af disse Forsikringsarter vedtoges der to Konventioner, nemlig een gældende Lønarbejdere i Industri- og Handelsvirksomheder, liberale Erhverv, Hjemmearbejdere og Hushjælp og en særlig Konvention for Landbruget. Disse Spørgsmaal havde været til forberedende Behandling paa 1932-Konferencen. Det samme gælder en Konvention der gaar ud paa indenfor en Tidsfrist af tre Aar at ophæve forretningsmæssigt drevne Arbejdsanvisningskontorer. I Løbet af 1933 er der saaledes vedtaget ialt 7 Konventioner, hvorved det samlede Antal internationale Arbejdskonventioner bringes op paa 39.

Det er iøvrigt bemærkelsesværdigt og glædeligt, at medens det internationale Arbejde paa andre Omraader i den senere Tid nærmest har stagneret, har Gennemførelsen af de internationale Arbejdskonventioner i 1933 taget et Opsving, der kun kan betegnes som betydeligt. Fra Aarets Begyndelse til dets Slutning er Antallet af indregistrerede Ratifikationer saaledes steget fra 490 til 578, altsaa med 88 mod henholdsvis 41 og 34 i 1931 og 1932. Sidste Aars Forøgelse af Ratifikationerne er en af de største, der endnu er forekommet siden Arbejdsorganisationens Oprettelse. Den hænger for en stor Del sammen med den Stigning i Interessen for Organisationens Virksomhed, som har fundet Sted i de sydamerikanske Lande.

I det hele taget har denne Interesse været i fortsat Vækst i de oversøiske Lande. Den har givet sig Udslag i talrige Henvendelser og Forslag rettet til Arbejdsorganisationen og i det hele taget er Baandene mellem denne og de oversøiske Lande i Aarets Løb blevet fastere knyttet. Arbejdsbureauets Styrelse har navnlig bestræbt sig for at skaffe disse Lande repræsenteret i de højere Grader af Bureauets Personale. Men dernæst har den paalagt Bureauet at lægge særlig Vægt paa Studiet af den industrielle Udvikling i forskellige nyligt industrialiserede Lande, navnlig i Henseende til de deraf følgende Forandringer i Landenes sociale Struktur og til den Konkurrence der paaføres de ældre Industrilande ved Forskellen mellem disses og de nye Industrilandes almindelige Levefod. Dette Spørgsmaal dukkede stadig op paa sidste Arbejdskonference ved Forhandlingerne om Direktørens Aarsrapport til Konferencen. Som bekendt har Bureauet allerede offentliggjort Resultaterne af en Undersøgelse af Arbejdsforholdene i den japanske Industri.

Ogsaa Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Hjælp for tyske Flygtninge blev rejst paa sidste Arbejdskonference. Paa Foranledning af en af denne vedtagen Resolution har Folkeforbundets Forsamling i Oktober vedtaget at oprette et særligt Højkommissariat med den Opgave internationalt at organisere Hjælp til disse Flygtninge.

I Arbejderorganisationens Sammensætning er der sket de Ændringer, at Tyrkiet og Irak dette Aar for første Gang deltog i Arbejdskonferencen som Medlemmer af Organisationen. Japan er, dets Udtræden af Folkeforbundet tiltrods, forblevet som Medlem af denne. Derimod har Tyskland erklæret at dets Udtræden af Folkeforbundet ogsaa omfatter den internationale Arbejdsorganisation. Ægypten har ligesom Aaret forud sendt Observatører til Konferencen. Men det mest bemærkelsesværdige i denne Henseende er De forenede Staters Udsendelse af en hel Delegation af Observatører til Arbejdskonferencen, af hvilke flere har taget Ordet og iøvrigt deltaget i Konferencens Forhandlinger.

Dette er saa meget mere betydningsfuldt, som Præsident Roosevelts Genopbyggelsesværk har nøje Tilknytning til de Problemer, med hvilke Arbejdsorganisationen arbejder til Krisens Bekæmpelse. Bureauet har allerede udsendt en Samling af de vigtigste Love og „Codes", som danner Grundlaget for Genrejsningsarbejdet i U. S. A., og det arbejder i Øjeblikket paa en Oversigt over den praktiske Udformning af dette Værk.

Arbejdsbureauets Direktør har i Slutningen af Aaret været paa Besøg i Amerika. Den umiddelbare Foranledning var en Indbydelse fra Columbia-Universitetet, men Direktøren har naturligvis benyttet Lejligheden til ved Selvsyn at sætte sig ind i Regeringens Kamp mod Krisen og dennes sociale Følger.

Arbejdsbureauet har i Aarets Løb udgivet en Række Beretninger og Afhandlinger om specielle Emner. Foruden den allerede omtalte Undersøgelse over Arbejdsforholdene i den japanske Industri kan nævnes Afhandlinger om Voldgift og Mægling i Arbejdsstridigheder, om Arbejdsanvisningen i de forskellige Lande, om Landbrugsproblemet i Tyskland, om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i Storbritannien, om Kollektivoverenskomster i Landbruget, om Sikkerhedsforanstaltningen ved Fremstillingen og Benyttelsen af Celluloid, samt en sammenlignende Oversigt over de forskellige Staters Lovgivning om Invaliditets-, Alderdoms- og Enkeforsikring og disse Forsikringsarters praktiske Gennemførelse.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Regler for, hvem der skal regnes som Jordbruger.

Foranlediget ved, at Arbejdsdirektoratet har fremsat Krav om, at der fremtidig paa Medlemslisten skal gøres særlig Anmærkning for de Medlemmer, der er Jordbrugere, har vi forlangt at faa en nærmere Defination af, hvem der skal betragtes som Jordbruger, og hvem ikke, altsaa hvor stort Jordbrug og dertil hørende Besætning, der maa være, før Vedkommende efter Reglerne skal regnes for Jordbrugere, og Arbejdsdirektoratet har derefter meddelt os, at

„Direktoratet i Almindelighed i k k e vil anse et Medlem som Jordbruger i de Tilfælde, hvor paagældendes Jordværdi ved Vurdering til Grundskyld ikke er ansat til en Vurderingssum af over 1.000 Kr., forsaavidt der paa Ejendommen i k k e holdes større Kreaturbesætning end een Ko og een Kvie.

Saafremt der paa Ejendommen holdes større Kreaturbesætning end nævnt, eller der holdes Hest, eller saafremt der paa Ejendommen i væsentligt Omfang drives erhvervsmæssig Landbrugsproduktion, f. Eks. Gartneri, Fjerkræavl, Faareavl, Svineavl, Kalveopdrætning o.s.v., vil Medlemmet dog uanset Jordværdiens Størrelse i alle Tilfælde være at anse som Jordbruger."

Iøvrigt er de almindelige Regler, der er gældende for Jordbrugeres Adgang til at være nydende Medlem af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse følgende:

1) at den Paagældende er beskæftiget som Lønarbejder m i n d s t 150 Dage om Aaret,
2) at hans samlede Formue ikke overstiger 10.000 Kr. hvis han er gift, og ikke over 5.000 Kr., hvis han er ugift,
3) at hans Indtægt ved Jordbruget ikke overstiger 1.500 Kr. om Aaret,
4) at hans Jordskyld ikke overstiger 3.000 Kr. (Bemærk, at det er Jordskylden — ikke Ejendomsskylden — der skal opgives),
5) at han i Almindelighed ikke har mere end 2 Køer og 1 Kvie, og at han ikke holder mere end 1 Hest af Størrelse under 10 Kvarter.

Idet vi meddeler vore Afdelinger dette, anmoder vi om til Brug ved den forestaaende Revision af Medlemslisten pr. 31. Marts d. A. at søge nærmere Oplysninger om hvilke Medlemmer, I mener, der kommer ind under disse Regler, saaledes at I, naar Medlemslisten skal revideres, har alle nødvendige Oplysninger ved Haanden, og derefter bedes I paa Medlemslisten i Anmærkningsrubriken ved et stort „J" angive, at Vedkommende er Jordbruger.

J o h a n n e s N i e l s e n.

Organisationen dit Værn!

Sig ikke, at Organisationen og dens Arbejde ikke angaar Dig; det berører Dig meget nær; det omfatter dine dyreste Interesser.

Utroligt er det, men dog sandt, at mange, alt for mange Arbejdere, selv i en Tid som denne, hvor hele Udviklingen kræver det mest intensive Arbejde og ubrydelige Sammenhold for fortsat Fremgang, omfatter sit naturlige Værn, Organisationen, med Ligegyldighed.

Lad være, at Arbejdsløshed i Forbindelse med Tidens øvrige Vanskeligheder for en Tid kan virke sløvende selv paa den bedste, ja, maaske endog kan faa mange til at fortvivle, et oplivende Moment vil det dog være, at ikke en eneste af de mange Genvordigheder, som det nuværende Samfund er ude i, kan tilskrives Arbejderbevægelsen eller de til denne knyttede Organisationer.

Beviset herfor fremgaar allerede af den Ivrighed, hvormed Arbejderklassens Modstandere paastaar saadant for derved at aflede Opmærksomheden fra egen Skyld.

Det kan siges, at den nuværende Tid er ond, fordi Arbejderne paa uretfærdig Vis maa undgælde for andres Dumhed og den utilgivelige Frækhed, hvormed Kapitalens Tjenere har manipuleret med Økonomien. —

Men desuagtet er Tiden rig paa Begivenheder. En gærende Proces er ved at udløses — og netop fordi Tiden maa have lært Arbejderne kun at stole paa sig selv, maa Ligegyldigheden bekæmpes overalt, hvor den viser sig.

Ud af Tidens Vanskeligheder skal Arbejderklassens Krav gro frem. Med uimodstaaelig Styrke skal Kravene fremsættes og ved egen Klogskab bygget paa indvundne Erfaringer skal vi skaffe os dem opfyldte. Og her er det ikke nok at henvise til, at Du er Medlem af Organisationen. —

> Organisationen er nemlig ikke Maalet, den er Midlet — Værktøjet og Vaabnet om Du vil — det er derfor nødvendigt, at Du er med til at holde dette Værktøj og Vaaben i den bedste Orden, for med daarligt Værktøj og forældede Vaaben udrettes intet.
>
> Gør derfor din Pligt, ikke alene ved at betale dit Kontingent, men mød tillige, naar Organisationen kalder til Møder, og deltag overalt i Organisationens Arbejde.

Det sidste er ikke det mindst vigtige. Alt for mange har ladet sig afholde fra at deltage i Organisationens Møder og Generalforsamlinger, hvorved de er gaaet glip af alle de Oplysninger, som ad denne, for Organisationen, eneste naturlige Vej gerne skulde naa ud til hvert eneste Medlem. Lige saa vigtigt er det at følge de Forhandlinger, der føres paa Møderne, og deltage i Diskussionen herom fremfor paa Gadehjørner eller paa Arbejdspladsen at drøfte Referater, der for det meste beror paa tilfældige Indtryk og derfor er uden Betydning, eller endog i visse Tilfælde til Skade for Organisationen.

Ved paa regelret Vis at blive orienteret om alle Beslutninger risikerer Du heller ikke paa noget Punkt at komme i et skævt Forhold til Organisationen i det daglige Arbejde, hvor det gælder om at hævde Organisationens og dermed tillige din egen Interesse i Forholdet overfor Arbejdsgiveren ved at kræve din Ret i Henhold til Overenskomsten og Priskuranten og overfor dine Kammerater ved at være medvirkende til, at ingen uorganiseret uantastet drager Fordel af de Goder, der er fremskaffet ved Organisationens Medvirken uden at være Medlem.

Lad det staa for dig som en uafviselig Pligt at arbejde for din Organisation under alle Forhold.

> Øv Kritik, naar det er nødvendigt, men altid mod dig selv først. Husk, at Du først har Ret til at øve Kritik overfor andre, naar Du selv har gjort din Pligt fuldtud baade overfor dine Kammerater og den Organisation, Du tilhører.

Ikke mindst Kritik er der ødslet med overfor Organisationerne og dens Tillidsmænd. I mange Tilfælde gold Kritik groet frem af utilstrækkeligt Kendskab til de virkelige Forhold og ødelæggende for Samarbejdet, fordi den tillige er uretfærdig.

Stil derfor ikke andre Krav overfor Kammerater, Organisation og Tillidsmænd, end Du stiller til dig selv.

Vis gennem dit Arbejde for Organisationen — og dermed tillige for din egen Sag — at Du kan og vil være med at udrette et Arbejde, saa dannes derved Grundlaget, paa hvilket Arbejderne i Enighed og Fællesskab bygger den nye Tid, hvor hidtil uopfyldte Krav opnaas, og hvor nye Haab fødes. *R—dt.*

Fagbevægelsen og Socialdemokratiet.

Af *Chr. Christiansen.*

De stærke Brydninger, som i de sidste 10—15 Aar har gjort sig gældende indenfor det kapitalistiske Samfund, har ganske naturligt stillet den samlede Arbejderbevægelse overfor Begivenheder og Problemer, der i Omfang og Betydning langt overgaar det, som Arbejderbevægelsen i sin hidtidige Udvikling har staaet overfor. Tidens Hjul har rullet hastigt — meget hastigt — i Aarene efter Verdenskrigens Afslutning 1918. Side om Side med Automobilets, Flyvemaskinen og Radioens Udvikling er der kommet et tilsvarende rastløs og hastigt Tempo ind i hele det økonomiske Liv. Og Resultatet er blevet, at hele Verden er blevet kastet ind i en tilsyneladende permanent Krisetilstand, hvis vægtigste ydre Tegn er *Overproduktion* og *Arbejdsløshed.* Alle disse Forhold har naturligvis ogsaa haft sin Indflydelse paa Arbejderklassens Virksomhed og hele Frigørelseskamp. Mangt og meget fremtræder nu paa en ganske anden Maade end tidligere.

De ændrede økonomiske og produktive Forhold og Kapitalmagtens fortsatte Vækst og udvidede økonomiske Herredømme har givet saavel Fagbevægelsens som Socialdemokratiets Virksomhed og Kamp ændrede Forhold at arbejde under. Den danske Arbejderbevægelse startede som en Enhedsbevægelse med „Internationale" som fælles Organ for hele Virksomheden. Ogsaa ved Genrejsningen af Bevægelsen i 1878—80 var man fra alle Sider enige om, at den faglige og politiske Bevægelse skulde arbejde paa lige Linie med hinanden. Den Deling, som blev foretaget af det faglige og politiske Arbejde, skete kun af rent praktiske og hensigtsmæssige Grunde. Den følgende Udvikling op til vore Dage har vist, at Arbejderklassens faglige og politiske Organisotioner har staaet som en Enhed, der paa de afgørende Omraader ved gensidigt Arbejde har været i Stand til at samle Arbejderbevægelsen baade i Medgang og i Modgang. I Løbet af de sidste 10 Aar har der lydt Røster af en anden Beskaffenhed, og de gaar i det væsentlige ud paa, at der *ikke* skal være noget Samarbejde eller nogen nærmere Forbindelse mellem Socialdemokratiet og de faglige Organisationer. Disse Synspunkter har været fremført dels af den mest reaktionære Overklasse og dels fra de saakaldte „revolutionære" indenfor Fagbevægelsen. — Det har derfor været paa sin Plads at fremsætte nogle Bemærkninger til Overvejelse og Bedømmelse af dette vigtige Spørgsmaal, hvis Betydning for hele Arbejderklassens Tilværelseskamp bunder langt dybere, end vi helt kan fastslaa for Øjeblikket.

Forretningsfører *Johs. Kjærbøl* holdt ved Arbejdernes Oplysningsforbunds Fagforeningskursus i 1930 paa Roskilde Højskole et meget interessant Foredrag om Fagforeningerne og Socialismen (Foredraget er i det væsentlige gengivet i en Artikel i „Jern- og Metalarbejderen". Juli 1930). Her fremsætter han det rigtige Synspunkt, at „den sociale Kamp medfører som den na-

turlige Konsekvens, at der opstaar Vekselvirkning mellem Fagbevægelsen og det socialdemokratiske Parti, en Vekselvirkning, som er uundgaaelig, fordi Fagforeningerne, enten de direkte tager Standpunkt i den politiske Kamp eller ej, faktisk bliver en politisk Magt af den allerstørste Betydning og et bærende Grundlag for den socialdemokratiske Arbejderbevægelse."

Socialdemokratiet opnaaede ved det sidste Folketingsvalg i November 1932 mere end 660,000 Stemmer. Sammenligner man dette Tal med det samlede Antal af fagligt organiserede Arbejdere, der 1. Januar 1933 udgjorde 369,000, kan man fastslaa, at saa godt sôm alle stemmeberettigede Fagforeningsmedlemmer stemmer paa Socialdemokratiet. Dette er godt at have for Øje, naar vi skal bedømme Fagbevægelsens Stilling til Socialdemokratiet. Arbejderbevægelsens Udvikling ikke alene i Danmark, men i hele Skandinavien, har fulgt den demokratiske Linie lige fra Starten, og har altid taget skarp Afstand fra den pludselige diktatoriske Omvæltning. Aarsagen hertil ligger i, at man stadig har staaet paa det Standpunkt, at den sociale Revolutions Sejr *kun* kunde ske gennem mange Aars dristige og velovervejede Arbejde, der paa langt Sigt maatte udformes i Hverdagens Organisations-, Lovgivnings- og Forvaltningsarbejde. Det er netop det, som Otto Bauer saa stærkt fremhæver i sin Bog „Vejen til Socialismen", naar han skriver: „Gennem planmæssigt, organiserende Arbejde maa vi maalbevidst tage Skridt for Skridt, og lidt efter lidt bygge det socialistiske Samfund op. Ethvert af de Skridt, der skal føre os til Socialismen, maa være velovervejet. Det maa ikke blot gaa ud paa at ordne Fordelingen retfærdigere, men maa ogsaa gøre Produktionen mere fuldkommen. Det maa ikke ødelægge den kapitalistiske Organisation uden samtidig at sætte en socialistisk i Stedet, som er i Stand til at lede den mindst lige saa godt."

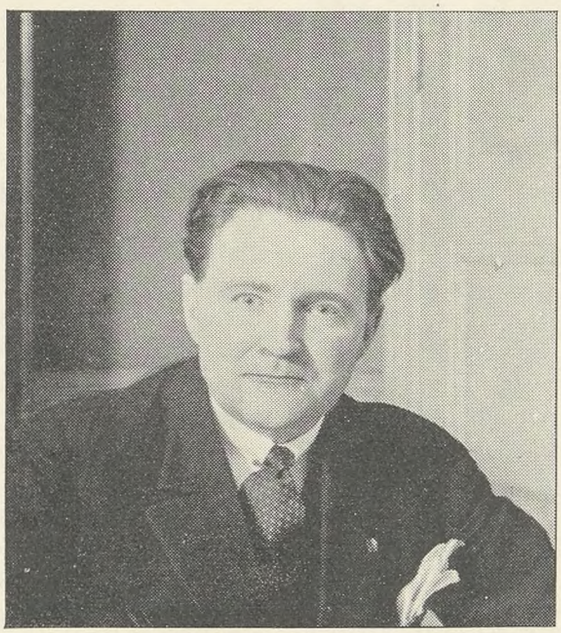

Chr. Christiansen

Den demokratiske Udvikling, som er fulgt af Skandinaviens Arbejderklasse, kan vi med god Grund betegne som *den nordiske Linie*. Hvad menes der hermed? Kort sagt: 1) intimt Samarbejde — praktisk, økonomisk og politisk — mellem Fagbevægelsen og den politiske Bevægelse, 2) Deltagelse i det parlamentariske Arbejde til Gavn for Frigørelseskampen, 3) Opnaaelse af Indflydelse og Magt i alle offentlige Institutioner til Varetagelse af Arbejdernes Interesser, 4) gennem Oplysning og Dygtiggørelse at modne og udvikle Arbejderklassens Kvinder og Mænd til Deltagelse saavel i Hverdagens Gerning som i det samfundsdannende Arbejde, der har Socialismen til Maal, 5) at samle hele Arbejderbevægelsen, den faglige, den politiske, den kooperative, Oplysningsbevægelsen og Børne- og Ungdomsbevægelsen til en Enhed, der kan være Fællesfront saavel til Forsvar som til Angreb.

Fagbevægelsen udgør saaledes kun et Led — ganske vist et meget vigtigt Led — af den store Helhed, som vi kalder *Arbejderbevægelsen.*

I Aarene indtil Aarhundredskiftet, ja, egentlig helt op til Tiden omkring Verdenskrigen var der saa godt som ingen Modstand mod denne fastslaaede Linie. Naturligvis har der altid været Smaakredse af Syndikalister, Anarkister og andre Antiparlamentarikere indenfor den faglige Bevægelse, som søgte at modvirke Samarbejdet mellem Fagforeningerne og Socialdemokratiet. Og vi har jo ogsaa baade nu og tidligere adskillige Beviser paa, at man fra Arbejdsgiverhold og fra andre reaktionære Kredse har jamret over, at Fagforeningerne vilde have noget at gøre med Socialdemokratiet og Socialismen. Men disse Synspunkter vandt stort set hverken Forstaaelse eller Tilslutning blandt danske Arbejdere. Efter Krigen fik vi for første Gang et alvorligt Varsko ude fra den store Verden, der fortalte os, at Arbejderne ikke kunde enes om de Veje og Maal, der skulde være gældende i Frigørelseskampen, og at der var opstaaet alvorlig Splittelse i Rækkerne. Ved den russiske Revolutions Sejr i 1917 kom det afgørende Stridens Element ind i Arbejderklassens internationale Kamp: *Skal vi fortsat arbejde paa Demokratiets Grund,* eller *skal der indføres et Proletariatets Diktatur?* Ser vi paa den internationale Arbejderklasses Stilling i Dag, maa vi desværre indrømme, at denne Uenighed og Splittelse har svækket Arbejderklassens Slagkraft uhyre meget, og, hvad der er værre, den skete Svækkelse er bleven brugt til reaktionær Undertrykkelse af Millioner af europæiske Arbejdere.

Denne Splittelsestendens har ogsaa i de senere Aar glimtvis vist sig indenfor den danske Arbejderbevægelse. Hvad er det saa for Paastande, de fører i Marken? Fra Tale og Skrift har jeg plukket en lille Buket ud:

1) „Samarbejdet med Socialdemokratiet er for dyrt for Fagforeningerne; det vilde gavne, hvis vi stod mere uafhængige og kun behøvede at tage Hensyn til det rent faglige —"

2) „Naar man dog ikke kan føre renlivede socialistiske Forslag igennem, var det bedre, om Socialdemokratiet var forblevet i Opposition —"

3) „Politisk har Fagforeningerne baaret Socialdemokratiet frem til Magten, og af de mange Løfter til Fagbevægelsen har man ikke hidtil formaaet at indfri et eneste —"

4) „Mon ikke den faste Forbindelse med et bestemt politisk Parti er mere egnet til at skade os end gavne os. Socialdemokratiet er i Færd med at blive et borgerligt Parti — og som Følge deraf har det ganske andre Ting at tage Vare paa end saadanne Smaating som de fagorganiserede Arbejderes Løn- og Arbejdsvilkaar."

5) „— Vi vil stille vor revolutionære Kamplinie op overfor Reformisternes Nederlags Taktik, og vi vil vinde Flertallet af Medlemmerne i Fagforeningerne for den revolutionære Klassekamp —."

Saaledes lyder det fra forskellige Sider, men jeg tror, der er Grund til nærmere at undersøge Værdien og Holdbarheden af disse Udtalelser. Det første Spørgsmaal, der melder sig: *Er de faglige Organisationer sig selv nok?* Jeg tillader mig straks at hævde, at det vilde være en stor Ulykke, om Fagforeningerne isolerede sig fra de øvrige Arbejderorganisationer. Der er ingen Tvivl om, at Fagforeningerne ret hurtigt vilde blive smaaborgerlige, lavsprægede Producentorganisationer, hvor *Samfundshensynet* og *Forbrugerinteresserne* vilde faa en ublid Medfart. Her overfor vil man maaske sige, at Samfunds- og Forbrugerinteresser kommer ikke Fagforeningerne ved, da Fagforeningerne kun kæmper for Medlemmernes Løn- og Arbejdsvilkaar. Selv om man aldrig fra Socialdemokratiets Side har betragtet Kampen for bedre Løn- og Arbejdsvilkaar for „Smaating", kan Arbejderklassen ingenlunde indskrænke sin Foretagsomhed til kun at omfatte dette Omraade. Arbejderbevægelsens Mission ligger ret beset paa to Omraader, dels — som allerede omtalt — ved at arbejde for gode øjeblikkelige Forhold for Arbejderklassen(og dels — og dette er ikke det mindst vigtige — at arbejde for en organisk Omdannelse af Samfundet efter den socialistiske Grundopfattelse, saaledes som den er udformet i Kravene om, at Arbejdets Udbytte bør tilfalde dem, der arbejder, og at Produktionsmidlerne bør overgaa til Samfundsejendom.

Fagbevægelsen kan absolut ikke være sig selv nok. Den sociale og økonomiske Kamp er saa haard og mangesidet, at det er en tvingende Nødvendighed for Arbejderbevægelsen at sætte ind paa alle tænkelige Omraader. Fagbevægelsen har sin Manddomsgerning foran sig, og den kan fortsat blive et meget vigtigt Led i Samfunds-Omdannelsen, netop fordi Socialismens Gennemførelse vil blive Følgen af en organisk Proces.

Jo mere Indflydelse og Magt Arbejderklassen er i Stand til at tilkæmpe sig — desmere Interesse har den i at kunne fastholde den opnaaede Magt og føre den endnu videre frem. Heri ligger *Samfundshensynet*. De Fremskridt — materielt og aandeligt, — som er vundet netop gennem Arbejderorganisationernes Vækst og Virksomhed, maa fastholdes og forsvares af Arbejderne og deres Organisationer. Ingen kan bygge et nyt Samfund op paa nogle Maaneder, ingen kan modne Befolkningen til socialistisk Forstaaelse i en Haandevending — dette kan Sovjet-Rusland give os et levende Bevis paa. Derfor ligger det i Sagens Natur, at den sociale Stilling, som Arbejderklassen skal tilkæmpe sig, maa sikres gennem et positivt befæstende Arbejde Dag for Dag — baade ved faglig og politisk Virksomhed.

Mange Arbejdere glemmer ofte, at de ikke alene er Producent, men at de i lige saa høj Grad er *Forbruger*. Tilværelseskampen har ikke mindst i de senere Aar skærpet sig, netop hvor det drejer sig om Omsætningen og Fordelingen af Livsgoderne. Med Fagbevægelsen alene vilde det ikke være muligt at beskytte Arbejderklassen mod de kraftige Anslag, som kan ventes. Her kan Samfundsmagten og Arbejderkooperationen yde en virksom Indsats.

Det var før 1914, at „Minister-Socialisme" og „Koalisation" blev saa stærkt drøftet. Nu ligger Sagen anderledes! Vi har set Udviklingen i Tyskland og har deraf lært, at det vigtigste i Dag er at *bevare Indflydelsen paa Statsmagten*. Socialdemokratiet har gennem Aarene opnaaet flere gunstige Resultater som Oppositionsparti, navnlig indtil 1914. Men man kan ikke blive ved med til Stadighed at drive Opposition. Vi maa ogsaa vise, at vi kan styre og lede Samfundet og tage Ansvaret derfor. Kan der ikke gennemføres renlivede socialistiske Forslag, kan der i hvert Fald gøres ikke saa ganske lidt, naar man har *Føringen i det politiske Arbejde* og ved at have Indflydelse paa Administrationen og Forvaltningen, især i en alvorlig Krisetid. Den korte Periode fra 1926—29, da Venstre og Højre havde Regeringsmagten, fik Arbejderklassen eftertrykkeligt at føle, hvad det vil sige at have Magten, og vi oplevede, at der ikke blev taget det fjerneste Hensyn til vor Opposition, som i ingen Henseende manglede noget i Skarphed og Styrke.

Den Bevægelse, der ikke benytter sig af de foreliggende Muligheder, staar sin egen Udvikling i Vejen. Arbejderklassen maa mere end andre vide at følge med Tiden og drage de Fordele og Fremskridt til sig, som den ved Indsigt og Styrke har Lejlighed til. Ellers er vi nogle daarlige Arvtagere efter Karl Marx. Uden Overdrivelse kan det betones, at Socialdemokratiet ved talrige Lejligheder har bistaaet den faglige Bevægelse i dens Vækst og Virksomhed, og de Løfter, der af Socialdemokratiet er givet til Fagforeningsbevægelsen, og som endnu ikke er gennemført, kan realiseres i samme Omfang og Tempo, som hele Arbejderklassen skaffer sig det Folkeflertal, der betinger den parlamentariske Magt her i Landet. Denne Magt kan ikke naas af Fagforeningerne alene; den skal skaffes til Veje ved at knytte hele det arbejdende Folk i By og paa Land til den politiske Bevægelse — til Socialdemokratiet. „Fagbevægelsen skal derfor ikke indlade sig paa Eksperimenter, det være sig af saakaldt upolitisk Natur eller i religiøs eller anden Retning, men Fagforeningerne skal styrke det intime Samarbejde, der finder Sted med Socialdemokratiet, fordi Mulighederne derigennem øges for at fremme de Formaal, for hvis Gennemførelse Fagforeningerne kæmper, samt styrke Partiet til Opnaaelse af de Resultater, der efterhaanden skal føre til det socialistiske Samfund." (Johs. Kjærbøl).

Fagbevægelse og Socialisme er Udtryk for det samme Maal, og en Fagforening, der ikke er socialistisk indstillet, er ikke nogen rigtig Fagforening i dette Ords egentlige Betydning. Der er ligeledes noget haltende ved at være Fagforeningsmedlem og ikke samtidig være So-

cialist og være med i Socialdemokratiets Rækker. Det er fra kommunistisk Side, at der bliver talt om „den revolutionære Kamplinie" — og „den revolutionære Klassekamp". Hvad er det for en Kamplinie, der skal følges? Er det den, vi kender fra Tyskland, som var stærkt medvirkende til Sammenbruddet og Nazismens Sejr. Socialdemokratiet i Tyskland er blevet slaaet til Jorden, det ved vi vel. Hvad blev der af den tyske Kommunismes „Kamplinie" og „revolutionære Klassekamp?" Indtil Trivialitet havde de forsikret, at det *ikke* var i Rigsdagen, det foregik, men derimod paa Gaden; *der* skulde den virkelige Kamp foregaa. Da Sammenbruddet nærmede sig, var der hverken Initiativ, Evne eller Kræfter til at indfri Løfterne. Det eneste, der er opnaaet, er, at Arbejderbevægelsen er blevet slaaet sønder og sammen, og at Reaktionen behersker Tyskland endnu værre end før 1914.

Den Kritik, der rejses mod Socialdemokratiet herhjemme, er ikke noget Udslag af ærlig Harme, og den bunder heller ikke i nogen alvorlig Indignation. Den bygger ene og alene paa den Forvirringens og Splittelsens Aand, som allerede har ødelagt saa meget for den internationale Arbejderklasse.

Det Arbejde, som Socialdemokratiet har gjort for at skabe Arbejdsfred og de bedst mulige økonomiske og erhvervsmæssige Forhold for den arbejdende Befolkning, fremmer den demokratiske Udvikling; men den er ikke noget godt Grundlag for den, der ønsker den saakaldte „revolutionære Klassekamp". Derfor Kommunisternes Modstand.

Socialdemokratiet er blevet borgerligt, klager de. Aah nej, Socialdemokratiet har aldrig i sin mere end 60-aarige Tilværelse arbejdet paa saa revolutionerende Maade og grebet ind i det økonomiske Samfunds Omdannelse som netop nu. Og den socialistiske Forstaaelse vinder stadig Terræn — ikke mindst i de vanskelige Krisetider. Socialdemokratiet ønsker en Samfundsudvikling paa demokratisk Grundlag, og Uro, Ufred og Forvirring har ikke noget med ærligt socialistisk Arbejde at gøre; derfor bekæmper vi disse Tendenser.

*

Fagbevægelsens Kampvaaben er fortsat *Strejken;* men Mulighederne for Vaabenets Udnyttelse afhænger af de øjeblikkelige Forhold og af den Styrke, som Organisationerne kan sætte bag ved Arbejdskonflikten. Fagbevægelsen kan ikke føre sin Kamp som for 50 Aar siden. I den faglige Kamp skal man ikke alene hæfte sig ved selve Arbejdsnedlæggelsen, men ogsaa ved den Styrke og Magt, som Modparten er i Besiddelse af, og som vi skal kæmpe imod. De senere Aars faglige Kampe i de tre nordiske Lande viser meget tydeligt, at det ikke gælder om for enhver Pris at komme i Kamp. Og der bør selvfølgelig ogsaa under de nuværende Forhold tages det tilbørlige Hensyn til den politiske Magt, som Arbejderne besidder. Hvis Etableringen af den faglige Kamp kan faa til Følge, at man svækker den politiske Magt og Indflydelse, som Fagforeningsmedlemmerne *selv* har skaffet Socialdemokratiet ved Valgene, er det ganske naturligt, at man overvejer, om der kan opnaas nogen Fordel ved Iværksættelse af Kampen. Arbejdskonflikt er et tveægget Sværd; det rammer hensynsløst til alle Sider, ogsaa Arbejderne selv. Det skal derfor bruges med Omtanke. Under Kriseforhold og Arbejdsløshed er det meget mere prisværdigt, om Arbejderklassen gennem dygtig Forhandling kan sikre sig de bedst mulige Levevilkaar. Under Behandlingen af Kolindsund-Sagen for nogle Aar siden skrev den kendte Overretssagfører Oskar Johansen i en Kronik om sit Syn paa Arbejdskonflikter bl. a. følgende:

„En anden Sag er, at den hele Krigsførelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er forældet. Det begyndte med Smaastrejker, som mest gik ud over Arbejdsgiverne. Det fortsatte med Lockouter, som mest gik ud over Arbejderne. Det er endt med Storkampe, som tilføjer begge Parter lige følelige Tab. Det er ikke længere en ren Kamp mellem Arbejde og Kapital; men Kapital mod Kapital. Begge Parter har Banker og Kredit til at kunne holde saa længe, at Samfundet synker i Knæ. Til Afløsning af dette System kræves, at Samarbejdets Metoder sættes i Stedet for Krigens."

Det er en Mand udenfor Arbejderklassen, men han udtrykker sikkert et Synspunkt, der ogsaa paa visse Punkter kan vinde Tilslutning hos Arbejderne. — „Samarbejde træder i Stedet for Krigen." — Dèr ligger netop de nye Opgaver, som vore faglige Organisationer maa sætte ind paa. Erhvervelse af Medbestemmelsesret og Indflydelse paa de økonomiske og erhvervsmæssige Omraader; det er det, der skal til for at afværge Truslen om de sociale Storkampe og bryde Arbejdsgivernes Eneherredømme paa Arbejdspladsen. Paa dette Omraade er det næreste Samarbejde mellem Fagbevægelsen og Socialdemokratiet en bydende Nødvendighed. Ogsaa hvor det drejer sig om saa vigtige Spørgsmaal som *Arbejdstidsforkortelse* og *Afhjælpning af Arbejdsløsheden,* er et politisk og fagligt Samarbejde baade indlysende og uundgaaeligt, hvis der da skal være nogen som helst sund Fornuft i Arbejderklassens Frigørelseskamp.

Den nuværende opslidende og ødelæggende Krisetilstand kan maaske forlede nogle Fagorganisationer til at indkapsle sig og slaa en Ring omkring Organisationen og de for Øjeblikket værende Medlemmer. Dette er at stikke Hovedet i Busken og tro, at der ingen Fare er paa Færde. Vi maa udover den nuværende Periode, som kun er en Fase i den kapitalistiske Samfundsudvikling. Der er intet tilbage — kun fremad! Fagbevægelsen maa omforme sig efter den økonomiske og produktive Udvikling, finde sin Plads og optage de nye Opgaver, som fortsat gør den til et vigtigt Led i det samfundsomdannende Arbejde. Den altfor megen Talen om de enkelte Organisationers Frihed og Selvstændighed er mere i Pagt med Liberalismen end med Socialismens Ideer, og det bør understreges, at det i den nuværende Samfundsfase er *Solidaritet* og *Samarbejde,* der skal føre Arbejderklassen fremover. Det er saaledes uforstaaeligt, at Fagforeninger staar udenfor deres Landsforbund, og det er uhyre svækkende og hæmmende for hele Arbejdet, at *ikke* alle Landsforbund staar tilsluttet De sam-

virkende Fagforbund og skaber den faglige Enhed, Tiden kræver. Og det er endelig simpelthen blevet en bydende Nødvendighed, at Industriforbundstanken snarest bliver gjort til Genstand for en afgørende Behandling. I det hele taget vilde en grundig Overvejelse af vore indre Organisationsforhold, herunder Spørgsmaalet om de uorganiserede, sikkert give Plads for den Tanke, at alle gode Kræfter, som den samlede Arbejderbevægelse raader over, maa samles til en Enhed. En saadan samlet Magt-Enhed vilde være i Stand til — baade fagligt og politisk — at løse større Opgaver, end det i Dag er muligt. Det bør ikke glemmes, at Arbejdsgiverne er en kompakt Enhed med en meget vidtrækkende Manøvredygtighed.

Fra mange Sider giver man Arbejderne gode Raad, men de bør altid tages med meget Forbehold. Særlig bør man være paa Vagt, naar Arbejdernes svorne Fjender gennem deres Organer vil give Arbejderklassen venlige Raad om, hvordan Arbejderbevægelsens indre Samarbejde og Organisationsformer skal opbygges.

Jeg har indenfor den faglige Bevægelse lejlighedsvis mærket Tendenser til at nedsætte Værdien af det politiske Arbejde. Der har været talt om „politisk Pjat og Kævl", og at „Lovmagerne sidder i Rigsdagen og tærsker Langhalm" o. s. v.

Det kan være særdeles forstaaeligt, at Overklassen, Reaktionen og Arbejdsgiverne føler sig tiltalt af at kunne skabe Mistillid til Rigsdagen og dens Virksomhed; de formaar jo ikke paa Demokratiets Grund at skaffe sig den politiske Magt mere. Og samtidig er det ogsaa gaaet op for dem, at Arbejderklassen har en absolut Mulighed for gennem det parlamentariske Styre at skabe sig Magt og Indflydelse. Det kan aldrig tjene Arbejderklassens Interesser at skabe Modvilje til Demokrati og parlamentarisk Styre indenfor Arbejdernes Rækker. Tværtimod kan det klart og tydeligt fastslaas, at det just er lykkedes Arbejderklassen gennem Udnyttelsen af den politiske Magt at løfte Klassekampen op i et højere Plan, end vi for 30 Aar siden var i Stand til. Parlamentarismen har sine Fejl, som alt menneskeligt har det. Men er der i Princippet egentlig nogen som helst Forskel paa det politiske Arbejde, der foregaar i Kommune og Stat, og det faglige Arbejde, der foregaar ved Mæglings- og Voldgiftsmøder o. s. v. — Jeg kan ikke faa Øje derpaa. — Det, vi trænger til, er Viljen til at forstaa hinanden og gaa i Brechen for det mest vidtgaaende Samarbejde. Plan og System i alt Organisationsarbejde. Orienteringsevne og moderne Handledygtighed i de afgørende Situationer; det maa være de fremherskende Grundregler i Arbejderklassens Virksomhed.

Lad mig, inden jeg slutter disse Betragtninger, anføre et Citat af Christopher Sjöströms Pjece: „Fackföreningsrörelsen och Socialdemokratin" (Stockholm 1918). „Ingen smukke Taler og ingen falske Forestillinger, hvor skønt de end udlægges, skal kunne faa Arbejderklassen til at tro, at Splittelse og Sprængning kan give Styrke i Kampen. Kun ubrydelig Enighed og Sammenhold kan skænke virkelig Fremgang for vore Bestræbelser. I Enighedens og Sammenholdets Tegn skal vi sejre — —".

*

Aaret 1933 har været fyldt med talrige alvorlige Begivenheder. Den Fremtid, der venter Arbejderklassen, vil sandsynligvis stille den overfor betydelige Opgaver. Kan vi styrke vor Magt og øve vor Indflydelse endnu mere, skal alle Kræfter sættes ind derpaa; men vi bør ogsaa kende og forstaa vor Begrænsning. Der er i Dag mere end nogensinde før Plads for et vekselvirkende Samarbejde mellem Fagbevægelsen og Partiet, og Udfaldet af de nærmeste Tiders faglige og politiske Begivenheder vil afhænge meget af, hvorvidt vi er i Stand til at vurdere dette Samarbejdes Betydning højt nok.

Løbende Konflikter.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Grejs-Sindbjerg (Vejarbejdet for Kommunen)
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Skaade (Ledningsarbejde i Holme)
Sandby (Købelev Kommune)
Budene (Textilmagasinet)

Hvad de iøvrigt foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Naar en Arbejdsgiver „gaar" fra Arbejdet uden at betale forfalden Arbejdsløn.

Inden for Byggevirksomhed og almindelig Entreprenørvirksomhed har det i Mands Minde, ja, endnu længere, været en uskreven Lov, at fortjent Arbejdsløn var et saa priviligeret Krav udover de herom gældende Lovbestemmelser, at den ogsaa kunde søges udredet ved almindelig Blokade af den Arbejdsplads, hvor Arbejdslønnen ikke var betalt, men naturligvis kun omfattende den vedkommende Arbejdsgivers Arbejde.

Arbejderne og deres faglige Organisationer har da ogsaa, uanset den Beskyttelse, Loven giver Arbejdslønnen som privilligeret Fordring, igennem Tiderne og uantastet iværksat Blokade ikke alene overfor den vedkommende Arbejdsgiver, der var „gaaet itu" paa Arbejdet, men ogsaa paa selve Arbejdspladsen, uanset hvilken Arbejdsgiver, der saa end ønskede at optage Arbejdet efter den tidligere Arbejdsgiver.

Denne Fremgangsmaade har i alle eller i saa godt som alle Tilfælde ført til, at den skyldige Arbejdsløn er bleven udbetalt, forinden det standsede Arbejde kunde fortsættes med ny Arbejdsgiver, og naar denne uskrevne Lov *uantastet* gennem Tiderne har faaet Lov at virke, er det formentlig ud fra den Erkendelse, at Arbejdslønnen ikke alene er en privilligeret Fordring i dette Ords almindelige og lovmæssige Forstand, men yderligere priviligeret, fordi den ifølge de almindelige Moralbegreber og som Frugten af det eneste Eje, Arbejderne besidder — Arbejdskraften — maa anses for ukrænkelig.

For første Gang i Mands Minde har man nu fra Arbejdsgiverside forsøgt at komme denne hævdvundne Fremgangsmaade til Livs. Det var Odense Kommune, der havde overdraget en Entreprenør K. V. Jensen Udførelse af et Stykke Vejarbejde som lavestbydende.

Efter nogen Tids Forløb „rendte" Entreprenøren fra Arbejdet, efterladende en Skyld i Arbejdsløn paa ca. 1000 Kr., og da de Arbejdsgivere, der laa lige bagefter ham i Tilbudet, Entreprenørerne C. M. Valler og J. Sørensen, af Kommunen blev overdraget Arbejdet, gjorde de gennem Amtsarbejdsanvisningskontoret Fordring paa at faa Arbejdere stillet til Raadighed til Fuldførelsen af det forladte Arbejde, som Afdelingen, fordi den tilgodehavende Arbejdsløn ikke var udbetalt, havde blokeret.

En Forhandling mellem vor Afdeling og Odense Kommune om Kommunens Udredning af den skyldige Arbejdsløn forblev resultatløs, fordi — ganske betegnende forøvrigt — Kommunen krævede, at Arbejderne skulde bære en Del af det Tab, der var forvoldt ved den første Entreprenørs Afgang. Herunder krævede Kommunen bl. a., at Arbejderne ud af deres ca. 1000 Kroners Tilgodehavende skulde holde Kommunen skadesløs for hele det Tab — 300 Kr. —, Kommunen maatte lide ved, at den første Entreprenør ikke havde kunnet gennemføre Arbejdet for sin Tilbudspris. De 300 Kr. var Forskellen mellem det laveste og det næstlaveste Tilbud.

Den forladte og uryddelige Arbejdsplads henlaa under alt dette til stor Gene for den omboende Befolkning, og der blev i Odensebladene ført en meget skarp Polemik om den hele Sag, og det gik endogsaa saa vidt, at der var Tale om at gøre Erstatningskrav gældende mod vor Afdeling, fordi Gader og Fortove henlaa i aldeles ufarbar Stand til Skade for de Handlende.

De ny Entreprenører, som ikke var Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation, men som ved personlig Tiltrædelse af Entreprenøroverenskomsten med vor Afdeling havde erhvervet sig Adgang til Beskyttelse ved Den faste Voldgiftsret, indklagede nu vor Afdeling, og Forbundet for denne Ret til Betaling af en samlet Erstatning paa 3226,00 Kr. i tabt Arbejdsfortjeneste for den Tid, Blokaden havde varet, siden de fik Arbejdet overdraget.

Paa Initiativ af Arbejdsdirektøren — som var bleven indblandet i Sagen, fordi der blev Spørgsmaal om, hvorvidt de Arbejdere, de nye Entreprenører havde rekvireret igennem Arbejdsanvisningskontoret, var berettiget til at nægte at paatage sig det blokerede Arbejde med samtidig Ret til Opretholdelse af Udbetalingen af deres Arbejdsløshedshjælp — og efter Parternes Tiltrædelse heraf ved et foreløbigt Møde i Den faste Voldgiftsret afholdtes der et Møde med Repræsentanter for Odense Byraad, i hvilket vort Forbund ogsaa deltog.

Ved dette Møde indgik Kommunen paa at sikre Arbejderne den tilgodehavende Arbejdsløn, idet man vilde stille Forslag om en Bevilling svarende hertil paa det førstkommende Byraadsmøde, naar Arbejdet saa kunde blive genoptaget.

Ved samme Lejlighed forhandledes der med de nye Entreprenører om, at den Erstatningssag, som de havde indanket for Den faste Voldgiftsret for den efter deres Mening ulovlige Blokade, skulde tages tilbage og Kravet om Erstatning bortfalde. Det var imidlertid ikke muligt at opnaa en Ordning med Entreprenørerne. De fastholdt, at de maatte have Krav paa i hvert Fald en saa stor Erstatning, der kunde dække deres Københavnerrejse til Den faste Voldgiftsret og til deres Sagfører, som de havde engageret til at føre Sagen for dem, og da man ved Mødets Slutning skulde rekapitulere, hvordan hele Sagen saa efter Forhandlingerne forelaa, hvorunder selve Erstatningsspørgsmaalet til Entreprenørerne jo maatte gaa til Behandling ved Den faste Voldgiftsret og Kommunen garantere Arbejderne deres Tilgodehavende, mod at Arbejdet blev genoptaget, revnede det hele, idet Kommunen nu frafaldt sit Tilsagn om Sikring af den tilgodehavende Arbejdsløn, fordi Forbundet forlangte, at naar Arbejdet nu skulde genoptages, skulde det naturligvis være med de Folk, der i sin Tid havde forladt det, og ikke med helt nye Folk, hvilket de nye Entreprenører krævede.

Alle de skønne Anstrengelser, der var udfoldet under Mødet, var saaledes fuldstændig spildt.

Herefter forelaa til Behandling i Den faste Voldgiftsret

Sagen i hele sit Omfang. Nu skulde man altsaa for første Gang i Mands Minde have retslig Afgørelse af, hvorvidt en Blokade af den her foreliggende Art var lovlig eller ikke.

Til Støtte for vort Forbunds Paastand om Lovligheden blev der i Retten fremlagt Erklæringer fra en Række interesserede Byggefagsorganisationer og fra Arbejdsdirektøren, og den Kendelse, man med saa spændt Opmærksomhed og Interesse ventede paa som Udfaldet af Rettens Behandling af Sagen, gengiver vi nedenfor.

Kendelsen viser i hele sin enkle Affattelse, at det Standpunkt, Arbejderne har indtaget, fuldtud har sejret, at den uskrevne Lov, som har været gældende indenfor Byggevirksomheden igennem mange, mange Aar, stadig skal staa ved Magt.

Det er ikke saa lille en Interesse, der her har været paa Spil, thi gennem Kendelser fra Den faste Voldgiftsret er det kun, hvor der foreligger ganske særlige og paaviselige Grunde for Arbejderne til at antage, at en Arbejdsgiver ikke er solid nok til at udrede den efterhaanden forfaldne Arbejdsløn, at Arbejderne eller Organisationerne paa deres Vegne har Ret til at stille Krav om forudgaaende Sikkerhedsstillelse for Udbetaling af indtjent Arbejdsløn. Hvis man under disse Omstændigheder, hvor Arbejderne altsaa i mange Tilfælde er udsat for at arbejde for Arbejdsgivere, som de maa have mistænkt for ikke at kunne udrede Arbejdsløn — og dem findes der i vore Dage, hvor Konkurrencen om Arbejdet blandt Arbejdsgiverne efterhaanden er bleven særdeles stærk, en hel Del af — oven i Købet skulde finde sig i at levere Arbejdskraft til en Arbejdsgiver eller Arbejdsplads, hvor andre Arbejdere havde forladt Arbejdet grundet paa manglende Udbetaling, saa vilde Arbejderne i mange Tilfælde komme ud for en ganske utilbørlig og paatvungen Risiko. Det kan jo kun siges at være godt, at Den faste Voldgiftsret nu har statueret, at under Betalingsstandsning paa det her omhandlede Arbejdsomraade, har Arbejdsgiveren intet Krav paa at faa Arbejdskraft udleveret, forinden den alt fortjente Arbejdsløn er udbetalt.

Nu véd vi det, men det vilde unægteligt være heldigt og mere passende med Anstændighed i det hele Arbejdsforhold, om der kunde blive draget den Konsekvens ud af Dommen, at Bygherren — og navnlig naar det er offentlige Institutioner — ikke overdrog Arbejde til Arbejdsgivere, der ikke hos Bygherren kunde eller vilde stille den fornødne Sikkerhed for Arbejdslønnens Udbetaling. Vi har for Tiden fuldt op af navnlig uorganiserede, fuldkommen betalingsudygtige „Arbejdsgivere", der ved deres Underbud og Smudskonkurrence paafører saavel Arbejderne som deres egne organiserede Kolleger og Bygherrerne med og mange andre en højst irriterende og generende Ulæmpe, og som kun kan gennemføre deres Arbejde med Fortsættelse af Underbud paa Arbejdsløn, Materialer o. s. v. for saa i mange Tilfælde til sidst at maatte rende fra det hele alligevel.

Vore Offentlige Institutioner skulde ihvertfald holde sig saadanne Arbejdsgivere fra Døren; det burde vist være et almindeligt Folkekrav, som forsaavidt meget vel ogsaa kunde føres videre over paa andre Bygherrer, der ved deres Forbindelse med de brede Befolkningslag nok kan siges at maatte have Interesse i, at hver faar sit — eller i modsat Fald kunde belæres om, at saadan bør det være.

Denne interessante Sag giver paa saa mange Maader Anledning til Eftertanke.

A.

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 16. December 1933 i Sag Nr. 1870: Entreprenørerne C. M. Valler og J. Sørensen, begge af Odense
mod
De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og dettes Afdeling A, Odense.

Efter at Entreprenør K. V. Jensen som lavestbydende ved en afholdt Licitation havde overtaget Brolægningen af et Gadestykke ved Odense Havn i Entreprise for Odense Kommune, og efter at Arbejdet var paabegyndt, maatte Entreprenøren paa Grund af økonomiske Vanskeligheder den 29. September d. A. opgive Entreprisens Fuldførelse, som derefter den 3. Oktober af Kommunen blev overdraget til den næstlavest bydende ved Licitationen, Entreprenør C. M. Valler, der samtidig traf Aftale med Entreprenør J. Sørensen om, at denne med et specielt indrettet Luftkompressorværktøj skulde overtage et af Entreprisen omfattet Ophugningsarbejde i Underentreprise.

Da Entreprenør Jensen maatte opgive Arbejdet, havde de ved dette beskæftigede Medlemmer af Dansk Arbejdsmandsforbund Afdeling A, Odense, et Beløb af ca. 980 Kr. tilgode hos Entreprenøren i fortjent Arbejdsløn for en Uge inden Standsningen. Fagforeningen erklærede derfor Arbejdspladsen for blokeret. Det lykkedes ikke Entreprenør Valler at komme i Gang med Arbejdet, og det blev af Fagforeningen tilkendegivet ham, at Blokaden ikke vilde blive hævet, før Arbejderne havde faaet deres tilgodehavende Løn udbetalt. Ved Forhandlinger med Kommunen blev der søgt tilvejebragt en Ordning, hvorved Arbejderne kunde faa Dækning for deres Krav, men disse Forsøg førte ikke til noget Resultat.

Blokaden af Arbejdspladsen er derefter stadig løbende.

Under denne Sag har Entreprenør C. M. Valler og J. Sørensen indklaget De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og dettes Afdeling A, Odense, med Paastand om, at den etablerede Blokade kendtes ulovlig, og at der tilkendtes Entreprenørerne Erstatning for det dem ved Blokaden paaførte Tab, der opgøres for Vallers Vedkommende til 1716 Kr., for Sørensens Vedkommende til 1510 Kr.

De Indklagede paastaar Frifindelse.

Til Støtte for deres Paastand om Blokadens Ulovlighed gør Klagerne gældende, at Arbejdernes Mellemværende med den fratraadte Entreprenør maa være dem uvedkommende. Klagerne, der ikke er Medlem af Entreprenørforeningen, har hver for sig Overenskomst med Dansk Arbejdsmandsforbund om at overholde den mel-

lem dette Forbund og Entreprenørforeningen til enhver Tid gældende Overenskomst. Klagerne formener herefter at have Krav paa at faa Arbejdskraft stillet til Disposition til Fuldførelse af det dem overdragne Entreprisearbejde. En Blokering af dette Arbejde vilde efter Klagernes Opfattelse betyde, at der paa Arbejdet kom til at hvile en Hæftelse, der faktisk vilde virke paa samme Maade, som hvis der paahvilede Klagerne en Retspligt til at fyldestgøre Arbejderne for et Klagerne uvedkommende Krav.

De Indklagede hævder, at Blokaden ikke blot — hvad der er ubestridt — er lovlig iværksat, men ogsaa lovligt kan opretholdes, saalænge det Krav, der har begrundet Blokadens Etablering, ikke er fyldestgjort.

Til Støtte for denne Opfattelse paaberaaber de Indklagede sig en langvarig og fast Koutume indenfor Bygge- og Entreprenørvirksomheden, hvor Blokader paa Lønkrav ganske som under den foreliggende Sag i talrige Tilfælde er opretholdte, indtil Kravet blev fyldestgjort, uden at der herimod er rejst Indsigelse fra nogen Side. Denne Koutume er efter de Indklagedes Opfattelse ogsaa forsvarligt begrundet i Forholdene: Bygherren kommer herved overfor Arbejderne til at bære Risikoen ved Overdragelse af Arbejde til mindre solide Arbejdsgivere, og det vil i Almindelighed staa i hans Magt at gardere sig mod heraf følgende Tab ved i sit Mellemværende med Entreprenøren at paase, at der ved Udbetalinger paa Entreprisesummen tilbageholdes de fornødne Beløb. Til den anden Side har Arbejderne efter hidtil gældende af Den faste Voldgiftsret godkendt Praksis som Regel ingen Adgang til inden et Arbejdes Paabegyndelse at afkræve en Arbejdsgiver Garanti for, at fortjent Arbejdsløn vil blive betalt, en Praksis, hvis fortsatte Opretholdelse vilde blive betænkelig, saafremt Arbejdernes hidtidige Adgang til Blokade skulde blive begrænset.

Det er Retten bekendt, at den af de Indklagede paaberaabte Koutume er herskende paa det heromhandlede Omraade, og som Følge heraf samt i Henhold til de af de Indklagede iøvrigt anførte Betragtninger, vil de Indklagedes Frifindelsespaastand være at tage til Følge.

Overfor Klagernes Anbringende om, at de herved vilde blive stillede, som om de var forpligtede til at fyldestgøre Arbejderne, skal bemærkes, at det har staaet Klagerne frit for, om de vilde overtage Entreprisen eller ej, og at de ved Entreprisens Overtagelse var bekendt med, at der kunde opstaa Vanskeligheder med Arbejderne, fordi disse havde Løn tilgode. Den anførte Betragtning vil derfor i alt Fald ikke kunne paaberaabes af Klagerne, men iøvrigt drejer Sagen sig ikke om, hvem det juridisk paahviler at udrede den resterende Løn, men om i hvilket Omfang Arbejderne ifølge de bestaaende kollektive Overenskomstforhold er pligtige at fortsætte et Arbejde, paa hvilket der hviler ubetalt forfalden Arbejdsløn, i hvilken Henseende Mellemværendet mellem Bygherren og de tiltrædende Entreprenører maa være Arbejderne uvedkommende, jfr. herved Rettens Kendelse i Sag Nr. 137.

Forsaavidt endelig Klagerne har henvist til Rettens Kendelse i Sag Nr. 1331, hvorved det statueredes, at en Blokade paa Grundlag af ubetalt Arbejdsløn for et Arbejde (Indbinding af Bøger), der af en Kunde blev overdraget fra et (insolvent) Firma til en anden Arbejdsgiver, var ulovlig, skal det fremhæves, **at** Afgørelsen i den sidstnævnte Sag ikke bygger paa en indenfor Faget bestaaende Koutume, **at** det ikke her drejede sig om Blokade af en Virksomhed eller en Arbejdsplads, der skiftede Leder, men om Flytning af et Arbejde fra en Virksomhed til en anden, og — navnlig — **at** en Kundes Forhold til den Forretning, hos hvilken han bestiller et Arbejde udført, ikke kan sammenstilles med Bygherrens Forhold til de Entreprenører, hvem han betror Udførelsen af et Entreprisearbejde som det under nærværende Sag omhandlede.

Sagens Omkostninger bør udredes med Halvdelen af hver af Parterne.

Kendelse:

De Indklagede bør for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger, 300 Kroner, betaler hver af Parterne med Halvdelen.

Krummer.

Fra Dagspressen vil det være bekendt, at en mindre Plankestump, der fra Lillebæltsbroens Nybygning faldt i Vandet, samtidig med at 3 tyske Skibe under Hagekorset passerede, gav Anledning til, at Arbejderne blev beskyldt for at have tilsigtet et Attentat paa det tredie Rige.

De maa have en meget daarlig Samvittighed i Hagekorsets Land.

I et Interview udtaler en af de danske Nazisters Mænd, der hidtil kun har gjort sig bemærket ved sin Ubetydelighed, at der om 2 Aar ikke vil være mere Parlamentarisme tilbage i Danmark.

Det vil sikkert være klogt at modtage denne Udtalelse med alt muligt Forbehold.

En dansk Nazist, der har den tvivlsomme Ære at være Redaktør af Bladet „Angreb", der er de danske Nazisters Organ, fornærmede under et Retsmøde Dommeren, hvem han betegnede som Jøde, hvilket indbragte ham en Bøde paa 30 Kr., som han dog formedelst en ydmyg Undskyldning fik eftergivet.

Nazisterne er som bekendt meget store — i Munden.

I Rigsdagen har Venstrefolketingsmanden Dr. tech. *Christiani* fremsat den mere end opsigtvækkende Paastand, at den virkelige Grund for Burmeister & Wains Vanskeligheder var at søge i, at Firmaet havde udbetalt alt for store Lønninger til Arbejderne. — Folketingsmanden har sikkert taget Fejl, det er nok snarere Direktørgager med tilhørende Tantième, der er den virkelige Aarsag.

Dagens Emne.

Daglønstimer i Forbindelse med Akkordarbejde.

Hvis det virkelige Udbytte af et Akkordarbejde skal opnaas, er det en Nødvendighed, at der føres meget nøje Kontrol med, om alt det Arbejde, der udføres i Tilslutning til Akkorden, virkeligt ogsaa hører under denne, hvilket ingenlunde altid er Tilfældet, tværtimod! Ethvert Akkordarbejde har sin Begrænsning, der ligger indenfor dets naturlige Forløb, og det er herfor, de i Priskuranten angivne Satser er beregnet. Afvigelser fra Arbejdets naturlige Forløb er ikke medregnet i ovennævnte Satser, og bør derfor særligt vederlægges.

Som Afvigelse fra et Akkordarbejdes normale Forløb maa f. Eks. henregnes Udskridninger, naar der er Tale om Gravning af Grunde, eller Ledningsarbejde, Vandlænsning, Fjernelse af store Sten og Rødder, ligesom man naturligvis ikke er forpligtet til paa en Byggeplads at modtage det til Støbeflager beregnede Materiale usorteret, saaledes som det i alt væsentligt er Tilfældet paa mangfoldige Byggepladser Landet over.

Det vilde naturligvis føre for vidt, hvis man skulde komme ind paa en fuldkommen Specifikation af alle de Arbejder, for hvis Udførelse de i en Akkord beskæftigede Arbejdere har Krav paa Ekstrabetaling, og vi maa derfor overlade til hver enkelt at føre den fornødne Kontrol hermed, idet vi dog mener ved ovennævnte Eksempler at have angivet en vis Retningslinje.

Betalingen for saadant Arbejde er saaledes, som allerede nævnt, ikke indbefattet i de angivne Akkorder, og det vil derfor være nødvendigt at træffe nærmere Aftale med Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant om den Betaling, der skal ydes. Dette maa enten ske paa den Maade, at der ydes et vist Procenttillæg til Akkordprisen, eller ogsaa derved, at den Tid, der medgaar til Udførelse af Ekstraarbejderne, betales med Timeløn.

Det er dog ingen Forudsætning, at der alene skal være Tale om den almindeligt gældende Timeløn. Det rigtigste vil være at kræve den samme Timeløn, som der gennemsnitlig er tjent i Akkorden, og dette Krav vil ogsaa let kunne motiveres dermed, at Afbrydelse af et Akkordarbejde altid vil betyde en Forringelse i Akkordfortjenesten.

Da det er sandsynligt, at vedkommende Arbejdsgiver ikke vil være særlig velvillig stemt overfor et saadant Krav fra Arbejdernes Side, kan det forventes, at der i de fleste Tilfælde vil blive rejst Tvivl om, hvorvidt nu ogsaa Arbejdet har været af det Omfang, at det krævede det angivne Antal Timer for at kunne udføres, skal vi benytte Lejligheden til at indskærpe, hvad vi tidligere har skrevet vedrørende Skurbogen. Sørg altid for at føre nøjagtigt Regnskab med Timerne, saaledes at det vil være muligt overfor Arbejdsgiverne at dokumentere Rigtigheden af den fremsatte Paastand og dermed underbygge Kravet.

Siden sidst.

Trælagerarbejderne, København. Th. Petersen & Co.'s Cigarkassefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet aflønner et Par af dens Medlemmer, der beskæftiges med at tømme og fylde en Tørreovn, efter en mellem Firmaet og nogle uorganiserede Arbejdere fastsat Akkordpris, efter hvilken den med Træindustriens Fabrikantforening fastsatte Timeløn 102 Øre langtfra kan tjenes i Gennemsnit. Firmaet er Medlem af Fabrikantforeningen. Afdelingen, der henviser til, at Arbejdet tilmed er meget varmt og usundt, har forlangt, at de paagældende Arbejdere enten skal aflønnes med en Akkordpris, der svarer til Arbejdets Art, eller med Timeløn plus et Varmetillæg. Ved Mæglingsmødet den 6' November enedes man om, at den lokalt trufne Aftale med et samlet Tillæg til de tidligere aftalte Akkorder af ialt 20 % opretholdes i hvert Fald indtil Nytaar 1934 og løber videre, saafremt ingen af Parterne fremsætter Ønske om Ændringer.

Als. Købmandsfirmaet H. C. Storke, Augustenborg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ved Losning fra flere Skibe af Bomuldsfrøkager i Sække til Lageret, for hvilket Arbejde der er fastsat en Akkordpris af 30 Øre pr. Ton pr. Mand for Losningen og 60 Øre pr. Ton pr. Mand for Arbejdet i Lageret, har fradraget en Part (1/7) af Fortjenesten til Betaling af en maanedslønnet, uorganiseret Kusk, som har kørt Varerne fra Skibet til Lageret. Afdelingen har overfor Firmaet hævdet, at Fradraget er foretaget i Strid med Overenskomsten, men Firmaet hævder, at det heller ikke staar i Overenskomsten, at det ikke maa fradrages, som sket er.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Firmaet hævdede, at det i H. t. Overenskomstens § 2, 2' Stk., og § 16 har Ret til at aflønne Kusken som Part i Holdet for det Arbejde, han udfører ved Losning og Lastning, medens Forbundets Repræsentant hævdede, at den Betaling, Kusken ved sit Medarbejde ved Losning og Lastning har indtjent i Akkord, skal fordeles paa de øvrige i Holdet beskæftigede Arbejdere. Sagen indankedes derefter for en faglig Voldgiftsret.

Den 4' November afsagde Opmanden sin Kendelse gaaende ud paa, at den af Arbejdsmandsforbundet nedlagte Paastand maatte tages til Følge.

Hørsholm. Vognmand P. Jørgensen, Usserød: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden aflønner en Chauffør med Kr. 100,00 pr. Maaned plus Kost og Logi, uagtet han er Medunderskriver af en med Afdelingen gældende Overenskomst, i hvilken Chaufførernes Løn er fastsat til Kr. 56.00 pr. Uge, og hvis § 4 i Almindelige Bestemmelser fastsætter, „at der kan ikke antages Folk paa andre Vilkaar end denne Overenskomst hjemler". Overenskomsten traadte i Kraft den 1' November 1932. Chaufføren, Vognmanden den

Gang beskæftigede, blev aflønnet med Kr. 100.00 pr. Maaned plus Kost og Logi, men Vognmanden ændrede ikke Betalingsmaaden, idet han vedblev at aflønne paa den Maade, indtil Chaufføren holdt op hos ham den 1. Juli 1933, og derefter antagne Chauffører bliver aflønnet paa samme Maade med 100 Kr. pr. Maaned plus Kost og Logi.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed. Vognmanden, der driver 20 Tdr. Land Jord, hævdede, at Chaufføren er beskæftiget ved Landbrugsarbejde, men Chaufføren har oplyst, at han i Juni Maaned kun har været beskæftiget 10 Dage ved Landbrugsarbejdet og Resten af Tiden været beskæftiget som Chauffør.

Sagen indbragtes derefter for Den faste Voldgiftsret med Krav om Efterbetaling for 40 Uger af Differencen mellem den udbetalte Løn og den Løn, Chaufføren overenskomstmæssig har Krav paa, hvilket Beløb andrager ca. 700 Kr., idet Kost og Logi er beregnet til 15 Kr. pr. Uge, samt med Paastand om Bod.

Ved Sagens Behandling i Arbejdsgiverforeningen den 17' Oktober opnaaedes Enighed om følgende:

Den Chauffør, der i Øjeblikket er beskæftiget hos Vognmand P. Jørgensen, skal kunne fortsætte med hos denne at modtage Kost og Logi, dog saaledes, at der føres et nøjagtigt Regnskab over den Tid, han havde arbejdet som Chauffør, og den Tid, han er beskæftiget ved andet Arbejde. For den Tid, han er beskæftiget som Chauffør, aflønnes han med overenskomstmæssig Timeløn.

Denne Ordning gælder, saalænge Carl Jensen er beskæftiget i Forretningen; ved Pladsskifte maa der mellem Vognmanden og Afdelingen træffes en Aftale.

Til fuld Afgørelse for den forløbne Tid betaler Vognmand Jørgensen til Arbejdsmændenes Fagforening i Hørsholm senest den 1' November Kr. 200.00.

Karrebæksminde. Firma Carl Severinsen, Næstved: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1. At Firmaet nægter at betale 4 Timers Ventetid pr. Mand til 15 Mand, fordi Firmaet under Losningen af Kul fra S/S „Berghild" forlangte de skulde fjerne et Plankeskod, der dannede Skillerum i Lasten mellem Nøddekul og Dampkul. Firmaet har tilbudt at betale Kr. 45.00. 2. At Firmaet forlangte 4 Gæng Mandskab sat til Losning til Kul fra S/S „E. C. Becker", der lastede 810 Tons, uagtet Overenskomsten bestemmer, at Arbejderne er pligtige til for de fastsatte Takster at sætte 3 Gæng paa med Losning af Dampere fra 500 til 1000 Tons. Arbejdsgiverne begrunder deres Forlangende med, at det var for at faa Skibet rettidig udlosset, men Afdelingen oplyser, at den forinden Losningen begyndte havde gjort Firmaets Formand opmærksom paa, at Kajpladsen var optaget af andre Skibe, med hvilke Havnearbejderne var i Arbejde, saa det var vanskeligt at fremskaffe øvet Arbejdskraft.

Ved Mæglingsmødet den 11' Oktober forligtes man med Hensyn til Klagepunkt 1 derved, at Firmaet uden Procedure for nogen af Parterne til fuld Afgørelse betaler Kr. 55,00. Med Hensyn til Klagepunkt 2 sluttede Sagen, uden Præcedens for nogen af Parterne, med de faldne Udtalelser.

Sønderborg A. Skibsmægler C. Albrechtsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har benyttet en Vognmand til at udføre Lagerarbejde, idet Vognmanden ved gentagne Losninger af Byg i Sække, foruden at køre Varen fra Skib til Lager tillige har transporteret den ind i Lageret til Hejseværket og anhugget Sækkene. Afdelingen har protesteret derimod, da Overenskomsten indeholder følgende Bestemmelse: „Arbejdsgiveren overlader Lager-, Plads- og Pakhusarbejde i Forbindelse med Losning og Lastning til Dansk Arbejdsmands Forbund, og man er enige om, at Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdeling A i al Almindelighed skal have første Ret til dette." Ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indbragtes for Den faste Voldgiftsret, der henviste den til Afgørelse af en faglig Voldgiftsret.

Den 1. November afsagde Den faglige Voldgiftsrets Opmand sin Kendelse, der gav Afdelingen Medhold, hvorefter den under Sagen nedlagte Paastand følges.

Jord- og Betonarb., Kbh. Centralforeningen af Vognmænd: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand til at faa Centralforeningen af Vognmænd indklaget for Den faste Voldgiftsret i Anledning af, at den forbyder et af dens Medlemmer — Firma Chr. Hansen — at udbetale et Akkordafsavnstillæg paa Kr. 75,00, om hvilket der den 5. Maj blev truffet Aftale direkte mellem de ved Nedrivningen af Daells Varehus, Nørregade, beskæftigede Arbejdere og Firmaet. Centralforeningen begrunder sin Nægtelse med, at da der paa et samme Dag afholdt Mæglingsmøde om Betalingen for Nedrivningsarbejdet ikke var opnaaet Enighed, skal Sagen føres videre til Voldgift.

Sagen indbragtes for Den faste Voldgiftsret. Ved Rettens forberedende Møde den 20. Oktober forligtes Sagen saaledes: Til fuld Afgørelse af Sagen betaler de Indklagede Kr. 65,00.

Aabenraa A. Entreprenørfirmaet Zastrozny & Andersen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges en faglig Voldgiftsret nedsat til Afgørelse af Aabenraa Kommune til Firmaet udliciteret Arbejde bestaaende i 41,000 m³ Jord paa Vejen Aabenraa—Nr. Hjarup og saaledes, at den afgravede Jord bliver udfyldt i Lavningerne; skal betales efter Aflønningsmaaden for „Større Jordarbejde". Arbejdet strækker sig over en Vejlængde af 4,3 km. Jorden bliver læsset paa Vogne med Haandkraft og borttransporteret med Maskinkraft. Hele Arealet skal planeres. Da Amtet ikke vil anerkende Arbejdet som henhørende under Betegnelse „Større Jordarbejde", aflønner Firmaet Arbejderne med en Timeløn af 105 Øre.

Der er Enighed med Entreprenørfirmaet om, at Spørgsmaalet skal afgøres af en faglig Voldgiftsret, og der er ligeledes Enighed om Opmand.

Efter at Forbundet havde rettet Henvendelse til den af de interesserede Parter foreslaaede Opmand om at paatage sig Hvervet, meddelte Amtsvejinspektøren den 18. Oktober, at Amtsraadets Vejudvalg paa et den 18. Oktober afholdt Møde havde vedtaget at godkende Arbejdet som et større Jordarbejde og meddelte Afdelingen, at Entreprenørfirmaet var indgaaet paa at betale Timeløn plus 15 pCt. Tillæg med Efterbetaling fra den Dag, Jordarbejdet paabegyndtes.

Aarhus komm. Arb. Aarhus og Omegns Grusgrave, Gaardejer Rasmussen: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde betales med de sædvanlige Tillæg. Akkordprisen for Ærte- og Perlegrus er Kr. 2,00 pr. m³ og for alle andre Stensorter 165 Øre pr. m³. Gaardejeren forpligter sig til ved enhver ny Grusgravs Aabning at anmelde Sted og Beliggenhed til Afdelingen. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Beder Malling. Beder Malling Sogneraad: Afdelingen indberetter, at den har forhandlet med Sogneraadet i Anledning af, at dette krævede Lønnen reduceret fra 105 Øre pr. Time til Kr. 5,00 pr. Dag. Resultatet blev, at Timelønnen, 105 Øre pr. Time, bibeholdes, ligesom Akkordpriser for Skærveslagning bliver uforandret Kr. 7,00 pr. m³.

Brahetrolleborg. Entreprenørerne Therkelsen, Gudme og Meyer, Ulbølle: Afdelingen anmoder om Forbundets Assistance foranlediget ved, at Entreprenørerne for Gravning af en Vandledning og Nedlægning af Rør til et nyt Vandværk i Korinth kun vil betale enten Timeløn 85 Øre eller Akkordpris 60 Øre pr. løbende Meter. Afdelingen har krævet enten en Timeløn af 105 Øre eller Akkordprisen i H. t. Entreprenør-Landsoverenskomsten, Side 81. Der er antaget 12 Mand til Arbejdet, men selve Jordarbejdet er ikke paabegyndt; da Afdelingen har nægtet Arbejderne at paabegynde Arbejdet for den tilbudte Betaling og har officielt blokeret Arbejdet.

Ved en Forhandling den 24. Oktober enedes man om følgende Overenskomst: For Afgravningen og Tilfyldning af Vandledningen udbetales der ugentlig 105 Øre pr. Time. Arbejdet opmaales i Akkord, og Priserne herfor er pr. løbende Meter henholdsvis for Ledningen i Rabatterne 65 Øre og for Ledningen i makadamiserede Veje 150 Øre. Overskudet ud-

betales først ved Arbejdets Afslutning, hvorimod Timelønnen er garanteret. Entreprenøren forbeholder sig Ret til i H. t. den oprettede Kontrakt med Vandværket at medbringe 4 udenbys boende Arbejdere.

Fredericia A. Murermester Søren Gade: Overenskomst oprettet saalydende: Murermesteren underkaster sig den mellem Centralforeningen af Murermestre og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst med dertil hørende Mæglings- og Voldgiftsregler.

Fredericia A.. Overenskomster af samme Ordlyd er afsluttet med **Murermestrene J. Rasmussen, H. Petersen og C. P. Feddersen & Søn.**

Haderslev A. Murermester A. Nielsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren har reduceret Akkordprisen for Støbning af alt Beton med 35 Øre pr. m³, fordi Blandingen er foretaget i Maskine. Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt med Centralforeningen, fremsatte denne Ønske om at blive bekendt med det over Arbejdet opstillede Regnskab. Den til Centralforeningen fremsendte Regnskabsopgørelse viste, at Opgørelsen var paaført den overenskomstmæssige Grundpris for Støbning 403 Øre pr. m³ plus Tillæg for Løftning og Støbning mellem 2 Flager med Fradrag af 148 Øre pr. m³ for Blandingen paa Maskine og 16 Øre pr. m³ for Aflæsning af den blandede Beton.

Centralforeningen meddelte herefter, at Murermesteren havde været uberettiget til yderligere at fradrage noget, og at Mesteren vilde faa Besked paa at udbetale det tilbageholdte Beløb.

Den 26. Oktober indberetter Afdelingen, at Murermesteren har udbetalt Beløbet.

Sdr. Nustrup og Toftlund. Formanden for 19. Agitationskreds indberetter, at en Deputation for Medlemmer af Sdr. Nustrup Afdeling har henvendt sig til ham med Besværing over, at Arbejderne fik saa lave Priser for Grundforbedringsarbejdet, idet de kun kunde tjene 20—22 Kr. om Ugen for det haarde Slidarbejde. Endvidere besværede Deputationen sig over, at uorganiserede Arbejdere fortrinsvis blev antaget til Arbejdet. Agitationskredsformanden anmoder derfor om Sanktion til at tage sig af Sagen.

Forbundet gav Sanktionen.

Den 12. Oktober indberetter Formanden, at han har undersøgt Forholdene i Toftlund, Gabøl og Aalkær og ved Forhandling med Bønderne og Grundforbedringsudvalgene i Toftlund og Gabøl Kommuner faaet Akkordprisen hævet saa meget, at Arbejderne kan tjene ca. Kr. 10,00 om Dagen. I Aalkær Kommune var Akkordprisen fastsat til 23 Øre pr. løbende Meter, hvorved Arbejderne kun kunde tjene 150 Øre om Dagen, fremsattes Krav om en Akkordpris paa 100 Øre pr. løbende Meter eller 105 Øre i Timen. Forhandlingen resulterede i, at Arbejderne faar udbetalt 105 Øre pr. Time for det allerede udførte Arbejde, og at Arbejdet standses, til der er faldet mere Regn, hvorefter der skal optages Forhandling paa Grundlag af en Akkordpris paa 100 Øre pr. løbende Meter plus alle Sten, der fremkommer ved Arbejdet.

Hillerød. Entreprenør Bruun, København: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Entreprenøren, der har udført et Vejarbejde for Hillerød Kommune, har tilbageholdt Kr. 369,66 af et Overskud paa Kr. 549,05, som Arbejderne i Henhold til den afleverede Regnskabsopgørelse, der er i Overensstemmelse med Stadsingeniørens Beregning over Arbejdets Omfang, har tilgode. 2) at Entreprenøren har tilbageholdt Kr. 51,75, som Arbejderne har tilgode i Overskud for et Opgravnings- og Tilfyldningsarbejde for Gas- og Vandledninger ved Grønnetofte og 3) at Entreprenøren har tilbageholdt Kr. 328,29 og Kr. 673,02 for Udlægning af Skærver og Paksten i Vejen ved Grønnetofte. Ved et Mæglingsmøde den 11. Oktober maatte Entreprenøren indgaa paa Opgravnings- og Tilfyldningsarbejdet for Gas- og Vandledninger at efterbetale Kr. 52,00, og ved et den 16. Oktober afholdt Mæglingsmøde opnaaedes Enighed om, at Entreprenøren til fuld Afgørelse om Uoverensstemmelsen om Betaling for Udgravning af en Sidevej ved Grønnetofte betaler Arbejderne Kr. 50,00 samt om, at Entreprenøren for Udlægning af Bundsten og Skærver paa en ny Vej ved Grønnetofte skal betale nævnte Arbejde efter den af Arbejderne foretagne Akkordopgørelse.

Horsens A. Entreprenør P. Hansen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at betale Timeløn plus 20 % Tillæg for et Vejarbejde, hvortil er anvendt Icobit-Beton (Staalslagger). Afdelingen oplyser, at Entreprenørforeningens jydske Afdeling er enig med Entreprenøren i hans Standpunkt. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Entreprenøren fastholdt sit Standpunkt kun at ville betale Timeløn plus 15 % Tillæg. Sagen indankedes derfor for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 24. Oktober afsagde følgende Kendelse: Det her i Sagen omtvistede Icobitarbejde bliver at betale i Overensstemmelse med den i Voldgiftssag Nr. 80 trufne Afgørelse. (I Henhold til denne skal Arbejdet betales med Timeløn plus 20 % Tillæg).

Viby Jyll. Entreprenør C. A. Bechgaard: Paa det samme Mæglingsmøde, som Sagen mellem Horsens og Entreprenør Hansen behandledes, behandledes en Uoverensstemmelse med Entreprenøren af samme Art, uden at Enighed opnaaedes, hvorefter den af Opmanden i Horsens-Sagen afsagte Kendelse ogsaa kom til at omfatte nærværende Sag.

Horsens A. Akts. Hede Nielsens Fabrik: Mellem Akts., der selv vil være Entreprenør ved Opførelsen af dets Fabriksbygning, og Afdelingen er oprettet en saalydende Overenskomst vedrørende Betalingsforholdet for Arbejdet ved Bygningens Opførelse:

Parterne er enige om at rette sig efter den mellem Entreprenørforeningen i Danmark og Dansk Arbejdsmandsforbund gældende Overenskomst for Provinsen.

Aktieselskabets Arbejdsleder og Arbejdernes Holdformand træffer Aftale om, hvilke Arbejdere og hvormange Arbejdere, der skal være beskæftiget ved Arbejdet.

Kolding A. Murermester Nielsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at udbetale et Overskud paa Kr. 104.20 til et af dennes Medlemmer for udført Arbejde ved et Hus, Mesteren opførte. Den paagældende Mand havde truffet Aftale med Mesteren om, at de gensidig skulde udføre Arbejdet for hinanden i Timeløn, saaledes at Arbejdsmanden skulde udføre Arbejdet med Huset til Mesteren, mod at denne til Gengæld skulde opmure Huset til Arbejdsmanden. Arbejdsmandens Hus blev dog ikke opført.

Afdelingen hævder, at den trufne Aftale er i Strid med Overenskomsten og har krævet af Mesteren, at han afregner det Arbejde, Arbejdsmanden har udført ved Opførelsen af Mesterens Hus i Akkord i H. t. Overenskomsten med Centralforeningen af Murermestre, da Mesteren er Medlem af denne Organisation, men den lokale Mesterforening er ikke enig med Afdelingen deri.

Efter at Mæglingsmødet var begæret afholdt med Centralforeningen, der stadig trak Sagen i Langdrag og henstillede, at den blev henlagt samt efter en langvarig Korrespondance med saavel Afdelingen som Centralforeningen om at faa det begærede Mæglingsmøde afholdt, saafremt denne ikke paalagde Mesteren at betale Beløbet, meddelte Centralforeningen den 18. Oktober, at Mesteren er villig til og har været villig til at betale Manden det tilgodehavende Beløb, naar han vil afhente det.

Ansvarhavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding)

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 3 15.–2. 1934 39. Aarg.

Stands Arbejdsgivernes Angreb paa Overenskomsterne.

Overenskomstsituationen.

Den foreliggende Overenskomstsituation er paa mange Maader ejendommelig. I Modsætning til de to foregaaende Aar har Arbejdsgiverne denne Gang ikke haft slet saa megen Hast med at faa Overenskomsterne opsagt, selv om man ganske vist er naaet til det samme Resultat med Hensyn til Opsigelsernes Omfang. I Kraft af en af Arbejdsgiverforeningens Hovedbestyrelse tagen Beslutning er *samtlige* Overenskomster nemlig opsagt for — som det hedder — at „skaffe Arbejdsgiverne den nødvendige Bevægelsesfrihed overfor Forholdenes Udvikling i de kommende Maaneder".

Hvad det er for *Forhold,* Arbejdsgiverforeningen her tænker paa, er det ikke nemt at blive klar over, saavel som over hvilken *Udvikling* man fra Arbejdsgiverforeningens Side venter sig. I Fjor var der anderledes Plan og Fasthed i Tingene. Da drejede det sig jo om en generel Lønnedsættelse paa 20 %, som allerede meget tidligt blev proklameret som en ubetinget Nødvendighed for Overenskomsternes Fornyelse, medens man i Aar ikke — trods den omfangsrige Opsigelse — er naaet frem til hverken at opstille Krav eller fremsætte Begrundelse herfor for en meget betydelig Del af de opsagte Overenskomsters Vedkommende.

Det er her navnlig Industrien, der holder sig tilbage, og det er jo troligt nok, at Aarsagen hertil er den „forbandede" Lockoutlov — „den største Forbrydelse, der er begaaet mod det danske Erhvervsliv" — der her har sat sine Frugter, idet det jo er uomtvisteligt, at store Dele af den danske Industri har nydt særdeles godt af Lockoutloven og det til denne hørende Kriseforlig fra Januar 1933.

Men til Gengæld har man heller ikke sparet sig, hverken med Fremsættelse af Nedskæringskrav eller med Motivering herfor paa de Omraader, hvor man indtil nu har blottet, hvad det er, man har paa Hjertet. Det er jo navnlig Byggefagene, der her er Tale om. Nu skal den tvungne Akkord afskaffes først og fremmest. Dernæst skal alle Akkordpriser nedskæres med 15—20 % foruden en yderligere Nedskæring af særlige og specielt udvalgte Poster i Priskuranterne. Hvad Akkordpriserne i det hele taget skal nedskæres for, naar den tvungne Akkord skal afskaffes, begriber vi ikke, thi Gud og Hvermand ved jo, at man i saa Fald kan skyde en hvid Pind efter alt Akkordarbejde. Timelønnen skal dertil nedskæres, og *udenfor* Byerne skal den dertil være 20 % lavere end *indenfor.*

Til alle disse Nedskæringskrav er at bemærke, at de selvfølgelig ikke kan motiveres med Konkurrence udefra, men — som Arbejdsgiverne ogsaa har anført det — med Konkurrence indefra. Det er Smudskonkurrencen fra *uorganiserede* Arbejdsgivere, der, som det paastaas, i Kraft af underbetalt Arbejdsydelse er i Stand til at kunne konkurrere de organiserede Arbejdsgivere ud, fordi disse ikke kan gennemføre den samme Underbetaling, men maa holde sig til de gældende Tariffer.

I sig selv udmærker denne Motivering sig navnlig ved sin Hensigtsløshed. Der er jo nemlig ingen Mennesker, der tror paa, at de organiserede Arbejdsgivere, der er bundet til Tarifferne, vil blive bedre stillet overfor den her paastaaede Smudskonkurrence, saafremt Arbejdslønnen gaar nogle Procent ned, ja selv ikke om den gik saa langt ned, som Arbejdsgiverne har krævet det; thi *Smudskonkurrenterne* vilde jo blot gaa endnu længere ned i Smudskonkurrencen efter en saadan Lønnedgang, thi jo mindre Udkomme, jo større økonomiske Vanskeligheder, og jo større Fristelse til *stadig* at gaa under — og hvor ligger Grænsen?

Nej —, de organiserede Arbejdsgivere vilde saamænd her være lige daarligt stillet, paa hvilket Niveau Arbejdslønnen saa end laa, og saafremt det er deres virkelige Hensigt at opnaa bedre Konkurrencevilkaar ved deres Krav om Arbejdslønnens Nedskæring, opnaar de aldeles ikke dette derved.

Men Motiveringen udmærker sig ogsaa ved sin Upaalidelighed, thi selv om det naturligvis ikke skal nægtes, at der et eller andet Sted i en eller anden af vore Byer vil kunne opspores en eller anden uorganiseret Mester, der har kunnet tilegne sig et Stykke Arbejde, *bl. a.* ved at betale for lav Arbejdsløn, saa er disse enkelte, spredte Tilfælde jo aldeles ikke noget nyt; saaledes har det altid været, og der findes jo ovenikøbet ogsaa Tilfælde, hvor *Arbejdsgiverorganisationer* ligefrem tager Parti *for* Gennemførelsen af lavere Lønninger end de tarifmæssige — endda ganske friske Tilfælde.

At der paa disse Pladser herudover findes en Del uorganiserede Arbejdsgivere, skal vi ikke bestride, men at Arbejderne hos disse Folk skulde arbejde under Tariffen vil vi paa det bestemteste bestride; *i denne Henseende er de uorganiserede Arbejdsgivere ikke bedre stillet end de organiserede — tværtimod.*

Men udover at skaffe sig Sikkerhed for den almindelige overenskomstmæssige Arbejdsløns Udredning kan Arbejderne ikke have nogen Forpligtelse her. Fagforeningerne har saamænd Besvær nok med at holde sammen paa deres egne Medlemmer, end sige at de nu ogsaa skulde forpligte sig til at holde Arbejdsgivernes Medlemsrække i Orden, selv om der maaske nok kunde tiltrænges en Haandsrækning.

Men det er ikke engang nok hermed; thi udover Nedskæringen forlanger man endog fra Arbejdsgivernes

Side, at de saaledes tilvejebragte Overenskomster oven i Købet skal sættes ud af Kraft i saadanne Tilfælde, hvor Smudskonkurrence fra uorganiserede Arbejdsgivere kan paavises at finde Sted, formodentlig for at de organiserede Arbejdsgivere saa kunde komme til at optræde som Smudskonkurrenter til de uorganiserede. Enhver vil kunne se, hvilken Svikmølle det hele Overenskomstforhold saa vilde udarte til, og den foreliggende Overenskomstsituations Ejendommelighed faar ikke mindst herigennem sin skarpeste Karakteristik.

Men Overenskomstsituationen er ogsaa ejendommelig derigennem, at Arbejdsgiverne, som det ovenfor er nævnt, for saa godt som hele Industriens Vedkommende — uagtet de hertil hørende Overenskomster alle er opsagte og 1ste Lockoutvarsel afsendt, endnu ikke har fremsat Forslag til ny Overenskomst. Man har under Forhandlingerne ganske vist sagt, at for visse af Industriernes Vedkommende kunde man tænke sig at forny Overenskomsterne for et Aar uden Ændringer, medens andre Industrier nok kunde ønske sig en eller anden lille *Løntilpasning,* men det hele faar jo dog alligevel, naar alt tages i Betragtning, mere Udseende af at være et temmelig planløst og mindre godt tilrettelagt Forsøg paa ud af en haabløs Situation at fremtvinge et Resultat, hvis Formaalstjenlighed man selv drager i den allerstørste Tvivl, vel at mærke hvis man ikke har helt andre Ting i Sinde, f. Eks. som det under Forhandlingerne nu og da er kommet frem, paa visse større Arbejdsomraader at ville forsøge sig med en saakaldt *overenskomstfri* Periode, og saa kun gør sig ringe Ulejlighed med at motivere den Konflikt, uden hvis Iværksættelse et saadant skjult Formaal naturligvis ikke kan søges gennemført — men vi faar jo se.

Mesterorganisationerne ude paa Landet har ved flere Lejligheder udtalt sig for en saadan „Ordning", og at dømme efter den Holdning til Overenskomstsituationen disse Arbejdsgivere indtil nu har indtaget, kan det saamænd meget vel tænkes, at de for Alvor vil søge at føre dette igennem, men det er et ganske overordentlig farligt Eksperiment, thi det maa jo erindres, at det ikke alene er Arbejdegiverne, der saa bliver frit stillet, men ogsaa Arbejderne, og det Kaos paa Arbejdsmarkedet, en saadan Tilstand vilde føre til, vilde selvfølgelig først og fremmest komme til at gaa ud over Arbejdsgiverne, og ikke mindst de Arbejdsgivere, der længst har holdt fast ved de organisationsmæssigt ordnede Tilstande, altsaa de organiserede Arbejdsgivere; thi under Anarki og Lovløshed kommer det altid til at gaa værst ud over den honnette Mand.

Men nej, Tanken er absurd, uigennemførlig i det lange Løb og paa større Omraader, og vi vil ikke ofre den flere Ord.

Men maaske ligger der ogsaa her noget andet bag. Maaske er det Arbejdsgiverforeningens Mening paa det her foreliggende højst mangelfulde Konfliktgrundlag at skabe sig en Motivering for en almindelig Arbejdskonflikt af stort Omfang, hvori Industrien af kollegiale Grunde ogsaa skal deltage, for ved Hjælp af en saadan i en for Arbejderne formodet vanskelig Tid med megen Arbejdsløshed o. s. v. at rette et stærkt Slag imod Organisationerne.

Vi siger maaske! Man kan jo i denne Situation gisne paa hvad som helst, thi nogen paaviselig, plausibel Grund for Arbejdskonflikt paa det nuværende Tidspunkt kan ikke findes. Vi har haft Opgang i Industrien og i Byggevirksomheden, Arbejdsløshedstallet har været dalende, omend selvfølgelig langtfra tilstrækkeligt, og alle gode Kræfter i vort Samfund bestræber sig paa at komme igennem Krisen bedst muligt, og i Stedet for at gaa ud i en stor Arbejdskonflikt med deraf følgende Rystelser i vort økonomiske Liv vilde det være meget mere rimeligt, om Kræfterne samledes om en effektiv Imødegaaelse af den „Smudskonkurrence", som Arbejdsgiverne paastaar er Aarsagen til Konflikten, og findes Smudskonkurrencen, *findes ogsaa Midlet derimod,* og Arbejdsgiveren er ikke mindst selv vidende om, hvor det findes.

Men vi skal ikke klynke, kommer Konflikten, skal vi tage imod den, som det sømmer sig; vi er jo snart vant til det, og den skal ikke finde os uforberedte. Ogsaa vi har noget paa Hjerte. Men i Sandhed, det er den ejendommeligste Konfliktsituation, der nogensinde har foreligget.

A.

Løbende Konflikter.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Grejs-Sindbjerg (Vejarbejdet for Kommunen)
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Binderup (Kommunen).
Budene (Textilmagasinet)

Hvad de iøvrigt foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Tyrannens Magt har dog Grænser.

Siden Feudalismens (Lensvældens) Herredømme har Frihed og Menneskerettigheder aldrig været saa truet som i Øjeblikket. Den europæiske Menneskehed ansaa den personlige Ufrihed og Undertrykkelse for ophævet for bestandigt. Det var en meget stor Vildfarelse. Nu bliver netop den fuldstændige Berøvelse af den frie Raadighed over ens egen Person forgudet som en Art højere Statsmoral. Erobringerne i statspolitisk Henseende, saa som Demokrati, de fuldmyndige Statsborgeres Indflydelse paa Forvaltning og Ledelse, Ytringsfrihed i Ord

Kammerater — spræng Baandene

og Skrift, Forenings- og Forsamlingsfriheden, hvad angaar sociale og politiske Organisationer, — alt det er i enkelte Lande fuldkommen fejet til Side. Den totale Stat er traadt i Stedet for den personlige og statspolitiske Frihed. Man priser denne af Fascismen hidførte Udvikling som et samfundsmæssigt Samliv af en særlig høj Klasse.

Fascismens Heroer, hvad enten de nu hedder Mussolini, Hitler eller noget andet, tror, eller vil i det mindste have Menneskeheden til at tro, at deres System vil bestaa evigt, og at den liberale Frihed og dens Modsætning, den marxistiske Socialisme, aldrig vil vende tilbage. Hvis vi troede paa, at det passede, saa maatte vi være klar over, at saa var den Udvikling afsluttet, der tog sin Begyndelse med den store, franske Revolution, og som i Løbet af 150 Aar førte til Demokrati og til Arbejderklassens Medherredømme. Lad os genkalde i Erindringen, hvad den franske Nationalforsamling i sin Erklæring om Menneskerettighederne opstillede som en lysende Bavne og som har staaet som et lysende Maal for fire Generationer:

I. Menneskene er født lige og frie, og de skal vedblive at være det. De sociale Forskelligheder kan kun bestaa (grundes) paa det fælles Vel.

II. Enhver politisk Sammenslutnings Maal er Bevarelsen af de naturlige og umistelige Menneskerettigheder. Disse Rettigheder er Frihed, Ejendom, Sikkerhed og Modstand overfor Undertrykkelse.

III. Enhver Suverænitet ligger i Princippet og efter sit Væsen hos Nationen; ingen Organisation og ingen Enkeltperson kan udøve en Autoritet, der ikke udtrykkeligt kan henføres hertil.

IV. Friheden bestaar i at kunne gøre alt, hvad der ikke skader andre. Som Følge deraf har Udøvelsen af de naturlige Rettigheder for ethvert Menneske ikke andre Grænser end dem, at sikre andre Medlemmer af Samfundet Nydelsen af samme Rettigheder. Disse Grænser kan kun fastsættes ved Lov.

V. Loven har kun Ret til at forbyde Handlinger, der er skadelige for Samfundet. Hvad der ikke er forbudt ved Lov, maa ikke forhindres, og ingen maa tvinges til at gøre noget, som Loven ikke paabyder.

VI. Loven er Udtryk for den fælles Vilje; alle Borgere har Ret til, personligt eller gennem deres Repræsentanter, at medvirke til dens Udarbejdelse. Den maa være ens for alle, hvad enten den beskytter eller straffer. Alle Borgere er ens for dens Øjne. De har paa lige Fod Ret til alle Embeder, Stillinger og offentlige Hverv, alt efter deres Evner og uden anden Forskel end deres Dygtighed og Begavelse."

Saaledes lød de første 6 Paragraffer i hint revolutionære Samfunds berømte Beslutning, som betød en mægtig Omvæltning i Menneskehedens Historie, og som sønderslog Feudalismen (Lensvælden). Dette Dokument staar indført i Historien med mejslede Bogstaver, og om det vil man endnu tale, naar Fascismens Epigoner forlængst er glemt. Den franske Revolution skabte Forudsætningerne for den kapitalistiske Udvikling, — en Foreteelse, der engang var, og som aldrig vil vende tilbage. Borgerskabet var udfriet af de feudalske Lænker. Paa storslaaet Maade betvang Mennesket Naturen, udvidede Livets Spillerum og skabte det Grundlag, paa hvilket Menneskeheden kunde formere og udvikle sig. Gennem Skabelsen af uanede Produktionskræfter, stadig Forbedring af Tekniken, Mobilisering af den mekaniske Energi o. s. v. blev Menneskeheden rigere og mægtigere end nogensinde forud.

I det menneskelige Samfunds Skød opstod en Klasse, der intet ejede udover sin Arbejdskraft, og som maatte udbyde denne paa det frie Marked. P r o l e t a r i a t e t, — der først var en Paria i Samfundet, vaagnede op til eget Liv. Det skabte sig Vaaben og Organisationer, ved hvis Hjælp Arbejderklassen steg i Magt og Anseelse i det offentlige Liv. Udviklingen er ikke forløbet

i lige Linie. Men de første Aartier i det 20. Aarhundrede lod stadig den virkelige Sammenhæng træde tydeligere frem, nemlig at Kæmpen, „Arbejdet", hvis Hænder og Hjerne man for en stor Del kunde takke for den stedfundne Beherskelse af Naturkræfterne og Forøgelsen af Samfundets Rigdom, var blevet en toneangivende Magt. Frem for alt stod vi foran den Oplevelse, at Kapitalens store Magt, der havde udviklet sig paa den samfundsmæssige Friheds Grundlag, kunde udlignes til Fordel for det fælles Vel.

Saa kom Krigen og dens Resultater. Først saa det ud, som om Arbejderklassens Befrielseskamp skulde faa en ny Impuls. Alle Forrettigheder i de herskende Samfundslag, som i første Linie havde forstaaet at udnytte Friheden, blev med eet Slag kastet ud paa Historiens Skarnbunke. Man gik derefter over til at ombygge Nationens Hus og gøre det beboeligt for de brede Befolkningslag. Desværre blev det ikke gjort med tilstrækkelig Omtanke, idet man undlod at skabe Forholdsregler, der for bestandigt kunde holde Modstanderne nede, ligesom man ikke sørgede for, at det arbejdende Folks Magt blev beskyttet. Som Følge af Krigen og de udløste Produktionskræfter satte Krisen ind, som undergravede Arbejderklassens Magt. Paa Grund af Uagtsomhed opstod der Modkræfter, der med Magt tilrev sig Herredømmet og skabte et System, der, hvis det overalt kunde lade sig gennemføre, vilde danne Afslutningen paa 140 Aars Udvikling.

Nu staar vi i mange Henseender atter der, hvor Feudalismen endte. I mange Lande er Friheden fuldstændig undertrykt. Den totale Stat er som Følge af sine større Magtmidler i Dag væsentlig mere omfattende og frygtelig, end et feudalistisk Herskersystem har kunnet være. Det Statsapparat, der har opnaaet Eneherredømmet, lever sit eget Liv. Det nøjes ikke med at betragte Samfundets Liv og gøre sin Indflydelse gældende paa det, — det underkaster sig derimod Statsborgerne i fuldeste Udstrækning. Den Enkeltes Privatliv bliver fuldstændig indsnævret. Som Følge af Den tyske Arbejderfronts og f. Eks. den saakaldte „Fyraften-Organisation"s Forholdsregler bliver der ikke levnet den tyske Arbejder Tid til Privatliv. Han bliver fra tidlig Morgen til Aften silde, naar han lægger sine trætte Lemmer til Hvile, udspejdet, tyranniseret og umyndiggjort. Der gives ikke mere nogen Mulighed for at træffe sammen i Grupper eller at danne Foreninger eller Organisationer. Den tyske Arbejder har kun at give Møde efter de Anordninger, der gives fra oven. Saaledes staar han under en vedvarende skarp Kontrol, der er saa effektiv, at han ikke har nogen Mulighed for at undslippe. Den franske Nationalforsamling forkyndte i sine Paragraffer 10 og 11 følgende:

> „Ingen maa paa Grund af sine Overbevisninger, selv ikke religiøse, forulempes, forudsat at deres Udøvelse ikke strider imod den i Loven anerkendte offentlige Orden. — Den frie Meddelelse af sine Tanker og Meninger er en af Menneskehedens kostbareste Rettigheder. Enhver Borger maa altsaa ytre sig frit gennem Ord, Skrift og Tryk; for Misbrug af denne Frihed maa han i alle de i Loven bestemte Tilfælde være ansvarlig."

For Arbejderne i de fascistiske Lande klinger saadanne Proklamationer som et Eventyr fra svundne Tider. Disse „Menneskehedens kostbareste Rettigheder" eksisterer ikke længere for dem. De maa stumme og værgeløse finde sig i alt.

Dog er det endnu ikke den sidste Dags Aften. Tryk avler Modtryk. Vi er ude af Stand til at tro, at Nutidens Menneskehed i det lange Løb vil lade sig berøve alle sine hellige Rettigheder som frie Mennesker. Frihedens Adelsbrev, som ethvert Menneske bærer paa sin Pande, vil ikke i det lange Løb kunne kastes bort for en Ret Lin-

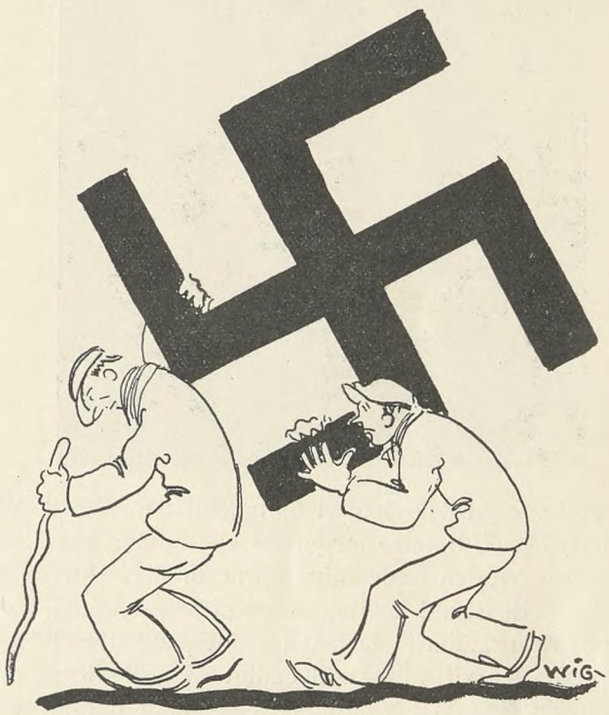

Under Nazikorsets Aag.

ser. Skal en Klasse, der igennem to Generationer har præsteret det Umulige med Hensyn til organisatorisk Kraft, i det lange Løb lade sig tyrannisere af brune Landsknægte? Det er vi ude af Stand til at tro. Langt snarere er vi af den bestemte Mening, at følgende Ord i Schillers „Wilhelm Tell" ogsaa i Dag har deres Berettigelse:

„Nej. Tyrannens Magt har dog en Grænse.
Naar den Underkuede intet Steds kan faa sin Ret,
naar Byrden bliver uudholdelig,
griber han opefter med frejdigt Mod til Himmelen,
og henter sine evige Rettigheder ned,
som hænger der oppe, uafhændelige og ubrydelige,
som selve Stjernerne.
Naturens gamle Urtilstand vender da tilbage,
hvor Mand staar imod Mand.
Som sidste Middel,
naar intet andet mer' vil frugte,
er Sværdet givet ham. —
Gudernes største Goder tør vi forsvare
imod Vold . . . . . ."

Korresp.

Dagens Emne:

Procenttillæg til Akkorder.

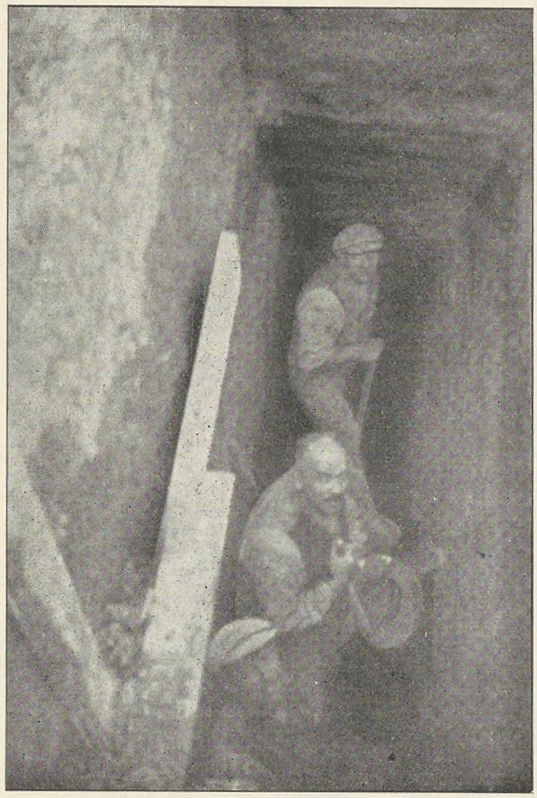

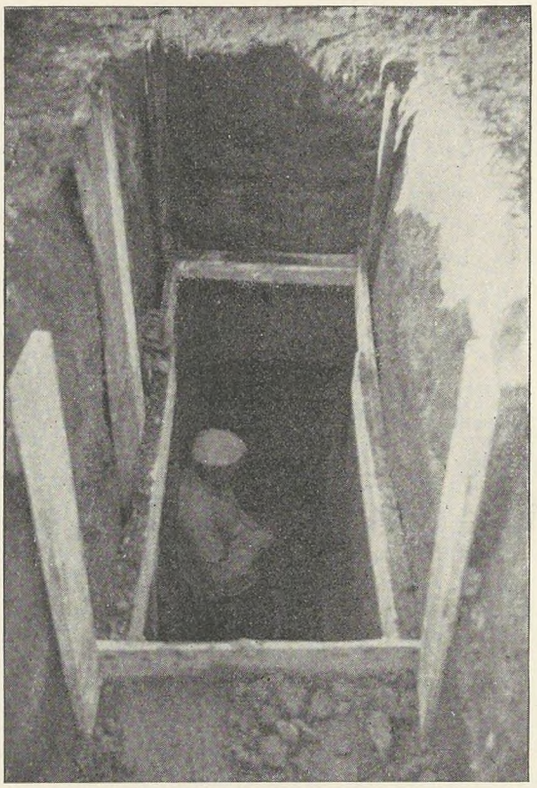

I tidligere Artikler har vi omtalt, at der ved et Akkordarbejdes Udførelse meget vel kan opstaa saa store Afvigelser fra den sædvanlige Form for dets Udførelse, der ligger til Grund for Benyttelse af den Betaling, som ifølge Priskuranten er fastsat for det paagældende Arbejde, at det vil være nødvendigt at stille Krav om Tillægsbetaling. Til yderligere Oplysning herom skal vi denne Gang anføre et konkret Tilfælde.

Under Udvidelsen af en Stationsplads paa en af D. S. B.s Stationer blev det nødvendigt at udføre en omfattende Kloakering med Hovedledning tværs over Stationspladsen under Sporene, der alle er i Drift. Udførelsen af Kloakeringen var udliciteret til en Entreprenør, og Arbejdet udførtes i Akkord i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. For at undgaa Opgravning direkte under Sporene og deraf følgende meget omfattende Afstivning, udførtes Arbejdet efter Entreprenørens Anvisning saaledes, at der foretoges Opgravning paa begge Sider af hvert enkelt Spor til fuld Dybde, hvorefter der i den under Sporet mellem Udgravningerne liggende Jord udførtes en Tunnel, hvorigennem Ledningen førtes.

Da der paa Stationspladsen var mange Spor, medførte denne Form for Arbejdets Udførelse flere begrænsede Udgravninger, der af Hensyn til Driften maatte fuldføres hver for sig, hvorved en Del Ekstraarbejde, bl. a. med Lempning af Jord, Afstivning og Anlæg af Lad m. m. opstod.

For at opnaa Dækning for disse Arbejder, stilledes der ved Afdelingsformandens Mellemkomst Krav om et Tillæg til Akkordprisen paa 100 %, hvilket Entreprenøren efter nogen Modstand indgik paa at betale.

For at illustrere Arbejdets Udførelse og Grundlaget for Kravet, bringer vi vedføjede Billeder.

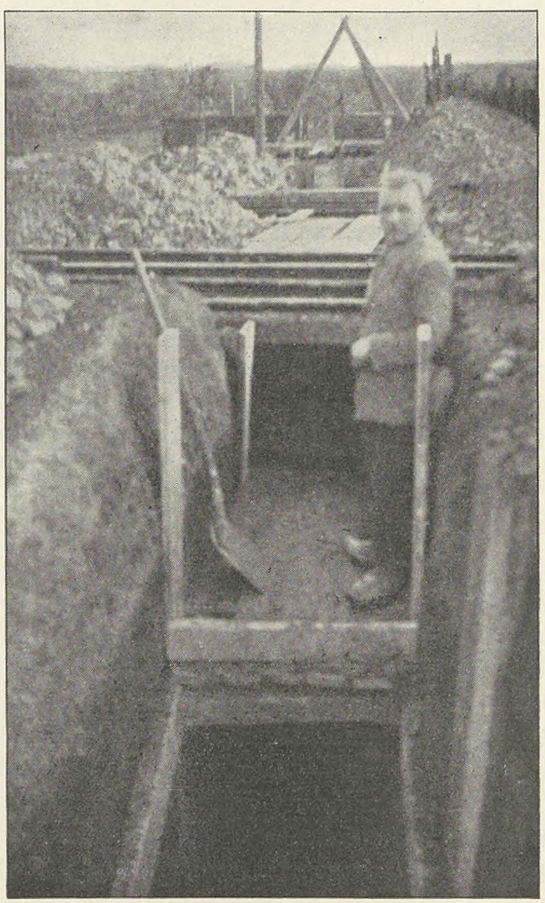

Fra den faglige Voldgiftsret.

Voldgiftskendelse.

Torsdag den 7. December f. A. Kl. 11 sattes Nørrevoldgade 30, København, en Voldgiftsret til Afgørelse af en mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark for A/S. Helsingørs Jernskibs- og Maskinbyggeri opstaaet Strid om den af Aktieselskabet ydede Betaling for Rejsetid. Voldgiftsmændene var for Dansk Arbejdsmands Forbund Sekretær Otto Jespersen samt Forretningsfører Martin Nielsen og for Sammenslutningen Fabrikant H. B. Heineke samt Direktør M. A. Westh. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

Uenigheden vedrører Forstaaelsen af Bestemmelsen i Fælles Værkstedsregler, § 4, Stk. 2, der er saalydende:

> „Rejsetiden betales ham som normal Arbejdstid, regnet fra det Tidspunkt, da han forlader Værkstedet for at træffe de til Rejsen nødvendige Forberedelser, medmindre anden Aftale træffes forinden",

sammenholdt med Overenskomsten for Arbejdsmænd indenfor Jern- og Metalindustrien, Afsnit C., § 1, 1. Stk., der er saalydende:

> „Minimallønnen er for Arbejdsmænd, der er over 18 Aar, og som er Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, 73 Øre pr. Time, og Mindstebetalingen for Timelønsarbejde (Grundløn + Skalatillæg) er 95 Øre".

Dansk Arbejdsmands Forbund anfører under Sagen, at Aktieselskabet i nogle Tilfælde, hvor timelønnede Arbejdere har udført Rejsearbejde, kun har ydet Betaling for Rejsetid i Overensstemmelse med den ovenfor angivne „Minimalløn". Dette er efter Forbundets Opfattelse stridende mod den citerede Bestemmelse i Fælles Værkstedsregler, der udtrykkelig fastslaar, at Rejsetiden skal betales „som normal Arbejdstid", hvilket maa tage Sigte paa Mindstebetalingen for Timelønsarbejde, der er 95 Øre. Dansk Arbejdsmands Forbund har derfor paastaaet Aktieselskabet kendt forpligtet til at udrede Betalingen for Rejsetid i Overensstemmelse med Mindstebetalingen for Timelønsarbejde.

Sammenslutningen har paa Aktieselskabets Vegne nedlagt Paastand om Frifindelse. Til Støtte herfor anfører Sammenslutningen, at den citerede Bestemmelse i Fælles Værkstedsregler i Praksis forstaas i Overensstemmelse med det af Aktieselskabet indtagne Standpunkt, idet der navnlig ikke til Fagarbejdere udbetales mere end den ansatte Timeløn som Betaling for Rejsetid. Bestemmelsen maa imidlertid fortolkes paa samme Maade overfor Fagarbejdere og overfor Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hertil bemærker Dansk Arbejdsmands Forbund, dels at Fagarbejdere, efter hvad Forbundet har kunnet faa oplyst, ikke vil anerkende den af Sammenslutningen paaberaabte Praksis, dels at det i hvert Fald maa være uden Betydning for det tarifmæssige Forhold mellem Sammenslutningen og Dansk Arbejdsmands Forbund, om der overfor andre Organisationer eller disses Medlemmer bestaar en saadan Praksis. Forholdet mellem Sammenslutningen og Fagarbejdernes Organisationer kan saa meget mindre blive af Betydning for denne Sag, som der i Overenskomsterne med disse i Reglen tales om Akkordafsavnstillæg eller lignende, medens den samlede Timelønsbetaling efter Arbejdsmandsoverenskomsten bestaar af den ansatte Timeløn (Grundlønnen) og et saakaldt „Skalatillæg". Under Overenskomstforhandlinger har Arbejdsgiverne forsøgt at faa indført Betegnelsen Akkordafsavnstillæg for dette Tillæg, hvilket Dansk Arbejdsmands Forbund imidlertid stedse har modsat sig.

— Ordlyden i Fælles Værkstedsregler § 4, 2. Stk., hvorefter Rejsetiden betales „som normal Arbejdstid", støtter efter Opmandens Mening afgjort den af Dansk Arbejdsmands Forbund hævdede Opfattelse, idet Betalingen for normal Arbejdstid ikke er „Minimallønnen", men „Mindstebetalingen for Timelønsarbejde". Imidlertid kan det her som i andre Tilfælde, hvor der er Tale om den rette Forstaaelse af Tarifbestemmelser, tænkes, at en bestaaende Praksis, navnlig hvis den har foreligget ved Overenskomstfornyelser, kan føre til et fra Bestemmelsens Ordlyd afvigende Resultat. Der maa derfor tages Stilling til det af Sammenslutningen anførte vedrørende Praksis overfor Fagarbejdere.

Selve Spørgsmaalet om, hvorvidt den af Sammenslutningen paaberaabte Praksis eksisterer, og en saadan Praksis' Betydning for Anvendelsen af de ovenfor citerede Bestemmelser i Forholdet mellem Sammenslutningen og andre Organisationer end Dansk Arbejdsmands Forbund, kan dog ikke afgøres under nærværende Voldgiftssag, under hvilken disse andre Organisationer ikke er repræsenterede. Besvarelsen af dette Spørgsmaal kan imidlertid heller ikke blive afgørende for Sagen. Det tarifmæssige Forhold mellem Sammenslutningen og Dansk Arbejdsmands Forbund maa nemlig bedømmes selvstændigt, ogsaa hvad angaar Fælles Værkstedsregler, og det er ikke paa Forhaand udelukket, at en Bestemmelse i Fælles Værkstedsregler paa Grund af en forskellig Praksis, der muligen kan staa i Sammenhæng med Udtrykkene i de paagældende Fags Overenskomster, maa fortolkes anderledes i Forhold til Dansk Arbejdsmands Forbund end i Forhold til andre Arbejderorganisationer.

Holder man sig da til Forholdet mellem Sammenslutningen og Dansk Arbejdsmands Forbund, er der for det første ikke oplyst noget om, at Forbundet eller dets Medlemmer i Praksis skulde have godkendt, at der for Rejsetid kun skal betales „Minimalløn".

Naar Sammenslutningen dernæst har gjort gældende, at Dansk Arbejdsmands Forbund, hvis det ikke vilde godkende den Forstaaelse af Bestemmelsen i Fælles Værkstedsregler § 4, 2. Stk., som efter Sammenslutnin-

gens Opfattelse gælder i Forhold til andre Arbejderorganisationer, burde have taget Forbehold under Overenskomstforhandlingerne, kan denne Betragtning ikke blive afgørende, idet der ikke er oplyst nogen nærmere Omstændigheder, der kan have nødvendiggjort et saadant Forbehold.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

A/S. Helsingørs Jernskibs- og Maskinbyggeri er forpligtet til at yde de omhandlede Arbejdere Betaling for Rejsetid i Overensstemmelse med Mindstebetalingen for Timelønsarbejde (Grundlønnen + Skalatillæg).

København, den 23. December 1933.

sign. *Poul Andersen.*

Arbejdsløshedskassen.

Hvorfor der ikke er søgt Dispensation.

Der er under den stadig herskende, langvarige Krise med deraf følgende stor Arbejdsløshed fra nogle af vore Afdelinger rettet Henvendelse til Arbejdsløshedskassens Ledelse om at søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen.

Naar Hovedledelsen ikke har søgt den omtalte Dispensation, skyldes dette flere Grunde, hvoraf den vigtigste er Hensynet til Arbejdsløshedskassens og dens Medlemmers Økonomi. En Dispensation vilde nemlig øjeblikkeligt slaa den økonomiske Basis for Arbejdsløshedskassen omkuld, og den første Konsekvens heraf vilde blive Udskrivningen af et meget betydeligt Ekstrakontingent, eller Kontingentforhøjelse, som sikkert ikke mange af vore Afdelingsledelser — selv med deres allerbedste Vilje — magtede at inddrive hos vore Medlemmer, der er spændt haardt nok for i Forvejen.

Hovedkontoret kalkulerede ved en i Efteraaret foretagen Beregning, at det Beløb, en Dispensation i Vinter vilde koste Arbejdsløshedskassen, vilde andrage mellem 5 og 6 Millioner Kroner, og Kriseloven af 13. December 1933 viser allerede nu, at Beløbet snarere vilde blive over end under 6 Millioner Kroner.

For at skaffe dette Beløb tilveje, vilde det være paakrævet i indeværende Vinter at paaligne alle vore Medlemmer — saavel arbejdende som arbejdsløse — et Ekstrakontingent paa 30 Kr. pr. Medlem foruden det offentlige Tilskud, der vilde tilgaa os af dette Beløb, men hvilken Afdelingsledelse vilde, selv med Anspændelsen af sine allerbedste Kræfter, magte at indkassere dette Beløb i en Tid, hvor vi har mange Tusinde arbejdende Medlemmer, der i Vintertiden ikke tjener over 30—35 Kr. om Ugen, og ofte mindre.

Hovedledelsen, der nøje fulgte de politiske Forhandlinger, som førtes om de i Rigsdagen fremsatte Kriselove, var i Efteraaret indstillet paa, at der maatte komme et Kriseforlig, som gav Understøttelse til de Medlemmer, der var faldet for Bestemmelserne i Vedtægtens § 26, og heri har Hovedledelsen jo faaet fuldkommen Ret, selv om Forliget først blev vedtaget ved Gennemførelsen af Loven den 13. December 1933.

Vi mener heller ikke, det vilde være rigtigt eller forsvarligt under en Krise som den nuværende, hvis Omfang er af Verdensformat, at Arbejderne alene skal bære de Byrder, som Krisen med deraf følgende Arbejdsløshed kræver. Her bør det være hele Samfundet, der yder det Bidrag, som er fornødent for at skaffe Midler og Hjælp til dem, der er kastet ud i Arbejdsløsheden. Det er saa meget mere naturligt, som Samfundet ikke er i Stand til at skaffe de Paagældende Levevilkaar ved Arbejde.

Denne Pligt for Samfundet er ogsaa fuldt og helt anerkendt af den nuværende, socialdemokratiske Regering og af Folketingets Flertal. Fra Regeringens Side er der i Overensstemmelse hermed gjort et stort Arbejde for ved Støtte fra Statens Side at faa iværksat offentlige Arbejder, ligesom der er udgaaet Henstilling til saavel Amts- som Kommunalmyndigheder om for disse Arbejder at yde trarifmæssig Betaling.

Selv om det kun lykkedes Regeringen at gennemføre sit egentlige Forslag i en forringet Skikkelse, saa er der dog gennemført en Række Love, der særlig giver Støtte til de arbejdsløshedsforsikrede Arbejdere. Vi skal i saa Henseende nævne Lov af 19. Oktober 1931 om 70 Dages Hjælp til arbejdsløse. Lov af 23. Juli 1932 om Hjælp til Arbejdsløse. Lov af 8. Februar 1933 om Vinterhjælp og Uddeling af Oksekød. Lov af 30. April 1933 om Sommerhjælp, og sidst Loven af 13. December 1933 om Krisehjælp.

At gøre den siddende, socialdemokratiske Regering stærk er altsaa det Skridt, der skal gøres, for at Samfundet helt og fuldt kan tvinges til at anerkende sin Pligt til at skaffe de arbejdsløse Arbejdere Erstatning for deres paatvungne Ledighed.

Endelig maa vi i Tilslutning til Betragtningerne om hele Samfundets Pligt til at bære Krisens Byrder pege paa, at der igennem Socialreformen er aabnet Adgang til at yde Hjælp til Arbejdsløse, der er i Trang, idet en saadan Pligt i Henhold til Reformen er paalagt samtlige Kommuner i Danmark. Der er altsaa lovfæstet Ret for alle Arbejdsløse til at kræve den Hjælp, som er nødvendig for Livets Ophold, og der foreligger fra mange Kommuner Oplysning om, at Kommunehjælpen i adskillige Tilfælde er større end Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Der findes altsaa Adgang til ogsaa for de Medlemmer, der maatte falde for Bestemmelserne i vor Vedtægts § 26, at kræve Erstatning for deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, men Kravet herom skal ikke vendes imod Arbejdsløshedskassen; thi det er at lægge Byrden paa Arbejderne alene, — altsaa paa os selv. — Kravene skal vendes imod Kommunernes sociale Udvalg, og igennem disse mod hele Samfundet.

Johannes Nielsen.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

25 Aar i Arbejdsløshedskassens Tjeneste.

Den 20. Februar d. A. er det 25 Aar siden, Ingrid Eskildsen blev ansat paa Arbejdsløshedskassens Hovedkontor. Hun har altsaa paa det nærmeste gjort hele Felttoget med fra Kassens Oprettelse i 1907.

Ingrid Eskildsen, der er Datter af Arbejdsmand H. P. Sørensen, har i mange Aar været beskæftiget i Afdelingen for Regnskab og Statistik og har været den væsentlige Leder der. Ingen har paa nærmere Hold end hun kunnet følge Kassens rivende Udvikling fra 15—20.000 Medlemmer og indtil nu, hvor den er vokset til 120.000 Medlemmer, og hun har set Omsætningen, der begyndte med forholdsvis beskedne Beløb, naa op til for sidst afsluttede Regnskabsaar at udvise en samlet Udgift i Understøttelse paa 22¼ Mill. Kr.

Ingrid Eskildsen er vejledende og hjælpsom i enhver Retning, hvad de mange Tillidsmænd, der gennem Aar og Dag besøger Hovedkontoret, noksom kan bevidne, og hendes Nøjagtighed i Regnskab og Statistik har i de mange Aar bestaaet sin Prøve og fortjener den største Anerkendelse.

Ingrid Eskildsen har naturligvis tilhørt sin faglige Organisation fra den første Dag for sin Ansættelse paa Kontoret; men hun hører dog ogsaa med til Kredsen af de organiserede Arbejdsmænds egne trofaste, solide Støtter, der altid er paa Vagt om vore Interesser, og hun vil sikkert derfor paa Jubilæumsdagen faa adskillige Hilsener til Vidne herom.

Det fulde Udbytte.

En Betingelse for at erholde det fulde Udbytte af et Arbejde er indgaaende Kendskab til den Overenskomst og Priskurant, i Tilslutning til hvilken Du arbejder.

Anskaf Dig derfor en Priskurant snarest, læs den og sæt Dig ind i dens Enkeltheder. Alle Priskuranter kan faas gennem Din Afdeling. Har denne ingen hjemme i Øjeblikket, kan Rekvisition fremsendes til Hovedkontoret, der omgaaende effektuerer Bestillingen.

En værdifuld Hjælp.

Til Vejledning og Brug for den eller de Kammerater, som i Afdelingen har faaet overdraget Hvervet som Opmaalingsmand, kan det anbefales at anskaffe den af Teknologisk Institut udgivne „Haandbog for Formænd", populært kaldet „Formandsbogen", i hvilken der findes alle for en Opmaalingsmand nødvendige Oplysninger og Formler. Bogen kan købes i enhver Boghandel, og Prisen er kun 3 Kr. 50 Øre.

En Lov, der bør ændres.

Chaufføren bør fritages for Ansvar.

Meget ofte læses det i Dagbladenes Omtale af Bilulykker, at Bilen, som foraarsagede Ulykken, havde saa mange alvorlige Mangler, at den faktisk ikke kunde

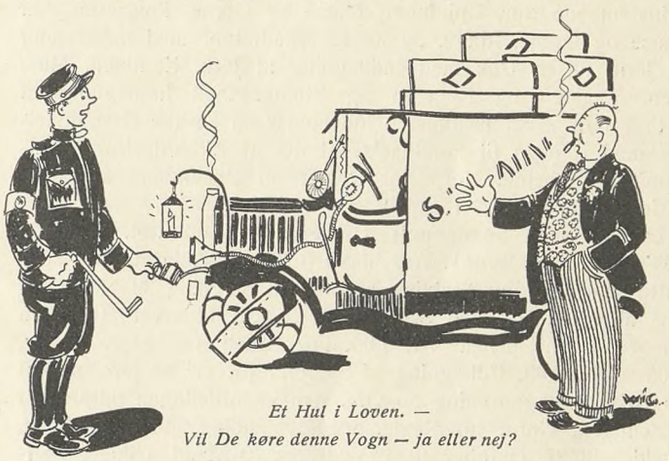

Et Hul i Loven. — Vil De køre denne Vogn — ja eller nej?

betegnes som en Bil, men nærmest var at betragte som et Vrag, eller det sker, at Politiet ved Afkontrollering paa Landevejene har stoppet en eller flere Biler, som viste sig ikke under nogen Form at opfylde Lovens Bestemmelser m. H. t. motordrevne Køretøjer.

I begge Tilfælde vil Chaufføren være sikker paa en meget alvorlig Bøde, hvis han da kan slippe hermed. Ikke sjældent kan det siges, at hans Førerbevis, som er af væsentlig Værdi for ham for at kunne erholde Arbejde og dermed forsørge sine Paarørende, er i Fare.

Denne Lovbestemmelse, der lægger Ansvaret paa Chaufføren, er absolut uretfærdig. Ansvaret bør lægges paa den, der er nærmest, nemlig Vognmanden eller anden Person, som er Indehaver af Motorkøretøjet. Der vil nemlig kunne anføres utallige Beviser for, at Paatale fra Chaufførens Side over de Mangler, der er ved Vognen, ikke er blevet paaagtet af Vognmanden, der maaske endda ikke har undset sig for at stille Afsked i Udsigt for Chaufføren, hvis han ikke vil paatage sig Ansvaret for fremdeles at køre med den defekte Vogn, hvorfor Chaufføren — tvunget af Nødvendigheden — har udsat sig selv og andre for Ulykker og Legemsbeskadigelser ved fremdeles at føre den paagældende Vogn.

Det maa derfor kraftigt henstilles til Lovgivningsmagten ved en Ændring af Loven at lægge Ansvaret paa den rette, nemlig Vognmanden.

Siden sidst.

Køge A. Murermestrenes lokale Afdeling af Centralforeningen. Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at samtlige Murermestre nægter at betale for Skorstensarbejde som hidtil: 40 % af Svendenes Fortjeneste. Ved et Mæglingsmøde den 26. Oktober enedes man om, at Betalingen for Afdækningen af Fugerne af Skorstenspiber betales med Kr. 2.50 Overenskomstperioden ud.

Køge A. Køge Cementstøberi: Overenskomst oprettet. 10 Mand. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Ved Arbejde i 2 og 3 Holds Drift betales i Overensstemmelse med de mellem Jord- og Betonarbejdernes Fagforening i København og Foreningen af Cementvarefabrikanter gældende Bestemmelser. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne en Dagpenge af Kr. 3.00 pr. Dag i de første 13 Uger mod Forevisning af Lægeattest (Ugen regnes til 7 Dage). Akkordpriser fastsatte for Fabrikation af maskinstampede Rør, Bøjninger, Laase og Grene, Paasætning af Laase og Grene, Ringe, ny Kegler vaadtstøbt med Indlægning af Jern, Fliser, Dok med Indlægning af Jern, Kantsten, Mursten, Tagsten og Rygsten og Stolper med Indlægning af 4 Stk. Jern. Overenskomsten indeholder en Række Bestemmelser med Hensyn til Forstaaelse af det af Akkordpriserne omhandlede Arbejde. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Laven. Linaa Sogneraad: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre (var 90 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte saaledes: For Stabling af Sten til Slagning 39 × 23 cm pr. m³ Kr. 0,50. For Slagning af 5 cm Skærver (af Sten 39 × 23 cm) pr. m³ Kr. 7.00. For Grusharpning pr. m³ Kr. 2,65 à Kr. 2,40. Udlægning af Skærver pr. m³ 85 Øre, af Ral 85 Øre, af Bagharpning 50 Øre. Arbejdsfordelingen udføres af Afdelingen. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 31. Oktober 1934. Vedrører 70 Mand. (Skærveslagning betaltes før med Kr. 6,00 pr. m³).

Næstved. Entreprenørfirmaet A & E. Kayser: Agitationskredsens Formand anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører et Afvandingsarbejde af Køng Mose mellem Lundby og Kalundborg, aflønner de der beskæftigede Arbejdere med Timeløn — 105 Øre —, uagtet Arbejdet, der omfatter 220,000 m³ Jord, som udgraves med Gravemaskine og transporteres bort i Tipvogne trukket af Lokomotiv. Arbejdet maa derfor kunne beregnes under Betegnelsen „Større Jordarbejder."

Sagen paataltes overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til den om at paalægge Firmaet at betale 15 % Tillæg til Timelønnen med tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Paabegyndelse, ellers med Begæring om et Mæglingsmødes Afholdelse.

Entreprenørforeningen meddelte, at den var villig til at behandle Sagen ved et Mæglingsmøde, da Firmaet ikke kunde erkende, at det var pligtig til at betale 15 % Tillæg til Timelønnen og anføres som Grunde dertil, at Arbejdet deler sig i 3 forskellige Grupper, nemlig:

1) Maskingravning med Længdetransport ved Hjælp af Tipvogne og Lokomotiv paa 4 forskellige fra hinanden fuldstændig adskilte Arbejdspladser med ikke over 2000 m³ Jord hvert Sted.

2) Maskingravning uden Længdetransport. Af disse findes en hel Del forskellige Arbejdssteder fordelt over 30 km Vandløb og af højst forskellig Karakter og Volumen. Der beskæftiges kun meget faa Folk udover det nødvendige Maskinmandskab, og Arbejderne erholder foruden Timelønnen desuden Vandtillæg, Regnfrakker etc.

3) Gravearbejde, der udføres udelukkende med Haandkraft uden tekniske Hjælpemidler af nogen Art. Dette Arbejde udføres paa mange forskellige Arbejdspladser, og selv om det samlede Volumen er ca. 100.000 m³, mener Firmaet ikke, at Arbejderne har Krav paa 15 %'s Tillæget for dette Arbejde.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 6. November afsagde følgende Kendelse:

De under 1 og 2 anførte Arbejdere rammes af Bestemmelserne i Hovedoverenskomstens § 3 B, Punkt 5 og bør i Mangel af Akkord aflønnes med Timeløn plus 15 % Tillæg. Derimod kommer Bestemmelsen i § 3 B, Punkt 5 ikke til Anvendelse paa det under 3 opførte Arbejde, der skal udføres uden mekaniske Hjælpemidler og maa betragtes som en Enhed for sig.

Nørre Aaby. Entreprenør P. Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører et Afvandingsarbejde (Aafordybning) mellem Nørre Aaby og Ejby, har afsluttet en Akkord om en Betaling af 70 Øre pr. m³ Jord, hvorved de der beskæftigede 6 Mand kun kan tjene 300—400 Øre om Dagen. Ved en Forhandling med Entreprenøren og Lodsejerudvalget den 23. Oktober enedes man om en Enhedspris for en Del af Arbejdet paa 105 Øre pr. m³ og 100 Øre pr. m³ for en anden Del af Arbejdet, medens en tredie Del betales efter fri Forhandling mellem Entreprenøren og Arbejderne.

Det paahviler Lodsejerne at udrede Kr. 6,00 af Merudgiften, medens Resten udredes af Entreprenøren. For den Del af Arbejdet, for hvilket der blev fastsat en Akkordpris paa 105 Øre pr. m³, paahviler det Entreprenøren at betale Ladmandskabet.

Nørresundby A. Møller Petersen: Overenskomst oprettet saalydende: Arbejdstid samt Arbejdsbestemmelser og Overarbejdsbetaling er den mellem Centralforeningen af Murermestre og Dansk Arbejdsmands Forbund til enhver Tid gældende. Akkordarbejde betales i H. t. den mellem Centralforeningen og D. A. F. afsluttede Prisliste. Ved Udførelsen af Arbejde, som ikke er anført i ovennævnte Overenskomst, skal der afregnes i H. t. den Overenskomst, der er oprettet mellem Arbejdsmændene og Arbejdsgiverne, hvorunder Arbejdet sorterer. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges.

Nørresundby A. Murermester S. Svendsen: Overenskomst oprettet. Overenskomstens Indhold er i det hele affattet ordret som ovenstaaende Overenskomst.

Randers A. Entreprenør Carlsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved den lokale Forhandling, som har fundet Sted i Henhold til en af Opmanden i en, om „Betalingen for Chaussebrolægning mellem Jernbanespor ved Havnen" nedsat faglig Voldgiftsret den 23. September d. A. afsagt Kendelse, er opnaaet Enighed. Ved et Møde den 3. November enedes Parterne om, at Stenfremtrilningen betales med 26 Øre pr. m³, og Støddningen betales med 18 + 3 Øre pr. m².

Ringsted. Bringstrup Kommune: Afdelingen indberetter, at Kommunen har beskæftiget en Del Arbejdere ved Skærveslagning, som den har betalt med Kr. 7,00 pr. m³, medens Afdelingen, da der er ydet offentlig Tilskud til Arbejdet, havde forlangt Kr. 8,00. Nu er det lykkedes Afdelingen at fremskaffe en Efterbetaling paa 600 Kr. til de paagældende Arbejdere.

Odense A. og Svendborg. Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Entreprenøren havde udført et Vejunderføringsarbejde mellem Rygaard og Øksendrup Stationer og aflønnet Arbejderne med Timeløn 105 Øre. Da Arbejdet efter sin Art faldt ind under Betegnelsen „Større Jordarbejde", begærede Forbundet Mæglingsmøde afholdt. Ved dette enedes man om, at Firmaet skulde efterbetale 15 Øre pr. Time, hvilket androg et Beløb af Kr. 1423,80.

Skelskør. Murermester Teisen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren ved Opgørelse for et udført Byggearbejde har fradraget Kr. 2,00 pr. Dag for Anvendelse af en Mørtelblandemaskine og Kr. 2,00 pr. Dag for Anvendelse af en Elevator til Ophejsning af Materialer. Afdelingen mener ikke, Mesteren er berettiget til at fradrage noget, da han ikke ved Arbejdets Paabegyndelse har forhandlet med Arbejderne derom, ligesom Arbejderne hævder, at de ingen Fordel har haft af at bruge disse mekaniske Hjælpemidler, samt at der har været beskæftiget Arbejdsmænd i samme Antal

i Forhold til Svendenes Antal, som hvis Hjælpemidler ikke var opstillet. Mesteren har tilbageholdt for 2 Akkorder henholdsvis Kr. 61,00 og Kr. 35,00 samt for en indvendig Pudseakkord Kr. 8,00, ialt Kr. 104,00.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, da Mesteren krævede et Afslag paa Kr. 60,00.

Det meddeltes derefter Centralforeningen, at Sagen begæredes afgjort af en faglig Voldgiftsret, og det henstilledes, at der rettes en Fælles-Henvendelse til Den faste Voldgiftsret om at udpege Opmanden.

Centralforeningen meddelte herefter, at Sagen var gaaet i Orden, og den 24. Oktober indberetter Afdelingen, at Folkene har faaet deres Tilgodehavende udbetalt.

Stenstrup. Entreprenør Karl Madsen: Overenskomst oprettet vedrørende Opgravning, Tilfyldning og Stampning af en Vandledning til Stenstrup nye Vandværk. Der udbetales ugentlig 105 Øre pr. Time. Arbejdet udføres og opmaales i Akkord for en Betaling af 80 Øre pr. løbende Meter. Overskudet udbetales først ved Arbejdets Afslutning. Timelønnen 105 Øre er garanteret. Kun organiserede Arbejdere maa anvendes.

Svendborg. Dansk Elektrisk Komp., Odense: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, af hvilken Firmaet er Medlem, i Anledning af at dette, der udfører et Vandværksanlæg paa Turø, har brudt en om Betalingen for Arbejdet truffen Aftale med Arbejderne gaaende ud paa Timeløn plus 20 % Tillæg, idet det kun har betalt en Timeløn af 100 Øre for Paafyldning af Jord paa Rørene i Ledningen. En Forhandling med Firmaets Formand om at overholde Aftalen førte kun til, at Arbejdet skulde udføres i Akkord for en Akkordpris af 90 Øre pr. løbende Meter, medens Akkordprisen i Entreprenør-Overenskomsten er fastsat til 161 Øre pr. løbende Meter.

Efter en længere Korrespondance med saavel Jern- og Metalindustriens Sammenslutningen som Afdelingen behandledes Sagen paa et Mæglingsmøde, dog uden Resultat, og da Enighed heller ikke opnaaedes ved Timandsmødet, begæredes Sagen behandlet i Arbejdsgiverforeningen, forinden der eventuelt fremsendtes Klage til Den faste Voldgiftsret.

Ved Fællesmødet i Arbejdsgiverforeningen den 30. Oktober enedes man om, at Dansk Elektricitets Komp. til fuld Afgørelse af den verserende Uoverensstemmelse betaler et Beløb af Kr. 200,00.

Søllerød og Birkerød. De danske Statsbaner: Ved en Forhandling under Forbundets Medvirkning den 7. Oktober paa Holte Station vedrørende Betaling for Aflæsning af Ballast til Dobbeltspor fra Holte til Birkerød, der foregaar paa den Maade, at Arbejdstogene kører paa det bestaaende Spor, hvorfra Materialerne kastes ind over det nye Sporareal, opnaaedes Enighed om følgende Tillæg: For Grus 35 Øre pr. m³, for Skærver 70 Øre pr. m³ og den endelige Justering 25 Øre pr. løbende Meter. Til samtlige Tillægspriser betales yderligere 15 % Tillæg.

Søllerød. De danske Statsbaner: Ved et Møde under Forbundets Medvirkning den 6. November med Generaldirektoratet enedes man om, at Arbejdet med Afmejsling og Slibning for det nye 2det Spor Holte—Birkerød udføres i Akkord for en Pris af Kr. 4,25 pr. Skinnestød.

Tange. Entreprenør Andreasen, Overlund pr. Viborg: Afdelingen indberetter, at Entreprenøren ved offentlig Licitation af Kommunen har faaet overdraget et Vejarbejde i Entreprise. Afdelingen har — da Kommunen har faaet Tilskud af Staten — krævet en Timeløn af 105 Øre, men Entreprenøren vil kun betale 70 Øre i Timeløn. Arbejdet er ikke paabegyndt og paabegyndes ikke, før Afdelingen har hørt nærmere fra Forbundet om, hvorledes den skal forholde sig.

Efter at Forbundet havde tilsendt Afdelingen de ønskede Direktiver, meddelte denne den 4. Oktober, at Entreprenøren var indgaaet paa at betale den af Afdelingen krævede Timeløn.

Tylstrup. Dræningsmester P. Petersen Nygaard: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, dels at Dræningsmesteren nægter at betale en Timeløn af 105 Øre for Opgravning af en Vandledning i Tylstrup, uagtet han vidnefast er indgaaet paa at betale denne Timeløn og dels fordi han vægrer sig ved at afslutte en Overenskomst for Dræningsarbejde. Ved en Forhandling den 5. November opnaaedes Enighed om følgende Overenskomst: Opgravningsarbejdet for Vandledningen i Tylstrup betales fra og med den 30. Oktober om Morgenen, til Arbejdet er færdigt, med en Timeløn af 105 Øre. I Tilfælde af, at Entreprenøren paatager sig Arbejde, som ligger udenfor Dræningsoverenskomsten af 24. August 1933, optages Forhandling mellem Afdelingen og Entreprenøren inden Arbejdet paabegyndes.

Akkordprisliste i Tilslutning til Dræningsoverenskomsten af 24. August 1933 mellem Entreprenøren og Afdelingen omrettet:

Der betales for 1 og 2 Stik 62,5 cm 7 Øre pr. løbende Meter.
Dækning af Dræningsgrøfterne 3 Øre pr. løbende Meter.
For Gravning af aabne Grøfter betales fra 45 til 50 Øre.
Alt øvrigt Arbejde betales med Timeløn efter Aftale.

Varde. Murermester Charles Hansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der opfører et nyt Posthus i Varde, nægter at give Akkord paa Arbejdet samt har afskediget de Arbejdsmænd, der krævede Akkord, og antaget andre Arbejdsmænd i disses Sted. Desuden er der andre Forhold, der — trænger til at blive ændret — saaledes har han sat en Murersvend til at udstøbe den blandede Beton, og ved Blandemaskinen anvendes 1 Arbejdsmand og 1 Murerlærling.

Ved Mæglingsmødet den 24. Oktober indgik Mesteren paa at betale Arbejdet ved en Kælderudgravning i Akkord, men uagtet en nøjagtig Opmaaling var foretaget, nægtede han at godkende Regnskabet under Paaberaabelse af, at det opførte Timeantal ikke passede. Ved et nyt Mæglingsmøde den 1. November enedes Mesteren og Afdelingen om, at Mesteren til fuld Afgørelse for Kælderudgravningen betaler Kr. 100,00. De Arbejdere, der er afskediget, faar deres Akkord for Murerarbejdet afregnet straks.

Endvidere oprettedes følgende Overenskomst:

Murermester Charles Hansen indgaar herved paa fra Dags Dato at respektere den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst samt de til denne hørende Mæglings- og Voldgiftsregler.

Til Arbejdsmandsarbejde maa der kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F.

Veggerløse. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne aflønner en paa Gedser Station beskæftiget Ekstraarbejder med Ugeløn, uagtet hans Arbejdstid er ugentlig saaledes: Fredag, Lørdag og Søndag 8 Timer daglig. Mandag er Fridag. Tirsdag og Onsdag 4 Timer daglig. Ialt 32 Timer.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet for Statsbanerne, meddelte dette den 12. Oktober, at Distriktet efter at være gjort bekendt med Sagen har foranlediget den paagældende Lønningsberegning ændret fra Ugeløn til Timeløn og har instrueret Gedser Station om Betingelserne for Anvendelse af Ugelønsprincippet.

Vejle A. Entreprenørfirmaet Hansen & Krøyer, Aarhus: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der har Anlæget af en Færdselsbane fra Vejle H. til Vejle N. Stationer i Entreprise, og ved dette Anlæg — der strækker sig over en Længde af ca. 400 Meter — har støbt 32 Broer, adskilt ved Fuger, har nægtet at godkende flere paa Akkordopgørelsen over Arbejdet opførte Poster, saaledes nægter Firmaet at betale for Lempning af 140 m³ Beton, der er løftet med Haandkraft, men tillige blev lempet; endvidere vil Firmaet ikke betale for Afrivning med Brædt ved den afsluttende Del af Brodækkene, uagtet Arbejdet er udført paa Forlangende af det, og endelig vil Firmaet for Støbning af Søjler gennem Tragt kun betale 10 % Tillæg af Grundprisen, medens Arbejderne kræver 10 % Tillæg ogsaa af Tillæ-

gene til Grundprisen. Afdelingen opgør Arbejdernes Tilgodehavende til ca. Kr. 500,00.

Ved Mæglingsmødet den 12. Oktober konstateredes ved Syn paa Arbejdsstedet, at Firmaet ikke er pligtig til at betale Tillæg for Lempning. Derimod enedes man om, at Tillæget for Støbning gennem Tragte betales fuldt ud, saaledes som opgivet paa Arbejdernes Akkordopgørelse og for Afretningens Vedkommende betales 6,8 Øre pr. m².

Herefter faar Arbejderne til fuld Opgørelse af Sagen udbetalt Kr. 200,00.

Fabrikarbejderne, Københavns. Soigneringsanstalten „Apollo": Overenskomst oprettet. 4 Mand. Ugeløn Kr. 60,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33%, 3. Time 50%, derefter 100% Tillæg. Søn- og Helligdage 2 Timer à 50% derefter 100% Tillæg. Ved Skifteholdsarbejde betales for den første Uge et Tillæg af 50% til Timerne, der falder udenfor normal Arbejdstid. De efterfølgende Uger betales 25% Tillæg. Arbejderne, der i det forudgaaende Aar har været beskæftiget 2300 Timer, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage og uden Afkortning i Lønnen. For kortere Tid erholdes Ferie i Forhold dertil. Under Ulykkestilfælde erholder Arbejderne i de første 13 Uger Dagpenge af Størrelse som fastsat i Loven. Saasnart der beskæftiges 5 Mand i Virksomheden, træder Tillidsmandsreglerne i Kraft. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Oktober.

Fabrikarbejderne, Københavns. Dansk Staal Industri af 1933, Lyngby: Overenskomst oprettet. 20 Mand. Timeløn 104 Øre. Lagerarbejdere Ugeløn Kr. 60,00, Prøvemesteren Kr. 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter samt Søn- og Helligdage 100% Tillæg. Fabrikarbejderne, der arbejder i Akkord, erholder for de Timer, de ikke arbejder i Akkord, et Tillæg til Timelønnen efter nærmere fastsat Skala. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. I Ferieløn erholdes 2% af Arbejdernes Gennemsnitsfortjeneste. Tillidsmandsregler er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. September.

Fabrikarbejderne, Københavns. Akts. Cyklefabriken „Codan": Overenskomst oprettet. 10 Mand. Timeløn 100 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. og 4. Time 50%, derefter 100% Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50%, derefter 100% Tillæg. Parterne er enige om at anvende Akkordarbejde i saa stor Udstrækning som muligt. Ved Akkordarbejde er Timelønnen garanteret. Arbejdere, der har været beskæftiget 2300 Timer i det forløbne Aar, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. For kortere Arbejdstid erholdes Ferie i Forhold hertil. Tillidsmandsregler er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Hvis Lønningerne indenfor Jern- og Metalindustrien undergaar Ændringer i Overenskomstperioden, reguleres Lønningerne, som omfattes af denne Overenskomst i Forhold dertil. Gælder til en 1. Februar.

Rødvig. Boelsdal Kalkværk: Overenskomst oprettet. 11 Mand. Timeløn 90 Øre. Arbejdsmænd ved Ovnen: Ugeløn Kr. 50,00. Arbejdstid 8½ Time. Akkordpriser fastsat for Brydning og Opkørsel af Stykkalk og af Flint samt for Opkørsel af Gødningskalk og Fyld. Arbejdsgiveren sætter 1 Mand til Hjælp ved Boring og Skydning i Graven samt udleverer og vedligeholder Værktøj udover Hakke, Skovl, Spade og Hammer. Lempning fra Opkørsel, Hjælpearbejde ved Opkørsel samt Afrømningsarbejdet udføres i Timeløn. Akkordarbejderne betaler Skytset til almindelig Brydning. Arbejderne er ulykkesforsikrede de første 13 Uger for en Dagpenge af Kr. 4,00. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Februar.

Uggelhuse. Rørvævsfabrikant S. Sørensen: Overenskomst oprettet. 26 Mand. For Skæring af Tagrør betales 175 Øre pr. Trave à 20 Neg. Negene skal maale 24 Tommer i Omkreds ved underste Baand. Bestemmelser fastsat om, hvor Rørene skal afleveres samt om Befordring til og fra Arbejdspladserne. Lønnen skal udbetales Fredag Aften. Kun organiserede Arbejdere maa beskæftiges. Gælder til Foraaret 1934.

Uggelhuse. Rørvævsfabrikant S. Sørensen: Overenskomst oprettet. For Vævning af Tagrør betales pr. Rulle 25 Øre. For Tagrensning betales pr. Trave indtil 24 Tommers Tykkelse pr. Neg 65 Øre, derefter 10 Øre ekstra pr. Trave fra 24—29 Tommers Tykkelse, og derefter et Tillæg af 10 Øre pr. Trave for hver yderligere 5 Tommers Tykkelse Negene har. Til Kontrol af Maalene nedsættes 2 Mand, 1 af Arbejdsgiver og 1 af Arbejderne valgt Mand. Gælder til Foraaret 1934.

Fabrikarbejderne, Københavns. Akts. Nordiske Kabel- og Traadfabriker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Aktieselskabet nægter at betale den for Arbejde i Tjærehuset fastsatte Løn: 120,4 Øre pr. Time til en Mand, der har været beskæftiget i Tjærehuset i 18 Dage. Manden er aflønnet med Timeløn 102 Øre. Ved Mæglingsmødet erkendte Firmaets Repræsentant, at der er en Prisaftale om 120,4 Øre pr. Time, og at denne Løn ogsaa betales den Mand, der til Stadighed arbejder i Tjærehuset, men Repræsentanten bestred, at den omhandlede Mand uafbrudt har været beskæftiget der, idet han, naar der ikke har været Travlhed i Rensehuset, er blevet sat til at udføre andet Arbejde. En Fremgangsmaade som Firmaet, uden Paatale fra Arbejdernes Side, har anvendt i en Aarrække. Firmaet afviste af den Grund Kravet. Forbundets Repræsentant hævdede, at ifølge den paagældende Mands Opgivende til Tillidsmanden, havde Manden uafbrudt været beskæftiget 18 Dage i Rensehuset. Enighed opnaaedes ikke. Forbundet forbeholdt sig sin Stilling. Den 14. November indberetter Afdelingen, at Sagen ved lokal Forhandling er bragt i Orden paa en for det paagældende Medlem tilfredsstillende Maade.

Oliemøllerne, Københavns. Akts. Hostmann & Steinberg: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse om, „at der skal gives Arbejderne Ret til efter 1½ Times Overarbejde at indtage et mindre Maaltid, dog ikke udover ½ Time, uden Fradrag i Lønnen", idet det ikke vil betale ½ Times Løn til Arbejdere, der efter Fyraften (Arbejdstidens Ophør Lørdag Kl. 1 Eft) har udført Overarbejde fra Kl. 6 til Kl. 8 Aften, og for enkelte Arbejdere endda længere. Ved Mæglingsmødet den 21. November enedes man om, at Firmaet betaler et nærmere aftalt Beløb til de mødte Arbejdere, og at Arbejderne ved fremtidige lignende Tilfælde erholder et tilsvarende Beløb i Befordringsgodtgørelse. Organisationerne er iøvrigt enige om, at en Virksomhed ikke kan sætte Overenskomstens Bestemmelse om Spisetids-Betaling under Overarbejde ud af Kraft ved midlertidig at standse Virksomhedens Drift.

Odense F. Nordens Gummiværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der har indført en Arbejdstid fra Kl. 6 til Kl. 22½ med 2 Hold Arbejdere uden Skiftning af Arbejdstiden, saaledes at det ene Hold stadig arbejder fra Kl. 6 til Kl. 14½, og det andet Hold fra Kl. 14½ til 22½, nægter at betale de overenskomstmæssige Over- og Natarbejdstillæg for Arbejde, der udføres uden for den normale Arbejdstid, der er mellem Kl. 7—17, idet det aflønner efter Jern- og Metalindustriens Regler for Skifteholdstillæg med 14 Øre Tillæg for Tiden fra Kl. 18 til 22½, men intet Tillæg for Tiden fra Kl. 6—7. Afdelingen har forhandlet lokalt uden Resultat. Ved Mæglingsmødet oplystes det, at de i Tiden fra Kl. 14½ til 22½ beskæftigede Arbejdere var Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, saaledes at Sagen alene omfattede Krav om 100% Tillæg for Tiden fra Kl. 6—7 Morgen. Enighed opnaaedes ikke, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret. Den 23. November afsagde Opmanden følgende Kendelse: Firmaet Nordens Gummiværk, Odense, bør til Dansk Arbejdsmands Forbund betale det omhandlede Beløb, Kr. 126,88.

Rønne. Rahbækkeværket: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Værket har nægtet at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om Tillæg til Timelønnen til de

Arbejdere, der udfører Nedbrydningsarbejde efter Ildebranden. Ved et Mæglingsmøde den 11. November enedes man om, at Værket betaler Kr. 542,00 til Fordeling blandt de paagældende Arbejdere.

Tillitze. Majbølle Saftstation: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Arbejderne, der er beskæftigede ved Udtrækning af Affald fra Devisøren, ikke — som det hidtil har været Kotume — har faaet udleveret lange Støvler. De ved dette Arbejde beskæftigede 3 Mand har derfor forlangt hver Kr. 50,00 i Erstatning for Afsavn af Træskostøvler, men Kravet er ikke imødekommet. Efter at Sagen var paatalt overfor Akts. De danske Sukkerfabriker med Henstilling om at paalægge Saftstationen at udlevere Støvler som hidtil eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Akts. den 16. November, at man ved et Møde med de paagældende Folk er enedes med disse om en Erstatning for Afsavn af Træskostøvler.

Budene, København. Byens bedste Budcentral. Overenskomst oprettet. 15 Mand (deraf 2 over 18 Aar). Lønnen er baseret paa Takster ikke under 100 Øre pr. Time for to-hjulede Cykler og ikke under 140 Øre pr. Time for tre-hjulede Cykler og Køretiden beregnet fra Centralens Kontor og tilbage dertil. Procentlønnen af Kørselsindtægten er ansat til: For Bude under 16 Aar: 50%, fra 16—18 Aar 55%, fra 18—20 Aar 60% og over 20 Aar 66%. Dog er Budene garanteret en Dagløn saaledes: for Bude under 16 Aar Kr. 2,50, fra 16—18 Aar Kr. 3,00 og over 18 Aar Kr. 4,00. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Overarbejde: til Kl. 9 Aften 50%, efter Kl. 9 Aften samt Søn- og Helligdage 100% Tillæg. Budcentralen leverer Lygter og Lys i Arbejdstiden samt Uniform eller Kr. 1,50 pr. Uge i Tøjgodtgørelse. For Benyttelse af egen Cykle erholder Budet Kr. 2,00 pr. Uge. Budene holdes ulykkesforsikrede de første 13 Uger med en Dagpenge af Kr. 2,00 pr. Dag for Bude under 18 Aar, og Kr. 3,00 for Bude over 18 Aar. Bude, der har været beskæftigede i 6 Maaneder, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med Ferieløn af samme Størrelse som Dagpenge under Ulykkestilfælde. Budene skal senest 8 Dage efter Antagelsen være Medlem af D. A. F. eller Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling, og Kontingentet fradrages af Lønnen hver Uge. Tillidsmandsbestemmelse. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Budene, København. Akts. Standard Mønsterforretning: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ugeløn Kr. 44,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde paa Søgnedage 100 Øre pr. Time. Søn- og Helligdagsarbejde 200 Øre pr. Time. Budene erholder udleveret Uniform og til Brug i daarligt Vejr Regnfrakke eller Regnslag. Bude, der er ansat før 1. Januar erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i 4 Uger; de skal i en anerkendt Sygekasse være sikret Kr. 3,00 pr. Dag, som Firmaet har Ret til at fradrage Lønnen. Ved Ulykkestilfælde erholdes de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter i indtil 9 Uger Kr. 3,00 pr. Dag. Efter den Tid i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til Ophør en Lønningsdag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. November.

Brændselsafbærerne, København. Akts Graae & Hilmand: Overenskomst oprettet. Firmaet har tiltraadt den mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Afdelingen gældende Overenskomst af 17. Oktober 1930. Arbejdere, der har været beskæftigede over 100 Dage og indtil 200 Dage, erholder 3 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 33,33. Arbejdere, der har været beskæftiget over 200 Dage, erholder 6 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 66,66. I Fald Firmaet eventuelt indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten. Gælder til en 1. April.

Brødkuskene, København. Mejeriernes en gros Bagerier (Bagermester O. P. Nielsen): Overenskomst oprettet. 2 Mand. Garanteret Ugeløn mindst Kr. 63,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 160 Øre pr. Time. Chaufførerne har Ansvar for Betalingen for det af ham solgte Brød. Efter 6 Maaneders Beskæftigelse erholdes 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i indtil 3 Dage, og ved Ulykkestilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag, indtil den lovformelige Understøttelse træder i Kraft. Gensidig Opsigelsesfrist er 7 Dages Varsel. Chaufførerne skal være Medlemmer af Afdelingen. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Firma J. Nielsen: Overenskomst oprettet. 8 Mand. Ugeløn Kr. 55,00. Dagløn Kr. 10,00. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, alle andre Timer 100% Tillæg. Mindste Betaling er for ½ Dag. Sommerferie erholdes med 1 Dag for hver 25 Arbejdsdage en Arbejder har været beskæftiget det forløbne Aar. I Sygdomstilfælde erholdes Kr. 41,00 pr. Uge i indtil 6 Uger. Arbejderne skal være sikret Kr. 2,00 pr. Dag i en anerkendt Sygekasse. Under omfattende Sygdom skal der straks optages Forhandling om Reducering af Ydelserne. Under Ulykkestilfælde erholdes Løn i indtil 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Hidtil ydede Goder bibeholdes med Undtagelse af Kaffe, hvortil ydes i Stedet 35 Øre pr. Dag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Oktober.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Skovenes Brændehandel: Overenskomst oprettet. 7 Mand. Ventetid betales med 119 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, derefter samt Søn- og Helligdage 66⅔% Tillæg. Firmaet tiltraadte Akkordpriserne i Overenskomsten mellem Brændehandlerfirmaerne og Afdelingen, saaledes at de tidligere gældende Akkordpriser ændredes i Overensstemmelse med de i den fastsatte Takster, ligesom ogsaa samtlige andre i den nævnte Overenskomst fastsatte Bestemmelser blev gældende. Gælder til en 1. Oktober.

Mælkeriarbejderne, København. Husum Mælkeforsyning, Mejeriejer Jacobsen: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Detailkuske erholder Kr. 67,50 pr. Uge for Salg af for indtil Kr. 80,00 pr. Dag. For yderligere Salg derudover erholdes Provision efter de samme Regler som fastsat i Overenskomsten med Mejeriet Slangerup. Med Hensyn til Fridage og Flaskegodtgørelse samt den garanterede Løn i Maanederne Juni, Juli og August er Forholdet ligesom med Mejeriet Slangerup. Medhjælpernes Lønforhold og Ferieforhold ligeledes. Mejerister og Hjemmearbejdere: Ugeløn Kr. 66,50. Unge Mennesker fra 18—19 Aar Kr. 53,04, fra 19—20 Aar Kr. 55,04. Timelønnede Arbejdere erholder et Tillæg af 25%. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50%, derefter 100% Tillæg. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. De samme Fællesbestemmelser, som er fastsat i Overenskomsten med Mejeriet Slangerup, er ligeledes gældende. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel.

Horsens H. Jysk Andels Foderstofforretning: Overenskomst oprettet vedrørende Indtrilning af Gødning til D. A.s Gødningsforretnings nye Pakhus. Naar Varerne trilles til Pakhusdør i den mod Havnen vendende Side af Pakhuset, ansættes 1 ekstra Mand pr. Hold, der betales med en Part i Forhold til det paagældende Holds Gennemsnitsfortjeneste. For Opstilling og Nedtagning af Stillads over Gaden til Pakhuset betales Kr. 1,50 pr. Mand pr. Stillads. Dansk Andels Foderstofforretning har Ret til selv at bestemme, om Varen skal køres med Vogne eller trilles — eller begge Dele. Gælder til en 1. Maj.

Nørresundby A. Købmand A. Riis: Overenskomst oprettet vedrørende Arbejdet paa Kulpladsen og Aflæsning af Korn og Foderstoffer fra lossende Skibe. Antagelse, Timeløn, Arbejdstid samt Overarbejde betales i H. t. Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen ved Aalborg og Nørresundby Havn og Arbejdsmændenes Fagforening i Nørresundby, saaledes som den til enhver Tid er gældende. Aflæsning af Foderstoffer i Forbindelse med Losning af over 25 Tons Foderkager samt Arbejdet paa Kulpladsen afregnes ifølge Akkordpriserne i ovennævnte Overenskomst. Ved Antagelse af Arbejdsmænd paa Maanedsløn er Lønnen Kr. 200.00 pr. Maaned og Opsigelsen 6 Dage for begge Parter. Kun Medlemmer af D. A. F. maa antages til det her nævnte Arbejde. Overenskomsten vedrører ikke Smaaekspeditioner paa Lager og Kulplads. Gælder til en 1. November.

Ringsted. Ringsted Andels Fjerkræslagteri. Overenskomst oprettet: 5 Mand. Ugeløn Kr. 47,80. Timeløn 105 Øre. Chauffører Kr. 54,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde — efter 48 Timers ugentlig Arbejde — 2 Timer à 30 %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 75 % Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 3 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 fra den første Dag, de maatte komme til Skade. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage. 1. Maj er Fridag fra Kl. 12 Middag. Forlanges absolut nødvendigt Arbejde udført, betales det med Timeløn plus 75 % Tillæg. Kun organiserede Arbejdere maa beskæftiges. Bestemmelse angaaende Afgørelse af faglige Uoverensstemmelser. Nuværende Goder maa ikke forringes af Hensyn til Overenskomsten. Gælder til en 1. Maj, tidligst 1935.

Ringkøbing. Arbejdsgiverne ved Ringkøbing Havn: Overenskomst oprettet. Oplægning af Kunstgødning i Forbindelse med Losning udføres af 3 Mand fra Pakhusdør indenfor Pakhusets nærmeste Halvdel i en Højde af 7 Sække à 100 kg eller tilsvarende Højde af Sække under 100 kg. For yderligere Højde anvendes 1 Mand for hver 3 Sækkes Højde à 100 kg eller tilsvarende Højde af Sække under 100 kg. Ved Oplægning udover Pakhusets nærmeste (første) Halvdel anvendes yderligere 1 Mand for hver paabegyndt 8 m. Gælder til en 15. April.

Rudkøbing. Skibsreder C. Clausen, Haderslev: Overenskomst oprettet: 7 à 14 Mand. Ventetid betales med 105 Øre pr. Time. Al Losning og Lastning fra Skibsrum frit paa Hestevogn, Banevogn eller Stykgodspakhus eller omvendt betales med 157 Øre pr. 100 kg. 1 Gæng à 7 Mand. Bearbejdes over 40 Ton pr. Uge, kan Rederiet forlange 2 Gæng til samme Takst som med 1 Gæng. Forlanger Rederiet ved Behandling af under 45 Ton pr. Uge ekstra Mandskab, betales disse som en Mand af Holdet. Rederiet kan forlange egnede Arbejdere til Arbejdet. Ved Sækkegods under 50 kg pr. Sæk betales 10 % Tillæg til Akkordprisen. For Losning af Skibe med fuld Ladning ensartede Foderstoffer betales efter den lokale Havne- og Købmandsoverenskomst, dog mindst med 7 Mand. For Arbejde efter Kl. 5 Eft. betales 30 % Tillæg for de 2 første Timer, 50 % Tillæg for den 3. Time og 75 % Tillæg for Arbejde derudover samt for Søn- og Helligdagsarbejde. Arbejderne er ulykkesforsikrede i Lighed med de øvrige Havnearbejdere i Rudkøbing. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel, dog tidligst til 1. November 1934.

Budene, Kbh. A. E. G. Dansk Elektricitets Akts.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet aflønner et hos det beskæftiget 24-aarigt Bud med en Ugeløn af Kr. 30,00, af hvilke de Kr. 5,00, endda er beregnet som Betaling for eventuelt Overarbejde. Ved et Mæglingsmøde den 22. November med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, af hvilken Firmaet er Medlem, enedes man om, at det paagældende Bud aflønnes efter Arbejdsgiverforeningens Overenskomst med Dansk Arbejdsmands Forbund og Budenes Forbund af 14. Oktober 1931, samt at der foretages Efterbetaling i H. t. denne Overenskomst for et Tidsrum af 2 Uger. Ordningen træder i Kraft fra og med indeværende Lønningsuge.

Trælagerarb. Kbh. Østerbros Pakkassefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt med Træindustriens Fabrikantforening i Anledning af, at Firmaet, der hidtil har betalt 20 Øre pr. Time i Udearbejdstillæg til de Arbejdere, der er beskæftiget paa dets Plads i Tuborg Havn, nu — efter at det for ca. 1 Maaned siden har opstillet et Skur paa Arbejdspladsen — har ophørt med at betale Tillæget. Afdelingen har krævet Udearbejdstillægget vedblivende betalt, da den ikke kan erkende, at det opstillede Skur opfylder de Betingelser, der kan forlanges, naar det skal tjene som Spise- og Opholdsrum for Arbejderne, men Firmaet har nægtet at imødekomme Kravet. Ved et Mæglingsmøde den 23. November blev følgende Aftale truffet:

Af de 2 Trælagerarbejdere, der har været beskæftiget paa Pladsen, siden Firmaet inddrog Udearbejdstillægget, erholder den ene Mand en Efterbetaling paa Kr. 4,00 (for 20 Timer) og den anden Mand en Efterbetaling paa Kr. 3,80 (for 19 Timer). Indtil det nuværende Spiserum er blevet udvidet til Brug for 3 à 4 Mand og forsynet med et Vaskested udbetales der de paa Pladsen beskæftigede Trælagerarbejdere 20 Øre pr. Time udover deres almindelige Løn. Efter Udvidelsen af Spiserummet betales der Arbejderne Kr. 1,00 pr. Dag i Tiden fra 1. November til 1. April, saafremt Opvarmning af Rummet ikke kan ske.

Aarhus A. Akts. Karensminde: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Losning af et Parti Havregryn paa 54812 kg ind til Firmaets Pakhus i Nordhavnen. Afdelingen har, da Sækkenes Antal var 1100, altsaa en Gennemsnitsvægt pr. Sæk af under 50 kg krævet 81 Øre pr. Ton, men Firmaet har ikke villet betale mere end 72 Øre pr. Ton, idet det hævder, at der ikke skal regnes med „Gram". Efter at Sagen var paatalt overfor Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer med Henstilling til den om enten at paalægge Firmaet at imødekomme Afdelingens Krav eller Afholdelse af et Mæglingsmøde, meddelte Afdelingen den 16. November, at Firmaet har efterbetalt det resterende Beløb Kr. 4,72 til Arbejderne.

Aarhus A. Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved Afholdelsen af et Mæglingsmøde i Anledning af: 1) Uoverensstemmelse om Forstaaelsen af Overenskomstens § 14's Bestemmelse vedrørende „Normaltimer". 2) Klage til Afdelingen over Betalingen for et Arbejde, der var varskoet til Udførelse fra Kl. 2 Eft. til Kl. 10 Aften, men som blev afbrudt Kl. 5 Eft. 3) Betaling af Varskopenge til Arbejdere, der var antaget til at give Møde Kl. 10 Aften, men som i Hjemmet erholdt Meddelelse om, at Arbejdet ikke skulde udføres. 4) Krav om Efterbetaling for Afbæring af Klid. 5) Uoverensstemmelse vedrørende Afregning for Aflæsning af løse Kokuskager fra S/S „Ramsholm" og 6) Uoverensstemmelse vedrørende Betaling for Aflæsning af løse russiske Bomuldsfrøkager, losset med Kran til Akts. Østjysk Korn- og Foderstofforretning. Ved Mæglingsmødet den 10. November enedes man om: Ad 1: At der ved „Normaltimer" forstaas almindelig Timeløn uden Tillæg af Procenter. Ad 2: At Afregning i Henhold til Mindstebetalingsbestemmelsen finder Sted med 3½ Time pr. Mand plus 1 Varskotime. Ad 3: At der i saadanne Tilfælde skal betales 1 Time med Tillæg af Procenter = 184 Øre pr. Mand. Ad 4: I Betragtning af de paa Mødet for dette specielle Tilfælde fremsatte Oplysninger indgik Arbejdsgiverne paa at betale Kr. 3,15. Ad 5: Afdelingen krævede Betaling efter Overenskomstens § 19, Stk. e, da der efter Bestyrelsens Skøn var mere end 10 % Brud i de i løs Tilstand oplossede Kager. Arbejdsgiverne bestred dette. Man enedes om at dele Differencen ligeligt. Ad 6: Afdelingen forlangte nye Akkordpriser fastsat for Aflæsningsarbejdet, da Overenskomstens Bestemmelser ikke dækker Aflæsningen til Firmaets Pakhus. Man enedes om at stille Sagen i Bero indtil videre.

Faxe Ladeplads. Købmand C. J. Boserup: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) At Firmaet nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at der antages en Lugemand ved Kullosning fra Skibe og 2) at Firmaet nægter at betale den Tid, der medgaar til Transport af Arbejdere til og fra Skibe, naar Losning af disse foregaar paa Reden. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men Afdelingen forbeholdt sig sit Standpunkt med Hensyn til Sagernes videre Behandling. Firmaet meddelte herefter Afdelingen, at det, naar det ønsker Gertmand anvendt, indgaar paa at betale ham med samme Timefortjeneste, som det paagældende Lossehold tjener. Ved Losning af et Skib — hvor der ikke var antaget Lugemand — indtraf nu et Ulykkestilfælde, hvilket medførte, at Afdelingen besluttede, at Losning under lignende Forhold som det forefaldne, ikke mere vilde blive udført, med mindre der blev ansat Lugemand, og at Arbejderne ikke oftere lader sig mønstre til Losning paa Reden, naar ikke de faar Sejladsen frem og tilbage betalt som Ventetid. Afdelingens Beslutning blev meddelt Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning. Denne meddelte derefter, at den

havde indberettet Sagen til Arbejdsgiverforeningen, da de af Afdelingen tagne Beslutninger var ulovlige, og at Firmaet under Protest havde maattet imødekomme Afdelingens Krav om Antagelse af Lugemand ved Kullosning, hvorfor Sammenslutningen forbeholder sig at holde Forbundet ansvarligt for eventuelle Ekstraudgifter, som gennem disse Vanskeligheder vil blive paaført Firmaet.

Arbejdsgiverforeningen begærede derefter et Fællesmøde afholdt forinden Sagens eventuelle Indbringen for Den faste Voldgiftsret.

Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen den 11. September opnaaedes ikke Enighed, men Forbundets Repræsentant stillede Forslag om at lade en faglig Voldgift afgøre Stridsspørgsmaalene. Herefter indbragte Arbejdsgiverforeningen Klage til Den faste Voldgiftsret med Paastand om Idømmelse af Bod, der tillige kunde tjene til Erstatning for de Ekstraudgifter, Firmaet i 3 Tilfælde har haft, og som udgør Kr. 137,69.

Ved Rettens forberedende Møde enedes man om at forsøge paa at bringe Sagerne i Orden ved lokal Forhandling, forinden Retten voterer i Sagen, og ved en Forhandling mellem Organisationerne den 28. November enedes man om følgende: Den for Den faste Voldgiftsret indbragte Sag tages tilbage. Losning af Kul, Koks, Cinders og Briketter fra Damper og Motorskib, der losses som Damper, paa 200 Ton d. w. og derover betales med: Kul og Briketter 100 Øre pr. Ton pr. Gæng à 6 Mand netto. Koks og Cinders 126 Øre pr. Ton pr. Gæng 6 Mand netto. Aflæsning af Kul og Briketter betales med 63 Øre pr. Ton Brutto, og Aflæsning af Koks og Cinders betales med 79 Øre pr. Ton Brutto. For Lægtning paa Reden betales Timeløn il og fra Skibet. Ovenstaaende træder i Kraft i Dag. Hermed er de rejste Spørgsmaal — ogsaa Gertmandsspørgsmaalet — ude af Verden.

Odense H. Foreningen af Arbejdsgivere ved Odense Havn: Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer begærer Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Havnearbejdernes Forbund i Odense nægter at lade sine Medlemmer udføre Stykgodslosning fra et Hamborg-Rederis Skibe, fordi Skibet ogsaa medfører noget Trælast, som er oplosset ved Firmaet Th. Petersens egen Løbebro, men hvor Arbejdet om Bord nu udføres af Skibets eget Mandskab. Som Svar paa Forbundets Forespørgsel om Aarsagen til den fremkomne Klages Berettigelse, oplyste Afdelingen, at det Trælosningsarbejde, der nu bliver udført af de tyske Skibes eget Mandskab, hidtil er udført af Afdelingens Medlemmer, og da Overenskomsten indeholder en saalydende Bestemmelse: „Delvis Bordarbejde kan ikke finde Sted", mener den ikke, at dens Medlemmer har Pligt til at udlosse det Stykgods, disse Skibe medbringer, medmindre de faar Ret til at losse hele Skibets Last. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Spørgsmaalet indankedes for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse.

Den 27. November afsagde Opmanden følgende Kendelse: Der kan ikke gives Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer Medhold i dens under nærværende Sag nedlagte Paastand om, at Havnearbejdernes Forbund i Odense kendes uberettiget til under de i Sagen foreliggende Forhold at kræve antaget Havnearbejdere til det indenbords Arbejde ved Losning af Trælast (Kævler) til Firmaet Th. Petersen, Odense, som Betingelse for, at de paagældende Damperes øvrige Ladning andetsteds i Havnen oplosses ved Havnearbejdere ombord.

Odense LP. Foreningen af Arbejdsgivere ved Odense Havn: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Akkordpriser for Oplægning og Udlevering af Sukker i Sække à 100 kg Vægt. Ved Mæglingsmødet den 17. November fastsattes en Takst for Oplægning af Sukker fra Skib eller Vogn paa 73 Øre pr. Ton og for Udlevering fra Pakhus paa 66 Øre pr. Ton jvfr. iøvrigt Overenskomstens §§ 11 og 16.

Ved samme Møde behandledes et af **Odense H.** fremsat Krav om Betaling af Ventepenge: Kr. 4,20, hvilket Krav af Hensyn til dets Lidenhed blev imødekommet fra Arbejdsgivernes Side.

Vejle K. Vejle Lokalforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Foreningen, med hvilken Afdelingen den 1. Oktober 1931 oprettede Overenskomst om, at Chaufføren skulde aflønnes med Kr. 51,15 pr. Uge plus Kr. 36,00 i Tøjgodtgørelse pr. Kvartal ikke desto mindre har aflønnet Chaufføren med Kr. 25,00 pr. Uge plus Kost og Logi i hele Overenskomstperioden, indtil han efter lovlig Opsigelse fratraadte sin Plads den 1. November. Afdelingen opgør Underbetalingen af Løn til Kr. 912,80, idet den har beregnet Kost og Logi til Kr. 18,00 pr. Uge; men hertil maa regnes Kr. 312,00 i Tøjgodtgørelse, idet Chaufføren hverken har faaet udleveret Tøj eller faaet udbetalt Tøjgodtgørelse, saaledes at den samlede Underbetaling udgør Kr. 1224,80. Efter at Sagen var paatalt overfor Foreningen med Henstilling om at betale Beløbet eller behandle Sagen paa et Møde, afholdtes den 16. November et Møde, ved hvilket der opnaaedes Forlig om, at Foreningen til fuld Afgørelse betaler Kr. 700,00 til Afdelingen.

Frederiksværk. Frederiksværk Kommune: Overenskomst oprettet. Timelønnen er den mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. gældende, 111 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, Natarbejde samt Søn- og Helligdagsarbejde 100 % Tillæg. Med Hensyn til Jord-, Vej- og Kloakarbejde er Parterne enige om at anerkende de til enhver Tid i Entreprenørfaget gældende Overenskomster i sin Helhed. Akkordpriser fastsat for Flækning af Sten til Slagning, Stabling af flækkede Sten samt Slagning af Reparations- og Lagbelægningsskærver samt Underlagssten. De 2 hos Vejvæsenet til Stadighed beskæftigede Arbejdere erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage uden Afkortning i Lønnen. Særlige Bestemmelser fastsat. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Frederiksværk. Kommunens Gasværk: Overenskomst oprettet. **Retorthusarb.:** Ugeløn Kr. 75,00. Arbejdstid 48 Timer. 14 Dages Sommerferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn de første 3 Maaneder og derefter halv Løn i 3 Maaneder. De skal være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse og forevise Sygeseddel. Fridag hver 6. Dag. Gensidig Opsigelsesvarsel er 3 Maaneder. Ekstra Retorthusarbejderne 156 Øre pr. Time. Smudsigt Arbejde, der udføres indenfor Gasværket, 140 Øre pr. Time. Ekstraarbejdere aflønnes efter den mellem Kommunen og Afdelingen gældende Overenskomst. Overarbejde af enhver Art erstattes med tilsvarende Fritid, som sammenlægges for 3 Maaneder ad Gangen. Gælder til en 1. November.

Korsør A. Fyr- og Vagervæsenet i Korsør. Overenskomst oprettet. 6 à 7 Mand. Timeløn 105 Øre plus 17 Øre i Akkordafsavnstillæg = 122 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Mindstebetaling for Løsarbejdere er for ½ Dag. Grundlovsdag fra Kl. 12, 1. Maj fra Kl. 12 og Juleaftensdag fra Kl. 14 regnes som Helligdage. De paa Vagtstationen beskæftigede 2 Mand er ulykkesforsikrede med en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Arbejderne erholder 1 Dags Sommerferie for 26 Dage, de har været beskæftiget det forløbne Aar. Arbejderne skal være Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Gælder til en 1. December.

Køge A. Entreprenør R. Johansen, Haarløv: Overenskomst oprettet om Betalingen for et Kloak- og Vejarbejde i Valleby. 5 Mand. For Kloakarbejdet betales Timeløn 105 Øre plus 20 % Tillæg = 126 Øre. For Tjærearbejdet betales til de Arbejdere, der er beskæftiget ved Tromlen, Overgrusninger og Affejningen for Tjærebehandlingen, Timeløn plus 15 % = 121 Øre. Vej- og Fortovsarbejdet udføres saavidt muligt i Akkord eller, saafremt Enighed om Akkord ikke kan opnaas med Timeløn 105 Øre. Der efterbetales 21 Øre pr. Time for det hidtil udførte Arbejde.

Odense M. Murermester Henrik Hansen: Afdelingen indberetter, at Mesteren, der ikke er Medlem af nogen Mesterforening, har underskrevet en med Afdelingen oprettet Overenskomst, hvori han forpligter sig til at betale efter den mellem Central-

foreningen af Murermestre og D. A. F. gældende Overenskomst og Priskurant.

Rømø. Murermester Johan Jensen, Rømø: Overenskomst oprettet saalydende: Undertegnede (Mesteren) underkaster sig den mellem Centralforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst samt benytter Medlemmer af D. A. F.

Frederiksberg kommunale Arb. Frederiksberg Begravelsesvæsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de paa Solbjerg Kirkegaard ansatte Gartnere efterhaanden udfører mere og mere Arbejdsmandsarbejde, f. Eks. udfører de nu Jordning, Brænding af Affald i Ovnene samt Kørsel og forskelligt andet Arbejdsmandsarbejde, hvilket har medført Afskedigelse af et større Antal Arbejdsmænd om Efteraaret end i tidligere Aar. Ved et Møde med Kirkegaardsinspektøren den 21. November oplyste Afdelingens Repræsentant, at medens der tidligere paa denne Aarstid var beskæftiget 9 Arbejdsmænd, er der nu kun 2 Arbejdsmænd beskæftiget paa Kirkegaarden, og 1 er syg. Afdelingen krævede derfor, at der blev antaget 2 Arbejdsmænd mere i Arbejde. Kirkegaardsinspektøren gjorde gældende, at Begravelsernes Antal og selve Arbejdet paa Kirkegaarden ikke er saa stort nu som tidligere, men han lovede straks at antage en Arbejdsmand, og at der skulde blive taget alt Hensyn til, at Arbejdsmandsarbejdet bliver udført af Arbejdsmænd.

Jernbanearb. B. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at der for Aflæsning af Sveller paa Strækningen Enghave—Valby er fradraget 30 % af Aflæsnings-Akkordprisen med den Motivering, at Svellerne ikke blev opsat i normale Stabler à 100 Stk. Afdelingen hævder, at det er uberettiget, de 30 % er fradraget, da Forholdet var det, at Svellerne først blev afkastet langs Sporets Side i Bunker i 12 à 14 Stykker paa Stedet — og derefter af Aflæsningsmandskabet blev transporteret over paa den modsatte Side af Sporet. Ved et Møde i Generaldirektoratet den 1. December indgik Statsbanerne paa til fuld Afgørelse af Sagen at betale Kr. 91,00.

Jord- og Betonarb. Kbh. Akts. Nordisk Brown Boveri: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved Afholdelsen af en faglig Voldgiftsret angaaende Forstaaelsen af det i Den faste Voldgiftsret den 22. August d. A. oprettede Forlig, idet Firmaet paastaar, at Overarbejdsprocenterne kun skal beregnes af Grundlønnen 104 Øre, medens Afdelingen hævder, at der skal betales Procenter af Grundlønnen plus 30 % Tillæg, altsaa 134 Øre. Endvidere mener Firmaet sig ikke forpligtet til at betale Skurpenge for den Tid, der laa mellem Forligets Afslutning og til den 24. Oktober. Ved Voldgiftsrettens Møde den 13. November enedes man om, at Afdelingens Paastand vedrørende Overarbejdet tages til Følge, samt at Firmaet efterbetaler Skurpenge for Tiden fra den 8. September til den 22. Oktober. Endvidere enedes man om, at der til de Arbejdere paa Natholdet, som fik Spisetid betalt, betales yderligere for manglende Skur ½ Time = 67 Øre pr. Nat pr. Mand.

Fredericia A. Entreprenør J. P. Bech: Overenskomst oprettet vedrørende Betaling for Arbejdet paa Sandal Bakke. For Læsning af Tipvogne, Sporudtrækning og Tipning betales 80 Øre pr. m^3 Jord. Hvor der forefindes Vejbelægning, skal Entreprenøren lade Vejen oprive, saaledes at Læsning kan udføres ved Hjælp af Skovl. Der føres Skurbog, og Entreprenøren afleverer Dagsedlen til Tillidsmanden og godkender dens Rigtighed. Det eventuelle Overskud udbetales første Gang til Jul, derefter hver 3die Uge.

Hillerød. Entreprenør Bruun, Kbhvn.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren nægter at betale Timeløn plus 20 % Tillæg for et Vejlægningsarbejde med Icobit og senere Paalægning af et Lag Staalslagger, som han for Tiden har i Entreprise; idet han hævder, at Tillæget kun skal være 15 %, som han ogsaa betaler. Sagen paataltes overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til den om at paalægge Entreprenøren at betale som af Afdelingen krævet; da en Kendelse afsagt af en faglig Voldgiftsret om samme Spørgsmaal havde fastsat, at Tillæget skal være 20 %. I modsat Fald begæredes et Mæglingsmøde afholdt. Da Entreprenørforeningen intet foretog sig, og der imidlertid var afsagt Voldgiftskendelser om samme Spørgsmaal opstaaet i Horsens og Viby, gaaende ud paa, at der skal betales 20 % Tillæg for den omhandlede Art Arbejde, rettedes en fornyet Henvendelse til Entreprenørforeningen for at faa Spørgsmaalet ordnet. Den 22. November indberetter Afdelingen, at Entreprenørforeningen har efterbetalt det resterende Beløb til Afdelingen.

Hørsholm. Murermester Carl Jørgensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af følgende Uoverensstemmelser: 1) Mesteren nægter at betale Ventepenge til 3 Mand for 1 ½Time, som Arbejdet ved Blandemaskinen var standset paa Grund af Motorreparation. 2) Mesteren nægter at imødekomme et af Arbejderne, der beskæftiges ved Blanding af Mørtel med de ny smaa Blandemaskiner, fremsat Krav om Betaling efter Priskurantens § 3 K, som den gælder for 2den Zone. 3) Mesteren nægter at betale Aftagningspris Kr. 2,50 pr. 1000 Facadesten for Opbæring og Henlægning paa Sække fyldt med Halm, da der ikke fandtes Hylder paa Stilladset, idet Mesteren kun vil betale 139 Øre pr. 1000 Sten (Prisen for Haandsætning paa Hylder). Priskuranten for Lyngby—Gentofte—Gladsaxe Sogne er Grundlag for Betalingen. Lokalt Møde har været afholdt uden Resultat. Efter en Del Korrespondance med Centralforeningens nordsjællandske Afdeling, den lokale Mesterforening og Afdelingen, samt efter at Afdelingen havde standset Arbejdet hos Mesteren, fordi han nægtede at udbetale fortjent Overskud, afholdtes den 27. Juli et Møde i Arbejdsgiverforeningen i Anledning af Arbejdsgivernes Klage over den foretagne Arbejdsstandsning.

Resultatet af Mødet blev, at man enedes om: 1) Arbejdet genoptages fra og med den 22. ds. 2) De faglige Uoverensstemmelser henvises til Afgørelse ved faglig Voldgift, idet Parterne er enige om at anmode Arkitekt Axel Ekberg, Esthersvej 24, om at paatage sig Hvervet som Opmand. 3) Spørgsmaalet om Bod i Anledning af den uvarslede Arbejdsstandsning afgøres af samme Voldgift jvfr. Overenskomstens Afsnit L. Pkt. 9.

Følgende Spørgsmaal indbragtes derefter for Voldgiftsretten: 1) Ventepenge for 3 Mand à 1½ Time à 134 Øre pr. Time = Kr. 6,03. 2) Opbæring af Facadesten. 3) Bøde for ulovlig Arbejdsstandsning. Den 7. August afsagde Opmanden følgende Kendelse: Ad 1: Efter de fremkomne specielle Oplysninger udbetales Arbejdsmændene den krævede Timeløn for 1½ Times Spadsering. Ad 2: For Opbæring af Facadesten og Anbringelse paa en Sæk (ikke afsat paa Hylder ej heller aftaget paa Stilladset) gives et Tillæg af 1,90 Kr. pr. 1000 Sten. Pkt. 3) Voldgiften udtaler en alvorlig Misbilligelse af den stedfundne Arbejdsstandsning og bestemmer, at Meddelelse herom skal optages i Nordsjællands Social Demokrat, under Henvisning til den i Bladet den 15. Juli optagne Blokademeddelelse. Omkostningerne deles mellem Parterne.

Odense A. Udvalget for Opførelsen af et Vandværk i Otterup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Udvalget nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at der for Vandledningsarbejdet betales enten Akkord eller et Procenttillæg til Timelønnen. Efter at Arbejdet med Forbundets Sanktion havde været standset i 3 Dage, afholdtes den 27. November et Forhandlingsmøde, hvor der opnaaedes Enighed med Udvalget om, at Arbejderne lønnes med 126 Øre pr. Time fra og med den 12. November 1933.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 4 | 28.–2. | 1934 | 39. Aarg.

Kammerater!
Støt vore østrigske Kampfæller, saa den røde Fane atter kan vaje over et frit Wien!

I Paris' Gader har der ligget Døde og Saarede. I Østrig har Borgerkrigen raset. Hjemmeværnsfascisterne gaar løs paa Arbejderne med Kanoner og Haandgranater. Arbejdernes Blod flyder i Wien, Linz og andre Steder. Det er Stormtegn af sjælden Virksomhed. Reaktionen i alle Lande følger Tildragelserne med længselsfuld Forventning. Kunde de blot leve med den Haabets Sikkerhed, at denne antifriheds og antiparlamentariske Bølge i alle Lande for stedse vilde ødelægge alt det, som i de sidste Aartier folkeretsligt og forfatningsmæssigt er blevet bygget op. En Storm fejer hen over Europa. Den udgik fra de fascistisk regerede Lande.

Det var politisk set ganske forskelligartede, sammensatte Elementer, som demonstrerede i Paris' Gader. I denne By, *hvor Stormen paa Bastillen,* det lysende Baal af den mere end for 100 Aar siden stedfundne Revolution, blev fuldført, mødtes forskelligttænkende Mennesker i den Hensigt at demonstrere imod Parlamentet, Folkets Repræsentanter. Hvilken en Forvandling i Løbet af 145 Aar. Selv om der ogsaa er forekommet Korruption af den hæsligste Art, saa retter Mængdens Vilje sig dog efter en venstreindstillet Regering, som just var holdt for Daaben, men fik et kedeligt Endeligt. Det er ikke vor Opgave her at komme ind paa Enkelthederne af Tildragelserne i Frankrig. Derom er vore Læsere blevet underrettet af den daglige Presse. Men vi vil tage Gadekampene i Østrig og i den franske Hovedstad som Udgangspunkt for vore Betragtninger og vide at vurdere dem som alvorligt tiltagende Flammetegn.

Det er værd at lægge Mærke til, at den almindelige Drivfjeder til Angrebene paa Folkeretten i Østrig, Frankrig og forud herfor i Tyskland er *Folkets brede Masses Bortvenden sig fra Politik.* Den gamle græske Lærde, *Aristoteles,* har kaldt Menneskene en zoon politikon, d. v. s. en politisk (stats- og fællesskabsdannende) Hjord. Den gamle græske Vismand har endvidere kaldt Politik for „Læren om Staten", som er at ligestille med Filosofien. Siden da er der henrunden mere end 2000 Aar. Paa Verdenshistoriens Scene har der siden den Tid været udkæmpet aarhundredlange Kampe, frembaaret af de hede politiske Bølger fra de underste Befolkningslag. De havde det Maal at udrydde visse Menneskers Forrettigheder, at omstyrte Despotier, for derigennem at gøre det politisk og intellektuelt modnede Folk suveræn, men nu bliver den Politik, som Masserne var begyndt at indleve sig i, lyst i Band. Man raaber paa stærke Mænd med diktatorisk Fuldmagt, for derigennem at skjule sin egen Umodenhed til at kunne regere sig selv. Dette er at være bange for sig selv, og saaledes gaar det til, at despotiske Regeringssystemer, som er værre og grusommere end noget som helst tidligere despotisk Regimente i Menneskehedens Historie, har kunnet tiltvinge sig Magten.

Ogsaa *Bestræbelserne for at oprette en korporativ Stat,* med Stænderkamre og lignende har sin Aarsag i denne Bortvenden sig fra Politik. Selv i England, Demokratiets Moderland, diskuterer man Tanken om at erstatte Overhuset med et „de skabende Stænders Kammer". Naar man i Tyskland, Italien, Ungarn, Polen og Jugoslavien kaster det parlamentariske Styre væk som gammelt Jern, saa er det til en vis Grad forstaaeligt, da man ganske simpelt er vendt tilbage til Tilstande, som man har levet i indtil for faa Aar siden. Ja, man har til og med kun delvis i de her nævnte Stater haft et modent, demokratisk Statsvæsen. Anderledes stiller Sagen sig, naar saadanne Spørgsmaal som Stænderkamre kan opstaa i England, eller en fanatisk Mængde foretager Tilløb til at storme det franske Parlament. Her bliver Sagen betænkelig. Disse Begivenheder giver os Anledning til alvorlig Eftertanke og nøder os til en hurtig Organisering af Modforanstaltninger.

Lad os nu ikke narre os selv: Det korporative Statssystem, den stænderiske Opbygning af Staten og lignende indtil i hvert Fald endnu ingen Steder virkeliggjorte Teorier, har intet andet Maal end at afholde *Folkets brede Masse fra at blande sig ind i Statens indre Anliggender.* Det er dette, det først og sidst gælder om. De, som direkte og indirekte understøtter et saadant Maal, er medskyldige i en Udvikling, som er rettet mod hele det arbejdende Folk. Hvad der end har været de autoritære Regeringssystemers Maal de forskellige

Steder, hvor de er opstaaet, saa har de altid, for saavidt de ikke stammede fra et demokratisk opbygget Statsvæsen, været rettet imod de underste Befolkningslag. Vi staar ved et Verdenshistoriens Vendepunkt. Det maa

vi være klar over. Dersom Kursen vendes i en folkefjendtlig Retning, saa er de brede Massers Skæbne beseglet for lange Tider.

Selv om det ogsaa næsten overalt drejer sig om rene politiske Bevægelser, saa skyldes de dog økonomiske Aarsager. Hvis den *økonomiske Situation* ikke var blevet forværret saa katastrofalt, saa vilde hverken Nationalsocialisterne være kommet til Magten i Tyskland eller Operetteheltene i Østrig, og ej heller vilde Brostenene i Paris og Wien være blevet farvet rødt af Menneskeblod. For den store Masse tegner Fremtiden sig graat i graat. *Der er intetsteds nogen fast Grund under Fødderne,* hvorpaa man kan bygge sin huslige Lykke, og denne uafladelige Grublen over den enkeltes økonomiske Fundering slaar i Fortvivlelsen ud i aabent Oprør. I de demokratiske Stater rettes den store fortvivlede Menneskemængdes Vrede imod Statens Maade at indrette sig paa, imod selvvalgte Parlamenter o. s. v. Sjældent skænker man det en Tanke, at den økonomiske Situation er Drivfjederen til alle disse Bevægelser.

Naar vi erkender denne sande Grund til al Fortvivlelse, bør vi saa ikke med al vor Energi indrette Samfundet, saaledes at dette Onde rykkes op med Rode. *Giv Menneskene Arbejde og Brød,* og alle politiske Excesser imod de demokratiske Regeringsformer faar Ende. Det skal være vor Ledestjerne. Hvert Middel skal anvendes *for at bringe Samfundet paa Fode.* Det er jo ogsaa til at fortvivle over, at der findes Millioner af Mennesker, som ikke kan opdrive Arbejde, og de, der har Arbejde, tjener næppe saa meget, at de kan købe sig det nødvendigste. Disse fortvivlede Befolkningslags Forbitrelse maa rettes imod de *samfundsskadelige Individer.* De saakaldte Samfundsstøtter er i den sidste Ende Skyld i, at Hunger og Overflod optræder Side om Side, og at det ene betinger det andet. Men disse Herrer holder sig smukt i Baggrunden, nu og da opflammer de Lidenskaberne imod de demokratiske Grundrettigheder. De ved, at de derved er dem, der tager Gevinsten hjem.

Den hurtigst mulige *Ombygning af Samfundsøkonomien* skal være vort Feltraab i disse politiske Urotider. Dersom de private Kapitalister ikke er i Stand til at bevare Samfundsskibet fra Undergang, saa maa de hurtigst muligt kastes over Bord. Hvad skal vi med saadanne Kaptajner, som smider sig paa Profittens Løjbænk og ikke kan mande sig op til de afgørende Gerninger, men kryber i Skjul bag autoritære Regeringssystemer. Den store Mængde er Fortvivlelsen nær, og det blot, fordi de i økonomisk Henseende er gjort elendige. *Fagforeningsbevægelsen* maa gøre det til sin Opgave at forbedre de økonomiske Kaar for Arbejdere og Funktionærer, saaledes at de kan vokse sig stærke nok til en *Offensiv.* I dette Foraar maa alt mobiliseres, saaledes at de haabløse Masser endnu engang kan faa et Maal at stræbe efter. Naar livsomspændende Impulser besjæler Masserne, ikke for at rejse dem til politiske Opstande imod demokratiske Regeringer, men for væsentlig at højne Levestandarden, saa tror vi, at det er

Slut med al Reaktion. Her nytter det ikke at *spidse Munden,* men der maa fløjtes kraftigt, og det endda højt nok til, at alle Tilhængere af reaktionære og fascistiske Regimer hører, ser det og forsvinder.

Korrsp.

Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder.

I flere Aar har Spørgsmaalet om at indføre en kompetent Forsamling til at træffe Afgørelse i de store Overenskomstsituationer været aktuelt. Nedsatte Udvalg har drøftet Sagen, men det er aldrig lykkedes at opnaa Enighed, idet Modstanderne af den kompetente Forsamling altid har hævdet Urafstemningsprincippet som det eneste rigtige.

Endvidere har man fra mange Fag hævdet det enkelte Fags Suverænitet paa Overenskomstomraadet.

I tidligere Tid, da Overenskomsterne blev sluttet paa forskellige Aaremaal, og saaledes ikke alle løb ud samme Aar, kunde disse Standpunkter praktiseres, men efter at Praksis er blevet etaarige Overenskomster, staar vi stadig overfor samlede Overenskomstsituationer.

Det er derfor forstaaeligt, at de forandrede Tingenes Tilstande kræver forandrede Metoder. Ingen, heller ikke Fagorganisationerne, kan være interesserede i, at et lille Flertal i et enkelt eller et Par Fag kan bevirke, at alle de øvrige Fag bliver kastet ud i Lockout. Saaledes som Tiderne har udviklet sig, maa Solidaritet og Hensyntagen til hinanden have en bedre Plads end tidligere.

Hensigten med Loven er ikke at forhindre Arbejderne i at forkaste et Forligsmandsforslag, men Hensigten er at forhindre, at Afgørelsen bliver en Tilfældighed, hvor et Mindretal kan foretage Forkastelsen, men med den Virkning, at alle de øvrige bliver Konfliktdeltagere. Loven har ikke fastsat Bestemmelser om, at Afstemningsmaaden skal ske ved en kompetent Forsamling, men har overladt til de enkelte Forbund selv at bestemme, om de ønsker Urafstemning eller kompetent Forsamling.

De Paragraffer i Loven, der har mest Interesse, er 7 og 8.

Paragraf 7 omhandler de Tilfælde, hvor Forligsmanden stiller Forslag overfor de enkelte Organisationer, og som hver Organisation kan tage Stilling til. Der kræves kun, at skal Urafstemning være den afgørende, maa Medlemmerne i størst muligt Omfang deltage i Afstemningen. Her er saaledes ikke Tale om at fratage Medlemmerne deres Medbestemmelsesret, men kun om en kraftig Opfordring til dem om at benytte deres Stemmeret.

Hvorledes Paragraffen virker, skal vi vise ved et Par Eksempler.

Afstemning i Henhold til § 7.

Et Mæglingsforslag er forkastet, naar over 50 pCt. af Stemmedeltagerne har stemt imod Forslaget og mindst 75 pCt. af de stemmeberettigede Medlemmer har deltaget i Afstemningen.

For hver Procent (Point), hvormed Stemmeafgivningen ligger under 75 pCt., skal den til Forkastelsen nødvendige Procent af de afgivne Stemmer forhøjes med en halv.

Til Eksempel:

Hvis Stemmedeltagelsen har været:	Skal der til 50 % af de afgivne Stemmer tillægges:	Altsaa fordres der for Forkastelse ialt af de afgivne Stemmer:
70 %	5 × ½ % = 2½ %	52½ %
65 -	10 × ½ - = 5 -	55 -
60 -	15 × ½ - = 7½ -	57½ -
55 -	20 × ½ - = 10 -	60 -
50 -	25 × ½ - = 12½ -	62½ -
45 -	30 × ½ - = 15 -	65 -
40 -	35 × ½ - = 17½ -	67½ -
35 -	40 × ½ - = 20 -	70 -
30 -	45 × ½ - = 22½ -	72½ -

Paragraf 8 tager Sigte paa en Situation, hvor Forligsmanden skønner, at denne kun kan løses under eet. Han kan da bestemme, at de stillede Mæglingsforslag delvis eller fuldtud skal betragtes som en Helhed. Forligsmanden kan da forlange, at der foretages en Sammenlægning af Stemmerne i de forskellige inddragne Fag, dog overlades det til de enkelte Organisationer selv at afgøre, om man vil benytte Urafstemning eller en kompetent Forsamling.

I en Organisation paa 1000 Medlemmer vil Stemmeafgivningen til Eksempel forme sig saaledes, saafremt et Forslag skal betragtes som forkastet:

Stemmedeltagelse i pCt.	Antal Stemmer	pCt. Nej Stemmer	Nej Stemmer ialt	pCt. Ja Stemmer	Ja Stemmer ialt
70	700	52,5	368	47,5	332
65	650	55	358	45	292
60	600	57,5	345	42,5	255
55	550	60	330	40	220
50	500	62,5	313	37,5	187
45	450	65	293	35	157
40	400	67,5	270	32,5	130
35	350	70	245	30	105
30	300	72,5	218	27,5	82

Har Stemmedeltagelsen ikke andraget 25 pCt. af de stemmeberettigedes Antal, anses Forslaget som vedtaget.

Blanke og andre ugyldige Stemmesedler medregnes ikke ved Opgørelsen.

Vi skal ved et Eksempel vise, hvorledes det virker, naar begge Afstemningsmaader bringes i Anvendelse:

Afstemning i Henhold til § 8.

Naar Forligsmanden i en Konfliktsituation, der omfatter flere Fag, bestemmer, at de af ham stillede Mæglingsforslag helt eller delvis skal betragtes som en Helhed, skal Afgørelsen af, om et saadant Forslag er vedtaget eller forkastet, ske ved en Sammenlægning af Stemmeresultaterne i de forskellige inddragne Fag, og alle de stillede Forslag skal betragtes som vedtaget eller forkastet, hvis der som Helhed foreligger Flertal for Vedtagelsen eller Forkastelsen.

Ved Udregningen heraf skal i Tilfælde af Urafstem-

ning denne lægges til Grund, og hvor Afgørelsen træffes af en kompetent Forsamling, skal Afstemningen indenfor denne benyttes som Fordelingsgrundlag.

Anvendes indenfor Afstemningsomraadet baade Urafstemning og Afgørelse ved kompetent Forsamling, udregnes Stemmeafgivningsprocenten for de Omraader som Helhed, hvor Urafstemningen anvendes, hvorefter Medlemstallet indenfor det Omraade, hvor den kompetente Forsamling træffer Afgørelse, reduceres i Forhold hertil — dog ikke til en lavere Procent end 50. Det saaledes reducerede Medlemstal fordeles mellem Ja- og Nej-Stemmer i det Forhold den kompetente Forsamling afgiver Stemmer.

Til Eksempel:

I hele Afstemningsomraadet deltager Fag med tilsammen 8000 stemmeberettigede Medlemmer.

Af disse Fag træffes Afgørelsen for 4000 Medlemmers Vedkommende ved Urafstemning og for 4000 Medlemmer ved kompetent Forsamling.

I hele Urafstemningsomraadet afgives 2000 Ja- Stemmer og 1000 Nej-Stemmer. Procenten af stemmeberettigede Medlemmer, der har deltaget i Afstemningen, er altsaa 75.

Medlemstallet indenfor det Omraade, hvor den kompetente Forsamling træffer Afgørelsen, reduceres herefter i Forhold til Stemmeafgivningsprocenten indenfor Urafstemningsomraadet og indgaar saaledes i Afstemningen med 75 pCt. af 4000 Medlemmer lig 3000, og efter dette Tal fordeles de i den kompetente Forsamling afgivne Ja- og Nej-Stemmer.

Bestaar den kompetente Forsamling af 100 Repræsentanter, repræsenterer hver af disse 30 Stemmer. Afgives der herefter 20 Ja-Stemmer og 80 Nej-Stemmer, vil den kompetente Forsamling indgaa i Afstemningen som Helhed med 600 Ja-Stemmer og 2400 Nej-Stemmer.

Resultatet af Afstemningen som Helhed bliver herefter:

2000	Ja-Stemmer	1000	Nej-Stemmer
600	Ja-Stemmer	2400	Nej-Stemmer
Ialt 2600	Ja-Stemmer	og 3400	Nej-Stemmer

Socialministeren havde Ret, da han i sin Forelæggelsestale i Folketinget udtalte, at det havde været ønskeligt, om Parterne var enedes om Afstemningsreglerne. Dette har været forsøgt flere Gange, men uden Held. Naar Parterne ikke kunde løse Spørgsmaalet, er det ikke at undres over, at Lovgivningsmagten maatte tage sig af Sagen.

Den i Henhold til Loven af 31. Januar 1933 nedsatte Kommission afgav en Række Mindretals Betænkninger. Der var derfor ingen anden Udvej, end at Socialministeren selv udarbejdede et Forslag.

Mindretallets Forslag tog alle Sigte paa at gøre det omtrent umuligt at forkaste et Forligsmandsforslag. For Socialdemokraterne i Udvalget var Opgaven at opnaa et praktisk Resultat uden at træde Arbejdernes berettigede Interesser for nær.

Dette er lykkedes. Organisationerne bestemmer selv, om de vil benytte Urafstemning eller kompetent Forsamling. Lovens Bestemmelser hindrer, at vi kommer ud for rene Tilfældigheder, hvorved et Mindretal kan drive alle de øvrige ud i Kamp. Naar Organisationernes Medlemmer benytter deres Stemmeret, har man stadig al den Medbestemmelsesret, man kan kræve.

Nedenstaaende gengiver vi Loven, som den er vedtaget af Rigsdagen:

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

(Vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling den 17. Januar 1934 overensstemmende med Vedtagelsen i Folketinget.)

§ 1.

Stk. 1. Efter Indstilling af Den faste Voldgiftsret udnævner Socialministeren tre Forligsmænd for hele Landet med det Hverv paa de i denne Lov angivne Maader at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Udnævnelsen gælder for tre Aar, dog saaledes at der ved hvert Aars Udløb afgaar en Forligsmand, og at der i hvert Aars December Maaned udnævnes en Forligsmand i Stedet for den afgaaende. For saa vidt angaar de i Medfør af Lov af 28. Februar 1927 udnævnte 3 Forligsmænd, bliver den i Henhold til nævnte Lov stedfundne Lodtrækning med Hensyn til Tidspunktet for den enkelte Forligsmands Afgang afgørende for deres Afgang efter nærværende Lov. Genudnævnelse kan finde Sted.

Stk. 2. Endvidere udnævner Socialministeren, ligeledes efter Indstilling af Den faste Voldgiftsret, for 3 Aar ad Gangen en Stedfortræder for Forligsmændene. Genudnævnelse kan finde Sted.

Stk. 3. Den af Den faste Voldgiftsret foretagne Indstilling skal være tiltraadt af mindst eet af de henholdsvis af Arbejdsgiverne og Arbejderne valgte Medlemmer af Voldgiftsretten. Foreligger en saadan Indstilling ikke senest den 15. December hvert Aar, foretager Socialministeren Udnævnelsen uden Indstilling.

Stk. 4. Afgaar en Forligsmand ved Døden, eller fremsætter han for Socialministeren Ønske om Udtræden, som denne bifalder, vil der af Den faste Voldgiftsret være at foretage Indstilling efter foranstaaende Regler inden Forløbet af 1 Maaned efter, at Begæring om Indstilling er fremsendt fra Socialministeren. Foreligger Indstillingen ikke inden Udløbet af denne Frist, udnævner Socialministeren uden Indstilling en ny Forligsmand, som afgaar til det Tidspunkt, da den, for hvem han træder i Stedet, vilde være afgaaet.

§ 2.

Stk. 1. Forligsmændene vælger af deres Midte for et Aar ad Gangen en Formand, der er Forligsinstitutionens administrative Leder.

Stk. 2. Forligsmændene bør holde sig underrettede om Arbejdsforholdenes, og da særlig Lønforholdenes, almindelige Stilling til enhver Tid og sammentræder saa ofte det skønnes fornødent, efter Indkaldelse af Formanden for under hans Ledelse at drøfte den foreliggende Situation.

Stk. 3. Forligsinstitutionen er berettiget til af enhver Arbejdsgiverorganisation eller Virksomhed og Arbejderorganisation at forlange sig tilsendt Eksemplarer af enhver mellem disse Parter sluttet kollektiv Overenskomst.

Stk. 4. Det paahviler derhos enhver enkeltstaaende Arbejdsgiver og enhver Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation at tilstille Forligsinstitutionen Varsler om Arbejdsstandsninger, for saa vidt det opstaaede Stridsspørgsmaal ikke efter

Sagens Natur hører hjemme til Afgørelse ved Den faste Voldgiftsret. For de Organisationer, der er underkastet Septemberforligets Varselsbestemmelser, er det dog tilstrækkeligt at tilstille Forligsinstitutionen Afskrift af et udstedt 2det Varsel.

Stk. 5. Forligsmændene afgør ved en for hvert Kalenderaar fastsat Forretningsorden eller i hvert enkelt Tilfælde, i hvilke Arbejdsforhold hver enkelt af de tre Forligsmænd i paakommende Tilfælde skal mægle. Den af en Forligsmand optagne Mægling gennemføres af ham uden Medvirkning af de andre Forligsmænd (jfr. dog § 5) og føres af ham til Afslutning, selv om det Tidsrum, for hvilket han er udnævnt, er udløbet.

Stk. 6. Forligsinstitutionen indgiver aarlig Indberetning om sin Virksomhed til Socialministeren.

§ 3.

Stk. 1. Naar der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller Arbejdsstandsning er indtraadt, og den Forligsmand, under hvem paagældende Sag hører (jfr. § 2, Stk. 5), tillægger Stridens Virkninger og Omfang samfundsmæssig Betydning, kan han — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Helhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser er ført og fra en af Siderne erklæret afsluttet uden Resultat — af egen Drift eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen uden for de respektive Organisationer, Hovedorganisationer eller Virksomheder staaende Person.

Stk. 2. Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.

Stk. 3. Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt før eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mæglingen stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttet. Kravet kan dog højst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.

§ 4.

Stk. 1. Forligsmanden er under Forhandlingerne med Parterne berettiget til at gøre Henstillinger om Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Stridens fredelige Afslutning.

Stk. 2. Hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspørgsmaal eller nogle af disse enten ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne eller paa Grund af deres specielle faglige Karakter bør søges forhandlet til Ende direkte mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange saadan Forhandling optaget og nægte at fortsætte Mæglingen, forinden denne Forhandling har fundet Sted. Forligsmanden bestemmer Tidsfristen, inden hvis Udløb Forhandlingerne skal være afsluttet.

Stk. 3. Naar Forligsmanden finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke uden hans Samtykke maa offentliggøres, saa længe ikke begge Parters Svar paa Mæglingsforslaget foreligger. Inden Forligsmanden fremsætter sit Mæglingsforslag, skal han med Hensyn til Forslagets formelle og tekniske Side raadføre sig med Repræsentanter for hver af Parterne, og hvis Parterne tilhører en Hovedorganisation tillige med en Repræsentant for hver af Hovedorganisationerne.

Stk. 4. Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svaret paa Mæglingsforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse.

§ 5.

For saa vidt en foreliggende Arbejdsstrid efter Forligsmændenes Skøn er af vidtrækkende samfundsmæssig Betydning, kan de beslutte, at Mæglingen i Striden udføres af alle tre Forligsmænd i Forening. Saadan Beslutning meddeles de interesserede Organisationer (Hovedorganisationer) eller Virksomheder, og i de Forhandlinger, som derefter finder Sted, deltager alle tre Forligsmænd. Formanden fører Forsædet under Forhandlingerne.

§ 6.

Stk. 1. Naar der under en Strid, som har givet en Forligsmand Anledning til at træde til efter § 3, opstaar Uenighed om Løn, Arbejdstid, Overarbejde o. lign., og den rette Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Henseende har været, skønnes at være af Betydning for Stridens Afgørelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne Erklæringer herom.

Stk. 2. For saa vidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære Vidneforklaring optaget ved Den faste Voldgiftsret.

Stk. 3. Forligsmanden har under disse Vidneafhøringer for Voldgiftsretten Ret til at være til Stede og kan vedrørende de i Stk. 1 nævnte Forhold begære saadanne yderligere Spørgsmaal stillet til Vidnerne, som disses Udsagn maatte give Anledning til.

§ 7.

Stk. 1. Naar et Mæglingsforslag underkastes Afstemning inden for en Organisation, maa det kun forelægges i Forligsmandens Affattelse, og der kan kun afgives rene Ja- eller Nej-Stemmer. Enhver Afstemning om Mæglingsforslaget skal foregaa hemmeligt og skriftligt. Naar Afstemningsresultatet foreligger, skal Organisationen uden Ophold give Forligsmanden skriftlig Meddelelse om, hvor mange Ja-Stemmer og hvor mange Nej-Stemmer der er afgivet, saavel som om det samlede Antal af stemmeberettigede Medlemmer. Før en Afstemning finder Sted, skal Organisationen saa vidt gørligt drage Omsorg for, at alle stemmeberettigede Medlemmer faar Adgang til at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget i dets Helhed.

Stk. 2. Opgørelsen af Resultatet af en Urafstemning finder Sted efter nedennævnte Regler:

Et Mæglingsforslag anses for forkastet, naar over 50 pCt. af de stemmedeltagende har stemt imod Forslaget og mindst 75 pCt. af de stemmeberettigede Medlemmer har deltaget i Afstemningen. For hver Procent (Point), hvormed Stemmeafgivningsprocenten ligger under 75, skal den til Forkastelse nødvendige Procent af de afgivne Stemmer forhøjes med ½.

Har Stemmedeltagelsen ikke andraget 25 pCt. af de stemmeberettigedes Antal, anses Forslaget som vedtaget.

Blanke og andre ugyldige Stemmesedler medregnes ikke ved Opgørelsen.

Stk. 3. Om Stemmeresultaterne, saaledes som de fremkommer i Afdelingerne, Forbundene eller Hovedorganisationen, maa intet offentliggøres eller meddeles, før Forligsmanden har offentliggjort Hovedresultatet.

§ 8.

Stk. 1. Naar der foreligger en Konfliktsituation, omfattende flere Fag, og Forligsmanden skønner, at denne kun kan løses under eet, kan han i de af ham til Konfliktsituationens samlede Løsning stillede Mæglingsforslag bestemme, at disse delvis eller fuldt ud skal betragtes som en Helhed, uanset, hvorledes de Fag, der er inddraget i Konflikten, er organiseret (som selvstændige Fagforeninger, Fagforbund eller Arbejdsgiver-

organisationer eller indordnede som Medlemmer af en Sammenslutning af Fagforeninger, Fagforbund eller Arbejdsgiverorganisationer).

Stk. 2. Til Afgørelse af, om et saadant Mæglingsforslag er vedtaget eller forkastet, kan Forligsmanden forlange, at der skal foretages en Sammenlægning af Resultaterne for de forskellige inddragne Fag, og de stillede Forslag skal da betragtes som vedtaget, hvis der som Helhed foreligger et Flertal for Vedtagelsen. Ved Udregningen heraf skal i Tilfælde af Urafstemning denne lægges til Grund, medens, hvor Afgørelsen er truffet af en kompetent Forsamling, Afstemningen inden for denne skal benyttes som Fordelingsgrundlag. I de Tilfælde, hvor der inden for Afstemningsomraadet anvendes baade Urafstemning og Afgørelse ved kompetent Forsamling, beregnes Stemmeafgivningen saaledes: Man udregner, hvor stor Stemmeafgivningsprocenten har været for de Afstemningsomraader som Helhed, hvor Urafstemning anvendes. Det samlede Medlemstal inden for det Omraade, hvor Afgørelsen træffes af en kompetent Forsamling, reduceres herefter i Forhold til den udfundne Stemmeafgivningsprocent inden for Urafstemningsomraadet, dog saaledes, at der ikke herved regnes med en lavere Stemmeafgivningsprocent end 50. Det saaledes reducerede Medlemstal fordeles mellem Ja- og Nej-Stemmer i samme Forhold som de paa den kompetente Forsamling afgivne Stemmer, og de herved fremkomne Stemmetal sammenlægges derefter med Stemmetallene fra Urafstemningsomraadet.

Stk. 3. For Organisationer under Arbejdsgiverforeningen udregnes Stemmevægten efter de hidtil gældende Regler. Hvor Organisationer under Arbejdsgiverforeningen og Organisationer uden for denne er interesseret i samme Forslag, udregnes Stemmevægten efter den af den paagældende Organisations Medlemmer i det nærmest forudgaaende Kalenderaar udbetalte Arbejdsløn.

§ 9.

Det er forbudt at udstede Erklæringer eller føre Vidner om, hvad der af Parterne oplyses eller foreslaas under de af en Forligsmand ledede Forhandlinger, medmindre dette vedtages af begge Parter, og det drejer sig om Bestanddele af Forliget.

§ 10.

Stk. 1. Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder, for saa vidt ikke højere Straf i Henhold til den øvrige Lovgivning er forskyldt.

Stk. 2. Ved Paadømmelsen af Sager vedrørende Overtrædelse af de i § 4, Stk. 3, og i § 7, Stk. 3, indeholdte Forbud mod Offentliggørelse eller Meddelelse anses det som en meget skærpende Omstændighed, at Meddelelse er tilflyttet Offentligheden, ogsaa selv om dette sker gennem Pressen i Form af „Forlydender".

Stk. 3. Bøder, der idømmes efter nærværende Lov, tilfalder Statskassen.

§ 11.

Stk. 1. Udgifter til Lønninger, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove eller ved særlig Lov.

Stk. 2. Enhver Tvist om Forligsmændenes Kompetence kan indankes til Den faste Voldgiftsrets Afgørelse.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft straks. Samtidig bortfalder Lov Nr. 37 af 28. Februar 1927 om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Bliver Kørekortet ikke fornyet?

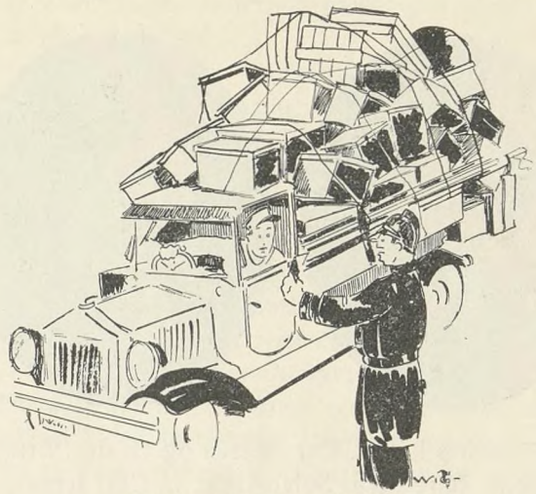

Et Overlæs paa 123 pCt.

Vi omtalte i sidste Fagblad det meningsløse i, at Motorloven saa omfattende som Tilfældet er lægger Ansvaret paa Chaufføren. I Forbindelse hermed bliver vi gjort opmærksom paa en opsigtvækkende Motorsag, der i den nærmeste Fremtid vil komme for Retten i Vejle.

Politiet i Vejle har under Inspektioner i den senere Tid noteret adskillige Lastbiler med Overlæs. Et særlig grelt Tilfælde viste, at Lastautomobilet var overlæsset med 123 pCt.

Politiassistenten, med hvem vort Partiblad i Vejle har haft en Samtale, oplyser, at man under en Bødesag fornylig vedrørende en af samme Firmas Chauffører har konstateret, at Firmaet betaler Bøderne for Chaufførerne og lader disse fortsætte med at køre med Overlæs.

Man har endvidere Eksempel paa, at Chauffører fra samme Firma har maattet betale Bøder 6—7 Gange efter hinanden for samme Forseelse, og for at komme dette Uvæsen tillivs, har Politiet besluttet for Fremtiden at nægte Fornyelse af Chaufførernes Kørekort.

Den første Fornyelse menes at skulle foretages i April, men i dette Tilfælde vil Kortet antageligt ikke blive fornyet.

Politiassistenten oplyser forøvrigt, at Politiet efter Motorloven er berettiget til allerede inden Fornyelsen at tage Kørekortet fra Chauffører, der gentagne Gange forser sig.

Det maa naturligvis betragtes som rimeligt, at der i Loven findes Bestemmelser, som tager Sigte paa ovenomtalte Forhold, for selv om Lastbilerne kan bære en større Vægt end den indregistrerede, saa kan det samme ikke siges at være Tilfældet med Bremserne, hvorfor en saadan Overbelastning frembyder Fare for Færdselssikkerheden.

At Chaufføren ikke for sin egen Fornøjelses Skyld overlæsser Vognen og derved løber Risiko for at komme i Konflikt med Loven, kan man roligt gaa ud fra kun et Paabud fra Vognmanden med aaben eller skjult Trusel fra sammes Side om Afsked medfører Overtrædelse af Loven, og derfor bør den ændres saaledes, at Ansvaret lægges dér, hvor det retteligt er.

Sølvbryllup.

Den 7. Marts kan L. Chr. Jensen og Hustru, Erindlev paa Lolland, fejre deres Sølvbryllup. L. Chr. Jensen, der er en kendt Mand indenfor vort Forbund, blev den 22. Maj 1920 valgt til Formand for Holeby Afdeling og er siden blevet genvalgt, hvilket er en naturlig Følge af den Iver, hvormed L. Chr. Jensen varetager sin Afdelings og sine Kammeraters Interesser.

Den Tillid, som gennem Aarene er vist L. Chr. Jensen, er ikke begrænset til Holeby Afdelings Omraade alene, idet Repræsentanter for samtlige Afdelinger i Maribo Amt ligeledes Gang paa Gang har valgt L. Chr. Jensen til Formand for 7' Agitationskreds, i hvilken Egenskab hans Evner og Energi i udvidet Form er kommet vort Forbund til Gode.

Ved Kongressen i 1932 valgtes L. Chr. Jensen som Suppleant til Forbundets Hovedbestyrelse, i hvilken han indtraadte som Medlem i September Maaned f. A., da der paa Grund af Sygdom blev Vakance. Ogsaa her forventes det, at Forbundet vil faa Gavn af Chr. Jensens Arbejdskraft og Initiativ.

L. Chr. Jensen er oprindelig Københavner, men Kampen for Tilværelsen har altsaa ført ham ned paa „Sydhavsøerne". Igennem de mange Aar, L. Chr. Jensen har arbejdet i vort Forbunds Tjeneste, har hans udmærkede Hustru delt ogsaa saadanne Glæder og Sorger, som følger med Organisationsarbejdet. Forhaabentlig har der været flest Glæder, saaledes at disse i nogen Grad har kunnet erstatte det Savn, som en Hustru naturligt maa føle, naar Manden i stort Omfang er beskæftiget med Organisationsarbejde, der ofte holder ham borte fra Hjemmet.

Overfor L. Chr. Jensen og Hustru udtaler vi paa Højtidsdagen vor Tak og Lykønskning og føjer hertil de bedste Ønsker for Fremtiden.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

40 Aar.

Den 17. Marts kan vort Forbunds Afdeling i Nykøbing paa Falster fejre 40 Aars-Dagen for sin Oprettelse.

De forløbne Aar har været rig paa Begivenheder for Arbejderklassen i vort Land, og ikke mindst for de danske Arbejdsmænd, hvis enestaaende Sammenhold har vakt Beundring langt ud over Landets Grænser.

Kamp har det kostet at naa saa vidt, som Tilfældet er, og i denne Kamp har Forbundets Afdelinger i højeste Grad været medvirkende. De første, nu de ældste, Afdelinger var fremskudte Poster i en begyndende Offensiv, hvis Maal: højere Løn og nedsat Arbejdstid, skabte lysere Vilkaar for de danske Arbejdsmænd.

Vort Forbund har siden da været i rivende Udvikling. De fremskudte Poster er bleven forvandlet til en sammenhængende Front dannet af 520 Afdelinger, bag hvilken Forbundets 120.000 Medlemmer staar enigt opmarscheret, kampklar og rede til naarsomhelst at følge Parolen, hvadenten det gælder Forsvar eller Angreb.

Vi ved, at dette ogsaa gælder vor Nykøbing Afd., hvis Ledere og Medlemmer gennem de mange Aar vi bringer vor Tak og Lykønskning, idet vi hertil knytter Haabet om fortsat Fremgang for Afdelingen i den kommende Tid.

Løbende Konflikter.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Grejs-Sindbjerg (Vejarbejdet for Kommunen)
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Binderup (Kommunen).
Budene (Textilmagasinet)

Hvad de iøvrigt foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

25 Aars Jubilæum.

Den 1. Marts kunde vor Jernbaneafdeling M.'s Formand, H. P. Hansen, holde Jubilæum, idet han da havde været ansat 25 Aar ved De danske Statsbaner.

H. P. Hansen har tillige været interesseret i Organisationsarbejdet paa en saadan Maade, at hans Kolleger — saaledes som allerede anført — har valgt ham til Formand for Jernbaneafdeling M., en Tillidspost, han har været Indehaver af i 14 Aar, i hvilken Tid han har udfyldt Pladsen til sine Kollegers fulde Tilfredshed.

Vi takker H. P. Hansen for hans Indsats til Fordel for sine Kammerater og til Gavn for vort Forbund og føjer iøvrigt vor Lykønskning til de mange andre, han sikkert har modtaget i Anledning af Jubilæumsdagen.

Fascisme og Korporation.

Hovedkendemærket for Korporationen, saaledes som den i Middelalderen blev fastsat af den katolske Kirke og siden den Tid altid er fremstillet og fordret af denne Kirkes Kommentatorer og mest fremstaaende Repræsentanter, er Frihed for Organisation og Virksomhed indenfor Rammen af det af Korporationen tilstræbte Maal vedrørende Samarbejdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Naar man behandler Emnet „Fascisme og Korporation", er det vigtigt, eftertrykkeligt at tale om Frihed for Organisationen og Frihed for Virksomheden. Thi den fascistiske Stat opretholder pro forma Organisationsfriheden for paa denne Maade at foregive et „højere Demokrati". I den italienske Fagforeningslov af Aaret 1926 siges udtrykkeligt, at Fagforeningerne er Organisationer, hvis Medlemskab er frivilligt (skønt Arbejdsgiverne paa Statens Anvisning ogsaa fradrager Kontingentet af de Arbejderes Løn, som ikke er Medlemmer). Ogsaa i Øjeblikket er det i Italien under bestemte Forudsætninger, som naturligvis udelukker enhver normal faglig Virksomhed, endnu muligt at danne Fagforeninger.

Ogsaa i Tyskland bestaar endnu ikke nogen *lovlig* Tvang til at være Medlem af en Fagforening eller rettere sagt af den i dennes Sted oprettede Forening „Kraft gennem Glæde". Hvor stor den *moralske* Tvang er i de fascistisk regerede Lande, behøver vi her ikke at fremstille nærmere. Den fascistiske Stat har med en lille Ændring overtaget Landevejsrøvernes bekendte Parole: Pengene eller Livet! Den fascistiske Stat siger: Indmeldelse eller Sultedøden!

Hvorledes staar det nu til med den frie Virksomhed? Herved søger man ikke engang at bevare Skinnet. Thi Frihed for Virksomheden vilde og maatte i det nuværende Samfund, d. v. s. under de nuværende Ejendomsforhold, betyde Kamp mellem Produktionsmidlernes Ejere og dem, som kun har deres Arbejdskraft at sælge. Da Arbejdet nu er en Vare og Fascismen ikke afskaffer det kapitalistiske Produktionssystem, der bygger paa denne Grundsætning, men tværtimod gennem Godkendelse af det alene saliggørende private Initiativ vil redde og befæste dette, kan Kampen om Prisen for Varen Arbejdskraft i den fascistiske Stat kun afskaffes, naar Sælgeren af Varen Arbejdskraft gøres tavs og værgeløs. Fascisterne kalder dette for „Overvindelse af Klassekamp-Ideologien".

Da vi lever i en Verden, hvor man aldrig kommer i Forlegenhed, dersom man forstaar, i Stedet for Løsningen af et Problem at sætte et ligesaa utydeligt som ubekendt Ord, hittede Fascisterne paa Ordet „Korporation" og Udtrykket „Stænder-Staten". Paa behændig Maade og ubesværet af Ærlighed betjener de sig herved af Navnet paa en Institution fra en Tid, hvor de af Besiddelsesforholdene betingede Klassemodsætninger kun i ringe Udstrækning var forhaanden. Thi i Middelalderens Stænderstat havde Medlemmerne af enhver Stand, forsaavidt de ikke allerede var Ejere af Produktionsmidler, Mulighed, ja, næsten en gennem selve Standen garanteret Sikkerhed for, senere ligeledes at blive Ejere af Produktionsmidler. Enhver Arbejder var saa at sige en fremtidig Mester, d. v. s. Arbejdsgiver.

Men hvorledes bragte Fascisterne det færdigt, ogsaa organisatorisk, at overkline de med et Ord overklinede Klassemodsætninger? Hvorledes var det dem muligt at undgaa den Form for „Korporation", hvor de nu engang forhaandenværende Klassemodsætninger trods alt alligevel maa træde frem?

Italien og Tyskland valgte her — trods al Tale om deres „ensartede Virkeliggørelse af Stænderstaten", en aldeles forskellig Fremgangsmaade. Hvad angaar Behandlingen af Fagforeningsspørgsmaalet virker Mussolini sammenholdt med Hitler næsten som „Marxist". Mussolini er saa sikker i sin Sag og er saa godt kendt med Fagbevægelsens Fundament og de faglige Institutioners Mekanik, at han til at begynde med opretholdt Arbejdsgivernes Organisationer, ja, han har ligetil den allerseneste Tid opretholdt disse og sørger fremdeles for, at den egentlige Korporation, indenfor hvilken Arbejdsgiver- og Arbejderinteresserne paa en eller anden Maade *maa* træde i Modsætning til hinanden, først virker i Hierarkiets højeste Regioner, hvor „Arbejderrepræsentanterne" slet ikke mere kommer til Orde. I aarevis fandtes der, naar man overhovedet vil tale om Korporationer i Italien, egentlig kun Korporationsministeriet og Korporationernes Nationalraad, altsaa kun den øverste Spids. Først i sidste Efteraar bekendtgjordes og besluttedes med stor Pomp den egentlige Oprettelse af Stæn-

derstaten gennem Oprettelse af „Gruppe-Korporationer“ (forinden fandtes der indtil Aaret 1930 kun en eneste virkelig Korporation — i hvert Fald forsaavidt man herunder forstaar et praktisk Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere — nemlig Skuespil-Korporationen).

Det varede saaledes over 10 Aar, forinden man havde udryddet den naturlige Fagforeningstanke i en saadan Udstrækning, at man i det mindste kunde tænke paa at indføre „Stænder-Princippet“ i de højeste Regioner, d. v. s. i Hovedorganerne indenfor en hel Industrigruppe. Hvorfor man gik saa langsomt frem og hvilket Maal man egentlig tilstræbte, forklarer en meget aabenhjertet Rom-Korrespondent ved et borgerligt Blad med, at der endnu stadig fandtes Klassemodsætninger, og at det kostede megen Møje at udslette det sidste Spor af disse Modsætninger. Oprettelsen af Korporationer er — hvad der fremgaar af nævnte Korrespondents Meddelelse, — ikke andet end et Forsøg paa at skjule de virkelige Kendsgerninger. „Thi naar Adskillelsen af de økonomiske Organisationer i Arbejdsgiver- og Arbejderforbund fremdeles, selv om maaske i andre Former end i den liberaldemokratiske Stat, ofte fremmer Klassekampen — og det tiltrods for den fascistiske Lovgivnings Strejke- og Lockoutforbud — saa byder „Corporazioni di categoria“s Indlemmelse som Statsorgan Garanti for, at indenfor en overskuelig Fremtid Klassekampstanken ikke blot som hidtil paa Ideologiens Omraade, men ogsaa paa det praktiske og konkrete Omraade maa vige for Tanken om et Samarbejde mellem de enkelte Stænder“.

Resultatet af en over 10-aarig Kamp mod Klassekampen er altsaa højst beskedent. Interessemodsætningerne bliver tilsyneladende bestaaende, selv om ogsaa de faglige Tanker bliver nok saa grundigt bortorganiseret. Først Arbejderklassens fuldstændige Undertrykkelse giver det ønskede Resultat, som Arbejderne maa betale i Form af regelmæssigt gentagende statligt dekreterede Lønnedsættelser.

Hitler gør sig Sagen væsentlig lettere. Han spærrer „for bestandig“ for Tilgang af nye Medlemmer, d. v. s. han sætter straks Fagforeningerne mat og stifter i deres Sted en Fællesorganisation „Kraft med Glæde“, en Forening, som skal erstatte Fagforeningsarbejdet med underholdende og belærende Foranstaltninger, Ferierejser, Fritidsbeskæftigelse, d. v. s. med de „Lege“, som Hitler alletider foruden Brødet, som man til Nød kan erstatte med smukke Talemaader, har betegnet som Arbejderklassens eneste Aspirationer. Arbejdsgiverorganisationerne, hvis Bestaaen kun har Mening som Modpart til Arbejderorganisationer, opløste sig med største Fornøjelse og tiltraadte ligeledes nævnte Forening. Om Arbejdsgiverne vil deltage i „Kraft med Glæde“ er dog en anden Sag, denne Nydelse vil de utvivlsomt gerne overlade de brave Arbejdere. De vil ogsaa i Fremtiden give sig tilfreds med den Kraft, en smuk Automobil udvikler, samt søge deres Glæder ved Revieraen eller — som Göbbels og Röhm — paa Capri. Saaledes virkeliggør Hitler uden Møje og Besvær „sin“ Stænderstat, og Hr. Ley, Arbejdsfrontens Fører, kunde fornylig triumferende meddele — hvilken Skam for Mussolini —, at „det i Løbet af et halvt Aar var lykkedes ham fuldstændig at uddrive Fagforeningstanken af Fagforbundene“.

Fælles for begge Eksempler, det italienske og det tyske, er Underkendelsen af den Kendsgerning, at man kun kan afskaffe de i Øjeblikket skarpt fra hinanden skilte Klasser af Arbejdsgivere og Arbejdere, naar man i Virkeligheden og ikke kun gennem Navneforandring afskaffer de ubestrideligt bestaaende store Klassemodsætninger og indfører en eller anden Form for sand Ligeberettigelse.

At man ogsaa indenfor den kapitalistiske Økonomi uden Stænderstat kan gøre et saadant Forsøg paa Redning af Kapitalismen, viser Roosevelts Eksperiment. Den amerikanske Præsident, som de fascistiske Voldspolitikere ynder at betegne som Diktator-Kollega, hvad han dog slet ikke er, da hans Beføjelser ikke udspringer af egen Magtfuldkommenhed, men af den amerikanske Præsidents forfatningsmæssige autoriserede Stilling, har endog udtrykkeligt opbygget hele sit Eksperiment paa Respekteringen og Sikringen af denne Ligeberettigelse. Hans første Handling var ikke Afskaffelse af Koalitionsretten, men dens udtrykkelige Anerkendelse. Han véd, at Højnelsen af Arbejdernes Købekraft — som han selvsagt navnlig tilstræber i Kapitalismens Interesse — er en langt bedre Metode til Overvindelse af Klassemodsætningerne end Oprettelse af Korporationer, og han véd, at denne forøgede Købekraft ikke indtræder, dersom ikke de Kredse staar bag denne Aktion, som skal drage Nytte heraf.

Roosevelt lod en af sine øverste Medarbejdere paa den amerikanske Fagforeningskongres til Fremme af et bedre Samarbejde mellem Klasserne sige, at „en fuldkommen og uhindret Økonomi kan udbytte og beherske en hel Nation, og det samme kan ogsaa en fuldkommen og uhindret Arbejderklasse gøre“. Foreløbig synes Faren for en saadan Hemningsløshed — er det maaske anderledes i de fascistiske Lande? — snarere at true fra Arbejdsgivernes Side. Naar der i det sidste Aar forekom usædvanlig mange Strejker i Amerika, skete dette navnlig paa Grund af Arbejdsgivernes Modstand mod Roosevelts Plan, hvorfor disse Strejker ret ofte førtes med Tolerering og Tilslutning fra Roosevelts Administrationsorganer. Deres Formaal var navnlig Indførelsen og Overholdelsen af de saakaldte „Koder“, d. v. s. de for de enkelte Industrier i den samlede Økonomis Interesse fastsatte Lønsatser, som i fascistiske Stater fremdeles — eller maaske igen — er overladt til Arbejdsgivernes Vilkaarlighed.

Om Roosevelts Eksperiment — som endnu omfatter talrige andre Sektorer — (Valutapolitik, Boligbyggeri, offentlige Arbejder, Arbejdsløshedsforsorg etc.) vil lykkes, er et andet Spørgsmaal. Det staar dog fast, at Roosevelt allerede nu uden Fascisme og uden Stænderstat har lagt langt større Opbygnings- og Forstaaelsesvilje for Dagen end alle fascistiske, halvfascistiske og borgerlige Regeringer tilsammen.

(I. F. C.)

Den faste Voldgiftsret dømmer.

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 1. Februar 1934 i Sag Nr. 1874: Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens paa Foreningens Medlem, A/S Horsens Trælasthandels Vegne

mod

De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og dette igen for Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens.

Under nærværende Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens paa Foreningens Medlem A/S Horsens Trælasthandels Vegne indklaget De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmands Forbund og dette igen for Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens med Paastand om, at den nedenfor ommeldte Niels Møller Nielsen anerkendes som Formand i Septemberforligets Forstand, og at som Følge heraf de Indklagede kendes uberettiget til at modsætte sig A/S Horsens Trælasthandels Krav om, at Niels Møller Nielsen udtræder af Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens.

Den af Klagerne givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

Selskabet har to Arbejdspladser i Horsens, nemlig dels ved Aaboulevarden og dels i Allégade. Virksomheden paa sidstnævnte Sted blev tidligere drevet selvstændig, men blev overtaget af Selskabet fra 1. April 1930, paa hvilket Tidspunkt der i denne Virksomhed fandtes en Formand, som siden Overtagelsen vedblivende har fungeret som saadan, og hvis Virkefelt alene omfatter Virksomheden i Allégade, og imod hvis Egenskab som Formand ingen Indsigelse er fremsat. Selskabets Hovedplads er Aaboulevarden, og paa Arbejdspladsen her har der i de forløbne Aar vel ikke været nogen Formand, men Forholdet er det, at man gennem en Aarrække har følt Trang til at have en saadan. Tømmerpladsens Udstrækning er 5—6 Tdr. Land. Arbejdsstyrken varierer en Del; den udgør i Sæsontiden c. 7 Maaneder 25—30 Mand, i Vinteren og Efteraaret et ringere Antal og udgør i Øjeblikket 10 Mand. Det afgørende for Bedømmelsen af Trangen til en Formand maa imidlertid være det Tidsrum, i hvilket Arbejdsstyrken er paa sit Maksimum. Allerede for adskillige Aar siden søgte man fra Selskabets Side Savnet af en Formand afhjulpet ved forsøgsvis at overdrage Formandsfunktionerne til en af de ældste Arbejdere paa Pladsen, men med det Resultat, at vedkommende Arbejder efter et Aars Prøvetid bad sig fritaget herfor under Angivelse af ikke at kunne hævde sig overfor Kammeraterne, hvorefter Ledelsen henvendte sig til en anden af Arbejderne, men ligeledes forgæves. Det er nemlig efter Klagernes Fremstilling vanskeligt indenfor nærværende Branche at finde en til Formand egnet Person, og det er derfor kun naturligt, at der hertil kan hengaa en forholdsvis lang Tid. Det lykkedes imidlertid Selskabet i 1933 at finde en Mand, nemlig Niels Møller Nielsen, som var bosat i Randers, og dér gennem flere Aar havde været ansat paa en Tømmerplads, og som man fandt egnet, og med hvem man derfor traf Aftale om Overtagelse af Stillingen som Formand og om Udtrædelse af Fagforeningen. Nielsen traadte derefter i Marts 1933 i Arbejde hos Selskabet, og efter en Prøvetid i Marts, i hvilken han arbejdede som ganske almindelig Arbejder for at blive sat ind i Arbejdets Gang, oprettede man under 1. April 1933 en Kontrakt med ham, i hvilken Kontrakt det blandt andet hedder i

§ 1:

„Aktieselskabet antager herved Niels Møller Nielsen som arbejdende Formand paa vore Oplagspladser, hvor han skal lede Arbejdet, paase, at der holdes god Orden og forestaa Ekspeditioner af Kunderne og holde Regnskab med, hvad der udleveres til disse. Nielsen skal være villig til at deltage i det øvrige paa Pladsen forefaldende Arbejde."

Kontrakten indeholder derhos blandt andet Bestemmelse om et gensidigt Opsigelsesvarsel af 3 Maaneder, en aarlig Lønning af 3000 Kr. og fuld Gage for een Maaned i Sygdomstilfælde.

Der findes — efter Klagernes videre Fremstilling — som knyttet til Virksomheden paa Aaboulevarden tre Funktionærer, af hvilke den ene er Prokurist og i vidt Omfang er paa Rejse, den anden varetager Salg af Bygningsartikler med Undtagelse af Træ, og den tredie er ret ung og rent handelsmæssig uddannet, saaledes at ingen af disse tre kan udføre en Formands Funktioner. Det paahviler Formanden at fordele Arbejdet, at forhandle med Kunderne og at passe Ekspeditionen paa Arbejdspladsen besørget i rigtig Stand, og det er efter Virksomhedens Omfang af stor Betydning at have en fuldkommen uafhængig Mand til at lede Arbejdsstyrken. Der vil i en Virksomhed som denne ikke ofte forekomme Spørgsmaal om Afskedigelse af Arbejdere; Antagelse og Afskedigelse foregaar i Almindelighed efter en bestemt Turnus, men overfor en Arbejder, som maatte vise en udisciplinær Optræden, maa Formanden være berettiget til Afskedigelse. Naar der endelig ikke er Spørgsmaal om Føring af noget Regnskab, hænger dette naturligt sammen med selve Kontorets Tilstedeværelse paa Aaboulevarden. Under Henvisning til alt forestaaende har Klagerne nedlagt den ovenfor angivne Paastand i Sagen.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De hævder, at der i det her foreliggende Tilfælde ikke foreligger oplyst Omstændigheder, der for Nielsens Vedkommende godtgør et saadant virkeligt Overordnelsesforhold, som gør det nødvendigt fra Virksomhedens Side at stille Krav om, at Nielsen udtræder af Fagforeningen. Det har under Selskabets hidtidige mangeaarige Drift ikke været nødvendigt at have en Formand paa Arbejdspladsen. Selskabet har som ledende Kraft hidtil anset det tilstrækkeligt at have de tre nævnte Funktionærer, uden at dette Arbejdsforhold ses at have aabenbaret nogen Mangel, og det Nielsen nu paahvilende Arbejde er før hans Tiltrædelse bleven udført som Arbejdsmandsarbejde af et af Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer. De Indklagede bestrider derhos, at der skulde være tillagt Nielsen Funktioner, der kendetegner ham som egentlig Formand. Han antager og afskediger ikke Folk og fører intet Regnskab, og han er efter Kontrakten antaget som „arbejdende Formand", hvilket maa være ensbetydende med, at han vel kaldes Formand, men iøvrigt skal deltage i alt forefaldende Arbejde som almindelig Arbejde, hvilket han ogsaa i væsentlig Omfang har gjort.

Under Henvisning til alt foranstaaende hævder de Indklagede, at der i det her foreliggende Tilfælde kun er Spørgsmaal om højst en betroet Arbejderstilling, men ikke om nogen egentlig Formand i Septemberforligets

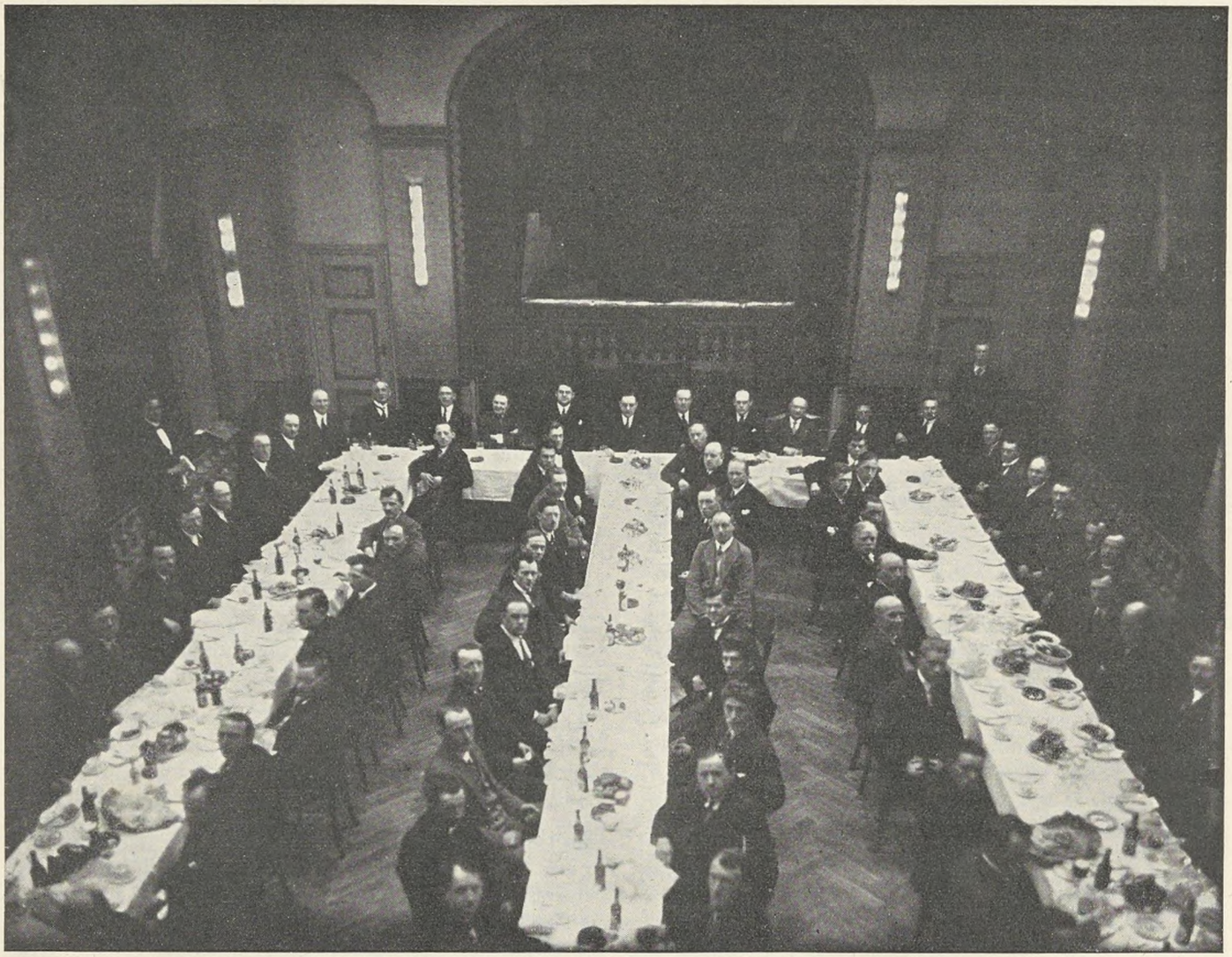

Fra Søndagskursus'et i 2den Agitationskreds.

Forstand, hvorfor det fra Fagforeningens Side maa være berettiget at modsætte sig Selskabets Krav om Nielsens Udtrædelse af denne Forening.

Som det fremgaar af det ovenfor udviklede, drejer Sagen sig i det foreliggende Tilfælde om en Virksomhed, som har været drevet gennem en Række af Aar uden Brug af nogen Formand, og det drejer sig altsaa om en Forandring af et gennem længere Tidsrum bestaaende Forhold. Det maa under disse Omstændigheder paahvile Selskabet at paavise afgørende Grunde for Berettigelsen af det nu fremsatte Krav om Oprettelse af en Formandsstilling, ligesom det maa være Selskabets Sag at drage Omsorg for, at den paatænkte Stilling som Formand og dermed altsaa Overordnelsesforholdet overfor Arbejderne — navnlig hvor han i større eller mindre Grad arbejder med som almindelig Arbejder — fremtræder udadtil paa en saadan effektiv og klar Maade, at der ikke er Rum for nogen berettiget Tvivl. Det ses imidlertid i nærværende Tilfælde fra Selskabets Side ikke paa tilstrækkelig overbevisende Maade oplyst, at Virksomhedens Forhold eller en Ændring i disse har givet beføjet Anledning til nu at beskikke en Formand, ligesom det af det oplyste fremgaar blandt andet, at Tilrettelægningen af Arbejdet for den paafølgende Dag planlægges ikke af Nielsen alene, men af denne i Forening med den ovennævnte tredje Funktionær, og at Antagelse og Afskedigelse af Arbejdere i alt væsentlig sker efter Samraad med Virksomhedens Leder. Som Sagen herefter i sin Helhed foreligger til Bedømmelse, findes der efter Rettens Opfattelse ikke at være tilvejebragt tilstrækkelig sikre Holdepunkter for at statuere det fornødne Grundlag for Anerkendelse af Nielsen som Formand i Septemberforligets Forstand, og Klagernes Paastand vil derfor ikke kunne tages til Følge, hvorfor de Indklagede ville være at frifinde.

Sagens Omkostninger findes efter Omstændighederne at burde udredes af hver af Parterne med Halvdelen.

K e n d e l s e:

De Indklagede, De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og dette igen for Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens, bør for Tiltale af Klagerne, Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens paa Foreningens Medlem, A/S Horsens Trælasthandels Vegne, i nærværende Sag fri at være.

Sagens Omkostninger, 300 Kr., betaler hver af Parterne med Halvdelen.

Prisniveauet.

De af Det statistiske Departement siden Juli 1915 foretagne Beregninger over Prisforandringernes Indflydelse paa Udgifterne i et Husholdningsbudget er, som tidliger meddelt i Statistiske Efterretninger, fra og med Juli 1933 fortsat saaledes, at man som Basis for disse Beregninger bruger et Husholdningsbudget, der er opstillet efter de ved en Forbrugsundersøgelse i 1931 indvundne Oplysninger.

I nedenstaaende Tabel anføres Resultaterne af de saaledes for Januar foretagne Beregninger, idet Tallene for det sidste Aar anføres til Sammenligning.

Udgifternes Fordeling paa Budgettets Hovedgrupper.

	1931 gnstl. Kr.	Jan. 1933 Kr.	Apr. 1933 Kr.	Juli 1933 Kr.	Okt. 1933 Kr.	Jan. 1934 Kr.
Fødevarer	974	925	955	978	1011	1000
Klæder, Fodt., Vask	383	394	409	419	431	438
Bolig	421	433	433	433	433	434
Brændsel, Belysn. .	159	160	160	160	162	164
Skatter, Kontingenter o. l.	436	443	444	461	461	461
Andre Udgifter	727	736	747	747	747	748
I alt ...	3100	3091	3148	3198	3245	3245

Udgiften, beregnet i Procent af Udgiften i Aaret 1931 gnstl. (Udgiften i 1931 gnstl. = 100).

	1931 gnstl.	Jan. 1933	Apr. 1933	Juli 1933	Okt. 1933	Jan. 1934
Fødevarer	100	95	98	100	104	103
Klæder, Fodt., Vask	100	103	107	109	113	114
Bolig	100	103	103	103	103	103
Brændsel, Belysn. .	100	101	101	101	102	103
Skatter, Kontingenter o. l.	100	102	102	106	106	106
Andre Udgifter	100	101	103	103	103	103
I alt ...	100	100	102	103	105	105

Naar Udgiften i Aaret 1931 sættes = 100, var Udgiften efter de i Oktober f. A. gældende Priser 105 og efter de nu for Januar foretagne Beregninger 105.

Hvis man i Stedet for Priserne i Aaret 1931 anvender Priserne i Juli 1914 som Basis, bliver Pristallet for Januar udregnet paa Grundlag af det efter Forbruget i 1931 opstillede Budget 162.

Det i H. t. Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931 beregnede „Udgiftstal", der for Januar 1933 blev 2.287 Kr., udgør 2.434 Kr. for Januar 1934.

Detailpriserne i Januar 1934.

Ved Indberetninger fra Kommunalbestyrelserne i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, fra samtlige Købstadkommuner og fra noget over 100 Landkommuner er der for Januar Maaned 1934 — paa samme Maade som for de foregaaende Kvartaler — fremskaffet Oplysninger til Beregning af Gennemsnits-Detailpriser for Landets forskellige Dele. Oplysningerne er indsamlet i den første Uge af Maaneden.

Fra Oktober 1933 til Januar 1934 har der for de fleste Varer ikke været større Prisændringer bortset fra dem, der skyldes Aarstiden (saaledes er Prisen for friske Spiseæbler steget fra 0,53 Kr. pr. kg i Oktober til 0,70 Kr. pr. kg i Januar).

Dog er der for Smør og Margarine, der ved Loven om Kriseforanstaltninger af 13. December 1933 fik paalagt nærmere bestemte Afgifter, en betydelig Prisstigning.

Paa den anden Side har der for Flæskepriserne i Sammenligning med Oktober været en stærk Nedgang, som maa tilskrives de særlige Foranstaltninger, der i Slutningen af Aaret 1933 blev truffet med Henblik paa en Begrænsning af Eksportslagtningerne.

For Kul og Koks har der været en mindre Prisstigning fra Oktober 1933 til Januar 1934.

Engrospristallet.

Januar 1933—Januar 1934.

1913 — 100	Jan. 1933	Febr. 1933	Marts 1933	April 1933	Maj 1933	Juni 1933	Juli 1933	Aug. 1933	Sept. 1933	Oktbr. 1933	Nov. 1933	Decbr. 1933	Jan. 1934
Vegetabilske Levnedsmidler	95	97	97	96	97	96	98	97	96	93	92	94	95
Animalske —	84	97	92	89	91	87	90	101	109	107	111	108	103
Foderstoffer	97	105	103	101	100	100	103	102	103	99	99	104	106
Gødningsstoffer	92	96	96	96	96	96	96	92	91	93	93	94	95
Brændsel og Smøreolier	120	125	125	121	121	122	123	124	124	126	130	130	134
Metaller og Metalvarer	175	180	177	177	179	180	180	180	182	183	183	183	184
Kalk, Cement, Mursten og Glas	176	176	176	176	176	176	176	176	176	175	175	175	175
Træ og Papir	116	128	128	130	131	135	141	143	148	152	152	152	152
Tekstil og Konfektion	177	185	186	187	191	193	195	194	199	199	198	199	207
Huder, Læder og Skotøj	106	109	108	109	113	123	122	123	125	124	123	124	124
Kemisk-tekniske Varer	140	150	151	151	152	153	155	156	158	159	159	159	159
Engrospristallet...	117	124	123	122	123	123	125	126	128	127	128	129	130
Raavarer og Halvfabrikata	106	113	111	109	110	112	114	112	113	112	113	115	118
deraf til { Levnedsmidler	93	100	98	97	96	96	98	96	97	93	93	97	99
deraf til { Andre Varer	118	125	124	121	124	127	128	128	128	131	133	133	137
Forbrugsvarer	132	139	137	137	138	137	139	144	147	146	147	148	148
deraf { Levnedsmidler	107	113	111	110	111	108	110	116	119	117	119	121	119
deraf { Andre Varer	171	178	177	178	179	181	184	185	189	190	190	190	193
Importvarer	122	130	129	127	128	129	131	131	133	132	133	135	138
Eksportvarer	82	97	93	91	95	89	93	105	113	110	113	109	104
Hjemmemarkedsvarer	122	126	124	124	124	125	127	127	128	127	127	128	127

Arbejdsløsheden blandt organiserede Arbejdere i forskellige Fag i December og November 1933 og 1932.

Fag	Antal Arb. pr. Decbr. 1933	Arbejdsløshedsprocent			
		Decbr. 1933	Novbr. 1933	Decbr. 1932	Novbr. 1932
		pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Bageri- og Konditoriarb..	4 924	39,2	37,1	40,9	37,5
Sukkervare-, Chokolade- og Biscuitarbejdere..	1 633	40,8	4,4	45,1	8,0
Bryggeriarbejdere m. fl....	5 967	14,0	14,9	17,7	18,4
Slagteriarbejdere	8 333	27,3	16,4	21,8	16,9
Tobaksarbejdere	8 374	69,8	19,3	76,4	21,0
Tekstilarbejdere	12 675	11,0	6,8	17,2	7,9
Skræddere	11 568	20,2	11,9	29,2	24,0
Hatte- og Buntmagere...	1 407	34,8	31,7	45,8	39,6
Skotøjsarbejdere	4 238	20,0	14,7	31,9	20,9
Murere	8 897	48,3	23,3	59,9	51,1
Hustømrere	8 331	51,8	32,4	65,8	57,8
Snedkere	9 207	40,5	25,0	60,8	46,9
Malere	6 716	61,7	43,9	71,0	60,4
Sadelm. og Tapetserere ..	2 080	38,5	18,5	48,2	34,8
Træindustriarbejdere	4 433	37,8	24,9	54,4	40,0
Karetmagere	1 160	33,6	28,2	46,1	44,4
Keramikere	1 423	13,1	7,3	46,2	16,4
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere.....	1 230	36,9	17,5	48,4	26,8
Blikkenslagere	2 148	28,4	18,5	44,1	35,8
Smede og Maskinarb.....	31 251	35,0	30,7	44,9	42,7
Formere	2 059	56,9	38,3	65,4	50,5
Elektrikere	2 984	24,2	17,5	39,6	34,3
Papirindustriarbejdere ...	1 534	2,8	2,5	5,0	3,5
Bogbindere	4 108	15,7	10,6	28,4	18,6
Typografer	6 260	15,5	13,5	18,7	15,0
Handels- og Kontormedhj.	20 213	10,9	12,0	14,6	16,6
Dansk Arbejdsmandsforbund m. v.....	107 171	46,6	32,7	46,4	39,5
Murerarbejdsm. i Kbhvn..	1 776	57,7	33,0	63,5	50,2
Landarbejdere.....	26 000	50,1	31,3	55,9	47,1
Sømænd	4 201	34,5	29,1	36,6	32,1
Søfyrbødere	2 323	39,6	33,6	38,6	38,7
Kedel- og Maskinpassere.	2 327	13,5	9,3	16,9	11,7
Kvindeligt Arbejderforb..	12 610	28,8	22,3	41,1	33,4
Andre Fag.....	22 600	33,9	24,1	37,3	30,5
Ialt...	352 161	37,5	25,7	42,8	35,1

Generalstrejken i Frankrig

Meningen med Generalstrejken var faktisk dobbel. For det første skulde den være en P r o t e s t mod Politiets og andre Autoriteters velvillige Holdning overfor Fascisternes stadig frækkere Optræden samt mod Regeringens vege Holdning, idet denne forsagede sin Pligt, at føre et kraftigt demokratisk Regime i Henhold til de sidste Valgs Udslag. Politiet i den franske Hovedstad var efterhaanden blevet upaalideligt under Chiappe's Ledelse med Hensyn til at holde Fascisterne i Ave. Det var efterhaanden blevet utaaleligt at se, hvorledes Ordenens Haandhævere gjorde Forskel paa deres Optræden mod Medlemmer af Arbejderbevægelsen og fascistiske Rudeknuserdrenge.

For det andet var det Meningen med Strejken at a d v a r e alle rette vedkommende, at de franske Arbejdere ikke saadan uden videre agter at lade sig behandle som deres tyske Kammerater, ligesom de heller ikke vil vente, til en afgørende Modstand er blevet umulig.

Fagforbundets Opraab blev overtaget af det kommunistiske Fagforbund og af de forskellige selvstændige Organisationer. Kommunisterne havde imidlertid stillet Krav om samtidigt at faa forbedret Arbejdsbetingelserne, mens vore Folk havde gjort Fascismens Bekæmpelse til eneste Formaal. I deres Opraab henvendte de sig ikke blot til alle Arbejderne, men i Særdeleshed til de unge, for hvem vor Bevægelse skal erobre en bedre Fremtid, end Kapitalismen kan byde dem, samt til Bønderne, de „Intellektuelle" og Teknikerne. Man paaviste samtidig, hvorledes Fascisterne uden nogen Beføjelse dertil søgte at udnytte den senere Tids Finansskandaler, medens de hjælper til at faa Folk til at lukke Øjnene for de kapitalistiske Misligheder, som f. Eks. ved den sidste store Jernbanekatastrofe.

Strejken er lykkedes i alle Retninger.

Med Undtagelse af Royalisternes Organ udkom bogstavelig talt ikke et eneste af de talløse Morgen-, Middags- og Aftenblade. Post, Telegraf og Telefon var sat udenfor Virksomhed. (I Postvæsenets Hovedbygning havde de strejkende besat Trapperne for at hindre Adgang til eventuelle „arbejdsvillige", og de gjorde ingen Undtagelse for Generaldirektøren, som ikke kunde komme paa sit Kontor!) Sporvogne og Autobusser, som Direktionen havde set sig i Stand til at sende et Par Stykker afsted af, forsvandt helt ud af Bylivet ved Middagstid. Undergrundsbanen kunde køre meget uregelmæssigt til Kl. 20, men saa maatte den ogsaa indstille Arbejdet. Alle Teatre var lukket, ligesom talrige Magasiner og Butikker. Der var ingen Gadehandel. Alt Bygningsarbejde hvilede; ogsaa Fabriker og baade store og smaa Værksteder var lukket. De fleste Skoler var spærret, idet 80 % af Lærerne deltog i Strejken, enten fordi Børnene var blevet hjemme, eller ved at underholde Børnene paa anden Maade end med Undervisning.

Paris er en Verdensby som ingen anden, men hele Dagen igennem lignede den en stille Provinsby med Hensyn til Samfærdslen, og om Aftenen var de ellers mest travle Steder som uddød. Ved 20 Tiden var de militære Vagtposter ved Østbanegaarden de eneste levende Væsner paa den store og ellers saa travle Plads.

Om Eftermiddagen afholdt det socialdemokratiske Parti en Demonstration i et af Yderkvartererne. Fagforbundet deltog ikke heri, men Kommunisterne havde derimod kaldt paa deres Tilhængere. Trods de store Afstande var der over 100.000 Demonstranter. Gaderne, der førte til Byens Centrum, var spærret ved hele Korps af Politi og Kavalleri. Paa en saadan Afstand fra Demonstrationen, at deres Syn ikke kunde irritere Demonstranterne, stod ogsaa Brandmændene, medens Kasernerne var fyldte med Soldater af alle Vaabenarter.

Det var utvivlsomt en indtrykvækkende Demonstration, men fremfor alt var det Arbejderbevægelsens rolige Maade paa at give Udtryk for deres Kraft og Vilje ved G e n e r a l s t r e j k e n, som har gjort saa stort Indtryk.

Vore franske Kammerater kan være tilfredse og stolte af deres Arbejde.

De har med denne Advarsel erklæret Kampen paa Liv og Død mod Fascismen — og de vil blive tro mod dette Løfte!

I. T. F.

Siden sidst.

Odense A. Udvalget for Kanal- og Havnevæsenet: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at et af Afdelingen fremsat Krav om, at der for et Vejarbejde bestaaende i Ophugning og Harpning af Stenmaterialerne i en gammel Vejbane og Trilning af disse hen til en ny anlagt Vej ved den nye Benzinhavn, enten gives Akkord eller Akkordafsavnstillæg til Timelønnen. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men det vedtoges at forelægge Spørgsmaalet for Magistraten, og at der — saafremt denne ikke kan godkende Forbundets Krav — tages Voldgift paa Spørgsmaalet. Den 18. November meddeler Udvalget for Kanal- og Havnevæsenet, at det nu er vedtaget, at der ikke skal holdes Voldgift i Sagen, hvorefter man straks har udbetalt Arbejderne det forlangte Tillæg. Den 22. November meddeler Afdelingen, at Pengene er blevet indbetalt paa dens Kontor.

Randers J. Entreprenør, Murermester M. Jørgensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har et større Jordarbejde — Udgravning af 20.000 m³ Jord af en Bakke — i Entreprise for Kommunen, nægter at give Akkord paa Arbejdet eller betale 15 % Akkordafsavnstillæg som for et „større Jordarbejde". Jorden bortkøres paa Hestevogn og Biler. Arbejderne aflønnes med en Timeløn af 105 Øre. Efter nogen Korrespondance med Entreprenøren, der henviste til, at da der i Kontrakten med Kommunen er indført Bestemmelse om, at „Kommunen leverer de fornødne Arbejdere, som anvises af Socialkontoret og maa arbejde 14 Dage ad Gangen, hvorfor betales 105 Øre i Timen", kunde han ikke give Akkord eller betale Akkordafsavnstillæg, afholdtes den 21. November et Møde, ved hvilket Entreprenøren indgik paa at betale til samtlige ved Jordarbejdet i Vester Altan beskæftigede Arbejdere 105 Øre pr. Time plus 20 % Akkordafsavnstillæg = 126 Øre pr. Time indenfor normal Arbejdstid regnet fra indeværende Lønningsuges Begyndelse.

Skaade. Gas- og Vandmester Ladegaard: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der har faaet overdraget et 4000 Meter langt Vandledningsarbejde i Saralyst i Entreprise, kun vilde betale en Timeløn af 105 Øre, men da Afdelingen fremsatte Krav om Akkord i H. t. Entreprenør-Landsoverenskomsten, nægtede at give Akkord paa Arbejdet og i Stedet tilbød at betale Timeløn plus 20 % Tillæg. Arbejdet er ikke paabegyndt, og Firmaet er Medlem af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Afdelingen med Vejledning om, hvorledes den skulde forholde sig, meddelte denne, at Firmaet ved Forhandling den 20. November var indgaaet paa at aflønne Arbejdet i H. t. Entreprenør-Priskuranten og derudover et Beløb paa Kr. 100,00 for eventuelle Forhindringer (Sten o. l.). Der beskæftiges 20 Mand.

Skjern. Murermestrene Stampe og Lethagen, Videbæk, og Johannes Larsen, Astrup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de 3 Mestre, af hvilke Stampe og Lethagen er Medlem af Mesterorganisationen, medens Laursen er uorganiseret, aflønner de Arbejdsmænd, der beskæftiges hos dem ved Opførelsen af et Mejeri i Astrup, med en Timeløn af 75 Øre, men desuagtet har paavirket Arbejdsmændene til at paaføre deres Timesedler, at de faar udbetalt 105 Øre i Timen, da de saa mente sig fri for Indblanding i Sagen fra Forbundets Side.

Forbundet paatalte Sagen overfor Hovedorganisationen for Mesterforeningen i Byggefagene og henstillede til den at paalægge de 2 Mestre, der var Medlemmer af den, at overholde Overenskomsten samt efterbetale det for lidt betalte eller i modsat Fald Afholdelsen af et Mæglingsmøde.

Den 2. September indberetter Afdelingen, at Mestrene Stampe og Lethagen havde overdraget hele Arbejdet til Murerm. Johs. Laursen, og den 12. September meddeler Mestrenes Hovedorganisation ligeledes, at de 2 Mestre har overdraget Arbejdet til Laursen, og at de er villige til at efterbetale det til Overdragelsesdagen den 23. Juli for lidt udbetalte.

Sagen indbragtes derefter for Den faste Voldgiftsret med Paastand om, at Murermestrene Stampe og Lethagen dømmes til at respektere Overenskomsten samt idømt Bod for Brud paa samme. Ved Rettens forberedende Møde den 10. November forligtes Sagen saaledes, at de Indklagede, Murermestrene Stampe og Lethagen til fuld Afgørelse af de paaklagede Forhold betaler Kr. 300,00 til Dansk Arbejdsmands Forbund inden 15 Dage.

Svendborg. Murermester Carlsen, Gudme: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt med Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Anledning af, at Mesteren, tiltraadt for, at der var Enighed mellem ham og Arbejderne om, at Udgravningen af en Kælder skulde udføres i Akkord, og hvor Akkordsummen androg ca. 120 Kr., ikke desto mindre kun har udbetalt 80 Kr. i Arbejdsløn. Endvidere har Mesteren ved Opførelsen af et Hus i Svendborg i Sommer aflønnet de hos ham beskæftigede Arbejdsmænd med en Dagløn af 5 Kr. i Stedet for Timeløn 105 Øre. Sagen paataltes overfor Mestrenes Hovedorganisation med Henstilling til den om at paalægge Mesteren at efterbetale det forlidt udbetalte. Den 8. November meddeler denne, at Sagen er i Orden, og den 11. November indberetter Afdelingen, at Sagen efter en Del Forhandlinger er gaaet i Orden paa den Maade, at Mesteren efterbetalte 41 Kr. som resterende Akkordbetaling for Kælderudgravningen samt til fuld Afgørelse af forlidt udbetalt Løn til de 21 Mand i Sommer efterbetalte 100 Kr.

Veggerløse. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ved Forhandling med Overbanemesteren om Akkordprisen for et Sporforstærkningsarbejde mellem Veggerløse—Gedser, ikke er lykkedes at opnaa Enighed. Desuden ønsker Afdelingen Medbestemmelsesret over, hvormange Arbejdere, der skal beskæftiges i Akkorden, og at Afdelingens Medlemmer antages til at udføre Arbejdet, samt at Statsbanerne godkender en af Arbejderne valgt Tillidsmand. Ved en Forhandling den 30. November enedes man om, at Arbejdet udføres i samlet Akkord til en Betaling af Kr. 4,35 pr. løbende Meter, hvor der for Tiden findes Stenballast og Kr. 4,47 pr. l. m, hvor der for Tiden findes Grusballast. Endvidere enedes man om, at Statsbanerne bestemmer, hvormange Meter Spor, der skal lægges pr. Dag, medens Afdelingen bestemmer Mandskabsantallet, samt at der kun skal beskæftiges Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund.

Vejby Tibirke. Vejby Tibirke Sogneraad: Afdelingen indberetter, at den ved en Forhandling med Sogneraadet har opnaaet følgende Forbedringer af Akkordpriserne: Betalingen for Slagning af Skærver forhøjedes fra Kr. 5,50 til Kr. 6,00 pr. m³. Betalingen for Opstilling af Skærver og Ral forhøjedes med 10 %. Forbedring af Akkordprisen for Tril ved Udlægning af Skærver, Ral og Grus paa Veje, Tjære- og Colasarbejde betales, naar det ikke udføres i Akkord, med Timeløn 111 Øre plus 15 % Tillæg.

Vejby Tibirke. Gribskovbanen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) At Banen har aflønnet en paa Tisvildeleje Station i Sommer beskæftiget Ekstramand med Maanedsløn Kr. 220,00. uagtet han kun var beskæftiget i 3 Maaneder. 2) At de i Banens Grusgrave beskæftigede Arbejdere aflønnes med en af Banen — uden Forhandling med Arbejderne derom — fastsat Akkordpris af 50 Øre pr. m³. Afdelingen har forlangt, at den midlertidig ansatte Ekstramand skal afregnes med 111 Øre pr. Time for den Tid, han har været beskæftiget, og Arbejderne i Grusgraven aflønnet med 111 Øre pr. Time, indtil Enighed opnaas om en Akkordpris. Ved en Forhandling den 15. November ordnedes Spørgsmaalene saaledes: Ad 1) Banen udbetaler 100 Kr. til Ekstraarbejderen, idet Forbundet hævder, at saafremt Arbejdet kun strækker sig over Sommerhalvaaret, er det at betragte som midlertidigt Arbejde og skal aflønnes med 111 Øre pr. Time, dog kan Søndagsarbejde aflønnes med Timeløn plus 50 % Tillæg. Ad 2: Banen erklærer sig villig til, hvis Afdelingen fastholdt Kravet, at aflønne med Timeløn 111 Øre.

Vraa. Vraa Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet for et Vejarbejde, hvortil der af Statskassen ydes 80 % Tilskud, kun vil betale en Dagløn af Kr. 5,00. Ved en Forhandling den 17. November opnaaedes Enighed om, at der for Udførelse af alt Arbejde, til hvilket Staten yder Tilskud, betales en Timeløn af 105 Øre.

Ved samme Forhandling blev der truffet Aftale om Sogneraadets Tilskud til Kontingentbetaling samt om Understøttelsernes Størrelse i H. t. Socialreformloven.

Værløse. Entreprenørfirmaet Bird, Kbhvn.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Entreprenørforeningen, og udfører et Jordarbejde paa Statens nye Flyveplads ved Værløse, har aftalt en Entreprise med 2 paa Pladsen arbejdende Holdformænd, der er saa lav, at Arbejderne kun kan tjene 4 à 5 Kr. pr. Dag. Arbejdet omfatter Læsning af Jord, Pasning af Tip og Paalægning af Muldjord. Da den med de 2 Holdformænd — udenom Afdelingen — afsluttede Akkordpris ligger langt under de i Entreprenør-Priskuranten fastsatte, mener Afdelingen ikke, dens Medlemmer er pligtige at arbejde efter den. Ved en Forhandling den 20. November oprettedes følgende Overenskomst vedrørende Arbejdet paa Flyveplads Parcel 2:

For Afgravning og Paafyldning af 9400 m³ Jord betales der pr. m³ Kr. 1,51, heri er Arbejdet ved Flytningen af Muldjordstæppet indbefattet. Der leveres dog Arbejderne Hestekraft til Jordslufning. For Frasortering af Granitsten betales pr. m³ Kr. 1,50. Den paa Arealet værende Granplantage overlades Arbejderne uden Vederlag mod, at ekstra Krav om Tillæg for Gene af Rødder bortfalder.

Fabrikarbejderne: Københavns. Firma L. N. Dehns Vaskeri: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Arbejdsgiverforeningen i Anledning af, at Firmaet, hvis Direktør er Formand for Dampvaskeriejerforeningen, har aflønnet 2 Mand med henholdsvis Kr. 45,00 og Kr. 30,00 pr. Uge, uagtet den overenskomstmæssige Løn er Kr. 60,00 pr. Uge. Afdelingen har krævet Overenskomsten overholdt og det for lidt udbetalte Beløb efterbetalt. Ved et lokalt Mæglingsmøde opnaaedes ikke Enighed, idet Firmaet hævdede, at de 2 Mand arbejdede som Elever. Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen den 4. Januar enedes man om, at Firmaet efterbetaler det Beløb, de 2 Mand har faaet forlidt udbetalt fra deres Antagelse til den 9. December 1933. Beløbet vil blive opgjort af Firmaet og betales til Afdelingen.

Fabrikarbejderne: Københavns. Akts. Glud & Marstrands Fabrikker, Carl Lundsgade: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke mere vil betale det i den lokale Overenskomst fastsatte Tillæg af 10 Øre pr. Time for Arbejde i Pakkestuen til en Mand, der har været beskæftiget ved dette Arbejde i over 3 Maaneder. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Firmaets Repræsentanter hævdede, at alle de med det tidligere Firma (Akts. Carl Lunds Fabrikker) gældende Aftaler var opsagt allerede i 1932 til Udløb samme Aar, hvorefter der havde været ført lokale Forhandlinger om Sagen og da Enighed ikke var opnaaet, var Aftalerne bortfaldne. Afdelingen hævdede heroverfor, at de med Carl Lunds Fabrikker trufne Aftaler fremdeles var gældende ogsaa for Akts. Glud & Marstrands Fabriker, der havde overtaget Firmaet, idet de var forlængede i Medfør af Lov af 31. Januar og iøvrigt — bortset herfra — i hvert Fald var gældende, indtil et Timandsmøde var afholdt om Spørgsmaalet og et saadant var ikke afholdt. Der opnaaedes ikke Enighed, men Forbundets Repræsentanter forbeholdt sig at kræve Sagen behandlet paa et Timandsmøde. Ved Timandsmødet den 31. Oktober vistes Sagen angaaende Tillæg for Arbejde i Pakkestuen tilbage til lokal Forhandling, hvorunder der ogsaa vil være at forhandle om de øvrige Spørgsmaal, der er angivet i den lokale Aftale af 8. Juni 1929 mellem Carl Lunds Fabriker og Arbejdsmændenes Tillidsmand og som ikke er afløst af nye Aftaler mellem Parterne eller er bortfaldet som Følge af Arbejdets Overflytning til Fabrikken i Løveallé. De Spørgsmaal, hvorom der ikke er opnaaet Enighed inden 1. December 1933, behandles videre paa Timandsmøde.

Den 25. November indberetter Afdelingen, at det har vist sig ganske umuligt at opnaa Enighed ved de lokale Forhandlinger, da Firmaet stadig nægter at betale efter de omstridte Aftaler eller at træffe ny Aftaler med de vedrørende Medlemmer.

Ved et nyt Timandsmøde den 16. December enedes man om følgende:

Prøvearbejde: Firmaet indgik paa at give Akkord i saa stor Udstrækning som muligt ved Prøvearbejde og Smaaarbejder.

Pakkestuen: Firmaet indgik paa at fordele et Beløb paa ialt 15 Øre pr. Time som personligt Tillæg til de ved Pakning beskæftigede Arbejdere.

Slibning: For Slibning og Pudsning, som ikke udføres i Akkord, gives et Tillæg af 14 Øre pr. Time.

Særaftaler: Der efterbetales i Henhold til tidligere bestaaende Aftaler indtil Timandsmødets Dato, hvorefter Særaftalerne med Akts. Carl Lunds Fabrikker bortfalder.

Svejseren: Det paagældende Forhold vedrørende Svejseren, der midlertidig var overflyttet fra Løveallé, afregnes i Overensstemmelse med „Fælles Værkstedsregler".

Fabrikarbejderne: Københavns. Akts. Glud & Marstrand, Løveallé: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Akkordpris eller om et rimeligt Tillæg for Arbejdet ved produktionsmæssig Fremstilling af Kaminforsatse. Arbejdsmændene aflønnes med Timeløn, medens Blikkenslagerne udfører Arbejdet i Akkord. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 16. December sluttede Sagen, idet Firmaet erklærede, at Arbejdet afregnes med gennemsnitlig Akkordfortjeneste minus 20 %. Saafremt Afregning ikke har fundet Sted, sker den fornødne Efterbetaling.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 5 | 15.–3. | 1934 | 39. Aarg.

har du læst

dit

FAGBLAD?

erholdes

Gratis

2 Gange pr. Maaned

I DIN AFDELING

Fagbladet

faas gratis i din Afdeling, hvis du ønsker det!

Husk

derfor at forlange Fagbladet udleveret, saaledes at intet Eksemplar forbliver upaaagtet. Lad ikke Fagbladet ligge henslængt paa Arbejdspladsen, men tag det med til dit Hjem.

Læs Fagbladet — dit eget Blad!

LANDARBEJDERFORBUNDETS FAGLIGE OMRAADE

Efter en indgaaende Behandling har Arbejdsnævnet nu fastlagt Landarbejderforbundets faglige Omraade. — Under 12. f. M. tilskrev Arbejdsdirektoratet vor Arbejdsløshedskasse saaledes:

»Til

Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Paa dertil given Foranledning skal man meddele, at Spørgsmaalet om Afgrænsningen af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses faglige Omraade har været til Behandling i Arbejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen, senest paa dennes den 6. d. M. afholdte Møde.

Nævnet vedtog at fastsætte Kassens Omraade i Overensstemmelse med nedenstaaende Definition, der vil være at optage i Kassens under Trykning værende Vedtægt som Stk. 2 i § 5:

»Stk. 2. Ved Landbrugsfaget i den i Stk. 1 ommeldte Betydning forstaas egentligt Landarbejde paa Landbrugsbedrifter. Andre paa Landet forekommende Arbejder, saasom Dræningsgravning, Mergelarbejde, Tørvearbejde, Skovarbejde, Skærveslagning og Vejarbejde m. m. betragtes derimod ikke som Landbrugsarbejde, med mindre saadanne Arbejder udføres paa en Landbrugsejendom som et Led i dennes Drift. Det er derhos en Betingelse, at Arbejdet udføres uden Mellemkomst af Entreprenør, medmindre Arbejdet ganske overvejende udføres af Ejendommens egne Folk. Som Entreprenørarbejde i denne Forbindelse betragtes Arbejde udført ved Trediemand eller efter Trediemands Plan.

sign. VATER.

/Schrøder Hansen.
Fm.«

Af Hensyn til en haardt tiltrængt Revision af de mange Steder ude paa Landet skændig lave Lønninger, af Hensyn til den Fare det efterhaanden stadig synkende Lønniveau paa Landet frembyder for samtlige fagorganiserede Arbejderes Lønninger her i Landet, hvad den indeværende Lønsituation saa tydeligt bærer Vidnesbyrd om, og af Hensyn til selve Landbrugets egne Arbejderes ofte usle Arbejdsbetingelser er det at haabe, at Landarbejderforbundet nu hurtigt giver Plads for vort Forbund til Løsningen af de foreliggende betydningsfulde Organisationsopgaver der ude, hvor manglende fagorganisatorisk Forstaaelse af en i Forvejen vanskelig Opgave i altfor lang Tid har været Bønder, Sogneraad og andre fagforeningsfjendske Magthavere for god en Hjælp til at trykke Arbejdslønnen stadig længere og længere ned.

Der er nok at tage fat paa for Landarbejderforbundet endda. *A.*

AGITATIONEN

Gennem det sidste Aar har vi ved en intensiv Agitation gjort en stor Indsats for at knytte alle uorganiserede og daarligt organiserede Arbejdere, som er beskæftiget ved Arbejdsmandsarbejde til vort Forbund. Denne Agitation vil vi paa Grundlag af indvundne Erfaringer fortsætte og udbygge ogsaa i indeværende Aar.

Til Støtte for den fortsatte Agitation i den kommende Tid vil der blive udarbejdet en nærmere Plan, om hvis Enkeltheder, der vil blive fremsendt Meddelelse, naar de fornødne Overvejelser er afsluttet. Indtil da maa vi kraftigt henstille til vore Agitatorer at fortsætte Arbejdet, saaledes at Linjen i Agitationen holdes, og Opnaaelse af de hidtidige gode Resultater fortsættes til Gavn for vort Forbunds Indflydelse udover Landet, thi kun derved rykker vi nærmere mod Maalet:

Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund!

TIDENS MARTYRER

Tidens største og mest omfattende Spørgsmaal — Arbejdsløsheden — der har udviklet sig til at blive et Martyrium for alle dem, der rammes, er stadig uløst, ja, det kan maaske endda siges at være blevet mere kompliceret. Det kan ikke paastaas, at der har manglet Forslag til Afhjælpning, tværtimod, Forslag af mangfoldig Art har været fremsat og drøftet, og en Del har ogsaa været prøvet, men om de fleste gælder Betegnelsen: Uegnet til Formaalet.

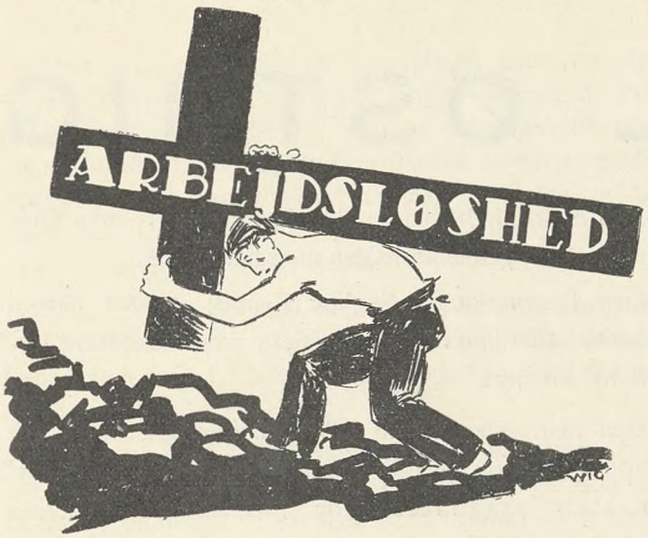

Iværksættelse af Arbejder har været det mest nærliggende, men har trods Paabud og Støtte fra Stat og Kommune vist sig utilstrækkeligt, selvom Tallet paa Arbejdsløse paa visse Tider har vist nedadgaaende Tendens. Resultatet af alle Bestræbelser har været som for den strikkende Kone, der troede sit indfiltrede Garn redet ud, men kort efter gjorde den Erfaring, at Garnet tværtimod var gaaet i Haardknude. Arbejdsløsheden er det Kors, som bæres af Nutidens Martyrer — de Arbejdsløse — disse er nemlig blevet Ofre for Rationaliseringen af Produktionsmidlerne og det forældede Fordelingssystem, der hindrer Adgangen til Opnaaelse af fælles Andel i de som Følge af den forbedrede Teknik indvundne Fordele.

Produktionsmidlernes Forenkling og Udvikling har medført, at et mindre Antal Arbejdere indenfor den bestaaende Arbejdstid kan frembringe den for Samfundets Behov nødvendige Produktion, endda til Overmaal, og heri ligger i Virkeligheden al fornøden Underbygning for Kravet om Nedsættelse af Arbejdstiden, den, som det synes, eneste farbare Vej til Afhjælpning af Arbejdsløsheden er paapeget fra Arbejdernes egen Side.

Denne Udvej, som mellem andre foreslaaede Midler har samlet den største Interesse — ogsaa ved internationale Konferencer — kan ikke afvises med den fra Arbejdsgiverside velkendte Gestus om opstaaede Vanskeligheder ved at finde kvalificeret Arbejdskraft til Udvidelse af den ved Arbejdstidens Nedsættelse nødvendige Arbejdsstyrke.

Tiden har ganske vist vist os, at der findes en Klasse af Medborgere, der — uanfægtet af den Nød, der har ramt de Arbejdsløse — fremdeles kun tænker paa egen Fordel, men det vil dog ikke lukke Øjnene paa den Arbejderklasse, som fremdeles yder sin Indsats til Gavn for Samfundet, og som ikke agter fortsat at finde sig i, at en stor Part hertil hørende Kammerater yderligere proletariseres derved, at Afstanden mellem disse og Produktionen stadig forøges, og derved ogsaa Udsigten for de Arbejdsløse til paany at kunne genopleve en menneskelig Tilværelse.

Altfor længe har den nuværende Tilstand raadet, og selvom det maa erkendes, at der fra Regeringens Side med Flid er søgt gennemført Love og Anordninger til Støtte for Genoptagelse af Virksomhed, der kan yde Beskæftigelse til de Arbejdsløse, eller til Imødegaaelse af de Virkninger, som Arbejdsløsheden har ført med sig ved Understøttelse, saa er dette dog ikke nok. Man kan opretholde Eksistensen med Understøttelse en Tid, selvom denne Understøttelse aldrig vil naa en Størrelse, der bærer opover Sultegrænsen, men en Dag melder der sig et uafviseligt Krav fra de Arbejdsløse om Andel i de Livets Goder, som fremdeles nydes af andre Medskabninger, og det kan ikke undgaas, at de Arbejdsløse, der mere end nogen andre føler Trykket af Tidens Kors paa Fortvivlelsens Baggrund, rejser Krav, som af mindreforstaaende maa anses for uigennemførlige.

Gangen til Hjælpekasser og senere Socialkontorer med stigende Krav til de Arbejdsløse om personlige Oplysninger har efterhaanden antaget en irriterende

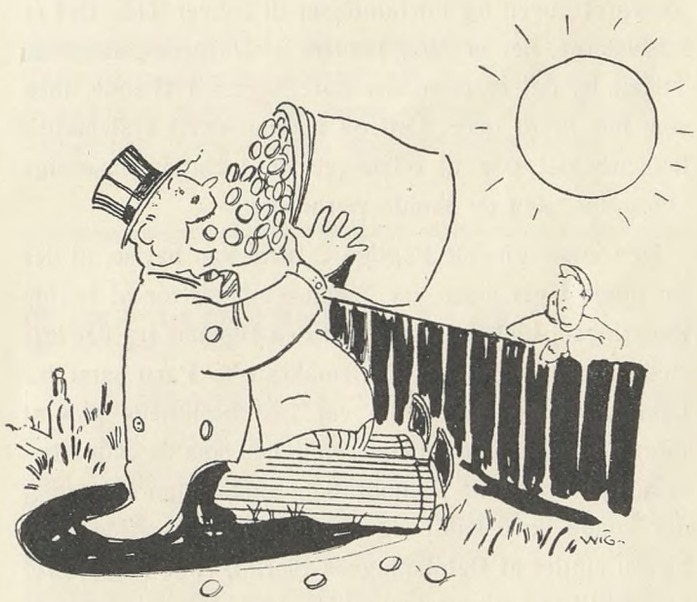

Form. Stadige Gentagelser af den Enkelte om sin egen Nød, og den stadige Følelse af Afklædthed overfor Samfundets Krav om Oplysninger, som den Arbejdsløse maa forudsætte er unødvendige i en Tid som den, vi oplever, forøger Lidelsen, der ingenlunde bliver mindre ved Gentagelser.

Arbejdsløsheden ligger som et Piskeslag over det

bestaaende Samfunds Fysiognomi; rødt og blodigt træder det frem som et Urettens Mærke, og kun ved det mest omfattende Sammenhold fra Arbejdernes Side og ved gennemført Offervilje fra dem, der fremdeles ejer den Lykke ved Arbejde at kunne forsørge sig og sine, vil der forhaabentlig inden længe skabes en lysere Tid for Tidens Martyrer — de Arbejdsløse. R — d t.

AFDELINGER ◄

Afdelinger, som maatte have skiftet Adresse eller Telefonnummer siden Januar, bedes omgaaende meddele dette til Hovedkontoret, saaledes at Adressefortegnelsen kan blive bragt i Overensstemmelse hermed.

HJÆLP TIL ØSTRIG

Manifest fra Den Internationale faglige Central.

Efter den blodige Tragedie i Østrig udtaler den Internationale Faglige Central overfor den østrigske Arbejderklasse sin dybeste Solidaritet og største Beundring. Med uforligneligt Heltemod forsvarede vore østrigske Kammerater deres Sag, deres Frihed og Liv mod et forbryderisk og afskyeligt Anslag fra de østrigske Fascisters Side.

Den Internationale Faglige Central protesterer mod den af den østrigske Regering udspredte nederdrægtige Bagvaskelse, hvis Hensigt er at vælte Ansvaret for Borgerkrigen og det udgydte Blod over paa Arbejderorganisationerne. Saa langt fra at bekæmpe Landets forfatningsmæssige Regime har Arbejderne i Østrig tværtimod forsvaret Loven og Forfatningen til enhver Tid. Det er Fascisterne, der er Modstandere af forfatningsmæssige Tilstande, det er dem, der har Magten i Hænde, men som har brudt deres Ord og i Maanedsvis systematisk har arbejdet paa at ødelægge de forfatningsmæssige Garantier, som de skulde værne om.

Den internationale Faglige Central kan bevise, at der for nogle Uger siden var Forudsætninger for at fæstne Regeringen, idet der var sikret den Bistand fra det kristelig-sociale og det socialdemokratiske Parti samt fra Landboforbundet, der alle var fast besluttede paa at forsvare saavel Østrigs Uafhængighed som de endnu bestaaende Rester af Demokratiet. En saadan Regering, der kunde have kaldt sig stærk, fordi den vilde være bleven støttet af Befolkningens Flertal, vilde have været i Stand til at beskytte Landet imod alle fascistiske Overfald, at sikre den indre Orden og at genoprette de konstitutionelle Garantier. Den vilde have været en sikker Garanti for Østrigs Uafhængighed og dermed for Europas Fred.

Afgørelsen laa hos Dollfus. Men han afviste bevidst en saadan Forstaaelse og traf endog alle Foranstaltninger til at forhindre en saadan Løsning, hvis man vilde tænke paa at gennemføre den mod hans Vilje.

Den Internationale Faglige Central oplyser herved Verdens offentlige Mening om dette med koldt Blod forberedte Attentat.

Den henvender sig til hele Arbejderklassen, til alle Verdens Folk og især til Regeringerne i alle de Lande, der staar paa Fredens og Menneskerettighedernes Grundlag, med Krav om, at der gøres en Ende paa det Barbari og de umenneskelige Gengældelsesforanstaltninger, som Østrigs Politi og Regeringstropper anvender overfor værgeløse Kvinder og Børn og overfor Mænd, der har kæmpet for Frihed og Fred.

Den retter en indtrængende Appel til den offentlige Mening og de ansvarlige Regeringer om at blive sig den yderst alvorlige Krigsfare bevidst, som Dollfuss' og hans fascistiske Tilhængeres vanvittige Politik har fremkaldt. Regeringerne i andre Lande vil paadrage sig et meget stort Ansvar, hvis de tøver med at gribe til Forholdsregler, der kan forhindre den Katastrofe, der er ved at fuldbyrdes i Østrig, og som kan blive skæbnesvanger for hele Europa.

Den Internationale Faglige Central mindes endnu engang med Ærefrygt de østrigske Frihedskæmperes Heltemod og udtaler paany sin Medfølelse med den østrigske Arbejderklasse og alle dem, der faldt som Ofer for den dyriske Fascisme. I fuld Bevidsthed om sin Pligt til menneskelig Solidaritet beslutter den Faglige Internationale Central at organisere en Hjælpeaktion over hele Verden til Støtte af Ofrene under Frihedskampen i Østrig. Den gør i Særdeleshed Regning paa de tilsluttede Landsorganisationers Beredvillighed til at hjælpe og opfordrer dem til at give Udtryk for deres Afsky overfor den østrigske Fascismes barbariske Handling og tillige i deres eget Land at tage Initiativet til at organisere Hjælpeaktionen.

VORT FORBUND OG UNGDOMMEN

Gennem de sidste Aar og ikke mindst siden den efter Verdenskrigen stærkt udviklede Rationalisering af Produktionsmidlerne, er Skaren af unge Arbejdere, der slutter sig til de ufaglærtes Rækker, bleven større og større, hvilket i en uhyggelig Grad har haft til Følge, at Adgangen til Udbytning af de unge i Alderen fra 14—18 Aar er bleven betydeligt udvidet.

Dette Forhold har man fra vor Side haft Opmærksomheden henvendt paa, og paa Kongressen i 1932 drøftedes Grundlaget for en Tilslutning til Organisationen af unge Arbejdere.

Resultaterne af Drøftelserne blev Vedtagelsen af, at der i Tilslutning til vore bestaaende Afdelinger kan oprettes Ungdomsafdelinger med det Formaal — at støtte Afdelingerne og de unge Arbejdere i almindelige faglige og økonomiske Opgaver.

I Henhold til denne Vedtagelse er der i Tilslutning til flere af vore Afdelinger oprettet Ungdomsafdelinger, og der kan allerede spores Virkning af disses Arbejde i Retning af Formaalet — Oprettelse af Overenskomster og Aftaler om Arbejdstid.

At organisere de Unge er en Opgave, ingen kan skyde fra sig, fordi der hertil maa kræves Forstaaelse og Tilslutning fra alle Sider, ikke mindst i en Tid som denne, hvor saa mange forbryderiske Elementer søger at paavirke Ungdommen.

Vi fortsætter i indeværende Aar Agitationen for Tilslutning til vort Forbund af alle uorganiserede og for Oprettelse af nye Afdelinger, hvor dette er fornødent. I denne Forbindelse vil vi ogsaa huske vore unge Kammerater og give dem Plads i vort Forbund.

Her ligger ikke mindst en Opgave for de større Afdelinger, hvis Omraade i det væsentlige er underlagt Organisationen i Forvejen.

Vor Agitation gælder altsaa ogsaa Organisering af de unge Arbejdere, og vi vil vide at berede dem en god Modtagelse indenfor de organiserede Arbejderes Rækker baade hvad angaar Delagtiggørelse i Arbejdet og Kammeratskabet.

ET UDSLAG AF DET KOMMUNALE FRISTYRE

Med Esbønderup-Nøddebo Sogneraad i Nordsjælland har vort Forbund gentagne Gange søgt oprettet Overenskomst — desværre hidtil uden Resultat — idet Sogneraadet under Henvisning til Ansvaret overfor Sognets Skatteydere ikke har ment at kunne forsvare en Stigning af Timelønnen. Sogneraadet har dog som Følge af det Tryk, vort gentagne Krav har øvet, ladet de forskellige Arbejder udbyde ved Licitation til Udførelse af Entreprenører, hvorved vore Medlemmer er sikret tarifmæssig Betaling.

Ved en for nylig af Sogneraadet foretagen Licitation over et Vejudvidelsesarbejde har man dog set bort fra det ovenfor angivne Hensyn til Skatteydernes Interesser, idet man ved Licitationen har valgt at give Arbejdet til en Entreprenør, hvis Tilbud laa betydeligt (ca. 3000 Kr.) over det laveste Bud. Denne af Sogneraadet indtagne Stilling er ikke uden Interesse i Øjeblikket, naar Hensyn tages til den af Arbejdsgiverne i indeværende Lønkonflikt rejste Paastand om, at uorganiserede Entreprenører underbyder de organiserede. I nævnte Tilfælde er Forholdet nemlig omvendt, idet den Entreprenør, som var lavestbydende, tilhørte de organiserede Arbejdsgiveres Kategori, medens den Entreprenør, der fik Arbejdet overdraget til en højere Tilbudssum, og med hvem Forbundet iøvrigt har Overenskomst, ikke var organiseret.

SØLVBRYLLUP

Den 6. Marts kunde Andreas Nissen og Hustru, Gjørding, fejre deres Sølvbryllup. Andreas Nissen, der er godt kendt indenfor vort Forbund, hvor han i en Aarrække har været Formand for Gjørding Afdeling og samtidig Formand for 18' Agitationskreds, har sikkert modtaget mange Tilkendegivelser af Sympati i Anledning af Festdagen.

Ogsaa vi vil, selvom det paa Grund af, at Meddelelsen om Mærkedagen er kommet os lidt sent i Hænde, bliver lidt post festum, udtale vor Lykønskning og Tak, idet vi dermed ogsaa forbinder de bedste Ønsker om Fremtiden.

ALLE OG ALT FOR ØSTRIGS ARBEJDERE

De østrigske Arbejdere har modbevist Ordet om „meningsløse Ofre", som desværre i den sidste Tid her og der ogsaa er faldet indenfor vore egne Rækker. De har vist, at intet Offer er meningsløst, navnlig ikke det, som Ansigt til Ansigt med Døden bringes for en Sag, der ikke er et Andragende, der vedrører nogle faa, men omfatter hele Menneskeheden. Naar Martyrerne er Kirkens Sæd, er denne Kirke i Øjeblikket Socialismen, mens den kristelig-katolske Kirke som de fascistiske Morderes Haandlangere forbliver i Baggrunden.

De østrigske Kammeraters Gerninger, som ifølge en Beretning fra det østrigske Socialdemokrati ikke mere lod sig holde tilbage af deres Førere, da Herr Dolfuss slap sine Bøddelknægte løs paa dem og forsøgte at berøve dem deres sidste Rettighed, nemlig Eksistensretten, vil i alle Lande danne Optakten til et Korstog for Friheden. Enhver, der endnu er ærlig nok til at indrømme, hvad Wien egentlig var, nemlig en By, som i den aller vanskeligste Tid af almindelig Bankerot med en mønstergyldig Finansforvaltning gav Verden det smukkeste Eksempel paa social Opbygningsvilje, bøjer i Dag sit Hoved, selv om han ikke hører hjemme i vore Rækker. Saaledes skriver f. Eks. det borgerlige svejtsiske Blad „National-Zeitung":

„I hvor høj Grad end vor urolige Tids hurtigt vekslende Begivenheder har afhærdet Menneskeheden, er det alligevel en Umulighed at forholde sig passiv overfor Tildragelserne i Østrig. Man læser om Haubitser, der affyredes, om Minegange, som gravedes, *om disse skønne og stolte Borge, som den nu af Reaktionen besejrede og ødelagte frie og socialt tænkende Kommune Wien havde opført, og nu er fortæret af Borgerkrigens Flammer, Gang paa Gang heltemodigt forsvaret, oversaaet med Lig.* Og man maa sige, *sjældent har et saadant Myrderi været mere overflødigt, grusomt og dumt end dette.* Thi ingen blandt Arbejderne ønskede denne Krig. Man var i disse Kredse klar over — den, der skriver disse Linier, havde endnu for nogle faa Maaneder siden Lejlighed til at tale med baade Førere og menige Folk i alle østrigske Forbundslande — hvor udsigtsløs en saadan Kamp vilde være, der blot vilde aabne Portene for de fra Tyskland fremtrængende og rigeligt finansierede Hagekorsmænd. Stadig paany var Socialdemokratiet veget tilbage, havde foreslaaet en Vaabenstilstand. De havde maattet se paa, hvorledes Nationalraadet og alle lovgivende Myndigheder i Forbundslandene blev opløste, at der ikke blev udskrevet nye Valg, at alle den lovlige Forfatnings Rettigheder afskaffedes, Presseforbud, Ophævelse af den normale Rettergang, Bevæbning af et enkelt Parti, der manglede ingen Udfordring og ingen Ydmygelse . . . . ."

For de i Wien faldne Helte har Den internationale faglige Central i alle Lande indledet en Indsamling. Solidariteten og Offervilligheden skal staa i passende Forhold til Gerningens Betydning og Storhed. I alle Lande er der allerede, mens Kampen stod paa eller umiddelbart derefter, offentliggjort Opraab eller foretaget Indsamlinger.

Som den første faglige Landsorganisation har *Landsorganisationen i Belgien* paa Kampens tredje Dag til I.F.C. indsendt Francs 364.000. I Mellemtiden er der i Belgien iværksat en stor Indsamling til Fordel for Kampens Ofre, navnlig for Kvinder og Børn. Den *britiske Landsorganisation,* som ligeledes straks traadte i Aktion, meddeler, at det strømmer ind med Bidrag fra alle Befolkningskredse, fra fattige Enker, Pensionister, Arbejdsløse, som giver Afkald paa deres Frokost til Fordel for de østrigske Kammerater o. s. v.: „Der indkommer Bidrag fra Folk, som ellers ikke har Tilknytning til Fagbevægelsen, men ikke ønsker at staa afsides og føler Trang til at tilkendegive deres Beundring og Sympati for de tapre Forkæmpere for Frihed og Demokrati". Arbejderklassen i *Svejts* „takker deres faldne, fængslede og retsløse Brødre for deres Heltemod gennem *Løftet om utrættelig Kamp mod Fascismen i deres eget Land* og om effektiv Solidaritet overfor Ofrene for det blodplettede Regime i Østrig". I *Svejts* er der allerede Bestræbelser i Gang for — saavidt muligt i Samarbejde med Myndighederne — at optage forældreløse østrigske Børn. Ogsaa i *Holland,* hvor Fagforeningerne og Partiet i Fællig har offentliggjort et Opraab, overvejer man denne Mulighed. Den talmæssige lille Arbejderbevægelse i *Palæstina* har endnu, mens Kampen stod paa, overført det anselige Beløb af 1500 Pund Sterling. *Landsorganisationen i Sverige* har bevilget 50,000 Kroner. Fagforeningerne og Partiet i *Danmark* opfordrer i et fælles Opraab Arbejderne til at betale mindst en Timeløn til Hjælp for de østrigske Arbejdere. Foruden *Czekoslovakiet* har ogsaa *Letland* gennemført en heldig forløbet Sympatistrejke paa 5 Minutter samt sat en Indsamling i Gang. Den *franske Landsorganisations* Repræsentantskab har i et Manifest opfordret alle Medlemmer til at yde Bidrag. I *Jugoslavien* og andre Lande er der Indsamlinger i Gang. Alle under den faglige Internationale hørende Lande og derudover alle ikke tilsluttede Landsorganisationer og Forbund er blevet opfordret til at indsende Bidrag til „Hjælpekonto for Østrig" (I.F.C.'s Konto i Banque des Coopérative de France, 132, Boulevard St. Germain, Paris Vle). Hjælpeaktionen er allerede indledt. Straks efter Bestyrelsesmødet i I.F.C. den 14. Februar er der under I.F.C.'s Ledelse truffen de fornødne Forholdsregler.

Dollfuss vilde, efter hvad han selv sagde, tilintetgøre det socialistiske Parti i sit Land. Han tager fejl! Det af ham udgydte Blod vil blive levende i den fremadskridende Socialisme!

I. T. F.

Det vil sikkert ikke være nødvendigt at reklamere for den Indsamling, som af De samvirkende Fagforbund og Socialdemokratisk Forbund er iværksat herhjemme til

Støtte for de østrigske Arbejdere. Vore østrigske Kammeraters Indsats i Kampen for Arbejderklassens Rettigheder har aftvunget saa stor Respekt, at hver eneste dansk Arbejder vil betragte det som sin uafviselige Pligt at yde det Minimumsbeløb — mindst en Timeløn, som er foreslaaet i det udsendte Opraab.

Findes Dit Navn ikke allerede paa den i Din Afdeling beroende Indsamlingsliste, saa meld Dig i Dag og paavirk Dine Kammerater til at følge Dit Eksempel.

Bidrag Dit til, at Indsamlingen for vort Vedkommende bliver et storslaaet Bevis for de danske Arbejderes Solidaritetsfølelse.

DAGENS EMNE

HVORDAN VÆRNER VI BEDST VORE TILLIDSMÆND

Der er ingen Tvivl om, at den Kammerat, der paatager sig Hvervet som Tillidsmand paa en Arbejdsplads, i høj Grad bliver gjort til Genstand for det paagældende Firmas „særlige Bevaagenhed". Denne af Firmaet over-

for Tillidsmanden nærede Interesse stiger selvsagt, for hver Gang denne paa sine Kammeraters Vegne henvender sig med Paatale af de Divergenser, som ganske naturligt opstaar enten paa Grund af Virksomhedens Forsøg paa at omgaa overenskomstmæssige Aftaler eller som direkte Følge af Overenskomstens Fortolkninger, opstaaede ved forskelligartede Synspunkter, og uden Tvivl kan Tillidsmandens Virksomhed blive saa omfattende, at den kan blive til Fare for hans Forbliven paa Arbejdspladsen. Gentagne Afskedigelser har vist, at man fra Arbejdsgiverside i visse Tilfælde endda ikke er „smaalige" med Valget af Afskedigelsesgrunde.

Det gælder derfor om paa alle tænkelige Omraader at yde den udpegede Tillidsmand al mulig Støtte og Beskyttelse. Den bedste Beskyttelse, der under alle Forhold kan ydes Tillidsmanden, og som denne ogsaa har Krav paa, er ,at Kammeraterne paa iøjnefaldende Maade lægger for Dagen, at de staar bag ved de Krav, der fremsættes.

Enhver har Pligt til at sætte sig ind i de Overenskomster, under hvilke der arbejdes, saaledes at der ved Afvigelser under Arbejdet, der tenderer Tilsidesættelse af Aftaler, kan gives til Kende, at saadant agter man ikke at finde sig i. Derved opnaas, at Virksomhedens Repræsentant ved senere Paatale fra Tillidsmandens Side i højere Grad faar Opfattelsen af, at denne taler paa sine Kammeraters Vegne og ikke for efter egen Indskydelse at lave „Brok" paa Arbejdspladsen, — en Egenskab, man fra Arbejdsgiverside uden Hensyn tillægger alle de Tillidsmænd, der er paa Vagt overfor Tilsnigelser mod deres Kammeraters Ret.

Det er altid en utilgivelig Fejl, og det er tillige ukammeratligt, hvis den enkelte uden at reagere lader sig paanøde ændrede Arbejdsformer eller ringere Betaling end forudsat i Overenskomsten for derefter at overlade til Tillidsmanden alene at bringe Orden i Forholdene.

Husk altid, at Tillidsmanden har Krav paa din Støtte, at det er fælles Optræden, der betinger det bedste Resultat og den største Beskyttelse af hans Virksomhed og Person.

R----dt.

LIDT DAGLIG LOVKUNDSKAB

Kan Arbejdsløshedsunderstøttelsen suppleres i H. t. Socialreformen?

Dette Spørgsmaal rejses i denne vanskelige Tid næsten daglig rundt om i Landets forskellige Kommuner, og det kan ikke nægtes, at der findes adskillige lokale Afgørelser, som afviser supplerende Hjælp til Arbejdsløse, der oppebærer ordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Ikke desto mindre maa det hævdes, at Loven om offentlig Forsorg (§ 293, Stk. 2) hjemler Kommunerne Ret til at yde supplerende Hjælp til Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, naar særlige Forhold er til Stede, selv om disse for Tiden oppebærer ordinær Hjælp.

Som særlige Forhold maa i denne Forbindelse opfattes langvarig Arbejdsløshed, store Forsørgerpligter m. m. Hjælp, ydet i Henhold til ovennævnte Paragraf, skal dog godkendes med ⅔ af Kommunalbestyrelsens Medlemmer. I Forbindelse hermed kan vi gøre opmærksom paa, at Kommunerne i H. t. Loven om Arbejdsforsikring og Arbejdsanvisning m. m., § 13, Stk. 4, siden 1. Oktober f. A. uden Retsvirkninger af nogen Art er berettiget til at yde indtil Halvdelen af et arbejdsløshedsforsikret Medlems Aarskontingent til Arbejdsløshedskassen. Klager over Afvisning, fra Socialkontorets Side, indgives til Amtmanden over det paagældende Amt, hvor vedkommende Kommune hører under.

Oplysningsforbundets Ledelse har allerede fastsat Terminerne for Sommerens forskellige Kursus. Planerne omfatter en Række interessante Kursus. Foruden de fra tidligere Aar kendte, er der i Aar planlagt et Par helt nye Kursus. De endelige Planer er ikke helt i Orden endnu, men omkring Midten af Marts Maaned vil de endelige Sommerplaner for samtlige Kursus foreligge.

Vi véd af Erfaringerne fra tidligere Aar, at Organisationerne og deres Medlemmer meget gerne ønsker at vide Tiderne for de forskellige Kursus saa tidligt som muligt. Det er under Hensyn hertil, at der allerede nu gives Meddelelse om Sommerens planlagte Kursus.

Der afholdes i Aar ikke mindre end 3 8 Dages *Fagforenings-Kursus.*

1) Roskilde Højskole 1.—7. Juli.
2) Roskilde Højskole 22.—28. Juli.
3) Esbjerg Arbejderhøjskole 12.—18. August.

Undervisningsplanerne for disse Kursus vil følge de samme Retningslinier, som var gældende ved sidste Aars Kursus. Deltagerprisen er *30 Kr.*

Socialreformen har samlet meget stor Interesse alle Steder i Landet. De sociale Udvalg har haft et vanskeligt og omfattende Arbejde at bestride. Det store Lovkompleks kan ikke finde sit endelige praktiske Leje lige paa een Gang. Til Støtte for de mange Mennesker, der arbejder med og er interesseret i Socialreformen, har A. O. F. planlagt to særlige Kursus til Gennemgang og Behandling af Socialreformen. Kyndige Folk vil blive Ledere og Foredragsholdere. De to Kursus afholdes saaledes:

1) Roskilde Højskole 10.—16. Juni.
2) Esbjerg Arbejderhøjskole 5.—11. August.

Vi regner med at kunne faa begge disse vigtige Kursus fyldt til sidste Plads. Deltagerprisen er 30 Kr. for Kost, Logi og Undervisning.

Der afholdes ogsaa til den kommende Sommer et Kursus i *socialistisk Kulturarbejde.* Det er fastsat til Afholdelse paa Roskilde Højskole i Tiden fra 5.—11. August. Planen omfatter et Program, hvis Hovedlinjer er kendt fra de mange tidligere afholdte Kursus. Ogsaa her er Deltagerprisen 30 Kr.

De to helt nye Kursus vil formentlig kunne paaregne meget stor Opmærksomhed. Det drejer sig for det første om et *specielt Kvindekursus,* der afholdes paa Roskilde Højskole fra den 27. Maj til 2. Juni. Hensigten med dette Kursus er at samle interesserede Arbejderkvinder fra hele Landet til Behandling af en Række for Kvinderne livsvigtige Spørgsmaal. Alle Sider af Kvindernes Interesseomraader vil blive taget op paa Kursusprogrammet. Oplysningsforbundet vil bestræbe sig for at tilrettelægge et Kursus, der i alle Henseender vil være i Stand til at vække Interesse hos Arbejderklassens mange Kvinder. Prisen for Deltagelse er 30 Kr. for Kost, Logi og Undervisning.

Det andet Kursus er et *Skolekursus,* der i særlig Grad henvender sig til Lærere, Lærerinder og andre Skoleinteresserede saavel i By som paa Land. Ogsaa dette Kursus faar Husrum paa Roskilde Højskole, og Ledelsen af det vil blive overtaget af Forstander *Hj. Gammelgaard.* Tiden for dets Afholdelse er fastsat fra 29. Juli—4. August. Det vil sige, at det falder i Skolernes ordinære Sommerferie — og Slutningen af denne —, saaledes at der forhaabentlig er mange af vore Skolefolk Landet over, som melder sig som Deltager i dette Kursus, der er det første af denne Art indenfor vort Oplysningsarbejde. Det koster 30 Kr. for Undervisning og Ophold. Der er Plads til 100 Deltagere paa Roskilde Højskole.

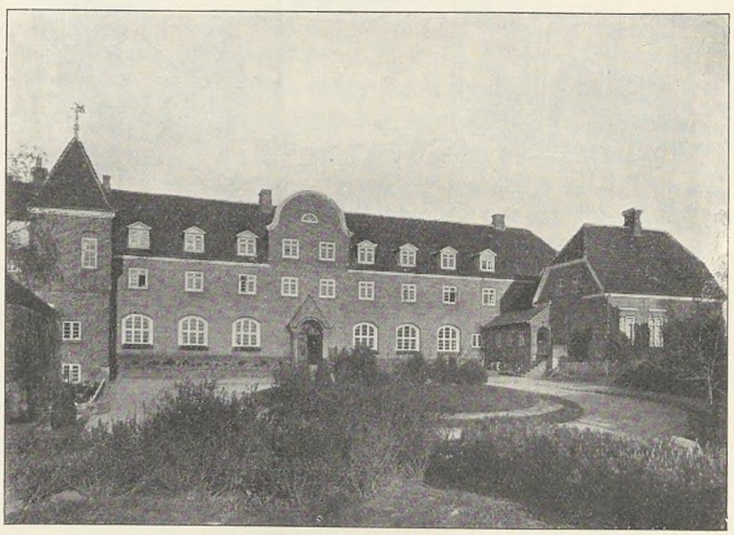

Roskilde Højskole.

Foruden de her nævnte Kursus kan vi oplyse, at *Det kooperative Sommerstævne* afholdes paa Hindsgavl fra den 19.—25. August.

Vi forventer, at den kommende Sommer maa blive en Rekordsommer hvad angaar Deltagerantallet til vore Kursus. Vi raader over to gode og fortræffeligt indrettede Højskoler, som er velegnede til vore Sommerkursus.

VI VENTER PAA DIG

Med al Ungdommens Iver og Begejstring arbejder der Landet over Tusinder af unge Arbejdere i Alderen fra 14 til 18 Aar alene med det Maal for Øje at yde deres bedste, men for alt deres Slid og Arbejde faar de som Regel kun en Løn, der ofte ligger helt nede paa 12—18 Kr. ugentlig, hvis man da med Respekt for sig

selv vil kalde denne Betaling for en Løn, naar man sammenligner det udførte Arbejde.

Gaar vi kun faa Aar tilbage i Tiden, da fandtes der ved de samme Maskiner, der nu betjenes af unge Arbejdere, kun Voksne til at udføre dette Arbejde, men Rationaliseringen fik ogsaa sit Indpas paa dette Omraade og gjorde Tusinder af Familieforsørgere brødløse, medens Arbejdslønnen for dette Arbejde nu kun betales med en „Drengeløn", hvilket sidestilles med en Løn, der før i Tiden betaltes en ukonfirmeret Formiddagsbydreng.

Bliver der nu een enkelt Dags Arbejde for den voksne Arbejder, kan han ofte kun anvende denne Dagløn som Supplement til de Sønners Ophold i Hjemmet, der paa Grund af en alt for lav Løn ikke ser sig i Stand til at betale det Beløb, deres Ophold koster deres Forældre — eller Forældrene maa tage af en ringe Arbejdsløshedsunderstøttelse og yde Tilskud til de Børn, der selv har konkurreret deres Forældre ud af Arbejdet og sat deres Barndomshjem i Ruin.

Jeg kender netop et Eksempel fra en stor industriel Virksomhed paa Amager, hvor Faderen blev afskediget, da en ung Arbejder skulde passe hans Maskine, og Skæbnen var saa ubarmhjertig, at det netop var hans egen Søn, der overtog det samme Arbejde, men selvfølgelig kun til en Fjerdedel af den hidtil betalte Løn.

Er Du ung eller gammel, vedrører dette saa ikke Dig? Hvad gør Du selv for at ændre saadanne utilgivelige Forhold? Det kan rettes ved, at de unge Arbejdere lader sig organisere!

Den, der har set, hvilken Glæde de unge Arbejdere bliver besjælet af ved at føle sig som organiserede Arbejdere, maa tage det som et godt Vartegn og med sin indvundne Erfaring give andre Oplysninger om Vejen til dette Gode.

Det sker, at den voksne Arbejder ikke straks kan overvinde sit Syn paa Forholdet, at den unge Arbejder er hans Kammerat — men ingen af de to har Raad til at undvære hinandens Kammeratskab — Kammeratskabet er Midlet til at overvinde alle Hindringer, der kommer i Vejen.

Vi staar nu foran en stor Arbejdskamp, ingen af os, enten vi vil indrømme det eller ej, har Raad til at undvære hinandens Hjælp, hvorfor saa ikke straks give Organisationerne al den Styrke og Slagkraft, som er nødvendig for et heldigt Resultat? De Fordele, som der allerede er vundet gennem Menneskealdre, overgives Dig jo straks, men til det Terræn, der endnu skal vindes, maa Du yde Din Bistand med, Tusinder af ærlige Arbejdere har alt ventet paa Dig længe.

Ikke altid er der fra de organiserede Arbejdere set med venlige Øjne paa de uorganiserede Arbejdere, der ved enhver given Anledning var med til at ødelægge de vundne Goder, ved at arbejde for Sultelønninger og falde de organiserede Arbejdere i Ryggen. Dette Forhold skyldes i mange Tilfælde, at de unge Arbejdere ved deres fyldte 18. Aar blev afskediget, og hvor de ikke havde et Hjem, der tog sig af dem, stod de paa Gaden uden Hjælp nogen Steder fra. De kom sammen med daarlige Kammerater, der havde let ved at trække dem ned i Dybet, hvor alle daarlige Tanker fostres, og kom de ikke straks ind paa Forbryderbanen, mødte man dem paa Gaderne sultne og frysende; dette Forhold er heldigvis ophørt. Nu hjælper Organisationen dem til ordentlig betalt Arbejde efter den gældende Tarif, og i Tiden fra deres 17. til 18. Aar har de været arbejdsløshedsforsikret, saaledes at de ikke staar paa bar Bund og af Nød skal gribe det første det bedste underbetalte Arbejde, der tilbydes dem.

Alle Voksne! Hjælp de Unge til at forstaa Organisationens Betydning, saaledes at den bliver dem et Værn i den kommende Tid, faar han ikke dette at vide og kan hjælpes, inden det er for sent, hvem bærer saa Ansvaret derfor?

Du unge Arbejder! Betyder Dit Hjem ikke saa meget for Dig, at Du ikke vil værne dette og ikke række en hjælpende Haand til de Voksne, som hjælper Dig? Jo, Du vil! Vejen staar Dig aaben i Dag.

INDMELD DIG I ARBEJDSMÆNDENES UNGDOMSAFDELING!

I Unge, I har Haabet, vi ældre Erfaringen, vi skal lære af Jer og I af os.

C. F.

ARBEJDERNES LANDSBANK

BERETNING OM VIRKSOMHEDEN I DET FORLØBNE AAR

Aaret 1933 har kendetegnet Bankens Drift dels derved, at Banken i Aarets Løb har haft den højeste Balance i Bankens Historie og dels derved, at Bankens Overskud for Aaret, Kr. 1.265.599,81 iberegnet en Overførsel paa Kr. 130.563,38, er det største Overskud, Banken har indtjent. Den største Balance havde Banken pr. ultimo November, idet den pr. denne Dato udgjorde Kr. 57.681.278,30; som det sædvanligvis plejer at ske i December Maaned, faldt Balancen som Følge af Udtræk af Arbejdsløshedskasserne i denne Maaned og udgjorde ved Udgangen af Aaret 54.052.036,78 eller ca. 16 Mill. Kr. mere end ved Udgangen af 1932.

Arbejdernes Landsbanks Bygning med „Social-Demokratens" nye Central.

Som Følge af denne store Stigning i Balancen har Banken ikke ved de pr. ultimo November og December optagne Balancer opfyldt Banklovens Bestemmelser om en Egenkapital paa 10 % af Bankens Forpligtelser, hvilket Forhold dog nu ved de foreslaaede Henlæggelser af Bankens Overskud vil blive bragt i Orden.

Uanset den større Balance er Bankens samlede Rente- og Provisionsindtægt paa Grund af de i Aarets Løb faldende Renter mindre end for 1932. Naar Bankens Overskud alligevel er blevet større end for Aaret forud, skyldes dette, at Banken har haft en meget betydelig Avance som Følge af den skete Stigning i Obligationskurserne.

Disse har i Aarets Løb været undergivet talrige Svingninger som Følge af de skiftende Opfattelser med Hensyn til Indholdet af Rente- og Konverteringslovene, før disse blev vedtaget. Ogsaa Landbrugets Forhold har bidraget til at skabe Usikkerhed om Kurserne, navnlig paa Landbrugsobligationerne, og naar mange af Kurserne ved Aarets Udgang alligevel naaede den største Højde siden 1912, skyldes det navnlig de nævnte Love i Forbindelse med Nationalbankens ved Rentenedsættelser og Opkøb af Kreditforeningsobligationer fortsatte Bestræbelser for at bringe Renteniveauet ned og forberede Konverteringen, der nu er paabegyndt. Vi har ved vor Virksomhed paa Obligationsmarkedet i Aarets Løb efter Evne understøttet Nationalbankens forannævnte Bestræbelser.

Af den ved Aarets Udgang store Obligationsbeholdning, som Banken af Hensyn til sin Likviditet og i Mangel af bedre Anbringelse laa inde med, bestod Hovedparten ligesom i tidligere Aar af kortfristede Statsgældsbeviser. Beholdningen af disse var saaledes ca. 16,5 Mill. Kr. af den samlede Beholdning paa ca. 27,8 Mill. Kr. Kursgevinsten paa Fondsbeholdningen ca. 855.000 Kr. er dén største, Banken hidtil har haft, og overstiger forrige Aars Rekord med ca. 327.000 Kr.

Som i tidligere Aar har Banken i 1933 bevilget adskillige Byggelaan, saavel til Parcelbebyggelse som til Karrébebyggelse og i Tilslutning hertil ydet Vejledning ved Tilrettelæggelse af Parcelbyggeri. Foruden disse Udlaan har man i Løbet af Aaret bevilget nye Kreditter og Laan af mere handelsmæssig Karakter. Bankens Virksomhed i det forløbne Aar maa i det hele betragtes som tilfredsstillende.

Bankens Totalomsætning har i Aarets Løb andraget Kr. 1.245.749.846,46.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 15. Februar 1934 i Sag Nr. 1859: Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem, Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn

mod

De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og Forbundet igen for Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem, Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn indklaget De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og Forbundet igen for Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus i Anledning af nogle ved Losning af to Dampere i Aarhus Havn forefaldne Arbejdsstandsninger.

1. Mandag den 28. August 1933 Kl. 1½ Eftm. paabegyndtes Losning af ca. 1000 Tons løse Solsikkekager og 1500 Tons løse Bomuldsfrøkager fra S/S „Henry Horn" til A/S Korn- og Foderstof-Kompagniet og Jydsk Andels-Foderstofforretning, til hvilken Losning Aarhus Stevedore Compagni havde antaget Mandskab. Varerne var placeret saaledes, at der var Solsikkekager i hele 1 og 5 Lugerne og paa Mellemdækket i 2, 3 og 4 Lugerne, medens Bomuldsfrøkagerne laa i Underrummet i 2, 3 og 4 Lugerne. Da Losningen af Bomuldsfrøkager forløber forholdsvis langsomt, sattes 2 Hold paa hver af de sidstnævnte Luger, og i 3 Lugen lossedes saaledes med 2 Hold den 28., 29. og 30. August, til hvilket Tidspunkt Solsikkekagerne var udlosset.

Den 31. August Kl. 1½ Eftm., da man skulde paabegynde Losning af Bomuldsfrøkager med 2 Hold i 3 Lugen, tilkaldte Arbejderne Formanden for Havnearbejdernes Fagforening, der under Henvisning til, at denne Losningsmaade var forbundet med Livsfare for Folkene, forlangte det ene Hold permitteret, og da Arbejdsgiveren vægrede sig herved, sendte Fagforeningsformanden *begge Hold* hjem, saaledes at Arbejdet i denne Luge laa stille fra den 31. August Kl. 1½ Eftm. til den 1. September Kl. 1½ Eftm., til hvilket Tidspunkt Arbejdsgiveren for at faa Arbejdet genoptaget gik ind paa kun at beskæftige 1 Hold, saalænge Arbejdet i selve Lugen vedvarede. Den næste Dag — Lørdag den 2. September — Kl. 7 Morgen, da man var naaet under Lugekarmen, blev det hjemsendte Hold paany antaget, og begge Hold arbejdede herefter sammen i Lugen til Kl. 3 Eftm., da Fagforeningsformanden atter sendte det ene Hold hjem og først tillod det at arbejde igen Mandag den 4. September fra Kl. 1½ Eftm.

Disse Standsninger har efter Klagernes Anbringende forsinket Losningen 1 Dag, hvorved der er fremkommet en Merudgift af 607 Kr. 22 Øre, heri indbefattet Liggedagspenge for 1 Dag 560 Kr.

Klagerne gør gældende, at Kravet om Losning med kun 1 Hold i 3 Lugen har været ganske urimeligt. Der var de foregaaende Dage losset Solsikkekager med 2 Hold paa tilsammen 10 eller 12 Mand, medens der til Losning af Bomuldsfrøkager anvendtes 13 Mand. Yderligere var ved den førstnævnte Losning i de første Dage kun $^2/_3$ af Lugen afdækket, medens der ved Losningen af Bomuldsfrøkager disponeredes over hele Lugeomraadet.

Til at skønne over Lossemaadens Forsvarlighed blev der af Søretten udmeldt 4 Skønsmænd, Kaptajnerne J. C. Nielsen og R. A. Friis samt Formand for Arbejdsmændenes Fagforening i Aarhus, Marius Andersen, og Formand for den kommunale Fagforening, A. Voetmann. Disse har ikke kunnet blive enige. De to Kaptajner har afgivet en Erklæring, hvori udtales:

> „at efter vor Formening er Forskellen mellem Losningen af Solsikkekager fra Bridgedækslugen og Bomuldsfrøkager fra Hoveddækslugen saa minimal, at den i dette Tilfælde maa anses for at være betydningsløs, idet Mandskabsantallet, fraset den første Lossedag, er væsentlig det samme, bortset fra at der ved Losning af Bomuldsfrøkager anvendes en ekstra Mand til Anhugger. Lossemetoden er den samme, idet hele Kager lægges paa Brikse, medens Brud og Smuld opskovles i Sække. Bomuldsfrøkager er imidlertid en sartere Vare end andre Sorter Oliekager og er derfor mere tilbøjelig til at gaa itu og smuldre, hvorfor der af denne Vare maa opskovles et større Kvantum i Sække end f. Eks. af Solsikkekager, men denne Omstændighed mener vi dog ikke kan blive en Forøgelse af Faremomentet, idet Kager i Sække ikke er saa udsat for at splittes og dermed falde ned under Ophivningen som løse Kager, der er opstablet paa Brikse; vi skønner derfor, at Betingelserne for Losning af Bomuldsfrøkager fra Hoveddæksluge er lige saa gode som de Betingelser, der fandtes under Losningen af Solsikkekager fra Dækslugen, og at der kan losses med et dobbelt Hold fra Hoveddækslugen i Lighed med, hvad der har været Tilfældet ved Losningen af Solsikkekager fra Dækslugen."

De 2 andre Skønsmænd har i deres Erklæring udtalt følgende:

> „At da Mellemdækslugen kun maaler 4,93 og 4,71 Meter, og hvor der skal arbejde 14 Mand og samtidig skal være *Plads til tomme og fyldte Sække samt til Nedkastning af Stropper i Lugen,* kan vi ikke undlade at udtale som vor Overbevisning, at for det første kan Folkene slet ikke komme til at arbejde for hinanden, og for det andet ønsker vi at bemærke, at det er forbundet med Livsfare for alle disse Folk at arbejde i saa lille en Luge, thi hvis der sker noget som helst, kan Folkene ikke komme af Vejen, og som Følge deraf er prisgivet.
>
> Hvad Spørgsmaalet angaar Dækslugen, er der meget stor Forskel, fordi at i denne Luge var der hele Solsikkekager, og der kun arbejdede 8 Mand, og samtidig var der en lille Part af Lugen, som ikke var afdækket, hvor Folkene kunde søge hen, hver Gang en Længe blev ophevet.
>
> Vi maa efter ovenanførte og efter vor Overbevisning give Havnearbejdernes Fagforening fuldt ud Ret i deres Krav om, at der kun maa arbejdes med 1 Hold i denne Slags Luger."

Alle 4 Skønsmænd har ved Proceduren vedstaaet deres Erklæringer og udtalt sig nærmere i Tilslutning hertil.

2. Mandag den 4. September 1933 Kl. 1½ Eftm. var der af Aarhus Stevedore Compagni antaget Mandskab til Losning af Stykgods fra Rutebaaden S/S „Carl", der var en Del forsinket, hvorfor der var antaget 2 Hold, af hvilke det ene ved Hjælp af en paa Kajen værende elektrisk Kran besørgede

Udlosningen til Land, og det andet ved Hjælp af Skibets winch udførte Lossearbejdet til Fartøj paa Søsiden.

Lugen var 9,78 m lang, og det Gods, der med winch skulde losses til Søsiden, laa paa Forparten i Lugen, medens det Gods, der samtidig med Kranen skulde losses til Land, efter Klagernes Anbringende laa saa langt agter i Lugen, at der mellem Holdene var en Afstand paa ca. 3 m.

Efter ½ Times Forløb kom Formanden for Havnearbejdernes Fagforening tilstede og forbød Losning med 2 Hold i samme Luge. Arbejdet maatte herefter fortsættes med det ene Hold, hvilket havde til Følge, at Skibets Ekspedition blev ca. 3 Timer forsinket.

Forsinkelsen medførte efter Klagernes Anbringende en Udgift af 47 Kr. 35 Øre, foruden at Rederiet har anmeldt et Erstatningskrav paa 125 Kr.

Der blev i dette Tilfælde udmeldt 2 Skønsmænd, Kaptajn J. C. Nielsen og Forretningsfører Stecher Christensen.

Førstnævnte Erklæring gaar ud paa:

> „at jeg fandt Forholdene særdeles gode for, at der fra den forreste Del af Lugen med Bommen kan losses til Søsiden og fra den agterste Del med Kran til Landsiden, idet baade Lugens Længde, den elektriske Krans Bevægelsesevne og Forholdet med, at Godset fra de to Steder svinges til hver sin Side afgiver de bedste Betingelser for, at en saadan Losning kan foregaa, uden at der opstaar forøget Fare for Arbejderne og heller ikke Standsninger i Arbejdets Udførelse."

Den anden Skønsmand udtaler som sin absolute Overbevisning, at denne Losningsmetode er farlig for Folkenes Sikkerhed. Det hedder endvidere i Erklæringen:

> „Lugen har en Bredde af 3,6 m (hvad der i denne Forbindelse kun har liden Interesse) og en Længde af 9,75 m. Naar Haandwinchen er bragt i Ro, vil den naa 3 m eller mere (ikke mindre) ind over Lugen, medens Varerne, som Kranen skulde bringe i Land, endnu ved Synsforretningens Foretagelse laa 1,80 m fra samme Lugekant, som Haandwinchen ragede 3 m ud over. Dette giver en stor Risiko. For det første skal Folkene ved Haandwinchen ikke alene tage sig i Agt for dennes Bevægelser, men ogsaa for Kranen, der arbejder indenfor deres Omraade, og for det andet er Muligheden for Kollision under Ophejsningen paa denne Maade langt fra udelukket."

Begge Skønsmændene har her for Retten vedstaaet deres Erklæringer og givet nærmere Forklaring.

Klagerne har med Hensyn til begge de i Sagen omhandlede Forhold anført, at de paagældende Standsninger, der ikke er enestaaende, er til stor Skade for Arbejdsforholdene ved Aarhus Havn, og de har nedlagt Paastand om, at disse Arbejdsstandsninger kendes ulovlige som stridende mod Septemberforliget, mod Overenskomsten, mod de gældende Regler for Behandling af faglig Strid samt mod Loven af 31. Januar 1933, og at der i den Anledning paalægges Fagforeningen en klækkelig Bod, der tillige kan tjene til Dækning af de herved forvoldte Udgifter.

De Indklagede har paastaaet Frifindelse, idet de gør gældende, at Standsningerne har været lovlige paa Grund af den foreliggende Fare for Arbejdernes Liv. De hævder iøvrigt, at Klagerne, da Skønserklæringerne ikke var overensstemmende, burde have henvendt sig til Politiet og ladet dette udtale sig om Farespørgsmaalet. De bestrider endelig for S/S „Henry Horn"s Vedkommende, at Losningen er blevet forsinket ved det passerede, idet den omstridte Luge blev færdig før Lugerne 2 og 4.

Efter Rettens Mening maa der, for at en uvarslet Arbejdsstandsning skal kunne anses for berettiget i Henhold til Bestemmelsen i Normens § 5, 2. Stk. angaaende Liv og Velfærd, foreligger et Faremoment, som gør det aabenbart uforsvarligt at fortsætte Arbejdet. Men efter samtlige for Retten fremkomne Oplysninger, derunder Skønsmændenes Erklæringer, findes det ikke antageligt, at noget saadant skulde have været Tilfældet ved nogen af de i Sagen omhandlede Arbejdsstandsninger. Disse vil derfor være at kende ulovlige, og der findes derhos at burde paalægges Havnearbejdernes Fagforening en Bod, der under eet vil kunne fastsættes til 1000 Kr.

Sagens Omkostninger vil være at udrede af de Indklagede.

Kendelse:

De ovennævnte Arbejdsstandsninger kendes ulovlige. I Bod til Klagerne betaler Havnearbejdernes Fagforening i Aarhus 1000 Kr.

Sagens Omkostninger betaler de indklagede med 300 Kr.

— — —

Efter Gennemlæsningen af ovenstaaende Dom, vil det første Indtryk uvægerligt være, at Dommen, der paalægger Havnearbejdernes Afdeling i Aarhus en Bod paa 1000 Kr., synes at hvile paa et meget spinkelt Grundlag.

Der kan ikke være Tvivl om, at Organisationens Formand, efter Besigtigelse af Arbejdsstedet paa de to angivne Skibe, har paabudt Ændring af Arbejdsmaaden af Hensyn til de paagældende Arbejderes Sikkerhed, hvilket han har ment sig berettiget til i Henhold til Bestemmelsen i Reglerne for Behandling af faglig Strid, der angiver Hensynet til Liv, Velfærd og Ære som vægtig Grund for en Arbejdsnedlæggelse uden Varsel.

Dommen henviser imidlertid til, at i Henhold til de i begge de paaklagede Tilfælde udmeldte Skønsmænds Erklæringer i Forbindelse med de overfor Retten iøvrigt fremkomne Oplysninger „findes det ikke antageligt, at noget saadant skulde være Tilfældet".

Dette maa dog anses for en daarlig Motivering for den afsagte Dom, idet Skønsmændene i begge Tilfælde indbyrdes har afgivet modstridende Erklæringer med Hensyn til Arbejdets farlige Karakter.

Som et ikke ubetydeligt Moment i Sagen vil man bemærke, at Klagerne har anført, „at de paagældende Standsninger, der ikke er enestaaende, er til stor Skade for Arbejdsforholdene ved Aarhus Havn".

Muligheden for, at Grundlaget for Dommen ligger i denne af Klagerne anførte Paastand, kan ikke afvises, men om Dommen derfor i dette Tilfælde bliver at anse som retfærdig, turde være mere end tvivlsomt.

R—dt.

JERNINDUSTRIEN OG LEDNINGSARBEJDE.

I en tidligere Artikel her i Fagbladet har vi henvist til den Tendens, der har gjort sig gældende indenfor Jernindustrien med Hensyn til at kræve Opgravnings- og Tilfyldningsarbejde for Jernrørsledninger underlagt vort Forbunds almindelige Overenskomst med Jernindustrien, med de deri indeholdte specielle Lønninger og Forhandlingsmetoder og med Risiko for en betydelig Lønsænkning, saafremt denne Tendens ikke blev bremset.

Det har ikke været uden Grund, at vi har varskoet, thi der har siden foreligget en Række Tilfælde ud over Landet, hvor Jernindustriens Arbejdsgivere — forgæves ganske vist — har søgt deres Standpunkt gennemført, og i et nyt Tilfælde fra den seneste Tid, nemlig igen hos Firmaet A/S M. Seest, Aarhus, som havde paataget sig et Vandledningsarbejde i Bækkelund ved Horsens,

har Jernindustrien sat alle Sejl til for at føre sit Standpunkt igennem.

Med al den Bistand, Arbejdsgiverforeningen kunde yde Jernindustriens Sammenslutning, blev denne Sag ført frem igennem alle Instanser indtil og med Den faste Voldgiftsret. Nu indtog Jernindustrien, med fuld Billigelse af Arbejdsgiverforeningen det principielle og betydningsfulde Standpunkt, at a l t Arbejde, af hvad Art nævnes kan, og som udførtes af Medlemmer af Jernindustriens Sammenslutning, skulde udføres i Henhold til de Lønninger og Regler, der er gældende efter Sammenslutningens Overenskomst med vort Forbund.

Dette Standpunkt var jo baade til at tage og føle paa. Det var da for en Gangs Skyld et Standpunkt, man kunde forstaa, og det var vel ogsaa nødvendigt at indtage det for i det hele taget at faa underlagt et fra Jernindustriens almindelige Arbejdsomraade saa afvigende Arbejde som Jordarbejde ved et Vandledningsarbejde.

Netop i disse Dage, hvor Begrebet Smudskonkurrence er trukket stærkt frem i Dagslyset, navnlig af Arbejdsgiverforeningen, og hvor dette Begreb spiller en betydelig Rolle under Overenskomstforhandlinger, er det karakteristisk for Arbejdsgiverforeningens hele Holdning overfor gældende Overenskomster at finde den ovre paa det Standpunkt, at selvom der i Forvejen — som Tilfældet er — eksisterer Overenskomster med udarbejdede Prislister mellem to under Arbejdsgiverforeningen staaende Organisationer og vort Forbund, nemlig Entreprenørforeningen og Centralforeningen af Murermestre i Danmark, med Arbejdsbetingelser, der giver betydeligt højere Arbejdsudbytte, end det vil kunne være muligt at opnaa, om Arbejdet blev underlagt Jernindustriens Overenskomst, saa skal — efter Arbejdsgiverforeningens Mening — Arbejdet desuagtet underlægges Overenskomsten i Jernindustrien, hvor de smaa Lønninger kan betales, selvom der derved etableres en Smudskonkurrence overfor baade Entreprenørforeningen og Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

At det under saadanne Vilkaar undertiden kan være vanskeligt for Arbejdsgiverforeningen med Vægt at kunne beklage sig over Smudskonkurrence fra uorganiserede Arbejdsgiveres Side, siger sig selv, men som ovenfor sagt, Arbejdsgiverforeningen har af al Magt støttet dette Standpunkt, men efter at Den faste Voldgiftsret nu har sat en Stopper for Jernindustriens Udvidelsestrang over paa andre Overenskomstomraader, kan vi formodentlig — i hvert Fald et Stykke Tid — blive fritaget for at se dette Dobbeltspil, og vi mener ogsaa, at man indenfor Arbejdsgivernes egen Kreds, fraregnet Jernindustrien naturligvis, kun har Grund til at være tilfreds med Dommen.

Dommen gengiver vi nedenfor. Den underkender samtlige Arbejdsgiverforeningens fremsatte Paastande, baade at Arbejdet skulde være henhørende under Overenskomsten mellem Jernindustriens Sammenslutning og Dansk Arbejdsmands Forbund, at der ikke har været foretaget nogen ulovlig Arbejdsstandsning, og at vort Forbund derfor vil være at frifinde, samt at Klagerne skal betale samtlige Sagsomkostninger.

Det skal ikke hermed være sagt, at vi ikke fortsat behøver at være agtpaagivende. Hvis vi ikke passer paa i Tide, men paabegynder et Arbejde uden forud at have aftalt Arbejdsbetingelserne, kan vi meget vel komme ud for den Situation at blive nødt til at fuldføre et saadant Arbejde uden aftalte Arbejdsbetingelser; thi Den faste Voldgiftsret har ved tidligere Kendelser, selvom det for os er ganske uforstaaeligt, vist en vis Tendens til at ville statuere, at selvom et Arbejde ikke er omfattet af Overenskomst mellem den Arbejdsgiver, der lader det udføre, og de Arbejdere, der udfører det, saa foreligger der alligevel for Arbejdernes Organisation Varselspligt i Henhold til Septemberforliget, saafremt man ønsker at etablere Strejke, for at opnaa antagelig Overenskomst om Arbejdsbetingelserne; thi der forefindes jo Tilfælde, hvor Arbejdet er af saa ringe Udstrækning, at det meget vel kan udføres i de Dage, der gaar med Forhandling om Arbejdsbetingelserne, og de 14 Dage, som der under alle Omstændigheder vil medgaa, før eventuelle Varsler udløber, og imidlertid er Arbejdet færdigt.

Derfor: Pas paa i Tide!

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 27. Februar 1934 i Sag Nr. 1899:

Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark og dennes Medlem, A/S M. Seest, Aarhus,

mod

De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark og dennes Medlem A/S M. Seest, Aarhus, indklaget De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens i følgende Anledning.

A/S M. Seest, Aarhus, har for Tiden i Entreprise et Vandværksanlæg i Bækkelund ved Horsens og skal hertil have udført et Jordarbejde, Gravning af en Grøft til Nedlæggelse af en Jernrørsledning. Efter at man forgæves havde forsøgt at opnaa Enighed angaaende Betalingen for dette Arbejde, for hvilket der fra Fagforeningens Side stilledes Krav om Akkordpriser i Overensstemmelse med Entreprenørforeningens Priskurant, hvad Firmaet ikke vilde gaa ind paa, anmodede Firmaet ved Skrivelse af 8. Januar 1934 Jernindustriens Sammenslutning om at indkalde til Mæglingsmøde angaaende dette Prisspørgsmaal, idet man samtidig oplyste, at Arbejderne ved et Møde den 6. Januar havde tilbudt at paabegynde Arbejdet mod at faa Kr. 1,05 pr. Time udbetalt og det saa overlodes til Organisationerne at faa Spørgsmaalet afgjort.

Arbejdet agtedes paabegyndt den 10. Januar, men en af de foregaaende Dage stillede Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Horsens som Betingelse herfor, at Firmaet skulde forpligte sig til at betale efter Entreprenørforeningens Priskurant, og Arbejdet blev ikke paabegyndt. Sagen blev indbragt for Hovedorganisationerne, men en Ordning har ikke kunnet opnaas. Fra Dansk Arbejdsmandsforbunds Side har man fast-

holdt Kravet om Betaling efter Entreprenøroverenskomstens Priser, og fra Jernindustriens Side har man vægret sig ved at gaa til Mægling om Spørgsmaalet, førend Arbejdet var paabegyndt. Arbejdet ligger derfor stadig stille.

Klagerne gør nu gældende, at Arbejdet falder ind under den mellem Jernindustriens Sammenslutning og Dansk Arbejdsmandsforbund bestaaende Overenskomst, og at der i Henhold til denne er truffet Aftale med Arbejderne om en Timeløn af 105 Øre, idet man dog samtidig har tilbudt Mægling angaaende Prisspørgsmaalet. Der foreligger herefter en Arbejdsstandsning, der er ulovlig, d e l s som uvarslet og derfor stridende mod Septemberforligets Punkt 2, d e l s som stridende mod den nævnte Overenskomst, idet Forbundet vil tilsidesætte denne og i Stedet paaberaaber sig Entreprenøroverenskomsten, som Firmaet intet har med at gøre, d e l s som stridende mod Reglerne for Behandling af faglig Strid, og e n d e l i g som stridende mod Loven af 31. Januar 1933, § 2, forsaavidt angaar Tidsrummet indtil 1. Februar 1934. Klagerne paastaar derfor Arbejdsstandsningen kendt ulovlig og Dansk Arbejdsmandsforbund solidarisk med dets Afdeling i Horsens paalagt en alvorlig Bod.

De Indklagede paastaar sig frifundet, idet de bestrider at der overhovedet foreligger nogen Arbejdsstandsning eller nogen ulovlig Arbejdsvægring, og gør gældende, at det omhandlede Arbejde ikke omfattes af Overenskomsten mellem Jernindustrien og Dansk Arbejdsmandsforbund. Denne angaar det indenfor Jern- og Metalindustrien forefaldende Arbejdsmandsarbejde, og det ligger helt udenfor dennes Forudsætninger, at den skulde kunne anvendes paa et Jordarbejde som det her omhandlede, der er rent Entreprenørarbejde. Det er vel rigtigt, at Entreprenøroverenskomsten ikke er bindende for Medlemmer af Jernindustriens Sammenslutning, men herefter er Forholdet det, at det paagældende Arbejde ikke falder ind under nogen Overenskomst, saa at Prisen maa fastsættes ved fri Forhandling, og det er efter de Indklagedes Mening et moderat Standpunkt, at man har holdt sig til Entreprenøroverenskomstens Priser og ikke, som man meget vel kunde, har forlangt et Tillæg til disse. Firmaet har aabenbart heller ikke selv haft den Opfattelse, at Jernindustriens Overenskomst var gældende her. Den Udbetaling af 105 Øre pr. Time, man har tilbudt, er uden Tilknytning til denne Overenskomst, men svarer netop til Entreprenøroverenskomstens Timeløn, og Firmaet har antagelig ikke været opmærksom paa, at Bækkelund ligger indenfor det tvungne Akkordomraade.

De Indklagede har endvidere fremhævet, at Firmaet oprindelig vilde have givet Arbejdet i Underentreprise til Entreprenør Knudsen, Hatting, men da Firmaet i sit Tilbud kun havde regnet med en Pris af 1 Kr. pr. l. m, medens Akkordprisen vilde være 161 Øre plus nogle mindre Tillæg, vilde Knudsen ikke paatage sig Arbejdet, hvorfor Firmaet selv overtog det og engagerede Knudsen som Leder af Arbejdet.

De Indklagede bestrider dernæst, at der har foreligget en virkelig Aftale med Arbejderne, der dels var organiserede, dels uorganiserede, om Arbejdets Paabegyndelse med den nævnte Udbetaling, og hævder, at man fra Arbejdernes Side har været berettiget til at vægre sig ved at paabegynde Arbejdet, førend man var enig om Betalingen.

Retten maa — i alt Fald paa det ved Sagens Procedure fremkomne Grundlag — finde det betænkeligt at fastslaa, at Overenskomsten mellem Jernindustriens Sammenslutning og Dansk Arbejdsmandsforbund skulde have et saadant Omraade, at den dækker et Arbejde, som det her omhandlede, og der maa derfor ved Sagens Paakendelse gaas ud fra, at Arbejdet ikke omfattes af noget Overenskomstforhold, hvad Firmaet iøvrigt ogsaa synes at være gaaet ud fra ved de før 8. Jan. stedfundne Forhandlinger.

Med Hensyn til den fra Firmaets Side paastaaede Aftale med Arbejderne bemærkes, at der ikke for Retten er givet Møde af nogen, som var i Stand til at give nærmere Oplysning herom, og i Mangel af saadanne Oplysninger vil det ikke mod de Indklagedes Benægtelse kunde anses godtgjort, at der har foreligget en virkelig Aftale. Allerede som Følge heraf vil der ikke kunne statueres at foreligge nogen ulovlig Arbejdsstandsning, og de Indklagede vil derfor være at frifinde.

Sagens Omkostninger vil være at udrede af Klagerne.

K e n d e l s e :

De Indklagede bør for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger betaler Klagerne med 300 Kr.

DØDSFALD.

Søndag d. 10. Marts er vort Hovedbestyrelsesmedlem C. Mathiesen, Odense, afgaaet ved Døden som Følge af et Hjerteslag. Bisættelsen finder Sted paa Lørdag i Odense. Nærmere om Mathiesens Virke i Tilknytning til vort Forbund i det følgende Nr. af Fagbladet.

LØBENDE KONFLIKTER.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Grejs-Sindbjerg (Vejarbejdet for Kommunen)
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Binderup (Kommunen).
Budene (Textilmagasinet)

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Fra den vide Ørken

Oliemøllerne, København. Aktieselskabet De danske Oliemøller og Sæbefabrikker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet nægter at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om, at der bliver ansat en Mand til i Raffinaderiet, saaledes at der ligesom tidligere bliver 2 Mand beskæftiget. Aarsagen til Kravets Fremsættelse er, at Produktionen er forøget med 100 %; i et enkelt Tilfælde endda med 1000 % . Arbejderne henviser ydermere til den store Risiko, der er til Stede, naar en enkelt Mand skal passe et saa stort Anlæg alene. Ved Mæglingsmødet og Fællesmødet mellem Organisationerne opnaaedes ikke Enighed, hvorefter der den 2. Oktober afholdtes et nyt Møde mellem Organisationerne til Behandling af følgende af Afdelingen fremsatte Spørgsmaal:

1) At den under Forhandlingerne omhandlede maanedslønnede Mand rykker tilbage til sin tidligere Stilling i Raffinaderiet, saaledes at han ikke mere deltager i Vagtskiftet.

2) At den stedfundne Omlægning af Arbejdstiden omlægges, og den overenskomstmæssige Arbejdstid indføres ved Skifteholdsarbejde.

3) At Akkordafsavnstillæget for Arbejde i Raffinaderiet forhøjes fra 15 til 25 Øre pr. Time.

4) At der — forsaavidt der køres i 3 Holds Skift — ansættes 1 Mand til Hjælp ved Arbejder, der ikke kan udføres af en Mand alene.

5) At der for Fedtafsmeltning gives et Tillæg af 50 %, da Arbejdet er ildelugtende og absolut farligt at beskæftige sig med.

6) At Syreballonerne ophænges i Galger, saa Arbejderne ikke oversprøjtes ved Tømningen.

Ved Mødet blev Spørgsmaal 6 bragt i Orden ved Udtalelser fra Fabriksledelsens Side, hvorefter Spørgsmaalene 1-2-3-4- og 5 indankedes for en faglig Voldgiftsret.

Den 1. December afsagde Opmanden følgende Kendelse: De danske Oliemøller og Sæbefabrikker Akts. københavnske Raffinaderiafdeling er uberettiget til, naar der arbejdes i Vagtskifte at lade 1ste Hold arbejde i Tiden fra Kl. 7 til 16. Iøvrigt frifindes det nævnte Firma for D. A. F.s Tiltale i denne Sag.

Skibsværftsarbejderne: København. Akts. Burmeister & Wains Skibsværft, Refshaleøen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet kræver usædvanligt meget Overarbejde udført. Forholdet er det, at Baadførere og Pramstikkere arbejder saa godt som konstant udover den normale Arbejdstid, og Forholdet er noget nær det samme for de i Dokker og Beddingen beskæftigede Arbejdere. For Pladsarbejdernes Vedkommende er Forholdet endda saa greelt for enkelte af dem, at en Mand har haft ikke mindre end 46 Overarbejdstimer i en Uge. Efter nogen Korrespondance med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning om Sagen, afholdtes et Mæglingsmøde uden Resultat, men paa et Timandsmøde den 23. November sluttede Sagen, idet Værftets Repræsentant gav Tilsagn om, at man ikke vilde lade udføre mere Overarbejde end strengt nødvendigt, og at man vilde fordele saadant Overarbejde paa et saa stort Antal Arbejdere, som Værftet skønnede egnet dertil.

Aalborg F. Akts. Adolph Holst: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at udbetale den overenskomstmæssige Løn til en uorganiseret 22-aarig Mand, der er beskæftiget ved Ekspedition paa Lageret, hvilket Arbejde hidtil er udført af Afdelingens Medlemmer og derfor falder ind under Overenskomsten. Manden har været beskæftiget siden 1. Oktober, og Underbetalingen udgør Kr. 23,96 **pr. Uge.** Ved et Mæglingsmøde den 28. December enedes man — da det oplystes, at vedkommende Bud kun delvis har været beskæftiget paa Lageret — om, at den unge Mand faar efterbetalt Kr. 60,00, og at Firmaet herefter paaser, at Arbejdsmandsarbejdet paa Lageret bliver forbeholdt Forbundets Medlemmer.

Aalborg F. Svovlsyrefabriken: Tillæg til Overenskomsten oprettet angaaende Transport fra Elektro-Hængebane til Elevator i Skur XI samt Udkørsel fra Haand-Hængebane i samme Skur.

(Det Arbejde, der skal udføres for den fastsatte Betaling er specificeret). Mandskabsantallet er: Ved Elektro-Hængebanevogne 1 Mand, ved Tipvogn paa jorden 2 Mand. Ved Haand-Hængebane i Skur XI til 2den Hængebro 4 Mand. Mandskabsantallet i Haandhængebane i Skur XI fastsættes senere.

Timeløn 115 Øre plus et Akkordafsavnstillæg paa 1,5 Øre pr. Mand pr. Ton transporteret Vare.

Assens Jyll. Bøgelund Kalkværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kalkværket ikke overholder den gældende Overenskomst. I Overenskomsten er fastsat, at der for Udskibning af Gødningskalk skal betales 20 % Tillæg til Timelønnen, som er fastsat til 90 Øre, samt at der for Skifteholdsarbejde skal betales et Tillæg af 6 Øre pr. Time for alle Timer, men Kalkværket betaler hverken Procenttillæget eller Skifteholdstillæget. Endvidere betaler Kalkværket for Læsning af Bundkridt kun den sædvanlige Akkordpris, hvorved Arbejderne ikke kan tjene Timelønnen.

Efter at Sagen var paatalt overfor Kalkværket med Henstilling om at overholde Overenskomstens Bestemmelser med H. t. Procenttillæget for Udskibning og Skifteholdstillæget samt for Læsning af Bundkridt at betale 20 % Tillæg til Timelønnen i H. t. Landsoverenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen, hvis Bestemmelser er gældende for Kalkværket, indtil Enighed om en Akkordpris for dette Arbejde er opnaaet eller i modsat Fald Begæring om Afholdelse af et Mæglingsmøde samt efter nogen Korrespondance med Kalkværket, afholdtes den 29. December et Mæglingsmøde. Da Værket imidlertid paa Grund af en større Reparation laa stille paa daværende Tidspunkt, var det ikke muligt at konstatere dets Kapacitet, men man enedes om at fastsætte en Prøveakkord paa 65 Øre pr. Vogn for Læsning af alt Kridt (ogsaa Bundkridt samt for Bortfjernelse af Jordpropper og Affald fra Sigten.) Denne Akkordpris betales i en Maaned fra Driftens Genoptagelse, hvorefter hver af Parterne kan kræve Forhandling afholdt, der skal være tilendebragt i Løbet af 8 Dage. Iøvrigt betales i Henhold til den gældende Overenskomst angaaende Løn- og Arbejdsforhold.

Dybvad. Maskinfabriken „Atlas" København: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaets Montører, ved Installering af Maskiner i den nye Kartoffelmelsfabrik, antager Mejerister og Slagteriarbejdere og i særlig Grad uorganiserede Arbejdere til Hjælpearbejdere. Ved en Forhandling med Firmaets Overmontør den 2. December erklærede Overmontøren, at han var villig til at beskæftige organiserede Arbejdsmænd for Fremtiden, og at Antagelsen af de 2 Uorganiserede var sket ved en Fejltagelse af en af de andre Montører, men de 2 Mand skulde ordne deres Forhold til Fagforeningen, ellers vilde de blive afskediget. Endvidere erklærede han sig villig til i hvert enkelt Tilfælde, hvor det drejede sig om Antagelser og Afskedigelser, at tale med Fagforeningen derom.

Faxe Ladeplads. Akts. Faxe Kalkbrud: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke overholder en paa et Mæglingsmøde den 23. August 1933 truffet Lønordning gældende for de 3 Fyrbødere, saalydende: „For det Arbejde de hidtil har udført i Tiden fra Mandag Morgen Kl. 6 til Lørdag Aften Kl. 22 betales en Ugeløn af Kr. 50,00. For Arbejde udover den Tid betales det sædvanlige Tillæg for Overarbejde", idet det nægter at betale 100 % Tillæg for Opfyring af Ovnene Mandage Morgener fra Kl. 4½ til 6. Firmaet begrunder sin Nægtelse med, at det er i fuld Forstaaelse med Kalk- og Teglværksforeningen, at det kun betaler 25 % Tillæg, da dette Procenttillæg er gældende for Kedel- og Maskinpassere for Opfyring udenfor normal Arbejdstid.

Ved et Mæglingsmøde den 24. December enedes man om,

at der for Opfyring betales Kr. 2,00 pr. Gang, naar Arbejdet udføres udenfor vedkommende Brænders normale Arbejdstid.

Helsingør S. Helsingør Skibsværft: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Værftet kun betaler Rejsetiden til nogle Medlemmer, der for Værftet arbejder i København, med 3 Timers Grundløn af 73 Øre pr. Dag pr. Mand, medens Afdelingen mener, at „Fælles Værkstedsregler"s Bestemmelse — „Rejsetiden betales som normal Arbejdstid" — er at forstaa saaledes, at Arbejderne for Rejsetid skal betales med den for dem ansatte Timeløn.

Ved Mæglingsmøde og Timandsmøde opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Spørgsmaalet indankedes for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 23. December afsagde følgende Kendelse: Akts. Helsingør Jernskibs- og Maskinbyggeri er forpligtet til at yde de omhandlede Arbejdere Betaling for Rejsetid i Overensstemmelse med Mindstebetalingen for Timelønsarbejde (Grundløn plus Skoletillæg).

Kalundborg. Svovlsyrefabriken: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betaling for Betjening af en ny Expeditionsmaskine i Lageret. Arbejderne har truffet Aftale med Fabrikbestyreren om, at de Folk, der betjener Maskinerne, naar Tilførslen til Maskinerne som hidtil er foregaaet med Kran, aflønnes med Kr. 2,00 pr. Time, men ved Losningen af Salt, hvor Tilførslen til Maskinen foregik med Hængebane, har Arbejderne kun faaet udbetalt den almindelige Timeløn — 102 Øre. Arbejderne har gjort Protest mod denne Aflønningsmaade, som de hævder er i Strid med Aftalen, men Firmaet vil ikke betale mere. Endvidere nægter Firmaet for udført Overarbejde ved Pasning af Kieselelevator under Losning af Kisaske fra en Damper at betale det overenskomstmæssige Overarbejdstillæg for 4 Timer pr. Hold pr. Døgn med 25% Tillæg for 1. Time, 33⅓ % Tillæg for 2den Time, 50 % Tillæg for 3. Time og 100 % Tillæg for 4. Time, men har kun betalt 2½ Time med 25 % Tillæg, 33⅓ % Tillæg for 1 Time og 50 % Tillæg for ½ Time. Losningen blev udført i 4 Døgn med 2 Hold der hver arbejdede 12 Timer uden Spisetid i Skiftet.

Ved Mæglingsmødet den 13. December enedes man om, at der for Betjening af Expeditionsmaskinen med Tilførsel af Superfosfat, Kali og andre Handelsvarer, der tages fra Lageret, betales 200 Øre pr. Time. Ved Varer, der tilføres fra lossede Skibe, betales 150 Øre pr. Time under Forudsætning af, at Opsækningen i Gennemsnit for hele den paagældende Ladning ikke overstiger 250 Stk. i Timen, i modsat Fald bliver Timelønnen 200 Øre. Ved Kisindladning indføres, naar Indladning skal ske Døgnet rundt, 3 Holds Drift med Arbejdstid fra Kl. 6—2, 2—10 og 10—6. Overarbejdsbetalingen begynder ved almindelig Arbejdstids Ophør.

Korsør A. Kählers Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Betalingen for Fabrikation af 2 Tommer Rør ved en ny Maskine, der producerer mere end den gamle Maskine, og hvor der desuden anvendes en anden Slags Ler. Teglværket har tilbudt en Akkordpris paa 63 Øre pr. 1000 Stk. Arbejderne har krævet 75 Øre pr. 1000 Stk. Rør. Ved et Mæglingsmøde den 12. December enedes man om en Prøvekørsel paa 70 Øre pr. Mand pr. 1000 2" Rør. 1ste Maj 1934 kan begge Parter kræve Akkorden revideret saaledes, at den giver en Fortjeneste i Overensstemmelse med den tidligere ved Drænrørsfabrikationen opnaaede, da Betalingen var 88 Øre pr. 1000 Stk.

Lysbro. Akts. Lysbro Teglværker: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det har aflønnet en Mand, der paa Silkeborg Jernbanestation har indladet 60.000 Tagsten i Jernbanevogne med Timeløn.88 Øre plus 12 Øre Tillæg, altsaa 100 Øre pr. Time. Arbejdet varede 3 Dage. Afdelingen har krævet Aflønning i H. t. en tidligere Akkordpris for Indladning af Skur paa Lysbro Station med 183 Øre pr. 1000 Sten, men Teglværket hævder, at da dette Arbejde i de senere Aar er udført af en Vognmand, er Akkordprisen ikke længere gældende og i alt Fald ikke for Indladning paa Silkeborg Station. Manden har, naar Arbejdet afregnes efter den gamle Akkordpris, ca. Kr. 32,00 tilgode. Efter nogen Korrespondance med Kalk- og Teglværksforeningen om Sagen, behandledes Spørgsmaalet paa et Fællesmøde mellem Organisationerne den 14. December. Man enedes om, at det paagældende Arbejde afregnedes efter Teglværkets Timeløn med Tillæg af 20 %. Jfr. § 3, 2.

Lysbro. Akts. Silkeborg Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Strid med Resultatet af et om Lønnen for Ind- og Udtrillere fra Ovnen behandlet Spørgsmaal, har afdraget 2 % af Ind- og Udtrillernes Akkordfortjeneste for Svind af Stenantallet. Beløbet udgør Kr. 84,19. Ved et Mæglingsmøde den 14. December enedes man om, at Produktionen ved Ovnen fremtidig afregnes efter Antallet af brændte Sten i Overensstemmelse med den gamle Overenskomst. For indeværende Aar betaler Teglværket 85 Kr. til fuld Afgørelse af Sagen.

Nivaa. Akts. Humlebæk Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket, der ved Forhandling mundtligt er indgaaet paa at betale 24 Øre pr. 1000 Mursten eller Tagsten, naar det forlanges, at Stenene efter at være brændte i Murstensovnen og samtidig med at de udtrilles, skal dyppes i et Bassin med Vand, desuagtet nægter at betale de 24 Øre pr. 1000 Tagsten, naar de, efter at være brændte i den gamle Tagstensovn ogsaa skal dyppes i Vand. Udtrillerne — 3 Mand — har saaledes dyppet 142.800 Tagsten, der er brændte i den gamle Tagstensovn, uden at have faaet 24 Øre pr. 1000 Sten. Beløbet udgør Kr. 102,81. Efter nogen Korrespondance med Teglværket om Sagen afholdtes den 18. December et Mæglingsmøde, ved hvilket Værket indgik paa at betale de af Arbejderne krævede Kr. 102,81. Endvidere enedes man om, da dette Arbejde er ophørt for i Aar, at optage Forhandling af Betalingen for Dypning af Sten samtidig med Forhandlingen om ny Overenskomst.

Odense St. Akts. Frederiksbroens Jernstøberi: Afdelingen indberetter den 29. September, at den ved Forhandling med Firmaet om Lønforhøjelse til de timelønnede Arbejdsmænd, har opnaaet et samlet Tillæg af 41 Øre pr. Time til Fordeling til 14 Mand. Af disse fik 2 Mand hver 5 Øre pr. Time, Resten 3 à 2 Øre pr. Time pr. Mand.

Odense St. Akts. M. P. Allerups Eftf.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme et af Arbejdsmændene gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af Timelønningerne. Arbejdsmændene har ikke Adgang til Akkord. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed. Akts. Direktør erklærede sig villig til at overvaage, at den hidtidige Praksis for Lønforholdene fortsat bringes i Anvendelse. Ved Timandsmødet den 23. December sluttedes Sagen, idet Firmaets Direktør fornyede sit paa Mæglingsmødet givne Tilsagn om, at han vilde se velvilligt paa Henvendelser fra de enkelte Arbejdere om en Forhøjelse af særlig lave Lønninger, og at han vilde tage Lønnen for de paa Lageret beskæftigede Arbejdere op til velvillig Overvejelse.

Sønderborg A. De forenede Margarinefabrikker: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Firmaet har opnaaet nogle Forbedringer af Overenskomstforholdet, saaledes en Ændring af Bestemmelsen om Afspadseringsbestemmelsen for Overarbejde gaaende ud paa, at Overarbejde kun maa udføres, naar det er absolut nødvendigt og hvor eventuelt Overarbejde er udført, skal Afspadsering finde Sted i Forbindelse med Sommerferien. For Overarbejdet udbetales kun Procenttillægget, hvorimod Grundlønnen udbetales til en af Afdelingen udpeget Mand, der opbevarer Pengene og udbetaler den til de paagældende Arbejdere ved deres Feries Begyndelse. Ferien forlænges i Henhold hertil med 1 Dag for 8 Overarbejdstimer.

Endvidere en Tilføjelse angaaende Betaling for Arbejde paa Søn- og Helligdage som lyder saaledes: Forsaavidt Arbejdsperioder paa Søn- og Helligdage ikke varer udover 2 Timer, betales der 125 Øre extra for hver første Time.

Villingebæk. Dronningmølle Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af:

1) At Chaufførerne, der arbejder 12 à 14 Timer om Dagen ikke faar Overtidsbetaling for de Timer, de arbejder udover normal Arbejdstid. De aflønnes i Henhold til en mellem dem og Teglværket truffet Aftale med en Ugeløn af Kr. 50,00, men da Afdelingen ikke har godkendt Aftalen, har den krævet Efterbetaling for det udførte Overarbejde, men Teglværket har nægtet at forhandle derom.

2) At Teglværket har reduceret en med Afdelingen truffet Aftale om, at den Mand, der sorterer Sten, skal aflønnes med Kr. 50,00 pr. Uge, idet det uden at have forhandlet med Afdelingen derom, nu kun betaler almindelig Timeløn. Afdelingen kræver derfor Akkord for Sorteringsarbejdet eller at det aflønnes med Timeløn plus 20 % Tillæg.

3) At Teglværket ikke betaler Overarbejdsbetaling til en Brænder ved Ovnen, der arbejder 12 til 14 til Tider indtil 16 Timer om Dagen. Afdelingen har forsøgt Forhandling med Teglværket om Sagen, men dette vil ikke forhandle derom. (Afdelingen har krævet af Manden, at han skal ophøre dermed, men han fortsætter desuagtet.)

Ved Mæglingsmødet den 29. November enedes man om: Ad 2: Værket indgik paa i Stedet for den hidtidige Ordning at optage en Forhandling om en Akkord for Sortering af Sten. Ad 3: Man var enige om, at Brænderen ophører med det Extraarbejde, han hidtil har udført.

Spørgsmaal 1 behandledes — da Enighed ikke opnaaedes paa Mæglingsmødet — derefter paa et Fællesmøde mellem Organisationerne den 14. December, og her enedes man om, at Chaufførerne vedblivende faar en Ugeløn af 50 Kr. For Overarbejde betales Tillæg i H. t. Overenskomsten beregnet paa Grundlag af 88 Øre, dog gives intet Tillæg for en Respittid paa 6 Timer pr. Uge.

Budene. København. Frk. M. Olsens Bogbinderi: Overenskomst oprettet. 1 Mand. Ugeløn for Bude paa 14—16 Aar 28 Kr., 16—18 Aar 32 Kr., 18—21 Aar Kr. 39,50, 21—24 Aar Kr. 42,50 og over 24 Aar Kr. 44,00. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde paa Søgnedage 100 Øre pr. Time, paa Søn- og Helligdage 200 Øre i Timen. Bude ansatte før 1. Februar erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i 2 Uger, dog under Forudsætning af, at Budene er Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse og er sikret henholdsvis 2 Kr. for Bude under 18 Aar og 3 Kr. for Bude over 18 Aar, hvilket Firmaet har ret til at fradrage Ugelønnen. Regnslag eller Regnfrakke udleveres til Brug i daarligt Vejr. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. December.

Budene. København. Budcentralen „Adler": Overenskomst oprettet. 2 Mand. Lønnen ansat til: for Bude under 16 Aar 50 % af Kørselsindtægten med en garanteret Dagløn af Kr. 2,50, for Bude fra 16—18 Aar henholdsvis 55 % og Kr. 3,00, fra 18—20 Aar 60 % og Kr. 4,00 og over 20 Aar 66 % og Kr. 4,00. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde til Kl. 9 Aften 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Bude, der har været beskæftiget 6 Maaneder erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Ferielønnen er Kr. 2,00 pr. Dag til Bude under 18 Aar og Kr. 3,00 pr. Dag for Bude over 18 Aar. Ved Ulykkestilfælde erholdes Dagpenge af samme Størrelse i indtil 13 Uger. Iøvrigt er Overenskomsten enslydende med de med andre Budcentraler indgaaede. Gælder til en 1. April.

Budene. København. Firma A. Fredslund Petersen: Overenskomst oprettet. 1 Mand. Ugeløn Kr. 42,50. Arbejdstid 48 Timer ugentlig. Overarbejde 125 Øre pr. Time, Søn- og Helligdage 200 Øre pr. Time. Bude ansatte før 1. Februar erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i 4 Uger, dog kan Firmaet fradrage Kr. 3,00 pr. Dag, som Budet skal holde sig forsikret for i en statsanerkendt Sygekasse. Ved Ulykkestilfælde erholdes i de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag i 9 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge til en Lønningsdag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. November.

Lager- og Pakhusarbejderne. København. „Super Service": Overenskomst oprettet. 9 Mand. Ugeløn Kr. 55,00. Løsarbejde paa Hverdage 125 Øre pr. Time, paa Søn- og Helligdage 200 Øre pr. Time. Arbejderne i Højtrykket faar et Smuds- og Branchetillæg paa Kr. 4,00 pr. Uge og Arbejderne paa Smørestationen Kr. 7,00 pr. Uge. Løsarbejdere erholder i Stedet for Tillægget paa Smørestationen 10 Øre pr. Time. Arbejdstid 48 Timer ugentlig fordelt paa alle Ugens 7 Dage. Arbejderne erholder ½ Fridag (Eftermiddag) ugentlig, dog ikke Fredag og Lørdag. Den skal skiftevis mellem Arbejderne være Søndag Formiddag. Overarbejde til Kl. 9 180 Øre pr. Time, for alle øvrige Timer, Søn- og Helligdage, 1. Maj til Kl. 12 samt paa den halve Fridag 100 % Tillæg. Fornødent Arbejdstøj udleveres efter Arbejdets Art. Vedligeholdelsen af det er Firmaet uvedkommende. Ved Ulykkestilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag i indtil 13 Uger. Arbejderne skal være Medlem af Afdelingen og Løsarbejderne tages blandt dens Medlemmer. Norm. for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. December.

Lager- og Pakhusarbejderne. København. Den kgl. grønlandske Handel: Afdelingen indberetter den 23. December, at den ved Forhandlinger med Handelen er enedes med den om nogle forbedrede Ændringer samt om en Tilføjelse. Tilføjelsen er saaledes: Arbejderne i Pakhuset (5 Mand) aflønnes, naar der arbejdes i Forbindelse med Lastning, med Akkord i H. t. Havnearbejdernes Priskurant.

Ferieordningen er ændret saaledes: Arbejdere, der uafbrudt har været beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 10 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejdere, der har under 6 Maaneders uafbrudt Arbejde faar — eller hvis Beskæftigelse har været afbrudt — naar de har 75 Arbejdsdage, 1 Dags Ferie for hver fulde 25 Arbejdsdage, dog højst 10 Dage. Ophører Arbejdet før 1. Maj, henstaar Ferielønnen til denne Dato.

Tilføjelse: Antagne Arbejdere, der er tilsagt, beordret eller tilkaldt til offentlige Myndigheder, og det ikke er grundet i selvforskyldte Aarsager, erholder sin Dagløn uden Fradrag.

Sygelønsbestemmelserne er ændret saaledes: Arbejdere, der har uafbrudt Arbejde ved Handelen i 2 Aar og som er Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse og forsikret for Kr. 21,00 om Ugen (undtagen hvor Love og Vedtægter forbyder det) faar i Sygdomstilfælde Lønnen minus Sygekassehjælpen Kr. 21,00, dog ikke over Kr. 6,00 pr. Dag, Kr. 36,00 pr. Uge.

En en Gang opnaaet Anciennitet kan ikke fortabes ved en kortere Arbejdsløshedsperiode, naar den paagældende søger til Hovederhverv ved Handelen.

Lager- og Pakhusarbejderne. København. Etablissementet „Lorry": Afdelingen indberetter den 21. December, at Firmaet ved en samme Dag afholdt Konference er indgaaet paa en midlertidig Ordning, hvorefter Køkkenpersonalets Løn, der var fra Kr. 105,00 til Kr. 115,00 pr. Maaned plus delvis Kost, fastsattes til Kr. 121,00 pr. Maaned plus delvis Kost som tidligere. Gælder fra 16. December.

Aarhus H. Foreningen af Arbejdsgivere ved Aarhus Havn: Tillæg til Overenskomsten oprettet: For Losning af Støberi-Cinders fra Damper betales Kr. 2,10 pr. Ton pr. Hold à 7 Mand, som fordeles med 5 Mand i Lasten, 1 Gertmand samt en Allæsser. Forsaavidt angaar Winchmand og Vognsætter kommer Overenskomstens almindelige Bestemmelser i Anvendelse, medens der ikke under nogen Form anvendes Extramandskab herudover. Folkene tilpligtes at vise særlig Omhu med denne Vare.

Hasle Bornholm. Bryggeriejer L. Holm: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 50,00. For midlertidigt Arbejde 105 Øre pr. Time. Kuske og Chaufører Kr. 54,72, for midlertidigt Arbejde 114 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 30 %, 3. Time 50 % . Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 % derefter 100 % Tillæg. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Ved Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Svendborg. Svendborg Importørforening: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges en faglig Voldgiftsret nedsat til Afgørelse af en Uoverensstemmelse vedrørende Aflønningen for Losning af Koks fra M/S „Alca" til Firmaet Hans Knudsens Jern- og Staalforretning. Til Losningsarbejdet var der antaget 2 Gæng Arbejdere. Arbejdet paabegyndtes Kl. 8½ Morgen, men Kl. 3 Eft. blev det ene Gæng afskediget, fordi Spillet ikke kunde fungere, naar det skulde besørge Ophejsningen, naar begge Hold arbejdede. Det afskedigede Gæng Arbejdere fik ved Afskedigelsen Betaling i Forhold til det udførte Arbejde samt Ventepenge for Tiden indtil den normale Arbejdstids Ophør. Afdelingen hævder, at den skete Afskedigelse er i Strid med Overenskomstens saalydende Bestemmelse: „Modtageren skal saavidt muligt beskæftige alle de antagne Arbejdere under hele Losningen", og har derfor krævet, at Firmaet skal betale Deltagerne i det afskedigede Gæng det Beløb, som de vilde have tjent, saafremt de var holdt i Arbejde under hele Losningen. Der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde uden Resultat, da Importørforeningen nægtede at opfylde det rejste Krav. Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 6. December afsagde følgende Kendelse: Arbejderne findes herefter (Præmisserne) at have Krav paa Erstatning for de ved Afskedigelsen lidte Tab, en Erstatning der skønsmæssig fastsættes til $^2/_3$ af det Beløb, der vilde være tilfaldet Arbejderne, saafremt Forbundets Paastand fuldt ud var taget til Følge.

Bandholm. Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo-Bandholm: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Arbejdsgiverne for Losning af Cement i Papirsække à 43 kg Vægt kun vil betale Halvdelen af den Akkordpris, der er gældende for Losning af Cement i Jutesække à 86 kg. Arbejderne har udført en Losning for den af Arbejdsgiverne egenmægtig fastsatte Betaling, men modtog kun Beløbet under Protest. Efter en meget langvarig Korrespondance med saavel den lokale Arbejdsgiverforening som med Afdelingen om Sagen, afholdtes den 6. December et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om følgende: For Losning i Papirsække betales i H. t. Overenskomsten mellem Havnesammenslutningen og D. A. F., dateret 18. Maj 1933, med tilbagevirkende Kraft fra 1. Juli 1933 for Bandholms Vedkommende.

Bandholm. Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo-Bandholm: Afdelingen anmoder om, at der paa det tidligere begærede Mæglingsmøde ogsaa foranlediges behandlet en anden opstaaet Uoverensstemmelse. Under Losningen af Rug og Hvede fra en russisk Damper den 7. November, forlod den kgl. Vejer og 1 Vejer til Arbejdet efter en Ordstrid mellem den kgl. Vejer og en af Lossearbejderne om Antallet af Sække, der var vejet til Indladning i en Jernbanevogn. Hensigten var sikkert at faa Lossearbejderen fjernet fra Arbejdet efter Klage over ham til Arbejdsgiveren. Dette medførte en Standsning af Arbejdet paa 1½ Time. Senere Optælling af Sækkenes Antal viste, at Arbejderen havde Ret i sin Paastand. Afdelingen har, da Standsningen var Arbejderne uvedkommende, krævet 1½ Times Ventetid pr. Mand til 17 Mand, mens Arbejdsgiverne nægter at imødekomme Kravet. Ved Mæglingsmødet enedes man om, at den kgl. Vejer betaler i Ventepenge til hver Mand — 17 Mand — for 1 Time à 105 Øre.

15. Agitationskreds (Horsens). Entreprenør Johs. Roldsgaard, Dagnæs pr. Horsens: Kredsformanden indberetter, at han efter Anmodning har bistaaet **Lysbro Afdeling** i Anledning af, at Entreprenøren, der udførte Jordarbejde ved Anlæg af Fiskedamme ved Funder St., aflønnede Arbejderne med en Timeløn af 90 Øre. Ved en Konference opnaaedes Enighed om, at der skulde optages Forhandling mellem Entreprenøren og Afdelingens Formand om Lønspørgsmaalet, hvilket Resultat blev meddelt Afdelingen. En Maanedstid derefter meddelte den nyvalgte Formand for Lysbro Afdeling Kredsformanden, at der havde været forhandlet uden Resultat. Ved en ny Forhandling den 2. December mellem Kredsformanden og Entreprenøren, oprettedes følgende **Overenskomst:** Parterne er enige om at rette sig efter den til enhver Tid mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. gældende Overenskomst for Provinsen. Undtaget herfra er Folk, som antages til og beskæftiges ved Opsyn og Pasning af Fiskedamme.

Til fuld Opgørelse af den foreliggende Uoverensstemmelse om Betalingen for et udført Jordarbejde ved Funder, betaler Roldsgaard et Beløb af Kr. 200,00 til Fordeling blandt de paagældende Arbejdere.

D. A. F. Sogneraadsforeningen for Gl. Roskilde Amt: Overenskomsten af 4. November 1931 angaaende Skærveslagning, Vej- og Grusgravarbejde fornyet til Udløb den 1. November 1934 (uden Opsigelse) med følgende Tilføjelser:

For nye og særlige Arbejder, hvortil der ydes Tilskud fra Vejfonden, er Timelønnen 105 Øre, hvis Arbejdet ikke udføres i Akkord.

Asfalt- og Tjærearbejde betales med et Tillæg af 15 % til ovennævnte Timeløn.

Endvidere ændres § 8 til at lyde saaledes: Parterne er enige om, at hvor der i Forvejen betales højere Lønninger, kan disse ikke angribes af denne Overenskomsts Priser.

Hillerød. Hillerød Kommune: Overenskomsten fornyet for 1 Aar og renskrevet uforandret. Træder i Kraft 1. April 1934 og gælder til 1ste April 1935. Vedrører 5—20 Mand.

Ranum. Entreprenør H. S. Matthiesen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har haft 2 Mand beskæftiget ved Optagning, Knusning og Læsning af Sten, skylder disse for udført Arbejde henholdsvis Kr. 23,19 og Kr. 10,71, som han trods gentagne Henvendelser til ham derom ikke betaler. Efter at Forbundet havde henstillet til Entreprenøren straks at betale de skyldige Beløb, meddelte Afdelingen den 3. Januar, at Sagen var i Orden, idet Entreprenøren var indgaaet paa at betale Beløbene med Afdrag paa Kr. 10,00 om Ugen.

Isoleringsarbejderne. København. Akts. „Ikas": Afdelingen anmoder om, at der foranlediges et Fællesmøde afholdt mellem Organisationerne i Anledning af, at Firmaet ikke vil imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om Tillæg for 5 mm Overtykkelse ved et Arbejde paa H. C. Ørstedsværket, uagtet Firmaet havde givet Arbejderne Besked paa at lægge saa meget tykkere Lag paa paa Grund af Svindet. Der har været afholdt Møde mellem den københavnske Fabrikantforening og Afdelingen om Sagen, uden at Enighed opnaaedes. Afdelingen mener fremdeles, at Arbejderne har Krav paa Tillæget, da det Materiale, der blev benyttet til Isoleringen, svinder særlig meget.

Ved et Fællesmøde mellem Industrifagene og D. A. F. den 2. December enedes man om følgende: Under Forudsætning af, at Firmaets Ingeniør har givet Ordre til at paalægge en Overtykkelse af 5 mm af Hensyn til Svind og det ved Eftersyn af det færdige Arbejde viser sig, at der er en Overtykkelse paa mere end 1½ mm, er Akts. „Ikas" indforstaaet med at betale saadanne Rørlængder med Tillæg for Overtykkelse i H. t. Priskuranten og paa samme Maade vil være at fradrage for eventuelle Undertykkelser.

Isoleringsarbejderne. København. Firma Mathiesen & Bokmark: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke overholder en den 29. September af en faglig Voldgiftsret afsagt Kendelse, hvorefter Firmaet skal betale 170 Øre pr. Kvadratfod for alle de ved et Isoleringsarbejde syede Puder, idet det nægter at betale 170 Øre for Flangepuderne som det hævder kun skal betales med 135 Øre pr. Kvadratfod. Endvidere nægter Firmaet at betale 15 % Tillæg til den fulde Akkordpris for Flangepuder samt hævder, at der paa Opgørelsen er paaført et for stort Antal Puder, og at Dagløntimernes Antal er forkert.

Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning med Henstilling om at foranledige et Møde afholdt om Sagen for at søge at formaa Firmaet til at gøre Akkorden op, saa Arbejderne kunde faa deres Tilgodehavende udbetalt, da Sagen, saafremt en tilfredsstillende Ordning ikke træffes, vil blive indbragt for Den faste Voldgiftsret, meddelte

Sammenslutningen den 25. November, at den har paalagt Firmaet at betale for Puder i Overensstemmelse med den afsagte Voldgiftskendelse.

Aalborg A. og F. Aalborg Kommune: Afdeling A fremsender Udskrift af en Forhandling den 12. December mellem Lovudvalget og Repræsentanter for de 2 Afdelinger samt for Kommunalt Arbejderforbunds lokale Afdeling angaaende Pasning af Varmeanlægene i Kommunens Skoler. Der opnaaedes Enighed om en Ordning af Forholdene, hvilken Ordning har Udløbstid og Opsigelsesfrist som de almindelige Overenskomster (1. April).

Aarhus M. Murermestrene E. Mikkelsen & Nordskov Christensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mestrene nægter at afregne et Arbejde paa Aarhus Amtssygehus, der bestod i Reparation og senere Pudsning af Lofter, der var beskadiget af Frost, til Trods for, at Svendene har udført Murerarbejdet i Akkord. Kravet angaar et Beløb af Kr. 250,10.

Da Enighed ikke opnaaedes ved et afholdt Mæglingsmøde, indankedes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret.

Ved Voldgiftsrettens Møde den 13. December afsluttedes følgende Forlig: Under Hensyn til det i Retten oplyste, betales der Murerarbejdsmændene et Beløb af Kr. 125,00.

Agerskov. Entreprenørfirmaet Brinck, Thomsen & Henning Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand angaaende Betaling for et Jordarbejde, som Firmaet har i Entreprise for Amtet. Arbejdet bestaar i Anlæg af en ny Vej i Agerskov Kommune og omfatter Flytning af 24.000 m³ Jord og Anlæg af 4800 løbende Meter Vej. Arbejderne aflønnes med 105 Øre pr. Time.

Efter at Sagen var paatalt overfor Firmaet med Henstilling om at deltage i et Møde om Sagen, meddelte Formanden for 14. Agitationskreds den 4. December, at Forhandlingerne er resulteret i, at der oprettedes en **Overenskomst,** hvorefter der for alt Arbejdet betales en Timeløn af 113 Øre.

Arnum Højrup Sogneraad. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet har aflønnet 2 af dens Medlemmer, der af Kontorbestyreren var anvist Arbejde for det med en Dagløn af 4 Kr. Efter at Formanden for 14. Agitationskreds paa Forbundets Vegne havde deltaget i Forhandlinger med Sogneraadet, hvilke dog endte resultatløse, da Sogneraadet kun tilbød en Timeløn af 60 Øre, meddelte Afdelingen den 11. December, at den var blevet enig med Sogneraadet om, at Slagning af 5—7 cm Skærver betales med Kr. 7,00 pr. m³, Grusharpning Kr. 4,00 pr m³ og Sand Kr. 0,50 pr. m³. Alle Afdelingens Medlemmer er kommet i Arbejde.

Esbjerg. Murermester Jens Jensen, Jerne: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at betale Skurpenge til 17 Mand, der har været beskæftiget ved Udførelse af et Ledningsarbejde, som Mesteren havde i Entreprise for Jerne Kommune. Mesteren havde tilvejebragt et Skur, men han lod det stadig henligge paa Pladsen, uden at det blev opstillet. Efter at Sagen var paatalt overfor Landhaandværksmestrenes Hovedorganisation med Henstilling om at betale de krævede Skurpenge eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, afholdtes den 21. November et resultatløst Mæglingsmøde, hvorefter Spørgsmaalet indankedes for en faglig Voldgiftsret. Ved Voldgiftsrettens Møde den 22. December forligtes Parterne saaledes, at Mesteren til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelsen betalte Kr. 100,00 til Afdelingen.

Fredericia A. Murermestrene S. Jensen og I Jokumsen. Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der har Lægning af et Murstensgulv i Akts. Dansk Rørindustris Bygning i Entreprise, nægter at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om, at Tilbringningen af Mursten og Grus aflønnes med Akkord. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Uoverensstemmelsen indankedes for en faglig Voldgiftsret.

De af Afdelingen rejste Krav var følgende:

a. At der for Tilbringningen af Stenene betales i H. t. Overenskomstens Bestemmelse Side 10 Pkt. 1 med Kr. 5,10 pr. 1000 Sten
b. Højdetillæg - 11 - 5 - - 0,26 - 1000 -
c. For Aftagning - 13 - 18 - - 0,16 - 1000 -
d. - Regulering - 26 - h - - 0,09 - 1000 -

Den 24. November afsagde Opmanden følgende Kendelse:

Murerarbejdsmændene hos Murermestrene S. Jensen og J. Jokumsen, Fredericia, har i Anledning af det Arbejde, de har udført ved Lægning af et Murstensgulv i Akts. Dansk Rørindustris Bygning i Fredericia Krav paa Betaling efter nedenstaaende Poster i den mellem Centralforeningen af Murermestre og D. A. F. gældende Overenskomst.

Pkt. 1, Side 10, Pkt. 18, Side 13 og Pkt. h, Side 26.

Glostrup. Murermester Kjær Knudsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren har nægtet at godkende et af Arbejderne indgivet Regnskab over Arbejdet ved Anlæg af en Septik-Tank. Efter at Forbundet havde givet Afdelingen Meddelelse om, for hvilke Arbejder der ikke kunde kræves 40 % Tillæg, meddelte denne den 9. Januar, at Sagen var bragt i Orden ved, at Mesteren havde betalt Kr. 18,00 tilbage af det afdragne Beløb.

19. Agitationskreds (Haderslev): Formanden for Agitationskredsen indberetter den 4. December, at han, paa Opfordring af et Medlem, der var beskæftiget hos Vansbæks Sogneraad og paa forventet Godkendelse af Forbundet, har forhandlet med Sogneraadet i Anledning af, at dette for et Vejarbejde, hvortil Amtet yder Tilskud, kun betalte en Dagløn af Kr. 4,00. Ved en langvarig Forhandling indgik Sogneraadet paa at betale en Timeløn af 105 Øre med Efterbetaling fra Arbejdets Paabegyndelse. Samtidig indmeldte 4 uorganiserede Arbejdere sig i Organisationen. Agitationen bliver fortsat.

Holstebro A. Murermester R. Schiønning: Afdelingen indberetter, at den ved at gennemgaa Skurbøgerne, som den havde indkaldt fra de forskellige Skurbogsførere i Gennemsyn, har faaet konstateret, at Mesteren ikke betaler de Overskud, de har tjent ved Arbejde paa Bygninger, Mesteren har opført. Uagtet Opmaalingerne er foretaget af Mesteren og Afdelingsformanden i Fællesskab, har Mesteren ved Trusler om Afskedigelse af Arbejderne, hvis disse klagede til Fagforeningen derover, undladt at udbetale Overskudene, uagtet han har modtaget Afregningerne ved hver Akkords Afslutning. Afdelingen anmoder saaledes foranlediget Forbundet om at indklage Mesteren for Den faste Voldgifsret for Brud paa Overenskomsten med Krav om Erstatning samt Indrømmelse af Bod.

Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre med Henstilling om at paalægge Mesteren at efterbetale de tilbageholdte Akkordoverskud eller i modsat Fald Afholdelse af et Mæglingsmøde, meddelte Centralforeningen den 11. November, at Murermesteren har erklæret overfor den, at de af hans Arbejdsmænd, der paa Grund af Arbejdsmangel er afskediget, kan afhente Pengene paa hans Kontor. Den 25. November indberetter Afdelingen, at Mesteren har tilbudt enkelte af de Arbejdsmænd, der har Overskud tilgode, noget af deres Tilgodehavende, men Afdelingen har krævet, at Mesteren skal indbetale hele det tilbageholdte Beløb, der udgør Kr. 465,03 fra 11 Akkorder, paa dens Kontor. Efter Korrespondance med Afdelingen indberettede denne den 14. December, at Sagen var bragt i Orden ved, at Mesteren har efterbetalt Kr. 140,60 til et Medlem og indbetalt Kr. 175,00 paa dens Kontor.

Kastrup. Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier: Entreprenørforeningen begærer paa Firmaets Vegne Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse mellem Firmaet og dets Jord- og Betonarbejdere vedrørende Betalingen for Jordarbejde, Rørlægning og Afstivning ved et Kloakarbejde, som Firmaet udfører paa Maglebylillevej—Jacob Fortlinsvej, Kastrup.

Ved et Mæglingsmøde den 16. December fremsatte Mæglingsudvalget et Forslag indeholdende specificerede Akkordpriser for alt det forefaldende Arbejde, derunder Betaling for Gene ved Jordtransport og Tipning. Forslaget tiltraadtes af Parterne.

Hammershøj. Dræningsmester Christensen, Ans: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Dræningsmesteren, der udfører et Afvandingsarbejde paa Herregaarden Fussingø, hvortil Statskassen yder Tilskud, aflønner Arbejderne med saa lave Akkordpriser, at de kun kan tjene Kr. 2,50—3,00 pr. Dag. Der beskæftiges 8 Mand, af hvilke 2 er Medlemmer af D. A. F., 2 er Medlemmer af L. A. F. og 4 er uorganiserede, men de er alle villige til enten at overflytte eller indmelde sig i D. A. F.

Ved en Forhandling med Dræningsmesteren oplyste han, at han betalte i Overensstemmelse med den mellem Dræningsmesterforeningen for Randers Amt og Landarbejderforbundet gældende Overenskomst, af hvilken han personlig er Medunderskriver. Spørgsmaalet om, hvorvidt Dræningsmesteren overholdt Overenskomsten blev derefter af Landarbejderforbundet indanket for en faglig Voldgiftsret, hvis Kendelse lød paa, at Mesteren skal efterbetale Kr. 150,00, som han havde erklæret sig villig til at indbetale, saasnart Kendelsen kommer ham i Hænde.

Herning. Murermester P. H. Frandsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der opfører en Vaskehusbygning til Amtssygehuset, har nægtet at udbetale et Akkordoverskud — Kr. 70,24, som udgør Procenter af Svendenes Fortjeneste for Oplægning af Tagsten.

Ved Mæglingsmødet den 12. December konstateredes det, at Arbejdsmanden ved Arbejdets Paabegyndelse havde udtalt til Formanden, at han ikke vilde have Akkord paa Arbejdet, men udføre dette, der kun bestod i Oplægning af Rygving og Grather, i Timeløn.

Af Hensyn hertil forligtes Sagen ved, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 25,00.

Holsted. Holsted Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet vil reducere Akkordprisen for Skærveslagning. Akkordprisen er Kr. 5,75 pr. m³. Ved en Forhandling opnaaedes ikke Enighed, da Sogneraadets Tilbud kun var Kr. 5,50 pr. m³, 6,6 mm Skærver.

Ved en Forhandling med Forbundets Bistand med Vejudvalget den 1. December, frafaldt Sogneraadet sit Reduktionskrav og indgik paa fortsat at betale den hidtidige Akkordpris.

Holsted. Føvling Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at faa Akkordprisen for Skærveslagning forhøjet. Der betales Kr. 4,50 pr. m³. Ved en Forhandling med Sogneraadet den 2. December, indgik dette paa at forhøje Prisen med 100 Øre til Kr. 5,50 pr. m³.

Korsør A. Entreprenør Krogsgaard: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører et Kabelarbejde paa Strækningen Køge—Ringsted—Slagelse—Korsør aflønner Arbejderne med Timeløn plus 15 % Tillæg for Arbejdet, undtagen for Arbejdet i Slagelse By, hvor der er aflønnet med Timeløn plus 20 % Tillæg, medens Afdelingen mener, at alt Arbejdet skal betales med Timeløn plus 20 % Tillæg.

Efter at Forbundet havde givet Afdelingen Oplysninger om Forholdet, meddelte denne den 8. Januar, at der ved Forhandling med Entreprenøren var opnaaet Enighed om, at der for det omhandlede Kabelarbejde betales Timeløn plus 20 % Tillæg fra den 3. Januar til Arbejdets Ophør. Arbejdet udførtes ca. 1 Mil udenfor Byen.

Middelfart A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke har imødekommet et af Afdelingen fremsat Krav om Betaling for Ventetid (Timeløn), for 55 Timer til Arbejdere, der var tilsagt til at møde til Arbejde Kl. 6 Morgen, men som enten slet ikke kom i Arbejde eller først kunde begynde at arbejde Kl. 8 de paagældende Dage. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Begæring om et Mæglingsmødes Afholdelse, meddelte Afdelingen den 6. Januar, at Sagen er gaaet i Orden, idet Firmaet til fuld Afgørelse har betalt Kr. 75,00.

Middelfart A. Murermester H. Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har udført et Kloakarbejde i Byen, har fradraget 10 % af Akkordprisen, fordi Jorden ikke er blevet stampet. Beløbet udgør Kr. 30,00. Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre med Henstilling om at udbetale det afdragne Beløb eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Afdelingen den 17. December, at Mesteren har tilbagebetalt det afdragne Beløb.

5. Agitationskreds (Næstved). Murermester Gregersen, Masnedsund: Agitationskredsens Formand indberetter, at Mesteren, der har Opførelsen af en Pumpestation i Køng Mose i Entreprise, ved hvilket han beskæftiger en Del Landarbejdere som, da de blev opfordret til at tilflytte D. A. F. beklagede sig til Mesteren derover, hvilket medførte, at D. A. F.s Medlemmer blev afskediget. Mesteren har endvidere etableret 2-Holdsdrift og aflønner de i Holddrift beskæftigede Arbejdere med et Tillæg af 5 Øre pr. Time, altsaa med 110 Øre pr. Time, uagtet der ikke er fastsat Regler for 2-Holdsdrift eller Betaling for Arbejde i Holddrift i Overenskomsten med Centralforeningen af Murermestre, af hvilken Mesteren er Medlem. Agitationskredsen anmoder saaledes foranlediget Forbundet om at foranledige et Mæglingsmøde afholdt om Sagen, idet den har den Opfattelse, at Mesteren er pligtig til at betale de overenskomstmæssige Overarbejdstillæg for de Arbejdstimer, der ligger udenfor den normale Arbejdstid. Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen med Henstilling til den om at paalægge Mesteren at betale de gældende Tillæg for Over-, Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde for det udenfor normal Arbejdstid udførte Arbejde eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt snarest, afholdtes den 28. Oktober et resultatløst Mæglingsmøde, hvorefter Mesteren blev indklaget for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten ved — uden Forhandling med Arbejdsmændenes Organisation derom og erholdt dennes Samtykke dertil at have etableret 2-Holdsdrift samt for i Strid med Overenskomsten at have omlagt Arbejdstiden, med Paastand om en Idømmelse af klækkelig Bod og at han kendes pligtig til at efterbetale det, der er betalt forlidt for Arbejdet udenfor normal Arbejdstid.

Ved Rettens Møde den 5. Januar forligtes Sagen saaledes, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 200,00 til Arbejdsmændenes Fagforening i Næstved.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 6 31.–3. 1934 39. Aarg.

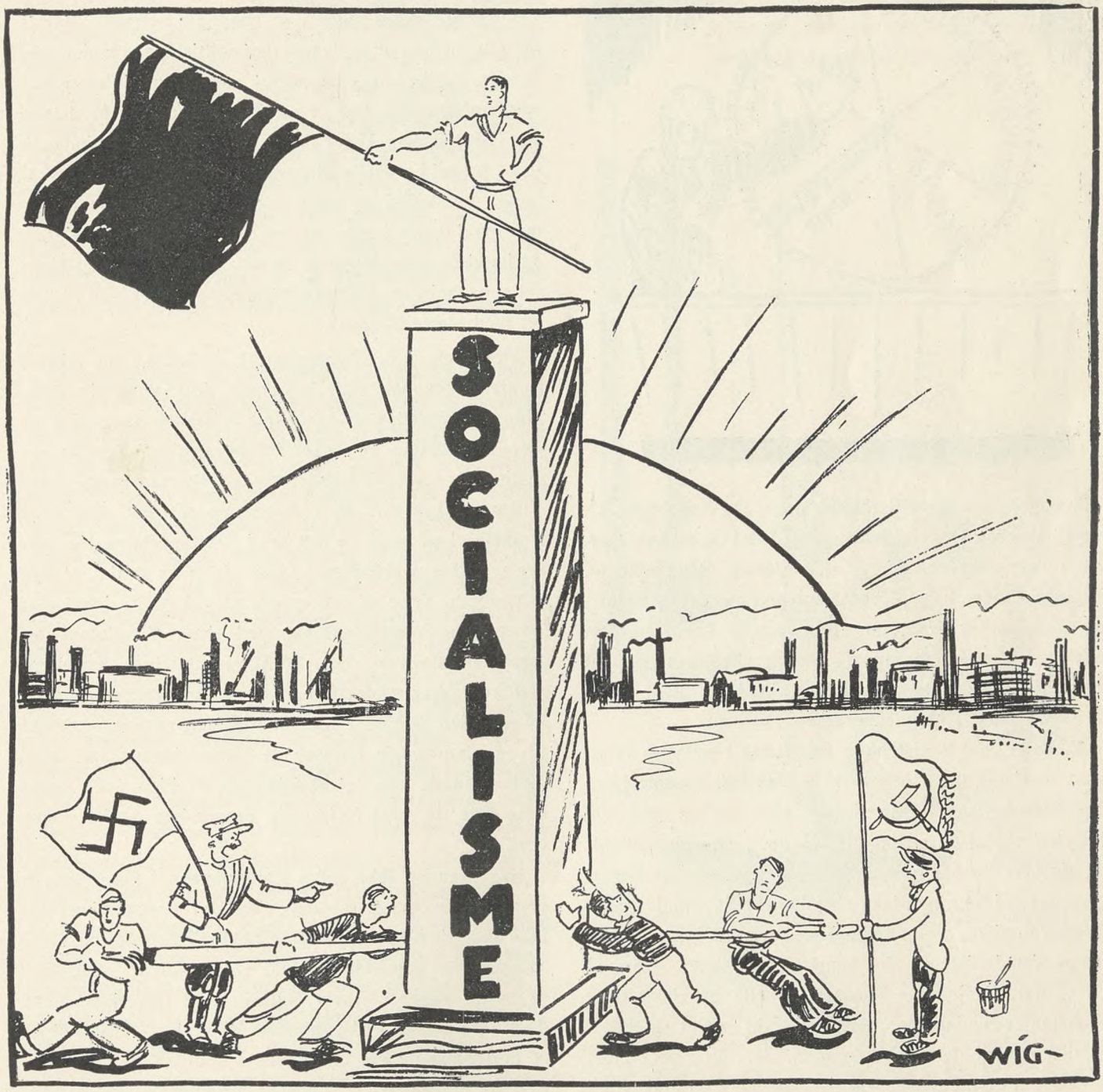

SOCIALISMEN SEJRER TRODS ALT

SOCIALISMEN VIL SEJRE TRODS ALT

Mussolini, Hitler, Dollfus og deres talrige Drabanter er allesammen draget i Leding for at tilintetgøre Marxismen, altsaa Socialismen. De formente, at man til dette Formaals Gennemførelse maatte udrydde Socialismens

Tilhængere, — Arbejderbevægelsen. Og saa begav de sig til Værket. Der har flydt meget Blod og mange Taarer i denne Kamp, der er den største Meningskamp, Menneskeheden har oplevet. Kampen raser stadig videre, og endnu staar Fronterne stejlt overfor hinanden. Det ene Sted hersker Diktatur og Undertrykkelse, det andet Sted Socialisme, Demokrati og Frihed. Vi staar foran et Vendepunkt i Menneskehedens Historie.

Kampen mod Socialismen tegner sig i sin ydre Form som en Kamp imod Marxismen. Man har svoret Hævn og Tilintetgørelse af Marxismen. Men her har man selv benyttet sig af en socialistisk Form. Længselen blandt de Masser, der har fylket sig bag Mussolini eller Hitler, gaar ogsaa i Retning af det socialistiske Samfund. Ogsaa de aner dunkelt, at det endnu ikke er meget bevendt med denne den bedste af alle Samfundsordninger. Hermed vil vi naturligvis ikke paastaa, at alle Fascister eller Nazister er Socialister. Men imidlertid er det saaledes, at den Del af deres Propaganda, der har været mest effektiv, er den, der lover en Forandring af de ulykkelige samfundsmæssige Tilstande.

Alligevel bestaar Fjendskabet til Marxismen. Denne er i og for sig ingen Bevægelse, men derimod en Art Samfundsvidenskab. Den har skarpt paavist det kapitalistiske Samfunds Brøstfældighed. Alle borgerlige Theoretikere har — enten de vilde eller ej — maattet bøje sig for denne mægtige Aandsretning. At tilintetgøre Marxismen er det samme som at knuse det Thermometer, der viser os den ubehagelige Kulde. Den saa aandeligt fattige Menneskehed rejser sig imod den ubønhørlige Analysering af de samfundsmæssige Tilstande. Eller, som det ganske rigtig siges i et Dagblad i Prag: „Marx's Metode, nemlig at analysere den politiske og økonomiske Proces, var ikke praktisk-social, men derimod theoretisk-samfundsmæssig. Der er altsaa, naar der er Modstand imod Marxismen, kun Tale om en — ganske vist indirekte — meget betydelig Masseopstand imod den videnskabelige Forskning og Lære overhovedet." Masseopstanden imod denne Lære, der snærer dem saa dybt i Kødet, og imod de deraf følgende Resultater har Hitler og Mussolini organiseret. Videnskabelige Sandheder blev erstattet med platte Slagord.

Men, selv om Thermometret er knust, saa udøver Kulden, som man vilde bekæmpe, dog stadig sin Virkning. Og saaledes vil de sociale Tilstande atter og atter være Grundlaget for de sociale Bevægelser, ligesom Socialismens Lære vil forblive levedygtig, saa længe disse Tilstande bestaar. Men hvorledes ser det saa ud i Praksis? Lad os se os lidt om i Samfundslivet. Her lærer selv den overfladigste Overvejelse os straks, at den nuværende Krise er een eneste stor Anklage imod den nuværende Samfundsorden med dens Ejendoms- og Besiddelsesforhold. Den af Marx udviklede Kriselære retfærdiggøres saaledes paa storslaaet Maade. Vil man i Fremtiden forhindre saadanne Kriser, maa man skride til en planmæssig Ledelse af Samfundsapparatet. Paa anden Maade kan det ubønhørlige Problem ikke løses. Selv ikke de mest forførende Fraser kan ændre noget heri.

Har desuden ikke selve Kapitalismen i flere Aar, ja endog i Aartier, gennemlevet en stor Forvandling? Er ikke allerede Kompagniskabet mellem Kapitalen og Virksomhederne gennemført i vid Udstrækning? Aktieselskaberne udgør i ethvert Industriland Hovedparten af de kapitalistiske Virksomheder. Kapital og Virksomhed er herigennem i høj Grad blevet upersonlige. Arbejdsgiverne af den gamle Slags er forlængst blevet et forsvindende Mindretal. Afgørende er den nye Arbejds-

givertype, der fremtræder som Generaldirektør, men som i Grunden ogsaa er en betalt Kraft, der af hemmelighedsfulde Magter til enhver Tid kan „sættes paa Græs". Kæmpevirksomheder af privat Karakter, som f. Eks. Farvetrusten eller Siemens i Tyskland, Kemitrusten i England, Standard-Oil eller General Motors i De forenede Stater, Schneider i Frankrig, Alpine i Østrig, Brown Boveri i Schweiz, Kreugertrusten i Sverige, Skoda eller Bata i Zekoslovakiet o. s. v., er allesammen blevet saa at sige offentlige Institutioner med stor statspolitisk Værdi. Hvis Aktionærer i et af disse Selskaber paa en Generalforsamling vilde vedtage at opløse det — hvad de jo formelt er berettiget til — vilde en saadan Beslutning straks blive annulleret af Regeringen og Selskabets Videreførelse vedtaget. Den saakaldte „hellige og ukrænkelige Privatejendom" har altsaa allerede her en streng Grænse, hvor der er Tale om Tab for Almenheden. De socialistiske Fornødenheder har her givet et Nedslag. Er ikke Kartellerne, Syndikaterne og andre Organisationer, der regulerer Produktionen og Afsætningen, Organer af højere Orden? Kan de ikke betragtes som Pacemakers (de, der „pacer" (opildner) til Udførelse af en Præstation) for Socialiseringen af de kapitalistiske Virksomheder? Ved Hjælp af dem kunde man i høj Grad styre Samfundet.

Hvorledes staar det overhovedet til med Ejendomsforholdene? Foruden de Kæmpeformuer, som Aktieselskaber og Kapitalfirmaer af lignende Art forvalter, og som tilhører en anonym Skare, er der desuden i vide Kredse indenfor Samfundet dannet Kompagniskab og Fællesskab. Samfærdselsmidlerne, Havnene, Kanalerne, Værkerne for Produktion og Fordeling af Elektricitet, Gas, Vand o. s. v. er næsten i alle Lande i Statens Besiddelse eller underkastet Offentlighedens Medbestemmelse. Hvad Jernbanerne, Flyveruterne, Post, Sporveje, Havne, Kanaler, Kraftværker o. s. v. betyder, behøver vi ikke at forklare nærmere her. Socialismen er altsaa allerede indenfor væsentlige Sektioner af Samfundslivet blevet en Kendsgerning. De vidtforgrenede offentlige Indretninger i Tyskland er ikke af Nazisterne blevet forringet, saaledes som de havde givet Løfte om, men de er derimod forblevet bestaaende i fuldt Omfang og delvis udvidet. Og det sker, fordi man simpelt hen ikke kan andet.

Kooperationerne er meget stærke i Europa. I Tyskland var af 14½ Million Familier de 3½ Million Medlemmer af Brugsforeninger. I England, Skandinavien, Belgien og andre Steder er Brugsforeningerne endnu stærkere forankret i Samfundslivet. Behøver vi at gøre Rede for, at den konsekvent gennemførte Tanke i Brugsforeningerne er praktisk Socialisme? Hvad gjorde Nazisterne, da de havde stjaalet Brugsforeningernes Apparat? Indfriede de deres Løfter overfor Middelstanden og forbød dem? Paa ingen Maade! De lod dem bestaa. Naar man i Dag ser S. A.-Folk i de tyske Brugsforeningers Butikker, véd man, hvilken Svindel der er øvet overfor det tyske Folk. Brugsforeningerne har allerede slaaet saa dybe Rødder som Forvarsler om en senere socialistisk Samfundsorden, at hverken Mussolini eller Hitler vovede et Forbud imod dem.

Om de Forsøg, der igennem de sidste 17 Aar i Rusland er foretaget for at gennemføre Socialismen, vil vi ikke tale her. Kommunisterne ser i dette Land et Hjem for den praktiske Socialisme. Vi vil haabe, at de Forhaabninger, man stiller til dette Land, vil gaa i Opfyldelse. I De forenede Stater — det hidtil frieste Land i Verden —, Ruslands diametrale Modsætning, gør en

Selv om Thermometret knuses, saa udøver Kulden dog sin Virkning.

Diktator Forsøg paa ved Hjælp af socialistiske Metoder at hele den frie, kapitalistiske Samfundsordens Skrøbeligheder. Hvad Roosevelt foretager sig, ligger paa Linie med Socialismen og er det modsatte af, hvad man hidtil i Amerika betragtede som Visdom i højeste Potens. De

skarpe Indgreb i de private Arbejdsgiveres Rettigheder, den hensynsløse Haandhævelse af det politiske Magtsystem til Fordel for, ganske vist ikke tænkte, men i Virkeligheden socialistiske Anskuelser, Fagforeningernes Paakaldelse til Medarbejde, Forkortelse af Arbejdstiden, Forhøjelse af Lønninger og mange andre Punkter paa Roosevelts Program er rettet imod Privatkapitalismens Profitbegær og maa i det mindste betragtes som Forløbere for Socialismen.

Ogsaa enkelte af de Forholdsregler, som Fascisterne i Italien og Nazisterne i Tyskland har gennemført, ligefrem udstraaler den socialistiske Fremgangsmaades Aand. De er i hvert Fald uforenelige med de borgerlige Anskuelser og Retsbegreber. Naturligvis er de antisocialistiske Elementers Indflydelse i Tyskland saa stærk, at den „antikapitalistiske Længsel", der ifølge Gregor Strassers Opfattelse beherskede 90 % af Menneskeheden, ikke formaar at komme til Udbrud. Her maa vi dog advare imod Troen paa, at den antikapitalistiske Længsel blandt Bønderne og Middelstanden virkelig skulde være saa stor. Endelig har Industrimagnaten Tyssen og hans Kolleger jo ikke givet deres Penge hertil og understøtter ikke Nazi-Bevægelsen blot for, at den skal sejle over i socialistisk Farvand!

Men, hvordan det saa end er, saa vil man aldrig kunne standse Udviklingen i Retning mod Socialismen. Den kommer, og den er det sidste Middel til at redde Menneskeheden fra Undergangen. Saaledes som denne Krise har overgaaet alle tidligere i Styrke og Virkemaade, saaledes vil ogsaa den nuværende Samfundsordens Fejl blive stadig mere mærkbare. Heller ikke Sen-Kapitalismens Periode, som Sombart kalder den nuværende Tid, vil vare evigt. Tiden iler nu hurtigere end før. Socialismen vil sejre trods alt og alle. De tilstedeværende Tegn paa det og de haandgribelige Beviser paa dens Nødvendighed siger os det. Det kommer nu kun an paa at fjerne alle Hindringer og bevare Menneskeheden imod, at Vejen over Fascismens Jammerdal til Socialismen forlænges.

JUBILÆUM

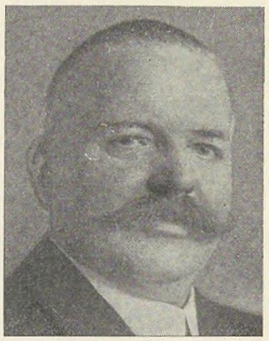

Den 17. Marts kunde Formd. for Assens Fyn Afdeling, Laurits Petersen, fejre 25 Aarsdagen som Tillidsmand for Afdelingen, deraf de sidste 21 Aar som Formd. og Kontorbestyrer. Og samtidig har han arbejdet paa Assens Gasværk i 25 Aar. L. Petersen vil være kendt af mange Arbejdsmænd i hele Landet, idet han i mange Aar har deltaget i vort Forbunds Kongresser. Og under de sidste store Konflikter var han valgt ind i de snævre Udvalg, i 1925 i det berømte 21 Mands Udvalg. Det vil føre for vidt at komme ind paa alle de Tillidshverv, L. Petersen bestrider. Dog skal der lige nævnes følgende: Formd. for Arbejdsmændenes Fællesorganisation, af Arbejderne valgt ind i Assens Byraad. I mange Aar Medlem af Lignings-Kommissionen og Skatteraadet o. m. a. Arbejderne har alle Tider lagt stærkt Beslag paa L. Petersens gode Forstand og sunde Omdømme. Idet vi, om end lidt sent, bringer L. Petersen vor Lykønskning, udtaler vi Haabet om, at han i mange Aar endnu maa virke til Gavn for Arbejderklassen.

Lørdag den 17. Marts fejrede Fredericia A. Afdeling ved en Fest paa „National" 45 Aars Dagen for Afdelingens Oprettelse.

Formanden, Hans Møller, aabnede Festen, idet han udtalte nogle Mindeord over de siden 40 Aars Jubilæet afdøde Medlemmer, herunder Forbundets tidligere Formand, M. C. Lyngsie, og sluttede med et: Ære være deres Minde. Forsamlingen gav sin Tilslutning hertil ved at rejse sig.

Formanden omtalte derefter Foreningens Virksomhed gennem Aarene, hvorefter Ordet blev givet til Forbundets Repræsentant, Forretningsfører Chr. Larsen, der i et kort Foredrag omtalte Udviklingen indenfor Forbundet gennem de 45 Aar og overbragte Forbundets Hilsen.

Derefter fik Folketingsmand L. Rasmussen Ordet, og efter denne talte Foreningens Gæster, d'Herrer Marius Nielsen og Redaktør Rich. H. Jørgensen, der bragte en Hilsen dels fra De samvirkende Fagforbunds Afdeling i Fredericia og den socialdemokratiske Presse, samt Formanden for Kuskene og Chaufførerne, Jens Lind Petersen, der ligeledes bragte en Hilsen fra denne Afdeling.

Derefter opførtes en munter Sketch, forinden Salen blev ryddet til Dans. Alt ialt formede Festen sig som helt igennem vellykket og vidnede om det gode Sammenhold, der bestaar indenfor Afdelingen.

JORD- OG BETONARBEJDERNES FAGFORENING I KØBENHAVN

50 AARS JUBILÆUM

Det var henimod Foraarsmaanederne i Aaret 1884, at en lille Flok Jord- og Betonarbejdere paa en 7—8 Mand samledes i en fattig Bagstue i Gartnergade i København for at drøfte, om der var Mulighed for at oprette en Arbejdsmandsorganisation til Værn imod den skammelige Behandling, som Arbejdsmændene blev til Del baade lønmæssigt og paa anden Maade i deres strænge og paa saa mange Maader ubehagelige Arbejde.

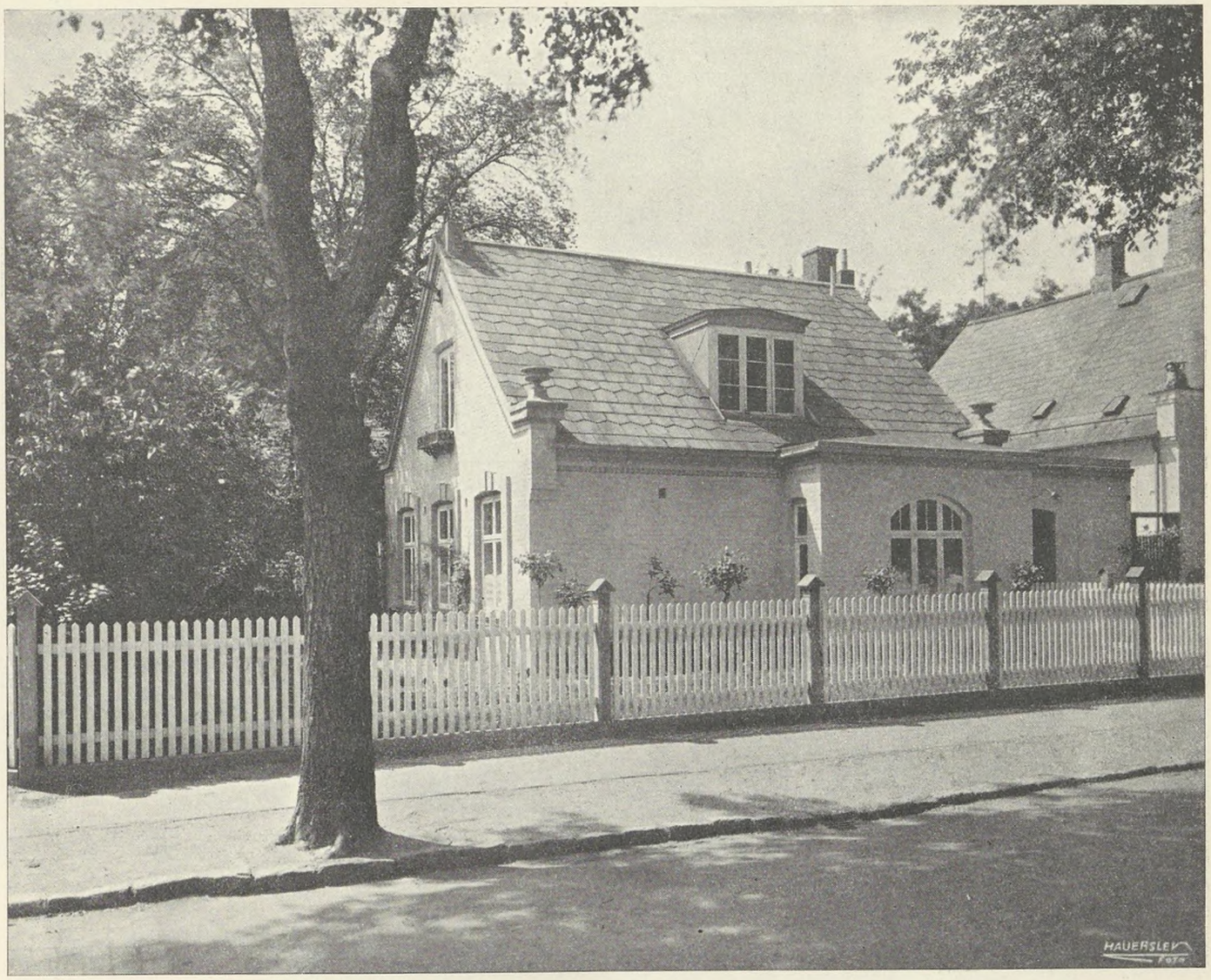

Jord- og Betonarbejdernes gamle Hus paa Hjørnet af H. C. Ørstedsvej og Svanemosegaardsvej.

De satte et Opraab ind i „Socialdemokraten", hvori de i manende Ord kaldte til Samling. Karakteristisk for Arbejdervilkaarene i de Tider var det, at de i Opraabet pegede paa, at Udsigterne for Fremtiden for Datidens Arbejdsmænd kun var Fattiggaarden, at man maatte bort fra den 12—14 Timer lange, daglige Arbejdstid, og at den usle Dagløn paa 2 Kr. maatte sættes i Vejret.

Den 3. April 1884 dannedes Organisationen. Det blev ikke en speciel Jord- og Betonarbejderorganisation, men en almindelig Arbejdsmandsorganisation, fordi man indsaa, at alle maatte med, om der skulde blive nogen Grøde i Agitationsarbejdet, men det var dog alligevel Jord- og Betonarbejderne, der udgjorde den egentlige Kærne og den største Stab af de Arbejdsmænd, der efterhaanden sluttede sig til.

Organisationen havde mange trange Aar, hvor Tilgang og Frafald vekslede. Arbejdsgiverne bekæmpede i de Tider Organisationerne aabenlyst og havde i deres fastlønnede Formænd meget ofte et villigt Redskab, men trods megen Modgang lykkedes det dog efterhaanden, som Aarene gik, og navnlig efter at Lyngsie først i 90erne blev valgt til Formand, at gøre Organisationen stærkere og stærkere, saaledes at der kunde regnes med den som en Kendsgerning, og en Faktor man ikke kunde komme udenom.

De mange Arbejdsmandsbrancher, der efterhaanden var samlede indenfor Organisationerne, skilte sig ved en Reorganisation i 1897 ud og dannede selvstændige Afdelinger, og fra dette Tidspunkt finder vi Jord- og Betonarbejderne helt paa egne Ben.

Fagforeningen har altid kunnet glæde sig ved en vaagen Medlemsstab, der, efterhaanden som Faget i større og større Grad afgav Betingelser for en nogenlunde fast Eksistens for flere og flere af dets Udøvere, altid har vaaget meget nøje over, hvad der maatte være

Den nye Bygning paa Hjørnet af Hestemøllestræde og Kompagnistræde.

Det er en betydelig Indsats, denne Fagforening har gjort i det samlede Arbejderpartis Tjeneste, og efterhaanden som Aarene er skredet hen, og Resultaterne af Fagforeningens Virksomhed har foreligget, har Medlemmernes Interesse for og Kærlighed til deres Organisation stadig været stigende, saaledes at den i dette Øjeblik staar som en af vort Forbunds fasteste Borge, til hvilken mangen en Organisation ser hen med Respekt og Beundring. Men det er gennem Kamp og haardt Organisationsslid, at Resultaterne er naaet.

af Interesse i de mange Problemer, som Tiden førte ind paa Organisationens Vej.

Den fremadskridende Bygningsteknik og de tekniske Fremskridt i selve Arbejdsprocessen har efterhaanden gjort Jord- og Betonarbejderstanden til et særligt Fag, til hvis Udøvelse der udkræves megen Indsigt og faglig Dygtighed. Man har indenfor Fagforeningen altid forstaaet at skride til saadanne Reformer, der har været tjenlige til Dygtiggørelse af Standen. Man har allerede tidligt oprettet Fagkursus, der efterhaanden er udvik-

let til at blive Kursus, der baade i teoretisk og fagteknisk Henseende har dygtiggjort Fagets Udøvere, saa de har kunnet følge med i den hurtig fremadskridende bygningstekniske Udvikling.

Man har til Fremme for de mere lønmæssige Opgaver bl. a. oprettet Brancheklubber i stort Tal, som med Støtte af Fagforeningen efterhaanden har gennemført deres egne særlige Prislister og Overenskomster. Fagforeningen har draget Omsorg for, at disse specielle Arbejdere ikke er kommen til at hænge bagefter i Lønudviklingen, men efterhaanden er draget op i Fagets almindelige Lønniveau.

Den jubilerende Fagforening har ved sine Foranstaltninger paa disse Omraader henledt Opmærksomheden paa sig i den Grad, at mange af vort Forbunds Afdelinger og mange udenfor, efterhaanden har taget den til Forbillede.

Det er ogsaa denne vor stolte gamle Afdelings gennem mange Aar og med mange Ofre efterhaanden oparbejdede Priskurant og Overenskomst for Jord- og Betonarbejde, som vort Forbund har faaet gennemført som gældende ogsaa for Provinsen.

Den Indsats, denne Organisation i det hele har gjort i vort Forbunds samlede Arbejde for at højne de danske Arbejdsmænds Levevilkaar, er saa betydelig, at hver eneste dansk Arbejdsmand kan være stolt heraf.

Den Sæd, de 7 Mand saaede i den lille, fattige Bagstue paa Nørrebro, var livskraftig og blev saaet i god Jordbund.

De 7 Mand er nu vokset til mere end 7.000. Fra kummerlige og slaveagtige Arbejdsvilkaar er Standen naaet frem til en baade lønmæssig og kulturel Position, der gør den til en betydelig Faktor i Fremtidens Lønbevægelse. Fra smaa, mørke Kontorlokaler i Nørrebros Fattigkvarter, har Fagforeningen nu sit eget smukke Kontorhus midt i Byens Hjerte vis a vis Raadhuset og ikke saa langt fra Arbejdsgiverforeningen. Vi er sikre paa, at megen Sympati vil naa frem til Organisationen paa Jubilæumsdagen, og Dansk Arbejdsmands Forbund sender for sit Vedkommende ogsaa herigennem sin hjerteligste og kammeratligste Tak, ikke alene for godt Samarbejde, men ogsaa for det smukke Eksempel paa fagorganisatorisk Udvikling, som Jord- og Betonarbejdernes Fagforening er blevet et saa smukt Bevis for.

A.

Bestyrelsesværelset.

HOVEDBESTYRELSESMEDLEM

C. MATHIESEN

IN MEMORIAM

Som vi meddelte i sidste Nummer af Fagbladet, afgik vort Hovedbestyrelsesmedlem C. Mathiesen, Odense, den 10. Marts ved Døden som Følge af et Hjerteslag.

Mathiesens Løbebane begyndte i et fattigt Indsiderhus paa Kolding-Egnen, hvor han fødtes den 9. Sep-

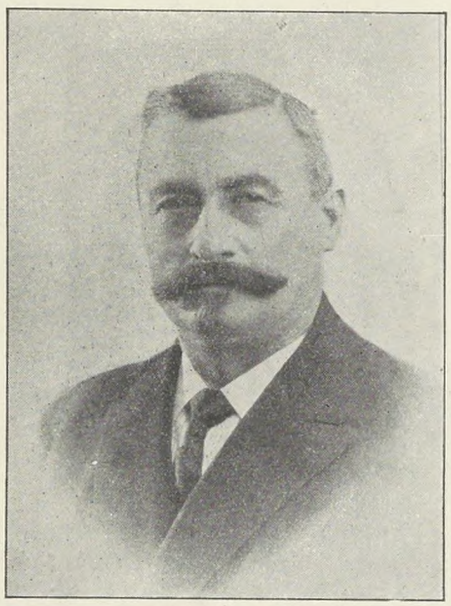

tember 1870. Med Indsiderhuset som Startsted var i hvert Fald de første Aars Løbebane afstukket. Vogterdrengens Kaar blev ogsaa Mathiesens, og først i en Alder af 19 Aar kunde Mathiesen paabegynde en Lære i Mejerifaget, i Tilslutning til hvilken han i Vinteren 1893—94 med Statsunderstøttelse frekventerede Ladelunds Mejeriskole.

Efter endt Uddannelse arbejdede Mathiesen ved Mejerifaget i 10 Aar, hvorefter han paa Grund af Vanskelighed ved at erholde Beskæftigelse søgte over i Arbejdsmandsvirksomhed. Her fandt han Beskæftigelse først paa Nørrebroes Jernstøberi og senere paa Thomas B. Thriges Elektromotorfabrik i Odense.

I 1915 valgtes Mathiesen til sine Kammeraters Tillidsmand, og allerede Aaret efter udpegedes han til Afdelingens Formand, fra 1919 som fastlønnet, idet Afdelingen fra dette Tidspunkt disponerede over Mathiesens hele Arbejdskraft. Stillingen som Formand blev senere kombineret med Kassererposten.

Ved Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres i 1925 indvalgtes Mathiesen i Forbundets Hovedbestyrelse, i hvilken han havde Sæde indtil sin Død. Foruden disse Tillidsposter var Mathiesen tillige Indehaver af forskellige lokale Hverv i Tilknytning til Arbejderbevægelsen.

Mathiesens Arbejde baade som Afdelingsformand og Hovedbestyrelsesmedlem var præget af stor Virketrang for den Stand, han tilhørte, og hvis Tillidsmand han var. Hans Udtalelser paahørtes altid med den største Interesse af de Forsamlinger, paa hvilke de blev fremsatte.

Indenfor Arbejderbevægelsen — specielt i Dansk Arbejdsmands Forbund — efterlader Mathiesen sig kun Venner, paa hvem hans pludselige Død har gjort et dybt Indtryk og som i Fremtiden vil mindes den afdøde som den udmærkede Kammerat og Fagfælle som han var. Ære være hans Minde.

LØBENDE KONFLIKTER.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Grejs-Sindbjerg (Vejarbejdet for Kommunen)
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Binderup (Kommunen).
Budene (Textilmagasinet)

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

SEND MEDDELELSE I GOD TID

Vi har tidligere henledt Opmærksomheden paa, at Indsendelse af Stof til Fagbladet maa ske i saa god Tid, at det kan blive muligt at bringe en Omtale af det i det indsendte beskrevne Forhold, hvad enten dette drejer sig om Jubilæum, Stiftelsesfester eller lign., forinden den Dato paa hvilken disse finder Sted.

Husk, at Stoffet maa fremsendes mindst en Maaned forud.

DET STORE LÆS

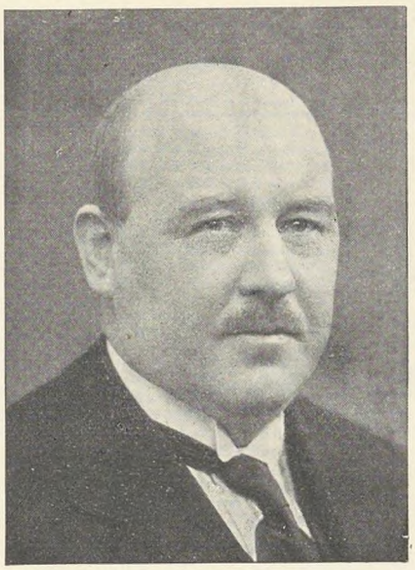

Johs. Kjærbøl.

Axel Olsen.

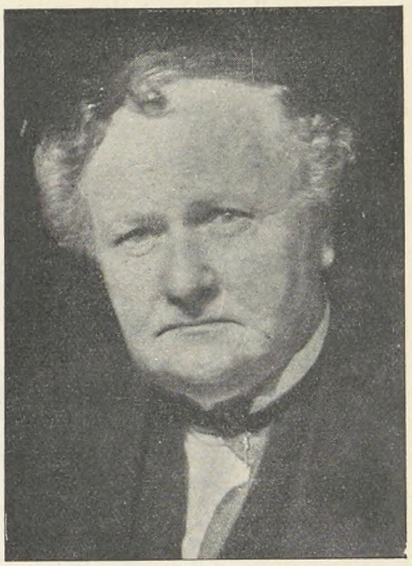

Vilh. Nygaard.

I de Forhandlinger, som forud for Mæglingsforslagets Fremsættelse blev ført i Forligsinstitutionen, deltog som et snævrere Udvalg d'Hrr. Formanden for De samvirkende Fagforbund Vilh. Nygaard, Formanden for Smedeforbundet Johs. Kjærbøl, samt vor Forbundsformand Axel Olsen. Det var altsaa disse tre, der i egentlig Forstand trak det store Læs.

DEN EUROPÆISKE FRED OG ØSTRIG

En paakrævet, nødvendig Pligt for Folkeforbundet.

Den foreløbig — gennem Vaabenmagt — udøvede politiske Indflydelse paa den østrigske, socialdemokratiske Arbejderklasse har hensat Europa i den højeste Krigsfare. Alle er enige om, at Tilintetgørelsen af Østrigs Uafhængighed snarest vil udløse sig i en Krig. Alle er af den Opfattelse, at Dollfuss ikke mere er i Stand til overfor de to truende Erobrere — Hitler og Mussolini — at bevare Østrigs Uafhængighed. I indviede Kredse tænker man endog paa Genindsættelsen af det habsburgske Monarki som den eneste Løsning, som kan redde Østrig fra Indlemmelse i Tyskland eller Italien. Men ogsaa denne tilsyneladende Løsning er kun en direkte Udfordring til Krig, uanset om den er forbunden med Oprettelse af en østrig-ungarsk-italiensk Blok. Intet Steds øjner man en Magt, der kan sætte sig op imod denne Begivenhedernes Krebsegang.

Hvor ligger Løsningen? Løsningen ligger ene og alene i Folkenes Forbunds Haand. Og det kunde handle, thi der bestaar med Hensyn til de hertil nødvendige to Forudsætninger fuldstændig Enighed. I Virkeligheden er alle Lande — oprigtigt eller ikke — enige om, at under alle Omstændigheder maa en Krig undgaas, og at en varig Sikring af Østrigs Uafhængighed derfor er paakrævet nødvendig. Allerede i Aaret 1921 forelaa der i Østrig en tilsvarende Situation, hvorunder det gjaldt om at bevare Østrig fra Kaos, — Østrig, der ligesom staar med Nøglen til den europæiske Folkefamilies Hjem. Dengang var det økonomiske Aarsager, der havde fremkaldt denne Situation; der blev hidkaldt en Kommissær fra Folkenes Forbund til Ordning af Østrigs Finanser. Nu er den politiske Stilling i Østrig en lignende og i det mindste lige saa alvorlig for Østrig og for den europæiske Fred, som

de finansielle og samfundsmæssige Forhold var dengang. Hvorfor bliver der ikke denne Gang sendt Bud efter en Folkeforbunds-Kommissær til Østrig, der kan bringe den Løsning, som alle Lande inderligt ønsker, og som ingen anden Magt paa Jorden udenfor Folkenes Forbund under disse Omstændigheder er i Stand til at virkeliggøre?

W. Schevenels,
Generalsekretær i Den internationale faglige Central.

Da der i 1930 gennemførtes en Landsoverenskomst for Jord-, Beton- og Bygningsarbejde, som afløste de da bestaaende lokale Overenskomster, blev Spørgsmaalet om Akkordopgørelse meget aktuelt, idet den til Overenskomsten knyttede Prisliste var betydeligt mere omfattende end tidligere bestaaende lokale Akkordaftaler.

De derved opstaaede Vanskeligheder raadede Forbundets Hovedledelse Bod paa ved Oprettelse af Kursus, dels paa Roskilde Højskole og dels paa Teknologisk Institut i København. Undervisningen foregik ved disse Kursus paa Grundlag af en Række Opgaver i direkte Tilknytning til den nye Priskurant.

Hensigten med disse Kursus, til hvilke der har været Adgang for alle Afdelinger til at sende Repræsentanter, har dels været at dygtiggøre i det mindste en Mand i hver Afdeling til at foretage Opmaaling og udfærdige Opgørelser over Medlemmernes Tilgodehavender ved de forefaldende Arbejders Udførelse, dels tillige at skabe fornøden Basis for Afdelingerne til Oprettelse af Studiekursus for Medlemmerne, saaledes at de flest mulige kunde blive bekendt med Priskurantens Opbygning og de deraf følgende Fordele ved Akkordarbejde.

Tilslutningen til de nævnte Kursus har været meget stor, og en væsentlig Part af Afdelingerne har ikke alene vist Kursusene Interesse ved at sende Repræsentanter, men har tillige indset Nødvendigheden at at udpege en eller flere Opmaalingsmænd indenfor Afdelingens Omraade.

Til de Afdelinger, som endnu ikke har udpeget Opmaalingsmand, skal vi henstille snarest at gøre dette, samtidig med at der paalægges Medlemmerne Pligt til enten at benytte den paagældende Opmaalingsmand, eller ved hvert Arbejdes Afslutning til Afdelingen at indgive en Kopi af den for det paagældende Arbejde udfærdigede Opgørelse.

Det forudsættes naturligvis, at dette sidste sker overalt, hvor Opgørelsen udfærdiges af de udpegede Opmaalingsmænd.

Gennem de i Afdelingen opbevarede Kopier af Arbejdsopgørelser vil det være muligt at konstatere, dels at Akkordpriskuranten overholdes, og dels hvilken Gennemsnitsfortjeneste der er opnaaet ved de under Afdelingens Omraade udførte Arbejder, hvilket vil være af uvurderlig Nytte for Forbundet til Underbygning af eventuelle Krav ved Lønkonflikter og lignende.

Vi vil dog gerne understrege, at Afdelingens eventuelt trufne Beslutning om Anvendelse af Opmaalingsmand ikke fritager det enkelte Medlem for Pligten til at sætte sig ind i Overenskomsten og Prislistens Bestemmelser. Det bør tværtimod animere til Udvikling af den Enkeltes Kendskab i saa Henseende. Hvert Medlem bør derfor være i Besiddelse af en Akkordpriskurant, saaledes at der ogsaa derved skabes Lejlighed for Underbygning af Kravet om Overenskomsternes Overholdelse.

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Til vore Tillidsmænd!

I Kriseloven af 13. December 1933, som vi tidligere har tilsendt Eder, er det fastsat, at der kan udbetales Krisehjælp i indtil 90 Dage; men der findes dog i Lovens § 3 en Bestemmelse om, at Socialministeren kan give Dispensation saaledes, at Dageantallet forlænges med indtil 18 Dage.

Under Hensyn til den store Arbejdsløshed, der stadig er iblandt vore Medlemmer, har vi søgt om Godkendelse for at faa Dageantallet forlænget, og vi har nu modtaget Meddelelse om, at vor Ansøgning er imødekommet, og der kan altsaa herefter udbetales vore arbejdsløse Medlemmer, der enten har opbrugt alle andre Understøttelsesmuligheder, altsaa vedtægtsmæssig Understøttelse og fortsat Hjælp, eller som ikke opfylder Betingelserne for at faa disse Understøttelser, Krisehjælp i indtil 108 Dage.

Vi gør samtidig opmærksom paa, at Krisehjælpen kan udbetales sidste Gang for Mandagen den 30. April d. A., idet Loven ophører fra denne Dag.

Johannes Nielsen.

DEN SOCIALE UTRYGHED —

Hvis man for Alvor prøver paa at sætte sig ind i, hvad Arbejdsløshed vil sige, saa tror jeg ikke, der bliver nogen Tvivl tilbage i ens Sind om, at den, der er kastet ud i den Tilstand, i 999 af Tusinde Tilfælde om ikke ligefrem tager Skade paa sin Sjæl, saa standses i Udvikling.

Men det er ikke nok at se paa selve Arbejdsløsheden; thi mange vil se paa den som et Onde, der har ramt os, men som nok driver over — selv om man til vort Samfunds Beskæmmelse taler om „den normale Arbejdsløshed". Nej, Forholdet er dette, at ingen Arbejder kan føle sig tryg — de lever alle paa en Vulkan — i Dag dig — i Morgen mig. Men en saadan Utryghed i Livsvilkaarene medfører, at selve det at sikre sig Føden bliver Livsmaalet, og jo stærkere Utrygheden gør sig gældende, des mere drejer Livsinteresserne i materialistisk Retning. At nyde Livet, at sikre sig Livets Goder, det bliver det eneste Maal, der lyser i Mørket, naar man stadig har Arbejdsløshedens rædselsfyldte Mulighed for Øje.

At vi lever i en materialistisk Tidsalder kan ingen være blind for, men det staar for mange som noget ret tilfældigt, en Tidsbølge, som sætter sit Præg paa Menneskene. Men dette er sikkert ikke rigtigt. Det er den sociale Utryghed som — ikke i Kraft af noget Ræsonnement — men rent naturligt medfører, at vi bliver materialistiske. Dette gælder ikke alene Arbejderklassen, som jo mest direkte mærker Utrygheden — men ogsaa de mere betryggede bliver prægede deraf, dels fordi Trygheden kun er saa som saa, dels som Følge af, at denne Tryghed er Genstand for de andres Misundelse.

Og gaar vi højere op ad Samfundsstigen, vil vi opleve den vilde Dans om Guldkalven, netop udsprunget af, at denne Nyden af Livets Goder er Underklassens alt-

Dansen om Guldkalven.

beherskende Attraa. Vi skal derfor ikke vente, at den materialistiske Livsanskuelse, som kort udtrykt er dette: Min Sjæl, spis, drik og vær glad — vil svinde ved næste Tidehverv. Naar der er Tegn, der tyder i denne Retning, — det man har kaldt vor Tids religiøse Søgen — saa betyder det blot, at enkelte opdager det tomme og haabløse i denne Livsform, men det er ikke nok til at vende Tidsstrømmen. Det kan medvirke til, at flere og flere bliver utilfredse, men en virkelig Ændring i Sindelaget naas først, naar de sociale Kaar skabes om, saaledes at den, der ærligt vil arbejde, ogsaa er sikker paa at kunne faa menneskelige Levevilkaar ved sit Arbejde.

Men netop da Tidens Magthavere er det højt priste Flertal, da Folket — grundlovsmæssigt set — er sin egen Lovgiver, saa paahviler der hver enkelt et Ansvar for den nuværende Tingenes Tilstand, og Ansvaret er større jo klarere det bliver, at Vilkaarene virkelig kan ændres . . . .

Eft. Typt.

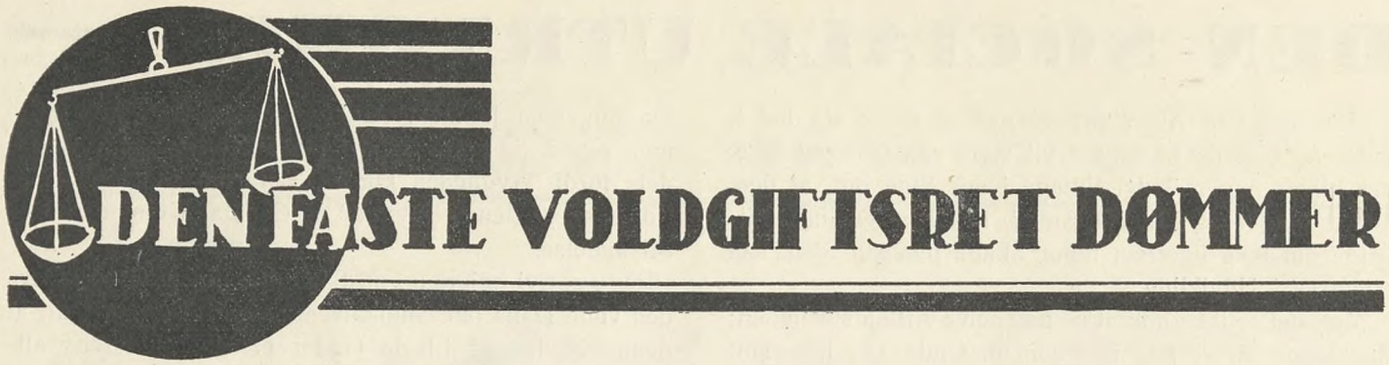

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 15. Marts 1934 i Sagerne Nr. 1878 og 1879:
1) De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og dettes Afdeling, Havnearbejdernes Fællesforbund i København
mod
Dansk Arbejdsgiverforening for Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og denne Forenings Medlem, A/S Københavns Bunkerkuldepot
samt
2) De fornævnte Indklagede mod de fornævnte Klagere.

Under nærværende to Sager, der ifølge Rettens Beslutning behandledes under ét, har De samvirkende Fagforbund for Dansk Arbejdsmandsforbund og dettes Afdeling, Havnearbejdernes Fællesforbund i København, indklaget Dansk Arbejdsgiverforening for Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og denne Forenings Medlem, A/S Københavns Bunkerkuldepot, med Paastand om, **at** Københavns Bunkerkuldepot tilpligtes at overholde den i Overenskomsten mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Havnearbejdernes Fællesforbund indeholdte Bestemmelse om, at Timelønsarbejde skal aflønnes med en nærmere fastsat Mindstebetaling, „under Overtid med Tillæg af Procenter", og **at** der idømmes Selskabet en Bod for ikke at have afregnet med disse Procenter i den siden Overenskomstens Vedtagelse i 1930 forløbne Tid.

Samtidig har Dansk Arbejdsgiverforening for Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn indklaget De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds og Havnearbejdernes Fællesforbunds Vegne med Paastand om, at den af Forbundene indbragte Sag henvises til Afgørelse ved faglig Voldgift **sammen med** en anden mellem de samme Parter opstaaet Uoverensstemmelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Københavns Bunkerkuldepot i Tilfælde, hvor der i Løbet af én Dag foretages Kulindgivninger af kortere Varighed, er pligtigt til at afregne hver Indgivning med den i Overenskomsten fastsatte Mindstebetaling, eller om Selskabet er berettiget til at sammenlægge de enkelte Kulindgivninger, saaledes at der kun tilkommer vedkommende Arbejder Mindstebetaling, dersom Vederlaget for det samlede Arbejde ikke overstiger Mindstebetalingen.

Angaaende **Beregningen af Mindstebetalingen ved adskilt Arbejde,** der samme Dag udføres for samme Arbejdsgiver, er der den 9. Juni 1933 afsagt en faglig Voldgiftskendelse (angaaende Forholdene hos en anden Arbejdsgiver end Bunkerkuldepotet), hvorved Arbejdsgiverens Paastand om at være berettiget til at sammenlægge de enkelte Kulindgivninger blev taget til Følge, men Forbundene anser ikke denne Kendelse for afgørende med Hensyn til Forholdene ved Bunkerkuldepotet. Forbundene ønsker derfor selv dette Spørgsmaal afgjort ved en ny faglig Voldgift og er altsaa for saa vidt enige med Modparten. Derimod modsætter Forbundene sig, at ogsaa Spørgsmaalet om Procenttillægene henvises til faglig Voldgift, idet der efter deres Formening her foreligger et klart Overenskomstbrud, for hvilket Arbejdsgiverne maa være ansvarlige, og som der ingen Grund er til at henvise til faglig Voldgift.

Angaaende **Procenttillægene** erkendes det fra Arbejdsgivernes Side, at Overenskomsten i sig selv betragtet afgiver Hjemmel for Arbejdernes Krav, men det hævdes, at der kan være Spørgsmaal om, at Overenskomsten kutymemæssigt er fraveget. Naar Bunkerkuldepotet har undladt at afregne med disse Tillæg, hænger det efter Arbejdsgivernes Fremstilling sammen med, at der hos dette Selskab inden Vedtagelsen af Overenskomsten af 1930 gjaldt en særlig Ordning om Mindstebetalingen, der i alle Tilfælde ydedes med samme Beløb „uanset Dag eller Nat", og at Selskabets Ledelse ikke har været opmærksom paa, at Overenskomsten af 1930 medførte en Ændring heri.

Retten kan ikke give Arbejdsgiverne Medhold i deres Paastand om Henvisning af Sagen om Procenttillægene til faglig Voldgift, idet denne Sag er forelagt Den faste Voldgiftsret som Klage over Overenskomstbrud og findes tilstrækkelig klar til at kunne paakendes af Retten som den foreligger, og idet Retten ikke kan give Arbejdsgiverne Medhold i de af dem til Støtte for de to Sagers samlede Indbringelse for faglig Voldgift anførte Betragtninger.

Af Arbejdsgiverne er det til Støtte herfor anført, at Arbejderne hos Bunkerkuldepotet inden Afsigelsen af den faglige Voldgiftskendelse af 9. Juni 1933 i en Aarrække har nydt godt af en **gunstigere Afregning** ved **Beregningen af Mindstebetalingens Grundbeløb** end de efter Arbejdsgivernes Formening i Henhold til den nævnte Kendelse har haft Krav paa, og at dette Forhold ved en faglig Voldgiftsafgørelse maa bedømmes under samme Synspunkt og navnlig under Hensyn til ensartede kutymemæssige Forhold som **Afregningen af Procenttillægene,** hvorved Arbejderne eventuelt har faaet **mindre** end de overenskomstmæssigt har haft Krav paa. Retten skal heroverfor fremhæve, at disse to Afregningsspørgsmaal ikke lader sig sammenstille, idet en Aflønning **under** Priskuranten efter Omstændighederne som Underbetaling medfører Ansvar for Arbejdsgiverne overfor Den faste Voldgiftsret, medens noget tilsvarende er udelukket for Arbejdernes Vedkommende, naar de paa Grundlag af en fejlagtig Forstaaelse af Tarifen har modtaget Betaling, der ligger **over** dennes Satser. — Og forsaavidt Arbejdsgiverne har ment, at det Beløb, Arbejderne i Henhold til det anførte har modtaget **for meget,** bør modregnes i det Beløb, Bunkerkuldepotet maatte komme til at tilsvare i Godtgørelse til de Arbejdere, der har faaet **for lidt** ved ikke at modtage Procenttillæg, kan denne Betragtning ikke tiltrædes, allerede fordi Bunkerkuldepotet derved vilde blive gunstigere stillet end andre Firmaer, der li-

gesom Bunkerkuldepotet har afregnet Mindstebetalingens Grundbeløb for højt, men i Modsætning til Bunkerkuldepotet har overholdt Overenskomstens Bestemmelser om Procenttillæg.

At Arbejderne nu ved ikke at modtage Procenttillægene er aflønnede under Overenskomstens Satser, er efter Rettens Opfattelse utvivlsomt, og til at statuere at Overenskomsten for saa vidt skulde være fraveget ved en for Forbundene bindende Kutyme, savnes der Grundlag. Som Følge heraf vil de af Forbundene om dette Forhold nedlagte Paastande være at tage til Følge, og da Bunkerkuldepotet ogsaa efter Sagernes Behandling paa Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 12. December 1933 fortsat har undladt at afregne Procenttillægene, vil de efter denne Dag stedfundne Afregninger være at efterregulere.

Med Hensyn til den samlede Størrelse af de Procenttillæg, der **tidligere** er unddraget Arbejderne, har Forbundene gjort gældende, at det ialt drejer sig om et betydeligt Beløb — antagelig 2000 à 2500 Kr. —, medens Selskabets Direktør har anført, at det kun kan dreje sig om et meget ringe Beløb. Nærmere Oplysninger foreligger ikke, og et nogenlunde paalideligt Grundlag for Beregningen af Beløbets samlede Størrelse lader sig næppe tilvejebringe.

Efter Omstændighederne findes den af Bunkerkuldepotet forskyldte Bod at burde bestemmes til 600 Kr., der tillægges Havnearbejdernes Fællesforbund.

Sagens Omkostninger bør betales af Dansk Arbejdsgiverforening.

K e n d e l s e :

Forsaavidt angaar det ovennævnte Spørgsmaal om Beregningen af Mindstebetaling ved adskilt Arbejdstid, henvises Sagen til Behandling ved faglig Voldgift.

A/S Københavns Bunkerkuldepot er pligtig til at afregne Mindstebetaling ved Timelønsarbejde under Overtid med Tillæg af Procenter samt til at efterregulere de efter den 12. December 1933 stedfundne Afregninger overensstemmende hermed.

I Bod til Havnearbejdernes Fællesforbund betaler A/S Københavns Bunkerkuldepot 600 Kr.

Sagens Omkostninger, 300 Kr., betales af Dansk Arbejdsgiverforening.

— — — —

Ovennævnte Kendelse af „Den faste Voldgiftsret" er særlig interessant derved, at den klart skærer gennem al det juridiske Støv, der var hvirvlet op om denne Sag for at dække over Sagens virkelige Indhold.

Ved et Tilfælde kommer Afdelingen under Vejr med, at Firmaet A/S Københavns Bunkerkuldepot ikke har ydet Overtidstillæg til Mindstebetalingen, naar Arbejdet er udført udenfor normal Arbejdstid. Denne Tilsidesættelse af en klar Overenskomstbestemmelse har fundet Sted siden Juli 1930, og Afdelingen rejser derfor naturligt Krav om Efterbetaling af det for lidt erlagte Beløb. —

I Forbindelse med denne Sag rejser Havnesammenslutningen saa en anden Sag angaaende Mindstebetaling ved Kulindgivning til Pram, hvor man paastaar, at der er udbetalt for meget til Arbejderne, idet Arbejdsgiverne ikke har gjort Brug af en Kendelse, der er afsagt af Byretsdommer Pihl, hvori det siges, at Arbejdsgiverne er berettiget til at sammenlægge de enkelte Kulindgivninger, saaledes at der kun tilkommer vedkommende Arbejder Mindstebetaling, dersom Vederlaget for det samlede Arbejde ikke overstiger Mindstebetalingen.

Hertil er blot at bemærke, at de to Mindstebetalingsbestemmelser ikke har noget som helst med hverandre at gøre, idet den Mindstebetaling, der her er Tale om, drejer sig om Akkordarbejde og ikke Timelønsarbejde.

Under hele Sagens Behandling har vi haft en levende Fornemmelse af, at denne Sag ikke var gravet frem, saafremt vi ikke havde rejst den føromtalte Underbetalingssag, men at denne Sag kun tjente det Formaal at gøre Underbetalingen til en Sag, hvor det drejede sig om Fortolkning af Overenskomsten og ikke Brud paa denne, for at faa Sagen henvist til faglig Voldgift.

Ved Fællesmødet i Arbejdsgiverforeningen indtog selve Arbejdsgiverforeningen det Standpunkt, at begge Spørgsmaal skulde afgøres af faglig Voldgift paa Trods af, at det var os, der var Klagere og derfor kunde bestemme, hvad vi vilde gøre ved Sagen, og hvilke Veje vi ønskede at betræde til Behandling af denne.

Vi indbragte Klage til Den faste Voldgiftsret over det skete Overenskomstbrud, og samtidig klagede Arbejdsgiverne til den samme Ret over, at vi ikke vilde lade Sagerne behandle ved faglig Voldgift.

Som det fremgaar af Kendelsen, var vi villige til at tage faglig Voldgift til Afgørelse af den første Uoverensstemmelse, hvorimod vi i den anden ønskede Den faste Voldgiftsrets Afgørelse.

Trods mange juridiske Krumspring lykkedes det ikke Havnesammenslutningen at faa Sagen saa meget formørket, at Den faste Voldgiftsret ikke kunde gennemskue de smukke Hensigter, og Resultatet blev en Kendelse, der klart giver os Medhold og samtidig giver Havnesammenslutningen en moralsk Lussing, som den formentlig kan mærke. Vi er dog ikke saa optimistiske, at vi tror, at en saadan Kendelse skulde virke gavnende paa Havnesammenslutningens Opfattelser af, hvilke Grænser der gives for juridiske Spidsfindigheder, dertil har vi for mange bitre Erfaringer af vort mangeaarige Samarbejde med den ærede Havnesammenslutning.

Vi er imidlertid fortsat indstillet paa at fremme *alle* de Sager for Den faste Voldgiftsret, hvor Arbejdsgiverne har misligholdt Overenskomsterne, idet vi ikke længere vil medvirke til, at de Sager, hvor Arbejdsgiverne har traadt i Spinaten, baade bevidst eller ubevidst, afgøres med større eller mindre Erstatninger, saa længe d'Herrer Arbejdsgivere indklager os for Den faste Voldgiftsret for den mindste Forseelse fra vor Side.

V. E.

60 AARS FØDSELSDAG

Tirsdag den 3. April fylder N. C h r. N i e l s e n, vor mangeaarige Bogholder paa Hovedkassererkontoret, de 60 Aar. Vi ønsker til Lykke og vil i næste Nummer bringe hans Billede og lidt om det Virke, han i de mange Aar har udført i vort Forbunds Tjeneste.

Fra den vidt

Odense M. Murermester Brun Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at betale 30 % af Svendenes Fortjeneste ved indvendig Puds paa en Etage-Ejendom, Mesteren opfører. Facaden er fuget; men der er en Del Baand, som er pudset, samt en Gesims af Træ, der ligeledes er pudset: Baandene har en Bredde af 6—12 cm.s Bredde og 1 cm.s Fremspring. Gesimsen er 1,30 cm bred, 18 cm høj samt en Frise ovenpaa. Alt er pudset med Ske. Mesteren vil kun betale som for trukken Gesims og Baand med 20 % af Svendenes Fortjeneste. Lokalt Møde har været afholdt uden Resultat.

Da Enighed heller ikke opnaaedes ved Mæglingsmødet mellem Organisationerne, indankedes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret. Den 7. December afsagde Opmanden følgende Kendelse: Herefter (Præmisserne) maa det antages, at der til Murerarbejdsmændene for haandpudsede Gesims og Baand i fuget Facade skal betales 30 % af de passede Svendes og Lærlinges samlede Fortjeneste.

Randers J. Murermester, Entreprenør O. M. Hougaard, Aarhus: Afdelingen indberetter, at Entreprenøren ved en Licitation, Statsbanerne har afholdt over Jord-, Bro- og Vejbygningsarbejdet ved Underbygningen af 2det Sporet Randers—Langaa, har faaet overdraget Arbejdets Udførelse, i hvilken Anledning den anmoder om Forbundets Bistand med at faa fastsat ordentlige Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejderne. Murermesteren er Medlem af Entreprenørforeningen.

Ved et Mæglingsmøde den 8. December enedes man om, at der betales Tillæg for nedennævnte Arbejder saaledes: For Jordarbejdet, herunder Udlægningen af Tipvognssporet, Læsningen af Jorden og Tipningen af denne samt Gravning af Afvandingsgrøfter betales med normal Timeløn plus 15 % Tillæg.

Arbejdet med Jernbeton og Ramningsarbejde betales med de i Overenskomsten fastsatte Tillæg.

Røde Kro. Entreprenørfirmaet Hoffmann & Sønner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører et Jordarbejde ved Anlæg af en Vej — Diagonalvejen Aabenraa-Risjabvej (?), om hvilket Arbejde der ved Arbejdets Paabegyndelse var Enighed om skulde betales med Timeløn plus 15 % Tillæg, alligevel ikke har efterbetalt Procenttillæget. Ialt har 18 Mand været beskæftiget i 1324 Timer ved selve Vejarbejdet. Endvidere har 6 Mand været beskæftiget i 1620 Timer ved et Forarbejde, saaledes at Sagen drejer sig om 15 % Tillæg for 2944 Timer. Men derudover har 6 Mand været beskæftiget i 2450 Timer ved et Vejforlængelsesarbejde ved Skovgaard, som er udført i Tilslutning til det større Jordarbejde. Ved dette sidstnævnte Arbejde er Arbejderne aflønnet med Timeløn 105 Øre. Afdelingen har gentagne Gange henvendt sig til Entreprenør Hoffmann om at faa opgjort Efterbetalingen, men Entreprenøren har skudt sig ind under, at han først skulde tale med Aabenraa Amts Vejinspektør om Efterbetalingen. Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Begæring om et Mæglingsmødes Afholdelse, meddelte Afdelingen den 18. December, at Firmaet paa dens Forespørgsel havde meddelt, at Efterbetaling for de ca. 3000 Timer vil finde Sted den 22. December med 16 Øre pr. Time.

Den 28. December indberetter Afdelingen, at Efterbetalingen af de 16 Øre pr. Time har fundet Sted ogsaa for Vejarbejdet ved Skovgaard.

Skaade. Akts. M. Seest, Aarhus: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der af Kommunen har faaet overdraget at nedlægge en ca. 1600 Meter lang Vandledning i Holme, nægter at betale i Henhold til Entreprenør-Priskuranten (Provinsen) for Gravning og Tilfyldning af Renden; men der er Enighed med Firmaet om, at der skal afholdes et Møde snarest til Fastsættelse af Betalingen, indtil da aflønnes med Timeløn af 105 Øre forskudsvis. Efter nogen Korrespondance med Afdelingen aftalte dette med Firmaet, at der under Forbundets Medvirkning skulde afholdes et Mæglingsmøde den 2. December, men Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, af hvilket Firmaet er Medlem, nægtede at sende en Mæglingsmand til Mødet med den Begrundelse, at Mødet ikke var rettidigt og skriftligt begæret afholdt. Mødet blev desuagtet afholdt, og paa dette indrømmede Firmaets Direktør, at han var villig til at betale efter Entreprenør-Priskuranten, forsaavidt han kunde faa Sammenslutningens Tilladelse dertil. Da dette ikke skete, standsede Arbejderne Arbejdet.

Arbejdsgiverforeningen begærede nu et Møde afholdt af Repræsentanter for Hovedorganisationen, da den agtede at indbringe Klage til Den faste Voldgiftsret over den ulovlige Arbejdsstandsning. Ved dette Møde opnaaedes ikke Enighed. Arbejdsgiverforeningen indbragte derefter Sagen for Den faste Voldgiftsret; som i sin Kendelse fastslaar, at Strejken har været ulovlig men ikke idømmer Bod.

Herefter afholdtes et resultatløst Mæglingsmøde, men ved et Timandsmøde den 1. December indgik Firmaet paa at afregne det omhandlede Arbejde paa samme Maade, som Kommunen skulde have gjort i H. t. den mellem denne og Fagforeningen gældende Overenskomst, hvis Kommunen havde udført Arbejdet. (Afdelingen oplyser, at Entreprenør-Priskuranten gælder for Kommunen).

Den 15. December indberetter Afdelingen, at Firmaet har efterbetalt Arbejdernes Tilgodehavende med Kr. 1129,74 og Kr. 201,13. Ialt Kr. 1330,87.

Slagelse A. og Flakkebjerg. Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Slagelse A Afdeling indberetter, at Formanden for Flakkebjerg Afdeling har meddelt ham, at Entreprenøren, der har et Uddybningsarbejde fra Gimlinge Enghave mod Tingjellinge i Entreprice, aflønner de beskæftigede Arbejdere med Akkordpriser paa 60—65 à 70 Øre pr. m³ efter Arbejdets Beskaffenhed. Arbejderne er dels Medlemmer af Flakkebjerg Afdeling og dels af Landarbejderforbundets derværende Afdeling. Saavidt vides ydes der Tilskud til Arbejdet efter Grundforbedringsloven. Afdelingsformanden henstiller til Forbundet enten at undersøge Sagen eller overlade til ham at gøre det.

Paa Forbundets Henstilling derom undersøgte Afdelingsformanden Sagen og indberetter den 31. Oktober, at det Uddybningsarbejde, der udføres fra Gimlinge over Katrinelund Piber til Tingjellinge, foregaar med Gravemaskine, og de der beskæftigede Arbejdere aflønnes med 105 Øre i Timen. Ved Gimlinge arbejder 15 Mand i Akkord for en Pris af 65—70 Øre pr. m³, hvorefter der kun kan tjenes ca. 43 Øre i Timen. Kanalen, der graves, er ca. 2 Meter dyb og med Anlæg, der opgraves i Bunden fra ½ til 1 Meter Jord, og af Siderne afgraves fra 0,25—0,80 Meter Jord. Entreprenøren har afsluttet Akkorden med et Medlem af Landarbejderforbundet, men det foregaar saaledes, at Entreprenøren kun udbetaler Arbejdslønnen gennem ham.

Mæglingsmøde begæredes afholdt med Entreprenørforeningen, men nu nedlagde de ved Gravemaskinen beskæftigede timelønnede Arbejdere Arbejdet; hvilket medførte Klage fra Entreprenørforeningen over den ulovlige Arbejdsstandsning, som forlangtes bragt til Ophør straks, hvorefter Mæglingsmødet kunde afholdes. Mæglingsmødet endte resultatløst, hvorefter følgende Spørgsmaal indankedes for en faglig Voldgiftsret:

1) At Fastsættelsen af Akkordprisen er i Strid med Overenskomsten, da Arbejderne ikke har kunnet tjene mindst den normale Timeløn 105 Øre, hvorfor der kræves mindst en Fortjeneste af 105 Øre pr. Time.

2) Krav om overenskomstmæssig Betaling for Afsavn af Skur paa Arbejdspladsen.

Ved Voldgiftsrettens Møde den 6. Januar forligtes Sagen saaledes, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af de i Sagen omhandlede Stridsspørgsmaal betaler Kr. 375,00 til Dansk Arbejdsmands Forbund senest den 15. Januar 1934.

Svendborg. Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at et af dens Medlemmer, der har været beskæftiget hos Firmaet ved Jordarbejdet ved Vejunderførslen mellem Øxendrup og Rygaard Stationer, om hvilket Arbejde der var opnaaet Enighed om, at Arbejderne skulde aflønnes med 121 Øre pr. Time, ingen Efterbetaling har faaet. Den paagældende Mand var aflønnet med 115 Øre pr. Time. Efter at Sagen var paatalt overfor Firmaet, efterbetalte det de resterende 6 Øre pr. Time med Kr. 12,09, som Manden havde tilgode for Arbejdet.

Svendborg. Entreprenør P. Hansen og Murermester Rasmussen: Entreprenørforeningen klager den 29. November paa Firmaets Vegne over, at de hos ham beskæftigede Arbejdere forleden Dag har nedlagt Arbejdet ulovligt, fordi Entreprenøren afskedigede en Mand, der arbejdede i Akkord, fordi han havde optraadt udfordrende overfor Entreprenøren. Entreprenørforeningen begærer Sagen behandlet paa et Møde, hvor Entreprenøren kommer til Stede, og den ønsker, Afdelingsformanden deltager i Mødet. Entreprenørforeningen hævder, at Arbejdsstandsningen var ophævet efter Forhandling mellem Entreprenøren og Afdelingsformanden, men Entreprenøren har forbeholdt sig sin Ret til at klage over den ulovlige Arbejdsstandsning.

Afdelingen havde i Forvejen indberettet Sagen og oplyst, at den afskedigede Mand kom i Arbejde samtidig med Genoptagelsen af Arbejdet.

Ved et Møde den 4. December enedes man om, at Arbejdsstandsningen er ulovlig, og at den Mand, der havde været afskediget, fortsætter sit Arbejde, dog under Forudsætning af, at han for Fremtiden udfører de af Entreprenøren givne Ordrer i H. t. Overenskomsten.

Taastrup. De danske Statsbaner. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne har aflønnet 2 Mand, der om Eftermiddagen Kl. 18 blev antaget til Snekastningsarbejde, og som arbejdede til Kl. 23, med 5 Timers almindelig Timeløn plus 25 % Tillæg for samtlige Timer og 10 % Tillæg for Snekastning. Afdelingen mener, at Arbejderne har Krav paa 25 % Tillæg for den 1. Time, 33⅓ for den 2den Time, 50 % for den 3. Time og 100 % Tillæg for de 2 sidste Timer og har rejst dette Krav overfor Stationsforstanderen, men han hævder, at Afregningen er sket i H. t. Ordre fra Distriktet.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet med Henvisning til, at det omhandlede Arbejde ikke kan henregnes til forskudt Arbejdstid og med Henstilling om, at Arbejderne bliver betalt som af Afdelingen krævet, meddelte Afdelingen den 3. Januar, at Arbejderne havde faaet Betaling, som krævet.

Tølløse. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Akkordopgørelsen over et Sporforstærkningsarbejde, som er udført paa Strækningen Tølløse—Vipperup, idet Arbejdernes Opgørelse ikke stemmer overens med den af Baneformanden udarbejdede Opgørelse. Uoverensstemmelsen vedrører Betalingen for Haandskruning af 5 Sveller pr. Skinne, Betaling for Transport af Luftkompressor og Timeantallet.

Ved et den 13. December afholdt Møde enedes man om, da der ved Haandskruning af Sveller var sparet en Mand, at reducere Arbejdernes Krav fra Kr. 66,99 til Kr. 81,18.

Den 19. December indberetter Afdelingen, at Arbejderne har faaet udbetalt det Overskud, de havde Krav paa.

Belysningsarbejderne, Kbh. Nordsjællands Elektricitets- og Sporvejs Akts.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Aktieselskabet nægter at betale Overarbejdstillæg til et Hold Arbejdere, der Kl. 15½ — ½ Time før normal Arbejdstids Ophør — blev sendt fra Arbejdspladsen til Hvidovre for at udføre et Arbejde og vendte tilbage Kl. 20, idet det kun vil betale som for normal Transporttid og 2) at Aktieselskabet nægter at betale Udearbejdspenge og Vejpenge uanset om Arbejdsmændene sendes ud fra Pladsen eller antaget andet Sted. (Aktieselskabet er Medlem af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning).

Paa Forbundets Foranledning udarbejdede Afdelingen et Forslag til en Lokaloverenskomst, som Tillidsmanden forelagde for Akts. Elektricitetsværks Afdelingsingeniør. Denne nægtede pure at forhandle om Forslaget; hvorefter Mæglingsmøde blev begæret afholdt. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men Forslaget sendtes tilbage til lokal Forhandling. Ved denne Forhandling afviste Ingeniøren de fremsatte Krav Punkt for Punkt.

Ved et Timandsmøde den 20. Januar opnaaedes Enighed om en **„Særlig Aftale" mellem Aktieselskabet og de timelønnede Arbejdere ved Lednings- og Installationsafdelinger, Lageret og Garagen:** Timelønnen for Montører fastsattes til 1ste Aar: 125 Øre, efter 1 Aars Arbejde 135 Øre og efter 6 Aars Arbejde 145 Øre. For Faguddannede 1ste Aar 124 Øre, efter 3 Aar 134 Øre og efter 6 Aar 134 Øre. For Hjælpere 1ste Aar 110 Øre, efter 1 Aar 116 Øre og efter 5 Aar 124 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde fra Kl. 16—17: 25 %, fra Kl. 17—18 33⅓ %, fra Kl. 18—20 50 % og fra Kl. 20—7 100 % Tillæg. Søn- og Helligdage fra Kl. 7—16: 50 % og fra Kl. 16—7 100 % Tillæg. For Natarbejde efter hvilket der ikke arbejdes den paafølgende Dag, betales Dagtimeløn plus Kr. 3,50 for 8 Timer plus normalt Dag- og Timetillæg. 1. Maj og Grundlovsdagen ophører Arbejdet Kl. 11 og 24. December Kl. 12 uden Spisetid, og den 31. December Kl. 15. Arbejde i Spisetiden betales med 50 % paa Hverdage og 100 % paa Søn- og Helligdage. Bestemmelser om Betaling for Transport af Værktøj, Kostpenge, Timetillæg for Arbejde udenfor Grænsen, Dagtillæg for Arbejde saavel indenfor som udenfor Grænsen, Cyklegodtgørelse for Brug af egen Cykle, og Sommerferie i H. t. de for Jernindustrien gældende Regler. Akkordarbejde udføres i Fællesakkord, og Overskudet fordeles efter de enkelte Arbejderes Timelønninger.

Fabrikarbejderne, København. Akts. Glud & Marstrands Fabriker, Løveallé: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke overholder en truffen Aftale om, at der — uagtet det er Reglen ved Fastsættelsen af ny Akkordpriser at regne med 10 % Slip (Respit) i en bestemt Prøvetid — skal forhandles om en større Respit, naar Arbejderne mener, at de 10 % er for lidt for at fastsætte en retfærdig Akkordpris, idet det nægter at forhandle om en længere Respit for Arbejde ved Fremstilling af Kedler. Afdelingen er ligeledes af den Anskuelse, at Arbejdernes Krav er berettiget.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men Arbejdernes Repræsentanter fremsatte et specificeret Akkordtilbud, som Firmaets Direktør lovede at tage Stilling til i Løbet af 2 Dage. Tiltrædes Forslaget ikke, behandles Sagen videre paa Timandsmøde.

Den 19. Januar indberetter Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden, idet Firmaet har tiltraadt det af Arbejdernes Repræsentanter paa Mæglingsmødet fremsatte Tilbud.

Støberiarbejderne, København. Akts. „Philips": Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Arbejdere, der har arbejdet den 1ste Time før normal Arbejdstids Begyndelse, er aflønnet med Timeløn plus 25 % Tillæg. Afdelingen har krævet 100 %, men Firmaet hævder, at den af det beregnede Lønningsmaade er i H. t. Jern- og Metalindustriens Overenskomst.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt; meddelte Sammenslutningen, at Firmaet har erklæret sig villig til i Tilfælde, hvor en Arbejder paabegynder sit Arbejde før den normale Arbejdstid, uden at der bliver Tale om regelmæssig Forskydning af denne, at udbetale den paagældende Arbejder et Tillæg paa 100%. Med Hensyn til de Tilfælde, hvor der er indgaaet Klage, har vi draget Omsorg for, at Tillæget bliver efterbetalt.

Støberiarbejderne, København. Akts. Burmeister & Wains Støberi, Teglholmen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at de i Jernrensehuset beskæftigede Arbejderes Løn er blevet forringet som Følge af, at Trykluften i længere Tid kun har været Halvdelen af det normale Tryk, der skal være mellem 7½—8 Atmosfære.

Ved et Mæglingsmøde enedes man om, at der foretages en fornyet Undersøgelse af dette Forhold. Hvis Sagen hermed ikke ordnes, kan den behandles videre paa Timandsmøde.

(Fortsættes Side 108).

Dansk Arbejdsmands Forbund.

H. C. Andersensgade 14 St., Kbhvn. K., Telefon 2140.

Fortegnelse over samtlige Afdelinger og Hovedbestyrelsens Adresser m. m.

Aabenraa A. (20) Hans Nielsen, Tønderlandevej.
Aabenraa T. 20) Peter Kjær, Vestergade 12.
Aabybro (12) Einar Poulsen, Aabybro.
Aakirkeby (6) Chr. Nielsen, Svanekegade 11, Aakirkeby. Telf. 165.
Aalborg A. (12) Emil Nissen, Beisebakkevej 17. Telf. 1337. Kontor Søndergade 20.
Aalborg C (12) Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
Aalborg F (12) Johs. Jensen, Møensgade 2. Telf. 1518.
Aalborg H (12) Søren Jacobsen, Øster Allé 73. Telf. 3957.
Aalborg K (12) Aug. Jørgensen, Danmarksgade 24³. Tlf. 2380.
Aalbæk (10) Chr. Møller, Nielstrup pr. Jerup.
Aalestrup (13) Jens Gr. Jensen, Aalestrup.
Aarhus A (15) Marius Andersen, Kristiansgade 27. Telf. 2073. (Privat Sølystgade 27).
Aarhus C (15) M. Østergaard. Kontor: Amaliegade 25, Kontortid 10—13 samt Tirsdag og Fredag Kl. 16—19. Telf. 5742. Privat: Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 1.
Aarhus F (15) Chr. Christensen, Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 3.
Aarhus H. (15) Chr. Jensen, Børsen, Aarhus. Telf. 5087. Privat: Tordenskjoldsgade 63. Telf. 6119.
Aarhus J. (15) A. Andersen, Odensegade 6, 2. Telf. 2891.
Aarhus J. B. (15) Alf. Pedersen, Louisegade 19. Telf. 5848. Privat: Chr. Værumsgade 22. Træffes 12½—1½ og 5—6.
Aarhus K. (15) Fogh Mogensen, Studsgade 12—14. Telf. 6923.
Aarhus Komm. (15) A. Voetmann, Faaborggade 19 B. Tlf. 5155.
Aarhus M. (15) Chr. Christiansen, Sejrøgade 18. Telf. 4623.
Aarhus O. (15) Bjørn B. Jensen, Poulsgade 34 A, 4. Telf. 5746.
Aarhus St. (15) Knud Andersen, Klostergade 45.
Aars (12) Chr. Hansen, Jyllandsgade 11, Aars.
Aarslev-Hørning (14) Holg. Madsen, Gummestrup pr. Volk Mølle
Abild (21) Ejler Jensen, Abild Mark pr. Tønder.
Agerbæk (18) Albert Vahliin, Tofterup St.
Agerskov (19) Johs. Nielsen, Ragnstrup pr. Agerskov.
Agger (11) Mads Andersen, Taabel pr. Vestervig.
Aidt (13) Joh. O. Kjær, Drøsbro pr. Thorsø. Tlf. Vejerslev 34.
Alhedens Skovarbejdere (13) Daniel Bitsch, Havredal pr. Frederiks St.
Allingaabro (14) Bernhard Pedersen, Vejlbyvej, Allingaabro.
Allinge-Sandvig (6) Nikolaj Hansen, Rosengade, Allinge. Tlf. 63.
Als (20) Aug. Møller, Ketting, Als.
Alslev (18) Ingerslev Nielsen, Toftnæs pr. Varde.
Ansager (18) Martin P. Markussen, Ansager St.
Arden (12) Martin Henriksen, „Birkely", Arden.
Arnum (21) Chr. Skov, Arnum.
Arrild (21) Johannes Andersen, Arrild.
Asnæs (3) Jens Sørensen, Asnæs, Asnæs St.
Assens Fyen (8) Laurits Pedersen, Ramsherred 47. Telf. 148.
Assens, Jyll. (14) Carl Jensen, Assens pr. Mariager.
Aulum (16) Carl Chr. Nielsen, Aulum.
Auning (14) Ejnar Laursen, Auning St.
Ballerup (1B) Aage Nielsen, Præstevænget, Ballerup. Telf. 145.
Ballum (21) Carl Jull, Ballum pr. Bredebro.
Bandholm (7) Jens P. Hansen, Samsøgade, Bandholm.
Beder-Malling (15) Aage Hansen, Neder Fløjstrup pr. Beder St.
Belysningsarbejderne (1A) Formand: N. Christiansen, Vesselsgade 24. 2. N. Telf. Nora 141. Privat Rygaards Allé 60. Telf. Hellerup 2843 y.
Birkerød (2) Niels P. Pedersen, Skovgaardsvej 21, Birkerød.
Birket (7) Peder Christensen, Kragenæs pr. Torrig.
Bjerringbro (13) Søren Jensen, Sønderbro, Bjerringbro.
Blaahøj (17) Chr. Kølkær, Blaahøj St.
Bloustrød (2) Vilh. Larsen, „Landly", Nyvej, Lillerød.
Bogense (8) N. P. Hansen, Torvet 10.
Bording (16) Niels Hessel, Bording St.
Bornholms Skovarbejdere (6) Skovløber E. Christiansen, Almindingen pr. Østerlars St.
Borup (1B) Viggo Jensen, Borup.
Bov (20) Herbert Høeg, Krusaa pr. Padborg.
Brabrand (15) Søren Andersen, Enghavevej 34.
Brahetrolleborg (9) Rasmus Sølyst, Mellemhaverne pr. Haagerup.
Bramminge (18) Jakob Sørensen, Bramminge.
Brande (17) L. Madsbjerg, Jernbanegade 17.
Bredebro (21) Andreas Mølgaard, Abterp pr. Bredebro.
Brovst (10) Chr. P. Christensen, Solbakkevej, Brovst St.
Bryrup (15) Chr. J. Christensen, Bryrup.
Brædstrup (15) Karl Andersen, Bredgade 7, St. Brædstrup.
Brændselsafbærerne (1A) Formand: Søren Henriksen, Rypark 76.2. Ø. Telf. Ryvang 4424 v.
Brødkuskene (1A) Formand: Th. Jensen, Hellebækgade 13, St. N. Telf. Taga 3949.
Brønderslev (10) Marinus Pedersen, Dybetsgade 25, Brønderslev.
Brøndum-Hvidbjerg (13) Ejler Marius Madsen, Rettrup pr. Skive.
Brørup (18) Th. Thomsen, Søndergade, Brørup.
Budenes Forbund (1A) Hans Petersen, Suhmsgade 4, K. Telf. Byen 7059.
Bylderup-Bov (21) Peter Schmidt, Bylderup-Bov.
Bække (18) Chr. Thielsen, Bække.
Bælum (12) Peder Pedersen, Bælum St.
Børkop (17) Chr. Olesen, Børkop Skov pr. Børkop.
Chaufførerne (1A) Formand: Julius Nielsen, Rosenørns Allé 14 St. V. Telf. 12358.
Darum (18) Andreas Lauridsen, Nørreby, Darum pr. Bramminge.
Daugaard (17) Anton Therkelsen, Daugaard By, Daugaard.
Dronninglund (10) Frede Jensen, Stormgade, Dronninglund.
Droskechaufførerne (1A) Kontor: Gothersgade 158, St. K. Telf. Byen 4047. Formand: Axel Christensen, Privat Munkensvej 9, 1. Telf. Taga 4382.
Dybvad (10) Jens Lorentzen, Dybvad.
Ebeltoft (14) Laurits Andersen, Adelgade.
Egernsund (20) Anders Poulsen, Egernsund. Telf. Broager 214 x.
Ejsing (16) P. Chr. Jensen, Ejsing By pr. Vinderup.
Ejstrupholm (15) A. Skærbæk, Ejstrupholm.
Engom (17) Magnus Nielsen, Assendrup pr. Daugaard.
Esbjerg (18) Peder Poulsen, Danmarksgade 45. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.
Esbjerg-Fiskerne (18) Th. M. Petersen, Islandsgade 18, Esbjerg.
Esrom (2) A. H. A. Knudsen, Esbønderup Skovhuse pr. Esrom.
Faaborg (9) Karl Eriksen, Odensevej 36, Faaborg.
Faarevejle (3) Karl Mogensen, Ordrup pr. Faarevejle St.
Faarup (14) M. Nedergaard, Faarup St.
Fabrikarbejderne (1A) Formand: Chr. Gram, Bjelkes Allé 32, N. Telf. 3404. Privat: Sindshvilevej 23, 2., F.
Fakse (5) Chr. Hansen, Fakse St. A.
Fakse Ladeplads (5) Aug. Hansen, Kjessendrup pr. Fakse.
Fanefjord (5) Albert Christiansen, Haarbølle pr. Askeby, Møen.
Farum (2) Vilh. Petersen, Farum.
Farup (18) Theodor Christensen, Nr. Farup pr. Ribe.
Fensmark (5) Hans Jacobsen, Fensmark pr. Olstrup.
Ferring (16) Andreas Kristensen, Sønderborg pr. Bonnet St.
Film- og Forlystelsesfunkt. (1A) Formand: Th. Lindberg Pharsen, Hagbardsvej 25, Sundby. Telf. Amager 6346. Kontor: Nørrevoldgade 98. Telf. Byen 8425.
Fjaltring (16) Chr. Bjerg, Fjaltring.
Flakkebjerg (4) Marius Hansen, Hus Nr. 9, Flakkebjerg St.
Flyttearbejderne (1A) Peder Jeppesen, Saxogade 25 B, 3.
Fredensborg (2) Peter Olsen, Gartnerstræde 6, Fredensborg.
Fredericia A. (17) H. Møller, Huslodsvej 40. Telf. 574.
— **F.** (17) Zakarias Jepsen, Egeskovvej, Fredericia. Telf. 750.
— **H.** (17) Aksel Madsen, Prinsensgade 35. Telf. 641.
— **K.** (17) Jens Lind Petersen, Dronningensgade 63, 1. Telf. 1224.
Frb. Komm. Arb. (1A) Formand: Vald. Sønderholm, Dalgas Boulevard 122, F. Telf. Godthaab 5153 x.
Frederikshavn A. (10) Laur. Jensen, Kløvervej.
— **H.** (10) Chr. Jensen, Svendehjemmet, Frederikshavn. Telf. 435.
Frederikssund (2) Laurits Petersen, Frederiksborggade 11. Telf. 206.
Frederiksværk (2) Kristian Andersen, Valseværksgade 3. Telf. 166.
Fuur (13) Karl Knudsen, Dalager, Fuur.
Gadevang (2) Erik Jensen, Gadevang pr. Hillerød.
Galten (15) Viggo Jensen, Galten St.
Gl. Ry (15) Magnus Voetmann, Lyngbakkegaards Mark pr. Ry St.
Gandrup (12) Lars Larsen Brønd, Ø. Hassing pr. Gandrup St.
Garveriarbejderne (1A) Formand: Holmer Christensen, Suhmsgade 4.
Gedser (7) John Rosenkvist, Stavreby pr. Fiskebæk.
Give (17) Svend Svendsen, Anlæget. Telf. Give 96.
Gjelsted (8) N. A. Jensen, Gjelsted St.
Gjern (15) Ejner Nielsen, Gjern St.
Gjøl Øland (10) Marinus Jacobsen, Gjøl pr. Aabybro.
Gjørding (18) Andreas Nissen, Gjørding St.
Glamsbjerg (8) Marius Hansen, Ny Koppenbjerg pr. Glamsbjerg.
Glatved (14) Marius Mikkelsen, Balle.
Glejbjerg (18) Andreas Madsen, Glejbjerg.
Glostrup (1B) P. Chr. Jørgensen, Lindeallé 24, Glostr. Telf. 415. Arbejdsløshedskasse og Kontrol Gasværksvej 33. Tlf. Glostrup 356.

Glumsø (5) Frederik Hansen, Glumsø Præstemark, Glumsø St.
Graasten (20) Carl Olauson, Ahlefeldvej, Graasten.
Gram (19) Peter Bang, Gramby.
Grauballe (13) Gert Jakobsen, Svostrup pr. Sminge.
Grejs-Sindbjerg (17) Kr. Iversen, Grejs, pr. Grejsdal.
Grenaa (14) Kristian Edvar Nielsen, Storegade 33, Grenaa.
Grevinge (3) Vilh. Petersen, Gundestrup pr. Grevinge St.
Grindsted (18) Thule Friis, Sønderby pr. Grindsted.
Grænge (7) Villi Smidt, Grænge pr. Grænge.
Græshave (7) Carl Th. Madsen, Dannemare pr. Dannemare St.
Græsted (2) Peter Jensen, Højelt pr. Græsted.
Gudhjem (6) Hans Jensen, Gudhjem.
Gær-, Sprit og Spirituosaarb. København (1A) Formand: H. Busch, Slaaenvej 6, St., F.
Gørlev (3) Peder Pedersen, Ry pr. Gørlev. Telf. 20. Privat Telf. 187.
Gørslev (5) P. Johansen, Gørslev Nyvang, Østervang St.
Haarlev (5) Jens P. Christensen, Haarlev St.
Haderslev A. (19) Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A. Telf. 198, mellem 9—12 og 2—6.
Haderslev H. (19) L. Hartmann, Badstuegade 10. o. G. Telf. 1021.
Hadsten (15) Anders Andersen, Kirkevej. Telf. 103.
Hadsund (12) Ejvind Jensen, „Hjortsminde", Hadsund.
Hals (12) Niels Andreasen, Hals, Jyll.
Hammel (15) A. Jakobsen, Vadstedvej, Hammel.
Hammersholt (2) Georg Madsen, Hammersholt pr. Hillerød.
Hammershøj (13) Lauge Nielsen, Hammershøj St. Telf. Hammershøj 41.
Hansted Lundum (15) Ejnar Falk, Egebjerg pr. Horsens.
Hanstholm (11) Marius Madsen, Hanstholm pr. Thisted.
Harboøre (16) Niels Nielsen, Tøtt, Harboøre.
Harlev (15) Ejner Jensen, Harlev St.
Hasle, Bornholm (6) Vald. Sommer, Tofte pr. Hasle. Tlf. Hasle 53 u.
Haslev (4) Lars Larsen, Troelstrup, Haslev.
Haslund Ølst (14) Kresten Pedersen, Haslund pr. Randers.
Haurum (13) Anders P. Simonsen, Havrum pr. Bøstrup, Jylland.
Havdrup (1B) Karl Jacobsen, Karlslunde pr. Taastrup.
Havnearbejderne (1A) Formand: P. Christensen, Dr. Tværgade 40, St. K. Telf. Palæ 282. Privat Amerikavej 20, 2. Privat Telf Eva 685.
Hedehusene (1B) Lars Petersen, Godsbanegade 1. Telf. 187.
Hejnsvig (18) Otto Nielsen, Hejnsvig St.
Helsinge (2) Viggo Hansen, Højbjerg pr. Helsinge.
Helsingør A. (2) O. Nielsen, Sct. Annagade 27, St., Helsingør. Telf. 1280.
— **F.** (2) Georg Mathiesen, Kongensgade 7.
— **S.** (2) B. A. Jønsson, Kongevej 66, Helsingør.
Herfølge (5) Martin Pedersen, Herfølge By, Herfølge St. Telf. Herfølge 65.
Herlufmagle (5) Axel Magnussen, Herlufmagle.
Herløv (1A) C. J. Andersen, Vandværksvej, Herløv.
Herning (16) Jens Jensen, Bethaniagade 20. Telf. 462.
Hillerød (2) Peder Nielsen, Møllersvej 2, Hillerød. Telefon 312.
Hinnerup (15) Kjeld Kjeldsen, Hinnerup.
Hirtshals (10) Otto Jørgensen, Neist, Hirtshals. Telf. 43.
Hjallerup (10) Anton Christensen, Paghsgade, Hjallerup.
Hjerm (16) Kr. Kjeldsen, Hjerm.
Hjøllund (15) Jonas J. Kejlstrup, Hjøllund.
Hjørring (10) Chr. Nielsen, Kongensgade 10. Telf. 751 (mellem 12—1 og efter 5 Eftermiddag).
Hobro (14) Thomas Larsen, Hovangsvej. Telf. 296.
Holbæk (3) Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
Holeby (7) Lars Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Holstebro A. (16) Ole Christiansen, Svinevigen, Holstebro. Telf. 492 (10—12 Form. og 3—5½ Eftm.).
— **K.** (16) H. Larsen, Struervej 35.
Holsted (18) Michael Christensen, Skolegade, Holsted, Jyll.
Holtug (5) N. Chr. Jørgensen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Ho-Oksby (18) Johan Nilausen, Bredmose, pr. Oksbøl.
Horbelev (7) Chr. Hansen, Horreby pr. Karleby.
Hornslet (14) Frederik Larsen, Hornslet pr. Hornslet St.
Horsens A. (15) Christoffer Mortensen, Christiansholmsgade 5. Horsens. Telf. 459 (mellem 10—1 og 5—6).
— **H.** (15) Alf. Jensen, Aaboulevarden 104, St. Telf. 1923.
— **K.** (15) Ludvig Jørgensen, Sønderbrogade 57. Telf. 1830.
Horsens' Omegn (17) Jens S. Jensen, Boller Overskov, Horsens.
Horslunde (7) Mogens Larsen Mogensen, Nielseshave pr. Horslunde.
Hostrup (21) Niels Jørgensen, Rørkær pr. Jejsing.
Hou (15) Ole Rasmussen, Halling Mark, Hou St.
Houlbjerg (13) Niels Bengtsen, Houlbjerg pr. Laurbjerg.
Hovedgaard (15) Søren Nielsen, Ørritslev pr. Hovedgaard.
Hover (17) Karl Jensen, Tuja Allé, Uhre Høj, Vejle.
Hvalpsund (12) Magnus Rosenvinge, Hvalpsund.
Hvalsø (1B) Georg Jensen, Kidserup pr. Hvalsø.
Hvornum-Klejtrup (14) Jens Etrup, Klejtrup, Hobro.
Hylke (15) Carl Nielsen, Brørup pr. Hylke.
Hær og Flaade (1A) Formand: P. A. Jensen, Lyneborggade 24, 2. S. Telf. Amager 5529 x. Privat Telf. Amager 4103 x.
Højer (21) Marius Madsen, Storegade 1 A, Højer.
Højslev (13) Viggo Christensen, Højslev St.
Hørning-Blegind (15) Kaj Bosse, Beringbro, Hørning.
Hørsholm (2) F. Andersen, Gasværksvej 9, Telf. Hørsholm 476.
Hørve (3) Rasmus Ryberg, Hørve.
Idestrup (7) Thomas Jensen, Tjæreby Tang pr. Nykøbing F.
Ikast (16) Ejner Bendixen, Grønnegade, Ikast.
Ilbro (10) Jens Nielsen, Ilbro St.
Isoleringsarbejderne (1A) Formand: Søren Pedersen, Jul. Blomsgade 37 St. tv. N.
Ivigtut (1A) Jens Johs. Hansen, Kryolitharbejder, Ivigtut, Grønland. (Adr.: Gl. Torv 22, K.).
Jelling (17) Søren Nielsen, Jelling, Jyll.
Jels (19) Hans Andersen, Jels, Sdr. Jyll.
Jernbanearbejderne B. (1A) Formand: Julius Nielsen, Valdemarsgade 52, St., V. Telf. V. 1436 u.
Jernbanearbejderne M. (1A) Formand: H. P. Hansen, Viktoriag. 30, V. Telf. Vester 9316 y.
— **T.** (1A) Formand: Martin Jensen, Oehlenschlägersgade 53 C, 3. V. Telf. Vester 6173 v.
Jord- og Betonarbejderne (1A) Formand: Peter Andersen, Hestemøllestræde 5. K. Telf. 3496.
Juelsminde (17) Martin Andersen, Juelsminde.
Jyderup (3) Edw. Rasmussen, Teglværksvej, Jyderup.
Jydstrup (4) Hartvig Stockfletch, Jydstrup pr. Jydstrup.
Kalundborg (3) Rasmus Laursen, Møllestræde. Telf. 512.
Karise (5) Lars Hansen, Jørslev pr. Karise.
Karrebæksminde (4) Aug. Korfitsen, Karrebæksminde.
Karup (13) Viktor Andersen, Karup.
Kastrup (1A) Formand: Richard Ludvig, Saltværksvej 68, Kastrup. Telf. Kastrup 18. Privat Bopæl: Samme Sted.
Kauslunde (8) N. Frydensberg Hansen, Kauslunde St.
Kerteminde (8) Gunnar Carlson, Møllevænget 2.
Kibæk (16) Vilh. Kristensen, Kibæk St.
Kr. Stillinge (4) Oskar Jensen, Næsby Strand pr. Slagelse.
Kjellerup (13) Fr. Overgaard, Gl. Kjellerup pr. Kjellerup.
Klemensker (6) Sigfred Nielsen, 1. Vornedgaards Parcel pr. Klemensker, Bornholm.
Knabstrup (3) Karl Larsen, Knabstrup Teglværk, Knabstrup St.
Kolding A. (17) Hans Petersen, Kongehusvej. Telf. 187 (mellem Kl. 17¼ og 18), (mellem 12½ og 13¼: Telf. 1305).
— **H.** (17) S. P. Sørensen, Dalbyvej 19, St., Kolding.
Kolind (14) S. P. Sørensen, Kolind.
Kongsted (5) Oluf Jensen, Lestrup Strand pr. Fakse.
Korsør A. (4) Harald Nielsen, Fiskergade 31, Korsør. Telf. 553.
— **H.** (4) P. Morgen, Obelsvej 12. Telf. 411.
Kuskene (1A) Formand: Chr. Schou, Larslejstræde 1, K. Telf. 5640. Privat: Grundtvigsvej 40, 1.
Kvissel (10) Viggo Simonsen, Kvissel St.
Købelev (7) Martinius Olsen, Rolykke pr. Købelev.
Kbh. Baneg. priv. Arb. (1A) Formand: O. P. Petersen, Folkvarsvej 21, 4. F. Telf. Godth. 921 v.
Køge A. (1B) C. R. Poulsen, Kontor: Nørregade 36, Tlf. 546. Træffetid: 9—11, 12½—15 og 16—19. Privat: Strandvejen 59. Telf. 642.
Lading (15) Carl Hansen, Lading Mark pr. Mundelstrup.
Lager- og Pakhusarb. (1A) Formand: Eiler Jensen, Sct. Hansg. 4, St., N. Telf. 10147. Privat: Maglegaardsallé 95, Søborg. Telf. Søborg 797.
Langaa (13) Jens Martin Jensen, Langaa St. Tlf. 31.
Langebæk (5) Th. W. Sillemann, Langebæk.
Laurberg (14) V. Gabriel, Laurberg.
Laven (15) A. Franck, Laven Mark pr. Laven St.
Lem Lihme (13) Poul Jensen, Gyldendal Teglværk, Lihme.
Lemvig (16) Kr. Nielsen, Vestergade 23. Telf. 263 (mellem 9—11 og 12—2).
Lobbæk (6) Emil Johansen, Vestermarie pr. Lobbæk, Bornholm.
Lunderskov (18) Knud Buhl, Nagbøl, Lunderskov.
Lunderskov (18) Knud Buhl, Nogbøl, Lunderskov.
Lundtoft, Sdr. Jyll. (20) J. S. Frandsen, Lindbjerg, Aabenraa.
Lyderslev (5) Ernst A. Larsen, Frøslev, St. Hedinge.
Lyngby (1A) Bülow Rasmussen, Mosevej 15, Lyngby.
Lynge (2) Sophus Nielsen, Badstrup pr. Lynge.
Lysbro (15) Jacob Ørum, Lysbro, Silkeborg. Telf. Silkeborg 1178.
Løgstør (12) Karl Grønning, Vægtergade, Løgstør. Telf. 195 (bedst mellem 12—1).
Løgumgaard (21) Herman Juhl, Løgumgaard pr. Løgumkloster.
Løgumkloster (21) Th. Ebbesen Madsen, Møllegade. Løgumkloster.
Løkken (10) Harald Hansen, Norgesvej.
Løsning (17) Abel Mikkelsen, Løsning St.
Løvskal (13) Peder Hansen, Tindbæk pr. Bjerringbro.
Maarum (2) Niels Madsen, Maarum.
Mariager (14) Chr. Mikkelsen, Vestergade, Mariager.
Maribo (7) Johs. Petersen, Brødregade 1. Telf. 441.

Marmor- og Granitsliberne (1A) Formand: Carl Poulsen, Gl. Kalkbrænderivej 64, Mezz. Ø.
Middelfart A. (8) Marius Jeppesen, Teglgaardsvej 27. Telf. 441.
— **F.** (8) V. Jensen, Bogensevej 8. Telf. 429.
— **H.** (8) H. Hansen, Buggesgade 16, Middelfart.
Moselund (13) Lund Kidmose, Engesvang St.
Mou (12) Kjeld Nielsen, Briketfabriken pr. Gudumholm.
Mælkeriarbejderne (1A) Formand: Alfred Jensen, Kontor: Holger Danskesvej 52, St., F. Telf. Godthaab 6179. (Træffes Hverdage 10—11, Tirsdag og Fredag 5—7 Eftm.) Privat: Nordre Fasanvej 29 1., F. Telf. Godthaab 3122 x.
Møen (5) H. P. Larsen, Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
Møgeltønder (21) Knud Knudsen, Møgeltønder.
Mønsted (13) Martin Jensen, Toftum, Sparkær.
Mørke (14) Bernhard Christensen, Mørke.
Nakskov A. (7) Jens Jensen, Niels Nielsensgade 7. Telf. Kontoret 901, privat Stormarks Alle 8. Telf. 534.
Nakskov Sk. (7) Johs. Hansen, Bulskov pr. Nakskov.
Neksø (6) Jens Hansen, Nyboder, Neksø. Telf. 207 (mellem 12—1 og efter 5).
Nibe (12) Marius Pedersen, Tyvedalsgade 17, Nibe.
Nivaa (2) Jørgen Jørgensen, Sletten, Humlebæk. Telf. Humlebæk 229.
Nyborg (9) Chr. Nielsen, Dybbølsgade 3. Telf. 538.
Nykøbing Fl. (7) H. Chr. Andersen, Nordre Havneplads. Telf. 681. Privat Gedservej 229.
Nykøbing Jylland A. (11) J. C. Christensen, Refshammer, Nykøbing Jyll.
— — **F.** (11) Laust Sørensen, Filtenborgsgade 5.
Nykøbing Sjælland (3) Fr. Petersen, Algade 74. Telf. 271.
Nysted (7) Th. Petersen, Søndergade 3.
Næstved (5) Frants Petersen, Amtmandsgade 9. Telf. 880. Privat Telf. 813.
Nørholm (12) Henrik Andersen, Nørholm pr. Sønderholm.
Nørre Aaby (8) Jens Hansen Jensen, Nørre Aaby St. Telf. 133.
Nørre Alslev (7) Chr. Hansen, Nr. Alslev pr. Nr. Alslev.
Nr. Nebel (18) Niels S. Hansen, Nr. Nebel.
Nørre Sundby A. (12) H. Chr. Nielsen, Vestergade 1. Telf. 1582. Privat: Kapelvej 9. Telf. 3549.
Nørre Sundby H. (12) Arent Christensen, Godthaabsgade 25, Nørresundby.
Nr. Vedby (7) Jens Petersen, Orehoved St.
Odder (15) Jens Jespersen, Møllevej, Odder.
Odder Skovarbejdere (15) Niels Kristensen, Fillerup pr. Odder.
Odense A. (8) V. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning. Telf. 3813.
— **C.** (8) E. O. Andersen, St. Jørgensgade 36, 2. Telf. 5359.
— **F.** (8) M. J. Christiansen, Glentevej 31. Telf. 3158.
— **G.** (8) Rasmus Andreasen, Nyborgvej 328.
— **H.** (8) Anders Jensen, Slotsbakkevænget 9. Telf. 2289.
— **K.** (8) J. C. Jensen, Sortebrødrestræde 6. Telf. 4326 (mellem 12—1).
— **L. P.** (8) Aksel V. Andreasen, St. Glasvej 41, 1. Telf. 4761.
— **M.** (8) Johs. Jensen, Søndermarken 73. Telf. 5447.
— **S.** (8) Johs. Brandt, Lundsgaardsvej 25, Bolbro, Odense.
— **Sk.** (8) Karl Ejlersen, Lykkebo, Seden. Telf. 5889.
— **St.** (8) N. Chr. Nielsen, Kildevej 9. Tlf. 7423, efter 5 Eftm.
Odsherreds Skovarb. (3) Kaj Nauta, Kildehusene pr. Nykøbing Sjæll.
Oliemøllerne (1) Kontor: Middelfartsgade 5, Ø. Telf. Ryvang 340. Formand: Evald Larsen. Privat: Vesterbrogade 1 A, 5.
Olsker (6) Mathias Dahl, Sandkaas, Olsker pr. Allinge, Bornh.
Onsild (14) Th. Thomassen, Frederiksborgvej, Onsild St. Telf. 4.
Ormslev (15) Harry Hansen, Ormslev St.
Oue (12) Laurits Laustsen, Houtved, Oue pr. Hobro.
Ousted (1B) Viggo Hansen, Hulegaardshusene pr. Lejre.
Ousted-Taaning (15) Johs. Madsen, Horndrup pr. Skanderborg.
Over Jerstal (19) Laurits Jensen, Over Jerstal pr. Over Jerstal.
Pandrup (10) Alfred Søborg, Kaas Hede, Kaas St.
Pedersker (6) Johs. Andersen, Nordlyst, Pedersker St., Bornholm.
Pindstrup (14) Harry Nielsen, Ringsø pr. Pindstrup.
Præstø (5) Aksel H. Nielsen, Skibbinge pr. Præstø.
Raarup (17) Knud Nielsen, Nebel pr. Raarup.
Rabsted (21) Hans Nielsen, Rabsted.
Randers A. (14) Ingemann Jacobsen, Karolinegade 5. Telf. 2296.
— **F.** (14) Jens Chr. Sørensen, Rejersensvej 2, 3. Sal, Randers. Telf. 2208.
— **J.** (14) S. A. Nielsen, Frederiksgade 10. Telf. 2292.
— **K.** (14) J. Trapp Nielsen, Danmarksgade 33.
— **M.** (14) Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers. Telf. 2276.
Ranum (12) Peter Jensen, Ranum.
Refsnæs (3) Julius Sørensen, Illerup pr. Kalundborg.
Remisearbejderne (1A) Formand: O. F. V. Heintze, Lyshøjgaardsvej 21, 4., Valby. Telf. Valby 2943.
Renovationsarbejderne (1A) Formand: A. Th. Henriksen, Värmlandsgade 30, 2. S. Telf. Amager 2824 x.
Ribe (18) Hans Olsen, Korsbrødregade.
Ringe (9) Aage Jensen, Villavej, Ringe.
Ringkøbing (16) Niels Bundgaard, Villingvej 25, Ringkøbing. Telf. 233.
Ringsted (4) Vilh. Hansen, Havemøllevej 1, Ringsted. Telf. 419.
Roskilde (1B) Axel Petersen, Helligkorsvej 16. Telf. 813.
Roslev (13) Mads Chr. Madsen, Roslev.
Rovst (18) Carl Petersen, Rovst pr. Varde.
Rudbøll (21) Andreas Jacobsen, Rudbøll pr. Højer.
Rudkøbing (9) Karl Larsen, Ravnsherredsgade 12, Rudkøbing.
Ruds Vedby (3) Oluf Lorentzen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
Ryomgaard (14) H. Rasmussen, Ryomgaard.
Ry St. (15) Erhard Sørensen, Alléen, Ry St.
Rødby (7) Chr. Søndergaard, Vestergade 24, Rødby.
Rødding-Løvel (13) Jens Peter Jensen, Løvel pr. Viborg.
Rødding Nr. Jyll. (13) Tinus Hoegh, Rødding, Spøttrup St.
Rødding Sdr. Jyll. (19) Theodor Sand, Brændstrup pr. Gramby.
Røde-Kro (20) Hans Schnefeldt, Brunde pr. Røde-Kro.
Rødvig (5) Th. Nielsen, Skørping Strand, Rødvig.
Røgen-Sporup (15) Chr. Holm Jensen, Farre pr. Sporup.
Rømø (21) Peter Petersen, Havnely, Rømø.
Rønbjerg (16) Laur. Kr. Pedersen, Rønbjerg.
Rønne (6) Helfred Nielsen, Rosengade 6. Telf. 503. Privat Olsgade 1. Telf. 642.
Sakskøbing (7) Jens Rasmussen, Vestergade 34.
Sandby (7) Niels Tordenskjold Hansen, Sandby pr. Harpelunde St.
Sandlosserne (1A) Formand: H. L. Andersen, Aarhusg. 48, 1. Ø.
Seest (18) Poul Madsen, H/S Gimle, Kirkestien, Kolding.
Serup (13) Anders Madsen, Resdal pr. Skægkær.
Sevel (16) Oskar Nielsen, Sevel pr. Vinderup.
Sigerslev (5) Husmand Jens Hansen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Silkeborg A. (15) Sigurd Nielsen, Dalgasgade 23. Telf. Silkeborg 554.
Sindal (10) Jens Peter Christensen, Amagergade 1.
Skaade (15) Eiler Mikkelsen, Skaade pr. Aarhus.
Skagen (10) Jens Andersen, Skagen.
Skanderborg (15) A. Marius Nielsen, Villavej 32. Telf. 307.
Skarrehage (11) Frands B. Frandsen, Sejerslev, Nykøbing M.
Skelskør (4) Anders Jensen, Algade, Skelskør.
Skelund (12) Anders Peter Andersen, Veddum St.
Skibby (2) Reinholdt Andersen, Skibby.
Skibsværftsarbejderne (1A) Formand: Niels Larsen, Kontor: Kompagnistræde 34, 4. K. Telf. Palæ 4862. Privat: Hellborgvej 28, Hvidovre. Telf. Hvidovre 252.
Skive A. (13) Chr. Christensen, Thorupsgade 9. Telf. 510.
— **K.** (13) Valdemar Jensen. Norgaardsvej 7.
Skjern (16) Martin Kristensen, Kongevej 35. Telf. 188. Kontorbestyreren: Telf. 179.
Skjød (13) Hans Jørgensen, Bøstrup St., Jyll.
Skodborg (19) Carl Hansen, Skodborg.
Skorup-Tvilum-Voel (15) Anker Lucassen, Tvilum pr. Faarvang.
Skuldelev (2) Johs. Rasmussen, Onsved pr. Krogstrup.
Skærbæk (21) Hans Lorentzen, Nissumgade, Skærbæk.
Skævinge (2) Hans L. Jørgensen, Grimstrup pr. Ølsted.
Skørping (12) Henning Andersen, Skørping.
Slagelse A. (4) Th. E. Jørgensen, Søndre Stationsvej 14, Slagelse. Telf. 898.
— **F.** (4) C. V. Petersen, Nansensgade 11, 1.
Snesere (5) Vald. Bendtsen, Askov pr. Bøgesø.
Sommersted (19) Jens Nissen, Sommersted.
Sorø (4) Valdemar Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
Spandet (21) Niels Madsen, Spandet pr. Arnum.
Sparkær (13) N. Chr. Jeppesen, Sparkær St.
Stenderup (17) Kristen Jørgensen, „Gadekæret", Stenderup St., Jylland.
Stenlille (3) Marius Nielsen, Vedde pr. Vedde.
Stenstrup (9) Søren Thomsen, Rødmevejen pr. Stenstrup.
Stenvad (14) Johs. Møller, Stenvad Hede pr. Stenvad.
Stevn (12) Peter Petersen, Vive pr. Hadsund.
Stevnstrup (13) P. S. Olesen, Stevnstrup, Jyll.
Stilling (15) Marius Graff, Stilling pr. Stilling St. Telf. 75.
Stoholm (13) Niels P. Nielsen, Stoholm. Telf. 86.
Stokkemarke (7) Roger Nielsen, Stokkemarke.
Storehedinge (5) Philip Andersen, Østergade.
St. Nustrup (19) Martin Dollerup, Lille Nustrup pr. Gabøl.
Stovby (17) Ludvig Frederiksen, Stovby.
Strib (8) Th. Petersen, Røjle Enge pr. Strib.
Struer (16) Jens Chr. Jensen, Bryggegade 4, Struer. Telf. 288.
Strøby (5) Niels A. Nielsen, Strøby pr. Strøby.
Stubbekøbing (7) Chr. Rasmussen, Lindevej 7, Stubbekøbing. Telf. 194.
Støberiarbejderne (1A) Formand: Niels Christensen, Fælledvej 11,1. N. Telf. 5170.
Støvring (12) Chr. Larsen, Bradstrup Mark pr. Støvring.
Sukkerhusarbejderne (1A) Formand: Jens L. Nielsen, Venedigsvej 5, 3., S.
Svaneke (6) Charles Svendsen, Vestergade.

Svendborg (9) Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33. Telf. 457. Kontor Ramsherred. Telf. 361.
Svendstrup (12) Ferdinand Madsen, Svendstrup, Jylland.
Svinninge (3) Hans V. Christiansen, Svinninge.
Sæby (10) Møller Jensen, Frederikshavnsvej, Sæby.
Søby Sall (15) Jens Chr. Thomsen, Gammellund pr. Sall.
Søllerød (1B) J. P. Jensen, Højbjergvej, Trørød pr. Vedbæk. Telf. Trørød 129.
Søllested (7) Knud E. Jensen, Søllested.
Sønderborg A (20) A. Andersen, Fagforeningshuset, Bjerggade 11, Sønderborg. Telf. 341.
— **H.** (20) Chr. Friederichsen, Kær pr. Sønderborg.
Sdr. Felding (16) Sigurd Larsen, Sandet pr. Stakkroge.
Sønder Omme (17) Anton Nielsen, Sønder Omme.
Sønder Sejerslev (21) N. P. Schmidt, Nørre Sejerslev pr. Højer.
Taanum (13) Chauffør Sigurd Jensen, Taanum pr. Randers.
Taarnborg (4) Jens Andersen, Frølunde Mark pr. Korsør.
Taars (10) Peter Nielsen, Sdr. Taars pr. Taars.
Taastrup (1B) Ingemann Petersen, Pileallé 18, Taastrup. Telf. 287.
Tagpaparbejderne (1A) Formand: Carl Hegelund, Sjællandsgade 16, St. th., N. Telf. Nora 3914 y.
Tamdrup (15) P. Andersen, Vinten Skov pr. Lund St., Østjylland.
Tange (13) Herman Back, Ans pr. Ans By.
Tarm (16) N. Chr. Jensen, Kolonihavevej, Tarm.
Tavlov (17) Karl Vilhelmsen, Sdr. Vilstrup pr. Eltang.
Thisted (11) Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted. Telf. 373.
Thoreby (7) Johan Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge.
Thorkildstrup (1B) Alfred Nielsen, Kr. Saaby, Kr. Saaby St.
Thorsager (14) Jens Larsen, Thorsager St.
Thorsø (13) A. Jørgensen, Thorsø.
Thyborøn (16) Edvard Christensen, Thyborøn.
Tikøb (2) Odin Nielsen, Øerne pr. Helsingør. Telf. Hornbæk 160.
Tillitze (7) P. Lange, Spidsby, Tillitze.
Tilst (15) Sander Sørensen, Tilst pr. Mundelstrup. Telf. True 24.
Tinglev (21) Wilhelm Jakobsen, Tinglev.
Tingsted (7) Lauritz Hansen, Bruntofte pr. Tingsted.
Tinning (15) N. Arent Madsen, Foldby Hede pr. Hinnerup.
Tistrup (18) Johs. Thomsen, Tistrup St.
Tjæreborg (18) Otto Kikkenborg, Tjæreborg St.
Toftlund (19) Johs. Andersen, Toftlund.
Toldbodarbejderne (1A) Formand: C. O. Rød, Lybæksgade 21, 1. S. Telf. Amager 2230 x.
Tornby (10) Laur. Pedersen, Vidstrup.
Toustrup (15) Albert Nielsen, Toustrup pr. Toustrup St.
Tranbjerg (15) Georg Møller, Sleth St., Tranbjerg.
Trustrup (14) Søren Press, Trustrup.
Trælagerarbejderne (1A) Formand: Rasmus Steen, Westend 21, V. Telf. Eva 38, privat Adresse: Rødovre pr. Vanløse. Telf. Rødovre 110.
Tureby (5) Alfr. Larsen, Skodsbjerg pr. Tureby St.
Tylstrup (12) Marinus Svendsen, Sulsted pr. Sulsted St.
Tølløse (3) J. P. Hansen, Trekronervej, Tølløse St.
Tønder (21) Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. 215.
Tønning-Træden (15) Niels Nielsen, Træden pr. Tønning.
Tørring (15) Kristian Laursen, Frederiksberg, Tørring St.
Ubby (3) Svend Agerkvist, Kelleklinte pr. Forsing.
Udbyneder (14) Kr. Sørensen, Havndal St.
Uggelhuse (14) Chr. Jørgensen, Flosskov pr. Uggelhuse.
Ulfborg (16) Jens Martin Jensen, Ulfborg.
Ulstrup (13) Jens Møller, Ulstrup.
Vamdrup (18) Jørgen Knudsen, Badstrup pr. Vamdrup.
Varde (18) R. J. Hansen, Byggeforeningsvej 5. Telf. 343 (bedst 12½—1½).
Veggerløse (7) Aage Ejlers, Marrebæk pr. Veggerløse.
Vejby Tibirke (2) V. Dreves Nielsen, Tisvildeleje.
Vejen (18) J. Chr. Bak, Rolighedsvej 15. Telf. 167.
Vejle A (17) Alfred Petersen, „Bleggaard", Bleggaardsgade, Vejle.
— **F.** (17) Villy Sørensen, „Bøgely", Koldinglandevej, Vejle. Telf. 1792.
— **H.** (17) Einar Jacobsen, Havnepladsen 3, Vejle.
— **K.** (17) Carl Lorentzen, Enghavevej 1. Telf. 1059.
— **M.** (17) Otto Mortensen, Sofievej 1.
Vejrum-Ørum (13) Søren Chr. Christensen, Mollerup pr. Ørum, Sønderlyng.
Vejrup (18) Otto Petersen, Vejrup St.
Vemb (16) Ole Rimmer, Vemb.
Vemmelev (4) Hans Jensen, Vemmelev By pr. Forlov St.
Vemmetofte (5) N. P. Pedersen, St. Spjellerup pr. Karise.
Vesterborg (7) Otto L. Jørgensen, Vedby pr. Lindet St.
Viborg (13) P. Mathiasen, Mathiasensgade 31, 2., Viborg. Telf. 998 (mellem 10—12). Privat Telf. 571.
Viby, Jyll. (15) Peder Nielsen Jensen, Kongevej 69, 1., Viby Jyll. Telf. Formanden: Viby Jyll. 216. — Arbejdsløshedskassen, Telf. Viby Jyll. 110.
Viby Sjæll. (1B) Otto Jørgensen, Birkede pr. Viby, Sjæll.
Vig (3) Alfr. Vinter, Vig St.
Vigerslev (8) Andreas Johansen, Bredbjerg pr. Langesø.
Viksø (2) M. Laugesen, Viksø.
Vildbjerg (16) Mads Madsen, Søndergade, Vildbjerg.
Villingebæk (2) Otto Andersen, Dronningemølle.
Vilslev (18) Ingvard Ebsen, Vilslev pr. Gredstedbro.
Vinderup (16) Niels Steffensen, Havevej 7, Vinderup.
Vinduespolererne (1) Kontor: Vesselsgade 16, Telf. Nora 7303. Formand: Karlo Jacobsen, privat: Slesvigsgade 15, 2.
Visby (21) Einer Larsen, Visby.
Viskinge (3) Kr. Hansen, Viskinge pr. Svebølle.
Vodder (21) Hans E. Christensen, Vesterbæk pr. Ribe.
Vodskov (12) Otto Jensen, Kirkevej, Vodskov St.
Vojens (19) Jens Kobbel, Østergade, Vojens.
Voldby (15) Søren Herløv Madsen, Voldby pr. Hammel.
Volstrup (10) Anton Bech Nielsen, Syvsten pr. Sæby.
Vorbasse (18) Aksel Hansen, Fitting pr. Vorbasse.
Vordingborg (5) Emil Olsen, Ørslev Mose pr. Vordingborg. Telf. Ørslev 76.
Vraa (10) Vilh. Christiansen, Vh. 22, Borup, Vraa.
Værløse (1B) Oluf Hansen, Kirkeværløse pr. Værløse.
Øl- og Mineralvandsarb. (1A) Formand: A. Nielsen, Haabets Allé 14, Brønshøj.
Ølgod (18) L. Mortensen, Højlund pr. Ølgod.
Ørnhøj (16) Jens Kjergaard, Grønbjerg.
Ørslev (4) Lars Rasmussen, Kagstrup pr. Ørslev St.
Ørting (15) Søren Jensen, Ørting St.
Østbirk (15) Hakon Olesen, Østbirk.
Øster-Højest (21) Carl Olsen, Øster-Højest.
Østermarie (6) Godtfred Pedersen, Aaløse pr. Østermarie, Bornholm.
Øster Vraa (10) N. P. Kristensen, Øster Vraa.

HOVEDKONTOR og SEKRETÆRERNE:

H. C. Andersensgade 14. Telf. 2140 med Omstilling til samtlige Kontorer.

Formand Axel Olsen (Privat Telf. Søborg 586).
Hovedkasserer Andreas Nielsen (Privat Telf. Bella 1024).
Sekretær Robert Nielsen (Privat Telf. Amager 6849).
Sekretær Niels P. Hansen (Privat Telf. Byen 6851).
Sekretær Otto Jespersen (Privat Telf. Valby 2407).
Sekretær Arthur Christiansen (Privat Telf. Damsø 1951).
Sekretær P. Johansen.
Sekretær Rich. Børgesen (Privat Telf. Hillerød 925).
Bogholder N. Chr. Nielsen.

Hovedbestyrelsen

bestaar af følgende:

Valgt af den samlede Kongres:

Formand Axel Olsen.
Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.
Rejseagitator Marius Sørensen, Ulstrup, Telf. Ulstrup 64.
Æresmedlem af Hovedbestyrelsen: Forretningsfører J. C. Larsen, Næstved, Telf. Næstved 209.

Valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Sophus Mortensen (Privat Telf. Nora 3212).
Forretningsfører Martin Nielsen, Michaelsensgade 5, 3., Aarhus. Telf. 5746.
Forretningsfører Hans Nielsen (Privat Bopæl: Lykkegade 27, Aalborg. Telf. 1515).
H. Chr. Nielsen, Kapelvej 9, Nr. Sundby. Telf. 3549.
L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Niels Christensen, Fælledvej 11. 1., N. Telf. 5170.
Helfred-Nielsen, Olsgade 1, Rønne. Telf. 642.
C. Gram, Bjelkes Allé 32, N. Telf. 3404.

Valgt af Transportarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Vald. Pedersen (Privat Bopæl Ivar Hvidtfeldtsgade 8, Aarhus. Telf. 1948).
Forretningsfører Thorvald Pedersen (Privat Bopæl: Ægirsgade 2, 2., N. Telf. Taga 2533).
Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33, Svendborg. Telf. 457.
Søren Jacobsen, Øster Allé 73, Aalborg. Telf. 3957.
Julius Nielsen, Rosenørns Allé 14, St. Telf. 12358.
Viggo Eigtved, Trekløvervej 4, 1. Telf. Søborg 1652. Kontoret: Palæ 3421.
P. Poulsen, Danmarksgade 45, Esbjerg. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.

Valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Chr. Larsen, Norgesgade 52, S. Telf. Amager 6050.
Forretningsfører Carl Hansen, Genforeningsplads 22, 2., Brh. Telf. Taga 5155.
Hans Hinrichsen, Sønder Port 5 A, 1., Aabenraa. Telf. 395.
Frants Petersen, Amtmandsgade 9, Næstved. Telf. Næstved 813.
Axel Petersen, Helligkorsvej 16, Roskilde. Telf. 813.
J. C. M. Westerskov, Tuxensgade 6, Frederikshavn. Telf. 347.
H. Møller, Huslodsvej 40, Fredericia. Telf. 574.

Sekretærer:

Otto Jespersen, valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen.
Niels P. Hansen, valgt af Transportarbejder-Gruppen.
Arthur Christiansen, valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen.

FORTEGNELSE OVER AGITATIONSKREDSENE:

1. A. Københavns Amt. Formand: Chr. Gram, Suhmsgade 4, K. Telf. 3404.
1. B. Københavns Amt. Formand: Aksel Petersen, Helligkorsvej 16. Roskilde. Telf. Roskilde 813.
2. Frederiksborg Amt. Formand: Rich. Børgesen, Grønne Tofte, Hillerød. Telf. Hillerød 925.
3. Holbæk Amt. Formand: Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
4. Sorø Amt. Formand: Vald. Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
5. Præstø Amt. Formand: Frants Petersen, Amtmandsgade 9, Næstved. Telf. 880.
6. Bornholms Amt. Formand: Helfred Nielsen, Olsgade 1, Rønne. Telf. 503.
7. Maribo Amt. Formand: L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
8. Odense Amt. Formand: Vald. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning, Odense. Telf. 3813.
9. Svendborg Amt. Formand: Hans Hansen, Fruestræde 7, Svendborg. Telf. 361.
10. Hjørring Amt. Formand: Chr. Nielsen, Kongensgade 10, Hjørring. Telf. 751.
11. Thisted Amt. Formand: Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted. Telf. 373.
12. Aalborg Amt. Formand: Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
13. Viborg Amt. Formand: Jens M. Jensen, Langaa St. Telf. 31.
14. Randers Amt. Formand: Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers. Telf. 2276.
15. Aarhus Amt. Formand: Christoffer Mortensen, Christiansholmsgade 5, Horsens. Telf. 459.
16. Ringkøbing Amt. Formand: Jens Jensen, Bethaniagade 20, Herning. Telf. 462.
17. Vejle Amt. Formand: Svend Svendsen, Anlæget, Give. Telf. Give 96.
18. Ribe Amt. Formand: Andreas Nissen, Gjørding St.
19. Haderslev Amt. Formand: Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A, Haderslev. Telf. 198 mellem 9—12 og 2—6.
20. Aabenraa-Sønderborg Amter. Formand: Herbert Hoeg, Krusaa pr. Padborg. Telf. Padborg 527.
21. Tønder Amt. Formand: Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. Tønder 215.

NATIONALE OG INTERNATIONALE FORBINDELSER.

D. A. F. er tilknyttet:
De samvirkende Fagforbund i Danmark. Rosenørns Allé 12, 2. V. Telf. 3541 og 10541.
Gennem Medlemsskabet i D. s. F. er Forbundet tilknyttet:
Internationaler Gewerkschaftsbund, Avenue d'Orsay, Paris VIIe.
(Den internationale faglige Central).
Direkte er Forbundet for sin Transportarbejder-Gruppe tilknyttet:
Internationalt Transportarbejder Forbund. Generalsekretær Edo Fimmen, Vondelstraat 61, Amsterdam.
For de øvrige Gruppers Vedkommende:
Internationalt Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand K. de Jonge, Museumsplein 17, Amsterdam. Z., Holland.
Desuden er Forbundet for Transportarbejder-Gruppen tilknyttet:
Skandinavisk Transportarbejder Federation. Sekretær Niels Mårtensson, Barnhusgatan 18, Stockholm.
Og for de øvrige Gruppers Vedkommende:
Skandinavisk Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand C. J. Søder, Barnhusgatan 16, Stockholm.

ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE i Danmark.

Formand Johannes Nielsen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.
Næstformand H. P. Jensen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Kasserer Chr. Pedersen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Rejsesekretær J. P. Johannessen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353. Privat Telf. Taga 2033.

SIDEN SIDST (fortsat fra Side 103).

Tagpaparbejderne, København. Firma Evers & Co. og Firma Røssel: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) at Firmaet Evers nægter at imødekomme et af 4 af dens Medlemmer, der er beskæftiget med Aftapning af Tjære i Jernbeholdere, fremsat Krav om en Akkordpris af 55 Øre pr. Jernbeholder, fordi Tjæren er saa tykflydende, at den næsten ikke kan løbe af Beholderen over i Jernbeholderne. 2) at samme Firma nægter at betale de overenskomstmæssige Skurpenge, naar Arbejderne bliver sendt paa Udearbejde efter at have arbejdet et Par Timer paa Fabriken og 3) at samme Firma nægter at betale ½ Times Overarbejdstillæg for 10 Minutters Overarbejde, uagtet Arbejderne hidtil har faaet denne Betaling, samt 4) at Firmaet Røssel har tilbageholdt Kr. 40,00 — Kr. 20,00 pr. Mand af 2 Mands Akkordfortjeneste for et udført Tagarbejde i Sydhavnen, idet det hævder, at Arbejdet ikke er vel udført, hvilket Arbejderne bestrider Rigtigheden af.

Ved Mæglingsmødet den 10. Januar oplystes det, at der lokalt var opnaaet Enighed om Klagepunkterne 2 og 3.

Man enedes om en Betaling for Tapning af Raatjære fra Vejtjærebeholdere af 25 Øre pr. Tønde; endvidere enedes man om, at Firmaet Røssel efterbetaler til de 2 Mand tilsammen Kr. 40,83.

Tagpaparbejderne, København. Stadens Bygningsvedligeholdelse: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 2 af dens Medlemmer, som har været beskæftiget hos Bygningsvedligeholdelsen i ca. 6 Aar, ikke har erholdt Feriegodtgørelse for Ferieaaret 1932—33, uagtet de i H. t. Aftale med Stadsarkitekten bliver aflønnet efter den mellem Tagpapfabrikantforeningen og Afdelingen gældende Overenskomst, hvorefter Tagpaparbejderne i H. t. Forligsmandsforslaget af 29. Juni 1931 har Krav paa Ferie med Løn. For 1933—34 har Arbejderne derimod ved Forhandling med Stadsarkitekten faaet tilstaaet Feriepenge for Ferie. Afdelingen er af den Anskuelse, at de 2 Medlemmer har Krav paa Feriepenge fra 1932—33.

Efter at Sagen har været paatalt overfor Arkitekten med Henstilling om, at Spørgsmaalet blev behandlet paa et Møde, meddelte Bygningsvedligeholdelsen den 23. December, at Tagpaparbejderne har faaet tilstaaet Ferie i 1932 efter de for Kommunens løst ansatte Løsarbejdere gældende Regler og vil derfor ikke have yderligere Krav paa Feriegodtgørelse, hvorimod man, efter at Spørgsmaalet underhaanden er forelagt for Magistraten kan gaa med til, at der ydes de paagældende Arbejdere Feriegodtgørelse i 1933 i H. t. Varigheden af Beskæftigelsen i forudgaaende Ferieaar, det vil sige i Tiden 1. Maj 1932 til 30. April 1933.

Nørresundby A., Nørresundby. Portland Cementfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har aflønnet 6 Mand, der har været beskæftiget med Udgravning til og Støbning af Fundamenter med den for Fabriken gældende normale Timeløn 95 Øre. Afdelingen har protesteret mod denne Aflønningsmaade og forlangt Betaling i H. t. Overenskomstens Bestemmelse i § 8, der fastsætter, at Arbejdet skal afregnes i H. t. den Overenskomst, hvorunder det hører, altsaa efter Entreprenøroverenskomsten, med 105 Øre pr. Time plus 20 % Tillæg.

Ved et Mæglingsmøde den 8. Januar indgik Fabriken paa i dette særlige Tilfælde at betale de 20 %, da der ikke fra nogen af Siderne var fastholdt Ønske om nogen Akkord. Parterne enedes iøvrigt om, at Akkorden, hvor fremmede Overenskomster traadte i Kraft, altid anvendtes, hvor ikke særlige Grunde talte derimod, eller anden Aftale træffes.

Strøby. Dansk Flintexport: Overenskomsten af Marts 1928 fornyet for 1 Aar fra 1. Marts 1934 til 1. Marts 1935 mod, at Akkordprisen for Frapilning af Kugleflint fra Transportbaandet forhøjes fra 105 Øre til 120 Øre pr. Tønde à 180 kg.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 7 | 15.–4. | 1934 | 39. Aarg.

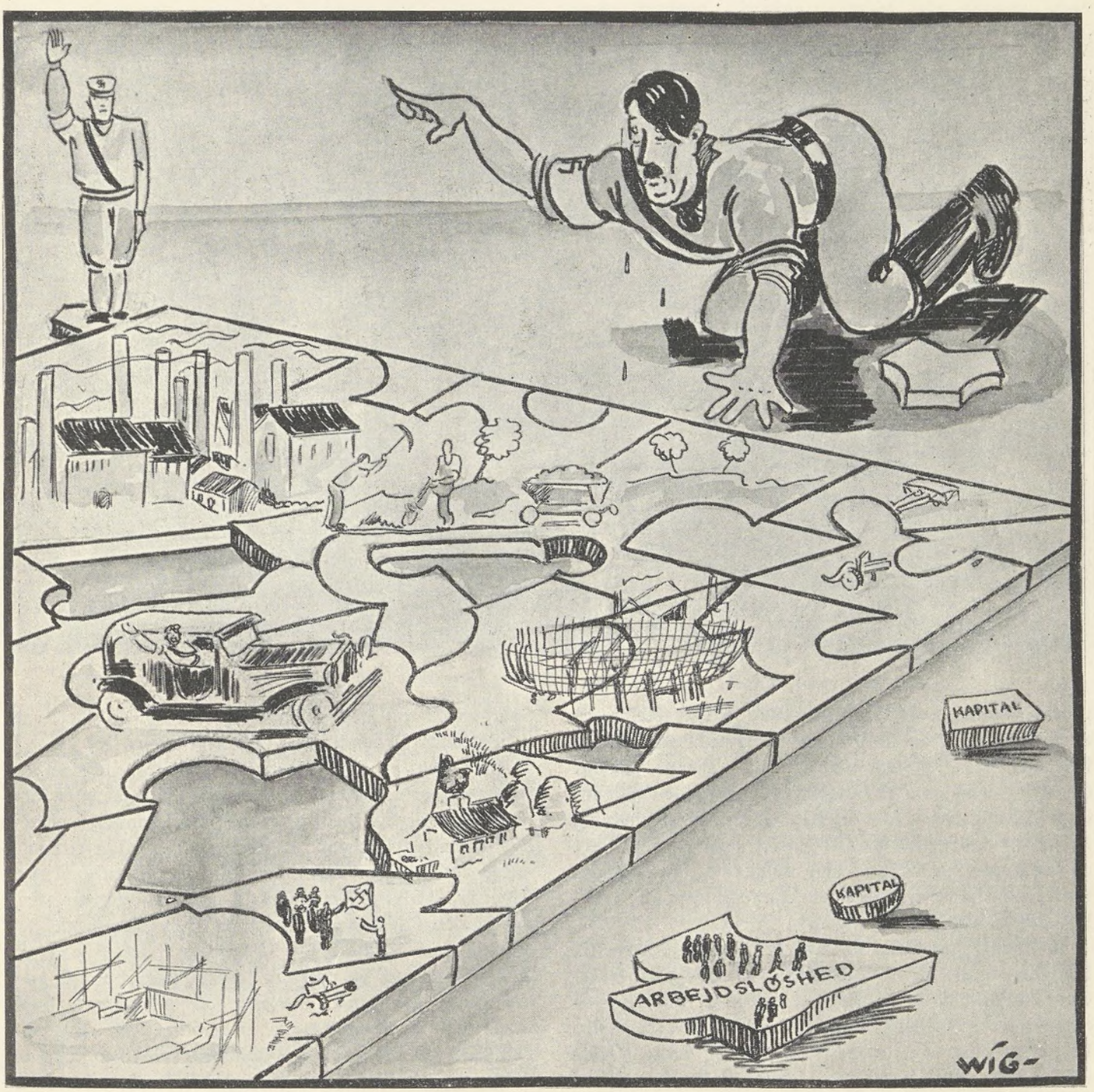

LILLE ADOLF PUSLER —

MED VÆLDIGE PLANER FOR DET 3. RIGES GENREJSNING — ET MILLIARD-ARBEJDSPROGRAM .....
MEN HVOR ER KAPITALEN —

VOR KONGRES

BETYDNINGSFULDE TILKENDEGIVELSER

Lørdag den 24. Marts traadte Repræsentanter for Arbejdsmændene i By og paa Land sammen til vort Forbunds 22de Kongres i Arenateatret for at tage Stilling til Forligsmandens Mæglingsforslag af 14. Marts og andre i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal.

Det var en saglig Behandling, alle de foreliggende Spørgsmaal fik, og selv om der naturligvis var Misfornøjelse over, at adskillige aktuelle Spørgsmaal, saasom tidens Organisationsarbejde. Det er denne Forstaaelse af Tidens Alvor, Hovedbestyrelsen har bygget paa i alle sine Overvejelser i den nu overstaaede Konfliktsituation, og hvor det har vist sig, at vi har kunnet stole paa hinanden, saadan som ogsaa den strænge Nødvendighed byder det.

I meget nøje Sammenhæng med hele Konfliktsituationen maatte Kongressen ogsaa drøfte mellemfaglige

Indenbords Arbejdet, Akkordforholdet i Byggefaget, en almindelig Revision af bestaaende Overenskomster og Prislister m. v., ikke var ordnet tilfredsstillende, saa var den dybe Grundtone, der overvejende prægede Forhandlingerne, dog den, at det af Hensyn til Erhvervslivet og Arbejdsmulighederne netop nu, hvor der synes at være en Lysning, vilde være af stor Betydning, om Arbejdsfreden bevaredes, hvilket ogsaa gav sig et meget tydeligt Udtryk ved Afstemningen.

De faa Dages Samvær, hvor Repræsentanterne fik Lejlighed til at tale ud med hinanden om vigtige Overenskomstforhold og andre Spørgsmaal af vital Betydning for vort Forbund bragte Klaring, hvor Tidens Uro havde sat Tingene i forkert Belysning, og det hele værdige Forløb, Kongressen fik, vidner om en Modenhed i vore Afdelinger i Behandlingen af de af Tidens Problemer, der har trængt sig paa og som berører vore Organisationsinteresser, som borger godt for Fremtidens Spørgsmaal af den allerstørste Betydning. Det var Landarbejderforbundet, det her drejede sig om.

Efter den af Arbejdsnævnet fastlagte Grænse for Landarbejderforbundets, henholdsvis Arbejdsmandsforbundets faglige Arbejdsomraade har Landarbejderforbundet endnu intet Skridt foretaget sig til Efterkommelse heraf. Man sidder ganske rolig Arbejdsnævnets Afgørelse fuldkommen overhørig, som om intet var sket, uagtet den efterhaanden mere og mere tilspidsede Situation, som Landarbejderforbundets Forsøg paa at etablere sig som et andet Arbejdsmandsforbund naturnødvendig maatte føre med sig, forlængst burde have bragt dette Forbund tilbage til dets eget naturlige Arbejdsfelt ved det egentlige Landbrugsarbejde, uden at det skulde være nødvendigt at paakalde Autoriteternes Støtte hertil.

Under disse Omstændigheder og paa Baggrund af det i denne Sag hidtil passerede og under Hensyn til den

lønskadelige Indflydelse, de stadig opretholdte illegitime Organisationstilstande frembyder ude i Landdistrikterne, hvor vort Forbund nu efter Vedtagelsen af Forligsmandsforslaget i højere Grad end tidligere har forpligtet sig til at skaffe sig de overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsvilkaar respekterede, tog Kongressen hele Spørgsmaalet til Landarbejderforbundet op til Behandling og vedtog derom følgende Resolution:

Idet Kongressen udtaler sin Tilfredshed med Hovedbestyrelsens Virksomhed til Værn for Forbundets faglige Grænseomraade og indser den Fare for hele den danske Fagbevægelses lønmæssige Interesser, der foreligger, om ikke der etableres saadanne Tilstande, at vort Forbund faar den fulde Kontrol og Indflydelse paa dets eget faglige Arbejdsomraade, maa den udtale sin Misbilligelse af de Forsøg, der navnlig i Landdistrikterne gøres for at modvirke ikke alene vort Forbunds, men ogsaa andre Fags, berettigede faglige Interesser paa dette vigtige Arbejdsfelt.

Kongressen maa udtale sin Forundring over, at Landarbejderforbundet ikke har villet modtage det Tilbud, der er givet det om Sammenslutning med Dansk Arbejdsmands Forbund, med Adgang til paa lige Vilkaar med de tre alt bestaaende Faggrupper indenfor vort Forbund, og under fornødent Hensyn til de særlige Forhold, der gør sig gældende for Arbejderne paa Landet, at faa oprettet en fjerde Gruppe, omfattende de Arbejderes Løninteresser, der beskæftiges ved Arbejde i Landbruget og lignende, ikke er blevet modtaget. Kongressen maa anse en saadan Sammenslutning for en effektiv Foranstaltning til Varetagelsen af navnlig de Arbejderes Løninteresser, der er henvist til at søge deres Beskæftigelse paa Landet, og ogsaa til Værn mod de Forsøg, der fra Arbejdsgiverside overfor flere Fag gøres for at forringe bestaaende Lønvilkaar med Henvisning til de slette Løntilstande, der foreligger paa væsentlige Omraader ude i Landdistrikterne.

Kongressen forventer, at al Modstand mod en forstandig Løsning af dette vigtige Spørgsmaal ophører.

Denne Resolution taler for sig selv. Den er Udtryk for den almindelige — ogsaa udenfor vort Forbund og endog langt ind i Landarbejderforbundet — herskende Anskuelse, at en Sammenslutning af de to Forbund naturligvis kun kunde være til Gavn for dem, hvis Interesser Organisationerne er skabte for at varetage: i dette Tilfælde de vanskeligt stillede Arbejdere ude i Landdistrikterne, og at enhver Aktion, der iværksættes herimod er til Skade for disse Arbejdere og andre.

Det er man ogsaa ganske paa det rene med blandt de Arbejdsgivere, der her er Medinteressenter. Hør blot, hvad Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt siger til sine Medlemmer i sin Beretning af 14. Februar dette Aar:

Mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet raser for Tiden en heftig Strid, og det er jo ofte, at en saadan mellem Frænder kan udarte sig til rene Spidsfindigheder, og saaledes gaar det ogsaa her, man kan ikke blive enige om at dele Medlemmerne imellem sig. Agitationen slaar ikke mere til, man har forsøgt med Ande-, Gaase- og Grisespil og Pakkefester, men alt er forgæves, den ene overgaar stadig den anden. Derfor er man nu grebet til den Udvej at tvangsoverføre Medlemmerne fra den ene Arbejdsløshedskasse til den anden, og heldigvis har vort overorganiserede Samfund da indset, at der kunde blive Strid mellem Brødre og har nedsat et Nævn, der lyder Navnet „A-Nævnet". Det bestaar af 6 af Organisationerne valgte Mænd og 4 Politikere valgt af de 4 store Partier og med Arbejdsdirektøren som Formand, dette Velfærdsudvalg sidder og flytter Arbejderne fra den ene Arbejdsløshedskasse til den anden, alt eftersom man bedømmer deres Arbejdes Karakter, men mens man maaske imellem Faglærte kan have bestemt afstukne Grænser, saa bevæger dette Nævn sig paa gyngende Grund, naar man vil skelne imellem Landarbejdere og Arbejdsmænd, men ikke desto mindre har man vovet Forsøget. Man har defineret det saaledes, at til Landarbejde hører kun at saa, høste og luge Roer, medens Dræning, Grøftegravning, Skovarbejde, Tørvearbejde og Skærveslagning hører til Arbejdsmandsarbejde, og man har resolveret, at Mændene tvangsflyttes fra den ene Kasse til den anden, alt eftersom de var beskæftigede.

For vore Medlemmer indenfor Skovbruget kunde denne Tvangsflytning have til Følge, at Skovarbejde, Grøftegravning og Skærveslagning vilde komme ind under Arbejdsmandsforbundets Tariffer, der er langt højere end Landarbejderforbundets, som vi i Øjeblikket arbejder under. — For Landbruget er det særlig Dræning og Grøftegravning, man vil forsøge at forhøje Priserne paa i første Omgang, men for vore Kommuners Økonomi vilde det være af afgjort Betydning, og Kommunerne er jo ogsaa os selv, de vilde i Lighed men Amtet hurtigt faa indført Dansk Arbejdsmandsforbunds Timeløn, og en dertil svarende Forhøjelse af Akkordsatserne, og dette er ogsaa tilsigtet.

Nu kunde man maaske sige, at det kunde være os lige meget, hvilket Forbund Arbejderne staar i, blot de staar i Landarbejderforbundet, naar vi skal beskæftige dem, men det er ikke lige meget, thi bliver de først flyttet over i Arbejdsmandsforbundet, faar de ikke Lov at flytte tilbage, saa kommer Spørgsmaalet Antal Arbejdsdage til at spille ind, og da vi ikke beskæftiger disse Mænd ret meget udover Høst- og Roetid, er der Fare for, at Dansk Arbejdsmandsforbund inden længe bliver det Forbund, vi maa regne med ved Overenskomstforhandlingerne, og det vilde være at komme fra Dynen og i Halmen. Derfor, da det kom til vort Kundskab, at noget saadant var i Gære, henvendte vi os til de Politikere, der havde med Sagen at gøre, og til Arbejdsdirektøren, og efter mange Forhandlinger, og efter at Arbejdsdirektøren havde faaet en skriftlig Fremstilling, tror jeg nu, at Sagen er i gode Hænder, det har man da i hvert Fald lovet os.

Ethvert eneste Medlem af Landarbejderforbundet skulde have Adgang til at læse dette. Hvor er det ikke en Bekræftelse paa det Synspunkt, vort Forbund i denne

Sag stadig har fremholdt: at vort Forbund i Kraft af sin faglige Ret, sit højere Lønniveau, sin Indflydelse og organisatoriske Styrke vilde være i Stand til at hidføre en meget haardt tiltrængt Forbedring af de altfor mange Steder ude paa Landet gældende usle Løn- og Arbejdsvilkaar, om blot ikke en anden Organisation stod og spærrede herfor. Her siges det uforbeholdent af Arbejdsgiverne, ovenikøbet af en Arbejdsgiverorganisation, med hvem Landarbejderforbundet staar i Overenskomstforhold; og det er derudover i Maribo Amt, hvor Landarbejderforbundet i Kraft af Roedyrkningen har en Del Indflydelse paa Arbejdsvilkaarene! Ja, gid dog Landarbejderforbundets Medlemmer snart kunde faa Sandheden at vide om denne vigtige Sag.

Jo, vor Resolution er paa sin Plads; man maa undre sig over, at den fremstrakte Haand ikke blev modtaget, og man maa forlange, at Modstanden mod vort Forbunds Bestræbelser paa at forbedre Lønvilkaarene for Arbejderne i Landdistrikterne ikke modarbejdes som hidtil. Ansvaret vil ellers blive for svært at bære.

Der er mange gode Kræfter, der har arbejdet med paa denne Sags eneste forstandige Løsning, uden at de dog indtil nu har modtaget andet end en kold Skulder. Men forinden vort Forbund sætter de Midler ind, som Sagens yderst alvorlige Beskaffenhed og Betydning for vort Forbunds Løninteresser ogsaa udenfor Landdistrikterne gør det paakrævet at anvende, har vi ment det rigtigt at afvente de Dage, som nu vil medgaa til et sidste Forsøg paa ad fredelig Vej at faa tilendebragt en for vore og herunder Landdistrikternes Arbejderes Interesser tilfredsstillende Ordning.

I denne Henseende henviser vi til følgende for Kongressen forebragte Udtalelse:

Rigsdagsgruppens Bestyrelse maa ønske fornøden Tid til endnu en Undersøgelse af Muligheden for Forstaaelse mellem de 2 Organisationer (Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund), samt Tid til at drøfte Sagen med Partiorganisationens Bestyrelse.

Det kan oplyses for Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres, at Sagen er forebragt De samvirkende Fagforbunds og Partiets Ledelser. I disse er der Forstaaelse for Nødvendigheden af en Afværgelse af den Konkurrence, som m. H. t. Arbejdslønnen drives i Landdistrikterne, og Sagen vil blive behandlet meget hurtigt med det Formaal ogsaa at værge Partiet imod at blive Skueplads for skadelige Kampe imellem Arbejdere.

23. Marts 1934.

Th. Stauning.

Vi har udvist megen Taalmod i denne Sag, men ikke for megen — tror vi. Men nu er Tiden inde til Handling. Nu maa enhver føle sit Ansvar.

Lønkampagnen er forbi, Kongressen har talt, og paa Hovedbestyrelsens Vegne takker vi for godt Samarbejde med vore Afdelinger.

A.

75 AAR

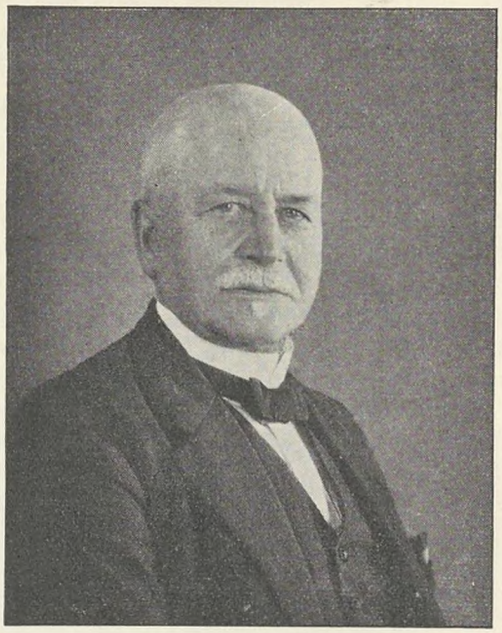

Den 29. April fylder Formanden for vort Forbunds og Arbejdsløshedskassens Revisionskomité, *Emil Jørgensen,* 75 Aar.

For alle vort Forbunds Tillidsmænd, der gennem Aarene ved Kongresser og paa anden Maade har haft Lejlighed til at lære Emil Jørgensen at kende, vil Meddelelsen om 75 Aars Dagen sikkert overraske, for selvom Emil Jørgensen er graanet gennem de mange Aar, han har virket i vort Forbunds Tjeneste, bærer han dog langtfra Præget af at have passeret Støvets Aar, og vi er sikkert i Overensstemmelse med alle, der kender Emil Jørgensen, naar vi bringer ham en hjertelig Lykønskning paa 75 Aars Dagen og hertil knytter Ønsket om, at det fortsat i mange Aar maa være Emil Jørgensen forundt at virke som Tillidsmand i vort Forbund.

JUBILÆUM

Den 25. April kan *Chr. Mikkelsen,* Svendborg, fejre et ikke helt almindeligt Jubilæum, idet det denne Dato er 25 Aar siden, han valgtes til Formand for Svendborg Afdeling af vort Forbund.

Chr. Mikkelsen har ikke alene helliget sig det faglige Arbejde, men har tillige været et ivrigt og fremtrædende Medlem af Arbejderpartiet i Svendborg, hvis Repræsentant i Ligningskommissionen han var i 1911, og senere er han indvalgt i Svendborg Byraad. Ogsaa i Repræsentantskabet for Sydfyns Socialdemokrat har Chr. Mikkelsen ydet et værdifuldt Arbejde.

Indenfor vort Forbund har Chr. Mikkelsen foruden sin Gerning som Svendborg Afdelings Formand tillige haft Sæde i Hovedbestyrelsen siden Kongressen i 1913.

Vi ønsker Chr. Mikkelsen til Lykke med Dagen og takker ham for den Indsats, han har ydet i Kampen for de danske Arbejdsmænds økonomiske Frigørelse.

VOR KØBENHAVNSKE JORD- & BETONARBEJDERAFDELINGS

50 AARS JUBILÆUM

To Dage i Træk — den 3die og 4de April — med en Forsamling paa ca. 3000 hver Gang af et festglad Publikum fejrede vor 7000 Mand store Afdeling sit 50 Aars Jubilæum i Idrætshuset. Stemning var der over den sjeldne Fest, og mange Lykønskninger og Telegrammer modtoges i Dagens Løb. Vi bringer et Uddrag af Forbundsformandens Festtale:

Det er Festdag i Dag! Vi har Jubilæum, og hele det festglade Publikum vidner herom, og vi har Grund til at feste! Hvis de Folk, der startede denne Organisation for 50 Aar siden, kunde være til Stede her i Aften, vilde de ikke tro deres egne Øjne.

Det er ogsaa et Æventyr, der har fundet Sted! Fattige og fortrykte var Arbejdsmændene dengang. Ikke alene den Fortrykthed, som Fattigdommen fører med sig, følte de, men den uværdige Stilling, den politiske Mindreværds-Placering tildelte dem, gjorde dem blot endnu mere fortrykte. Ringeagtede var de, og der skulde meget Mod og megen Tillidsfuldhed til at starte Arbejdsmændenes Organisationsbevægelse. „Arbejdsmændene", sagde man dengang og trak paa Skuldrene, „de bruges jo kun til at grave Grøfter og lave Børn". Det er rigtigt, Grøfter har vi gravet og andet gavnligt Arbejde baade i Jorden og ovenpaa Jorden, og Børn har vi lavet: 7000 er blevet Resultatet. De andre havde næppe tænkt sig det!

Det er som H. C. Andersens Æventyr om „Den grimme Ælling", der med Tiden udviklede sig til den stolte Svane, til stor Forskrækkelse i hele Andereden. Men det er ikke kommet af sig selv. Det er, som andre smukke og gode Resultater, kun kommet til Veje gennem Energi og strengt Arbejde. Det er ikke Enkeltmands Værk. Det er Resultatet af den klare Forstaaelse, Organisationsideen nedfældede i Arbejdernes Bevidsthed om Midlerne for at naa Vejen frem.

Det har kostet mange Ofre, ikke alene for Organisationen som Helhed, men ogsaa for den enkelte Soldat i Armeen. Det var ikke altid lige let at være aktivt Organisationsmedlem, at være Banebryder for Ideen og træde i Breschen for Kammeraterne! Mange har døjet ondt derfor, saadan som det ogsaa nu og da hænder i vore Dage. Men det er den enkeltes dristige og forstandige Indsats for Kammeraternes Interesser, der har forskaffet os den gode og solidariske Aand paa Arbejdspladserne, der igen blev den drivende Kraft paa Organisationen paa dens Vej mod Maalet. Vi skylder dem Tak, alle disse Pionerer. Vi skylder dem Tak for de Ofre, de har bragt, og for det Eksempel, de har vist. De er mange, heldigvis, og der er mange af dem iblandt os i Dag, men endnu flere er gaaet bort. Det er faldne Soldater i Fagorganisationens Tjeneste, og kan vi ikke, som de krigsførende Magter gjorde det, rejse store Mindesmærker for den ukendte Soldat, saa kan vi rejse ham et Mindesmærke i vore Hjerter i Agtelse og Respekt for den gode Tjeneste i den fælles Sag.

Men, der er flere end dem, der fortjener Tak! Den lille Fattigmor, der i Resignation og Forstaaelse af Sagens alvorlige Betydning ofte maatte bøje af for sine egne naturlige og retfærdige Krav til Livet, naar den alvorlige Stund var inde, og hvis første Tanke aldrig gjaldt hende selv, men Rollingerne og hendes Mand, hvor der nu skulde administreres for endnu knappere Midler! Ogsaa hende vil vi i Dag, da Resultatet af 50 Aars Organisationsarbejde foreligger, bringe vor Tak og i det stille sende hende vore venligste Tanker!

Det er Festdag i Dag! Men det er ogsaa en Alvorsdag! Organisationen er naaet frem til en Magtstilling i Arbejdernes samlede faglige Hær. Med Magt følger Indflydelse, men der følger ogsaa Ansvar, — ikke alene Ansvaret for Opretholdelsen af det allerede opnaaede, men ogsaa Ansvaret for de Følger, en letsindig Omgang med dette kan faa baade for os selv og paa andre Om-

raader, hvor forbedrede Løntilstande er vokset frem i Ly af den magtfulde Organisations Indflydelse. Og et Ansvar følgelig ogsaa overfor den store Opgave, vi som Klasse har sat os: Arbejdets Frigørelse af Kapitalen, Socialismen!

Hertil hører en Indlevelse i det store arbejdende Folks fælles Frigørelseskamp og en Erkendelse af, at en af de vigtigste forhaandenværende Faktorer til Opnaaelsen af dette Maal er Folkefriheden, Demokratiet - ikke Diktaturet

Der er mange, der har bygget med paa vor stolte Organisationsbygning. Vi kender den dygtige Indsats, der er gjort af den enkelte paa Arbejdspladsen og paa Generalforsamlinger og Møder, og vi kender den dygtige Indsats, de skiftende Bestyrelser i Fagforeningen har ydet, og vi kender det dygtige Arbejde, der er gjort ude i vore Klubber. Der er mange, der har arbejdet med paa denne Sag. Men, skal vi ikke tabe vore Maal af Sigte, maa vi, saadan som det hidtil har fundet Sted, stadig arbejde i fast Fodslag med hinanden.

„Takt, Takt, pas paa Takten,
den er mer' end halve Magten".

Det er vanskelige Tider, vi lever i. Der er løst op for Kræfter, som tidligere har ligget bundet, mange vender sig mod den Indflydelse, Arbejderpartiet har forskaffet sig. Man kalder os for en priviligeret Stand, og man vil os til Livs i et forfængeligt Haab om, at over Arbejderorganisationernes Lig vil lysere Tider tone frem for Samfundet i sin Helhed; men det er ikke rigtigt. Det er kun Fostre af en syg Fantasi, skabt af en syg Tid. Over Arbejderorganisationernes Lig vil man ikke naa frem til lysere Tider. Betingelsen for gode Samfundstilstande er god Købekraft hos det store, forbrugende Folk, og der, hvor Tidens Uro har skubbet Arbejdernes Organisationer til Side, er der kun opnaaet endnu daarligere Tilstande for det hele Folk, og navnlig for Arbejderne.

Vi har taget vore Organisationer og deres Resultater i Arv efter vore Forgængere, og vi bør aflevere dem til vore Efterkommere i endnu bedre Stand, end vi har modtaget dem. Gør vi det, er vi trofaste mod vor Klasse og vort endelige Maal et betydeligt Skridt nærmere!

Derfor værner vi vor Organisation, vor eneste Assurance imod de Ulykker, Tiden kan føre ind over os, og vi giver hinanden Haandslag paa ikke at svigte vor fælles Sag: „Jord- og Betonarbejdernes Fagforening"s fortsatte Trivsel!

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Alimentanters Understøttelsesret.

Fra Arbejdsdirektoratet er der under 11. April d. A. tilgaaet os Meddelelse om, at Socialministeriet under 28. Marts 1934 har resolveret, at Alimentanter, uanset det for dem udlagte Bidrags Størrelse, **ikke** omfattes af Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 9, saaledes at disse Personer er berettigede til Arbejdsløshedsunderstøttelse, uanset at de ved det for dem udlagte Underholdsbidrag oppebærer Fattighjælp.

Johannes Nielsen.

URAFSTEMNING

ANGAAENDE DISPENSATION FRA 10 MAANEDERS BESTEMMELSEN

Ligefra tidligt paa Efteraaret har Hovedbestyrelsen paa alle sine Møder drøftet Stillingen til vore Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, jfr. Vedtægtens § 26, Stk. 1, i Arbejdsløshedsloven § 15, Stk. 4; men vi var samtidig — og til Stadighed — bekendt med de løbende Kriselovsforhandlinger, der fik sit Udløb i Loven af 13. December 1933, og vi var i den Periode ganske klar over, at havde vi søgt en Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, vilde der ingen Kriselov være blevet vedtaget, idet de paa Rigsdagen værende modgaaende Partier da vilde have sagt, at kunde Arbejdsmændene paatage sig den store Udgift, som en Dispensation medfører, saa maatte alle de andre Arbejdsløshedskasser ogsaa kunne tage den samme Byrde og lægge paa deres Medlemmer. Vi kan nu se, at en Dispensation vilde have kostet vor Arbejdsløshedskasse 4 Mill. Kr. i Tiden fra 10. December 1933—31. Marts 1934, og en Dispensation fra 1. Oktober 1933 — 1. Maj 1934 vilde have forøget dette Beløb tilsvarende.

Kriseloven er løbende til 1. Maj d. A., og i den Tid kan der ikke søges Dispensation; men naar Loven udløber, kan dette ske.

Vi har for Tiden ca. 15.000 Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, og som faar Understøttelse efter Kriseloven. Disse vil alle den 1' Maj blive udelukket fra al Understøttelse af Arbejdsløshedskassen og ganske henvist til at søge Hjælp hos det kommunale Social-Kontor, og da vi ved, at denne Hjælp baade er besværlig at faa, og at den som Regel er en meget beskeden Hjælp, der i mange Tilfælde næppe rækker til det nødtørftigste, har Hovedbestyrelsen vedtaget **ved en Urafstemning** at lade afgøre, om vi selv skal forsøge at skaffe de nødvendige Midler frem, saa vi kan søge en Dispensation.

Det drejer sig, som nævnt, for Tiden om ca. 15.000 Medlemmer; men dette Tal vil forhaabentlig dale betydeligt i Sommerens Løb; men vi maa dog allermindst regne med, at vi Aaret rundt konstant kommer til at yde Understøttelse til gennemsnitlig 7.000 Medlemmer hver Dag, og det Beløb, der skal til for at dække Understøttelse til 7.000 Medlemmer, og som maa regnes til mindst 18 Kr. pr. Uge pr. Medlem, vil for 1 Aar andrage et Beløb paa ialt Kr. 6.552.000,00.

En Forhøjelse af Kontingentet paa 50 Øre om Ugen er derefter det allermindste, der vil udkræves, og dette vil — Frikontingentet fradraget — give en Indtægt paa Kr. 2.600.000,00 paa 1 Aar, hvortil der vil komme et offentligt Tilskud paa Kr. 2.340.000,00, og saa bliver der dog et Restbeløb paa Kr. 1.612.000,00, som skal dækkes af Driften.

Det er om dette konkrete Forslag fra Hovedbesty-

relsen, vore Afdelingsledelser bedes lade foretage Urafstemning, altsaa, **at vi søger Dispensation fra 1' Maj d. A., og at vi, ligeledes fra 1' Maj, forhøjer det nuværende Kontingent med 50 Øre om Ugen, der skal gaa ind til Dækning af nævnte Udgifter, dog saaledes, at Hovedbestyrelsen faar Bemyndigelse til af de indkomne Beløb at overføre de nødvendige Midler til Fortsættelseskassen for ogsaa at holde denne i uafbrudt Drift.**

Afdelingerne maa være klar over, at uden en saadan Forhøjelse af Kontingentet kan vi ingen Dispensation faa, og det vilde ogsaa være ensbetydende med, at vi inden næste Vinter ikke havde Penge og ikke kunde skaffe Penge frem til den vedtægtsmæssige Understøttelse, og en saadan Situation vilde jo være den allerværste, vi kunde komme i.

Hovedbestyrelsen er ganske klar over, at det vil være umaadelig svært for vore Medlemmer at skaffe disse Penge frem, som Kontingentforhøjelsen andrager, og vi ser ogsaa saadan paa det, at det under en Krise som den værende, der ikke alene omfatter saa godt som alle Fag her i Landet, men som omfatter alle civiliserede Lande, da burde det ikke være Arbejderne alene, der skulde bære den meget store Part af Arbejdsløshedsunderstøttelsen; men det burde være hele Samfundet, og da særlig de velhavende, og at det rigtigste egentlig var at henvise til Stat og Kommune, altsaa Socialkontorerne; men som Stillingen som forannævnt er paa disse Kontorer, maa vi i en Arbejdsløshedskasse, der er bygget op paa Solidaritet og Kammeratskab, **overlade Afgørelsen til alle vore Medlemmer;** men vi maa være klar over, at tager vi Dispensationen, da nytter det ikke at bygge paa Illusioner om, at Kontingentforhøjelsen er af kort Varighed, thi saadan tegner det desværre ikke. Krisen, der allerede har varet i flere Aar, er stadig over os, og dette maa vi se lige i Øjnene, og Beregningerne over, hvad der skal bruges, er ogsaa — hvad alle vore Tillidsmænd klart kan se — foretaget saa minimalt, at vi maa være tilfredse, om det blot nogenlunde kan bære igennem.

Paa Foranledning gør vi de Tillidsmænd, der ikke er bekendt med Arbejdsløshedslovens Detailbestemmelser, opmærksom paa, at vi ikke kan søge Dispensation fra Vedtægtens § 26, Stk. 2, om 26 Ugers Arbejde, idet Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, siger:

> „Retten til at erholde Understøttelse bortfalder dog i alle Tilfælde, saafremt et Medlem ikke har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger indenfor den i Vedtægten fastsatte Grænse af 3 Aar",

og:

> „Understøttelsesretten genindtræder først, naar den Paagældende indenfor et Tidsrum af 12 paa hinanden følgende Maaneder efter Udelukkelsen fra Understøttelse har haft Arbejde som Lønarbejder i mindst 26 Uger",

og her kan altsaa hverken Ministeriet, Nævnet eller Direktoratet give nogen Dispensation.

Vi beder nu Afdelingslederne indkalde til Generalforsamling og forelægge Medlemmerne Sagen til Urafstemning.

Efter Generalforsamlingen kan Bestyrelsen give de enkelte Medlemmer Adgang til at stemme enten paa Fagforeningens Kontor eller paa anden Maade under Bestyrelsens Kontrol og Ansvar.

Der stemmes JA eller NEJ paa Forslaget om fra 1' Maj d. A. at søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, Vedtægtens § 26, Stk. 1, og fra samme Dato at forhøje det nuværende Kontingent med 50 Øre om Ugen, og at Hovedbestyrelsen har Bemyndigelse til at overføre nødvendige Beløb til Fortsættelseskassen for ogsaa at holde denne i Drift.

Under Hensyn til den store øgede Byrde, som en Kontingentforhøjelse er for alle vore Medlemmer og for deres lille Budget, henstiller Hovedbestyrelsen til alle Medlemmer at afgive deres Stemme efter deres egen fri Villie og bedste Overbevisning. Det drejer sig, som nævnt, i første Omgang om Hjælp til 15.000 Kammerater, og om det er os, der skal yde den Hjælp, Arbejdsløshedsloven giver os Adgang til; men Hovedbestyrelsen vil naturligvis være stolte og glade for, om Offervilligheden, Solidariteten og Kammeratskabsfølelsen er saa stor hos vore Medlemmer, at de, trods Byrderne, de dermed paatager sig, dog vil gaa i Brechen for de arbejdsløse Kammerater.

Afstemningsresultatet bedes indsendt senest Onsdag den 25. April d. A. Afstemningsresultater, der modtages efter denne Dag, kan ikke medregnes.

Johannes Nielsen.

TIL SAMTLIGE AFDELINGSFORMÆND

Nærværende for at meddele Eder, at Arbejdsløshedskassens Ledelse med Arbejdsdirektoratets Godkendelse har vedtaget at udbetale Afdelingerne **dobbelt Administrationstilskud for Januar Kvartal og for April Kvartal d. A.**

Hovedledelsens Beslutning er taget udfra det Synspunkt, at Afdelingerne uden Vederlag har maattet udføre hele den lokale Administration af Kriseloven af 13' December 1933. Ved de tidligere Kriselove har det altid været Kommunerne, der har forestaaet Administrationen, og hvis Arbejdet har været overdraget vore Tillidsmænd, har det været Kommunerne, der har maattet bære Udgifterne herved. I dette Tilfælde er det, saaledes som det er Eder bekendt, Afdelingerne selv, der uden Vederlag har maattet udføre Arbejdet, og dette har Hovedledelsen ment vil belaste Afdelingerne med saa meget ekstra Arbejde og ekstra Udgifter, at et saadant ekstra Tilskud til Afdelingerne maa siges at være paakrævet.

Beløbene vil blive tilsendt Eder sammen med det ordinære Administrationstilskud.

Johannes Nielsen.

Er der sket Forandringer i Arb

Selv om det er umiddelbart iøjnefaldende, at Arbejdernes økonomiske Kaar er anderledes og bedre i Dag end for blot 25 Aar siden, for ikke at tale om for 50 Aar siden, saa findes der alligevel professionelle Kritikere og Skeptikere, som dristigt paastaar, at indenfor de kollektive Overenskomsters Udviklingsperiode efter Aarhundredskiftet og indtil nu er der ikke sket Forbedringer af væsentlig Art. De Ændringer, som man ikke vil nægte er sket indenfor de sidste 50 Aar, mener disse har fundet Sted fra 70erne til Aarhundredskiftet, i de smaa raske Strejkers Tid.

Det maa straks siges, at det ikke er nok, at vi, som mener noget andet, nøjes med blot og bart at sige, at Arbejderne i Dag har det forholdsmæssigt bedre end for nogle Aar tilbage; vi maa bevise det. Det er det eneste, der duer overfor saadanne Radikalere, og det maa jo ogsaa siges, at der er adskilligt at tage i Betragtning, naar man ikke vil nøjes med at drage Sammenligning imellem de nomielle Lønsatser, men vil udfinde de Ændringer, der reelt er sket, f. Eks. er det givet, at alle Minus-Faktorer, som Gang paa Gang fremhæves af Kritikerne, maa medregnes; men selvfølgelig skal man ogsaa regne med de Plus-Faktorer, der findes.

Jeg har prøvet at lave en Sammenligning udregnet for Aarene 1905 og 1932, indenfor hvilket Tidsrum i særlig Grad de kollektive Overenskomster er udviklede, og vi skal nu se, om Lønfremstødene er stagnerede, om vi har tabt Terræn eller vundet frem.

I 1905 var Arbejdstiden gennemsnitlig 10 Timer daglig, og i Henhold til Statistikken var Ugelønnen i København for Faglærte Kr. 28,90, for Ufaglærte Kr. 23,30 og for Kvinder Kr. 12,50, og i Provinsen for de samme Grupper henholdsvis Kr. 22,70, Kr. 19,40 og Kr. 10,30; det giver omregnet til Timelønninger for de respektive Grupper 48,17 Øre, 35,9 Øre og 20,8 Øre i København og 37,8 Øre, 32,3 Øre og 17,15 Øre i Provinsen.

Det er ikke helt klart, om der skal lægges 3 % til for Ugelønnedes Søgnehelligdagsbetaling; men man kan sandsynligvis se bort fra dette; thi nogle har sikkert faaet Søgnehelligdagsbetaling; men til Gengæld har adskillige maattet yde Arbejde paa saadanne Dage uden Ekstrabetaling. Jeg skal indskyde, at medregnet bliver i denne Opstilling ikke Betaling for Overarbejde etc., ejheller for tabt Fortjeneste under Sygdom etc., da disse Ting sikkert kan ophæve hinanden. Derimod maa vi tage Arbejdsløsheden med i Betragtning, og den var i 1903 13 % (om Procenter er regnet af Antal Arbejdsløse eller tabte Arbejdsdage vides ikke; men det spiller sikkert heller ikke nogen større Rolle).

Med denne Arbejdsløshed taget i Betragtning bliver den reelle Timeløn i 1905 nedsat til henholdsvis 41,9 Øre, 31,2 Øre og 18,1 Øre i København og 32,9 Øre, 28,1 Øre og 15,0 Øre i Provinsen. Pristallet var 81.

Vi gaar nu over til 1932 i Juli. Arbejdstiden var i Mellemtiden reduceret til gennemsnitlig 8 Timer, og den nominelle Timeløn var i Mellemtiden ændret til at være for Faglærte 169 Øre, for Ufaglærte 136 Øre og for

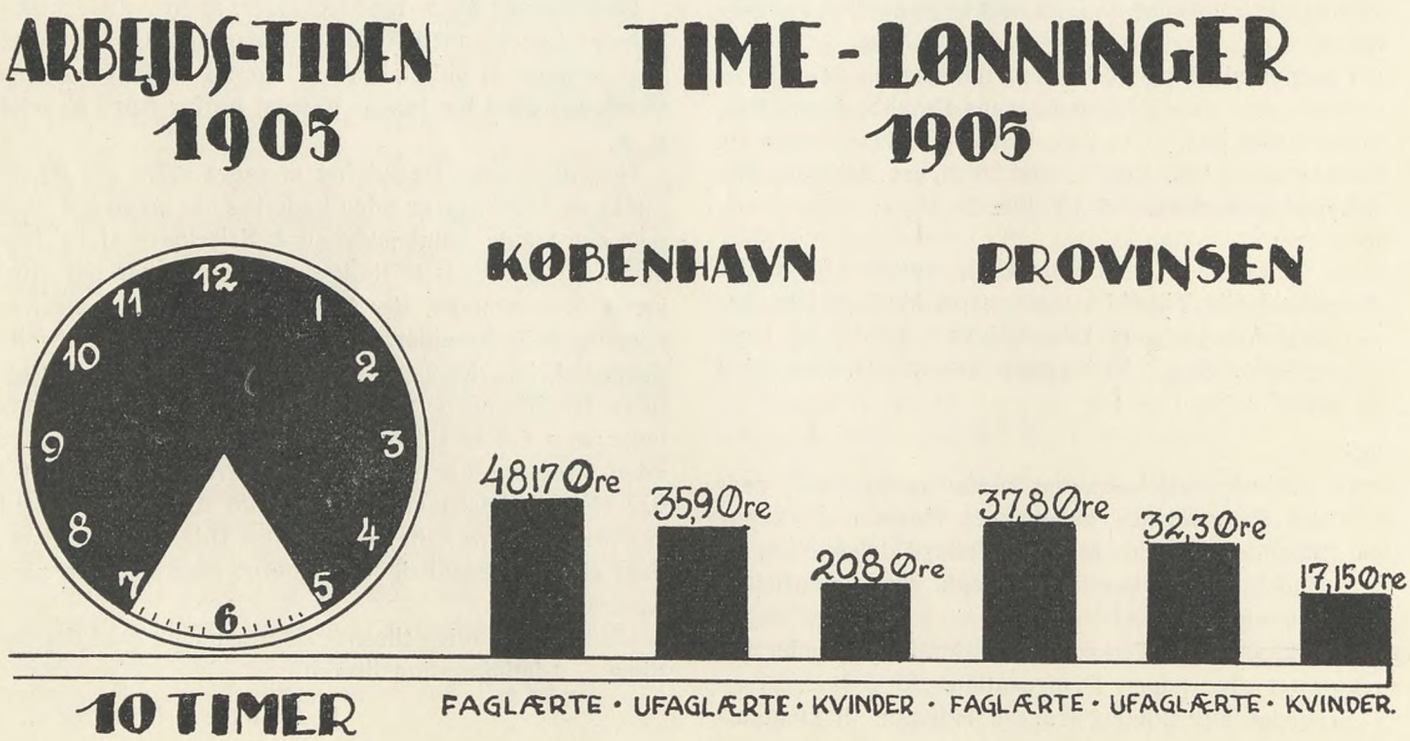

jderklassens økonomiske Kaar?

Kvinder 88 Øre i København og i Provinsen henholdsvis 138 Øre, 120 Øre og 79 Øre. Arbejdsløsheden var pr. Arbejder 95,9 Dage, hvilket er lig 29,15%, naar vi regner med 304 Arbejdsdage, og Procenten af Antal Arbejdsløse var 31,7%, altsaa noget nær det samme, hvorfor jeg vil regne med 30%.

Denne Arbejdsløshed taget i Betragtning vil den reelle Timeløn i 1932 blive henholdsvis 118,3 Øre, 95,2 Øre, 61,6 Øre, 96,6 Øre, 84,0 Øre og 55,3 Øre. Pristallet var 155.

Da der jo er Forskel paa Kronens Købeevne i 1905 og i 1932 ved, at der i 1905 kun skal 81 Øre til det, der i 1932 skal 155 Øre til, maa vi omregne til en ensartet Købeværdi.

Omregnet efter 1914 Kronen (Pristal 100) bliver Lønnen i 1905: 51,7 Øre, 38,5 Øre, 22,3 Øre, 40,6 Øre, 34,7 Øre og 18,5 Øre pr. Time og i 1932: 76,3 Øre, 61,4 Øre, 39,7 Øre, 62,3 Øre, 54,2 Øre og 35,6 Øre pr. Time. Det vil sige en reel Lønforbedring paa henholdsvis 47,6 %, 59,5 %, 78,0 %, 53,5% 56,2 % og 92,4 %.

Det er iøjnefaldende, at den største Forskydning er sket for de Arbejdere, der i 1905 var daarligst stillede, størst for Kvinder, noget mindre for Ufaglærte og mindst for Faglærte; men for alle Kategorier en klækkelig og haandgribelig Forbedring.

Det er værd at bemærke, at i 1932 er det — med det større Antal Medlemmer i Organisationerne — betydeligt flere, der er omfattet af denne Statistik end i 1905. Endvidere er Arbejdsløshedskasserne udbyggede, og et langt større Antal, som er arbejdsløshedsforsikrede, faar Understøttelse paa de tabte Arbejdsdage.

Kompetente Folk mener, at Forskellen paa Arbejdsløshedsunderstøttelsen og anden Understøttelse under Arbejdsløshed i 1932 i Forhold til 1905 kan ansættes til gennemsnitlig plus Kr. 2,50 pr. Dag, og de 95,9 Dage skal da ganges hermed, og det giver Kr. 239,75, og dette giver igen et Plus pr. Time saaledes, at Indtægten hæves til henholdsvis 86,2 Øre, 71,3 Øre, 49,6 Øre, 72,2 Øre, 64,1 Øre og 45,5 Øre, og Indtægtsforøgelsen er fra 1905 til 1932: 66,7 %, 85,2 %, 122,4%, 77,8 %, 84,7 % og 146,0 %. Da Understøttelsesforøgelsen er taget ensartet for alle 6 Kategorier, bliver disse sidste Tal noget misvisende; thi Forøgelsen skal utvivlsomt være noget større for Faglærte, maaske lidt mindre for Ufaglærte og afgjort mindre for Kvinder, idet Understøttelsen egentlig skulde have været udregnet gennemsnitlig for hver af de 6 Grupper; men hertil har jeg manglet Materiale.

I den reelle Forbedring er saa endda ikke medregnet udvidet Sommerferie for et større Antal, mange flere almindelige Goder, Specialløn, Tøjtillæg o. s. v., og endda er der en Fastslaaen af, at Arbejdernes økonomiske Kaar i Kraft af deres Organisationer indenfor de kollektive Overenskomsters Udviklingsperiode er ændret betydeligt til Arbejdernes Fordel.

Eiler.

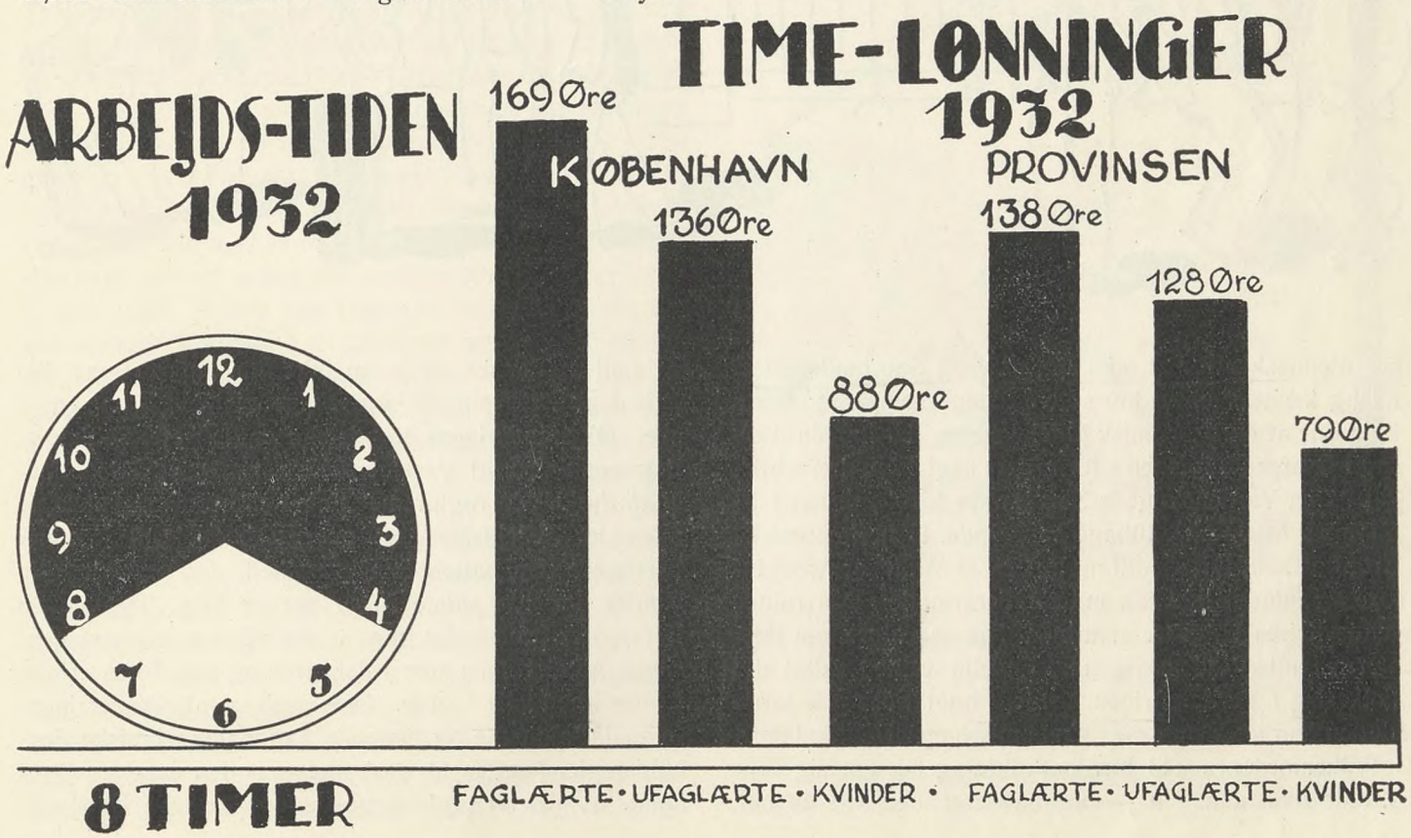

ENDELØS ØKONOMISK KRIG

Ifølge Militærforfatteren Clausewitz's bekendte Udtalelse er den hidtidige Politik i Virkeligheden en Fortsættelse af Krigen, blot med andre Midler. I Aarevis har Verdens Folkeslag nu ført en økonomisk Krig med og mod hverandre. Det er en Fortsættelse af Verdenskrigen, blot paa et andet Omraade og med andre Fronter. I Verdenskrigen var der et Opbud paa henved 20 Millioner Mennesker for at ødelægge Liv og Samfundsgoder. I Dag kæmper en endnu større Menneskemængde imod Følgerne af en økonomisk Ødelæggelse, der har sin Aarsag i Overproduktionen eller rettere sagt i Mindreforbruget. Paa Verdenskrigens Slagmarker forblev henved 10 Millioner Mennesker tilbage som Døde. Den økonomiske Krig kan som Ofre indtil nu notere 20 Millioner Arbejdsløse og mindst lige saa mange Forarmede. Den ruinerende Krises Udgifter er mindst lige saa store, om ikke større, end Verdenskrigens. Endelig deltog ikke alle Folkeslag i Verdenskrigen, medens intet Folk paa Jordkloden kan unddrage sig Økonomikrigens Udvirkninger. I Folkemordenes Tid havde Folkeslagene set sig forbitrede paa hinanden — opfanatiseret med alle de nationale Lidenskabers Midler — og paa tilsvarende Maade er det i den økonomiske Krigs Tidsalder.

Vi vil her i mindre Grad tale om selve den økonomiske Krise, end om en enkelt Side af Fænomenet, nemlig Folkeslagenes økonomiske Indesluttethed og Ligegyldighed overfor hinanden. Meningerne er delt med Hensyn til, hvorvidt det er denne Krise, der faar den økonomiske Krig til at flamme, eller om ikke omvendt Krisens Bitterhed er fremkommet som Følge af alles Kamp mod alle. Økonomikrigens Kendetegn er de høje Toldmure, Begrænsningen af Vareudvekslingen, de indviklede Valutaforhold, de røgtomme Fabriksskorstene, kolossale Mængder Arbejdsløse og andre Ofre. Hertil kommer yderligere den nationale Oprevethed, der nederdrægtig minder om den sidste Aften før en Krig. Det er en Kamp, der her og der ganske vist mildnes gennem gensidige Aftaler, men som i det store og hele føres af alle Lande imod alle Lande. Det angives, at Afspærringsforanstaltningerne og lignende nationaløkonomiske Forholdsregler træffes til Beskyttelse af den enkeltes Økonomi. Men herved ødelægges netop den egne Økonomi,

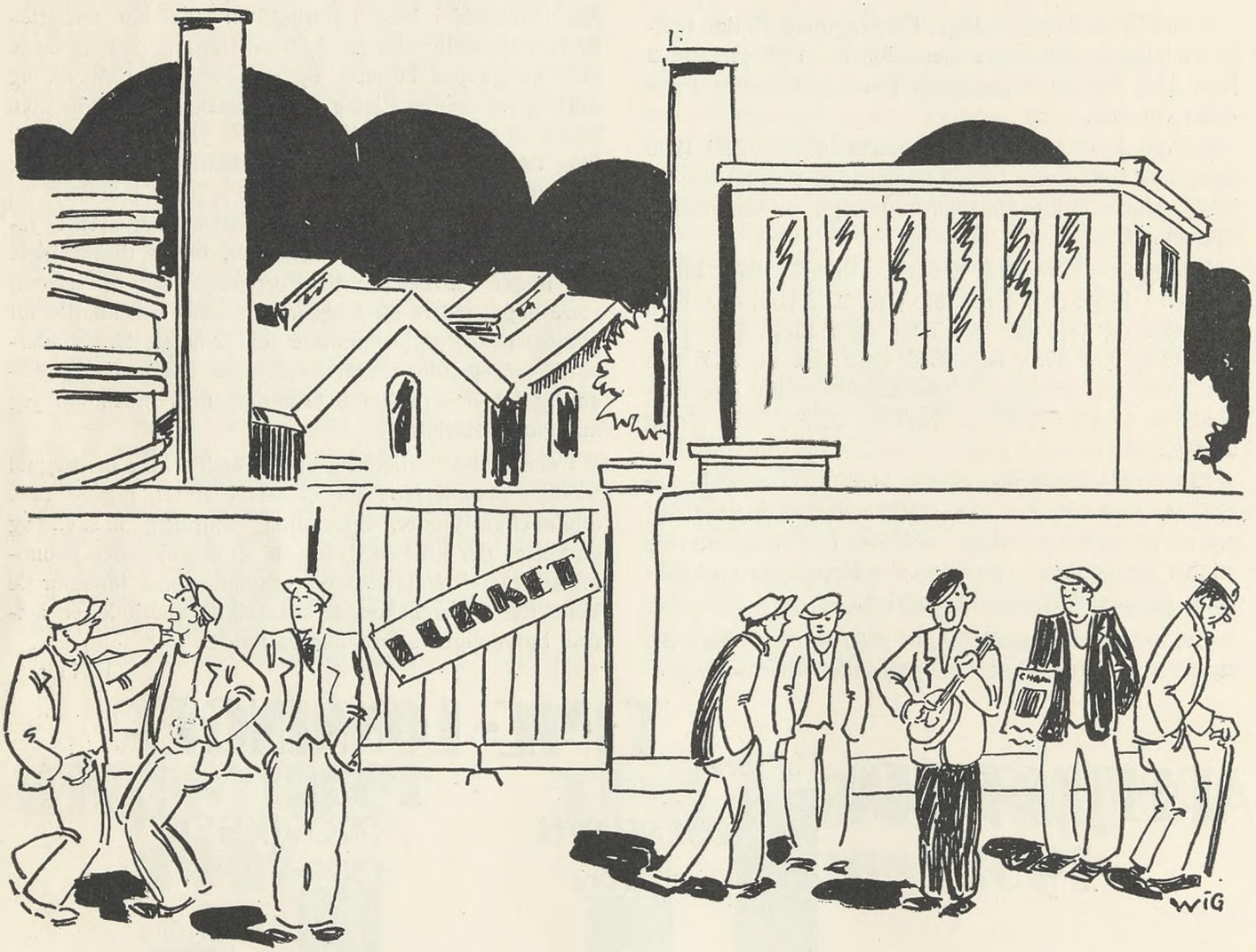

og, hvad langt værre er, Verdensøkonomien spoleres. Landenes Kamp imod hinanden vokser til at blive en Konkurrencekamp mellem Kontinenterne. Land gaar imod Land, -— ja, Verdensdel mod Verdensdel!

Bestræbelserne paa at opnaa Balance i det nationale Regnskab er imidlertid ældre. Allerede i Tiden før Krigen var Tendenserne hertil synlige. De var dog af mere løs Karakter, idet Fordelene ved at være verdensøkonomisk sammenknyttet i overvældende Grad gjorde sig gældende. Mestbegunstigelser og andre Forholdsregler bevirkede, at der igen kom Udligning. Men Kampmidlerne i den økonomiske Stillingskrig er undergaaet en vældig Forandring i de sidste 20 Aar. Man er ikke længere tilfreds med enkle Toldforholdsregler. I Dag fører man andre Vaaben i Marken. Foruden de ofte forhøjede Toldmure ser man Ind- og Udførselsindskrænkninger, statslige Betalingssystemer fra Land til Land, de i Stilhed — men saa meget skarpere virkende Foranstaltninger med Hensyn til Valutatildeling og andre udspekulerede Forholdsregler, der lægger sig som Volde og Skyttegrave om de enkelte Lande. Som det sværeste Skyts rykker endelig Valutaernes Værdiforringelse frem. Hermed er Toppunktet vel naaet. I hvor høj Grad der i denne Kamp af alle mod alle er gjort Brug af dette det skarpeste af alle Vaaben ser man deraf, at der allerede er 55 Valutaer, der har mistet betydeligt i Værdi, og at 80 Procent af Verdenshandelen foregaar med saadan forringede Pengemidler.

Landenes økonomiske Forbindelser har ændret sig betydeligt. Der har ogsaa i tidligere Tider ofte været Forringelser i den handelspolitiske Situation at notere. For Eksempel stod i Aaret 1890 Stillingen saaledes, at det truede med, at en almindelig Handelskrig vilde bryde ud. Den store Overenskomstafslutning mellem Landene Tyskland, Østrig-Ungarn, Italien, Belgien og Schweiz i Aaret 1891 var Begyndelsen til Etableringen af et snævert, men vidtrækkende Net af Handelsoverenskomster, hvis Virksomhed spændte fra Antwerpen og Hamburg til Wladiwostock, fra Middelhavet til Nordpolen. Til de gunstige Overenskomstafslutninger i Aarene fra 1891 til 1894 kan Europas økonomiske Blomstring henføres. Det var en Tid med et økonomisk Opsving, som vi først igen har oplevet under de særlige Konjunkturer efter Krigen. Men et Blik paa Historien viser os, at der ogsaa allerede tidligere har foreligget ugunstige Situationer, der ligner de nuværende meget. Og, eftersom der dengang fulgte en Opgangstid og en vidtgaaende Forstaaelse, skal vi heller ikke i Øjeblikket tabe Modet.

Det er ikke vor Hensigt her at fremkomme med hele Handelspolitikens Historie. Vi kan kun lade Forholdene i de senere Aar lige op til Nutiden passere forbi vor Erindring. I Aarene fra 1927 til 1929 turde man i Almindelighed haabe paa, at Verdensøkonomien og Verdenshandelen igen vilde udvikle sig uden store Rystelser og Indskrænkninger. Men saa kom det store Tilbageslag. Samtidig med, at Krisen skærpedes, eller maaske netop derfor, forringedes Værdien af de Forsøg paa at opretholde det økonomiske Samkvem fra Land til Land, der var foretaget for at opnaa en international Arbejdsfordeling. Fra Aar til Aar blev Forholdene mellem de enkelte Lande værre og værre. Man troede, at man kunde mildne Krisen ved at udelukke sig fra hverandre. Dermed begyndte de store økonomiske, og, i nøje Tilknytning hertil, militæriske Kaprustninger, hvorpaa man endnu ikke kan se nogen Ende.

Det kan være interessant engang at lære de Midler og Veje at kende, hvoraf man betjener sig i Kampen mod hinanden. Et gammelt Middel er Beskyttelsestolden, der fordyrer Varerne ved Grænsen og saaledes gør dens Indflydelse paa Markedet vanskelig. Toldsatserne blev i de senere Aar delvis mangedoblede. Mestbegunstigelsesklausulen. Som et yderligere Middel til at vanskeliggøre Handelen tjener Valutakontrollen. Staten eller eventuelt Seddelbanken bestyrer Valutaforraadet og bevilger til Indførsel i Almindelighed og fra bestemte Lande kun saa og saa meget. Importbegrænsninger anvendes almindeligt. Enkelte Landes Importmonopoler er egnet til ganske at kontrollere Handelen eller at skade bestemte Lande. Meget yndede er for Tiden Kompensations-Overenskomster. Et Land aftager ifølge disse kun saa og saa meget fra et andet Land. Derigennem skal der tilvejebringes en Kompensation (Udligning). Ved Siden af

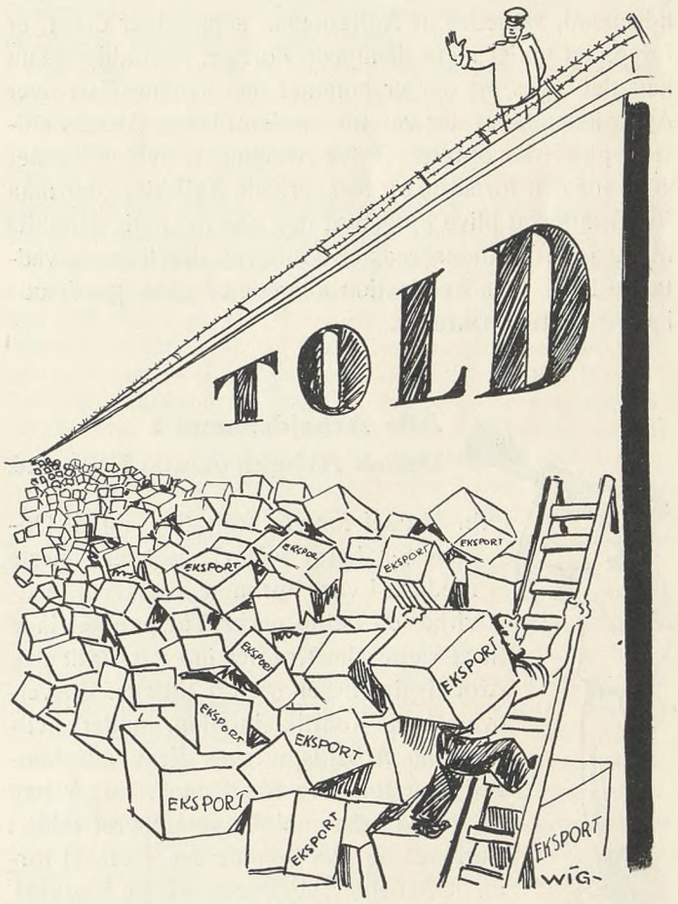

findes der Byttesystemer, der har udviklet sig til et helt Kredsløb af Byttehandel. Ydermere findes der endnu en hel Række Forholdsregler, der bidrager til at gøre Billedet endnu mere broget.

Alle tænkelige Hæmninger og Skranker, som kan spærre Landene ude fra hinanden, tages nu under Overvejelse. Al den Intelligens, der staar til Menneskehedens

Raadighed, anvendes hertil, ligesom i det hele taget Stridigheder og Krige nu henregnes under de højeste Kraftudfoldelser af aandelig og legemlig Art. Til Menneskehedens Gavn er man i langt ringere Grad tilbøjelig til at udføre saadanne Kraftpræstationer. Vi ved, at Frihandelen ikke mere vender tilbage. Men vi ved ogsaa, at den evigt fortsatte økonomiske Krig betegner Afslutningen paa den økonomiske Velstand. Enhver Forøgelse af Afsætningsmulighederne fører en Stigning af Købeevnen og dermed samtidig en Forøgelse af Aftagermulighederne med sig. Lettelser i Samkvemmet mellem bestemte Kredse af Lande bevirker en Forøgelse af og Fart i Omsætningen og en Opblomstring af Økonomien for alle de deltagende.

Gør derfor snarest muligt Ende paa Handelskrigen!

FREM TIL FORTSAT AGITATION

Den Uvished, som Lønkonflikten førte med sig, har ganske naturligt for en Tid optaget vort Forbunds Tillidsmænd, saaledes at Agitationen, som følger deraf, er foregaaet under mere dæmpede Former, men allerede nu kan det siges, at der er kommet den samme Fart over Agitationen, som der var før Lønkonflikten. Alene i sidste Uge er der oprettet 8 nye Afdelinger, hvilket varsler godt for den fortsatte og forstærkede Agitation, der maa forudsættes at blive Følgen af den paa det nylig afholdte Møde for Agitationskredsbestyrelserne drøftede og vedtagne Plan, hvis Realisation allerede er paabegyndt ude i vore Agitationskredse.

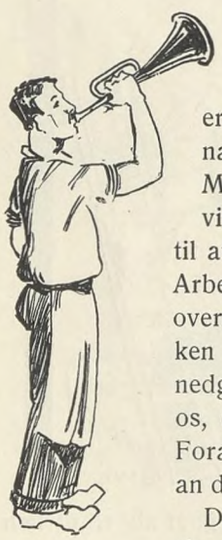

Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund

er Maalet for vor Agitation, og til Opnaaelsen heraf ved vi, at hvert eneste Medlem i vort Forbund fortsat vil medvirke, og netop nu er Tidspunktet inde til at sætte alle Kræfter ind i Agitationen. Arbejdsgiverne er trængt tilbage. En veloverstaaet Konfliktsituation, under hvilken alle Arbejdsgivernes Krav om Lønnedgang for vore Medlemmer ligger bag os, og vi staar enigt opmarcheret midt i Foraaret og paa Sommerens Tærskel foran de Arbejder, som maatte blive iværksat.

Derfor benyt Tiden. Styrk de bestaaende Afdelinger med Tilgang af nye Medlemmer. Husk, at Afdelingerne er de fremskudte Poster i vor fælles Kamp imod Kapitalen og dens Lejesvende, Arbejdsgiverne. Læg derfor Grunden til de flest mulige nye Afdelinger.

R-dt.

DAGENS EMNE

MEDLEMSPLIGTER

Medlemmerne i en Organisation har — som rimeligt er — Krav paa, at den valgte Ledelse, Formanden og Bestyrelsen, paa alle Omraader søger at skaffe Overenskomsten overholdt og dermed ogsaa Medlemmernes

Ret respekteret, men Pligten er gensidig. Formanden og Bestyrelsen har naturligvis akkurat det samme Krav overfor Medlemmerne. Overenskomsterne er organisationsmæssige Værdier, og de bør forvaltes reelt saavel af den ene som den anden indenfor Organisationen.

Under den nylig afsluttede Konfliktsituation har Spørgsmaalet angaaende Overenskomsternes Overholdelse været stærkt fremme, idet Arbejdsgiverne som Motivering for deres Krav om Lønnedgang fremsatte Paastand om, at de mellem vort Forbund og dem bestaaende Overenskomster ikke blev haandhævet overfor Arbejdsgivere, der ikke var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, hvilket medførte, at sidstnævnte Forenings Medlemmer var udsatte for en Smudskonkurrence.

Resultatet af Forhandlingerne under Forligsmandens Medvirkning blev, som alle vil vide, et Paalæg til begge Parter om at medvirke til Overenskomsternes Overhol-

delse. Vi skal dog ikke ved Nærværende komme ind paa en dybere Omtale af selve Forligsforslaget, men vi finder Anledning til overfor Medlemmerne at henlede Opmærksomheden paa, at Forbundets Love allerede i længere Tid har indeholdt et Paabud om, at ingen af Forbundets Medlemmer maa paatage sig Arbejde til ringere Betaling eller Vilkaar end de, der er fastslaaet ved de gældende Overenskomster.

En saadan Pligt er naturligvis ikke alene gældende, hvor der er Tale om et direkte Arbejdsforhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, men den maa tillige være Grundlaget for saadanne Tilbud, som vore Medlemmer undertiden ved Deltagelse i Licitationer skal afgive. De Licitationer, som der er tænkt paa i nærværende Tilfælde, er navnlig saadanne, som Amter og Sognekommuner — Foraar eller Efteraar — afholder, naar der er Tale om Istandsættelse af Veje, Grøfteopgravning, Rabatafgravning eller Skærveudlægning.

Paatager noget Medlem af Forbundets Afdelinger sig saadant Arbejde, er han, som naturligt er, lige saa forpligtet til at overholde Overenskomsterne, som hvis Arbejdet foregaar i Forbindelse med en Entreprenør, og det vil maaske være rigtigt at understrege, at et Medlem, der sætter sig ud over Lovenes Bestemmelser i saa Henseende, ikke er berettiget til fortsat at være Medlem af vort Forbund.

I Tilknytning til ovenstaaende kan det yderligere anføres, at det ikke er noget helt ualmindeligt Tilfælde, at en Formand for en eller anden Afdeling ved Paatale overfor en Arbejdsgiver faar det Svar, at Arbejdsgiveren vil tale med de Paagældende paa Virksomheden beskæftigede Arbejdere om Spørgsmaalet.

Der kan naturligvis ikke være Tvivl om, at der i en saadan Udtalelse ligger et skjult Ønske om, at han ved direkte Forhandling med sine Folk vil kunne opnaa rimeligere Betingelser end de, der forfægtes af Afdelingsformanden. Ogsaa i dette Tilfælde maa vi overfor Medlemmerne advare imod at indlade sig i direkte Forhandlinger med Arbejdsgiverne.

Vi lever jo i en Tid, hvor Arbejdsforholdene er usikre, og med det Kendskab, vi har til Arbejdsgivernes direkte Forhandling med Arbejderne, ved vi, at de allerfleste Arbejdsgivere ikke vil undslaa sig for under Forhandlingerne at fremsætte skjulte Trusler om Afskedigelse, hvis ikke de af dem nærede Ønsker opfyldes.

Indgaar Arbejderne paa personlige Overenskomster med Arbejdsgiveren, hvad enten det drejer sig om Forringelse af Overenskomsterne eller Omlægning af Arbejdstid, paa en saadan Maade, at man derved gaar Glip af de foreskrevne Overtidsbetalinger, er ogsaa en saadan Aftale et alvorligt Brud paa de Pligter, som Medlemmerne har overfor deres Organisation.

Afvis derfor altid direkte Forhandling med Arbejdsgiveren paa Arbejdspladsen, og henvis al Forhandling, der angaar Fortolkning af Overenskomsten og andre opstaaede Divergenser til Forhandling direkte med Organisationens Tillidsmænd.

R.—dt.

Fra Byen og Landet

Vejle F. Bøgager Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket har aflønnet et af dens Medlemmer, som har været beskæftiget paa Værket hele Sommeren, med en Timeløn af 58 Øre. Teglværksejeren begrunder denne Aflønningsmaade med, at Manden ikke er fuldt arbejdsdygtig, og at det Arbejde, han har udført, nærmest kan sammenlignes med det Arbejde, der udføres af Lappebærerdrengene ved Stenfabrikationen. Afdelingen hævder, at ingen af de af Værket fremsatte Paastande er rigtige, da Mandens Arbejdsevne maa henregnes til „gennemsnitlig Arbejdsevne", og det Arbejde, han udfører det meste af Tiden, kan henregnes til „nyt Arbejde", men de sidste 5 Uger, han var beskæftiget før sin Afskedigelse, udførte han væsentligt Brændearbejde. Afdelingen har uden Resultat krævet den for lidt udbetalte Løn efterbetalt.

Ved et Mæglingsmøde den 9. Januar ordnedes Sagen ved, at Teglværket efterbetalte Kr. 50,00 for den Tid, Manden havde været beskæftiget ved Ovnen.

Fredericia A. Kommunens Skovudvalg: Overenskomst oprettet. (Udskrift af Skovudvalgets Forhandlingsprotokol over Mødet den 3. Januar). Timelønnen 125 Øre følger fremtidig de for Kommunens øvrige Arbejdere gældende Lønninger, indtil anden Overenskomst indgaas, eller Overenskomsten opsiges med 3 Maaneders Varsel til en 1ste Februar.

Den siden 1. December udbetalte Timeløn reguleres i Overensstemmelse med den forhøjede Betaling.

Hansted Lundum. Murermester Knud Jensen: Afdelingen fremsender Afskrift af en saalydende Overenskomst: Jeg undertegnede Murermester forpligter mig til at betale efter Overenskomsten mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Hovedorganisationen for Mesterforeninger paa Landet i Danmark.

Møn. Stege Kommune: Overenskomst oprettet. Timelønnen er: For almindeligt Arbejde herunder Vejarbejde og Snekastning 105 Øre (var 102 Øre). For Læsning og Aflæsning af Skærver 120 Øre (var 117 Øre). For Arbejde, som foregaar i og ved Vandet (f. Eks. Tjæring af Bolværk) 120 Øre (var 102 Øre). For Opfiskning af Tang i og ved Stege Havn og lignende 105 Øre plus 10 % Tillæg (var 102 Øre). For Dræningsarbejde og Kloakarbejde 105 Øre plus 10 % Tillæg (var 102 Øre). For alt Vejarbejde, hvortil der anvendes Tjære i Forbindelse med Paalægning af Skærver og Grus samt Hjælp til Tromling og Vanding 120 Øre (var 117 Øre). For Fejning af Veje 120 Øre (var 102 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 30 %, derudover 100 % Tillæg. Søn- og Helligdagsarbejde 75 % Tillæg. Snekastning 60 % Tillæg. Losning af Skærver 27 Øre pr. Ton pr. Mand. Losning af Singels, Grus og Beton 26 Øre pr. Ton pr. Mand. Aflæsning af Brosten 26 Øre pr. Ton pr. Mand. Modtageren stiller Trillebro til Raadighed. Skærveslagning betales med: for 5 cm Kr. 10,25 pr. m^3, for 4 cm Kr. 13,60 pr. m^3 og for 3 cm Kr. 18,00 pr. m^3. Under Ulykkestilfælde erholdes Kr. 5,00 pr. Dag i indtil 13 Uger. Gælder til en 1. Januar.

Sønderborg A. Sønderborg Cementstøberi: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Timeløn 105 Øre, for Asfaltering betales 15 % Tillæg. Arbejdstid = Entreprenørforeningens. Overarbejde = Entreprenørforeningens. Akkordpriser fastsatte for alt forefaldende Arbejde, Asfaltering af Mufferør samt Kørsel af Rørene fra Asfaltbeholderen og Læsning af Støbegodset. Om ny tilkommende Arbejder optages Forhandling umiddelbart efter disses Fremkomst sigtende til Fastsættelse af Akkordpriser, der gennemsnitlig skal kunne give samme Fortjeneste som de nu fastsatte Akkordpriser giver. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 i indtil 13 Uger. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Februar.

Jernbane B. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Baneingeniøren ved Aflæsning af Fyld indenfor 6' Aflæsningomraade har nægtet at betale 100 % Tillæg for Arbejde, der udføres i den første Time før normal Arbejdstids Begyndelse om Morgenen.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet med Henstilling om at betale i H. t. Overenskomsten, som Afdelingen har krævet eller i modsat Fald et Møde afholdt, afholdtes den 29. Januar et Møde, ved hvilket Statsbanerne indgik paa, at Holdene fik de i Overenskomsten fastsatte 100 % Tillæg. Endvidere enedes man om, at Statsbanerne overfor Ekstraarbejdere, der er antaget til Arbejde med en bestemt Møde- og Fratrædelsestid, skal kunne forskyde Arbejdstiden indenfor Tidsrummet Kl. 7—17, naar der gives Arbejderne 3 Dages Varsel herom, og den forskudte Arbejdstid bibeholdes i mindst 4 Dage. Ved samme Møde behandledes Uoverensstemmelse om Betalingen for Opgravning, Støbning og Sætning af høje Perronforkanter.

Man enedes om, at Arbejdet fremtidig skulde udføres i Akkord til en Pris af 425 Øre pr. løbende Meter.

Kastrup og Jord- og Betonarbejderne, København. Entreprenørfirma Wright, Thomsen & Kier: Kastrup Afdeling anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Regnskabsopgørelsen over det af Firmaet afbrudte Kloakgravningsarbejde paa Jacob Forthusvej. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret. Uoverensstemmelserne angik dels Betaling for Lempning af Jord og dels om Forstaaelsen af en Tillægspris, der var tilkendt Arbejderne ved et tidligere afholdt Mæglingsmøde samt om Betaling for Transport af Afstivningsmateriale.

Ved Voldgifsrettens Møde den 3. Februar enedes Voldgiftsretten om, at Firmaet til fuld Afgørelse af de omtvistede Spørgsmaal betaler Kr. 425,00.

Aarhus A. De danske Statsbaner: Afdelingen indberetter den 2. Februar, at den ved Forhandling med Overingeniøren om Betaling for Læsning af Jord i Banevogn har faaet Læsningsprisen forhøjet fra 55 Øre pr. m³ plus Løsnings- og Løftningstillæg til fremtidig at være 78 Øre pr. m³ plus de samme Tillæg. Gælder ogsaa for det allerede udførte Læsningsarbejde.

Aarhus kommunale Arbejdere. Aarhus Byraad: Afdelingen indberetter den 3. Februar, at Lønningsudvalget har godkendt en ved et med Forbundets Bistand med Vandværksudvalget ved et tidligere afholdt Møde truffen Ordning af Arbejds- og Lønforholdet for Vandværkets Nattevagt, saaledes at Spørgsmaalet nu er ordnet paa en for Afdelingen tilfredsstillende Maade.

Aarhus M. Murermester R. Rasmussen & Sønner: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at godkende Opgørelsen over Timeantallet ved et paa Kommunehospitalets radiologiske Afdeling udført Arbejde, idet Mesteren, uagtet han tidligere har givet Tilsagn om at ville betale Timeløn à 105 Øre for 21 Timers Arbejde en Mand havde været beskæftiget i en anden af Hospitalets Afdelinger, dog stadig nægter at betale det Beløb af Kr. 22.05, Sagen drejer sig om.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt overfor Centralforeningen, meddelte Afdelingen den 25. Januar, at Mesteren havde betalt Beløbet.

Aarhus M. Murermester J. Laursen, Lystrup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at et af dens Medlemmer, der har været beskæftiget ved Opførelsen af en Villa ved Gl. Tjørnegade, har et Akkordoverskud paa Kr. 168,22 tilgode hos Mesteren, som denne nægter at betale med den Motivering, at der er ført for stort et Stenantal paa Opgørelsen. Afdelingen oplyser, at den gennem Teglværket har faaet konstateret, at det paaførte Stenantal er rigtigt.

Efter at Sagen var paatalt overfor Mesteren med Henstilling til ham om at ordne sit Mellemværende med Manden, da han i modsat Fald vilde blive offentlig blokeret samt efter nogen Korrespondance, hvorunder Mesteren hævdede, at Opgørelsen var urigtig, afholdtes den 1ste Februar et Møde, ved hvilket det konstateredes, at der til Bygningen var medgaaet et færre Antal Sten end af Arbejderen opgivet, ligesom der ogsaa var paaført Opgørelsen ca. 100 Timer for lidt. Man enedes om at ordne Sagen ved, at Mesteren betaler Kr. 62,00.

Bandholm. Gaardejer Andr. Jensen, Revernæs pr. Bandholm: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt overfor Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt i Anledning af, at 7 af dens Medlemmer, der er beskæftiget med at dræne 24 Tønder Land hos Gaardejeren, kun kan tjene Kr. 3,00—4,00 pr. Dag, fordi Jordsmonnet er haardt og bestaar af kridtet Ler. Arbejdet udføres efter den i Overenskomstens Gruppe 1 fastsatte Betaling, men Afdelingen har forlangt Betaling efter Gruppe 2. Der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde uden Resultat, men Afdelingen forbeholdt sig at forlange et nyt Syns- og Mæglingsmøde afholdt med Bistand af Forbundet.

Ved Syns- og Mæglingsmødet den 22. Januar enedes man om, at der bør gives Tillæg for Arbejdet paa den nordlige Del af Marken, men da Arbejderne af praktiske Grunde ønskede et ensartet Tillæg for hele Arbejdet, enedes man om at fastsætte Tillæget til 10 %, der udbetales, naar Arbejdet er færdigt.

Fredensborg. Fredensborg Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen anvender 8—10 uorganiserede Arbejdere og kun 1 organiseret Arbejder til et Arbejde, Kommunen udfører som Nødhjælpsarbejde. Ved Forhandling mellem Agitationskredsens Formand og Sogneraadsformanden, indgik denne paa fremtidig at anvende organiserede Arbejdsmænd til Arbejdet.

Fredericia A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Forstaaelsen af Overenskomstens Afsnit B. V. 2, idet Ingeniøren mener sig berettiget til for et udført Belastningsarbejde paa Strækningen Fredericia—Thulov bestaaende i Løftning af det sydlige Spor ca. 4 cm i Sten at afregne med $^4/_{18}$ af 126 Øre plus 70 Øre for Justeringen pr. løbende Meter, medens Afdelingen mener, at der skal betales som for Løftning 18 cm med 126 Øre plus 70 Øre for Justeringen pr. løbende Meter.

Ved et Møde den 29. Januar paa Banechefens Kontor enedes man om at tillægge den Betaling af 102 Øre pr. l. m, der var fastsat, yderligere 15 Øre pr. l. m = Kr. 120,00.

Graasten. Entreprenørfirmaet Krogh & Nørgaard: Afdelingen indberetter den 8. December, at den har afsluttet Overenskomst med Firmaet samme Dag, idet Firmaet, der udfører et Jordarbejde paa Strandvejen i Renkenæs, har underskrevet paa, at det anerkender Entreprenør-Landsoverenskomsten med tilhørende Mæglings- og Voldgiftsregler som gældende for dets Vedkommende.

Da det Arbejde, Firmaet udfører, bestaar i Flytning af ca. 22.500 m³ Jord paa en Vejlængde af ca. 1300 Meter, fremsatte Afdelingen samtidig Krav om, at Arbejdet afregnes som et større Jordarbejde med Timeløn 105 Øre plus 15 % Tillæg.

Entreprenøren har udtalt, at hans Entreprise var beregnet paa en Timeløn af 105 Øre, men saaledes at der i Kontrakten er indført en Bestemmelse om, at hvis Den faste Voldgiftsret anerkender Arbejdet som værende et „større Jordarbejde", faar han ogsaa et Tillæg paa 15 % til Entreprisesummen.

Da hverken Amtet eller Kommunen vil bøje sig for andet end en Voldgiftskendelse, anmoder Afdelingen Forbundet om at foranledige Spørgsmaalet afgjort af en Voldgift uden forudgaaende Mæglingsmøde.

Sagen indankedes derefter for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 17. Januar afsagde følgende Kendelse:

Det omtvistede Arbejde er at betragte som et „større Jordarbejde" i Hovedoverenskomstens Forstand, hvorfor Arbejdet i Henhold til Overenskomstens § 3 B. Punkt 5 i Mangel af Akkord bliver at aflønne med Normaltimeløn plus 15%.

Haderslev A. Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren efter at have fuldført Mergelkørslen fra Tyrstrup Mergelleje samt optaget Skinner og Sveller og stablet disse, har beskæftiget

17 Mand med Overskæring af Skinner, Boring af Laskehuller samt Læsning af det saaledes sorterede Materiale.

Entreprenøren har for dette Arbejde aflønnet Arbejderne med 90 Øre pr. Time for saavel de normale Arbejdstimer som for Overarbejde, medens Afdelingen mener, at Arbejderne har Krav paa en Timeløn af 105 Øre plus Tillæg for Overarbejdet. Der er ialt arbejdet i 807 normale Timer, 65 Timer i Timeløn plus 25 % Tillæg og 62 Timer i Timeløn plus 33 1/3 Tillæg, saaledes at Kravet om Efterbetaling andrager Kr. 159,13.

Ved et Mæglingsmøde den 24. Januar enedes man om, at alle Uoverensstemmelser til Dato afgøres ved, at Entreprenøren betaler Kr. 159,13.

Hasle, Bornholm, Nyker Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 2 af dens Medlemmer, der paa Anmodning af Sogneraadskassereren var sendt til Arbejde for Kommunen og i 75 Timer var beskæftiget ved Udlægning af Skærver og Grus paa Veje før Tromlingen fandt Sted, kun blev tilbudt 70 Øre pr. Time, da Aflønningen fandt Sted. Arbejderne nægtede at modtage denne Betaling og krævede en Timeløn af 105 Øre, hvilket Sogneraadet nægtede at betale.

Efter at Sagen var patalt overfor Sogneraadet med Henstilling til det om at betale den for Medlemmer af D. A. F. gældende Timeløn — 105 Øre —, meddelte Afdelingen den 19. Januar, at Sogneraadet havde betalt de 2 Mand 105 Øre pr. Time for den Tid, de havde været beskæftiget ved Vejarbejdet.

Helsingør A. Murermester Albert Christensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand, eventuelt Mæglingsmøde afholdt, i Anledning af, at Mesteren vægrer sig ved at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at de af dens Medlemmer, der har været beskæftiget ved Opførelsen af en Værkstedsbygning til Skibsværftet, erholder et ekstra Tillæg for udført Arbejde ved kunstigt Lys (Overarbejde udført efter Værftets Ønske), som Murerarbejdsmændene har faaet udbetalt — nemlig 10 %. Arbejdsmændene har arbejdet 2 Timer over daglig. Mesteren faar disse ekstra Udgifter refunderet af Skibsværftet.

Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningens Afdeling for Nordsjælland med Henstilling til denne om at foranledige, at Mesteren betaler samme Tillæg til Arbejdsmændene, som Svendene har faaet, meddelte Afdelingen, at Sagen var gaaet i Orden, idet Mesteren har godkendt Kravet.

Hjørring. Vognmand, Entreprenør P. Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden, der af en Murermester, som skulde opføre en Ejendom, havde faaet overdraget Grundgravningsarbejdet i Entreprise, nægter at udbetale det af Arbejderne tjente Akkordoverskud paa Kr. 161,38, uagtet han før Arbejdets Paabegyndelse har erklæret saavel overfor Arbejdsformanden som overfor Arbejderne, at Arbejdet blev betalt med Akkord i H. t. Priskuranten. Vognmanden og Afdelingens Formand har opmaalt Arbejdet i Fællesskab, og der er Enighed om Jordarealet.

Ved Forhandling med Vognmanden har denne først tilbudt at betale 20 % Tillæg til den optagne Timeløn, og derefter, da dette Tilbud afvistes, tilbudt at betale Kr. 130,00, men Afdelingen fastholder, at han skal betale hele Arbejdernes tilgodehavende Overskud.

Da gentagne skriftlige Henvendelser fra Forbundet til Vognmanden forblev ubesvarede, tilraadedes det Afdelingen at indrive Beløbet ad retslig Vej.

Den 26. Januar indberetter Afdelingen, at Vognmanden af Civilretten er blevet dømt til at betale Kr. 161,38 samt Kr. 50,00 i Salær til Afdelingens Sagfører.

Holstebro A. Murermester Jørgen Hansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at betale et Overskud paa Kr. 57,58, som Arbejdsmændene har tilgode for Støbning af en Gaardplads samt Udlægning af Pudslag m. v. Mesteren har først fremsat sin Protest mod Opgørelsens Rigtighed 13 Dage efter, at den var afleveret til ham, medens Overenskomsten fastslaar, at den 12te Dag er yderste Frist.

Uoverensstemmelserne er: 1) Mesteren forlanger, at de Timer, der er medgaaet til Regulering af Pladsen før Støbningen, skal høre ind under Akkorden. 2) Mesteren nægter at betale den overenskomstmæssige Akkordpris 5,7 Øre pr. m² for Aftrækning efter Retholt med den Begrundelse, at Aftrækningen er foretaget af en Lærling, og 3) Mesteren nægter at betale den overenskomstmæssige Akkordpris for Lægning af Pudslag.

Efter Korrespondance med Centralforeningen om Sagen, afholdtes et resultatløst Mæglingsmøde, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret. Ved Rettens Møde den 11. Januar enedes Rettens Medlemmer om, at der tilkommer de paagældende Arbejdere som Overskud paa den omhandlede Akkord Kr. 35,09.

Hornslet. Murermester Martinius Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren har aflønnet en hos ham beskæftiget uorganiseret Mand med en Dagløn af Kr. 7,00. Sagen paataltes overfor Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet med Henstilling til denne om at paalægge Mesteren at overholde Overenskomsten og efterbetale Differencen mellem Kr. 7,00 pr. Dag og 105 Øre pr. Time for den Tid, Manden var aflønnet paa den Maade. Hovedorganisationen for Mesterforeninger meddelte imidlertid, at Mesteren allerede i April Maaned var slettet for Gæld.

Forbundet tilskrev derefter Mesteren og gjorde ham opmærksom paa, at uagtet han ikke mere var Medlem af Mesterforeningen, var han dog fremdeles forpligtet til at betale i H. t. Overenskomsten og henstillede derfor til ham at bringe Forholdet i Orden og overholde Overenskomsten samt beskæftige organiserede Arbejdsmænd.

Den 28. Januar meddelte Afdelingen, at Mesteren havde efterbetalt ca. Kr. 50,00 til den uorganiserede Mand.

Horslunde. Entreprenør Schifter: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører Dræningsarbejde paa Holstedgaard, nægter at overholde Overenskomstens Bestemmelser om, at der skal foretages Maaling af Sugegrøftens Dybde for hver 40 Meter. Da Afdelingen paatalte dette Forhold, afskedigede Entreprenøren Sjakformanden for det Hold Arbejdere, der havde klaget til Afdelingen, fordi han, der er Medlem af D. A. F., holdt med Arbejderne i deres Krav. Afdelingen mener, at Entreprenørens Afskedigelse af Sjakformanden er uberettiget.

Ved et Mæglingsmøde den 1. Februar benægtede Entreprenøren, at Sjakformanden var blevet afskediget af den Grund, Afdelingen hævder, men man enedes om, at Entreprenøren antager den afskedigede Sjakformand som Formand paa en anden Arbejdsplads.

Horsens A. Entreprenør Vilh. Jørgensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) at Entreprenøren, der er Medlem af Entreprenørforeningen, i Entreprice for Gasværket har udført et Ledningsarbejde, nægter at betale efter den hidtil anvendte Kotume for Gravning af Muffehuller, nemlig ved at beregne ved at tillægge Grøftedybden 15 cm, og 2) Entreprenøren nægter kategorisk at betale Skurpenge, uagtet Arbejderne hævder, at der ikke har været opstillet Skur, og at de ikke har faaet anvist andet Opholdsrum.

Ved et Mæglingsmøde den 24. Januar enedes man om, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelserne betaler Kr. 60,50.

Hørsholm. Murermester N. A. Olsen: Arbejdsgiverforeningen klager paa Mesterens Vegne over, at 3 Arbejdsmænd har standset Arbejdet ved Nedrivning af et Tag, fordi Arbejderne havde stillet Krav om en Timeløn af 160 Øre, hvilket Mesteren ikke vilde betale. Afdelingen erklærede paa Forespørgsel, at der ikke er foretaget Arbejdsstandsning; det, der er sket, er, at Arbejderne har nægtet at paabegynde Arbejdet, da der ikke i Priskuranten er fastsat Priser for Arbejdet, og der ikke kunde opnaas Enighed om Betalingen for det.

Ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen før Sagens eventuelle Indbringelse af Arbejdsgiverforennigen for Den faste Voldgiftsret, tilbød Arbejdsgivernes Repræsentanter at tage Klagen tilbage mod, at Afdelingen betalte 25 Kr. til Børnenes Kontor,

men Forslaget afvistes, hvorefter Klage indbragtes for Den faste Voldgiftsret.

Ved Rettens forberedende Møde den 12. Januar forligtes Sagen saaledes: Idet Klagerne erkender, at Sagens rette Forum jvfr. Voldgiftsreglerne i Overenskomsten af 6. August 1930 vil være faglig Voldgift, trækker Klagerne Sagen tilbage.

Efter at Spørgsmaalet havde været behandlet paa et lokalt Mæglingsmøde uden Resultat, indankedes følgende Spørgsmaal for en faglig Voldgift til Afgørelse:

1) Ulovlig Arbejdsstandsning. 2) Skal der betales 160 Øre for Nedbrydningsarbejde. 3) Arbejdsmændene kræver 134 Øre udbetalt for alt Arbejde, saavel Timelønsarbejde som Akkordarbejde.

Den 1ste Februar afsagde Opmanden følgende Kendelse:

Ad 1. Der foreligger ikke ulovlig Arbejdsstandsning.

Ad 2. Det heromhandlede Arbejdsmandsarbejde betales med en Timeløn af 160 Øre.

Ad 3. Ved Jordarbejder, der ikke falder ind under Prislistens § 4, kan ved Akkordarbejder fordres udbetalt en Timeløn af 134 Øre, medens der ved andre Arbejder, for hvilke der ikke er foreskrevet Akkordpriser, kun kan kræves udbetalt 125 Øre.

Lyngby. Entreprenør Chr. Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Entreprenøren, der har udført et Vejmakadamiseringsarbejde med Anlæg af Cyklesti og Fortov paa Nærumvejen, nægter at godkende den af Arbejderne afleverede Akkordopgørelse, der udviser et Overskud paa Kr. 426,00, medens Entreprenøren kun vil betale Kr. 176,00 i Henhold til Overenskomsten.

Ved et Mæglingsmøde den 5. Januar foretoges en ny Opmaaling, hvorefter man enedes om, at Entreprenøren som Restgæld til Arbejderne betaler ialt Kr. 321,96.

Mariager. Mariager Landsogn: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet har nedsat Arbejdslønnen for et almindeligt Vejreparationsarbejde fra Kr. 6,00 til Kr. 4,00 pr. Dag og Betalingen for Slagning af 8 cm Skærver fra Kr. 6,00 til Kr. 4,00 pr. m³. Afdelingen har forhandlet uden Resultat. Afdelingen oplyser, at Kommunen faar Tilskud af Vejreparationsfonden til Arbejdets Udførelse. Efter nogen Korrespondance med Afdelingen forsøgtes en Forhandling med Sogneraadet, men Arbejdet laa paa daværende Tidspunkt stille. Den 6. Februar indberetter Forbundets Forhandlingsrepræsentant, at Arbejdet atter er paabegyndt, og at der nu udbetales en Timeløn af 105 Øre.

Odense A. Odense Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at den har forhandlet med de respektive kommunale Udvalg, under hvilke Rensning af Vandløb og Afgravning af Filter ved Rensningsanlægget i Ejby sorterer, om henholdsvis „Vandtillæg" og „Tillæg for svinsk og ildelugtende Arbejde", uden at disse Forhandlinger har ført til noget Resultat. Efter en meget langvarig Korrespondance med Kommunen, under hvilken vi meddelte den, at vi agtede at klage til Den faste Voldgiftsret over unødig Forhaling af Forhandlingerne, afholdtes den 23. November et Møde i Arbejdsgiverforeningen, ved hvilket man enedes om at lade Spørgsmaalene afgøre af en faglig Voldgiftsret.

Den 18. Januar afsagde Opmanden følgende Kendelse: Der tilkommer Arbejderne Tillæg til Timelønnen efter Særoverenskomsten af 10. Juni 1930 § 4 for Rensning af de under Odense Havne- og Kanalvæsen hørende Vandløb og Render, hvorimod der iøvrigt ikke tilkommer Arbejderne de af dem paastaaede Tillæg til Timelønnen.

Olsker. Olsker Sogneraad: Formanden for 6' Agitationskreds indberetter, at der skal slaas en Del Paksten til Brug ved Anlægget af en ny Strandvej gennem Olsker Kommune og henstiller, da der i den mellem Sogneraadet og Landarbejderforbundet gældende Overenskomst ikke er fastsat Akkordpriser for Slagning af Paksten, men „at Arbejdet udføres i Akkord efter Aftale", at Forbundet indleder Forhandling med Sogneraadet for at faa fastsat tilfredsstillende Akkordpriser.

Den 16. Januar indberetter Kredsformanden, der paa Forbundets Vegne har forhandlet med Sogneraadet, at Forhandlingerne er resulteret i, at de hidtil betalte Akkordpriser paa 200 og 250 Øre pr. m³ forhøjes til henholdsvis 250 og 300 Øre pr. m³.

Rødvig. Gaardejer Niels Andersen, Lillehedinge: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 6 af dens Medlemmer, der siden den 1. November har været beskæftiget hos Gaardejeren ved Grøftegravning (et Grundforbedringsarbejde, der er godkendt af Præstø Amts Grundforbedringsudvalg at udføre efter Akkordpriserne i Maribo Overenskomsten) aflønnes med 20 Øre pr. løbende Meter for Gravning til 120 cm Dybde (uden Tilspidsning, der betales med 5 Øre pr. l. m), uagtet Maribo Overenskomsten fastsætter en Akkordpris paa 25 Øre pr. l. m, og Overenskomsten af 8. Oktober 1931 med Drænningsmesterforeningen fastsætter en Akkordpris paa 31 Øre pr. løbende Meter.

Ved en af Forbundet foretagen Undersøgelse, hævdede Konsulenten, at Sugegrøften kun blev gravet i en Dybde af 95 cm, men det konstateredes ved Syn paa Stedet, at de hidtil gravede Grøfter har en Dybde af 130 cm, Spidsning incl. En Forhandling med Lodsejeren om en højere Betaling endte resultatløs.

Sagen paataltes derefter overfor Landbrugsministeriet, der i Skrivelse af 17. Januar meddeler, at Ministeriet ikke har bevilliget det omhandlede Grundforbedringslaan, men at man i Tilsagnsskrivelsen vil anføre en udtrykkelig Bestemmelse om, at det er en Betingelse for Laan og Tilskud, at der betales overenskomstmæssige Arbejdslønninger og Akkordpriser.

Rønne. Rahbækkeværket: Afdelingen anmoder om, at der for anlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) at Firmaet nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at der for Jernbetonstøbningsarbejdet ved Opførelsen af den ny Fabrik bliver betalt i H. t. Entreprenør-Landpriskuranten. Fabriken har tilbudt at betale den paa Værket gældende Timeløn 88 Øre plus 15 % Tillæg, men Afdelingen har afvist dette Tilbud.

2) at Fabriken kun betaler Værkets almindelige Timeløn, 88 Øre for Læsning af Jern og Træ i Rønne Havn. Afdelingen har krævet den for Arbejde i Havnen gældende Timeløn, 107 Øre, betalt for Arbejdet. Ved et Mæglingsmøde den 11' December enedes man om, at Arbejdet paa Havnen betales med en Timeløn af 107 Øre. Om Betalingen for Jernbetonarbejdet opnaaedes ikke Enighed, og da Enighed heller ikke opnaaedes ved et Forhandlingsmøde mellem Organisationerne, (Arbejdsgiverforeningen og D. A. F.) afgav Forbundet Strejkevarsler, hvilke Arbejdsgiverforeningen protesterede mod Lovligheden af og bebudede at ville indbringe Klage til Den faste Voldgiftsret saavel over det rejste Kravs Lovlighed som over Strejkevarslernes Lovlighed.

Ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen den 6' Januar erklærede Værkets Repræsentant at ville betale den af Arbejderne krævede Arbejdsløn fra Arbejdets Begyndelse da Kravene var rejst, dog med Forbehold af at indbringe Klagerne for Den faste Voldgiftsret. Herefter toges Strejkevarslerne tilbage.

Angaaende flere andre Uoverensstemmelser om Betalingen for Opførelsen af Fabriken afholdtes den 30' Januar et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om, at der for Aflæsning af Cement samt for Afforskalning, naar dette Arbejde udføres af Arbejdsmænd, betales en Timeløn af 121 Øre og at der for Læsning af Skærver i Brudet og for Aflæsning af Isolationsplader betales en Timeløn af 105 Øre.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 8 30.—4. 1934 39. Aarg.

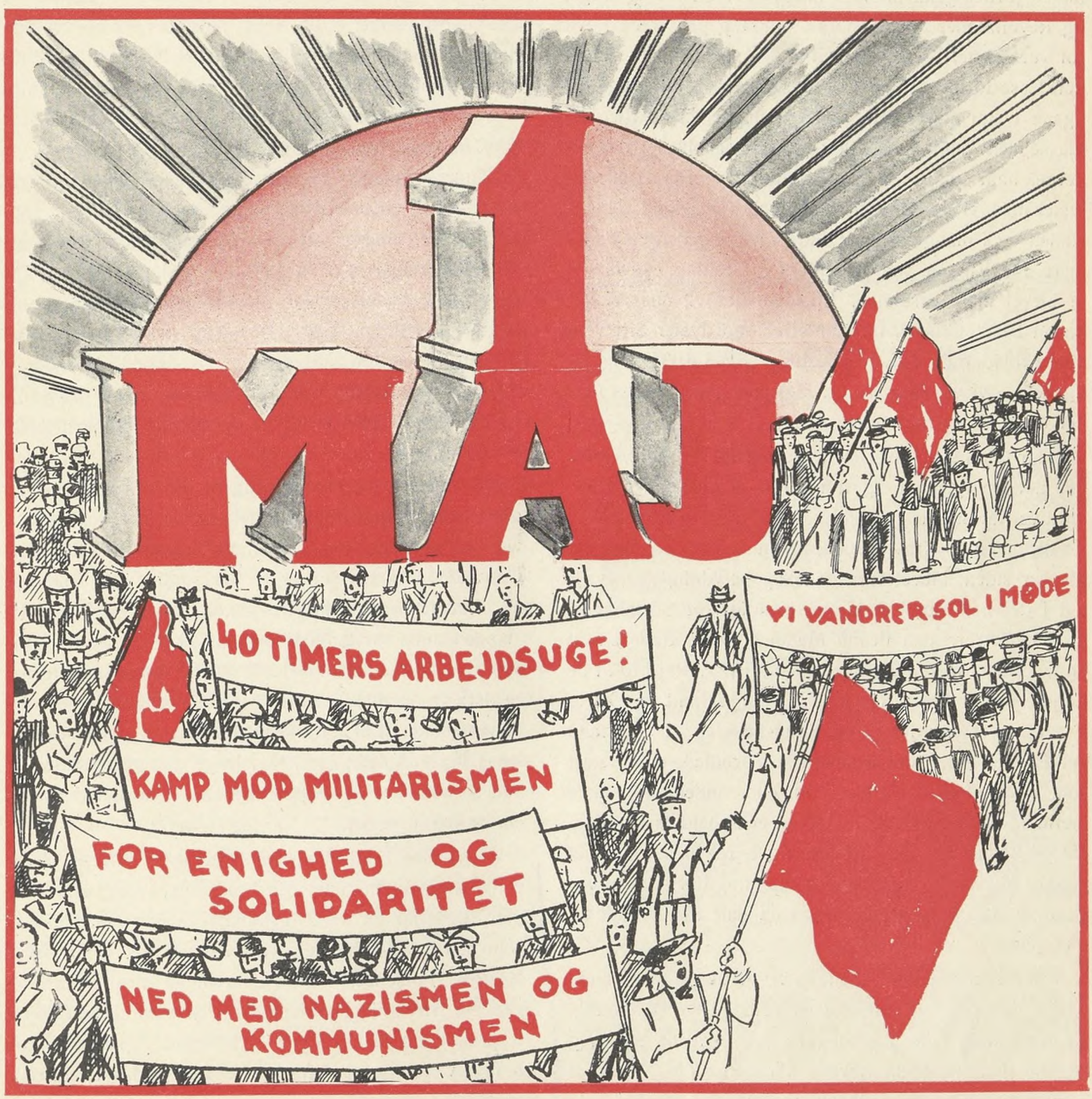

SOCIALISTISK TILLID TIL 1. MAJDAGEN, TRODS ALT!

I Aar er det 45 Aar siden, at en international Socialistkongres i Paris tog Beslutningen om hvert Aar at fejre den 1. Maj som en Festdag for Arbejderne. Dog skulde det ikke være en Festdag af saadan mere almindelig Art. Den var tænkt som en Fakkel, en Samlingens og Indvielsens Dag, og samtidig som en Protest mod Tidens Uret, og paa den skulde man fremkomme med sine uafviselige Krav. Det ene Aar gik efter det andet, Jorden gennemlevede mægtige Rystelser og Krige, og Revolutioner af allerstørste Omfang passerede Revu for vore Øjne, — men indenfor den socialistiske Arbejderklasse forblev Majtroen trods alt lige levedygtig. Og ogsaa i Aar fejrer alle Landes socialistiske Arbejderklasse den 1. Maj. Det har ganske vist lysnet i Rækkerne, naar vi ser ud over Jordkloden efter dem, der fester med. Hele Lande er faldet fra. I Tyskland, Østrig, Italien og i mange andre Lande vajer ingen røde Faner mere for Vinden paa Arbejdernes Festdag. Jovist, vi er blevet mere ensomme. Sjældent har vi, naar vi har kastet Blikket rundt, forefundet en saa dyster Situation paa Arbejdernes Verdens-Festdag som i 1934. Og alligevel — vi vil feste den 1. Maj paa gammeldags Maner trods alt og trods alle!

Naar vi nu staar overfor de vanskelige Forhold, trænger det Spørgsmaal sig frem: Har Majfestens demonstrative Karakter sat noget til af sin Kraft og Betydning? Er denne Dags Krav, saaledes som de blev opstillet for 45 Aar siden, blevet forældede og betydningsløse? Er det i det hele taget endnu nødvendigt for Socialismen at demonstrere paa denne Maade? Disse Spørgsmaal er saa meget mere berettigede, som den 1. Maj i to af de Lande, der er blevet fascistiske — Tyskland og Østrig — er blevet ophøjet til en Stats-Festdag. I Tyskland ved Efterabelse af det socialistiske Forbillede og i Østrig som Forfatningsdag eller af en eller anden hidtil ikke nærmere opklaret Grund. Herved er Arbejdets Festdag, saaledes som den blev opfattet og fejret af os, kommet noget i Miskredit. Men fordi man endog har stjaalet vor Festdag fra os, vil vi dog ikke i mindste Maade lade os gaa paa.

Men paa den anden Side maa vi saa meget desto mere beskæftige os med Majfestens principielle Betydning. Er den gamle Tids Majfest forældet? Lad os en Gang se paa det. Igennem Aartier har den store Masse af Haandens og Aandens Arbejdere demonstreret for Forkortelse af Arbejdstiden (8-Timersdagen), for den mest vidtgaaende Beskyttelse af Arbejdskraften, for Verdensfreden og for Socialismen. Er det altsammen forældet og ikke mere tidssvarende? Aldeles ikke! Ganske vist er 8-Timersdagen blevet en Kendsgerning i de fleste Industrilande, men alligevel er der Erhverv og hele Lande, hvor der arbejdes længere end 8 Timer pr. Dag eller 48 Timer om Ugen. Tænk paa Japan, hvor en Arbejdstid paa 10 til 12 Timer er Regelen. I Forbindelse med de lave Lønninger opnaar dette Land herigennem Muligheden for gennem uhørt lave Varepriser at underbyde alle andre Lande. Dog, i en Tidsalder, hvor Produktionen er gennemrationaliseret, hvor Maskinerne anvendes i udstrakt Grad, og hvor Menneskets Arbejdskraft er væsentligt forøget, er Nedsættelsen af Arbejdstiden ikke længere bundet til 8 Timer. 40-Timersugen, ja 36-Timersugen er i sigtbar Nærhed, og heri ligger jo en af de allerbedste Muligheder for at formindske Antallet af arbejdsløse Mennesker. Og fordi Forkortelsen af Arbejdstiden er i Forgrunden under Drøftelserne i alle Lande, netop derfor er dette Aars Majfest egnet til i hele Verden at give dette vigtige Krav tilstrækkeligt Eftertryk. Derfor skal der den 1. Maj 1934 højt og tydeligt demonstreres for Forkortelse af Arbejdstiden og som Følge deraf ogsaa for Formindskelse af Arbejdsløsheden.

Hvorledes staar det egentlig til med Beskyttelsen af den menneskelige Arbejdskraft? Er vi virkelig naaet saa vidt, at der ikke behøver at ske mere indenfor dette Omraade? Ak nej, Farer er der stadig mere end nok af. Lovgivningen om Arbejderbeskyttelse er endnu i mange Lande for langt tilbage, til at man kan betragte den som fuldkommen. Selv de af det internationale Arbejdsraad opstillede Normer og Retningslinier er kun blevet godkendt af forholdsvis faa Lande, og der er saaledes ingen Anledning til at stryge dette Grundkrav af den sosialistiske Festdags Program. Tværtimod maa vi stadig fremføre det.

Er maaske Freden mellem Nationerne sikret? Vi vover at fremkomme med den Paastand, at ingensinde siden 1914 har en ny Krigskatastrofe været saa aktuel, som den er i Øjeblikket, hvor Arbejderne ruster sig til Majfest. Folkenes Forbunds aarelange Bestræbelser for gennem Afrustningskonferencer at kommandere Stop til Kaprustningerne har været et eklatant Fejlslag. Aldrig har vi været fjernere fra en generel og for alle Lande bindende Overenskomst vedrørende Nedsættelse af Rustningerne, end vi er for Tiden. Vi befinder os tværtimod i en Rustningsfeber, som vi ikke har kendt Magen til i

Aartier, med Undtagelse af under Verdenskrigen. De blodige internationale Bestræbelser oplever en Højkonjunktur. I Rustningsindustrien er flere Mennesker beskæftiget end nogensinde tidligere. Der ligefrem optaarnes Dynger af død- og fordærvbringende Granater; Giftgasfabrikerne er fuldt beskæftiget, Flyvemaskiner og Fartøjer af enhver Art er i store Masser fuldt færdige eller behøver bare hurtigt at blive monteret for at være parat til Brug. Krudtet staar tørt i Tønder og Fade, — der skal blot en Gnist til at bringe det til at eksplodere og saaledes fremkalde en ny, frygtelig Verdensbrand. Derfor har der for den fremadskridende og skolede, socialistiske Arbejderklasse aldrig været et belejligere Tidspunkt til at demonstrere for Afrustningen og den sande Verdensfred end netop i Maj i Aar. Ethvert Kulturmenneske burde slutte op om denne betydningsfulde Demonstration.

Gør vi os latterlige, naar vi under Diktaturets Feberkamp rejser Socialismens Krav og betoner vore Meninger? Hvor har man haanet Marxismen og Arbejderklassen, som var grebet af den, — den Arbejderklasse, hvis Udbytning fra de autoritative Regeringers Side blev fremholdt som den mest paakrævede Forholdsregel! Med de skarpeste Midler, med Død og Fordærv er man gaaet til Værks overfor Socialismens Tilhængere. Lig dækker denne heroiske Kamps Slagmark; Fængsler, Tugthuse og Koncentrationslejre gemmer den socialistiske Tros stakkels Ofre. Medens man saaledes fik Berserkergang overfor Socialisterne, var man selv tvunget til, navnlig paa det økonomiske Omraade, at anvende socialistiske Forholdsregler. Ser man paa Amerika eller paa ethvert andet Land — de fascistiske Lande i Renkultur ikke at forglemme — vil man konstatere, at Forholdsreglerne til Igangsættelse af Samfundsmaskineriet, til Bekæmpelse af Samfundskrisernes Følger, er taget fra den socialistiske Tankeverdens Arsenaler. Paa eget Initiativ har man kun kunnet gøre meget lidt paa dette Omraade, og den Smule, der er blevet gjort, har været elendigt. Naar vi derfor skal komme de kapitalistiske Heksemestres Evneløshed til Livs, saa skal vi den 1. Maj højt og tydeligt protestere mod deres Simili-Socialisme, som vil søge at frelse den kapitalistiske Samfundsorden, og saa meget mere energisk rejse den *rene Socialismes* Krav, der er bygget paa Frihedens jernhaarde Grund, paa Rettigheder og Menneskekærlighed. Saaledes er og bliver den socialistiske Majtanke en Fakkel, der skal lyse foran os i denne bedrøvelige Tid.

Ude omkring spirer og grønnes Naturen. Overalt rører de nye Kim, som er i deres Vorden, paa sig. Fuglene jubler, som vilde de stærkere og inderligere end før hilse Naturens Vækst og Foraarets Komme Velkommen. Ogsaa i Menneskets Hjerte er der et nyt Liv, der rører paa sig. Dog, alt for tidligt kaldes vi ned igen paa den nøgne, ukærlige og hadefulde Jord. Omkring os raser en Kamp af alle og mod alle. Den kæmpende og fremadtrængende Arbejderklasse er i mange Lande blevet frit Bytte for Despoter. Man tror, at man ved Hjælp af vanvittig Rasen og modbydelige Beskyldninger kan træde Arbejderklassens Bevægelse i Støvet. Og i denne Situation ruster vi os til Arbejdets Verdens-Festdag! Med Trods paa Læben og jernhaard Vilje holder vi fast paa vor Overbevisning og paa vor Tro. De kan hænge, pine og plage os, men Aanden kan de ikke dræbe. Vi vilde være fejge Kujoner, hvis vi af den Grund skulde lade os skræmme! Tværtimod vi siger med Digteren Freiligrath den 1. Maj disse Ord udover hele Jorden:

„Alligevel er vi frejdige og vel til Mode,
og taber ikke Hovedet, — trods alt!
Dybt i Brystet holder Vredens Glød
os varme, — trods alt!
Vi ryster lidt: det var et ubehageligt Vindpust,
og intet andet, — trods alt!"

VEJBY-TIBIRKE AFDELING:

15. AARS STIFTELSESDAG

I det nordlige Sjælland, hvor mægtige Banker taarner sig op i bølget Form, som var de dannet af Sø i fraadende Storm, ligger de smaa Landsbyer Vejby og Tibirke, gemt i lave Dale, tilsyneladende kun fattigt Agerland uden Præg af Plads for Arbejdere, hvis Arbejdsform er det egentlige Arbejdsmandsarbejde, men desuagtet er vort Forbunds organisatoriske Indflydelse og Udbredelse allerede for 15 Aar siden trængt frem ogsaa her, idet Stedets Arbejdere da blev klar over, at kun Samarbejde og Fællesskab var i Stand til at skaffe forbedrede Levevilkaar for dem og deres.

I 1919 den 3. Maj blev Vejby-Tibirke Afdeling dannet, og i de 15 Aar, der er gaaet siden da, har der været ført en hidsig Kamp med de stedlige Arbejdsgivere, og specielt med Sogneraadene, for at faa respekteret de tarifmæssige Lønaftaler. Ikke mindst Sogneraadene har med deres udprægede Landbointeresser med Hænder og Fødder modsat sig Arbejdernes berettigede Krav, men det er dog lykkedes at faa selve Vejby-Tibirke Sogneraad til at indgaa paa Betaling af tarifmæssig Timeløn, medens det konservative Ramløse-Annisse Sogneraad fremdeles mener at kunne vende det døve Øre til.

Afdelingen arbejder dog ufortrødent videre paa Organiseringen af de enkelte Arbejdere paa Egnen, som endnu ikke har fundet deres Plads blandt Kammeraterne, og den Tid er sikkert ikke fjern, da selv den sidste Skanse, som lægger sig hindrende i Vejen, maa falde.

Vi ønsker Afdelingen til Lykke med de første 15 Aar og føjer dertil Ønsket om fortsat Fremgang i kommende Tider.

25 AARS JUBILÆUM

Den fjerde Maj 1909 startedes Chaufførernes Fagforening, og den kan saaledes i næste Maaned fejre 25 Aarsdagen for sin Bestaaen.

Til en vis Grad begunstiget af Overgangen fra Heste-

Thorvald Petersen.

køretøjer til Automobiler har C. F.'s Agitationsmarked og Udvidelsesmuligheder gennem Aarene været stadig voksende, og i Dag indtager C. F. med sine cirka 5000 Medlemmer en smuk Position som den næststørste Fagforening i Danmark.

Forretningsfører i D. A. F. Thorvald Petersen bestred i 20 Aar Pladsen som Formand for C. F. og gjorde paa sin rolige og sindige Maade et betydeligt Arbejde for Chaufførstanden. Som mangeaarig Borgerrepræsentant og Hovedbestyrelsesmedlem i D. A. F. skabte Thorv. P. den fornødne Forstaaelse og Anerkendelse af Chaufførernes daglige enerverende Arbejde, og hans Forhandlingsdygtighed skaffede under Konflikter og Overenskomstforhandlinger altid uomtvistelige Goder for „Rattets Mænd", det være sig Droske- som Vare- og Lastvognschauffører.

Da han i 1929 blev Forretningsfører i D. A. F. overlod han til sin Efterfølger, den nuværende Formand Jul. Nielsen en talmæssig stærk Organisation, som dog i 1931 blev formindsket med 1200 Droskechauffører, som i fuld Forstaaelse med C. F. dannede deres egen Fagforening under Forbundet.

Jul. Nielsen har gennem de sidste fem Aars stadig forværrende Kriser med Dygtighed taget Arven op og gennemført forskellige af Tiden paakrævede økonomiske og kulturelle Forbedringer. Organiseringen af Lillebilchaufførerne, der gennem mange Aar betragtedes som en Pariakaste, drev Jul. Nielsen med en Ihærdighed og mange Gange med den fornødne Haardhed. Resultatet i Dag er ca. 1000 organiserede Lillebilchauffører, for hvem der gennem 100 nyoprettede Overenskomster er skabt Lønforhøjelser, nedsat Arbejdstid o. s. v. De uorganiserede Vare- og Lastvognschaufførere fik heller ikke Lov til at unddrage sig den Pligt, der paahviler dem som kørende Arbejdere. Mange er i Aarenes Løb „hængt i Taarnet for urent Trav", og de fleste maatte give op i den haabløse Kamp mod Organisationen. De er i Dag Medlemmer og er blevet bibragt den fornødne solidariske Forstaaelse.

I Erkendelse af Fagbevægelsens Mission som en kulturel saavel som en økonomisk Faktor i Klassekampen, har C. F.s Ledelse i de sidste fem Aar drevet et intensivt Oplysningsarbejde. Gennem Foredrag, Film, Højskolekursus og Studiekredse er der skabt en Forstaaelse og Klarhed af Arbejderklassens Struktur, Kamp og Maal. Generalforsamlingernes rolige og nøgterne Bedømmelse af de opkastede Problemer er den bedste Tak og Anerkendelse, Medlemmerne bringer C. F.s Ledelse for dens energiske Initiativ paa dette Omraade.

Et Folkefærd som Chaufførerne, der dagligt er i nøje-

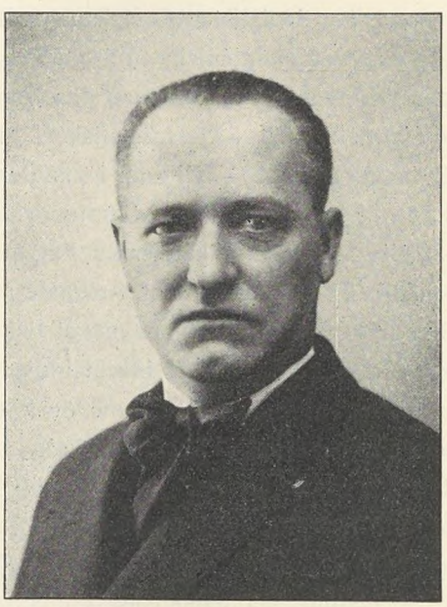

Julius Nielsen.

re Kontakt med det store Publikum, skal nødvendigvis altid have Offentlighedens Bevaagenhed, og det kan roligt hævdes, at Jul. Nielsen aldrig har forsømt nogen Lejlighed til at paapege Nødvendigheden af begrænset

Arbejdstid, godt og gennemkontroleret Materiel, for der igennem at skabe et sikkert og aarvaagent Led i Storbyens Trafik.

Skønt C. F. kvantitets- og kvalitetsmæssig maa betegnes som en meget stærk Organisation indenfor dansk Arbejderbevægelse, er dog de daglige Problemer saa mange og forskelligartede, at Chaufførerne, Medlemmer saavel som Ledelse, stadig maa fortsætte det paabegyndte Propagandaarbejde for at bevare den Standard, der er erhvervet gennem de forløbne 25 Aar.

„Chaufførernes Fagforening" boede i mange Aar — under meget beskedne Forhold — i en lille 2 Værelsers Lejlighed i Nansensgade 36, St.

Med den stærke Tilvækst af Vare- og Lastvognschaufførerne i Aarene 1916—20 var Organisationen nødsaget til at udvide Kontorforholdene og flyttede da til „Dansk Arbejdsmands Forbund"s Ejendom i H. C. Andersensgade 10, hvor de boede indtil November 1933. Forholdene i H. C. Andersensgade havde i de senere Aar været for smaa for vor københavnske Afdeling, hvorfor de flyttede til Rosenørnsallé 14 i „De samvirkende Fagforbund"s smukke Bygning, hvor de nu forhaabentlig kan slaa sig til Ro for et Stykke Tid, selv om Organisationen fortsætter sin rivende Udvikling i Medlemsantal.

Paa Jubilæumsdagen vil 3 af Medstifterne nemlig: Forretningsfører Th. Pedersen, Kassererassistent L. Hultquist og Chauffør P. Jensen samtidig kunne fejre deres 25-aarige Medlemsskab i „C. F.", og Afdelingen vil paa forskellig Vis hædre dem for deres Arbejde i og Trofasthed mod Organisationen igennem et kvart Aarhundrede

Paa Jubilæumsdagen bringer vi Chaufførernes Afdeling en Tak for Samarbejdet i den Tid, som er gaaet, og føjer hertil Ønsket om fortsat Fremgang i de kommende Aar.

Ekspeditionskontoret.

— 1. MAJ —

Nu springer Vaaren fra sin Seng,
slaar ud sit gyldne Solskinshaar,
nu drømmer Jorden Morgendrøm,
som Klokker de smaa Kilder gaar!

Nu springer Livets Porte op,
de Porte paa den store Stad,
og den, som sad i armest Kaar,
gaar ud at le sig rig og glad.

Der synger under Himlens Blaa
en Lærkehær, et Jubelkor;
der strømmer fra den store Stad
en Skare ud, hvor Solskin bor!

Den kommer fra de lumre Rum,
hvor Hjul og Rem for Lærke sang,
hvor mødigt Slid og kunstigt Lys
fik gjort den skumle Dag saa lang.

Der gaar de Mænd, hvis Mod blev spændt
i Sele for et Brød at faa,
de Kvinder, som sled Barmen gold
for Ild i Ovnen til de smaa;

der gaar de Mænd — nu, da hvert Straa,
som traadtes ned, staar rankt og rundt, —
at kræve det Par Timers Fred,
der atter aander Blodet sundt;

der gaar de Kvinder — nu hver Blomst
kærtegnes af den milde Vind —
at kræve Hvile, at det Barn,
de føde skal, faar Rosenkind!

Og over Stadens Skorstensskov,
hvor tusinde Maskiner sang,
der lyder for en enkelt Dag
de frie Markers Fuglesang.

Se, det er Vaar, med Ret for hver
at fange Sol og sætte Frugt!
den Stund, da mindste Puppe faar
et Vingepar til Sommerflugt!

Se, det er mer' end døgnkort Vaar!
det er den vide Fremtids Krav:
Ret til at nyde Livets Sol
for den, som Skæbnen Livet gav!

Viggo Stuckenberg.

MAJDEMONSTRATIONEN 1934

Forretningsudvalget for de samvirkende Fagforbund i Danmark har sendt Fagorganisationerne et saalydende Cirkulære:

Med Begivenhederne i den øvrige Verden som Baggrund er der i Aar den størst mulige Anledning til at demonstrere Arbejderklassens Enhed. De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg opfordrer derfor alle danske Arbejdere til at fejre Majdagen ved almindelig Arbejdshvile og Demonstrationer overalt i Landet, hvor det er muligt.

Forholdene Verden over er præget af den højtspændte økonomiske Krisesituation. Overalt gærer og syder det — overalt søger Arbejdernes Fjender at udnytte den af Forholdene voksende Nød og Utilfredshed til at lægge Demokratiet for Had, og hvor de har følt sig stærke nok, har de fejet det til Side og gennemført Diktaturet, hvorunder Arbejderklassen er trængt tilbage til Fortidens Trællekaar, hvor ethvert Krav om Frihed og social Retfærdighed bringes til Tavshed ved Voldshandlinger og Blodsudgydelser.

Skal danske Arbejdere gøre sig Haab om at undgaa tilsvarende Tilstande, maa Enhed og Sammenhold bevares, thi kun derved kan Demokratiet — Friheden og Folkestyret — værnes.

Danske Arbejdere maa, som en enstemmig Protest imod de af Magthaverne skabte Tilstande, manifestere deres Stilling ved i Titusindtal at samle sig om Fanerne den 1. Maj, saaledes at det bliver gjort vore Modstandere forstaaeligt, at vi ikke er til Sinds frivilligt at afgive en eneste af de Skanser, det gennem Demokratiet har været muligt at erobre, og at vi fortsat vil sætte ind for Gennemførelsen af Forholdsregler, der kan bringe os ud af de af det kapitalistiske Samfundssystem skabte kaotiske Tilstande og over i saadanne, hvor det nuværende Produktions- og Fordelingssystem afløses af et System, hvis Grundprincip bliver Tilfredsstillelsen af Menneskehedens almene Behov.

Forretningsudvalget retter derfor sin kraftigste Appel til Arbejderne i By som paa Land om at fejre 1. Maj — Arbejderklassens internationale Fest- og Demonstrationsdag — og man henstiller til Fagforeningerne, i Forbindelse med de socialdemokratiske Partiforeninger, gennem Fællesorganisationerne at foranstalte Møder, eventuelt i Forbindelse med Procession gennem Gaderne.

DANSK ARBEJDSMANDS FORBUNDS 22. KONGRES

aabnedes den 24. Marts 1934 Kl. 10,30 Fm. i Arenateatret, København, med følgende

Dagsorden:

1. Kongressens Aabning.
2. Kongressens Konstituering.
   a. Valg af Mandatudvalg.
   b. Vedtagelse af Forretningsorden.
   c. Valg af 3 Dirigenter og 4 Sekretærer.
3. a. Forligsmandsforslaget af 14. Marts 1934.
   b. Forslag fra Hovedbestyrelsen i Tilknytning til Forligsmandsforslaget.

Formanden aabnede Kongressen og bød velkommen. Han udtalte nogle smukke Mindeord om Hovedbestyrelsesmedlem C. Mathiesen, Odense, som midt i sit Arbejde for Forbundet var afgaaet ved Døden.

Forsamlingen rejste sig.

Som Dirigenter valgtes Forretningsførerne **Vald. Pedersen, Carl Hansen** og **Chr. Larsen.**

Vald. Pedersen overtog Dirigenthvervet.

Som Sekretærer valgtes Sekretærerne **Otto Jespersen, Rich. Børgesen** samt Hovedbestyrelsesmedlem **Frants Petersen, Næstved,** og Revisor **Th. Gath.**

Til Mandatudvalg valgtes følgende: **Rasmus Steen,** Trælagerarbejderne, København, **Niels Christensen,** Støberiarbejderne, København, **Laurits Petersen,** Assens, Fyen, **Christoffer Mortensen,** Horsens A., **Chr. Nielsen,** Hjørring, **Carl Jensen,** Holbæk, Sekretær **Viggo Eigtved,** Bogholder **N. Chr. Nielsen** og **Emil Nissen,** Aalborg.

Følgende Forretningsorden vedtoges:

1. Møderne ledes af 3 Ordstyrere og 4 Sekretærer. Hvert Møde ledes af en Ordstyrer med Bistand af 2 Sekretærer. Ordstyrerne ordner indbyrdes Mødernes Ledelse.

Adgangen til Kongressen sker ved Adgangskort og ved Afkrydsning paa dertil indrettede Lister forinden hvert Mødes Aabning.

2. Ved alle Afstemninger gælder simpel Majoritet. Herfra undtages dog Mæglingsforslag stillede af Forligsmændene; idet de i Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder af 17. Jan. 1934 i dennes § 7 anførte Afstemningsregler er de gældende.

Den ledende Ordstyrer søger saa vidt muligt at faa det foreliggende Spørgsmaal behandlet til Ende, inden det paagældende Mødes Afslutning. Han har Ret til — efter en forgæves Paamindelse — naar en Taler ikke holder sig til den foreliggende Sag, at fratage ham Ordet.

Den ledende Ordstyrer kan ligeledes stille Forslag om Diskussionens Afslutning med de indtegnede Talere, ligesom han kan stille Forslag om begrænset Taletid. Saadanne Forslag kan ogsaa fremsættes af mindst 10 Delegerede.

3. Naar det er vedtaget at slutte Diskussionen med de indtegnede Talere, kan der ikke indtegnes andre Talere end Ordføreren for henholdsvis den forslagsstillende Afdeling og Hovedbestyrelsen, ligesom der heller ikke, efter at Afslutning er vedtaget, kan indbringes nye Forslag. Afdelinger, der har flere end een Repræsentant, maa vælge sin Ordfører — eventuelt en Flertals- og en Mindretals-Ordfører — og kun denne kan faa Ordet i samme Sag.

4. Mødets Dirigent kan til enhver Tid sætte Forslag om indskrænket Taletid under Afstemning; vedtages denne, gælder den Regel, at ingen Taler kan have Ordet mere end 5 Minutter ad Gangen og ikke udover 2 Gange i samme Sag; herfra undtages dog Ordføreren for henholdsvis Forslagsstillerne og Hovedbestyrelsen.

5. Talerne maa forlange Ordet skriftligt.

6. Forslag og Ændringsforslag skal indleveres skriftligt til Ordstyreren i 2 Eksemplarer og være underskrevet med Forslagsstillerens Navn samt Navnet paa den Afdeling, han repræsenterer. Sekretærerne fører Kongressens Protokol, **som kun maa indeholde Diskussionsemnerne og Ordførernes Motiveringer samt de i Forbindelse hermed tagne Beslutninger.**

7. Møderne holdes fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 11½ Formiddag og fra Kl. 1½ til Kl. 5½, de begynder uden Hensyn til de mødtes Antal. Ordstyrerne har Ret til at ansætte Aftenmøder, naar de skønner det hensigtsmæssigt.

8. Delegerede, der udebliver fra et eller flere Møder uden anmeldt, godkendt Forfald, mister Diæterne for den eller de paagældende Dage.

Hartvig Sørensen, Jord- og Beton, Kbh., vilde foreslaa, at man her tog Stilling til Spørgsmaalet om en Indkaldelse til ekstraordinært Delegeretmøde i Arbejdsløshedskassen til Behandling af Sagen angaaende Dispensation fra Bestemmelserne vedrørende 26 Ugers og 10 Maaneders Beviserne.

Formanden meddelte, at Hovedbestyrelsen arbejdede med denne Sag, og at der vilde blive Lejlighed til, inden vi skilles, at komme ind herpaa.

Formanden meddelte, at det, der nu skulde tages Stilling til, var det foreliggende Forligsmandsforslag, og gav et Overblik over Lønsituationen, som den havde udviklet sig i Tiden fra Efteraaret 1932, da Arbejdsgiverne krævede 20 pCt. Reduktion, og da Situationen mundede ud i, at samtlige Overenskomster fornyedes.

Fra Organisationernes Side stillede man sig paa det klare Standpunkt overhovedet ikke at forhandle om Lønreduktion, og Situationen mundede ud i den af Rigsdagen vedtagne Lockout-Lov.

Paa Baggrund af det, der her var sket, var den Lønsituation, vi nu var i, opstaaet, og her krævedes ikke generelle Lønreduktioner, men derimod noget, man kaldte for Tilpasning, i Særdeleshed under Henvisning til Konkurrencen mellem de organiserede og uorganiserede Arbejdsgivere, og her viste sig en Tendens hos særlig Haandværksmestrene til at frigøre sig for Overenskomsterne, og i Stedet gennemføre Aftaler mellem den enkelte Haandværksmester og hans Arbejdere, eventuelt distriktsvis. Arbejdernes Repræsentanter saa en Fare heri, idet det kunde medføre en Spaltning af Arbejderne, hvorfor man stillede sig paa det samme Standpunkt som tidligere: overhovedet ikke at forhandle om Lønreduktioner.

Formanden kom derefter ind paa en Omtale af den Overenskomst, som i 1930 sluttedes med Entreprenørforeningen, og som var et mægtigt Fremstød for vore Medlemmer i Provinsen. Arbejdsgiverne havde da ogsaa siden vist sin Vilje til at komme bort fra den, og det var Formandens Opfattelse, at hvis man havde indladt sig paa en Forhandling paa et andet Grundlag, vilde man

ikke have undgaaet Lønreduktioner paa flere af disse Omraader.

Denne vor Stilling har medført, at vi i Dag staar med et Forligsforslag, som ikke indeholder Lønreduktioner for vore Medlemmer. Dette er dog ikke gaaet saa helt glat, thi der har indenfor Arbejdsgiverkredse været en Fløj, som viste udpræget krigeriske Tendenser, og disse gav sig Udslag i, at der fremsendtes Lockout-Varsler, der bragte Forligsmanden til at tage Affære og indkalde eventuelle Ændringer til Overenskomsterne, samtidig med, at han opfordrede Parterne til at gaa ind i en Realitetsforhandling. Vi fastholdt imidlertid vor Stilling: ingen Forhandling, hvad der medførte, at Forligsmanden selv maatte optage Forhandling med Parterne. Under disse Forhandlinger, som vi jo ikke kunde modsætte os, havde vi uvurderlig Nytte af de Oplysninger, vi fik gennem de til Afdelingerne udsendte Spørgeskemaer, idet de gav Stof til Imødegaaelse af Arbejdsgivernes Paaberaabelse af Konkurrenceforholdene.

Mødet hævet.

Otto Jespersen, **Th. Gath,**
Sekretærer.

KONGRESSENS 2. MØDE aabnedes den 24. Marts 1934 Kl. 13,30.

Dirigent: Chr. Larsen.

Protokollen over Kongressens 1. Møde oplæstes og godkendtes.

Formanden for Mandatudvalget, **Viggo Eigtved,** aflagde derefter Beretning om Udvalgets Arbejde.

Der kunde paa Kongressen fremmøde:

452 Delegerede fra Afdelingerne,
36 „ „ Hovedbestyrelsen med Sekretærer og Revisorer.

Ialt **488 Kongresdeltagere** og **9 Gæster.**

Heraf var mødt **451 Delegerede fra Afdelinger.** (Glostrup var ikke mødt).

Af Hovedbestyrelsen, Sekretærer og Revisorer var mødt 34 Delegerede, idet Forretningsfører Th. Pedersen og Sekretær Niels P. Hansen var sygemeldte.

Mandatudvalget indstiller, at Assistent **Lindberg Pharsen** ikke deltager i eventuelle Afstemninger.

Der var saaledes fremmødt ialt

484 Delegerede,

der var stemmeberettigede paa Kongressen.

Mandaterne var prøvede, og der var ingen Anledning til Bemærkninger, hvorfor Mandatudvalget vilde indstille samtlige Mandater til Godkendelse.

Mandaterne godkendtes.

Dirigenten ønskede den Delegerede fra Korsør, Johs. Jensen, Korsør, til Lykke i Anledning af hans Fødselsdag og overrakte ham paa Kongressens Vegne en Buket Blomster.

Formanden fortsatte derefter sin ved sidste Mødes Slutning afbrudte Forelæggelse af Forligsforslaget, idet han paaviste, at Byggefagene i stor Udstrækning havde arbejdet under de gældende Tariffer. Naar man ser paa det foreliggende Forligsforslag, vil man bemærke, at dette vil indeholde visse Indskrænkninger i Akkordarbejdet for vore Medlemmer, men dette betyder i Realiteten intet, da Akkordarbejdet ikke var gennemført, men Priserne kun eksisterede paa Papiret.

Formanden omtalte derefter de i Forligsforslaget indeholdte Bestemmelser og udtalte som sin Mening, at man ikke havde Anledning til at nære Ængstelse for disse Bestemmelser. Det vilde medføre noget Arbejde for vore Kontorer, men dette var ikke værre, end vi kunde komme igennem det, og dette kunde i hvert Fald ikke motivere en Forkastelse af Forslaget.

Formanden pegede derefter paa, at det maaske kunde synes hasarderet, at Hovedledelsen havde taget den Stilling ikke at ville forhandle, men man havde hele Tiden haft Forslag udarbejdet, forsaavidt Forbundet skulde blive tvunget ind i en Forhandling, men vi har altsaa holdt Linien, og det foreliggende Forligsforslag er, naar alt tages i Betragtning, saaledes, at det vilde være uforsvarligt at forkaste det.

Dirigenten meddelte, at man nu kunde gaa over til Diskussionen, men at denne kun drejede sig om det foreliggende Forligsforslag.

Svend Johansen, Jord- og Beton, Kbh., udtalte, at man burde se paa Forslaget som en Helhed, der ikke alene angik Arbejdsmændene. Konstaterede, at der havde været en eksemplarisk Enighed mellem Arbejderrepræsentanterne, da de gik til Forhandling, men mente ikke, de havde været i Overensstemmelse med deres Medlemmer. Taleren anførte som Bevis herfor, at hans Afdeling ved en Generalforsamling havde besluttet at opsige Overenskomsten, bl. a. for at faa Arbejdstiden nedsat, under Hensyn til deres mange arbejdsløse Kammerater. Overenskomsten var til Trods herfor ikke blevet opsagt, og heraf fremgik det tydeligt, at vore Ledere ikke havde været i Overensstemmelse med Medlemmerne. Gjorde endvidere opmærksom paa, at de ændrede Prisforhold gjorde en Forhøjelse af Lønningerne nødvendig.

Taleren kunde ønske en nærmere Forklaring af den i Forligsforslaget indeholdte Bestemmelse vedrørende Nedsættelsen af Nævn.

Taleren vilde iøvrigt protestere imod, at Forligsforslaget for Arbejdsmændenes Vedkommende afgøres af en Kongres, idet Forslaget burde afgøres ved en Uraf-stemning blandt alle Forbundets Medlemmer. Sluttede med at anbefale Kongressen at stemme Nej til Forslaget og fremsatte en saalydende

RESOLUTION.

Kongressen fastslaar, at naar Hovedbestyrelsen enstemmigt kan anbefale det af Forligsmanden fremsatte Forslag til Vedtagelse, da er den ikke i Kontakt med Medlemmernes Opfattelse og Interesser.

Kongressen protesterer mod den Holdning, Hovedbestyrelsen har indtaget under hele Behandlingen af Overenskomsterne, og betragter det som Sabotage mod Medlemmernes Interesser, naar Hovedbestyrelsen ikke har taget Generalforsamlingernes Beslutninger om Opsigelse med Krav om Arbejdstidsforkortelse og Lønforbedringer til Følge.

Kongressen kræver derfor, at Forslaget forkastes, samt at der ikke vedtages noget Forlig, uden disse Krav er taget til Følge og Medlemmerne gennem en Uraf-stemning har givet deres Mening tilkende.

Dirigenten meddelte, at denne Resolution ikke kunde komme til Behandling. Her kunde kun stemmes Ja eller Nej til Forslaget.

Hartvig Sørensen, Jord, Kbh., udtalte, at ca. 70 pCt. af de organiserede danske Arbejdere havde en Fortjeneste, som i 1933 ligger under 2000 Kr., samtidig med, at der havde fundet en væsentlig Prisstigning Sted, hvilket gav en reel Reduktion. Var af den Opfattelse, at man burde benytte den Lysning indenfor Industrien, som var konstateret bl. a. af Formanden, til at forsøge et Fremstød for en Forhøjelse af de bestaaende Løn- og Arbejdsforhold.

Taleren sluttede med at anbefale at stemme Nej til Forslaget.

Hintse, Skibsværftsarb., Kbhvn. Taleren udtalte, at hans Afdeling havde vedtaget Overenskomstens Opsigelse og fremsendt denne til D. A. F., men havde faaet Opsigelsen tilbage med Meddelelse om, at den ikke kunde tages til Følge.

Anbefalede Kongressen at forkaste Forligsforslaget.

Jensen, Nakskov A., oplæste en Resolution, som var vedtaget i hans Afdeling. Anbefalede at stemme imod Forliget.

alle Fagene kunde finde ind i Sammenslutningen, hvor de retteligt hørte hjemme. Angaaende sin Stilling til det foreliggende Forslag vilde Taleren sige, at han vilde stemme Ja til Forslaget, og denne hans Stilling var fuldt ud dikteret af fornuftsmæssige Grunde. Paapegede, at selv de saakaldte revolutionære Blade for ganske nylig havde skrevet, at trods alt laa de danske Arbejdere stadig over de fleste andre Lande, lønmæssig set. Anbefalede at stemme for Forslaget.

Søren Petersen, Isoleringsarb., Kbhvn., var utilfreds med, at det foreliggnde Forslag omfattede andre end

Kongressens Dirigenter og Sekretærer.

Vald. Sønderholm, Frb. komm., vilde beklage, at Forslaget ikke var udsendt til Afdelingerne, men maatte forudsætte, at Ledelsen havde haft sine Fornuftsgrunde hertil. Omtalte nogle lokale Forhold, som han vilde anbefale Hovedledelsen at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Taleren maatte beklage, at vi her skulde tage Stilling til Forslaget, som angaar andre Fags Arbejdere.

Oskar Nielsen, Støberiarb., Kbhvn., var af den Opfattelse, at den Slags Forslag altid burde udsendes til Urafstemning. Nu havde Forholdene imidlertid udviklet sig saaledes, at det blev nødvendigt, at Kongressen afgør Spørgsmaalet.

Taleren var glad for den Pasus i Forligsforslaget, der paalægger saavel Arbejdsgivere som Arbejdere at være paa Vagt i de Tilfælde, hvor der under en eller anden Form finder Smudskonkurrence Sted. Paapegede forskellige Forhold, hvor dette var Tilfældet. Disse Forhold maatte man tage med i Betragtning, naar man skal stemme over det foreliggende Forligsforslag. Udtrykte sin Glæde over det Samarbejde, som havde fundet Sted mellem De samvirkende Fagforbund og de udenforstaaende Byggefag, men vilde finde det ulige bedre, om Arbejdsmændene. Dette havde medført, at hans Afdeling havde vedtaget at stemme imod Forslaget.

Sv. Aa. Frederiksen, Fabriksarb., Kbhvn., maatte misbillige, at Forbundet ikke havde sendt Forligsforslaget ud til Urafstemning. Vilde anbefale Kongressen at stemme imod Forslaget, ikke mindst under Hensyn til, at der ikke var opnaaet Indskrænkninger i Arbejdstiden til Gavn for vore mange arbejdsløse Kammerater. Mente, at Tiden nu havde været inde til at tage et Opgør med Arbejdsgiverne. Vore Organisationer maa være Kamporganisationer og ikke Indbetalings- og Udbetalingskontorer.

A. Andersen, Sønderborg, var enig med de Talere, som havde ønsket Forligsforslaget ud til Afstemning i Afdelingerne. Omtalte de Opgaver, som i H. t. Forligsforslaget skal optages til Behandling i de Nævn, som kan nedsættes. Kunde ønske lidt nærmere Forklaring paa, hvad Organisationerne skal foretage sig for at opfylde Bestemmelserne vedrørende de Tilfælde, hvor der finder Smudskonkurrence Sted.

Taleren udtalte videre, at det var hans Opfattelse, at Organisationerne i Aar burde have sat kraftigt ind for

en Nedsættelse af Arbejdstiden. Kunde ikke stemme for Forligsforslaget.

Johs. Hansen, Nakskov Sk., omtalte Lovenes Bestemmelser vedrørende Afslutning af Landsoverenskomster, og oplæste en Resolution, som var vedtaget ved en Generalforsamling i hans Afdeling, hvori der protesteres mod Forligsmandsloven og mod, at man ikke havde overholdt Lovenes Pg. 30.

Knud Andersen, Aarhus St., beklagede ogsaa, at der ikke var indkaldt til Delegeretmøder i Overensstemmelse med vore Love. Mente, at Industrigruppen indenfor Forbundet blev forsømt, belyste dette gennem en Omtale af nogle lokale Forhold. Taleren vilde endvidere hævde, at Lønningerne gennem de stedfundne Prisforhøjelser var væsentlig forringet og derfor i Aar burde have haft en gennemgribende Forhøjelse. Sluttede med at anbefale at stemme Nej til Forslaget.

Johs. Hansen, Jord, Kbhvn., vilde hævde, at en uforandret Forlængelse af de gældende Overenskomster i Virkeligheden var en reel Forringelse set paa Baggrund af de allerede konstaterede Prisforhøjelser, som man ikke havde Garanti for ikke vilde fortsætte ogsaa i Fremtiden. Taleren var utilfreds med den Resignation, som efter hans Opfattelse havde præget vore Ledere i hele den forløbne Situation. Replicerede til Oscar Nielsen, Støberi, og sluttede med at anbefale at stemme Nej til Forligsforslaget.

Evald Andersen, Odense Chauff., vilde ikke være med til her at træffe en Afgørelse af Forholdene for Sømændene og Søfyrbøderne.

Formanden vilde redegøre for de Forhold, som af flere Talere var fremdraget under Debatten. Konstaterede, at det var en absolut Misforstaaelse, at Forligsmandsloven var imod Arbejdernes Interesser, thi Loven indeholdt i Virkeligheden en Tendens i Retning af at samle alle Arbejdere under eet, thi det var jo ikke os, som modarbejdede Sømændenes og Søfyrbødernes Interesser, men derimod disse, som havde modarbejdet os ved at holde sig udenfor Centralisationen. Til de Talere, som hævdede den Opfattelse, at hvert Fag maatte have Adgang til at afgøre sine Sager, vilde Formanden gøre opmærksom paa, at vi saaledes som Forholdene havde udviklet sig, alle var afhængige af hinanden, og at en eventuel Konflikt vilde have Bud til os alle. M. H. t. Indkaldelse af Delegeretmøder vilde Formanden gøre opmærksom paa, at der ikke havde været Anledning til at indkalde disse, da Stillingen stadig havde været Overenskomsternes Fornyelse uden Reduktioner.

Formanden vilde fastslaa, at Hovedledelsen selvfølgelig stedse havde haft Føling med det, der rører sig ude i Afdelingerne, og havde der været Chancer, var disse blevet udnyttet. Det Forslag, der nu forelaa, var den bedste Udgang, der kunde opnaas af den foreliggende Lønsituation. Angaaende den Pasus, der indeholdes i Forslaget om, at der eventuelt kan etableres Lockout, vilde Formanden gøre opmærksom paa, at vi i saa Tilfælde kunde etablere Sympathistrejke, men der var sikkert ingen Fare for, at denne Passus vilde komme til Anvendelse.

Til Sønderholm, Frb. komm., vilde Formanden sige, at Forslaget ikke havde anden Indflydelse paa Lønforholdene indenfor hans Afdeling end den, at Lønningerne ikke kunde forringes, og til de Talere, der havde anbefalet at forkaste Forslaget, med den Motivering, at der var en væsentlig Stigning i Priserne paa Livsfornødenheder, vilde Formanden gøre opmærksom paa, at vi paa et tidligere Tidspunkt havde frigjort os for Pristallet som Lønregulator, og det var ikke rigtigt nu at fremstille Forholdene, som om der var Grundlag for et Lønfremstød. Vilde anbefale samtlige Delegerede at stemme ud fra deres bedste og ærligste Overbevisning.

Johs. Jensen, Korsør, var Modstander af, at vi her skulde træffe Afgørelse af Lønforholdene for andre Fag. Omtalte herunder særlig Sømændenes Forhold og sluttede med at anbefale at stemme imod Forslaget.

V. Wivel, Fabrikarb., Kbhvn., var af den Opfattelse, at det vilde have været taktisk klogt at sende Forligsforslaget ud til Afstemning i Afdelingerne, men vilde, som Forholdene havde udviklet sig, paa egne og Flertallet af sine Meddelegeredes Vegne anbefale at stemme for Forslaget. Imødegik sin Meddelegerede Sv. Aa. Frederiksen, hvad angik hans Udtalelser om, at Tiden var inde til Fremstød, da Arbejdsgiverne nu var svage, thi dette var efter Talerens Mening absolut ikke Tilfældet; belyste dette nærmere, hvorefter han sluttede med at anbefale at stemme Ja til Forliget.

Jens Hansen, Neksø, vilde under Hensyn til de forhaandenværende Forhold anbefale at stemme for Forslaget, motiverede sin Stilling nærmere.

P. Christensen, Havnearb., Kbhvn., vilde i Tilslutning til de faldne Udtalelser om Smudskonkurrence gøre opmærksom paa, at dette i høj Grad praktiseredes overfor de københavnske Havnearbejdere fra udenlandske Søfolks Side. Og det var ikke lykkedes at komme bort herfra trods Henvendelser saavel til Hovedforbundet som til Ministre. Dette er for Havnearbejderne Hovedspørgsmaalet i den foreliggende Overenskomstsituation, og derfor kan vi Havnearbejdere ikke gaa med til det foreliggende Forslag.

Jacob Jacobsen, Nakskov, var en afgjort Modstander af det foreliggende Forligsforslag under Hensyn til, at det vilde være afgørende ogsaa bl. a. for Søens Arbejdere. Taleren mente, at der i alle Overenskomster var Ting, som maatte ændres. Anbefalede derfor at stemme Forslaget ned.

Aksel Knudsen, 2. Agitationskreds, omtalte de daarlige Forhold for Arbejderne i Statsskovene og mente, der var al Anledning til at søge disse forbedret.

Sv. Jensen, Jord- og Beton, Kbhvn., efterlyste et Svar fra Formanden paa hans Forespørgsler, som Formanden ikke havde besvaret, da han anden Gang havde Ordet. Vedrørende de nu gældende Afstemningsregler vilde Taleren hævde, at disse var i høj Grad reaktionære. Taleren udtalte videre, at der maatte være Basis for Lønforhøjelse, naar Kapitalen skovler Penge ind, uanset hvordan Pengene tjenes.

Taleren reagerede overfor den Sammenkædningspolitik, som Forligsmanden havde praktiseret ved Fremsættelsen af sit Forslag.

Dirigenten overrakte Søren Jakobsen, som kunde fejre 54 Aars Fødselsdag, en Blomsterbuket og ønskede ham til Lykke med Dagen.

Det vedtoges at sende Kolding Afdeling en Hilsen i Anledning af dennes 45 Aars Stiftelsesdag.

Mødet hævet.

Otto Jespersen, **Th. Gath,**
Sekretærer.

JUBILÆER

Formanden for Remisearbejdernes Fællesforbund, Osvald Heintze, Lyshøjsgaardsvej 21, Valby, kan den 23. Maj fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B., Remisen, Godsbanegaarden.

Fra den første Tid, Heintze kom paa Jernbanen, har han med Lyst og Interesse deltaget i Organisationsarbejdet, og da Fællesforbundet i 1915 efter store Vanskeligheder blev en Kendsgerning, var det derfor naturligt, at Heintze blev dets Formand og er siden Gang paa Gang blevet genvalgt paa Delegeretmøderne.

De, der har fulgt ham igennem en Række af Aar og har set hans store Arbejde for Organisationen og forstaaet Betydningen heraf, takker ham for den Tid, der er gaaet, og ønsker ham fortsat Held til at virke for vort Fællesforbund.

Indenfor D. A. F. er Heintze ogsaa en kendt Mand, i en lang Række Aar har han deltaget i Forbundets Kongresser og indtil sidste Kongres som Hovedbestyrelsesmedlem.

Kasserer V. Knudsen, Jernbanearbejdernes Afdl. M, kunde den 29. April fejre sit 25 Aars Jubilæum ved De Danske Statsbaner.

Knudsen har i de 25 Aar arbejdet paa Centralværkstedets Magasin i København, hvor han ved sit stilfærdige og pligttro Væsen har gjort sig afholdt af alle.

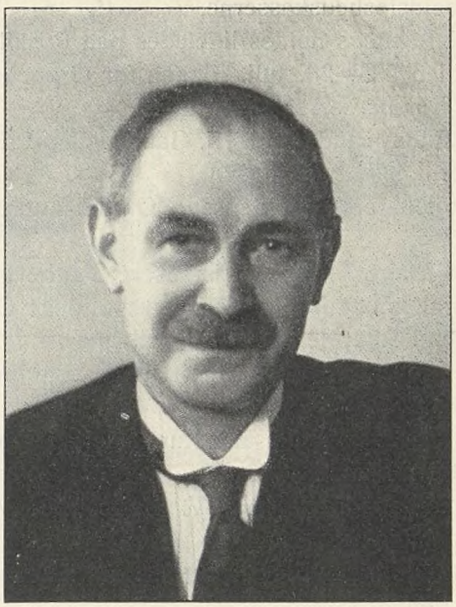

Knudsen har deltaget som Bestyrelsesmedlem i Jernbanearbejdernes Afdl. M i ca. 20 Aar, siden 1917 som Afdelingens Kasserer, og blev, da Arbejderne overtog Marketenderiet paa Centralværkstedet i 1921 indvalgt i dettes Driftsudvalg.

Han har i de mange Aar varetaget de ham betroede Tillidshverv paa en Maade, som fuldt berettiger den Tak, som Kammeraterne paa Jubilæumsdagen gav ham for hans Indsats i Organisationens Tjeneste.

---

3 FAGFORENINGSKURSUS

2 paa Roskilde og 1 paa Esbjerg.

Sidste Aar var Tilslutningen til Oplysningsforbundets 8 Dages Fagforeningskursus saa overvældende, at de to planlagte Kursus med faa Dages Varsel maatte udvides til tre Kursus. Der deltog over 250 Fagforeningsfolk i disse Kursus. Oplysningsforbundet har derfor planlagt tre Kursus til den kommende Sommer. Kursusprogrammet er anlagt efter de samme Linier som sidste Aar, kun er Gruppearbejdet mere præcist udformet end tidligere. Det første af disse tre Fagforeningskursus afholdes paa Roskilde Højskole i Tiden fra 1.—7. Juli. Her omfatter Gruppearbejdet følgende:

Forstander, cand. polit. Hj. Gammelgaard: Rationalisering.

Højskolelærer Frode Kristensen: Statistik og Økonomi.

Højskolelærer Otto Jensen: Organisationsproblemer.

Forretningsfører Johs. Nielsen: Fagretslige Problemer.

Sekretær O. Bertolt: Fagforeningskundskab.

Og desuden er der planlagt følgende interessante Fællesforedrag:

Næstformand Chr. Jensen: Fagbevægelsen og de uorganiserede.
Forretningsfører Johs. Kjærbøl: Fagorganisationerne og Planøkonomien.
Forbundsformand Axel Olsen: Arbejdernes Stilling til Arbejdstidsproblemet.
Hovedkasserer A. Johansen: Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne.

Det andet Kursus holdes ligeledes paa Roskilde Højskole i Tiden 22.—28. Juli. Planen for Gruppearbejdet ved dette Kursus ser saaledes ud:

Forstander, cand. polit. Hj. Gammelgaard: Rationalisering.
Højskolelærer Otto Jensen: Organisationsproblemer.
Højskolelærer Frode Kristensen: Fagbevægelsens socialøkonomiske og erhvervspolitiske Opgaver.
Formand Ejler Jensen: Lønproblemer.
Forretningsfører Chr. Christiansen: Fagforeningskundskab.

Fællesforedragene, som alle Kursusdeltagere overværer, omfatter følgende:

Nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs: Verdensøkonomien og Danmark.
Fuldmægtig, cand. polit. Knud Korst: Penge, Varer og Løn.
Direktør Erik Dreyer: Det moderne Industriarbejdes Farer.
Forbundsformand H. C. Hansen: Hvordan bekæmper vi Ungdomsarbejdsløsheden.
Højskolelærer Otto Jensen: Fagforeningerne og Staten.

Endelig det tredie Fagforeningskursus. Dette afholdes paa Esbjerg Arbejderhøjskole i Ugen fra 12.—18. Aug. Her ser Planen for Gruppearbejdet saaledes ud:

Forstander Poul Hansen: Fagforeningskundskab.
Sekretær E. Stecher Christensen: Organisationsproblemer.
Hovedkasserer Hans Jacobsen: Fagretslige Problemer.
Sekretær O. Bertolt: Rationalisering.

Den opstillede Foredragsplan for dette Kursus omfatter bl. a.:

Nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs: Verdensøkonomien og Danmark.
Folketingsmand Jul. Bomholt: Fagforeningspolitik i kulturel Belysning.
Forretningsfører Josef Andersson: Fagligt og politisk Samarbejde.
Direktør Erik Dreyer: Det moderne Industriarbejdes Farer.
Højskolelærer Arne Sørensen: Hvordan skal en Arbejderbolig se ud?

Deltagerpriser er 30 Kr., som dækker Kost, Logi og Undervisning. Anmeldelse om Deltagelse skal sendes til Arbejdernes Oplysningsforbund, Rosenørnsallé 12, København V. inden 1. Juni 1934.

Chr. Christiansen.

IKKE MED SORT BIND OM ARMEN

Da vi sidste Aar fejrede Arbejdernes internationale Festdag, kastede Forholdene i Tyskland sin mørke Skygge ind i Feststemningen. Ogsaa i Aar er Festglæden sorgblandet. Begivenhederne i Østrig, hvor vore Kammerater paa den brutaleste Maade er slaaet ned, er i saa frisk Minde, at det maner til Alvor. Desuagtet møder vi ikke til Majdemonstrationen med Sørgebind om Armen. Dertil har vore østrigske Klassefællers Indsats været for storslaaet. Deres Heltemod har fyldt Arbejderne i Alverdens Lande med en Begejstring, der netop i Aar vil give Karl Marx' Ord — Arbejdere i alle Lande, forener Eder — en særlig varm Klang og tillige en manende Magt, der vil tænde og nære Begejstringens Ild, ved hvilken vi skal smede og sammensvejse Arbejderklassens Enhed gennem kommende Tider, hvor der ikke er Plads for Ligegyldighed og Passivitet.

Set paa Baggrund af Arbejderklassens sejrrige Fremmarch vil det, der er sket, maaske af de vankelmodige kunne opfattes som et Nederlag. Opfattelsen er imidlertid fejlagtig. Nederlaget er kun til for den, som erkender Nederlaget. For alle andre betyder det kun en midlertidig Standsning, et Ophold, under hvilket nye Kræfter til det næste Fremstød opnaas. Arbejderklassen som Helhed erkender intet Nederlag. Vi skal overraske vore Modstandere med, at det, som de troede skulde blive et Nederlag af knusende Betydning, tværtimod skal blive det Fundament, paa hvilket vi bygger den internationale Arbejderbevægelses stolte Sejre i kommende Kampe.

Som Solen hver eneste Dag før sin Opstigen kæmper sig gennem Taage og Skyer, skal ogsaa Arbejderklassen Verden over kæmpe, sejre og jage paa Flugt al den Modstand, som den hendøende Kapitalisme endnu er i Stand til at yde. I Troen herpaa vil vi derfor atter i Aar med Frejdighed og fuld Fortrøstning til Fremtiden møde op til Majdemonstration for at understrege Kravet om Arbejdstidens Nedsættelse og befæste Troen paa den internationale Arbejderklasses ubrydelige Enhed.

R...dt.

Frankrigs Kamp mod Facismen.

I DEN KATOLSKE SOLIDARISMES LAND

Det begynder med det samme, saasnart man kommer ind af Byen. En stor Plakat med tre Hoveder: en Soldat, en Hjemmeværnsmand og en Politibetjent med Underskriften: „Vær disse Folk taknemmelig, glem dem ikke, de har frelst jer fra den røde Terror!" Lige ved Siden af ses „Ridder Feys" og Prins Starhembergs grønne Hoveder: „Kom til os, vi har hjulpet eder!". Noget længere henne ser man et stort Opraab til de østrigske Kvinder af Leopoldine Miklas, Forbundspræsidentens Hustru: „Kvinder, vær med til at bygge en fri Stat!" ..... og saadan bliver det ved. Store, meget store Plakater, ved hvilke Dollfuss forklarer, hvad for Skurke de røde „Schutzbünder" var. Vi vil senere komme tilbage til disse Opraab, men vort første Indtryk var: Sikke betynget Samvittighed disse Mennesker maa have, naar de søger at forsvare sig saa nervøst og vil bilde Landets Beboere ind, at de nu endeligt! er frelst fra en ond Terror, og de skønne Frihedsdage bryder frem.

Vi spadserer gennem den indre By. Gammelkendte, aa saa kendte Steder. Stefanskirken er der stadigvæk, og nu som før er der Travlhed paa Kärntnerstrasse og Graben. Kun Hjemmeværnsfolkenes mere eller mindre bølleagtige Ansigter er nye og ikke videre sympatiske.

Vore Tanker gaar tilbage til den Gang, vi stiftede Bekendtskab med denne By, til de første Dage i 1920. Vi mindes en Formiddag i Stefansdomkirken, hvor Hundreder af Kvinder og Børn laa paa Knæ foran „Marias undergørende Billede" og bad fortvivlet om Hjælp i den forfærdelige Hungersnød, der truede Arbejdernes Hjem som et frygteligt Spøgelse. Vi mindes den indre By, der var livlig ogsaa dengang, hvor hele Verdens Gullasch-Baroner gjorde gode Gesjæfter og lod Pengene rulle.

Og vi mindes tillige de forfærdelige Vandringer gennem Arbejderkvartererne: Floridsdorf, Favoritten og Ottakring, Navne, som ogsaa n u kan sige os noget.

I Floridsdorf, hvor vi besøgte Huleboligerne, som — halvvejs var gravet ind i Jorden og uden Lys og Luft — var Boliger for Maskinfabrikernes Arbejdere. Der fandtes ingen bedre. De katolske Regeringer fandt det mere end tilstrækkeligt, naar der blev sørget for gode Boliger i Livet efter Døden. Og det kostede heller ikke saa meget. I Favoritten saa vi Ligene af Smaabørn, der

var døde af Sult; om Aftenen skulde de i raat tømrede Kister transporteres til Kirkegaarden med Sporvognen. Vi kan huske meget, men hvordan vi end leder i vor Hukommelse, kan vi umuligt huske nogensinde at have hørt Navne paa en af de Mennesker, der nu har „frelst" Østrig. Hvor mon de var henne den Gang?

Det har været vore Folk, v o r e Folk, som nu er hængt, skudt ned paa Barrikaderne, fanget og martret eller flygtet, som Dag og Nat har slidt i det for at komme ud af den mørke Elendighed fremad til bedre Tider. Disse „Landsforræddere" har den Gang frelst Østrig i Ordets mest bogstavelige Betydning! De har skænket det østrigske Folk nyt Livsmod — det kan vi personligt bevidne. Og Folket i Østrig har ikke glemt det den Dag i Dag.

Det synes, som om man tier stille med de skrækkelige Dage, der ligger bag os. Det er Angsten for Terroren, som har sine Hjælpere allevegne.

Det nægtes, at der skulde være Terror. Vi vil give to Eksempler, som vi selv har oplevet. Foran en stor Samling af Plakater fra Biografer og Teatre staar nogle Mennesker. Midt imellem Plakaterne er der en, hvorpaa den smilende Dollfuss, der siger: „Kom til Fædrelandsfronten!" En venlig Indbydelse, som dog ikke efterkommes af alle. Folkene diskuterer over, hvor de skal gaa hen. De kan ikke blive enige, indtil en af dem kommer med en Løsning: „Vi kan gaa til Fædrelandsfronten, det er noget nyt for en Gangs Skyld." Næppe har han sagt disse Ord, før han bliver inviteret til „i Lovens Navn" at gaa med paa Politistationen, — fængslet, fordi han gør Regeringsinstitutioner latterlige.

Et andet Tilfælde. I Biografen ruller en Film, hvor man ser Dollfuss i Rom. Han har netop lagt en Krans paa den ukendte Soldats Grav. Efter denne Højtidelighed vender han sig om og er ved at snuble. Foran os sidder en Mand og en Kvinde. Da Manden ser, at Dollfuss er ved at snuble, udbryder han pludselig i sin herlige Wienerdialekt noget i Retning af „Pas paa, lille Ven, fald ikke!" Da Forestillingen er forbi, og Manden kommer ud paa Gaden, bliver han arresteret. Han har fornærmet Kansleren.

To smaa Eksempler, som beviser, at selv løse Bemærkninger kan sende Folk til Fængslet.

Overfladisk set er alt roligt, og Livet gaar sin vante Gang. Overfladisk! Ja, men for den, der hører godt, for den, der forstaar en Gebærde eller en tilsyneladende uskyldig Bemærkning, han føler hvert Øjeblik paa Dagen, at der er noget, der bevæger sig under denne overfladiske Ro, noget uhyggeligt, som man ikke taler om, men hvis Indflydelse ingen undgaar. Der er en Overensstemmelse mellem den Gang og nu. Ogsaa da var der en sløv Smerte i Arbejderkvartererne. Ogsaa da var det vanskeligt at tro paa bedre Tider. Men ligesom dengang gaar ogsaa nu vore Bude fra Hus til Hus, til Mænd og Kvinder, og bringer Budskabet om Kammeratskab og om Visheden, at alt vil vende sig til det bedre. Og denne Opstandighedens Aand, denne Vilje, der ikke kan besejres, støttet af den sande Overbevisning om, at Regeringen har begaaet en Forbrydelse mod Land og Folk, det er d e t, vi kunde bemærke paa alt og alle paa vore Vandringer i det stadig røde Wien.

Det har været et kort Modløshedens Øjeblik. Slaget var for hæftigt. Men vore østrigske Kammerater var godt skolede og genvandt hurtigt deres Fatning. Mange, som i den senere Tid havde begyndt at tvivle paa Grund af Tolerancepolitiken, er kommet tilbage og tilhører den sejgde røde Garde, som paany bygger op og organiserer. De har lært af, hvad der er sket, og de har allerede gjort deres Fordel med det. Det gaar forsigtigt, men sikkert.

Martyrerne er allerede blevet til legendariske Figurer. Koloman Wallisch, Munnichreiter, Weissl og mange, mange andres Navne gaar uopholdeligt fra Mund til Mund. Og hviskende fortæller Kammeraterne hinanden om deres Føreres store Gerninger. Nej! — det røde Wiens Aand lever endnu. Og muligvis stærkere end før. Regeringen sørger forresten selv for, at Aanden bliver stærkere. Thi, det kan maaske være sandt, at Regeringens Meddelelser bliver taget for gode Varer uden for Landets Grænser, men Østrigerne selv ved meget bedre. Og naar Dollfuss vil pege paa Tilstrømningen til Kirkerne, ja, det kan vi ikke nægte. Der findes nogle, som paa den Maade søger at redde deres daglige Brød. Men disse har allerede en særlig Hilsen. De siger „Landgeselcht" istedet for det tidligere „Freundschaft". Landgeselcht er en Kødret, der er sort udvendig, men blodig rødt i det Indre.

Naar vi skal tro Dollfuss, saa er Østrig nu frelst fra den onde, røde Terror. Det lader til, at det har været forfærdeligt under det røde Regime. De har bygget Boliger, som viste sig at være Fæstninger. De har holdt alle ikke-røde udenfor disse Fæstninger og ladet dem bo i Huler, som de tidligere katolske Regeringer har bygget for Arbejderne. De har taget de uskyldige Barnesjæle for at tvinge dem til at læse „Marx-Biblen". De har bekæmpet en Regering, som dog kun har villet det gode. Ja, hvilke menneskelige Ondskaber har disse røde Terrorister ikke paa Samvittigheden.

Vi har vandret gennem Wien i nogle Dage. Vi har set paa Goethe-Hof, paa Schlingerhof og Karl Marx Hof. Vi har opmærksomt studeret Indianerhof (nu Fey-Hof), og har talt med talrige Mennesker. Hvad vi har set og hørt, vil vi fortælle i nogle nye Artikler. Alt det ser ikke saa godt ud for Regeringen Dollfuss. Men vi vil sige det. Thi Verden har Krav paa at faa at vide, hvordan der ser ud i den „katolske Solidarisme"s Land.

I. T. F.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

KENDELSE

afsagt den 7. April 1934 af Opmanden i Voldgiftssag Nr. 97 mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Sagen angaar et Jordarbejde ved Dobbeltsporet paa Banelinien mellem Birkerød og Lillerød, hvor Firmaet H. Hoffmann & Sønner har Entreprise paa en Strækning af 2,6 km nordpaa fra et Punkt ca. 100 m Nord for Birkerød Sogneskel. Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdeling i Bloustrød har rejst Sagen, der drejer sig om, at dens Medlemmer forlanger 1 Kr. 34 Øre i Timen, medens Firmaet ikke anser sig forpligtet til at betale mere end 1 Kr. 11 Øre.

De to Satser er Timelønnen henholdsvis for Nordsjællands 1. og 2. Zone, saaledes som disse er bestemte ved den mellem Parterne i 1930 afsluttede Hovedoverenskomst.

Forbundet, der har indbragt Sagen for Voldgiftsretten, hvis undertegnede Opmand er beskikket af Den faste Voldgiftsret, støtter sig til Hovedoverenskomstens Bestemmelse om, at Birkerød hører til Nordsjællands 1. Zone, idet det gør gældende, at Birkerødkredsen eller Birkerøds Opland strækker sig saa langt mod Nord, at den omtalte Strækning falder indenfor det.

Entreprenørforeningen holder paa, at Birkerød i den nævnte Overenskomst kun betegner Birkerød Sogn, da Overenskomsten ikke taler om Kreds eller Opland.

Betegnelserne Nordsjællands 1. og 2. Zone er i Hovedoverenskomsten forklarede saaledes, at 1. Zone omfatter Københavns Amts Nordre Birk samt Hørsholm, Søllerød og Birkerød, og 2. Zone Glostrup, Taastrup, Ballerup, Frederikssund, Frederiksværk, Hillerød, Helsingør og Hornbæk, medens det øvrige Land med Undtagelse af København, Frederiksberg og Amager betegnes Provinsen.

Disse Betegnelser er fremkomne under Forhandlingerne forud for Hovedoverenskomsten. I det antagne Mæglingsforslag af $^5/_4$ 1930 siges:

7. Særlige Bestemmelser for Nordsjælland. For *Akkordarbejde* i 1. Zone betales ....., i 2. Zone ..... *Timelønsarbejde:* Der tilstræbes saa vidt muligt en ensartet Timeløn ..... Dette Spørgsmaals Løsning maa ske i Overensstemmelse med Ordningen for Murermestrene.

Om disse er det oplyst, at de har en Overenskomst med Svendene, hvori der vel ikke tales om Zoner, men hvor Gentofte, Lyngby, Søllerød, Hørsholm og Birkerød staar i en særlig Lønklasse, medens de Lokaliteter, der udgør 2. Zone, findes der som næste Lønklasse. Disse Sognebetegnelser er imidlertid indenfor Murerfaget bleven forstaaede som Oplandskredse, hvis Grænser flere Steder gaar udenfor Sognegrænserne.

Efter hvilke Hensyn disse Kredse er bestemte, er ikke oplyst, ejheller om deres Omraader er fastsatte ved udtrykkelig Overenskomst. Derimod hævdes det fra D. A. F.'s Side, at der i Murerfaget ikke er Tvivl om Kredsenes Omraade, idet der foreligger Kort, hvorpaa de er indtegnede, og som stemmer med fast Praksis. Et saadant Kort tilhørende Organisationen i Hillerød har været fremlagt og viser Skellet for Kredsen Birkerød—Hørsholm gaaende nord for Bloustrød og tæt syd for Lillerød.

Entreprenørforeningen vil ikke anerkende dette Kort som bestemmende for Forstaaelsen af Hovedoverenskomsten af 1930 og hævder, at der ikke, da den ikke henviser til Murermestrenes stedlige Inddeling, er Grund til at betragte denne som et Led i Aftalen og søge til den for at finde Afgørelser af Enkeltheder, men at man maa se paa, hvad Meningen maa antages at have været; og Meningen med Stedbetegnelserne i 1' Zone maa have været at betegne Sogne, da intet antyder andet, og et Kort, der under Forhandlingerne i 1930 blev benyttet, og som Foreningen har fremlagt, har kun Skel, der falder sammen med Sognenes, uden at dette gav Anledning til nogen Meningsforskel for 1. Zones Vedkommende.

Foreningen har ogsaa henvist til en Overenskomst af 1932 mellem Statsbanerne og D. A. F. om Lønning af Ekstraarbejdere, hvori København og Strækningerne Hellerup—Rungsted og Gentofte—Birkerød er betegnede som 1. Zone. D. A. F. paastaar imidlertid, at den i Praksis regnes til det omtalte Skel syd for Lillerød.

At de i 1930 kontraherende Parters Mening virkelig har været, at 1. Zones Grænse skulde falde sammen med Sognegrænserne, er ikke godtgjort, da det navnlig ikke er oplyst, at det heromhandlede specielle Grænsespørgsmaal har været fremdraget under Forhandlingerne.

Den nævnte Overenskomst med Statsbanerne svarer efter sin Ordlyd ikke til nogen af de Forstaaelser, her er Tale om, og findes derfor ikke at kunne have afgørende Betydning.

Da det ikke kan anses for bevidst, at der foreligger nogen særlig Aftale mellem de i 1930 kontraherende Parter om 1. Zones Grænse, vil Spørgsmaalet om Birkerød som en Del af 1. Zone kun betyde Birkerød Sogn, bero paa selve Hovedoverenskomsten og paa, hvad der maa lægges i Mæglingsforslagets Henvisning til Forholdene i Murerfaget.

Hovedoverenskomsten forudsætter en Kredsinddeling, hvilket er klart for 2. Zones Vedkommende, da de til denne hørende Byer (eller Sogne), der nævnes, ikke vilde kunne udfylde Nordsjælland. Der er derfor Grund til at antage, at de under 1. Zone nævnte Lokaliteter ogsaa betyder Kredse og netop de samme Kredse, som ligger til Grund for Murerforbundets Inddeling af Nordsjælland, idet det vilde være upraktisk — nemlig stridende mod den Stræben efter Ensartethed, som i Forslaget anses for ønskelig — ikke at følge den af Murerfaget fastlagte Inddeling helt, hvor der ikke forekommer bestemte og reale Grunde til Ændring. Herefter maa der gives D. A. F. Medhold i dets Paastand.

Det bestemmes derfor, at den Strækning af Banen mellem Birkerød og Lillerød, hvor det Arbejde foregaar,

som Firmaet Hoffmann & Sønner har i Entreprice, maa anses for at ligge indenfor 1. Zone og betales derefter.

Sagens Omkostninger, 200 Kroner, udredes med Halvdelen af hver af Parterne.

s. *A. P. Larsen.*

— — —

Ufortrødent har Entreprenørforeningen Gang paa Gang vist Uvilje til Forstaaelse af den ved Overenskomsten af 1930 indgaaede Aftale om Zoneinddelingen i Nordsjælland, baade forsaavidt angaar Zonernes — specielt 2. Zones Overenskomst — og Grænseopdelingen mellem de to Zoner. Denne Uvilje har medført gentagne voldgiftsretslige Afgørelser, der hver Gang er gaaet Entreprenørforeningen imod, idet de afsagte Kendelser, saaledes som ogsaa ovenstaaende, er blevet afsagt i Henhold til den af os for de respektive Voldgifter nedlagte, principale Paastand.

Ovenstaaede Kendelse fastlægger Grænselinjen mellem 1ste og 2den Zone i et Omraade, der ikke tidligere har været inddraget i de stedfundne Forhandlinger mellem Entreprenørforeningen og vort Forbund angaaende Nordsjællands Zoneinddeling, og det maa herefter anses for usandsynligt, at der kan rejses flere Sager angaaende Forstaaelsen af ovenanførte om Zoneinddelingen i Nordsjælland indgaaede Aftale, men forsværge det skal man ikke. Dertil er Ønsket hos vor Modpart om Udnyttelse af selv de mindste Chancer for stærk.

LØBENDE KONFLIKTER.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Bov (Entreprenørerne Brink & Thomsen).
Graasten do. do.
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Fredericia K. (Vognmand Winther, Erritsø).
Odense C. (Odense Taxa).

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

OVERHOLDELSE AF OVERENSKOMSTER

Vi har omtalt det tidligere, men Sagen er af saa stor økonomisk Rækkevidde for vore Medlemmer, at en delvis Gentagelse er paa sin Plads, ikke mindst efter det i Forbindelse med den nylig afsluttede Lønkonflikt stillede og vedtagne Forligsforslag; Du skal og maa kende de Betingelser, under hvilke Du udfører dit Arbejde!

I Byerne er det en Regel, at intet Arbejde, for hvilket der findes Akkordaftaler, bliver udført i Timeløn, og der sættes alt ind paa at skabe Akkordgrundlag for saadant Arbejde, som er af nyere Art, og som derfor ikke findes i Akkordpriskuranten. Det samme er ikke Tilfældet alle Steder ude paa det egentlige Lands Omraade. Timelønningerne bliver vel nok krævede og overholdt, men der er ikke i samme Grad som i Byerne den fornødne Interesse for Arbejdets Udførelse i Akkord. Denne manglende Interesse maa sikkert søges i utilstrækkeligt Kendskab til, at der ved Akkord er Adgang til at tjene betydeligt mere, end Tilfældet er, hvor der arbejdes til den almindelige Timeløn, og tillige i, at der hos en Del af vore Medlemmer mangler den fornødne Selvtillid ved Bedømmelsen af det Arbejde, der præsteres, hvilke vi skal illustrere ved nedenstaaende lille Oplevelse, som en af vore Afdelingsformænd havde i Forbindelse med et Arbejde for sine Kammerater.

Arbejdspladsen var beliggende ca. 7 km udenfor en Købstad, og det var en Landsbyskole, der blev opført. Formanden havde gentagne Gange været paa Arbejdspladsen for at tilse Arbejdets Udførelse og foretage de fornødne Opmaalinger og var under disse Besøg blevet modtaget med en kold Skulder og medlidende Blikke af de der beskæftigede Kammerater, af hvilke ingen tidligere havde udført Arbejde paa Akkord. Det havde under Besøgene heller ikke manglet paa Bemærkninger om, at der vist ikke var noget særligt Overskud.

Imidlertid kom Dagen, da Formanden kunde aflevere den over Arbejdet udfærdigede Opgørelse, der viste et endog meget stort Overskud til Tillidsmanden paa Arbejdspladsen, der var en prægtig gammel Kammerat. Han saa paa Opgørelsen og derefter paa Formanden og lod saa Øjnene løbe søgende ned langs Kammeraternes Række. Langsomt vendte Blikket tilbage til Formanden, og medens Regnskabet truedes af Undergang mellem hans rystende Hænder, spurgte han: „Har vi virkelig tjent det Overskud," og efter at han havde faaet dette bekræftet af Formanden, næsten raabte han: „Saa kan jeg s'gu godt forstaa, hvad min Mester har bygget Villa og kører i Bil for!" —

Kammerat, hvor er din Fortjeneste, i dine eller i en anden mindreberettigets Lommer? Kræv overalt din Ret i Henhold til Overenskomsten, men husk samtidig, at det fulde Udbyttes Erholdelse er betinget af indgaaende Kendskab til Priskuranten, der omhandler det Arbejde, som Du udfører! Anskaf Dig derfor en Priskurant i Dag, og læs den, men gør det i Dag!

R---dt.

Fra hele landet

Skaade. Post- og Telegrafvæsenet. Afdelingen anmoder om Forbundets Assistance i Anledning af, at Bestyreren af Post- og Telegrafkontoret i Skaade har afskediget et af dens Medlemmer, der i ca. 2½ Aar har været beskæftiget som Reservepostbud og i Stedet for antaget sin Søn, der er uorganiseret.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet med Henstilling om at foranledige den afskedigede Mand genantaget, meddelte dette den 8' Februar, at det havde meddelt Postkontoret, at man ønskede den afskedigede Mand genantaget, og den 18' Februar indberetter Afdelingen, at Manden er blevet genantaget.

Skaade. Skaade Holm Sogneraad: Afdelingen indberetter, at Sogneraadet kun har udbetalt Kr. 21,00 i Dagpenge til et Medlem, som er kommet til Skade med sin ene Haand under Stenslagningsarbejde uagtet Overenskomsten indeholder en saalydende Bestemmelse: „Arbejderne er af Sogneraadet forsikret mod Ulykkestilfælde med Kr. 3,00 pr. Dag i 13 Uger fra den Dag, Ulykken indtræffer".

Manden har i flere Uger været under Lægebehandling og har Dagpenge tilgode for 21 Dage = Kr. 63,00.

Afdelingen har protesteret overfor Sogneraadet og meddelt, at den vil foranledige Klage indbragt for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten.

Sogneraadet har henvist Manden til at søge Hjælp hos Socialkontoret og udleveret ham et Skema til det Brug, men det mener Afdelingen ikke, er den rette Vej at gaa og anmoder derfor om Forbundets Bistand.

Efter en meget langvarig Korrespondance med Sogneraadet, under hvilke dette gjorde Rede for, hvorledes det havde ordnet Forsikringsforholdet, afholdtes den 25' Januar et Møde, ved hvilket man enedes om at Overenskomstens Bestemmelse er at forstaa saaledes:

I oplagte Ulykkestilfælde udbetales Dagpengene fra Ulykkestilfældets Dag.

I Tvivlstilfælde udbetales Dagpengene forskudsvis af Socialudvalget, indtil Ulykkestilfældet er anerkendt af Raadet.

Skelskør. Murermester Theisen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at godkende en Akkordopgørelse over et udført Arbejde, idet han nægter at betale Sokkelhøjdetillæg for de Sten, der er medgaaet til Indermuren.

Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen med Henstilling til denne om at paalægge Mesteren at betale som af Arbejderne krævet, meddelte Afdelingen, at de 2 Mand havde faaet deres Tilgodehavende udbetalt.

Svendborg. Murermester Espensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der for Svendborg Borgerforen. opf. en Badeanstalt og Svømmehal har etabl. Skiftehold men kun vil betale den almindelige Timeløn for Timerne udenfor den normale Arbejdstid. Mesteren har ikke forhandlet med Afdelingen om Indførelse af Skifteholdsarbejde. Derudover er der nogle forskellige Uoverensstemmelser om Betalingen; Mesteren har saaledes afskediget et Hold Arbejdere efter 6 Timers Arbejde og kun betalt 6 Timers Løn, endvidere nægter han at betale Erstatning til et Hold Arbejdere, der efter Tilsigelse mødte til Arbejde en Søndag Morgen, men ikke kom i Arbejde.

Ved et Mæglingsmøde den 29' Januar indgik Centralforeningen paa Mesterens Vegne paa at betale Kr. 150,00 til fuld Afgørelse af samtlige paaklagede Forhold.

Svendborg. Murermester Espensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der har haft Udgravningen til en Svømmehal i Entreprise, nægter at godkende Opgørelsen over det udførte Arbejde, efter hvilket Arbejderne har et Overskud paa Kr. 710,00 tilgode, idet han hævder, at Arbejderne kun har Krav paa 162,00.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Spørgsmaalet indankedes for en faglig Voldgiftsret. Den 29' Januar afsagde Opmanden følgende Kendelse, idet man i Voldgiftsretten var enige om, at ²/₃ af den bortkørte Jord var sket over det høje Løftepunkt: „Da der maa gaas ud fra, at Løftetillæg i Forhold til det over det høje Punkt bortkørte Kvantum Jord vil være at betale, medmindre der er givet Instruks om Bortkørsel ad anden Vej og da Murermester Espensen efter de foreliggende Oplysninger ikke paa tilstrækkelig overbevisende Maade har godtgjort, at have givet en saadan Ordre, samt da han ogsaa maa anses at være klar over, at i hvert Fald en Del af Jorden er bortkørt over det højeste Tyngdepunkt, vil han være at tilpligte at udrede det af Arbejderne forlangte Løftetillæg med det paastaaede Beløb Kr. 353,70 inden 8 Dage fra Dato".

Taastrup. Københavns Vandforsyning: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at den paa Thorsbro Vandværk nyansatte Maskinmester kun vil betale 25 % Tillæg til Timelønnen for enkelte Nætters extra Vagttjeneste i Maskinhuset, medens saadan Vagttjeneste hidtil er betalt med Timeløn plus 100 % Tillæg. Sagen drejer sig om 4 Vagter à 8 Timer, ialt 32 Timer.

Efter at Sagen var paatalt overfor Københavns Vandforsyning med Henstilling om, at det omhandlede Vagtarbejde bliver aflønnet som hidtil samt foranledige, at det paagældende Medlem faar efterbetalt det for lidt udbetalte, meddelte Vandværkets Direktion den 2' Februar, at der var foretaget Efterbetaling. Den 6' Februar indberetter Afdelingen, at Efterbetaling har fundet Sted.

Vejle M. Arbejdernes Andelsboligforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Foreningens Formand vægrer sig ved at betale Vandbæringstillæg for de til 4 Huses Opførelse medgaaede Sten. Foreningen har ladet opføre 2 Bygningskareer med 3 Huse i hver Karé, og der var kun oplagt Vand indvendig i de mindste Huse i hver Karé. Kravet drejer sig om Tillæg for ²/₃ af samtlige til de 2 Karéer medgaaede Sten. Foreningens Formand henviser til, at der har været Gennemgangshuller i Gavlene mellem Husene, og at Murersvendene ogsaa har baaret Vand. Ved et Møde den 16' Januar blev Sagen ordnet saaledes, at Afdelingens Krav fuldt og helt blev imødekommet og det omstridte Beløb udbetalt.

Vordingborg. Entreprenørfirmaet Christiani & Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der hidtil har aflønnet de 2 Mand, der udførte Vagttjeneste i H. t. Overenskomstens § 3 Afsnit B Stk. 18, med 105 Øre i Timeløn, den 20' Oktober meddelte en af Vagtmændene, at de herefter vilde blive aflønnet med fast Ugeløn Kr. 60,00. Vagttjenesten er 12 Timer i Døgnet. Afdelingen har protesteret mod, at Firmaet egenmægtig har forandret Lønforholdet og krævet det ugentlige Timeantal fastsat saaledes, at Fortjenesten pr. Time blev 105 Øre, men Firmaet har afvist Forhandling herom med Henvisning til Bestemmelse i § i Overenskomsten der lyder: „Saafremt ingen anden Aftale træffes" og hævder, at en saadan Aftale er truffet, medens Afdelingen hævder, at Firmaet har sagt til Nattevagterne, at hvis de ikke vilde arbejde for den tilbudte Løn, var der ingen Brug for dem mere.

Ved et Mæglingsmøde den 3' Februar fremlagde Firmaet Ugelisterne for de paagældende Vagtmænd, og det fremgik deraf, at de paagældende Vagtmænd selv med Kvittering havde anerkendt, at deres Arbejdstid laa mellem 48 og 84 Timer ugentlig. Det af Afdelingen rejste Krav bortfaldt derfor.

Til Vagtmanden for Pille 21 betales for Losning af Grus m.m. Kr. 15,00.

Brændselsafbærerne København. Akts. Edmond Frey: Mellem Firmaet og Afdelingen er oprettet følgende Overenskomst: Fra og med den 1' April 1934 tiltræder Firmaet den til enhver Tid mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Brændselsafbærernes Fagforening gældende Overenskomst.

Afbærere, der i indeværende Kalenderaar har været beskæftiget i 200 Dage tilkommer 6 Dages Sommerferie = Kr. 66,66 og Arbejdere, der har arbejdet under 200 Dage, men over 100 Dage tilkommer 3 Dages Ferie = Kr. 33,33. Ifald Firmaet eventuelt indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten.

Havnearbejderne Københavh. Akts. Edmond Frey: Overenskomst oprettet. Dagløn 1080 Øre, Ugeløn Kr. 62,00. Overarbejde til Kl. 9 Aften 40 %, derefter 80 % Tillæg, 1' Maj og Grundlovsdagen efter Kl. 12 Middag, 80 % Tillæg. For Arbejder, som ikke er nævnt i Overenskomsten, gælder de i Overenskomsten mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Havnearbejdernes Fællesforbund gældende Bestemmelser. Arbejdere, der har været beskæftiget 6 Maaneder, erholder 3 Dages Ferie, og Arbejdere der har været beskæftiget 1 Aar erholder 6 Dages Ferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Kun Afdelingens Medlemmer maa anvendes til Arbejder, forsaavidt saadanne er til Stede. Tillidsmand vælges. Han er beskyttet i H. t. Tillidsmandsreglerne. Norm. f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 15' April, tidligst 1935. Indtræder Firmaet i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten.

Budene. Omdelingsbureauet „Effektiv": Overenskomst oprettet. 15 Mand. For Omdeling af Reklamer af indtil 1050 cm² Størrelse er Mindstebetalingen Kr. 6,00 pr. 1000 Stk. For større Format betales Tillæg efter Forhandling mellem Firmaet og Tillidsmanden. Vejer Reklamerne over 75 Gram er mindste Betaling pr. 1000 Stk. Kr. 7,00. For Uddelinger efter Adresse betales mindst 2½ Øre pr. Stk. For Størrelser over 1050 cm² gives ligeledes Tillæg. Denne Betaling gælder for Uddeling i den indre By, medens der i Vanløse og Søborg betales 150 Øre mere pr. 1000 Stk. og i de udenfor disse liggende Distrikter 200 Øre mere pr. 1000 Stk. Længere borte fra Byen betales 9 Kr. pr. 1000 Stk. plus Rejsepenge. Forlanges Falsning udført, betales 100 Øre ekstra pr. 1000 Stk. Ombæring af Reklamestander betales med 125 Øre pr. Time. Budene er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af 3 Kr. i de første 13 Uger, mod at de dertil betaler 15 Øre pr. Uge. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Tillidsmandsregler er gældende. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' December. Afdelingen oplyser, at Fortjenesten blev forøget med 33 %.

Chaufførerne. Firma Raaschou & Co.: Overenskomst oprettet. 1 Mand. Ugeløn Kr. 58,00 (var Kr. 50,00 for uindskrænket Arbejdstid). Arbejdstid 8 Timer. Den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening gældende Overenskomst saaledes som denne er eller maatte blive affattet gælder ogsaa for Firmaet hvad Lønforholdet angaar. Gælder til en 1' April.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Firma Raaschou & Co.: Overenskomst oprettet. 1 Mand. Ugeløn Kr. 54,50 (var Kr. 48,00 for 60 Timers ugentligt Arbejde). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 3 Timer à 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Presserende Arbejde der 1' Maj og Grundlovsdag forlanges udført efter Kl. 12 betales med 100 % Tillæg. Ved Arbejde udenfor den egentlige Arbejdsplads erholdes et Tillæg af 150 Øre pr. Dag, 75 Øre pr. ½ Dag. Arbejderne erholder for hver 25 Arbejdsdage 1 Feriedag indtil Dage i Forbindelse med 2 Søndage og med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejderne, der har været beskæftiget i 6 Maaneder fuld Løn ÷ Kr. 3,00 pr. Dag, Kr. 21,00 pr. Uge i indtil 4 Uger. I Ulykkestilfælde erholdes de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter de paafølgende 9 Uger Kr. 3,00 pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Tillidsmandsregler. Tidligere Goder bibeholdes. Gælder til en 1' December.

Chaufførerne, København, indberetter, at Afdelingen har afsluttet Overenskomster som nedenstaaende med 63 Lillebilfirmaer vedrørende 250 Mand, hvorved Fortjenesten forhøjedes med Kr. 9,50 pr. Uge for 50 Chauffører, der beskæftigedes hos 10 Firmaer, med Kr. 8,50 pr. Uge for 2 Chauffører hos 1 Firma, med Kr. 7,00 for 6 Chauffører hos 1 Firma, med Kr. 5,25 for 89 Chauffører hos 26 Firmaer og med Kr. 3,50 for 6 Chauffører hos 1 Firma medens Fortjenesten blev uforandret for 97 Chauffører hos 24 Firmaer. Af de 250 Chauffører erholder 240 Chauffører desuden 15 Øre pr. Dag i Feriepenge.

Lønnen fastsættes i de 60 Overenskomster til 200 Øre pr. Dag — Nat plus 20 % af det indkørte Beløb plus Ferie, i 1 Overenskomst (1 Mand) til 250 Øre pr. Dag — Nat plus 20 % af det indkørte Beløb og Feriepenge, og i 2 Overenskomster (9 Mand) til 250 Øre pr. Dag — Nat plus 20 % af det indkørte Beløb men ingen Feriepenge.

Standard. Overenskomsten for Lillebil-Chauffører: Den normale Arbejdstid er uforandret, dog saaledes at Mandag, Tirsdag, Onsdag, Torsdag og Fredag Nat er kun Halvdelen af Chaufførerne til Stede efter Kl. 2 Nat, herfra er undtagne Nætter paa og før Helligdage. Lønnen er Kr. 2,00 pr. Dag — Nat der køres samt 20 % af det indkørte Beløb. Af Fejlture betales ingen Procenter. Ugen slutter Torsdag Aften og Lønudbetaling finder Sted Fredag Aften. Hver 8' Dag er ulønnet Fridag. Chaufførerne er berettiget til Ferie. Der tilskrives hver Chauffør 15 Øre pr. Køredag som Feriegodtgørelse. Denne udbetales i Tiden 1' April—1' Oktober. Chaufførerne er pligtige at holde 1 Dags Ferie for hver udbetalte Kr. 7,00. Ophører Arbejdet, har Chaufføren Krav paa at faa udbetalt 15 Øre pr. Dag, han har kørt hos vedkommende Virksomhed. For Overarbejde, udført i Følge Ordre, erholdes 125 Øre pr. Time, der afregnes i halve Timer, dog betales intet for paabegyndte Ture. Kommer Chaufføren for sent paa Arbejde, er han pligtig at betale Makkeren for udført Overarbejde. Udebliver han uden gyldig Grund, er han pligtig at betale til Vognmanden Kr. 5,00. Ligger Vognen stille paa Grund af Reparation o. l. og der ikke anvises Chaufføren en anden Vogn i Forretningen, tilkommer der ham Kr. 5,00 pr. Dag — Nat den første Dag — Nat, medmindre han selv er Skyld i Brækagen. Uniformsgenstande skal anskaffes og vedligeholdes af Chaufførerne. Ønskes Ændringer indført, skal Vognmanden forhandle med Fagforeningen derom. Gensidig Opsigelsesfrist er 2 Dage = Kr. 10,00. Kun Medlemmer af Chaufførernes Fagforening maa beskæftiges. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid.

Havnearbejderne, København. Akts. Graa & Hilmand: Overenskomst oprettet. Dagløn Kr. 10,80. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde til Kl. 9 40 % derefter 80 % Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 %, derefter samt 1' Maj og Grundlovsdag efter Kl. 12 Middag 80 % Tillæg. For Arbejde som ikke findes anført i Overenskomsten, anvendes de Bestemmelser, der er gældende med Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Havnearbejdernes Fællesforbund. Arbejdere, der har været beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 3 Dages Ferie, og Arbejdere der har været beskæftiget 1 Aar 6 Dages Ferie med fuld Løn. Tillidsmand vælges med Beskyttelse i H. t. Reglerne. Kun Medlemmer af Afdelingen anvendes til Arbejde, forsaavidt saadan Arbejdskraft er til Stede. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 15' April. Hvis Firmaet indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriejer Schrøder, Amager Mejeri: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ugelønnen er: For Mejerister og Hjemmearbejdere Kr. 66,55. Unge Mennesker mellem 18—20 Aar Kr. 55,04. Kuske og Chauffører, der er beskæftiget med Fordeling af Mælk og Fløde i Byen, erholder Hjemmearbejdernes Løn plus 100 Øre pr. Dag. For Arbejde under 8 Timer erholdes 25 % Tillæg. Ovennævnte Arbejdere erholder 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Detailkuske lønnes med Kr. 67,00 pr. Uge. De har 28 Dages Ferie, deraf 14 om Sommeren og 14 om Vinteren. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Falder Arbejdstiden ikke indenfor 10 Timer men indenfor 12 Timer, erholdes et Tillæg af Kr. 3,00 pr. Uge. Overarbejde betales med 50 % Tillæg for de første 4 Timer og 100 % for de efterfølgende. Arbejderne har gratis Fridag hver 7' Dag. I Erstatning for Arbejdstøj erholdes 25 Kr. pr. ¼ Aar, for kortere Tid i Forhold hertil. Højere Lønninger maa ikke reduceres. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven, men saaledes at de erholder Dagpenge fra Tilskade-

komstdagen. (Medlem af en anerkendt Sygekasse). Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel.

Mælkeriarbejderne, Københavns. Centralmejeriet i Valby: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn: Mejerister og Hjemmearbejdere Kr. 66,54. Unge Mennesker fra 18—19 Aar Kr. 51,50, fra 19—20 Aar Kr. 53,50. Mejerister og Hjemmearbejdere erholder gratis Fridag hver 9' Dag. Forlanges Arbejde udført paa flere paa hinanden følgende Fridage, erholdes 50 % Tillæg for første mistede Fridag og 100 % for de følgende. Arbejdstiden er 8 Timer indenfor et Tidsrum af 12 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50 %, og for de følgende Timer 100 % Tillæg. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Kuske ved Detailsalg Kr. 17,50 pr. Uge samt 8 % af de første 350 Kr.s Salg, 9 % for Salg fra 350 Kr. til 700 Kr.s Salg, 2 % af Smørsalget og 9 Øre pr. kg Margarine. Gratis Kasket. Reservekusken lønnes de første 8 Dage, han kører samme Vogn med Kr. 2,50 pr. Dag samt de Procenter Vognen giver for Salget. Begrænsning fastsat for Beregningen af Detailkuskenes Provision samt Bestemmelse for Forholdet, hvis Kusken fratages Dele af sit Kvarter. Detailkuske og Reservekuske erholder 7 Dages Ferie om Sommeren og 5 Dages Ferie om Vinteren med Ferieløn som Hjemmearbejdere. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven, men saaledes, at de erholder Dagpenge fra Tilskadekomstdagen (Medlem af en anerkendt Sygekasse). Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en 1ste eller 15de i en Maaned. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Mælkeriarbejderne, Københavns. Københavns Mælkeudsalg: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Ugeløn: Hjemmearbejdere og Mejerister Kr. 66,55. Unge Mennesker 18—19 Aar Kr. 51,00, fra 19—20 Aar Kr. 53,50. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 12 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50 % og for de efterfølgende 100 % Tillæg. Fridag hver 7' Dag. Forlanges Arbejde paa Fridage, betales 50 % Tillæg for den første tabte Fridag og 100 % for de efterfølgende. 7 Dages Ferie med fuld Løn. Kuske, der beskæftiges med Detailsalg lønnes med Kr. 67,00 for Salg af for de første 80 Kr. For Salg derudover erholdes 1 % for de første 10 Kr.s Salg og stigende med 1 % for hver 10 Kr.s yderligere Stigning i det daglige Salg indtil 9 %, altsammen udregnet pr. Uge og desuden 8 Øre pr. kg solgt Smør. 28 Dages Ferie, deraf 14 om Sommeren og 14 om Vinteren med en Betaling af Hjemmearbejdernes Løn plus 10 %. For tabte Fri- eller Feriedage erholdes Hjemmearbejdernes Løn plus 10 % plus 200 %. Begrænsning fastsat for Provisionsberegningen. Medhjælpere lønnes med Kr. 15,25 pr. Uge samt 1 Øre pr. Flaske solgt Mælk og Fløde samt 1 Øre pr. solgt kg Smør. 4 Dages Sommerferie med en Ferieløn af 4 Kr. pr. Dag. Samtlige Arbejdere erholder 25 Kr. pr. Kvartal i Erstatning for Arbejdstøj. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven men med Dagpenge fra Tilskadekomstdagen. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel.

Aalborg K. Foreningen af Droskeholdere i Aalborg. Overenskomst oprettet. 54 Mand. Lønnen fastsat til Kr. 2,50 pr. Dag-Nat plus 15% af det indkørte Beløb. Arbejdstid 12 Timer daglig, 72 Timer ugentlig. Overarbejde afspadseres. Gælder til 1. Juli 1934.

Glostrup. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Frøafdelingen. Afdelingen indberetter den 29. Januar, at den har fornyet Overenskomsten vedrørende Frøafdelingen uforandret.

Helsingør A. Klostermosegaards Mejeri: Overenskomst oprettet. Timeløn 111 Øre, Chauffører Ugeløn 56,16. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derudover 100%. Søn- og Helligdage 70% Tillæg. Fastlønnede Arbejdere og Kuske erholder for 1 Aars Arbejde 8 Dages Ferie med fuld Løn. Chaufførerne er pligtige til en Gang ugentlig at foretage Rengøring og Smøring af Automobilet 1 Time paa Hverdage for 111 Øre. Al anden Rengøring og Smøring udenfor Arbejdstiden betales som Overarbejde. Har Chaufførerne ikke haft Adgang til at spise Frokost før Udkørslen fra Paalæsningsstedet, og Turen strækker sig over 35 km, erholder han, saafremt Hjemkomsten til Paalæsningsstedet finder Sted efter Kl. 12 Middag, 125 Øre til Fortæring pr. Dag. Ved Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af 3 Kr. de første 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 løbende Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April, tidligst 1. April 1935.

Møn. Vognmand N. Kanstrup: Overenskomst oprettet. 11 Mand. Kusk og Chauffører Ugeløn Kr. 52,00, deri indbefattet Betaling for Pasning af Heste. Dagløn Kr. 9,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, for de efterfølgende Timer samt Søn- og Helligdage og Arbejde før normal Arbejdstid om Morgenen 100% Tillæg. For Landture udover 30 km, der medfører, at Chaufføren maa spise ude, erholdes 125 Øre pr. Maaltid. Chauffører, der kører til Køhenhavn, erholder Kr. 60.00 pr. Uge samt de tilstaaede Tærepenge, men ikke Overarbejdstillæg. Kuske og Chauffører erholder et ugentligt Fridøgn. Ved Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Ansatte før 1. Januar erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj tidligst 1. Maj 1935.

Odense L. P. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Frølageret: Afdelingen indberetter den 12. Januar, at Overenskomsten vedrørende Arbejde i Frølageret er forlænget 1 Aar.

Brødkuskene, Københavns. En gros Bageriet „Taga". Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet i Strid med den gældende Overenskomst, der fastsætter en Ugeløn af Kr. 63,00, aflønner en Chauffør efter et Procentsystem, hvorefter han kun har tjent Kr. 40,00 pr. Uge i fem Uger. Afdelingen har krævet de tilbageholdte Kr. 115,00 efterbetalt, men dette Krav har Mejeriejeren ved en Forhandling nægtet at imødekomme. Ved et Møde med Mejeriejeren indgik denne paa at betale Beløbet, og den 25. Januar indberetter Afdelingen, at den samme Dag har modtaget Kr. 115,00 til det paagældende Medlem.

Lager- og Pakhusarbejderne, Københavns. Dansk Russisk Produkt Kompagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at et af dens Medlemmer, der var blevet afskediget fra Firmaets Ægcentral, at Firmaet ikke overholder en den 29. August 1933 saalydende skriftlig Aftale (Firmaet meddelte skriftlig nævnte Dato til Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling, at Dansk Russisk Produkt Kompagni og Ægcentralen retter sig efter den mellem førstnævnte Firma og Afdelingen gældende Overenskomst, hvorefter Ugelønnen er Kr. 59,00), idet 3 Mand er aflønnet med Kr. 50,00 pr. Uge og 1 Mand med Kr. 55,00 pr. Uge. Efter at en skriftlig Henstilling til Firmaet om at efterbetale det tilbageholdte Beløb, da Afdelingen i modsat Fald vilde foranledige Klage over det indbragt for Den faste Voldgiftsret, var forblevet ubesvaret, krævede Forbundet et Møde afholdt med Firmaet. Ved dette Møde, der fandt Sted den 15. Januar enedes man om, at Firmaet til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelserne betaler Kr. 153,00, der tilfalder Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund.

Vejle A. Vejle Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Firma Petersen & Albeck ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse om, at der for Læsning af Klude i Forbindelse med Losning skal afregnes efter Havnearbejdernes Akkordpris for Losningen, idet Firmaet ved de sidste Par Tilfælde af den Art har nægtet at betale som fastsat, og 2) at Vejle Trælast- og Kulkompagni — med hvilket Afdelingen ingen Overenskomst har — selv har fastsat Akkordpriser for Indlægning af Tømmer, men nægter at betale efter dem, naar Arbejderne efter Firmaets Opfattelse har tjent for meget. Ved et Mæglingsmøde den 20. Januar enedes man om: ad 1: hver af de paagældende Arbejdere erholder en Efterbetaling paa Kr. 3,50. ad 2. Arbejdet afregnes med Timeløn.

Vejle H. Vejle Arbejdsgiverforening: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Uoverensstemmelse om Betalingen for Lastning af Akkumulatorbly. Der fastsattes en Takst af 32 Øre pr. Ton pr. Mand.

Ringsted. Kværkeby Grusgrav (Entreprenør N. Hansen &

Krøyer, Aarhus): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at faa oprettet en Overenskomst med Firmaet vedrørende Arbejdet i Grusgraven.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Firmaet om Forhandling meddelte dette den 20. Marts, at det havde indmeldt sig i Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker, saaledes at den mellem denne Forening og D. A. F. oprettede Overenskomst bliver gældende. Resultatet meddeltes Afdelingen med Henstilling til den om at arbejde for Indførelse af Akkord.

Odense F. Plovfabriken „Fraugde": Afdelingen indberetter, at den ved en Forhandling med Firmaet den 5. Marts har fornyet Overenskomsten uforandret for 1 Aar til 1. Februar 1935. Vedrører 20 Mand.

Oliemøllerne. Danske Oliemøller og Sæbefabriker, Oliemøllen A/S: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har opsagt 2 fastlønnede Formænd, der for deres faste Ugeløn var pligtige til uden Tillæg at deltage i forefaldende Overarbejde, men erklærede samtidig, at det var villigt til at genantage dem men paa samme Lønvilkaar, som gælder for Firmaets øvrige Arbejdsmænd: Timeløn, Akkordafsavnstillæg og Overarbejdstillæg — dog saaledes, at Differencen mellem den derved indtjente Løn og det Beløb, de hidtil har haft i Aarsløn, udbetales dem som et personligt Tillæg ved Aarets Slutning, eventuelt med Udbetaling hvert Kvartal og Regulering ved Udbetalingen for sidste Kvartal.

Afdelingen meddeler, at den ikke har kunnet tiltræde denne Lønningsform, og de lokale Forhandlinger er endt uden Resultat.

Ved et Mæglingsmøde den 22. Februar enedes man om, at den ene Mand erholder en ugentlig Udbetaling paa Kr. 65,96 for den normale Arbejdstid, og i Tilfælde af Overarbejde beregnes Procenttillægget af en Timeløn paa 122 Øre, medens den anden Mand erholder henholdsvis Kr. 78,85, og Overarbejdstillægget beregnes efter 149 Øre.

Støberiarbejderne, København: Akts. Fisker & Nielsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet uden Forhandling med Arbejderne derom har etableret Arbejde i 2 Hold men ikke i Skiftehold, idet begge Hold arbejder paa forskudt Arbejdstid; det ene Hold fra Kl. 6 til 15 og det andet Hold fra 9 til 18, saaledes at kun 2det Hold har faaet et Tillæg af 10 Øre for Tiden fra Kl. 17 til 18. Tillidsmanden har protesteret mod den saaledes fastlagte Arbejdstid samt mod Tillæggets Størrelse, men Firmaet har afvist al Forhandling med ham derom.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, og da Enighed heller ikke opnaaedes ved Timandsmødet, indankedes Sagen for en faglig Voldgiftsret.

Den 16. Februar afsagde Opmanden følgende Kendelse: Akts. Fisker & Nielsen bør betale Overarbejdstillæg til de 2 Arbejdere, der har arbejdet i Tiden fra Kl. 17 til 18. Til de 2 Arbejdere, der har arbejdet i Tiden fra Kl. 6 til 15, bør Akts. forsaavidt det angaar de 10 første Dage betale Overarbejdstillæg for Tiden fra Kl. 6 til 7½.

Arden, Buderupholm Skovdistrikt (Statsskov): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Skovrideren nægter at betale den overenskomstmæssigt fastsatte Pris 72 Øre for Udbæring af Baand pr. Bunke. For Skovning af Baand (1. Klasse) er fastsat en Akkordpris af Kr. 1,40 uden Sammenlægning og Kr. 2,40 med Sammenlægning af Baandene. Denne Akkordpris overholdes, men Arbejderne i det her omhandlede Distrikt har hidtil faaet 72 Øre ekstra, naar Baandene blev udlagt ved Vej. Afdelingen har forhandlet med Skovrideren, men han hævder, at Arbejdernes Krav heller ikke har Hjemmel i Overenskomsten, og at det krævede Tillæg heller ikke betales i andre Skovdistrikter.

Efter at Sagen var paatalt overfor Statsskovdirektoratet, der gav Skovrideren Medhold i sin Opfattelse, afholdtes den 17. Februar et Møde, ved hvilket Direktoratet fastholdt, at det ikke kunde imødekomme Arbejdernes Krav, men Direktoratet gav det Tilbud, at saafremt Arbejderne ikke ønsker at udføre dette Arbejde for de hidtil anvendte Akkordsatser for Sammenlægning, vil Skovene selv paatage sig at lade Udslæbningen udføre med Hest.

Gadevang. Nøddebo Skovdistrikt (Statsskov): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de i Nøddebo Skovdistrikt beskæftigede Arbejdere efterhaanden er blevet paalagt at udføre en Del ekstra Arbejde ved Skovningsarbejdet, uden at de har faaet Betaling for det; saaledes er der nu i Akkord kun kan tjenes ca. Kr. 6,00 pr. Dag.

Der forlanges saaledes nu, at Svellekævler skal skæres i en Længde af 2,65 Meter, medens Længden tidligere var 2,95 Meter. At Rødmarven skal frahugges uden Betaling. For Rodhugning betales intet. Klov forlanges kløvet ned til 12 cm i Gennemsnit mod tidligere 50 cm i Gennemsnit, og Stabling forlanges udført i 1,70 Meters Højde mod 1,05 Meters Højde tidligere. Knippel skal nu skæres i Maal paa 1 Alen mod tidligere 1 Meter, og Stablearbejde 1,70 Meter mod tidligere 1,05 Meter

Ved Mødet i Direktoratet for Statsskovbruget den 17. Februar enedes man om følgende:

Angaaende Aflægning af Svellekævler indgik Direktoratet paa ved Afslutning af Handeler om Sveller fremtidig at forlange, at Køberne maatte aftage Træet i faldende Længder, saaledes at Kævlerne herefter kan aflægges i 1, 2 eller 3 Længder som de falder ved Sorteringen. Det præciseres, at almindelige Kævler af Bøg normalt aflægges med en Middellængde af 2,5 Meter.

Angaaende Borthugning af Rødmarv (rød Kærne) i Bøgesnitgaver gives efter lokal Forhandling et Tillæg efter Aftale i de Tilfælde, hvor Træets Beskaffenhed er saadan, at det ved Bortkløvningen kun giver korte Splinter.

Angaaende Rodhugning vil Direktoratet forsøge ved fremtidige Handler om Bøgesnitgarn at vende tilbage til den tidligere anvendte Fremgangsmaade, hvorefter Længden maales fra Midten af Forhugget plus 5 cm. I modsat Fald kan der træffes Aftale om Tillæg ved lokal Forhandling.

Angaaende Kløvning af Klov og Knippel opnaaedes Enighed om at igangsætte Forsøg med Oparbejdning af Kakkelovnsbrænde, hvorefter der skal træffes Aftale om Akkordbetalingen. Med Hensyn til Mejeribrænde vil Direktoratet inden næste Skovningssæson paa Basis af indhøstede Erfaringer fra forskellige Distrikter (navnlig fra Odsherred Distrikt) til Distrikterne udsende Meddelelse om ensartede Akkordsatser og Stablingsregler, saaledes at dette Arbejde kan blive ensartet og blive betalt ens indenfor hver Prisklasse.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

Dansk Arbejder

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 9 | 15.–5. | 1934 | 39. Aarg.

Et Vartegn

FOR DIG OG DINE

NYE TUSINDER PAA VEJ IND I VORT FORBUND

24 nye Afdelinger i Løbet af en Maaned.

Det har altid i vort Forbunds Arbejde været en god Regel at forberede og tilrettelægge fra Grunden, forinden vi gik i Gang med en Sags Løsning. Saaledes ogsaa med vor Agitation, hvilket har skaanet os for de Skuffelser, som ellers uvægerligt vil følge.

Vore Pjecer, der indeholdt alle fornødne Oplysninger, er spredt i Tusindtal over Landet, og samtidigt har Agitationsmøder kaldt til Samling om de Spørgsmaal, som det var nødvendigt at drøfte paa nærmere Hold. Hver eneste af vore Tillidsmænd og Medlemmer, ligegyldigt paa hvilken Plads de stod i Forbundets Tjeneste, har ydet en vægtig Indsats til Opnaaelse af det Maal, som straks ved Agitationens Iværksættelse blev angivet.

Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund

blev en Parole, der blev gentaget fra Mand til Mand saa kraftigt og saa stærkt, at det gav Genlyd over det ganske Land. Det blev Samlingsraabet for dem, der ikke hidtil havde forstaaet, hvad de udsatte sig for ved at staa alene i den daglige Kamp for at tjene til det fornødne. Og det blev et Varsel til dem, der udbyttede de værgeløse om, at i Fremtiden vilde en stærkere Kraft træde i Skranken for en Ændring af dette Forhold.

Som et straalende Vartegn

rager vort Forbund op i Dagliglivets fraadende økonomiske Kamp. Synligt for alle vil det, selv i de fjerneste Kroge, hvor menneskelig Livslykke trues med Undergang under de usleste Vilkaar, i arbejds- og lønmæssig Henseende, skabe den Selvtillid, som er nødvendig, hvis vi skal kunne hævde os og gennemføre vore Krav.

Vi nærmer os Maalet

Dag for Dag, alene i den sidste Maaned er der oprettet 24 nye Afdelinger, og lige saa mange er under Forberedelse, og med dem vil nye Tusinder vandre ind i vort Forbund, vi hører allerede deres taktfaste Marsch i det fjerne.

Vi takker vore Agitatorer for det hidtidige Arbejde og beder fortsætte i samme Spor og med samme Iver, indtil den sidste uorganiserede Arbejdsmand er indmeldt i vort Forbund.

R — d t.

I DEN KATOLSKE SOLIDARISMES LAND.

(ITF). Dollfuss har udsendt Krøniken om, at han var tvunget til at anvende Kanoner paa Arbejderboligerne, fordi disse var indrettet som Fæstninger. Denne Meddelelse har gjort et vist Indtryk. Hvis Dollfuss havde beskæftiget sig alvorligt med Østrigs Historie efter Krigen, da vilde han muligvis ogsaa være stødt paa Borgmester Seitz's Tale ved Indvielsen af Karl Marx Hof. Seitz gav heri en sammentrængt Oversigt over de Bagvaskelser, som i de Par Aar, Bygningen af denne store Kompleks Arbejderboliger varede, har været at læse i den reaktionære Presse. Karl Seitz udtalte bogstaveligt: „Hvis vi skal tro, hvad denne Presse skriver, saa skal vi have Medlidenhed med Arbejderne, der kommer til at bo i denne Nybygning. Thi Pressen har mindst en halv Snes Gange profeteret, at alt det, vi bygger, er faldefærdigt, at det er uforsvarligt af os at lade Folk bo i Korthuse, som allerede nu er fuldt af Revner, og som er livsfarlige for Beboerne." Saadan sagde Karl Seitz den 12. Oktober 1930.

Hans Tale er gengivet i alle Wienerblade af Mandag den 13. Oktober 1930.

Men dette Forhold er ikke enestaaende. I Foraaret 1929 overværede jeg et Møde i Borgerrepræsentationen i Wien. Et af de vigtigste Punkter paa Dagsordenen var Godkendelsen af en betydelig Kredit til nye Arbejderboliger. Lederen for den katolske Fraktion, Koltschak, altsaa en Partifælle til Hr. Dollfuss, gik skarpt mod denne Kreditbevilling, thi — sagde han, Socialisternes Boligbyggeri er under al Kritik. Hans Parti tænkte med Gru paa disse menneskeuværdige Boligkomplekser. Det var blevet kendt, — fortsatte han, — at et Arbejderbarn var faldet ud ad Vinduet i en af Nybygningskarréerne. Og det var ikke paa Grund af Barnets Uforsigtighed. Nej, Barnet havde kun lænet sig op mod Vindueskarmen og var styrtet ned sammen med Vinduet og et Stykke af Muren. Saadan bygger Socialisterne! raabte han. Naar Ofrene bor der, saa mærker de først, at de bor i livsfarligt byggede Huse, som koster Bunker af Penge, men ikke vil kunne staa i et Aar. Ved stærk Blæst ryster de allerede.

Det passer at Barnet er faldet ud ad Vinduet. Men det var blevet svimmel, og der var ikke fulgt noget Stykke af Muren med ned. Den Bygning, Koltschak talte om, var ..... Reumann-Hof. Og mod denne Karré har Dollfuss anvendt Kanoner og Panservogne.

„Fæstningen" var der. Men det var ikke Betonbygningen, det var Beboernes Begejstring for dem, der havde bygget deres Boliger. Thi de var kommet fra stinkende Huler, som Katolikerne havde overladt til dem; de havde faaet nye Kræfter, nyt Mod i det nye, det røde Wiens solrige Arbejderboliger. Der kunde fortælles meget om disse Boligkarréers „Fæstningssystem". Vi vil dog indskrænke os til at sige, at der i Wien ikke findes nogen Ekspropriationslov, der giver Kommunen Ret til at ekspropriere Grunde til Boligbyggeri til offentlig Nytte. Trods Borgerrepræsentationens

gentagne Anmodning har Forbundsregeringen stadig nægtet at gaa med til det. Kommunen var altsaa nødt til at anvende de Grunde, der tilfældigvis var i Kommunens Eje, og det var ikke ret mange; eller ogsaa maatte de tage dem, der kunde købes for en ikke altfor højt opskruet Pris. Enhver, der har haft Lejlighed til roligt at studere disse Boligkomplekser, vil have bemærket de undertiden meget mærkelige Følger heraf.

Men hvordan mon de katolske Herskere vil kunne retfærdiggøre sig for disse af dem spredte Løgne overfor den „højeste Dommer"? Hvordan mon disse Herrer, der som det synes er gode Katolikker, vil kunne forklare, at de begyndte deres Mord- og Løgnekampagne netop i Fastetiden, de „stille Uger" før Paaske? Thi det har været en Mord- og Løgnekampagne, og det er det endnu. Det er ovenud lærerigt at besøge alle disse Kampsteder i Fred og Ro og at tale med de Mænd og Kvinder, der var med i Kampene.

De af „Ridder Fey" i Pressen offentliggjorte Beretninger om den „storslaaede" Storm paa Indianer-Gaarden har gjort et stort Indtryk. Vi brugte Betegnelsen Løgne-Kampagne ..... Døm selv. Her følger Kendsgerninger, som er berettet mig af Øjenvidner, der fuldkommen er uafhængige af hinanden.

„Indianer-Gaarden" er en Del af „Tivoli-Siedlung", paa den ene Side afsluttet ved Hehenbergstrasse. Den til denne brede Gade grænsende Del bestaar af Villa-Bebyggelse med smaa Haver. Gadens anden Side bestaar af Kaserne-Bygninger.

I Natten mellem Mandag og Tirsdag var alle de til Raadighed staaende Folk af Arbejderværnet kaldt bort fra Komplekset, saaledes at der ikke fandtes en eneste bevæbnet Mand. Den største Del af de endnu tilstedeværende ubevæbnede Mænd gik som sædvanlig paa deres Arbejde eller til Kontrol om Morgenen. Pludselig, Tirsdag Morgen Kl. 9 blev Gaarden taget under Ild uden forudgaaende Varsel, og der blev skudt med Maskingeværer, der var opstillet paa Kasernebygningernes flade Tage. Ogsaa paa Boligkompleksets anden Side blev der skudt.

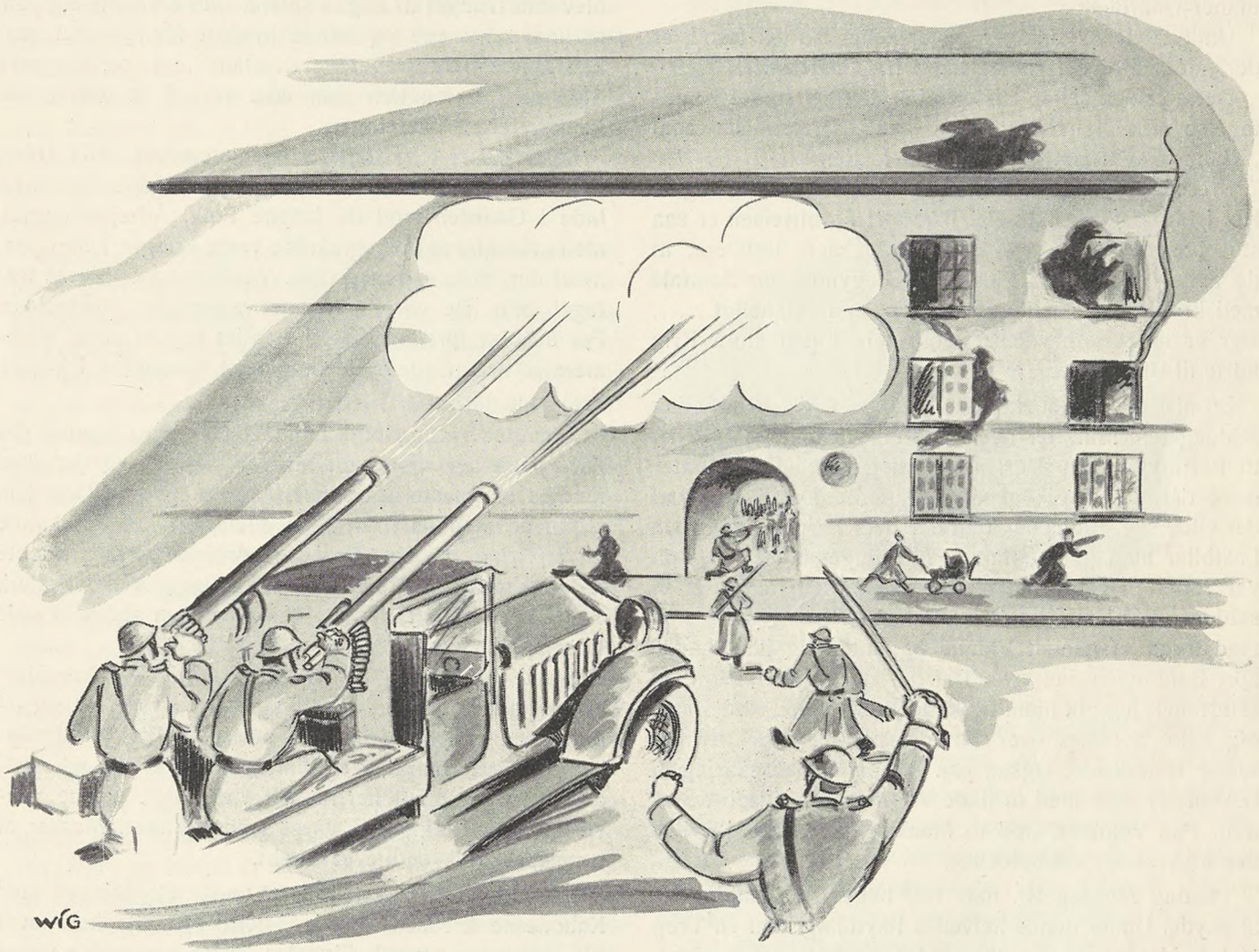

Da Kasernebygningens Tag ligger højere end de overfor liggende Ejendomme, blev der skudt direkte ind i Lejlighederne, hvilket endnu tydeligt fremgaar af de Huller, Kuglerne har frembragt. Men hvad der er værre endnu — man har regelmæssigt skudt med D U M - D U M - Kugler. Jeg har selv set nogle Eksempler paa det, og adskillige fhv. Soldater, der hjalp til med Oprydningsarbejdet, har erklæret overfor mig, at de har fundet mange Dum-Dum-Kugler. Straks efter at den forbryderiske Beskydning var begyndt, blev der af forskellige af Gaardens Beboere ringet til Politiet for at faa Skydningen standset. De erklærede alle paa Æresord, at der paa hele Gaarden i k k e fandtes e n e n e s t e bevæbnet Mand og s l e t i n g e n Vaaben, og at det

altsaa gik ud paa Mord paa værgeløse Kvinder og Børn.

Beskydningen varede med en lille Afbrydelse til ca. Kl. 18. Som man vil forstaa, var flere Kvinder og Børn haardt saarede, og nogle af dem afgik ved Døden.

Da Skydningen var standset, kom en Politibetjent med Stormhjælm paa for at kontrollere Gaarden. Efter at han havde konstateret, at der ikke fandtes en bevæbnet Mand i hele Komplekset, rapporterede han til „Ridder Fey", at alt var sikkert. Og saa kom „Ridderen" i Spidsen for sine Tropper og indtog „stormende" Indianer-Gaarden.

Under hele Skydningen og ej heller Natten forud, er der faldet blot eet eneste Skud fra Gaarden.

Dette er den sande Historie om den heltemodige Indtagelse af Indianer-Gaarden. Den „Æressabel", som „Ridder Fey" har faaet, var vel fortjent!

Pressen har ligeledes skrevet meget om Schlinger-Hof i Floridsdorf. Men slet ikke alt! Forbitrelsen er saa stor hos de forskellige Boligkompleksers Beboere, at de anser enhver for Fjende og begynder en Samtale med kraftigt at skælde ud. Og det er forstaaeligt ..... Der er sket Forbrydelser, som selv i den store Krig hørte til Undtagelser.

En af Beboerne fortæller: „Da Lyset gik ud Mandag Middag fem Minutter over halv et, gik min Ven og jeg til Partibygningen. Der fandtes dog ingen Kammerater mere dér, og vi gik gennem Gaderne for at se, hvad der vilde ske. Pludselig kom der over Floridsdorf-Broen Lastbiler med paamonterede Maskingeværer, hvis Løb var rettet paa Forbigængerne. Der blev raabt, at vi skulde gaa hjem og lukke Vinduerne. En Kvinde, som stod foran et aabent Vindue og antagelig ikke havde hørt Befalingen paa Grund af det store Spektakel, blev skudt ned. Jeg gik hjem og kunde konstatere, at der stadig kom Soldater over Broen samt en seks Stykker svære Haubitsere. Ogsaa paa Jernbanelinien saa jeg et Lokomotiv køre med to flade Vogne til Floridsdorf Station. Paa Vognene stod to Maskingeværer, med hvilke der blev skudt uopholdeligt.

Tirsdag Middag Kl. halv fire begyndte Haubitserne at skyde. Under denne helvedes Skydning kom en Trop af Arbejderværnet sammen med en Trop Sporvejsmænd, alt ialt ca. 90 Mand, marcherende ind i vor Gade. Pludselig et mægtigt Knald. En Granat er faldet midt i Flokken. Da Røgen var lettet, saa man Døde og saarede liggende i en stor Blodpøl. De overlevende bragte de saarede og døde til de omliggende Ejendomme — et livsfarligt Arbejde, thi Haubitserne blev ved at skyde ind i vor Gade. Det var et frygteligt Syn. Kvinder og Børn rendte ud paa Gaden og blev modtaget af Soldaternes og Politiets Maskingeværer. Det var et Billede fra Helvede.

Vi har selv bragt nogle Saarede i Sikkerhed i vor Kælder. En Læge — Partifælle — har hjulpet dem saa meget som muligt. Mændene var modige og forblev deres Ideal Tro. Om Aftenen døde den sidste af dem. Vi hørte, hvorledes han sang „Lied der Arbeit" (Du høje Arbejd), Sangen vi har sunget saa tit, naar vi efter vore store Sejre gik bag de røde Faner. At høre denne Sang blive sunget af en døende var værre end den frygteligste Skydning.

Da den meget „kristelige" Regerings Tropper havde indtaget Schlinger-Hof, tvang man alle Kvinder, Børn og Gamle at gaa udenfor. De blev under svært bevæbnet Ledsagelse ført 7 km bort, og hele Tiden maatte de række Hænderne i Vejret.

Paa Floridsdorf-Broen faldt en Kvinde sammen. En gammel Læge, som ogsaa var tvunget til at gaa med, vilde hjælpe hende. Med Bajonetten rettet mod sit Bryst blev han tvunget til at gaa videre. Han beraabte sig paa, at han var Læge og kunde hjælpe. Men Svaret var: Lad hende bare krepere ..... ellers ..... og et ekstra Stød med Bajonetten som ikke var til at misforstaa, kompletterede Sætningen.

Schlinger-Hof var altsaa ogsaa erobret. Alle Døre, der ikke stod aabne, blev lukket op med Brandbomber. Inde i Gaarden stod de fangne Folk, Arbejderværnet, med „Hænderne op" og skulde vente i nogle Timer paa, hvad der vilde ske med dem. Vaabnene var blevet frataget dem. De var fuldkomne vaabenløse, hjælpeløse. Før de blev ført bort, skød Politiet fem af deres Kammerater ned, medens de stod med Hænderne i Vejret.

Og alt dette var i Kristi Navn!

Som det var gaaet i Indianer-Gaarden, saadan gik det ogsaa her. Først da alt var sikkert, og der ikke fandtes en eneste bevæbnet Mand mere paa Gaarden, stormede man den. Alt blev ødelagt, hvad der kunde blive ødelagt. Dræbte Mænd fra Arbejderværnet, dræbte Kvinder maatte ligge paa Gaden i Dagevis under stærk Politi-Bevogtning. „Til Belæring og som afskrækkende Eksempel"!

Næste Dags Morgen, da alt var roligt — Arbejderværnet havde trukket sig tilbage eller overgivet sig — blev der pludselig skudt med svært Artilleri paa Boligkomplekserne omkring Schlinger-Hof. Der var ikke faldet et eneste Skud herfra. Alt var roligt. Denne vanvittige Beskydning har varet i flere Timer. Masser af sagesløse Folk er blevet dræbt.

Det er værd at bemærke, at under Skydningen med Kanonerne kredsede der en Politi-Flyvemaskine over Ejendommene og gav Signaler. Dette har ogsaa været Tilfældet under Beskydningen af „Goethe-Hof". Dette forklarer ogsaa Fuldtræfferen i Arbejdertroppen. Efter Stormløbet paa Ejendommene kom Hjemmeværnet, den fascistiske Borgervagt i Aktion. Alt, hvad der havde Værdi, blev stjaalet, og Billederne af de store socialistiske Førere blev gennemhullet med Bajonetterne. Under Ligbrændingen af en af de dræbte Borgere fra Floridsdorf trængte Politiet ind i Krematoriets Hal midt under Højtideligheden for at undersøge, om nogen bar forbudte Emblemer, røde Armbind eller lignende. Den fuldkomne Ro, som Kammeraterne bevarede, gjorde et saa stærkt Indtryk paa Politibetjentene, at de blege og ængstelige forlod Hallen i hurtigt Tempo.

Paa Spadsereturene gennem Arbejderkvartererne hører man Beretninger om den ubehøvlede Optræden i Snesevis. Vi vil endnu komme tilbage hertil. Det er

derfor ikke saa underligt, at der er et meget spændt Forhold mellem Politiet og Borgerne, en Spænding, som hvert Øjeblik kan komme til Udbrud. Det er forstaaeligt, thi Politiets Optræden har været grusom.

Baade Politiet og Borgerne er enige om, at Hjemmeværnet og „Heimwehrschutz", „Fyrste Starhemberg"s og „Ridder Fey„s Tropper, er Bæster. Nu ser man dem gaa uniformerede, og dette alene er uhyggeligt nok. Men under Kampene var de endnu i „Civil" og havde blot Armbind til Tegn paa deres Værdighed. Denne Pøbel har været med til at hjælpe — frivilligt endda, — da vore Folk blev slaaet ned. Hvis Nazisterne vil give dem en Schilling mere imorgen for at kæmpe mod Dollfuss og Fey, vil de straks være villige, thi ingen af de mange, jeg har talt med, vidste rigtigt, hvad der blev kæmpet om.

Men Dollfuss' katolske Regering har ikke nøjedes med at kæmpe ved Hjælp af Maskingeværer og Kanoner.

Mandag Middag ved Tretiden indfandt ca. tredive Mand af Arbejderværnet sig i en kommunal Automobilgarage. De anmodede Garagens Leder om at faa stillet to Vogne til Raadighed. Lederen havde ikke noget imod det, men vilde først spørge Chefen om det. I Stedet for at gaa til denne, ringede han til Politiet, som i Løbet af ti Minutter indfandt sig ved Garagen med tre Angrebsbiler. Straks efter var et Maskingevær opstillet, og man befalede Arbejderværnet at komme udenfor med „Hænderne i Vejret". Da de gjorde Forberedelser til at gøre dette — de var endnu ubevæbnede — blev Maskingeværet gjort skydeklart, og der faldt nogle Skud fra Politiets Revolvere. Arbejderne flygtede ned i Kælderen under Garagen, idet de ikke vilde lade sig skyde ned som Dyr. Noget efter kom Militæret som sprøjtede Kælderen fuld af Gas. Mange overgav sig og blev fængslet, trods det, de ikke havde gjort Spor. Nogle var blevet kvalt og blev ført bort om Natten.

At dette Gastilfælde ikke er enestaaende beviser følgende Uddrag af et Øjenvidnes Beretning: „..... Kvinder, Børn og Mænd er flygtet ind i Kloakerne. Soldaterne har „gasset" dem. Næste Dags Morgen blev de Døde ført bort paa Trillebøre ....." „..... Der patruljeres regelmæssigt i Byen, og Folk bliver taget til Fange. En enkelt kommer tilbage, halvvejs lamslaaet, men de fleste hører man intet mere om ....." Der kunde endnu fortælles mangt og meget om Regeringstroppernes utrolige Forbrydelser. En Politibil bevæbnet med Maskingeværer fo'r frem og tilbage gennem Thaliastrasse, stadigvæk skydende ..... og man syntes at betragte det som foreneligt med den gode katolske Regerings Opfattelser at tage en Ambulance-Vogn med flere haardt saarede under Ild.

Det, vi har skrevet her om Kampene ved nogle Boligkaréer, gælder ogsaa omtrent for de øvrige Nybygninger i Wien. Man vil huske, at „Reumann-Hof" blev beskudt af en Panserbil, hvorved en af Soldaterne fandt det en ekstraordinær Hændelse, at han saadan uden videre kunde skyde ind i Lejlighederne. Det var for ham en sand Fornøjelse at høre de trufne Kvinder og Børns Skrig. Det er forstaaeligt, at Politiet i sit Fagblad gav et meget udførligt Resumé af Kampene. Vi vil endnu komme tilbage paa dette Blads Indhold. Man fortæller deri med Begejstring om „Fæstningerne", der blev stormet saa glimrende, om Arbejderværnets storartede Bevæbning, om Dum-Dum-Kuglerne, som man skulde have fundet i Arbejderværnet.

Det er forstaaeligt, har vi sagt. Thi hvis der er et Politikorps, som har noget at skjule, saa er det Wiens. De har ladet sig bruge til Haandlangere af en Regering, der foretog et Statskup. De har vist sig som trofaste Følgesvende af et lille Mindretal, der gennemførte Statskuppet og som grupperede sig omkring Hjemmeværnet og Heimatsschutz. De har ført sig som Bæster overfor

Folket, som paaberaabte sig Landets Grundlov og vilde forsvare den. Gid de faldnes og martrede Partifællers Blod maa komme over deres Hoveder! Historien vil domfælde dem, og Dommen vil blive forfærdelig.

Betragt den kolde Beregning, hvormed Maskingeværerne i Ottakring beskød Arbejderhjemmet. Se paa de godt rammende Fuldtræffere i Boligkaréerne. Glem ikke at beundre „Fey-Gaarden"s (den tidligere Indianer-Gaard) Mure, som er gennemboret over det hele. Overalt i alle Nybygninger kan man se Spor af Grundlaget, hvorpaa denne katolske Stat er bygget op.

„Matteotti-Hof" — nu „Giordani-Hof" (en Venlighed overfor Storebror Mussolini) var den internationale Glorie i Wien. „Giordani-Hof" er Byens internationale Skam. En stor Del af Nybygningernes Beboere vil blive evakuerede. En Del kan blive boende. Men hvem? Det er den Del, som Pressen altid har nægtet, at de boede der, nemlig vore Modstandere. De har boet der fra Begyndelsen uden Vanskeligheder. Og de imødeser de nye Beboere, overvejende Politifolk, med Skræk og Bæven. Thi Wien er frelst for den „røde Terror", som aldrig var der, nu er der kommet en sort Terror, der før arbejdede i Stilhed, men nu optræder aabenlyst. Og den frygter selv vore Modstandere.

Næste Gang fortæller vi om, hvorledes Fangerne bliver behandlet.

DEN INTERNATIONALE ARBEJDSORGANISATION

Bringer 1934 Redning gennem 40 Timers Ugen?

Med hvert Aar, der gaar, bliver Tallet paa dem, der tror, at den i 1929 indtraadte Krise paa en eller anden Maade — ligesom alle tidligere Kriser — vil forsvinde af sig selv, færre. Især giver den Kendsgerning Anledning til almindelig og voksende Ængstelse, at det stadig synes at gaa Verden daarligere, tiltrods for at det er bevisligt, at Krisen allerede har naaet Bunden, og at Konjunkturkurven — i hvert Fald teoretisk — atter skulde bevæge sig i opadgaaende Retning. Enhver forelægger sig det Spørgsmaal, om der mon ikke finder en Stabilisering Sted af Krisen med Svingninger omkring Dybdepunktet, og mon ikke de Symptomer, der virker imod Krisen, ikke til en vis Grad ophæver sig selv gennem fremskridende Mekanisering, Ødelæggelse af den for en økonomisk Genrejsning nødvendige Tillid gennem politisk Gæring o. s. v., om man derfor ikke endelig bør møde denne ekstraordinære Situation med ekstraordinære Midler.

I denne Sammenhæng vinder navnlig Kravet om en almindelig Forkortelse af Arbejdstiden til Bekæmpelse af den nuværende Krise og de sikkert tilstedeværende struktuelle Kriseelementer for hver Dag nye Tilhængere. Og nu skal det vise sig, om den af Arbejderklassen siden Krisens Begyndelse i sine Beslutninger og siden 1931 gennem sin Intervention i Geneve fordrede 40 Timers Uge vil blive virkeliggjort paa den i Juni d. A. i Geneve stedfindende internationale Arbejdskonference, om den offentlige Verdensmening har tilstrækkelig Interesse og er i Stand til at øve et tilstrækkeligt Pres for ikke blot at gennemføre denne Fordring paa Papiret i Genève, men tillige i den hensygnende Verdensøkonomi til Gavn for hele Verden.

Det internationale Arbejdsbureau har pligtskyldig paa Grundlag af de fra Medlemsregeringerne indløbne Besvarelser af det opstillede Spørgeskema udarbejdet saalydende Forslag til en Konvention, der skal tjene som Grundlag for Forhandlingerne paa Arbejdskonferencen.

Arbejdsbureauet har sammenstillet en foreløbig Beretning over Regeringens Svar. Den internationale faglige Central har paa sin Side paa Grundlag af de Udtalelser, den har indhentet hos de tilsluttede Landsorganisationer, udarbejdet en Oversigt, der skal tjene som Rettesnor for Arbejdergruppen ved Drøftelserne i Genève.

Naar man sammenligner disse to Dokumenter med hinanden — Arbejdsbureauets Forbindelsestjeneste med Arbejderorganisationerne har paa anerkendelsesværdig Maade udarbejdet en kort Beretning om de hidtil indløbne Svar — er det muligt at konstatere, hvorvidt der bestaar Enstemmighed i de to Lejre.

Hvad angaar Hovedpunktet, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Fordringen om Arbejdstidsforkortelse er modent til en Konvention, bestaar der, — i det mindste i Teorien og i den uforbindtlige Atmosfære af en Beretning fra Arbejdsbureauet, som efterhaanden betjener sig af alle Regnbuens Farver — ikke den ringeste Meningsforskel.

„Regeringernes Svar viser", saaledes hedder det i Forbindelsestjenestens Beretning, „en glædelig vidtgaaende Tilslutning til Kravet om en Forkortelse af Arbejdstiden som en vigtig og nødvendig Foranstaltning indenfor Rammen af en Genrejsning, som frem for alt ogsaa tager Hensyn til Nødvendigheden af en Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Det store Flertal af Svarene udtaler sig for Vedtagelse af internationale Bestemmelser i en eller anden Form, der skal regulere den almindelige Forkortelse af Arbejdstiden. Endvidere udtaler et betydeligt Antal Svar sig for, at denne internationale Ordning skal ske i Form af et eller flere Konventionsforslag.

Det er vistnok overflødigt at henvise til, at, som det hedder i Beretningen fra I. F. C., „alle Landsorganisationer, som indsendte Svar, er af den Anskuelse, at Konferencen bør vedtage et Konventionsforslag omhandlende en international Ordning af Arbejdstidsforkortelsen". Angaaende Konventionens Formaal tilføjer I. F. C. utvetydigt, at Konventionen skal have det „Formaal at bekæmpe Arbejdsløsheden og lade Arbejderne faa Andel i de med det tekniske Fremskridt forbundne Fordele."

Dermed er automatisk ogsaa Spørgsmaalet om Lønnen henholdsvis Levestandarden rullet op. Som næste Afsnit i Beretningen behandler I. F. C. med Rette „Garantien for Lønningernes Bevarelse":

„Det maa bemærkes, at den engelske Landsorganisation ønsker at omskrive Spørgsmaalet om Konventionens Følger for Lønningerne samt for Levestandarden i en særlig Henstilling. De fleste andre Landsorganisationer er af den Mening, at selve Konventionen bør indeholde Bestemmelser om den virksomme Anvendelse af disse Klausuler. Dog staar enkelte Lande paa det Standpunkt, at Konventionen kun skal angive det almindelige Princip og ikke gaa i Enkeltheder. Endelig findes der Organisationer, der kræver utvetydige Bestemmelser samt et Mindstemaal af Sanktioner og Straffebestemmelser."

Beretningen fra Arbejdsbureauets Forbindelsestjeneste lægger paa diskret og forsigtig Maade Eftertrykket paa det almindelige Kapitel om „Bevarelsen af Levestandarden":

„Den „blaa" Beretning indeholder Forslag om en Henstilling, der anmoder Regeringerne om at træffe Forholdsregler for at forhindre, at Arbejdstidsforkortelsen medfører en Forringelse af Arbejdernes Levestandard. Denne Henstilling foreslaar, at Lønkompensationer skal søges tilvejebragt gennem direkte Forhandlinger mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, som skal gennemføre den forkortede Arbedstid.

Endvidere anbefales, at der, forsaavidt det ikke allerede er sket, skal tilvejebringes Instanser til Mægling af Stridigheder, der ikke kan bilægges gennem saadanne direkte Forhandlinger."

I. F. C.'s Beretning siger om dette i anden Række i Betragtning kommende Kapitel: „Den engelske Landsorganisation erklærer sig indforstaaet med, at der i Konventionen ogsaa tages Hensyn til Spørgsmaalet om Levestandarden. Belgien ønsker derimod ikke, at dette sker i selve Konventionen. Ogsaa Svejts foreslaar ikke Optagelse af saalydende særlige Bestemmelser. Czekoslovakiet indtager et andet Standpunkt. Dette Land ønsker, at Konventionen klart udtaler og forpligter Regeringen til at gøre deres Indflydelse gældende paa Prispolitiken saaledes, at Prisniveauet beskyttes."

Med Henblik paa det vigtige Spørgsmaal om Konventionens Gyldighedsomraade, bestaar der blandt Fagorganisationerne Enstemmighed om, „at Konventionen ikke maa indeholde Undtagelsesbestemmelser for Smaabedrifter", d. v. s. at den skal gælde for alle Virksomheder uden Undtagelse. Med Hensyn til Udskillelse af bestemte Industrier er Meningerne delte. Saaledes indtager f. Eks. den belgiske Landsorganisation det Standpunkt, at der kun skal vedtages een Konvention gældende baade for industrielle Virksomheder (indbefattet Kulgruber) og for Handelsvirksomheder o. s. v., mens Landsorganisationerne i Storbritannien og Svejts udtaler sig til Gunst for Vedtagelse af 3 Konventioner.

Hermed kommer vi dog allerede ind paa Spørgsmaalet om Taktik og Formaalstjenlighed med Hensyn til Konventionens Gennemførelse.

Hovedsagen er dog Arbejdstidsforkortelsen, d. v. s. 40 Timers Ugen som saadan, om hvis Formaalstjenlighed og Nødvendighed der tilsyneladende ikke mere hersker Tvivl, og som derfor ved en Gennemførelse i denne eller hin Form kan bringe Menneskeheden Redning endnu i dette Aar, saafremt Regeringerne forbliver standhaftig ikke blot i de foreløbige Beretninger, men ogsaa paa selve Konferencen og først og fremmest i det egne Land og endelig beslutter sig til at træde op mod Arbejdsgiverne, der modsætter sig enhver Arbejdstidsforkortelse, et Standpunkt, som ikke mere deles af noget fornuftigt Menneske i hele Verden.

I. F. C.

TILLIDSMANDSUDDANNELSE

Uhyre meget beror paa Tillidsmandens Viden og personlige Fremtræden og Dygtighed. Heri er der slet ikke noget nyt; thi saaledes har det været fra Arbejderorganisationernes første Dage. Hvad der derimod gennem Aarene er kommet til, er et stærkt øget Arbejde, mange store indviklede Problemer og en vægtig Modstander paa den anden Side, hvis Styrke og Viden intet lader mangle. De senere Aars Udvikling indenfor vore faglige Organisationer har stillet Tillidsmændene overfor Opgaver, der er af langt betydeligere Omfang end tidligere, og hvis heldige Løsning er af meget afgørende Betydning for hele Fagbevægelsens Vækst og Trivsel.

Alle disse Forhold stiller os uafvendelig overfor Problemet: *Gennemførelsen af en systematisk og tidssvarende Tillidsmands-Uddannelse.*

Det er en Kendsgerning, at Uddannelsen af Tillidsmænd til Arbejderbevægelsen i alt for høj Grad er præget af Tilfældigheder. Ganske vist er der i de sidste Aar paa forskellig Maade udfoldet Bestræbelser for Iværksættelse af faglige Kursus af forskellig Karakter og Indhold, og disse Bestræbelser har, til Trods for de Mangler, der har kunnet paavises, været af stor Værdi for Organisationerne. For det første er der gennem Afholdelsen af disse Kursus aabenbaret et Behov og en Interesse for denne Virksomhed, som ikke er til at tage Fejl af. Og for det andet har de forskellige afholdte Kursus givet en glimrende Anledning til at samle Erfaringer, der er af stor Betydning ved Gennemførelse af en mere systematisk *Tillidsmands-Uddannelse,* der helt igennem kunde faa en moderne Udformning og blive det, som vore faglige Organisationer i Dag utvivlsomt trænger meget stærkt til.

Den 15. April afsluttedes det sidste af de 23 Søndagskursus, som Dansk Arbejdsmands Forbund i Samarbejde med Arbejdernes Oplysningsforbund har arrangeret. Det er første Gang, der indenfor Dansk Arbejdsmands Forbund er blevet foranstaltet et Oplysningsarbejde af denne Art, og der vil derfor være Grund til at se lidt nærmere paa denne Virksomhed.

De 23 Kursus har været afholdt i Tiden fra 7. Januar til 15. April, og de har været afholdt i følgende Byer: Thisted, Vejle, Odense, Hillerød, Aarhus, Svendborg, Tønder, Aalborg, Næstved, Esbjerg, Horsens, Hjørring, Skive, Holbæk, Haderslev, Slagelse, Roskilde, Aabenraa, Maribo, Viborg, Randers, Holstebro og Rønne. Til hvert Kursus har der gennemgaaende været 90 Deltagere, hvilket giver et samlet Deltagerantal paa over *2000.* Det er saaledes et betydeligt Antal Deltagere, der her er Tale om, ikke mindst i Betragtning af, at det i det væsentlige drejer sig om Tillidsmænd, som har været aktive Deltagere i et intensivt Kursusarbejde, spændende over mere end *6 Timer.* Trods de mange Vanskeligheder, som kan melde sig ved et saadant nyt Arbejde, kan det nu efter Afslutningen af de 23 Kursus siges, at alle Kursus er planmæssigt gennemført, og at de alle nøje har fulgt det opstillede Kursusprogram, som var udarbejdet. — Naturligvis er der indhøstet en Række betydningsfulde Erfaringer, som senere kan blive til Nytte, naar saadanne Søndagskursus igen skal foranstaltes.

Det afgørende, der maa siges, naar disse Søndagskursus skal bedømmes, er, at det opstillede Arbejdsprogram viste sig alt for omfattende til den knappe Tid, der var til Raadighed. Kursuset begyndte Kl. 9 Frm. og sluttede først henimod Kl. 6 Eftermiddag, kun afbrudt af et Par korte Spisepavser. Hver af Kursusdeltagerne deltog i *tre Arbejdsgrupper,* der hver havde 1¾ Time til sit Arbejde. Her ligger det vanskelige Punkt. Tiden var

altfor kort til en grundig Gennemgang af det store Arbejdsstof, som alle tre Grupper havde paa Planen. Gruppernes Arbejdsprogrammer var opstillet saaledes:

1. Redegørelse for *Forbundets organisatoriske Opbygning* og Forbundets vigtigste Funktioner.
2. Undervisning i *praktisk Afdelingsarbejde*. Samvirksomheden mellem Afdelinger og Forbund.
3. Undervisning i Studiekredsarbejde med særlig Behandling af Emnet Fagforeningskundskab samt en Gennemgang af Haandbøgers Anvendelse.

Til selve Arbejdsprogrammet er der intet at bemærke. Det er, som det skal og bør være; men det er for meget, naar hver enkelt Kursusdeltager skal igennem *alle 3 Grupper*. Det bliver sikkert her, man maa foretage en Ændring. Det er næppe forsvarligt, at hver Deltager kommer til at gennemgaa mere end to Grupper, hvis et godt Resultat af Arbejdet skal sikres helt og fuldt.

Dernæst vil det ogsaa være af stor Betydning, at der til Kursusdeltagerne i Forvejen bliver udsendt et skriftligt Materialestof, med Spørgsmaal og Opgaver, som Deltagerne kan se paa og løse, inden de møder til selve Kursuset. Denne Reform vil medføre, at Arbejdet paa selve Kursusdagen kan naa længere frem end ellers.

De her omtalte Søndagskursus er og vil stadig blive et vigtigt Led i en planmæssig Tillidsmandsuddannelse blandt vore faglige Tillidsmænd. Og de bør danne Indledningen til en videre udformet Kursusvirksomhed med 8 Dages Kursus og med et større udvidet Kursus af endnu længere Varighed.

Arbejdernes Oplysningsforbund har lige siden Starten i 1924 søgt at gøre en god Indsats for en planmæssig Tillidsmandsuddannelse. Der er foranstaltet et betydeligt Antal Kursus gennem den forløbne Tid, og Tilslutningen har været stigende Aar for Aar.

De Kursus, som er blevet afholdt, har bygget paa forskelligartet Grundlag. Det har været Kursus om de mange almene Problemer, som berører den faglige Bevægelse og dens daglige Arbejde, og der har endvidere været Tale om Kursus til Behandling af særlige faglige og tekniske Spørgsmaal angaaende Overenskomster, Akkordsatser o. s. v. — Og der har endelig ogsaa været afholdt det aarlige mere udvidede 3 Ugers Fagforeningskursus, hvor der egentlig er nedlagt en begyndende Spire til en fuldtud planmæssig Tillidsmandsuddannelse, der stræber efter ganske bestemte Maal.

Det er under disse stærkt afvigende Virkeformer, at et Kursusarbejde har gjort sig gældende, og som tidligere sagt har alt dette Arbejde haft sin ubestridelige Betydning baade for Organisationerne og de enkelte Tillidsmænd, der har været Deltagere i alle disse Kursusforanstaltninger. Det hele er dog endnu kun i sin Vorden. Vi skal endnu langt videre frem, før vi naar den effektive Uddannelse af vore Tillidsmænd, der svarer til de Krav, der møder dem i deres daglige organisatoriske Arbejde, men den Virksomhed, der er udført indtil nu, er Udtryk for et Initiativ og er et grundlæggende Arbejde, som sikkert i videre Kredse vil vække Forstaaelsen for Tillidsmandsuddannelsens store Værdi.

Chr. Christiansen.

INDSAMLINGEN TIL VORE ØSTRIGSKE KAMMERATER

Idet vi henviser til vort Cirkulære Nr. 26/1934, erindrer vi ved Nærværende samtlige vore Afdelingsformænd og Kasserere om, at Indsamlingslisterne, uanset om der er tegnet Bidrag paa disse eller ej, med eventuelt tegnede Bidrag skal indsendes til

Socialdemokratisk Forbund, Rosenørns Allé 12, 1', København V,

og helst aldeles omgaaende. —

Vi understreger, at Listerne nu skal indsendes efter foran anførte Adresse, altsaa ikke til Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedkassererkontor, idet vi, da Indsamlingen nu skal afsluttes, har opgjort vort Regnskab over de fra forskellige Afdelinger indsendte Bidrag med Socialdemokratisk Forbund.

Med Hensyn til de til vort Forbunds Hovedkassererkontor indkomne Bidrag vil der senere tilgaa Afdelingerne et Cirkulære, hvori de bidragydende Afdelinger med de ydede Bidrag vil blive opført alfabetisk, saaledes at Afdelingerne derigennem faar Kvittering for de indsendte Bidrag.

LØBENDE KONFLIKTER.

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	*do.*
Arden	*do.*
Bælum	do.
Løgstør	*do.*
Nibe	*do.*
Skørping	*do.*
Støvring	*do.*
Svendstrup	*do.*
Hansted-Lundum	*(Skanderborg Amt)*
Laven	*do.*
Ousted-Taaning	*do.*
Ry St.	*do.*
Skanderborg	*do.*
Skorup-Tvilum-Voel	*do.*
Stilling	*do.*
Toustrup	*do.*
Østbirk	*do.*

Bov (Entreprenørerne Brink & Thomsen).
Graasten do. do.
Randers K. (A/S Randers Margarinefabrik)
Fredericia K. (Vognmand Winther, Erritsø).
Odense C. (Odense Taxa).

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

ARBEJDERNES SLAVEVILKAAR I DET TREDIE RIGE

DE TYSKE ARBEJDERES FAGLIGE SITUATION

Før Hitler kom til Magten, lovede han sine proletariske Tilhængere Antikapitalisme — tysk Socialisme.

Det er nu længere end et Aar, Hitler er ved Magten. Har han skaffet nogen for Arbejderklassen? Desværre ikke nogen. Tværtimod. Hitlers foregivne „Socialistiske Arbejderparti" afslørede sig nu som det, Socialdemokratiet altid har sagt, det var: som Storagrarernes og Sværindustriens Interesserepræsentation. Arbejderklassen alene maatte betale Regningen for det hele. Den er nu fuldkommen værgeløs.

„Sport" og legemlig Bevægelse er en Nødvendighed for Folket — helst i „Festdragt".

Den 2. Maj 1933 blev Fagforeningerne „ensrettede", d. v. s. de hidtidige Tillidsmænd og Funktionærer blev smidt ud og erstattet med Nazister. Det var særlig nazistiske Bank- og Kontorfolk, der nu fik Ledelsen af Fagforeningerne. Men de havde naturligvis ikke den mindstet Forstaaelse af Fagforeningsarbejde. Det skulde de heller ikke have. Fagforeningerne er i det tredie Rige *kun Inkassationskontorer.* Økonomiske, sociale, arbejdsrettelige Opgaver har de ikke mere at løse. Alle Fagforeningerne — socialdemokratiske, kristelige, gule etc. — blev sammensluttet i den „Tyske Arbejdsfront". Ogsaa Arbejdsgiverne blev Medlem deri.

Den 28. November 1933 blev Arbejdsfronten „nyorganiseret". Fagforeningerne forsvandt i Forsænkning, og med Hjælp af deres Penge blev der oprettet en ny Organisation med det mærkelige Navn: „Kraft durch Freude" — Kraft gennem Glæde. Opgaven for denne Organisation er — at organisere *Fyraften* for Arbejderne. Hele Planen er anlagt til at forhindre Arbejderne at tale med hinanden i deres Fritid. Göbbels begrundede det saadan:

> „En Stat, der virkelig er identisk og forbundet med Folket, *skal aldrig lade Folket være alene med sig selv.*"

Nazisterne er bange for, at Arbejderne tænker og taler om deres Vilkaar i det tredie Rige. Derfor maa de ikke mere have noget Privatliv. De beskæftiges efter den gamle romerske Grundsætning: *„Brød og Lege".* Men der er ingen aandelig Oplysning, ingen Studiekredse, ingen Diskussion. Det er forbudt i det tredie Rige. Det kan Nazismen ikke taale. I Stedet for er der Sport, særlig „Forsvarssport", en Slags Militærtjeneste. Dr. *Ley,* Føreren af den tyske Arbejdsfront, erklærede, at *Hovedsagen var Legemets Dygtiggørelse,* og han tilføjede:

> „Sport og legemlig Bevægelse er mere nødvendig for de 40—50-aarige Mennesker end for Ungdommen. *Vi maa fjerne det overflødige Fedt i vort Folk,* for at Legemet igen kan erholde den fornødne Spændstighed. Derfor vil vi *bygge Lejre* overalt, paa Heden, i Bjergene, paa Rhinens Højder, hvor Tyskerne kan tilbringe deres Ferie i *Tugt og Kammeratskab".*

Altsaa Ferie ikke sammen med Familien, med Kone og Børn, men i „Tugt og Kammeratskab". Naturligvis under Opsigt af S. A. Saa viser det sig ved nærmere Tilsyn, at disse „Ferielejre" i Virkeligheden er en Slags Militærlejre for at drive „Forsvarssport".

For saadanne Ting skal de tyske Arbejdere betale deres Fagforeningskontingent. Man vil fuldtud kunne forstaa, at de organiserede Arbejdere har en anden Forestilling om faglige Organisationer og derfor vægrer sig mod at betale Bidrag til Arbejdsfrontens Theater med „Kraft gennem Glæde", Ferielejre med Forsvarssport og *Festdragter,* en Uniform, ethvert Medlem af Arbejdsfronten skal anskaffe sig. Derfor har man nu lukket af, *Udmeldelse er forbudt.* Man har omdannet Arbejdsfronten til en offentlig-retslig Organisation. I en offentlig Forklaring derom hedder det bl. a.:

> *„Ved Medlemsskab i en offentlig Ret kan et Medlem ikke melde sig ud.*
>
> Medlemmerne tiltræder i samme Øjeblik en Forening, der ligesom Staten er den offentlige Ret, der altsaa af Statsmagten er betroet en Del af sine egne Opgaver. I samme Øjeblik staar Arbejdsfronten under Statens Opsigt, og samtidig er Arbejdsfrontens Medlemmers Virksomhed og deres Aand under Statens Opsigt.

Tvangsbidrag til Arbejdsfronten er altsaa en ordnet *Ekstraskat for Arbejderne.* De har vel Pligter, men ingen som helst Rettigheder.

Sociale og økonomisk-politiske Spørgsmaal i Arbejderklassens Interesse har Arbejdsfronten ikke noget med

at ordne. For at røgte disse Anliggender, er der for nylig bebudet en Lov, som kaldes: *„Lov til Ordningen af det nationale Arbejde"*.

Denne Lov berøver Arbejderne det sidste af alt dette, Arbejderbevægelsen har opbygget i mange Aartier. Den skal *„udrydde Klassekampen"*, men i Virkeligheden gør

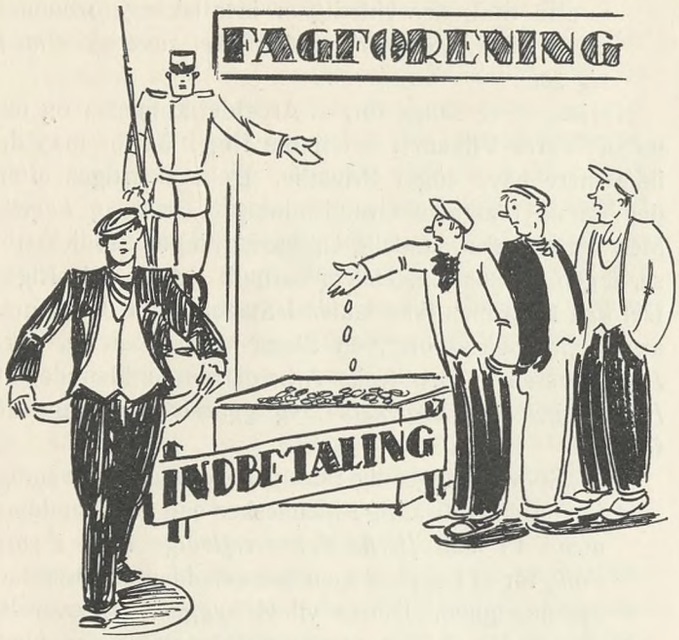

Fagforeningen i det 3. Rige er nu kun Incassationskontorer.

den Arbejderne fuldkommen værgeløse mod Kapitalisternes Klassekamp. Organisationerne er, som vi læste før, ensrettede. En Strejkeret eksisterer ikke mere. Al *Strejke* anses for *Højforræderi,* og derpaa staar *Dødsstraf* i det tredie Rige. Alle de store Rettigheder, Arbejderne havde erobret sig under Republiken, er afskaffet. Alle *kollektive Aftaler* er gennem Lovens nye Bestemmelser *ophævet.*

Arbejdsgiveren kaldes nu for „Føreren". Arbejderne kaldes hans „Medarbejdere", og alle i Bedriften er Førerens „Følge". Bedriftens Fører, altsaa *Arbejdsgiveren, bestemmer ved en „Arbejdsordning" for sin Bedrift Arbejdstidens Længde og Lønnens Højde.* De nuværende, af Arbejderne valgte Bedriftsraad, erstattes af et *„Tillidsmandsraad"*, godkendt af Arbejderne efter *Indstilling fra Arbejdsgiveren* og Nazibedriftscellen. Arbejdsgiveren er *Formand* i dette „Raad". Opstaar der Meningsforskel mellem Arbejdsgiveren og Raadet, saa kan dette med Stemmeflertal beslutte at henvende sig til *„Arbejdsværgerne"*. Dette maa Raadet beslutte med Arbejdsgiveren som Formand og Dirigent!

Af Arbejdsværger er der 13 i de forskellige Distrikter, udnævnt af Rigsarbejdsministeren. Hver Arbejdsværge har en næsten diktatorisk Myndighed. Til sin Raadighed har han et Udvalg af Sagkyndige. Tre Fjerdedele af disse tager han fra en Forslagsliste, Arbejdsfronten præsenterer ham. En Fjerdedel af dem kan han frit, uden Forslag udnævne. Arbejdsfrontens Forslag skal „muligvis ogsaa, paa passende Maade, tage Hensyn til Arbejdere og Funktionærer". Men Arbejdsværgen er i ingen Henseender bundet. Han er heller ikke pligtig at gøre det, de Sagkyndige anbefaler ham. Han er fuldkommen fri i sine Afgørelser. Naar Arbejdsværgen har saa diktatoriske Myndigheder, er det nødvendigt at vide, hvad det er for Folk, der er udnævnt hertil? Der maa man oplyse, at de næsten alle er tidligere Arbejdsgiverforbunds-Embedsmænd. En enkelt, som tidligere har været en nazistisk Renommér-Arbejder, Arbejdsværge Engel fra Berlin, er blevet afsat, fordi han har anordnet, at der ikke maa foretages nogen Lønreduktion!

Men Nazisterne har allerede sørget for, at Arbejdsværgen ikke faar alt for meget Arbejde. I Loven er nemlig et Kapitel, som handler om den *„sociale Ære"*. Den, som støder an mod den „sociale Ære", kommer for en *„Æres-Domstol"*. Som Anstød mod den „sociale Ære" anses:

> 1. Den, der gennem ondsindet Ophidselse af Følget sætter Bedriftens Arbejdsfred i Fare. 2. Den, som stadig ondsindet forstyrrer Fællesskabsaanden i Bedriftsfællesskab, og 3. naar en, der tilhører Bedriftsfællesskabet, gentagne Gange *stiller letfærdig, ugrundet Besværing eller Anmodning til Arbejdsværgen.*

Æresdomstole kan idømme dem *Pengestraf* indtil 100 Mark og til *Tab af Arbejdspladsen.* Saa er der altsaa sørget for, at Henvendelser til Arbejdsværgen ikke bliver alt for mange.

Denne nye Arbejdslov betyder for de tyske Arbejdere,

Arbejdsgiveren - kalder sig nu Fører - og Arbejderne er hans Medarbejdere.

at der er genindført en Slags fundalt System, som bygger paa den enkelte Arbejdsgivers Autoritet.

Den nye Lov er ikke bedre end den i 1918 ophævede Tyendelov. Udviklingen er derved nærmest skruet et

Aarhundrede tilbage. I Midten af det forrige Aarhundrede begyndte den tyske Arbejderklasse at slutte sig sammen for at tilkæmpe sig Forsamlings- og Foreningsfrihed for derved at skaffe sig Forudsætningerne for Arbejderklassens Frigørelseskamp.

Alt er nu udryddet og tabt. Arbejderne er blevet til Slaver som i Kapitalismens første Dage, fuldstændig underkastet Bedriftsherrernes Bestemmelser. Nazisterne har drejet Verdenshistoriens Hjul et Aarhundrede tilbage.

Det er kun en lille Udskæring af de tyske Arbejderes Skæbne. Ved en anden Lejlighed vil vi fortælle om deres Arbejds- og Lønforhold, særlig om de Arbejdsløses frygtelige Skæbne. K. E.

KOMMUNERNE SKAL BETALE TARIFMÆSSIG TIMELØN

Uagtet der fra vort Forbunds Side gennem Aarene er gjort et meget stort Arbejde for at skaffe vore overenskomstmæssige Lønninger respekteret ogsaa af Sognekommunerne, findes der dog stadigt mange Steder i vort Land, hvor Sogneraadene ikke vil betale og ikke vil forhandle om Oprettelse af Overenskomster.

Uviljen til at efterkomme vore Krav maa dels søges i, at der endnu hos Bondebefolkningen næres en vis Antipati mod Fagforeningerne og dels deri, at man i Sogneraadene har den fejlagtige Opfattelse, at det kommunale Fristyre skulde lide under overenskomstmæssige Aftaler. Begge Dele er et Udslag af en stærk udbredt Begrebsforvirring, der vel navnlig er at finde indenfor konservativt prægede Sogneraad, men heller ikke er noget Særsyn, hvor de radikale er Tungen paa Vægtskaalen.

Fra Ministerierne, henholdsvis Stats-, Social- og Ministeriet for offentlige Arbejder har der gentagne Gange været gjort forgæves Forsøg paa at bibringe Sognekommunerne den rigtige Opfattelse, at der burde betales tarifmæssige Lønninger i hvert Fald ved saadanne Arbejder, hvortil det offentlige ydede Tilskud. Henstillinger nyttede imidlertid intet, heller ikke Tilbud om forhøjede Tilskud, hvis de tarifmæssige Lønninger skulde bringe den projekterede Udgift til at stige, kunde formaa Sogneraadsrepræsentanterne til at skifte Standpunkt til Arbejdernes Krav.

Ved den i indeværende Foraar afsluttede Lønkonflikt har Spørgsmaalene Underbetaling og illoyal Konkurrence været stærkt drøftet, og Resultatet blev et af begge Parter vedtaget Mæglingsforslag, der paalægger samme Parter at modvirke saadan Underbetaling, og denne af Forligsmanden indtagne Stilling har foranlediget Ministeren for offentlige Arbejder til paany at udsende et Cirkulære, og denne Gang har det den fornødne Form, idet Tilskud til Kommunerne er betinget dels af, at der benyttes Arbejdere, som er Medlem af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, og dels at der betales overenskomstmæssig Løn.

Vi aftrykker nedenfor det omtalte Cirkulære.

Ministeriet for offentlige Arbejder.

København, den 9. April 1934.

Som et Led i Regeringens Planer om til Afhjælpning af Arbejdsløsheden og til Lettelse af Udgifterne til Arbejdsløshedsforsikringen at igangsætte offentlige Arbejder, er der ved Finansloven for Finansaaret 1934—35 under Konto § 26 II. D. 8. forskudsvis af Statskassens Midler stillet et Beløb af 12 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren for offentlige Arbejder som Tilskud til Kommunerne til Udførelse af særlige Vejarbejder paa de i Skrivelse herfra af 24. Januar d. A. i øvrigt angivne Vilkaar.

Under Henvisning hertil og til, hvad der er anført i Statsministeriets Cirkulære af 7. Juni 1933 til samtlige Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder, maa Ministeriet bl. a. sætte som Betingelse for at yde Tilskud af det ommeldte Beløb, at de vedkommende Kommuner forpligter sig til ved det paagældende Vejarbejde kun at anvende Arbejdere, som er Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, for saa vidt saadanne Arbejdere findes i Kommunen, samt til at tilbyde de i de mellem Arbejdsgivere og Arbejderorganisationer almindelig gældende Overenskomster indeholdte Løn- og Arbejdstidsbetingelser for saadant Arbejde samt uden Anvendelse af Overarbejde.

Ved at meddele foranstaaende bemyndiger Ministeriet herved Hr. Overvejinspektøren til paa Grundlag heraf og i det i øvrigt i Ministeriets fornævnte Skrivelse af 24. Januar d. A. anførte at tilskrive d'Herrer Amtmænd — for saa vidt Amts- og Sognekommunerne angaar — og samtlige Byraad.

Saafremt de Overslag, som alt er udarbejdet af Kommunerne som Grundlag for deres Andragende om Tilskud, mod Forventning ikke er udfærdiget ud fra den Forudsætning, at der skal betales overenskomstmæssig Løn, vil Kommunernes Opmærksomhed være at henlede paa, at det eventuelle Tilskud i saa Fald i Overensstemmelse med, hvad der er anført i Ministeriet for offentlige Arbejders Cirkulære af 11. Oktober 1930 til samtlige Amtmænd, vil blive beregnet i Forhold til den som Følge af den større Lønudgift forøgede Overslagssum, og at den samlede Størrelse af denne derfor maa angives.

Sluttelig bemærkes, at der af de 12 Mill. Kr. vil være at anvende et Beløb af ca. 1½ Mill. Kr. som Tilskud til særlige Vejarbejder i Amts- og Sognekommuner i de sønderjydske Landsdele.

J. Friis-Skotte.

/Ch. Buchwald.

CHAUFFØRER! PAS PAA!

Da de danske Statsbaner i Fjor begyndte at overtage de Bilruter her i Landet, der har Betydning for Konkurrencen med Statsbanerne, var vort Forbund straks opmærksom paa, at der her forelaa en Organisationsopgave med Hensyn til de herhenhørende Chaufførers Løn- og Arbejdsvilkaar, som mange Steder i høj Grad trængte til organisationsmæssig Paavirkning, da deres Arbejdsbetingelser i mange Tilfælde laa langt nede, navnlig paa Grund af manglende Tilslutning til Organisationen.

Statsmyndighederne bør naturligvis i Kraft af den herskende Arbejdsløshedslovgivning være interesseret i, at de Arbejdere, disse Myndigheder har i Beskæftigelse, er tilsluttet en Arbejdsløshedskasse for derigennem at sikre sig mod Følgerne af Arbejdsledighed, men ogsaa fordi Statsmyndighederne med Rimelighed maa kunne forlange, at de hos dem beskæftigede Arbejdere, og som i mange Tilfælde staar i nogenlunde stadigt Arbejde, yder deres Bidrag til Bekæmpelsen af Virkningerne af den Arbejdsløshed, der hærger mange af deres Kammerater ud over Landet, og da denne Interesse forsaavidt falder sammen med de organiserede Arbejderes, var det kun rimeligt, at vort Forbund i de Forhandlinger, der med Statsbanerne blev optaget om Løn- og Arbejdsvilkaar, og som førte til Oprettelsen af en Overenskomst af 15. Marts 1933 for Statsbanernes Rutebilchaufører, maatte forlange indført en Bestemmelse i Overenskomsten om, at Rutebil-Chaufførerne skulde være Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse.

Denne Omstændighed og rimeligvis en bagved liggende Interesse af mere personlig Art har ført til, at man udenfor vore Afdelinger vil forsøge at danne en Landsforening af Chaufører ved De danske Statsbaner, idet man paa Rutebilstationerne fra disse Interessenters Side har foretaget følgende Opslag til Chaufførerne:

„OPSLAG TIL CHAUFFØRERNE!

Sønderby, Kegnæs,
(Poststemplets Dato).

Ærede Kollega!

I Forbindelse med, at D. S. B. overtager en stor Del af Danmarks Automobilruter, og dermed beskæftiger mange Chaufører, melder Spørgsmaalet sig om at hæve Standens Kaar paa bedste Maade.

Som De maa vide, er der mellem Generaldirektoratet for D. S. B. og Dansk Arbejdsmands Forbund den 15. Marts 1933 oprettet en Overenskomst for alle Landets Chaufører ved D. S. B.'s Rutebiler, hvis Indhold maa være Dem bekendt — om vore Lønningsforhold m. m. Blandt andet kræves, at vi skal være Medlemmer af en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse. For dette Medlemsskab maa vi jo bøde med 3 Kr. ugentlig. Dette har vi ment at kunne faa billigere ved at danne vor egen Organisation.

Vi har her i Sønderborg Amt dannet en Forening for Chaufører ved D.S.B.'s Rutebilafdeling til Varetagelse af lokale Interesser, og vilde hermed gerne henstille til alle Kolleger om at gøre noget lignende i de forskellige Amter, for derved at faa dannet en Landsforening for Chaufører ved D. S. B.'s Rutebiler, hvis Formaal skulde være at varetage hele Standens Interesse, Forhandling med Autoriteterne om vor Ansættelse og alle Forhold Tjenesten vedrørende; og om muligt at blive Medlemmer af Dansk Jernbaneforbund. For at opnaa sidstnævnte kræves en Ændring i Tjenestemandsloven. Det er derfor nødvendigt at staa samlet om et fælles Maal.

Naar De har dannet en Forening, vilde jeg gerne modtage Formandens Adresse for at opnaa en Sammenkomst til Drøftelse af Sagen, samt Oplysninger om, hvormange faste og Reserve-Chaufører De har ved Deres Afdeling.

Med venlig Hilsen

for Foreningen af Chaufører ved
D. S. B.'s Rutebil-Afdeling
i Sønderborg Amt

sign. Johansen,
Formand."

Man vil af Opslaget se, at det, man i Hovedsagen vender sig imod, er det Kontingent, der skal ydes til Organisationen og navnlig til *Arbejdsløshedskassen* — et Kontingent, der skal „bødes med" — som det hedder i Opslaget — og saa imod Dansk Arbejdsmands Forbunds Organisation, der har taget Organisations-Opgaven op og tilvejebragt den første Overenskomst, idet man ønsker Tilslutning til *Dansk Jernbaneforbund,* hvilket man indser dog først kan opnaas efter en *Ændring i Tjenestemandsloven,* som iøvrigt sikkert ikke kan opnaas, og paa hvilket Grundlag man nu søger at danne en Landsorganisation for Chaufører.

Vi maa paa det bestemteste advare vore Afdelinger og vore Medlemmer imod at reflektere paa denne mere private Spekulation i Organisationsdannelser udenom de almindelige anerkendte, faglige Organisationer; thi det er en ganske urealisabel Tanke, der her er fostret, og som bør kvæles i sin Fødsel, for at ikke den Splittelse, en Forfølgelse af denne Plan naturligvis maa medføre blandt de Chaufører, som her skulde have Gavn af den faglige Organisation, skal føre til det stik modsatte af Organisationens Opgave, nemlig en Ødelæggelse af de Chancer, der nu foreligger igennem den startede Overenskomst som Grundlag m. H. t. at forbedre Rutebilchaufførernes Lønvilkaar.

Altsaa, vær paa Vagt!!

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

Mekanisk Hejseværk ved Murerarbejde.

Den mellem vort Forbund og Murermestrenes Centralforening i Danmark gældende Overenskomst vedrørende Murerarbejde indeholder ikke nogen direkte eller positiv Bestemmelse om, hvad der skal betales for Tilvejebringelse af Murmaterialier, naar disse hejses op ad mekanisk Vej. Ved et Par Lejligheder har Centralforeningen forsøgt at faa saadanne Priser op i Priskuranten, uden at det dog endnu er blevet til noget. I København og Omegn, hvor Murmaterialiers mekaniske Ophejsning alt har fundet Sted i en Aarrække, er der forlængst i de paagældende Priskuranter optaget Bestemmelse om, hvorledes Arbejdet i saa Fald skal betales, og det var i Mangel af saadanne Prisers Tilstedeværelse i vor Overenskomst med Centralforeningen, at Murerarbejdsmændene i Kolding ved Restaureringen af Koldinghus Ruiner stillede Forlangende om, at den i Priskuranten indeholdte Sats for Højdetillæg, 2 Øre for hver 5 cm, Bygningshøjden er større end 6 m, skulde betales for det derværende Murerarbejdsmandsarbejde.

Bygningshøjden er her meget stor, 36 m, og Murstenene var almindelige, gammeldags Munkesten, og der anvendtes Trillebør ved den vandrette Transport. Der havde været Forhandling nogen Tid frem og tilbage mellem Arbejderne og Mesteren, og da det efterhaanden viste sig, at man ingen Vegne kunde komme med Forhandlingerne, stillede Arbejderne som sagt Krav om det i Priskuranten anførte Højdetillægs fulde Betaling med Henvisning til, at der ingen andre Satser fandtes for Højdetillæg i Priskuranten.

En faglig Voldgiftsret, som det til Slut var nødvendigt at paakalde for at faa Sagen afgjort, dømte imidlertid, at dette Højdetillæg ikke kunde finde Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, og da vort Forbund formente at kunne tyde Kendelsen saaledes, at der ikke dermed var afgjort, *at et andet Højdetillæg ikke kunde betales,* gav vort Forbund Arbejderne Paalæg om ikke at fortsætte Arbejdet, forinden man var blevet enige om, hvilket Tillæg der skulde betales for den yderligere Højde udover 6 m og med Anvendelsen af mekanisk Hejseværk.

Arbejdet havde paa det Tidspunkt ligget stille hele Vinteren paa Grund af Vejrliget, saa nogen Arbejdsstandsning i egentlig Forstand var der ikke Tale om, — kun Vægring ved at paabegynde Fortsættelsen af Arbejdet.

Den faste Voldgiftsret dømte imidlertid, at den afsagte faglige Voldgiftskendelse skulde forstaas saaledes, at Sagen om Højdetillæg paa Koldinghus var afgjort helt og holdent ved den faglige Voldgiftsdom, ogsaa m. H. t. Spørgsmaalet om Tillægsbetaling for Pasning af Elevator m. v., med andre Ord, at Arbejderne ved Restaureringen af Koldinghus Ruiner ved Anvendelsen af det mekaniske Hejseværk ikke kunde tilkomme andre Priser end den blotte og bare Grundpris af 510 Øre pr. 1000 Sten.

Saavel Centralforeningen som Den faste Voldgiftsret var enige i, *at denne Voldgiftsdom ikke havde Rækkevidde udover Arbejdet ved Koldinghus, og man er saaledes — og det er navnlig det, der her skal slaas fast — frit stillet fra Arbejdernes Side i andre paakommende Tilfælde, hvor mekanisk Hejseværk benyttes til Murarbejde, m. H. t. hvilken Betaling, der udover Grundprisen skal ydes for Anvendelsen af Hejseværket og for at paatage sig de Gener og den Tidsspilde, der er forbundet med Pasningen af Hejseværket, og iøvrigt dettes Anvendelse midt i det almindelige Opbærings- og Tilbringningsarbejde.*

Vort Forbund har ved tidligere Lejlighed, hvor Spørgsmaalet om mekanisk Hejseværks Anvendelse ved Murarbejde var blevet aktuelt, sendt et advarende Cirkulære ud med Varsko om ikke at paabegynde noget Murerarbejde, hvor mekanisk Hejseværk skulde anvendes, uden *paa Forhaand* at sikre sig den i Overenskomsten indeholdte fulde Pris for Højdetillæg; men dette Cirkulære maa være gaaet i Glemmebogen, thi flere Steder har det vist sig, at man ikke har fulgt den Anvisning, Forbundet her har givet, og i Kolding havde man altsaa paabegyndt, og i længere Tid udført, Arbejde med mekanisk Hejseværk uden at have faaet nogen Ordning om Betalingen herfor i Stand.

Nu maa man i Kolding tage Skade for Hjemgæld, forsaavidt angaar Arbejdet paa Koldinghus Ruiner, men vi udsteder ved denne Lejlighed paany den Opfordring til vore Afdelinger ikke at paabegynde noget Murerarbejdsmandsarbejde med Anvendelse af mekanisk Hejseværk, forinden man er enige med Mesteren om, hvilke Tillæg der skal betales til Grundprisen herfor, og m. H. t. Tillægets Størrelse vil Medlemmerne gennem deres Afdelinger kunne faa fornøden Underretning af Forbundet.

Vi gengiver nedenfor den afsagte Voldgiftsdom fra Den faste Voldgiftsret:

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 25. April 1934 i Sag Nr. 1929
Dansk Arbejdsgiverforening for Centralforeningen af Murermestre i Danmark og dennes Medlem, Murermester Aage Christoffersen, Vejle,
mod
De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds og dettes Kolding Afdelings Vegne.

Under denne Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Centralforeningen af Murermestre i Danmark og dennes Medlem, Murermester Aage Christoffersen, Vejle, indklaget De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmandsforbunds og dettes Kolding Afdelings Vegne i Anledning af følgende Forhold:

Murermester Christoffersen har Opmuringen af Taarnet paa Koldinghus Slotsruin i Entreprise. Arbejdet paabegyndtes i Sommeren 1933 og standsedes for Vinteren i December Maaned, da 1. Etage var fuldført. Som Følge af de store Højder, der var Tale om, anskaffede og opstillede Christoffersen straks ved Arbejdets Paabegyndelse en elektrisk Elevator til Ophejsning af Sten og Mørtel. De med dette Arbejde beskæftigede Arbejdere skulde aflønnes efter Akkordprissatserne i den mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmandsforbund gældende Overenskomst, der i § 5 A 1 fastsætter en Grundpris af 510 Øre for Opbæring eller Tilbringning af 1000 Stk. Mursten med tilhørende Mørtel i indtil 6 Meters Højde over Jordlinien. Under Arbejdets Gang i afvigte Efteraar stillede Arbejderne Krav om, at der udover den nævnte Grundpris skulde ydes dem Tillæg i Henhold til følgende Bestemmelse i Overenskomstens § 5 A 2: „For hver 5 cm højere betales i Tillæg for alle Stenene pr. 1000 Stk. 2 Øre".

Da Christoffersen ikke mente sig forpligtet til at betale dette Tillæg, blev Spørgsmaalet herom indbragt for en faglig Voldgiftsret, og ved en den 26. Marts d. A. afsagt Opmandskendelse afgjort derhen, at Højdetillæg ikke skulde betales. Efter denne Kendelses Afsigelse gav Murermester Christoffersen, der ifølge sin Kontrakt skulde genoptage Arbejdet senest 1. April, Arbejdsmændene Besked om atter at gaa i Arbejde den 31. Marts, men disse nægtede nu efter Ordre af Arbejdsmændenes Fagforening i Kolding at gaa i Arbejde, medmindre der blev ydet dem et Vederlag for Betjening af det mekaniske Spil ved Elevatoren, et Krav, som Christoffersen ikke vilde imødekomme, idet han ansaa Sagen for afgjort ved den afsagte Opmandskendelse. Den herefter opstaaede Arbejdsstandsning blev straks indberettet til Dansk Arbejdsgiverforening, der foranledigede et Fællesmøde afholdt den 11. April. Her stillede Dansk Arbejdsmandsforbund sig solidarisk med Arbejderne og afviste Kravet om Arbejdets Genoptagelse, før der var truffet Aftale om en Tillægsbetaling for det med Betjeningen af det mekaniske Spil forbundne forøgede Arbejde. Arbejdsstandsningen vedvarer herefter fremdeles.

Klagerne paastaar nu Arbejdsvægringen kendt ulovlig og Dansk Arbejdsmandsforbund idømt en Bod for Brud paa Septemberforliget og Fagets Overenskomst samt for at have nægtet at efterleve en faglig Voldgiftskendelse. Klagerne henholder sig til, at det ved den afsagte Opmandskendelse er afgjort, at Arbejderne ikke har Ret til det nu krævede Tillæg.

De indklagede paastaar Frifindelse og gør til Støtte herfor gældende, at Opmandskendelsen alene har statueret, at Arbejderne ikke har Krav paa „Højdetillæg" — forstaaet som Tillæg for det med **Opbæringen** af Materialer forbundne Arbejde — i Henhold til Overenskomstens § 5 A 2, men at det ikke hermed er statueret, at der ikke kan tilkomme Arbejderne Tillæg for det særlige Arbejde med Betjeningen af Spillet. Det fremgaar nu vel af Sagens Oplysninger, at det under Forhandlingerne for den faglige Voldgiftsret paa Opmandens Forespørgsel fra begge Parters Side blev udtrykkelig fastslaaet, at der mellem Parterne ikke var andre Uoverensstemmelser end Spørgsmaalet om Højdetillæg, idet man ellers var enig om, hvorledes Akkordprisen skulde fastsættes. De Indklagede har imidlertid med Hensyn hertil anført, at Arbejderne, saafremt de havde faaet Medhold i deres Krav om Højdetillæg, vilde have anset sig dækkede ogsaa for Betjeningen af Spillet, men at Opmandskendelsen i hvert Fald alene har afgjort Spørgsmaalet om Tillægsbetaling for det **før** Kendelsens Afsigelse udførte Arbejde. Den afsagte Kendelse kan derfor, efter de Indklagedes Formening ikke afskære Arbejderne fra, naar de — mod deres Forventning — ikke har faaet Medhold i deres Paastand om Højdetillæg, da at stille Krav om Betaling for Betjening af Spillet **under Fortsættelsen af Arbejdet** og saaledes søge en mulig under Proceduren for den faglige Voldgiftsret begaaet „taktisk Fejl" opretet. Til Støtte for Arbejdernes Berettigelse til under de saaledes foreliggende Omstændigheder at standse Arbejdet anfører de Indklagede, at der her er Tale om et ikke tariferet nyt Arbejde, hvis Aflønning i Henhold til Overenskomstens § 3 r skal søges afgjort ved Forhandling mellem Organisationerne eller eventuelt ordnes ved lokal Aftale, men baade Arbejdsgiveren og hans Organisation stillede sig efter Opmandskendelsens Afsigelse afvisende overfor Fagforeningens Krav om Forhandling.

Murermester Christoffersen har forklaret, at han ved tidligere Benyttelse af Elevator ikke har betalt hverken Højdetillæg eller Tillæg for Betjening af Spil. Af Sagens Oplysninger fremgaar det iøvrigt, at der paa adskillige Arbejdspladser i Provinsen er truffet lokale Aftaler med Hensyn til Højdetillæg ved Benyttelse af Elevator flere Steder saaledes, at der er aftalt et reduceret Højdetillæg, der da stedse er opfattet som ydende Arbejderne Dækning ogsaa for Betjeningen af Spillet, uden at dette Forhold er særlig fremdraget.

Retten maa give Klagerne Medhold i, at den af Opmanden trufne Afgørelse maa være bindende for hele Murermester Christoffersens Reparationsarbejde ved Koldinghus Ruiner, hvorved bemærkes, at Fortsættelsen af Arbejdet ikke kan antages paa noget i den heromhandlede Henseende afgørende Punkt at afvige fra det allerede udførte Arbejde. Hvad Kendelsens Rækkevidde iøvrigt angaar, har begge Parter paaberaabt sig dens Indhold til Fordel for deres Opfattelse. Retten finder ikke Anledning til at komme nærmere ind herpaa, idet man dels under Hensyn til den nøje Forbindelse, der er mellem Kravet om Højdetillæg, naar Elevatoren benyttes, og Kravet om Tillæg for Betjening af Spillet, dels og navnlig under Hensyn til det under Forhandlingerne for den faglige Voldgiftsret passerede maa anse Arbejderne for afskaarne fra nu at stille Krav om Krav paa Godtgørelse for Betjening af Spil, **forsaavidt angaar Arbejdet ved Koldinghus.** Det maa herefter statueres, at den etablerede Arbejdsvægring har været ulovlig, hvorhos Dansk Arbejdsmandsforbund findes at burde erlægge en Dansk Arbejdsgiverforening tilfaldende Bod paa 300 Kr.

Sagens Omkostninger bør betales af de Indklagede.

Kendelse:

Den ovennævnte Arbejdsvægring har været ulovlig.

I Bod til Dansk Arbejdsgiverforening betaler Dansk Arbejdsmandsforbund 300 Kr.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 300 Kr.

FLABEN HAVDE HAN

I det ved Jord- og Betonarbejdernes 50 Aars Jubilæum udgivne Festskrift finder vi følgende morsomme Tildragelse, som vi ikke vil unddrage vore Læsere.

Ved et større Byggeforetagende i Puggaardsgade, som udførtes af et i den Tid meget kendt og velanskrevet Murermesterfirma, Holbøll og Poulsen, havde Bygherren, en Tømrermester Hansen, kaldet „Sørøveren", den Opfattelse, at Arbejdet ikke blev ordentlig udført, naar han ikke personligt førte Tilsyn med det dagligt. Han var en mørk, skægget og dystert udseende Herre med buskede Bryn, der færdedes paa Byggepladsen fra Morgen til Aften, uden at der forelaa egentlig Nødvendighed herfor. Betonlægningen af Gaardspladsen var paabegyndt. Den skulde udføres med det Murstens-Skærvemateriale, der forefandtes efter Bygningens Opførelse, og ved Skærvelæsningen var placeret en Jord- og Betonarbejder ved Navn L. P. Christensen, kaldet „Anarkisten" — ganske med Urette forresten.

Ved Skærvebunken stod en Harpe, fordi Bygherren havde forlangt Skærvematerialet harpet, og da han fik Øje paa, at Christensen ikke kastede alle Skærverne over Harpen, men selvfølgelig undlod at harpe de rene Skærver, der nu og da under Læsningen skred ned ad Bunken som fuldstændig rene Skærver, henvendte han sig paa en ret uelskværdig Maade til Christensen med følgende Bemærkning: „Ved De ikke, at Skærverne skal harpes?" Christensen svarede ikke. „Jeg spørger, om De ikke ved, at Skærverne skal harpes?" gentog Bygherren arrigt. Stadig intet Svar, medens Christensen uforstyrret fortsatte Læsningen. „Ved De ikke, hvem jeg er?" spørger saa Bygherren lige op i Ansigtet paa Christensen. „Jo, jeg ved," svarede han endeligt, „De er en stor Torsk, Flaben har De da i hvert Fald.

Nu blev der stor Opstandelse. Bygherren henvendte sig til Holdformanden og forlangte Christensen afskediget øjeblikkelig, paa staaende Fod, hvilket naturligvis slet ikke kunde lade sig gøre, hvorefter Bygherren henvendte sig til Murermesteren, som kort Tid efter indfandt sig paa Byggepladsen. „De maa afskedige den Mand," hævdede Murermesteren. „Det kan jeg skam ikke," svarede Holdformanden, „for han har ikke forset sig i nogen Henseende; det er tværtimod Bygherren, der er komplet umulig og forlanger, at rene Skærver skal kastes paa Harpen forinden Læsningen."

Christensen blev tilkaldt, og Sagen blev drøftet, og tilsidst sagde Murermesteren: „Jamen Christensen, kunde De da ikke ogsaa have optraadt lidt mere dannet?"

„Dannet," svarede Christensen, „hvor megen Dannelse vil De forlange af en Arbejdsmand til 40 Øre i Timen?"

Det kunde Murermesteren ikke staa for, og der blev ikke talt mere om den Sag. Christensen blev selvfølgelig ikke afskediget, det kunde man ikke gøre, han stod i sin gode Ret, og den Akkord, han var Deltager i, beskyttede ham imod Afskedigelse, der tidligere under andre og slettere raadende Arbejdsforhold vilde have været en forholdsvis let Sag.

Bygherren tog sig Sagen saa nær, at han helt blev borte fra Byggepladsen i al den Tid, Betonarbejdet i Gaarden stod paa, og først indfandt sig, da samtlige Betonarbejdere var forsvunden fra Arbejdspladsen.

FRA KONGRESSEN

Efter Afstemningen om Forligsmandens Mæglingsforslag. Da Stemmerne blev talt op.

Sidste nyt

Lysbro. Lysbro Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teglværket har fradraget 5 % af Ovnfolkenes Fortjeneste for Svind af Sten under Brændingen af 200.000 Tagsten, uagtet alle Sten — ogsaa Brokkerne — er blevet brændt, saaledes at der ingen Svind var. Den Mand, der har sorteret Stenene, er ligeledes fradraget 5% for Svind, uagtet alle Stenene er blevet sorteret.

Ved et Mæglingsmøde den 22. Februar enedes man om, at der til fuld Erstatning for 1933 betales i Anledning af de ændrede Arbejdsforhold Kr. 65,00 til de paagældende Arbejdere.

For Fremtiden fradrages kun 2½ % for Svind for Tagstenene, naar de raa Tagsten ikke sorteres.

Udføres Arbejdet paa den tidligere Maade, betales efter Overenskomsten.

Silkeborg A. Silkeborg Vesterskov (Statsskov): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Skovrideren har nægtet at udbetale de overenskomstmæssigt fastsatte Marchpenge — 60 Øre pr. Dag — til en Skovarbejder, der i de sidste Uger har arbejdet 5—7 km borte fra sin Bopæl og fortsætter dermed, og at Skovfogeden har meddelt Manden, at hvis han fastholder Kravet om Marchpenge, vil han blive afskediget. Afdelingen meddeler tillige, at Skovfogeden har udtalt til Arbejderne, at Statsskoven for Fremtiden ved Antagelse af Arbejdskraft vil have de Nyantagne til at underskrive paa, at de frafalder Krav paa Marchpenge. Endelig klager Afdelingen over, at Skovrideren ignorerer Direktoratets Instruks om, at der skal drages Omsorg for, at Bestemmelserne i det af Statsministeriet udsendte Cirkulære af 7. Juni 1933 efterkommes, idet der i Distriktet arbejder en Del Skovarbejdere, som ikke er arbejdsløshedsforsikrede.

Sagen paataltes overfor Direktoratet for Statsskovbruget med Henstilling til det om at foranledige de af Afdelingen paaklagede Forhold rettet.

Samtidig gør Forbundet Direktoratet opmærksom paa, at **Vejby Tibirke Afdeling** ogsaa har klaget over, at Skovrideren for **Tisvilde Hegn** for ca. 3 Uger siden har antaget 6 Mand til Arbejde der, og at disse Arbejdere heller ikke er arbejdsløshedsforsikrede, hvorfor det henstilledes til Direktoratet ogsaa at foranledige dette Forhold rettet. Den 11. Januar meddeler Direktoratet, at Skovrideren over Silkeborg Vesterskov Distrikt paa Forespørgsel har erklæret, at der for ca. 5 Aar siden er truffet Aftale med samtlige Skovarbejdere, deriblandt ogsaa med den her omhandlede Arbejder om, at Marchpengene bortfaldt, og at

der saaledes ikke de sidste 5 Aar er udbetalt Marchpenge til Skovarbejderne i Distriktet. — Desuden hævder begge Skovridere (for Nøddebo og Silkeborg Vesterskov Distrikter) at de paa ingen Maade har modarbejdet Ministeriets Cirkulære om, at Skovarbejderne bør være arbejdsløshedsforsikrede.

Efter nogen fortsat Korrespondance om de rejste Klagepunkter afholdtes den 17. Februar et Møde i Statsskovdirektoratet, hvor Spørgsmaalene behandledes, uden at noget Resultat tilvejebragtes. Den 28. Februar meddelte Direktoratet, at den Skovarbejder i Silkeborg Vesterskov Distrikt, som havde krævet Marchpenge for 12 Dage, i de 9 Dage af disse havde arbejdet i en Afstand af 3,8 til 4 km fra sin Bopæl og derfor ikke var berettiget til Marchpenge for disse, og at Direktoratet vil anvise Udbetaling af Marchpenge for 3 Dage — 180 Øre.

Endvidere meddeler Direktoratet, at det, saafremt Kravet om Marchpenge fastholdes, vil give Skovriderne Ordre til at antage Folk til Skovarbejde saa nær deres Bopæl, at Marchpengebetaling kan undgaas undtagen i særlige Tilfælde, hvor Skovvæsenet ønsker, at en bestemt Arbejder skal udføre et særligt krævende Arbejde saa langt fra hans Bopæl, at han normalt ikke finder Beskæftigelse paa dette Sted.

Budene København. Det danske Medicinal- & Kemikalie-Komp.: Afdelingen indberetter den 23. Februar, at Firmaet, efter at Afdelingen havde rettet en skriftlig Henstilling til det derom, har tiltraadt den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og D. A. F. samt Budenes Afdeling gældende Overenskomst. Vedrører 4 Mand, hvoraf den ene fik Ugelønnen forhøjet fra Kr. 35,00 til Kr. 42,50, og de 3 andre fik Ugelønnen forhøjet fra Kr. 30,00 til Kr. 39,50.

Budene, København. Snedkermester H. P. Hammer Schrøder: Afdelingen indberetter den 24. Januar, at Mesteren, der er Medlem af Snedkerlauget og derigennem forpligtet til at betale i H. t. den med Arbejdsgiverforeningen gældende Overenskomst, aflønnede et hos ham beskæftiget Bud med en Ugeløn af Kr. 35,00, har forhøjet denne til Kr. 44,00, efter at Afdelingen havde tilskrevet Mesteren om, at han betalte for lidt. Den højere Løn fik tilbagevirkende Kraft fra 2. December 1933.

Budene, København. Firma H. Pens Spejlfabrik: Firmaet, der er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, aflønnede et hos det beskæftiget Bud med en Ugeløn af Kr. 22,00. Efter at Afdelingen havde paatalt, at Lønnen ikke var i Overensstemmelse med Overenskomsten, blev Ugelønnen forhøjet til Kr. 39,50 med tilbagevirkende Kraft fra 20. Januar d. A.

Budene, København. Akts. Københavns Skefabrik: Firmaet, der er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, aflønnede 2 hos det beskæftigede Bude med Kr. 30,00. Efter at Afdelingen havde paatalt, at Lønnen ikke var i Overensstemmelse med Overenskomsten, blev Ugelønnen forhøjet til Kr. 39,50 med tilbagevirkende Kraft fra 21. November 1933.

Budene, København. Bogtrykker Carl Bryrup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Københavns Bogtrykkerforening, vægrer sig ved at aflønne et hos det beskæftiget Bud i Overensstemmelse med den med Arbejdsgiverforeningen oprettede Standard-Overenskomst, idet Budet aflønnedes med Kr. 20,00 pr. Uge. Forbundet tilskrev Københavns Bogtrykkerforening og henstillede til den at paalægge Firmaet at betale i H. t. Standard-Overenskomsten i Lighed med, hvad Bogtrykkerforeningens øvrige Medlemmer betaler.

Den 22. Februar svarede Bogtrykkerforeningen, at den nævnte Overenskomst kun er bindende for de Arbejdsgivere, der har tiltraadt den, og da dette ikke er Tilfældet hverken for Københavns Bogtrykkerforenings eller for Carl Bryrups Vedkommende, beklager den ikke at kunne imødekomme Forbundets Henstilling.

Den 2. Marts indberetter Afdelingen, at Firmaet nu betaler i H. t. Overenskomsten Kr. 39,50 pr. Uge, men at Budet samtidig har faaet at vide, at Bogtrykkeren ikke garanterede for Følgerne af den skete Forhøjelse.

Budene. Omdelingsbureauet Budcentralen „Altidklar“: Overenskomst oprettet vedrørende Betaling for Omdeling af Reklamer. Betalingsvilkaarene er de samme som er fastsatte i den med Omdelingsbureauet „Effektiv“ den 12. Januar d. Aar afsluttet Overenskomst. Budene erholder under Ulykkestilfælde Kr. 3,00 pr. Dag de første 13 Uger mod, at de dertil betaler 15 Øre pr. Uge. Gælder til en 1. Februar. Vedrører 10 Mand.

Budene. Firma Maison Henny: Overenskomst oprettet. Ugeløn for Bude fra 18—21 Aar Kr. 39,50, fra 21—24 Aar Kr. 42,50, over 24 Aar Kr. 44,00. Bude under 18 Aar Kr. 30,50. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: for Bude over 18 Aar 125 Øre pr. Time, under 18 Aar 100 Øre pr. Time. Bude ansatte før 1. Januar erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn minus Kr. 3,00 i indtil 4 Uger. Budet skal være sikret Kr. 3,00 pr. Dag i en anerkendt Sygekasse. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Uniform udleveres samt et Regnslag eller en Regnkappe til Brug i daarligt Vejr. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. December. Vedrører 1 Mand (under 18 Aar), der fik Ugelønnen forhøjet med Kr. 4,50.

Chaufførerne, København. Firmaet Poulsen & Hansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke har besvaret en af den til det fremsendt Henstilling om at tiltræde Standard-Overenskomsten. Det beskæftiger 2 Chauffører, af hvilke den ene aflønnes med Kr. 65,00 pr. Uge, medens den anden kun har Kr. 55,00 pr. Uge, hvilken Løn kræves forhøjet til Kr. 58,00.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Firmaet med Henstilling til det om at tiltræde den af Afdelingen foreslaaede Overenskomst eller deltage i en Forhandling om Sagen, tiltraadte Firmaet den 19. Februar Standard-Overenskomsten.

Chaufførerne. Firma Carl F. Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke har været muligt at komme i Forhandling med Firmaet om en Overenskomst for de hos det beskæftigede 5 Chauffører, der lønnes med fra Kr. 38,00 til Kr. 75,00 pr. Uge, og Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling anmoder af samme Aarsag om Forbundets Bistand. Firmaet beskæftiger 5 Lager- og Pakhusarbejdere, der lønnes saaledes: 1 Mand Kr. 30,00 pr. Uge, 1 Mand Kr. 40,00 pr. Uge, 3 Mand har i Maanedsløn henholdsvis Kr. 125,00, 135,00 og 160,00.

Efter at Forbundet havde afgivet Strejkevarsel, indmeldte Firmaet sig i Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening, der straks paa Firmaets Vegne protesterede mod Strejkevarslets Lovlighed og indberettede Sagen til Arbejdsgiverforeningen, som meddelte, at den agtede at indbringe Klage til Den faste Voldgiftsret over Varslets Ulovlighed, medens Forbundet hævdede, at Arbejdsgiverforeningen ikke kunde være berettiget til at optage Firmaet som Medlem, da der eksisterede Konfliktsforhold. Ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen opnaaedes Forlig om, at Firmaet undlod at afskedige 4 af det opsagte Lager- og Pakhusarbejdere, og at Strejkens Iværksættelse udsattes til 48 Timer efter, at Den faste Voldgiftsret havde afsagt Kendelse m. H. t. Varslets Lovlighed.

Ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 16. Februar enedes man om, at Firmaet nu var inde under de Overenskomster, der gælder mellem Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening og henholdsvis Chaufførernes og Lager- og Pakhusarbejdernes Organisationer og — at de ændrede Lønforhold træder i Kraft fra og med den kommende Lønningsuge.

Firmaet erklærer, at det ikke vil undlade at beskæftige Lager- og Pakhusarbejdere.

Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund forbeholder sig sin Stilling m. H. t. Firmaets Forpligtelse til at yde Branchetillæg.

Strejkevarslerne og Klagen til Den faste Voldgiftsret toges tilbage.

Chaufførerne, København. Akts. Nordisk Blacking Comp.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke har været muligt at komme i Forhandling med Firmaet om Oprettelsen af en Overenskomst. Firmaet beskæftiger 2 Chauffører, der lønnes med Kr. 56,00 pr. Uge for en Arbejdstid af 54—56 Timer.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Firmaet med Henstilling

til det om at tiltræde det af Afdelingen fremsendte Forslag til Overenskomst (Standard-Overenskomsten), meddelte Direktøren,, at Sagen var overgivet til Aktieselskabets Formand, med hvem der forhandledes den 19. Februar med det Resultat, at Firmaet tiltraadte Standard-Overenskomsten.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Akts. Centralkompagniet: Overenskomst oprettet. 20 Mand. Arbejdstid 8 Timer. Dagløn Kr. 10,75. Hvis Virksomhedens Tarv kræver det, kan der i Fortsættelse af de normale 8 Timer arbejdes 1½ Time extra. Der betales herfor Kr. 2,70. Gælder Sæsonen 1934.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriet Ishøj: Overenskomst oprettet. Mejerister og Hjemmearbejdere: Ugeløn Kr. 66,55. Unge Arbejdere fra 18—20 Aar Kr. 55,04. Kuske og Chauffører ved Fordeling af Mælk og Fløde i Byen erholder Hjemmearbejdernes Løn plus Kr. 1,00 pr. Dag. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Fridag hver 7. Dag. Forlanges Arbejde paa Fridage, skal den først mistede Fridag betales med 50 % Tillæg og de efterfølgende med 100 % Tillæg. Overarbejde: 4 Timer a 50 %, derudover 100 % Tillæg. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. For kortere Arbejdstid end 8 Timer betales 25 % Tillæg. Medhjælpere ved Detailvogne Ugeløn Kr. 17,25 samt 1 Øre pr. solgt Flaske Mælk og Fløde og 1 Øre pr. kg solgt Smør. 4 Dages Ferie med fuld Løn. Mejeriet har Ret til at holde 1 Elev. I Erstatning for Arbejdstøj erholder Arbejderne Kr. 25 pr. ½ Aar, for kortere Tid i Forhold dertil. Højere bestaaende Lønninger maa ikke reduceres. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven fra den Dag, Ulykken maatte indtræffe. Medl. af en anerkendt Sygekasse. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel.

Glostrup. Kornfirmaet Nielsen & Smith: Overenskomst oprettet. 12—16 Mand. Firmaet har tiltraadt den mellem Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening og Lager- og Pakhusarbejdernes Afdeling, København, og Glostrup Afdeling oprettede Overenskomst af 26. Februar 1930. (Kr. 54,49). Naar Arbejderne beskæftiges i Holddrift, fastsættes Timelønnen til 125 Øre for samtlige Døgnets Timer til de Arbejdere, der beskæftiges i Holddriften. Det er en Betingelse for Iværksættelse af Holddrift, at Arbejdsprocessen har en Varighed af mindst 4 Dage.

Kuskene, København, Chaufførerne, København og Lager- og Pakhusarbejderne, København ctr. Kolonialfirmaet Fr. Christensen: Kuskenes Afdeling anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der den 21. Oktober 1933 skriftligt indgik paa at betale den i Overenskomsterne mellem Københavnske Grossisters Arbejdsgiverforening og Kuskenes og Lager- og Pakhusarbejdernes Afdelinger fastsatte Løn til henholdsvis Kuske og Lager- og Pakhusarbejdere og den i Standard-Overenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen og Chaufførernes Afdeling fastsatte Løn til Chauffører, alligevel ikke har afregnet de hos det beskæftigede Kuske i Henhold dertil, idet Kuskene er aflønnet med Kr. 58,00 pr. Uge, medens de skulde have haft Kr. 58,66 pr. Uge plus Kr. 3,00 for Hestepasning paa Helligdage samt Betaling for Overarbejde, der ogsaa har fundet Sted, uden at Timeantallet nøjagtigt kan opgives. Afdelingen henstiller til Forbundet at foretage en Undersøgelse af, om Firmaet ogsaa har underbetalt de hos det beskæftigede Chauffører og Lager- og Pakhusarbejdere og derefter indklage Firmaet for Den faste Voldgiftsret for Overenskomstbrud samt Krav om Efterbetaling og Idømmelse af Bod.

Ved den foretagne Undersøgelse af, om Firmaet overholdt Overenskomsten for Chaufførernes og Lager- og Pakhusarbejdernes Vedkommende, blev det konstateret, at dette ikke var Tilfældet. Chaufførerne blev rigtig aflønnet med Kr. 58,00 pr. Uge, men de arbejder 8½ Time daglig uden at erholde Overtidsbetaling for den halve Time. Lager- og Pakhusarbejderne blev aflønnet med Kr. 51,00 i Stedet for Kr. 51,10, men de arbejdede ligeledes 8½ Time daglig uden Overarbejdsbetaling for den halve Time.

Efter at Forbundet overfor Firmaet havde paatalt Overenskomstbrudet og henstillet til det at efterbetale det for lidt udbetalte samt efter nogen Korrespondance om Sagen afholdtes den 1. Februar hos Firmaets juridiske Konsulent nogle Møder, der efter nogen yderligere Korrespondance om Sagen resulterede i, at Firmaet efterbetalte det for lidt udbetalte Beløb saavel hvad angik Lønnen som Overarbejdsbetalingen. Desuden forpligtigede Firmaet sig til fremtidig at overholde de gældende Overenskomsters Løn- og Arbejdsbestemmelser.

Sønderborg A. Firmaet Petersen & Albeck, Vejle: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Læsning paa Kørevogn af et Restparti paa 141,5 Ton gamle Jernbaneskinner og Sporskifter, der skulde køres til Skib og indlades af Havnearbejdere. Læsningen af den øvrige Del af Partiet var hidtil efter Aftale med Firmaets Repræsentant udført af 3 Mand efter en Betaling af 50 Øre pr. Mand pr. Ton, men da Restpartiet skulde leveres ret omgaaende, antog Firmaets Repræsentant 4 Mand til Arbejdet. Firmaet nægter imidlertid at betale til mere end 3 Mand, uagtet der ved Arbejdets Paabegyndelse er truffet Aftale mellem Firmaets Repræsentant og Afdelingens Formand om, at Betalingen skulde være 50 Øre pr. Ton **pr. Mand.** Arbejdet har varet 24 Timer, saaledes at Arbejdernes Tilgodehavende udgør Kr. 45,55 pr. Mand.

Afdelingen har gentagne Gange skriftlig henvendt sig til Firmaet om at betale Arbejdernes Tilgodehavende, men uden at faa Svar.

Efter at Forbundet havde henstillet til Firmaet at afregne efter den trufne Akkordaftale samt efter nogen Korrespondance med dette og Afdelingen om Sagen, meddelte Afdelingen den 10. Februar, at Sagen efter Forhandling med Firmaet var ordnet ved, at Firmaet har betalt 170 Øre pr.Ton til Deling mellem de 4 Mand, der udførte Arbejdet, og at Restbeløbet Kr. 140,00 er modtaget af Afdelingen.

Aabenraa. Aabenraa Amtsraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det har afvist et af den fremsat Krav om Betaling af Timeløn plus 15 % Tillæg for Udførelsen af et Jordarbejde omfattende ca. 39000 m³ Jord mellem Horslund og Østerløgum.

Efter at det var henstillet til Amtsraadet at imødekomme Afdelingens Krav og efter nogen Korrespondance med Agitationskredsen og Afdelingen om Sagen, oprettedes den 24. Februar en **Overenskomst,** hvorefter Arbejdet fra og med den 26. Februar udføres i Akkord for en Betaling af 50 Øre pr. Vogn læsset Jord. Akkorden opgøres hver Uge, og Fortjenesten deles ligelig mellem samtlige 18 Mand, der beskæftiges ved Læsning, Tippen, Bremsning og paa Sporet.

Als. Dræningsmester Styhrmann: Afdelingen indberetter den 24. Februar, at den med Agitationsformandens Bistand har oprettet en tilfredsstillende Overenskomst for Dræningsarbejde, idet Arbejderne for et færdigudført Arbejde har tjent Kr. 8,54 pr. Dag. Vedrører 14 Mand.

Birkerød. Entreprenørfirmaet Styrup & Prosch Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at lade et Vejarbejde bestaaende i Ophugning og Afgravning af en bestaaende Vej, hvor der er bygget paa begge Sider, og Vejbelægningen bestaar af Bundsten, Murstensbrokker, Grus og Jord, udføre i Akkord. Endvidere hævder Firmaet, at Udgravningen af Vejen og Vejkasse ikke er tvungen Akkord.

Ved et Mæglingsmøde den 5. Marts indgik Parterne paa Forslag af Mæglingsmændene paa at ordne Sagen ved, at Firmaet til fuld Afgørelse betaler Kr. 45,00 til Arbejdsmændene.

Brahetrolleborg. Murermester Fr. Jørgensen, Krarup pr. Espe: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke har været muligt for den at faa Mesteren til at betale Kr. 117,20, som et Medlem har tilgode hos ham i Arbejdsløn (Timeløn). Den paagældende Arbejdsmand har været beskæftiget hos Mesteren fra den 25. Oktober til den 19. November 1933, da han forlod Arbejdet, fordi Mesteren udbetalte ham hans tilgodehavende Timeløn. Manden har ialt arbejdet i 264 Timer a 105 Øre, men kun faaet udbetalt Kr. 160,00. Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling til den om at paalægge Mesteren at betale Manden det skyldige Beløb eller i modsat Fald et

Mæglingsmøde afholdt, afholdtes den 15. Januar et Mæglingsmøde, ved hvilket man — af Hensyn til, at Manden havde forlangt Betaling for 8 Timer daglig i November og December Maaneder, uagtet den overenskomstmæssige Arbejdstid er 7 Timer — enedes man om at tiltræde Mæglingsudvalgets Forslag om at afgøre Sagen ved, at Mesteren betaler Kr. 72,00.

Engom. Engom Kommune: Afdelingen indberetter 11. Februar, at den ved Forhandling med Sogneraadet, i Anledning af, at Arbejderne for et Vejarbejde blev aflønnet med en Timeløn af 75 Øre, enedes med dette om, at der fremtidig betales tarifmæssig Løn — 105 Øre pr. Time. Endvidere indgik Sogneraadet paa at forhøje Akkordprisen for Grusharpning i Kommunens Grusgrav fra 200 Øre pr. m³ Ral og 50 Øre pr m³ Sten til henholdsvis 225 Øre for Ral og 125 Øre for Sten.

Esbjerg Statens Vandbygningsvæsen: Afdelingen anmoder Forbundet om at foranledige et Møde afholdt med Vandbygningsdirektøren angaaende Arbejdet ombord i Skibene.

Paa Mødet ønskes følgende Spørgsmaal behandlet:

1) Anciennitet i samme Forhold som de fastansatte,

2) Timelønnens Forhøjelse fra 98 til 105 Øre i de Baade, hvor 9 Timers Normen gælder.

Ved et Møde den 19. Januar oplyste Vandbygningsdirektøren, at med Hensyn til Anciennitetskravet var dette allerede gennemført for de maanedslønnede Arbejdere, der, skønt de var løst antagne, var beskæftiget gennem et længere Tidsrum. For Extramænd eller Afløsningsmandskab, der kun antages til kortere Perioder, kan en Aflønning med Graduering efter Anciennitet ikke imødekommes.

Til timelønnede, løst antagne Extramænd vil blive betalt en Timeløn, svarende til den for det fastansatte Personale gældende, dog ikke under 105 Øre.

Efter nogen Forhandling om nogle andre paa Mødet fremsatte Krav indvilligede Vandbygningsdirektøren bl. a. i, at der fra 1. Februar d. A. udbetaltes løst antagne Arbejdere, med over 3 Aars samlet Tjenestetid ved Esbjerg Havn, under Afløsningstjeneste ombord i Skibene en Overtidsbetaling af 139 Øre.

Med Hensyn til Ferie i et Par Tilfælde, hvor saadan ikke var ydet, fordi de paagældende Arbejdere manglede ganske enkelte Timer i at være berettiget dertil, henstillede Vandbygningsdirektøren til Distriktsingeniøren at tage Spørgsmaalene op til nærmere Overvejelse.

Angaaende flere andre paa Mødet fremsatte Spørgsmaal enedes man om at afholde et Møde paa Aastedet henimod 1. April.

Gelsted. Entreprenør L. P. Petersen, Bogense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der sidste Sommer udførte et Vejarbejde ved Rørup, nægter at betale et Medlem for hver Aften, medens Arbejdet stod paa, omkring ved Kl. 8—9 Tiden at have opstillet Lygter paa Vejen til Advarsel for Vejfarende. Kravet er paa Kr. 50,00. Aarsagen til, at Kravet først rejstes, da Arbejdet var færdigt, er, at Arbejdsformanden i Vidners Overværelse har sagt til Manden, at Entreprenøren altid betalte et saadant Extraarbejde, naar Arbejdet var færdigt og aldrig havde udvist Smaalighed med Hensyn til Vederlagets Størrelse. Den paagældende Arbejders Bopæl var beliggende 1 a 2 Kilometers Afstand fra Arbejdsstedet. Afdelingen har tilskrevet Entreprenøren om at betale det Beløb, Manden har krævet; men Entreprenøren har ikke værdiget den et Svar. Efter at Forbundet havde henstillet til Entreprenøren om at imødekomme det højst berettigede Krav, meddelte Afdelingen den 5. Marts, at Sagen nu var i Orden, idet Entreprenøren havde betalt Kr. 42,00 svarende til Kr. 3,50 pr. Uge i de Uger, Arbejdet varede.

Graasten. Murermester Manner Jakobsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Centralorganisationen, men ogsaa paatager sig Entreprenørarbejder, har haft nogle af Afdelingens Medlemmer beskæftiget med Losning af Brosten og Kantsten, som han kun vil betale med almindelig Timeløn 105 Øre, medens Afdelingen har krævet Akkord i Henhold til Havnearbejdernes Priskurant for Losning. Mesteren hævder, at da han ikke har underskrevet Priskuranten, er han kun pligtig til at betale Timeløn for Arbejdet.

Efter at Forbundet havde instrueret Afdelingen om, at dens Medlemmer ingen Pligt har til at paabegynde saadant Arbejde, forinden han havde tiltraadt at ville betale efter Havneoverenskomsten, meddelte Afdelingen den 27. Februar, at Mesteren er indgaaet paa at betale fremtidig Losning efter Havneoverenskomsten.

10' Agitationskreds, Gjøl. Dræningsmester Ejner Jensen: Agitationskredsformanden indberetter den 22. Februar, at han paa Anmodning fra Afdelingen derom har forhandlet med Dræningsmesteren i Anledning af, at han nægtede at imødekomme et fremsat Krav om 20 % Tillæg til Akkordprisen for Gravning i Lerjord, hvilket havde haft til Følge, at Arbejderne havde forladt Arbejdet.

Resultatet af Forhandlingen blev, at Dræningsmesteren indgik paa at betale de krævede 20 % Tillæg med tilbagevirkende Kraft samt underskrev paa at ville betale efter den gældende Overenskomst for Fremtiden.

Helsinge. Entreprenør Herman Jørgensen, Nejlinge: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren nægter at betale den overenskomstmæssige Timeløn — 111 Øre — til en Arbejdsmand, der ved et Vejarbejde i Kagerup er beskæftiget som Tipvognskusk og afskedigede ham paa staaende Fod, da han krævede denne Løn.

Ved et Mæglingsmøde den 3. Marts opnaaedes Enighed om:

1) Entreprenøren indgaar paa at betale den omhandlede Kusk i Henhold til Overenskomsten af 15. November 1931.

2) Den af Entreprenøren den 24. Februar foretagne Opsigelse annulleres, da den er fremkommet for sent.

Horsens A. Akts. M. Seest, Aarhus: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning begærer Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der er opstaaet en Strid mellem Firmaet og Fagforeningen om Betalingen for et Gravearbejde til Vandrørsarbejdet i Bækkelund ved Horsens, idet Fagforeningens Formand har stillet som Betingelse for Arbejdets Paabegyndelse, at Firmaet skriftligt skulde forpligte sig til at betale Arbejdet efter Entreprenørforeningens Priskurant — hvilket Sammenslutningen protesterede imod, da der mellem de Arbejdere, der skulde anvendes til Arbejdet, var truffet Aftale om, at Arbejdet skulde paabegyndes den 10. Januar for en Timeløn af 105 Øre, dog saaledes, at man under Organisationernes Medvirkning skulde aftale den endelige Betaling. Sammenslutningen tilføjer, at der er gjort Skridt til Betalingens Fastsættelse ved en den 9. Februar fremsendt Mæglingsbegæring. Den har indberettet Sagen til Arbejdsgiverforeningen med Krav om Mod og Erstatning for det Tab, Firmaet maatte lide ved Fagforeningens Indblanding i Sagen og Forbundets Stilling til denne.

Arbejdsgiverforeningen meddeler Dagen efter, at den anser det foretagne som et aabent Brud paa den mellem Jern- og Metalindustriens Sammenslutning og Forbundet gældende Overenskomst og vil klage til Den faste Voldgiftsret.

Afdelingen indberetter, at Firmaet med Hensyn til Licitationstilbudets Størrelse sikkert maa have forregnet sig, hvilket bl. a. kan konstateres ved, at det Byggeselskab, Arbejdet skal udføres for, har udbudt Arbejdet paany til Licitation. Dette har den da ogsaa under de forud med en lokal-Entreprenør og Firmaets Repræsentant gjort disse opmærksom paa.

Ved Mødet i Arbejdsgiverforeningen den 25. Januar opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Arbejdsgiverforeningen indbragte Klage for Den faste Voldgiftsret.

Den 27. Februar afsagde Retten følgende Kendelse:

De Indklagede bør for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være. Ved en derefter mellem Firmaet og Afdelingen ført Forhandling opnaaedes Enighed om, at Arbejdet udføres til en Timebetaling af 158 Øre pr. præsteret Arbejdstime.

Hover. Akts. M. Seest, Aarhus: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører Ledningsarbejde til et Vandværk for Andels Boligforeningen „Uhre Bakke" ved Vejle, hvorved 16 Mand beskæftiges, aflønner Arbejderne med en Timeløn af 110 Øre. Afdelingen har krævet 105

Øre pr. Time plus 15 a 20 % Tillæg eller Akkord. Der er forhandlet uden Resultat.

Ved en Forhandling med Forbundets Bistand den 3. Marts oprettedes følgende Overenskomst for Opgravning og Tilfyldning: Timeløn 126 Øre for Arbejde indenfor normal Arbejdstid. Overarbejde betales i Henhold til Entreprenør-Landsoverenskomsten. Efterbetaling for de med 110 Øre afregnede Arbejdstimer finder Sted senest den 10. Marts 1934.

Korsør A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne efter at den ny Omlæsningshal er taget i Brug, lader Arbejdet udføre om Dagen i Timeløn, medens det tidligere var Natarbejde, der aflønnedes med Ugeløn. Statsbanerne antager nu Arbejdere for kortere Tid end 8 Timer og aflønner kun for det Antal Timer (4—5 eller 6), der arbejdes, uagtet den overenskomstmæssige Arbejdstid er fastsat til 8 Timer. Afdelingen mener derfor, at dette Forhold er i Strid med Overenskomsten.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet, der hævdede, at Overenskomsten hjemlede Ret for Statsbanerne til at antage Arbejdere for kortere Tid end 8 Timer, naar Bestemmelsen om en Mindstebetaling for 4 Timer blev overholdt, afholdtes den 8 Februar et Møde, ved hvilket man enedes om, at Stationsforstanderen skulde drage Omsorg for, at der blev sendt Bud til det Arbejdsantal af Løsarbejdere, som var nødvendigt for det daglige Behov, og at et saadant Bud blev overbragt Arbejderne i saa god Tid, at de naaede at faa fuld Arbejdsdag, nemlig 8 Timer.

Nykøbing, Jyll. A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Maskinmesteren paa Statens Færge fra Oddersund, der har ligget til Eftersyn paa Værftet, har aflønnet et Medlem, der en Søndag udførte Vask og Rengøringsarbejde ombord paa Færgen med Timeløn plus 25 % Tillæg. Afdelingen har overfor Mesteren krævet 50 a 100 % Tillæg, men denne nægter at betale.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet, meddelte dette den 13. Februar, at der er foranlediget, at det forlidt udbetalte Beløb, Kr. 9,48, bliver efterbetalt.

Odense M. Murermester Henrik Nielsen: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Mesteren har fornyet den i 1933 oprettede Overenskomst uforandret for 1 Aar til 1935.

Odense M. Overenskomst af følgende Ordlyd er oprettet med hver af nedenstaaende Murermestre, alle af Odense:

> Undertegnede Murermester erklærer herved at ville betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem „Hovedorganisationen for Mesterforeningerne i Byggefagene i Danmark" eller „Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne" (den ikke benyttede Forening overstreges) og „Murerarbejdsmændenes Fagforening, Odense". De Overenskomsten tilsvarende „Regler for Behandling af faglig Strid" er gældende.
>
> Denne Overenskomst er gældende, indtil den med 3 Maaneders Varsel af en af Parterne opsiges til Ophør ved den omhandlede Overenskomsts Udløbstid.
>
> Ulykkesforsikringsselskabets Navn er (Navn)."
>
> Marius Hansen, Hans Rasmussen, S. Eriksen, Folmer Vesth, Frits Larsen, G. H. Nielsen, H. P. Hansen, P. Jensen, Dalgaard Larsen & Nielsen, N. Jensen.

Ringe. Entreprenørfirmaet N. C. Madsen & Rasmussen: Overenskomst oprettet angaaende Gravearbejdet ved Nedlægning af Vandrør til Ryslinge Andels-Vandværk: Der betales en Akkordpris af 65 Øre pr. l. m. Timeløn 105 Øre, der er garanteret ved Akkordarbejdet. Nærmere Regler for Arbejdets Udførelse fastsat. Overenskomsten har tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse. Vedrører 16 Mand.

Ringsted. Murermester A. Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 4 af dens Medlemmer, der har været beskæftiget hos Mesteren, har Kr. 685,98 tilgode i Arbejdsløn for udført Arbejde, deraf Kr. 279,95 som ikke betalt Timeløn og Kr. 406,03 som fortjent Overskud. Afdelingen har sammen med Murersvendenes Fagforening, hvis Medlemmer ogsaa har Fortjeneste tilgode hos Mesteren, forhandlet med denne uden Resultat.

Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen med Henstilling til denne om at paalægge Mesteren at betale Arbejdsmændene deres Tilgodehavende, eller, hvis han ikke vil det, da et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Afdelingen den 16. November, at Tømrermesteren, som har det ene Hus at opføre i Entreprise, har betalt saavel Murersvendene som Arbejdsmændene det Beløb, de havde tilgode for Arbejdet paa dette, saaledes at det samlede Beløb, Arbejdsmændene havde tilgode hos Mesteren, nu androg Kr. 450,00. Samtidig begærede Afdelingen Sanktion til at blokere Mesteren.

Den 22. November meddelte Centralforeningen, at den ikke kunde tage sig af Sagen, da Mesteren var slettet af Foreningen for Restance. Den 19. Februar indberetter Afdelingen, at Mesteren har betalt til Afdelingen det Beløb, Arbejdsmændene havde tilgode, hvorefter den har hævet Blokaden.

Skive A. Skive Kommune: Afdelingen indberetter, at der er opstaaet Uoverensstemmelse med Kommunen dels om Betaling af Skurpenge — 85 Øre pr. Mand pr. Dag — til Arbejderne, der har udført et Ledningsarbejde, hvor intet Skur var opstillet, og dels om Betalingen for Ophugning af Makadamisering, idet Kommunen paa Opgørelsen har ansat Tykkelsen til 40 cm for en ca. 100 Meter lang Vejstrækning, medens Arbejderne mener, den var 70 cm tyk. Der er forhandlet, uden at Enighed opnaaedes, men Kommunen ønsker Spørgsmaalene behandlet paa et Mæglingsmøde, til hvilket Afdelingen anmoder Forbundet om at fremsende en Mæglingsmand.

Ved Mæglingsmødet den 22. December hævdede Kommunens Repræsentant, at Kommunen ikke har forstaaet Entreprenør-Landsoverenskomsten — som den iøvrigt afregner efter — saaledes, at den var pligtig at opstille Skur ved det omhandlede Ledningsarbejde, og at den iøvrigt ikke havde Kendskab til Arbejdernes Krav om Skur, før Arbejdet var færdigt, medens Arbejderne hævdede, at de har fremsat Kravet overfor Kommunens Tilsynsførende ved Arbejdet, der altsaa ikke har forebragt Kravet for Stadsingeniøren. Arbejderne fastholdt Kravet om Skurpenge, men indrømmede, at de ikke i alle Tilfælde af lignende Art havde stillet Krav om Skur. Spørgsmaalet om Makadamiseringens Tykkelse behandledes ligeledes, men Kommunens Repræsentant erklærede, at nogen endelig Afgørelse af Spørgsmaalene ikke kunde træffes, da Udvalgets Formand — Borgmesteren — paa Grund af Forhindringer — ikke kunde være til Stede, men Sagerne skulde nu blive forelagt ham, hvorefter de vilde foranledige et nyt Møde afholdt.

Afdelingen meddelte herefter, at Kommunen var villig til at betale Halvdelen af det Beløb, Arbejderne havde tilgode, hvilket udgjorde Kr. 550,00, men dette Tilbud erklærede Afdelingen, at den ikke kunde tiltræde.

Efter en fornyet Forhandling, meddelte Vand- og Belysningsudvalget den 26. Februar, at det vilde betale 7 Øre pr. Arbejdstime, hvilket udgjorde et Beløb af Kr. 600,00 til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelserne, hvilket Arbejderne tiltraadte.

Stenstrup. Entreprenør Carl Madsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har haft Opgravning for Vandledninger i Entreprise, hvilket Arbejde — da Entreprenøren har tiltraadt Entreprenør-Landsoverenskomsten — er udført i Akkord af 9 Mand, ved Akkordens Opgørelse har fradraget Kr. 5,95 af hver Mands Tilgodehavende, tilsammen Kr. 53,55, med den Begrundelse, at Grøfterne ikke var gravet brede nok, hvorfor han har maattet sætte en Mand til at grave Muffehuller. Afdelingen mener, at Fradraget er uberettiget.

Efter at Forbundet — da Entreprenørens Adresse var ube-

kendt — havde tilskrevet Afdelingen, at Entreprenørens Handlemaade var i Strid med Overenskomsten, derfor skulde den fastholde Kravet om fuld Akkordbetaling og meddele Entreprenøren, at saafremt han ikke betalte det afdragne Beløb tilbage, vilde han blive indklaget for Den faste Voldgiftsret for Overenskomstbrud med Krav om Tilbagebetaling af Beløbet samt Paastand om Bod, meddelte Afdelingen den 4. Marts, at Entreprenøren havde tilbudt at indbetale de tilbageholdte Kr. 53,55 paa Afdelingens Kontor senest den 7. Marts.

Svaneke. Grusgravejer J. P. Kaas: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Overarbejde: 1' Time 25 %. 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %, derudover 100 %. Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 %, derefter 100 % Tillæg. For Læsning af Grus pr. 1½ Ton 42 Øre. For Arbejde i Grusgraven pr. 1½ Ton: Harpning til Læsning 45 Øre. Harpning af Støbegrus paa grov Harpe 55 Øre. Arbejdsformanden erholder et Vederlag af 40 Øre pr. Mand ved Antagning af Mandskab til Arbejdet. Et Spise- og Opholdsrum opstilles paa Arbejdsstedet. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid.

Svendborg. Entreprenør Emil Petersen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenøren, der har haft et Kloakarbejde i Entreprise, som er færdigt for 1½ Maaned siden, endnu ikke har udbetalt Arbejderne deres Overskud paa Arbejdet, hvilket udgør Kr. 332,00. Som Grund dertil angiver han, at han mener sig berettiget til Erstatning, fordi han har ladet Vejbanen løsne ved Brug af „Opriver". Afdelingen har givet Entreprenøren Ret til at tilbageholde et passende Beløb herfor, men indbetale Resten af Overskudet straks og derefter lade Spørgsmaalet om, hvilket Beløb Arbejderne skal afse af Overskudet, fordi de ikke har ophakket Makadamiseringen, afgøre af Organisationerne.

Efter at Mæglingsmøde var begæret overfor Entreprenørforeningen, meddelte denne, at Entreprenøren var slettet paa Grund af Restance.

Paa et Møde med Entreprenøren den 28. Februar indgik Entreprenøren paa at betale Kr. 300,00 til Arbejderne i Overskud.

20' Agitationskreds, Afdelingerne i Tønder og Haderslev Amter. Dræningsmestre og Dræningsledere: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Overarbejde: 2 Timer a 33 %, derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Akkordprisen fastsatte for Dræningsarbejde i Tønder og Haderslev Amter. For Spidsning efter Nivellering betales et Tillæg af 2 Øre pr. l. m. til Akkordpriserne. Hvor Stenforhindringer indtræffer betales ekstra efter nærmere fastsatte Bestemmelser. Bestemmelser fastsatte angaaende Opmaalingsmaade og Udregningsmaade. Hvis Jordens Beskaffenhed er af den Art, at der skal bruges andet Værktøj end Skovl og Spade til Gravningen, betales 25 % Tillæg til de fastsatte Akkordpriser, og kan Arbejdet væsentligt udføres med Skovl alene fradrages 20 %. Akkordpriser er desuden fastsat for Rørlægning samt for Gravning af Kanaler og andre Grøfter. Norm. for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

20' Agitationskreds, Graasten og Lundtoft. Entreprenør S. Madsen, Sønderborg: Agitationskredsens Formand indberetter, at han efter Anmodning fra Graasten og Lundtoft Afdelinger har forhandlet med Entreprenøren om Betalingen for et Vejarbejde i Holbøl Kommune, som Entreprenøren har i Entreprise for Aabenraa Amts Vejvæsen. Arbejdet omfatter 25000 m³ Jord fordelt over en Strækning paa ca. 1200 løbende Meter, og Jorden borttransporteres med Maskinkraft. Ved Forhandlingerne opnaaedes ikke Enighed, idet Entreprenøren hverken vilde betale efter Akkord eller betale Timeløn plus 15 % Tillæg, men han er villig til at lade Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdet henhører under „større Jordarbejder" afgøre ved Voldgift, hvorfor Afdelingerne henstiller, at Forbundet foranlediger Betalingsspørgsmaalet afgjort af en faglig Voldgiftsret.

I Forstaaelse med Entreprenørforeningen indankes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 2. Februar afsagde følgende Kendelse:

Det omtvistede Jordarbejde er at betragte som „et større Jordarbejde" i Hovedoverenskomstens Forstand, hvorfor Arbejdet i Henhold til § 3 B Post 5 i Mangel paa Akkord bliver at aflønne med Normalløn plus 15 %. Den Efterbetaling, der maatte falde paa allerede præsterede Arbejdstimer, bliver inden 14 Dage fra Kendelsens Dato mod behørig Kvittering at udbetale til D. A. F.s lokale Afdeling til videre Foranstaltning.

Tistrup. Dræningsmester Aage Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Dræningsmesteren nægter at betale en ordentlig Akkordpris for Arbejdet og desuden anvender uorganiseret Arbejdskraft.

Med en Forhandling den 2. Marts med Forbundets Bistand enedes Parterne om en Ordning, hvorefter Prisen for Gravning af Dræningsgrøft indtil 110 cm fastsattes til 22 Øre pr. l. m. Dækning 5 Øre pr. l. m. En uorganiseret Mand, der var beskæftiget, skal i Løbet af 2 Dage være indmeldt i Fagforening, ellers bliver han afskediget.

Vamdrup. Entreprenør Rasmussen, Ribe: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har udført et Vejarbejde i Hjarup for Ribe Amt, ikke har betalt Timeløn for det Arbejde, der af 3 Mand blev udført den sidste Uge før Arbejdet fuldførtes. Beløbet udgør Kr. 48,83 for 46½ Times Arbejde.

Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til denne om at foranledige, at Entreprenøren betaler de 3 Arbejdsmænd deres tilgodehavende Timeløn eller i modsat Fald Afholdelsen af et Mæglingsmøde, meddelte Entreprenørforeningen, at Entreprenøren overfor den havde erklæret, at han intet kendte til Sagen, da der ikke var sket Henvendelse til ham fra nogen Arbejders Side med Krav om tilgodehavende Arbejdsløn.

Herefter fremsendte de 3 Mand Erklæringer forsynet med Entreprenørens Formands Underskrift paa, at deres fremsatte Krav var berettiget, og efter at en fornyet Henvendelse til Entreprenørforeningen havde fundet Sted, meddelte Afdelingen den 16. Februar, at Entreprenøren nu havde udbetalt de krævede Kr. 48,83.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 10 31.–5. 1934 39. Aarg.

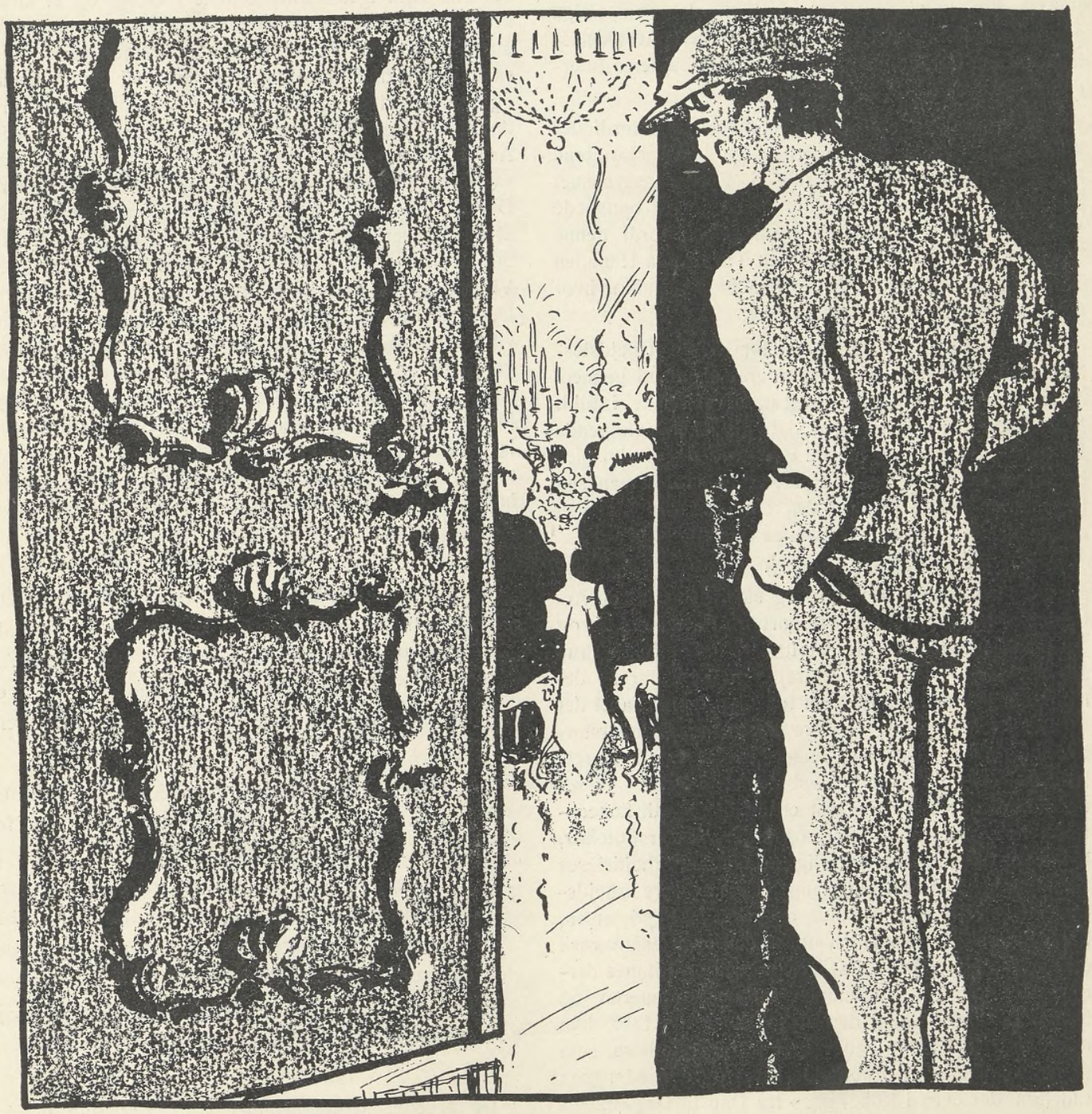

VED SAMFUNDETS BORD ER DER INGEN PLADS FOR DE ARBEJDSLØSE

ARBEJDENDE OG ARBEJDSLØSE

Ved Naturens Gavebord findes ingen Kuvert til de arbejdsløse. *Malthus.*

Tanken om en samlet, international organiseret Arbejderklasse med fælles Retningslinier, samme Vilje og samme Interesser har foresvævet os alle. At det er bleven anderledes, er en Ulykke for Menneskeheden i Almindelighed og for Arbejderklassen i Særdeleshed. Her skal ikke omtales de Retninger, der er opstaaet som Følge af de Diktaturer af forskellig Art, der siden Verdenskrigen og den dermed følgende Krisetilstand er opstaaet i forskellige Lande, men derimod om den som Følge af Rationaliseringen af Industrien opstaaede Arbejdsløshed, der har delt de forskellige Landes Arbejderes Interessefællesskab.

Saa vanvittig har Udviklingen formet sig, fordi der ikke samtidigt med Ændringerne i Produktionsformerne fulgte en tilsvarende Ændring i Fordelingssystemet baade med Hensyn til Arbejdet og de derved opnaaede forøgede Værdier. Dobbelt meningsløst, fordi denne Udvikling gav Kapitalen endnu en Trumf paa Haanden overfor Arbejderklassen netop paa et Tidspunkt, hvor Udspillet syntes at tilkomme denne.

I ethvert Land var der ogsaa før Krisen Arbejdsløshed, som Arbejderne havde garderet sig imod gennem Arbejdsløshedsforsikring, der ganske vist ikke i fuldt Maal kunde afbøde de med Arbejdsløsheden følgende Forhold, men som dog lettede Byrderne, der iøvrigt blev baaret af de ramte med Taalmodighed, fordi man saa nogenlunde kunde forudse den Dag, da Produktionen paany havde Brug for den enkeltes Indsats.

Anderledes nu. Gennem Aar er Arbejdsløsheden forøget og har trængt en større og større Part af de Arbejdsløse længere og længere bort fra Produktionen, og det maa betragtes som det kapitalistiske Samfunds største Skændsel, at det har bidraget til at nedbryde det menneskelige Individs Respekt for sig selv, har faaet det til at indstille sig paa at være tilfreds med Understøttelse, fordi der ikke gives anden Vej til Livets Opretholdelse, og forvandlet Selvopholdelsens Drift — fordi der ikke længere er Brug for en saadan — til koncentreret Krav om stadig højere og højere Understøttelser, hvilket er fuldkomment naturligt ud fra den Arbejdsløses Standpunkt. Det er nemlig langt værre at være arbejdsløs end at være syg. Er man angrebet af Sygdommen, har denne sit Forløb, enten bliver den syge paany rask eller ogsaa glider han ud af Tilværelsen og fritages dermed for de med Sygdommen forbundne Smerter og øvrige Lidelser. Men den Arbejdsløse dør ikke, han oppebærer lige netop saa meget i Understøttelse, som er nødvendigt til at opretholde Livet og dermed ogsaa Lidelsen, der oven i Købet øges fra Dag til Dag, blandt andet derved, at han med Mellemrum i Dagbladene kan se, at nu har man paany sét sig nødsaget til at destruere saa og saa mange Kreaturer, eller at andre for ham attraaværdige Levnedsmidler er bleven opbrændt, medens han kun og knapt opnaar Smulerne fra Samfundets trods alt dog saa rige Bord.

I den sidste Tid er der fra hele Verden kommet Meldinger om, at der er Opgang i Beskæftigelsen, og Tallet af Arbejdsløse derved reduceret. I denne Forbindelse rejser Spørgsmaalet sig, om det nogensinde vil lykkes at faa alle Mennesker draget ind i Produktionsprocessen igen. Dette Spørgsmaal kan besvares med et Nej. Selv om alle Hjul igen kunde komme i Gang, og vi kunde komme til at leve under Højkonjunkturer, saa vil der dog stadig findes en forholdsvis stor Arbejdsløshed. Den saakaldte teknologiske Arbejdsløshed vil stadig bestaa og øve sin Virkning selv under Højkonjunkturer. Produktionsprocessernes Mekanisering og den menneskelige Arbejdskrafts større Produktionsevne er den store Aarsag hertil. I Fremtiden maa vi regne med, at en større Del af Arbejdet præsteres af Maskinen og en mindre Del af Mennesket. Selv gennemførte Forbud mod Opstilling af Arbejdsmaskiner vil kun ændre meget lidt herved. Vi maa altsaa gøre os fortrolige med, at en betydelig Del af den menneskelige Arbejdskraft ogsaa i Fremtiden vil komme til at ligge brak. Det er en frygtelig Kendsgerning, der for Fagbevægelsen betyder Problemer, der næsten synes uløselige. Der findes allerede nu to Slags Medlemmer, nemlig dem, der har Arbejde, og dem, som ikke bliver delagtig i denne Lykke, og dette er en væsentlig Fare for Interessefællesskabet. Karl Kautsky havde i saa Henseende Ret, da han i Bladet „Der Kampf" skrev:

> „Marx har paavist, at Arbejdsløshed for en Del af Arbejderne er uløseligt knyttet til den kapitalistiske Produktionsmetode, men for den enkelte Arbejder var Arbejdsløsheden forhen som Regel en meget ubehagelig, men dog forbigaaende, Begivenhed.
>
> Efter Verdenskrigen, og specielt efter Verdenskrisens Begyndelse i 1929, er Arbejdsløsheden for talløse Arbejdere bleven en Forbandelse, der stadig truer dem. Mange paatvinger den en særlig aandelig Indstilling, der er forskellig fra den, de beskæftigede Arbejdere har, men som tydeligt ligner det gamle romerske Proletariats Indstilling, der som bekendt blev en af de vigtigste Grundpiller i Kejserdømmets Diktatur.

De arbejdsløse Medlemmer viser væsentlig mindre Interesse i Fagbevægelsens almindelige Spørgsmaal. Naar der f. Eks. paa Møder diskuteres Sager, der drejer

sig om Arbejdstid, Ferier, Socialpolitik o. s. v., har det arbejdsløse Medlem kun ringe Del af sin Opmærksomhed med heri.

For de Medlemmer, som er i Arbejde, er saadanne Spørgsmaal af uhyre Betydning, men noget ganske andet er det for dem, der foreløbig ingen Udsigter har til at blive geskæftiget til overenskomstmæssige Lønninger. Fagforeningerne har til Opgave ved alle Midler at forbedre den arbejdende Klasses Vilkaar, og vender sig som Følge heraf mod ethvert Forsøg paa Forringelse af de arbejdende Medlemmers Løn og Arbejdsbetingelser — Arbejderret, socialpolitisk Beskyttelse m. m. er Fagforeningernes fornemste Opgaver.

Disse Spørgsmaal kan ikke paaregne den samme Interesse hos det Medlem, der ikke har og ikke i en overskuelig Fremtid vil faa Beskæftigelse. Drøftelserne heraf vil maaske endda virke sløvende, fordi den arbejdsløses Hjerne ikke har de daglige Indtryk fra Arbejdspladsen og ikke i længere Tid har haft Lejlighed til at reagere overfor disse Spørgsmaal. Der hører nemlig en vis aandelig Formuenhed til for at kunne drøfte og holde Interessen fangen ved saadanne Spørgsmaal, en Formuenhed, som den arbejdsløse vanskeligt opnaar, fordi han ikke til dagligt er med i Begivenhedernes Centrum.

Arbejdsløsheden, saaledes som vort Slægtled kender den, er ikke en forbigaaende Tilstand, og det gælder derfor om at løse dette saare vanskelige Problem forinden Interessekløften mellem arbejdende og ikke arbejdende Medlemmer bliver for dyb. Ingen arbejdende kan om sig selv sige, at han er beskæftiget for bestandigt, og at han saaledes er særligt privilligeret. Han kan til enhver Tid blive puffet ud i de Arbejdsløses Hær. Derfor skal alle bestræbe sig for at finde en Løsning. Hertil er intet andet Middel end uforbeholdent at vedkende sig de Arbejdsløses ulykkelige Situation og overalt arbejde for deres Interesser.

Samfundet — og ikke bare de, der endnu er beskæftiget — har Forpligtelse til saa godt som overhovedet muligt at redde de Arbejdsløse ud af Krisens Syndflod. Enhver har Ret til at leve det, det maa med al Tydelighed slaas fast, og desuden maa alle de beskæftigede Arbejdere gøre endnu et: de maa ikke tænke paa deres eget Vel alene, men de skal ogsaa bestræbe sig for at skaffe deres arbejdsløse Kolleger en Plads indenfor Virksomhederne. Dette sker kun gennem en hurtig og vidtgaaende gennemført Forkortelse af Arbejdstiden. Der er i saa Henseende ofte stærk Modstand at overvinde, men den Egenkærlighed, der her og dér maatte gøre sig gældende, maa ikke længere bestaa.

Træder vi saaledes stærkt ind for de Arbejdsløse og gør deres Skæbne til vor, kan vi tale om en fælles Arbejderbevægelse med fælles Interesser og forene den om det fælles Maal:

Bekæmpelsen af den kapitalistiske Misregering.

SKANDINAVIENS ARBEJDSMÆND

Repræsentanter for Danmarks, Norges og Sveriges Arbejdsmandsorganisationer har i Dagene den 11. og 12. Maj været samlet i København for at drøfte saadanne vigtige Spørgsmaal, der er Forudsætningen for dette interskandinaviske Arbejdsmands-Samarbejde.

Det var navnlig de nylig overstaaede Konfliktssituationer i Sverrig og Danmark, der lagde Beslag paa Tiden, og herunder ogsaa Spørgsmaalet om økonomisk Støtte til de svenske Grov- og Fabrikarbejdere under den nylig overstaaede, langvarige og haardnakkede Bygningsarbejderkonflikt i Sverrig. Der bestaar her — ligesom paa andre Omraader — visse økonomiske Forpligtelser for de tilsluttede Forbund, saaledes at de af Forbundene, der i særlig Grad under en Konfliktsituation har nødige at søge økonomisk Hjælp, faar saadan tilstaaet af de tilsluttede Forbund, saavidt muligt i det Omfang, Støtten ønskes.

Visse Problemer, affødte af Nutidens økonomiske og politiske Foreteelser, drøftedes ligeledes, ligesom en fastere Linje for den fremtidige økonomiske Gensidighedsforpligtelse, og der opnaaedes mellem Repræsentanterne fuld Enighed om disse Spørgsmaal.

Det er af betydelig Interesse for de tilsluttede Organisationer, at dette Samarbejde i sin Tid blev oprettet, og har under større Konfliktsituationer været til stor Nytte, ikke mindst den økonomiske Side af Samvirksomheden.

For Danmark deltog i Forhandlingerne Forbunds-Formand Axel Olsen og Hovedkasserer Andreas Nielsen, samt fra Kvindeligt Arbejder Forbund Alvilda Andersen og K. Haagensen.

JULIUS BIRKS LIG FUNDET

Som det under de nuværende Forhold i Tyskland saa ofte er sket med de tyske Arbejderes Tillidsmænd, blev ogsaa Distriktslederen i de tyske Gesamtverband, Julius Birck, pludselig borte, hvorefter de tyske Myndigheder udspredte Rygtet om, at Birck skulde have forbrudt sig mod Kammeraternes Midler og begaaet Underslæb, som skulde skjules ved hans Forsvinden. Ingen troede herpaa, og man var forberedt paa, at en Dag vilde det blive oplyst, paa hvilken Maade Julius Birck forsvandt.

Nu er han fundet skammelig myrdet og henslængt i Skovene ved Dinslaken. Den nye tyske Kultur fornægter sig ikke.

Ogsaa vi vil bringe vore tyske Kammerater en ærbødig Hilsen til Minde om Julius Birck.

I DEN KATOLSKE SOLIDARISMES LAND

Politiets Hovedstation i Florisdorf har faaet et sælsomt Navn — „Mordhulen". Hvad der ikke er helt paa sin Plads er, at kun denne Station fik tildelt dette Navn. Vi har ogsaa hørt om andre Politistationer, som ligeledes med fuld Ret kunde beæres med dette Navn.

Men Politiet i Florisdorf er af en særlig Art, selv for Wien.

Dollfuss har talt saa smukt i Radioen under og efter

Kampene om „Tilgivelsessind, kristelig Næstekærlighed, Respekt for de kæmpende Folk fra Arbejderværnet og fremfor alt om den Humanitet, som Modstanderne skulde behandles med".

Lad os engang se, hvad der er blevet af denne Kærlighed til Næsten. For nogen Tid siden kunde vi læse i Bladene, hvordan Dollfuss personligt blev gjort ansvarlig for Henrettelsen af Koloman Wallisch, idet han har tvunget Dødsstraffen igennem paa Trods af Dommernes Mening.

Men der er mange andre Tilfælde at anføre, Tilfælde, som ganske vist ikke bevisligt er sket paa hans Befaling, men som i hvert Fald ligger paa Linie med Regeringens Optræden . . . og i altfald ikke er blevet straffet, skønt de er almindeligt kendte i Østrig. Paa Politistationen i Florisdorf havde man opfundet en særlig Straf for fangne Medlemmer af Arbejderværnet, idet disse skulde synke Tre-Pile Emblemet med Naal og det hele. Nægtelsen af denne Befaling blev straffet med en Regn af Slag med Geværkolben, lige indtil Ofret var næsten død eller havde givet efter. Nogle af disse Næstenkærlighedens Ofre ligger endnu paa Hospital, andre er allerede afgaaet ved Døden. Man ved ikke blot, at Tre-Pile Emblemet skulde synkes, ogsaa andre Emblemer saasom Partiemblemet, Esperantisternes takkede Stjerne og Naturvennernes Emblem er anvendt som Straffemidler.

Der er talrige Tilfælde, hvor Partifællers og Arbejderværnsfolks Hustruer og Børn er blevet arresterede og alvorligt mishandlede, fordi de skulde give Oplysning om yderligere gemte Vaaben. Mange, og i Særdeleshed Børnene, vidste overhovedet intet om disse Vaaben. Men ikke desto mindre har man slaaet dem til Blods, ofte i timevis, lukket dem inde i mørke, fugtige Celler, og først naar det ikke kunde være tydeligere, at de ikke vidste Spor om alt, hvad der blev spurgt dem om, har man løsladt dem, efter at de var kommen lidt til Hægterne igen.

Mange fangne Arbejderværnsfolk er blevet forfærdeligt mishandlet. En af Kampens Ledere i Yderkvartererne i Florisdorf er slaaet saa skammeligt efter hans Tilfangetagelse, at hans Venner, der saa ham senere, ikke har kunnet kende ham igen. Han har faaet et Par Aars svær Fængselsstraf, men baade hans Hustru og hans Børn og Venner regner med, at han ikke vil vende levende tilbage til dem.

En Arbejderværnsmands lille Søn fandt foran en ødelagt Biograf i Florisdorf en elektrisk Lampe. Han tog den med hjem og gik sammen med sin Moder til Politiet for at aflevere Lampen. Drengen blev henvist til Hovedstationen, „Mordhulen", for at afgive sin Lampe. Man bad om hans Navn. Saa kom man i Tanker om at have hørt det før og spurgte Drengen: „Er din Fader ved Sporvognen?" „Ja," svarede Drengen. „Ved du, om din Fader har uddelt Vaaben?" „Nej," var Svaret. „Saa, du véd altsaa intet om din Far? Vent blot!" Og Drengen blev taget i Haaret og slæbt gennem Lokalet. Da han skrigende af Smerte blev liggende paa Gulvet, blev han slaaet og trampet paa Hovedet og i Brystet.

Her følger Beretningen af en Fange, som var blevet lukket inde i en Celle i Florisdorf Politistation.

„En Flok arresterede Partifæller kommer ind. Vi hører Geværkolbernes Slag. Ængstelige Skrig fylder Bygningen. Politi- og Hjemmeværnsfolk slaar uopholdeligt. „Hænderne op!" raabes der, og vi hører Lyden af Bajonetter eller Sabler, der gennemborer Legemer. Jamren er forfærdelig. Ind imellem høres Skriget „Mor!!!" Paany dumpe Slag og Raab: Din røde Hund, kalder du paa din Mor!!" Nye Slag og Stik. Det blev ved i en halv Times Tid. Saa endeligt blev de fangne drevne tilbage til Cellerne. De bad om at faa en Læge, men fik ikke Svar. Foran vor Dør hørtes følgende Samtale: „En af dem synes at være død," hvorpaa der hurtigt blev sva-

ret: „Smid ham hurtigt udenfor — hurtigt, hurtigt."

Hver Dag paany de samme Slag, de samme Skrig, de samme Raab om Hjælp."

Efter Schlinger-Hof's „Indtagelse" hørte vi et Skud i en af Cellerne. En Fange var blevet skudt ned uden videre. Straks efter hørte vi følgende Samtale: „Aha — vi har faaet fat i en af Lederne. Naa, det er altsaa „Vorherre". — Den er fin. Vi sender ham med det samme til den anden Vorherre." Saa fulgte et frygteligt Brag. „Se saa, saa er han ekspederet til Helvede, hvor han hører hjemme." Det maa have været en af Arbejderværnets ledende Folk." Saaledes sluttede Beretningen af en, der har været i Fængsel i et Par Dage.

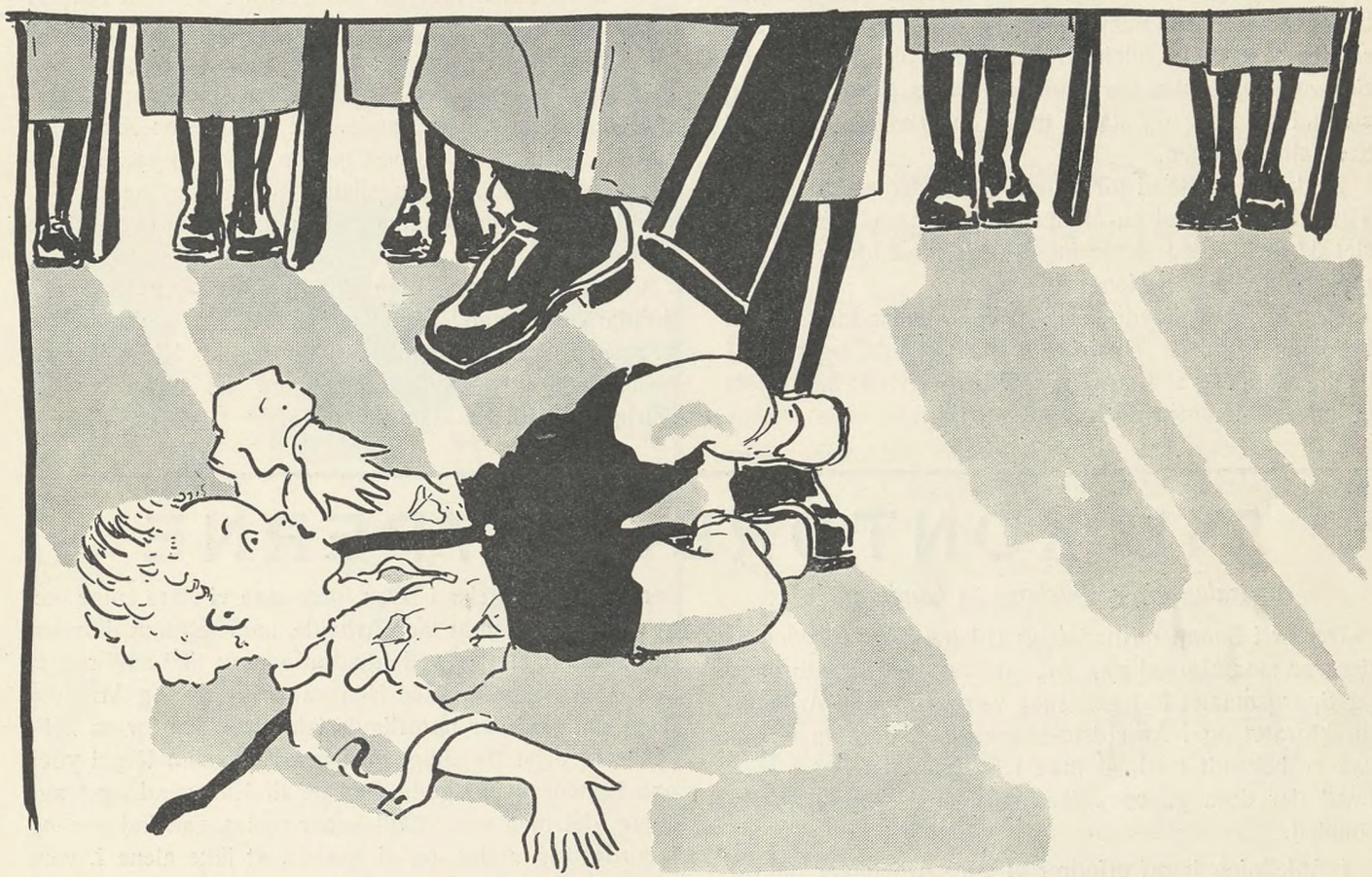

Et andet Tilfælde giver et tydeligt Billede af den Maade, Undersøgelsen ved Standretten foregaar.

En ung Arbejderværnsmand blev hentet fra Cellen og stillet mod en Mur. En Politi-Officer stillede sig op foran ham og spurgte ham: „Havde du Vaaben?" „Ja," var Svaret. „Har du skudt?" „Nej." Saa fulgte en Regn af Slag. Den unge Mand skreg af Smerte. Man har slaaet ham saalænge, til han svarede: „Ja". Saa blev „Forhøret" fortsat. „Hvem befalede at skyde?" Intet Svar. Paany haglede Slagene ned, men der fulgte intet Svar, kun Skrig. Efter godt et Kvarters uafbrudt Mishandling sagde han, blødende og ikke længere Herre over sine Nerver: „Sturm". Straks holdt Slagene op. Politiofficeren gav Befaling til at bringe den unge Mand saa meget som mulig i en ordentlig Forfatning. Sturm er dømt til 15 Aars svær Fængselsstraf. Den unge Mand er stadig paa Hospitalet.

Alle de arresterede Arbejdere blev frataget Pengene, de havde paa sig. Ved Løsladelsen bad de om at faa Pengene tilbage. Ingen af dem har faaet dem. Derimod fik de et Slag i Ansigtet, Skældsord o. s. v.

Blandt de fangne paa Politistationen i Florisdorf — det er stadigvæk den, vi taler om — var ogsaa en tyveaarig jødisk Pige. Hun var Medlem af Arbejderværnets Samariter-Afdeling. Hun vilde i Fængslet hjælpe de Kammerater, der var saaret af Mishandlingerne. En af Politibetjentene greb hende ved Haarene og slæbte hende gennem Lokalet, idet han raabte: „Din røde Skøge, din jødiske Ludder!" m. m. En stor Del af Hovedhuden er revet af under denne Behandling; ved senere Mishandlinger mistede hun en af Øreflipperne.

Men denne Elendighed var ikke alt. Vi har hørt om en Kvinde, der skrev til sin Mand i Fængslet: „Du vil blive meget forskrækket ved din Hjemkomst. Hjemmeværnet har været der og taget det hele med eller slaaet det sønder og sammen. Vi er blevet Tiggere."

Endnu et Tilfælde.

„Den 13. Februar blev vi ført til Panikergasse. Straks da vi traadte ind, begyndte Hjemmeværnet og Politiet at bearbejde os med Geværkolberne. En af os — man troede, at han var Medlem af Arbejderværnet (han er senere blevet dømt til Døden af Standretten, men Straffen er blevet ændret til 12 Aars Fængsel) — blev af en Politibetjent slaaet saa slemt, at hans Frakke var helt i Laser og rød af Blodet. Højs Øjne var slaaet til, og hans Hoved var fuld af gabende Saar. Næsten død blev han sammen med nogle andre Lidelsesfæller jaget til en Politibil, der stod parat, jaget mellem truende Bajonetter af Politi- og Hjemmeværnsmænd, der stod opstillet i dob-

belte Rækker. Saasnart en af de ulykkelige var ved at segne, blev han jaget op af Bajonetternes Spidser. Bilen førte dem til Kommissariatet i Hubergasse, Ottakring."

„Den 13. Februar henimod Middagstid blev en af Arbejderværnets Førere kaldt ud af Cellen i Korridoren. Der stod nogle Politibetjente og Hjemmeværnsfolk, som straks begyndte at slaa ham med Geværkolberne. Slagene kunde høres i vor Celle. Manden har ikke skreget. Blødende af utallige Saar fratog man ham Partiemblemet. Legemlig brudt, men aandelig stolt vendte han tilbage til Cellen. Ved Sekstiden om Aftenen kom 6 Politibetjente og 2 Hjemmeværnsmænd i Cellen og tog den samme Mand med udenfor. Celledøren blev ikke lukket. For vore Øjne blev vor Kammerat, hvis Navn er kendt, stillet i en Krog og slaaet med Geværkolberne, lige til han faldt sammen."

Saaledes kunde vi fortsætte. Vi kender endnu talrige Tilfælde af djævelske Mishandlinger, og vi véd endnu slet ikke alt. Men Beretningen vilde blive altfor ensformig trods alle Variationer.

Man kender allerede de frygtelige Mishandlinger, som Koloman Wallisch' Hustru har maattet lide, og som af denne tidligere saa livsglade stærke Kvinde har gjort et halvvejs lammet, menneskeligt Vrag.

Alle Beretninger fortæller om umenneskelige Grusomheder og om stærke, modige Mænd og Kvinder, som hellere vilde lade sig pine ihjel end at forraade nogen.

Er det til at undres over, at der spindes en Krans af Sagaer om alle disse Heltefigurer, og at alle disse Tilfælde holder Hadet mod Regeringen og alle andre ansvarlige Personer vedlige?

Vore Kammerater har i alle de Aar, de havde Magten, brugt denne i Menneskehedens Interesse. De har *aldrig misbrugt* deres Magt overfor andre. Enhver, der tør paastaa, at der har hersket en rød Terror i Wien, at Folk af andre Anskuelser blev sat ud af „det røde Wiens Fæstninger", maa enten være enfoldig eller en Løgner. Thi Kendsgerningerne taler et andet Sprog. Hvis vore østrigske Kammerater ikke havde haft saa megen Ærbødighed for Menneskeliv og saa megen naiv Tro paa Menneskene, da vilde Regeringslisten nu have et andet Udseende, og . . . det samme gælder for Listen over faldne og Fanger.

Vi kan kun drage den Slutning, at „den katholske Solidarismes Land" i intet adskiller sig i dets „Omvendelsesmetoder" fra Naboens Barbarland. Hitler-Barbarerne vilde ikke have kunnet gøre det bedre end de østrigske katolske Magthavere. *I. T. F.*

TIL KONTORBESTYRERNE

Anvisning af Arbejdskraft til Landbruget.

Der er i Sommer i betydelig Udstrækning hævdet, at der var stor Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget, og Spørgsmaalet har gentagen været drøftet i Arbejdsdirektoratet og i Arbejdsløshedsnævnet, ligesom vi ogsaa er bekendt med, at man i Socialministeriet følger, hvad der desangaaende foretages, med stor Opmærksomhed.

I Anledning heraf erindrer vi vore Afdelinger om, at vor Arbejdsløshedskasse altid gennem Aarene i stor Udstrækning hver Sommer sender vore ledige Medlemmer i Arbejde ved Landbrugsarbejde, og at vore arbejdsløse Medlemmer ogsaa i Aar maa modtage Arbejdstilbud fra Landbruget, naar saadant fremkommer, og vi haaber, at vore Kontorbestyrere i Aar ligesom tidligere vil bidrage til, at Landbrugerne kan faa deres Arbejde udført.

Vi maa alle være enige om det meningsløse i, at vi har 25 à 30.000 Medlemmer gaaende ledige i Byerne, og at samtidig kan Landbruget, der omkredser Byerne, ikke faa den Arbejdskraft, det har Brug for, og det vil skade os i vort Omdømme, om vi ikke sætter al vor Energi ind paa at udligne dette Forhold, ligesom det ogsaa maa siges at komme os til Ros og Gavn, at vi tager Affære og yder vor gode Medvirkning til Sagens Løsning paa tilfredsstillende Maade.

Det er naturligvis ikke alle vore Arbejdsløse, der kan modtage Landbrugsarbejde; ældre og med Landbrugsarbejde ganske ukendte Medlemmer vil det jo næppe kunne nytte at sende ud; men alle vore yngre, arbejdskraftige Folk, der endnu gaar ledige uden Udsigt til synderlig Beskæftigelse i Byen, dem maa vi være enige om, at de har Pligt til at tage Arbejde, naar saadant tilbyder, sig, selv om det er ved Landbruget og til Landbrugets Løn og Arbejdstid. Med Hensyn til Lønnen og Arbejdstiden saa skal der naturligvis ikke arbejdes for en hvilken som helst Betaling, men hvad der som Regel ydes paa Egnens jævnt gode Gaarde til Husmænd og Daglejere, det maa vore Medlemmer ogsaa gaa ind paa og indordne sig under, og vi haaber, at ikke alene I, vore Tillidsmænd, men ogsaa alle vore gode Medlemmer, vil forstaa det rigtige heri.

Det er meningsløst, at Landbruget, der vil betale efter Landbrugets Forhold, ikke kan faa sit Arbejde udført, men at Værdier skal gaa til Spilde og ødelægges, og det er ogsaa meningsløst, at Tusinder af Arbejdere, der gerne vil, og som kan arbejde, men til hvem der ikke er Erhverv i Byerne, ikke skal yde sin Medvirkning til, at et saadant Forhold som Mangel paa Arbejdskraft paa Landet udjævnes, selv om de for nogle Dage eller Uger skal komme til at arbejde under andre Kaar end dem, der er gældende for Byarbejdere.

Vi henstiller derfor indtrængende til alle vore Kontorbestyrere at tage denne Sag op, saaledes at I yder Eders bedste Medvirkning til, at vore Arbejdsløse, der kan udføre Landbrugsarbejde, bringes i Arbejde dér, hvor der er Mangel paa Arbejdere. Vi ved, at I kan gøre en god Indsats i saa Henseende; skulde I i et Tilfælde faa et Medlem ud, der ikke egner sig, kan et saadant Forhold jo hurtigt rettes ved, at der sendes en anden Mand.

JOHANNES NIELSEN.

MODSTANDEN SKAL BRYDES

De værste Modstandere af vort Krav om Anerkendelse af tarifmæssige Lønninger har været og er stadig de som Repræsentanter i Landkommunerne valgte Landmænd. Disse er nemlig gennem den daglige Drift af Landejendommene, der er et Omraade, hvor Organisationstanken har haft svært ved at vinde Fodfæste, indstillede paa at fastsætte Arbejdslønnen diktatorisk, og de søger til det yderste at gennemføre samme Linje i det offentlige Arbejde som landkommunale Repræsentanter, hvilket for en Del er lykkedes ikke mindst fordi det var de samme Arbejdere, der benyttedes til begge Kategorier af Arbejde. Ikke alene var de fortrolig med Tonen og den diktatorisk fastsatte Løn, men de var tillige i mange Tilfælde uorganiseret og kunde som saadan ikke paa tilstrækkelig kraftig Maade fremsætte det fornødne Krav overfor Sogneraadet.

Nu skal Modstanden mod Arbejdsmændenes Ret til tarifmæssig Løn, ogsaa ved landkommunalt Arbejde, brydes. Vor Agitation er i saa Henseende et forberedende Arbejde, hvis første Maal er at samle — alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund — og derefter skal vi med al den Kraft, som vort Forbund er i Besiddelse af, sætte ind til Fordel for Overenskomsternes Overholdelse.

Tarifmæssige Lønninger er allerede, jvf. Ministeriets Cirkulære, sikret ved alle Arbejder, til hvilke det offentlige yder Tilskud; tilbage bliver da kun de mindre forefaldende Arbejder, der trods Paastand herom, ikke har den mindste Indflydelse paa Sognekommunernes Budget.

Der er endnu et bitte Nøk tilbage, forinden vort Maal — Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund — er naaet, og den endelige Basis for Aktion dermed er tilvejebragt. Derfor gælder det om, at hvert eneste af vort Forbunds nuværende Medlemmer yder sin Indsats i Agitationsarbejdet. Øv personlig Paavirkning overfor dem, der endnu ikke har fundet sin Plads i Rækkerne indenfor vor Organisation, og vær saaledes med til at skabe den Kraft, der skal til for at bryde Modstanden mod vort retmæssige Krav. Benyt Tiden, gør din Indsats i Agitationen endnu i Dag.

R—dt.

MISBRUG AF ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Tidligere Medlem, *Nr. 22325 Carl Carlsen,* København, har paa forskellig Maade udvist Bedrageri over for Arbejdsløshedskassen, idet han, efter at være slettet, blandt andet har tilvendt sig Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket har kunnet ske paa den Maade, at han har faaet fat i et Kontingentblad fra en Medlemsbog, der var betalt til Dato, og har indhæftet dette Blad i sin gamle Bog, som saaledes tilsyneladende var i Orden.

Da Sagen blev opdaget, skete der Anmeldelse til Politiet, og den Paagældende er nu idømt 8 Maaneders Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar.

Vi tror, det er gavnligt, at et saadant Tilfælde bliver kendt blandt vore Medlemmer, saaledes at de bliver klar over, hvad de udsætter sig for ved, under en eller anden Form, at øve Svig imod Arbejdsløshedskassen og dermed imod alle deres fattige Kammerater, som af deres Midler skal bidrage til Fremskaffelsen af de Penge, der skal udbetales i Understøttelse.

Det er jo heldigvis sjældent, at der sker Misbrug af Arbejdsløshedskassens Midler, især i en Udstrækning som det her foreliggende Tilfælde; men vi benytter Lejligheden til at indskærpe alle vore Medlemmer — og vore Tillidsmænd maa, hver paa sin Plads, ogsaa understrege dette over for de enkelte Medlemmer —, at Arbejdsløshedskassens Vedtægt paa alle Maader maa overholdes. Et Medlem maa saaledes være klar over, at han er pligtig til at opgive al eventuel Indtægt ved Kontrollen, saaledes at der kan ske Fradrag i Understøttelsen i Overensstemmelse med de gældende Regler, og et Medlem, der faar udbetalt Feriepenge, er, for saa vidt han er ledig, pligtig til ved Kontrollen at give Oplysninger herom. Husk, hvilke Følger det kan faa, hvis I forsømmer disse Pligter og saaledes uretmæssigt faar udbetalt Understøttelse gennem Arbejdsløshedskassen.

60 AAR

Den 14. Juli fylder Jakob Andersen, Afdeling A., Holstebro, 60 Aar. J. A. blev i 1904 Medlem af Arbejdsmændenes Fagforening og tog med det samme rask fat i Organisationsarbejdet, saavel det faglige som politiske. Blev indvalgt i Bestyrelsen 1911, og blev Afdelingens Kasserer i 1912, et Hverv, som han har varetaget til vor

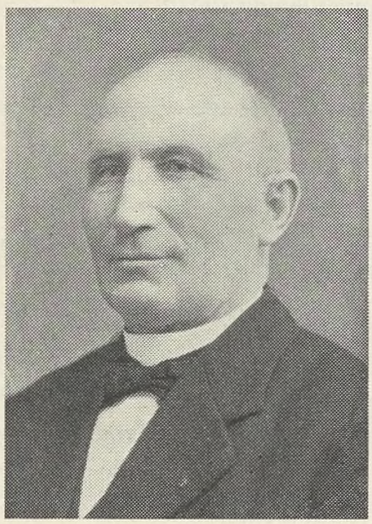

Tilfredshed lige til Oktober 1933, da han trak sig tilbage paa Grund af sit Arbejde i Byraadet. J. A. blev ved sidste Byraadsvalg valgt paa den socialdemokratiske Liste. J. A. er Medlem af Mark- og Gadeudvalget, hvor han arbejder for at faa saa meget Arbejde som muligt sat i Gang til Gavn for sine Kammerater.

J. A. arbejdede paa Holstebro Gasværk fra 1907 til 1930, da han maatte trække sig tilbage paa Grund af Sygdom. J. A. er nu Æresmedlem af vor Afdeling, og vi ønsker ham Tillykke med de 60 Aar og haaber, at han i mange Aar maa være Medarbejder i vor Bevægelse.

UDSENDELSE AF FAGBLADET

Foranlediget af flere Forespørgsler om, hvorvidt Forbundet vil paatage sig Forsendelse af Fagbladet direkte til hvert Medlem, skal vi hermed meddele, at dette ikke kan lade sig gøre, dette blev forøvrigt allerede ved Omordningen meddelt Afdelingerne.

Samtidig skal man henlede Opmærksomheden paa, at de Afdelinger, som fremsender Fagbladet til Medlemmerne pr. Korsbaand, bør paastemple dette Afdelingens Adresse, idet det gentagne Gange sker, at Forbundet modtager Numre af Bladet retur, naar Postvæsenet ikke kan finde Adressaten.

PRISNIVEAUET

De af Det statistiske Departement siden Juli 1915 foretagne Beregninger over Prisforandringernes Indflydelse paa Udgifterne i et Husholdningsbudget er, som tidligere meddelt i Statistiske Efterretninger, fra og med Juli 1933 fortsat saaledes, at man som Basis for disse Beregninger bruger et Husholdningsbudget, der er opstillet efter de ved en Forbrugsundersøgelse i 1931 indvundne Oplysninger.

I nedenstaaende Tabel anføres Resultatet af de saaledes for April 1934 foretagne Beregninger, idet Tallene for det sidste Aar anføres til Sammenligning.

Udgifternes Fordeling paa Budgettets Hovedgrupper.

	1931 gnstl. Kr.	Apr. 1933 Kr.	Juli 1933 Kr.	Okt. 1933 Kr.	Jan. 1934 Kr.	Apr. 1934 Kr.
Fødevarer	974	955	978	1011	1000	1028
Klæder, Fodt., Vask	383	409	419	431	438	453
Bolig	421	433	433	433	434	434
Brændsel, Belysn. ..	159	160	160	162	164	166
Skatter, Kontingenter o. l.	436	444	461	461	461	462
Andre Udgifter	727	747	747	747	748	748
Ialt ...	3100	3148	3198	3245	3245	3291

Udgiften, beregnet i Procent af Udgiften i Aaret 1931 gnstl. (Udgiften i 1931 gnstl. = 100).

	1931 gnst.	Apr. 1933	Juli 1933	Okt. 1933	Jan. 1934	Apr. 1934
Fødevarer	100	98	100	104	103	106
Klæder, Fodt., Vask	100	107	109	113	114	118
Bolig	100	103	103	103	103	103
Brændsel, Belysn. ..	100	101	101	102	103	104
Skatter, Kontingenter o. l.	100	102	106	106	106	106
Andre Udgifter	100	103	103	103	103	103
Ialt ...	100	102	103	105	105	106

Naar Udgiften i Aaret 1931 sættes = 100, var Udgiften efter de i Januar gældende Priser 105, og efter de nu for April foretagne Beregninger 106.

Hvis man i Stedet for Priserne i Aaret 1931 anvender Priserne i Juli 1914 som Basis, bliver Pristallet for April udregnet paa Grundlag af det efter Forbruget i 1931 opstillede Budget 165.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT
af
Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 19. April 1934
i Sag Nr. 1907:
Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem Foreningen af Arbejdsgivere ved Haderslev Havn
mod
De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og dette igen for dets Afdeling H i Haderslev.

Under nærværende Sag har Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark og dennes Medlem, Foreningen af Arbejdsgivere ved Haderslev Havn, indklaget De samvirkende Fagforbund i Danmark for Dansk Arbejdsmandsforbund og dette igen for dets Afdeling H i Haderslev og nedlagt Paastand om, at den nedenfor nærmere ommeldte Arbejdsstandsning kendes ulovlig, og at der i den Anledning paalægges den indklagede Afdeling H en Bod, fastsat efter Rettens Skøn.

Den af Klagerne givne Sagsfremstilling gaar nærmere ud paa følgende:

Torsdag den 9. November 1933 Kl. 8 Morgen paabegyndtes Losning af løs Kaligødning fra S/S „Ellensborg" til Medlem af Foreningen af Arbejdsgivere ved Haderslev Havn, Det danske Gødnings-Kompagni, til hvilket Arbejde der var antaget Mandskab fra Afdeling H. Lossearbejdet blev paabegyndt med 6 Hold ud fra den Beregning, at man med denne Arbejdsstyrke kunde opfylde Certepartiets Krav om et dagligt Losningskvantum af 300 Tons, hvad man ogsaa havde Grund til at forvente, da der ved Damperens Ophold i Aabenraa med samme Antal Hold og samme Vare var losset 400 Tons. Da det i Certepartiet foreskrevne Kvantum imidlertid ikke blev naaet den første Dag, idet der kun lossedes 270 (eller mulig 280) Tons, besluttede Modtageren at sætte yderligere to Hold til Arbejdet fra den paafølgende Dag. Da disse to Hold blev mønstret Fredag Morgen den 10. November, blev det først antagne Mandskab noget irriteret over, at der skulde flere Folk til Arbejdet, og spurgte om Grunden hertil, hvortil Modtagerens Formand svarede, at det skete, fordi der den foregaaende Dag ikke var bestilt nok. Da Arbejdet derefter straks skulde i Gang, nægtede Mandskabet imidlertid at fortsætte Losningen, idet man var blevet fornærmet over Formandens Udtalelse, og der blev da fra Arbejdernes Side som Betingelse for at sætte Arbejdet i Gang krævet, at Formanden enten skulde give en Undskyldning for den samlede Arbejderforsamling, eller at han skulde fjernes fra Ledelsen af dette Arbejde, hvad man fra Arbejdsgiverside nægtede at gaa ind paa, da det var en Kendsgerning, at der den foregaaende Dag var udlosset et for ringe Kvantum, ligesom Formanden maatte være i sin gode Ret til at gøre Arbejderne opmærksom herpaa. En Henvendelse til Dansk Arbejdsmands Forbund fra Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Danmark, der telefonisk var bleven underrettet om den foreliggende Arbejdsvægring, forblev uden Resultat, og der kom derfor hen paa Formiddagen et Møde i Stand mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Haderslev Havn og Fagforeningen, men heller ikke da lykkedes det at faa Arbejdet i Gang, uagtet man fra Arbejdsgiver-Side erklærede, at hvordan Formandens Udtalelse end var falden, havde han naturligvis ikke tilsigtet paa nogen Maade at fornærme eller ærekrænke Arbejderne. Først den paagældende Dags Eftermiddag Kl. 2 gik Arbejderne i Gang med Lossearbejdet. Forsinkelsen medførte bl. a., at det var nødvendigt at etablere Overarbejde, og der er i Anledning af Forsinkelsen paaført Modtageren nærmere specificerede Ekstraudgifter til et samlet Beløb af 152 Kr. 56 Øre, hvorhos de paa Lageret beskæftigede 20 Arbejdere af Ladningsmodtageren har krævet Ventepenge for 4 Timer à 1 Kr. 05 Øre, ialt 84 Kr., hvorfor Klagerne har paastaaet Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdeling H paalagt en Bod, som tillige indeholder Dækning for de Gødningskompagniet paaførte Udgifter, 236 Kr. 56 Øre.

De Indklagede procederer til Frifindelse. De gør gældende, at der ikke kan drages nogen Sammenligning mellem Losningen i de to Byer, idet man i Aabenraa udlossede al den løst liggende Kaligødning, medens den Gødning, som skulde losses i Haderslev, var meget haard, hvorfor Arbejderne maatte bruge baade Hakke og Spade for at faa den løsgjort saa meget, at den lod sig skovle i Sække. Der var desuden kun sat 4 Mand til Løshakning til de 6 Hold, hvilket var alt for lidt, naar Gødningen var saa fast, som Tilfældet var i S/S „Ellensborg". Det lykkedes at udlosse ialt 280 Tons, hvilket var Resultatet af et anstrengende Arbejde, og det vakte derfor Forbitrelse mellem Arbejderne, da Formanden den paafølgende Dags Morgen motiverede Mønstringen af yderligere to Hold ved i en udfordrende Tone at udtale, at dette var nødvendigt, fordi „Mandskabet i Gaar ikke har bestilt noget". Denne Udtalelse betragtede Arbejderne som et Angreb paa deres Ære, hvorfor de maatte kræve Udtalelsen tilbagekaldt, og da dette blev afslaaet, standsedes Arbejdet. Arbejdsstandsningen skyldes saaledes Formandens ærekrænkende Udtalelse, og da Aarsagen til den mindre Losningsmængde maa tilskrives, at der er sat for faa Løshakkere til Arbejdet, har Arbejdsgiveren selv været Skyld i den opstaaede Konflikt, hvorfor der ikke i den Anledning kan paalægges Arbejderne noget Ansvar.

Det er ikke nærmere godtgjort, hvorvidt den paagældende Ytring fra Formandens Side har haft den ene eller den anden paastaaede Ordlyd. Selv om imidlertid i denne Henseende de Indklagedes Fremstilling lægges til Grund, findes den faldne Udtalelse ikke at have kunnet berettige Arbejderne til at standse Arbejdet og at betinge dets Fortsættelse som sket, og Arbejderne maatte, hvis de ønskede Sagen forfulgt, være henvist til — eventuelt ad organisationsmæssig Vej — overfor Gødnings-Kompagniet at paatale dettes Formands Forhold. Herefter vil Klagernes Paastand være at tage til Følge, saaledes at der paalægges den indklagede H-Afdeling en Bod, der findes at kunne bestemmes til 200 Kr., hvorhos Afdelingen overfor Klagerne maa indestaa for, at det angivne paa Ventepenge rejste Krav, stort 84 Kr., ordnes uden Udgift for Klagerne.

Sagens Omkostninger, der fastsættes til 150 Kr., idet Sagen har været samtidig procederet med anden Sag, vil være at udrede af de Indklagede.

Kendelse:

Den foran omhandlede Arbejdsstandsning har været ulovlig.

I Bod til Klagerne betaler Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdeling H i Haderslev 200 Kr., hvorhos Afdelingen overfor Klagerne maa indestaa for, at det ovenangivne paa Ventepenge rejste Krav, stort 84 Kr., ordnes uden Udgift for Klagerne.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 150 Kr.

SEND MEDDELELSE I GOD TID

Vi har tidligere henledt Opmærksomheden paa, at Indsendelse af Stof til Fagbladet maa ske i saa god Tid, at det kan blive muligt at bringe en Omtale af det i det indsendte beskrevne Forhold, hvad enten dette drejer sig om Jubilæum, Stiftelsesfester eller lign., forinden den Dato paa hvilken disse finder Sted.

Husk, at Stoffet maa fremsendes mindst en Maaned forud.

DET INTERNATIONALE ARBEJDSBUREAUS STYRELSESMØDE

Det internationale Arbejdsbureaus Styrelse samledes i Genève i Dagene 26. til 28. April under Forsæde af Nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs.

For at imødekomme Ønsker, der er blevet fremsat fra forskelligt Hold — navnlig fra de oversøiske Landes Side — foretog Styrelsen allerede ved dette Møde en foreløbig Udvælgelse af de Spørgsmaal, som synes egnede til Behandling paa Arbejdskonferencen i 1936. Dette gav sig i Overensstemmelse med Styrelsens sædvanlige Fremgangsmaade Udslag i, at Arbejdsbureauet fik Paalæg om at tilvejebringe Materiale vedrørende de forskellige Landes Lovgivning og Praksis paa følgende Omraader: Sikkerhedsforanstaltninger ved Byggearbejde, Beskæftigelse af Børn i Filmsindustrien, Rekruttering af og Arbejdsanvisning for udenlandske Arbejdere og endelig kollektive Arbejdsoverenskomster. Dette sidste Spørgsmaal skal dog efter den foreløbige Bestemmelse blot gøres til Genstand for en almindelig Drøftelse. Ved Mødet i Oktober i indeværende Aar skal Styrelsen tage endelig Beslutning om disse Spørgsmaals Opførelse paa 1936-Konferencens Dagsorden.

Paa Forslag af den italienske Regeringsrepræsentant besluttedes det at tilstille Styrelsens Landbrugskommission en af Arbejdsbureauet udarbejdet Betænkning angaaende Landarbejdernes socialretlige Stilling set i Forhold til de af Arbejdskonferencen allerede vedtagne Konventioner og til de Spørgsmaal, der af fremtidige Arbejdskonferencer tages op til Behandling.

Endvidere drøftede man forskellige Spørgsmaal vedrørende de Beretninger, der i Henhold til Fredstraktatens Art. 408 af de forskellige Stater skal tilstilles Arbejdsbureauet angaaende Gennemførelsen af de af dem ratificerede Konventioner.

For lukkede Døre behandlede Styrelsen sin Finanskomités Beretning, der især omhandlede Arbejdsorganisationens Budget for 1935. Ved dettes Udarbejdelse er der taget Hensyn til de af forskellige Lande fremsatte Krav om Besparinger. Budgettet vedtoges med 16 Stemmer mod 0, idet Arbejdsgivergruppen afholdt sig fra at stemme.

Efter at have taget Stilling til forskellige Spørgsmaal vedrørende Arbejdskonferencens Forretningsorden, tog Styrelsen til Efterretning den af Arbejdsbureauets Direktør afgivne Rapport om Bureauets Virksomhed siden sidste Styrelsesmøde. I Forbindelse hermed besluttedes det, at en Konference bestaaende af Repræsentanter for Regeringen, Arbejdsgiverne og Arbejderne, og hvis Opgave gaar ud paa at lette Gennemførelsen af Konventionen om Arbejdstiden i Kulminer, skal træde sammen ved Afslutningen af Arbejdskonferencens forestaaende ordinære Samling, der begynder den 4. Juni.

Endelig forberedtes Spørgsmaalet om Styrelsens Nyvalg, som for Perioden 1934—37 skal finde Sted paa den tilstundende Arbejdskonference. Allerede i 1922 vedtog Arbejdskonferencen en Ændring i Fredstraktatens Bestemmelser om Sammensætningen af Styrelsen, gaaende ud paa, at denne i Stedet for, som oprindeligt, at bestaa af 24 Medlemmer(hvoraf de 12 repræsenterer Regeringen, de 6 Arbejdsgiverne og de 6 Arbejderne) skulde udvides til at omfatte 32 Medlemmer, saaledes at de tre Grupper forøgedes forholdsmæssigt. Ændringen af Arbejdsorganisationens Konstitution skal imidlertid ratificeres ikke alene af de tre Fjerdedele af Medlemsstaterne, men tillige af samtlige de Stater, der har Sæde i Folkeforbundets Raad. Af de sidstnævnte Ratifikationer mangler endnu to, men disse vil, saavidt det med Rimelighed kan forudses, foreligge før Konferencens Sammentræden.

Næste Styrelsesmøde træder sammen den 1. Juni, tre Dage før Arbejdskonferencens Aabning.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A. *(Aalborg Amt)*
Aars —
Arden —
Bælum —
Løgstør —
Nibe —
Støvring —
Svendstrup —
Laven *(Skanderborg Amt)*
Ousted-Taaning —
Ry St. —
Skanderborg —
Skorup-Tvilum-Voel —
Stilling —
Toustrup —
Østbirk —
Galten *(Sjelle-Herskind Mergelleje)*
Røgen-Sporup —
Søby-Sall —
Toustrup —
Voldby —
Børkop *(Bygmester Bertil Nielsen)*
Fredericia K. *(Vognmand Winther, Erritsø)*
Haderslev A. *(Starup Kommune)*
Hillerød *(Rutebilejer Johs. Andersen)*
Roskilde —
Hyllinge-Lyndby *(Sæby-Gershøj Kommune)*
Odense C. *(Odense Taxa)*
Randers K. *(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Skørping *(Tingbæk Kalkværk)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Paa samme Maade, som Afdelingerne Landet over, omtrent dagligt, gennem Korrespondance staar i Rapport til Hovedkontoret og derved danner et Led i det for for hele vort Arbejde nødvendige Efterretningsvæsen, er det fornødent, at Afdelingernes Medlemmer staar i Rapport til de lokale Afdelingers Ledelse for derved at være medvirkende til, at ingen Oplysning, som kan være medvirkende til Undgaaelse af Angreb paa vore Rettigheder, unddrages den ansvarlige Ledelse; denne kan nemlig ikke være alle Steder og maa derfor i nogen Grad kunne stole paa, at de Medlemmer, som til daglig udfører Arbejdet indenfor Afdelingens Omraade, ogsaa er paa Vagt overfor Afdelingens Anseelse. Det er nemlig alene Medlemmets Forseelse, hvis et eller andet Forhold, som han er vidende om, ikke bliver gjort til Genstand for Paatale, fordi Ledelsen ikke har faaet Indberetning herom.

Der vil tillige kunne spares megen Tid paa Generalforsamlingerne, hvis Indberetningerne sker rettidigt, og Forholdene derved rettes og der saaledes ikke bliver Anledning til unødig Kritik over Ledelsens Arbejde.

At være vidende om Forhold, der trænger til fornøden Paatale, uden at meddele dette til Ledelsen for derved at kunne faa Lejlighed til at brillere paa Generalforsamlingen som en stor Kritikus, er uværdig som Medlem af Organisationen og ukammeratlig overfor den Ledelse, hvis hele Styrke hviler paa det Tillidsforhold, der etableres paa det Tidspunkt, da Hvervet som Ledelse blev disse Kammerater overdraget. Naturligvis skal der være Adgang til paa Generalforsamlingerne at fremsætte begrundet Kritik, hvorimod det ikke er tiltalende og ejheller formaalstjenligt at drøfte indre Afdelingsspørgsmaal eller fremsætte Kritik af Ledelsen paa Steder, hvor Uvedkommende, der ikke ejer Forudsætninger for at dømme om Forholdene, derved kan faa den Opfattelse, at der bestaar et ufordrageligt Forhold i Organisationen.

Selv om der maatte være et eller andet, der absolut skal kritiseres, saa lad det ske paa Generalforsamlingen, og tal altid uden for denne paa en saadan Maade om Afdelingens Ledelse, at det maa være medvirkende til at skabe Respekt for denne; det vil være af Betydning ogsaa for dig selv.

Og husk at meddele Ledelsen alle de Oplysninger, som Du mener kan have Betydning i Afdelingens daglige Arbejde. Vær paa denne Maade med til at udbygge hele vort Forbunds Efterretningsvæsen, saaledes at der kan gribes ind i rette Tid.

R—dt.

STOR NEDGANG I ARBEJDSLØSHEDEN

Den under Foraarets Konfliktsituation bebudede Lysning i Beskæftigelsesspørgsmaalet synes nu at være en Kendsgerning, idet det med Sikkerhed kan konstateres, at ca. 60.000 Arbejdsløse i de sidste 12 Uger har erholdt Arbejde.

Dermed er Arbejdsløsheden desværre ikke ophævet, idet der endnu er 74.000 Arbejdsløse i vort Land, men paa Baggrund af de sidste Aars store Arbejdsløshedstal maa det siges at være en ikke uvæsentlig Fremgang.

En meget medvirkende Aarsag til denne Bedring har det sikkert været, at vi her i Landet har en Regering, der er udgaaet af Arbejderklassen, og som samtidig med Ledelsen af Statens Forretninger har haft denne Klasses Tarv for Øje, hvilket har givet sig Udslag i en Række Love, der dels fremmede Igangsættelse af offentlige Arbejder og dels skabte Muligheder for Udnyttelse af Chancer til Gavn for en stor Del private Virksomheder, ligesom der ogsaa ved Tilskud til Kommuner er skabt Betingelser for Beskæftigelse. Ialt er der til offentlige Arbejder stillet et Beløb paa 560 Mill. Kr. til Raadighed.

Samtidig er der i Erkendelse af, at man ikke alene ved Iværksættelse af Arbejder kan afskaffe Arbejdsløsheden, stillet et Beløb paa 136 Millioner Kroner til Disposition til Udbetaling af ekstraordinære Understøttelser udover, hvad der er udredet direkte af Arbejdsløshedskasserne.

Naar alle Forhold tages i Betragtning, kan det uden Forbehold siges, at Ministeriet Stauning har haft en heldig Haand til at løse de foreliggende Spørgsmaal paa en saadan Maade, at den Tillid, som ved gentagne Valg er bleven bekræftet, fremdeles er tilstede i fuldeste Maal.

Det er i Aar 10 Aar siden, der med det første Ministerium Stauning plantedes et frodigt Lovgivningens Træ. Det modstod med Styrke den konservative Fimbulvinter i Tiden fra 1926 til 29, i hvilket Tidsrum Venstres kaarede Høvding skar ned for Fode og forberedte en Lovgivning, der fik Fattiggaardenes Konturer til paany at træde frem, indtil Vælgerne atter skabte den Juniluftning, der atter skabte Betingelser for en Blomstring og Modning af Træets Frugter.

Ganske vist har Lovgivningens Frugter ogsaa for Arbejderne haft en bitter Smag, hvilket er en Følge af, at de andre politiske Partier som skadelige Insekter har sværmet om Træet.

Tages det opnaaede i alvorlig Betragtning, herunder ogsaa den Modstand, der har været at overvinde, saa vil Fremtiden, for saavidt vi har Forstaaelsen af, at fortsat ubrydeligt Sammenhold er en Nødvendighed, kunne skimtes som en Fortsættelse af det hidtidige Arbejde til Gavn for hele den danske Arbejderklasse. Men en Ting maa man gøre sig klart, der vil under Udførelsen af dette Arbejde ikke blive Plads for saadanne Eksperimenter, som i indeværende Foraar har været iværksat fra kommunistisk Side, der kun kan føre til forsmædelige Nederlag, og som ikke under nogen Form har gavnet de Arbejdere, for hvem de var iværksat for en To-Øres Værdi.

Vi maa tværtimod med alle til Raadighed staaende Midler støtte de Bestræbelser, der gøres for at bevare Arbejdernes Enhedsfront, saaledes som den er skabt gennem Aarenes Kampe og Indsats.

Sammenholdets Betydning er saa iøjnefaldende, at det skulde synes umuligt at finde Jordbund for Begrebsforvirring.

Sammenhold er nødvendigt, og hertil vil ikke mindst de danske Arbejdsmænd medvirke.

R—dt.

SEKRETÆR NIELS P. HANSEN
UDSKREVET FRA HOSPITALET

Det vil sikkert glæde Sekretær Niels P. Hansens mange Venner omkring i Landet at erfare, at han efter sit lange Hospitalsophold nu er saa vidt restitueret, at han er flyttet fra Hospitalet til sit Hjem.

Desværre var Sygdommen af en saa alvorlig Karakter, at en Amputation af en Del af det ene Ben viste sig nødvendig; der venter derfor Niels Hansen en Rekonvalescens, forinden han atter kan indtage sin Plads paa vort Forbunds Kontor.

Niels Hansen har dog allerede nu paataget sig en Del af Sekretariatets Arbejde og udfører dette i sit Hjem.

Vi vil gerne udtrykke vor Deltagelse overfor Niels Hansen i Anledning af hans Sygdom, og vilde i saa Henseende være i Overensstemmelse med det overvejende Antal af Forbundets Medlemmer, men det syntes, som vor Deltagelse i nærværende Tilfælde nærmest vil falde lidt fattig ud; der gives, som sikkert mange har oplevet det, Forhold, der næsten bliver værre ved alt for stor udtalt Deltagelse, Forhold, som det enkelte Menneske helst selv maa kæmpe sig igennem. Det er vor Tro, at Niels P. Hansen har baade den fornødne Energi og Kraft hertil. En Trøst for ham selv og alle os andre, der glæder os til at møde ham paany i Arbejdet, er det, at Humøret ganske afgjort ikke har lidt noget.

Derfor vil vi indskrænke os til at ønske Niels P. Hansen fortsat god Helbredelse og haabe, at han snart maa faa sit Ønske om fuldstændig Helbredelse opfyldt.

Fredet fredet

D. A. F. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger: Overenskomsten af 17' Juli omhandlende Løn- og Arbejdsforhold for Lager- og Pakhusarbejdere i København og en stor Del Provinsbyer er fornyet uforandret for 1 Aar til 1. Maj 1935. Vedrører ca. 330 Mand.

Budene Kbh. Firma Louis Poulsen & Co.: Overenskomst oprettet (Skriftlig Erklæring). 3 Mand. Ugeløn Kr. 44,00 (var Kr. 35,00). Arbejdstid 8 Timer (var 8½ Time). Bude ansatte før 1. Januar erholder 6 Dages Sommerferie mellem 2 Søndage med fuld Løn. Regnslag eller Regnfrakke udleveres. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge.

Budene. Akts. Frederiksberg Jernstøberi: Afdelingen indberetter, at Aktieselskabet — efter at Afdelingen skriftlig havde foreholdt det, at det ikke aflønnede dets Bud i Overensstemmelse med den med Dansk Arbejdsgiverforening gældende Overenskomst — har tiltraadt nævnte Overenskomst, hvorved Lønnen for 1 Bud forhøjedes fra Kr. 39,00 til Kr. 42,50.

Paa samme Maade har **Aktieselskabet The American Tobacco Co.** tiltraadt samme Overenskomst, hvorved 2 Bude fik Ugelønnen forhøjet fra Kr. 33,00 til Kr. 42,50, og Linierfirmaet **A. A. Behrend** tiltraadt samme Overenskomst, hvorved 1 Bud fik Ugelønnen forhøjet fra Kr. 35,00 til Kr. 44,00.

Chaufførerne Kbh. Akts. Bang & Tegner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der aflønner den Chauffør, det beskæftiger, med en Ugeløn af kun Kr. 44,00 for en ubegrænset Arbejdstid, ikke har besvaret en til det fremsendt Anmodning om Forhandling.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Firmaet med Henstilling til det om enten at tiltræde den af Afdelingen til det fremsendte Standard-Overenskomst eller deltage i et Møde om Lønforholdet, afholdtes den 12. Marts et Forhandlingsmøde, ved hvilket Firmaet tiltraadte Standard-Overenskomsten.

Chaufførerne og Kastrup. Vognmand Klink Larsen, Kastrup: Afdelingerne anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af en Overenskomst, da Vognmanden, der beskæftiger 3 Medlemmer af Chaufførernes Afdeling og 1 Mand af Kastrup Afdeling, som han aflønner med 25 % af Indtægten for den Kørsel, de udfører, og Chaufførerne deraf maa betale idømte Bøder for Overlæsning af Vognene o. a., ikke har besvaret en fremsendt Anmodning om Forhandling. Da Vognmanden heller ikke svarede paa en af Forbundet fremsendt Anmodning om Forhandling, fremsendtes Strejkevarsel. Ved en Forhandling den 16. Marts oprettedes en saalydende Overenskomst:

Vognmanden tiltræder den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening oprettede Overenskomst, saaledes som denne er og maatte blive affattet.

Den gældende Procentløn (25 %) i Virksomheden bibeholdes, idet Vognmanden dog forpligter sig til at garantere Chaufførerne den i ovennævnte Overenskomst stipulerede Løn med Tillæg for Overarbejde, naar Overarbejde finder Sted.

Vognmanden forpligter sig til kun at beskæftige Chauffører, der er Medlemmer af D. A. F.

Kuskene. Litograffirmaet Carl Sørensens Eftf. (Carl Jensen): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der aflønner den hos det beskæftigede Kusk med Kr. 54,00 uden Betaling for Overarbejde m. v., uagtet det gennem Dansk Litografforening er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, ikke vil tillade Kusken at indmelde sig i sin Organisation og nægter at betale efter den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Afdelingen gældende Overenskomst. Forbundet tilskrev derefter Firmaet om Sagen og henstillede til det ikke at blande sig i Kuskens Organisationsforhold og henstillede til det, at der blev afholdt et Møde om Sagen.

Firmaet sendte Forbundets Skrivelse til Dansk Litograflaug, som i en Skrivelse til Forbundet beklagede sig over, at Forbundet havde tilskrevet Firmaet i Stedet for Litograflauget om Sagen, men iøvrigt meddelte, at det havde paalagt Firmaet ikke at blande sig i Kuskenes Organisationsforhold og erklærede sig villigt til at acceptere den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Kuskenes Fagforening gældende Overenskomst og var villigt til at tage en Forhandling om Sagen.

Ved en Forhandling den 10' April opnaaedes Enighed om, at Litograflauget tiltræder Standard-Overenskomsten for den hos Firmaet beskæftigede Kusks Vedkommende.

Lager- og Pakhusarbejderne, København, Fyrtaarnets Konservesfabrik: Overenskomst oprettet. 8 Mand. Ugeløn Kr. 58,00 (pr. Dag 5800 Sjettedel plus 40 Øre) = Kr. 10,07. Arbejdstid 48 Timer ugl. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 % derefter samt Søn- og Helligdage samt 1. Maj fra Kl. 12 Middag 100 % Tillæg. Saafremt Arbejderne ikke inden Kl. 14 har faaet Besked paa at udføre Overarbejde samme Dag, erholdes 1/48 Ugeløn. Overarbejde skal saavidt muligt undgaas ved Ansættelse af Suppleringsarbejdere. Arbejderen erholder for hver 50 Arbejdsdage 1 Feriedag (højst 6 Dage aarlig) med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget hos Firmaet i 13 Uger, fuld Løn minus Kr. 2,00 pr. Dag i indtil 4 Uger. Arbejderne skal være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og skal paa Forlangende derom forevise Sygeattest. Under Ulykkestilfælde erholdes de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 i 9 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Tidligere Goder bibeholdes. Gælder til en 1. September.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Firmaet Rindom & Restorffs Ostelager: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Ugeløn Kr. 56,00 (pr. Dag 5600 Sjettedel plus 50 Øre) = Kr. 9,83. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage og 1. Maj fra Kl. 12 Middag 100 % Tillæg. Arbejderne erholder for hver 25 Arbejdsdage 1 Dags Ferie indtil 6 Dage i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget i mindst 3 Maaneder, fuld Løn med Fradrag af Kr. 3,00 pr. Dag (Kr. 21,00 pr. Uge) i 4 Uger. Arbejderne er pligtige at være sikret disse Sygepenge i en anerkendt Sygekasse. Under Ulykkestilfælde erholdes de første 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag de paafølgende 9 Uger. For Arbejde udenfor den egentlige Arbejdsplads erholdes 150 Øre pr. Dag, 75 Øre pr. ½ Dag. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Tidligere Goder bibeholdes. Gælder til en 1. Juni.

Mælkeriarbejderne, København. Ballerup Andelsmejeri: Overenskomst oprettet vedrørende Løn- og Arbejdsforhold for Chauffører og Kuske (fælles med Dansk Mejeriforbund for Mejeristerne) 2 Mand. Kuske og Chauffører ved Fordeling af Mælk og Fløde i Byen: Ugeløn Kr. 72,55. Medhjælpere Kr. 55,04. Mælkeriarbejdere ved Salgsvognen, naar Vognmandsvogn benyttes, Kr. 72,55. Arbejdstid 8 Timer indenfor et samlet Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50 % og 100 % Tillæg for de efterfølgende Timer. Fridag hver 7. Dag. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven men med Erstatning fra den Dag, Ulykken maatte indtræffe. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. De her omhandlede Arbejdere skal være Medlemmer af Mælkeriarbejdernes Afdeling. Gælder til en 1. April eller 1. Oktober.

Mælkeriarbejderne, København. Karlslunde Andelsmejeri pr. Taastrup: Overenskomst oprettet vedrørende Kuske og Chauffører (fælles med D. M. F. for Mejerister og Hjemmearbejdere). 2 Mand. Kuske og Chauffører ved Detailhandel: Ugeløn Kr. 17,50, desuden 8 % af de første 50 Kr.s Salg, 10 % af Restsalget for Mælk og Fløde, 16 Øre pr. kg solgt Smør, 8 Øre pr. kg solgt Margarine. De er garanteret en Ugefortjeneste af Kr. 67,00 plus Provisionen af solgt Smør og Margarine. Endvidere erholder de Kr. 10,00 pr. Aar i Flaskegodtgørelse. Reservekusken lønnes med Kr. 2,50 pr. Dag plus den Provision Vognen giver. Grænser fastsat for Beregning af Provisionens Størrelse. Detailkuske erholder en Sommerferie paa 8 Dage og en Vinterferie paa 8 Dage med fuld Løn. Bestemmelser fastsat om Erstatning, naar Detailkuske fratages Dele af deres Kvarter.

Kuske og Chauffører, der beskæftiges ved Fordeling af Mælk og Fløde i Byen erholder en Ugeløn af Kr. 66,00 plus 100 Øre pr. Dag. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50 %, og 100 % Tillæg for de efterfølgende Timer. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. Forretningen yder Medhjælp til Vognene samt 1 Cykle og Net. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven men med Dagpenge fra den Dag, Ulykkestilfældet maatte indtræffe. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til den 1. eller 15. i en Maaned. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Kuske og Chauffører skal være Medlemmer af Mælkeriarbejdernes Afdeling. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel.

Mælkeriarbejderne, København. Kallerupgaard Mejeri: Overenskomst oprettet vedrørende Kuske og Chauffører (fælles med D. M. F. for Mejerister og Hjemmearbejdere). 2 Mand. Samtlige Bestemmelser i Overenskomsten er nøjagtig enslydende med ovenstaaende Overenskomst med Karlslunde Andelsmejeri. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel.

Vinduespolererne, København. Trianglens Metal- og Vinduespolerings Kompagni: Overenskomst oprettet. Ugeløn: Uøvede de første 6 Maaneder Kr. 40,00, de følgende 6 Maaneder Kr. 46,00, derefter Kr. 54,00. Reservearbejdere extra pr. Dag 100 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg, dog er Arbejderne pligtige at arbejde 4 Timer mellem Kl. 6—12 paa Dagene Skærtorsdag, Langfredag, Store Bededag og Kristi Himmelfartsdag uden Overarbejdsbetaling. Grundlovsdag og 1. Maj er Fridage fra Kl. 12 uden Lønafkortning. Arbejdere, der har været beskæftiget i 8 Uger mellem 1. Februar og 1. Maj, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Til Imødegaaelse af Glasskade betaler hver Arbejder 20 Øre ugentlig. Arbejdsgiveren betaler det samme Beløb. For Benyttelse af egen Cykle erholdes 50 Øre pr. Dag. Renvasket Bluse udleveres saa ofte det er nødvendigt. Arbejderne holdes forsikrede i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er 2 Dage. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Kun Medlemmer af Vinduespolerernes Afdeling maa beskæftiges. Gælder til en 1. Marts.

Aarhus H. Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus Havn: Overenskomst oprettet. For ved Indladning af Olie i Daaser at udlægge Under- og Mellemlag af Brædder (Strø) i Middelhavsbaadene betales fra 3. Marts d. A. 50 Øre pr. 100 Daaser udover den i Overenskomsten fastsatte Betaling i alle Tilfælde, hvor Underlag eller Mellemlag forlanges udlagt, og Ardelingen har forpligtet Arbejderne til uden Ekstrabetaling at udlægge Under- eller Mellemlæg i alle andre Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren maatte finde det paakrævet.

Frederikshavn A. Renovations-Entreprenørerne: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ikke ved Forhandling med Entreprenørerne er lykkedes at opnaa Enighed om de fremtidige Betalingsforhold. Arbejderne har nu en Ugeløn af Kr. 61,44, men det ny Konsortium (4 Entreprenører), der skal overtage Arbejdets Udførelse fra den 1. April, vil kun betale en Ugeløn af Kr. 50,40.

Efter at Forbundet havde udvekslet nogen Korrespondance med Konsortiet om Sagen, meddelte Afdelingen den 12. April, at der ved Forhandling var opnaaet Enighed om følgende Overenskomstforhold: Ugeløn Kr. 58,00. Arbejdstid 8 Timer. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 i de første 13 Uger mod at de dertil betaler ½ % af Ugelønnen.

Hillerød, Vognmand Marius Laurentiusen: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Vognmanden er indgaaet paa i et og alt at anerkende den mellem Hillerød Vognmandsforening og Afdelingen under 20. Juli 1930 oprettede Overenskomst vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar for Kuske og Lastvognschauffører som gæl-

dende for hans Firma og har forpligtet sig til at overholde nævnte Overenskomst.

Skørping. Skørping Savværk: Overenskomst oprettet vedrørende Pladsarbejdere og Hjælperes Løn- og Arbejdsforhold. Timelønnen er indtil 1. Oktober 1934 87 Øre og derefter 92 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Gamle Arbejdere samt tilskadekomne Arbejdere, hvis Arbejdsevne er forringet, kan arbejde for en lavere Løn efter Forhandling med Fagforeningen derom. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie med en Ferieløn paa 2 % af Lønnen. Gensidig Opsigelsesfrist er 4 Dage. Tillidsmand vælges med Beskyttelse mod utidig Afskedigelse. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges som Pladsarbejdere og Hjælpere. De afskedigede Arbejdere genantages i den Udstrækning der er Brug for dem, inden nye Arbejdere antages. Gælder til en 1. April.

Vejle K. Drosche Vognmændene. (Ingen Forening): Overenskomst oprettet med 10 Vognmænd. Chaufførerne lønnes med 25 % af det Beløb, han har indkørt med Vognen (tidligere 15—20 %). Garanteret Ugeløn Kr. 20,00. Arbejdstiden maa ikke overstige 12 Timer i Vagten. Saafremt Vognmændene ikke holder Chaufførerne med Uniform, ydes der disse en Tøjgodtgørelse paa Kr. 20,00 pr. Kvartal. Enkelte Vagter betales med 25 % af Kørselsindtægten med Kr. 3,50 garanteret. Hvor der anvendes 2 Chaufører til at køre samme Vogn, skifter disse med at udføre Dag- og Natarbejde. Chaufførerne erholder en ugentlig Fridag uden Løn. De er ulykkesforsikret for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Gælder til 15. April 1935.

Chaufførerne og Brændselsafbærerne, København. Skandinavisk Kul- og Koks Import: Chaufførernes Afdeling anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der den 21. Juli 1933 forpligtede sig (skriftligt) til at overholde Standard Overenskomsten af 8. Juli 1933, ikke desto mindre har undladt at betale Overarbejdstillæg og Afbæringspenge i hele Overenskomstperioden, uagtet Chaufførerne gennemgaaende har arbejdet 6—10 Timer over pr. Uge, saaledes at det Beløb, de 3—4 Chaufører, der har været beskæftiget hos Firmaet, har tilgode for udført Overarbejde skønsmæssigt udgør Kr. 788,22. Dertil kommer, at Chaufførerne i Aflæsningspenge har ca. Kr. 522,00 tilgode, hvorfor Afdelingen henstiller, at Firmaet bliver indklaget for Den faste Voldgiftsret. Brændselsafbærernes Afdeling indberetter, at Firmaet heller ikke overholder den gældende Overenskomst af 21. Juli 1933. (Overenskomsten med Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn) uagtet Firmaet en Gang tidligere har maattet efterbetale Kr. 350,00 for begaaet Overenskomstbrud og samtidig (ved et Møde den 6. Oktober 1933) forpligtede sig til — „at overholde Overenskomsten i alle dens Ord og Punkter saa længe den er gældende" — ikke desto mindre fortsætter med at tilsidesætte dens Bestemmelser, idet det aldrig har betalt det overenskomstmæssige Tillæg for Kørsel udover den i § 10 ansatte Grænse for indre og ydre Omraader. Afdelingen kan ikke opgive hvor stort Beløb Underbetalingen udgør.

Ved en Forhandling med Firmaet den 5. Februar opnaaedes ikke Enighed, men Firmaet indrømmede, at det aldrig havde betalt hverken Overarbejdstillæg eller Aflæsningspenge. Derefter indbragtes Klage for Den faste Voldgiftsret med Paastand om Bod, der tillige kan tjene til Dækning af det underbetalte Beløb siden 22. Juli 1933, hvilket var opgjort til at være Kr. 2092,98.

Ved det forberedende Møde den 4. April forligtes efter Rettens Henstilling Sagen saaledes, at de Indklagede til fuld Afgørelse af Sagen betaler til Dansk Arbejdsmands Forbund en Bod paa 500 Kr. samt betaler Sagens Omkostninger med 200 Kr., alt at erlægge senest 2. Maj d. A.

Kuskene, København. Vognmand K. Dangaard, Odense: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at et af dens Medlemmer, der her i Byen har udført Flyttearbejde i 13½ Time paa en Dag for Vognmanden, er blevet aflønnet med Kr. 15,00, medens han, hvis Arbejdet var blevet udført for en københavnsk Vognmand, skulde have været aflønnet med Kr. 22,61.

Efter at Formanden for Odense A. paa Forbundets Vegne havde paatalt Sagen overfor Vognmanden, betalte denne det resterende Beløb, idet han gjorde opmærksom paa, at den paagældende Kusk overfor Vognmandens Pakmester havde udtalt, at han ikke kunde tilkomme højere Betaling end 15 Kr. for det udførte Arbejde.

Sandlosserne, København. Stenfirmaet Hans Poulsen & Co.: Havnearbejdernes Afdeling indberetter, at Firmaet, der leverer Sten til De danske Statsbaner og som fra S/S Thinmo losses ved Hjælp af Grab i Banevogne, aflønner den ved Arbejdet beskæftiget Mand, der er Medlem af Sandlossernes Afdeling med en Timeløn af 127 Øre, medens der i den mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Havnearbejdernes Afdeling gældende Overenskomst er fastsat en Timeløn af 165 Øre samt en Mindstebetaling af 4 Timers Løn (om Eftermiddagen 3½ Times Løn), naar dette Arbejde udføres af dens Medlemmer. Afdelingen anmoder Forbundet om at medvirke til, at Sandlossernes Afdelings Medlem ogsaa faar denne Betaling. Efter at Forbundet havde givet Sandlossernes Afdeling Anvisning paa, hvorledes deres Fremgangsmaade overfor Firmaet skulde være for at faa den højere Betaling, meddelte Afdelingen den 10. April, at Firmaet var indgaaet paa ved Modtagelsen af Skærver i Banevogn fra S/S Thinmo at betale en Timeløn af 165 Øre.

Nørresundby A. Firmaet P. P. Hedegaard: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Aflæsning og Indbæring af løse Kager fra Kørevogn til Lager, idet Firmaet for et Parti Kager, af hvilke ikke 25 % var hele, medens Resten var brudt, kun vil betale den for løse Kager fastsatte Akkordpris, da Transporten sker paa Brædder med Kædenet. Afdelingen har — da Arbejderne har et betydeligt Merarbejde, end naar der arbejdes med hele Kager — krævet et Tillæg til Akkordprisen, men Firmaet nægter at imødekomme Kravet. Ved Mæglingsmødet den 7. Marts opnaaedes ikke Enighed. Afdelingen ønskede Sagen behandlet ved en faglig Voldgiftsret.

Ved det samme Mæglingsmøde behandledes 2 af **Aalborg H overfor Akts. Svovlsyrefabriken „Limfjorden"** fremsatte Klager, nemlig: 1) at Fabriken for Losning af 4 Ton granuleret Chilisalpeter i 50 kg Sække fra S/S „Munkfors" har afregnet med 15 Øre pr. Ton pr. Mand plus 10 % Tillæg, uagtet Betalingen paa et den 9. Juni 1932 afholdt Mæglingsmøde blev fastsat til 20 Øre pr. Ton pr. Mand og 2) at Fabriken ved Losning af samme Skib nægter at betale Stilladspenge, idet den henviser til, at en Voldgiftskendelse af 3. December 1926 fritog Akts. for at betale Stilladspenge.

Afdelingen mener ikke, denne Kendelse giver Akts. Ret til at nægte at betale, da den Sag, Kendelsen omhandler, angik en Lægter, hvor Arbejdet indenbords blev udført af Skibets eget Mandskab og der kun var Stillads paa Kajen, medens det i nærværende Tilfælde angaar en Damper og der er brugt Stillads saavel ombord som til Banevogn. Ganske vist blev Skibets Luger benyttet til Stilladsbygningen ombord. 3) at Fabriken nægter at betale 32 Øre pr. Mand til 7 Mand samt til en Winchmand, ialt 225 Øre, for Flytning af Stillads fra Landside til Søside. Man enedes om: Ad 1. At der betales 15 Øre plus 15 % Tillæg og for Sejlere 20 Øre pr. Ton pr. Mand. Ad 2 og 3. Da der forelaa Tvivl om Stilladsbygningens Omfang, enedes man om, uden at der herved skabes Præcedens, at Arbejdsgiverne til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 32,00.

Arden. Tørvefabrikant Laursen, Gandrupgaard: Overenskomst oprettet. 8 Mand. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. For Fabrikation af Tørv betales 15 Øre pr. 1000 Tørv pr. Mand. For Udlægning af Spor betales 7 Kr. pr. Dag. Hver Arbejder aftager 20.000 Tørv for en Betaling af 70 Kr. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder for Sæsonen 1934.

Asnæs. Akts. Asnæs Teglværk: Overenskomsten fornyet for 1 Aar. 20 Mand. Timeløn 90 Øre (var 80 Øre). Brændere Kr. 46,00 pr. Uge samt Brændsel (var Kr. 42,00). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derudover 100 % Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 100 % Tillæg. Akkordprisen for Fabrikation af Mursten forhøjedes fra 50 til 58 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand. Alle andre Akkorder forhøjedes med 10 %. Rørfabrikationen udføres paa Timeløn. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Overenskomsten kan tidligst opsiges til Udløb 1. April 1935, derefter med 3 Maaneders Varsel.

Herløv. Firma H. Høhlings Fyrværkeri- og Illuminationsfabrik: Overenskomst oprettet. Arbejdere under 18 Aar 60 Øre pr. Time, over 18 Aar 100 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter 100 % Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12, 50 %, derefter 100 % Tillæg. Akkorder søges indført ved fri Forhandling mellem de direkte interesserede Parter. Arbejderne er ulykkesforsikrede i H. t. Loven. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges som Arbejdsmænd. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Ikast. Højris Teglværk: Overenskomsten fornyet for 1 Aar uforandret til Udløb en 1. April. 14 Mand. Timeløn 84 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Sædvanlig Overtidsbetaling. Akkordfortjenesten er Kr. 8,50 pr. Dag. Brændere Kr. 43,00 pr. Uge.

Sønderborg A. Jyske og Fynske Andelsslagteriers Fedtraffinaderi i Sønderborg: Overenskomst oprettet. Timeløn 110 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter 100 %. Søn- og Helligdage første 4 Timer 50 %, derefter 100 % Tillæg. For Arbejde i 2 Skifte betales et Tillæg af 12 % og i 3 Skifte 20 % Tillæg. Betaling for Holddrift indtræder, naar denne varer i over 6 Dage; for kortere Tid betales Overarbejdstillæg for Timerne udenfor den normale Arbejdstid. Løsarbejderne aflønnes for mindst 8 Timer daglig. Arbejdere, der ikke kan fortsætte Arbejdet paa Grund af Standsning foranlediget ved Uheld, Maskinskade o. lign. — aflønnes med Løn for 8 Timer den Dag, Standsning indtræder. Forlanges Arbejdere i kontinuerlig Drift til at udføre Overarbejde, betales de første 4 Timer med et Tillæg af 50 % og de efterfølgende med 100 % Tillæg. Ved Overarbejde udover 1 Time tilstaas der Arbejderne ½ Times Spisepause uden Afkortning i Lønnen. Arbejdere der har været beskæftiget fra 1. Januar til 1. Juni, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Ved Ulykkestilfælde erholder Arbejderne en Dagpenge af Kr. 3,00 i de første 13 Uger og derefter i H. t. Loven. Dagpengene udbetales Ugevis. Naar Arbejderne udfører Rensning af Dampkedler med dertil hørende Røgkanaler samt Rensning af Destillatorer og Kondensatorer betales 50 % Tillæg til Timelønnen, medmindre anden Aftale træffes. Overtrækstøj udleveres til Brug, hvor det er nødvendigt. I Skyllehuset anskaffer Virksomheden Træskostøvler og vedligeholder dem. De i Olieindustrien gældende Tillidsmandsregler er gældende. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Juni.

Taanum. Taanum Teglværk: Overenskomst oprettet. Timeløn 88 Øre. Brændere Kr. 44,00 plus 40 Øre pr. 1000 Sten læsset. Brændere tager Ovnportene ned og sætter dem op. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsat for Strygning fra Maskinerne af Facadesten, flammede Sten og Rør, Rankning og Klampning af Sten, Indsætning og Udtrilning samt Sortering fra Ovnen af Sten og Rør. Ved Maskinskade, der foranlediger Standsning af Produktionen, er Arbejderne pligtige til at vente 1 Time uden Vederlag, derefter maa de enten gaa hjem eller sættes til andet Arbejde. Hver Arbejder skal holde sin Arbejdsplads ryddelig og ren, saa der er fremkommeligt. Gælder til 1. April.

Fabrikarbejderne, København. Akts. Glud & Marstrands Fabriker, Løveallé: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet nægter at imødekomme et af Arbejderne i Spandeværkstedet fremsat Krav om Indførelse af Akkord paa Arbejdet med at rette Tromlelaag. Ved Mæglingsmøde opnaaedes ikke Enighed, idet Fabrikens Repræsentant hævdede, at Arbejdet med Opretning af Tromlelaag paa Reparationstromler var for uregelmæssigt til at sætte Akkordpris paa, og at der forelaa en i Forvejen truffen Aftale med Forbundet om, at saadant tilfældigt Arbejde skulde udføres paa Skift mellem Arbejderne for Timeløn. Forbundets Repræsentant vilde undersøge Sagen nærmere og forbeholdt sig sin Stilling. Ved Timandsmødet den 7. April sluttede Sagen, idet Firmaet lovede at undersøge, om Arbejdet havde været særligt snavset og forsaavidt dette viste sig at have været Tilfældet, — da at afregne med sædvanlige Smudstillæg.

Støberiarbejderne, København. Akts. „Philips": Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. i Strid med Bestemmelsen i Overenskomstens Afsnit A § 2 Stk 4 har afskediget Arbejdsmændenes Tillidsmand Torsdag den 1. Marts ved normal Arbejdstids Ophør. Afdelingen kræver Tillidsmanden genantaget og Akts. paalagt at erstatte ham det Tab, han har haft ved at være arbejdsløs.

Jern- og Metalindustrien anmoder om, at der paa samme Mæglingsmøde behandles Klage over den af Arbejdsmændene overfor Akts. iværksatte Arbejdsstandsning den 2. Marts og Erstatning derfor.

Ved Mæglingsmødet den 6. Marts behandledes begge Spørgsmaal, og man enedes om at slutte den af Afdelingen rejste Sag med, at Firmaet betaler Tillidsmanden Kr. 400,00, og at han herefter betragtes som afgaaet fra Firmaet. Om den anden Sag opnaaedes ikke Enighed, og Sammenslutningen forbeholdt sig sin Stilling.

Ved Timandsmødet den 7. April sluttedes ogsaa denne Sag, idet Fagforeningen paa de paagældende Arbejderes Vegne indgik paa at betale en Erstatning paa 75 Kr.

Støberiarbejderne, København. Firma Riedel & Lindegaard: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet nægter at overholde den aftalte Akkordpris for Rensning af Støbegods. Der er forhandlet lokalt uden at Enighed er opnaaet.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 7. April indgik Firmaet paa at betale 5 Kr. ekstra for det omhandlede Stykke Støbegods. Forbundet er indforstaaet med, at der i Fremtiden træffes særlig Aftale for Rensning af Stykker over 600 kg.

Tagpaparbejderne, København. Firma Evers & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Firmaet, der for Tiden har afskediget alle sine Arbejdsmænd, har antaget en Mester i Taastrup, der indtil for 2 Aar siden var beskæftiget hos det som Tagpaparbejder i 5—6 Aar, til at udføre Arbejde for det; bl. a. paa Ravnholt Papirfabrik, for en lavere Betaling end den i Overenskomsten mellem Tagpapfabrikantforeningen (for hvilken Fabrikant Evers er Formand) og Afdelingen fastsatte.

Den uorganiserede Mester har saaledes kun faaet en Betaling af Kr. 100,00 for at udføre 400 m² Klæbearbejde og 12 Lys, medens dette Arbejde efter Priskuranten skal betales med Kr. 92,00 plus Betaling for Rejsetid og Rejsepenge, saaledes at han i heldigste Tilfælde skulde have Kr. 132,00 for at udføre Arbejdet.

Ved Mæglingsmødet den 19. Marts enedes man om, at den paagældende Arbejder faar godskrevet et Beløb af Kr. 32,00 til fuld Afgørelse.

Aalborg F. Svovlsyrefabriken: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Fabriken, naar Silotømning i Gødningsfabriken er udført i 2 Holds Skift med Arbejdstid fra Kl. 6 til 14 for det ene Hold og fra Kl. 18 til 2 for det andet Hold rigtigt nok har udbetalt den aftalte Timeløn — 144 Øre — for Arbejdet der er udført inden for disse Tider, men for Overarbejde har udregnet Overtidsprocenterne efter den almindelige Timeløn — 102 Øre medens Afdelingen har krævet Procenterne tillagt efter 144 Øre Timelønnen. Afdelingen har forhandlet lokalt om Spørgsmaalet, uden at Enighed opnaaedes om det, hvorimod man enedes om Akkord for den fremtidige Silotømning. De resterende Overtidsprocenter udgør Kr. 435,00.

Industrifagene begærer paa Fabrikens Vegne Spørgsmaalet om Betalingen for forskudt Arbejdstid i 2 Holds Drift i Superfosfatfabriken behandlet paa samme Mæglingsmøde.

Ved Mæglingsmødet den 21. Februar enedes man om at fastsætte Efterbetalingen til Kr. 460,00. Endvidere enedes man om ved 2 Holds Drift, der ikke gav Arbejderne Arbejde Aaret rundt, og hvor de 2 Skifters Arbejdstider ikke kunde lægges i Fortsættelse af hinanden, at forhøje det i Fællesoverenskomstens § 2 næstsidste Stykke fastsatte Tillæg paa 12½ % til 20 %.

Denne Betalingsmaade træder i Kraft den 14. Februar.

Aarhus O. Akts. Aarhus Oliefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) Da Arbejdstiden i Raffinaderiet for Tiden paa Grund af Forholdene kun er 3 Dage om Ugen, har Afdelingen krævet Overtidsbetaling for den Tid, der arbejdes uden for den normale Arbejdstid i H. t. Landsoverenskomstens Pkt. P. 1. Stk. Fabriken har nægtet at imødekomme Kravet. (Der er nu igen i normal kontinuerlig Drift.) 2) Uoverensstemmelse om Betalingen for Søndags-Vagtarbejde udført af Arbejdere, der arbejder i normal Dagdrift, men som om Lørdagen bliver overflyttet til kontinuerlig Drift. Afdelingen har krævet Betaling efter Overenskomstens § 3 Stk. B, men Fabriken aflønner efter § 3 Stk A. Ved et Mæglingsmøde den 9. Marts hævdede Fabrikens Repræsentant, at det i visse Driftsperioder var en Nødvendighed at gaa med indskrænket Drift, naar Forholdene f. Eks. Vareafsætningen krævede det, men f. T. gaar Fabrikens Raffinaderianlæg for fuld Arbejdstid.

Forbundets Mæglingsmand lod derefter Klagepunkt 1 falde, men forbeholdt sin Organisation at kunne rejse Sagen paany.

Ad 2. Man enedes om uden Præjudice for fremtidige Tilfælde af samme Art, at udbetale Søndagstillæg for den paagældende Vagt.

Esbjerg. Oliekagefabriken: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om Betaling for Bønnestyrtning, naar der er en Damper under Losning samtidig, idet Styrternes Vagt da kun beregnes efter 6 Timer, hvilket medfører en mindre Fortjeneste for hver af de 6 Mand paa 2 à 3 Kr. for hver Gang, der er en Damper under Losning. Afdelingen har krævet, at Styrternes Vagt skal afregnes efter 8 Timer, men det vil Fabriken ikke betale.

Ved Mæglingsmødet den 28. Marts enedes man om at optage en Forhandling til Ændring af bestaaende Tillæg af 31. Oktober og 29. November 1932 til Overenskomsten, saaledes at der paa Lossedage betales Arbejderne efter det af hver Mand styrtede Kvantum. Desuden indgik Fabriken paa til fuld og endelig Afgørelse af det af Arbejderne rejste Afregningsspørgsmaal at betale Kr. 40,00 til Fordeling mellem de siden Sagen blev rejst beskæftigede Styrtehold.

Fredericia F. Akts. Fredericia Svovlsyre- og Superfosfatfabrik: Industrifagene begærer paa Akts. Vegne Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken, der har anskaffet en ny Sække-Stempelmaskine af samme Konstruktion som den paa Svovlsyrefabriken i Nørresundby opstillede Maskine, har forhandlet lokalt med Arbejderne om Akkordpriser for Arbejdet, uden at Enighed opnaaedes. Fabriken har tilbudt de i Nørresundby ved Mæglingsmødet den 9. September 1933 fastsatte Akkordpriser, nemlig: for 1 Stempel pr. Sæk Kr. 2,70 pr. 1000 Sække og for 2 Stempler pr. Sæk Kr. 4,30 pr. 1000 Stk., men Arbejderne kræver henholdsvis Kr. 4,00 og Kr. 6,00 pr. 1000 Sække.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved et Fællesmøde mellem Organisationerne den 16. Marts enedes man om følgende Akkorder for Sækkestempling med ny Maskine: Akkord for 1 Stempel pr. Sæk Kr. 3,00 pr. 1000 Sække, for 2 Stempler pr. Sæk Kr. 4,40 pr. 1000 Sække.

Til begge Akkorder 4 Mand i Holdet.

Arbejdsbetingelserne, der fastsættes i Afgørelsen, er de samme, som er gældende paa Nørresundby Fabriken.

Frederiksværk. Akts. Anker Heegaard: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Tillidsmanden forgæves har søgt Forhandling med Fabriksledelsen angaaende Forhøjelse af Timelønningerne for Magasinarbejderne. Der beskæftiges 21 Mand i Magasinet, og Timelønningerne varierer fra 95 til 110 Øre. Kravet gælder særligt for de lavest lønnede, der saa godt som aldrig har Adgang til Akkord.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men det oplystes, at Firmaet for Tiden beskæftiger 13 Magasinarbejdere og 9 Pladsarbejdere med en Gennemsnitstimeløn af 98,8 Øre, og at Stigningen i disses Gennemsnitsfortjeneste siden April Kvartal 1933 havde været 4 Øre pr. Time.

Ved Timandsmødet den 7. April sluttede Sagen med, at Firmaet indgik paa at yde et samlet Tillæg til Timelønningerne paa 17 Øre pr. Time at fordele efter Firmaets Skøn til de som Magasin- og Pladsarbejdsmænd beskæftigede Folk.

Hillerød. Firma P. Nordstens Fabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der beskæftiger 20 Arbejdsdrenge, aflønner en ung Mand, der er fyldt 18 Aar og som er Medlem af Afdelingen, med en Timeløn af 60 Øre. Tillidsmanden har uden Resultat forlangt denne Timeløn forhøjet til 75 Øre. Den unge Mand er beskæftiget som Værktøjsuddeler og udfører denne Beskæftigelse alene.

Ved et Mæglingsmøde den 29. Marts sluttede Sagen, idet man enedes om, at Lønnen fastsattes til at være: fra 1. April 1934: 65 Øre, fra 1. Juli 1934: 70 Øre, fra 1. Januar 1935: 75 Øre, fra 1. Juli 1935: 80 Øre, fra 1. Januar 1936: 85 Øre og fra 1. Maj 1936: 95 Øre.

Arden. Astrup—Storarden Sogneraad: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. For Grusharpning betales varierende Akkordpriser fra Kr. 22,00 til Kr. 16,00 pr. Favn efter Grusgravens Beskaffenhed. Frasortering af Sten Kr. 8,00 pr. Favn. Stenslagning Kr. 35,00 pr. Favn. Afrømning af Jord Akkord efter Aftale eller 105 Øre pr. Time. Afgravning af Jord betales med fra 10 til 15 Øre pr. løbende Meter, alt efter Beskaffenhed. Gælder til en 1. November dog kun i indeværende Sogneraadsperiode.

Brahetrolleborg. Entreprenør Harald Mejer, Ulbølle: Overenskomst oprettet. Entreprenøren har den 8. April tiltraadt den mellem Foreningen af Dræningsmester paa Sjælland og Dansk Arbejdsmandsforbund og Landarbejderforbundet den 8. Oktober 1933 afsluttede Overenskomst.

Brahetrolleborg. Entreprenør Harald Mejer, Ulbølle: Overenskomst oprettet om Betaling for Opgravning til Vandrør til et Vandværk i Svinninge Kommune. Entreprenøren er indgaaet paa at betale i H. t. Entreprenør-Landsoverenskomsten af 1930. Arbejdet udføres i Timeløn af 105 Øre, indtil der er opnaaet Enighed om Akkordpris. Akkordoverskudet udbetales senest 8 Dage efter at Arbejdet er færdigt og Timelønnen er garanteret og udbetales i Forskud. Iøvrigt er Overenskomstens almindelige Bestemmelser gældende.

Hillerød. Entreprenør Rudolf Hansen, Strødam: Overenskomst oprettet saalydende: Den mellem Hovedorganisationerne, Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund sluttede Overenskomst omfattende Jord-, Beton- og Brolægningsarbejde erkendes fremtidig gældende som Grundlag for alt Arbejds- og Akkordopgørelse, herunder ogsaa Timeløn, Arbejdstid og Regler for Behandling af faglig Strid.

Dog undtages Markdræning samt Arbejde, for hvilket Tilbud er afgivet til Dato (18. Marts).

Hillerød. Murermester Børge Christiansen: Overenskomst oprettet saalydende: Den mellem Hovedorganisationerne, Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst erkendes fremtidig gældende som Grundlag for alt Arbejds- og Akkordopgørelse, herunder ogsaa Bestemmelserne vedrørende Timeløn, Arbejdstid og Regler for Behandling af faglig Strid. Begge Parter kan med 3 Maaneders Opsigelse til en 1. April frigøre sig for Virkningerne af ovennævnte Overenskomst.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 11 15.–6. 1934 39. Aarg.

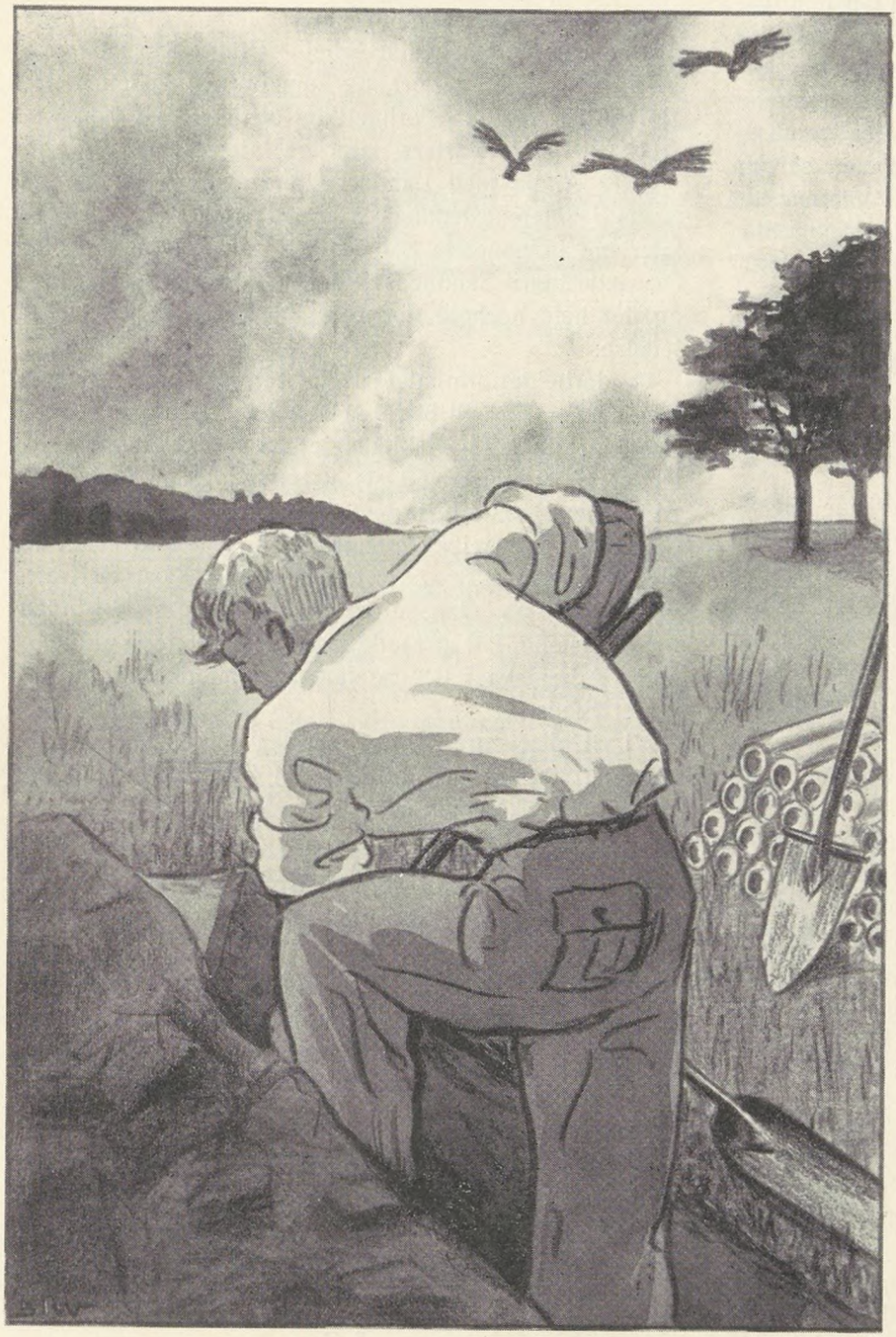

DRÆNINGSGRAVEREN

Med senet Haand om Spadens Skaft
og Foden paa dens Traad,
Med Ryggen bøjet og spændt i Kraft
han følger med Flid en udspændt Snor
henover den tuede Flade;
og graver gennem den sumpede Jord
en Rende med skraanende Sider.
Han følger med Øjet den snorlige Kant,
der rammes af blomstrende Snerle-
og retter med Skovlen den bløde Bund
efter Libellens flygtige Perle.

R-dt.

GRÆNSESTRIDEN

Den nu over flere Aar standende Grænsestrid mellem Landarbejderforbundet og vort Forbund synes nu at skulle blive bragt til Ophør. Igennem Publikationer af forskellig Art paa Kongresserne, gennem Cirkulærer og paa anden Maade er vore Afdelinger jo fuldtud bekendt med, hvori denne Strid har bestaaet. Det var vore allervigtigste Løninteresser, der var bestemmende for vore Standpunkter i Sagen, og vor Forbundsledelse har paa intet Tidspunkt været i Tvivl om, hvilken Linje der burde følges for at naa til en forstandig Løsning af dette Spørgsmaal.

Vi har staaet overfor en Organisation, der i Kraft af den Udvikling, der har fundet Sted paa det fagorganisatoriske Omraade i Landdistrikterne, har haft sine store Vanskeligheder at kæmpe med, forinden man naaede frem til et Tidspunkt, hvor Mulighederne for en endelig og betryggende Løsning syntes gennemførlig, og der er jo i den Tid, der er gaaet, selvom vort Forbund af Hensyn til det Heles Vel har maattet udvise et vist Maadehold under Striden enkelte Steder, opstaaet et i Virkeligheden unaturligt Modsætningsforhold mellem de lokale Organisationer og mellem Arbejderne, som kun har været til Skade for saavel Organisationernes som de enkelte Arbejderes Interesser.

Det er derfor kun glædeligt, at denne Strid nu er sin Ende nær.

Det er det socialdemokratiske Parti, der har følt sig forpligtet til at gøre et Forsøg paa Mægling imellem de to Organisationer, for at Striden ikke ogsaa skulde faa skadelige Følger for selve Partibevægelsen, og det er paa Grundlag af det Mæglingsforslag, Partiet har stillet, at de Forhandlinger, der nu har ført til Enighed mellem Organisationernes Hovedbestyrelser, har fundet Sted.

Det herefter foreliggende Forligsforslag findes optrykt her i Bladet, og som det vil ses, er Forslagets Hovedlinje kort og godt den, at Landarbejderforbundet slutter sig sammen med Dansk Arbejdsmands Forbund og her indenfor danner en 4de Gruppe med Rettigheder og Pligter, som de alt eksisterende 3 Grupper, og at Sammenslutningen af de to Forbund finder Sted den 1. Oktober d. A. — maaske allerede den 1. September efter nærmere Bestemmelse af Landarbejderforbundets Kongres, der afholdes den 22. Juli d. A. og følgende Dage.

Vore Afdelinger vil herefter forstaa, at det, saaledes som Sagen nu er kommet til at foreligge, ikke længere er formaalstjenligt at drive Agitation for Overgang af Landarbejderforbundets Medlemmer til vort Forbunds Afdelinger. Det er tværtimod nødvendigt, for at Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse paa den kommende Kongres, der endelig skal afgøre Spørgsmaalet, ikke skal faa større Vanskeligheder end højst nødvendigt, at der fra nu af etableres en forsonlig og fordragelig Aand i Forholdet til Landarbejderforbundet, dets Afdelinger og Repræsentanter.

Vi maa forstaa, at dette er nødvendigt — og at det forsaavidt ogsaa kun er sømmeligt — at naar Striden hører op, saa hører den ogsaa h e l t op og maa ikke efterlade nogen Bitterhed, hverken til den ene eller til den anden Side, ikke alene af Hensyn til det fremtidige Samarbejde, men ogsaa fordi vi er Mandfolk, der ikke alene forstaar at kæmpe for vor Sag, men ogsaa forstaar at slutte Fred.

Vort Forbunds Hovedledelse lægger megen Vægt paa, at Striden hører h e l t op; thi de store Opgaver, der efter en Sammenslutning vil komme til at foreligge for vort Forbund ude i Landdistrikterne, kan ikke have med sig ind i dette vanskelige Arbejde Efterladenskaber fra en Strid, som er afgjort, og som oven i Købet er afgjort under fredelig Forhandling og med fuld Hensyntagen til begge Parters naturlige Interesser.

Efter Aftale med Landarbejderforbundet er der da ogsaa i Overensstemmelse hermed truffet særlige Aftaler om indgaaende Samarbejde paa det lønmæssige Omraade indtil Sammenslutningen er en Kendsgerning, og det hele Forhold underlagt vort Forbunds Hovedledelse.

Landarbejderforbundet tæller for Tiden ca. 28.000 Medlemmer. Det vil blive en betydelig Tilvækst af vort Medlemstal, der i Øjeblikket er ca. 119.000. Men Tusinder af Arbejdsmænd staar endnu uorganiserede og endnu flere Landbrugsarbejdere. Vi har ikke naaet Bunden, og vi bliver ikke for mange, thi det skal nok vise sig, at vi vil faa Brug for al den organisatoriske Kraft, vi kan stille paa Benene om det skal blive muligt inden for en rimelig Tid at raade Bod paa de mange urimelig slette Arbejdskaar der forefindes i Landdistrikterne og andet Steds.

Vi vil hilse vore ny Kammerater Velkommen i Samarbejdet, fagligt og politisk; det bliver ikke daarligt Selskab, de kommer i.

A.

FORSLAG
TIL OVERENSKOMST OM SAMMENSLUTNING MELLEM DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND OG LANDARBEJDERFORBUNDET

§ 1.

Landarbejderforbundet sammensluttes med Dansk Arbejdsmands Forbund og danner indenfor dette Forbund en 4de Gruppe: Landarbejdergruppen, og erholder Ret og Pligt indenfor Dansk Arbejdsmands Forbund paa samme Maade som de 3 andre Grupper.

§ 2.

Landarbejdergruppen skal i Omfang og i gruppemæssig Inddeling ved Gruppevalgene paa Kongressen have

en til de andre Grupper nogenlunde svarende Størrelse. Dens Arbejdsomraade vil i Overensstemmelse hermed iøvrigt nærmere være at fastlægge, omfattende Landbrugsarbejde og andre Omraader paa Landet, hvor Arbejdet er saaledes sammenfaldende med Landbrugsarbejdet, at det er naturligt at henføre det til Landarbejdergruppen.

§ 3.

Landarbejdergruppens Opgave er i Overensstemmelse med Dansk Arbejdsmands Forbunds Interesser at varetage Gruppens Lønninteresser, drive Agitation for Fremgang og foranledige passende Oplysningsarbejde iværksat, fremføre de politiske og sociale Krav, Landbrugsarbejderne har at stille Lovgivningsmagten.

§ 4.

Gruppens Ledelse i Forbindelse med Forbundsledelsen bestrider Forvaltningen af Gruppens særlige Sager, herunder Tilrettelægningen af Agitationen og Oplysningsvirksomhed af enhver Art, i Overensstemmelse med Gruppens Opgaver og Interesser.

Gruppens Korrespondance bestrides i Almindelighed af Gruppen, overensstemmende med Forbundsledelsen og foregaar i Forbundets Formands Navn og paa hans Ansvar.

Gruppeledelsen holder Møde hver Maaned til Drøftelse af Gruppens Arbejde.

§ 5.

Det til Gruppens kontormæssige Arbejde nødvendige Personale antages af Forbundsledelsen, i Forstaaelse med Gruppens Ledelse.

Man er enig om ved Sammenslutningen at tage ethvert rimeligt Hensyn til de Funktionærer, som nu er beskæftiget paa Landarbejderforbundets og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasses Kontor, saaledes at de i den Udstrækning, der ved Sammenslutningen maatte være Brug for dem, efter Anciennitet og Kvalifikationer antages til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse eller Dansk Arbejdsmands Forbunds Kontor, ligesom der maa findes en rimelig Ordning for de gifte Familieforsørgere, som efter Landarbejderforbundets Henstilling er flyttet til København for der at være til Raadighed for Forbundets eller Kassens Kontor.

§ 6.

Ved Sammenslutningen kommer Anciennitеten i Landarbejderforbundet i hele sin Udstrækning Vedkommende tilgode i Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsløshedskassen.

§ 7.

Landarbejdergruppen tilsluttes de internationale og -skandinaviske faglige Sammenslutninger for Land- og Skovbrugsarbejdere, deltager i disse Sammenslutningers Arbejde ved fornøden Repræsentation til disse Organisationers Konferencer og Kongresser, ligesom den efter Indbydelse repræsenteres paa Broderorganisationernes Kongresser i Lande, hvor Forholdene eller Situationen maatte tale herfor, alt dog i Overensstemmelse med Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedledelse.

Det af Landarbejderforbundet og Danmarks socialdemokratiske Ungdom i Fællesskab vedtagne Ungdomsprogram, og det mellem disse 2 Forbund aftalte Samarbejde blandt Arbejderungdommen paa Landet, fortsættes efter deres oprindelige Bestemmelse og administreres af Gruppen i Forstaaelse med Hovedledelsen.

§ 8.

Under Forbundets Kongres afholder Landarbejdergruppen et Separatmøde til Valg af Ledelse og Repræsentation ved De samvirkende Fagforbund. Ledelsen vælges, sammensættes og har Funktioner overensstemmende med Lovenes Bestemmelser for de andre 3 Grupper.

Efter Lovene bestaar Ledelsen af 2 Forretningsførere og 5 andre Medlemmer af Gruppebestyrelsen, som er Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbunds samlede Hovedbestyrelse, de 2 Forretningsførere tillige af Forretningsudvalget. Endvidere vælges en Gruppesekretær.

Herudover antages evt. fornøden Assistance som Hjælpesekretær og Hjælpeforretningsfører blandt de ved saadant Arbejde paa Landarbejderforbundet nu beskæftigede, dog efter den samlede Hovedledelses nærmere Bestemmelse.

§ 9.

Bortset fra Bestemmelserne i § 8 om Antallet af kongresvalgte Tillidsmænd, overgaar de i Landarbejderforbundet nu kongresvalgte og fastlønnede Tillidsmænd og Redaktøren til Dansk Arbejdsmands Forbund og forbliver i denne Stilling, indtil Dansk Arbejdsmands Forbunds ordinære Kongres har truffet en endelig Ordning fremefter. Indtil da vil Valget af Forretningsførere og Gruppesekretær efter § 8 være at foretage af Landarbejderforbundets Kongres i Juli 1934 blandt disse nu fastlønnede Tillidsmænd.

Den der valgte Gruppeledelse i Henhold til § 8 gaar ind som ekstraordinære Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbunds Ledelse, indtil almindeligt Valg er foretaget paa Dansk Arbejdsmands Forbunds ordinære Kongres.

§ 10.

Afdelingernes og Kredsenes Repræsentation ved Dansk Arbejdsmands Forbunds Kongres og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Delegeretmøder samt ved faglige Delegeretmøder foregaar i Overensstemmelse med Love og Vedtægter i Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. For Tiden gælder følgende Repræsentation til Kongresser:

Afdelinger med over 100 Medlemmer vælger selv en Delegeret. Afdelinger med over 300 Medlemmer vælger yderligere en Delegeret for hver 300 Medlemmer. Afdelinger med under 100 Medlemmer vælger i Forening gennem Agitationskredsene en Kongresdelegeret for hver fulde 100 Medlemmer, de paagældende Afdelinger har indenfor vedkommende Agitationskreds. Da denne Repræsentationsret imidlertid efter Sammenslutningen vil give en Kongres paa over 700 Delegerede — et altfor stort Deltagerantal — vil det blive nød-

vendigt at foretage en rimelig Nedsættelse, af en dertil kompetent Forsamling.

Agitationskredsenes Valg af Kongresdelegerede foretages kun af de Afdelinger, som i Henhold til Lovene ikke selv vælger Kongresdelegerede.

Man er enig om, at der ved Agitationskredsenes Valg af Kongresdelegerede bør fastsættes Regler, som sikrer, at Landarbejderne saavel som de andre Grupper bliver repræsenterede paa Kongressen nogenlunde i Forhold til deres Medlemstal i paagældende Agitationskreds.

Med Hensyn til Valg af Repræsentanter til Forbundets faglige Delegeretmøder gælder det, at her vælger Afdelingerne en Repræsentant for hver paabegyndt 100 Medlemmer, som er beskæftiget indenfor den Branche, hvori Delegeretmødet holdes. Da denne Repræsentationsret i visse Tilfælde kan give Delegeretmøder paa over 800 Repræsentanter, bliver det nødvendigt — ved en kompetent Forsamling — at foretage en saadan Ændring, at de smaa Afdelinger ogsaa her eventuelt vælger deres Delegerede gennem Agitationskredsene eller paa anden Maade for at naa ned til et rimeligt Antal Delegerede.

Udgifter til Repræsentanternes Rejser og Diæter til Kongres og Delegeretmøder samt til Agitationskredsenes Valg af disse bæres, i Henhold til Lovene, af Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedkasse.

Der holdes med passende Mellemrum faglige Møder med Repræsentanter for Landarbejderne til Drøftelse af disse Arbejderes særlige Forhold i Landbruget, Tilrettelægning af Agitationsarbejdet, Priskurantpolitik for Tjenestekarle, Fodermestre m. v. Saadanne Drøftelser kan ogsaa finde Sted i Forbindelse med Branchedelegeretmøder for Landbrugets Arbejdere.

Iøvrigt vil den nærmere Repræsentation paa saadanne Møder for Repræsentanter for Landbrugets Arbejdere være at fastsætte af Hovedledelsen, efter Indstilling af Landarbejdergruppen.

§ 11.

Som Halvtbetalende til Forbundet kan optages Tjenestekarle, faste, gifte Landarbejdere, og endvidere, med Hovedledelsens Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde, andre Arbejdere under tilsvarende Arbejdskategori, hvis Arbejdsvilkaar ligger paa et saadant Niveau, at halvtbetalende Kontingentydelse maa anses for rimelig og faglig forsvarlig.

I denne Gruppe kan ogsaa optages kvindelige Arbejdere.

Ingen kan være Heltbetalende til Arbejdsløshedskassen og Halvtbetalende til Forbundet, eller omvendt.

§ 12.

Kontingentet for halvtbetalende Medlemmer i Dansk Arbejdsmands Forbund fastsættes til 125 Øre pr. Maaned. De øvrige Medlemmer betaler Dansk Arbejdsmands Forbunds almindelige Kontingent, for Tiden 2 Kr. pr. Maaned. Strejkeunderstøttelsen for de Halvtbetalende fastsættes svarende til 5/8 af Strejkeunderstøttelsen for de Heltbetalende, men med afrundede Tal.

For Ekstrakontingenter under Storkonflikter gælder i Dansk Arbejdsmands Forbunds Love følgende Bestemmelse for Medlemmer med ringe Fortjeneste:

„For Medlemmer, hvis Fortjeneste ligger væsentlig under almindelig Arbejdsmandstimeløn, kan Afdelingsbestyrelsen efter Samraad med og Godkendelse af Forbundsledelsen i hvert enkelt Tilfælde bevilge en forholdsvis Nedsættelse af det paalignede Ekstrakontingent."

Man er dog enige om, at Ekstrakontingentet for Halvtbetalende maa nærmere fastsættes til ikke over $^5/_8$ af det udskrevne Ekstrakontingent, og at Tjenestekarle og dermed ligestillede Halvtbetalende eventuelt helt kan fritages for Ekstrakontingent.

§ 13.

Agitationskredsene, der har deres Hovedopgave i Agitation i Landdistrikterne, udvælger deres Ledelser hovedsageligt blandt de Repræsentanter, som har deres væsentligste Opgave eller Arbejde her.

Iøvrigt skal Arbejdet i Agitationskredsene foregaa med Hensyntagen til begge Forbunds hidtil fulgte Arbejdsform.

Der er endvidere Enighed om, at den nugældende Kredsordning efter Sammenslutningen bør underkastes en nærmere Undersøgelse for eventuelt at finde frem til en Kredsordning, der bedst muligt svarer til Kredsenes Opgaver. Indtil saadan Ændring eventuelt gennemføres, er man enige om, at der etableres en for begge Forbunds Kredse lempelig Ordning ved, at Dansk Arbejdsmandsforbunds Amtskredse i fornødent Omfang inddeles i 2 à 3 geografiske Omraader for hver Amt. For hvert saadant Omraade vælges en Formand og 4 Bestyrelsesmedlemmer. Hver af de paagældende Formænd har deres Opgaver indenfor det geografiske Omraade, for hvilket de er valgt, og staar herom i direkte Forbindelse med Forbundskontoret og efterkommer de i de nugældende Love i D. A. F. indeholdte Bestemmelser.

Ved Valget af disse Formænd vil der være at tage det videste Hensyn til de nuværende, fleraarige Kredsformænd i begge Forbund.

Repræsentationen ved Kredsenes Generalforsamlinger er efter D. A. F.s Love Formændene for Kredsens Afdelinger samt de nuværende Kredsformænd i begge Forbund, selvom disse ikke er Afdelingsformænd.

Naar Sammenslutningen træder i Kraft, vil de Midler og Materialer, Landarbejderforbundets Kredse til den Tid besidder, være at overføre til paagældende Agitationskreds, til Anvendelse i det fremtidige Arbejde i Landdistrikterne, samt vil der være at afholde Generalforsamling i Kredsene til Valg af Ledelse m. m. i Henhold til foranstaaende, og til Drøftelse af den kommende Tids Arbejdsopgaver. Disse Valg gælder da til første Kredsgeneralforsamling efter Dansk Arbejdsmands Forbunds første, ordinære Kongres.

Uoverensstemmelse om ovenstaaende Kredsinddeling vil være at afgøre af Hovedledelsen.

I Løbet af Efteraaret 1934 indkalder Forbundsledelsen samtlige saaledes valgte Formænd til et Formandsmøde til nærmere Drøftelse af Samarbejdet og Retningslinier-

ne for deres Arbejde i den kommende Tid, og deres Opgaver iøvrigt.

Alle Udgifterne til Kredsenes Arbejde og Afdelingernes Repræsentation ved Kredsgeneralforsamlingerne afholdes af Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedkasse.

§ 14.

Landarbejderbladet, som gennem Postvæsenet er anmeldt til Medlemmerne af Landarbejderforbundet indtil 31. December 1934, udgaar uforandret til dette Tidspunkt. I den mellemliggende Tid optages nærmere Forhandling indenfor Dansk Arbejdsmands Forbunds Hovedledelse om den fremtidige Bladordning, idet man — saafremt ingen anden Ordning opnaas — henholder sig til Partiets saalydende Forslag:

„Af Arbejdsmændenes Fagblad udsendes et Særtryk med Undertitlen „Landarbejderudgaven". Denne skal indeholde det Fællesstof, som har Interesse for alle Medlemmer, men desuden saadanne særprægede Artikler — ogsaa af socialt og politisk Indhold — som har særlig Betydning for Landarbejderne."

Paa Indstilling af Landarbejdergruppens Bestyrelse kan Hovedbestyrelsen udsende nævnte Udgave til Landarbejdergruppens Medlemmer igennem Postvæsenet, saafremt dette skønnes at maatte have særlig Betydning.

Redaktøren af denne særlige Udgave ansættes af Hovedbestyrelsen, efter Indstilling af Landarbejdergruppens Bestyrelse.

Redaktøren staar iøvrigt til Raadighed for Forbundet i den Udstrækning, Forholdene tillader og nødvendiggør det.

§ 15.

For de under Landarbejderforbundet nu eksisterende Afdelinger udarbejdes i Forstaaelse med Dansk Arbejdsmands Forbund en Mønstervedtægt paa Basis af de Mønstervedtægter, som nu anvendes af Landarbejderforbundets Afdelinger og Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdelinger paa Landet, og i Overensstemmelse med Dansk Arbejdsmands Forbunds Love. Denne Mønstervedtægt, som giver Rammerne for Afdelingernes indre Liv og Arbejde, forelægges paa Landarbejderforbundets Kongres.

Iøvrigt er man enig om, at Afdelingerne paa Landet i Reglen bestaar og dannes som Sogne- eller Kommuneafdelinger, med tilbørlig Hensyntagen til, at Afdelingerne faar et rimeligt Medlemsantal og et overkommeligt, lokalt Omraade. I hvilken Udstrækning, de i begge Forbund bestaaende Afdelinger paa samme lokale Omraade skal sluttes sammen, bør i alle Tilfælde ordnes i fælles Forstaaelse mellem de paagældende Afdelinger.

Det kan dog ikke anses for formaalstjenligt, at der i samme Sogn, Kommune eller et nærmere begrænset Omraade bestaar 2 eller flere smaa Afdelinger i alt væsentligt ved samme Arbejdsbranche. I saadanne Tilfælde forsøger Forbunds- og Kredsledelsen at samle dem i én Afdeling.

Der kan indenfor en Afdeling paa et lokalt, begrænset Omraade, saafremt Medlemmerne tilhører flere Brancher eller Grupper, dannes Klubber for de enkelte Brancher eller Gruppers Medlemmer.

§ 16.

Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse tilsluttes Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse fra 1. Oktober 1934 at regne, saaledes at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse overtager Landarbejdernes Kasse med dennes Forpligtelser, Midler og Rettigheder, og med den Virkning, at Medlemmerne af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse fra Sammenslutningsdagen indtræder som Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, med Overføring af den erhvervede Anciennitet i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, og iøvrigt paa følgende Vilkaar:

Landarbejdernes nuværende Forsikring for Heltbetalende opretholdes uforandret med Hensyn til Kontingent og Understøttelse indtil førstkommende Delegeretmøde, hvor der paa erfaringsmæssigt og forsikringsmæssigt Grundlag søges skabt en Arbejdsløshedsforsikring, der i videste Udstrækning tager Hensyn til Medlemmernes Evner, Tarv og Interesser.

En halvtbetalende Gruppeafdeling af Arbejdsløshedskassen opretholdes, hvori kan optages Tjenestekarle, faste, gifte Landarbejdere og endvidere — med Hovedledelsens Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde — andre Arbejdere under tilsvarende Arbejdskategori, hvis Arbejdsvilkaar ligger paa et saadant Niveau, at halvtbetalende Kontingentydelse maa anses for rimelig og forsvarlig. I denne Gruppe kan ogsaa optages kvindelige Arbejdere.

Ingen kan være halvtbetalende til Arbejdsløshedskassen og heltbetalende til Forbundet, eller omvendt.

For den halvtbetalende Gruppeafdeling i Arbejdsløshedskassen fastsættes Understøttelsen til 150 Øre pr. Dag, (for Medlemmer med over 3 Aars Medlemsret dog 250 Øre pr. Dag) i indtil 70 Dage indenfor 12 Maaneder plus Hjælp fra Fortsættelseskassen mod en Kontingentydelse af 86 Øre ugentlig, hvoraf de 15 Øre er Kontingent til Fortsættelseskassen.

Nuværende halvtbetalende Medlemmer af Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse har indtil videre Adgang til at overgaa til Landarbejdernes heltbetalende Gruppe efter de i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse nugældende Regler, og nuværende Medlemmer af Landarbejdernes heltbetalende Gruppe har Adgang til — efter i 13 Uger at have betalt Kontingent af den Størrelse, der betales til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse — at overgaa til dennes Understøttelsessatser og Antal Understøttelsesdage.

Til Fortsættelseskassen betales et Kontingent af 25 Øre pr. Uge for alle Medlemmer, der ikke er halvtbetalende.

Arbejdsløshedskassen er obligatorisk for alle Forbundets Medlemmer efter det fyldte 18. Aar, iøvrigt i Henhold til Vedtægterne.

Fastlønnede Tillidsmænd i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, valgte af Delegeretmøde, overgaar til Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse for at blive anvendte efter Ledelsens Skøn.

Ved det kommende Delegeretmøde i Arbejdsmænde-

nes Arbejdsløshedskasse træffes om dette Forhold den endelige Afgørelse og foretages Valg.

Med Hensyn til Administrationen opretholdes, indtil Kontorerne kan flyttes sammen, Landarbejdernes nuværende Kassererkontor, der modtager Kontingentet for alle Landarbejdernes nuværende Afdelinger og udsteder Kvittering herfor.

Det modtagne Kontingent afregnes en Gang ugentlig med Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Hovedkontor paa Skemaer, der er udarbejdet i Overensstemmelse med Arbejdsmændenes Maanedsopgørelser, og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasses Hovedkontor skal stadig holdes a jour med eventuelle Restancer.

Den nuværende Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse og Regnskabsaflæggelse herfor til Landarbejdernes nuværende Afdelinger forestaas som hidtil af Landarbejderne, men financieres ugentlig og forud af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

§ 17.

Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og Dansk Arbejdsmands Forbund samt mellem Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse finder Sted pr. 1. Oktober 1934, til hvilket Tidspunkt den nuværende Hovedledelse for Landarbejderforbundet og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse samt Revisorerne fortsætter som den ansvarlige Ledelse.

Ved Sammenslutningen overføres Landarbejderforbundets Midler, Ejendele og Effekter af enhver Art, Pligter og Rettigheder til Dansk Arbejdsmands Forbund, og samtidig indtræder Landarbejdergruppens Repræsentation i Dansk Arbejdsmands Forbund.

Landarbejdergruppens Repræsentanter i De samvirkende Fagforbund — udover de 7 Gruppebestyrelsesmedlemmer — udpeges til den Tid af og blandt Landarbejderforbundets nuværende Hovedledelse.

Hvor Afdelingerne ikke sammensluttes, beholder de deres nuværende Navn og de Midler og Effekter, de nu besidder som Afdelinger under Dansk Arbejdsmands Forbund.

Hvor Afdelinger sammensluttes, sammenføres deres Midler og Effekter til den nye Afdeling, hvis Navn i Tilfælde af Uenighed fastsættes af Hovedledelsen.

Hvor Sammenslutningen mellem Afdelingerne eller mellem Forbundene nødvendiggør nye Afdelingsstempler og lignende Effekter, erholder Afdelingerne gratis dette fra Dansk Arbejdsmands Forbund; det samme gælder Regnskabsbøger og nye Medlemsbøger til Landarbejderforbundets Medlemmer, samt Afdelings- og Forbundslove etc.

Indtil Kontorerne kan flyttes sammen i Forbundets nye Ejendom, fortsætter Landarbejderforbundets nuværende Kassererkontor sin Virksomhed m. H. t. Forbundskontingent med videre under Dansk Arbejdsmands Forbunds Kontrol.

Paa samme Maade maa, om fornødent, Landarbejderforbundets Sekretariats Virksomhed fortsætte i de nuværende Kontorlokaler.

De nærmere praktiske Foranstaltninger vedrørende Sammenslutningen afgøres iøvrigt af de to Forbundsledelser i Fællesskab, naar Sammenslutningen er vedtaget af begge Forbunds kompetente Forsamlinger.

§ 18.

Man er enige om, at de af Sammenslutningen skabte Forhold efter Egenskab og Beskaffenhed indarbejdes i Dansk Arbejdsmands Forbunds Love i den Udstrækning, den ordinære Kongres i 1935 maatte finde dette formaalstjenligt, idet det understreges, at de i nærværende Overenskomst skitserede Organisationsformer ikke ændres til Ugunst for Landarbejdergruppen, og er man iøvrigt ogsaa enige om, at Ledelsen af Landarbejdergruppen bør repræsenteres i de Lovudvalg, som herom maatte blive nedsat af Hovedledelsen eller Kongressen.

§ 19.

Med Afslutningen af nærværende Overenskomst om Sammenslutning, som man er enig om at anbefale begge Organisationers kompetente Forsamlinger til Vedtagelse, erklærer man samtidig, at al gammel Strid skal være glemt, og at Kræfterne og Interesserne skal samles i kammeratligt Samarbejde om de foreliggende, betydningsfulde Opgaver for Dansk Arbejdsmands Forbund og dets Medlemmer i By og paa Land.

HOVEDBESTYRELSEN I DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND OG ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE:

Formand Axel Olsen. Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.
Rejseagitator Marius Sørensen.
Forretningsfører Sophus Mortensen.
Forretningsfører Martin Nielsen.
Formand H. Chr. Nielsen. Formand L. Chr. Jensen.
Formand Niels Christensen. Formand Helfred Nielsen.
Formand C. Gram. Forretningsf. Valdemar Pedersen.
Forretningsfører Thorvald Pedersen.
Hovedbestyrelsesmedlem Chr. Mikkelsen.
Formand Søren Jacobsen. Formand Julius Nielsen.
Formand Viggo Eigtved. Formand P. Poulsen.
Forretningsfører Chr. Larsen.
Forretningsfører Carl Hansen.
Hovedbestyrelsesmedlem Hans Hinrichsen.
Sekretær Frants Petersen. Formand Axel Petersen.
Hovedbestyrelsesmedlem J. C. M. Westerskov.
Formand H. Møller. Formand Johs. Nielsen.
Næstformand H. P. Jensen. Chr. Pedersen.
Rejsesekretær J. P. Johannessen.

LANDARBEJDERFORBUNDETS HOVEDBESTYRELSE.

Oskar Levinsen. Sofus Westergaard. Marius Olsen.
Lorentz Petersen. Frederik Hansen,
Vilh. Rasmussen. Carl Broløs. Chr. Christiansen.
Chr. Birch Larsen. Chr. W. Holgersen. Jens Hansen.
Poul Andersen. Chr. Jørgensen. Simon Kjeldsen.
Carl Westergaard. Martin Andreasen. A. Laursen.
Thomas Andersen. Chr. Andersen.
Marthinus Wammen.

I DEN KATOLSKE SOLIDARISMES LAND

Det, vi har skrevet i vore tidligere Artikler om Førernes Optræden i „Det nye Østrig", har ikke været særligt forhaabningsfuldt. Det er mindst lige saa slemt med Hensyn til Understøttelse af Enker og Børn af de faldne Arbejderværnsfolk, ligesom med den til de fængsledes Paarørende. Dette bliver sikkert Dollfus-Regeringens sorteste Side. Trods alle de smukke Ord om Næstenkærlighed o.s.v. o.s.v. viser Regeringen kun Styrke og Enhed, naar det drejer sig om Had mod de frygtede røde.

Et typisk Eksempel paa denne Frygt er den Maade, hvorpaa Regeringen har søgt at skjule Koloman Wallisch's Grav. Efter Begravelsen har man jævnet Graven med Jorden og søgt at gøre den usynlig. Men allerede den selvsamme Dag var der anlagt en lille Gravhøj, hvorpaa der var strøet Blomster. Om Natten blev Højen og Blomsterne fjernede. Natten derpaa gik nogle Kvinder derhen og har anlagt Højen paany; Dag og Nat holdt kvindelige Partifæller Vagt ved Graven og Blomsterne, indtil Regeringen blev klar over, at vore Kammeraters Vilje til at holde Graven i Ære var saa stærk, at den kunde give Anledning til farlige Foreteelser. I dette Øjeblik er Graven en Valfartsplads, hvor Tusinder søger hen for at finde frisk Mod og nye Kræfter af denne tapre Stridsmands Heltedød, for at fortsætte det paabegyndte Arbejde.

Vi har indledet en intensiv Undersøgelse for at finde en Mulighed at gøre noget for Regeringskuppets Ofre. Det, vi har hørt og set, vil vi nu meddele.

Det var forstaaeligt og fuldkommen logisk, at den internationale Arbejderbevægelse, allerede mens Kampene endnu stod paa, søgte efter Midler for at yde den paa det Øjeblik eneste mulige Hjælp, nemlig ved at indsamle Penge. Hvordan Kampen end vilde ende, Penge vilde der blive Brug for. Da Kampen var slut, mente man, at det vilde være muligt at mildne Nøden. Men vi havde glemt, at man ved den skønne blaa Donau's Bredder havde grundlagt en „kristelig" Stat. En „kristelig" Stat er noget helt andet end en Stat, hvor der bor Kristne.

„Kristendommen" her er af samme Slags som „Socialismen" i Hitlers Tyskland.

Som god Strateg og Menneskeven forbød Dollfus at tage imod udenlandsk Hjælp. Han kunde nok selv. Det var dog saa ligetil, mente han. De røde Bander var væk, saa nu var alting blevet „kristeligt". Det kedelige for ham var imidlertid det, at de røde Bander ikke vilde blive sorte og hellere vilde dø af Sult end at tage imod

en Gave af hans Hænder (husk Koloman Wallisch's Død).

Det var virkeligt synd for ham, for han mente det

Menneskene saa godt, og de var dog forfærdelig utaknemmelige.

Lad Kvinderne paany gaa i Kirke, og send Børnene atter til Klosterskolerne, saa behøver de ikke at sulte. De kunde dog faa Understøttelse af Kirken. Ganske vist ikke ret meget, men det var heller ikke nødvendigt. Havde Fru Dollfus ikke i højst egen Person erklæret i Radioen, at det var meget godt muligt at klare sig for en Husstand med 8 (skriver: otte) Schilling om Ugen!!! Hun fortalte ogsaa, at Folk burde huske paa, at kogte Kartoffelskræller kunde være et velsmagende Næringsmiddel.

Hvor er det pænt og ægte „kristeligt" saadan ganske gratis at give saadanne Anvisninger.

Vi ved, at Hundreder af Kvinder ikke har benyttet Anvisningen, men har sultet, indtil de blev hjulpet af en eller anden Kammerat, som tilfældigvis hørte om det.

Den internationale Arbejderklasse protesterede, men uden Resultat! Regeringen gik videre, og forbød ikke alene at tage imod Hjælp, **men ogsaa at yde Hjælpen blev strafbart.** Der tages regelmæssigt Folk tilfange, som gør sig „skyldig" i disse Forbrydelser.

Det var ikke den internationale Arbejderbevægelses Mening at omvende Dollfus; den vilde komme de østrigske Kammerater til Hjælp, og derfor bekæmpede den Dollfus. Kampen var frugtesløs; en Diktator i Sejrsrus er ikke just egnet til at lade sig overbevise om sin Uret. Derfor huggede Internationale Knuden over for at blive af med Dollfus-Regeringens Vrøvl og forsøgte paa en eller anden Maade at bringe den nødvendige Hjælp.

Den fandt den store engelske Velgørenhedsforening, Kvækerne, villig til indtil videre at paatage sig Hjælpearbejdet. Men ogsaa denne Organisation fik af Regeringen Paabud om at holde sig borte fra vore Kammerater. Hjælpeaktionen passede ikke ind i Dollfus-Regeringens strategiske Planer man havde jo allerede i Borgerkrigens første Dage udsendt Meddelelser om, at Førerne var flygtet og havde ladet de „bedragne Partifæller" i Stikken (har vi ikke hørt noget lignende af Hitler?). Det passede slet ikke ind i hans Kram, at de stærkt internationalt orienterede østrigske Arbejdere skulde faa Hjælp af deres Klassefæller i Udlandet. Og derfor blev der iværksat en hæftig Terror mod alle, der vilde opfylde deres solidariske Broderpligt. Dollfus har ingen Tilhængere i Arbejderklassen; endnu bestandig er Byernes store Flertal socialistisk. Han har paa denne brutale Maade søgt at faa Arbejderne bort fra deres Førere og deres Tro og drage dem hen til sig ved sine egne „Understøttelsesmaader". Men ogsaa heri har han taget grundigt Fejl.

„Kvækerne" har truet Regeringen med at standse alle Hjælpeaktioner i Østrig. Sammen med et Par betroede Folk har de begyndt med at udarbejde Lister over de Husstande, der trængte til Hjælp. Dette var forbundet med store Vanskeligheder, thi det var Husbesøgerne forbudt at fortælle, hvor Hjælpen kom fra. Besøgerne skulde være Folk, der aldrig i deres Livs Dage havde beskæftiget sig med Politik.

Jeg har allerede skrevet om Kvinder og Børns Mistillid. Hvor meget sværere blev nu disse Husbesøgeres Arbejde; overalt blev de betragtet som Dollfus' Sendebud og modtaget som saadan.

Flere Gange kom Kvinderne for lukkede Døre; en af dem er endda smidt ned ad Trapperne, efter at hun havde forsøgt et Par Gange at trænge ind til Husstandene i Lejligheden.

Regeringen har krævet, at for Undersøgernes egen Skyld skal der paa Politistationen i vedkommende Kreds være en Liste over de Kvinders Navne og Adresser, som arbejder i denne Kreds. Tydeligere kan det ikke være.

Alt er tilsyneladende i Orden! Tilsyneladende — thi temmelig regelmæssig bliver Besøgerne arresteret af Politiet, Pengene bliver dem frataget, og Husstandene bliver uden Hjælp. Som Regel forstaar den centrale Ledelse, hvad der er sket, naar Besøgeren ikke vender tilbage efter nogle Dages Forløb for at aflægge Beretning. Saa bliver der truffet Foranstaltninger for at ordne Sagen. Jeg fik disse Oplysninger af en af Lederne for denne Hjælpeaktion. Han fortalte mig, at det var haabløst at arbejde paa denne Maade. Besøgerne er tapre Kvinder, som holder ud trods Modarbejde, fordi de føler det som en nødvendig Pligt at hjælpe. Hver Gang, de tager af Sted, risikerer de nogle Dages Arrest. Men de gør deres Pligt.

Den allerstørste Vanskelighed er dog den, at faa en Oversigt over alle der trænger. Thi det, der truer Besøgerne, kan ogsaa ske for de Understøttede. Ogsaa disse føres en Gang imellem med Børnene til Politistationen, hvor de skal høre paa lange Prædikener om, hvor uanstændigt det er at tage imod Understøttelse af Folk, som har kæmpet mod den kristelige Regering, der kun vil det gode. Naar dette ikke hjælper, tages Helvede og Djævlen til Hjælp. Men heller ikke dette hjælper. Wien er forstokket rødt og er fast besluttet paa vedblivende at være det.

Der understøttes for Tiden i hele Østrig ca. 6.000 Husstande, alene i Wien er der 3.264 Familier, hvoraf 972 i Floridsdorf. Husstandene faar gennemsnitligt 10 østrigske Schilling om Ugen, en Norm som Regeringen har fastsat. I Henhold til Fru Dollfus er dette rigeligt, thi man kan godt leve af 8 Sch.

Disse 6.000 Husstande er kun en Del af alle dem, der trænger. Men Regeringen søger jo paa alle mulige Maader at sabotere Aktionen.

Med Hensyn til Sabotage. Der er i Udlandet en stærk Strømning indenfor Arbejderklassen for at faa Børn, som er blevet forældreløse ud af Østrig og faa dem anbragt hos Kammerater. De betragter dette som en moralsk Pligt overfor de faldne Kammerater.

Regeringen nægter enhver Transport, stor eller lille, der skal ud af Landet. For nogen Tid siden skulde en lille Transport Børn afgaa til Svejts. Tilladelsen var til at begynde med givet. Børnene var glade. Bort fra al den Forskrækkelse! Undervejs blev Transporten standset og sendt tilbage til Wien paa Regeringens Ordre. Glæden havde været af kort Varighed.

Det er ikke muligt at faa udstedt Pas for Børn, heller ikke privat.

„De kan gaa til Klosterskolerne!!"

Den højeste Visdom og det højeste kristelige Bud i „den katolske Solidarismes Land". Men Børnene gaar ikke i disse Skoler. Forældrene husker disse Institutioner fra før i Tiden, og disse Minder er ikke af den Art, at de vil sende deres egne eller deres faldne Kammeraters Børn derhen. Børnene gik til Kommuneskolerne i Wien, og det var noget helt andet end Klosterskolerne .....!

Dollfus nægter ... og han vil blive ved med at nægte, indtil en Del af Verden, som ikke er ensrettet med en eller anden Slags Fascisme, vil foranstalte en Storm af Protester mod dette Mordforsøg paa Barnesjælen. Saa vil han maaske forstaa, at ikke alle er besat af den katolske Solidarismes Aand, og at der i Verden findes noget i Retning af en menneskelig Samvittighed.

Vi sagde det i Begyndelsen, at dette er en af Dollfus-regeringens sorteste Sider. Vi tror ikke at have sagt for meget.

Der er i Østrig en væmmelig Jagt for at vinde Sjæle. Man skyer hverken Løgn eller Mistænkeliggørelse af værste Art. Tilbage til Moderkirken! Men de ældre ved, hvordan det saa ud i de Dage, Moderkirken var højeste Myndighed. Ikke for ingenting har Tusinder vendt Ryggen til Kirken. Ikke for ingenting har Kvinder sammen med Mændene staaet paa Bårrikaderne. De vidste, hvad der stod paa Spil. Og de vil blive langt borte fra Kirken, naar denne viser sig som en trofast Hjælper af den blodige sorte Reaktion.

Og trods de smilende Dollfus-Billeder paa Murene, trods de alenlange sentimentale Opraab om dog endelig at gaa hen til Regeringspartierne, holder Folk vedblivende fast ved deres Idealer, ved Menneskelighedens Ideal. De vil vedblivende nægte at betragte de Hænder, der er plettet med Arbejderblod, som Broderhænder.

Kammerater! lad os ikke glemme, hvad Dollfus-Regeringen gør med vore faldne Heltes Koner og Børn. Glem det ikke, og fortæl det videre til alle og enhver, til alle der blot gider høre paa det.

Som Smuglere skal vi bringe vor Hjælp til Familierne. Dette maa ikke blive ved paa den Maade. Vi maa protestere imod det af alle Kræfter.

Vore faldne Kammerater er ogsaa faldet for os. Glem det ikke! *I. T. F.*

FAGBLADETS FORDELING

Ved den Ændring, der gennemførtes efter Henstillinger fra Delegerede paa sidste Kongres vedrørende Fagbladets Udsendelse, blev det overladt Afdelingerne at fordele Fagbladet til de af Forbundets Medlemmer, der fremsatte Ønske om at faa det tilstillet.

Vi gaar naturligvis ud fra, at Afdelingerne foretager denne Uddeling under saa betryggende Former, at der intetsteds i Afdelingen foregaar en Ophobning af Bladet, fordi Afdelingen har rekvireret flere Blade, end der er Trang for.

Vi gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at Fagbladet i sit nuværende Udstyr er en saa betydelig økonomisk Udgift for Forbundet, at det vilde være urimeligt, hvis man ikke tog tilstrækkeligt Hensyn hertil paa den Maade, at samtlige Blade blev anvendt.

Vi modtager næsten dagligt Anmodninger fra Afdelinger om et forøget Antal Blade, hvilket viser, at Interessen er stigende, og Oplaget er derfor steget i samme Omfang. Skulde der være Afdelinger, som modtager et større Antal Fagblade, end man har Brug for, anmoder vi om at faa dette meddelt, saaledes at der kan foretages en forholdsmæssig Regulering.

SKRUEBRÆKKEREN AF 1934

Den Person paa hvem Forræddernavnet kan hæftes, vil til alle Tider blive betragtet med Foragt, ikke alene af den eller dem mod hvem Forræderiet er rettet, men tillige ogsaa af den til Fordel for hvem Forræderiet udføres. Forrædderen er en mislibig Person, som ingen

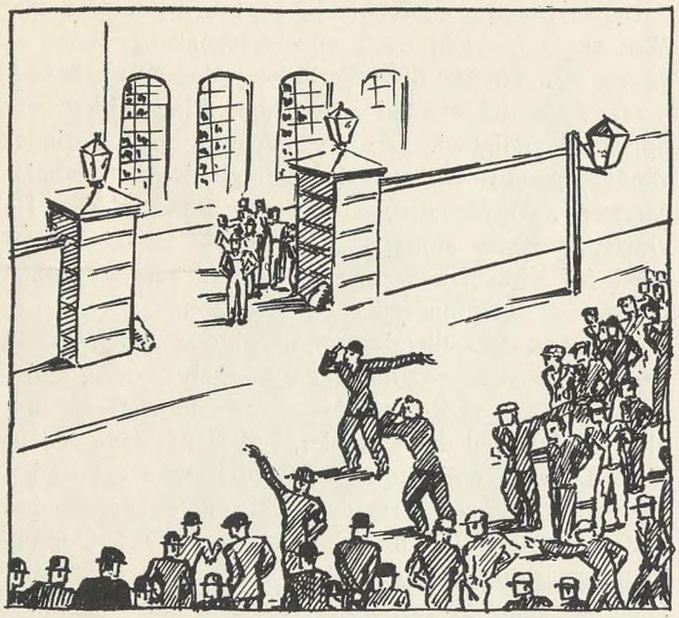

kan stole paa og som man snarest skiller sig af med.

Ogsaa Arbejderbevægelsen har haft sine Forræddere ikke mindst i Fortidens Arbejderkampe hvor Tilliden til Organisationerne endnu ikke var saa rodfæstet som Tilfældet er i vore Dage og Solidaritetsfølelsen som Følge deraf heller ikke saa udviklet som i Nutiden. Det kunde den Gang være vanskeligt nok at forudse Resultatet af en Strejke, der hvis den tabtes, kunde medføre Arbejdstab for Deltagerne, heller ikke Understøttelserne var meget bevendt, hvis man da overhovedet fik Understøttelse.

Disse Forhold førte med sig, at der ved Strejker næsten altid blev nogle tilbage paa Arbejdspladsen, der suppleret med ny tilkomne arbejdsvillige satte den paagældende Arbejdsgiver i Stand til, omend i mange Tilfælde med Tab, at drive Virksomheden videre, hvilket undertiden medførte, at de Strejkende tabte. Det var derfor intet Under, at de arbejdsvillige paahæftedes det Forræddernavn som den Dag i Dag indeholder al den Foragt som overhovedet kan samles i et Ord, og som gør at den paa hvem Skruebrækkernavnet hæftes forsøger alle mulige Krumspring for at faa denne Plet vasket af. Og alligevel er der nogle som sætter alle Hensyn til Side og bliver Forrædder mod sine Kammerater.

Skruebrækkeren af 1934 er en anden Type, end den der kendtes i Fortidens Arbejderkampe. Den Gang manglede der tilstrækkelig Oplysning om Sammenholdets Betydning, Organisationerne var mindre modstandsdygtige og afgav derfor ringere Sikkerhed for et Resultat i Arbejdernes Favør. Anderledes nu. Ingen kan med rette paastaa at være uvidende om hver eneste Arbejders Pligt til at staa sammen i Kampen hvad enten denne fremkommer som et Forsvar for bestaaende eller som et Angreb for forøgede Lønninger eller forbedrede Arbejdsforhold, og ingen behøver at frygte for, at Organisationerne ikke skulde være stærke nok til at forsvare Medlemmernes Interesser. Man kan derfor rolig gaa ud fra, at vore Dages Skruebrækker enten er en Person af en ualmindelig lav Karakter, eller ogsaa maa betragtes som en Undermaaler i forstandsmæssig Henseende af hvilke der jo desværre fremdeles findes en Del, saavist som ikke alle er lige godt udrustet fra Naturens Side og da saaledes, som et gammelt Ord siger, selv Guderne kæmper forgæves mod Dumhed, vil man forstaa, at der fremdeles findes Skruebrækkere, fordi disse Individer er saa ubegavede, at de overhovedet ikke er i Stand til at opfatte de ringeste Begreber om Kammeratskab, Solidaritet og Pligtfølelse.

R—dt.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Laven	*(Skanderborg Amt)*
Ousted-Taaning	—
Ry St.	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Galten	*(Sjelle-Herskind Mergelleje)*
Odder	—
Røgen-Sporup	—
Søby-Sall	—
Toustrup	—
Voldby	—
Chaufførerne	*(Vognmand A. Garly, „Avanti")*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hillerød	*(Rutebilejer Johs. Andersen)*
Hyllinge-Lyndby	*(Sæby-Gershøj Kommune)*
Randers K.	*(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Skørping	*(Tingbæk Kalkværk)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshals-Vejen)*
Tornby	—
Støvring	—

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

DEN 18. INTERNATIONALE ARBEJDS-KONFERENCE

Den 4. Juni samledes i Genève den 18. internationale Arbejdskonference. Af de Spørgsmaal, som Konferencen skal behandle, frembyder flere særlig Interesse som Følge af deres Sammenhæng med den økonomiske Krise. Dette er sikkert en af Grundene til, at De forenede Stater, der som bekendt ikke staar tilknyttet Folkeforbundet og Arbejdsorganisationen, i Aar lader sig repræsentere paa Konferencen ved en fuldstændig Delegation, bestaaende af Repræsentanter for saavel Regering som for Arbejdsgiverne og Arbejderne. Det er rimeligvis ogsaa Dagsordenens Tilknytning til den herskende Krise, som har tilskyndet de norske Fagforeninger til i Aar at møde frem med en fyldig Repræsentation, skønt de i en Aarrække af politiske Grunde har holdt sig borte fra Konferencens Arbejde.

Konferencens Forhandlinger vil formodentlig strække sig over 3 Uger. Indenfor Arbejdsbureauet mener man, at Ledelsen af Forhandlingerne vil blive overdraget den tidligere franske Arbejds- og Sundhedsminister, Senator Justin Godart.

Blandt Dagsordenens Spørgsmaal, der paa sædvanlig Vis af Arbejdsbureauet er forberedt ved Udsendelse af Spørgeskemaer o.s.v., hæfter man sig særligt ved Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse, der paa Konferencen i Fjor var Genstand for en første Behandling. I Aar skal Konferencen tage endelig Stilling til Spørgsmaalet om en international Gennemførelse af 40-Timers Ugen, en Foranstaltning som i stedse voksende Kredse menes at indeholde Muligheder for en effektiv Afhjælpning af Arbejdsløsheden, samtidig med at give Arbejderne Andel i Resultaterne af de tekniske Fremskridt.

Arbejdsbureauets Rapport angaaende dette Spørgsmaal konkluderer i Udkast til to Konventioner og en Henstilling. Det første Konventionsudkast indeholder Forslag om Begrænsning af den gennemsnitlige Arbejdstid i industrielle Bedrifter til 40 Timer pr. Uge. Det andet foreslaar en lignende Nedsættelse af Arbejdstiden i Handels- og Kontorvirksomhed, saavel privat som offentlig. I Henstillingen opfordres Regeringerne til at foretage alt, hvad der staar i deres Magt for at forhindre, at den i Konventionsudkastene foreslaaede Nedsættelse af Arbejdstiden skal bevirke en Nedgang i Arbejdernes Levestandard. Det var netop dette Spørgsmaal altsaa om Arbejdstidens Nedsættelse skal ske med eller uden fuld Lønkompensation, der stod i Centrum af Forhandlingerne paa Konferencen i 1933. Desuden vil Konferencen komme til at beskæftige sig med den saakaldte „teknologiske Arbejdsløshed" d.v.s. den tekniske Udviklings Indflydelse paa Beskæftigelsesforholdene indenfor de forskellige Industrier og Fag.

Arbejdskonferencens Dagsorden indeholder endvidere følgende Spørgsmaal:

Arbejdsløshedsforsikring samt forskellige Former for Understøttelse til arbejdsløse;

Indretningen af Skiftarbejde og Hviletider i automatisk drevne Vinduesglasværk;

Bevarelse af de af Arbejdere erhvervede Socialforsikringsrettigheder i Tilfælde af Flytning fra et Land til et andet;

delvis Revision af 1925-Konventionen om Erstatning for Erhvervssygdomme med Henblik paa Muligheden af at udvide Antallet af de til Erstatning berettigede Sygdomme, bl. a. med Silicose;

Anvendelse af Kvinder til underjordisk Minearbejde;

delvis Revision af Konventionen af 1919 om Forbud mod Kvinders Natarbejde i Industrien (Tilføjelse af en Bestemmelse om, at Forbudet ikke skal gælde Personer i ledende Stilling, som i Almindelighed ikke udfører manuelt Arbejde, samt Ændring af det af Forbudet omfattede Tidsrum fra Kl. 20—5 til Kl. 21—6).

Endvidere kommer Konferencen til at anvende et Par Dage til Drøftelsen af Direktørens Rapport til Konferencen, der hovedsagelig beskæftiger sig med Krisen og dennes sociale Virkninger. Desuden skal Konferencen behandle en Specialrapport, der i Henhold til en af sidste Aars Konference vedtagen Resolution er udarbejdet af Arbejdsbureauet angaaende Spørgsmaalet om Organisation og Planmæssighed i Udførelsen af internationale og nationale offentlige Arbejder. Konferencen skal endvidere tage Stilling til de Aarsrapporter, som af Medlemsstaternes Regeringer er tilstillet Arbejdsbureauet angaaende Gennemførelsen af de af dem ratificerede internationale Arbejdskonventioner. Disse Aarsrapporter har allerede været Genstand for en forberedende Behandling af det i dette Øjemed særskilt nedsatte Udvalg af Sagkyndige.

Endvidere kan det nævnes, at Konferencen i Aar skal foretage Nyvalg af Arbejdsbureauets Styrelsesraad for de kommende 3 Aar.

Man venter, at det i Aar vil blive muligt endelig at gennemføre den Udvidelse af Styrelsesraadets Medlemstal som blev vedtaget allerede i 1922. Herved skulde Antallet af Styrelsesmedlemmer forøges fra 24 til 32 (16 Regeringsrepræsentanter, 8 Arbejdsgiverrepræsentanter og 8 Arbejderrepræsentanter). Denne Udvidelse er af særlig Interesse for de mindre Lande, som derigennem faar forøget Mulighed for at blive repræsenteret i Styrelsen. Naar den ikke hidtil har kunnet gennemføres i Praksis, skyldes det at det fornødne Antal Ratifikationer ikke har foreligget.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Vil Du bringe os nærmere Maalet.

Med det Maal vi har sat os gennem Agitationen — alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund — maa det staa klart for enhver, at det er 100 pCt. Organisation der tilsigtes.

Om det vil lykkes beror paa din Medvirken i det daglige Agitationsarbejde, der som et Led i den hele Landet omfattende Agitation er tilrettelagt paa de lokale Afdelingers Omraade, og som maa gøres saa effektiv som paa nogen Maade muligt.

Den bedste Form for Effektivitet opnaas derved, at

der i Forbindelse med den almindelige Agitation overalt paa Arbejdspladserne føres nøjagtig Kontrol ikke alene mellem de Arbejdere indbyrdes der til dagligt er beskæftiget, men tillige ogsaa med dem, der af en eller anden Aarsag kommer paa Arbejdsstedet, enten som Medhjælpere ved midlertidigt Arbejde eller som Mellemled ved Materialetilførsel.

Det er ikke faa Medlemmer der gennem Aarene er blevet indmeldt i vort Forbund som Følge af gennemført Kontrol. Denne Kendsgerning animerer i høj Grad til at være paapasselig og ikke lade sig hilde i Troen paa, at den, heldigvis i Almindelighed gældende Opfattelse af Pligt til at være organiseret, er raadende hos alle i fornødent Omfang, hvilket ingenlunde er Tilfældet, hvorfor den maa opfriskes og stimuleres.

Det gælder altsaa om at appellere til eventuelle Vedkommendes Kammeratskabs- og Solidaritetsfølelse paa en saadan Maade, at Trangen til at staa sammen med os andre udvikles. Saaledes maa Arbejdet i Agitationen opfattes af alle der har Interesse i at tage en Haand i med.

Husk at 100 Procent Organisation betyder — alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund. — Gør derfor din Indsats i Agitationen og gør det nu.

R—dt.

DAGENS EMNE:

GENERALFORSAMLINGEN DRØFTES PAA ARBEJDSPLADSEN

— Var Du med til Generalforsamlingen i sidste Uge?

— Nej, jeg var forhindret!

— Saa har Du altsaa heller ikke set den Afskrift af Regnskabet, som var fremlagt ved Generalforsamlingen.

— Jo, jeg har. Regnskabet har nemlig forud for Generalforsamlingen været fremlagt i Afskrift paa Afdelingens Kontor, og saa interesseret er jeg da i min Organisations Økonomi, at jeg holder mig a jour med Regnskabet.

— Det var vel ellers et ordentlig Beløb, Formanden og Sekretæren havde faaet udbetalt i Diæter for Deltagelse i Forhandlinger!

— Saa, syntes Du det?

— Ja, og saa har de ogsaa kørt i Bil paa Foreningens Regning!

— Det syntes jeg da ogsaa er rimeligt, det maa da paahvile Afdelingen at befordre sine Repræsentanter til og fra Møder, hvor de skal deltage i Forhandlinger i Medlemmernes Interesser.

— Aah, de kan vel køre paa Cykle ligesom os andre!

— Naturligvis kan de køre paa Cykle, men at vore Tillidsmænd skulde føle sig forpligtet til at rakke rundt paa Cykle med deres bedste Tøj paa i vort Arbejde, vil vist være lidt vel meget at forlange, navnlig naar Hensyn tages til den Løn, vi giver dem!

— Naa ja, maaske har Du Ret; men der er da det med Betalingen for Deltagelse i Forhandlingerne, jeg lagde Mærke til, at de 2 Mand havde modtaget 10 Kr.

for Mødet med Gnosserød Sogneraad, og det er da nærmest urimeligt.

— Saa har Du i hvert Fald læst forkert, jeg husker nemlig ganske tydeligt den Post, Du omtaler, men Beløbet er ikke alene Betaling for den Forhandling der førtes med Gnosserød Sogneraad, men tillige ogsaa for den Forhandling, der førtes med Idéløse Sogneraad, hvilket tydeligt var bemærket paa Regnskabet. Vi har altsaa betalt vore to Tillidsmænd 5 Kr. hver, for skal vi sige mindst 5 Timers Arbejde, hvilket Du sikkert ved nærmere Eftertanke ikke vil finde urimeligt.

— Ja, maaske har jeg paa dette Punkt ikke været opmærksom nok. Der var imidlertid en anden Post paa Regnskabet, som jeg tror, Du vil give mig Ret i er uforholdsmæssig stor, og det er altsaa Portoen.

— Portoen, hvad var der med den?

— Paa Regnskabet stod der opført et Beløb paa 25 Kroner for det forløbne Kvartal, og det Beløb er da meget større end tidligere, hvis der skal bruges saa meget hver Kvartal, bliver det jo 100 Kroner paa et Aar.

— Hør nu, Kammerat! Du trænger til at faa dit Syn paa Foreningens Arbejde lagt betydeligt om, det gælder for dig som for saa mange andre, din kritiske Sans er udviklet stærkt paa Bekostning af den logiske Sans. Du maa da kunne forstaa, at netop disse Punkter, som Du har kritiseret, er et Barometer der angiver en stigende Linie i vore Tillidsmænds Arbejde ogsaa til Gavn for dig selv. Tro endelig ikke, Porto er givet daarlig ud, der skjuler sig baade Henvendelser til Arbejdsgivere og Indberetninger til Hovedkontoret bag disse Tal, om hvis Resultater Beretningen vidner. Det drejer sig altsaa om at kunne drage Paralleller mellem Regnskabet og Beretningen. Tænk over dette i Fremtiden, forinden Du henfalder til ubillig Kritik.

R—dt.

STATSHUSMÆNDENES KONKURRENCE PAA ARBEJDSMARKEDET

Fra Lovgivningsmagtens Side er der forlængst gennem Vedtagelse af Love skabt Betingelser og Regler for Udstykning af Jord, saaledes at der derved er afgivet Grundlag for Imødegaaelse af den Arbejdsløshed, der maatte opstaa som Følge af mindre Beskæftigelse i Landbruget, og som tillige gennem Indvandring til Byerne medfører Fare for en stærk Konkurrence med Byernes Arbejdere om det almindeligt forefaldende Løsarbejde.

De saaledes vedtagne Love har navnlig taget Sigte paa Oprettelse af de saakaldte Husmandsbrug, paa hvilke der ikke alene skulde være Brug for Indehaverens fulde Arbejdskraft, men tillige skulde kunne skabes en Indtægt, der maatte anses for tilstrækkelig til Familiens Underhold.

Det har imidlertid vist sig, at en meget stor Part af Statshusmændene i Stedet for, som Forudsætningen var, udelukkende at beskæftige sig med Dyrkningen af den dem tildelte Jord, søger Arbejde paa det almindelige Arbejdsmarked og derved paafører de almindelige Løsarbejdere en meget ubehagelig Konkurrence.

Forsaavidt kan man dele de arbejdssøgende Statshusmænd i 2 Kategorier, en Del, der er saa velhavende, at de til Erstatning for den Arbejdskraft, som de — ved at paatage sig almindeligt Løsarbejde — unddrager deres egen Bedrift, har Raad til at antage fremmed Medhjælp, og en anden Del, som paa Grund af særlige økonomiske Vanskeligheder eller Ukendskab til Landbrug i Almindelighed ikke ser sig i Stand til at faa det til Forsørgelse af Familien nødvendige ud af Bedriften. I begge Tilfælde er de Forudsætninger, paa hvilke de med Tilskud fra Staten har faaet Bedrifterne overdraget, bristet, i det sidstnævnte Tilfælde endda paa en saadan Maade, at deres fortsatte Forbliven ved Statshusmandsbruget maa anses for at være ligefrem meningsløs.

Det skal nemlig slaas fast, at for en Statshusmand, der daglig skal arbejde paa sin Bedrift om Morgenen tidlig, forinden han tager paa sit erhvervede Løsarbejde, og efter dettes Ophør paany skal optage det om Morgenen forladte Arbejde i Hjemmet, kan et Husmandsbrug kun blive Vejen til saavel aandelig som materiel Fattigdom, en Udgang, hverken Vedkommende selv eller Samfundet kan være tjent med.

Naar dertil kommer, at saadanne Statshusmænd som Regel udfører det paagældende Løsarbejde til under tarifmæssig Betaling, bliver den Konkurrence, som de paafører Løsarbejderne, af illoyal Karakter, og da Statshusmanden tillige er uorganiseret, bliver han tilmed et glimrende Udbytningsobjekt for Amt- og Kommunalinstitutioner, der spekulerer i et lavere Lønniveau.

Her foreligger utvivlsomt et Spørgsmaal af uhyre samfundsmæssig Betydning, hvis Løsning er paakrævet i allerhøjeste Grad.

R—dt.

FRIKONTINGENTER

Ved Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v. blev der ved Bestemmelse i § 19, Stk. 3 indført et i Arbejdsløshedslovgivningen nyt Princip, idet der fastsattes, at Medlemsret i Arbejdsløshedskassen bevares uden Medlemsbidrag i 3 Maaneder, efter at den arbejdsløses Understøttelsesmuligheder gennem Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse er udtømt, saafremt vedkommende fortsat er arbejdsløs.

I Anledning af denne Lovbestemmelse har Direktoratet efter forudgaaende Forhandling med Arbejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikring givet følgende Vejledning med Hensyn til Bestemmelsens Forstaaelse i Praksis:

En Arbejdsløshedskasse, der har oprettet Fortsættelseskasse, er berettiget og forpligtet til at give Kontingentfritagelse i indtil 3 Maaneder (13 Uger) til arbejdsløse afkontrollerede Medlemmer, hvis Understøttelsesmuligheder i Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse er udtømt, d.v.s.

1) Medlemmer (herunder Udlærlinge), der har opbrugt det aarlige Maksimum i saavel Arbejdsløshedskasse som Fortsættelseskasse.
2) Medlemmer, der har opbrugt det aarlige Maksimum i Arbejdsløshedskassen, men som afskæres fra at opbruge Maksimum i Fortsættelseskassen paa Grund af, at denne endnu ikke er aabnet eller midlertidig er lukket for Udbetaling af Understøttelse.
3) Medlemmer, der har opbrugt det 3—4-aarige Maksimum i saavel Arbejdsløshedskasse som Fortsættelseskasse eller alene i Arbejdsløshedskassen, jfr. under Pkt. 2.
4) Medlemmer, hvis Understøttelse er ophørt i Henhold til Lovens § 15, Stk. 4 (10 Maaneders Bestemmelsen).
5) Medlemmer, hvis Understøttelse er ophørt i Henhold til Lovens § 15, Stk. 5 (26—39 Ugers Arbejde indenfor 3—4 Aar).
6) Medlemmer, hvis Understøttelse er ophørt i Henhold til særlig Vedtægtsbestemmelse om Arbejde af en vis Varighed.
7) Medlemmer, hvis Understøttelse er ophørt som Følge af, at Kassen ikke udbetaler Understøttelse hele Aaret.

Kontingentfritagelsen kan derimod ikke tilstaas:

1) Medlemmer med under 1 Aars Medlemsret bortset fra Udlærlinge.
2) Medlemmer med mindst 1 Aars Medlemsret, der paa Grund af særlig Vedtægtsbestemmelse med Hensyn til Arbejde af en vis Varighed endnu ikke er indtraadt i Understøttelsesretten.
3) Medlemmer, der efter at være overgaaet fra bidragydende til nydende Medlemmer endnu ikke har opnaaet Adgang til Understøttelse.
4) Medlemmer, der omfattes af Bestemmelserne i Lovens § 17.
5) Medlemmer, der paa Grund af Forseelser mod Kassen er sat i Karantæne med Hensyn til Understøttelsesret.
6) Kursusdeltagere, der oppebærer Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden.
7) Korttidsarbejdere.

Kontingentfritagelse for 3 Maaneder (13 Uger) gives kun een Gang i n d e n f o r e t R e g n s k a b s a a r. Et Medlem, der indenfor et Regnskabsaar har udnyttet Bestemmelsen fuldtud, er berettiget til gentagen Fritagelse i et n y t Regnskabsaar uden Hensyn til, om han siden foregaaende Udnyttelse af Fritagelsen har gennemgaaet en Understøttelsesperiode og derefter atter har udtømt Understøttelsesmulighederne. Iøvrigt praktiseres Bestemmelsen i Kasser med Ugekontingent saaledes, at 5 afkontrollerede og understøttelsesløse Dage indenfor et Tidsrum af en Uge, d. v. s. 7 sammenhængende Dage, giver Adgang til 1 Uges Frikontingent, medens Ordningen i Kasser med Maanedskontingent er saaledes, at 20 afkontrollerede understøttelsesløse Dage indenfor et Tidsrum af 1 Maaned (30 Dage) giver en Maaneds Frikontingent.

J o h a n n e s N i e l s e n.

BAGVASKELSER

OVERFOR KVÆKERNE OG DEN FAGLIGE INTERNATIONALE

Kommunisterne fortsætter deres gennem mange Aar anvendte Bagvaskelsesmetoder overfor deres politiske Modstandere. Det sidste nye Objekt for deres Bagvaskelseskampagne er Solidaritetsaktionen til Hjælp for de østrigske Arbejdere. I deres officielle Meddelelser har de fremsat følgende Udtalelse: „Matteotti-Fondet understøtter Arbejdermoderne. Det er en uomstødelig Kendsgerning, at 25 % af de af Den faglige internationale Central indsamlede Pengemidler til Hjælp for Februaropstandens Ofre, hvilke Pengemidler fordeles gennem Kvæker-Organisationerne, er blevet udleveret til Dollfuss-Fondet.“ I en anden Meddelelse hedder det: „Amsterdams faglige Internationale udleverer Arbejdernes Penge til Dollfuss“.

Begge Meddelelser er bevidste Løgne. Man maa imidlertid sige til sig selv: Hvilke Formaal skal disse Løgne egentlig tjene? Er det kommunistiske Had til de frie Fagforeninger og til de socialistiske Arbejdere saa stærkt, at man endog i første Linie tilføjer de østrigske Arbejdere, som man foregiver at hjælpe, den haardeste moralske og materielle Skade, ene og alene fordi man her har en overordentlig gunstig Lejlighed til overfor de saakaldte Reformister at gennemføre en ganske vist lovende, men dog smudsig Manøvre? Lovende er den, forsaavidt som de formener, at det i Øjeblikket af Hensyn til de østrigske Arbejderes Interesser er os umuligt at fremkomme med det uimodsigelige Modbevis overfor disse Bagvaskelser. Sandsynligt er det ogsaa, at man

med denne Manøvre tilsigter at bringe endnu mere Forvirring ind i de hidtil resultatløse Forsøg paa at samle de vesteuropæiske Arbejdere.

Det af Den faglige internationale Central administrerede Fond — det drejer sig her ikke om Matteotti-Fondet, saaledes som de kommunistiske Meldinger fejlagtigt beretter — har indtil nu uddelt over 4 Millioner franske Francs i Østrig. Hjælpeaktionen har arbejdet paa en saa blændende Maade, at allerede ganske faa Dage efter Kampens Afslutning fik 2500 Familier — og nogle Uger senere endog over 7500 — udbetalt Understøttelse.

Udover den Million Schilling, som den russiske Regering havde stillet til Raadighed for Den røde Hjælp til Understøttelse (d. v. s. Propagandaformaal) i Østrig, er det ikke lykkedes Kommunisterne at indsamle Bidrag af nogen Betydning i de vesteuropæiske Lande, fordi de store Masser ikke har nogen som helst Tillid til dem, naar det drejer sig om den Slags Arbejde. Det skal i Forbigaaende omtales her, at de til Den faglige Internationales Fond indsamlede Pengebeløb lige til den sidste Øre uden noget som helst Fradrag til Administrations- eller Diætudgifter er blevet fordelt blandt de vedrørende Familier, der skulde hjælpes, i Modsætning til, hvad der har været Tilfældet med Den røde Hjælp, der i visse Tilfælde har anvendt helt op til 50 % af de indsamlede Beløb til Administrationsudgifter.

I den anden Meddelelse forsøger man med Hensigt at fremkalde Forvirring mellem en enkelt international Organisation og alle de til Den internationale faglige Central knyttede Fagforbund, blot fordi man vil prøve paa at give det Udseende af, at førstnævnte Organisation er en Svækling, for hvis Forræderi den faglige Central skal være ansvarlig.

I denne Forbindelse maa vi nedlægge Protest imod den Meddelelse, der er fremkommet fra officiel Side i Wien, og hvori det meddeles, at det er lykkedes det økonomiske Politi i Forstaaelse med de tidligere Funktionærer i Metal- og Bjergværksarbejderforbundet, de udenlandske Bankforbindelser og Den internationale faglige Central at faa tilbageleveret fem Millioner Schilling af Forbundets, der før Februarbegivenhederne var blevet anbragt i Udlandet.

Aldrig har de haft Føling med Den internationale faglige Central !

Aldrig vilde Den internationale faglige Central udlevere den Slags Fagforeningsmidler — hvis de overhovedet var i vor Varetægt!

Aldrig vilde den anbefale eller anerkende den Slags Tilbageleveringer af Penge; men vilde tværtimod paa det skarpeste fordømme en saadan Fremgangsmaade!

Gennem denne formelle og utvetydige Erklæring er vel enhver Uklarhed og enhver Tvivl om Den internationale faglige Centrals regulære og uangribelige Holdning udryddet.

W. Schevenels,
Generalsekretær for Den internationale faglige Central.

Fredens rigdt

Budene Kbh. Firmaet Knud Petersen: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn Kr. 48,00 (var Kr. 35,00 à 45,00). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: Paa Søgnedage 125 Øre pr. Time. Paa Søn- og Helligdage 200 Øre pr. Time. Bude, der er ansatte før 1. Februar, erholder 6 Dages Sommerferie mellem 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes mod Forevisning af Lægeattest fuld Løn i 4 Uger. Budene skal i en anerkendt Sygekasse være sikret en Sygehjælp af Kr. 3,00 pr. Dag, som kan fradrages Ugelønnen. Under Ulykkestilfælde erholdes i 4 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag i 9 Uger. Uniform udleveres samt Regnslag eller Regnfrakke til Brug i daarligt Vejr. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Februar.

Budene Kbh. Firma H. I. Hansen & Co.: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Ugeløn for Bude over 21 Aar Kr. 42,00 (var 3 Mand Kr. 39,50 og 1 Mand Kr. 42,00). Bude under 18 Aar Kr. 30,00, fra 18—21 Aar Kr. 39,50. Arbejdstid 8 Timer (var 57 Timer ugentlig). Overarbejde: 120 Øre pr. Time, Søn- og Helligdage 200 Øre pr. Time. Med Hensyn til Ferie, Løn under Sygdom og Tilskadekomst, Uniform, Gensidig Opsigelsesfrist m. m. er Bestemmelsen enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i ovenstaaende Overenskomst. Gælder til en 1. Marts.

Budene Kbh., Firmaet „Hector": Afdelingen fremsender Genpart af en den 7. September 1931 afsluttet Overenskomst, som Afdelingen ikke før har været i Besiddelse af. Den vedrører 5 Mand. Nuværende Ugeløn Kr. 44,00, fra 21—24 Aar Kr. 48,00 og over 24 Aar Kr. 50,50. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 126 Øre pr. Time. Det er en Forudsætning for Overenskomstens Indgaaelse, at Budene fortsat beholder de 6 Timers Morgenarbejde om Ugen, som aflønnes med 126 Øre pr. Time, der udbetales hver den 1ste i Maaneden. Alt andet Overarbejde i Ugens Løb betales sammen med Ugelønnen. Hvad angaar de øvrige Bestemmelser henvises til Overenskomsten af 6. Januar 1920 med Bilag af 1. November 1927. Gælder til en 1. April.

Randers J. Randers Kirkegaardsudvalg for Randers Kirkegaarde: Overenskomst oprettet. Timeløn 128 Øre. Arbejdstid 8 à 7 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, derefter til Kl. 20 50 %. Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde 100 % Tillæg. For Tilkastning af Grave paa Søn- og Helligdage tilsiges 2 Mand til hver Grav, der herfor erholder Kr. 6,40. Til Børnegrave (Børn under 7 Aar) tilsiges 1 Mand. De paa fast Ugeløn, Kr. 68,00, ansatte Arbejdere, som tilsiges til at lede Begravelser paa Søn- og Helligdage, erholder et Vederlag af 2 Kr. for hver Begravelse. Arbejderne er pligtige at deltage i alt forefaldende Arbejde. Arbejdere, der har været beskæftiget i 200 Dage i 12 paa hinanden følgende Maaneder, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder de paa fast Ugeløn, Kr. 68,00, ansatte Arbejdere en Sygehjælp beregnet efter Kr. 40,00 pr. Uge, dog ikke udover 13 Uger indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder. Ugen regnes til 7 Dage. For Sygdom under 4 Dages Varighed træder Sygehjælpen ikke i Kraft. Timelønnede Arbejdere, der indenfor 12 paa hinanden følgende Maaneder har været beskæftiget 200 Dage paa Kirkegaardene og hvor Sygdom indtræder medens de beskæftiges paa Kirkegaardene, erholder Kr. 3,00 pr. Dag i samme Periode og paa samme Betingelser som de ugelønnede Arbejdere. For Arbejdere, der har været beskæftiget mindst een Maaned, er den gensidige Opsigelsesfrist 8 Dage. Arbejderne skal være Medlem af en anerkendt Sygekasse og under Sygdom forevise Kontrolseddel attesteret af Lægen. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Ringsted. Murermester A. Jensen: Afdelingen indberetter den 11. Marts, at den har afsluttet Overenskomst med Mesteren, i hvilken Mesteren er indgaaet paa at underkaste sig Overenskomsten mellem Centralforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund med tilhørende Regler for Behandling af faglig Strid.

Isoleringsarbejderne, København. Firma Storm Hansen & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for visse Isoleringsarbejder udført i Kødbyen. Disse er:

1) Firmaet nægter at betale for Udfyldning af Ventiler.
2) For Kapper paa dobbelte Rørbærere vil Firmaet betale som for 1 Stk. Afdelingen har krævet Betaling som for 2 Stk.
3) Firmaet nægter at betale det samme for Rørmaal som for Ventiler.

Afdelingen oplyser, at de her omhandlede Arbejder tidligere er udført for Medlemmer af Isoleringsfabrikantforeningen og er blevet betalt saaledes, som Afdelingen har krævet det, men Firmaet er Medlem af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning.

Ved Mæglingsmødet den 22. December opnaaedes Enighed om, at Kapper paa dobbelte Rørbærere skal betales som 2 enkelte Kapper og at Priskurantens § 7 indeholder Afgørelse af Spørgsmaalet om Betalingen for Rørmaal.

Spørgsmaalet om Betalingen for Udfyldning af Ventiler behandledes derefter paa et Timandsmøde uden Resultat, hvorefter det indankedes for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 14. Marts afsagde følgende Kendelse:

„At der for Udførelsen af den i Sagen omhandlede Udfyldning skal ydes Betaling som for Anbringelse af Lag efter Overenskomstens § 15, dog at Udfyldningen, uanset hvorledes den er udført, kun regnes for e e t Lag".

Aarhus A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de af dens Medlemmer, der er beskæftiget med Sporlægning paa Banestrækningen Aarhus—Laurberg, hvortil anvendes Sportype 5 C og Bøgesveller Type I ikke kan tjene Timelønnen efter den gældende Akkordpris. Aarsagen hertil er Svelletypen, samt der anvendes et forøget Antal Bolte og Skruer. Desuden fradrages der 15 % for Brug af Luftkompresser ved Boring af Huller imod tidligere 10 % Fradrag og endvidere forlanges det, at Svellerne skal dyppes i Tjære. Ved en Forhandling den 16. Marts enedes man om, at Akkordprisen for Lægning af Spor Type V C forhøjes til 125 Øre pr. l. m, naar Bøgesveller af Type I anvendes. For Type V C med Fyrresveller og Type V C med Bøgesveller fradrages 15 % af Lægningsprisen, hvis Svelleskruemaskine stilles til Arbejdernes Raadighed. Forhøjelsen har for Aarhus Vedkommende tilbagevirkende Kraft fra 14. Februar d. A., og fra 16. Marts er den gældende for samtlige andre Arbejdspladser under 5. Anlægsdistrikt.

Brabrand. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af Akkordpris for Udførelsen af et Sporforstærkningsarbejde paa Strækningen Brabrand—Mundelstrup (3540 l. m). Afdelingen har forhandlet med Overbanemesteren og Baneingeniøren, uden at Enighed har kunnet opnaas. Ved Mødet den 16. Marts opnaaedes Enighed om en samlet Akkordpris af 332 Øre pr. l. m plus 133 Øre som Tillæg for Toggang = 465 Øre plus Timelønstillæg (5 %) 23 Øre. Tilsammen 488 Øre pr. løbende Meter.

Bloustrød. Entreprenørfirma Hoffmann & Sønner: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der for Statsbanerne udfører Jordarbejde ved Dobbeltsporet Birkerød—Lillerød, har nægtet at afregne de hos det ved nævnte Arbejde beskæftigede Arbejdere i H. t. den for Arbejde i Nordsjællands 1. Zone gældende Timeløn — 134 Øre, men kun vil aflønne med den for 2. Zone gældende Timeløn — 111 Øre.

Da Enighed ikke kunde tilvejebringes ved Mæglingsmødet, indankedes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand i sin Kendelse af 7. April bestemte, at den Strækning af Banen mellem Birkerød og Lillerød, hvor det Arbejde foregaar, som Firmaet Hoffmann & Sønner har i Entreprise, maa anses for at ligge indenfor 1. Zone og betales derefter.

Bylderup Bov. De danske Statsbaner: Overenskomst oprettet med De danske Statsbaners 2. Distrikt om Betalingen for Indlægning af 3-hullede større Underlagsplader paa alle Mellemsveller paa en Del af Strækningen Jejsing—Bylderup Bov og samtidig Omspigring af Sporet og Retning af Underlagspladerne i Stødene.

Der foretages fornøden Udhugning i Svellerne og de afhuggede Flader stryges med Imprægneringsvædske tillige med Undersiden af de nye Underlagsplader. Der anbringes andre Svelleskruer. Svellerne pløkkes. Betalingen er fastsat til 66 Øre pr. løbende Meter Skinne.

Esbjerg. Esbjerg Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved Mæglingsmøde, som er foranlediget afholdt i Anledning af, at 2 Mand, der de sidste 3 Aar har været beskæftiget som Løsarbejdere og derved har opnaaet en Anciennitet efter hvilken Kommunen (Udvalget for Gader og Veje) har lovet at antage og afskedige Løsarbejdere, ikke desto mindre er blevet forbigaaet ved Antagelse af Arbejdere nu i Foraaret. De 2 Mand har henvendt sig til Vejassistenten for at blive genantagne, men fik af ham det Svar, at de ikke i Fremtiden vilde faa Arbejde hos Kommunen. Afdelingen har derefter forhandlet med Udvalget for Gader og Veje, men uden Resultat. Ved Mæglingsmødet den 12. April indgik Kommunen paa at genantage de 2 Mand, saasnart der bliver Brug for flere Folk, hvilket antageligt vilde ske i Løbet af 14 Dage.

Esbjerg. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at foranledige, at nogle af dens Medlemmer, der i flere Aar har arbejdet som Ekstraarbejdere, men som sidste Aar ikke har arbejdet de 2080 Timer, der giver Berettigelse til Ferie, alligevel bliver tilkendt Ferie, da Aarsagen til at de ikke opnaaede 2080 Arbejdstimer var, at de kun arbejdede 5 Dage om Ugen for at undgaa, at nogle af deres yngre Kammerater ellers var blevet afskediget.

Efter at Forbundet havde henstillet til Generaldirektoratet under disse Forhold at tilkende de paagældende Ekstraarbejdere Ferie, meddelte dette den 20. Marts, at man i Betragtning af de ganske særlige Forhold har ment undtagelsesvis at kunne gaa med til at yde 3 nærmere navngivne Hjælpearbejdere, der alle vilde have mindst 2080 Arbejdstimer i Ferieaaret, hvis den nævnte Indskrænkning i Arbejdstiden ikke havde fundet Sted, erholder 5 Dages Ferie med Løn i indeværende Ferieaar.

Glostrup. Entreprenørfirma Wright, Thomsen & Kier: Overenskomst oprettet om Betaling for Arbejdet ved Anlæget af den nye Køge Landevej. Akkordpriser fastsat for Arbejdet ved Belægning af Fortovsmakadam og for ekstra Grusning, for Læsning af løsnet Makadamiseringsmateriale, for Opgravning og Tilfyldning af Drænledninger.

Kloakarbejdet og Sætning af Brønd betales i H. t. Priskurantens § 5 henholdsvis 4—7 og 12 og § 8. Hvor Klistring forlanges udført med Tjære, Grus og Cement betales et Tillæg af 50 % til Lægningsprisen. Dog udføres en nærmere fastsat Del af Kloakarbejdet i Timeløn eller Akkord efter Aftale.

Afstivningsarbejdet og andet Arbejde, dog ikke Lægning af Betonvejen, der betales i H. t. Aftalerne af 1932 og 1933, udføres i Timeløn, 111 Øre.

Brolægningsarbejdet udføres af Entreprenørfirma Holm & Co. ved dette Firmas Arbejdere.

Helsingør A. Murermester G. Christiansen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at betale 45% af Svendenes Fortjeneste for ved et Byggearbejde at tilberede og tilbringe Mørtel til Indmuring af Ankere, Dragere, Bjælkeplader m. v.

Ved et Mæglingsmøde den 11. April enedes man om, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 15,00.

Helsingør A. Murermester Jørgen Nielsen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Klage fra Afdelingen over, at Mesteren nægter at betale Nedbrydningstillæg for Nedbrydning af en Ejendom paa Strandvejen.

Mesteren indgik paa at betale det krævede Tillæg.

Helsingør A. Murermester G. Christiansen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Klage fra Afdelingen over, at Me-

steren nægter at betale 2,6 Øre i Henhold til Overenskomstens § 5, Stk. 5, for 25 cm Sokkelhøjde under Jordlinien. Der forelaa Opgørelse fra flere Bygninger, hvor Mesteren havde nægtet at betale Tillæg.

Mesteren indgik paa at betale, som Afdelingen havde krævet.

Helsingør A. Murermester Johannes Petersen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Klage fra Afdelingen over, at Mesteren nægter at betale 3,6 Øre pr m² for Udgravning af 257 m² Indskudsler, som 2 af dens Medlemmer, der opbar Indskudsler i en Bygning paa Peter Skramsvej, udgravede og hentede i en tidligere paa Grunden opfyldt Sænkning i Terrænet.

Mesteren indgik paa at betale de paa Akkordopgørelsen anførte 3,6 Øre pr. m².

Helsingør A. Murermester Albert Christensen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes Klage fra Afdelingen over, at Mesteren nægter at betale 45% af Svendenes Fortjeneste for Oplægning og Indmuring af Jern, Dragere og Bjælkeplader o. s. v.

Mesteren indgik paa til fuld Afgørelse at betale Kr. 15,00.

Helsingør A. Murermester Albert Christensen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Klage fra Afdelingen over, at Mesteren nægter at betale 45% af Svendenes Fortjeneste til nogle Medlemmer, der ved et Byggeforetagende har tillavet og tilbragt Materialer til Svende, der arbejdede paa Pudslag.

Mesteren indgik paa at betale i Henhold til Overenskomsten med 16 Øre pr. m².

Helsingør A. Murermester Jørgen Nielsen: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en Klage fra Afdelingen over, at Mesteren for Arbejde ved Opstilling af Forskalling til en Garage i Forbindelse med W.C. og Baderum nægter at betale det i Overenskomsten fastsatte Tillæg for smaa Rum af 100%.

Mesteren indgik paa at betale Tillæget for W.C. og Baderummet men derimod ikke for Garagen.

Græsted. Entreprenør Viggo Andersen, Gilleleje: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har haft et Kabelarbejde for Københavns Telefon Aktieselskab i Entreprice, har nægtet at udbetale et Overskud paa Kr. 727,99, som de Arbejdere, der har udført Arbejdet, har tilgode. Arbejderne har udregnet deres Fortjeneste i Henhold til Entreprenør-Landsoverenskomsten, medens Entreprenøren vil afregne paa samme Maade, som en Entreprenør fra Vordingborg tidligere har betalt for samme Art Arbejde.

Ved en Forhandling den 5. April ordnedes Sagen ved, at Entreprenøren til fuld Afgørelse betaler et Overskud paa Kr. 572,36. Der kan af Beløbet fradrages Kr. 65,00, som Entreprenøren har udbetalt i Forskud.

Korsør. Murermestrene Andersen & Svarre: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mestrene nægter at godkende Opgørelsen over en Murakkord, hvoraf de 7000 Sten er medgaaet til Skillerum. Arbejderne har paaført Opgørelsen en Pris af 993 Øre pr. 1000 Sten, men Mesteren nægter at betale 116 Øre i Henhold til § 5, Stk. a, Pkt. 18, og 40 Øre i Henhold til § 5, Stk. c, Pkt. 2.

Ved et Mæglingsmøde den 7. April opnaaedes Enighed om, at Firmaet betaler det paa Opgørelsen anførte Beløb Kr. 8,12 for Aftagning af Sten. Betalingen for Opbæring af Vand til Hegnsmuren, Kr. 2,40, frafaldtes.

Nørre Aaby. Murermester F. Petersen, Ejby: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde i Anledning af, at Mesteren, der har opført 2 Ejendomme i Ejby, nægter at afregne i Henhold til den af Arbejderne udarbejdede Opgørelse.

Ved et Mæglingsmøde den 27. Marts indgik Mesteren paa at betale, som af Afdelingen krævet.

Nørre Aaby. Murermester P. Larsen, Aagerup Mark: Ved samme Mæglingsmøde behandledes en gammel Sag i Anledning af, at Mesteren sidste Sommer havde aflønnet en Landarbejder — der havde været beskæftiget hos ham som Murarbejdsmand, med en Dagløn af Kr. 6,00.

Man enedes om, at Mesteren betaler Kr. 150,00 til Afdelingen. Af disse betales Kr. 50,00 straks og Resten til Terminen.

Løsning. Smedemester Jens Elkjær: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har et Rørledningsarbejde i Løsning By i Hovedentreprise, men har udliciteret Opgravnings- og Tilfyldningsarbejdet til **Entreprenør Hans Jensen, der er Formand for Landarbejderforbundets lokale Afdeling** for en Betaling af 105 Øre pr. løbende Meter, uagtet Renden skal graves 130 cm dyb og 50 cm bred. Entreprenøren har paabegyndt Arbejdet med Medlemmer af Landarbejderforbundet, der kun kan tjene 75 Øre i Timen i Akkord. Afdelingen har officielt blokeret Arbejdet for deres Medlemmers Vedkommende.

Forbundet klagede til Landarbejderforbundet over dets Medlemmers Indblanding i Arbejde paa dette Omraade, men dette besvarede ikke Henvendelsen til det.

Efter en længere Korrespondance med Afdelingen om, hvorledes dens Stilling under dette Forhold skulde være, meddelte denne den 17. Marts, at Sagen er i Orden, idet Entreprenøren ved Forhandling er indgaaet paa at betale en Timeløn af 105 Øre. Blokaden er herefter hævet, og Afdelingens Medlemmer er gaaet i Arbejde.

Ranum. Entreprenør Andreas Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der er Medlem af Afdelingen og som har paataget sig at udføre et Afvandingsarbejde i Lyngholm Mose for nogle Lodsejere, der har søgt Grundforbedringslaan, aflønner Arbejderne dels med en Timeløn af 70 Øre og dels med en Akkordpris af 40 Øre pr. m³ Jord der flyttes. Da det viste sig umuligt at komme til Enighed om en højere Betaling ved Forhandling med Entreprenøren alene, deltog Sogneraadet i et Møde, ved hvilket man enedes om, at der skulde udbetales 70 Øre pr. Time og derudover skulde Entreprenøren deponere 10 Øre pr. Arbejdstime hos Sogneraadet, indtil Lønforholdet med Forbundets Bistand bliver ordnet. Entreprenøren har desuden afskediget et af Afdelingens Medlemmer og beholdt de uorganiserede Arbejdere i Arbejde.

Den 12. Marts indberetter Forbundets Repræsentant, der deltog i Mødet, at man ved en Forhandling er enedes om: 1) Den afskedigede Tillidsmand antages straks. 2) En uorganiseret Arbejder skal enten indmelde sig i Afdelingen eller forlade Arbejdet. 3) 6 af Arbejderne, der arbejder ved Tørvemaskine, aflønnes med 100 Øre pr. Time. 4) Akkord indføres ved lokal Forhandling, saasnart Hovedledningen er ført saa langt fra, at Vandet kan sænkes.

Rønne. Rahbekkeværket: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Arbejderne, der udfører Aflæsning af Sten til den ny Fabriksbygning er aflønnet med Værkets Timeløn — 88 Øre. 2) at Læsning af Forskalningsmateriale til Bortkørsel ligeledes er aflønnet med 88 Øre pr. Time, og 3) at Jordarbejdet kun er betalt med en Timeløn af 105 Øre.

Ved Forhandling den 9. Marts med Fabrikens Direktør enedes man om: Ad 1: at Modtagelsen af Sten betales med en Timeløn af 105 Øre med tilbagevirkende Kraft fra den 30. Januar. Ad 2: at der for Losning af Forskalningsmaterialer betales 105 Øre pr. Time, naar disse igen skal benyttes til Bygningsbrug, og Fabrikens Timeløn, naar de køres til Brændebunken. Ad 3: For Jordarbejdet betales 105 Øre i Timen.

Stenderup. Stenderup Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Ordningen af Løn- og Arbejdsforholdene i en Stengrav, Kommunen har lejet i Løsning Kommune.

Den 6. April indberetter Forbundets Repræsentant, der har deltaget i en Forhandling med Sogneraadet om Sagen, at de Priser, der betales for Arbejdet, er fuldt paa Højde med, hvad Løsning Afdelings Medlemmer faar betalt for tilsvarende Arbejde. Sagen er i Orden, idet et af Afdelingens Medlemmer leder Arbejdet og et socialdemokratisk Sogneraadsmedlem foretager Opmaaling af Materialerne og forestaar Lønudbetalingen.

Thorsager. Thorsager—Bregnet Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Ordning af Lønforholdene, da

der hidtil er arbejdet efter nogle af Sogneraadet alene fastsatte Priser.

Ved en Forhandling den 9. Marts enedes man om følgende Akkordpriser:

For Grusharpning betales Kr. 2,30 pr. m³ (tidligere Kr. 14,00 pr. Favn). For Skærveslagning betales Kr. 4,60 pr. m³ (tidligere Kr. 28,00 til 30.00 pr. Favn). Akkordprisen for Frasortering af Sten, Flint og Granit for sig, fastsættes til Kr. 1,65 pr. m³.

Bramminge. Bramminge Teglværk: Overenskomsten af 1933 fornyet og renskrevet. 22 Mand. Timeløn uforandret 88 Øre. Brændere uforandret Kr. 44,00 pr. Uge. Bestemmelserne om Haandstrygning udgik. Akkordpriserne for Levering af Ler fra Lergraven, Fratrilning fra Maskinen samt for at sætte Sten paa Bør eller Elevator forhøjedes med 2 %. Betalingen paa Valsepladsen (til 2 Mand) forhøjedes ligeledes med 2 %. Alle øvrige Bestemmelser uforandret. Gælder til 1. Januar 1935.

Give og Blaahøj. Akts. De jyske Kultørvfabriker, Blaahøj: Overenskomsten fornyet og renskrevet. Timeløn uforandret 90 Øre. Bestemmelsen angaaende Landbrugs- og Kultuneringsarbejder blev strøget af Overenskomsten. Alle andre Bestemmelser uforandret. Vedrører 100 Mand. Gælder for Sæsonen 1934.

Haderslev A. Haderslev Dampteglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarb. 1' Time 25 %, 2' Time 33 %, 3' Time 50 %, derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Akkordprisen fastsat for Arbejde i Lergraven, Fabrikation paa Maskine samt Arbejde ved Ovnen. Rømningsarbejdet udføres i Timeløn. Arbejderne er ulykkesforsikrede ogsaa for de første 14 Dage med en Dagpenge af Kr. 3,00. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1. Maj 1935.

Hammershøj. Aarup Teglværk: Overenskomst oprettet. Timeløn 88 Øre. For Stenstrygning, fuld Kraft, betales 64 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand, for halv Kraft 112 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand. Rankning 125 Øre pr. 1000 Sten, Indsætning i Ovn 130 Øre pr. 1000 Sten, Udtagning af Ovn 135 Øre pr. 1000 Sten. Brændere Kr. 43,00 pr. Uge plus 20 Øre for Læsning. Iøvrigt gælder Bestemmelserne i den tidligere Overenskomst. Gælder til 1. April 1935. Vedrører 10 Mand.

Kalundborg. Ubberup Teglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn 93 Øre. Brændere Kr. 48,00. Arbejdstid 8 Timer. Akkordprisen fastsat for Maskinstrygning af Sten. For Smøring af Maskine og Renholdelse af Afskærebord erholder Afskærerne Kr. 3,00 ekstra pr. Uge. Endvidere Akkordpriser for Indsætning og Udtagning af Sten i Ovnen, Klampning, Rankning og Afrømning af Jord i Lergraven. Gælder til 26. April 1935 uden Opsigelse.

Ringsted. Sigersted Teglværk: Overenskomsten af 1. April 1931 fornyet uændret for 1 Aar til 1' April 1935. Vedrører 22 Mand.

Skærbæk. Vinum Teglværk: Overenskomst oprettet. 9 Mand. Timeløn 87 Øre. Brændere Kr. 45,60. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %, derudover 100 %. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 100 % Tillæg. Akkordpriser fastsatte for Strygning paa Maskine af Mur- og Hvælvingsten, Rør og Bjælkesten (Lergravning er indbefattet i Akkordpriserne), Rankning, Ind- og Udtagning af Sten i Ovnen, Stenskilning samt Haandstrygning af Sten. Maskinskade, der medfører Standsning paa over 1 Time, betales med Timeløn, eller Arbejderne henvises til andet Arbejde. Der indføres 2 Holdsdrift fra Kl. 4 Morgen til Kl. 9 Aften med ½ Times Spisetid pr. Vagt, indtil Laden og Ovnen er fulde. Herfor gives et Tillæg af 5 % til de fastsatte Akkordpriser. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges, og der vælges en Tillidsmand paa Pladsen jvfr. Regler for Tillidsmænd. Gælder til 1' April 1935.

Sønder Omme. Sønder Omme Teglværk: Overenskomst oprettet. 22 Mand. Timeløn 86 Øre. Brændere Kr. 47,00 pr. Uge. Arbejdstiden maa højst være 48 Timer ugentlig. Akkordprisen for Arbejdet i Lergraven reduceres med 2,3 %, men Arbejdernes Antal forøges fra 3 til 4 Mand. Akkordprisen for Maskinstrygning reduceres ligeledes med 2,3 %, for Rankning og Klampning med 4 % for den øverste Halvdel og 4,4 % for den nederste Halvdel af Ovnen og for Indsætning og Udtagning af Sten i Ovnen med 4,3 %. Alle øvrige Bestemmelser i den tidligere Overenskomst forblev uforandrede. Gælder til en 1' April. Afdelingen indberetter, at Arbejderne efter de nu reducerede Priser kan tjene 10 Kr. om Dagen.

Thisted. Helligsø Teglværk: Overenskomst oprettet. 18 Mand. Timeløn 86 Øre. Brændere Kr. 42,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %,derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Akkordpriser fastsat for Lergravfolkene, Møllepassere, Afskærere, Fratagere og Trillere samt for Rankning, Klampning og Skilning af Sten. Overarbejdet, Haandstrygning og Stenlæsning, hvorved de hidtil gældende Akkordpriser forhøjedes med 20—25 %. Hvis Arbejderne arbejder paa Timeløn ved den almindelige Produktion af Sten og Rør m. v., betales herfor et Akkordafsavnstillæg paa 25 % af den fastsatte Timeløn. Arbejderne skal være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse samt af en Arbejdsløshedskasse; de er ulykkesforsikrede i Henhold til Loven og erholder de første 13 Uger en Dagpenge af 4 Kr. mod at der fradrages 1 % af den tjente Løn. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til 1' Februar.

Thisted. Udby Teglværk: Overenskomst oprettet. 18 Mand. Timeløn 86 Øre. Brændere Kr. 40,00 pr. Uge plus fri Husly. Arbejdstid 8 Timer. Overarb.: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %, derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. De fastsatte Akkordpriser er af samme Størrelse som paa Helligsø Teglværk med Undtagelse af Akkordpriserne for Møllemanden ved Maskinstrygning, der er 1 Øre lavere pr. 1000 Sten (12½ %) og for Rankning af Sten, der er 10 Øre lavere pr. 1000 Sten (7 %). De hidtil gældende Akkordpriser forhøjedes med 20—25 %. Iøvrigt samtlige andre Bestemmelser enslydende med Bestemmelserne i Helligsø-Teglværks Overenskomsten. Gælder til en 1' Februar.

Øse Nordenskov. Haltrup Teglværk: Overenskomst oprettet. 16—19 Mand. Timeløn 86 Øre (var 70 Øre). Brændere Kr. 40,00 pr. Uge plus mindst 200 Øre. Arbejdstid 8 Timer (56½ pr. Uge), dog kan Arbejdstiden om Sommeren være 9 Timer daglig, mod at Vinterarbejdstiden nedsættes i tilsvarende Omfang. Sædvanligt Tillæg for Over-, Søn- og Helligdagsarbejde. Nye Akkordpriser fastsatte for Maskinstrygning af Sten samt for Disketrilning, medens samtlige andre Akkordpriser forblev uforandrede. Tillidsmand vælges med Beskyttelse i H. t. Tillidsmandsreglerne. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

D. A. F., Foreningen af danske Cementfabriker: Ved et Fællesmøde den 2' Maj i Henhold til Forligsmandens Forslag forhandledes om saavel de fra Forbundet som fra Cementfabrikantforeningens Side fremsatte Ændringsforslag til Overenskomsterne (ikke om Løn- og Arbejdsforhold) med det Resultat, at de om Forslagene fremsatte Udtalelser toges til Efterretning.

Fabrikarbejderne, Købhvn. Akts. Glud & Marstrands Fabrikker, Løveallé: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Skifteholdstillæg til 2 Mand, der i Emailleafdelingen beskæftiges ved Glødning. De 2 Mand deltager ikke i Akkordarbejdet, men ellers er Skifteholdstillægget for Emaillearbejdet indeholdt i den fastsatte Akkordpris. Deres Arbejdstid har dels været mellem Kl. 14—22 og dels mellem Kl. 22—6. Der er forhandlet lokalt uden Resultat. Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 16. Marts, at den ved en ny Forhandling med Fabriksledelsen er enedes med denne om, at de 2 Mand erholder et Tillæg af 18 Øre pr. Time pr. Mand for de Timer, de har arbejdet ved det omhandlede Arbejde samt om,

at den ene Mand (Hjælperen) fremtidig erholder et Tillæg af 11 Øre pr. Time og den andenMand (Hovedmanden) fremtidig erholder et Tillæg af 19 Øre pr. Time som Erstatning for Skifteholdstillæg uden Hensyn til, om Arbejdet foregaar i Dagdrift eller i Skiftehold.

Fabrikarbejderne, Købhvn. Akts. Ny Kalkbrænderi, Østerbro: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet kun vil betale almindelig Timeløn — 96 Øre — for forskelligt nyt Arbejde, bl. a. for Afbankning af Kalk og Optrilning paa Ovnen og kun vil betale Timeløn plus et Tillæg af 7 Øre pr. Time for at pulverisere Stenkalk ved Knusemaskine, hvilket Tillæg Arbejderne hævder er for lille, da Arbejdet baade er ubehageligt og sundhedsfarligt. Der har været forhandlet lokalt, uden at Enighed er opnaaet.

Ved et Mæglingsmøde den 16' April enedes man om, at der for Optrilning af Skærver paa Ovnen betales et Tillæg af 6 Øre pr. Ton. For Pulverisering af Stenkalk betales et Tillæg af 20 Øre pr. Ton, og for Oprensning ved Ovnen betales en Timeløn af 112 Øre. Der leveres de paagældende Arbejdere Træskostøvler og 2 Sæt Overtrækstøj aarlig. Ordningen gælder under Forudsætning af de nuværende Arbejdsforhold.

Oliemøllerne, Købhvn. Dansk Soyakagefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriksledelsen udskifter Arbejderne — 36 Mand —, der er beskæftiget i Fabrikens Hærdningsanlæg ved Produktionen, med Arbejderne fra andre Anlæg. Afdelingen hævder, at denne Ordning, der forringer de paagældende Arbejderes Fortjeneste, er i Strid med Bestemmelsen i Septemberforligets § 4.

Da Enighed ikke opnaaedes ved Mæglingsmødet, indankedes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 3' Maj afsagde følgende Kendelse:

> Akts. Dansk Soyakagefabrik er uberettiget til at indføre den omhandlede Udskiftning af Arbejdere i Hærdningsanlægets Raffinaderi med andre Arbejdere i Sipresseanlægets Raffinaderi."

Ved det samme Mæglingsmøde den 10' Marts, hvor ovenstaaende Sag var til Behandling, behandledes følgende andre Uoverensstemmelser:

1) at Fabriken har tilbageholdt Produktionstillæget til 3 Mand, der en Del af Arbejdstiden, men ikke uafbrudt, har været beskæftiget i Hærdningsanlæget, uagtet det i de sidste 5 Aar har været Kotyme, at Produktionstillæget er blevet udbetalt, selv om Arbejderne ikke uafbrudt har været beskæftiget ved Produktionen.

2) at Fabriken ikke betaler den i den lokale Overenskomst fastsatte Akkordpris af 75 Øre pr. Ton for Læsning af Kager — Fabriken har tilbudt at betale 60 Øre pr. Ton.

3) at Fabriken ikke lader Arbejdet med Oplægning af Soda i „Noma" udføre af de samme Akkordarbejdere som i Soyakagefabriken og heller ikke vil betale den samme fastsatte Akkordpris for Arbejdet, idet den hævder, at „Noma" ikke er en Afdeling af Fabriken.

Man enedes om at henvise alle 3 Sager til lokal Forhandling.

Den 7. April indberetter Afdelingen, at der er opnaaet Enighed om alle 3 Spørgsmaal.

Oliemøllerne, Købhvn. Firma A. C. Hempels Skibsfarvefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet aflønner en af dets Arbejdsmænd med 100 Øre i Timen og en anden Mand med Kr. 30,00 pr. Uge, uagtet den overenskomstmæssige Løn er 109 Øre pr. Time (Kr. 52,36 pr. Uge) og har nedsat en 3die Mands Ugeløn fra Kr. 57,17 til Kr. 52,36 uden Betaling for Søgne-Helligdage, uagtet Overenskomsten indeholder en Bestemmelse om, at tidligere hafte særlige Fordele for at udføre Ekstraarbejde og betroet Arbejde bibeholdes. Afdelingen har krævet de 2 Mands Løn forhøjet til 109 Øre pr. Time og den 3' Mands Løn forhøjet til Kr. 57,12 alt med tilbagevirkende Kraft. Afdelingen oplyser, at Firmaet har til Hensigt at reducere alle højere Ugelønninger ned til Kr. 52,36 pr. Uge. Der er forhandlet lokalt, uden at Enighed er opnaaet.

Ved et Mæglingsmøde den 23. April enedes man om følgende:

1) Til de to for lavt lønnede Arbejdere udbetales overenskomstmæssige Timelønninger — 109 Øre pr. Time. Den Mand, der aflønnes med 100 Øre pr. Time, faar 9 Øre mere pr. Time fra Mæglingsklagens Dato, og den Mand, der aflønnes med 30 Kr. pr. Uge, faar efterbetalt 50 Kr. for hele Tiden efter hans Antagelse.

2) Den Mand, hvis Løn var blevet reduceret, samt 1 Mand til, der aflønnes med Kr. 52,36, lønnes hver med Kr. 57,17 med tilbagevirkende Kraft til Antagelsesdagen.

Aalborg C. Cementfabriken „Rørdal": Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af:

1) at Fabriken nægter at betale Tillæg for Søn- og Helligdage til Arbejdere, der i kortere Perioder, i hvilke der produceres en særlig Art Cement, beskæftiges som Hjælpere for Brændere. Der betales kun almindelig Timeløn — 91 Øre.

2) at Fabriken nægter at betale den for Lempere og Lugemænd ved Kullosning fastsatte Timeløn — 161 Øre — til en Mand, der ved Kullosning er sat til at udtage Kulprøver men samtidig beskæftiges som Lugemand. Manden aflønnes med 95 Øre pr. Time.

Afdelingen har forhandlet lokalt uden Resultat.

Ved et Mæglingsmøde den 26. April enedes man om følgende Tillæg til Fabrikens Prisliste: I de Perioder under Fabrikationen af hvid Cement, i hvilket det er nødvendigt at anvende Ekstramand til Udtagning af Knaster af Ovnen, lønnes disse med almindelig Timeløn (91 Øre) plus det samme Produktionstillæg, som de samtidigt beskæftigede Skorstensmænd oppebærer (jvfr. Prislistens § 8 i). Afgørelsen danner ikke Præcedens for fremtidige Afgørelser.

Aarhus St. Aabyhøj Jernstøberi: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet egenmægtigt har omlagt Arbejdstiden til fra den 24' April at være fra Kl. 7½—9, Kl. 9½—12, Kl. 12½—4½. Paa de Dage, hvor der støbes med den store Ovn, forlænges Middagen med ½ Time, saaledes at Eftermiddags-Arbejdstiden bliver fra Kl. 1—5. Den nuværende Arbejdstid er fra Kl. 7½—11½ og Kl. 12—4.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 2' Maj, at Firmaet har taget sit Krav om Arbejdstidens Omlægning tilbage, saa Sagen er i Orden for denne Gang.

Bloustrød. Allerød Teglværk: Kalk- og Teglværksforeningen foreslaar, at der afholdes et Mæglingsmøde i Anledning af, at der har været forhandlet lokalt om Vilkaarene for 2 Holdsdrift ved Murstensmaskinen, uden at det har været muligt at opnaa Enighed.

Ved et Mæglingsmøde den 5' Maj fastsattes Arbejdstiden til at være saaledes, at 1ste Hold (i Hovedsagen det sædvanlige Maskinhold) arbejder fra Kl. 6—3½. 2det Hold møder Kl. 12 og beskæftiges ved forefaldende Arbejde til Kl. 3½, hvorefter det gaar til Maskinen fra Kl. 3½—9, saaledes at Maskinen gaar i 13 Timer pr. Dag. Man enedes om, at der ydes et Tillæg af 10 % af den overenskomstmæssige Timeløn til begge Holdene for de 13 Timer, Maskinen gaar.

Fredericia F. Dansk Rørindustri: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges et Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet aflønner de Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Rensning og Smergling af Rør samt Skovling af Sand med en Timeløn af 95 Øre og vægrer sig ved at imødekomme et af Afdelingen flere Gange fremsat Krav om enten at lade Arbejdet udføre i Akkord eller betale en højere Timeløn.

Ved et Mæglingsmøde den 24' April indgik Fabriken paa — indtil Produktionen er naaet 6 Tons pr. Dag — at betale Sliberne et midlertidigt personligt Tillæg af 50 Øre pr. Dag, der ogsaa betales, naar de sættes midlertidigt til andet Arbejde, forsaavidt der for dette ikke i Forvejen betales Tillæg. Naar Produktionen er paa 6 Tons pr. Dag optages der Forhandling om Indførelse af Akkord paa Arbejdet ved Slibning (Smergling) og Tjære. Arbejderne ved Tjæring, der allerede har et Tillæg

af 50 Øre pr. Dag, faar desuden udleveret Overtrækstøj og hver et Par Handsker til Disposition ved dette Arbejde.

Gl. Ry. Ry Nørreskov: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med den overenskomstmæssigt fastsatte Klassificering af Skoven.

Da der ikke kunde opnaas Enighed, henvistes Afgørelsen til en faglig Voldgift, hvis Opmand den 6' Maj afsagde følgende Kendelse: I Mølleskoven: Bøg 3' Kl., Naaletræ 1' Kl. I Højrisbøge: Bøg 3' Kl., Naaletræ 2' Kl. I Lammehovedskov: Bøg 4' Kl., Naaletræ 2' Kl.

Odense St. Akts. H. Rasmussen & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at imødekomme et af de ved Udslagning af Støbegods m. m. i Nathold beskæftigede Arbejdere fremsat Krav om Forhøjelse af Akkordbetalingen samt fordi Firmaet har afdraget de heromhandlede Arbejdere et Beløb paa Kr. 7,90 af deres Fortjeneste, fordi et Arbejde, der var leveret støbt af 5 Formere, ikke var som det skulde være.

Ved et Mæglingsmøde den 15' April indgik Firmaet paa, da Akkorden er fastsat som en bestemt Betaling pr. Former, de slaar Støbegods ud for, at udbetale det fradragne Beløb, Kr. 7,90. Spørgsmaalet om Fastsættelse af ny Akkordpriser henvistes til lokal Forhandling, hvorunder tillige skal forhandles om en eventuel Indskrænkning af Overarbejdet. Opnaas ikke Enighed inden April Maaneds Udgang, gaar Sagen direkte til Timandsmøde. Den 7' Maj indberetter Afdelingen, at der er opnaaet Enighed om, at det almindelige Nathold faar Akkordpriserne forhøjet med 5 %, medens Radiatorholdets Akkordpriser reduceres med 5 %, dog med Undtagelse af Betalingen for Dobbeltpladerne, der forbliver uforandret.

Sakskøbing. Guldborg Skovdistrikt: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde med Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug i Maribo Amt i Anledning af, at Skovdistriktet kun har betalt 15 Øre pr. Rm for Udbæring af 140 Rm Brænde, skovet i Renkultur, fra Skovningspladsen ud til Spor. Arbejdernes Fortjeneste har kun været ca. 2 Kroner pr. Dag. Afdelingen hævder, at Skovdistriktet har været uberettiget til at aflønne som det har, thi da Priskuranten ikke fastsætter, hvad der skal betales for det udførte Arbejde, maa Betalingen fastsættes ved Forhandling eventuelt ved Mæglingsmøde.

Ved et Mæglingsmøde den 28' April besigtigedes Skovarealet, og man enedes om, at der for besværlig Skovning af 100 Rm betales et Beløb af 25 Øre pr. Rm = ialt Kr. 25,00, hvilket af Afdelingen fordeles til Arbejderne. Beløbet blev udbetalt kontant.

Chaufførerne, København. Hellerup Fløde Is: Overenskomst oprettet, 7 Mand. Ugeløn Kr. 70,00. Lastvognschauffører kan antages paa Hverdage paa Dagløn Kr. 10,10 eller paa Ugeløn, Kr. 60,00, indtil 8 Timer daglig. Salgs-Chauffører erholder i Tiden 1' April til 1' Oktober Kr. 73,50 pr. Uge plus 1 % af personligt Salg. I Tiden fra 1' Oktober til 1' April Kr. 73,50 pr. Uge, og Arbejdstiden lægges mellem Kl. 9—20. I Ugelønnen er indbefattet Betaling for Overarbejde. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33%, 3' Time 50 % alle øvrige Timer 100 % Tillæg. Udfører Salgs-Chaufførerne Extraarbejde udover de faste daglige Ruter, betales det som Overarbejde, dog ikke for Tiden der medgaar til Forsyningen af egne Kunder. For Landture, udover de faste daglige Ruter, som strækker sig over 30 km fra København, erholder Chaufføren, forsaavidt Turen ikke er tilendebragt inden Kl. 12 Middag, Kr. 2,00 pr. Dag til Fortæring. Chaufførerne erholder ½ Feriedag med 1/12 Ugeløn for hver 25 Arbejdsdage. I Sygdomstilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag i indtil en Uge og under Ulykkestilfælde Kr. 4,00 pr. Dag de første 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Tillidsmandsregler er gældende. Kun Medlemmer af Chaufførernes Fagforening maa beskæftiges. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Fredericia K. Arbejdernes Brugsforening: Overenskomst oprettet. 1 Mand, Ugeløn Kr. 58,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 33 %, 2' Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Chaufførerne erholder 8 Dages Sommerferie med fuld Løn. Under Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 4,65 de første 13 Uger og derefter i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Bestemmelser for Afgørelse af Uoverensstemmelse om Forstaaelsen af Overenskomst. Gælder til en 1' April.

Fredericia K. Fredericia Omnibus Aktieselskab: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 51,15, pr. ½ Uge Kr. 27,00. Reserve-Chauffører 118 Øre pr. Time. Arbejdstid 50 Timer ugentlig. Chaufførerne erholder 1 ugentlig Fridag, hvoraf hver 4de skal være en Søndag. Der udleveres til hver Chauffør 1 Jakke, et Par Benklæder og 1 Kasket samt 1 let Sommer-Lærredsjakke aarlig til Brug. Tøjet forbliver Aktieselskabets og skal afleveres ved Fratrædelse. 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Under Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 4,50 de første 13 Uger, derefter i H. t. Loven. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Bestemmelser for Afgørelse af Uoverensstemmelser om Forstaaelse af Overenskomsten. Gælder til en 1' Maj.

Frederiksværk. Vognmændene: Overenskomst oprettet. **Kuske:** Ugeløn Kr. 54,00. Udføres Staldtjeneste 1 Time før normal Arbejdstid betales Kr. 5,00 extra. Overtiden beregnes efter 113 Øre pr. Time. **Chauffører:** Ugeløn Kr. 56,00. Overtiden beregnes efter 117 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ % derefter til Kl. 20 50%. Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde 100 % Tillæg. Der ydes dog ikke Overarbejdsbetaling til Kuske, hvis Hjemkørslen fra Arbejdspladsen til Stalden ikke varer over ½ Time. Hvis Chaufføren skal paafylde Olie, Benzin eller foretage Rengøring om Morgenen før normal Arbejdstid, betales 100 % Tillæg. Naar Chaufføren paa Forlangende skal deltage i Op- eller Nedbæring af Korn, Kul, Koks eller andet Sækkegods, erholdes et Tillæg af 35 Øre pr. Time. Ved Landkørsel, som ikke er tilendebragt inden Kl. 1 Nat, betales foruden Overarbejdsbetaling, Kr. 2,00 i Diæter. Skal der overnattes ude, betales Kr. 10,00 pr. Nat. Under Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Personlige Tillæg bibeholdes. Kun Medlemmer af D. A. F. maa beskæftiges som Kuske og Chauffører. Gensidig Opsigelsesfrist er 3 Dage til en Lønningsdag. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Hillerød. Vognmandsforeningen: Afdelingen indberetter den 25' April, at Overenskomsten er fornyet uændret for 1 Aar til 1' April 1935. Vedrører 12 Mand.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 12 | 31.–6. | 1934 | 39. Aarg.

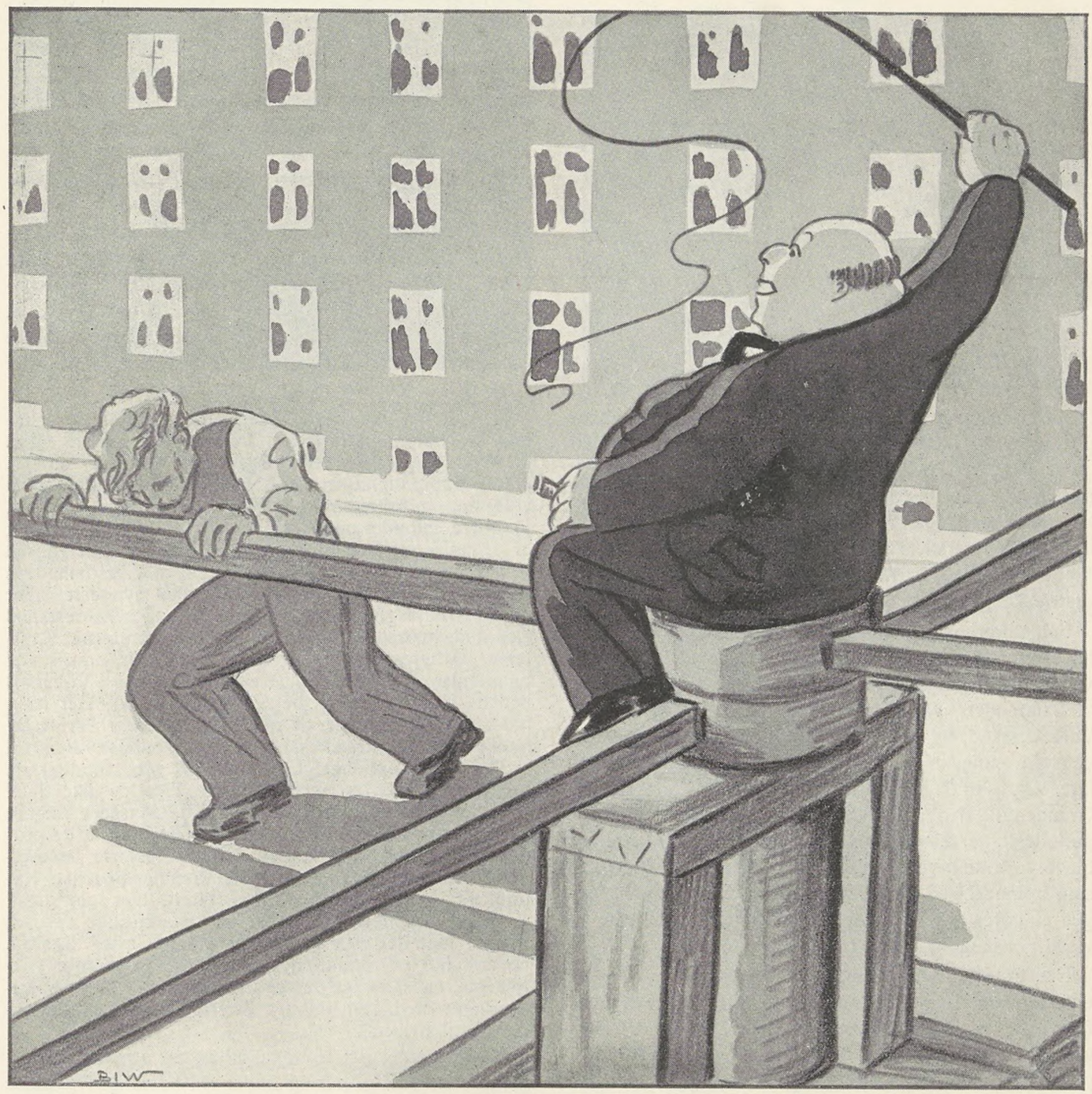

Efter Huslejelovens Bortfald svinger Husejerne Pisken.

UDBYTTETS FORDELING

Man stræber alle Vegne efter at faa mere Plan i Samfundsmaskineriet. Kræfternes frie Spil anses i Øjeblikket for mindre egnet til Fremme af Samfundets Fremskridt. Her og der er der allerede vigtige Spirer til en økonomisk Planlæggelse af Produktionen og Fordeling af Varemængden. Kun paa eet Omraade mærkes der endnu kun lidet til en fornuftig Ordning: i Fordelingen af Nationalindtægten. Der finder en højst uretfærdig og for Samfundets stadige Udvikling skadelig Fordeling af Socialprodukterne Sted. Udbyttet af det samlede nationale Arbejde kan sammenlignes med en Kage, der skal deles mellem saa og saa mange Konsumenter. Naar visse Grupper af Befolkningen i Kraft af deres større

Dispositionsmagt har taget tilstrækkeligt store Stykker af Kagen, saa bliver der til dem, der kommer sidst med deres Tallerken, nemlig Lønslaverne, kun et forholdsvis lille Stykke eller endda kun Smuler tilbage. Deres Stykke af den nationale Kage bliver saa meget mindre, jo mindre de forstaar ved Hjælp af deres organisatoriske Magt at sikre sig en Andel og sørge for, at denne bliver tilstrækkelig stor.

Folkeførerne — Videnskabsmænd og Lærde — bør have Interesse for Betydningen af en fornuftig Fordeling af Nationalindtægten, thi her ligger Nøglen til Løsning af Samfundets Vanskeligheder. I en Tid, hvor der er Vareoverskud, og hvor Afsætningsforøgelse er paakrævet nødvendig, er en ugunstig Regulering den væsentlige Aarsag til de svære samfundsmæssige Forstyrrelser. Grunden til den nuværende økonomiske Depressionsperiode ligger hovedsageligt i, at de brede Masser er blevet forfordelt ved Fordelingen af Nationens Kage, der som Følge af den forøgede Produktionsevne stadig søges at gøres større, medens til Gengæld Stykkerne til visse Folk stadig bliver mindre.

Om Frugterne af det nationale Arbejde hersker der en uafladelig Kamp. Det er det fremherskende Kendetegn paa det kapitalistiske Samfund, efter at Arbejdskraften er blevet en Vare, og Arbejdsudgifterne er blevet paastaaet identiske med Produktionsudgifterne. Om Socialproduktionen strides Kapital og Arbejde. Førstnævnte repræsenteres af Arbejdsgiverne, og den kan inddeles i Produktionskapital, Grundskyld og Laanekapital. Arbejdet er Resultatet af, at Arbejderen stiller sin Arbejdskraft til Raadighed for Arbejdsgiveren. Arbejdslønnen tjener til Opretholdelse og Fornyelse af den arbejdende Klasse, og den flyder straks ud i Samfundets Cirkulation, idet den her optræder som Købeevne og giver Handelen en frugtbringende Impuls. Det, at de brede Masser faar en utilstrækkelig Andel i Nationens Kage (Nationalindtægten), fører med sig, at der indtræder ringere Afsætning paa Brugsartiklerne. Produktionen inddeles i Produktionsmidler og Brugsartikler. Under førstnævnte Gruppe hører de industrielle Anlæg, Havne, Kanaler, Samfærdselsmidler o. s. v., medens den sidstnævnte Gruppe er Forbrugets umiddelbare Bestanddele. Gaar vi Produktions- og Fordelingsanlægene i hele Verden nøjere efter i Sømmene, viser det sig, at en alt for stor Del af Produktionsresultatet tjener til Fornyelse af det kapitalistiske Samfund, medens en alt for ringe Del anvendes til det skabende Folks Tarv og til Forbedring af dets Kaar. Vi bygger stadigvæg Bageovne, skønt der allerede er Overflod paa dem, og imedens glemmer vi at bage Brød. I Øjeblikket staar Industriens Kirkegaarde rundt omkring paa Jorden som en stum Anklage mod den kæmpemæssige Andel i Socialprodukterne, som er frataget den arbejdende Klasse, og som i Stedet er forvandlet til Cement og rustende Maskiner. Det czekiske Ministeriums Blad for social Forsorg ser ganske rigtigt, naar det skriver:

„Under det nuværende Samfundssystem er Fordelingen af Nationalindtægten i højere eller mindre Grad et Magtspørgsmaal. Arbejdsgiver og Arbejder staar i stadig Kamp om større Andel i Virksomhedens virkelige Udbytte, og Arbejderens Stilling er saa meget svagere, jo større Tilbudet paa Arbejdskraft er, og jo mindre det er organiseret. Den organiserede Arbejder kan ganske vist mere effektivt forsvare sin Andel af Virksomhedens Udbytte, men alligevel bliver han den svageste, naar ogsaa Arbejdsgiverne organiserer sig, og i Særdeleshed i en Tid, hvor der er Nedgang i Konjunkturerne. Kapitalen (Arbejdsgiveren) deltager under den nuværende Samfundsorden i Regel med en større Andel i Virksomhedens Udbytte end Arbejdet (Arbejderen). Det fører paa den ene Side til, at de brede Massers Forbrugsmuligheder indskrænkes, og paa den anden Side til, at Kapitalen ophobes. Den Indtægt, som tilfalder de bredeste Masser, strækker i mange Tilfælde ikke til at opretholde Eksistensen; — de brede Massers ringere Indtægter medfører utilfredsstillende Forbrug af de producerede Varer, og Tilskyndelserne til større Produktion forringes derigennem, og det kommer til Krise. Kapitalens overdrevne Andel i Resultatet bliver som oftest, set fra det samlede Samfunds Standpunkt, ikke anvendt rigtigt, idet det paa overflødig Maade atter ligesom presses ind i Produktionen for at bringe forøget Fortjeneste, og saa sker der det, at der finder Overkapitaliseringer Sted. Den relative Overproduktion er Begyndelsen til Krisen".

Spørgsmaalet om Nationalindtægten og dennes Fordeling ses tydeligt her og finder sin Løsning. Ogsaa de efterfølgende Sætninger i denne Artikel kan man til-

træde: „Den Paastand, at ogsaa den Del af Nationalindtægten, der tilfalder Kapitalen og Arbejdsgiverne, opfylder de samme Funktioner, som Arbejdernes Forbrugsindtægter, er ikke rigtig. En meget væsentlig Del af den Indtægt, der tilfalder Kapitalen og Arbejdsgiverne, har ringere Betydning for Samfundsøkonomien end Arbejdernes Indtægter, fordi denne arbejdsløse Indtægt indskrænker sig til en ringe Samfundskreds, hvilket bevirker, at Samfundets Hele forarmes. Jo større Del af Nationalindtægten, der saaledes forholdes det direkte Forbrug, des mere ugunstige bliver Betingelserne for Produktionens Opsving".

Af de her fremsatte Betragtninger viser det sig, hvor fejlagtigt det hidtidige Samfundssystem er, og hvor kortsynede Arbejdsgiverne og deres Tilhængere er, naar

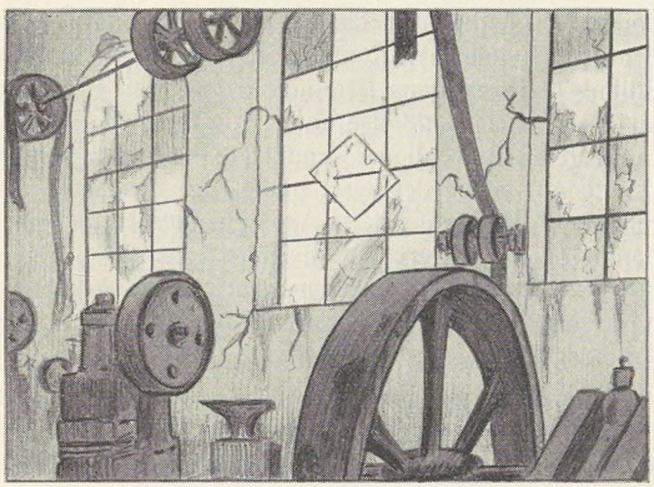

de kun betragter Lønandelen som en Produktionsudgift. Man maa maaske regne dem tilgode, at de jo ikke godkender et lavt Lønniveau i Almindelighed, men kun for dem selv og den Branche, de repræsentere. De ved jo dog, naar det kommer til Stykket, at en Nedgang i Massernes Købeevne er det værste, der kan hænde et Samfund. Dog vil de selv beholde et Forspring, og det er derfor, at de i deres egne Bedrifter anser lave Produktionsudgifter, fremtvunget gennem lave Lønninger, som en Fordel. Som man ser, er Tingene slet ikke saa indviklede. Vore ovenfor anførte Anskuelsers Rigtighed vedrørende den urigtige Fordeling af Nationalindtægterne bevises tilstrækkeligt af Nutidens haarde Krise. Den utilstrækkelige Vareomsætning i ens eget Land og i hele Verden er først og fremmest Aarsagen.

Alle Vegne tales der om en vis Plan i Samfundene. Her og der bliver Spirerne hertil bragt til Gennemførelse. Men en Planøkonomi, der skal have Levekraft til i Fremtiden at kunne forhindre tilsvarende Kriser, maa udgaa fra de bredeste Befolkningslags tilstrækkelige Forøgelse af Købeevnen. Ikke blot Samfundets Helbredelse i Almindelighed, men desuden Produktionsprocessens forøgede Produktivitet maa kræve en hurtig Genoprettelse og om muligt en Stigning af Massernes Købeevne. Dette er de absolutte, soleklare Beviser, der desværre kun repræsenteres af Fagorganisationerne. Naar disse sidste ikke kan give deres Krav den fornødne Styrke, saa skyldes det deres relative Svaghed eller Arbejdernes manglende Forstaaelse af, at alle Ønsker og nationaløkonomiske Nødvendigheder kun forbliver paa Papiret, saa længe Magt og Vilje ikke forener sig med dem.

DEN FASTE VOLDGIFTSRET DØMMER

UDSKRIFT

af

Den faste Voldgiftsrets Kendelse af 6. Juni 1934 i Sag Nr. 1892:

Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark paa dens Medlem, Murermester O. Caspersen, Herfølges, Vegne

mod

De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmands Forbunds Køge Afdelings Vegne.

Under denne Sag har Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark paa dens Medlem, Murermester i Herfølge O. Caspersen's Vegne indklaget De samvirkende Fagforbund paa Dansk Arbejdsmands Forbunds Køge Afdelings Vegne med Paastand om, at de Indklagede tilpligtes at betale Murermester Caspersen Erstatning i Anledning af en overfor ham etableret ulovlig Blokade. Klagernes Fremstilling gaar ud paa følgende:

Efter at Køge Dampmølle var nedbrændt i Efteraaret 1933, paatog Caspersen sig Arbejdet ved Nedbrydning og Genopførelse af de brændte Bygninger. Arbejdet skulde udføres efter Regning med et Tillæg til udbetalt Arbejdsløn af 25% plus 5% for Stillads og Redskaber. Caspersen, der vidste, at der var Konflikt mellem Møllen og Dansk Arbejdsmandsforbund, betingede sig overfor Møllens Direktør, at ingen af Møllens Folk maatte deltage i det af ham overtagne Arbejde. Den 7. December paabegyndte han Arbejdet, hvortil han havde antaget en Arbejdsmand, Chr. Jensen, der var Medlem af Forbundet. Det af ham overtagne Arbejde var begrænset til Nedbrydning og Genopførelse af Bygningerne, medens Møllen ved sine egne Folk skulde besørge Oprydning paa Byggepladsen.

Den 9. December indfandt Fagforeningens Formand sig paa Byggepladsen, hvor Møllens Folk altsaa arbejdede samtidig med Caspersen, og gav Chr. Jensen Ordre til at ophøre med Arbejdet, ligesom det blev forbudt en anden Arbejdsmand, der skulde have begyndt den næste Dag, at tage Arbejde hos Caspersen. Denne afregnede med Chr. Jensen og fortsatte derefter selv Arbejdet med Møllens Mandskab. Blokaden varede til den 12. Januar, da den blev hævet, efter at Møllens Mandskab var trukket tilbage fra Arbejdet.

Ifølge den mellem den klagende Organisation og Dansk Arbejdsmandsforbund bestaaende Overenskomst gælder i det væsentlige de sædvanlige Regler for Behandling af faglig Strid, og Blokaden, der er iværksat med Tilsidesættelse af disse Regler, er derfor efter Klagernes Mening ulovlig. Med Hensyn til Størrelsen af det Caspersen paaførte Tab har Klagerne oplyst, at Møllen i Anledning af Blokaden begrænsede det ham overdragne Arbejde gennem et Arrangement med Brandforsikringen, hvorved en væsentlig Del af de oprindelig til Nedbrydning bestemte Mure kunde blive staaende og indgaa i de nye Bygninger. Caspersens Tab af Fortjeneste herved anslaas til 600 Kr., hvortil kommer den Skade, der iøvrigt maa antages at være paaført ham som Følge af, at der er etableret Blokade overfor ham, og som rent skønsmæssigt anslaas til 500 Kr., saa at det samlede Tab kan sættes til 1100 Kr.

De Indklagede har paastaaet sig frifundet. Efter deres Frem-

stilling havde Caspersen, inden Arbejdet blev paabegyndt, ladet Arbejdsmand Chr. Jensen forhøre sig hos Fagforeningens Formand, om der var noget i Vejen for, at han kunde tage Arbejde hos Caspersen paa Møllen. Fagforeningen havde nemlig kort forinden ladet indrykke Meddelelse i „Østsjællands Social-Demokrat" om, at det var forbudt Forbundets Medlemmer at søge Arbejde saavel ved Oprydning efter Branden som ved andet Arbejde paa Køge Dampmølle, før nærmere Meddelelse fremkom. Chr. Jensen fik nu den Besked, at han kunde tage Arbejde hos Caspersen, saafremt denne havde hele Arbejdet ved Oprydningen, men ikke hvis Møllens Folk skulde deltage i dette Arbejde. Chr. Jensen lod denne Besked gaa videre til Caspersen, der svarede, at det var ham, der havde hele Arbejdet. Da det nu ikke desto mindre viste sig, at Caspersen og Møllens Folk arbejdede Haand i Haand, idet de sidstnævnte bortfjernede de Materialer, som Caspersen og Chr. Jensen brød ned, maatte Fagforeningen betragte dette som et Brud paa den trufne Aftale, og det blev derfor forbudt Chr. Jensen og den anden Mand, der var antaget, at deltage i Arbejdet, saalænge de skulde arbejde sammen med Møllens Folk. De Indklagede har derhos anført, at det ikke har været muligt at faa klar Oplysning om Forholdet mellem Caspersen og Dampmøllen. Der foreligger ingen skriftlig Kontrakt, og Forholdet maa efter de Indklagedes Mening i Virkeligheden opfattes saaledes, at Caspersen af Møllen har været antaget som procentlønnet Formand. Fagforeningen kunde fra først af have nægtet sine Medlemmer at deltage i Arbejdet og har derfor ogsaa kunnet tage den givne Tilladelse tilbage, naar dens Forudsætninger blev brudt, uden at der kan være Spørgsmaal om, at man i den Anledning skulde være gaaet frem efter Reglerne for Behandling af faglig Strid.

Murermester Caspersen har ikke villet erkende, at han gennem Chr. Jensen har rettet Forespørgsel til Fagforeningen. Efter det for Retten oplyste maa der imidlertid gaas ud fra, at de Indklagedes Fremstilling af dette Forhold i det væsentlige er rigtig. Det maa herefter antages, at der med Chr. Jensen som Mellemmand er blevet truffet en Aftale mellem Caspersen og Fagforeningens Formand angaaende Betingelserne for Beskæftigelse af Forbundets Medlemmer ved det paagældende Arbejde, og at Formanden er skredet ind, fordi han ansaa denne Aftale for brudt fra Caspersens Side. Det havde nu vel været det rigtigste, om Formanden, inden han tog Chr. Jensen fra Arbejdet, havde henvendt sig til Caspersen selv, hvorved eventuelle Misforstaaelser mulig kunde være blevet opklaret, men Caspersen har paa den anden Side begaaet den Fejl, at han ikke efter det passerede har rettet nogen Henvendelse til Fagforeningen. Under disse Omstændigheder findes det i det mindste tvivlsomt, om der kan siges at foreligge en ulovlig Blokade, men i alt Fald kan Retten ikke anse det for godtgjort, at der ved det passerede er paaført Caspersen noget Tab, hvorved bemærkes, at der ikke kan gaas ud fra, at der ved den mellem Dampmøllen og Caspersen trufne Aftale var tilsikret denne Udførelsen af en bestemt Arbejdsmængde. Idet der herefter ikke vil kunne tilkendes Caspersen nogen Erstatning, vil de Indklagedes Frifindelsespaastand være at tage til Følge. Sagens Omkostninger findes efter Omstændighederne at burde udredes med Halvdelen af hver af Parterne.

Kendelse:

De Indklagede bør for Klagernes Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger betaler hver af Parterne med 150 Kr.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

DET FØRSTE SLAG FOR 40 TIMERS UGEN

Den 4. Juni aabnedes i Geneve den 18. internationale Arbejdskonference. Dagsordenen omfatter følgende Spørgsmaal: Arbejdstidsforkortelse, Arbejdsløshedsforsikring, Hviletid og Holdskifte i automatiske Rudeglasfabriker, Varetagelse af de Arbejderes Rettigheder i Alderdomsforsikringen, der udvandrer fra et Land til et andet. Beskæftigelse af Kvinder ved Arbejde under Jorden i Kulgruber, delvis Revision af Konventionen om Kvinders Natarbejde samt Erstatning for Erhvervssygdomme (Udvidelse af Listen over erstatningspligtige Erhvervssygdomme). Konferencen skal desuden tage Stilling til Direktørens Beretning samt til en Beretning angaaende Gennemførelse af de i de forskellige Lande ratificerede Konventioner. Endvidere skal Konferencen i dette Aar vælge det hvert tredje Aar afgaaende Styrelsesraad. Der skal i dette Aar i Henhold til den reviderede og for første Gang anvendte § 393 i Fredstraktaten vælges ialt 32 Medlemmer, nemlig 16 Regeringsrepræsentanter og 8 Repræsentanter for henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere.

Konferencen aabnedes af Styrelsesraadets Formand, Bramsnæs, der i bevægede Ord mindedes de siden sidste Konference afdøde Konferencedeltagere. Den franske Regeringsrepræsentant, Justin Godart, blev derefter enstemmigt valgt til Konferencens Præsident. I sin bredt anlagte Tale redegjorde Godart for Konferencens vigtigste Opgaver samt skildrede, hvilken Mission og Betydning Fredstraktaten Kapitel XIII havde for den internationale Arbejdsorganisation og for de indenfor dennes Ramme forenede Lande. „Fredstraktatens XIII Kapitel, der indeholder ikke mindre end 41 §," udtalte Godart, „er helt og holdent helliget den internationale Arbejdsorganisation. Kan man betragte dette Kapitel som Arbejdets Cahrter? Desværre Nej! Det drejer sig tværtimod om en Række sociale Bud, der er præget af udmærkede Hensigter og vise Raad. Arbejderne haaber og fortjener noget bedre. Man burde egentlig tilvejebringe en international Arbejdets Lovbog med hertil hørende Gennemførelses- og Straffebestemmelser." Taleren understregede, at selv da ikke alt vilde være gjort, saafremt den sociale Beskyttelseslovgivning vilde blive suppleret paa en striks Maade. Thi „heller ikke dette vilde være alt, hvad Fredstraktatens Kapitel XIII tilstræber. Dette Kapitel har nemlig Virkeliggørelsen af hele den sociale Retfærdighed for Arbejdet for Øje." Godart erindrede endvidere om, at „Verden beherskes af visse Magter, Finans- og Maskinmagten, hvis absolute Frihed modvirker den sociale Retfærdigheds Sag." Med særlig Henblik paa det ondartede Kriseproblem, som burde løses hurtigst mulig, omskrev han den nuværende økonomiske og sociale Tilstand som følger: „Paa den ene Side staar de gennem det menneskelige

Geni forstærkede materielle Muligheder. Disse Magter jager paa skammelig Maade efter Profit. De forøger sig tilsyneladende gennem Kredit og ledes paa Vildspor gennem Spekulation. Paa den anden Side staar de offentlige Magter, som her og der brutalt omstyrter den økonomiske Ordning og erstatter denne med nye Organisationsformer. Hvor finder vi Formlen for en sund Ligevægt? For en stor Del i Fredstraktatens Kapitel XIII, som den internationale Arbejdsorganisation skal vække til internationalt Liv. Det i denne indeholdte Program forudser en omfattende opbyggende Udvikling. Herigennem skal den internationale Arbejdsorganisation bidrage til, at Retfærdighed og Fred endelig triumferer, da de er de vigtigste Forudsætninger for Rigdom og Velfærd for alle."

Disse Ord blev modtaget med enstemmigt Bifald fra hele Forsamlingen. Det er kun beklageligt ,at denne begejstrede Tilkendegivelse ikke i alle Fraktioner paa samme Maade som i Arbejdergruppen omsættes i tilsvarende Handling paa det nationale og internationale Omraade. I saa Tilfælde vilde Verden sikkert ikke befinde sig i sin nuværende sørgelige Tilstand.

Konferencen beskæftigede sig herefter med Arbejdets tekniske Tilrettelæggelse, d. v. s. Valg af Bureau, Konstituering af Grupperne, Nedsættelse af Kommissioner. Dette foregik uden Rivninger. En Undtagelse herfra dannede dog i de forskellige Kommissioner Udnævnelsen af den italienske Arbejderrepræsentant, som Konferencens Kommission paatvang Arbejdergruppen, der altid har modsat sig, at den fascistiske Repræsentant erholdt Sæde i en Kommission.

I denne Sammenhæng maatte Konferencen ogsaa vedtage en Beslutning, der almindeligvis er af rent formel Natur, nemlig Henvisning af Dagsordenens forskellige Punkter til Behandling i de paagældende Kommissioner. Den af enkelte Regeringsrepræsentanter understøttede Arbejdsgivergruppe benyttede denne Lejlighed til et Forsøg paa at torpedere Konventionsforslaget om 40 Timers Ugen allerede forinden det overhovedet var kommen til Behandling. De stillede nemlig Forslag om, at dette Spørgsmaal ikke skulde henvises til Behandling i nogen Kommission, hvad der vilde have betydet, at det blev sat af Dagsordenen. Arbejdsgivergruppen krævede altsaa ikke mere eller mindre, at Konferencen skulde desavouere sig selv, at den skulde annullere Beslutningen paa sidste Konference, som havde drøftet Spørgsmaalet i første Behandling og fastsat de almindelige Regler, der dannede Grundlaget for Spørgeskemaet og Opstilling af et Konventionsforslag.

Man fordrer altsaa af denne Konference, som havde omtrent samme Sammensætning som den forrige og tilmed havde Erfaringerne om Udviklingen i det forløbne Aar for sig, der fuldt ud bekræfter Nødvendigheden af den paa sidste Konference vedtagne Beslutning, at den skulde afstaa fra en international Forkortelse af Arbejdstiden. Hvorfor? Fordi en Forkortelse af Arbejdstiden efter Arbejdsgivernes Mening vil medføre en Forhøjelse af Produktionsomkostningerne og dermed en Formindskelse af Massernes Købekraft. Resultatet vilde altsaa ikke være Formindskelse, men tværtimod Forøgelse af Arbejdsløsheden. Andre Argumenter anførtes ikke til Motivering af dette besynderlige Standpunkt.

Arbejderrepræsentanterne, Jouhaux, Mertens, Hayday og andre, forsømte selvfølgelig ikke at paavise det Uholdbare i Arbejdsgivernes Argument og paaviste, at dette modbevises af alle Kendsgerninger og Statistiker (ogsaa af selve Arbejdsgivernes). De fremhævede endvidere, at Arbejdsgiverne aldrig havde været tilbøjelige til at fremsætte praktiske og konkrete Forslag overfor de af Arbejderne foreslaaede Løsninger eller bidraget til at finde andre og eventuelt bedre Løsninger. De undlod endog, hvad Hayday ironisk bemærkede, at stille Forslag om en almindelig Forlængelse af Arbejdstiden, hvad der dog vilde være en logisk Konsekvens af det fremførte Argument. Thi naar Arbejdstidens Forkortelse efter Arbejdsgivernes Mening medfører forøget Arbejdsløshed, maa Arbejdstidsforlængelse jo betragtes som et effektivt Middel mod Krisen. Et virkeligt uventet Argument mod Arbejdstidsforkortelse fremførtes af den engelske Regeringsrepræsentant, der henviste til, at Landbruget ikke var indbefattet. „Det er utilladeligt," udtalte han, „at gennem den foreslaaede Foranstaltning den allerede bestaaende Forskel mellem Arbejdsbetingelserne i Industrien og Landbrug yderlig skærpes til Ugunst for Landbruget, særlig naar der henses til, at Landbruget i alle Lande danner Grundlaget for det økonomiske Liv og den nationale Velstand." Hvem er Skyld i, at Landbruget ikke omfattes af Undersøgelsen og den eventuelle Konventions Gyldighedsomraade? De mest ivrige Tilhængere af en Arbejdstidsforkortelse og især Arbejderorganisationerne i hele Verden er altid gaaet ind for Varetagelsen af Landarbejdernes Interesser. Det var dem, der krævede, at Landarbejderne skulde medtages i Konventionsforslaget. Men nu ser vi, at Modstanderne af dette Forslag, de Folk, der til enhver Tid modsætter sig enhver Arbejdstidsforkortelse, paa skamløs Maade benytter Landarbejdernes Udelukkelse som Argument mod Vedtagelse af en Konvention.

Konferencen er ikke gaaet i denne Fælde. Med 71 mod 22 Stemmer besluttede den at henvise det af Bureauet foreslaaede Konventionsforslag til Behandling i Kommissionen og paalagde denne at afgive Beretning til Konferencen. Arbejdergruppen samt en stor Del Regeringsrepræsentanter og den italienske Arbejdsgiverrepræsentant stemte for. Alle andre Arbejdsgiverrepræsentanter og den britiske Regeringsrepræsentant stemte imod. Man kan altsaa tale om en smuk Sejr. Slaget er dog endnu ikke endt. Fjenderne lader nu alle Miner springe ved Forslagets Behandling og Affattelse af de enkelte Paragrafer. Derefter vil Konferencens Plenum tage Stilling til de egentlige Konventionsforslag i den af Kommissionen vedtagne Skikkelse. Det vil blive en haard Kamp. Arbejderrepræsentanter er dog fast besluttede paa at sætte hele deres Styrke ind paa Gennemførelsen af denne Reform, som Arbejderne og med dem hele Verden forventer af Konferencen.

W. Schevenels
Generalsekretær i Den internationale faglige Central.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Gennem adskillige Aar har der mellem Københavns Banegaardes private Arbejderes Organisation og A/S Teglværkernes Centralkontor bestaaet en Overenskomst angaaende Omladning af Mursten, der er bestemt til Byggepladser i København. I Overenskomsten er fastsat en Pris pr. 1000 Mursten. Den angivne Pris fandt Lederne af Centralkontoret for høj, hvilket foranledigede Centralkontoret til udenom den bestaaende Overenskomst at træffe Aftale med Vognmændene om foruden Kørslen tillige at foretage den fornødne Omladning af Murstene, hvilket medførte, at Medlemmerne af Københavns private Banegaardes Arbejderes Organisation blev unddraget dette Arbejde, idet Vognmændene tildels benyttede uorganiserede Arbejdere, der udfører Arbejdet til en Pris, der laa 50 pCt. lavere end den, der der var fastsat i Overenskomsten.

Efter forgæves Mægling i Sagen blev denne gjort til Genstand for Afgørelse ved faglig Voldgift, ved hvilken Professor juris Kristian Sindballe fungerede som Opmand.

Ved den herved afsagte Kendelse, der angives ovenfor, har Opmanden med stor Tydelighed præciseret, at den af A/S Teglværkernes Centralkontor, med Vognmændene som Mellemled, proklamerede Ordning kun kan betragtes som et Forsøg paa at omgaa den med Organisationen indgaaede Overenskomst, og derfor maa betragtes som ulovlig, hvorfor det paalægges Centralkontoret at drage Omsorg for, at alle de Mursten, der omlades paa Kontorets Foranledning, bliver betalt med overenskomstmæssig Pris.

Sagens Omkostninger blev i nærværende Tilfælde paalagt vor Modpart med det fulde Beløb.

R — d t.

KENDELSE
i
Voldgiftssag
mellem
Dansk Arbejdsmands Forbund for Københavns Banegaardes private Arbejderes Fagforening
og
Industrifagene for A/S Teglværkernes Centralkontor.

Mellem A/S Teglværkernes Centralkontor og Københavns Banegaardes private Arbejderes Fagforening blev der den 23. Juni 1930 indgaaet en Overenskomst, hovedsagelig angaaende Arbejds- og Lønvilkaar for Læsning af Sten. Denne Overenskomst er i den følgende Tid stadig forlænget uden væsentlige Ændringer, senest i indeværende Aar i Henhold til det af Hovedorganisationerne vedtagne Forligsmandsforslag.

A/S Teglværkernes Centralkontor er Salgskontor for Teglværkerne. De Sten, der sælges gennem Centralkontoret, sendes af vedkommende Teglværk undertiden direkte pr. Bil til Byggepladsen, undertiden pr. Bane til København, hvor da Omladning sker til Bil for videre Befordring til Byggepladsen. Omladning og Viderebefordring besørges i nogle Tilfælde af Teglværket selv, i andre af A/S Teglværkernes Centralkontor som Mandator for Teglværket.

Den foreliggende Sag angaar kun de sidstnævnte Tilfælde, idet der mellem Parterne er Enighed om, at den nævnte Overenskomst ikke kommer til Anvendelse, naar de gennem Centralkontoret solgte Sten befordres til Byggepladsen af Teglværket selv, enten direkte eller efter Omladning i København.

Befordring af Stenene fra København til Byggepladsen lader A/S Teglværkernes Centralkontor udføre ved selvstændige Vognmænd. Omladningen af Stenene i København besørgedes tidligere af Arbejdere, antagne af Centralkontoret i Henhold til den omtalte Overenskomst. Nu er Centralkontoret imidlertid gaaet over til at give ogsaa Omladningen i Entreprise til de Vognmænd, der paatager sig Befordringen til Byggepladsen, og det maa efter det oplyste antages, at Centralkontoret ved den nye Fremgangsmaade sparer ca. Halvdelen af, hvad der tidligere blev betalt for Omladningen. De paagældende Vognmænd er nemlig i hvert Fald hovedsagelig Folk udefra, der til Udførelse af Omladningsarbejdet i København medfører Folk, der arbejder for en mindre Betaling end de københavnske Arbejdere.

Klagerne gør nu gældende, at A/S Teglværkernes Centralkontor ikke er berettiget til paa den omtalte Maade at skaffe sig Arbejdet med Omladningen udført paa billigere Vilkaar end fastsat i Overenskomsten med Fagforeningen, og heri findes der at maatte gives Klagerne Medhold. At Omladningsarbejdet nu gives i Entreprise til Vognmændene, maa antages begrundet ikke i Hensynet til bedst mulige Tilrettelæggelse af Arbejdet, men udelukkende i Ønsket om at faa Arbejdet udført til billigere Pris end fastsat i Overenskomsten, saaledes at denne, der som nævnt hovedsagelig angaar netop Omladningsarbejdet, bliver næsten uden Betydning. Men naar Centralkontoret har sluttet Overenskomst med Fagforeningen om Arbejds- og Lønvilkaar for et vist Arbejde, kan det ikke være berettiget til at foretage Skridt, hvis Formaal alene er at gøre Overenskomsten illusorisk.

De Indklagede findes at burde betale Sagens Omkostninger, der fastsættes til 125 Kr.

Kendelse:

A/S Teglværkernes Centralkontor bør sørge for, at Omladning af Sten, som Centralkontoret paatager sig udført for de paagældende Teglværker, aflønnes efter den mellem Centralkontoret og Københavns Banegaardes private Arbejderes Fagforening indgaaede Overenskomst herom.

Sagens Omkostninger betaler de Indklagede med 125 Kr.

Gentofte, den 9. Juni 1934.

(sign.) Kristian Sindballe.

Siden sidst

Køge A. Falcks Redningskorps Køge Afdeling: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ved en Forhandling den 3' Maj opnaaedes Enighed om, at Hovedoverenskomsten bliver gældende for Firmaets Virksomhed i Køge saaledes, at Ugelønningerne fastsættes til nu at være Kr. 45,00 til 1, Kr. 50,00 til 1 og Kr. 55,00 til 1 Chauffør stigende hver 6' Maaned med Kr. 5,00 indtil Kr. 65,00. Angaaende Vagttidens Fastlæggelse skal der forhandles lokalt paa et til Afholdelse den 12' Maj fastsat Møde.

Odense L. P. Afdelingen indberetter den 2' Maj, at Overenskomsten med **Vinhandler N. C. Rasmussen,** der beskæftiger 5 Mand, er fornyet uændret til 1' Februar 1935.

Overenskomsten med **Akts. Fyns Sækkekomp.,** der beskæftiger 10 Mand, er fornyet uændret til 15. April 1935, og

Overenskomsten med **Gartnernes Salgsforening,** der beskæftiger 3 Mand, er fornyet uændret til 1' Marts 1935.

Fredensborg. Vognmand N. P. Petersen: Afdelingen anmoder Forbundet om at indklage Vognmanden for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten, idet han aflønner 2 Kuske og 1 Chauffør, der er beskæftiget hos ham, med Kr. 26,00 pr. Uge plus Kost og Logi, uagtet den overenskomstmæssige Ugeløn er Kr. 51,00 for Kuske og Kr. 52,00 for Chauffører .Afdelingen har forhandlet med Vognmanden om Sagen, men han fastholder, at han betaler, hvad han skal.

Efter at Forbundet havde forlangt detaillerede Oplysninger om hvorledes Betalingen hidtil har været for hver enkelt Mand, og om hvor lang Tid Vognmanden havde underbetalt Arbejderne, meddelte Afdelingen, at Vognmanden ved en Forhandling den 17' April var indgaaet paa at efterbetale Kr. 100,00 til hver af de 3 Mand samt har forpligtet sig til at overholde Overenskomsten, hvorefter Sagen betragtes som værende i Orden.

Vejle A. Jysk Foderstofforretning: Afdelingen indberetter den 18' April, at Overenskomsten er fornyet for 1 Aar med den Ændring, at Betalingen for Blanding af Foderstoffer reduceredes fra 165 Øre til 160 Øre pr. Ton. Udløber 1' Maj 1935. Vedrører, 16 Mand.

Vejle K. Købmand H. Hugon Larsen: Afdelingen indberetter den 27' April at Købmanden, med hvem Afdelingen den 1' Oktober 1931 afsluttede en Overenskomst, som endnu er gældende, og hvori er fastsat en Ugeløn for Chauffører paa Kr. 51,15, har underbetalt de hos ham beskæftigede 2 Chauffører i hele Overenskomstperioden, idet den ene Chauffør, som har arbejdet hos Købmanden hele Tiden, nok har faaet udbetalt Kr. 52,00 pr. Uge, altsaa 85 Øre for meget, men ikke har faaet Middagspenge (Tærepenge) for 3 Dage om Ugen. Den anden Chauffør, der har været beskæftiget i 52 Uger er aflønnet med Kr. 125,00 pr. Maaned eller Kr. 28,84 pr. Uge, hvilket er Kr. 22,31 for lidt pr. Uge. Desuden har de ikke faaet udbetalt Beklædningsgodtgørelse, Kr. 36,00 pr. Mand pr. Kvartal og endvidere har de begge arbejdet en Time over daglig i den Tid, de har været beskæftiget, uden at de har faaet udbetalt Overarbejdspenge udover at den ugelønnede Chauffør har faaet udbetalt Kr. 100,00 i Procenter. Den samlede Underbetaling udgør Kr. 3740,94. Afdelingen har forhandlet med Købmanden om Sagen. Han indrømmede, at han ikke havde overholdt Overenskomsten, men kunde ikke erkende, at han skyldte Chaufførerne Penge for Overarbejde, da de efter hans Formening kun havde arbejdet 8 Timer daglig. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand.

Efter nogen Korrespondance med Forbundet om Sagen, der jo allerede skulde være rejst i 1931, forhandlede Afdelingen paany med Købmanden med det Resultat, at der opnaaedes Forlig om, at Købmanden til fuld Afgørelse betaler Kr. 2200,00 til Afdelingen.

1ste Agitationskreds B. Dræningsmestrene i Roskilde Amt med Undtagelse af Greve, Kildebrønde og Karlslunde—Karlstrup Kommuner: Overenskomst oprettet angaaende Gravning og Lægning af Markdræning. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde, 2 Timer à 33⅓ % derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Akkordpriser fastsat for Opgravning af Hovedgrøft og Sugegrøft specificeret efter Dybderne samt for Rørlægning og Fyldning af Grøfterne. Bestemmelser fastsat omhandlende Arbejdets Udførelse, Opmaalingen samt Lønudbetaling. Dræningsmestre eller andre, der paatager sig Dræningsarbejde, kan ikke af de fastsatte Akkordpriser fradrage noget til sig som Vederlag som Arbejdsleder, men er berettiget til Andel i Akkordsummen efter det Antal Timer, han eventuelt arbejder i Akkorden. Kredsorganisationen har forpligtet sig til at foranledige, at andre Dræningsmestre end Underskriverne betaler efter Overenskomsten. Gælder til en 1' Maj.

Frederiksberg kommunale Arb. Frederiksberg Kommunes tekniske Forvaltning: Afdelingen anmoder Forbundet om at foranledige et Møde afholdt i Anledning af følgende Krav:

Tillæg for Ophugning af Beton, for Blanding af Tjæreskærver og for Læsning af Kloakslam paa Bil.

Forhøjelse af Tillæget til Hjælpen for Landmaalere til 21 Øre pr. Time.

Skabe i Folkekøkkenet paa Grundtvigs Sidevej.

Tillæg for Lægning af Fliser i Parker og Anlæg og for Læsning og Udstrøning af Gødningskalk.

Tillæg for Pumpning af Brønden paa Nordre Fasanvej, for Bankning af Rust samt for Maling med Mønje paa Forbrændingsanstalten.

Krav om at Kommunen i videst muligt Omfang beskæftiger Medlemmer af D. A. F.

Ordning af Ferieforholdet ved Begravelsesvæsenet samt Anciennitetsberegningen til 3 Mand, der har været beskæftiget: 1 Mand i 20 Aar, 1 Mand i 25 Aar og 1 Mand i 30 Aar og er over 65 Aar.

Ved en Forhandling den 28' April enedes man om:

1) at der indføres Skabe i Fælleslokalet paa Grundtvigs Sidevej.

2) at Timelønstillæget for Assistance hos Landmaalerne forhøjes fra 7 til 21 Øre.

3) at der ydes de Arbejdere, der er beskæftiget med Opbæring af Tjæreskærver til Vejreparation (Pladsen paa Yrsavej) et Tillæg af 21 Øre pr. Time samt

4) at teknisk Forvaltning tager op til Undersøgelse Muligheden for at yde Tillæg for Læsning af Kloakslam, Betjening af nye Spredemaskiner af kolde Emulutioner. Tillægsbetaling for Opsynsarbejdet i Parker samt Tillæg for Pumpning af Brønde for Varmeledninger paa Fasanvej.

Jernbanearbejderne B. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne nægter at betale et Tillæg til en afsluttet Akkordpris for et Sporlægningsarbejde paa Strækningen Enghave—Valby. Akkordprisen blev fastsat til 25 Øre pr. l. m Spor for Indlægning og Stopning af manglende Stenballast varierende fra 4—10 cm, men det viste sig ved Arbejdets Udførelse, at der blev en Overhøjde paa ca. 2 cm.

Ved en Forhandling med Generaldirektoratet den 25' April enedes man om at tilkende Arbejderne et Beløb af Kr. 220,00 svarende til en Tillægspris paa 15 Øre pr. løbende Meter.

Herning. Hammerum Herreds Mesterforening: Den 7' Marts oprettedes en Overenskomst mellem Parterne om at rette en Henstilling til enhver uorganiseret Bygmester (Murer-, Snedker- eller Tømrermester) i Herredet om at tiltræde en saalydende Overenskomst: „Undertegnede Arbejdsgiver indgaar herved paa denne Overenskomst med Arbejderne indenfor Byggefagene i Herning: At jeg for Fremtiden ved Arbejde indenfor Herning Bys Grænse vil overholde samme Løn- og Arbejdsbetingelser som til enhver Tid vil være gældende mellem Fagforeningerne og Arbejdsgiverne indenfor Byggefagene".

Overenskomsten er den 6' April tiltraadt af **Murermestrene:**

(Fortsættes Side 211.)

LØNBEV

Dansk Arbejdsmands Forbund i 1

Afsluttede og fornyede Overenskomster med Lønforhøjelser og uforandret Løn s

Branche	Forhøjelsen af Timelønnen alene																					
	Antal Mand fik Timelønnen forhøjet med Antal Øre.											Antal Mand fik Ugelønnen forhøjet med Antal Øre										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	over 10 Mand/Øre	1 til 150	151 til 250	251 til 350	351 til 450	451 til 550	551 til 650	651 til 750	751 til 850	851 til 950	951 til 1050	over 1050 Mand/Øre
Fabrik- og Industriarb. (undtagen Jern- og Metal samt Kalk- og Teglværksindustrien)								12			$^{8}/_{10}$—20										5	
Gasværks- og Elektricitetsv.arb.																						
Havne-, Lager- og Pakhusarb.											$^{1}/_{15}$	2	18			8	10		7	6		$^{3}/_{1154}$ $^{4}/_{1285}$ $^{2}/_{1460}$ $^{1}/_{1500}$ $^{1}/_{2280}$ $^{1}/_{2300}$ $^{3}/_{2700}$ $^{4}/_{12}$
Jord-, Beton-, Vej-, Kloak-, Dræ-nings-, Mergel- og Cementstøberi-arb. samt Arbm. hos private Jernbaner										59	$^{12}/_{15}$ $^{8}/_{20}$ $^{4}/_{40}$					6						
[1]) do. Overenskomster afsluttet for et enkelt Jord- og Vejarbejde eller Grundforbedringsarbejde								1)20		1)5	1) $^{12}/_{15}$ $^{189}/_{16}$ [5])16 á 21 $^{118}/_{20}$ $^{25}/_{30}$ $^{30}/_{35}$											
Kuske- og Chauffører								5					7	8		62	1	6	23	45	13	$^{6}/_{1200}$ $^{5}/_{1300}$ $^{1}/_{1366}$ $^{5}/_{1400}$ $^{4}/_{1500}$ $^{4}/_{1600}$ $^{25}/_{2000}$ $^{1}/_{2150}$ $^{8}/_{2209}$ $^{1}/_{2304}$ $^{2}/_{2500}$ $^{2}/_{2700}$ $^{6}/_{3000}$ $^{5}/_{3500}$
Murer- og Betonarb.																						
Arbejdsmænd hos Staten											$^{4}/_{16}$ $^{6}/_{17}$ [3]) Post- og Telegr.v.											
do. Kommuner og Amter		15									$^{300}/_{0}$—80											
[1]) do. for det enkelte Arbejde											1) $^{10}/_{55}$											
Jern- og Metalindustriarb.									20		$^{10}/_{5}$—68 $^{29}/_{5}$—20											$^{12}/_{1400}$
[5]) — do. — Forhøjelser i H. t. Løfteparagrafen	16	22	28	1	4		3															
Kalk- og Teglværksindustriarb.		15									$^{25}/_{26}$ $^{7}/_{39}$		1			1	2	3				
Film- og Forlystelsesfunktionærer																						
Bude															3		5	10		1	1	$^{3}/_{1200}$ $^{6}/_{1500}$ $^{1}/_{1750}$
Tilsammen Forhøjelser:																						
Ved Afsluttede og fornyede Overenskomster med Opsigelse		30						17	20	59	414 (540)	2	26	8	3	77	18	19	30	52	19	116 (270)
[1]) Ved Overenskomster kun gældende for enkelte Arbejder								20		5	405											
Ved Overenskomster tilsammen		30						37	20	64	819	2	26	8	3	77	18	19	30	52	19	116
[5]) Forhøjelser i H. t. Løfteparagraf																						
Antal Mand Forhøjelser . . . . Ialt																						

[2]) Overenskomst oprettet mellem D. S. B. og D. A. F. angaaende Rutebil-Chauffører.
[3]) — — — Post- og Telegrafvæsenet og D. A. F.

EGELSEN

len 1. Januar til 31. December 1933.

Forhøjelser i Jern og Metalindustrien ved Hjælp af Løfteparagrafens Bestemmelse.

		Forhøjelser af saavel Tidløn som Akkord								Forhøjelser af Akkord alene Procent						Forhøjelser tilsammen		Uforandret Løn	
	Tilsammen	Af Timeløn Øre			Af Akkord Procent			Tilsammen											
Antal Mand	Overenskomster / Antal Mand	5	10	over 10 Mand/Øre	6	8	Over 8 Mand/%	Overenskomster	Antal Mand	3	4	9	10	over 10 Mand/%	Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand
25	3 25													3/50	1	3	4	28	7	190
																			1	3
										7		9		6/11 7/15 14/50 12/100						
66	17 67														7	55	24	122	7	81
93	6 93			100/15 — 17 200/20 33/25 250/40 9/45			250/25 18/30 115/33 200/40 9/150							2/18 2/40 50/100						
								6	592						3	54	4) 15	639	3	20
420	1) 12 420																1) 12	420		
																	2) 1	?		
245	57 245			4/25 6/35 3/40			4/30 8/70 6/95										57	245	25	128
10	2 10			22/Centrf. Overensk.			13) Centrf. Overensk.	16	36					12/Lands Overensk.	1	12	17 2	48 10	1	27
																	3) 1	?		
315	2 315	40	2	5/11 70/15 14/22 25/15—35 20/25		2	30/14 70/16 20/28 25/33 25/35 14/60	9	176		70	8		9/11 30/14 15/20 20/40 14/50	9	166	20	657	5	5-20
1) 10	1) 1 10													1) 20/22 12/25	1) 2	32	1) 3	42		
71	4 71																4	71		
	4) 74																4)	74		
54	3 54			20/16 14/20 9/21	20		14/25 9/30	3	43					12/11 6/13 13/16 8/17	3	39	9	136	5	66
																			1	12
30	9 30												4	27/20	2	31	11	61		
910	105 910	40	2	807	20	2	827	34	847	7	70	17	4	262	26	360	165	2117	51	547
430	1) 13 430													(1 32 | 1) 2	32	1) 15	462		
1340	118 1340	40	2	807	20	2	827	34	847	7	70	17	4	294	28	392	180	2577	51	547
																		74		
																		2653		

4) Entreprenør Teudt tiltraadte Entreprenør-Landsoverenskomsten som gældende for saavel Entrenør- som Mergelarbejde.

Forhøjelser af Tidløn i Forbindelse med Akkordreduktioner samt Lønreduktioner.

Branche	Forhøjelser af Tidløn og Reduktion af Akkord				Reduktioner af																		Reduktioner tilsammen		Samlet Resultat af Lønbevægelsen fra 1/1—31/12 1933					
					Tidløn				Tidløn saavel som Akkord								Akkord alene								Antal Overenskomster med Opsigelse					
																									Oprettet		Fornyet		Tilsammen	
	Tidløn Øre	Akkord %	Overenskomster	Antal Mand	Af Ugeløn Øre		Overenskomster	Antal Mand	Af Timeløn Øre		Af Ugeløn Øre		Af Akkord %			Overenskomster	Antal Mand	Akkord %			Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand	Overenskomster	Antal Mand
	+4	÷12			100	200			2	4	160	1430	6	10	16			3	4— 15	15										
Fabrik- og Industriarb. (undtagen Jern- og Metal- og Teglværksindustrierne)																		65			1	65	1	65	7	197	5	86	12	283
Gasv. og Elektricitetsv.arb.																									1	3			1	3
Havne- Lager- og Pakhusarb.											3		37		2	40				30		30	2	70	29	169	4	104	33	273
Jord-, Beton-, Vej-, Kloak- og Mergelarb. m. fl.																									17	749	1	10	18	759
Kuske og Chauffører																									83	373			83	[1]373
Murer- og Betonarb.																									16	46	2	29	18	75
Arbejdsmænd hos Staten																									3	10			3	[2]10
do. hos Amter og Kommuner																									17	318	4	359	21	677
Jern- og Metalindustriarb.																									4	71			4	71
Kalk- og Teglværksindustrien	18	18	1	18					19	18	3		18		19	2	40		9		1	9	4	49	10	155	8	114	18	269
Film- og Forlystelsesfunkt.					5	5	1	10																	1	12	1	10	2	22
Bude																									11	61			11	61
Tilsammen	18	18	1	18	5	5	1	10	19	18	3	3	18	37	19	4	80	65	9	30	1	104	7	194	199	2164	25	712	224	2876
Overenskomster for enkelte Arbejder																									15	462			15	462
I Jern- og Metalindustrien																														74
Tilsammen																									224	2626	25	712	239	3412

[1]) Antal Chauffører, der er beskæftiget hos Staten ubekendt.
[2]) Antal Arbejdsmænd hos Post- og Telegrafvæsenet, ubekendt.

Den samlede Lønbevægelse omfatter 3412 Mand.

Der oprettes 199 nye Overenskomster gældende en Periode, samt fornyedes 25 hidtil gældende Overenskomster for 1 Aar fra deres Udløbstid at regne. Disse 224 Overenskomster vedrører 2876 Mand.

Desuden oprettedes der — som gældende alene det enkelte Stykke Arbejde, der blev udført — 15 Overenskomster vedrørende 462 Mand, og 74 Mand i Jern- og Metalindustrien fik deres Lønforhold forbedret ved Anvendelse af Overenskomstens Løfteparagraf.

Resultatet blev for de ordinære 224 Overenskomstsordningers Vedkommende, at

540 Mand fik Timelønningerne forhøjet med gennemsnitlig 11,5 Øre pr. Arbejdstime.

370 Mand fik Ugelønningerne forhøjet med gennemsnitlig Kr. 11,37 pr. Uge eller 23 Øre pr. Arbejdstime.

847 Mand fik Timelønningerne gennemsnitlig forhøjet med 24,5 Øre pr. Arbejdstime paa Dagløn og fik enten oprettet Akkordpriser eller forhøjet Akkordpriserne, saaledes at de gav en Merfortjeneste paa 33%. Den gennemsnitlige Merfortjeneste kan anslaas til 25 Øre pr. Arbejdstime.

360 Mand fik enten oprettet Akkordpriser eller forhøjet Akkordpriserne saaledes, at de gav en Merfortjeneste paa 31,5 %, hvilken kan anslaas til 22 Øre pr. Arbejdstime.

Den gennemsnitlige Merfortjeneste for de 2117 Mand udgør gennemsnitlig 19 Øre pr. Arbejdstime.

18 Mand fik Timelønnen forhøjet med 4 Øre og Akkordfortjenesten reduceret med 12 % eller en gennemsnitlig Lønnedgang paa ca. 12 Øre pr. Time.

194 Mand fik Lønreduktioner saaledes:

16 Mand fik Ugelønnen reduceret med gennemsnitlig Kr. 3,73 pr. Uge, eller ca. 8 Øre pr. Arbejdstime.

37 Mand fik Timelønnen gennemsnitlig reduceret med 3 Øre pr. Time og Akkordpriserne med gennemsnitlig 11%.

141 Mand fik Akkordpriserne reduceret med gennemsnitlig 8,4 %.

Den gennemsnitlige Lønnedgang for de 194 Mand udgør 8,7 Øre pr. Time.

For 547 Mands Vedkommende forblev Lønnen uforandret.

Fordelt paa de 2876 Mand blev den gennemsnitlige Lønfremgang 13,3 Øre pr. Arbejdstime.

Resultatet af de 15 Overenskomster, der oprettedes for enkelte Arbejder, blev, at 430 Mand fik en gennemsnitlig Forhøjelse af Timelønnen paa 17 Øre pr. Arbejdstime og 32 Mand fik Akkordpriserne for Skærveslagning forhøjet med gennemsnitlig 23 %.

74 Mand i Jern- og Metalindustrien fik ved Brug af Løfteparagrafen deres Timelønninger forhøjet med gennemsnitlig 2,5 Øre.

SIDEN SIDST (fortsat fra Side 207).

Niels Agerbo, Herning, **E. M. Mikkelsen,** Vildbjerg, **Josva Lohdahl,** Tjørning, **P. Christensen** og **L. Bang,** Herning samt af **Tømrermestrene: Chr. Høj Andersen,** Værgod, **J. Bollerup,** Kibæk, **P. Nørgaard Lind** og **Lund Jacobsen,** Herning.

Odense M. Murermestrene N. C. Stæhr & B. Christensen, Odense: Overenskomst oprettet, Mestrene har underskrevet en Erklæring om at ville betale efter og iøvrigt overholde enten Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og D. A. F. eller Overenskomsten mellem Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark og D. A. F. med Priskurant samt Regler for Behandling af faglig Strid. Mestrene har Arbejderne ulykkesforsikret.

Odense M. Murermestrene V. Christiansen & G. Hansen: Overenskomst oprettet. Mestrene har underskrevet en Erklæring af nøjagtig samme Ordlyd som ovenstaaende.

Skaade. Murermester F. Madsen: Overenskomst oprettet af følgende Ordlyd: Murermester Madsen forpligter sig til at betale saavel Timeløn som Akkordarbejde efter den Overenskomst, som er gældende mellem Centralforeningen i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Samtidig forpligter Murermesteren sig i Holme Sogn til kun at beskæftige Medlemmer af Skaade Afdeling.

Vojens. N. Kragelunds Cementstøberi: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Timeløn 105 Øre. Akkordpriser fastsatte for Stampning af Brøndrør, Rør med og uden Muffe, Tagsten, Mursten og Fliser samt for Udlosning af Tagsten, Mursten, Brøndrør m. m. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel.

Brabrand. Gas- og Vandmestrene Rosenstedt, Caspersen og Steinmeier, Aabyhøj, og C. Mikkelsen, Aaby. Overenskomst oprettet. For Opgravning og Tilfyldning af Gas- og Vandledninger betales efter Entreprenøroverenskomstens § 7—12. Ved Underboring af Vej betales derudover et Tillæg for Ophugning af Makadamisering. Hvor 2 Ledninger ligger i samme Grav, kan der forlanges Balk staaende til den øverstliggende Ledning. For Opgravning af Ledninger kan forlanges en Gravningsbredde af 0,50 Meter. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Brabrand. Entreprenørerne R. Jensen og Johs. Petersen, Aarhus. Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenørerne nægter at aflønne de Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Gravning og Tilfyldning af en 2 km lang Vandledning i Aabyhøj, hvori skal nedlægges 25 cm Rør, efter Entreprenøroverenskomstens Priskurant, men kun vil betale Timeløn plus 20% Tillæg. Arbejdet udføres over en Mark ud til en bebygget Gade ved Silkeborgvejen.

Ved et Mæglingsmøde den 10. April opnaaedes Enighed om, at Betalingen for en 9 Tommer Vandledning fastsættes saaledes: Entreprenør R. Jensen betaler Kr. 2,15 pr. løbende Meter Ledning. For 200 løbende Meter Ledning, der ligger dybere, betales Kr. 3,00 pr. løbende Meter. Entreprenør Johs. M. Jensen betaler Kr. 1,90 pr. løbende Meter Ledning. I Priserne er indbefattet Gravning af Muffehuller samt eventuelle Nedskred, der fremkommer ved den Del af Arbejdet, Entreprenøren skal udføre.

Børkop. Gaardejer P. Jensen, Tingskov: 17' Agitationskreds Formand indberetter, at han paa Afdelingens Foranledning har bistaaet denne ved Ordningen af en Uoverensstemmelse om Betalingen for et Grundforbedringsarbejde, idet Gaardejeren havde nægtet at udbetale et Overskud paa Kr. 53,00, som de Arbejdere, der havde udført Arbejdet, havde tilgode. Ved en Forhandling den 19. April indgik Gaardejeren paa at efterbetale Beløbet.

Fredericia A. Entreprenør Øst Jacobsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af følgende Uoverensstemmelse: 1) Entreprenøren nægter at betale 25% Tillæg for skraa Forskalning ved en Skillemur. 2) Nægter at betale 33⅓ % for at holde Jernet i Stilling, og 3) Divergens om Betaling for Opstilling af en Løbebro.

Ved et Mæglingsmøde den 13. April enedes man om: 1) At der ydes et Tillæg af 20% til Forskalningen, 2) at ⅔ af det omstridte Jordarbejde betales med 33% Tillæg, og 3) svære Underliggere til Trillebroen betales med 25 Øre pr. løbende Meter.

Tillægget udgør ialt Kr. 247,54, som udbetales Arbejderne første Lønningsdag, Fredag den 23. April.

Frederiksværk. Entreprenør Viggo Andersen, Gilleleje: Overenskomst oprettet for Kabelledningsarbejde ved Frederiksværk: For Opgravning og Tilfyldning, Kabeltrækning (1 Kabel) samt Lægning af Sten paa langs ad Kablet betales for Gravning i indtil 0,50 Meters Dybde og 0,13 Meters Gennemsnitsbredde 27 Øre pr. løbende Meter. Det er en Forudsætning, at de øverste 15—20 cm oppløjes paa Entreprenørens Regning. Entreprenøren har pligt til i Henhold til samme Regler, som er gældende i Landsoverenskomsten med Entreprenørforeningen, at sørge for tilstrækkelig Skurplads til Arbejderne.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Laven	*(Skanderborg Amt)*
Ousted-Taaning	—
Ry St.	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Galten	*(Sjelle-Herskind Mergelleje)*
Odder	—
Røgen-Sporup	—
Søby-Sall	—
Toustrup	—
Voldby	—
Brædstrup	*(Ægpakkeriet)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hyllinge-Lyndby	*(Sæby-Gershøj Kommune)*
Randers K.	*(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Randers J.	*(Kommunen)*
Skørping	*(Tingbæk Kalkværk)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshals-Vejen)*
Tornby	—
Støvring	*(Budrup-Gravlev Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Dansk Arbejdsmands Forbund.

H. C. Andersensgade 14 St., Kbhvn. K., Telefon 2140.

Fortegnelse over samtlige Afdelinger og Hovedbestyrelsens Adresser m. m.

Aabenraa A. (20) Hans Nielsen, Tønderlandevej.
Aabenraa T. (20) Peter Kjær, Vestergade 12.
Aabybro (12) Einar Poulsen, Aabybro.
Aakirkeby (6) Chr. Nielsen, Svanekegade 11, Aakirkeby. Telf. 165.
Aalborg A. (12) Chr. P. Christiansen, Dannebrogsgade 59, 3. Telf. 3641. Privat Telf. 1337. Kontor Søndergade 20.
Aalborg C (12) Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
Aalborg F (12) Johs. Jensen, Møensgade 2. Telf. 1518.
Aalborg H (12) Søren Jacobsen, Øster Allé 73. Telf. 3957.
Aalborg K (12) Aug. Jørgensen, Danmarksgade 24³. Tlf. 2380.
Aalbæk (10) Chr. Møller, Strandby St.
Aalestrup (13) Jens Gr. Jensen, Aalestrup.
Aarhus A (15) Marius Andersen, Kristiansgade 27. Telf. 2073. (Privat Sølystgade 27).
Aarhus C (15) M. Østergaard. Kontor: Amaliegade 25, Kontortid 10—13 samt Tirsdag og Fredag Kl. 16—19. Telf. 5742. Privat: Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 1.
Aarhus F (15) Chr. Christensen, Ivar Hvidtfeldtsgade 8, 3.
Aarhus H. (15) Chr. Jensen, Børsen, Aarhus. Telf. 5087. Privat: Tordenskjoldsgade 63. Telf. 6119.
Aarhus J. (15) A. Andersen, Odensegade 6, 2. Telf. 2891.
Aarhus J. B. (15) Alf. Pedersen, Louisegade 19. Telf. 5848. Privat: Chr. Værumsgade 22. Træffes 12½—1½ og 5—6.
Aarhus K. (15) Fogh Mogensen, Studsgade 12—14. Telf. 6923.
Aarhus Komm. (15) Aage Jensen, Chr. Kiærs Plads 2, 4. Telf. 5155.
Aarhus M. (15) Chr. Christiansen, Sejrøgade 18. Telf. 4623.
Aarhus O. (15) Bjørn B. Jensen, Poulsgade 34 A, 4. Telf. 5746.
Aarhus St. (15) Knud Andersen, Klostergade 45.
Aars (12) Vald. Sørensen, Tingvel 11, Aars.
Aarslev-Hørning (14) N. Chr. Kristensen, Fløjstrup pr. Uggelhuse.
Abild (21) Ejler Jensen, Abild Mark pr. Tønder.
Agerbæk (18) Albert Vahliin, Tofterup St.
Agerskov (19) Johs. Nielsen, Ragnstrup pr. Agerskov.
Agger (11) Mads Andersen, Taabel pr. Vestervig.
Aidt (13) Joh. O. Kjær, Drøsbro pr. Thorsø. Tlf. Vejerslev 34.
Alhedens Skovarbejdere (13) Daniel Bitsch, Havredal pr. Frederiks St.
Allingaabro (14) Jens Jeppesen, Allingaabro.
Allinge-Sandvig (6) Nikolaj Hansen, Rosengade, Allinge. Tlf. 63.
Als (20) Aug. Møller, Ketting, Als.
Alslev (18) Ingerslev Nielsen, Toftnæs pr. Varde.
Ansager (18) Martin P. Markussen, Ansager St.
Arden (12) Martin Henriksen, „Birkely", Arden.
Arnum (21) Frederik Thede, Arnum.
Arrild (21) Johannes Andersen, Arrild.
Asnæs (3) Jens Sørensen, Asnæs, Asnæs St.
Assens Fyen (8) Laurits Pedersen, Ramsherred 47. Telf. 148.
Assens, Jyll. (14) Carl Jensen, Assens pr. Mariager.
Aulum (16) Carl Chr. Nielsen, Aulum.
Auning (14) Ejnar Laursen, Auning St.
Ballerup (1B) Aage Nielsen, Præstevænget, Ballerup. Telf. 145.
Ballum (21) Carl Jull, Ballum pr. Bredebro.
Bandholm (7) Jens P. Hansen, Samsøgade, Bandholm.
Beder-Malling (15) Martin Nielsen, Malling St.
Belysningsarbejderne (1A) Formand: N. Christiansen, Vesselsgade 24. 2. N. Telf. Nora 141. Privat Rygaards Allé 60. Telf. Hellerup 2843 y.
Birkerød (2) Niels P. Pedersen, Skovgaardsvej 21, Birkerød.
Birket (7) Peder Christensen, Kragenæs pr. Torrig.
Bjeverskov (5) Chr. Thorsen, Spanager pr. Bjeverskov.
Bjerringbro (13) Søren Jensen, Sønderbro, Bjerringbro.
Blaahøj (17) Chr. Kølkær, Blaahøj St.
Bloustrød (2) Vilh. Larsen, „Landly", Nyvej, Lillerød.
Bodilsker (6) J. P. Jensen, Balke pr. Nexø, Bornholm.
Bogense (8) N. P. Hansen, Torvet 10.
Bording (16) Niels Hessel, Bording St.
Bornholms Skovarbejdere (6) Skovløber E. Christiansen, Almindingen pr. Østerlars St.
Borup (1B) Viggo Rathmann, Borup.
Bov (20) Herbert Høeg, Krusaa pr. Padborg.
Brabrand (15) Marius Jensen, Præstevangen, Brabrand.
Brahetrolleborg (9) Rasmus Sølyst, Mellemhaverne pr. Haagerup.
Bramminge (18) Jakob Sørensen, Bramminge.
Brande (17) L. Madsbjerg, Jernbanegade 17.
Bredballe (17) Georg Olsen, Bredballe Strandhuse pr. Vejle.
Bredebro (21) Andreas Mølgaard, Abterp pr. Bredebro.
Bregninge-Bjergsted (3) Carl Andersen, Kaltved pr. Alleshave.
Brovst (10) Chr. P. Christensen, Solbakkevej, Brovst St.
Bryrup (15) Chr. J. Christensen, Bryrup.
Brædstrup (15) Karl Andersen, Bredgade 7, St. Brædstrup.
Brændselsafbærerne (1A) Formand: Søren Henriksen, Rypark 76.2. Ø. Telf. Ryvang 4424 v.
Brødkuskene (1A) Formand: Th. Jensen, Hellebækgade 13, St. N. Telf. Taga 3949.
Brønderslev (10) Marinus Pedersen, Dybetsgade 25, Brønderslev.
Brøndum-Hvidbjerg (13) Ejler Marius Madsen, Rettrup pr. Skive.
Brørup (18) Th. Thomsen, Søndergade, Brørup.
Budenes Forbund (1A) Hans Petersen, Suhmsgade 4, K. Telf. Byen 7059.
Bylderup-Bov (21) Peter Schmidt, Bylderup-Bov.
Bække (18) Chr. Thielsen, Bække.
Bælum (12) Peder Pedersen, Bælum St.
Børgelund (10) Lund Brinkmann, Børgelund pr. Vraa.
Børkop (17) Chr. Olesen, Børkop Skov pr. Børkop.
Chaufførerne (1A) Formand: Julius Nielsen, Rosenørns Allé 14 St. V. Telf. 12358.
Dalby (2) Aage Sørensen, Dalby pr. Krogstrup.
Darum (18) Andreas Lauridsen, Nørreby, Darum pr. Bramminge.
Daugaard (17) Anton Therkelsen, Daugaard By, Daugaard.
Dronninglund (10) Frede Jensen, Stormgade, Dronninglund.
Droskechaufførerne (1A) Kontor: Gothersgade 158, St. K. Telf. Byen 4047. Formand: Axel Christensen, Privat Munkensvej 9, 1. Telf. Taga 4382.
Dybvad (10) Jens Lorentzen, Dybvad.
Ebeltoft (14) Laurits Andersen, Adelgade.
Egernsund (20) Anders Poulsen, Egernsund. Telf. Broager 214 x.
Ejsing (16) P. Chr. Jensen, Ejsing By pr. Vinderup.
Ejstrupholm (15) A. Skærbæk, Ejstrupholm.
Engom (17) Magnus Nielsen, Assendrup pr. Daugaard.
Esbjerg (18) Peder Poulsen, Danmarksgade 45. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.
Esbjerg-Fiskerne (18) Th. M. Petersen, Islandsgade 18, Esbjerg.
Esrom (2) A. H. A. Knudsen, Esbønderup Skovhuse pr. Esrom.
Faaborg (9) Karl Eriksen, Odensevej 36, Faaborg.
Faarevejle (3) Karl Mogensen, Ordrup pr. Faarevejle St.
Faarup (14) M. Nedergaard, Faarup St.
Fabrikarbejderne (1A) Formand: Chr. Gram, Bjelkes Allé 32, N. Telf. 3404. Privat: Sindshvilevej 23, 2., F.
Fakse (5) Chr. Hansen, Fakse St. A.
Fakse Ladeplads (5) Aug. Hansen, Kjessendrup pr. Fakse.
Fanefjord (5) Albert Christiansen, Haarbølle pr. Askeby, Møen.
Farum (2) Vilh. Petersen, Farum.
Farup (18) Theodor Christensen, Nr. Farup pr. Ribe.
Fensmark (5) Hans Jacobsen, Fensmark pr. Olstrup.
Ferring (16) Ole Chr. Jensen, Ferring pr. Bonnet.
Film- og Forlystelsesfunkt. (1A) Formand: Th. Lindberg Pharsen, Hagbardsvej 25, Sundby. Telf. Amager 6346. Kontor: Nørrevoldgade 98. Telf. Byen 8425.
Fjaltring (16) Chr. Bjerg, Fjaltring.
Flakkebjerg (4) Marius Hansen, Hus Nr. 9, Flakkebjerg St.
Flyttearbejderne (1A) Peder Jeppesen, Adrs. Chr. Holm, Saxogade 25 B, 3.
Fredensborg (2) Peter Olsen, Gartnerstræde 6, Fredensborg.
Fredericia A. (17) H. Møller, Huslodsvej, Villa „Ela". Telf. 574.
— **F.** (17) Zakarias Jepsen, Egeskovvej, Fredericia. Telf. 750.
— **H.** (17) Aksel Madsen, Prinsensgade 35. Telf. 641.
— **K.** (17) Jens Lind Petersen, Dronningensgade 63, 1. Telf. 1224.
Frb. Komm. Arb. (1A) Formand: Vald. Sønderholm, Dalgas Boulevard 122, F. Telf. Godthaab 5153 x.
Frederikshavn A. (10) Laur. Jensen, Kløvervej. Telf. 876.
— **H.** (10) Chr. Jensen, Svendehjemmet, Frederikshavn. Telf. 435.
Frederikssund (2) Laurits Petersen, Frederiksborggade 11. Telf. 206.
Frederiksværk (2) Kristian Andersen, Valseværksgade 3. Telf. 166.
Fuur (13) Karl Knudsen, Dalager, Fuur.
Gadbjerg (17) Viktor Jensen, Gadbjerg.
Gadevang (2) Erik Jensen, Gadevang pr. Hillerød.
Galten (15) Viggo Jensen, Galten St.
Gl. Ry (15) Magnus Voetmann, Lyngbakkegaards Mark pr. Ry St.
Gandrup (12) Lars Larsen Brønd, Ø. Hassing pr. Gandrup St.
Garveriarbejderne (1A) Formand: Chr. Nielsen, Carl Langesvej 44, St., Valby.
Gedser (7) Alfred Jacobsen, Gedser.
Gedved (15) Kaj Hansen, Gedved pr. Horsens.
Gesten (18) Marius Nissen, Vestgesten pr. Gesten St.

Give (17) Svend Svendsen, Anlægget. Telf. Give 96.
Gjelsted (8) N. A. Jensen, Gjelsted St.
Gjern (15) Ejner Nielsen, Gjern St.
Gjøl Øland (10) Marinus Jacobsen, Gjøl pr. Aabybro.
Gjørding (18) Andreas Nissen, Gjørding St. Telf. 16.
Glamsbjerg (8) Marius Hansen, Ny Koppenbjerg pr. Glamsbjerg.
Glatved (14) Marius Mikkelsen, Balle.
Glejbjerg (18) Andreas Madsen, Glejbjerg.
Glostrup (1B) P. Chr. Jørgensen, Lindeallé 24, Glostr. Telf. 415. Arbejdsløshedskasse og Kontrol Gasværksvej 33. Tlf. Glostrup 356.
Glumsø (5) Frederik Hansen, Glumsø Præstemark, Glumsø St.
Graasten (20) Carl Olauson, Ahlefeldvej, Graasten.
Gram (19) Peter Bang, Gramby.
Grauballe (13) Gert Jakobsen, Svostrup pr. Sminge.
Grejs-Sindbjerg (17) Kr. Iversen, Grejs, pr. Grejsdal.
Grenaa (14) Kristian Edvar Nielsen, Storegade 33, Grenaa.
Grevinge (3) Vilh. Petersen, Gundestrup pr. Grevinge St.
Grindsted (18) Thule Friis, Sønderby pr. Grindsted.
Grædstrup (15) Carl Holm Petersen, Grædstrup pr. Bredstrup.
Grænge (7) Villi Smidt, Grænge pr. Grænge.
Græshave (7) Carl Th. Madsen, Dannemare pr. Dannemare St.
Græsted (2) Peter Jensen, Højelt pr. Græsted.
Gudhjem (6) Hans Jensen, Gudhjem.
Gudum (16) Johan Nielsen, Rimmer Strand pr. Humlum.
Gudumholm (12) Kjeld Nielsen, Briketfabrikken pr. Gudumholm.
Gyrstinge (4) Hans Nielsen, Gyrstinge pr. Ringsted.
Gørlev (3) Peder Pedersen, Ry pr. Gørlev. Telf. 20. Privat Telf. 187.
Gørslev (5) P. Johansen, Gørslev Nyvang, Østervang St.
Haarlev (5) Jens P. Christensen, Haarlev St.
Haasum-Ramsing (13) Chr. Vester, Haasum pr. Ramsing.
Haderslev A. (19) Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A. Telf. 198, mellem 9—12 og 2—6.
Haderslev H. (19) L. Hartmann, Badstuegade 10 o. G. Tlf. 1021.
Hadsten (15) Anders Andersen, Kirkevej. Telf. 103.
Hadsund (12) Ejvind Jensen, „Hjortsminde", Hadsund.
Haldrup-Søvind (15) Jens Peter Larsen, Haldrup pr. Haldrup St.
Hals (12) Niels Andreasen, Hals, Jyll.
Hammel (15) A. Jakobsen, Vadstedvej, Hammel.
Hammersholt (2) Georg Madsen, Hammersholt pr. Hillerød.
Hammershøj (13) Lauge Nielsen, Hammershøj St. Telf. Hammershøj 50, bedst mellem 12—1 og efter 6.
Hansted Lundum (15) Ejnar Falk, Egebjerg pr. Horsens.
Hanstholm (11) Jens Harbo, Hanstholm pr. Thisted.
Harboøre (16) Niels Nielsen, Tøtt, Harboøre.
Harlev (15) Ejner Jensen, Harlev St.
Hasle, Bornholm (6) Vald. Sommer, Tofte pr. Hasle. Tlf. Hasle 53 u.
Haslev (4) Lars Larsen, Troelstrup, Haslev.
Haslund Ølst (14) Kresten Pedersen, Haslund pr. Randers.
Haurum (13) Anders P. Simonsen, Havrum pr. Bøstrup, Jylland.
Havdrup (1B) Karl Jacobsen, Karlslunde pr. Taastrup.
Havnearbejderne (1A) Formand: P. Christensen, Dr. Tværgade 40, St. K. Telf. Palæ 282. Privat Amerikavej 20, 2. Privat Telf Eva 685.
Hedehusene (1B) Lars Petersen, Nyvej 5, Hedehusene, Telf. 181. Privat 87.
Hejnsvig (18) Otto Nielsen, Hejnsvig St.
Helsinge (2) Viggo Hansen, Ammundrup, Gl. Skole pr. Helsinge.
Helsingør A. (2) Peter Christiansen, Lindevej 28, Espergærde. Telf. Espergærde 9.
— **F.** (2) W. Bartholin, Olriksvej 10.
— **S.** (2) B. A. Jønsson, Kongevej 66, Helsingør.
Herfølge (5) Martin Pedersen, Herfølge By, Herfølge St. Telf. Herfølge 65.
Herlufmagle (5) Axel Magnussen, Herlufmagle.
Herløv (1A) C. J. Andersen, Vandværksvej, Herløv.
Herning (16) Jens Jensen, Bethaniagade 20. Telf. 462.
Hillerød (2) Peder Nielsen, Møllersvej 2, Hillerød. Telefon 312.
Hinnerup (15) Kjeld Kjeldsen, Hinnerup.
Hirtshals (10) Otto Jørgensen, Neist, Hirtshals. Telf. 43.
Hjallerup (10) Anton Christensen, Paghsgade, Hjallerup.
Hjerm (16) Kr. Kjeldsen, Hjerm.
Hjøllund (15) Skovarbejder Alfr. Davidsen, Hjøllund St.
Hjørring (10) Chr. Nielsen, Kongensgade 10. Telf. 751 (mellem 12—1 og efter 5 Eftermiddag).
Hobro (14) Thomas Larsen, Hovangsvej. Telf. 296.
Holbæk (3) Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
Holbøl (20) Peter Andersen, Rønshoved pr. Rinkenæs.
Holeby (7) Lars Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Holstebro A. (16) Ole Christiansen, Svinevigen, Holstebro. Telf. 492 (10—12 Form. og 3—5½ Eftm.).
— **K.** (16) H. Larsen, Struervej 35.
Holsted (18) Michael Christensen, Skolegade, Holsted, Jyll.
Holtug (5) N. Chr. Jørgensen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Ho-Oksby (18) Johan Nilausen, Bredmose, pr. Oksbøl.
Horbelev (7) Kr. Steinmeier, Horbelev pr. Horbelev.
Hornslet (14) Frederik Larsen, Hornslet pr. Hornslet St.
Hornsyld (17) Ankjær Nielsen, Hornsyld St.
Horsens A. (15) Christoffer Mortensen, Christiansholmsgade 5. Horsens. Telf. 459 (mellem 10—1 og 5—6).
— **H.** (15) Alf. Jensen, Aaboulevarden 104, St. Telf. 1923.
— **K.** (15) Ludvig Jørgensen, Sønderbrogade 57. Telf. 1830.
Horsens' Omegn (17) Jens S. Jensen, Boller Overskov, Horsens.
Horslunde (7) Mogens Larsen Mogensen, Nielseshave pr. Horslunde.
Hostrup (21) Niels Jørgensen, Rørkær pr. Jejsing.
Hou (15) Ole Rasmussen, Halling Mark, Hou St.
Houlbjerg (13) Niels Bengtsen, Houlbjerg pr. Laurbjerg.
Hovedgaard (15) Søren Nielsen, Ørritslev pr. Hovedgaard.
Hover (17) Karl Jensen, Tuja Allé, Uhre Høj, Vejle.
Hundslund (15) Carl Christensen, Svinballe pr. Hundslund.
Hvalpsund (12) Magnus Rosenvinge, Hvalpsund.
Hvalsø (1B) Georg Jensen, Kidserup pr. Hvalsø.
Hvidbjerg-Lyngs (11) P. Mortensen, Barslev pr. Hvidbjerg.
Hvornum-Klejtrup (14) Jens Etrup, Klejtrup, Hobro.
Hylke (15) Carl Nielsen, Brørup pr. Hylke.
Hyllinge-Lyngby (1B) Carl Pedersen, Kr. Hyllinge.
Hær og Flaade (1A) Formand: P. A. Jensen, Lyneborggade 24, 2. S. Telf. Amager 5529 x. Privat Telf. Amager 4103 x.
Højer (21) Marius Madsen, Storegade 1 A, Højer.
Højslev (13) Viggo Christensen, Højslev St.
Hørning-Blegind (15) Kaj Bosse, Beringbro, Hørning.
Hørsholm (2) F. Andersen, Gasværksvej 9, Telf. Hørsholm 476.
Hørve (3) Rasmus Ryberg, Hørve.
Ibsker (6) Emil Beck, Ibsker pr. Svaneke, Bornholm.
Idestrup (7) Thomas Jensen, Tjæreby Tang pr. Nykøbing F.
Ikast (16) Ejner Bendixen, Grønnegade, Ikast.
Ilbro (10) Chr. Mortensen, Hvidsted pr. Ilbro.
Isoleringsarbejderne (1A) Formand: Søren Pedersen, Jul. Blomsgade 37 St. tv. N.
Ivigtut (1A) Jens Johs. Hansen, Kryolitharbejder, Ivigtut, Grønland. (Adr.: Gl. Torv 22, K.).
Jelling (17) Søren Nielsen, Jelling, Jyll.
Jels (19) Hans Andersen, Jels, Sdr. Jyll.
Jernbanearbejderne B. (1A) Formand: Julius Nielsen, Valdemarsgade 52, St., V. Telf. V. 1436 u.
Jernbanearbejderne M. (1A) Formand: H. P. Hansen, Viktoriag. 30, V. Telf. Vester 9316 y.
— **T.** (1A) Formand: Martin Jensen, Oehlenschlägersgade 53 C, 3. V. Telf. Vester 6173 v.
Jord- og Betonarbejderne (1A) Formand: Peter Andersen, Hestemøllestræde 5. K. Telf. 3496.
Juelsminde (17) Martin Andersen, Juelsminde.
Jyderup (3) Edw. Rasmussen, Teglværksvej, Jyderup.
Jydstrup (4) Hartvig Stockfletch, Jydstrup pr. Jydstrup.
Kalundborg (3) Rasmus Laursen, Møllestræde. Telf. 512.
Karise (5) Lars Hansen, Jørslev pr. Karise.
Karrebæksminde (4) Aug. Korfitsen, Karrebæksminde.
Karup (13) Laur. Nielsen, Karup.
Kastrup (1A) Formand: Richard Ludwig, Saltværksvej 68, Kastrup. Telf. Kastrup 18. Privat Bopæl: Samme Sted.
Katbjerg-Skellerup (14) Ingvard Jensen, Katbjerg pr. Mariager.
Kauslunde (8) N. Frydensberg Hansen, Kauslunde St.
Kerteminde (8) Gunnar Carlson, Møllevænget 2.
Kibæk (16) Vilh. Kristensen, Kibæk St.
Kr. Stillinge (4) Erik Hansen, Keldstrup, Hyldemark, Stilling pr. Slagelse.
Kjellerup (13) Fr. Overgaard, Gl. Kjellerup pr. Kjellerup.
Klemensker (6) Sigfred Nielsen, 1. Vornedgaards Parcel pr. Klemensker, Bornholm.
Klokkerholm (10) Vald. Jensen, Klokkerholm.
Knabstrup (3) Karl Larsen, Knabstrup Teglværk, Knabstrup St.
Kolding A. (17) Hans Petersen, Kongehusvej. Telf. 187 (mellem Kl. 17¼ og 18), (mellem 12½ og 13¼: Telf. 1305).
— **H.** (17) S. P. Sørensen, Dalbyvej 19, St., Kolding.
Kolind (14) S. P. Sørensen, Kolind.
Kongsted (5) Oluf Jensen, Lestrup Strand pr. Fakse.
Korsør A. (4) Harald Nielsen, Fiskergade 31, Korsør. Telf. 553.
— **H.** (4) P. Morgen, Obelsvej 12. Telf. 411.
Kuskene (1A) Formand: Chr. Schou, Larslejstræde 1, K. Telf. 5640. Privat: Grundtvigsvej 40, 1.
Kvissel (10) Viggo Simonsen, Kvissel St.
Købelev (7) Martinius Olsen, Rolykke pr. Købelev.
Kbh. Baneg. priv. Arb. (1A) Formand: O. P. Petersen, Folkvarsvej 21, 4. F. Telf. Godth. 921 v.
Køge A. (1B) C. R. Poulsen, Kontor: Nørregade 36, Tlf. 645. Træffetid: 9—11, 12½—15 og 16—19. Privat: Strandvejen 59. Telf. 642.
Lading (15) Carl Hansen, Lading Mark pr. Mundelstrup.
Lager- og Pakhusarb. (1A) Formand: Eiler Jensen, Sct. Hansg. 4, St., N. Telf. 10147. Privat: Maglegaardsallé 95, Søborg. Telf. Søborg 797.
Langaa (13) Jens Martin Jensen, Langaa St. Tlf. 31.
Langebæk (5) Th. W. Sillemann, Langebæk.
Laurberg (14) V. Gabriel, Laurberg.

Laven (15) A. Franck, Laven Mark pr. Laven St.
Lem Lihme (13) Poul Jensen, Gyldendal Teglværk, Lihme.
Lemvig (16) Kr. Nielsen, Vestergade 23. Telf. 263 (mellem 9—11 og 12—2).
Lobbæk (6) Emil Johansen, Vestermarie pr. Lobbæk, Bornholm.
Lundtoft, Sdr. Jyll. (20) J. S. Frandsen, Lindbjerg, Aabenraa.
Lunderskov (18) Knud Buhl, Nagbøl, Lunderskov.
Lundby (5) Johs. Jensen, Kong Bk. pr. Lundby St.
Lyderslev (5) Ernst A. Larsen, Frøslev, St. Hedinge.
Lyngby (1A) Anders Madsen, Rønneallé 8, Lyngby.
Lynge (2) Sophus Nielsen, Badstrup pr. Lynge.
Lysbro (15) Jacob Ørum, Lysbro, Silkeborg. Telf. Silkeborg 1178.
Læsø (10) Theodor Nielsen, Vesterø pr. Frederikshavn.
Løgstør (12) Karl Grønning, Vægtergade, Løgstør. Telf. 195 (bedst mellem 12—1).
Løgumgaard (21) Herman Juhl, Løgumgaard pr. Løgumkloster.
Løgumkloster (21) Th. Ebbesen Madsen, Møllegade. Løgumkloster.
Løkken (10) Harald Hansen, Norgesvej.
Løsning (17) Abel Mikkelsen, Løsning St.
Løvskal (13) Peder Hansen, Tindbæk pr. Bjerringbro.
Maarum (2) Niels Madsen, Maarum.
Mariager (14) Chr. Mikkelsen, Vestergade, Mariager.
Maribo (7) Johs. Petersen, Brødregade 1. Telf. 441.
Marmor- og Granitsliberne (1A) Formand: Carl Poulsen, Gl. Kalkbrænderivej 64, Mezz. Ø.
Marstal (9) Jens P. Larsen, Bondebygade, Marstal.
Mern (5) Ludvig Poulsen, Sdr. Mern, Mern.
Middelfart A. (8) Marius Jeppesen, Teglgaardsvej 27. Telf. 441.
— **F.** (8) V. Jensen, Bogensevej 8. Telf. 429.
— **H.** (8) H. Hansen, Buggesgade 16, Middelfart.
Moselund (13) Lund Kidmose, Engesvang St.
Mou (12) Poul Sørensen, Mou.
Mælkeriarbejderne (1A) Formand: Alfred Jensen, Kontor: Holger Danskesvej 52, St., F. Telf. Godthaab 6179. (Træffes Hverdage 10—11, Tirsdag og Fredag 5—7 Eftm.) Privat: Nordre Fasanvej 29 1., F. Telf. Godthaab 3122 x.
Møen (5) H. P. Larsen, Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
Møgeltønder (21) Knud Knudsen, Møgeltønder.
Mønsted (13) Martin Jensen, Toftum, Sparkær.
Mørke (14) Bernhard Christensen, Ommestrup pr. Mørke.
Nakskov A. (7) Jens Jensen, Niels Nielsensgade 7. Telf. Kontoret 901, privat Stormarks Alle 8. Telf. 534.
Nakskov Sk. (7) Johs. Hansen, Bulskov pr. Nakskov.
Neksø (6) Jens Hansen, Nyboder, Neksø. Telf. 207 (mellem 12—1 og efter 5).
Nibe (12) Kr. Thomsen, Tyvedalsgade 18, Nibe.
Nivaa (2) Laur. Christiansen, Stationsvej 4, Humlebæk.
Nyborg (9) Chr. Nielsen, Dybbølsgade 3. Telf. 538.
Nykøbing Fl. (7) H. Chr. Andersen, Nordre Havneplads. Telf. 681. Privat Gedservej 229.
Nykøbing Jylland A. (11) J. C. Christensen, Refshammer, Nykøbing Jyll.
— — **F.** (11) Laust Sørensen, Filtenborgsgade 5.
Nykøbing Sjælland (3) Fr. Petersen, Algade 74. Telf. 271.
Nysted (7) Th. Petersen, Søndergade 3.
Næstved (5) Vald. Villumsen, Amtmandsgade 9. Telf. 880.
Nørholm (12) Henrik Andersen, Nørholm pr. Sønderholm.
Nørre Aaby (8) Jens Hansen Jensen, Nørre Aaby St. Telf. 133.
Nørre Alslev (7) Chr. Hansen, Nr. Alslev pr. Nr. Alslev.
Nr. Nebel (18) Niels S. Hansen, Nr. Nebel.
Nørre Sundby A. (12) H. Chr. Nielsen, Vestergade 1. Telf. 1582. Privat: Kapelvej 9. Telf. 3549.
Nørre Sundby H. (12) Arent Christensen, Godthaabsgade 25, Nørresundby.
Nr. Vedby (7) Jens Petersen, Orehoved St.
Odder (15) Jens Jespersen, Møllevej, Odder.
Odder Skovarbejdere (15) Niels Kristensen, Fillerup pr. Odder.
Odense A. (8) V. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning. Telf. 3813.
— **C.** (8) E. O. Andersen, St. Jørgensgade 36, 2. Telf. 5359.
— **F.** (8) Chr. Asmussen, Kontor: Vestergade 32, Sidebygningen. Tlf. 3158. Privat: Lollandsgade 33, Odense. Tlf. 5471.
— **G.** (8) P. Rasmussen, Enighedsvej 2, Odense.
— **H.** (8) Anders Jensen, Slotsbakkevænget 9. Telf. 2289.
— **K.** (8) J. C. Jensen, Sortebrødrestræde 6. Telf. 4326 (mellem 12—1).
— **L. P.** (8) Aksel V. Andreasen, St. Glasvej 41, 1. Telf. 4761.
— **M.** (8) Johs. Jensen, Søndermarken 73. Telf. 5447.
— **S.** (8) Johs. Brandt, Lundsgaardsvej 25, Bolbro, Odense.
— **Sk.** (8) Karl Ejlersen, Lykkebo, Seden. Telf. 5889.
— **St.** (8) N. Chr. Nielsen, Kildevej 9. Tlf. 7423, efter 5 Eftm.
Odsherreds Skovarb. (3) Kaj Nauta, Kildehusene pr. Nykøbing Sjæll.
Oliemøllerne (1A) Kontor: Middelfartsgade 5, Ø. Telf. Ryvang 340. Formand: Evald Larsen. Privat: Vesterbrogade 110 A, 5.
Olsker (6) Mathias Dahl, Sandkaas, Olsker pr. Allinge, Bornh.
Onsild (14) Th. Thomassen, Frederiksborgvej, Onsild St. Telf. 4.
Ormslev (15) Harry Hansen, Ormslev St.
Oue (12) Laurits Laustsen, Houtved, Oue pr. Hobro.
Ousted (1B) Viggo Hansen, Hulegaardshusene pr. Lejre.
Ousted-Taaning (15) Johs. Madsen, Horndrup pr. Skanderborg.
Over Jerstal (19) Laurits Jensen, Over Jerstal pr. Over Jerstal.
Pandrup (10) Alfred Søborg, Kaas Hede, Kaas St.
Pedersker (6) Johs. Andersen, Nordlyst, Pedersker St., Bornholm.
Pindstrup (14) Harry Nielsen, Ringsø pr. Pindstrup.
Præstø (5) Aksel H. Nielsen, Skibbinge pr. Præstø.
Raarup (17) Jørgen Nielsen, Raarup pr. Raarup.
Rabsted (21) Hans Nielsen, Rabsted.
Randers A. (14) Ingemann Jacobsen, Karolinegade 5. Telf. 2296.
— **F.** (14) Jens Chr. Sørensen, Rejersensvej 2, 3. Sal, Randers. Telf. 2208.
— **J.** (14) S. A. Nielsen, Frederiksgade 10. Telf. 2292.
— **K.** (14) J. Trapp Nielsen, Danmarksgade 33. Telf. 1571.
— **M.** (14) Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers. Telf. 2276.
Ranum (12) Peter Jensen, Ranum.
Refsnæs (3) Julius Sørensen, Illerup pr. Kalundborg.
Regstrup (3) Chr. Christensen, Regstrup pr. Regstrup St.
Remisearbejderne (1A) Formand: O. F. V. Heintze, Lyshøjgaardsvej 21, 4., Valby. Telf. Valby 2943.
Renovationsarbejderne (1A) Formand: A. Th. Henriksen, Värmlandsgade 30, 2. S. Telf. Amager 2824 x.
Ribe (18) Hans Olsen, Korsbrødregade.
Ringe (9) Aage Jensen, Villavej 13, Ringe.
Ringkøbing (16) Niels Bundgaard, Villingvej 25, Ringkøbing. Telf. 233.
Ringsted (4) Vilh. Hansen, Havemøllevej 1, Ringsted. Telf. 419.
Rolfsted (8) Albert Hansen, Hudevad pr. Harslev.
Roskilde (1B) Axel Petersen, Helligkorsvej 16. Telf. 813.
Roslev (13) Mads Chr. Madsen, Roslev.
Rovst (18) Chr. Nielsen, Rovst pr. Varde.
Rudbøll (21) Andreas Jacobsen, Rudbøll pr. Højer.
Rudkøbing (9) Karl Larsen, Ravnsherredsgade 12, Rudkøbing.
Ruds Vedby (3) Oluf Lorentzen, Vedby Skov, Ruds Vedby.
Ryomgaard (14) H. Rasmussen, Ryomgaard.
Ry St. (15) Erhard Sørensen, Alléen, Ry St.
Rødby (7) Chr. Søndergaard, Vestergade 24, Rødby.
Rødding-Løvel (13) Jens Peter Jensen, Løvel pr. Viborg.
Rødding Nr. Jyll. (13) Tinus Hoegh, Rødding, Spøttrup St.
Rødding Sdr. Jyll. (19) Theodor Sand, Brændstrup pr. Gramby.
Røde-Kro (20) Hans Schnefeldt, Brunde pr. Røde-Kro.
Rødvig (5) Th. Nielsen, Skørping Strand, Rødvig.
Røgen-Sporup (15) Chr. Holm Jensen, Farre pr. Sporup.
Rømø (21) Peter Petersen, Havnely, Rømø.
Rønbjerg (16) Vald. Carlsen, Hvide Mose pr. Vinderup.
Rønne (6) Helfred Nielsen, Rosengade 6. Telf. 503. Privat Olsgade 1. Telf. 642.
Sakskøbing (7) Jens Rasmussen, Vestergade 34.
Sandby (7) Niels Tordenskjold Hansen, Sandby pr. Harpelunde St.
Sandlosserne (1A) Formand: H. L. Andersen, Aarhusg. 48, 1. Ø.
Seest (18) Poul Madsen, H/S Gimle, Kirkestien, Kolding.
Serup (13) Anders Madsen, Resdal pr. Skægkær.
Sevel (16) Oskar Nielsen, Sevel pr. Vinderup.
Sigerslev (5) Husmand Jens Hansen, Sigerslev pr. Storehedinge.
Slikeborg A. (15) Aage Jensen, Skovvangsvej, Silkeborg. Telf. Silkeborg 554.
Sindal (10) Jens Peter Christensen, Amagergade 1.
Skaade (15) Eiler Mikkelsen, Skaade pr. Aarhus. Telf. Skaade 188.
Skagen (10) Jens Andersen, Skagen.
Skanderborg (15) A. Marius Nielsen, Villavej 32. Telf. 307.
Skarrehage (11) Frands B. Frandsen, Sejerslev, Nykøbing M.
Skelskør (4) Anders Jensen, Algade, Skelskør.
Skelund (12) Anders Peter Andersen, Veddum St.
Skibby (2) Reinholdt Andersen, Skibby.
Skibsværftsarbejderne (1A) Formand: Niels Larsen, Kontor: Kompagnistræde 34, 4. K. Telf. Palæ 4862. Privat: Hellborgvej 28, Hvidovre. Telf. Hvidovre 252.
Skive A. (13) Chr. Christensen, Thorupsgade 9. Telf. 510.
— **K.** (13) Valdemar Jensen. Norgaardsvej 7.
Skjern (16) Martin Kristensen, Kongevej 35. Telf. 188. Kontorbestyreren: Telf. 179.
Skjød (13) Hans Jørgensen, Bøstrup St., Jyll.
Skodborg (19) Carl Hansen, Skodborg.
Skorup-Tvilum-Voel (15) Anker Lucassen, Tvilum pr. Faarvang.
Skuldelev (2) Johs. Rasmussen, Onsved pr. Krogstrup.
Skærbæk (21) Hans Lorentzen, Nissumgade, Skærbæk.
Skævinge (2) Henry Hansen, Ølsted pr. Ølsted St.
Skørping (12) Henning Andersen, Skørping.
Slagelse A. (4) Th. E. Jørgensen, Søndre Stationsvej 14, Slagelse. Telf. 898.
— **F.** (4) C. V. Petersen, Slagstrup pr. Slagelse.

Snesere (5) Vald. Bendtsen, Askov pr. Bøgesø.
Sommersted (19) Jens Nissen, Sommersted.
Sorø (4) Valdemar Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
Spandet (21) Niels Madsen, Spandet pr. Arnum.
Sparkær (13) N. Chr. Jeppesen, Sparkær St.
Spjald (16) P. Nielsen, Spjald St.
Staby (16) Axel Lauridsen, Staby pr. Ulfborg.
Stenderup (17) Kristen Jørgensen, „Gadekæret", Stenderup St., Jylland.
Stenlille (3) Marius Nielsen, Vedde pr. Vedde.
Stenstrup (9) Søren Thomsen, Rødmevejen pr. Stenstrup.
Stenvad (14) Johs. Møller, Stenvad Hede pr. Stenvad.
Stevn (12) Peter Petersen, Vive pr. Hadsund.
Stevnstrup (13) P. S. Olesen, Stevnstrup, Jyll.
Stilling (15) Marius Graff, Stilling pr. Stilling St. Telf. 75.
Stoholm (13) Niels P. Nielsen, Stoholm. Telf. 86.
Stokkemarke (7) Roger Nielsen, Stokkemarke.
Storehedinge (5) Philip Andersen, Østergade.
St. Nustrup (19) Martin Dollerup, Lille Nustrup pr. Gabøl.
Storvorde (12) Henry Bøgh, Storvorde pr. Storvorde St.
Stovby (17) Ludvig Frederiksen, Stovby.
Strib (8) Th. Petersen, Røjle Enge pr. Strib.
Struer (16) Jens Chr. Jensen, Bryggegade 4, Struer. Telf. 288.
Strøby (5) Niels A. Nielsen, Strøby pr. Strøby.
Stubbekøbing (7) Chr. Rasmussen, Lindevej 7, Stubbekøbing. Telf. 194.
Støberiarbejderne (1A) Formand: Niels Christensen, Fælledvej 11,1. N. Telf. 5170.
Støvring (12) Kristen Christensen, Støvring St.
Sukkerhusarbejderne (1A) Formand: Jens L. Nielsen, Venedigvej 5, 3., S.
Svaneke (6) Charles Svendsen, Vestergade.
Svendborg A. (9) Karl Hansen, Mølmarksvej 31, Svendborg.
— **F.** (9) Peter Gjerding, Møllergade 68, 2., Svendborg
— **T.** (9) Chr. Knudsen, Brogade 11, Svendborg.
Svendstrup (12) Ferdinand Madsen, Svendstrup, Jylland.
Svinninge (3) Hans V. Christiansen, Svinninge.
Sæby (10) Møller Jensen, Frederikshavnsvej, Sæby.
Søby, Ærø (9) P. A. Petersen, Søby pr. Ærøskøbing.
Søby Sall (15) Jens Chr. Thomsen. Gammellund pr. Sall.
Søllerød (1B) J. P. Jensen, Højbjergvej, Trørød pr. Vedbæk. Telf. Trørød 129.
Søllested (7) Knud E. Jensen, Søllested.
Sønderborg A. (20) A. Andersen, Fagforeningshuset, Bjerggade 11, Sønderborg. Telf. 341.
— **H.** (20) Chr. Friedrichsen, Kær pr. Sønderborg.
Sdr. Felding (16) Sigurd Larsen, Sandet pr. Stakkroge.
Sønder Omme (17) Anton Nielsen, Sønder Omme.
Sønder Sejerslev (21) N. P. Schmidt, Nørre Sejerslev pr. Højer.
Taanum (13) Chauffør Sigurd Jensen, Taanum pr. Randers.
Taarnborg (4) Jens Andersen, Frølunde Mark pr. Korsør.
Taars (10) Peter Nielsen, Sdr. Taars pr. Taars.
Taastrup (1B) Ingemann Petersen, Pilealle 18, Taastrup. Telf. 287.
Tagpaparbejderne (1A) Formand: Carl Hegelund, Sjællandsgade 16, St. th., N. Telf. Nora 3914 y.
Tamdrup (15) P. Andersen, Vinten Skov pr. Lund St., Østjylland.
Tange (13) Herman Back, Ans pr. Ans By.
Tarm (16) N. Chr. Jensen, Kolonihavevej, Tarm.
Tavlov (17) Karl Vilhelmsen, Sdr. Vilstrup pr. Eltang.
Them (15) Rasmus Jørgensen, Virklund pr. Silkeborg.
Thisted (11) Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted. Telf. 373.
Thoreby (7) Johan Rasmussen, Thoreby pr. Flintinge.
Thorkildstrup (1B) Niels Pedersen, Vester Saaby pr. Hvalsø.
Thorsager (14) Jens Larsen, Thorsager St.
Thorsø (13) A. Jørgensen, Thorsø.
Thyborøn (16) Edvard Christensen, Thyborøn. Tlf. Thyborøn 36
Tikøb (2) Odin Nielsen, Øerne pr. Helsingør. Telf. Hornbæk 160.
Tillitze (7) P. Lange, Spidsby, Tillitze.
Tilst (15) Sander Sørensen, Tilst pr. Mundelstrup. Telf. True 24.
Tinglev (21) Wilhelm Jakobsen, Tinglev.
Tingsted (7) Laurits Hansen, Bruntofte pr. Tingsted.
Tinning (15) N. Arent Madsen, Foldby Hede pr. Hinnerup. Telf. Foldby 43 (bedst mellem 6—7 Aften).
Tistrup (18) Johs. Thomsen, Tistrup St.
Tjæreborg (18) Otto Kikkenborg, Tjæreborg St.
Toftlund (19) Johs. Andersen, Toftlund.
Toldbodarbejderne (1A) Formand: C. O. Rød, Lybæksgade 21,1. S. Telf. Amager 2230 x.
Tornby (10) Axel Berthelsen, Tornby Bjerg pr. Tornby St.
Toustrup (15) Albert Nielsen, Toustrup pr. Toustrup St.
Tranbjerg (15) Georg Møller, Sleth pr. Tranbjerg.
Trige (15) Jul. Larsen, Trige pr. Aarhus.
Trustrup (14) Søren Press, Trustrup.
Trælagerarbejderne (1A) Formand: Rasmus Steen, Westend 21, V. Telf. Eva 38, privat Adresse: Rødovre pr. Vanløse. Telf. Rødovre 110.
Tureby (5) Alfr. Larsen, Skodsbjerg pr. Tureby St.
Tvis (16) Anker Østergaard, Tvis St.
Tylstrup (12) Marinus Svendsen, Sulsted pr. Sulsted St.
Tølløse (3) J. P. Hansen, Trekronervej, Tølløse St.
Tønder (21) Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. 215.
Tønning-Træden (15) Niels Nielsen, Træden pr. Tønning.
Tørring (15) Kristian Laursen, Frederiksberg, Tørring St.
Ubby (3) Svend Agerkvist, Kelleklinte pr. Forsing.
Udbyneder (14) Kr. Sørensen, Havndal St.
Uggelhuse (14) Chr. Jørgensen, Flosskov pr. Uggelhuse.
Ulfborg (16) Jens Kvistgaard, Ulfborg.
Ulstrup (13) Jens Møller, Ulstrup.
Vamdrup (18) Jørgen Knudsen, Badstrup pr. Vamdrup.
Varde (18) R. J. Hansen, Byggeforeningsvej 5. Telf. 343 (bedst 12½—1½).
Veggerløse (7) Aage Ejlers, Marrebæk pr. Veggerløse.
Vejby Tibirke (2) V. Dreves Nielsen, Tisvildeleje.
Vejen (18) J. Bojsen Petersen, Højvang, Vejen. Telf. 167.
Vejle A. (17) Alfred Petersen, „Bleggaard", Bleggaardsgade, Vejle. Telf. 1792.
— **F.** (17) Villy Sørensen, Enghavevej 1, St. tv., Vejle.
— **H.** (17) Einar Jacobsen, Havnepladsen 3, Vejle.
— **K.** (17) Carl Lorentzen, Enghavevej 5. Telf. 1059.
— **M.** (17) Otto Mortensen, Haraldsgade 9, St.
Vejrum-Ørum (13) Just Justesen, Vejrum pr. Vejrumbro St.
Vejrup (18) Peter Sørensen, Vejrup St.
Vemb (16) Ole Rimmer, Vemb.
Vemmelev (4) Hans Jensen, Vemmelev By pr. Forlev St.
Vemmetofte (5) N. P. Pedersen, St. Spjellerup pr. Karise.
Vesterborg (7) Otto L. Jørgensen, Vedby pr. Lindet St.
Viborg (13) P. Mathiasen, Mathiasensgade 31, 2., Viborg. Telf. 998 (mellem 10—12). Privat Telf. 571.
Viby, Jyll. (15) Peder Nielsen Jensen, Kongevej 69, 1., Viby Jyll. Telf. Formanden: Viby Jyll. 216. — Arbejdsløshedskassen, Telf. Viby Jyll. 110.
Viby Sjæll. (1B) Otto Jørgensen, Birkede pr. Viby, Sjæll.
Vig (3) Alfr. Vinter, Vig St.
Vigerslev (8) Marius Eriksen, Bredbjerg pr. Langesø St.
Viksø (2) M. Laugesen, Viksø.
Vildbjerg (16) Mads Madsen, Søndergade, Vildbjerg.
Villingebæk (2) Otto Andersen, Dronningemølle.
Vilslev (18) Ingvard Ebsen, Vilslev pr. Gredstedbro.
Vinderslev (13) Peter Johansen, Havehuset, Vinderslev pr. Hellerup.
Vinderup (16) Niels Steffensen, Havevej 7, Vinderup.
Vinduespolererne (1) Kontor: Vesselsgade 16, Telf. Nora 7303. Formand: Karlo Jacobsen, privat: Slesvigsgade 15, 2.
Visby (21) Einer Larsen, Visby.
Viskinge (3) Johs. Andersen, Højbjerg pr. Svebølle.
Vodder (21) Chr. P. Jørgensen, Gormsager pr. Frifeldt.
Vodskov (12) Otto Jensen, Kirkevej, Vodskov St.
Vojens (19) Jens Kobbel, Østergade, Vojens.
Voldby (15) Søren Herløv Madsen, Voldby pr. Hammel.
Volstrup (10) Anton Bech Nielsen, Syvsten pr. Hørby.
Vorbasse (18) Aksel Hansen, Fitting pr. Vorbasse.
Vordingborg (5) Emil Olsen, Boulevarden 19, Vordingborg. Telf. 415.
Vraa (10) Vilh. Christiansen, Vh. 22, Borup, Vraa.
Vreylev (10) Hans Albert Petersen, Poulstrup pr. Vraa.
Værløse (1B) Oluf Hansen, Kirkeværløse pr. Værløse.
Værslev (3) Alfr. Nielsen, Værslev pr. Værslev St.
Ærøskøbing (9) Niels Nielsen, Østergade, Ærøskøbing.
Ødum-Spørring-Hadbjerg (19) Niels Nielsen, Ødum pr. Aarhus.
Øl- og Mineralvandsarb. (1A) Formand: A. Nielsen, Haabets Allé 14, Brønshøj.
Ølgod (18) L. Mortensen, Højlund pr. Ølgod.
Ørbæk-Hoven (16) Aage Bülow, Ørbæk-Hoven pr. Tarm.
Ørnhøj (16) Jens Kjergaard, Grønbjerg.
Ørslev (4) Lars Rasmussen, Kagstrup pr. Ørslev St.
Ørting (15) Søren Jensen, Ørting St.
Øse-Nordenskov (18) Axel Nielsen, Øse pr. Nordenskov.
Østbirk (15) Hakon Olesen, Østbirk.
Øster-Højest (21) Carl Olsen, Øster-Højest.
Østerlars (6) Niels Nielsen, Lillevang pr. Østerlars, Bornholm.
Østermarie (6) Godtfred Pedersen, Aaløse pr. Østermarie, Bornholm.
Øster Vraa (10) N. P. Kristensen, Øster Vraa.

HOVEDKONTOR og SEKRETÆRERNE:

H. C. Andersensgade 14. Telf. 2140 med Omstilling til samtlige Kontorer.

Formand Axel Olsen (Privat Telf. Søborg 586).
Hovedkasserer Andreas Nielsen (Privat Telf. Bella 1024).
Sekretær Robert Nielsen (Privat Telf. Amager 6849).
Sekretær Niels P. Hansen (Privat Telf. Byen 6851).
Sekretær Otto Jespersen (Privat Telf. Valby 2407).

Sekretær Arthur Christiansen (Privat Telf. Damsø 1951).
Sekretær P. Johansen.
Sekretær Rich. Børgesen (Privat Telf. Hillerød 925).
Sekretær Frantz Petersen.
Bogholder N. Chr. Nielsen.

Hovedbestyrelsen
bestaar af følgende:
Valgt af den samlede Kongres:

Formand Axel Olsen.
Hovedkasserer Andreas Nielsen.
Sekretær Robert Nielsen.
Rejseagitator Marius Sørensen, Ulstrup, Telf. Ulstrup 64.
Æresmedlem af Hovedbestyrelsen: Forretningsfører J. C. Larsen, Næstved, Telf. Næstved 209.

Valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Sophus Mortensen (Privat Telf. Nora 3212).
Forretningsfører Martin Nielsen, C. Tønnesensallé 7, Kastrup. Telf. Kastrup 797.
Forretningsfører Hans Nielsen (Privat Bopæl: Lykkegade 27, Aalborg. Telf. 1515).
H. Chr. Nielsen, Kapelvej 9, Nr. Sundby. Telf. 3549.
L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
Niels Christensen, Fælledvej 11. 1., N. Telf. 5170.
Helfred-Nielsen, Olsgade 1, Rønne. Telf. 642.
C. Gram, Bjelkes Allé 32, N. Telf. 3404.

Valgt af Transportarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Vald. Pedersen (Privat Bopæl Ivar Hvidtfeldtsgade 8, Aarhus. Telf. 1948).
Forretningsfører Thorvald Pedersen (Privat Bopæl: Ægirsgade 2, 2., N. Telf. Taga 2533).
Chr. Mikkelsen, Dronningholmsvej 33, Svendborg. Telf. 457.
Søren Jacobsen, Øster Allé 73, Aalborg. Telf. 3957.
Julius Nielsen, Rosenørns Allé 14, St. Telf. 12358.
Viggo Eigtved, Trekløvervej 4, 1. Telf. Søborg 1652. Kontoret: Palæ 3421.
P. Poulsen, Danmarksgade 45, Esbjerg. Telf. 108. Privat Østergade 113. Telf. 1637.

Valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen:

Forretningsfører Chr. Larsen, Norgesgade 52, S. Telf. Amager 6050.
Forretningsfører Carl Hansen, Genforeningsplads 22, 2., Brh. Telf. Taga 5155.
Hans Hinrichsen, Sønder Port 5 A, 1., Aabenraa. Telf. 395.
Frants Petersen, Nygaardsvej 22, Næstved. Telf. Næstved 813.
Axel Petersen, Helligkorsvej 16, Roskilde. Telf. 813.
J. C. M. Westerskov, Tuxensgade 6, Frederikshavn. Telf. 347.
H. Møller, Huslodsvej, Villa „Ela", Fredericia. Telf. 574.

Sekretærer:

Otto Jespersen, valgt af Fabrik- og Industriarbejder-Gruppen.
Niels P. Hansen, valgt af Transportarbejder-Gruppen.
Arthur Christiansen, valgt af Jord- og Bygningsarbejder-Gruppen.

FORTEGNELSE OVER AGITATIONSKREDSENE:

1. A. Københavns Amt. Formand: Chr. Gram, Suhmsgade 4, K. Telf. 3404.
1. B. Københavns Amt. Formand: Aksel Petersen, Helligkorsvej 16. Roskilde. Telf. Roskilde 813.
2. Frederiksborg Amt. Formand: Rich. Børgesen, Grønne Tofte, Hillerød. Telf. Hillerød 925.
3. Holbæk Amt. Formand: Carl V. Jensen, Holbæk. Telf. 637.
4. Sorø Amt. Formand: Vald. Andersen, Slagelsevejen, Sorø. Telf. 365.
5. Præstø Amt. Formand: H. P. Larsen, Udby pr. Stege. Telf. Stege 164.
6. Bornholms Amt. Formand: Helfred Nielsen, Olsgade 1, Rønne. Telf. 503.
7. Maribo Amt. Formand: L. Chr. Jensen, Erindlev pr. Erindlev. Telf. Erindlev 39.
8. Odense Amt. Formand: Vald. Thomsen, Den ny Forsamlingsbygning, Odense. Telf. 3813.
9. Svendborg Amt. Formand: Hans Hansen, Fruestræde 7, Svendborg. Telf. 361.
10. Hjørring Amt. Formand: Chr. Nielsen, Kongensgade 10, Hjørring. Telf. 751.
11. Thisted Amt. Formand: Chr. Iversen, Østerbakken 24, Thisted. Telf. 373.
12. Aalborg Amt. Formand: Jens Pedersen, Nygade 11, Vejgaard, Aalborg. Telf. 2849.
13. Viborg Amt. Formand: Jens M. Jensen, Langaa St. Telf. 31.
14. Randers Amt. Formand: Chr. Jensen, Nordostvej 16, 1., Randers. Telf. 2276.
15. Aarhus Amt. Formand: Christoffer Mortensen, Christiansholmsgade 5, Horsens. Telf. 459.
16. Ringkøbing Amt. Formand: Jens Jensen, Bethaniagade 20, Herning. Telf. 462.
17. Vejle Amt. Formand: Svend Svendsen, Anlæget, Give. Telf. Give 96.
18. Ribe Amt. Formand: Andreas Nissen, Gjørding St. Telf. 16.
19. Haderslev Amt. Formand: Oskar Jørgensen, Slotsgade 4 A, Haderslev. Telf. 198 mellem 9—12 og 2—6.
20. Aabenraa-Sønderborg Amter. Formand: Herbert Hoeg, Krusaa pr. Padborg. Telf. Padborg 527.
21. Tønder Amt. Formand: Jeppe K. Christensen, Dragonervej 7, 1., Tønder. Telf. Tønder 215.

NATIONALE OG INTERNATIONALE FORBINDELSER.

D. A. F. er tilknyttet:
De samvirkende Fagforbund i Danmark. Rosenørns Allé 12, 2. V. Telf. 3541 og 10541.
Gennem Medlemsskabet i D. s. F. er Forbundet tilknyttet:
Internationaler Gewerkschaftsbund, 9 Avenue d'Orsay, Paris VIIe.
(Den internationale faglige Central).
Direkte er Forbundet for sin Transportarbejder-Gruppe tilknyttet:
Internationalt Transportarbejder Forbund. Generalsekretær Edo Fimmen, Vondelstraat 61, Amsterdam.
For de øvrige Gruppers Vedkommende:
Internationalt Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand Robert Nielsen, H. C. Andersensgade 14, St., Kbhvn.
Sekretær K. de Jonge, Museumsplein 17, Amsterdam. Z., Holland.
Desuden er Forbundet for Transportarbejder-Gruppen tilknyttet:
Skandinavisk Transportarbejder Federation. Sekretær Niels Mårtensson, Barnhusgatan 18, Stockholm.
Og for de øvrige Gruppers Vedkommende:
Skandinavisk Grov- og Fabrikarbejder Forbund. Formand C. J. Søder, Barnhusgatan 16, Stockholm.

ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSE i Danmark.

Formand Johannes Nielsen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. 9961.
Næstformand H. P. Jensen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Kasserer Chr. Pedersen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353.
Rejsesekretær J. P. Johannessen, Nørresøgade 29, 1. K. Telf. Byen 4353. Privat Telf. Taga 2033.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 13 15.–7. 1934 39. Aarg.

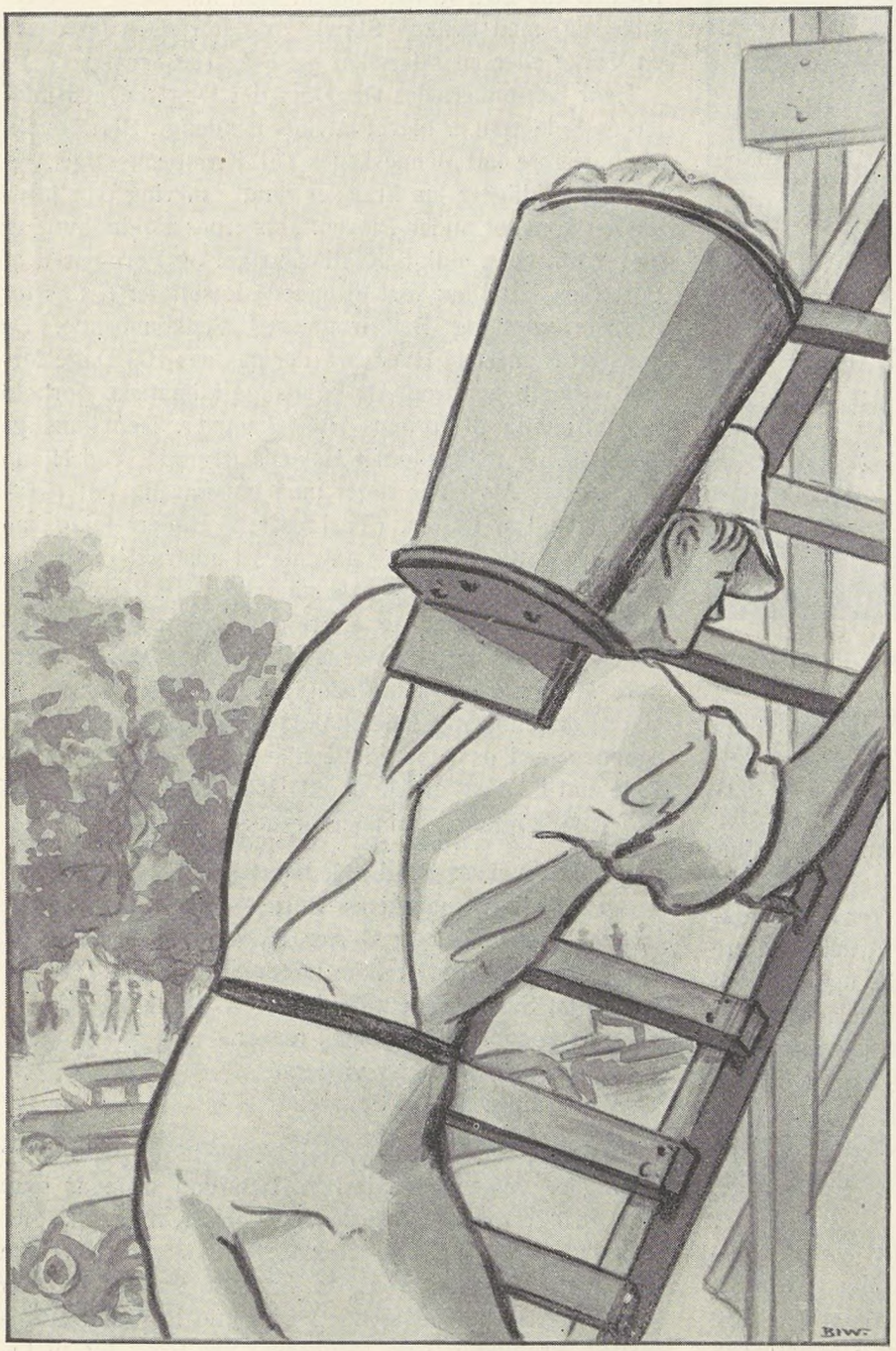

Murer-Arbejdsmanden

Vort hele Liv er en Løbebro,
det gælder at holde Balancen
og paa sig selv og sin Fremtid tro,
parat til at gribe Chancen.

Højt op ad Stigen med Kalk
i sin Kurv . . .
han ved, hvad han kan, og han
kræver
af Kornet, som mætter den
fattigste Spurv,
et Brød til de flittigste Næver.

Han bygger Hytte, Hus og Palads,
hver Sten har han baaret paa
Ryggen,
han kræver til sig og sine en Plads
i Solen, en Andel i Lykken.

Aage Hermann.

SKAL MISVÆKST VÆRE MENNESKEHEDENS REDNINGSMAND?

Menneskeheden er blevet velsignet med et nyt Helbredelsesmiddel; det truer med Misvækst! I Europa, i Nord- og Sydamerika og i Asien er Himlens Velsignelse, Regnen, blevet borte i dette Foraar. Hvor meget Bonden end har kigget op efter den, vilde den alligevel ikke komme. Efter alle Solemærker at dømme maa vi derfor i 1934 over hele Verden se hen til Misvæksten som en given Ting. Det passer godt ind i den nuværende Tidsalders Forvirring, at denne Ulykke, der truer med at

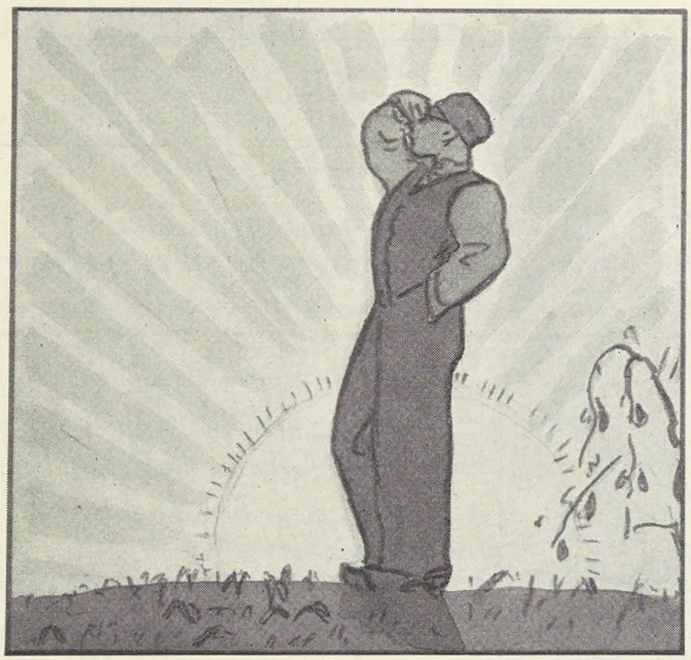

Bonden kikker efter Regnen.

hjemsøge Menneskeheden, allerede nu hilses med spændt Forventning. Paa alle Kanter af Jordkloden er der stadig Millioner af Mennesker, der sulter, og endnu flere maa indskrænke sig, men trods det, taler man om den som Følge af Tørken truende Misvækst som om en Himlens Gave. Og saa har de storslaaede Nationaløkonomer, de verdenskloge Regeringer og d'Herrer Samfundsførere endda i Aarevis anstrengt sig for at delagtiggøre Menneskeheden i den størst mulige Lykke og lade den blive den højtudviklede Produktions Velsignelser til Del! Trods det har de dog ikke evnet at baste Hungeren og Elendigheden, fordi de gik løs paa Tingene ud fra en fejlagtig Tankegang. Nu er det kommet dertil, at de med Begejstring hilser en mindre god Høst, fordi de igennem den haaber paa Formindskelse af de mægtige Lagre og paa højere Priser!

Misvækst har ellers gennem Aartusinder været Menneskehedens Svøbe. I Johannes' Aabenbarings 6. Kapitel omtales de frygtede Ryttere: Pest, Krig, Hungersnød og Død, som senere Albrecht Dürer og andre Malere saa formfuldendt har fæstnet paa Lærredet, og disse Ryttere Fremkomst skyldtes ikke mindst Misvæksten. Menneskeheden var naadesløst Bytte for disse Naturkatastrofer, og man kendte intet andet Middel til at beskytte sig imod dem end Bønner, Klagesange og Processioner, men da man helt var underkastet den kristne Kirkes Magt, saa man heri en Straf fra Gud, og saa greb man altsaa til den Udvej at prøve paa at forsone den Almægtige, Herskeren over Liv og Død, gennem Bønner. Selv Misvækst, der kun hjemsøgte bestemte Egne, blev en Ulykke, fordi Samfærdselsmidlerne var saa uudviklede, at der ikke ret hurtigt kunde bringes nye Levnedsmidler fra den ene Egn til den anden. Man kan saaledes forestille sig, med hvilken Skræk vore Forfædre imødesaa en Tørke eller en Misvækst og Følgerne heraf.

Hvor helt anderledes staar det til i Dag! Levnedsmidlernes Spillerum er blevet udvidet uendeligt. Brødet vokser hurtigere end Menneskenes Tal. Kæmpemæssige Arealer, der tidligere laa brak, er rundt omkring paa Jordkloden kommet under Ploven. Høsternes Foldudbytte er blevet forøget vældigt. Kvalitetsvalget og Forøgelsen af Sorternes Antal har ført til uanede Resultater f. Eks for Kornsorternes og Bælgfrugternes Vedkommende. En kunstigt fremelsket Hvedeart, der modnes 100 Dage førend normalt, har trods de ugunstige klimatiske Forhold gjort Kanada til Jordens Hvedekammer. Den kunstige Gødning har mangedoblet Høstens Afgrøde. Ved Hjælp af mægtige Maskiner suger man bogstavelig talt Høstudbyttet ud af Luften. (Til Læserens Underretning kan oplyses, at Kvælstof, der anvendes i udstrakt Grad som Kunstgødning, udvindes af almindelig Luft. Red.). Traktorer, Mejemaskiner og andre af Landbrugets maskinelle Mærkværdigheder er ydermere fremstillet for at gøre Menneskeheden uafhængig af Vejrliget og for at sikre Forsyningen. Af de 2.000 Millioner Mennesker, der sammen med os bebor dette lille Himmellegeme, behøvede end ikke eet eneste at lide Nød, og vi kan i Sandhed som Digteren Heine udbryde:

Der vokser Brød nok hernede
til alle Menneskenes Børn, —
ogsaa Roser og Myrter, Skønhed og Glæde,
og Sukkerærter ikke mindre.
Ja, Sukkerærter til enhver,
saa snart blot Bælgen revner.
Himlen overlader vi gerne
til Englene og Spurvene.

Men vort saa højtpriste, højtudviklede og paa mange Omraader gennemorganiserede Samfund formaar bare ikke at tage for sig af disse Velsignelser, men betragter dem tværtimod som en Ulykke. Hvor skønne var ikke de Tider, hvor Priserne paa Landbrugsprodukter kun kunde naa til en meget lidt varierende Højde! De animalske Produkter, som Mennesket har Brug for til Livets Opretholdelse, er faldet langt i Pris. Det mægtige Tilbud og Efterspørgslen, der ikke kunde holde Trit

med det, bevirkede Prisnedgang. Ethvert Land forsøgte at beskytte sit Landbrug mod Sammenbrud som Følge af, at Priserne Jorden over foretog en Rutschetur nedad. Beskyttelsestoldmure voksede op som Pyramider, som man vanskeligt kunde springe over. Derfor maa den forbrugende Befolkning betale Priser, der slet ikke staar i Forhold til Verdensproduktionens Udbytte og det tilsvarende Udbud. Og Resultatet af alt det er os alle saare velbekendt: voksende Kornlagre, Kvægbesætninger, som man ikke aner, hvad man skal stille op med; Mælk, Æg, Smør og Kød, og hvad andre Herligheder, der tænkes kan, forefindes i Overflod, men er usælgelige, — kort sagt stor Nødstilstand indenfor Landbruget og til Slut en haard Agrarkrise, der sammen med en ikke mindre bevæget Industrikrise i de sidste Aar har behersket Situationen i Verdensøkonomien. Man maa her bemærke sig, at trods denne Overflod, er der, hvor mærkeligt det end lyder, Mangel og Nød i næsten alle Lande.

Og nu synes den forventede Misvækst i Aar at ville formindske vore Statslederes og Nationaløkonomers Bekymringer. Man haaber med eet Slag at blive fri for de trykkende Forraadsbjerge, og desuden spekulerer man paa en Fastlæggelse af Priserne. Men er der mon nu ikke alligevel en Brist i dette Regnestykke? Kan den Befolkning, der hidtil som Følge af svigtende Købeevne ikke formaaede at købe de billige Levnedsmidler, nu indstille sig paa højere Priser? Er det ikke en Fejlspekulation? Købeevnen hos den Del af Befolkningen, der ikke er Landboere, er intetsteds steget saaledes, at de magter at anvende væsentligt mere til de umiddelbare Livsfornødenheder, og hvis de alligevel tvinges dertil, vil Forbruget af andre Ting, saasom Brugsgenstande o. s. v., blive indskrænket. Men ogsaa set fra Landbrugets Standpunkt synes man her at ligge under for en stor Vildfarelse. Naar dette for en mindre Varemængde faar virkeligt højere Priser, saa er Slutresultatet det samme, — det vil sige, at Situationen i det store og hele ikke er blevet forbedret. At Industrien skulde kunne fremmes gennem Landbrugets højere Købeevne vil altsaa vise sig kun at være et fromt Ønske, der forbliver uigennemførligt. Men ogsaa en anden Fare truer. Kun med Nød og næppe har man opnaaet en Indskrænkning af de kultiverede Arealer, og skulde det nu vise sig, at Udbyttet bliver større, saa vil Landmændene blot igen bringe de brakliggende Jorder under Ploven, og saa vil vi i Løbet af et Par Aar atter have den samme Tilstand med Overproduktion. Det er det Resultat, man naar til, naar man betragter Spørgsmaalene ud fra det hele Samfunds Interesse.

At betegne en Misvækst som et Faktum, der maa hilses med Glæde, forekommer os saa absurd, at vi kun kan betragte det som et Spejlbillede af Nutidens sygelige økonomiske Tilstand. Ligger det ikke nærmere for, og vil Slutresultatet ikke blive større, hvis vi retter alle Bestræbelser paa en Udvidelse af Forbruget? Naar alt kommer til alt, kan dog Naturens og Produktionsmulighedernes Velsignelser ikke betragtes som en Forbandelse! Alt vokser til Menneskenes Gavn og høstes til deres Fordel. Altsaa skal man forsøge at bringe Overfloden derhen, hvor der hersker Mangel. Her ligger den eneste Mulighed for at løse Agrarernes Krise ikke blot i Nuet, men for bestandig. Ikke Misvækst og kunstig Nedskæring fører til Maalet. Hjælpe os kan kun en Forøgelse af Forbruget, og det forekommer os ikke at være et saa vanskeligt Problem. Men, hvornaar kommer endelig den Organisator, der paa dette Omraade kan anvise den rigtige Vej?

INDFØRELSE AF ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRING I SVERIGE

Sverige var hidtil et af de faa Lande i Europa, som ikke havde indført Arbejdsløshedsforsikring. Den offentlige Arbejdsløshedsforsorg har hidtil været begrænset til de arbejdsløses Beskæftigelse ved statligt eller kommunalt Nødhjælpsarbejde, der udføres til en lavere end den overenskomstmæssige Løn, og til Ydelse af kontant Understøttelse i Tilfælde af, at Arbejdsløshedskommissionen skønnede, at der forelaa Trang, men de Arbejdsløse havde ingen Krav paa Understøttelse, og dette havde til Følge, at mange overhovedet ikke erholdt Hjælp i nogen Form. Kampen om Indførelse af Arbejdsløshedsforsikring har staaet paa i 26 Aar, der har i den Tid været fremsat talrige Lovforslag, foranstaltet mange Undersøgelser og der er ført utallige Debatter i Parlamentet, men hidtil strandede alle Bestræbelser paa de borgerlige Partiers Modstand. I sidste Aar fik den socialdemokratiske Regering vedtaget et Lovforslag om Indførelse af Arbejdsløshedsforsikringen i det svenske II. Kammer, men i det I. Kammer blev Forslaget forkastet med 4 Stemmers Majoritet. Lovforslaget blev paany indbragt og vedtaget i II. Kammer, og Lørdag den 26. Maj blev det ligeledes vedtaget i det I. Kammer, omend kun med 10 Stemmers Flertal. Dermed er den svenske Fagbevægelses gamle Krav om Indførelse af en lovfæstet Arbejdsløshedsforsikring endelig virkeliggjort.

Forslaget om Arbejdsløshedsforsikring, som nu er blevet til Lov, bygger paa Frivillighedsprincipet. Forsikringen administreres af Arbejdsløshedskasser, der erholder Statstilskud. Arbejdsgiverne betaler ikke Bidrag til Forsikringen. Man regner med, at omkring 700.000 Personer efterhaanden vil blive draget ind i Forsikringen, som omfatter Industriarbejdere, Landarbejdere, Skovarbejdere, samt Handels- og Kontormedhjælpere. Ethvert Medlem, der i Løbet af 2 Aar har indbetalt 52 Ugebidrag, har Ret til Arbejdsløshedsunderstøttelse i højst 120 Dage (20 Uger). Understøttelsen andrager fra 6 til 2 Kr. pr. Dag. De samlede Udgifter, naar Forsikringen efterhaanden er helt udbygget, beregnes til ca. 36 Mill. Kr., hvoraf de Forsikrede selv skal bidrage 21 Mill., mens Staten yder Restbeløbet som sit Tilskud.

I. T. C.

Efter megen Snakken frem og tilbage er Afrustningskonferencen, saaledes som det var at vente, gaaet fra hinanden uden Resultat. Ganske vist er den ikke opgivet, men den er blevet opløst i Kommissioner. Konferencearbejderne fortsættes, men dog svinder Haabet mere og mere om, at de kan bringes til en blot nogenlunde god Afslutning. Man kunde jo til sidst ikke længere tale om en Afrustnings-, men maatte, naar man skulde være ærlig, tale om en Oprustningskonference. Thi dens egentlige Opgave var nu i højere Grad at sanktionere de allerede foretagne eller i Gang værende Oprustninger i de fleste Lande og atter tilstaa Tyskland en Hærmagt med alt Tilbehør, — og fordi man ikke kunde enes herom, er Konferencen trods alle Redningsforsøg gaaet fra hinanden uden Resultat. Konferencens Hovedledelse har enstemmigt vedtaget en Resolution. Deri hedder det, efter at der er henvist til Regeringernes Erklæringer, Noter, Vedtagelser o. s. v.: „Hovedledelsen er overbevist om Nødvendigheden af, at Konferencen fortsætter Arbejdet for at naa til en fælles Overenskomst om Begrænsningen af Rustningerne; den er fuldt og fast besluttet paa uopholdeligt at fortsætte Arbejdet paa de allerede foretagne Studiegrundlag." Desuden erklæres det, at Bestræbelserne skal gaa videre for at lette Tysklands Tilbagevenden til Konferencen. Der nedsættes Sær-Komiteer: en Komite skal fortsætte Forstudierne for at lette Afslutningen af den nye Overenskomst af samme Slags, der lige saa let kunde behandles udenfor Konferencen; en anden har til Opgave at studere Spørgsmaalet om Udførelsesgarantierne og at genoptage Arbejderne vedrørende Kontrollen. Desuden bestaar — eller der bliver nedsat — en Sær-Komite for Luftfarten og en, der skal studere de specielle Spørgsmaal angaaende Vaabenfremstilling og Vaabenhandel. Det overlades Præsident Henderson paany at indkalde Hovedledelsen, naar der foreligger et fuldstændigt Overenskomstforslag. Forslaget fra russisk Side om, at Konferencen skal erklæres permanent under Betegnelsen „Fredskonferencen", tages til Efterretning og skal anbefales Regeringerne til Godkendelse. Italien, Polen og Persien har taget Forbehold med Hensyn til den af Hovedledelsen enstemmigt vedtagne Beslutning.

I det store og hele maa vi fastslaa den Kendsgerning, at de store Anstrengelser, der fra alle Sider blev gjort for at naa til en almindelig Overenskomst om Nedsættelse af Rustningerne, har været forgæves. Det er i allerhøjeste Grad beklageligt og et Tegn paa, hvor dyb den Kløft er, der bestaar eller kunstigt blev skabt mellem Folkeslagene. Hovedvanskeligheden bestaar i, at Tyskland ikke tilhører Folkenes Forbund; det samme gælder Japan og De forenede Stater. Men sidstnævnte var denne Gang meget ivrigt bestræbt paa at komme til Enighed. Man haaber paa at kunne bringe Tyskland tilbage til Geneve. Der forestaar et Møde mellem Hitler og Mussolini (det har været afholdt umiddelbart efter at nærværende Linier blev skrevet), og man vil med Spænding afvente Resultatet heraf. Det er en Tragedie, der har udspillet sig i Aarevis i Geneve. Hvis Præsidenten for Afrustningskonferencen, vor Kollega Henderson, ikke havde saa stærke Nerver, saa vilde det forlængst have været forbi med Forhandlingerne om Fred og Afrustning. Folkeslagene kan ikke komme sammen, — Vandet — det vil sige de naturlige og kunstige Modsætningsforhold — er meget for dybt.

Dette er frygteligt at konstatere, naar man i Virkeligheden staar overfor den Kendsgerning, at Folkeslagene selv intet hellere vil end *Freden*.

FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Mælkeriarbejderne i København bestaar af 2 Afdelinger, nemlig en A-Afdeling, der tæller 1188 aktive Medlemmer, og en B-Afdeling, der bestaar af 526 Medlemmer.

Ved en Fejltagelse er den sidste Afdeling ikke kommet med i Arbejdsløshedskassens Aarsberetning.

Mælkeriarbejderne har altsaa ikke en Tilbagegang i Medlemsantallet paa 328 Medlemmer, men derimod en Fremgang paa 198.

Johannes Nielsen.

DEPRESSIONEN I LØNNINGERNE —

I sin Rapport til den internationale Arbejdskonference, som træder sammen i Genève den 4. Juni i Aar, anfører Direktøren for det internationale Arbejdsbureau, at den Tendens til Nedgang i Lønninger som var mærkbar i saa godt som alle Lande i 1932, fra og med Indgangen af 1933 er i stadig aftagende i enkelte Lande; nogle Steder er den til og med helt forsvundet. „Med andre Ord, meget tyder paa at Deflationen nærmer sig Enden. I Særdeleshed bør man lægge Mærke til den Stigning i Lønningerne som har fundet Sted i De Forenede Stater i Løbet af Foraaret", som følge af den Rooseveltske Administrations Forholdsregler.

Direktøren tilføjer, at den Tillid man før havde til Lønreduktion som det virksomste Middel mod Arbejdsløsheden, er blevet rokket betydeligt ved de Erfaringer, man har indhøstet under Krisen. Selv om det ikke er muligt at se bort fra Lønspørgsmaalet i Forbindelse med de mange andre Faktorer som spiller en Rolle for Konjunkturudviklingen, er der meget som tyder paa, at en Nedskæring af Lønningerne saa langt fra er et Gode, tværtimod synes Resultatet af en saadan Nedskæring i visse Tilfælde at have været større Arbejdsløshed. I denne Forbindelse henviser Butler i sin Rapport til Opgaver fra De Forenede Stater, Tyskland, Australien og Canada.

„I det store og hele", siger han, „har det sidste Aars Erfaringer paa Lønningernes Omraade vist, hvilken enorm Betydning Lønmodtagerens Indtægt har paa Forbrugets Struktur. Overalt hvor Forbruget er blevet hemmet af stærke Lønnedskæringer, har man samtidig kunnet paavise en øget Arbejdsløshed og en Lammelse af Produktionslivet. Dette beviser ogsaa Rigtigheden af den Opfattelse som stadig gør sig mere gældende, at Krisens Aarsag ikke er at finde i Overproduktionen, men i det for lave Forbrug." For at forhindre en Nedgang i Forbruget er det naturligvis ikke tilstrækkeligt helt enkelt at holde Lønningerne oppe naar Priserne falder. Monetære Forholdsregler kræves ogsaa for at modarbejde Deflationen.

Butler nævner ogsaa, at der kun gives et Tilfælde, hvor man har forsøgt at sætte Lønningerne op for derved at stimulere Industrien og bekæmpe Arbejdsløsheden. Det er De Forenede Stater som har forsøgt dette System og gjort det til Grundstenen i sit økonomiske Genrejsningsprogram.

„I Virkeligheden er man nu klar over, at Lønspørgsmaalet er et af de vigtigste Elementer i Problemet Forbrug, som igen er det Problem man maa lægge Hovedvægten paa at løse, for at økonomisk Stabilitet og Sikkerhed paa Beskæftigelsens Omraade kan opnaas.

„Produktionsproblemet er løst til Overmaal. Det er almindelig erkendt, at Krisen er Resultatet, ikke af Mangel, men derimod af en Overflod som vi for Tiden er ude af Stand til at konsumere. Derfor er det, man forsøger at indskrænke Produktionen, saavel i Landbruget som i Industrien, ved nationale og internationale Overenskomster af restriktiv Natur, ved at forbyde Oprettelsen af nye Fabrikker og Installation af nye Maskiner, samt andre lignende Forholdsregler til Afhjælpning af de akute „Fordøjelsesvanskeligheder", som Verden for Øjeblikket lider af.

„Disse Forholdsregler skulde synes rimelige nok hvis det var tydeligt, at Samfundet led under en Overflod af Luksus og Rigdom. Fuldstændig urimelige er de imidlertid paa et Tidspunkt, da Fattigdommens og Nødens lasede Faner vajer næsten overalt.

Verden lider af akute »Fordøjelsesbesværligheder«.

Det virkelige Problem som maa søges løst ved „Planning", er ikke Indskrænkning, men tværtimod Ekspansion. Man maa finde hen til en Løsning, hvorved Købekraften holder Trit med de uindskrænkede Produktionsmuligheder. En Løsning i Overflodens Tegn, som kan tilintetgøre den nedslaaede Opfattelse, at Verden er paa Vej tilbage til middelalderske Leveforhold netop paa et Tidspunkt, da den har naaet Højdepunktet af videnskabelig Udvikling og Produktionsmulighed.

Heldigvis er man nu paa det rene med, hvori Vanskelighederne bestaar, og da skulde det være overkommeligt for Menneskeheden at finde en Løsning, dog under Forudsætning af at Menneskenes onde Vilje og Ufornuft ikke lammer den internationale Drivkraft, som er nødvendig for Problemets Løsning.

BERETNING

FOR ARBEJDSMÆNDENES ARBEJDSLØSHEDSKASSES VIRKSOMHED 1933–34.

Atter er der gaaet et Aar siden vor sidste Beretning og Regnskab, og atter kan vi, ligesom de mange forudgaaende Aar, pege paa, at det er — større, mere omfangsrigt og mere omspændende end noget tidligere Aar, — større i Medlemstal, større i Pengemidler og større i hele den Gerning, Arbejdsløshedskassen omspænder til Gavn og Støtte for de mange smaa Hjem, de Hjem, der mere end nogen anden Klasses Hjem er udsat for Konjunkturernes og Krisernes Omskiften.

Hvad selve den vedtægtsmæssige Kasse angaar, udviser denne et pænt Overskud. Vi har ikke alene kunnet klare vore store Udbetalinger til Understøttelse, men har ogsaa kunnet afbetale paa vore Laan, der var paa 6 Mill. Kr., og vi har yderligere lige efter Overgangen til det nye Regnskabsaar kunnet yde Fortsættelseskassen et Laan paa 750.000,00 Kr.

Hvad der i høj Grad har styrket vor økonomiske Stilling, er ikke alene det forøgede offentlige Tilskud, der er steget fra 55 pCt. til 90 pCt. af Medlemskontingentet, men tillige vore store udestaaende Fordringer i ikkeindbetalt Kommunetilskud, og vi har her haft en Ekstraindtægt paa ikke mindre end Kr. 1.172.460,66, men fremtidig udbetaler Statskassen Kommunetilskudene ved Regnskabsaarets Slutning, og en saadan Ekstra-Indtægt vil derfor ikke gentage sig.

I Fortsættelseskassen har vi derimod et betydeligt driftsmæssigt Underskud. Denne Afdeling, der blev oprettet den 1' Oktober 1932 med Kontingentindbetaling, og til hvilken vi af Statskassen fik et Etableringstilskud paa Kr. 2.600.000,00 foruden de 90 pCt. Tilskud til det indbetalte Kontingent, har i de 6 Maaneder, i hvilke den har været i Kraft med Udbetaling af Understøttelse, forbrugt ikke alene det indbetalte Kontingent og Statstilskudet, men ogsaa hele Etableringstilskudet, og vi har endog yderligere, som nævnt, umiddelbart efter Udgangen af det nu afsluttede Regnskabsaar maattet yde denne Afdeling et Laan af Hovedkassen paa $^3/_4$ Mill. Kroner.

Fortsættelseskassen er imidlertid en god og forholdsvis billig Forsikring, idet vi ikke alene faar offentlig Tilskud til vort Kontingent; men vi faar tillige Halvdelen af den udbetalte Understøttelse refunderet af det Offentlige.

De pr. 1. April 1933 indførte Frikontingenter har i høj Grad øget vort Arbejde, ikke alene i Regnskabsafdelingen, men ogsaa i Kartoteksafdelingen, ligesom de ogsaa i meget høj Grad har øget vore Kontorbestyreres og Afdelingskassererers i Forvejen besværlige Arbejde.

Der er ialt ydet Frikontingenter til et samlet Beløb af Kr. 422.951,89, heraf under den vedtægtsmæssige Kasse Kr. 374.439,31 og under Fortsættelseskassen Kr. 48.512,58.

Den, nu i alt Fald foreløbig indstillede Grænsestrid med Landarbejderne har lagt meget Beslag paa Arbejdet i vort Sekretariat, og det er adskillige Tusind Breve, vor Korrespondance er blevet forøget med alene i den Anledning; men den Indsats, Arbejdsløshedskassen her har ydet, har sikkert været af afgørende Betydning for en tilfredsstillende Løsning af Grænsespørgsmaalet, saaledes at vi nu har Lov til at haabe, at der maa komme en god Ordning for begge de interesserede Parter.

I Henhold til Arbejdsløshedslovens § 22 har Arbejdsdirektoratet med Socialministeriets Tilslutning paabudt vor Arbejdsløshedskasse ligesom de øvrige Arbejdsløshedskasser, foruden de valgte Revisorer, tillige at skulle have statsautoriseret Revisor, og Hovedledelsen har hertil antaget Arbejdernes Bogførings- og Revisions Institut.

Arbejdsløshedskassens Medlemsantal var den 31. Marts 1933 107.171, fordelt i 461 Afdelinger. Den 31. Marts 1934 var der 522 Afdelinger med 116.989 Medlemmer. Der har saaledes i Aarets Løb været en Fremgang paa 61 Afdelinger med 9818 Medlemmer.

Af vore Medlemmer har 73.790 været arbejdsløse og mødt til Kontrol, og Kontrollen omfatter 7.356.233 Dage, hvoraf 6.876.767 Dage er betalt med Understøttelse. I vedtægtsmæssig Understøttelse er der udbetalt Kr. 13.209.389,69, i fortsat Hjælp Kr. 5.091.956,00 og i Krisehjælp i Henhold til Lov af 13. December 1933 Kr. 4.135.777,50 og til Medlemmer paa Højskole Kr. 1898,15. Arbejdsløshedskassen har saaledes ialt udbetalt Kr. 22.439.021,34 i Understøttelse i Regnskabsaaret 1933—34.

Den laveste Arbejdsløshed er kontrolleret i Ugen fra 24/8—30/8 1933, hvor vi kontrollerede 13.132 Medlemmer i 56.121 Dage og udbetalte Kr. 152.176,50. Den største Ledighed er kontrolleret i Ugen fra 28/12 1933—3/1 1934, hvor vi kontrollerede 54.586 Medlemmer i 279.991 Dage og udbetalte Kr. 856.113,70.

De 73.790 Medlemmer, der har været arbejdsløse, udgjorde 63,1 pCt. af det samlede Medlemsantal.

Vore Kontrol- og Arbejdsanvisningskontorer har foretaget 35.290 Anvisninger.

I Henhold til Overflytningsreglerne mellem de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser er der fra andre Kasser til vor Kasse overflyttet 4134 Medlemmer, heraf fra Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse 2775 Medlemmer. Fra vor Kasse til andre Kasser er der ialt overflyttet 964 Medlemmer.

Fra Hovedkontoret er afsendt 24.194 Breve, Meddelelser og lign., 58 Rundskrivelser, Cirkulærer, Referater m. m., 27.000 Pengeforsendelser, 7025 Kvitteringer, foruden at vi har foretaget Masser af Forsendelser af det almindelige Kontrolmateriale, der bruges i Afdelingerne, saasom Kontrollister, Kontrolkort, Maanedsopgørelser og lign. Dette er gennemsnitlig en samlet Postekspedition paa 300 pr. Dag hele Aaret rundt.

Rejsesekretæren har foretaget Revisionsbesøg i 605 Afdelinger og deltaget i 34 Generalforsamlinger og Kredsmøder.

Af ovenstaaende fremgaar det klart, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er Danmarks største sociale Kontor, hvilende paa Hjælp til Selvhjælps-Princippet, størst i Antal Personer, størst i Antal Ekspeditioner og størst i Pengemidler. Ingen anden Institution — kommunal eller faglig — kommer tilnærmelsesvis op paa Siden af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Fra Hovedkontorets Side afsluttes Aarsvirksomheden og Regnskabet med en hjertelig Tak til vore Medarbejdere, de mange Tillidsmænd i By og paa Land, der hver paa sin Plads har gjort et intenst Arbejde til Gavn for vor fælles Sag. Aaret har været strengt, strengere i Arbejde end noget tidligere Aar. Aldrig har vor Korrespondance været saa stor og saa mangeartet paa alle Omraader som i Aar, og aldrig har vor Regnskabsførelse med de Tusinder af Ekspeditioner været saa mangesidet forgrenet som i Aar; men dog har hele Arbejdet formet sig lettere, dels fordi vi har haft den økonomiske Ballast, saa vi ikke daglig har haft de stadige Bekymringer for, hvordan vi skulde fremskaffe de store Pengemidler, og dels — og ikke mindst — takket være det gode Samarbejde, vi stadig har staaet i med vore Tillidsmænd, med hvem vi stadig har samarbejdet i Plan og Kontakt.

Vor samlede Virksomhed viser mere, end det kan skrives i Ord, hvilken Magt og hvilken Styrke, der er i vort Sammenhold, og vor Solidaritet viser, at vor Organisation, selv i den strengeste Tid og under de sværeste Kaar, ved Offervillighed og Kammeratskab kan bære og støtte den store Underklasse, der stræber fremad imod lysere Kaar for sig og sine, saaledes at det Maal, vore gamle Kammerater stræbte efter at naa, ikke tabes af Syne, men stadig er vort Maal, som vi, selv under en meget trykket økonomisk Tid, dog rykker nærmere, nærmere i Kraft af øget Tilslutning til Organisationen og dermed øget Enighed, thi kun i Enighed i det større Medlemsantal giver øget Styrke, øget Magt og større Indflydelse.

Ser vi paa Arbejderklassen i de store, førende Lande baade i den gamle og den nye Verden, saa ser vi en Underkuelse og Undertrykkelse med deraf følgende Magtesløshed og Evneløshed i Arbejderklassen. Dette er en Følge af Splid og Uenighed blandt Arbejderne indbyrdes med Kamp og Strid, og dette har medført Undertrykkelse og en Forfølgelse imod de organiserede Arbejdere, som er ganske uden Sidestykke; men Følgen heraf er ussel Løn og Arbejdsløshed, saa Sult og Nød skriger ud af hvert eneste Arbejderhjem.

Her i vort lille Land har vi holdt sammen i den strenge og vanskelige Tid, og de faa, der har stræbt efter Splid og Mistænkeliggørelse, vises mere og mere Vintervejen, og selv i en jernhaard Tid er de solidariske Arbejdere med øget Medlemsantal rykket fremad.

Johannes Nielsen.

DEN FASTE VOLDGIFTSRETS SKABER DØD

Fhv. Nationalbankdirektør Dr. jur. *Carl Ussing* er afgaaet ved Døden, 77 Aar gammel.

Det er en rank Skikkelse, der hermed er bukket under for Alder og Svaghed, Carl Ussing var baade som Jurist og som Menneske en særpræget og stærk Personlighed, der paa mange Maader har øvet Indflydelse paa sin Tid.

Fra sin Ungdom havde Ussing været socialt interesseret og fulgte med levende Interesse Samfundsudviklingen. Det var da ogsaa ham, der efter den store Arbejdskamp i 1899 blev Formand for den permanente Vold-

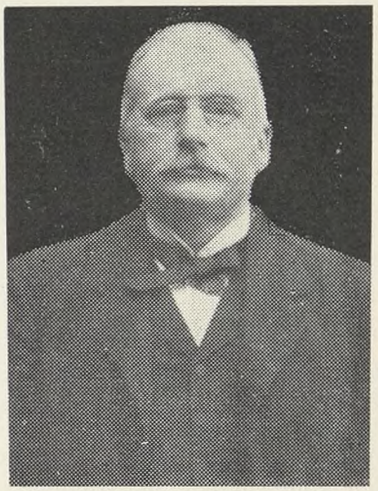

giftsret, som de to kæmpende Parter oprettede i Medfør af Septemberforliget. I denne sin Egenskab erhvervede Dr. Ussing sig et indgaaende Kendskab til moderne Arbejdskamp og Arbejdsret. Han mere end nogen anden har lagt Grunden til den Retstilstand, som udvikledes til Den faste Voldgiftsret og hele den Praksis, der skabtes ved denne. — Dr. Ussing blev den første Formand for Den faste Voldgiftsret. Hans store Erfaring, hans Retfærdighedssans og hans menneskelige Forstaaelse skabte om hans Person og hans Afgørelser en Respekt, der var lige stor i begge Lejre. — Dr. Ussings klare og gennemtænkte Kendelser har været af umaadelig Betydning for Skabelsen af faste Linier for den danske Arbejdsret.

Rankt og stolt er Indtrykket af den gamle Jurist og Menneskekender, der nu ikke er mere.

OVERENSKOMSTEN BLEV FORNYET

Mellem Centralorganisationen for Metalarbejdere i Danmark og Jernindustriens Sammenslutning har der været ført Forhandlinger tilsigtende en Forlængelse af de bestaaende Overenskomster, herefter har et Forslag herom været forelagt Metalarbejderforbundets Medlemmer til Afgørelse ved Urafstemning.

Resultatet af Urafstemningen viste, at den overvejende Del af de i Afstemningen deltagende Medlemmer var stemt for en Forlængelse af Overenskomsterne, hvis Udløbstid i Kontinuation hertil er fastsat til 1ste Februar 1937. Der er altsaa Tale om en treaarig Forlængelse.

I en tidligere Artikel skildrede vi de tyske Fagforeningers Ophør. Denne Retsløsgørelse af de tyske Arbejdere udvirkede sig hurtigt i en Forværrelse af Arbejdernes økonomiske Situation. Arbejdsgiverne havde nu fri Bane. Ingen kunde hindre dem i at nedskære Lønningerne.

Det opnaaede de ad forskellige Veje. Saa indførte de overalt Kortarbejde for at skaffe nye Arbejdspladser. Naturligvis paa Arbejdernes Bekostning. De fik lavere Lønninger som svarede til Arbejdstidens Forkortelse.

Men ogsaa direkte Lønnedskæringer blev gennemført. I Storindustriens Aarsberetninger findes interessante Oplysninger om Lønforholdene. Krupp i Essen har for Eksempel paa Grund af store Rustningsbestillinger forøget Antallet af Beskæftigede fra 35.647 til 43.409. Men Summen af de samlede Lønninger sank fra 69 til 67 Millioner. Gennemsnitsfortjenesten sank fra 1932 Mark til 1543 Mark pr. Aar. Men man maa endda huske, at disse Gennemsnitstal giver et meget gunstigt Billede, fordi de ogsaa indeholder Direktørernes og de højere Embedsmænd og Funktionærers store Gager.

Porcelæns- og Glasarbejdere havde for anerkendt Kvalitetsarbejde særlig høje Lønninger. De tjener nu kun Halvdelen af det, de havde saa sent som i Februar 1932. I Aarene 1928—31 udgjorde Lønningerne i denne Arbejdergruppe omtrent 130 Mark for 14 Dage. I Januar 1933 havde de 90—110. Men nu efter 1½ Aars tredje Rige har de ikke mere end 51—55 Mark for 14 Dage. Men „frivillige" Afgifter og Kontingenter er betydeligt højere end tidligere.

Hvilke Fradrag en tysk Arbejder maa bære, fremgaar af følgende Lønningspose tilhørende en Arbejder i Firmaet E. i Aachen. Der maa endog bemærkes, at denne Lønningspose godt kan antages som den af 90 % af de tyske Arbejdere, som staar i fast Arbejde.

Løn for 48 Timer à 63 Pfennig = Mark 30,24

Fradrag:

Invalideforsikring	0,90	Mark
Arbejdsløshedsforsikring	1,02	-
Sygeforsikring	1,24	-
Arbejdsløshedshjælp	0,75	-
Lønskat	0,60	-
Borgerskat	1,50	-
Særskat for Ugifte	0,60	-
Arbejdsskaffelsesprogram	0,16	-
Forbundsbidrag	1,10	-
Ialt Fradrag 28 % af Lønnen		7,87
Nettoløn ...		Mark 22,37

Det er altsaa Lønnen for en fuldbeskæftiget Arbejder. Men de fleste Virksomheder blev tvungen til at nedsætte Arbejdstiden til 30—40 Timer om Ugen for at kunne beskæftige flere Arbejdere. Kun Rustningsindustrien er fuldt beskæftiget.

Til Livets Ophold bliver saa ikke meget til Rest. Thi Priserne paa Levnedsmidler er steget voldsomt i det tredje Rige. For en Mark i Tyskland kan man ikke købe mere end for en Krone i Danmark. Den ærede Læser kan saa selv regne ud, hvor langt en tysk Arbejders Løn strækker.

Særlig slem er Situationen for de Arbejdsløse. Nazisterne hævder at have nedsat de Arbejdsløses Antal med 2½—3 Millioner. Det er den største Svindel. Vel er der gennem Rustningsindustriens Opblomstring flere Hundredtusind Arbejdsløse kommet i Arbejde. Men Hundredtusinde er forsvundet, fordi man har korrigeret Statistiken. Saa er alle *Land-* og *Skovarbejdere,* alle *Fiskere* og *Husassistenter* blevet smidt ud af Arbejdsløshedsforsikringen. Naar de bliver Arbejdsløse, faar de ingen Understøttelse og er saa heller ikke indregistreret i de Arbejdsløses Antal.

Ogsaa den arbejdsløse Ungdom under 25 Aar faar i de fleste Tilfælde ingen Understøttelse. Mange Kommuner har standset Udbetalingen af Understøttelse til dem og henvist dem til at melde sig til „frivillig" Arbejdstjeneste. Der faar de 25 Pfennig daglig i Lommepenge og tælles ikke mere til de Arbejdsløse. Flere Hundredtusind af unge Arbejdsløse er „frivillig" sendt til Storagrarerne og Storbønderne som saakaldte „Landmedhjælpere", hvor de praktisk er Landarbejdernes Konkurrence, men for kun 15 Mark om Maaneden i Løn, men de er heller ikke med i Ledighedstallet, de har jo Arbejde!

Saa bliver der trods Pyntningen paa Statistiken endnu flere Millioner Arbejdsløse tilbage. De faar Understøttelser paa 4—14 Mark om Ugen. Men det frygtelige er, at den største Del af disse Arbejdsløse maa arbejde for den kummerlige Understøttelse. De bliver behandlet som Slaver. Man kan ikke beskrive det bedre, end Nazister selv har gjort det. Det nazistiske Blad „Flensburger Nachrichten" skrev i en Artikel den 5. December 1933 om de Arbejdsløses Arbejdspligt:

„Pligtarbejdet er trukket anderledes op end hidtil og saaledes, at Pligtarbejdere (de Arbejdsløse, der faar Kommunehjælp. Forf. Anm.) skal arbejde saa mange Timer ugentlig, at det staar i et rigtigt Forhold til deres Understøttelse. Derfor maa de unge Arbejdsløse nu arbejde i det mindste 16 Timer om Ugen, de gifte højst 30 Timer.

Allerede for nogen Tid siden blev en Trup S. A. Folk sat til Pligtarbejdet. Disse Folk blev oplært udelukkende til at fungere som Førere for nye Arbejdsgrupper. Hver af dem har 10—20 Arbejdere under Opsigt. Hver Arbejdstrupfører (altsaa S. A. Folkene. Forf. Anm.) er paalagt at overvaage, hvor meget de enkelte yder. Trupføreren skal give Melding videre om de mest villige og flittige, da Pligtarbejdets Maal er at overføre disse i Forsorgsarbejdet. Forsorgsarbejderen skal arbejde 40 Timer ugentlig og faar Betaling i Henhold til Tarifen for Jordarbejdere, altsaa en Timeløn paa 62 Pfennig. Kommunen yder for sin Part et Tillæg hertil paa 3 Pfg. pr. Time for hvert Barn.

Man vil med pinlig Retfærdighed udsøge de bedste. Men frem for alt vil man forhindre, at ledige Pladser besættes med Folk, der har stillet sig paa Tværs af Pligtarbejdet, fordi det ikke syntes dem tillokkende nok. Saadanne Personer vil ikke have nogen Udsigt til at faa Arbejde, saa længe der endnu gaar en flittig Pligtarbejder ledig."

Dette er tydeligt nok. Den, der ikke vil lade sig piske som Slave af S. A.erne, faar aldrig mere Arbejde. Men den, der ydmyger sig, bliver belønnet med Forsorgsarbejde. Det vil sige, at han kan fortjene 24 til 25 Mark om Ugen. Med de sædvanlige Fradrag bliver der altsaa 18—20 Mark at komme hjem med. Det er ikke nogen Undtagelse. De tyske Arbejderes Gennemsnitsløn ligger paa denne Højde.

Og det er heller ikke nogen Undtagelse, som de Flensborgiske Arbejdsløse bliver behandlet. Hver nazistisk Borgmester har sine egne Metoder for at behandle

Det er ikke altid let at skaffe 25 Kvitteringer hver Uge.

de Arbejdsløse. Saa faar for Eksempel de Arbejdsløse i Socialkontoret i Pirmasenz (Pfalz) en Legitimation, i hvilken det hedder:

„Legitimation for Beskæftigelsestilskud, gyldigt til ..... Socialkontoret i Pirmasenz yder til hver Arbejdsgiver et Beløb paa 10 Rigsmark som Beskæftigelsestilskud for hver Uge i hvilken han Indehaveren af denne Legitimation beskæftiges, dog ikke længere end 13 Uger.

Arbejderens virkelige Nettoløn maa mindst udgøre 20 Mark om Ugen."

Dette betyder altsaa, at Arbejdsgiverne faar Arbejderne for 10 Mark om Ugen. Men Arbejdsløsheden er saa stor og Beskæftigelsesmulighederne saa ringe, at det trods dette Tilbud ikke er muligt at skaffe Arbejde. *Saa maa de Arbejdsløse med disse Legitimationer opsøge Arbejdsgiverne. Naar de ikke faar Arbejde, maa Arbejdsgiveren kvittere for, at de forgæves har efterspurgt Arbejde.* For at dokumentere, at de virkeligt alvorligt har gjort sig den Ulejlighed at søge Arbejde, *maa de hver*

Uge fremskaffe 25 Kvitteringer fra Arbejdsgivere, ellers faar de ingen Understøttelse. Er det ikke mere end Forhaanelse af de stakkels Arbejdsløse?

Saaledes er Arbejdernes Stilling i det tredje Rige. Naar de er Arbejdsløse, bliver de behandlet som Slaver. Naar de faar Arbejde, maa de sulte med de lave Sultelønninger. Det er en bitter Lære, de nu maa gennemgaa, særlig for de radikale, de intet anerkendte. Men de danske Arbejdere vil heraf se, at de har mere end deres „Lænker" at tabe.

K. E.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Laven	*(Skanderborg Amt)*
Ousted-Taaning	—
Ry St.	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Stilling	—
Randers J.	*(Kommunen)*
Randers K.	*(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Odense F.	*(Akts. Nordisk Radiatorfabrik)*
Skørping	*(Tingbæk Kalkværk)*
Brædstrup	*(Ægpakkeriet)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshals-Vejen)*
Tornby	—
Støvring	*(Budrup-Gravlev Kommune)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

PAS PAA RUTEBILERNE!

Det er velkendt, at der gennem de senere Aar er skabt et vidtforgrenet Net af Bilruter udover Landet. Vi har efter Evne søgt at oprette Overenskomster med Ruternes Indehavere, saaledes at de ved Ruterne beskæftigede Chauffører har kunnet opnaa en Arbejdstid, der svarer til den almindeligt gældende, samt en for det paagældende Arbejde tilsvarende Løn.

Vore Bestræbelser i saa Henseende har ført til Overenskomst for de af De danske Statsbaner drevne Ruter og for en Del private Rutebilselskaber og Enkeltvirksomheder, men der findes ikke desto mindre Bilruter, som det hidtil ikke har været muligt at opnaa Overenskomst med. Aarsagen hertil maa dels søges i, at de ved saadanne Ruter beskæftigede Chauffører endnu ikke har faaet Opfattelsen af den Betydning, det har for Opnaaelsen af forbedrede Levevilkaar at staa tilsluttet Organisationerne, og dels, at Rutebilejerne har været vanskelige at faa i Tale under de ovennævnte Forhold.

Disse Forhold maa ændres, og det vil være rimeligt i Forbindelse med den iværksatte Agitation i videst mulig Udstrækning at søge de uorganiserede Chauffører indmeldt i vort Forbund, og saasnart dette er lykkedes, maa der ske Henvendelse til Rutebilejerne om Forhandling.

Skulde Rutebilejerne fremdeles være uvillige til at efterkomme en i saa Henseende fremsat Anmodning, skal vi pege paa et i visse Tilfælde med Held anvendt Middel. For at kunne drive Rutebilkørsel skal vedkommende Rutebilejer nemlig have Koncession af det Offentlige, og for at opnaa en saadan Koncession skal saavel Amt som Kommune, ad hvis Landeveje den ønskede Bilrute skal passere, anbefale Tildelingen af Koncessionen, og det vil naturligvis være ganske urimeligt, at en Rutebilejer, der ikke vil betale tarifmæssig Løn eller anerkende Krav om Arbejdstid m. m., skulde kunne erholde Koncessionen, der maa betragtes som et ikke uvæsentligt Tilskud fra det Offentlige til Privatvirksomhed.

Derfor maa vi have vor Opmærksomhed henvendt herpaa, dels hvor nye Koncessioner søges opnaaet, og dels hvor hidtidige Koncessioner ønskes fornyet. I alle saadanne Tilfælde bør vore Repræsentanter i Amts-, By- og Sogneraad gøres bekendt med de foreliggende Forhold, saaledes at de for deres Vedkommende kan gøre deres Indsats for en Tilbageholdelse af Koncessionen, indtil der foreligger overenskomstmæssig Aftale om Løn- og Arbejdsvilkaar.

R-dt.

ET FARLIGT INDIVID AFSLØRET

Nedenstaaende Meddelelser har til Formaal at advare alle Kammerater, særligt dem af tysk Nationalitet, paa det alvorligste for en vis Karl Franz Joseph Höpfner.

Nævnte Höpfner, der er født i Hildesheim den 23. November 1908, blev i Januar 1933 ansat for et Tidsrum af 6 Maaneder paa ITF.'s Kontor paa Anmodning og efter Anbefaling af det tyske Transportarbejderforbund, hvis Tillidsmand han var. Formaalet hermed var, at han kunde faa Lejlighed til at sætte sig ind i det internationale Transportarbejderforbunds Virksomheder i Betragtning af Muligheden ved en senere Kongresbeslutning at blive fast ansat som Leder af ITF's Chauffør-Sektion. Denne Mulighed blev imidlertid ophævet, da

den tyske Fagbevægelse blev ensrettet, hvorved ITF led et stort Medlemstab, hvilket man meddelte Høpfner i Løbet af Maj Maaned.

Ikke desto mindre fik Høpfner det ham af ITF, udover den af den tyske Organisation udbetalte Løn, givne Tilskud betalt videre ogsaa da det for ham fastsatte Tidsrum paa 6 Maaneder i Slutningen af Juli var forløbet og endda helt til Oktober, da han blev ansat i et nyt Forretningsforetagende, der var blevet oprettet bl. a. for hans Skyld.

Han fandt her Arbejde og Fortjeneste til halv Februar 1934. Et Forsøg, han har gjort, for at faa Pengehjælp af „Komitéen for politiske tyske Flygtninge", fik et uheldigt Forløb, skønt Höpfner mente at maatte motivere sin Anmodning med, at han ikke kunde vende tilbage til Tyskland, da han under sit Ophold i Holland havde arbejdet mod Tyskland. Herefter har han faaet Understøttelse til Lørdag den 7. April hver Uge ud af en af I.T.F.'s Sekretærers Privatmidler.

Sidstnævnte Datum kom vi i Besiddelse af en Pjece skrevet af Høpfner under Pseudonymet „Observator"; han havde tilstillet en tidligere Kollega denne Pjece med Anmodning om at sælge samme i Udlandet. Pjecen, der havde Titlen „Finale der Arbeiterbewegung?" var rettet mod den tyske Arbejderbevægelse i Almindelighed og mod den Organisation, i hvis Tjeneste han havde været, samt mod dens Ledere i Særdeleshed.

Denne Pjece blev Aarsag til, at der straks blev iværksat Undersøgelser om Höpfners Person, hans Gøren og Laden. Det blev nu opdaget, at han ikke blot forsøgte at sælge Oplysninger, han havde stjaalet paa I.T.F.'s Kontor, til Tredjemand, og at han, da han jo havde haft direkte Adgang til ITF's Arkiv, havde gjort en stor Række Optegnelser om Personer og Ting, som han under sit Ophold her havde stiftet Bekendtskab med, men at han, i Henhold til sine egne Udtalelser, stod i Forbindelse med det hemmelige Statspoliti i Tyskland og ligeledes stod i Forbindelse med fascistiske Partier i Holland. Hans Formaal var at benytte den Viden, han havde erhvervet sig paa ITF's Kontor, til at drive Afpresning først og fremmest overfor Landsmænd i Tyskland og andre Lande eller overlevere dem i Fjendens Hænder. Alt dette trods det, Höpfner under sit Ophold hos ITF gjorde sit bedste for at udtænke Midler til Bekæmpelse af Hitlertyskland og tit har udført en skarp illegal Aktion mod Naziststyrelsen i Tyskland, og det paa en saadan Maade, at man gentagne Gange har maattet advare ham for hans egen Sikkerheds Skyld. Vi har ikke kunnet fastslaa, om han allerede den Gang optraadte som Provokatør for det tyske Statspoliti. I Henhold til egne Meddelelser havde han til Hensigt at søge Optagelse i det tyske hemmelige Statspolitis Tjeneste for dér at være virksom som Spion, Provokatør og Forræder.

Paa Grund af hans Forsøg paa Afpresning og Tyveri af ITF-Papirer har den hollandske Domstol idømt ham Fængselsstraf, som udløber d. 30. Juni. Derefter vil han blive udvist og sandsynligvis ført til Tyskland. Hvad han vil gøre dér er et Spørgsmaal. Der maa imidlertid alvorligt regnes med, at han vil dukke op et eller andet Sted i det tyske Politis Tjeneste for at fortsætte sit Arbejde som Provokatør og Forræder. Vi vil i alt Fald alvorligt advare mod dette Individ. Skulde han dukke op et eller andet Sted, da bør man straks meddele dette til ITF's Bestyrelse og desuden — og først og fremmest — til Arbejderbevægelsens Instanser i eget Land.

HVAD FOREGAAR DER I TYSKLAND?

I de sidste 3 Uger har Udviklingen i Tyskland været Midtpunktet i Verdenspressen. De Tider er forbi, hvor der meldtes om Demonstrationer af Hundredetusinder, Folkefester, Fyrværkerifester og lignende. Forsaavidt der i de sidste Dage overhovedet er naaet direkte Oplysninger til os fra Tyskland, saa har de bragt Meddelelser om Skydninger og Mord.

Hvad foregaar der i Tyskland? Hvem arresterer hvem? Hvem myrder hvem? Det er de Spørgsmaal, der i disse Dage staar foran Afgørelsen i Tyskland.

Det er ikke disse Liniers Opgave at gentage og kombinere Dagspressens Meddelelser. Sceneriet skifter hurtigt. Udviklingen fra Rigsminister til den mest foragtede Landsforræder varer i Øjeblikket kun een Nat. Af den

uhyre store Mængde Meddelelser, som man ikke kan kontrollere, fremgaar dog tre Kendsgerninger:

1) Det er forbi med S. A. som Partiarmé. Der findes saaledes ingen bevæbnet Magt i Tyskland, der kan sættes i Bevægelse til Fordel for den socialistiske Del af det nazistiske Program. Magten er herefter i Virkeligheden overgaaet til Rigsværnet. Hitler kan regere, saa længe, det passer Rigsværnet, og skal regere, som Rigsværnet vil have det.

2) Alle Kundgørelser er i Tyskland forbudt indtil 31. Oktober. Da i Tyskland kun nazistiske Kundgørelser har været tilladt, med Undtagelse af Staalhjems-Kundgørelser, er dette Forbud praktisk talt et Forsamlingsforbud overfor det nazistiske Parti og et Taleforbud imod Dr. Göbbels. Aarsagerne til disse Forholdsregler kan være forskellige. Det kan være, at Rigsværnet har forlangt dette Forbud for at udelukke det nazistiske Parti under denne vigtige politiske Udviklingsepoke; men det kan ogsaa være, at den nazistiske Ledelse efter Mordene paa S. A.s Førere er bange for sine egne Folkemasser. Begge Dele gaar ud paa det samme. Thi i Virkeligheden bevises det gennem dette Forbud, at Hitler ikke mere kan støtte sig til Tysklands nazistiske Partis brede Masser og som Følge deraf maa føre en Politik i Rigsværnets Aand.

3) Trods alle Begivenhederne siden von Papens berømte Tale i Marburg, trods alle Propagandaministerens Ophidselsestaler, trods Mordene paa hans vigtigste Medarbejdere forbliver von Papen i Ministeriet. Det forlyder, at dette sker efter direkte Ønske fra Hindenburg, d. v. s. fra de Kredse, der staar bag ham politisk (Rigsværn og Storkapital). Det er selvindlysende, at von Papen ikke vil komme til at udøve nogen politisk Virksomhed indenfor dette Ministerium. Han vil ikke gøre det af personlige og af saglige Grunde. Paa den ene Side har man gennem Husundersøgelser, Arrest og Mord paa hans Medarbejdere i høj Grad krænket ham, og paa den anden Side vil han sikkerligt ikke overtage det personlige Ansvar for Nazismens Likvidationsbo. Hans Forbliven i Embedet kan derfor kun vurderes paa følgende Maade: von Papen er Hindenburgkredsens Tillidsmand, det vil sige Rigsværnets og Forvaltningens. Den saa ofte bebudede Kamp mellem Reaktionen og Nazismen er endnu ikke ført til Ende. Først gennem den endelige Afgørelse af denne Kamp vil enten von Papen eller Hitler og Göring forsvinde.

Hvornaar vil denne afgørende Kamp komme? Hvorledes vil den ende? Saa meget staar fast, at Hitler selv har svækket sin Stilling afgørende. S. A. er tilintetgjort, hans nærmeste Venner og mest trofaste Kammerater er døde. Tilliden til Føreren blandt de endnu tilbageværende Venner maa være rystet overordentligt. I de brede Masser lyder Mistillidens og Oprørets Stemme stadig højere. Hitlers udenrigspolitiske Stilling er i Miskredit. Han har selv maattet indrømme, at den af ham ledede Bevægelse, for hvilken han Hundreder af Gange har sagt god, paa de mest afgørende Punkter, var fordærvet og upaalidelig. Han har sejret overfor S. A. Men den Sejr, han har vundet, er et Nederlag for hans egen Bevægelse, som han er Fører for!

Og i denne Situation staar hans egentlige Modstandere — som Göbbels kalder „de fine Herrer" — stærkere og mere samlet end nogensinde før. Den, der tvivler om, i hvis Interesse de sidste Ugers Begivenheder har fundet Sted, maa erindre sig følgende Kendsgerninger. I de 12 Punkter, som Hitler har udstedt til S. A., er det væsentligste Krav det, at det nye S. A. vedvarende skal udvise Trofasthed overfor Rigsværnet. Den anden Kendsgerning er imidlertid den, at blandt de sidste Ugers mange Dræbte findes der ikke en eneste Fagforeningsleder.

Under disse stormfulde Begivenheder glemmer man saa let, at Tysklands haardeste Krise, den økonomiske Krise, er sideløbende med den politiske Krise og forøges yderligere som Følge af denne. Over Tyskland gaar Bekymringerne: Bekymringen for Deviserne, Bekymringen for Pengebeholdningen, Skrækken for Arbejdsløsheden og de stadig nedadgaaende Lønninger. De sørgelige Følger af den nazistiske Regering er blevet Tysklands Udelukkelse fra Verdenshandelen, den politiske Indkredsning og den faktiske Ødelæggelse af Marken, hvis Guldværdi er lig Nul, og som kun beholder sin nominelle Værdi, fordi den ikke er i Omløb i Udlandet. Marken er nemlig ikke længere et internationalt Betalingsmiddel.

Den nazistiske Regeringsførelse bryder sammen i politiske og økonomiske Kriser af uanet Udstrækning. Hitler har taget sit Standpunkt til Fordel for Storkapitalen og Rigsværnet og imod sine gamle Medkæmpere og imod de brede Folkemasser, der under falske Forudsætninger ventede, at han vilde føre dem til Socialismen. Og under hans Regerings Sammenbrud begynder de gamle marxistiske Partier allerede igen at vise sig paa Gaderne. De skuffede S. A.-Masser vil slutte sig til dem. Engang drog Hitler ud for at tilintetgøre Marxismen, og han berømmede sig af, at dette skulde være lykkedes ham. Hitlers Sammenbrud beviser, at Marxismens Love stadig er i Kraft trods Episoden Hitler.

I den Kamp, der nu afgøres i Tyskland, spiller Arbejderbevægelsen ingen aktiv Rolle. De gamle socialistiske Masser konsoliderer sig utvivlsomt allerede, men en virkelig aktiv Rolle vil Arbejderbevægelsen først spille, naar Nutidens politisk uklare Fronter er rullet op, og Hitler traadt af. Den nuværende Udvikling er det første Skridt hen imod Arbejderklassens Befrielse for Dæmogogiens og Forfølgelsernes Lænker. Allerede Hitlers Efterfølgere maa i det mindste i faglige Spørgsmaal være parat til at gøre Indrømmelser. Og da vil Arbejderklassens Kamp blive udkæmpet paa et bedre egnet Grundlag.

PRIVILLIGERET ILLOYAL KONKURRENCE

Ogsaa for Statsskovenes Vedkommende er der gennem de senere Aar sket store Forandringer. De hidtidige gammeldags Former for Afsætning fra Statsskovene, der fandt Sted ved Auktioner og lignende rundt om i Landet, finder saa godt som slet ikke Sted mere. Salg af de gennem Skovdriften frembragte Produktioner sker i det væsentlige paa Grundlag af en Salgsform, der benævnes „underhaanden", og Statsskovene har ligeledes oprettet Brændsels-Salgssteder med dertil fornødent tilknyttede Savskærerier, ligesom der ogsaa paa anden Vis ad privat Vej er oprettet mindre Savskærerier, der begunstiges af den ved den udbredte Elektrificering lettede Adgang til Drivkraft.

Disse Virksomheder beskæftiger et forholdsvis ringe Antal Arbejdere, der gør det let for vedkommende Indehaver paa disse Egne at skaffe sig Arbejdskraft til en betydeligt ringere Betaling end den, der almindeligvis er gældende.

I Tilslutning til ovennævnte Virksomheder udfører de ved Statsskovene ansatte Skovfogeder en meget omfattende Vognmandsvirksomhed, hvilken Drift de har særlig Tilladelse til fra Ministeriet. Hertil benyttes de af Skovfogederne til Dyrkning af den ligeledes fra Staten overladte Jord, anskaffede Heste og fæstede Karle.

Da der her er Tale om en ganske almindelig Vognmandsforretning, burde de omtalte Karle naturligvis aflønnes i Forhold til den for Vognmandskuske gældende overenskomstmæssige Løn, ligesom der ogsaa burde indføres en i Forhold til almindelig Vognmandsvirksomhed angivet Arbejdstid.

Saaledes som Forholdet imidlertid har udviklet sig, benyttes den ministerielle Tilladelse til Vognmandskørsel i Virkeligheden baade til at paaføre de paa Egnen værende Vognmænd en illoyal Konkurrence, og samtidig til at underbyde et Arbejde, for hvilket der ganske afgjort burde betales tarifmæssig Løn.

Det vilde derfor være i høj Grad rimeligt, om Skovfogederne enten fratages Retten til at drive Vognmandsforretning i Forbindelse med deres Embede eller paalagdes at betale den for det omtalte Arbejde almindeligt gældende Løn.

Afdelingerne bør derfor i Forbindelse med den almindelige Agitation for Tilgang af Medlemmer til vort Forbund ogsaa have deres Opmærksomhed henvendt paa det her omtalte Forhold.

R-dt.

INTERNATIONAL FORKORTELSE AF ARBEJDSTIDEN

Hovedpunktet paa den lige afsluttede internationale Arbejdskonference i Genève var Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen, som iøvrigt er Genstand for indgaaende Behandling i alle Lande. Mens Arbejderne tidligere stod temmeligt alene naar de krævede Arbejdstidens Forkortelse, ser vi nu, at vide Befolkningskredse tilslutter sig dette Krav og at ogsaa Regeringerne overvejer Muligheden af Indførelse af 40 Timers Ugen som et af Midlerne til Formindskelse af den store Arbejdsløshed, der rider Landene som en Mare. Baggrunden for disse Overvejelser er den Kendsgerning, at den tekniske Udvikling fortsætter ogsaa i Krisetider. Undersøgelser i forskellige Lande har vist, at Arbejdsløsheden ikke aftager proportionelt med Tilbagevenden til normal Produktion. Selv om altsaa Produktionen skulde naa samme Højde som under Højkonjunkturerne i 1928—29, vilde der ikke kunne beskæftiges samme Antal Arbejdere. Arbejdstidsforkortelsen maa derfor ikke blot betragtes som et Middel til Bekæmpelse af den nuværende Krise, men tillige som en nødvendig Foranstaltning for Fremtiden. Regeringerne er til en vis Grad interesseret i, at der gennemføres effektive Foranstaltninger til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, thi den omfattende og samtidig meget langvarige Krise har ogsaa i de Lande, der tidligere ikke kendte til nogen Art Arbejdsløshedsforsorg, gjort det nødvendigt at understøtte de arbejdsløse, og selv om denne Understøttelse er nok saa karrig, er det med Henblik paa det store Antal arbejdsløse en tung Byrde, der paahviler baade Stat og Kommuner, samt i Lande med Arbejdsløshedsforsikring selvfølgelig ogsaa Arbejderne selv. Dertil kommer, at den Opfattelse stadig breder sig, at denne Krise ikke som tidligere kapitalistiske Kriser vil forsvinde af sig selv og at de enkelte Lande, saafremt de ikke modstandsløs vil glide hen i et økonomisk Sammenbrud, med al Energi maa gaa i Gang med en systematisk Bekæmpelse af Krisen.

Som et Led i de saaledes paakrævede Kriseforanstaltninger har man i alle Lande haft Opmærksomheden fæstnet ved Spørgsmaalet om en Forkortelse af Arbejdstiden, hvorved man nærmest tænker paa Indførelse af 40 Timers Ugen, et Krav, som oprindeligt blev rejst af den internationale Fagbevægelse. Dette Problem er dog ikke blot et Arbejdstidsspørgsmaal, men ligeledes et Lønspørgsmaal, thi det er givet, at man ikke kan gennemføre en saa vidtgaaende Arbejdstidsforkortelse udelukkende paa Arbejdernes Bekostning.

Selv om Fagbevægelsen i mange Lande har tilkendegivet sin Vilje til at bære en Del af det med Arbejdstidsforkortelsen følgende Løntab, er Forholdet i det store og hele dog dette, at der i en eller anden Form maa ydes Arbejderne, og navnlig de daarligstbetalte, en Lønkompensation. Dette Standpunkt anerkendes ogsaa af vide Kredse, og dette er en af Grundene til, at intet Land ønsker at gaa i Spidsen med Hensyn til almindelig

Arbejdstidsforkortelse. Derfor har efterhaanden den Tanke slaaet Rod, at der bør søges gennemført en international Ordning, der løser Arbejdstidsproblemet ens for alle Lande og dermed stiller dem lige i Konkurrencekampen. Den Instans, der ganske naturligt kommer i Betragtning for Udarbejdelse og Vedtagelse af en saadan international Overenskomst, er Det internationale Arbejdsbureau i Genève.

Allerede i Efteraaret 1931 havde Arbejdergruppen i Arbejdsbureauets Styrelsesraad stillet Forslag om at sætte Spørgsmaalet om 40 Timers Ugen paa Dagsordenen for den i 1932 stedfindende internationale Arbejdskonference. Dette Forslag blev dog forkastet, men senere taget op paany, og efter forskellige Drøftelser i Styrelsesraadet og efter at dette i Princippet havde tiltraadt Tanken om „Indførelse af 40 Timers Ugen med Sikring af en forsvarlig Løn", indkaldtes i Januar 1933 en særlig teknisk Konference udelukkende til Behandling af Arbejdstidsspørgsmaalet. Denne Konference vedtog en Udtalelse, der giver Udtryk for, at Arbejdstidsforkortelse er et af de Midler, der kan bidrage til Formindskelse af Arbejdsløsheden. Den besluttede derfor, at Spørgsmaalet skulde gøres til Genstand for nærmere Behandling med det Formaal at tilvejebringe en Overenskomst, hvis Gennemførelse skal formes saaledes, at Arbejdernes Levestandard ikke forringes. I Henhold hertil drøftede saa den internationale Arbejdskonference i 1933 en af Bureauet udarbejdet Beretning, som skulde danne Grundlaget for en senere Konvention. Man opnaaede paa denne Konference ikke Enighed om eet Konventionsforslag, men vedtog at indhente nærmere Oplysninger hos Medlemsstaternes Regeringer og foretage den anden og endelige Behandling paa Arbejdskonferencen 1934.

Arbejdskonferencen 1934, som aabnedes den 4. Juni, fik forelagt en af Bureauet udarbejdet Beretning om det siden sidste Konference udsendte Spørgeskema og Regeringernes Svar. Heraf fremgaar, at Regeringernes store Flertal udtalte sig for Vedtagelse af internationale Bestemmelser, der skal regulere den almindelige Forkortelse af Arbejdstiden. Derimod bestaar der Meningsforskel angaaende Formen for en saadan Ordning, ligesom adskillige Regeringer erklærede, at de kun under visse nærmere betegnede Forudsætninger kunde tilslutte sig en international Overenskomst. Desuden fremsatte de en Række Særønsker, de krævede opfyldt. Som man ser, drejede det sig ved Regeringernes Svar kun om mere eller mindre uforbindtlige Sympatierklæringer til Gunst for en Arbejdstidsforkortelse, og kun 5 Lande, nemlig Bulgarien, Chile, Danmark, Grækenland og Spanien udtalte deres ubetingede Tilslutning til Vedtagelse af en Konvention. Med Hensyn til det Spørgsmaal, om en saadan Konvention ogsaa skulde indeholde Bestemmelser om Lønkompensation eller Arbejdernes Levestandard som Helhed, var de fleste Regeringer Modstandere af en saadan Bestemmelse. Alle Lande uden Undtagelse udtalte sig mod en for alle Lande bindende Ordning af Lønspørgsmaalet, mens enkelte erklærede sig for en uforbindtlig Ordning, der i Form af en Henstilling indeholdt visse fælles Normer. Meningerne var ogsaa stærkt delte med Hensyn til det Spørgsmaal, om der skulde vedtages en Konvention gældende for hele Industrien eller flere Konventioner for de enkelte Industrigrupper. De fleste Regeringer syntes at foretrække 3 Konventioner henholdsvis for Industrien, Handelsvirksomheder og Kulindustrien, ligesom talrige Regeringer udtalte sig for, at Konventionen eller Konventionerne ikke skulde omfatte Smaavirksomhederne.

Regeringernes uforbindtlige Svar lod formode, at det paa Konferencen vilde være vanskeligt at naa en Forstaaelse om Arbejdstidsspørgsmaalet, navnlig i Betragtning af den Kendsgerning, at Regeringsrepræsentanternes Stilling er afgørende for Konferencens Beslutninger, at Fagorganisationerne i de forskellige Lande har fremsat ganske bestemte og mere vidtgaaende Krav, som Konferencens Arbejderrepræsentanter selvfølgelig gik ind for, og at det i Forvejen stod fast, at Arbejdsgiverrepræsentanterne vilde modsætte sig enhver Form for Arbejdstidsforkortelse.

Forretningsgangen paa den internationale Arbejdskonference er saaledes, at de forskellige Punkter paa Dagsordenen og de hertil foreliggende Beretninger og Forslag straks henvistes til Behandling i de paagældende Kommissioner. Arbejdsgivergruppen foreslog herved, at de af Bureauet udarbejdede 2 Konventionsforslag, hvoraf det ene skulde gælde for de egentlige Industriarbejdere og det andet for Handels- og Kontormedhjælpere, samt den af Bureauet foreslaaede Henstilling, der betonede, at der burde træffes Foranstaltninger for at forhindre, at Arbejdernes almindelige Levestandard forringes gennem Arbejdstidens Forkortelse, slet ikke skulde henvises til Behandling i en Kommission, det vil med andre Ord sige, at Konferencen ikke skulde behandle Sagen. Dette Forslag forkastedes dog med 71 mod 22 Stemmer. Arbejdsgiverne erklærede derefter, at de ikke ønskede at deltage i Kommissionens Forhandlinger, saaledes at denne kun kom til at bestaa af Regerings- og Arbejderrepræsentanter. Arbejdsgivergruppens Ordfører, Danskeren Ørsted, motiverede Arbejdsgivernes Holdning med de sædvanlige Arbejdsgiverargumenter, hvorefter Forslagets Gennemførelse vilde betyde forøgede Produktionsomkostninger, stigende Varepriser, svækket Købeevne og dermed endnu større Arbejdsløshed. Arbejdergruppens Ordførere, Jonhaux og Hayday, havde let ved at gendrive disse Paastande og erindrede i denne Forbindelse om Arbejdsgivernes Stilling paa Arbejdskonferencen i 1919 i Washington, hvor de ligeledes havde profeteret et økonomisk Sammenbrud i Tilfælde af 48 Timersugens Indførelse. De fremhævede, at Arbejdsgiverne resonnerede som om den økonomiske Tilstand ikke lod noget tilbage at ønske og som det var ganske normalt, at Millioner af Mennesker for altid skulde være uden Beskæftigelse. At Arbejdstidsforkortelse ikke betyder en Katastrofe for Erhvervslivet, viste forøvrigt den amerikanske Observatørs Redegørelse for Kriseforanstaltningerne i sit Land, hvoraf det fremgik, at Arbejdstiden i U. S. A. gennemsnitlig ligger under 40 Timer ugentlig.

Kommissionen drøftede og aflagde saa Beretning til Konferencen om Bureauets Forslag til Konventioner og Henstilling. Da denne Beretning kom til Behandling paa Konferencen, skete imidlertid dette, at ved Afstemningen om Konventionens Artikel 1 det i Vedtægterne fastsatte Antal Delegerede ikke deltog i Afstemningen, saaledes at Konferencen ikke var beslutningsdygtig og Forslaget dermed bortfalden. Ikke blot Arbejdsgiverrepræsentanterne, men tillige de fleste Regeringsrepræsentanter undlod at stemme. Arbejdergruppen koncentrerede nu sine Bestræbelser for at forhindre, at Arbejdstidsspørgsmaalet blev helt begravet. Langvarige Forhandlinger mellem de enkelte Grupper resulterede omsider i Vedtagelse af en af en Række Regeringsrepræsentanter foreslaaet Resolution, der gaar ud paa, at Arbejdsbureauets Styrelsesraad skal arbejde videre med Sagen og sætte Spørgsmaalet om Arbejdstidsforkortelse paa Dagsordenen for næste internationale Arbejdskonference i 1935. Denne Resolution vedtoges med 65 mod 35 Stemmer.

Det er altsaa Regeringsrepræsentanterne, der har svigtet denne Sag, og trods en paastaaet Sympati for Tanken om international Arbejdstidsforkortelse ikke har turdet gøre Skridtet fuldt ud. Dermed er dog dette Problem ikke bragt ud af Verden. Den tekniske Udvikling og den økonomiske Krise fordrer en Løsning af dette som af andre vigtige Spørgsmaal. Hvert Land maa nu foreløbig gaa sine egne Veje, og det bør være Fagorganisationernes Opgave, hver i sit Land at medvirke til en Løsning, der er i Arbejderklassens Interesse.

Fra den vide Verden

Glostrup. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at der til Afbenyttelse af de Arbejdere, 40—50 Mand, som er beskæftiget ved Udveksling af Sveller og Løftning af Spor, kun er opstillet et Skur, der kun kan rumme 12 Mand, saaledes at Arbejderne maa indtage deres Maaltider i flere Hold, samt over, at uagtet der er 10 Minutters Gang fra Skuret til Arbejdspladsen, forlanger Baneformanden og Overbanemesteren, at Arbejderne skal være paa Arbejdsstedet ved Arbejdstidens Begyndelse om Morgenen, og at de først maa forlade Arbejdet ved Spisetidens Begyndelse og atter være paa Pladsen ved Spisetidens Ophør samt til Arbejdets Ophør om Aftenen, saaledes at de 6 Gange daglig udenfor Arbejdstiden skal gaa den 10 Minutters Gang lange Strækning. Arbejderne har krævet 1 Times Løn herfor, men Baneformanden har nægtet at imødekomme Kravet.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet, afholdtes den 25. April et Møde, ved hvilket Statsbanerne indrømmede, at Kravet om at tilbagelægge Vejen fra Arbejdspladsen til Skuret i Spisetiderne ikke kunde stilles overfor Arbejderne, og Spørgsmaalet om Erstatning for den hertil medgaaede Tid henvistes til lokal Forhandling mellem Afdelingen og Overbanemesteren.

Grejs Sindbjerg. Grejs Sindbjerg Kommune: Afdelingen anmodede den 27. September 1933 om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kommunen dengang udførte et Vejforbedringsarbejde til ca. 30.000 Kr., hvortil den erholdt ca. 24.000 Kr. i Tilskud af Vejmillionerne. Den havde overdraget Arbejdets Udførelse i Entreprise paa den Betingelse, at Timelønnen skulde være 85 Øre. Der beskæftiges 15 af Afdelingens Medlemmer ved Arbejdet. Da en Forhandling, Afdelingen havde, ikke førte til noget Resultat, standsedes Arbejdet den 11. Oktober 1933, men det lykkedes desværrre at faa Arbejdet fuldført af uorganiserede Arbejdere, uagtet det var blokeret.

Den 17. April indberetter Afdelingen, at den ved Forhandling med Sogneraadet er blevet enig med dette om en Akkordpris for Skærveslagning af Kr. 6,10 pr. m³, hvorefter Afdelingens Medlemmer har paabegyndt dette Arbejde.

Haderslev A. Haderslev Amts Jernbaner: Afdelingen anmodede den 2. Oktober 1933 Forbundet om at indlede Forhandling med Amtsbanerne om Betaling for Arbejdet ved Banens Modernisering (Optagning af de gamle Skinner og Sveller, Nedlægning af ny sværere Skinner og Sveller, Justering og Ballastning). Der var allerede forhandlet om Spørgsmaalet den 22. Marts 1933, men der opnaaedes intet Resultat, idet Amtsbanerne erklærede, at Arbejdet ikke kunde paabegyndes, da de nødvendige Materialer ikke kunde skaffes tilveje. Ikke desto mindre er der i Sommeren 1933 arbejdet med Omforandringen for en Timeløn af 88 Øre, uagtet Staten yder et Tilskud paa 680.000 Kr. Arbejdslønnen er anslaaet til 150.000—170.000 Kr. Arbejdet har nu i nogen Tid ligget stille.

Efter en Del forgæves Henvendelser til Amtsbanerne om at faa en Forhandling om Lønforholdet, afholdtes den 28. Februar et Møde, der ogsaa endte uden Resultat; men Driftsbestyreren erklærede, at han for sit Vedkommende vilde gaa med til at betale 105 Øre i Timeløn, hvis Bestyrelsen vilde gaa med dertil.

Den 28. April indberetter Afdelingen, at der ved Forhandling er opnaaet Enighed om, at Arbejderne lønnes med 105 Øre i Timen samt at der, naar Arbejdet er tilendebragt, betales et Gratiale af 10 Øre pr. Time for alle Arbejdstimer.

Hadsund. Murermestrene i Hadsund: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Murermestrene, der har udmeldt sig af Hovedorganisationen for Mesterforeningen i Byggefagene, ikke længere betaler Akkord for Arbejdet.

Ved en Forhandling den 12. Februar opnaaedes ikke Enighed, idet Mestrene henviste til, at da Murersvendene ikke arbejdede i Akkord, vilde Arbejdsmændenes Fortjeneste, hvis de arbejdede i Akkord efter Akkordpriskuranten, faa en større Fortjeneste end Murersvendene.

Den 25. April indberetter Afdelingen, at Murermestrene har underskrevet paa, at de vil overholde Landsoverenskomsten i den Udstrækning, som Forligsmandens Forslag byder.

Hedehusene, Taastrup, Glostrup og København. Entreprenørfirmaet Højgaard & Schultz: Hedehusene Afdeling anmoder om Forbundets Bistand for at fremskaffe Erstatning hos Firmaet dels for den Tid, Arbejderne har maattet spadsere paa Grund af, at Rørlæggerne har standset Arbejdet, og dels for den Tid Arbejderne har maattet spadsere, fordi der har manglet Afstivningsmateriale, og Jord- og Betonarbejderne, København, anmoder om Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen ved Medhjælp for Rørlæggerne.

Ved et Mæglingsmøde den 17. April enedes man paa Forslag af Mæglingsmændene om følgende:

1) For Nedlægning af Rør betales pr. Stk. Rør i Dybder indtil 3,0 Meter Kr. 15,20.

For større Dybder betales Tillæg i Henhold til Aftale.

2) Omstøbning af Ventiler betales pr. Stk. med Kr. 7,00.

3) For Kabeltrækning betales samme Priser som med Københavns Kommune fastsatte.

4) Kravet fra Hedehusene Afdeling angaaende Spadserepenge bortfalder.

Ho Oksby. Statens Vandbygningsvæsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at den ledende Formand har nægtet at imødekomme et af Arbejderne fremsat Krav om 15% Akkordafsavnstillæg til 8 Mand, der i 412 Timer har været beskæftiget med Lægning af ca. 1000 Meter Spor paa Stranden til Benyttelse under Transport af Materialer til Høfderne. Des-

uden anmoder Afdelingen om, at der optages Forhandling om Akkordpriser for Støbning af Beton, som fyldes i Sække og styrtes i Vandet samt om Betaling for Losning af Materialer fra Pramme og Transport af Materialerne til Arbejdspladserne.

Efter at Sagen var paatalt overfor Vandbygningsdirektoratet med Henstilling om at betale det krævede 15% Tillæg samt om Forhandling om de andre af Afdelingen fremsatte Spørgsmaal, meddelte dette den 30. April, at Akkordafsavnstillæget vil blive efterbetalt til de paagældende Arbejdere.

Men Hensyn til de andre Spørgsmaal henstiller Vandbygningsdirektoratet, at Afdelingen indleder Forhandling med Arbejdslederen — Distriktsingeniøren i Esbjerg — om en Ordning. Opnaas ikke Enighed, erklærer Vandbygningsdirektøren sig villig til at træde i Forhandling med Forbundet om Tvivlsspørgsmaal.

Hobro A. Kloakmester Knud Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der af Kommunen har faaet overdraget Udførelsen af et Gas- og Vandledningsarbejde, nægter saavel at give Akkord efter Landspriskuranten, som at betale 20% Tillæg til Timelønnen (105 Øre). Han har tilbudt at betale en Akkordpris paa 100 Øre pr. løbende Meter i Dybde 1,25 Meter, hvilken Betaling Afdelingen ikke vil udføre Arbejdet for.

Efter at Forbundet havde instrueret Afdelingen om, hvorledes dens Standpunkt skal være i Sagen, meddelte den den 16. April, at Mesteren havde underskrevet paa at betale 126 Øre.

Kalundborg. Entreprenørfirmaet Hans Jørgensen & Søn, Odense: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der har haft et Arbejde med Nedlægning af Monierrør i Entreprice, nægter at betale 50% Tillæg til Akkordprisen for udført Ekstraarbejde. Rørenes Dimension er 60 cm, og paa Rørsamlingen blev tildannet et Net, som blev paasat, og uden om det blev støbt en Vulst. Det er dette Arbejde, der er krævet Ekstrabetaling for. Beløbet udgør Kr. 49,00.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 21. April, at Sagen var gaaet i Orden, idet der var opnaaet Enighed om et Tillæ;g paa 25%.

Lysbro. Skagkær Cementstøberi: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsatte for Maskinstrygning af Tagsten, Haandstrygning af Bygningssten, Fliser, Kant- og Rendesten samt for Haandstampning af Rør. Sandstensrørarbejdet udføres paa Timeløn.

Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' Februar.

Løsning. De danske Statsbaner: Afdelingen meddelte den 13' December 1933, at Statsbanerne samme Dag havde meddelt de i Kolonne 68 ved Højdeløftning af Spor „efter Bræt" beskæftigede Arbejdere, at der ikke mere vilde blive udbetalt Akkordafsavnstillæg (25 %) for dette Arbejde, uagtet der i de sidste 1½ Aar altid er blevet betalt Akkordafsavnstillæg for det. Arbejderne har ialt løftet over en Strækning af 6 Kilometer og har faaet udbetalt Akkordafsavnstillæg for ca. 5 Kilometer.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet den 29' December 1933, meddelte dette den 26' Februar, at det omhandlede Arbejde er udført fra km 45,8 til km 47,5 paa Banestrækningen Løsning—Hatting, men det omfattes ikke af Overenskomstens Bestemmelse om, at „strækningsvis" Højdeløftning bortgives i Akkord, da Arbejdet kun er udført paa en mindre Del af nævnte Strækning. Som Følge heraf er der ikke Grundlag for at kunne udbetale Akkordafsavnstillæg, hvorfor man ikke ser sig i Stand til at imødekomme Anmodningen.

Da Afdelingen stadig hævdede, at Længdestrækning, den straks havde opgivet, at Sporet var løftet, var rigtigt, begæredes et Mæglingsmøde afholdt. Ved dette Møde, der afholdtes den 25' April, indgik Statsbanerne paa Arbejdernes Forlangende, og der vil finde Efterbetaling Sted af de 20% Tillæg fra den 11' September 1933. Kolonnen bestaar af 5 Mand.

Nørre Aaby. Akts. „Artois": Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at 2 af dens Medlemmer, der er beskæftiget hos Firmaet ved et Vandboringsarbejde, Firmaet har i Entreprise for Vandværket, har henholdsvis Kr. 42,00 og Kr. 36,00 tilgode i Arbejdsløn for sidste Uges Arbejde.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Firmaet med Henstilling om at betale Arbejderne deres tilgodehavende Løn, meddelte Afdelingen den 7' Maj, at de 2 Mand har faaet deres Tilgodehavende udbetalt.

8' Agitationskreds (Odense). Entreprenør Carl Nielsen, Odense: Agitationskredsens Formand indberetter, at han har deltaget i et Møde i Brænderup med Firmaet den 13' April i Anledning af Skifteholds Indførelse ved Arbejdet ved Grummerlykke Aa. Der opnaaedes Enighed om, at der saalænge Arbejdet i skiftende Hold varer, betales følgende Løn:

Arbejdsmænd 105 Øre pr. Time plus et Tillæg af 10 Øre for alle Timerne. Fyrbøderen lønnes paa samme Maade, hvis hans Arbejdstid skifter saaledes, at han kun har 8 Timer daglig ellers aflønnes han med tarifmæssig Tillæg.

Alle Tillæg ophører, naar der kun arbejdes i normal 8 Timer.

Aftalen gælder kun Arbejdet ved Gravemaskinen.

Ringsted. Brolægningsentreprenør H. Andersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren ikke vil godkende Opgørelsen over et udført Gas- og Vandledningsarbejde (Opgravning og Tilfyldning) i hvilken der blev nedlagt 2 Stk. 6 Tommer Jernrørsledninger. Akkordopgørelsen er opstillet paa Grundlag af de i Entreprenør-Landspriskuranten fastsatte Priser, men Entreprenøren hævder, at Priserne er for store, ligesom han mener, at der ikke skal betales Begrænsningstillæg. Desuden har han beregnet sig over 200 Kr. for at sætte Vand paa Ledningerne, da Tilfyldningen ikke er stampet. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret.

Ved Voldgiftsrettens Møde den 16' April indgik Entreprenøren paa at tage den af Arbejderne forlangte Afregningsmaade til Følge, og Sagen forligtes med, at Entreprenøren til fuld Afgørelse betaler Kr. 175,00 til Afdelingen førstkommende Lønningsdag.

Ryomgaard. Murermester Jacobsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Landhaandværksmestrenes Hovedorganisation, nægter at overholde Overenskomsten, idet han har meddelt til et af Afdelingens Medlemmer, der er beskæftiget hos ham, at han ikke kunde betale mere end 90 Øre i Timen.

Efter at Forbundet havde henstillet til Mesterforeningernes Hovedorganisation at paalægge Mesteren at overholde Overenskomsten samt at udbetale det, der er udbetalt for lidt, meddelte denne den 28' April, at den havde modtaget Meddelelse fra Formanden for Mesterforeningen i Randers Amt, som havde faaet Sagen overdraget til Ordning, at Murermester Jacobsen vil respektere Overenskomsten.

Søllerød. Murermester I. V. Larsen junior: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren der har overtaget et af Murermester I. V. Larsen senior, paabegyndt Arbejde med Opførelse af en Bilgarage i Nyholte og som ved Overtagelsen af Arbejdet, har afgivet Løfte om, at paatage sig de Forpligtelser, som den forrige Mester var indgaaet paa overfor Arbejderne, ikke destomindre nægter at betale det Overskud, Arbejderne har tilgode, men kun vil betale Kr. 200,00 til fuld Afgørelse af Mellemværendet, der udgør Kr. 381,00 for Murerarbejdsmændenes og Kr. 400,00 for Betonarbejdernes Vedkommende.

Ved et Møde den 21. April indgik Mesteren paa at betale Kr. 381,00 til Murerarbejdsmændene og Kr. 385,00 til Betonarbejderne til fuld Dækning.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 14 31.–7. 1934 39. Aarg.

Teglværks-arbejderen

Een giver Livet bliden Bør,
en anden faar den Bør, der kør
med strøgne Sten til Ovnens Dør,
hvor de faar Fasthed og Kulør.

Og alt, hvad der blev skabt
af stort,
hver vældig Bygning, vi har gjort
med Søjler, Stuk og Marmor-
Bort,
begyndte her ved Ovnens Port.

Hver Gang du naar til Porten
hen,
saa maa Du krumme Ryg,
min Ven.
Javel, jeg krummer Ryggen, men
kun for at ranke den igen!

Aage Hermann.

VENSTRES REPRÆSENTANTER

VIL FORHØJE PRISEN PAA BRØD, KØD OG SMØR, MEN AFVISES AF REGERINGEN

Det har vakt den allerstørste Opmærksomhed, at Partiet Venstre, som Repræsentant for Landbruget, i Tilslutning til det af Regeringen forelagte Forslag om en udvidet Gældssanering, har stillet Krav om forhøjede Priser paa en Del af Landbrugets Produkter, der, hvis de gennemførtes, vilde betyde en Forhøjelse paa de vigtigste Fødemidler.

Regeringen har imidlertid afvist de af Venstre stillede Krav som det foreliggende Forslag uvedkommende, og vi skal ikke uddybe de i Forbindelse med de følgende Forhandlinger staaende Muligheder, men kun for Oppositionen haabe, at den, trods Varmen, maa blive i Besiddelse af den aandelige Ligevægt, som der skal til for at opnaa en Udgang af de paabegyndte Forhandlinger, der kan blive til Gavn, ikke alene for en enkelt Del af Landets Befolkning, men for det samlede Hele.

Venstre forlanger, at Arbejderne skal betale højere Priser for de vigtigste Livsfornødenheder. ::

— — —

Bortset fra det politiske Moment i Sagen, skal vi dog omtale den ikke uinteressante Vending i Landboernes hele Forhold, som Tidens Udvikling har ført med sig, og som understreger den gamle Sætning, at jo højere man naar op i Overmod, jo dybere bliver Faldet.

Den tidligere Udtalelse fra Landborepræsentanternes Side om „Verdensmarkedets Pris" anvendt under Forhandlingerne om andre nødstedte Erhvervs Anmodning om Hjælp under en Krisesituation, staar fremdeles i tydelig Erindring.

Hertil kommer, hvad ikke mindst Arbejdsmændene kan tale med om, at den samme Stands Repræsentanter i Sogne og Amtsraad, gennem Aarene, ikke alene med Hænder og Fødder har modsat sig enhver nok saa lille Forbedring i de Arbejderes Vilkaar, der saa sig nødsaget til at udføre landkommunalt Arbejde, men tillige, hvor Lejlighed blev givet — og her har der ved Forholdenes Udvikling været rige Muligheder — haanet alle dem, der i en ond Tid maatte søge Hjælp ved Henvendelse til de tidligere bestaaende Hjælpekasser, og Forholdet er ikke blevet bedre under Socialreformen, hvor der lægges alle mulige Hindringer i Vejen for en loyal Fortolkning i Lovens Aand.

Der kunde anføres utallige Eksempler paa, hvorledes Nægtelse af Hjælp er motiveret med Henvisning til vedkommende Ansøgers Fortjeneste i Tiden forud for den Arbejdsløsheds- eller Sygdomsperiode, under hvilken Anmodningen om Hjælp blev fremsat, idet man ikke har generet sig for at insinuere en vis Ligegyldighed hos de Arbejdsløse med Hensyn til den Økonomi, som var udvist under Forbruget af deres fortjente Løn.

Ligeledes kunde der anføres Beviser for, hvorledes man fra venstrestyrede Kommuners Side paa den mest uretfærdige Maade spekulerede i billig Arbejdskraft som Følge af den Nød, Arbejdsløsheden førte med sig. Endnu i Dag er Forholdet saaledes, som ovenfor beskrevet. Desuagtet vover Landbrugets Repræsentanter sig offentlig frem med Krav af varefordyrende Art, uden at tage Hensyn til, hvilken Provokation der i et saadant Krav maa ligge overfor den Del af Samfundets Medlemmer, der stadig lider ilde, og som gennem Aarene — netop fra Landboklassens Side — har været Genstand for de mest udsøgte Former for Haan og Udbytning. Med Rette kunde disse Krav tilbagevises, og med Rette kunde Spørgsmaalet stilles til Landboerne, om deres Forvaltning af den rigelige Fortjeneste, som de i de gode Aar opnaaede, da Verdensmarkedets Pris var i deres Favør, har været god.

Overfor arbejdsløse Arbejdere, der gennem deres Kontingent selv har betalt mægtige Summer for at sikre sig en ringe Understøttelse, er der gennemført Kontrolregler af den skarpeste Form, der ofte kan være ydmygende af Karakter, og de er tillige udsat for psykologiske Lidelser af den værste Art. Anderledes med Landbrugerne, der fremdeles — deres paaberaabte Nød til Trods — ikke har mistet Retten til Arbejde og Hjem, og som endnu kan tillade sig at køre rundt i Bil til de af L. S. arrangerede Protestmøder, der i Karakter ikke adskiller sig væsentligt fra de af Kommunisterne arrangerede Møder med samme Formaal. Muligvis er det dette aandelige Fællesskab, der hos Kommunisterne har skabt Interesse for et Samarbejde med Landboerne.

Vi forstaar tilfulde Landboernes Kamp for Bevarelsen af deres Hjem og Levevilkaar, men de bør gøre sig det forstaaeligt, at paa Baggrund af deres Stilling overfor Arbejdernes Krav vilde en lille Smule mere Beskedenhed ikke være af Vejen, og at der ikke netop nu, hvor Arbejderne udelukkende af Samfundshensyn er gaaet med til Fornyelse af de bestaaende Overenskomster, er Grundlag for Foranstaltninger af varefordyrende Karakter, saaledes som det ogsaa er fremgaaet af Ministeriets Afvisning.

R-dt.

NAZISME OG ARBEJDSLØSHED

Naar den parlamentariske Kontrol er ophævet, naar den demokratiske Frihed er nedkæmpet, er det vanskeligt at erkende den sande Situation i et Land eller et Samfund. Diktatorisk regerede Lande opviser ofte et

tilsyneladende Billede paa Blomstring og Sundhed. Dertil kommer, at Diktatorerne saa glimrende forstaar sig paa Reklame. Hvis der i Tyskland eller Italien blev udført en tilsvarende Præstation som Udtørringen af Zeudersøen, der er det hollandske Demokratis store Værk, saa vilde Reklametrommen i den Grad blive rørt af Mussolini eller Hitler, at der tilsidst ikke var en eneste Mand, der ikke mente at kunne føre denne Stordaad tilbage ene og alene til Diktatorens Arbejdskraft, hans Foretagsomhed og hans Instinkt for, hvad der giver Resultater.

I den Glans, hvormed Diktatorerne forstaar at omgive sig, ligger der en Fare for de europæiske Masser, der imidlertid maa søge at holde Hovederne klare. De maa se ind bag den straalende polerede Facade og gøre sig klart, hvad der egentlig er bag. Den tyske Rigsregering har i de sidste Maaneder stadigvæk offentliggjort Tal, der skal klarlægge det tyske Samfunds fremskridende Helbredelse. Disse Tal opviser en Nedgang i Arbejdsløsheden paa ca. 2½ Million. Er det nu et Resultat af Hitler-Regeringen?

Hvorledes ser det i Virkeligheden ud? Vi vil gerne understrege, at de i denne Forbindelse nævnte Tal fra Det statistiske Rigsdepartement er rigtige. Men det staar fast, at disse Tal er Resultatet af en Kursændring i de statistiske Metoder. Begrebet Arbejdsløshed i Aaret 1934 er et andet end det Arbejdsløshedsbegreb, der endnu i Aaret 1932 og i Foraaret 1933 blev lagt til Grund for Statistikkerne.

Der er i første Række tre Forhold, der forfalsker Samfundsbilledet, eftersom de forrykker Sammenligningsgrundlaget, og disse er: Dobbeltlønnede, Arbejdstjenestelejre og Lønniveauet.

Naar man kaster et Blik i tyske Aviser, erfarer man, at der udkæmpes en forbitret Kamp imod „Dobbeltlønnede" og „Sortlønnede". Ved Dobbeltlønnede forstaas de Familiemedlemmer, der i en Familiekreds arbejder foruden selve Familiens direkte Forsørger. Ved at kalde dem Dobbeltlønnede drives i første Linie Kvinderne ud af Erhvervslivet, idet Regeringen forbyder Arbejde af flere i samme Husstand. Med lignende Bitterhed forfølges de saakaldte „Sortarbejdere", d. v. s. dem, der oppebærer Understøttelse, men som er nødt til at tage Lejlighedsarbejde, da de ikke kan leve af den ringe Understøttelse. Sortarbejdere og Dobbeltlønnede stryges ubarmhjertigt af Fortegnelsen over de understøttelsesberettigede Arbejdsløse. Ved Hjælp af en lidt nonchalant Udlægning af Begrebene Dobbeltlønnede og Sortarbejdere kan man stryge Titusinder af tidligere tilmeldte Arbejdsløse af Kontrolkontorernes Lister. Det kan man da kalde Resultater i Kampen mod Arbejdsløsheden!

Ligeledes er det med den Kendsgerning, at i Arbejdsløshedsstatistiken tæller Beboere i Arbejdslejrene ikke mere med, og det drejer sig dog formodentlig om henved 300.000 Personer (nøjagtige Tal eksisterer ikke). Dette finder Sted, endskønt dog netop Arbejdsløsheden er en Forudsætning for, at man kan komme i en Arbejdslejr, og endskønt man kun kan forblive i den i kortere Tid.

Forsaavidt Arbejdsløsheden i Tyskland overhovedet er dalet udover, hvad der plejer at finde Sted sæsonvis — og i dette Tilfælde kan det tilskrives Rustningsindustrien — saa er dette sket paa Bekostning af Lønniveauet. Eller sagt med andre Ord: Arbejderne betaler selv Nyantagelserne. Lønningerne har sat en Bundrekord. Indenfor Textilindustrien er f. Eks. som Følge af den forkortede Arbejdstid den gennemsnitlige Ugeløn for faglærte Arbejdere faldet indtil 25 Mark for Mændene og 20 Mark for Kvinderne, for Arbejdsmændene indtil 25 Mark og for Arbejdskvinderne indtil 18 Mark. Den gennemsnitlige Ugeløn for samtlige Arbejdere, Mænd og Kvinder, faglærte og ikke-faglærte taget under et, er ifølge en officiel tysk Lønstatistik for Tiden 26,22 Mark. Fra dette Beløb skal saa endda tages de

saakaldte „frivillige" Gaver, saasom Hitlergaver og lignende. Lønniveauet ligger efter et Aars Hitlerregering omtrent 20—25 % under Lønniveauet i Brüningregeringens Tid. Til Trods for, at der nu er flere beskæftiget, er de skattepligtige Beløb kun steget ganske uvæsentligt, og det beviser jo ogsaa tydeligt, at den tilsyneladende formindskede Arbejdsløshed ikke er noget Bevis paa en begyndende Sanering, men tværtimod kun paa, at Elendigheden nu er ved at lægge sig i et fast Leje. Arbejderklassens store Masse betaler selv Understøttelserne, men herved er Massens Indtægtsniveau sunket helt ned til de Arbejdsløses Understøttelsesniveau.

LØNNIVEAUET

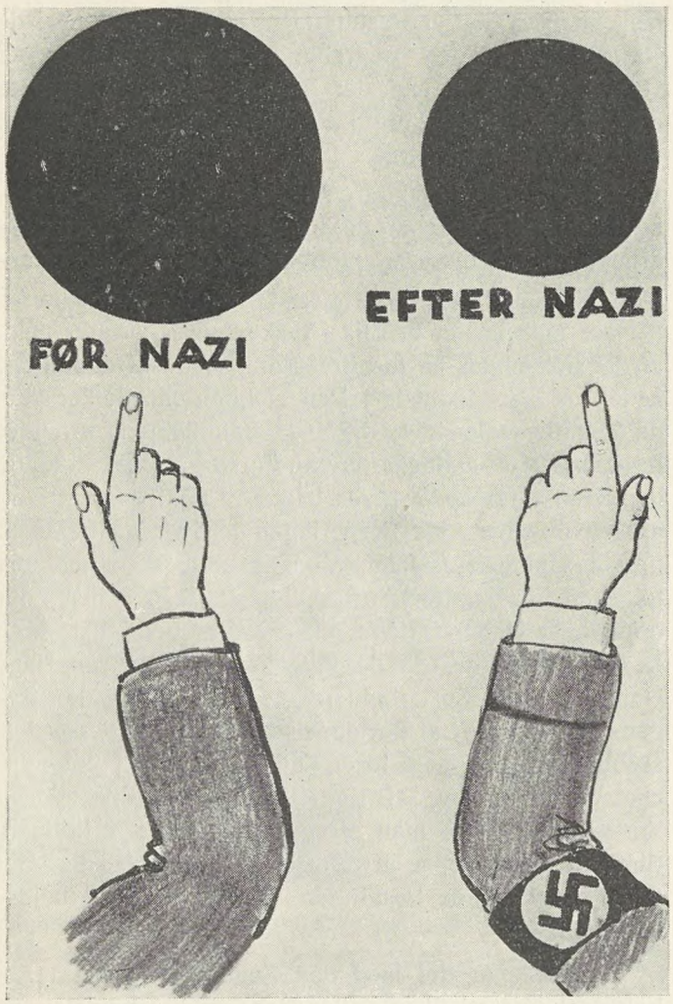

Hitlersystemets øjeblikkelige økonomiske Krise tilspidser yderligere Situationen. Tyskland befinder sig i en Raastofkrise, der kun har eet tilsvarende Eksempel at opvise i den europæiske Samfundshistorie, nemlig den tyske Raastofkrise under Krigen. Tyskland er et Land, der i høj Grad beskæftiger sig med Forædlingsindustri. Det indfører Raastoffer, forarbejder dem og udfører dem saa i Form af Textilartikler, optiske Artikler, Maskinvarer og lignende. Tysklands svigtende Evne til at indføre Raastoffer — som Følge af den Valutasituation, hvori det for Tiden befinder sig — fører med sig, at dets Industrier sygner hen. Forøget Arbejdsløshed og ny Lønnedskæring (hvilket skulde synes utænkeligt!) vil blive de tvungne Følger af den nazistiske, samfundsmæssige Fallitspiller-Politik.

Tysklands økonomiske Politik, der systematisk arbejdede hen paa at isolere Tyskland, tilintetgjorde den tyske Export og hermed den normale Indgang af Deviser. Gennem Tilintetgørelsen af den tyske Export blev den faktiske Arbejdsløshed i Tyskland forøget overordentligt, og den blev kun dækket ved Hjælp af Stigningen i Rustningsindustrien. Ud af denne Situation voksede automatisk Raastofknapheden, der vil have en yderligere Stigning af Arbejdsløsheden til Følge. Det er i Sandhed en Skrue uden Ende.

I en Tid, hvor Krisen er ved at blive trængt tilbage, — i en Tid, hvor de engelske og skandinaviske Demokrater allerede har bragt 30—40 % af de Arbejdsløse ind i Arbejdsprocessen igen, har det nazistiske System atter ført det tyske Folk ned til en Bundrekord af økonomisk Elendighed. Midt i en Fredstid vil det tyske Folk igen komme til at føle Skrækken for en Hungerblokade ligesom under Verdenskrigen.

En Tid lang har Paradeaktioner, saa som den saakaldte Befrielse af Østpreussen for Arbejdsløshed, tilsløret Massernes Syn. Men lidt efter lidt vil disse Glansnumre blive ganske skjult af den nytyske Samfundsnød, og saa vil det efter Fallenternes Sammenbrud atter blive Arbejderklassen, der efter saa mange Prøvelser paany skal bringe de nødvendige Ofre for en Nyopbygning af Samfundet.

DANMARK FOR FOLKET

SOCIALDEMOKRATIETS NUTIDS-PROGRAM

AF TH. STAUNING

Ved Partiets sidste Hovedbestyrelsesmøde, den 23. Maj, vedtoges en Program-Udtalelse, der tager Sigte paa den af Verdenssituationen paavirkede Tid. Dette Nutidsprogram rokker naturligvis ikke ved Partiets almindelige, principielle Program, det henvender sig til alle de Befolkningslag, der lider under den af Kapitalismen fremkaldte Krise, og opfordrer disse til at samles om en positiv Politik, hvorved sunde og ordnede Forhold kan opstaa.

I Programmet erkendes det, at den socialistiske Samfundsform, der vil afløse Kapitalismen, maa fremgaa af en stadig fortsat Udvikling, men netop derfor er det Partiets nærmeste Maal, under den Omdannelse, som nu foregaar, at sikre en planmæssig, kontrolleret Produktion og Omsætning ved Samfundets Bistand.

Det fastslaas, at Frihandelen og det gamle liberale System er brudt sammen, og da alle Lande, uden Hensyn til disses politiske Standpunkter, søger at opbygge et nyt System med kontrolleret Handel, Planøkonomi og Beskyttelse af egen Produktion, i Virkeligheden en antikapitalistisk Udvikling, maa Socialdemokratiet bidrage til at befordre denne Udvikling, som det allerede er sket under Krisen, for derigennem at fremme de øjeblikkelige Arbejder-Interesser, som i stor Udstrækning stemmer med Produktionslivets Interesser.

Det paapeges i Udtalelsen, at de politiske Kræfter i de Lande, der endnu hviler paa parlamentariske og demokratiske Grundsætninger, bør føre Landene ind i en Udvikling, der hviler paa en forud lagt Plan for Samfundets Produktion og Forvaltning. Og det er en Selvfølge, at man, selv under kapitalistisk Besiddelse af Produktionsmidlerne, har en betydelig Interesse i, at Planløsheden trænges tilbage, og at samfundsmæssig Kontrol udøves.

Selv om dette Program ikke rækker ind i en socialistisk Fremtid, vil det dog møde Modstand fra kapitalistiske Kredse, enten den saa rejses af Uvidenhed, af Fanatisme eller af økonomiske Interesser. Men saa meget mere nødvendigt er det da, at det arbejdende Samfund i størst mulig Udstrækning samles om det Program, der tilsigter at forøge Produktion og Beskæftigelse, at muliggøre vor Befolknings fortsatte Udvikling paa Folkestyrets Grund og at afvise alle fantastiske, lovløse og nedbrydende Eksperimenter.

Verdenshandelens Sammenbrud, Selvforsyningens Sejrsgang i Fortidens Køber-Nationer og hele den økonomiske Udvikling iøvrigt, henviser os til at sikre en nøje afpasset Balance mellem Indkøb og Afsætning. Et samfundsmæssigt Overblik maa derfor udøves, og da der kun er begrænsede Valutabeløb til Raadighed — i Forhold til den formindskede Afsætning i Udlandet —, maa Indkøb af færdige Varer nedsættes og Vægten lægges paa Raastoffer og forøget indenlandsk Produktion.

Forudsætningen herfor er dog, at den af Verdensudviklingen nødvendiggjorte Indskrænkning i Handelen og Sikring af Produktionen — den saakaldte Valutacentral — opretholdes, saaledes at Erhvervslivet har Raadighed over Dispositioner for en rimelig Tid, hvorved ogsaa Grundlaget for Landets Økonomi fastlægges.

Den Industrialisering og øvrige Produktions-Udvidelse, som Tiden kræver, vil rimeligvis kræve Kapital til Finansiering, og den vil maaske blive holdt tilbage i Frygt for Usikkerheden.

Staten maa da, om fornødent, yde sin Medvirken, og det maa fortrinsvis ske igennem Bankerne. Det fremhæves da, at den private Aktiebank, Nationalbanken, der har Privilegium paa Seddel-Udstedelsen og saaledes Raadighed over Landets Pengepolitik, bør reorganiseres, saaledes at den bliver et Led i Samfundslivet og ikke et Middel i privatkapitalistiske Interessers Tjeneste. Der bliver Opgaver nok for Bankvæsenet, og Statens Seddelbank bør her være førende. Der bliver Finansieringen af ny eller forøget Produktion, Paavirkning overfor den trykkede Rente, Stabilisering af Landets Valutaforhold og andet, der hører til det økonomiske Liv.

Ogsaa det øvrige private Bankvæsen maa ind under den økonomiske Plans Love. Det kan formentlig ske ved Indflydelse fra Statens Seddelbank, det kan ske ved Hjælp af den Landmandsbank, som Staten ved store økonomiske Ofre er Ejer af — og hvis Aktier ikke bør afleveres til privat Udnyttelse — og det kan endelig — om fornødent — ske ved en skærpet Banklovgivning, hvis Bankernes Ledelse ikke ønsker at gøre Bankerne til Organer i Samfundets Tjeneste, som de bør være.

De store økonomiske Foretagender, Aktieselskaber o. lign., nyder betydelige Fordele ved den Beskyttelse, som Kontrol og Selvforsyning medfører. Disse Selskaber maa ligeledes føres ind i Planen, saa de kommer til at virke i Samfundets Tjeneste. Deres Opgave skal ikke være at uddele stort Udbytte til tilfældige Aktionærer, men at forvalte og udvikle Produktionen. De maa derfor forpligtes til, ved Henlæggelse af Midler, at kunne skride til Nyanlæg og Nyerhvervelser i Overensstemmelse med Samfundets Interesser, idet man ogsaa fra Samfundets Side maa have Indseende med den Prisdannelse, som nu foregaar temmelig ukontrolleret.

Program-Udtalelsen peger videre paa de allerede monopoliserede Virksomheder og paa saadanne, der frembyder sig, egnede til Støtte for Statens Økonomi.

Spritfabrikker og Sukkerfabrikker, med Raastofproduktion af Roer og Kartofler, er til en vis Grad under Statskontrol, men det maa være Opgaven at sikre en forsvarlig Pris- og Udbyttepolitik uden Tilsidesættelse af de Samfunds-Interesser, der knytter sig til disse Produktioner. Endvidere nævner Programmet forskellige Grene af Næringslivet, der synes egnede for Socialisering, f. Eks. Vin- og Spiritusomsætning, Cigar-, Cigaret- og Ølproduktion. Omsætningen eller Produktionen paa disse Omraader indtager ligesom Handelen med Kul og Koks en stærkt beskyttet og monopoliseret Stilling, hvorfor de egner sig til at tjene Samfundets Interesser, muligt i højere Grad, end Tilfældet nu er.

Da Afsætningsmuligheder for dansk Produktion fremdeles maa søges, ogsaa udenfor Landets Grænser, nævner Udtalelsen Bestræbelserne for at finde nye Markeder, maaske særlig for Landbrugsproduktionen, og fremhæver Nødvendigheden af en Modernisering af Landets Udenrigstjeneste.

Det nævnes som en Mulighed, at man bør supplere Konsulater og Gesandtskaber med handelskyndige eller økonomisk kyndige Personer, der kan undersøge Markeder og Muligheder og vejlede Erhvervene med Hensyn til deres Initiativ.

Ogsaa Skibsfarten omtales, som det Erhverv, der trænger stærkt til Modernisering, hvorfor Samfundet maa have Opmærksomheden henvendt paa denne vigtige Side af Transport og Samfærdsel. Men det nævnes ligeledes, at dansk Skibsfart ikke kan indkassere Fortjenester i Længden og samtidig opretholde en i visse Tilfælde uforsvarlig Bemanding af Skibene og usle Lønvilkaar for Besætningerne.

Program-Udtalelsen lægger stor Vægt paa Løsningen af Beskæftigelsesproblemet og anviser flere Midler dertil. Det fremhæves saaledes, at man maaske burde yde Bidrag til Bedrifter, der, f. Eks. ved nye Produktioner, forøger Beskæftigelsen, og Midlerne hertil kunde tages i Forhold til den indvundne Besparelse paa Understøttelser. Der nævnes videre en Række Omraader: Jordkultivering, Hedeopdyrkning, Udbedring af Beboelsesbygninger, Opførelse af Boliger paa Landet m. v., som, om fornødent ved Lov, maa forceres frem.

Endelig nævnes ogsaa den store Foranstaltning, Indskrænkning af Arbejdstiden, som kan føre til væsentlig

Indskrænkning af Arbejdsløsheden. Som en første naturlig Konsekvens fremhæves det, at alle Arbejder, der under en eller anden Form støttes af Staten og udføres som offentligt Arbejde, burde udføres i en kortere Arbejdstid, saaledes som foreslaaet i Rigsdagen, da et betydeligt større Antal Arbejdere derved kunde opnaa en Part i det Arbejde, der netop iværksættes for at modvirke Arbejdsløsheden.

For Landbruget tilsiger Programmet en Fortsættelse af den Politik, der hidtil har sikret Landbruget Afsætningsmuligheder, forøget Udbytte af Produktionen, den nødvendige Kontrol og Regulering, saaledes som Erhvervet har ønsket det.

Men dernæst tilsiges en virksom Aktion for Rentebyrdens Nedsættelse og Medvirken til en omfattende Gældssanering.

Siden Program-Udtalelsen fremsattes, er Forberedelser til disse Punkters Opfyldelse tilendebragt, og Lovforslag foreligger i Rigsdagen, tilsigtende at yde Landbruget en storstilet Rentelettelse, ved Konvertering, ved direkte Nedsættelse og ved Moratorium eller Akkord i visse Tilfælde.

Ogsaa for Byernes Befolkninger giver Programmet Anvisninger, idet man paaviser Nødvendigheden af en virksom Beskyttelse for Lejerne, saaledes som det nu igen er foreslaaet Rigsdagen, og endelig paapeger man Nødvendigheden af en forbedret Ungdomsopdragelse ved Ungdomsskole, Arbejdsskole, Husmoder-Uddannelse o. s. fr.

Det ofte omstridte Militærspørgsmaal berøres ligeledes, idet Tiden selvfølgelig ogsaa drager dette stærkt i Forgrunden.

Det paapeges, at den internationale Organisation, Folkenes Forbund, har mødt betydelige Vanskeligheder under Arbejdet for Freden, og nu lyder Truslerne om ny Krig. Det fremhæves som en national Pligt at støtte Afrustnings- og Fredsarbejdet igennem de Organer, der søger at løse disse Opgaver, men det erkendes ogsaa som en Konsekvens af Udviklingen, at Tid og Forhold ikke egner sig for den isolerede Afrustning.

Der tages bestemt Afstand fra Rustnings-Forøgelser, selv om den almindelige Nedrustning, som man véd, ikke har blide Kaar for Tiden.

Valglovs- og Forfatningsreform nævnes som de Opgaver, der trænger sig paa i den nærmeste Tid. Det paapeges, at den gældende Valglov paa urimelig Maade favoriserer nye Partidannelser og deraf følgende Splittelse og Undergravning af det parlamentariske System. Men med samme Ret gøres det gældende, at Tokammersystemet, i hvilket et Landstingsflertal trodser Folkeflertallets Vilje, ogsaa virker nedbrydende for Rigsdagens Anseelse.

Program-Udtalelsen slutter med en Paakaldelse af alle Kræfter, som vil bevare Demokrati og Folkestyre. Der advares imod fantastiske Eksperimenter og lovløse Handlinger og appelleres til et Folke-Fællesskab, der vil vende sig imod Lovløshed og sætte Samfundets Opbygning som Maal for den nærmeste Fremtids Arbejde.

70 AARS FØDSELSDAG

JENS ANDERSEN

En af vort Forbunds gamle Pionerer, Jens Andersen, København, fyldte den 14. Juli 70 Aar, og vi vil i den Anledning gerne, selv om Mærkedagen er passeret, udtale vor Lykønskning og Tak for den Indsats, som Jens Andersen gennem en meget lang Aarrække har ydet i vort Forbunds Tjeneste.

At Jens Andersen har været en overmaade interesseret Fagfælle, vil fremgaa af følgende:

Jens Andersen har været Medlem af Bestyrelsen, først for det gamle Arbejdsmandsforbund indtil Reorganisationen i 1897, og derefter af Jord- og Betonarbejdernes Bestyrelse.

I samme Tidsrum indvalgtes Jens Andersen i Hovedbestyrelsen for Dansk Arbejdsmands Forbund, i hvis Kongresser han har deltaget gennem flere Aar.

Ogsaa for Skibsværftsarbejdernes Organisationer har Jens Andersen ydet et værdifuldt Arbejde.

Endvidere har han været ansat paa Arbejdsmændenes Kontrolkontor i nogle og tyve Aar.

Vi takker Jens Andersen for Arbejdet i vort Forbunds Tjeneste og føjer hertil Ønsket om, at han endnu i mange Aar maa have Lejlighed til at glæde sig over sine Kammeraters fortsatte Arbejde i deres stadige og for Tiden særligt vanskelige Kamp for Opnaaelsen af forbedrede Levevilkaar.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

ORGANISERING AF UNGE ARBEJDERE.

Paa Fagmøderne fremføres undertiden en Kritik over, at der paa Fabriksvirksomheder i udstrakt Grad anvendes unge Mennesker til Udførelse af Arbejder, der i Realiteten burde udføres af voksne Arbejdere og til tarifmæssig Løn. Til dette Forhold, der uden Tvivl er rigtigt, medvirker naturligvis i meget høj Grad den tekniske Rationalisering, som Industrien har været Genstand for, og som i Særdeleshed skaber Betingelser for Anvendelse af unge Arbejdere og Grundlag for den mest hensynsløse Udbytning. Vort Forbund har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Misforhold, og der er gennem følgende Regler, som blev vedtaget paa sidste Kongres, skabt Grundlag for Oprettelse af Ungdomsafdelinger i Tilslutning til de under Forbundet bestaaende Afdelinger.

Ungdomsafdelinger.

1. Med det Formaal at støtte Afdelingerne og de unge Arbejdere i de almindelige faglige og økonomiske Opgaver, kan der i Tilslutning til Afdelingerne oprettes Ungdomsafdelinger, omfattende unge, mandlige Arbejdere i Alderen 14—18 Aar.

2. Til Fremme af kulturelle og sociale Formaal for de Unge kan der lokalt ved Afdelingerne etableres Samarbejde mellem Ungdomsafdelingerne.

3. De for saadanne Ungdomsafdelinger nødvendige Love udfærdiges og vedtages af Afdelingerne, men skal for at have Gyldighed være godkendt af Forbundet.

Lovene skal bl. a. indeholde Bestemmelser vedr. de Unges Forhold under Konflikter, Strejker og Lockouter samt Kontingenter og Understøttelser.

4. Fra det fyldte 17. Aar er det en Pligt for ethvert Medlem af Ungdomsafdelingen gennem Afdelingen at betale til Arbejdsløshedskassen det Kontingent, der er nødvendigt for at være nydende Medlem af Arbejdsløshedskassen fra det fyldte 18. Aar.

5. Naar et Medlem af Ungdomsafdelingen er fyldt 18 Aar, indgaar han i de Voksnes Afdeling med alle af dette Medlemsskab følgende Pligter og Rettigheder.

6. Hvor Afdelingen efter derom indhentet Sanktion hos Forbundet har inddraget Medlemmer af Ungdomsafdelingen i Strejke, eller hvor saadanne er lockoutede, yder Forbundet et Tilskud til den i saadanne Tilfælde af Afdelingen fastsatte Understøttelse paa en Trediedel, dog ikke over 400 Øre ugentlig.

7. Der føres et særligt — og fra Afdelingsregnskabet adskilt — Regnskab over alle Indtægter og Udgifter vedrørende Ungdomsafdelingen.

8. Alle Henvendelser, af hvad Art nævnes kan, til Forbundet vedrørende Ungdomsafdelingen sker alene gennem Afdelingen.

9. Hovedbestyrelsen i Dansk Arbejdsmands Forbund kan til enhver Tid ændre disse Regler for Ungdomsafdelinger.

Desværre har man ikke ret mange Steder gjort Brug af den Ret, som Lovbestemmelserne hjemler. Grunden hertil er formentlig den samme, som næsten altid gør sig gældende, naar noget Nyt staar foran sin Løsning — det er vanskeligt at faa begyndt —, og muligt har man ogsaa visse Steder været af den Opfattelse, at der vilde være for store Vanskeligheder forbundet med at holde fornøden Interesse for saadanne Afdelinger vedlige hos Ungdommen. Det kan dog til Vejledning for saadanne Tænkende anføres, at der alle de Steder, hvor Ungdomsafdelinger er oprettet, kun har været Tilfredshed med deres hidtidige Virksomhed, gennem hvilke det er lykkedes at opnaa betydelige Forbedringer saavel angaaende Løn som Arbejdsvilkaar.

Til Eksempel paa, hvad der kan opnaas, skal vi anføre, at Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling i København, hvis Medlemstal er 1400, i Henhold til Oplysninger, der blev givet paa Afdelingens Generalforsamling, har ført talrige Forhandlinger med Arbejdsgivere, med hvilke det er lykkedes at faa oprettet ialt 40 Overens-

komster for Afdelingens Medlemmer, der er i Alderen fra 14 til 18 Aar. Overenskomsterne har bl. a. medført Forhøjelse af den hidtidige Ugeløn fra 12 Kr. til 28 Kr. 80 Øre, altsaa en reel Forhøjelse paa Kr. 16,80.

Ligeledes er der opnaaet andre overenskomstmæssige Fordele, som Ferie- og Ulykkesforsikring samt Løn under Sygdom m. m. Naturligvis er disse Resultater ikke

opnaaet med Arbejdsgivernes gode Vilje, men Sammenhold i Forbindelse med dygtig Ledelse har altsaa formaaet at bryde Arbejdsgivernes Modstand til Gavn for Afdelingens Medlemmer.

Arbejdsgiverforeningen har naturligvis søgt at værne sine Medlemmers selvtagne Ret til Udbytning ogsaa paa dette Omraade og har paalagt disse ikke at oprette Overenskomster, omfattende de unge Arbejderes Arbejdsvilkaar, med Organisationen, men dette Standpunkt vil man naturligvis ikke godkende fra vort Forbunds Side, der agter at bringe de sædvanlige Midler i Anvendelse herimod, for derved at tilvejebringe det for fremtidige Overenskomsters Oprettelse, fornødne retlige Grundlag.

Vore Afdelingsledelser og Medlemmer udover Landet vil af det fremførte se, at der ganske afgjort her ligger en Opgave at løse ved Dannelse af Ungdomsafdelinger overalt, hvor der er fornødent Grundlag herfor. De unge Arbejdere er vore Kammerater i det daglige Arbejde, og det vilde være en daarlig Tjeneste at gøre ikke alene dem, men tillige vore Organisationer, der til sin Tid skal have sin naturlige Fornyelse gennem de Unge, hvis vi lod Arbejdsgiverne udnytte og udbytte dem uhindret, saaledes som det hidtil har været Tilfældet.

Lad os derfor tage Opgaven op og løse den paa samme Maade og med samme Held, som vi gennem Aarene har formaaet at løse de os stillede Opgaver til Gavn for vore Organisationer og deres mange Medlemmer, og dermed tillige ogsaa for den kommende Slægt.

R.-dt.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Allinge-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Stilling	—
Randers K.	*(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Odense F.	*(Akts. Nordisk Radiatorfabrik)*
Skørping	*(Tingbæk Kalkværk)*
Skørping	*(Skellebro Kalkværk)*
Brædstrup	*(Ægpakkeriet)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshals-Vejen)*
Tornby	—
Støvring	*(Buderup-Gravlev Kommune)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Tølløse	*(Tølløse-Soderup Kommune)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

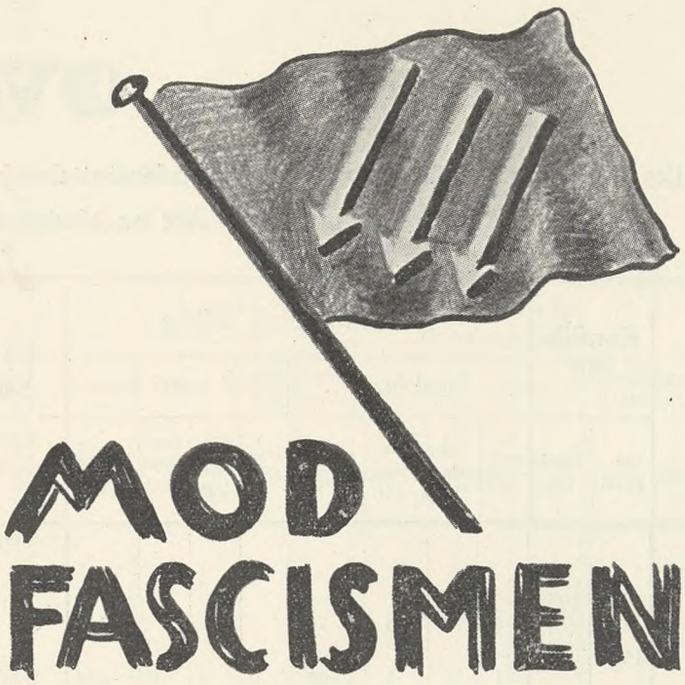

I.T.F.s Generalraad har paa sit udvidede Møde i Paris den 29. Juni og følgende Dage, som blev overværet af 46 Delegerede af tilsluttede Organisationer i Europa, Asien og Syd-Amerika, paa Grundlag af de forelagte Beretninger ført indgaaende Drøftelser om den politiske og økonomiske Situation i de tilsluttede Lande og de deraf opstaaende Følger for Arbejderklassen i Almindelighed og for Transportarbejderne i Særdeleshed.

Generalraadet fastslaar, at Fascismen, Nationalsocialismen og Reaktionen i en hvilken som helst Form ikke blot ødelægger Arbejdernes Organisationer i Italien, Tyskland, Østrig og Letland og har kneblet de af deres Rettigheder berøvede Arbejdere ved blodig Terror, men at de ogsaa i mange andre Lande stadig lettere og hurtigere skrider frem ad en Vej, der truer med at hidføre Tilstande, som for Tiden hersker i Italien, Tyskland og Østrig. Ogsaa i saadanne Lande, hvor det borgerlige Demokrati endnu findes, hvor de forfatningsmæssige Rettigheder endnu garanteres og hvor Arbejdernes Organisationer fortsat eksisterer og arbejder videre, har de mod Arbejderbevægelsen rettede fascistiske Strømninger vundet frem og er en stadig tiltagende Trusel.

I.T.F.s Generalraad betragter det som sin Pligt at gøre alle tilsluttede Organisationer og alle Arbejdere opmærksom paa den voksende Fare og indtrængende at opfordre dem til at bekæmpe Fascismen med alle de til Raadighed staaende Kræfter.

Generalraadet udtrykker sin Beundring for alle de Arbejdere, som i Wien og i andre store Byer i Østrig har forsvaret Forfatningen og Arbejdernes Rettigheder og har foretrukket Døden fremfor en ærels Undergang. De har bevist Arbejderklassen en uvurderlig Tjeneste.

Generalraadet udtrykker sin Sympati og sin Solidaritet for de mange Tusinder af kendte og ukendte Stridsmænd, som i Dag i de forskellige Lande befinder sig i de fascistiske Bødlers Hænder paa Grund af deres Overbevisning og Hengivelse for Arbejdernes Sag. Det protesterer mod de grusomme Forfølgelser og Mishandlinger, som de bedste blandt de klassebevidste Arbejdere har maattet finde sig i, og understøtter alle indledende Skridt og Forsøg til deres Befrielse.

I.T.F.s Generalraad og Repræsentanterne for de tilsluttede Organisationer lover at understøtte Kampen for de tabte Rettigheder og Friheder med alle de til Raadighed staaende Midler, og de paalægger Eksekutivkomiteen energisk at fortsætte og endda udvide den i Tyskland, Østrig og Italien indledede Bevægelse.

Desuden retter Generalraadet et indtrængende Opraab til de tilsluttede Organisationer, til Transportarbejderne i alle Lande og til hele Arbejderklassen i de Lande, hvor Fascismen endnu ikke har grebet Magten, om ikke at undervurdere den truende Fare, men snarere at samle alle Kræfter for ogsaa dér at bekæmpe og ødelægge Fascismen, hvor den endnu befinder sig i et Begyndelsesstadium. Den vigtigste Forudsætning herfor er, at Fagbevægelsens Kræfter, hvis Medlemmer til syvende og sidst ikke trues mindst af Fascismen, sammenfattes i Landsforbundene, de faglige Landsorganisationer, i I.T.F. og i I.F.C., og at man desuden forsøger at vinde Ungdommen, de arbejdsløse, Bønderne og alle demokratisk sindede Folk for sig.

Maa Hændelserne i Tyskland, Østrig og andre Lande være en Lære for alle Arbejdere. Fascismen er ingen national Bevægelse. Det er den sidste Tilflugt for Bourgeoisiet i alle Lande i deres Kamp mod Arbejderklassen, deres sidste Middel for at udsætte Kapitalismens Sammenbrud og for at forhindre Arbejderklassens Befrielse.

Fascismens Løfter er Bedrag. Overalt, hvor den har taget Magten, har den oprettet et Diktatur, overalt, hvor den har kunnet virkeliggøre sit Program, har den ikke formaaet at løse et eneste socialt Problem. Den bringer Trældom i Stedet for Frihed, Elendighed i Stedet for Velfærd, Krig i Stedet for Fred. Den fører Menneskeheden Undergangen i Møde, i Stedet for at forberede en lykkelig Fremtid for den.

Generalraadet forventer, af I.T.F.s Medlemmer, at de i Kampen mod Fascismen vil gøre deres fulde Pligt.

OVER

over Konflikter til hvilke Forbundet i 1933 har udbetalt Understøttelse jvfr. de k

Konflikternes Aarsag, Art og Varighed, den ud

Afdeling	Arbejdsgiver eller Arbejdsgiverorganisation	Konflikternes Aarsag	Konflikten		I Konflikterne deltog								Strej[1] Sympa		Be
					Antal Mand				Med Antal Børn				Mand		
			begyndt	afsluttet	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	I Antal Dage	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	I Antal Dage	Antal	I Antal Dage	Antal
			1931	1933											
Aalborg A.	Thejls Grusgrav.	Lønkrav	27/7	25/1	3	3	3	72					3	72	
			1932												
Hansted Lundum	Skanderborg Amts Vejvæsen	Lønkrav	11/5	fortsættes	1	1	1	239	2	2	2	478	1	239	2
Laven					2	1	2	516	8	2	5	1776	2	516	8
Ousted					15	15	14	4122	32	34	30	8805	15	4122	34
Ry					1	2	1	420	5	9	7	1992	2	420	9
Silkeborg A.					1	1	2	136	2	7	7	590	2	136	9
Skanderborg					12	11	11	3368	15	13	13	4320	12	3363	15
Skorup Tvilum					2	2	2	620	5	4	4	1358	2	620	5
Stilling					6	6	6	1546	23	24	22	6779	6	1546	24
Toustrup					1	1	1	288	1	1	1	288	1	288	1
Østbirk					2	2	2	591	11	10	10	2871	2	591	11
Allingeaabro	Pindstrup Mergelleje	Lønkrav	11/5	8/1	2	2	2	20	2	2	2	20	2	20	2
Pindstrup					67	58	63	636	123	123	123	1230	58	636	123
Søllested	Stokkemarke Kommune	Landarbejderkonflikt	20/4	4/4	1	1	1	81	2	2	2	162	[1] 1	9 81	2
»	Gammelgaard	Landarbejderkonflikt	25/6	26/9	1	1	1	124	3	3	3	372	[1] 1	124	3
Skævinge	Arbejde ved Farumvejen	Lønkrav	6/12	14/2	1	1	1	40	1	1	1	40	1	40	1
Farum	Vognmand Larsen, Ølstykke	Lønkrav	7/12	14/2	3	3	3	120					3	120	
Viksø				15/2	6	6	6	240	10	10	10	400	6	240	10
Tølløse	Sode Kommune	Landarbejderkonflikt p. Gr. af Lønreduktion	11/11	6/9	2	1	3	565							
Ballerup	Maaløv Korntørreri	Lønkrav	28/12	2/1	6	6	6	30	10	10	10	50	6	30	10
Fredericia A.	Lillebæltsbroen	Smedekonflikt	1933		1	1	1	4					[1] 1	4	
Randers K.	Margarinefabriken	Kv. Arb. Forb. Konflikt	1/1	forts.	1	1	1	309	2	2	2	618	[1] 1	309	2
Marmor- & Granitsliberne	Stenhuggerm Scheller.	Murerarbm. Konflikt	12/1	5/4	2	1	2	157							
Aabenraa	Entreprenørfirmaet Brinck & Petersen	Lønkrav	22/5	9/6	5	2	4	63							
Bov					1	1	1	18							
Graasten					2	2	2	32							
Lundtoft					12	8	11	253							
Aalborg A.	Aalborg Amts Vejvæsen.	Lønreduktion	6/4	forts.	3	4	3	604	16	19	16	3407			
Aars					6	6	6	1293	5	5	5	1003			
Arden					4	4	3	744	7	8	8	1571			
Bælum					2	2	2	449	7	7	7	1574			
Løgstør					1	1	1	217	4	4	4	868			
Nibe					3	3	3	629	5	6	5	1161			
Nørresundby A.					1	1	1	62							
Skørping					2	1	2	317	5	4	4	841			
Støvring					14	15	14	2961	48	49	48	10014			
Svenstrup					2	1	2	439	3	3	3	772			
Tylstrup					1	1	1	23	4	4	4	92			
Budene, Kbh.	Tekstilmagasinet	Lønkrav	22/5	forts.	1	1	1	275	1	1	1	275	1	275	1
Chaufførerne	Firma Thyge Ludvigsen & Co.	Lønkrav	24/6	26/6	3	3	3	6	2	2	2	4	3	6	2
Lager- og Pakhusarb.					2	2	2	4	5	5	5	10	2	4	5
Nørre Alslev	Grusgravejer Olsen	Lønkrav	9/6	28/6	3	1	2	48					[1] 3	48	
Dybvad	Dybvad Mergelleje	Lønkrav	18/6	28/7	39	39	39	592	76	76	76	1140	39	592	76
Volstrup					2	2	2	30	7	7	7	105	2	30	7

[4]) Understøttelsen var extraordinær.

SIGT

tterede Strejkekontrollister, det Antal Mand Konflikterne omfattede, Børneantallet,
talte Understøttelses Størrelse samt Resultatet.

er rejker			Lockouter 2) Afskedigelser						Blokader 3) Arbejdsvægringer						Konflikter hvortil er udbetalt extraordinær Understøttelse				Tilsammen				Afslutnings-Resultat
	Ordinær Underst.		Mand		Børn		Ordinær Underst.		Mand		Børn		Ordinær Underst.						I Konfl. deltog		Udbetalt Understøtt.		
ntal ge	Kr.	Øre	Antal	I Antal Dage	An-tal	I Antal Dage	Kr.	Øre	Antal	I Antal Dage	Antal	I Antal Dage	Kr.	Øre	Antal Mand	I Antal Dage	Kr.	Øre	Antal Mand	Med Antal Børn	Kr.	Øre	
	4)														3	72	228	00	3		228	00	tabt
478	1087	45													1		27	30					
1776	2501	40													2		59	70					
8805	18274	65													15		391	80					
1992	2293	80													1		33	00					
590	762	80																	45	118	55348	35	fortsættes
4320	14246	25													11		283	50	41		1119	90	
1358	2630	20													2		42	00					
6779	9086	60													6		190	20					
288	1127	10													1		23	40					
2871	3338	10													2		69	00					
20	83	00																					
1230	2617	00													9	56	168	00	60	125	2700	00	tabt
	4)														58		500	00	67		668	00	
162	368	55																	1	2	368	55	Sympati
372	613	80																	1	3	613	80	Sympati
40	136	00																	1	1	136	00	vundet
	360	00																					
400	1040	00																	9	10	1400	00	vundet
									7	565			4)		7	565	1876	00	7		1876	00	Sympati
															2	141	70	50	2		5) 70	50	
50	113	75																					
																			6	10	113	75	vundet
	4)														1	4	15	00	1		15	00	Sympati
618	1405	95																	1	2	1405	95	fortsat Sympati
									3	157			4)		3	157	524	50	3		524	50	Sympati
									5	63			4)		5	63	184	50					
									1	18			4)		1	18	45	00					
									2	32			4)		2	32	97	00	20		976	00	vundet
									12	253			4)		12	253	649	50					
									4	604	19	3407	3572	75									
									6	1293	5	1003	5176	45									
									4	744	8	1571	3329	60									
									2	449	7	1574	2201	10									
									1	217	4	868	1154	90									
									3	629	6	1161	2826	05					41	111	36817	60	fortsættes
									1	62			232	50									
									2	317	5	841	1506	45									
									15	2961	50	10014	14799	85	2		365	00	2		365	00	
									2	439	3	772	1900	65									
									1	23	4	92	177	30									
275	1037	30																	1	1	1037	30	fortsættes
4	21	60																	5	7	39	10	vundet
10	17	50																					
	4)														3	48	120	00	3		120	00	tabt
1140	2443	20																	41	83	2590	20	delvis vundet
105	147	00																					

4) Understøttelsen var extraordinær.

5) Tillæg til Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Afdeling	Arbejdsgiver eller Arbejdsgiver-organisation	Konflikternes Aarsag	Konflikten		I Konflikten deltog								Strejker [1] Sympatistrejker					
					Antal Mænd				Med Antal Børn				Mand		Børn		Ordinær Understøttelse	
			begyndt	afsluttet	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	I Antal Dage	1ste Uge	Sidste Uge	Gennemsnit	I Antal Dage	Antal	I Antal Dage	Antal	I Antal Dage	Kr.	Øre
			1933															
Hjallerup	Hjallerup Mergelleje	Lønkrav	15/9	16/9	25	25	25	50	71	71	71	142	25	50	71	142	234	30
Vodskov					22	22	22	44	53	53	53	106	22	44	53	106	202	40
Rødby	Entrepr. Schäffer (Kanalarb.)	Lønkrav	6/7	16/7	10	10	10	87	20	20	20	180	10	87	20	180	383	40
Holeby					7	7	7	63	8	8	8	72	7	63	8	72	265	05
Holstebro A.	Tvis Mergelleje	Organisationsspørgsmaal og Lønkrav	17/7	8/8	55	55	55	1100	67	67	67	1340	55	1100	67	[6] 1340	[4] [6]	
Kolding A.	Skovgaard Mergelleje	Lønkrav	12/7	8/8	51	49	49	1186	78	76	77	1836	51	1186	78	[6] 1836	[4] [6]	
Holtug	Hovedgaarden	Landarbejderkonflikt	20/8	24/8	1	1	1	6	3	3	3	18	[1] 1	6	[1] 3	18	29	70
Strøby	»Gjørslev«		20/8	19/9	4	2	3	67	6	2	3	59	5	67	6	59	271	60
Hovedgaard	Ørritslev Kommune	Lønkrav	26/6	19/8	11	12	12	527										
Jord- og Betonarb.	Akts. Brown Bover	Lønkrav og Arbejdsforhold	10/8	21/8	9	5	6	74					9	74			[4]	
Sandby	Købelev Kommune	Landarbejderkonflikt	6/7	5/12	4	1	2	218										
Nakskov Sk.					1	2	2	152										
Odense Sk.	Akts. H. Rasmussen & Co.	Formerkonflikt	3/8	7/8	51	51	51	212										
Rudkøbing	Firma Axel Meyer & Co.	Lønkrav	7/6	20/6	1	1	1	12	3	3	3	36	1	12	3	36	56	40
Grejs Sindbjerg	Kommunen (Vejarb.)	Lønkrav	11/10	14/11	17	17	17	510	28	28	28	840	17	510	28	840	1992	00
Haarlev	Entreprenør R. Jacobsen	Lønkrav	1/11	4/11	1	1	1	4	1	1	1	4	1	4	1	4	16	60
Køge A.					5	5	5	20	15	15	15	60	5	20	15	60	99	00
Nyborg	Frørup Grusgrav	Landarbejderkonflikt	21/9	26/9	1	1	1	5	1	1	1	5	1	5	1	5	20	75
Odense A.	Ollerup Vandv. Udvalg	Lønkrav	24/11	27/11	22	22	22	66					22	66			[4]	
Skaade	Akts. M. Seest, Aarhus ang. Ledningsarb. i Holme	Lønkrav	4/10	26/10	5	4	4	196	9	7	8	346	5	196	9	346	795	40
Sorø	Broby Kommune	Landarbejderkonflikt	18/11	5/12	1	1	1	15	1	1	1	[6] 15						
Tilsammen:																		
63 Afdelinger	34 Arbejdsgivere	20 Strejker											261	14768	563	34317	67409	15
		6 Sympatistrejker											11	597	17	1234	2725	35
		1 Afskedigelse																
		3 Blokader																
		4 Sympatiblokader																
Tilsammen		34 Konflikter											272	15365	580	35551	70134	50

[4] Understøttelsen var extraordinær.

Lockouter [2] Afskedigelser						Blokader [3] Arbejdsvægring						Konflikter hvortil er udbetalt extraordinær Understøttelse				Tilsammen				Afslutnings-Resultat
Mand		Børn		Ordinær Underst.		Mand		Børn		Ordinær Underst.						I Konfl. deltog		Understøtt.		
Antal	Antal Dage	Antal	Antal Dage	Kr.	Øre	Antal	Antal Dage	Antal	Antal Dage	Kr.	Øre	Antal Mand	I Antal Dage	Kr.	Øre	Antal Mand	Med Antal Børn	Kr.	Øre	
																} 47	124	436	70	delvis vundet
																} 17	28	648	45	vundet
												[6] 55	1100	3152	00	55	67	[6] 3152	00	delvis vundet
												[6] 51	1186	3982	30	51	78	[6] 3982	30	delvis vundet
																} 6	9	301	30	Sympati
						[3] 12	527			[4]		12	527	1666	50	12		1666	50	delvis vundet
												9	74	209	00	9		209	00	vundet
						4	218			[4]		4	218	720	50	} 6		1242	50	Sympati
						2	152			[4]		2	152	532	00					
[2] 51	212			[4]								51	212	702	00	51		702	00	Afskedigelse
																1	3	56	40	vundet
																17	28	1992	00	tabt
																} 6	16	115	60	vundet
																1	1	20	75	vundet
												22	66	186	00	22		186	00	Sympati
																5	9	795	40	vundet
						1	15	1	[6] 15	[4] [6]		[6] 1	15	51	00	1	1	[6] 51	00	Sympati
												152	2602	7579	30	413	563	} 77074	35	
												(113)		2085	90					
																11	17	2725	35	
51	212											51	212	702	00	51		702	00	
						41	7738	111	21303	36817	60	32	893	2642	50	} 73	111	39825	10	
												(2)		365	00					
												17	1107	3688	00	} 17		3764	50	
												(3)		76	50					
						41	7738	111	22303	36817	60	252	4814	17139	20	565	691	124091	30	

[4] Understøttelsen var extraordinær.

[6] Der betaltes Børnetillæg til den extraordinære Understøttelse.

OVER

over Konflikternes Antal og Art, Antal Medlemmer, der deltog i Konflikterne, den

Den udbetalte Understøttelses Art	Konflikterne		Strejker													
			vundne		delvis vundne		tabte		[1]) Sympati		fortsættes		Tilsammen		Understøttelse	
	Begyndt Aar	Afsluttet Aar	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Kr.	Øre
Med ordinær Understøttelse	1932	1933	2	10			1	60	2	2			5	72	5218	35
	1932	forts.									[1]) 2	46	2	46	56385	65
	1933	1933	6	40	2	88	1	17	3	8			12	153	7124	55
	1933	forts.									1	1	1	1	1405	95
Tilsammen.....			8	50	2	88	2	77	5	10	3	47	20	272	70134	50
Med ekstraordinær Understøttelse	1932	1933					(1)	9			(1)	(41)	(1)	(41 9	1287	90
							(1)	(60)					(1)	(60)	[2]) 500	00
							1	3					1	3	228	00
	1933	1933	2	31	2	106	1	3					5	140	5915	90
					(2)	(106)							(2)	(106)	[1]) 1270	40
					(2)	(106)							(2)	(106)	[2]) 466	00
Tilsammen.....			2	31	2	106	(2) 2	(60)15			(1)	(41)	(6) 6	(147)152	9662	20
Samtlige Konflikter			10	81	4	194	4	92	6	11	2	46	27	424	79799	70

[1]) Der betaltes Børnetillæg à 40 Øre pr. Dag pr. Barn.
[2]) Kvitteringslisterne ikke returneret.
Til de med ( ) omkredsede Konflikter udbetaltes Ekstra Understøttelse til det anførte Antal Medlemmer.

De i Konflikterne — med **ordinær Understøttelse** — deltagende Antal Medlemmer, med Børnetillæg og

Konflikterne		Strejker															
		vundne		delvis vundne		tabte		Sympati		fortsættes		Tilsammen		I Antal Dage		Gennemsnitlig Understøttelse pr. Dag (Øre)	
Begyndt Aar	Afsluttet Aar	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Antal Mand	Antal Børn	Mand	Børn	Uden Børn	Med Børn
1932	1933	10	11			60	125	2	5			72	141	1205	2224	358	433
1932	Fortsættes									46	119	46	119	12121	29532	368	465
1933	1933	40	73	88	207	17	28	8	10			153	318	1730	3177	339	412
1933	Fortsættes									1	2	1	2	309	618	375	455
Tilsammen.....		50	84	88	207	77	153	10	15	47	121	272	580	15365	35551	364	457

Børneantallets Fordeling hos Medlemmer,

Konflikternes Art	Antal Mand har Antal											
	1 Barn		2 Børn		3 Børn		4 Børn		5 Børn		6 Børn	
	Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage
Strejker	71	3474	68	8752	28	4449	19	2776	26	8189	11	7169
Blokader	9	1752	4	2168	8	4529	4	2407	3	2988	3	3600
Tilsammen.....	80	5226	72	10920	36	8978	23	5183	29	11177	14	10769

SIGT

udbetalte Understøttelse, jvfr. de kvitterede Kontrollister, samt Understøttelsens Art.

Lockouter og [2]) Afskedigelser				Blokader og Arbejdsvægringer										Tilsammen			
		Understøttelse		vundne		delvis vundne		Sympati		fortsættes		Tilsammen		Understøttelse		Konflikternes Antal		Samlet Understøttelse	
Antal	Antal Mand	Kr.	Øre	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Antal	Antal Mand	Kr.	Øre	Antal	Antal Mand	Kr.	Øre
																5	72	5218	35
																2	46	56385	65
																12	153	7124	55
										1	41	1	41	36817	60	2	42	38223	55
										1	41	1	41	36817	60	21	313	106952	10
								1	7			1	7	1876	00	(2) 1	16	3163	90
								(1)	(2)	(1)	(2)	(2)	(4)	435	50	(4)	(64)	935	50
																1	3	228	00
[2]) 1	51	702	00	1	20	1	12	3	10			5	42	4454	50	11	233	11069	40
								(1)	(1)			(1)	(1)	[1]) 6	00	(3)	(107)	1276	40
																(2)	(106)	466	00
[2]) 1	51	702	00	1	20	1	12	(2) 4	(3) 17	(1)	(2)	(3) 6	(4) 49	6772	00	13	252	17139	20
[2]) 1	51	702	00	1	20	1	12	4	17	1	41	7	90	43589	60	34	565	124091	30

disses Børneantal samt den gennemsnitlige Understøttelses Størrelse pr. Dag uden Børnetillæg.

Afskedigelser				Blokader						Tilsammen					
Antal		Gennemsnitlig Understøttelse pr. Dag (Øre)		fortsættes		I Antal Dage		Gennemsnitlig Understøtielse pr. Dag (Øre)		Antal		I Antal Dage		Gennemsnitlig Understøttelse pr. Dag (Øre)	
Mand	Børn	Uden Børn	Med Børn	Antal Mand	Antal Børn	Mand	Børn	Uden Børn	Med Børn	Mand	Børn	Mand	Børn	Uden Børn	Med Børn
										72	141	1205	2224	358	433
										46	119	12121	29532	368	465
										153	318	1730	3177	339	412
				41	111	7738	21303	365	475	42	113	8047	21921	366	475
—	—	—	—	41	111	7738	21303	365	475	313	691	23103	56854	364	463

der fik udbetalt **ordinær Understøttelse.**

Børn								Tilsammen			Antal Mand uden Børn	Ialt Mand	Gennemsnitlig Antal Børn pr. 100 Mand
7 Børn		8 Børn		9 Børn		10 Børn		Med Børn					
Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage	Mand	Dage	Antal Mand	Antal Børn	Antal Dage			
3	742							225	580	35551	47	272	213
1	1589					1	2270	35	111	21303	6	41	271
4	2331					1	2270	260	691	56854	53	313	221

TAABELIGHED ELLER OPLYSNING

Da det tyske Diktatur, som Nationalsocialismen under Hitlers Førerskab tvang igennem i Tyskland, skulde skabe sig en Parole, som kunde føre mod Sejren, satte det al Kraft ind paa en Gentagelse af det hidtidige Slagord: Tyskland skal befries fra den kulturødelæggende Bolschewisme! Og man var ikke smaalig, men samlede alle de Kræfter, der var fjendtlig overfor Nationalsocialismen, under een Hat: Kulturbolschewismen, og det hvad enten der var Tale om Socialdemokrater, Kommunister, borgerligt frisindede eller andre.

Kulturen skulde reddes. Ungdommen mobiliseredes. Der blev lokket for den med Skaftestøvler, Militærmarch, natlige Overfald og Slagsmaal, og der blev i det hele appelleret til de laveste Instinkter hos denne Ungdom, der skulde være Redningsmændene for den rene germanske Kultur og Folkerace.

Ungdommen meldte sig til Tjeneste! I Tusindtal lod den sig indfange af Nazismens Romantik og dens Voldsidealer. Og hvordan gik det saa med Kulturen, da Nazismen sejrede?

Der foranstaltedes mægtige Baal rundt i Tysklands Byer, hvor alt det bedste i den tyske Literatur blev brændt. Forfatterne maatte flygte ud over Tysklands Grænser.

Alt i Teatret og Kunsten af Værdi blev brudt ned.

Den tyske Kvinde blev reduceret til et andet Rangs Menneske, underordnet Manden, Skabningens Herre.

Dumheden, Bornertheden og Raaheden rykkede frem, støttet af Mishandlingerne i de middelalderlige Folterkamre, som S. A. havde indrettet efter ikke mindst *Goebbels* Tilskyndelse.

Alt for at *redde Kulturen*. Og dette brugte man *Ungdommen* til. Det brune Hus i München blev ophøjet til et Slags Kulturcentrum i det nye Tyskland. Hvad har det vist sig at være? Et Bordel af den Art, som kan findes i den skumleste Del af Hamburgs eller Paris' Underverden, et Bordel for homoseksuelle. Her forkvakledes Ungdommen, legemligt og sjæleligt. *Hitler vidste det.* Men først nu er det blevet opportunt at aabenbare sin Viden. Nu raadner de Röhm'ske Kulturprofeters Lig i æreløse Massegrave. Ogsaa for Kulturens Skyld!

Det er Ungdommen, der er blevet misbrugt til hele denne kæmpemæssige Svindelhistorie. Ungdommen har været i Spidsen for Bestræbelserne for at ødelægge sin egen Selvbestemmelsesret, ødelægge Folkestyret. Fagbevægelsen er knust, ogsaa ved Hjælp af en aandelig voldtaget Ungdom. Kooperationen er ødelagt. Arbejderbevægelsens politiske Organisationer er opløste. Og hvad er Resultatet blevet? Et lykkeligere Tyskland? Nej, et Land, der er renset for almindelig Retsbevidsthed, for al sand Kultur, for al sand Menneskelighed. Under Feltraabet „Frels Kulturen" er Kulturens *Ødelæggelse* blevet fuldbyrdet.

De Dønninger, som disse Begivenheder maa afsætte, er ogsaa naaet ind over vort lille Lands Grænser. Ogsaa herhjemme har vi Personer, der lægger sig Overskæg til for at blive vort Lands Hitler, eller i Mangel af Skæg tyer til Monoklen. Ogsaa her er en Række Taabelighedens Profeter i By som paa Land begyndt paa Forsøget med at nedbryde det danske Folkestyre og tvinge Diktaturets Begreb til Sejr. Ungkonservatismen har anlagt en stærkt inficeret nazistisk Terminologi, de mange smaa Nazi-Retninger brøler svært op, L. S. spreder Uklarhed paa Landet, og Kommunisterne endelig hjælper til saa godt de formaar ved i deres synkende Skude „Arbejderbladet" at anvende den langt overvejende Del af Spaltepladsen til idelige og taabelige Angreb paa Socialdemokratiet.

Det er i en Tid, hvor saa meget Uklarhed søger at vinde Ørenlyd, en Nødvendighed, at politisk Afklaring og Organisering af den arbejdende Ungdom finder Sted ved Siden af faglig Afklaring og Organisering. Ingen, der alvorligt har gennemtænkt Arbejderbevægelsens øjeblikkelige Stilling, kan være i Tvivl om, at fagligt og politisk Arbejde i Dag maa foregaa paa fælles Linie, og Betydningen af ogsaa at erobre — og lad os blot sige *først og fremmest* at erobre — *Ungdommen* baade fagligt og politisk for Arbejderbevægelsen er selvindlysende. Artiklens indledende Bemærkninger skulde bidrage til at afgive Bevis for Rigtigheden heraf.

D. s. U. — Danmarks socialdemokratiske Ungdom — har nu arbejdet siden 1920, hvor Begyndelsen gjordes med 24 Afdelinger og 2000 Medlemmer, efter at Sprængningen, foranlediget af de store Brydninger efter Verdenskrigen, havde delt Ungdomsbevægelsen i de to stridende Lejre: een, der vilde være „selvstændig Ungdomsbevægelse" uden Afhængighed af Parti- og Fagbevægelse, en anden, der vilde bevare Samarbejdet med den

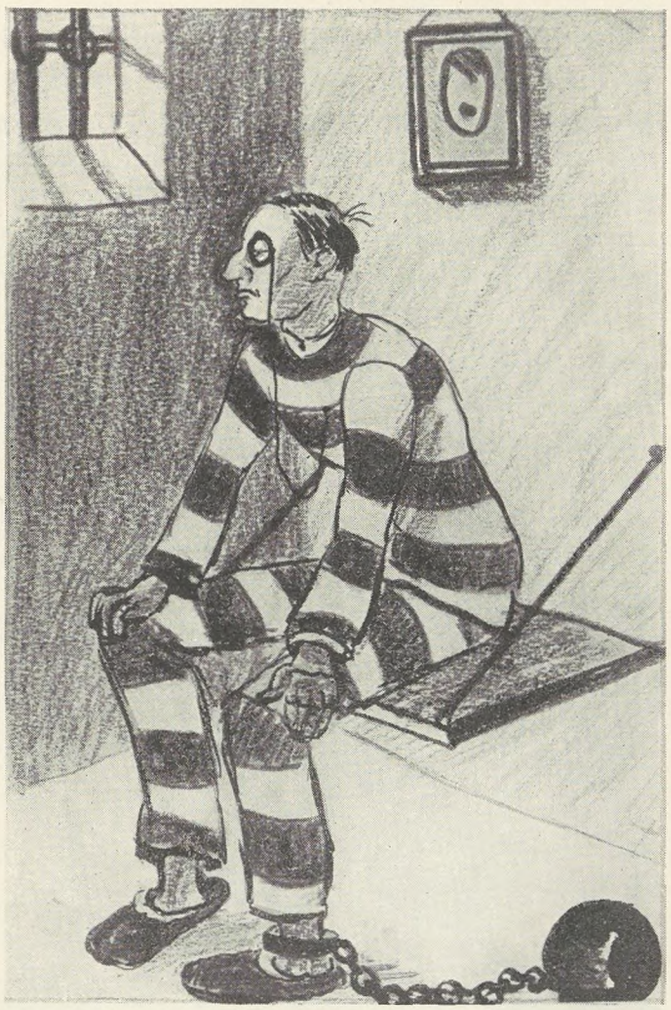

øvrige Arbejderbevægelse (D. s. U.-Fløjen). I Dag tæller D. s. U. ca. 22.000 Medlemmer i 285 Afdelinger. Bevægelsen understøttes økonomisk baade af Socialdemokratiet og De samv. Fagforbund, og det er udtrykkelig fastslaaet, sidst ved en Kongres-Udtalelse 1934, at D. s. U. ikke træffer selvstændige Afgørelser i politiske eller taktiske Spørgsmaal, men overlader dette til Arbejderbevægelsens Hovedorganisationer. D. s. U.s Opgave er at samle og organisere, skole og oplyse saa store Kredse af den arbejdende Ungdom som muligt, saa der skabes baade Evne og Vilje hos Ungdommen til at føre det Arbejde videre, der nu igennem to Menneskealdre er udført af Arbejderbevægelsen. Politisk Oplysning og kulturel Paavirkning af de Unge er Bevægelsens Formaal.

Stillingen i Dag er en saadan, at den vigtigste Opgave maa være den, at gøre Folkestyrets Værdier og Betydning for Socialismen levende for Ungdommen og derigennem danne en naturlig Modvægt mod de reaktionære Strømninger, der gaar over Landet. Men vi nærer den Opfattelse, at ikke de negative Slagord „Mod Fascismen", „Mod Kommunismen" etc. er den Basis, der giver de bedste Kampresultater. Vi ved, at denne Kamp mod de andre skal føres og føres saa effektivt som muligt. Vi véd, at disse Retninger repræsenterer Modstandere, som vi i givet Fald maa sætte de haardeste Midler imod. Men vi ønsker at føre vor Kamp *positivt*. Derfor maa Kampen mod de forskellige Retninger i Dag føres som *en Kamp for Demokratiet og som en Kamp for ad Demokratiets Vej dels at modarbejde den raadende Krise, dels at søge vore samfundsmæssige Betragtningsmaader gjort til de herskende og dominerende.* Politisk og fagligt maa dette være Hovedsynspunktet i Dag, og det er det ogsaa for Ungdomsbevægelsen. Vi har udformet et særligt *Ungdomsbeskyttelsesprogram* med Fordringer for Lærlingeungdommen. Vi har i Forstaaelse med Fagbevægelsen og Partiet udarbejdet et særligt *Program for Erobringen af Ungdommen paa Landet,* og vi har endelig sidst fremsat vort Syn paa Problemet *Ungdomsarbejdsløsheden* i en programmatisk formet Udtalelse. Dette er Positiviteter, der virker i Agitationen. Det nytter nu en Gang ikke at snakke materialistisk Historieopfattelse eller marxistisk Værdilære til den Ungdom, for hvem Arbejdsforhold, Arbejdsløshed, Landbrugskrise etc. er de overskyggende Problemer. Resultatet af den her angivne Linie er da ogsaa, at D. s. U. alene i Perioden 1931—34 har faaet 7.000 nye Medlemmer. Naturligvis samles Ungdommen ikke alene til tørre teoretiske Foredrag, men ogsaa til kammeratligt Samvær eller til sundt Friluftsliv i Sommertiden.

Dette Arbejde er nødvendigt, ja *livsvigtigt* for Arbejderbevægelsen i Dag. Spørgsmaalet om Ungdommens Erobring er ikke længere et Spørgsmaal, som muntert kan antydes i en tilfældig Festtale, men det er tværtimod en forbandet real Nødvendighed for Arbejderbevægelsen at faa det løst!

Vi har sidst set, hvor Konservatismen bevæger sig hen, ved at læse det „nye" konservative Tidsskrift „Det nye Danmark", en Titel, der klinger som en Fanfare, men ved nærmere Eftersyn viser sig mere at minde om et lidt rustent Trompetskrald. Her skriver Henning Kehler om Socialdemokratiet, som han haaner efter bedste Evne, og samtidig taler han om Kommunisterne, om hvem han siger:

> „Folkepartiet skal lære at se Kommunisterne som deres bedste Konkurrenter og argeste Modstandere.
>
> Det er Kommunismen, der skal ødelægge Socialdemokratiet indefra, ligesom det er al Slags Nazisme, der skal gøre det af med Venstre. Derfor er det konservative Folkeparti ikke interesseret i, at de kommunistiske eller nazistiske Partier i Danmark forbydes. *Tværtimod, det er netop nyttigt, at de ikke bliver forbudt!*"

Det er typisk at se de samfundsbevarende, de oh, saa pæne Konservative i Dag føre den Katastrofe- og Kaos-Tale, som her er Tale om. Henning Kehler taler for at faa hidført et saadant Samfundskaos, hvor et konserva-

tivt Diktaturs Muligheder rykker os ind paa Livet, efter at først de store indifferente Lag kan mobiliseres af de demagogiske konservative af Henning Kehlers Støbning.

Og det kan roligt fastslaas, at den konservative Ungdomsbevægelse er i samme Baad som de andre Diktaturprofeter. Saare oplysende og komisk er i denne Forbindelse et lille Træk, som kunde læses ud af Dagens Nyheders Referat af et Møde i K. U., hvor Christmas Møller talte. Christmas M. henvendte sig til Forsamlingen og sagde: „Nej, Demokrati, ved De, hvad det er? (Stemmer: Nej!?!) Det er f. Eks. et Møde som dette, hvor vi taler ud om Tingene." — Den kendte Carsten Raft sluttede saa lidt senere Mødet af med følgende Vendinger:

„Havde dette nu været *et demokratisk Møde af den sædvanlige Slags,* skulde vi have givet os til i en Diskussion at pjatte og pjadre om Tingene. Det gør vi ikke! *Nu er der sagt, hvad der skal siges.* Vi har talt i vor Resolution, og Partiet har talt gennem sin Formand!!"

Dette er typisk for Ungkonservatismen og for de indre Modsætninger, der præger denne som andre diktaturlystne Retninger.

Dobbelt nødvendig er da den socialdemokratiske Ungdomsbevægelses Arbejde med at oplyse Ungdommen i Stedet for aandeligt at vildføre den, med at gøre den til Varetager af egne Interesser i Stedet for at være med til at slaa Fødderne bort under sin egen Eksistens. De Maal, der er Arbejderbevægelsens, og det Arbejde, denne Bevægelse til dagligt udfører, er af en saadan Betydning, at Ungdommen maa samles herom. Ingen anden Bevægelse har et saadant Menneskeligheds Program som Socialdemokratiet. Ingen anden Bevægelse vil være i Stand til at føre Land og Folk igennem de raadende Vanskeligheder og sikre Fremtiden for Ungdommen. Ingen anden Bevægelse vil være i Stand dertil, — *medmindre* vi indenfor Arbejderbevægelsen svigter den Opgave at erobre Ungdommen for vore Idealer og for vort Arbejde.

Den socialdemokratiske Ungdomsbevægelse vil gøre sit til, at Opgaven løses. Vi regner med alle ældre Arbejderes og med hele den øvrige Arbejderbevægelses Støtte hertil, saa sandt de Maal, der er D. s. U.s, ogsaa er hele den danske Arbejderbevægelses Maal.

NOTER FRA NAZILAND

Der fortælles: Ved det tyske Folks Vugge stod en god Fe. Denne gode Fe skænkede Tyskeren 3 kostelige Gaver. Han skulde være ærlig, han skulde være intelligent, og han skulde være Nazist. Men der kom ogsaa en ond Fe til Vuggen. Hun vilde give Tyskeren alle de sletteste Egenskaber. Nu var der Kamp mellem de 2 Feer.

Kampens Resultat blev, at vel fik den onde Fe ikke smuglet nogle daarlige Egenskaber ind i Tyskerens Krop, men hun fik dog forhindret, at en Tysker kunde være i Besiddelse af alle de 3 gode Egenskaber, den gode Fe havde skænket. Ingen Tysker kunde være i Besiddelse af mere end 2 af disse Egenskaber.

Det vil altsaa sige: at enten er en Tysker ærlig og Nazist, og saa er han ikke intelligent. Eller ogsaa er han intelligent og Nazist, og saa er han ikke ærlig, eller ogsaa er han ærlig og intelligent — og saa er han ikke Nazist.

Ved P.

KURSUS

FOR TILLIDSMÆND I JERNINDUSTRIEN

Det er sikkert rigtigt, naar det ved flere Lejligheder er blevet fremhævet, at der, navnlig ude i Provinsen, bestaar Vanskeligheder for en virkelig Udnyttelse af Jernindustriens Overenskomster, og da særligt den heri indeholdte, saakaldte Løfteparagraf.

Fremsættelse af Lønkrav indenfor denne Branche,

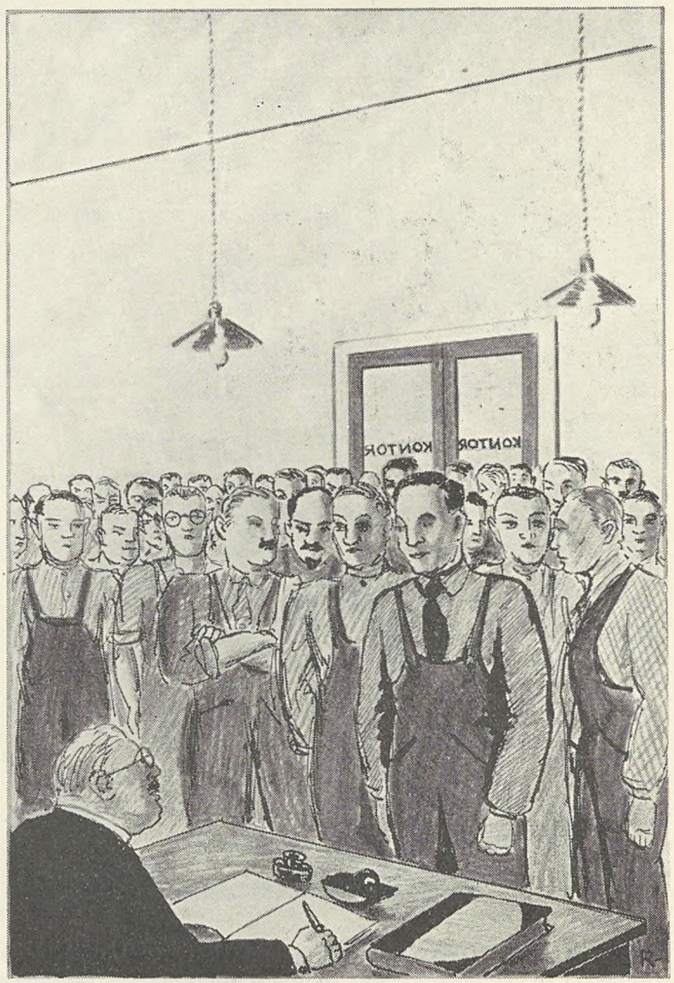

foregaar jo efter særlige, fra andre Brancher afvigende Regler, idet vedkommende enkelte Virksomheds Arbejdere, ved deres valgte Tillidsmand, fremsætter Krav om ændrede Lønvilkaar, saavel angaaende Timeløn som Akkord, og først efter at saadan Henvendelse til Virksomhedens Ledelse har vist sig virkningsløs, bliver der Lejlighed for den lokale Organisation og vort Hovedforbund til at gribe ind i Sagen.

Det er naturligvis ganske klart, at det bestaaende Overenskomstforhold stiller visse Krav til den af Kammeraterne valgte Tillidsmand, der ikke alene maa have indgaaende Kendskab til selve Overenskomstens Bestemmelser, men tillige ogsaa maa være velorienteret, ikke alene med Hensyn til Lønninger og Arbejdsformer

paa den Virksomhed, hvis Arbejderes Tillidsmand han er, men tillige ogsaa helst om Arbejdsformer og Lønvilkaar paa andre Virksomheder, ligesom Tillidsmanden bør føre nøjagtig Tilsyn med eventuelle under Overenskomstperioden paa Virksomheden forefaldende Afvigelser fra den Arbejdsform, som blev lagt til Grund for Akkordens Fastsættelse.

Et omfattende statistisk Materiale, tilvejebragt gennem Beregninger over en længere Tidsperiode, vil, hvis man da har et saadant, altid være til uvurderlig Nytte og Hjælp for Tillidsmanden i hans Arbejde. Har man ikke allerede en saadan Statistik i Afdelingerne, bør man snarest drage Omsorg for at paabegynde Indsamlingen af det fornødne Grundlag for Tilvejebringelse heraf, et Arbejde der udmærket vil egne sig for en Værkstedsklubs Ledelse.

For at skabe Grundlag for den bedst mulige Udnyttelse af den bestaaende Overenskomst, og tillige for derved at imødekomme fremsatte Ønsker, har Forbundets Ledelse besluttet, at der i Lighed med hvad der allerede tidligere har fundet Sted indenfor Forbundets andre Brancher, afholdes Kursus for Jernindustriens Tillidsmænd paa Roskilde Højskole, og der er herom udsendt Cirkulære til de respektive Afdelinger.

Det maa imidlertid allerede nu slaas fast, at det ikke vil gavne det ringeste, om Tillidsmanden bliver nok saa dygtig, hvis ikke de paa Virksomheden beskæftigede Kammerater med alle Midler stiller sig paa Siden af Tillidsmanden og gennem et virkeligt Samarbejde skaber Betingelser for Opnaaelse af forbedrede Arbejds- og Lønvilkaar.

Det er nemlig ikke nok paa Klub- og Fagmøder at fremsætte Kritik af bestaaende Forhold eller give Kravene en saadan Form, at det paa Forhaand maa afskære Tillidsmanden fra at opnaa noget som helst deraf.

Heller ikke Surmuleri over at det har vist sig umuligt at faa hævet samtlige Lønninger i Virksomheden paa samme Tid, er paa sin Plads, det gælder nemlig her som andre Steder, at gode Lønninger trækker de daarligere Lønninger opad efter Haanden, saaledes at det, der ikke naas i første Omgang, har alle mulige Chancer for at kunne opnaas næste Gang.

Tilrettelægges Kravene paa den rette Maade og støttes Tillidsmanden af Kammeraterne saaledes, at Virksomhedens Ledelse faar den Opfattelse, at der staar en enig og ubrydelig Vilje bag Kravet, skal det nok vise sig, at forbedrede Løn- og Arbejdsvilkaar bliver Resultatet.

R-dt.

Fiden sidst

Søllerød. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Løftning af Spor i Højde af 5 cm samt for Understopning og Justering. Akkordprisen blev fastsat pr. l. m plus 15 %, men da det viste sig, at Løftehøjden var 14 cm, krævede Arbejderne en højere Betaling. Ved et Møde den 8' Maj forhøjedes Betalingen til 60 Øre pr. l. m. Merfortjenesten udgjorde 500 Kr.

Vejle A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne har afvist et af de Arbejdere, der er beskæftiget ved Regulering af Skraaninger og som er blevet udtaget af Akkordholdet, fremsat Krav om et Tillæg af 20 % til Timelønnen.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Generaldirektoratet med Henstilling om enten at imødekomme Arbejdernes Krav eller optage Forhandling om Akkord for Arbejdets Udførelse, meddelte Afdelingen den 2' Maj, at der er opnaaet Enighed om en Akkordpris af 20 Øre pr. Kvadratmeter, og at Arbejderne har faaet Efterbetaling for det Arbejde, der er udført.

Hjallerup—Vodskov. Hjallerup Mergelleje: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Selskabet, der i Aar atter har begyndt at borttransportere den afrømmede Jord i Tipvogne med Maskinkraft, for hvilket Arbejde Overenskomsten ingen Betaling fastsætter, medens den fastsætter en Betaling af 67 Øre pr. m^3 for Afrømning i Søndre Hold og 60 Øre pr. m^3 i Søndre Hold, naar Jorden er kørt bort paa Trillebør uden Forhandlinger med Afdelingen derom har fastsat Betalingen til 56 Øre pr. Tipvogn à 1,4 m^3. For 2 Aar siden bortkørtes Jorden ogsaa med Maskinkraft for en Betaling af 38 Øre pr. m^3, men hvert Tipvognslæs blev beregnet til 1,5 m^3, saaledes at hvert Læs betaltes med 57 Øre, men Rømningsprisen er siden den Tid forhøjet med 2 Øre, hvorfor Afdelingen har krævet 60 Øre pr. Læs (40 Øre pr. m^3 for 1,5 m^3) medens Selskabet har fastsat en Betaling af 40 Øre pr. m^3 for 1,4 m^3 = 56 Øre pr. Læs. Afdelingen har forhandlet uden Resultat.

Ved en Forhandling, i hvilken en Repræsentant for Forbundet deltog, forklarede Mergelselskabets Repræsentant, at Hedeselskabet, hos hvem Vognene er lejet, havde sagt, at Vognene ikke kunde rumme mere end 1,4 m^3, trods de er beregnet til 1,5 m^3 pr. Læs.

Der opnaaedes Enighed om, at Arbejderne skal afregnes efter 1,5 m^3 pr. Læs samt om, at Selskabet stiller Ekstramandskab til Sportrækning.

Budene, København. Hovedstadens Brugsforening: Overenskomst oprettet. Ugelønnen fastsat til at være for Bude fra 14—16 Aar: Kr. 24,00 (var 20,25), fra 16—18 Aar Kr. 32,00 (var 28,75), fra 18—20 Aar Kr. 40,00 (var 48,00), over 20 Aar Kr. 48,00 (var 48,00). I Ugelønnen er indbefattet Betaling for indtil 2 Timers Overarbejde ugentlig. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Overarbejde: 3 Timer à 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Bude i Bagerier og Ismejerier kan forlanges til hver 2den Søndag at arbejde indtil 8 Timer, dog maa den samlede Arbejdstid i 2 paa hinanden følgende Uger ikke overstige 100 Timer. Som Vederlag herfor erholdes 1,50 i den Uge, hvor der udføres Søndagsarbejde. Bestemmelsen om 100 pCt. Tillæget for Søn- og Helligdagsarbejde i Bagerier og Ismejerier betales først efter 8 Timers Arbejde. I Sygdomstilfælde erholdes mod Forevisning af Lægeattest i 2 Uger fuld Løn minus Kr. 2,00 pr. Dag for Bude under 18 Aar og 3,00 pr. Dag for Bude over 18 Aar (den Sygekassehjælp de sikrer sig). Under Ulykkestilfælde erholdes i 2 Uger Løn som under Sygdom og derefter i 11 Uger henholdsvis Kr. 2,00 og Kr. 3,00 pr. Dag. Kun organiserede Bude maa beskæftiges, og den

valgte Tillidsmand er anerkendt, jvfr. Reglerne. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Antallet af Bude over 18 Aar maa ikke nedsættes som Følge af den fastsatte Aldersgrænse. Vedrører 16 Bude over 18 Aar og 34 Bude under 18 Aar. Gælder til en 1. Juni.

Budene. I/S Berlingske Tidende: Afdelingen indberetter, at den har truffet følgende Aftale med Firmaet vedrørende Gadeforhandlere af Blade, der ikke har fast Stade:

Gadeforhandlerne erholder en fast Løn paa Kr. 24,00 plus 25 pCt. af Avissalget for 2 Ture paa Hverdage og 1 Tur om Søndagen samt en Ekstrabetaling paa Galop-, Cykle- og Travbaner af 100 Øre paa Hverdage og 300 Øre paa Søn- og Helligdage. Ekstra-Forhandlere til Aftenudgaven kan antages i samme Omfang som tidligere og aflønnes med 200 Øre pr. Tur. Afdelingen opgør den opnaaede Lønforbedring til ca. 25 pCt. Vedrører 5 Mand.

Budene, København. Bogbindermester M. Toldam: Overenskomst oprettet. 1 Mand. Ugeløn Kr. 44,00 (var 35,00). Bogbindermesteren er skriftligt indgaaet paa at aflønne det hos ham beskæftigede Bud efter Arbejdsgiverforeningens Bude-Overenskomst af 14. Oktober 1931.

Chaufførerne, København. Akts. „Malga": Overenskomst oprettet. 2 Mand. Firmaet har tiltraadt den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Afdelingen oprettede Standard-Overenskomst i dens fulde Ordlyd og Omfang, saaledes som den er og maatte blive affattet.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Det danske Petroleums-Aktieselskab. Overenskomst oprettet. 130 Mand. Ugeløn Kr. 62,00. Pr. Dag Kr. 10,82. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 pCt., 2. Time 33$^1/_3$ pCt., 3. Time 50 pCt., derudover samt Søn- og Helligdage 100 pCt. Tillæg. Overarbejde af 4 Timers Varighed i en Uge skal afspadseres. Ved Rensning af Smøreolietanks, Cisterner, Vogne, Lægtere, Tankvogne, Tankbiler, ved Ætsning af Tankbiler og Tankvogne samt Oliebeholdere og Pumper og ved større Rensning af Biler, som foregaar fra Graven, ved indvendig Rensning og Mønjemaling af liggende Beholdere med eensidig Udluftning, hvad enten disse er placerede over eller under Jorden, og Arbejde ved Asfaltolie, ved Rensning af Solarolietanks samt Isolering erholdes et Tillæg af 100 Øre pr. Dag, 50 Øre indtil halv Dag, desuden faar Arbejderne udleveret Overtrækstøj.

Ved Isolering af Beholdere og ved Styrtning af Smøreolie i Samlerkassen udleveres Overtrækstøj samt Gummihandsker ved Arbejde med Natronlud.

Ved Malning af tomme Trætønder, excl. Bunde erholdes en Godtgørelse af 1 Øre pr. Tønde.

For Oprensning af Tankskibe, hvori der har været lastet Continental-Cylinderoil erholdes 100 pCt. Tillæg og for Cold Test Cylinderolie og Bay West-Cylinderolie et Tillæg af 50 pCt. af Timelønnen.

Manden, der staar ved Tappemaskinen, arbejder i Akkord. Ved Udearbejde erholdes 125 Øre pr. Maaltid (Frokost og Middag). Ved alt Pladsarbejde med Asfalttromler — Fustager i Forbindelse med Akkordlosning — eller Lastning erholdes 60 pCt. Tillæg af Timelønnen. Ved Kajarbejde i Forbindelse med anden Akkordlosning — eller Lastning — erholdes (paa enkelte Tilfælde nær 30 pCt. Tillæg. Samme Tillæg erholdes ved Stuvning af fremmede Skibe. Arbejdere, der har været beskæftiget 1 Aar fra 15. Maj f. A., erholder 9 Dages Ferie med fuld Løn. Arbejdere med kortere Arbejdstid erholder ¾ Dags Ferie for hver Maaneds Arbejde, ligeledes med fuld Løn. Ved Ulykkestilfælde erholdes Kr. 44,00 de første 5 Uger og Kr. 4,00 de efterfølgende 8 Uger. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget i 6 Uger, Kr. 44,00 i de første 6 Uger. Anmeldelse skal være sket senest 24 Timer efter Sygdommens Indtræden. Arbejderne skal i en anerkendt Sygekasse have sikret sig en Sygehjælp af Kr. 18,00 pr. Uge. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Tillidsmandsbestemmelser fastsatte. Trufne eventuelle Aftaler, maa ikke stride mod den gældende Overenskomst, og Aftaler skal straks indberettes til Fagforeningen. Gælder til en 1. Juli.

Mælkeriarbejderne, København. Mejeriet „Anneberg". Overenskomst oprettet. 3 Mand. Arbejdere, der er beskæftiget ved Detailhandel, Kr. 67,55. Desuden erholder de 8 Øre pr. solgt Pd. Smør samt i Flaskegodtgørelse 3,1 og 3,2 pr. Uge. De er garanteret Kr. 72,00 pr. Uge. 28 Fridage (14 Sommer og 14 Vinter) med garanteret Løn.

Mejerister og Hjemmearbejdere: Ugeløn Kr. 66,65. Unge Arbejdere mellem 18—20 Aar Kr. 55,04. Kuske og Chauffører ved Fordeling af Mælk Kr. 72,00. Arbejdstid: 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Overarbejde: 4 Timer à 50 pCt., for de følgende Timer 100 pCt. Tillæg. For Arbejde under 8 Timer er Timelønnen 155 Øre. Kuske, Chauffører, Mejerister og Hjemmearbejdere erholder en gratis Fridag hver 7. Dag og 7 Dages Ferie med fuld Løn. For Arbejde paa Fridage skal der betales 50 pCt. Tillæg for den første mistede Fridag og 100 pCt. for de efterfølgende. Arbejdere, hvis Arbejdstid falder udenfor 10 Timer, men indenfor 12 Timer, erholder et Tillæg af Kr. 3,00 pr. Uge. I Erstatning for Arbejdstøj erholdes Kr. 25,00 pr. Kvartal. Højere Lønninger maa ikke nedsættes. Samtlige Arbejdere er ulykkesforsikrede, jvfr. Loven, men fra den Dag, Ulykken maatte indtræffe. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage til den 1. eller 15. i en Maaned. Rorm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Assens, Fyn. Falcks Redningskorps' Odense Afdeling: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Antagelsesløn Kr. 45,00, stigende hver 6. Maaned med Kr. 5,00 indtil Kr. 60,00 og efter 1 Aars Tjeneste derudover til Kr. 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Ekstra Vagter betales med fra Kl. 7 Morgen til Kl. 7 Aften Kr. 12,00 og fra Kl. 7 Aften til Kl. 7 Morgen Kr. 15,00. Overarbejde: I Vagtdøgnet fra Kl. 5 Efterm. til Kl. 10 Aften 68 Øre pr. Time, fra Kl. 10 Aften til 7 Morgen 148 Øre pr. Time. I Fridøgn: fra Kl. 7 Morgen til Kl. 10 Aften 148 Øre pr. Time, fra Kl. 10 Aften til Kl. 7 Morgen 196 Øre pr. Time. Chaufførerne erholder 1 Uges Sommerferie med Løn. I Sygdomstilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag i 13 Uger. For nyantagne Elever er der ½ Aars Prøvetid. Fortsættes Arbejdet derefter, skal de indtræde i Organisationen og lønnes efter Overenskomsten. Søn- og Helligdage foretages kun Rensning af Vognene til Kl. 10 Formiddag, dog er det vagthavende Mandskab pligtig til at paalægge Gummi, der er punkteret. Paafyldning af Olie og Benzin, vaske Sygevogn indvendig samt mindre Reparationer, saa Vognene kan være køreklare. 1. Maj og Grundlovsdag standser Arbejdet Kl. 12 Middag. Chaufførerne skal være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Uniform udleveres. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til den 1ste eller 15de i en Maaned. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Fredericia K. Vinhandlerfirmaet Gerlach & Søn: Overenskomst oprettet. Firmaet anerkender og tiltræder herved samme Arbejds- og Lønvilkaar samt Regler for Norm i faglige Stridigheder, som er afsluttet mellem Fredericia Arbejdsgiverforening og Kuskenes og Chaufførernes Fagforening, Fredericia Afdeling.

Fredericia K. Vognmand J. Christiansen, Gl. Færgegaard, Snoghøj: Afdelingen indberetter, at den har afsluttet Overenskomst med Vognmanden enslydende med den mellem Automobildroscheejerne i Fredericia og Afdelingen gældende Overenskomst.

Hillerød. Rutebilselskabet Hillerød—Frederikssund—Roskilde. Overenskomst oprettet. Den mellem Generaldirektoratet for De danske Statsbaner og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst angaaende Lønninger for Chauffører ved Statsbanernes Rutebiltjeneste anerkendes i sin fulde Ordlyd, dog med den Ændring af § 9, at for Dubleringsture paa Søn- og Helligdage og Udlejningsture betales Køretiden med Kr. 2,00 og Ventetiden med Kr. 1,00 pr. Time. Gælder til en 1. Oktober.

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 15 | 15.–8. | 1934 | 39. Aarg.

En Broder-Pagt

Et Haandslag mellem By og Land
og mellem Mænd af samme Stand,
til fælles Kamp de mødes,
og af den samme stærke Brand,
af Vished om, de vil og kan,
de begge gennemglødes.

Fra Straa og Sten, fra Land og By,
de kom og sprængte Armods Sky,
paany mod Daad de drages;
de saa', hvad sammen de kan naa,
mod nye Maal vil frem de gaa,
og atter skal det dages.

Fra By og Land, fra fjærn og nær
velmødt enhver til fælles Færd,
stærkt er det Baand, der bindes.
Til samme Bygværk Sten vi bær,
vi véd, vor Sag er Kampen værd,
derfor skal Kampen vindes.

Aage Hermann.

SAMMENSLUTNINGEN

Saa skete det! — det, der maatte blive Enden paa den alvorligste faglige Grænsekontrovers, der indenfor dette Lands Grænser har foreligget mellem 2 Arbejderorganisationer.

Ikke alene i Omfang, men ogsaa i reel Betydning, var denne Grænsetvist yderst alvorlig, thi den nøjedes ikke med at afsætte sine Spor indenfor Grænserne af de almindelige Fagforeningsinteresser, men den rakte herudenfor og var begyndt at øve sin uheldige Indflydelse i Arbejderpartiets politiske Virksomhed — blive en virkelig Fare for Arbejderbevægelsens Enhed.

Faglige Grænsetvister viser sig altid at være ganske overordentlig vanskelige at faa bilagt, og jo betydningsfuldere, ogsaa des vanskeligere, og der maa ofte hengaa en rum Tid, inden saadanne Stridigheder ophører. Saaledes ogsaa her. 3—4 Aar varede det, inden denne Sag modnedes til Løsning, men det skal saa ogsaa siges, at da dette Tidspunkt var inde, gik man med god Vilje fra begge Sider ind for Opgaven, i Erkendelse af Nødvendigheden af, at denne farlige Strid hørte op.

Med 287 Stemmer for og 24 Stemmer imod vedtog Landarbejderforbundets nylig afholdte Kongres det Forslag til Sammenslutning, som med Medvirkning af Repræsentanter for det socialdemokratiske Arbejderparti var blevet udarbejdet af de 2 Forbunds Udvalg. Man gav herigennem hinanden Haandslag paa Organisationsfællesskabet, paa Arbejdsfællesskabet og paa det solidariske Kammeratskab, der i det fremtidige, vanskelige faglige Organisationsarbejde er en saa nødvendig Betingelse for Varetagelsen af vor Organisations Opgaver.

28,000 Medlemmer er vi med ét Slag blevet flere, og op imod 150,000 Medlemmer tæller Dansk Arbejdsmands Forbund nu. Det er en mægtig Forøgelse, der her er tilført Dansk Arbejdsmands Forbunds Organisationskraft. Men det maa ikke glemmes, at Tallet alene ikke er det afgørende. Det drejer sig i lige saa høj Grad om de Enkeltes grundige Indlevelse i de mange Problemer og Opgaver, som vor urolige Tid indebærer, saaledes at de Standpunkter og Beslutninger, der rundtom i vore nu ca. 1200 Afdelinger tages, ogsaa er Udtryk for en nøje og kvalificeret Overvejelse — først da vil det være muligt at udnytte Organisationens Styrke fuldtud. Og for vor Organisation, for hvem Arbejdsmarken ligger aaben, myldrende fuld af Opgaver, er Forstaaelsen heraf særdeles paakrævet.

Vort Forbund hilser ved denne Lejlighed alle de ny, tilkommende Medlemmer Velkommen til det kammeratlige Samarbejde, der nu stunder til, og vi hilser og takker alle de mange Tillidsmænd indenfor Landarbejderforbundet, der hver for sig har bidraget til det smukke Afstemningsresultat, og sidst, men ikke mindst, hilser vi og siger Tak til de af Landarbejderforbundets Mænd, der under Udvalgsarbejdet ved deres Fordragelighed og forstaaende Syn saa stærkt har bidraget til den smukke Løsning, Sagen fik.

Paa Dansk Arbejdsmandsforbunds Vegne

Axel Olsen.

ET PAR ORD TIL EFTERTANKE

Er du Holder af Social-Demokraten?

Det er maaske et nærgaaende Spørgsmaal at stille, men Sagen er, at naar man daglig færdes ude omkring paa Landet, saa kan man ikke undgaa at lægge Mærke til, at kun et Faatal af Arbejderne holder deres eget Blad. — Ja, selv de Steder, hvor Organisationerne tæller Hundreder af Medlemmer, er Arbejdernes eget Blad kun sparsomt udbredt. Spørger man derimod efter Modstanderpressen, er det desværre kun sjældent forgæves.

Retter man Spørgsmaalet: hvorfor holder du ikke dit eget Blad, saa faar man oftest det Svar: der staar jo ikke noget i Social Demokraten. — Kun en tom Undskyldning. For er du i Stand til at afgøre eller udtale dig i den Retning, naar du ikke holder Bladet? Er du i Stand til at drage en Sammenligning med Arbejdernes eget Blad og Modstanderpressen, naar du kun holder Modstanderpressen?

Nej, og atter Nej!

Er du i Stand til at øve din Indflydelse paa Bladet, naar du ikke holder det? Svaret maa ogsaa her blive nej. Kun naar du som Holder af Bladet er med til at yde det din Støtte, kan du gøre din Indflydelse gældende, kan stille dine Krav til den store Stab af Medarbejdere, der Landet over hver eneste Dag bestræber sig for at skabe et Blad, der kæmper for din Sag, for hele Arbejderklassens Sag i By og paa Land, og samtidig med at bringe alsidig Underholdning ind i Tusinder af Hjem, tillige bringer dig Bud om Tidens Rørelser i Ind- og Udland, og giver dig et klart og tydeligt Billede af Begivenhedernes Gang.

Ret ofte støder man paa gamle Traditioner. Modstanderpressen har været Budbringer i Hjemmet i saa og saa mange Aar. Min Far holdt den og min Bedstefar o. s. v. Men er Arbejderklassen bundet af Traditioner? Ogsaa her maa Svaret blive nej, og slet ikke naar det gælder Kampen for Arbejdernes Sag. Bryd derfor med disse gamle Traditioner! Smid Modstanderpressen ud, hellere i Dag end i Morgen, og hold dit eget Blad i Stedet!

Afdøde Redaktør Marinus Kristensen har en Gang sagt, at det at holde Modstanderpressen er som at lægge en 10-Øre i en Automat og faa en Knytnæve i Ansigtet.

Og det er rigtigt!

Hver eneste Dag rammer Modstanderpressen en Knytnæve ud efter Arbejderne. Hver eneste Dag indeholder den en eller anden Sjofelhed mod Arbejderne, for slet ikke at tale om, at ingen endnu har set den samme Presse tage Parti for Arbejderne i en Konfliktsituation, hvor det gjaldt om at hæve Lønniveauet eller i det hele taget at skabe bedre Betingelser for den Del af Befolkningen, som kun har sin Arbejdskraft at sælge.

Arbejdsgiverne derimod, er altid sikre paa at finde Beskyttelse, naar blot det gælder om at trykke Arbejderklassen saa langt ned i Fattigdom og Elendighed som overhovedet muligt.

Hver eneste Dag langer Modstanderpressen ud efter den socialdemokratiske Regering. Søger paa alle tænkelige Maader og med de mest tarvelige Midler at gøre Regeringen latterlig for at bibringe sine Læsere den Opfattelse, at Regeringen er evneløs og staar aldeles magtesløs overfor de Opgaver, som Tiden stiller den.

Og saa er Forholdet i Virkeligheden det, at vel næppe nogen Regering har nogensinde haft saa vanskelige Kaar at arbejde under som netop den. Trods Flertal i Folket maa den dog stadig slaas med et reaktionært Landsting, der i Kraft af sit Flertal er i Stand til at sabotere de Lovforslag, som Regeringen finder nødvendigt at fremsætte. Trods dette er det dog lykkedes at skabe talrige Foranstaltninger, som har været til umaadelig Gavn for den danske Arbejderklasse, ja, for dansk Erhvervsliv i det hele taget. Kun den socialdemokratiske Regering kan takkes for, at Danmark hidtil saa nogenlunde har klaret Krisetidens Skær.

Men det faar du intet at vide om gennem Modstanderpressen. Den har andre Opgaver end at fortælle dig sligt. Den har til Opgave at tilsvine og tilsløre det Arbejde, Regeringen udfører for dig og dine, for hele Arbejderklassen. At skabe et Vrængbillede, der intet har med Virkeligheden at gøre.

Det danske Arbejderparti har sin egen Presse. En Presse, der er spredt ud over det ganske Land, og hvis Sidestykke ikke findes noget andet Steds i Verden. Intet Steds behøver du at spørge forgæves efter dit eget Blad, end ikke i den fjerneste Afkrog.

Og den ejes af Arbejderne selv. Ingen Kapitalmagt sidder bag og trækker i Snorene for at dirigere den i en Retning, som kan give mest Profit. I mere end en Menneskealder har den kæmpet Arbejderklassens Sag, og den vil fremdeles gøre det. Aldrig gaar den paa Akkord med Uretten, og aldrig vil du føle dig svigtet i din Sag, saavel som du altid med Tryghed kan henvende dig til den, naar du har noget paa Hjerte.

Men derfor bør du ogsaa støtte denne Presse og lade Modstanderpressen sejle sin egen Sø, hvad enten det saa gælder gamle Traditioner eller andre Hensyn, og lad være at kaste dine Penge i Grams til en Presse, der kun vil dig til Livs, og som kun serverer dig Sjofelheder i Stedet.

En Bevægelse kan meget vel oparbejdes uden en Presse, det giver Historien adskillige Eksempler paa. Men den kan ikke føre sine Krav igennem med tilstrækkelig Kraft, og den kan ikke vedblive at bestaa, om ikke den har en daglig Budbringer, der giver dens Tilhængere et klart og tydeligt Billede af Begivenhedernes Gang.

Den daglige Budbringer for Arbejderklassen er Social Demokraten!

Derfor maa og skal den ind i alle Smaakaarshjem, thi kun gennem den kommer Sandheden frem i Dagens Lys om det maalbevidste Arbejde, som udføres af Regeringen til Gavn for den danske Befolkning i Almindelighed og for Arbejderklassen i Særdeleshed. Og kun den bringer Bud om vore store og stolte Organisationers stadige og taktfaste Fremmarch mod Maalet: Arbejderklassens fuldstændige økonomiske og aandelige Frigørelse!

Arbejderklassens Modstandere ruster sig til Kampen mod Socialdemokratiet, mod Arbejderklassens Kultur og Levestandard, som er Resultatet af mere end en Menneskealders Kamp for de smaa i Samfundet. Nazismen gennemsyrer visse politiske Partier herhjemme, og det er derfor nu mere end nogensinde nødvendigt, at Arbejderklassen ruster sig til at tage Kampen op. Vi maa være parat til naar som helst at slaa det afgørende Slag, og derfor maa vor Presse, som det stærkeste Kampmiddel vi har, spredes ud over det ganske Land, ind i de Tusinder af Smaakaarshjem.

Det nytter ikke at lade fem og syv være lige i denne Sag, og den gamle Historie om, at det kan være ligegyldigt, om du er Holder af Bladet eller ikke, den gælder ikke, for det er netop nødvendigt, at ogsaa du er med — med i Kampen for Arbejderklassen — med i Kampen for Socialismen og til Bevarelsen af den Magtstilling, vi i Øjeblikket indtager.

Naar Danmarks Arbejdere staar saa vel organiserede som Tilfældet er, saa har den socialdemokratiske Presse sin Del af Æren derfor. Mod Kommunisme og Diktatur har den været Arbejdernes stærkeste Vaaben, og i en Tid, der hærges af en Krise, fremkaldt af det kapitalistiske System, af Planløshed og Svindel, gælder det om at gøre dette Vaaben endnu stærkere.

Og ogsaa du maa være med i dette Arbejde, og du er det, naar du støtter det Blad, som kun taler din Sag, og derfor retter jeg Spørgsmaalet endnu en Gang: Holder du Social Demokraten?

Du danske Arbejdsmand, som er Medlem af en af de største og stolteste Organisationer i dette Land! Støtter du det Blad, som altid kæmper for dig og for den samlede Arbejderklasse?

Er Svaret benægtende, saa sørg for at faa Fejlen rettet. Bryd alle Skranker, som hindrer dig deri, og du vil føle Glæde derved. Føle, at du er med i Arbejdet for noget stort — for Socialismen — for Arbejderklassen — for dig selv! J a c h.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Allinge-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Østbirk	—
Stilling	—
Randers K.	*(A/S. Randers Margarinefabrik)*
Hals	*(Bygning af Posthus i Hals)*
Hornsyld	*(G. Sander-Larsen, Ægpakkeriet)*
Langaa	*(Langaa Jernstøberi)*
Odense F.	*(Akts. Nordisk Radiatorfabrik)*
Brædstrup	*(Ægpakkeriet)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshals-Vejen)*
Tornby	—
Støvring	*(Buderup-Gravlev Kommune)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Onsild	*(Vammen Bigum Lindum Kommune)*
Tølløse	*(Tølløse-Soderup Kommune)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar, er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

DE NYE MÆND I VORT FORBUNDS TJENESTE

Ved den paa Landarbejderforbundets sidste Kongres vedtagne Sammenslutning med vort Forbund, overgaar Landarbejderforbundet som en med de allerede eksisterende 3 Brancher ligeberettiget Gruppe, der vælger sine egne Repræsentanter i Hovedledelsen. Da hver Gruppe indenfor vort Forbund vælger 2 Forretningsførere og en Sekretær, foretog Landarbejderkongressen naturligvis Valg til den 4de Gruppe. Til Forretningsførere valgtes Landarbejderforbundets hidtidige Formand, Oscar Levinsen, og Hovedkasserer Lorentz Petersen, og til Gruppens Sekretær den hidtidige Sekretær i Landarbejderforbundet, Vilh. Rasmussen.

Oscar Levinsen, der igennem sit mangeaarige Arbejde i Landarbejderforbundets Tjeneste er særdeles godt kendt ud over Landet, er født den 7. Maj 1891 i Stege Landdistrikt paa Møen, og det faldt da ganske naturligt, at han blev knyttet til Landbruget som Tjenestekarl paa de møenske Bøndergaarde, et Arbejde, han udførte i Tidsrummet fra 1904 til 1912. Gennem dette Arbejde lærte han Landarbejderbevægelsen at kende i Aaret 1911 og stiftede da Møens Tyende og Landarbejderforening i Sommeren 1912.

Levinsen har dog ikke udelukkende været beskæftiget som Landarbejder, men har ogsaa arbejdet som Dræningsarbejder og Teglværksarbejder forskellige Steder i Landet. I 1914 kom han til Hillerød og arbejdede da som Støberi- og Værkstedsarbejder paa den derværende Nordstens Fabrik, ligesom han ogsaa ernærede sig som Skovarbejder i de omliggende Skove. Alle de Steder, hvor Levinsen opholdt sig, gjorde han alt, hvad der stod i hans Magt for at skabe det størst mulige Kendskab til Landarbejderforbundet blandt Omegnens Landarbejdere. Hans Virksomhed for Tilslutning til Landarbejderforbundet medførte, at vort Parti i Sommeren 1915 udsendte Levinsen paa Landarbejderagitation i Nordsjælland og Sydvestsjælland. Denne Agitation medførte, at der oprettedes 30 nye Landarbejderorganisationer.

I April 1914 indvalgtes Oscar Levinsen i Landarbejderforbundets Hovedbestyrelse, hvilket i 1915 efterfulgtes af et Valg til Forretningsudvalget, og allerede den 1. November samme Aar blev Oscar Levinsen valgt som Formand for Landarbejderforbundet, og fra 1. Juli 1917 tillige for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Endvidere har Oscar Levinsen gennem Aarene været Medlem af De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg og Oplysningsforbundets Bestyrelse, ligesom han i November Maaned 1932 valgtes til Medlem af Folketinget, som Repræsentant for Hjørringkredsen.

Gennem sit Arbejde som Formand for Landarbejderforbundet, blev Oscar Levinsen ogsaa kendt udenfor vort Lands Grænser og blev saaledes i 1920 indvalgt i Bestyrelsen for International Landarbejder-Federation, og i 1932 valgtes han til Formand for det skandinaviske Sekretariat for Arbejdere for Landbrug og Gartneri.

Som vi allerede har anført, har Oscar Levinsen — i sin Egenskab af Formand for Landarbejderforbundet — gjort et meget stort personligt Arbejde for, gennem

OSCAR LEVINSEN

Organisering af Landets Arbejdere, at skabe de bedst mulige Vilkaar for disse, og dette Arbejde har ogsaa sat sine Spor igennem en meget betydelig Forbedring af Landbrugsarbejdernes Løn og Arbejdsvilkaar.

Det følger af sig selv, at Oscar Levinsen igennem de mange Aar har erhvervet sig et meget stort Kendskab til Forholdene ude paa Landet, og det kan derfor kun betragtes som en Vinding for vort Forbund i det fremtidige Arbejde at tælle Oscar Levinsen imellem sine Medarbejdere. Vi ønsker Oscar Levinsen samme Held og Lykke med det Arbejde, han kommer til at udføre for vort Forbund, som han har haft i det Arbejde, han igennem Aarene har udført i Landarbejderforbundets Tjeneste.

Den anden nyvalgte Forretningsfører, hidtidige Hovedkasserer i Landarbejderforbundet, Lorentz Petersen, er født den 30. Januar 1894 i Ubberup ved Kalundborg. Ogsaa han har fra 1907 arbejdet som Tjenestekarl, Fodermester og Løsarbejder paa Landet og har ganske naturligt igennem dette Arbejde faaet Øjnene op for,

at den eneste Mulighed for forbedrede Levevilkaar for Landarbejderne var, at disse stod sammensluttet i en stærk Organisation. Selv blev han Medlem af Landarbejderbevægelsen i 1908 og har naturligvis i Tidsrummet, der fulgte derefter, været med til at udføre et stort Agitationsarbejde for Tilslutning til Landarbejderforbundet i hvis Hovedbestyrelse han indvalgtes i April 1916.

LORENTZ PETERSEN

Allerede i November 1917 ansattes han paa Landarbejderforbundets Hovedkontor og valgtes i April 1918 som Hovedkasserer for Forbundet, en Tillidspost, han er blevet genvalgt til igennem de efterfølgende Aar. Ogsaa Lorentz Petersens Arbejde som Hovedkasserer for Landarbejderforbundet fortjener al mulig Anerkendelse, og vi er ganske overbevist om, at naar Landarbejderforbundets Kongres har valgt Lorentz Petersen som Forretningsfører i den nye Gruppe indenfor vort Forbund, har den valgt rigtigt.

Vi ønsker ogsaa Lorentz Petersen Lykke og Held med det kommende Arbejde.

Den nyvalgte Gruppesekretær, Vilh. Rasmussen, er født i 1885 i et Nibøllegaard paa Møen tilhørende Daglejerhus. Hans Barndom formede sig ikke forskelligt fra andre Daglejerbørns, og efter sin Konfirmation kom han i Gartnerlære og blev senere Havemand og Arbejdsmand i Stege, i Forbindelse med hvilket Arbejde han indmeldtes i Dansk Arbejdsmands Forbund i 1909.

Vilh. Rasmussen, der deltog i det lokale Fag- og Partiarbejde, valgtes til Næstformand i den stedlige Fællesorganisation, og i Egenskab heraf kom han i Forbindelse med de første unge Landarbejderagitatorer og blev selv Agitator for og Medarbejder i den gryende møenske Landarbejderbevægelse samt Redaktør af det lille, lokale Agitationsblad „Den møenske Landarbejder".

I 1920 blev Vilh. Rasmussen ansat som Sekretær paa Landarbejderforbundets Hovedkontor og valgtes paa Kongressen i 1927 til Medlem af Hovedbestyrelsen. I de forløbne Aar har Vilh. Rasmussen udført et stort og samvittighedsfuldt Arbejde i sit Forbunds Tjeneste, og han har ikke mindst haft Øje for Nødvendigheden af en stærk Agitation, til hvis Støtte han bl. a. har udgivet Landarbejderromanen „Paa Kontrakt".

Vi nærer ikke Tvivl om, at Vilh. Rasmussen, naar han nu ifølge de trufne Beslutninger og Valg gaar over i vort Forbunds Tjeneste, vil medbringe alle sine gode Egenskaber og gøre dem frugtbringende, til Gavn for det fælles Arbejde.

Ligesom de andre to nyvalgte ønsker vi ogsaa Vilh. Rasmussen Held og Lykke med det kommende Arbejde.

Udover de ovenfor nævnte 3 har Landarbejderforbundets Kongres til Medlemmer af Hovedbestyrelsen valgt:

For Sjælland: Chr. Christiansen, Roskilde.

For Fyen: Carl Vestergaard, Odense.

For Maribo og Bornholm: S. Kjeldsen, Stokkemarke,

samt for Jylland: Martinus Wammen, Vaarst og Morten Andreasen, Gedsted.

Ogsaa for de sidstnævnte, nye Medlemmer af vor Hovedbestyrelse gælder det, at de alle gennem en længere Aarrække har været knyttet til Landarbejderforbundet som Tillidsmænd, og hver for sig har gjort en Indsats for deres Standsfæller. Vi har derfor god Grund til at tro, at deres fremtidige Arbejde i vort Forbunds Tjeneste ogsaa vil vise sig frugtbringende, og ogsaa for dem gælder det, at vi ønsker al mulig Held og Lykke til det fremtidige Arbejde.

VILH. RASMUSSEN

ARBEJDSLØSHEDEN

I JUNI OG JULI 1934

Ifølge en foreløbig Optælling for de Fag, som indgaar i Departementets Arbejdsløshedsstatistik, var der ved Udgangen af Juli Maaned blandt de organiserede Arbejdere i disse Fag ialt 57 880 Arbejdsløse, d. v. s. 15,6 pCt. af det samlede Antal organiserede Arbejdere i de paagældende Fag (ialt 371 862 ved Udgangen af Juni 1934.)

Nedenstaaende Tabel viser Arbejdsløshedsprocenten for hver Maaned siden Januar 1929.

Samtlige Fag:	1934	1933	1932	1931	1930	1929
	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Januar	34,4	43,5	34,1	24,2	19,9	27,7
Februar	31,3	42,9	35,9	24,5	20,5	29,7
Marts	28,4	35,4	35,8	22,1	15,3	21,8
April	21,6	28,6	27,7	15,3	11,6	13,3
Maj	16,8	24,3	24,8	12,3	9,4	10,8
Juni	15,5	21,9	24,9	11,3	8,7	10,0
Juli	15,6[1])	21,7	28,7	11,8	9,3	9,6
August	..	21,4	29,2	11,8	9,0	9,1
September	..	20,9	29,6	12,1	9,0	8,7
Oktober	..	23,2	31,8	15,8	11,4	10,1
November	..	25,7	35,1	22,1	15,5	13,0
December	..	37,5	42,8	32,2	25,1	22,4

[1]) Foreløbigt Tal.

Særskilt for Hovedstaden og Provinsen og med Deling paa 4 Erhvervsgrupper er Arbejdsløshedsprocenten vist i følgende Oversigt.

	Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af					
Hovedstaden:	Juli 1934[1])	Juni 1934	Maj 1934	Juli 1933	Juni 1933	Maj 1933
	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Bygnings- og Møbelindustri	11,0	13,4	13,8	20,7	22,9	26,2
Anden Industri m. v.	15,0	15,2	16,3	21,2	21,1	22,9
Handel	8,7	8,7	9,8	10,3	11,0	12,4
Arbejdsmænd	16,0	17,1	19,5	20,5	20,5	24,2
Ialt	14,5	15,1	16,5	20,3	20,5	23,0
Provinsen:						
Bygnings- og Møbelindustri	8,8	8,3	9,6	22,3	22,5	21,0
Anden Industri m. v.	14,8	14,0	15,2	18,3	18,6	19,8
Handel	8,2	8,7	9,3	12,2	13,0	14,3
Arbejdsmænd	20,0	19,4	20,8	27,6	27,4	31,8
Ialt	16,3	15,7	16,9	22,8	22,8	25,3
Hele Landet	15,6	15,5	16,8	21,7	21,9	24,3

[1]) Foreløbige Tal.

Endelig er i følgende Oversigt meddelt Arbejdsløshedsprocenten for Maj og Juni for de vigtigste Fag enkeltvis.

Fag	Antal Arb. pr. Juni 1934	Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af			
		Juni 1934	Maj 1934	Juni 1933	Maj 1933
		pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Bageri- og Konditoriarb.	4931	26,7	33,2	34,0	36,9
Sukkervare-, Chokolade- og Biscuitarbejdere	1653	17,5	16,1	20,0	15,9
Bryggeriarbejdere m. fl.	6224	2,9	3,4	3,2	6,5
Slagteriarbejdere	8394	18,2	19,3	12,1	13,2
Tobaksarbejdere	8417	16,6	18,9	20,6	27,6
Tekstilarbejdere	13327	8,3	5,9	6,5	6,7
Skræddere	11892	10,5	6,5	9,9	4,0
Hatte- og Buntmagere	1430	20,1	23,6	24,0	21,9
Skotøjsarbejdere	4720	18,1	20,4	15,4	14,6
Murere	9289	2,2	5,4	11,4	15,2
Hustømrere	8538	5,8	9,0	17,4	22,8
Snedkere	9317	20,3	21,4	36,7	35,7
Malere	6895	7,7	4,4	18,2	12,7
Sadelm. og Tapetserere	2095	18,5	10,0	31,7	20,3
Træindustriarbejdere	4933	11,2	11,5	20,7	24,5
Karetmagere	1136	16,4	14,4	23,2	26,2
Keramikere	1429	3,6	3,8	6,3	7,9
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	1219	21,5	20,9	34,9	35,8
Blikkenslagere	2163	13,6	15,4	25,6	25,5
Smede og Maskinarb.	31812	18,0	20,0	31,2	33,3
Formere	2072	17,4	19,6	33,5	38,9
Elektrikere	2976	23,9	23,1	31,2	33,3
Papirindustriarbejdere	1589	1,8	2,0	2,6	2,6
Bogbindere	4087	17,0	13,7	20,1	18,9
Typografer	6376	13,0	14,2	16,3	18,6
Handels- og Kontormedhj.	20927	8,9	9,8	12,7	14,2
Dansk Arbejdsmandsforbund m. v.	116989	20,1	22,2	25,3	28,9
Murarbejdsm. i Kbhvn.	1860	15,4	23,0	19,8	29,0
Landarbejdere	27300	14,2	13,8	27,2	34,2
Sømænd	4135	25,2	30,3	27,7	32,0
Søfyrbødere	2450	27,5	35,7	32,0	36,2
Kedel- og Maskinpassere	2318	4,7	6,5	8,0	9,1
Kvindeligt Arbejderforb.	12733	13,9	17,3	17,8	20,6
Andre Fag	26236	11,2	12,9	18,8	20,2
Ialt	371862	15,5	16,8	21,9	24,3

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22[1]**.

PARTI OG FAGBEVÆGELSE

Naar man regelmæssig gennemlæser Forbundenes Fagblade, støder man hist og her paa indsendte Artikler, hvori fortørnede Medlemmer giver deres Harme Luft over, at man har frataget Fagorganisationerne Retten til frit at afgøre deres egne Anliggender, at Fagforeningsførerne af partipolitiske Hensyn er gaaet med til en Begrænsning af den faglige Selvbestemmelsesret, kort sagt, at Fagbevægelsen mer eller mindre er kommet under Partiets Formynderskab.

Denne Opfattelse begrundes navnlig med de paa Regeringens Initiativ af Rigsdagen vedtagne 3 Love: den i Januar 1933 vedtagne Lockoutlov, Mæglingsloven af Januar 1934 med de nye Afstemningsregler samt Loven om tvungen Voldgift i Slagteriarbejderkonflikten, som altsaa efter nogles Mening har været en Hindring for, at Fagorganisationerne kunde sætte hele deres Styrke ind paa at opnaa højere Løn og kortere Arbejdstid for Medlemmerne.

Kommunisternes Evne til og navnlig store Øvelse i at udfinde nye Paroler har heller ikke svigtet i dette Tilfælde. Under Mottoet: For Fagforeningernes Frihed! søger de for Gud ved hvilken Gang at organisere en Protestaktion i Fagforeningerne. For at bevare denne saa dyrebare, men efter deres Mening samtidig stærkt truede Frihed, agter de endog i September Maaned at afholde en faglig „Landskonference". Nu er det jo ikke underligt, at man fra den Side med større Flid end Forstand søger at bære Næring til den Opfattelse, at det er det socialdemokratiske Parti, der bestemmer Fagbevægelsens Taktik, at Fagforeningerne, saafremt de afbrød Samarbejdet med Partiet, vilde kunne opnaa større Fordele for Medlemmerne, og at det derfor gælder om at bekæmpe de reformistiske Fagforeningsførere, der spiller under Dække med den socialdemokratiske Partiledelse, som gladeligt ofrer Fagforeningsmedlemmernes Interesser for at kunne bevare sin nuværende Indflydelse paa dansk Politik. Det er jo nu engang et Led i Kommunisternes Undermineringsarbejde i alle Landes Arbejderbevægelse, at puste til hver lille ulmende Gnist af Utilfredshed i Medlemmernes Rækker, og trods det ringe Held, de hidtil har haft paa dette Omraade, gælder det for dem om ikke at tabe Modet eller trættes i deres Splittelsesarbejde; thi i Moskva ønsker man at se Resultater. Sømandsstrejken var noget i den rigtige Retning, omend den, som alt hvad der foretages fra den Side, endte som en stor Fiasko og med Nederlag og Tab for de paagældende Arbejdere. Særlig overbevisende virker Kommunisterne rigtignok ikke i Rollen som Modstandere af „Partidiktaturet", navnlig ikke i Betragtning af, at de selv er erklærede Tilhængere af det kommunistiske Partis Diktatur, hvad de dog undlader at fremhæve i denne Forbindelse.

Af Fagforeningsmedlemmer maa det dog kunne forlanges, at de ikke kritikløst gentager disse Paastande, men først tænker sig lidt om, hvorledes de virkelige Forhold er, afvejer Fordelene og Ulemperne ved de omtalte Love mod hinanden og overvejer, hvilken Betydning Samarbejdet mellem Partiet og Fagbevægelsen har haft og stadig har for Arbejderbevægelsen som Helhed.

Det er for det første ganske misvisende at ville konstruere et Modsætningsforhold mellem Partiet og Fagorganisationerne. Det er de fagorganiserede Arbejdere, der udgør det store Flertal af Partiets Medlemmer, og disse har selvsagt samme Interesser i begge Organisationer. Det er ogsaa de fagorganiserede Arbejdere med deres Familiepaarørende, der danner Kærnen i den socialdemokratiske Vælgerbefolkning. Hvilken Grund skulde med Henblik herpaa Partiet altsaa have til at forsømme og tilsidesætte sine egne Medlemmers og Vælgeres Interesser som Fagforeningsmedlemmer? Selvfølgelig ingen! Thi der er vel ingen, der for Alvor tror, at det er rent personlige Hensyn, der gør Udslaget? Dette er hverken muligt eller Tilfældet. Det kan da ogsaa slaas fast, at der i Danmark aldrig har været Kompetencestridigheder mellem Parti- og Fagbevægelse af den Art, som vi desværre kender fra Udlandet. Det nære Samarbejde, den gensidige Repræsentation i den øverste Ledelse, de talrige socialdemokratiske Rigsdagsmænds nære Tilknytning til Fagbevægelsen har bevirket, at der i vort Land ikke er opstaaet saadanne beklagelige Uoverensstemmelser.

Man vil værne Fagforeningernes Frihed, som skal være bleven beskaaren, navnlig gennem de 3 nævnte Love. Hvorledes ligger Tingene i Virkeligheden? Den første Lov vedtoges i en Situation, som ikke var helt ufarlig for Arbejdernes Lønniveau. Arbejdsgiverne stod fast paa Kravet om 20 pCt. Lønreduktion og havde taget en Kamp paa dette Spørgsmaal, var Loven ikke kommen, og det er jo ikke udelukket, at en Storkamp var bleven dyrere for Arbejderne end en Fravigelse fra det hidtil hævdede Princip om, at Staten ikke maa gribe ind i Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Mæglingsloven af 1934 med de nye Afstemningsregler har heller ikke forhindret Fagorganisationerne i at naa det Maal, de havde sat sig i dette Aars Overenskomstsituation, nemlig uforandret Forlængelse af samtlige Overenskomster. Den har heller ikke indskrænket Medlemmernes Medbestemmelsesret, men søger tværtimod at foranledige dem til at benytte deres Stemmeret. Ganske vist kom Søens Arbejdere i Klemme som Følge af Forligsmandens Paabud om, at alle Overenskomster skulde behandles under eet, men dette skyldtes ikke saa meget selv Loven som Søarbejdernes uheldige og evneløse Organisationsledelse, der under Konflikten manøvrede paa en saadan Maade, at Skuden maatte løbe paa Grund. Efter at dette var sket, appellerede man til de øvrige Arbejderes Solidaritet. Man synes saaledes først at forstaa det faglige Samarbejdes Be-

tydning, naar det gaar galt. Det var dog for meget forlangt, at de øvrige Arbejdere, efter at de havde opnaaet en tilfredsstillende Løsning af Overenskomstsituationen, skulde sætte det hele over Styr blot for at redde den hovedløse, kommunistiske Fagforeningsledelses Prestige. Paa lignende Maade forholdt det sig med Slagteriarbejderkonflikten. Loven om tvungen Voldgift i denne Konflikt maa ganske vist betegnes som et Indgreb i Slagteriarbejdernes Kamp, som en Hindring for en eventuel Gennemførelse af deres Lønkrav, men det var i Erhvervslivets og ogsaa i Arbejderklassens Interesse at faa denne Konflikt afsluttet hurtigst muligt, og heroverfor maatte denne Arbejderkategoris Særinteresser vige.

Men selv de Fagforeningsmedlemmer, der staar afvisende overfor disse Love og mener, at Arbejdernes og Arbejdsgivernes faglige Organisationer uhindret bør have Lejlighed til at udnytte Chancerne for Sejr eller tage Risikoen for Nederlag paa Arbejdsmarkedet, vil sikkert efter moden Overvejelse indrømme, at det med Henblik paa Situationen i de senere Aar, selv uden disse Love, ikke vilde have været Fagforeningerne muligt at gennemføre generelle Lønforhøjelser eller en generel Forkortelse af Arbejdstiden.

Hvis Forholdet var saaledes, at Samarbejdet med Partiet er en Hindring for fri Udfoldelse af Fagforeningernes Styrke, maatte man heraf kunne udlede, at Arbejdsgiverne er glade for, at dette finder Sted. Dette er dog ingenlunde Tilfældet, hvad der bl. a. fremgaar af en Tale, Arbejdsgiverforeningens Formand, Hr. Ingeniør Julius Madsen, den 26. Juni holdt for Arbejdsgivere i Aalborg og Nørresundby, og som findes aftrykt i „Arbejdsgiveren" for 13. Juli. Efter at have redegjort for de sidste 3 Aars Bestræbelser for at faa „lettet paa Lønventilerne" fortsatte han: „Vi har talt for døve Øren, og da Vejen til at tilkæmpe os en Tilpasning blev spærret, takket være bl. a. det nøje Samarbejde mellem vor Modpart (Fagforeningerne) og den socialdemokratiske Regering, ligger vi stadig med et Lønniveau, der tilhører Højkonjunkturerne. Saaledes som Forholdene nu har udviklet sig, med Nedskæring af den danske Krone, Valutarestriktioner, Selvforsyning m. m., tror jeg ikke paa Muligheden af under de nuværende politiske Forhold at fremkalde en Ændring heri."

Heraf fremgaar altsaa, at Arbejdsgiverne „under de nuværende politiske Forhold", d.v.s. saalænge Socialdemokratiet beholder sin Indflydelse i Regeringen, har opgivet enhver Tanke om at faa gennemført Lønnedsættelser.

Det turde ogsaa interessere, hvad Arbejdsgiverforeningens Formand iøvrigt mener om Betydningen af Samarbejdet mellem Parti- og Fagbevægelse:

„Overfor Arbejdsgiverforeningens Generalforsamling har jeg peget paa den inderlige Forbindelse mellem Organisation og Politik paa Arbejdernes Side, og jeg har heller ikke lagt Skjul paa, at det derved til en vis Grad er lykkedes Regeringsmagten at trænge ind paa vort Omraade med Hensyn til Lønningernes Tilrettelæggelse ikke alene ved en saadan Foranstaltning som Lockoutloven af 1933, men paa de efterhaanden ret udstrakte Felter, hvor Stat og Kommune faar det afgørende Ord m. H. t. Lønnen, f. Eks. ved alle offentlige Arbejder eller ved Beskæftigelse indenfor Virksomheder, der helt eller delvis er afhængige af Monopolindrømmelser fra Regeringens Side.

Jeg understreger derfor her Betydningen af, at det er vore Medkontrahenter, Fagforbundene, der i høj Grad gennem deres Repræsentanter paa Tinge har taget Herredømmet over disse Forhold, og det af Statsministeren paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling saa eftertrykkeligt bekræftede Sammenhør af Fagbevægelse og Politik er netop en af de Kendsgerninger, som man vel altid har været vidende om, men efter min Mening ikke har forstaaet at vurdere tilstrækkelig dybt. Hele dette faktiske Forhold og de Konsekvenser, det rummer, er nemlig af en saadan Art og Styrke, at det er indgaaet som et Led i den nuværende socialpolitiske Opbygning af vort Samfund, og min Mening med at fremdrage disse Ting saa stærkt har derfor været at pege paa Nødvendigheden for Arbejdsgiverne af at skaffe sig den ganske nødvendige Modvægt her overfor.

I Øjeblikket er det saaledes, at 30 af Socialdemokratiets Folk i Folketinget og 6 i Landstinget er tilknyttet Fagforeningsbevægelsen med selve Hr. Nygaard i Spidsen, medens Dansk Arbejdsgiverforening ikke har et eneste Medlem paa Tinge, der til Punkt og Prikke er inde i Forholdene og kan tale vor Sag."

Vi ser altsaa, at Arbejdsgiverne tillægger Samarbejdet ikke saa lidt større Betydning og Rækkevidde end mange af Fagforeningernes egne Medlemmer. Det maa i denne Forbindelse ogsaa betones, at det er ganske misvisende at ville vurdere Samarbejdets Værdi for Fagbevægelsen udelukkende paa Grundlag af de 3 Love og overse dets Nytte paa de talrige andre Felter af det økonomiske og sociale Liv.

Det bliver i de forskellige Indlæg ofte bebrejdet Socialdemokratiet, at det har skiftet Standpunkt, og til Bevis herfor citeres saa Udtalelser og Erklæringer fra tidligere Aar. Her overfor kan siges, at hvis Udviklingen havde staaet stille siden 1914, havde der vel sagtens heller ikke været Anledning til at forandre Taktik eller skifte Mening om de Metoder, der skal anvendes, men i en Tid, hvor det økonomiske System befinder sig i en Omdannelsesproces, og den usædvanlig langvarige og haarde Krise har tvunget alle Landes Regeringer til at slaa ind paa nye Veje i Kampen mod Krisen, vil det staa klart for enhver tænkende Arbejder, at Parti- og Fagbevægelse maa udvise den fornødne Tilpasningsevne, hvis den ikke vil lade sig distancere af Udviklingen. Man kunde med lige stor Ret bebrejde en Læge, der i 1914 har udgivet en medicinsk Lærebog, at han ikke mere behandler sine Patienter efter de i denne Bog angivne Metoder og med de samme Midler. Men denne Læge vil sikkert svare, at han maa følge med Tiden og at Midlerne gør mindre til Sagen, naar bare Patienten helbredes. Det samme gælder for Partiet, hvis Maal er at helbrede Samfundets syge Økonomi, om-

danne denne saaledes, at der skabes den størst mulige Tryghed om det arbejdende Folks økonomiske Eksistens. Arbejdet for Virkeliggørelsen af dette Maal falder sammen med Fagorganisationernes Bestræbelser for Højnelse af Arbejdernes Levevilkaar, og derfor er et Samarbejde baade nødvendigt og formaalstjenligt. Om Vejen og Midlerne til at naa det fælles Maal vil det sikkert ogsaa i Fremtiden være muligt at opnaa Enighed mellem Parti- og Fagbevægelse, naar der fra begge Sider vises den fornødne Forstaaelse og Hensyntagen baade til de fælles Interesser og de særlige Opgaver, der stiller sig for de to Grene af den danske Arbejderbevægelse.

(Efter „Arbejderen".)

DE UNGE ARBEJDERE PAA ARBEJDSPLADSEN

Alle, der har haft Lejlighed og Evne til at følge de unge Arbejderes Færden paa Arbejdspladsen, vil sikkert kunde anføre adskillige Eksempler paa de slette Vilkaar, der desværre meget ofte bydes den unge Arbejder.

Det gælder Lærlingen, baade i den ene og den anden Branche, der i meget høj Grad anvendes til andet Arbejde end netop det, der staar i Forbindelse med det Fag, han er sat til at lære, hvilket forøvrigt er i Strid med Lærlingeloven.

Og det gælder i lige saa høj Grad Arbejdsdrengen, som Arbejdsgiveren, eller dennes Repræsentant, udnytter i Virksomhedens Favør, i mange Tilfælde paa ublufærdig Vis og uden Hensyntagen til, om det Arbejde, der kræves af vedkommende unge Arbejder, staar i Forhold til hans legemlige Udvikling og Kræfter, eller det modsatte er Tilfældet.

Naturligvis er en saadan Udnyttelse af de unge Arbejdere ikke til Ære for Arbejdsgiveren, men det gaar i dette Tilfælde som med den illoyale Konkurrence, naar blot det er i Arbejdsgivernes Favør, saa er Samvittigheden ikke særlig sart.

Ikke mindst af denne Grund bør de ældre Arbejdere, omkring paa Arbejdspladserne, føle sig som de unge Arbejderes Kammerat og naturlige Beskytter, hvilket bør give sig Udslag i, at begaaede Uretfærdigheder overfor unge Arbejdere enten paatales paa Stedet eller meddeles til rette Vedkommende, Forældre eller Værger.

Med Henblik paa de ovenomtalte Forhold skal vi efter „Faglig Ungdom" gengive følgende, som dette Blad har optaget efter Østrigs Metalarbejderblad.

1. Husk altid paa, at du ogsaa en Gang har været ung og uerfaren. Ungdommen i Dag er ikke daarligere end tidligere Tiders, den er blot anderledes.
2. Gør, hvad du kan, for at forstaa de unge Kolleger, og hjælp dem saa godt, du kan, over deres Besværligheder. Hjælpsomhed vækker Tillid og Taknemlighed.
3. Vær ikke unødig grov overfor de unge Kolleger; der opnaas mere med Fornuft og Godmodighed end med Haardhed og Magt.
4. Vær et godt Forbillede for de unge Kolleger. Gode Forbilleder betyder uendelig meget for Ungdommen, mens de daarlige kan anrette umaadelig Skade.
5. Glem ikke, at den unge paa Arbejdspladsen ogsaa er et Arbejderbarn, og det forbinder jer i Klassefællesskab og proletarisk Solidaritet.
6. Gør tidligt den unge Kollega klar over, at enhver Arbejder maa være organiseret i de frie Fagforeninger, jo mere samvittighedsfuldt du selv opfylder dine faglige Forpligtelser, desto lettere vinder du nye Medlemmer til dit Forbund.
7. Tal saa ofte som muligt med de Unge om faglige Spørgsmaal, faa Oplysninger om det, der foregaar i de faglige Ungdomsafdelinger.
8. Faa de Unge paa din Arbejdsplads til at læse Fagbladet regelmæssigt. For mange Unge er „Fagbladet" det eneste alvorlige, oplysende Læsestof, som fører til en klassebevidst Tænken.
9. Vær overbevist om, at Ungdomsarbejdet er værdifuldt Fagforeningsarbejde, som fortjener de ældre Kollegers allerstørste Understøttelse.
10. Betragt Ungdommen som det arbejdende Folks og Fagforeningsbevægelsens Fremtid, og du vil være en god Kammerat for dine unge Kolleger.

OPLYSNINGSVIRKSOMHEDEN

Kursus for Tillidsmænd i Jernindustrien.

Som meddelt i sidste Nummer af Fagbladet er der nu truffet endelig Bestemmelse om, at der skal afholdes Kursus for Afdelingernes Tillidsmænd indenfor Jernindustrien.

Kursuset paabegyndes Søndag den 26. August paa Roskilde Højskole.

Undervisningen foregaar i Grupper, der ledes af Hovedbestyrelsesmedlemmerne Chr. Gram og Niels Christensen samt Tillidsmændene Oskar Nielsen og Carlbæk.

I Tilslutning til Undervisningen holdes følgende Foredrag

Sekretær Chr. Brun: Tillidsmandsinstitutionen.

Højskolelærer Frode Christensen: Statistikens Anvendelse i Fagbevægelsens praktiske Arbejde.

Forbundsformand Axel Olsen: Det fagretslige Forhold.

Forretningsf. Chr. Christiansen: Fagbevægelsen og Partiet.

Næstformand Robert Nielsen: Rationalisering.

Direktør Erik Dreyer: Fabrikloven.

Maskinmester Fred. Vedsø: Danmarks Metalindustris Organisation og Økonomi.

Kursusets Afslutning finder Sted den 1. September.

Kursus angaaende Entreprenøroverenskomsten.

I vore Afdelinger Landet over har der vist sig en stadig stigende Interesse for et nøje Kendskab til Entreprenøroverenskomsten, og denne Interesse har givet sig Udslag i gentagne Anmodninger til vort Hovedkontor om, at der atter i Aar maatte blive Adgang til Kursus, saaledes som det har været Tilfældet gennem de sidste Aar.

Disse Ønsker vil blive imødekommet, idet der er planlagt Kursus til Afholdelse paa Roskilde Højskole i Tidsrummet fra 23. September til 20. Oktober incl., ialt vil der i den angivne Tid kunne afholdes 4 Kursus, hvis der melder sig det fornødne Antal Deltagere.

I Tilslutning til disse Kursus vil der i Lighed med sidste Aar blive et 3 Dages Kursus omfattende Jern, Beton og Forskallingsarbejde.

Som det fremgaar af ovenstaaende, er der fra Hovedledelsens Side gjort alt for, at Oplysningsarbejdet i indeværende Efteraar kan blive saa omfattende som muligt, og saaledes at det største Antal af Afdelingernes valgte Tillidsmænd, Opmaalingsmænd og iøvrigt interesserede kan faa Adgang til at udvide deres Kendskab til de Overenskomster, efter hvilke et meget stort Tal af vort Forbunds Medlemmer arbejder, og af hvis rigtige Udnyttelse den retmæssige Fortjeneste afhænger.

ET NYT PARTI?—

Danmark er blevet et Parti rigere, idet vore hjemlige Nazister har skaffet det i Henhold til Valgloven fornødne Antal Underskrifter for at kunne blive anerkendt som Parti. Dermed er det dog ingenlunde givet, at Partiet virkeligt vil kunne mønstre 10.000 Stemmer, og vi vil indtil videre ikke tro det muligt, at der i vort Land er et saa stort Tal af naziinteresserede Personer blandt Vælgerne.

Nazisternes Gerninger i vort Naboland, og deres Indflydelse paa et beslægtet Folks Mentalitet, er af en saadan Art, at vort Sprog mangler Ord, der er stærke nok til at karakterisere en saadan Handlemaade. Den Række af Forbrydelser, som Nazister har begaaet mod de almindelige Menneskerettigheder for dermed at komme den forhadte Marxisme og Demokratiet tillivs, og alle de aabenlyse Mord, der er begaaet for Alverdens Øjne, har hos alle selvtænkende Mennesker vakt en Afsky for alt, hvad der blot har det mindste med Nazisme at gøre.

Historien vil til sin Tid — saaledes som allerede den nulevende Generation — fælde en knusende Dom over dette Udslag af Degeneration og Rædselsregimente, der vel kan sammenlignes med tidligere Epoker i Verdenshistorien, men som er uden disse Epokers Idealisme. Nazismen egner sig ikke til Eksport, dertil stinker dette Produkt altfor raaddent, allerede ved sin Oprindelse. De Afsnit af Verdenshistorien, med hvilke der i det Ydre kan drages Paralleller med Begivenhederne i Nutiden, havde dog som Maal at bekæmpe Systemer, der lagde sig hindrende i Vejen for Kulturens Fremadskriden, og var saaledes en naturlig Reageren imod Datidens Autoritetstro, paa Grundlag af hvilken Magthaverne tillod sig allehaande Friheder paa Massernes Bekostning.

Den franske Revolution og Tiden, der fulgte, var en Udvikling, der fik de daarligst stillede i Samfundet ind paa den Sti, der førte fra de laveste Dybder til de største Højder og skabte Betingelse for disse Samfundslags Indflydelse til Gavn for det fælles Hele, og den rammede for alle Tider en Pæl igennem den Tro, at naar blot det enkelte Individ var kommen til Verden indenfor Kongeborgens Mure, saa var han hellig og ukrænkelig, akkurat som Apistyren, naar den fødtes med den bestemte Blis i Panden — selvom Vedkommende iøvrigt var nok saa aandelig defekt.

Nazismen er gaaet den modsatte Vej, den har standset Udviklingen, ja endog skruet den tilbage. Personforgudelsen er atter sat i første Række, og der afgives ingen Plads for selvstændige Meninger. Betegnende for Bevægelsen er det, at den kun har kunnet finde Jordbund i de Lande, hvis Befolkning er angrebet af Krigspsykosen eller dens fordærvelige Virkninger, der har tilsidesat Respekten for Menneskeliv og Menneskerettigheder.

Vi tror — som allerede angivet — ikke, at der i vort Land, hvor Flertallet hidtil har formaaet at bevare sin Handlefrihed, vil være Jordbund for Nazismen; selv om nogle ubefæstede Sjæle skulde lade sig forlede, vil Blodsporene skræmme.

R-dt.

NU FREMAD
TIL FORTSAT AGITATION

Som omtalt andetsteds i Bladet, er Sammenslutningen mellem vort Forbund og Landarbejderforbundet en Kendsgerning, hvilket bortset fra alle andre Fordele tillige betyder, at vi staar endnu stærkere rustet til den kommende Agitation ude paa Landet, og dette forpligter os stærkere end hidtil til at sætte ind for en Udnyttelse af vor Indflydelse overfor de Magter, der hidtil har formaaet at lægge Hindringer i Vejen for en tilfredsstillende Udnyttelse af de bestaaende Overenskomster.

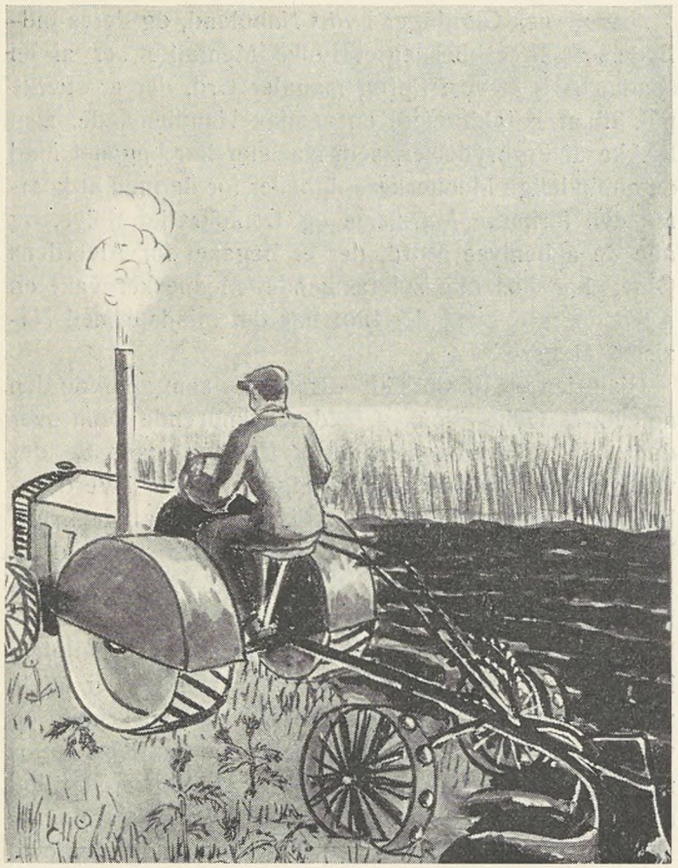

Med Glæde vil vi gaa til dette Arbejde, i Bevidstheden om, at den Agitation, som er gaaet forud, har gødet den hidtil golde Organisationsmark, som vi nu skal tilsaa og senere høste.

Fremtiden kender kun een Arbejdsmandsorganisation, hvori baade Byernes og Landets Arbejdsmænd staar samlede, og denne Organisation, Dansk Arbejdsmands Forbund, vil stærkere end hidtil kunne sætte ind i kommende Kampe, og det ligger over al Tvivl, at denne Kendsgerning vil veje stærkt til, ikke alene i Agitationen for en yderligere Tilgang i Medlemstal, men tillige ogsaa i de Forhandlinger, som skal føres med de offentlige Autoriteter, og i deres indbyrdes Overvejelser for eller imod vore Krav.

Ogsaa i Kampen mod de uorganiserede, private Arbejdsgivere vil Sammenslutningen faa en overordentlig stor Betydning. Vi kan saaledes allerede nu sige at have naaet det første Maal i den paabegyndte Agitation, hvis endelige Maal er: Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund. Til Fremme af den kommende Agitation appellerer vi til vore Medlemmer om at lægge alle Kræfter i, og vi ved, at vi ikke appellerer forgæves. Igennem mere end et Aar har vore Agitatorer arbejdet under Højtryk, og mægtige Skarer af uorganiserede er igennem denne Tid tilsluttet vort Forbund.

Vi føler os forvisset om, at disse Skarer i den kommende Tid yderligere vil vokse, indtil vort Maal, en 100 %'s Organisering af de danske Arbejdsmænd er opnaaet, og vi ønsker Held og Lykke til Arbejdet hertil.

Siden sidst

Svaneke. Arbejdsgiverne i Svaneke: Overenskomsten forlænget uforandret for 1 Aar til 1. Maj 1935. Vedrører 35 Mand.

Søllerød. Vaskeriet „Sødal", Holte: Overenskomst oprettet. Firmaet har for Arbejdsmændenes Vedkommende tiltraadt den mellem Dansk Dampvaskeriejerforening og Fabrikarbejdernes Afdeling, København, gældende Overenskomst. Ugelønnen er Kr. 60,00 og for Chaufførernes Vedkommende tiltraadt den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Afdeling, København, gældende Standard-Overenskomst. Ugelønnen er Kr. 58,00. Gælder til en 1. April.

Sønderborg A. Sønderborg Kul- og Koks-Export: Overenskomst oprettet. Alt for Virksomheden udført Akkord- eller Timelønsarbejde aflønnes efter og udføres i Henhold til den for tilsvarende Arbejde gældende Overenskomst mellem Forbundet og Havne- og Købmandsorganisationen for Sønderborg Amt. De i nævnte Overenskomst indeholdte „Almindelige Bestemmelser", §§ 1—16 incl. er ligeledes gældende mellem Parterne. Gælder til en 15. April.

Vraa. Akts. Vraa Korn- og Foderstofforretning: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre, hvor Arbejderne ikke har Akkord. Uoverensstemmelse om Forstaaelsen af Overenskomsten afgøres efter de sædvanlige Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Fredericia K. Vognmand Ude Larsen, Snoghøj: Afdelingen indberetter, at den har afsluttet Overenskomst med Vognmanden; idet han har tiltraadt den mellem Fredericia Vognmandsforening og Afdelingen gældende Overenskomst af 7. November 1930. Ugelønnen er: for Kuske 51,00, for Chauffører Kr. 56,00. Gælder til en 1. Maj.

Fredericia K. Vognmand H. Lauritzen, Dyrehavegaard: Overenskomst oprettet saalydende: Undertegnede Vognmand tiltræder og anerkender herved samme Arbejds- og Lønvilkaar, som er afsluttet mellem Fredericia Vognmandsforening og Kuskenes og Chaufførernes Fagforening. Denne Overenskomst træder i Kraft fra og med den 14. Maj 1934 og er gældende indtil den med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. Maj.

Fredericia K. Vognmand Winther, Erritsø: Overenskomst oprettet af nøjagtig samme Ordlyd som ovenstaaende Overenskomst.

Kuskene, København. Aktieselskabet Københavns Kul og Koks Kompagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening og dennes Overenskomst-Bestemmelser underkastet, nægter at betale en Uges Løn til en Kusk, der er

blevet afskediget, uden at Firmaet havde afgivet det overenskomstmæssige Opsigelsesvarsel af „1 Uge til en Lønningsdag". Afdelingen har haft Møde med Grosserernes Arbejdsgiverforening om Sagen, men Foreningen afviser Afdelingens Krav om en Uges Løn til Kusken, idet den hævder, at Firmaet under de foreliggende Forhold — Vægring ved at udføre en af Formanden given Ordre — ikke har haft Pligt til at give Opsigelsesvarsel.

Da Enighed ikke opnaaedes ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen, indankedes Sagen for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 1. Juni afsagde følgende Kendelse: Akts. K. K. K. K. bør til Kuskenes Fællesforbund betale Kr. 58,66 (en Ugeløn).

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Falcks Redningskorps: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke overholder Overenskomsten, idet det kun aflønner 1 Mand, der er organiseret i Henhold til denne, medens 3 Mand, der er uorganiserede, faar en lavere Betaling, end den fastsatte. Ved et Møde den 28. Maj paa Firmaets Kontor forelagde Firmaet Lønningslisterne, der dokumenterede, at de omhandlede 3 Mand er aflønnet og stadig aflønnes i Henhold til Overenskomsten af 14. Maj 1932. For at undgaa fremtidige Misforstaaelser enedes Parterne om, at de Folk, der er omfattede af Overenskomsten, saa længe de er dette, skal være Medlemmer af den underskrevne Organisation.

Dansk Arbejdsmands Forbund. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger: Overenskomsts Tilføjelse oprettet vedrørende Ferieordningen. Den hidtil gældende Feriebestemmelse fastsatte, at „Arbejdere, der har været beskæftiget i Virksomheden uafbrudt siden 1. Januar, erholder uden Afkortning i Lønnen en Sommerferie paa 6 Dage i Forbindelse med 2 Søndage. Arbejdere med over 3 Aars Anciennitet erholder Ferie i 8 Arbejdsdage i Forbindelse med 2 Søndage. Ferien lægges mellem 15. Maj og 15. September.

Ved en Forhandling den 24. Maj enedes man om følgende Tilføjelse: „For de øvrige Arbejdere gælder, at der, forsaavidt de har været beskæftiget sammenlagt 2 Maaneder, ydes 2 Dages Ferie, og derefter for hver en Maaneds Beskæftigelse en Dags Ferie indtil 5 Dage. Ferien lægges i Tiden mellem 15. Maj og 15. September. Beskæftigelsestidsrummet beregnes fra 15. September til 15. September, første Gang fra 15. September 1933".

Bestemmelsen gælder ogsaa for de Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, der ikke er omfattet af Standard-Overenskomsten, f. Eks. Kuske og Chauffører."

Horsens H. Foreningen af Arbejdsgivere i Horsens: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) At Stevedoren til at udføre Losningen af en Restladning løst Korn fra M/S „Adelbert" til Firmaet I. H. Grabow & Co. den 14. April kun mønstrede 7 Mand (efter Bestemmelser for „Losning af Sejler"), uagtet Skibet maaler 210 Tons d. w., og uagtet der til en tidligere udført Losning af det blev anvendt 9 Mand (efter Bestemmelsen for Damperlosning). Afdelingen har krævet en Efterbetaling paa Kr. 80,00. Det har ikke været muligt at faa en lokal Forhandling om Spørgsmaalet. 2) Fastsættelse af Akkordpris for Losning af løst Jernvitriol fra M/S „Teuseja" til samme Firma. 3) Samme Firmas Stevedor nægter at betale 85 Øre pr. Mand til 2. Holds Arbejdere for Flytning fra den ene Luge til den anden, ved Indladning af løst Korn i Damper. 4) Ved Losning af S/S „Helge Ferdinand" antog Stevedorens Stedfortræder den 5. Maj Kl. 5 Eftm. 2 Mand til Overarbejde. Da sidste Mønstringstid er fastsat til Kl. 3, har Afdelingen krævet Betaling fra Kl. 3 til de 2 Mand, men Stevedoren nægter at betale. Ved Mæglingsmøde den 25. Maj enedes man om følgende:

ad 1) Der foretages Efterbetaling paa Grundlag af Dampertakst. ad 2) Naar Havnearbejdere anvendes til saavel Bord- som Landarbejdet, er Taksten 90 Øre pr. Ton til 5 Mand uden Timetillæg. ad 3 og 4) Uoverensstemmelserne afgjordes — uden Præcedens — ved Betaling af Kr. 7,80.

Odense L. P. Gartnernes Salgsforening: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der er opstaaet Uoverensstemmelse om Omlægning af Arbejdstiden. Salgsforeningen agter at arbejde i 2-Holds Drift, saaledes at det ene Hold arbejder fra Kl. 6—15, og det andet Hold fra Kl. 15—23 af 24 Nat. Afdelingen har krævet Tillæg for Holddriftsarbejde samt et Timelønstillæg til de Arbejdere, der skal møde til Arbejde senere paa Aftenen. Der har været lokal Forhandling, uden at Enighed opnaaedes.

Ved et Møde den 11. Juni enedes man om følgende Tillæg til Overenskomsten: Efter Kl. 7 Aften betales 135 Øre pr. Time. Saafremt Overarbejdstimerne falder efter Kl. 7 Aften, betales herfor Tillæg som nævnt i Overenskomstens § 3 til Grundsats 135 Øre. Saafremt en Arbejder er beskæftiget i mindre en 3 Timer efter Kl. 6 Aften betales 160 Øre pr. Time.

D. A. F. Kartoffelmelsfabrikernes Sammenslutning: (Andels-Kartoffelmelsfabriken „Djursland", do. „Midtjylland", do. „Sønderjylland", Kartoffelmelsfabriken „Vendsyssel", Videbæk Kartoffelmelsfabrik, Karup Kartoffelmelsfabrik og Grumstrup Andels Kartoffelmelsfabrik). Overenskomster oprettede (7) med ensartet Indhold. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 48 Timer ugentlig (8 Timer daglig), Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 % derefter 100 % Tillæg. Søn- og Helligdage 100 % Tillæg (Søndagsdøgnet regnes fra Kl. 6 Søndag Morgen til Kl. 7 Mandag Morgen). Ved Holddriftsarbejde er Arbejdstiden 8 Timer, der skal gives Arbejderne Lejlighed til at spise deres medbragte Mad i Arbejdstiden. Ved Holddriftsarbejde (2 eller 3 Hold) betales et Tillæg af 14 Øre pr. Time fra Kl. 18—23 og 23 Øre pr. Time fra Kl. 23—6. Dette Tillæg træder dog først i Kraft i næste Kampagne og kan konventeres med et Tillæg i alle Timer i Døgnet. (Hvor 4 Holds Drift er etableret, kan denne dog bibeholdes i indeværende Kampagne). For Arbejde, der egner sig til at udføres i Akkord, kan der paa hver enkelt Virksomhed optages Forhandling til Akkordprisernes Fastsættelse. Om Centrifugepassernes Løn kan der ligeledes optages Forhandling i hver enkelt Virksomhed i saadanne Tilfælde, hvor der benyttes Centrifuger af gammel Model og med større Produktion. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F. Arbejderne er ulykkesforsikret for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Iøvrigt kan der træffes særlig Aftale mellem Parterne. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder for indeværende Sæson.

Ballerup Egebjerg Teglværk: Overenskomst oprettet. 25 Mand. Timeløn 90 Øre. Brændere Kr. 50,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde 25, 33⅓, 50 og 100 % Tillæg. Akkordpriser fastsat for Haandstrygning af Facadesten, Disketrilning, Møllepasning, Loppeboring, Lergravning samt for Tipvognskusken, Klampning, Indsætning og Udtagning af Ovnen samt Læsning af Sten paa Pladsen, Fabrikation af Maskinsten, Vintergravning af Ler og Afrømning af Jord. Udløber 31. December 1934 uden Opsigelse.

Brande. Brande Teglværk: Overenskomst oprettet. 9 Mand. Timeløn 86 Øre. Brændere Kr. 45,00 pr. Uge. Arbejdstid 48 Timer pr. Uge. Overarbejde: 25, 33⅓, 50 og 100 % Tillæg. Akkordprisen for Maskinstrygning forhøjedes med 10 %, for Rankning med 5 % og for Indsætning og Udtagning af Sten i Ovnen ca. 8 %. Brænderlønnen forhøjedes med Kr. 3,00 pr. Uge. Akkordpriserne for Fabrikation af Rør samt Haandstrygning forblev uforandret. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Til Arbejde paa Teglværket benyttes kun Medlemmer af D. A. F. Gælder til en 1. Marts.

Faarup. Faarup Teglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn 86 Øre (var 60). Brændere Kr. 42,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Akkordpriser fastsat for Fabrikation af Sten, Tagsten og Rør paa Maskine. Rankning og Klampning af Sten og Rankning af Rør, Fabrikation af haandstrøgne Sten. Indsætning og Udtagning i Ovnen samt Læsning af Kul fra Banevogn. Gælder til en 1. April.

Frederikshavn. Grusgravejerne og Skærvefabrikanterne W. Jørgensen, Axel Arvidsen, Peter Thomsen og Oscar Madsen: Overenskomst oprettet. 25 à 30 Mand. Timeløn 95 Øre (var 60 à 70 Øre). Overarbejde: 25, 33⅓, 50 og 100 % Tillæg. Akkordpriser fastsat for Optagning og Kløvning af Sten, Udbrækning og Kløvning af Sten i Grube samt Læsning paa Tip-

vogn og Tilkørsel til Stenknuseren, Kløvning af rene Sten og Opsætning i hele eller halve Kubikmeter. Akkordpriserne blev forhøjet i Forhold til Timelønnens Forhøjelse. For Frasortering af Sten over ½ m³ Størrelse betales et Tillæg til Akkordpriserne. Entreprenørerne tillægger Værktøj. Alt andet Arbejde paa Skærvefabrikerne saasom Knusning af Sten paa Maskine o. a. Arbejde, der er indbefattet i Driften, betales, forsaavidt det ikke udføres i Akkord, med Timeløn 95 Øre. Arbejdsmænd, hvis Arbejdsevne er forringet paa Grund af Alder eller Svaghed, kan arbejde for en lavere Løn, men Arbejdsgiverne skal anmelde saadant til Afdelingens Bestyrelse. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Regler fastsat for Afgørelse af opstaaede Uoverensstemmelser. Gælder til en 1. November.

Knabstrup. Ondløse Teglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Alt Arbejde paa Teglværket udføres i Timeløn for en Timeløn af 88 Øre plus 20 % Tillæg = 105,6 Øre undtagen Brænderne, der lønnes med en Ugeløn af Kr. 45,40. Chaufføren: 125 Kr. pr. Maaned plus Kr. 2,00 hver Dag, han beskæftiges paa Værket samt Kr. 1,00 pr. Læs Sten han kører efter Fyraften og før Arbejdstiden. Gælder for Sæsonen 1934.

Kvissel. Kvissel og Sysselhavens Teglværker: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. Februar 1935 og renskrevet. Enkelte Akkordpriser ændredes lidt. Timelønnen er 88 Øre, Brænderløn Kr. 38,00 pr. Mand, 2 Mand. Arbejdstid 8 Timer. Arbejdsgiverne har forpligtet sig til kun at beskæftige organiserede Arbejdere (undtagen herfra er Formanden) og fortrinsvis Familieforsørgere. Nyantagne uorganiserede Arbejdere skal indmelde sig i Afdelingen senest 8 Dage efter at de er paabegyndt Arbejdet, i modsat Fald afskediges de. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Vedrører 36 Mand.

Slagelse F. Akts. Vestsjællands Margarinefabrik: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn Kr. 58,00 (var 40,00). I 2 og 3 Holds Drift Kr. 61,78. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 30 %, 3. Time 50 %, derefter 100 %, Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 100 % Tillæg. I Holddriftsarbejde begynder Arbejdet tidligst Kl. 5½, og Arbejderne skal have Besked paa dets Udførelse 3 Dage forud. Overarbejde af over 1 Times Varighed samme Dag skal varskoes før Middag, i modsat Fald erholder Arbejderne 1 Overtimes Løn ekstra, selv om Overarbejde ikke finder Sted. Tillidsmandsregler er gældende. Arbejdere, der er antagne før 1. Januar erholder 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. I Sygdoms- og Ulykkestilfælde erholdes Kr. 3,00 pr. Dag i indtil 13 Uger. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gensidig Opsigelsesfrist er for Arbejdere, der har været beskæftiget mindst 3 Maaneder, 14 Dage til en Lønningsdag. Gælder til en 1. April.

Sorø. I/S Oldebjerg Teglværk. Lokal-Overenskomst oprettet. 20 Mand. Timeløn 88 Øre. Brændere Kr. 45,90 pr. Uge. Teglværks Landsoverenskomsten er gældende. Akkordpriser fastsat for Strygning paa Maskine af gule Mursten, Brøndsten o. lign. Sten, samt Drænrør, herunder Lergravning. For Maskinstandsning betales Strygemandskabet ½ Times Løn. Akkordpriser er endvidere fastsat for Klampning og Rankning af Sten og Rør, Ovnsarbejdet, Stenlæsning og Haandstrygning. Afdelingen meddeler, at der ikke er sket væsentlige Forbedringer af de tidligere gældende Akkordpriser, men Teglværksejeren har forpligtet sig til at foretage nogle maskinelle Forbedringer, bl. a. at opstille en ny Sænkestol i en af Laderne samt en Elevator. Gælder til en 1. Februar.

Viksø. Kalveholm Teglværk: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. Februar 1935 med den Ændring, at Betalingen pr. Kammer er fastsat til 260 Øre pr. 1000 Sten optalte paa Pladsen (excl. Opsætning af Porte) i Stedet for som hidtil Kr. 22,00 pr. Kammer til 2 Mand, der i denne Akkord ogsaa skulde opsætte Porte. Afdelingen anslaar Forbedringen til at andrage 150 Øre pr. Mand til hver af de 2 Mand, der er beskæftiget ved Arbejdet. Vedrører 12 Mand.

Fabrikarbejderne, København. Firmaet Petersen & Albechs Bedding: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet for Klipning af Pladestrimler udklippet af Schrap nægter at betale efter de i Overenskomsten fastsatte Akkordpriser. — Betalingen er for Partier under 1 Ton Kr. 4,12 pr. Ton, for Partier over 1 Ton Kr. 3,51 pr. Ton og for Partier paa mindst 15 Ton Kr. 2,86 pr. Ton.

Sagen er følgende: Den 8. Marts blev der klippet 6649 kg Plader og 2400 kg Schrap, og den 14. Marts blev der klippet 10.210 kg Plader og 2030 kg Schrap, altsaa ingen af Dagene over 15 Ton, men Firmaet har kun betalt Kr. 2,86 pr. Ton, uagtet Arbejderne har Krav paa Kr. 3,51 pr. Ton.

Ved en lokal Forhandling har Firmaet hævdet, at det, selv om et større Parti, det har købt, kommer hjem i mindre Partier ad Gangen til Klipning, skal der kun betales Kr. 2,86, men dette Standpunkt kan Afdelingen ikke godkende.

Ved Mæglingsmøder opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen direkte indankedes for en faglig Voldgiftsret. Den 19. Maj afsagde Opmanden følgende Kendelse: Det i Sagen indankede Arbejde med Klipning af Pladestrimler skal betales med Taksten Kr. 3,51.

Fabrikarbejderne, København. Akts. Skandinavisk Gasapparatfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har nedsat Timelønnen til nyantagne uøvede Arbejdere, der arbejder i Fællesakkord fra 115 Øre til 95 Øre, hvorved den samlede Akkordfortjeneste forringes, saalænge Arbejderne er uøvede. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 23. Maj enedes man om, at Firmaet betaler i Henhold til de bestaaende Aftaler indtil 1. Juli d. A., til hvilken Dato Priskuranten med de dertil knyttede Aftaler om Antagelseslønninger er opsagt. Firmaet indgik paa at efterbetale Differencen mellem 95 og 115 Øre til saadanne Arbejdere, som ikke har været beskæftiget i Akkorder og ikke har haft 115 Øre i Timeløn.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Firmaet Nordisk Glødelampe Industri: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet — Medlem af Jern- og Metalindustrien — har afdraget Betaling for Søgne- og Helligdage fra 2 Mand, der aflønnes med Ugeløn Kr. 53,60, uagtet de hidtil har faaet Betaling for disse Dage; endvidere betaler Firmaet nu kun 50 % Tillæg for den 4. Overarbejdstime, uagtet der hidtil er betalt 100 % Tillæg, ligesom det ikke har betalt Dagpenge under Ulykkestilfælde til en Mand, der var kommet til Skade, uagtet Dagpenge ogsaa hidtil er blevet betalt (i H. t. Overenskomsten med Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening).

Ved Mæglingsmødet den 22. Maj enedes man om, at saalænge Firmaet betaler Ugeløn til bestemte Arbejdere, skal Arbejderne ogsaa have Helligdage betalt (dog ikke Søndage). For Overtidsbetaling, Sygdoms- og Ulykkestilfælde gælder Jern- og Metalindustriens Overenskomst.

Firmaet forbeholder sig ved Forhandling med de Interesserede at ændre Ugelønsforholdet til Timelønsforhold og Lønnen forhøjes med 3 %.

Støberiarbejderne, København. Firmaet „Oval“: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, hvis Arbejdsmænd for 4 Uger siden er indmeldt som Medlemmer af Afdelingen og uagtet denne har rettet Henvendelse til Firmaet om at aflønne Arbejderne med mindst 95 Øre pr. Time, ikke desto mindre vedbliver at aflønne med 70 Øre i Timeløn og truer de Arbejdere, der kræver 95 Øre med Afskedigelse.

Ved Mæglingsmødet oplystes det, at Firmaet endnu beskæftiger 3 Arbejdsmænd, som det aflønner med under 95 Øre i Timen.

Sammenslutningen erklærede, at den havde paalagt Firmaet at overholde Overenskomsten, og at det havde svaret, at det naturligvis vilde rette sig efter Overenskomsten, og hvis det havde begaaet Fejl, vilde de blive rettet. Der vil nu igen fra Sammenslutningens Side blive tilskrevet Firmaet, at det skal holde sig Overenskomsten efterrettelig og efterbetale de paagældende Arbejdere fra den Dag, det havde faaet oplyst, at disse var Medlemmer af Forbundet.

Afdelingen indberettede imidlertid den 8. Januar, at Firmaet

ikke havde efterbetalt Differencen, og at Sagen nu drejer sig om 4 Mand, der dog alle igen er blevet afskedigede; muligvis har de 2 Mand dog faaet Efterbetaling, men Firmaet nægter bestemt at efterbetale noget til de 2 Mand.

Sagen behandledes derefter paa et Timandsmøde den 23. Maj, hvor den sluttedes, idet Firmaet indgik paa at efterbetale det Beløb paa Kr. 37,96 som Forbundet krævede. Beløbet skal af Firmaet indbetales til Sammenslutningen, der viderebetaler det til Afdelingen.

Støberiarbejderne, København. Firma F. L. Smidth & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der har hjemsendt 2 Mand, der arbejdede i 2 Skiftehold en Dag, de mødte til Arbejde Kl. 3½ Eft. med Ordre til at møde til Arbejde næste Dags Morgen Kl. 7½, nægter at erstatte dem hver en Dags Løn, som Arbejderne mistede i deres Ugefortjeneste den paagældende Uge. Ved de om Sagen førte lokale Forhandlinger har Firmaet tilbudt at betale 1 Times Løn til hver Mand, men dette Tilbud kunde ikke akcepteres.

Ved Mæglingsmødet den 2. Juni opnaaedes heller ikke Enighed, men Firmaet erklærede, at Tilbudet fremdeles stod ved Magt. Forbundets Repræsentanter forbeholdt sig deres Stilling til Sagens videre Forfølgelse.

Tagpaparbejderne, København. Akts. Jens Villadsens Fabriker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Tagdækning af et Perrontag paa Papirfabriken paa Hothers Plads. Taget er et „Buetag", men ikke desto mindre nægter Firmaet at betale Arbejdet som saadant, idet det kun vil betale som for „Flade Tage". Differencen udgør ca. Kr. 200,00 til de 2 Mand, som har udført Arbejdet.

Ved Mæglingsmødet den 12. Maj enedes man om, uden at der herved skulde prejudiceres noget for fremtidige Tagdækninger af lignende Konstruktion, at Dækningen betales som et Buetag.

Aalborg F. Firma Adolph Holst: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke vil betale Overarbejdstillæg for 3½ Time pr. Mand til Arbejdsmænd, der i Ugen, i hvilken det var 1. Maj, arbejdede over i dette Tidsrum. Som Grund angiver Firmaet, at Arbejderne havde holdt Fridag 1. Maj om Eftermiddagen. Afdelingen hævder, at Afdraget og Overarbejdstillæget er overenskomststridigt, da Overenskomsten ikke hjemler Firmaet Ret til at afdrage Procenttillæg for Overarbejde, selv om noget af den normale Arbejdstid er forsømt, og desuden havde Firmaet nogle Dage før 1. Maj faaet Meddelelse om, at Arbejderne holdt Fridag 1. Maj om Eftermiddagen.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt overfor Dansk Litograflaug, meddelte dette den 17. Maj, at Firmaet havde meddelt det, at Lønudbetalingen er blevet reguleret i Overensstemmelse med Forbundets Paastand.

Aarhus St. Danish Machine Co. Aabyhøj: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet aflønner en Arbejdsmand, der er antaget efter at han er fyldt sit 18. Aar med en Ugeløn af Kr. 35,00, uagtet Mindstebetalingen overenskomstmæssigt er 95 Øre.

Efter at Sagen var paatalt overfor Jern- og Metalindustriens Sammenslutning med Henstilling til denne om at paalægge Firmaet at aflønne den paagældende Arbejder i H. t. den gældende Overenskomst, meddelte Sammenslutningen den 30. April, at Firmaet aflønner efter den overenskomstmæssige Mindstebetaling.

Den 3. Maj indberetter Afdelingen, at Firmaet endnu kun aflønner Manden med Kr. 35,00 pr. Uge.

Efter at en fornyet Henvendelse til Sammenslutningen havde fundet Sted om Sagen, meddelte denne den 14. Maj, at Manden siden den 25. April er aflønnet med 95 Øre i Timen samt tilføjer, at naar Manden forinden denne Tid har faaet Kr. 35,00 pr. Uge, var det efter Aftale med Formanden for Forbundets Afdeling i Aarhus.

Aars. Aars Dampteglværker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at det — efter at en sidste afsluttet Aftale om Akkordpriser for Haandstrygning af Sten er udløbet — ikke har været muligt ved lokal Forhandling at opnaa Enighed om nye Akkordpriser. Haandstrygerne har forlangt Akkordprisen for Sten forhøjet fra Kr. 5,00 til Kr. 5,50 pr. 1000 Sten og for Strygning af Sten i Klampladen fra Kr. 6,00 til Kr. 9,00 pr. 1000 Sten, desuden er krævet Akkordpriser fastsat for noget nyt Arbejde.

Ved Mæglingsmøde den 16. Maj enedes man om følgende Priser: Hule Hvælvingsten Kr. 5,00 pr. 1000 Sten og hule dobbelte Kr. 8,00 pr. 1000 Sten til Deling blandt Maskinmandskabet og Lergraverne. Stenene at levere paa Hylderne.

Haandstrøgne Sten Kr. 5,00 pr. 1000 Sten for Strygning og Tilførsel af Ler (Disktriller).

Rør betales med: for 2" 75 Øre, for 2½" 120 Øre. Naar der sættes Rør paa Nordsiden 18 og 8000 Partier 2 Mand, Resten 3 Mand Sydsiden 18—8 og 16000 Partier 2 Mand, Resten 3 Mand.

Bryrup. Velling Snappegaard Skove (Statsskove): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at faa Skoven omklassificeret, da Skovarbejdernes Fortjeneste i disse Skove ligger under den almindelige Fortjeneste for Statsskovarbejderne. Efter at Afdelingens Krav var fremsat overfor Direktoratet for Statsskovbruget med Henstilling om at faa Forholdet rettet, meddelte dette den 14. Maj, at det efter en nøjere Undersøgelse af hele Forholdet kan gaa med til, at nævnte Skovpart fra 1. Juli d. A. at regne for Naaletræets Vedkommende henregnes under Klasse II i Stedet for som hidtil Klasse I.

Egernsund. Teglværket Grønland: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at det ikke ved lokal Forhandling er lykkedes at opnaa Enighed om Akkordpriser for Fabrikation af Drænrør.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt overfor Kalk- og Teglværksforeningen, meddelte Afdelingen den 3. Juni, at Mæglingsmødet kunde bortfalde, da der var opnaaet Enighed om en Akkordpris af 35 Øre pr. 100 Tommer Drænrør pr. Mand. Kvinder beskæftiges ikke. Ved en Prøvekørsel, der strakte sig over 2 Dage konstateredes det, at der kan fabrikeres 3000 Tommer Drænrør pr. Dag.

Afdelingen meddeler endvidere, at der er afsluttet Overenskomst om en Betaling af Kr. 28,92 pr. 1000 Sten for Fabrikation af maskinhaandstrøgne Tagsten (til Deling mellem 3 Mand). Lergravsarbejdet og Lertilkørsel besørger Teglværket udenfor Akkorden.

Til Betalingen for Overarbejdet, der hidtil har været Kr. 55,00 pr. Uge for 9 Kamre, ydes følgende Tillæg: Udtrillerne, 3 Mand, faar et Tillæg for Drænrør af 10 Øre pr. 1100 Tommer Rør og et Tillæg af 14 Øre pr. 1000 røde Maskinsten. Indtrillerne, 3 Mand, faar et Tillæg af 125 Øre pr. Uge samt 14 Øre pr. 1000 røde Maskinsten.

Egernsund. Teglværksejer Nicolaj Christensen, Skodsbøl Mark: Afdelingen indberetter den 3. Juni, at den ved Forhandling med Teglværksejeren er enedes med denne om en Akkordpris for Fabrikation af maskinstrøgne Sten paa 90 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand, ialt 6 Mand.

For Udtagning af Sten fra Hylderne betales 175 Øre pr. 1000 Sten. Der kan fabrikeres 11.000 Sten pr. Dag. Kvinder beskæftiges ikke.

Grenaa. Djursland Kalkværk: Paa Foranledning af Oplysninger fra Afdelingen klagede Forbundet til Kalk- og Teglværksforeningen over, at de ved Kalkovnen beskæftigede 4 Mand saa godt som hele Sommeren udførte konstant Overarbejde og henstillede til den at foranledige dette Forhold ændret ved at beskæftige flere Arbejdere paa Søgnedage eller et Mæglingsmøde afholdt om Sagen.

Den 22. Maj meddelte Kalk- og Teglværksforeningen, at Kalkværket overfor den havde oplyst, at de faste Ovnarbejdere ganske rigtigt har haft Arbejde om Formiddagen paa Helligdage, da Brændingen ellers ikke kunde fremmes saa meget, at der den efterfølgende Dag vilde være fuld Beskæftigelse til Ovnarbejderne, men det Overarbejdstillæg, der er udbetalt i

den forløbne Del af Aaret 1934 har dog kun udgjort Kr. 97,51. Værket vil nu forsøge en Omlægning af Ovnarbejdet saaledes, at der kun undtagelsesvis kan blive Tale om Helligdagsarbejde.

Hasle, Bornholm. Hasle Klinker- og Chamottestensfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af:

1) Fabriken nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om en højere Akkordpris til Sumpemandskabet, fordi Ituslagningen af Leret paalægger Arbejderne mere Arbejde nu, da Leret bliver opgravet med Maskine, end tidligere, da det blev gravet op med Haandkraft (Spade).

2) Fabriken vægrer sig ved at imødekomme Krav om Smudstillæg til de ved Tørring af Sten i Flammeovnen beskæftigede Arbejdere, uagtet Arbejdet er meget svinsk.

3) Fabriken nægter at betale for Hjælpearbejdere for Murersvende og Jordarbejde og andet Arbejde, der henhører under andre Fags Priskuranter den i disse fastsatte Betaling.

Ved et Mæglingsmøde den 26. Maj opnaaedes Enighed om:

Ad 1. Da Sumpemandskabets Fortjeneste nu er større end Gennemsnitsfortjenesten for dette Arbejde i 1933, kunde Fabriken ikke nu imødekomme Kravet, men Sagen vil være at genoptage, hvis Fortjenesten gaar under Gennemsnitsfortjenesten i 1933.

Ad. 2. Man enedes om, at der betales et Tillæg af 15 Øre pr. Time.

Ad 3. Angaaende Ombygning af Ovnen: Man enedes om, at der betales et Tillæg af 7 Øre pr. Time til de Arbejdere, der har været beskæftiget ved Udgravningen i Ovnen, samt:

Ved Tørpressen betales Ilæggerne, Presserne og Fratrilleren et Tillæg af 7 Øre pr. Time.

Haanddrejning af Krukker: Den første Maaned betales 88 Øre pr. Time, i de følgende 3 Maaneder, til den nødvendige Færdighed er opnaaet, betales 98 Øre pr. Time og derefter 106 Øre pr. Time.

Glacering, Pudsning og Indsætning i Ovnen betales med samme Priser.

Brænderne ved Krukkeovnene betales med 110 Øre i Timen paa Brændingsdagene.

Hedehusene. Korkvarefabriken „Sano": Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabriken nægter at betale en Timeløn af 111 Øre til de Arbejdsmænd, der under Opførelsen af en ny Fabriksbygning har været beskæftiget med Jord- og Betonstøbearbejde.

Ved et Mæglingsmøde den 28. Maj enedes man om, at der for Arbejder af den omhandlede Art, som er udført efter 1. Januar 1933 betales en Timeløn af 111 Øre.

Hillerød. P. Nordstens Fabrik: Afdelingen indberetter, at den paa Mæglingsmødet den 19. Marts trufne Ordning om Lønforholdet for en ung Mand, der var fyldt 18 Aar — efter at han før sit fyldte 18. Aar havde arbejdet paa Fabriken — kun er kommet denne ene unge Mand tilgode, uagtet Fabriken beskæftiger ca. 20 unge Mennesker. Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt samt efter nogen Korrespondance med Sammenslutningen om Sagen, meddelte denne den 18. Maj, at Firmaet ikke har noget imod, at Timelønnen for unge Mennesker mellem 18—20 Aar, der beskæftiges i Virksomheden, fremtidig kommer til at ligge saaledes: de første 3 Maaneder 60 Øre, de næste 3 Maaneder 65 Øre, de næste 3 Maaneder 70 Øre, de næste 6 Maaneder 80 Øre og de næste 6 Maaneder 85 Øre.

Den 24. Maj meddelte Afdelingen, at den kunde tiltræde denne Aflønningsmaade.

Hvornum Klejstrup. Hvornum Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværksejeren har nægtet at forhøje Akkordprisen for Ovnarbejdet til Trods for, at Ovnkamrene siden Overenskomsten blev oprettet er blevet udvidede, saa de nu kan rumme 9000 Sten imod tidligere 8000 Sten. Endvidere er der foretaget forskellige Forandringer i andre Arbejdsforhold, som har paaført Arbejderne et strængere Arbejde, uden at Betalingsforholdene er blevet tilsvarende forhøjet. Ved en Forhandling (Indberetning 24. Maj) indgik Teglværksejeren paa at forhøje Ovnfolkenes Akkordpriser i samme Forhold som Ovnkamrene er gjort større.

Nørresundby A. Svovlsyrefabriken „Limfjorden": Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at de Arbejdsmænd, der paa Fabrikens Grund har udført Kloakarbejde, faar Betaling i Henhold til Entreprenøroverenskomsten, medens Fabriken har afregnet dem med en Timeløn af 102 Øre.

Ved et Mæglingsmøde den 31. Maj ordnedes Sagen ved, at Fabriken indgik paa at betale et Smudstillæg af Kr. 60,00 til fuld Afgørelse af Uoverensstemmelsen.

Struer. Struer Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teglværket nægter at imødekomme Afdelingens Krav om, at de Arbejdsmænd, der er beskæftiget ved Nedbrydning og Opmuring af en Del af Ringovnene — et Arbejde, der vil strække sig over flere Uger til 4 à 5 Mand — skal aflønnes i Henhold til Centralforeningens Overenskomst. Efter et Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 10. Maj, at Mæglingsmødet kunde bortfalde, da der var opnaaet Enighed om, at Teglværket betaler en Timeløn af 105 Øre for alle de Timer, Arbejdsmændene har været beskæftiget ved Ovnarbejdet.

Stenlille. Orebo Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket mod saavel Arbejdernes som Afdelingens Protest har indført 9 Timers Arbejdsdag, desuden erholder Chaufføren og Pladsarbejderen ikke Procenttillæg for udført Overarbejde, ligesom Ovnsmandskabet maa arbejde hver Helligdag — udover Søndage — uden Overtidsbetaling.

Ved et Mæglingsmøde den 6. Juni enedes man om at gaa over fra 9 Timers Arbejdsdag til 8 Timer samt om, at Chaufføren og Pladsmanden fremtidig faar Overarbejdsbetaling i H. t. Landsoverenskomsten.

Endvidere enedes man om, at der for Aflæsning af Kul betales det i Landsoverenskomsten fastsatte Tillæg af 10 Øre pr. Time samt at der ved Klampning af haandstrøgne Sten betales Klampepriser for de første 4000 Sten pr. Uge, der køres direkte til Ovnen, hvad der køres til Ovnen herudover, betales med 70 Øre pr. 1000 Sten.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 16 31.–8. 1934 39. Aarg.

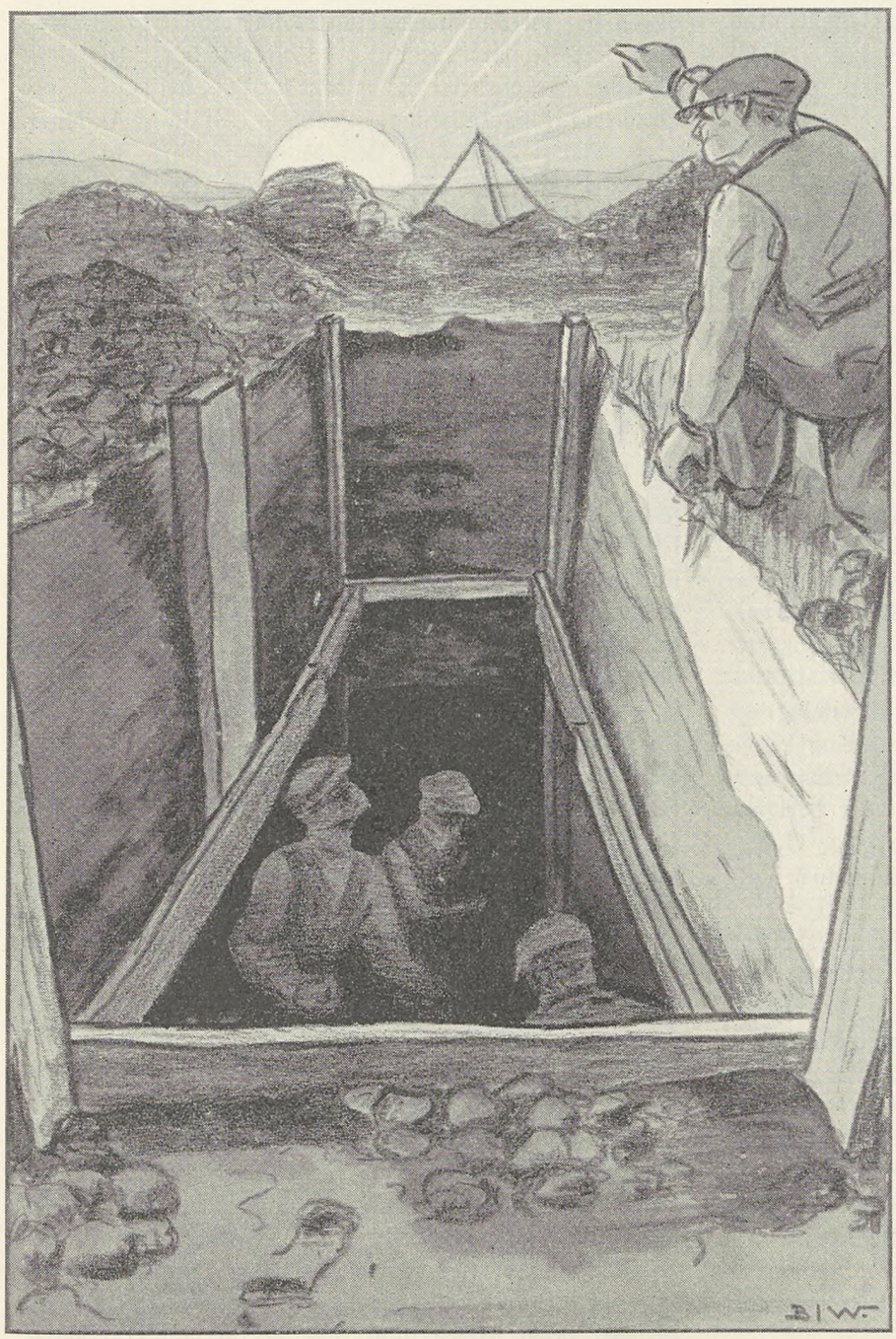

Kloakarbejderen

En underjordisk Verden,
vi knap nok kender til,
i den fik han sin Færden
ved Skæbnens sære Spil.

Han kender dybe Gange,
med Hvælvinger og Rør,
did gaar han mange Gange
bag Laagets tunge Dør.

Men den, der indestænges
i Underverd'nens Graa,
mer end vi andre længes
mod Lys og Himlens Blaa.

Derfor fik han og andre,
der har det samme Fag,
den Trang: at de vil vandre
mod Fremtids Frihedsdag.

Aage Hermann.

FÆLLES FRONT
FÆLLES KAMP - FÆLLES SEJR

Sammenslutningen mellem Landarbejderforbundet og vort Forbund er, med den paa Landarbejderforbundets Kongres trufne Beslutning, en Kendsgerning.

Dermed ligger alle tidligere, af de foreliggende Forhold opstaaede Stridigheder om hvert enkelt Forbunds Kompetence bag os.

Strid om Grænser eksisterer ikke mere. Fællesfronten af Landets og Byernes Arbejdsmænd er dermed forstærket betydeligt.

Der har naturligvis altid paa visse Punkter bestaaet et Fællesskab mellem Forbundene, hvis Effektivitet dog paa Grund af Grænsestridighederne med Mellemrum har haft mindre Værdi. Fremtiden tilhører kun et Forbund, Dansk Arbejdsmands Forbund, hvis Styrke ved Sammenslutningen er yderligere befæstet.

Vi maa dog ikke derfor tro, at Fremtidens Krav vil opfyldes uden Modstand fra vor modstaaende Part, hvadenten denne saa findes blandt almindelige Arbejdsgivere eller er en eller anden offentlig Institution, som hidtil har vist Vrangvilje overfor vore Krav. Der eksisterer i saa Henseende ikke mindst blandt sognekommunale Institutioner en saa stor Uvilje mod Lønarbejderen og de af ham skabte Organisationer, at den kan forventes fremdeles at vilde stille sig hindrende i Vejen for en fredelig Ordning af Lønspørgsmaalet.

Overfor denne Uvilje, der end ikke har ladet sig rokke af ministerielle Henvendelser eller Cirkulærer, men som tværtimod synes styrket ved pukken paa det kommunale Fristyre, bliver der maaske kun et Middel — Kampen — i hvert Fald gør vi bedst i at indstille os herpaa. Men ogsaa her vil Sammenslutningen have sin store Betydning, idet Kampen fremtidig vil blive fælles; tilrettelagt og ledet med ensartet Synspunkt for Øje, hvilket i højere Grad end tidligere betinger det rette Udfald af Aktioner.

— Fælles Sejr over den Modstand, hvis hidtidige Styrke i det væsentlige er næret af den manglende Enhed, som nu ved Sammenslutningen mellem de to Forbund er tilvejebragt. *R-dt.*

OPLYSNINGSVIRKSOMHEDEN

Beretning fra Skoleudvalget i København.

Arbejdsmændenes Fællesledelse i København har fremsendt Beretning omfattende Virksomheden i Tidsrummet 1933—34. Beretningen, der er yderst interessant, kan utvivlsomt paa mange Omraader være vejledende for vore Afdelinger i Provinsen.

Vi gengiver følgende Uddrag.

I Lighed med tidligere Aar er Arbejdet tilrettelagt og ledet af et Udvalg, bestaaende af *Eiler Jensen* og *Viggo Eigtved* fra Fællesledelsens Bestyrelse og Arbejdsløshedskassens Formand, Hr. *Johs. Nielsen,* der herigennem har vist sin store Interesse for det vigtige Oplysningsarbejde. Arbejdsløshedskassen har økonomisk støttet det udførte Arbejde.

Den forløbne Vinter har ikke, hvad Arbejdsløshedens Omfang angaar, adskilt sig synderligt fra tidligere Vintre, og der var derfor Kammerater nok at agitere blandt for at skaffe Deltagere til Vinterens Oplysningsarbejde. Vinteren adskiller sig derimod fra andre derved, at Oplysningsarbejdets Omraade blev udvidet med Deltagelse i Idrætsundervisning og Deltagelse i de Foranstaltninger, Københavns Kommune arrangerede i Arbejdet for Bekæmpelse af Arbejdsløsheden blandt de helt unge Arbejdere, men herom nærmere i de specielle Afsnit.

Fællesledelsens Virksomhed paa det Omraade, der her aflægges Beretning for, er efterhaanden blevet meget omfattende og andrager nu:

Elever til Højskoler paa Landet, Elever til Dagskolen her i Byen, Elever til Sløjdkursus, Elever til Tillidsmandsskolen, der virker som Aftenskole. Elever til Idrætsundervisning og Sprogkursus. Deltagere til Ungdomsafdelingens Studiekreds og sidst, men ikke mindst Deltagere til de af Stat og Kommune arrangerede Arbejdsløsheds-Foranstaltninger for de helt unge arbejdsløse Medlemmer.

Der har i dette Oplysningsarbejde deltaget ialt 1533 Mand, hvoraf dog 249 Mand er Gengangere, idet dette Tal andrager de af Dagskolens Elever, der har deltaget i Idræts- og Sprogundervisningen, der kun var aaben for disse Elever. For Dagskolen, Højskolerne, Sløjdkursus gælder det, at Eleverne hertil er hentet blandt vore arbejdsløse Medlemmer, hvorimod Tillidsmandsskolens Elever er arbejdende Kammerater, der er Tillidsmænd paa deres respektive Arbejdspladser.

I det efterfølgende skal vi kort redegøre for Arbejdet paa de forskellige Felter, og vi begynder med

Højskolearbejdet.

Naar vi nævner dette først, skyldes det, at Skoleudvalget betragter dette Felt som det vigtigste af Arbejdet. Det er indlysende, at den unge arbejdsløse Kammerat, der kan forlade Byen med al dens Sorg og Spekulation, der er Arbejdsløshedens tro Følgesvende, og tage ud paa en Skole paa Landet i gode og sunde Omgivelser uden Spekulation for det daglige Udkomme, blot opfyldt af dette ene at bruge en lang og trang Vin-

ter uden Beskæftigelse til et intensivt Arbejde med at tilegne sig Viden og Kundskaber, at en saadan ung Kammerat virkeligt kan faa noget ud af en saadan Vinters Arbejde til Gavn og Glæde for sig selv, men sikkert til lige saa stor Gavn for Arbejderklassen som saadan.

Desværre er der en vis Begrænsning i dette Arbejde, idet der ikke er Plads nok paa de Skoler, der ønsker at modtage Elever fra Storbyen, og ikke alle Skoler er lige velegnede til at modtage vore Kammerater. Uden at øve Kritik overfor de Skoler, der uden egentlig Tilslutning til Arbejderklassen alligevel beredvilligt har aabnet dedes Døre for vore arbejdsløse Kammerater, maa det fastslaas, at en Del Højskoler har meget svært ved at forstaa den unge Byarbejders Sindelag og naturlige Trang til Selvhævdelse, hvilket har medført enkelte Uoverensstemmelser mellem Skole og Elev, som i de opstaaede Tilfælde dog er ordnet paa bedste Maade.

Trods ovennævnte Pladsmangel har vi alligevel udsendt 179 Medlemmer paa Højskoler.

Foranstaltninger for unge Arbejdsløse.

Den store Arbejdsløshed, der særlig har ramt de helt unge Arbejdere, har medført, at Lovgivningsmagten har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden, og Resultatet blev Loven af 20. Maj 1933 — Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden. — Efter Loven kan Kommunerne med Tilskud fra Staten arrangere Kursus for unge Arbejdsløse i Alderen fra 18 til 22 Aar, hvilke Kursus dog skal være en Blanding af Undervisning, Idræt og legemligt Arbejde, det sidste dog begrænset til kun at omfatte saadant Arbejde, der ellers ikke vilde blive udført, f. Eks. visse Oprydningsarbejder i Skov og Park.

Københavns Kommune har for sit Vedkommende etableret saadanne Kursus paa Nærum Kostskole og Raunstrup Lejrskole. Trods den Modstand, vore hjemlige Kommunister søgte at rejse mod disse Kursus ved at mistænkeliggøre Formaalet med dem, blev samtlige Kursus dog overtegnede, og Deltagerne var mere end tilfredse med Opholdet, hvilket de mange Tilkendegivelser i denne Retning bar Vidnesbyrd om.

Vi medvirkede i dette Arbejde og har ialt indtegnet 289 Mand, fordelende sig med 150 Mand til Nærum og 139 Mand til Raunstrup.

Dagskolen.

Dagskolen for arbejdsløse Arbejdsmænd i Suhmsgade, som Skolen hedder, maa siges at være vor Hovedvirksomhed i Oplysningsarbejdet, ikke alene rent talmæssigt set, men ogsaa arbejdsmæssigt set.

Dagskolens Opgave er at skabe en Skole for de mange Arbejdsløse, som ikke kan forlade Byen for at tage paa Højskole, men som alligevel gerne vil benytte Arbejdsløshedens ufrivillige Lediggang til at udvide deres Kundskabshorisont.

Skolen har virket en Del Aar, og de indvundne Erfaringer har ført til, at vi nu har en ideel Skole for arbejdsløse Arbejdsmænd. Undervisningen, der er meget alsidig, tjener to Formaal, for det første at give Eleven en elementær Undervisning, og for det andet og det vigtigste at give Eleven den størst mulige faglige Indsigt paa de specielle Arbejdsomraader, der i vore Dage udføres af Arbejdsmænd.

Skolen har omfattet 3 Kursus à 5 Uger, hver bestaaende af 3 Hold, i Tiden fra 15. November til omkring 1. April, og har ialt været besøgt af 493 Elever.

I Tilslutning til den daglige Undervisning har der været arrangeret en lang Række Besøg paa forskellige Fabriksvirksomheder, ligesom den i Fjor fremkomne Idé med Besøg paa Musæer i Aar er gennemført i langt større Stil. Herudover har Eleverne været i „Det kgl. Theater", „Dagmartheatret" og „Det ny Theater", ialt 9 Gange foruden 4 Gange i „Fønix Theatret", og det maa hermed være fastslaaet, at Arbejdsdirektør *Vaters* smukke og værdifulde Idé med at lade de arbejdsløse Dagskole-Elever stifte Bekendtskab med Kulturens og Kunstens rige Skatte ved Besøg paa Musæer og i Theatre er blevet en dundrende Sukces, som har vakt megen Glæde blandt vore Kammerater.

Idrætsundervisning.

Fra „Dansk Idræts Forbund" blev rejst Tanken om at lade de arbejdsløse Kammerater nyde godt af den sunde Idræt, der var Mulighed for at udføre i vort smukke Idrætshus om Dagen, og da en Række Idrætslærere velvilligt stillede sig til Raadighed, var Betingelserne for Etableringen af en Undervisning til Stede. Vi modtog Opfordring til at medvirke, og da der var stor Stemning for Tanken blandt Dagskolens Elever, endte det med, at vi gik ind i dette Arbejde ogsaa og indtegnede ialt 148 Mand som Elever.

Sprogkursus.

Ligesom tidligere Aar har Lysten til at lære fremmede Sprog været fremme blandt Dagskolens Elever, og der blev da etableret to Kursus, eet i Tysk og eet i Engelsk. De to Kursus blev besøgt af 101 Mand, fordelende sig med 52 Mand paa Tysk-Holdet og 49 Mand paa Engelsk-Holdet. Kursusene blev afholdt som Aftenkursus, men der var kun Adgang for Dagskolens Elever.

Sløjdkursus.

I Lighed med de foregaaende Aar har Københavns Kommune arrangeret Kursus i Træsløjd og Kurvefletning. Disse Kursus er meget populære og er overordentlig værdifulde, da Eleverne her tilegner sig visse Færdigheder, der kan blive til stor Gavn senere i Livet. Vor Medvirkning til disse Kursus indskrænker sig ellers til Indtegning og Henvisning af Elever til de forskellige Skoler, men i Aar maatte Fællesledelsen søge Københavns Kommune om særlig Bevilling til Betaling af det Maaltid Mad, der altid før i Tiden er blevet ydet Eleverne. Det ser desværre ud til, at Udsigterne for Bevarelsen af disse Kursus ikke er de aller lyseste, men vi vil oprigtigt haabe, at der fra Kommunens Side findes Udveje til Bevarelsen af disse Kursus.

181 Mand har deltaget i dette Kursus.

Tillidsmandsskolen.

Som nævnt i Indledningen har der ogsaa været oprettet Tillidsmandsskole for de arbejdende Kammerater, der er Tillidsmænd paa Arbejdspladserne. Skolen har været i stadig Udvikling med Hensyn til Undervisningsplanen, idet Erfaringerne har givet Anvisning paa, hvilke Spørgsmaal vi helst skulde behandle paa Skolen og under hvilke Former. Som Skolen arbejdede i afvigte Vinter, maa det siges, at den løser en meget vigtig Opgave, og det er da ogsaa vor Hensigt at opretholde Skolens fremtidige Virksomhed. Skolen har arbejdet som Aftenskole med 2 Hold, Mandag og Onsdag Aften i Tiden fra 25. Oktober 1933 til 14. Februar 1934. Skolen var besøgt af 113 Elever.

Ungdomsafdelingens Studiekreds.

Blandt Ungdomsafdelingens Medlemmer har været etableret en Studiekreds i Fagforeningskundskab. Der deltog ialt 10 Elever, væsentligt Bestyrelsesmedlemmer og Suppleanter til Bestyrelsen.

Foruden ovenanførte af Fællesledelsen iværksatte Kursus har mange flere københavnske Afdelinger selvstændigt arrangeret Kursus. Dette gælder blandt andet Jord- og Betonarbejdernes Fagforening, som paa „Teknologisk Institut" har samlet sine Medlemmer om specielle Opgaver, ligesom en Række Afdelinger har iværksat Studiekredse.

I det hele maa det siges at være en smuk Beretning, der vidner om en stor Indsats til Fordel for alle de Kammerater, der af Tidernes Ugunst er tvungne til Ledighed, og uden Forbehold kan vi sikkert alle tilslutte os Fællesledelsens Formand, Chr. Gram, naar han slutter Beretningen med følgende Bemærkninger:

„Vi er stolte af vor Indsats i Oplysningsarbejdet, der sikkert er saare værdifuldt baade for den enkelte som for os alle, og Resultatet af vort Arbejde viser, at det stigende Krav om yderligere Dygtiggørelse af Arbejderklassen har naaet at faa Genklang blandt de store Masser, og dette skal nok vise sig at være til Gavn for vor Sag.

Ingen Opgave er smukkere end den at søge at sprede Arbejdsløshedens triste Mørke for de mange arbejdsløse Kammerater, der endnu ikke har tabt Troen og Haabet paa et bedre Samfund med bedre Levevilkaar for os alle. Og vi føler os overbeviste om, at de Kammerater, der har været Elever paa Højskoler, Dagskoler, Sløjdkursus, og hvad det nu hedder altsammen, at de har faaet rodfæstet Opfattelsen af, at vi allesammen endnu har meget at lære, men at den dygtige altid vil have sin Chance i Kraft af sin Dygtighed, og at det gamle Ord: „Kundskab er Magt" endnu har sin stærke Berettigelse."

Naturligvis er vi klar over, at Provinsafdelingerne de fleste Steder vil have mange Vanskeligheder at overvinde, selv om kun en ringe Del af en begyndende Oplysnings-Virksomhed skal realiseres.

Alligevel vil vi henstille, at Forsøget bliver gjort; netop nu, hvor Vinteren stunder til, bør Planen lægges, saaledes at den er klar til Gennemførelse, naar Arbejdet ebber ud og de Arbejdsløses Skare øges.

70 AAR

Hovedkasserer CHR. PEDERSEN

Den 6. September fylder Hovedkasserer i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, Chr. Pedersen, 70 Aar.

Chr. Pedersen er saa kendt indenfor vor Organisations og Arbejdsløshedskasses Omraade, at vi ikke behøver nogen omfattende Omtale af hans Person og Virke, som iøvrigt ved tidligere Lejligheder har været omtalt her i Bladet.

Vi skal derfor indskrænke os til, i Anledning af Mærkedagen, at udtale vor Tak og Anerkendelse for det Arbejde, som Chr. Pedersen har ydet gennem de mange Aar, han som Tillidsmand har været knyttet til vor Organisation og forbinder hermed vor hjærteligste Lykønskning paa 70-Aars Dagen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 1.**

HØRSHOLM AFDELING

HAR BESTAAET I 40 AAR

I Slutningen af August Maaned 1894 samledes en lille Kreds af Arbejdsmænd i Hørsholm for at drøfte Muligheden for Oprettelsen af en Afdeling under Dansk Arbejdsmands Forbund. De paagældende var Medlemmer i Søllerød Afdeling, men Anlæget af Kystbanen afgav gunstige Betingelser for en selvstændig Afdeling.

Afdelingen havde samlet sig lidt Kapital, som skulde indsættes i en Bank; man ønskede dog ikke at benytte Pengeinstitutionen i Hørsholm, men lod et Medlems Hustru gaa den lange Vej til Hillerød med Pengene; for dette Arbejde modtog hun en Godtgørelse bestaaende af en Kop Kaffe.

Hørsholm Afdelings nuværende Bestyrelse.

Resultatet blev ogsaa, at Hørsholm Afd. blev dannet.

I Begyndelsen var Tilslutningen kun ringe, men den daværende Kasserer havde Forstaaelse af Reklamens Betydning og tog det ikke saa nøje med Medlemsnumrenes Rækkefølge, hvilket udad til gav det Udseende af, at Organisationen var betydelig større end den reelt var, hvilket skabte den fornødne Tillid til den unge Afdeling og fik Medlemstallet til yderligere at vokse.

Naturligvis fulgte de stedlige Arbejdsgivere med Interesse den nystiftede Organisation og dens Virke, og det var ikke udelukkende Solskinsdage, Tillidsmændene oplevede, naar de udførte deres Gerning i den daglige Kamp for Organisationens Vækst.

Modstanderne gjorde dem agtpaagivende overfor Arbejdsgiverne, blandt andet skal vi, selvom det lyder som et Kuriosum i vor Tid anføre følgende Tilfælde:

Saaledes var Forholdene under Organisationens Opstaaen. Tiden har forandret meget, og gjort baade Organisationen og dens Medlemmer uafhængige af Arbejdsgivernes Trods og Luner.

Ogsaa i Hørsholm har vor Afdelings Indsats præget Udviklingen til stor Gavn for dens Medlemmer, ligesom den ogsaa paa anden Vis gennem Samvirke med de andre stedlige Organisationer har været med til at præge hele den lokale Arbejderbevægelse, og naar Hørsholm Afdeling nu den 8. September fejrer 40 Aarsdagen for sin Oprettelse, ønsker vi dens Medlemmer saavel som dens Ledelse hjertelig Til Lykke og knytter hertil en Tak for Arbejdet i de svundne Aar, ligesom vi samtidig ønsker fortsat Fremgang i den kommende Tid.

Til Lykke med Dagen!

C. J. SÖDER DØD

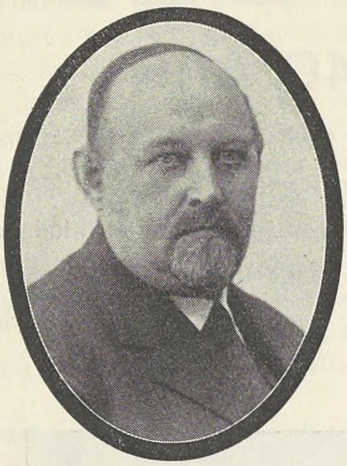

Uden forudgaaende Sygdom er vor højagtede svenske Kammerat, Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbunds Formand, Carl Johan Söder pludselig død.

Det var et Smertensbudskab, der Torsdag den 16. August hen paa Aftenen naaede den svenske Arbejderbevægelse, da det rygtedes, at Söder, staaende midt i sit Arbejde paa Forbundskontoret, var faldet om ramt af en dødbringende Hjerneblødning.

Med Söder mister den svenske Fagforeningsbevægelse en af sine bedste Mænd, — en ihærdig og fremragende Forkæmper for Arbejderbevægelsen og en saare indsigtsfuld og energisk Tjenestemand blandt de svenske Grov- og Fabrikarbejderes dygtige Tillidsmandsskare.

Söder var født den 25. September 1878 og blev saaledes kun 56 Aar gammel. Allerede tidligt kom han ind i Fagbevægelsen. Som ganske ung blev han Medstifter af Jernbaneanlægs-Arbejdernes Fagforening i Bohuslen, og Jernbanearbejderne valgte ham straks til deres Tillidsmand. Han maatte, som saa mange andre Foregangsmænd for Fagbevægelsen, gennemleve mange Skuffelser i Organisationsarbejdet; men dette blev kun saa meget større Anledning for ham til at udvikle sig til en ufortrøden og energisk Agitator, og da han for 4 Aar siden overtog den ansvarsfulde Post som Formand for vor svenske Broderorganisation, havde han igennem de mange Aar gennemlevet en Løbebane med frugtbringende Fagforeningsarbejde, der kaster Glans over Söders Navn, og som har sat dybe Spor i hans Organisation.

Efter at Söder i 1903 var valgt til Bohuslen Banearbejderes Førstemand, blev han i 1906 valgt til Forretningsfører i Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbund, hvilken Stilling han beklædte — en Tid lang ogsaa sammen med Sekretærvirksomheden — indtil han i 1930 valgtes som Forbundets Formand.

Det er en lang Række af Tillidshverv, man i Tidens Løb har betroet Söder. Han var Medlem af Landsorganisationens Repræsentantskab og siden 1931 Medlem af Landsorganisationens Sekretariat. I 1928 indvalgtes han som Medlem af Arbejdsdomstolen — nogenlunde svarende til vor faste Voldgiftsret — og hans Interesse for Beboelsesspørgsmaalet førte ham hurtigt frem til en fremragende Tillidsmandspost i Stockholms kooperative Byggeforening, ligesom han ogsaa indtog en Tillidsmandsstilling i den svenske Landsorganisation af Lejerforeninger.

Han var en afgjort Kapacitet paa alle de Omraader, i hvilke han virkede, og han undslog sig ikke for at paatage sig Opgaver ogsaa af meget vanskelig Beskaffenhed, og hans Navn nævnedes altid med den største Agtelse og Respekt.

Vi Danske kender ham ogsaa gennem hans Virksomhed som Medlem af, og i de sidste 4 Aar som Sekretær i den skandinaviske Gensidighedskomité, hvis Opgave det som bekendt er at tilrettelægge den økonomiske og moralske Støtte, de skandinaviske Arbejdsmandsorganisationer igennem den herunder hørende Gensidighedsforpligtelse har paataget sig at yde hinanden i Konfliktilfælde. Han var her den varmhjertede og forstaaende Mand, der uden smaaligt Hensyn altid var rede til at stille de Midler til Raadighed, som med forsvarligt Hensyn til Organisationernes Økonomi skulde og maatte tilvejebringes.

Han var Manden med det store Overblik, den sunde og solide Dømmekraft, — han var Manden, som vi, der arbejdede sammen med ham i denne Komite, ikke vil kunne glemme.

Det er et hæderligt og uvurderligt Arbejde, Söder har udført for den svenske Arbejderstand. Han tilhører dem, hvis Navn for alle Tider vil være indristet i den svenske Arbejderklasses stolte og ærefulde Historie.

Æret være hans Minde!

DØDSFALD

Fra Nr. Aaby Afdeling er der tilgaaet os Meddelelse om, at Afdelingens mangeaarige Formand Jens Hansen Jensen den 1'ste Juli er afgaaet ved Døden.

I vort Forbund var Jens Hansen Jensen kendt som en dygtig og energisk Afdelingsformand, hvis Arbejde der var Grund til at nære Tilfredshed med.

Til Begravelsen, der fandt Sted den 5. Juli, sendte Forbundet en Krans.

VORT FORBUNDS NYE HUS

Gennem flere Aar har det staaet klart for enhver, der kender Forbundsarbejdet paa nærmere Hold, at Pladsforholdene i vor nuværende Ejendom H. C. Andersensgade 14 ikke var tidssvarende og snart med det stadigt voksende Arbejde nødvendigvis maatte afløses af de til Tiden og Omfanget af Arbejdet svarende Lokaler.

Det blev derfor allerede for ca. et Aar siden i Hovedbestyrelsen besluttet at opføre en Bygning svarende til Formaalet.

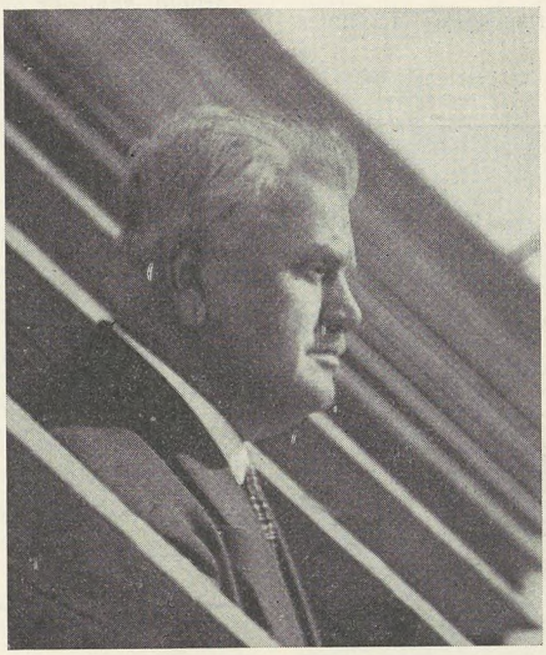

En Grund blev købt af Københavns Kommune, beliggende paa det saakaldte gamle Banegaardsterræn, der er det mest centralt beliggende Sted i København, højst fem Minutters Gang fra Centralbanegaarden.

Arbejdet med Opførelsen af Bygningen blev paabegyndt i Efteraaret 1933 og er nu saa vidt fremskreden, at Rejsning er foretaget.

Arbejdets Udførelse er efter forudgaaet Indhentning af Tilbud overdraget de kooperative Virksomheder, Jord- og Betonarbejdernes, Murernes, Tømrernes, Smedenes, Stenhuggernes og Elektrikernes Aktieselskaber. Tegningen er udført af Arkitekt Kelde.

Fradag d. 18. Aug. hejstes Kransen paa Bygningen, der ventes at staa færdig til Brug i April Maaned 1935.

Ved Rejsegildet, af hvilket vi her bringer at Par Billeder, udtalte Forbundets Formand bl. a. følgende:

„Vi har hejst Kransen paa Arbejdsmændenes Hus i Dag i Solskin, Blæst og Byger, og der er Symbolik heri! Thi ogsaa vort Organisationsarbejde foregaar i Med- og Modvind, i Sol og i Byger; men alligevel hejser vi jo ogsaa dér Kransen, naar Anledningen er dertil.

Arbejdet her paa Arbejdsmændenes Hus er Resultatet af flittige Hænders Virke, og dets solide, smukke Udførelse er Bevis for høj haandværksmæssig Standard! Naar Huset en Gang staar fuldt færdigt, vil det sikkert staa som Vidnesbyrd om vore kooperative Virksomheders høje Ydeevne. I Forbindelse med smuk teknisk Indsats fra Arkitektens og Ingeniørernes Side, og være et værdigt Hus for den store Opgave, der skal forvaltes i det.

For dette Arbejde takker jeg paa Dansk Arbejdsmands Forbunds Vegne. At de kooperative Virksomheder kan udføre et saadant Arbejde til Priser, der kan konkurrere med de øvrige Firmaers, er et godt Varsel om, hvad Arbejderne kan naa, naar alle Kræfter lægges samlede i.

Jeg haaber paa, at Huset snart vil staa færdigt som et smukt Eksempel paa danske Bygningsarbejderes haandværksmæssige Kunnen, og beder Dem raabe et Hurra for „Arbejdsmændenes Hus".

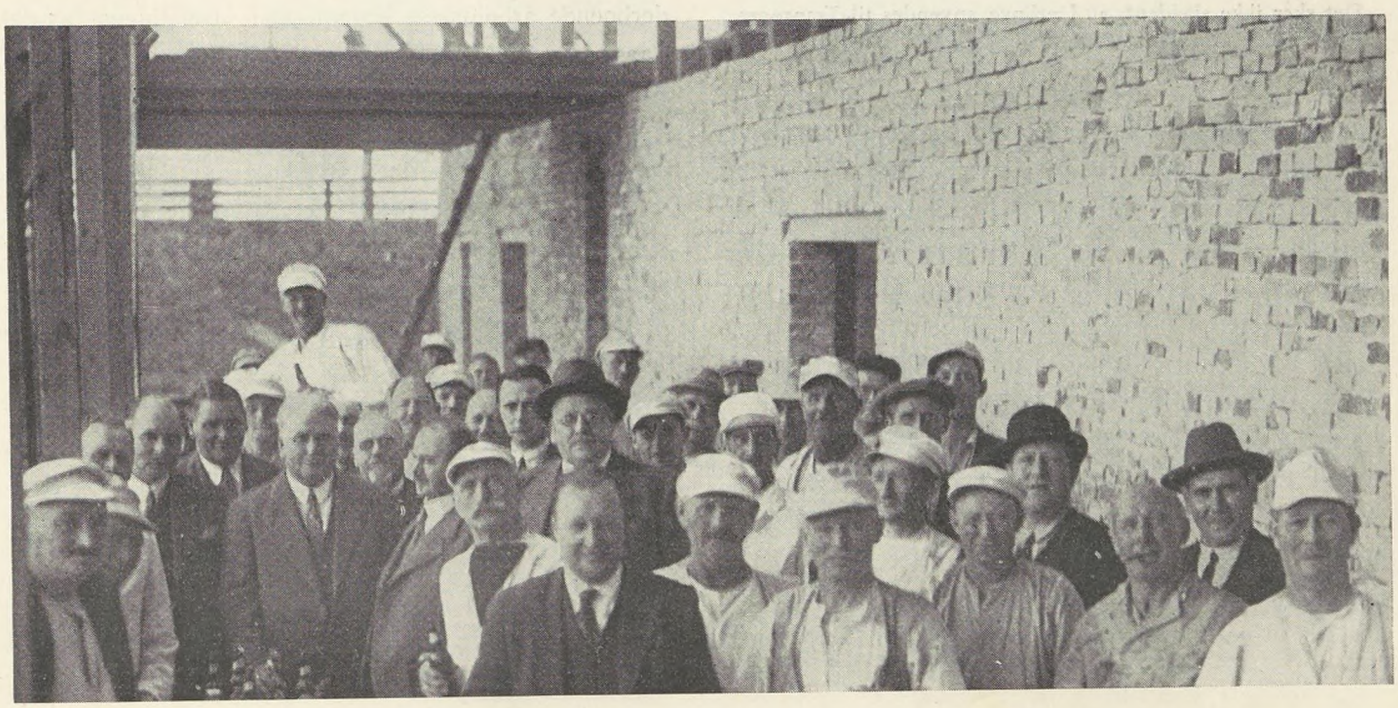

LÆRLINGES ANVENDELSE I AKKORDER

Det hævdes særdeles tit, at Arbejdsgiverne, naar de derved kan tjene egne Interesser, anvender Lærlinge til Udførelse af Arbejder, som maa siges at ligge udenfor det Omraade, der er fastlagt ved Lærlingekontraktens Indgaaelse.

Der sker derved en Omgaaelse af Lærlingelovens Bestemmelser, som, hvis Paatale finder Sted overfor Øvrigheden, vil medføre, at Læremesteren idømmes Bøde.

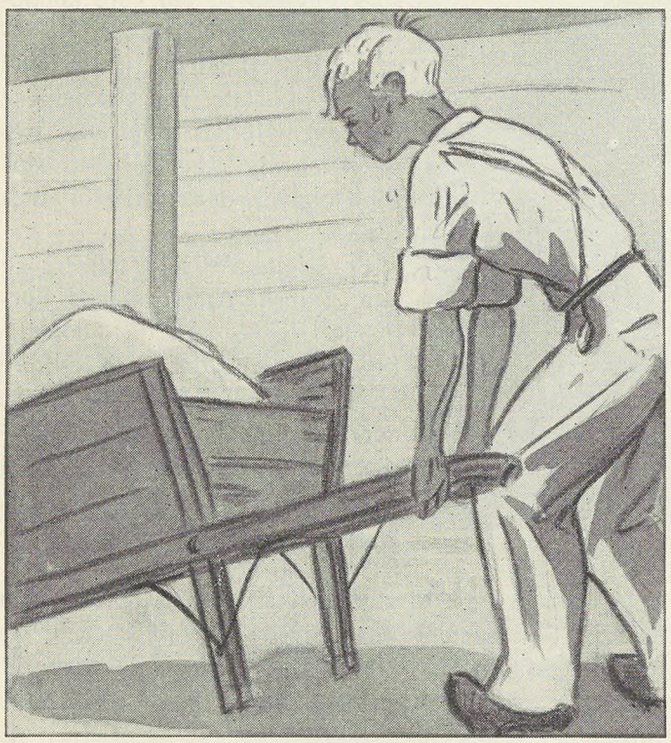

Det sker ikke sjældent, at Lærlinge anvendes til Transport af Støbemateriale.

Overtrædelsen af Lærlingeloven finder sandsynligvis Sted inden for alle Fag og ikke mindst i Tilknytning til Arbejdsmandsarbejdet, hvor Lærlingen altid, særlig i Provinsen, anvendes som Supplement til den Arbejdskraft, der ikke er tilstede i fornøden Grad, og hvor Arbejdsgiveren ved Anvendelsen af Lærlingen kan undgaa at yde ekstra Betaling til de ved Akkorder beskæftigede Arbejdere.

Det sker saaledes ikke sjældent, at Lærlinge anvendes til Transport af Støbematerialer, hvor disse er anbragt i for stor Afstand fra Blandemaskinen, til Aflæsning af Mursten eller som Medhjælp ved Opstilling af Flager og lignende, det sidste under Henvisning til, at dette er en Nødvendighed af Hensyn til Lærlingenes Uddannelse.

Denne Paastand er imidlertid urigtig, idet der om dette Arbejdes Udførelse er afsluttet Overenskomst med vort Forbund, der betinger Arbejdets Udførelse ved vore Medlemmer. Desuagtet søger Arbejdsgiveren i mange Tilfælde at erholde Betaling for det Antal Timer, Lærlingen er anvendt til det paagældende Arbejde ved Fradrag i Akkorden, naar der afregnes med det Arbejdshold, som iøvrigt er overdraget Arbejdets Udførelse.

Vi vil henstille til vore Medlemmer og ikke mindst til Afdelingsledelserne at være opmærksomme paa disse Forhold, saaledes at Paatale kan ske enten før Lærlingen har paabegyndt Arbejdet eller ogsaa paa et tidligt Tidspunkt efter Arbejdets Paabegyndelse.

Fra vor Side maa det fremdeles hævdes, at Anvendelse af Lærlinge til Udførelse af Arbejder, der omtales i Overenskomsten, er i Strid med denne og eventuelt kan forventes at ville blive gjort til Genstand for Behandling i Henhold til Reglerne for faglig Strid.

Fremturer vedkommende Arbejdsgiver alligevel og drejer det sig som ovenfor omtalt om Anvendelse af Lærlinge, der er undergivet Lærlingeloven, bør Forældre eller Værger gøres opmærksomme paa Misbruget, men tillige kan Forholdet anmeldes til den lokale Politimyndighed, med hvis Godkendelse Lærlingekontrakten er indgaaet.

R—dt.

SOGNERAADET
BESTEMTE ARBEJDSLØNNEN

I en Sognekommune i Jylland havde det vise Raad truffet Bestemmelse om, at der skulde udføres et Arbejde, hvortil Arbejdskraft blev udpeget mellem vore derboende arbejdsløse Kammerater. Betalingen for det paagældende Arbejde fastsattes til 5,00 Kr. pr. Dag. Afdelingen indberettede Sagen til vort Hovedkontor, der saa snart det var muligt sendte en Forretningsfører til Arbejdsstedet for nærmere at undersøge Forholdet.

Arbejdet var imidlertid allerede afsluttet, men det blev oplyst, at vore Medlemmer, i Konsekvens til den af Sogneraadet fastsatte Dagløn, havde nedsat den daglige Arbejdstid, saaledes at Timetallet svarede til Fortjenesten.

Sogneraadet havde intet indvendt herimod, formentlig i Erkendelse af, at Sogneraadets Ret til, som den ene Part at fastsætte Prisen paa den ønskede Arbejdsydelse berettigede den anden Part, Arbejderne, til at bestemme Arbejdsydelsens Omfang.

Om denne Slutning er overensstemmende med Sogneraadets virkelige Opfattelse, tør vi dog ikke indestaa for.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE

i Voldgiftssag: Kalk- og Teglværksforeningen af 1893
mod
Dansk Arbejdsmands Forbund.

Efter Parternes Henstilling har undertegnede Dommer F. Pihl tiltraadt en Voldgift om et Stridsspørgsmaal mellem disse to Parter, og i Mangel af Stemmeflerhed afgøres Sagen ved Kendelse.

Tvisten er opstaaet i Anledning af, at A/S. Gl. Antvorskov Teglværk i Foraaret 1934 har anskaffet nye Børe, da de tidligere anvendte 4-Hjuls-Børe, hvorpaa der kunde køres 120 Sten pr. Gang, fandtes upraktiske og uhaandterlige, idet to Mand med hver sin Bør vanskeligt kunde staa i et Kammer, og idet den ene Arbejder ikke kunde arbejde med sin Børs Paafyldning, før den anden var kørt, medens de ved de nye En-Hjuls-Børe, der kan tage fra 80—100 Sten, kan manøvrere frit i Kammeret og navnlig losse samtidig. Der er herved opnaaet en Tidsbesparelse, der, uanset, at Arbejderne altsaa nu maa køre flere Gange, har vist en Fremgang i Produktiviteten, som er udtrykt i, at medens et Hold paa 6 Mand i Juli 1932 kørte 378.000 Sten og i Juli 1933 395.000 Sten, kørte det i Juli 1934 473.000 Sten, altsaa en Fremgang paa ca. 20%. Der er ganske vist samtidig givet Holdet en Rankemand til Hjælp med de ikke tørre Sten, men Foreningen maa dog mene, at Størsteparten af de 20%'s Fremgang i Produktionen skyldes de nye Børe, og paastaar, at dette ifølge Overenskomsten maa føre til en Nedsættelse i Akkordbetalingen. Denne er i Øjeblikket 4 Kr pr. 1000 Sten (pr. Hold paa 6 Mand).

Overenskomstens § 3, 2det Stykke, lyder saaledes:

> „Alt nyt Arbejde, som egner sig til Akkord, og som fremkommer, medens nærværende Overenskomst gælder, udføres foreløbigt til Bedømmelse i Timeløn med Tillæg af 20%. Det samme gælder i saadanne Tilfælde, hvor et Arbejde udføres efter ny Arbejdsmetode eller under andre ændrede Forhold; dog skal Akkord snarest søges indført ved lokal Forhandling. De saaledes fastsatte Akkorder faar tilbagevirkende Kraft, dog ikke udover den paagældende Sæson. Stridsspørgsmaal af denne Art gøres til Genstand for Mægling og Forhandling mellem Organisationerne."

Da Mægling og Forhandling forgæves er forsøgt, har Foreningen derfor krævet nedsat denne faglige Voldgift og herunder nedlagt den Paastand, at Arbejdet nu udføres under saaledes ændrede Forhold, at den gamle Akkord maa anses for ophævet, og Arbejdet foreløbig betales efter Timeløn med Tillæg af 20%, indtil ny Akkord er aftalt.

Foreningen henviser da ogsaa til, at Arbejderne ved denne Produktion tjener ugentlig 78 Kr. pr. 10 Kamre og 71 Kr. pr. 9 Kamre, altsaa gennemsnitlig 74 Kr. 50 Øre, hvad der ligger over den almindelige Ugeløn i dette Fag.

Forbundet paastaar Frifindelse for dette Krav under Hensyn til, at det ikke her drejer sig om andre ændrede Arbejdsforhold af en saa væsentlig Beskaffenhed, at der kan blive Tale om Anvendelse af § 3, 2det Stykke. Forbundet havde endda forlangt Mægling, fordi de nye Børe forøger Arbejdet og forholdsmæssigt set forringede Lønnen, men har dog ikke krævet Voldgift herom.

Forbundet vil ikke benægte, at Akkordlønnen er steget, men benægter, at den er steget tilstrækkeligt til at dække Arbejdernes forøgede Arbejdsindsats, og henviser iøvrigt til, at det ogsaa er om Sommeren, at Akkorden skal give sit Maksimum for at hæve Vinterakkorden, saa at den gennemsnitlige Ugefortjeneste kan ligge paa omtrentlig Højde med andre Teglværksarbejderes.

Men iøvrigt maa Forbundet mene, at den ved de nye Børe skabte større Produktivitet kun drejer sig om en Ubetydelighed, idet Fremgangen nok saa meget skyldes den Omstændighed, at Teglværket til Hjælp ved Ovnsarbejdet har indført Ekstrahjælp, der aflønnes af Teglværket, i større Omfang end den af Foreningen omtalte Rankemand. Det er nemlig rigtigt, at denne hjælper med de ikke tørre Sten, men desuden læsses og tiltrilles alle røde Sten udenfor Holdet, og alle Nr. 2-Sten, som dyppes, bliver afhentet dyppet og afsat, hvorhos Kravene med Hensyn til Sortering er nedsat.

Forbundet maa antage, at det er dette udenfor Holdet liggende Ekstraarbejde, der i nok saa høj Grad som Ændringen af Børene har fremmet Produktiviteten, og at Arbejderne i Virkeligheden ikke har faaet deres Andel i det forøgede Tempo tilstrækkelig betalt.

Foreningen har benægtet, at Kravene til Finsortering er blevne svækkede, men har ikke villet bestride, at der ydes Ekstrahjælp i det af Forbundet anførte Omfang, hvad det dog maa anse for en mindre væsentlig Faktor i en Forhøjelse af Produktionen, som andrager 80.000 Sten paa en Maaned pr. Hold, en Forøgelse, der derfor maa skyldes den indførte Ændring af Kørselen.

Det maa først siges, at den samtidig med Ændringen af Børene indførte Ekstrahjælp vanskeliggør Bedømmelsen af, hvad denne har betydet, men iøvrigt bliver det afgørende Spørgsmaal dette: Kan det siges, at Arbejdet nu udføres under ændrede Forhold?

Til Bestemmelse heraf maa man se paa § 3 i sin Helhed. Meningen med den er, at en Akkord følger Overenskomsten, med mindre Udviklingen medfører, at det er en Urimelighed, at den skal vente med Opsigelse, til Overenskomsten kan opsiges, med andre Ord, om Forholdene, medens Overenskomsten løber, forandrer sig saa væsentligt, at enten Teglværket eller Arbejderne derved kommer ind i et ganske aabenbart Misforhold mellem Præstation og Betaling herfor: for høj eller for lav Betaling. Paragraffen nævner: nyt Arbejde, hvor en ny Akkord maa fastsættes. Endvidere en ny Arbejdsmetode, hvorunder dette Tilfælde heller ikke falder. Endelig Arbejde under andre ændrede Forhold, og det er dette Punkt, Foreningen tænker paa. Men efter det oplyste, hvorefter det vel maa antages, at Ændringen af Børene har forhøjet Produktiviteten, uden at det dog kan siges hvormeget (idet andre Faktorer ogsaa spiller ind), findes det dog ikke godtgjort, at det drejer sig om noget i den Grad væsentligt, at man kan tale om at staa aabenbart i Misforhold mellem Præstation og Modpræstation, at en Ændring i Akkorden ikke kan afvente Overenskomstens Udløb.

Indenfor alt Akkordarbejde kendes der Svingninger snart til Fordel og snart til Skade for en af Parterne, og det her skete Udsving skønnes ikke at række udover de elastiske Rammer, der kan rummes indenfor en Akkord-Overenskomst.

Spørgsmaalet vil herefter være at henvise til nye Overenskomstforhandlinger.

KENDELSE:

Dansk Arbejdsmands Forbund bør for Kalk- og Teglværksforeningens Krav i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger, derunder 150 Kroner i Salær til Opmanden, udredes med Halvdelen af hver af Sagens Parter.

Sct. Jacobs Plads Nr. 6, Kbhvn. Ø.,
den 8. August 1934.

sign. *F. Pihl.*

UDSKRIFT AF VOLDGIFTSPROTOKOLLEN.

Aar 1934, Mandagen, den 9. Juli Formiddag Kl. 10 blev i Voldgiftssagen: Dansk Arbejdsmands Forbund Afd. A., Sønderborg, mod Murermester K. Anthonsen, Sønderborg

afsagt saalydende

OPMANDS-KENDELSE.

Den mellem Parterne opstaaede Tvist drejer sig om følgende:

Murermester Anthonsen udfører for Tiden et Omforandringsarbejde paa Parkhotellet i Sønderborg, der ombygges fra Hotel til Væveskole, og beskæftiger i den Anledning en Del af Arbejdsmandsforbundets Medlemmer ved Nedbrydningsarbejdet, hvilket bestaar i Nedbrydning af en Del store Skillerum, om-

fattende Udhugninger for Vinduer og Døre og lignende. Angaaende det nærmere Omfang af Nedbrydningsarbejdet er det oplyst, at dette omfatter samtlige Skillerum i Hotellets Stueetage, 3 Halvstens-Skillerum i 1. Etage, Udhugning for samtlige Vinduer i begge Etager og endelig Nedbrydning af forskellige Skillerum i Kælderen. Der er efter foretagen Rensning af det nedbrudte Materiale udvundet ca. 42,000 Sten. Bygningen anslaas at indeholde ca. 300,000 Sten. I Nedbrydningsarbejdet er indbefattet den ommeldte Rensning af Sten og Læsning og Bortkørsel af Affald (Murbrokker etc).

I Overenskomsten mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne, hvilken Overenskomst ved skriftlig Erklæring af 30. Oktober f. A. er tiltraadt af Murermester Anthonsen, der ikke er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, er der i § 3 litra j udtalt følgende:

„Nedbrydning af hele Bygninger og større Dele af saadanne, Dampskorstene, Tegl- og Bagerovne og lignende Ovne samt Ophugning af Cement betales, for saa vidt Arbejdet ikke udføres i Akkord, med et Tillæg af 15 % til Timelønnen".

Under Henvisning til den forannævnte Overenskomstbestemmelse har de ved Nedbrydningsarbejdet beskæftigede Arbejdere krævet det 15 %'s Tillæg til den normale Timeløn, hvilket andrager 16 Øre, saaledes at Timelønnen ialt andrager 121 Øre. Murermester Anthonsen har først overfor Formanden for Arbejdsmandsforbundets Sønderborg Afdeling givet Tilsagn om Ydelse af Tillæget, men senere efter Tilskyndelse af Bygherrens Arkitekt afvist at yde Tillæget under Henvisning til, at der ikke er Tale om Nedbrydning „af større Dele" af en Bygning.

Undertegnede Dommer Chr. Andersen, Aabenraa, er under 24. Maj d. A. af Formanden for den faste Voldgiftsret udnævnt til at fungere som Opmand i en faglig Voldgiftsret til Afgørelse af den foreliggende Uoverensstemmelse mellem Parterne.

I et Tirsdag den 3. ds. afholdt Møde er Sagen behandlet af den faglige Voldgiftsret. Under Mødet foretoges Besigtigelse af Arbejdspladsen, Parkhotellet.

Mødt var:

For Arbejdsmands Forbundet: Afdelingsformand (Afd. A.) Adolf Andersen.

Indklagede, Murermester K. Anthonsen.

Som Voldgiftsmænd fungerede:

For Arbejdsmandsforbundet: Forretningsfører Chr. Larsen, København, og Sekretær Alfr. Rasmussen, Sønderborg.

For Murermester K. Anthonsen: Bygmester A. Christiansen, Dybbøl, og Bygmester Jørgen Hansen, Sønderborg.

Begge Parter har afgivet Erklæring i Overensstemmelse med § 8 i Reglerne for faglig Strid og til Dækning af Omkostningerne har hver især deponeret 200 Kr. i Overensstemmelse med Reglernes § 9.

Det har vist sig umuligt at opnaa Forlig ved Sagens Behandling i Voldgiftsretten, hvorfor Sagen har maattet udgaa til Opmandens Kendelse.

Arbejdsmandsforbundet har nedlagt Paastand paa, at Murermester Anthonsen tilpligtes at yde de ved Nedbrydningsarbejdet beskæftigede Arbejdere det i Overenskomsten omhandlede Tillæg af 15 % til Timelønnen under Henvisning til, at Arbejdet falder ind under Ordene i den forannævnte Overenskomsts § 3 litra j „større Dele" af en Bygning.

Det er oplyst, at der pr. 28. Juni d. A. er arbejdet 430½ Timer, for hvilke altsaa kræves en Merbetaling af 16 Øre pr. Time.

Murermester Anthonsen har paastaaet sig frifundet for Dansk Arbejdsmands Forbunds Klage i denne Sag.

Foreløbig bemærkes, at naar Arbejdsmandsforbundet har henvist til, at Murermester Anthonsen allerede bør være forpligtet til at betale det omspurgte Tillæg paa Grundlag af sit derom afgivne mundtlige Tilsagn, kan der ikke gives Forbundet Medhold i denne Betragtning, naar Parterne, som sket, er blevet enige om at lade Spørgsmaalet afgøre ved faglig Voldgift.

Iøvrigt maa Opmanden, som Sagen foreligger oplyst, afgøre Tvisten saaledes:

Det drejer sig efter Opmandens Formening alene om, hvorvidt det af Murermester Anthonsen foretagne Nedbrydningsarbejde er foretaget i et saadant Omfang, at det kan siges at falde ind under Ordene i den foran citerede Overenskomst: Nedbrydning..... af større Dele af Bygninger o. s. v.", idet Tillæget i bekræftende Fald vel være at erlægge af Murermester Anthonsen.

Naar henses til det om Nedbrydningsarbejdets Omfang oplyste, i Forbindelse med den paa Stedet foretagne Besigtigelse, skønnes det, at der foreligger „Nedbrydning af større Dele af en Bygning", hvorfor Murermester Anthonsen tilpligtes at udrede det i Lønoverenskomstens § 3 litra j omhandlede 15 % Tillæg til Timelønnen. Det skal som yderligere Begrundelse for den trufne Afgørelse bemærkes, at det ved Skønnet over, om et Nedbrydningsarbejde falder ind under Lønoverenskomstens § 3 litra j, ikke findes afgørende, om Arbejdet i Relation til den paagældende Bygning ikke skønnes kvantitativt at omfatte større Dele af denne, men at det først og fremmest maa komme i Betragtning, om Arbejdet isoleret set omfatter større Bygningsdele.

Sagens Omkostninger findes Murermester Anthonsen at burde tilsvare Arbejdsmændenes Forbund.

Omkostningerne har andraget:

Honorar til Opmanden	150 Kr.
„ „ Voldgiftsrettens Medlemmer 4 × 25 Kr.	100 „
Sekretær- og Skrivearbejde	40 „
Befordring	18 „
	308 Kr.

Saaledes passeret.

sign. Chr Andersen.

— — —

Ovenstaaende Kendelse er bemærkelsesværdig derved, at Opmanden har set bort fra den hos Arbejdsgiverne almindeligt gældende Opfattelse af, at det i Priskuranten fastsatte Tillæg kun kan erholdes, forsaavidt Nedbrydningsarbejdet i egentlig Forstand maa være at opfatte som et i Forhold til Bygningens Størrelse „større Arbejde" og udtaler, at det vil være tilstrækkeligt begrundende for Kravet om Udbetaling af det omtalte Tillæg, at Arbejdet „isoleret set omfatter større Bygningsdele", hvilket er en langt videre Fortolkning af Overenskomstens Bestemmelse end hidtil anerkendt.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svenstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hals	*(Posthuset i Hals)*
Helsinge	*(Helsinge-Balby Komm.)*
Odense F.	*(Nordisk Radiatorfabrik)*
Onsild	*(Vammen-Bigum-Lindum Komm.)*
Randers K	*(Randers Margarinefabrik)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Holtug	*(Herregaarden Gjorslev)*
Strøby	—
Arbejdsmændenes Ungdomsafdeling	*(Søren Wistofft & Co.)*
Brædstrup	*(Ægpakkeriet i Brædstrup)*
Hirtshals	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Tornby	—
Film- og Forlystelsesfunktionærernes Forbund	*(Konflikten paa Dyrehavsbakken)*
Langaa	*(Langaa Jernstøberi)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

MARTYRERNE FRA TOLLPUDDLE

GEORGE LOVELESS, JAMES LOVELESS, JAMES BRINE, JOHN STANDFIELD, THOMAS STANDFIELD, JAMES HAMMETT

For et Aarhundrede siden ,i Februar 1834, blev i den lille Landsby Tollpuddle i Dorsetshire i den tidlige Morgenstund seks Landarbejdere fængslet. De blev kastet i Fængselet i Dorchester og senere dømt til syv Aars Deportation til et oversøisk Land.

Hvorfor? Var de Forbrydere?

Nej, disse stakkels Daglejere, hvoraf de fire var gifte, og som alle var lige saa fromme som de var arbejd-

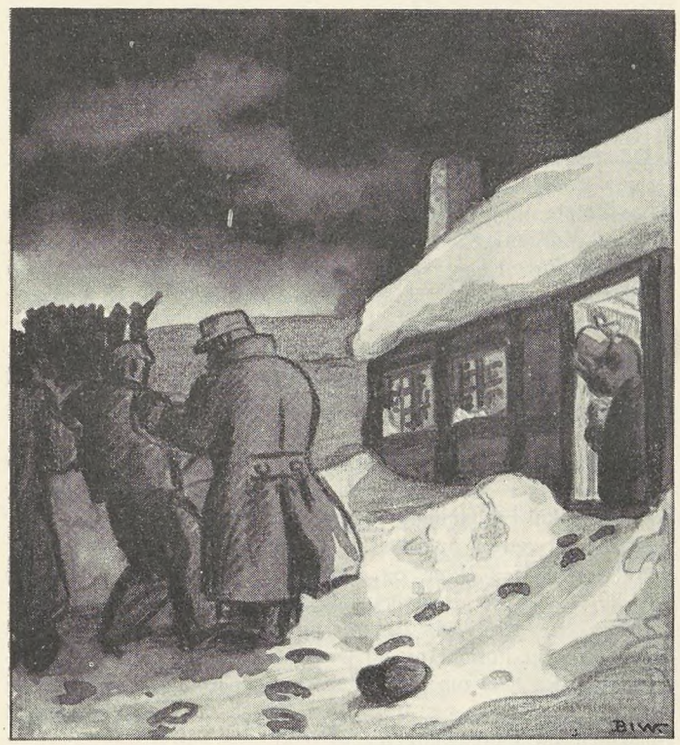

2 Dage efter blev de 6 Arbejdere fængslet, da de en mørk Vintermorgen forlod deres Hytter.

somme, havde gjort det, at de havde startet en Fagforening.

Bønderne, i hvis Tjeneste de stod, og som i Overværelse af Sognepræsten i Tollpuddle havde lovet at ville betale dem den paa Egnen almindeligt gældende Løn, d. v. s. 10 Shilling om Ugen, havde brudt deres Løfte. Bønderne i Tollpuddle tog deres Tilsagn tilbage. Sognepræsten understøttede dem heri. Arbejderne blev tvunget til at nøjes med 9 Shilling om Ugen, senere med 8, ja endog med 7 Shilling. Da der fandt nye Forhandlinger Sted med Bønderne, forlangte disse, at Arbejderne skulde erklære sig tilfredse med en Ugeløn paa 6 Shilling.

Som Modforanstaltning grundlagde Arbejderne i Landsbyen en Fagforening.

Længe efter at denne Organisation var blevet grundet, offentliggjorde Myndighederne i Dorchester en — iøvrigt fuldstændig falsk — Meddelelse, hvorefter Medlemsskab i en Fagforening skulde betragtes som en Forbrydelse, som vilde blive straffet med Deportation. To Dage efter, at denne Bekendtgørelse var fremkommet, blev de 6 Arbejdere fængslet, da de en mørk Vintermorgen forlod deres Hytter for at begive sig til deres Arbejde.

For at straffe de Fængslede og for at indgyde de øvrige Arbejdere, der havde tilsluttet sig Fagforeningen, Frygt, havde Myndighederne udspekuleret en Processform, hvorunder Grev Melbourne, den britiske Indenrigsminister, blev stillet til Disposition med Raad og Daad. Til dette Formaal blev bl. a. fremgravet en Parlamentsbeslutning, der i Aaret 1824 var blevet ophøjet til Lov, men som paa ingen Maade havde noget som helst at gøre med Fagforeningsspørgsmaal.

Paa Grundlag af denne Lov blev de 6 Mænd dømt til syv Aars Landsforvisning, — en barbarisk Straf, der ellers kun blev bragt i Anvendelse overfor de allerværste Forbrydere i Stedet for Dødsstraf. De 6 Arbejdere havde dog ikke begaaet nogen Forbrydelse. Endnu ved Indskibningen erklærede deres Fører, George Loveless, i Overensstemmelse med Sandheden:

> „Vi har ikke angrebet noget Menneskes Ære, Karakter eller Ejendom. Vi har sluttet os sammen for at beskytte os selv, vore Koner og Børn imod den frygteligste Fornedrelse."

Disse Fagforeningsfolks Domfældelse rejste en Storm af Raseri. I hele Landet blev der afholdt Protestmøder. Et Tog paa 200.000 Arbejdere marcherede gennem London for at forelægge Regeringen et Bønskrift om Ophævelse af Straffen.

Takket være en uophørlig Agitation blev henved et Aar senere de seks Mænd fritaget for Resten af Straffen, men som Følge af Myndighedernes Skødesløshed vendte de først tilbage til deres Hjemegn i Aaret 1838. Gennem hele denne Tid blev de beskæftiget som Tvangsarbejdere under den haardeste Brutalitet og Undertrykkelse.

De seks Pionerers Ofre har dog ikke været bragt forgæves. Af deres Lidelser øste Fagforeningerne den Kraft, der har gjort hele Verdens Fagbevægelse stor.

Men Historien fra Tollpuddle gentager sig i Øjeblikket i Hundrede, ja Tusinde Gange større Maalestok. I forskellige Lande bliver de fagorganiserede Arbejdere forfulgt som aldrig før. Hundreder af Mennesker blev myrdet, Tusinder hensmægter i Koncentrationslejre, blot fordi de tilhører de frie Fagforeninger.

Den britiske Fagforeningsbevægelse og med den alle frie Fagforeningsfæller i hele Verden vil i Aar højtideligt tænke paa de seks Dorsetshire-Landarbejderes Lidelsestid.

I Dorsetshire vil der i Begyndelsen af September i Aar finde store Mindefestligheder Sted. Den britiske Fagforeningskongres afholdes derfor i Aar fra den 3. til den 8. September i Weymouth, Dorsetshire. Fagforeningsbevægelsen i de andre Lande deltager i disse Festligheder paa den Maade, at dette Aars Udvalgsmøde i Den faglige Internationale samt Aarskonferencen med de internationale Erhvervssekretariater vil blive afholdt i Begyndelsen af September i Weymouth.

Festlighederne omfatter bl. a.

Indvielsen af seks af Den britiske Landsorganisation byggede Arbejderhuse, der skal bære de seks Martyrers Navne; Opførelsen af et Festspil, der dramatiserer de seks Mænds hele Historie; en international Arbejderolympiade; store Demonstrationer i Dorchester. Lignende Demonstrationer bliver samtidig organiseret af Fagforeningerne i De forenede Stater, Kanada, Sydafrika, Australien og Ny Zeeland.

Overenskomster

Hillerød. „Naftana": Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugelønnen er for Chauffører ved store Vogne (2500 kg) Kr. 61,75, ved Vogne derunder Kr. 59,85 (var 40,00). Arbejdstid 8 Timer (var ubegrænset). Overarbejde: 3 Timer à 180 Øre, derefter samt Søn- og Helligdage 245 Øre pr. Time. for den første halve Times Overarbejde betales kun Tillæg, naar Arbejdet varer derudover. Overarbejdet kan afspadseres imod Betaling af Differencen mellem den normale Arbejdstids Løn og Overarbejdsbetalingen. Strækker Turene sig udover en Distance af 30 km, og Chaufføren ikke har haft Adgang til at spise Frokost før Udkørsel, erholdes til Fortæring Kr. 2,50 pr. Dag, og hvor Chaufføren paa Ture indenfor 30 km ikke kan indtage Maaltiderne i Firmaets Arbejdspladsers og Filialers Spiselokaler, erholdes 125 Øre pr. Maaltid (Frokost og Middag). Skindtøj, Hue og Leggins udleveres efter Behov, dog højst et Sæt om Aaret, samt et Sæt Overtrækstøj til Sommerbrug. Tøjet vedbliver at være Firmaets Ejendom. Chauffører, der er antaget før 1. Januar, erholder 1 Uges Sommerferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Chauffører, der har været beskæftiget i 6 Uger, fuld Løn, minus Kr. 4,00 pr. Dag de første 3 Uger. Anmeldelse skal være sket senest 24 Timer efter Sygdommens Indtræden og være ledsaget af Lægeattest. Under Ulykkestilfælde erholdes Løn de første 2 Uger og derefter Kr. 4,00 pr. Dag i de følgende 11 Uger. Chaufførerne skal være Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Hillerød. I/S Hillerød Omnibiler: Overenskomst oprettet. Overenskomstens Ordlyd i et og alt enslydende med Overenskomsten med Rutebilselskabet Hillerød—Frederikssund—Roskilde.

Løgstør. Købmand Jacob Møller: Overenskomst oprettet. 29 Mand. Timeløn 105 Øre plus et Tillæg af 5 Øre = 110 Øre. For Losning ombord i Skibe, Grabfører og Kranfører under Losning: Timeløn 165 Øre. Kranføreren erholder desuden 2 Øre pr. udlosset Ton. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 30%, 3. Time 50%, derudover samt Søn- og Helligdage 80% Tillæg. Forlanges Losning udført med Haandkraft, efter at Kranen har losset over Halvdelen af Lastrummets Indhold, betales 50% Tillæg for den Del, der losses med Haandkraft. Mindste Betaling er for 4 Timer (Om Eftermiddagen 3½ Time). Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Bestemmelser om Betalingen for Losning og Lastning af nye Varer eller ved Indførelse af maskinelle Indretninger, der omstøder det hidtil gældende Akkordgrundlag. Winchmansbestemmelser og Bestemmelse om Indenbordsarbejde i Skibe. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Akkordpriserne for Losning og Aflæsning af Kul, Koks, Cinders og Briketter samt for Losning af Kunstgødning reduceredes med 20%, dog ikke for Gaskullenes Vedkommende. Gælder til en 15. April.

Middelfart. Middelfart Mejeri: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 60,00 indtil senest 1. September 1934, derefter Kr. 55,00. Arbejdstid 48 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derudover 100% Tillæg. Ved Overarbejde udbetales kun Procenterne, medens Resten afspadseres, saaledes at der for hver 8 Timers Overarbejde spadseres 1 Dag. Afregning her efter hver 4. Uge. Arbejderne er ulykkesforsikrede, ogsaa for de første 13 Uger, med en Dagpenge af Kr. 3,00 pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til den 1. i en Maaned. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April. (Margarinefabriken skal ophøre med at være Aktieselskab senest den 1. September).

Odense C. Odense Taxa: Overenskomst oprettet. 13 Mand. Lønnen er Kr. 2,50 pr. Vagt plus 20% af det med Vognen indkørte Beløb. Vagten er 12 Timer med Skiftetider Kl. 20 Aften og Kl. 8 Morgen og skifter hver 2. Uge. Chaufførerne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Kun Medlemmer af Odense Afdeling C maa beskæftiges. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Regler fastsatte for Behandling af faglig Strid. Hvis der er andre Overenskomster, som bliver sluttet under Kr. 2,50 pr. Dag plus 20 % af Kørselsindtægten, skal Auto Taxa følge efter. Gælder til en 1. April.

Taastrup. Taastrup Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Akkordpriser for Arbejdet ved en nyanskaffet Murstensmaskine. Maskinen har været i Brug i 3 Uger, og Arbejderne aflønnes med Timeløn plus 20 %. Ved et Mæglingsmøde den 28. Maj opnaaedes Enighed om en Akkordpris paa 75 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand for 6 Tommer Format og 50 Øre for 4 Tommer Format. Endvidere enedes man om Trillernes Antal, samt om at Afskæreren betales med 3 Øre pr. 1000 Sten for at besørge Smøring af Maskinen og Oprensningen.

Jord- og Betonarbejderne, København. Akts. Højgaard & Schultz: Overenskomst oprettet angaaende Fabrikation af 1100 mm „Bonna" Rør. Timeløn 104 Øre plus 30 % Tillæg = 134 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Udover den fastsatte Timeløn — 134 Øre — erholder forskellige Arbejdsgrupper paa tilsammen 62 Mand et Tillæg af Kr. 37,40 for hvert Normal Rør, der paa en 6 Dages Arbejdsuge fremstilles udover 95 Rør pr. Uge og for hvert Rør, der fremstilles udover 120 Rør pr. Uge et yderligere Tillæg paa ialt Kr. 26,70.

Bliver Arbejdsugen mindre end 6 Dage, reduceres Rørantallet 95 og 120 i Forhold dertil.

Iøvrigt er Hovedoverenskomstens Bestemmelser vedrørende Arbejdsforholdene gældende. Vedrører ca. 80 Mand.

Aarhus J. B. (15. Agitationskreds) Grusgravejerne i Mundelstrup: Overenskomst oprettet. 45 Mand. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Alle Stensorter betales med 170 Øre pr. m³. Materialer, der harpes 2 Gange, betales med 50 Øre ekstra. For Bagharpning, der fjernes fra Graven, betales 20 Øre pr. m³.

Indehaverne (5 Grusgravejere) har forpligtet sig til ved enhver ny Gravs Aabning at anmelde Sted og Beliggenhed til Aarhus J. B., samt er indgaaet paa kun at beskæftige Medlemmer af D. A. F. Afdelingen indberetter, at Overenskomsten giver en Merfortjeneste af Kr. 6,00 pr. Mand pr. Uge.

Esbjerg. Entreprenør N. Th. Jensen: Overenskomst oprettet.

Den til enhver Tid mellem Centralforeningen af Murermestre i Danmark og D. A. F. gældende Overenskomst samt Overenskomsten med Gas- og Vandmestrene i Esbjerg vedrørende Ledningsarbejde er gældende i alle Tilfælde, hvor Entreprenøren har Arbejde til Udførelse, der henhører under nævnte Overenskomster. Endvidere er de til Overenskomsterne hørende Voldgiftsregler samt Forliget af 5. September 1899 ogsaa gældende.

Fredericia A. Entreprenør J. P. Bech: Overenskomst oprettet angaaende Læsning af Jord ved Vejforlængelsen fra Krogsagervejen til Lillebæltsbroen samt for Rydning af Hegn:

Læsning af Jord pr. læsset Tipvogn (1 m³) 77 Øre. Heri beregnet 2 Mand til Tippen samt Trækning af Spor i Graven til Læsning. Rydning af Hegn pr. løbende Meter 80 Øre.

Fredericia A. Entreprenør O. Christensen: Overenskomst oprettet angaaende Støbearbejde og Jernbetonarbejdet paa Akts. Cohns Ejendom: Støbearbejde ved store Anlæg pr. m³ Kr. 3,50, ved midlertidige Anlæg Kr. 5,50. Støbeanlæget opstilles af Entreprenøren i færdig og fuld forsvarlig Stand.

Afretning med Retholdt samt eventuelt Ophejsning til øverste Etage betales i H. t. Priskuranten. Jernarbejdet betales pr. Kilo med 7,5 Øre. Entreprenøren stiller 2 mekaniske Spil med Svingkraner til Raadighed til Jernets Ophejsning. Jernets Aflæsning er udenfor Akkorden.

Fredericia A. De danske Statsbaner: Ved en Forhandling den 11. Maj angaaende Akkordpriser for Stenbalastering paa Strækningen Snoghøj—Fredericia enedes man om, at Aflæsning af Stenballast betales med Overenskomstens Priser for Aflæsning af Skærver, idet Tømning af Selvlosser betales med 11 Øre pr. m³. For Indlægning og Understopning betales pr. løbende Meter: for Lufthøjde 0—10 cm — 40 Øre, 11—15 cm — 60 Øre, 16—20 cm 75 Øre, 21—25 cm 85 Øre, 26—30 cm 90 Øre og 31—35 cm 95 Øre. For Opsætning af Ballast, der ligger mere end 25 cm under endelig Svellekant, betales 20 Øre pr. løbende Meter for Arbejdet udført efter den 25. April d. A. Placering af Stenballast aflæsset fra Nabospor betales med 40 Øre pr. m³ aflæsset Stenballast.

Roust. Dræningsmester Lauridsen, Skovlund: Formanden for 18. Agitationskreds anmoder paa Afdelingens Vegne om Forbundets Bistand i Anledning af, at Dræningsmesteren ikke har betalt et af deres Medlemmer Kr. 38,00, som det har tilgode i Arbejdsløn for udført Dræningsarbejde før den 11. April.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Dræningsmesteren om at betale Beløbet straks, da han i modsat Fald vilde blive blokeret og Pengene inddraget ad Rettens Vej, meddelte Kredsformanden den 28. Maj, at Medlemmet havde faaet sit Tilgodehavende udbetalt af Dræningsmesteren.

Aabenraa. Aabenraa Gasværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Gasværket nægter at aflønne 2 Mand, der har udført et 32 Meter langt Rørledningsarbejde for Gas og Vand (Opgravning og Paafyldning), uagtet Arbejderne forlangte Akkord i H. t. Entreprenør-Landsoverenskomsten, før de paabegyndte Arbejdet, og saadant Arbejde tidligere er betalt i H. t. Priskuranten. Gasværket har betalt Timeløn 105 Øre.

Ved et Mæglingsmøde den 14. Juni enedes man om, at det omhandlede Arbejde betales med Timeløn plus 20 %.

Der oprettedes en skriftlig Aftale mellem Gasværket og D. A. F., hvorefter alt Ledningsarbejde, som har en mindre Udstrækning end 100 Meter sammenhængende Længde, skal udføres i Dagløn dog med et Akkordafsavnstillæg af 20 %. Det samme gælder for Omlægning af Ledninger, dog ikke Smaareparationer.

Aarhus J. B. Entreprenør Johs. Petersen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse om, hvorvidt et Vej- og Kloakarbejde i Vejlby—Risskov Kommune skal aflønnes med Akkord, som Arbejderne har krævet, eller med Timeløn — 105 Øre —, som de bliver aflønnet med.

Ved et Mæglingsmøde den 26. Maj enedes man om, at det paagældende Arbejde skulde udføres i Akkord, men paa Grund af særlige Forhold betales med 105 Øre pr. Time plus 20 % = 126 Øre.

Aarhus M. Murermester E. Bendiksen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter ved et Murerarbejde at betale Højdetillæg maalt fra Kantsten. Mesteren begrunder sin Nægtelse med (Fortouget er bredere end normalt), at Bygningen ligger midt i Grunden. Endvidere nægter Mesteren at betale 35 % til Støbepriser for Støbning af Rum under 8 m². Ved et Mæglingsmøde den 26. Maj forligtes Sagen saaledes, at Mesterens Standpunkt tages i Betragtning med Hensyn til Beregningen af Sokkelhøjden, idet Bygningen ligger 12 Meter tilbage fra Gadelinien, og at man ved Opførelsen af en ved Siden af lavere liggende Bygning havde beregnet Sokkelhøjden ved Bygningen.

Med Hensyn til Støbning af smaa Rum indgik Mesteren paa at betale, som Arbejderne havde krævet.

Brahetrolleborg. Entreprenør Hans Hansen, Millinge: Afdelingen indberetter, at Entreprenøren, der har et Vandledningsarbejde i Højrup i Entreprise, ved en samme Dag afholdt Forhandling er indgaaet paa at betale i H. t. Landsoverenskomsten af 1930. Arbejdet udføres i Timeløn 105 Øre, indtil der er Enighed om en Akkordpris. Akkordoverskudet udbetales senest 8 Dage efter, at Arbejdet er færdigt, og Timelønnen garanteres og udbetales i Forskud.

Iøvrigt er Overenskomstens almindelige Bestemmelser gældende hvad angaar Behandling af faglig Strid.

Brahetrolleborg. Murermester Johan Brun, Ulbølle: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene, har begaaet Brud paa Overenskomsten, idet han har aflønnet 2 Medlemmer, der er beskæftiget hos ham, med en Dagløn af 5 Kr. for en daglig Arbejdstid paa 9 Timer. Der har dog været Enighed mellem Mesteren og de 2 Mand om dette Løn- og Arbejdsforhold. Den forlidt udbetalte Arbejdsløn andrager Kr. 198,40 pr. Mand. Mesteren har nu igen forandret Arbejdstiden til 8 Timer og betaler en Timeløn af 105 Øre. Der er Uenighed om Efterbetalingens Størrelse. Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene, at man paa et lokalt afholdt Møde, hvori Parterne deltog, var enedes om en Efterbetaling paa Kr. 250,00 til fuld Afgørelse af Sagen.

Brande. Murermester Stoltenberg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, med hvem der er Overenskomst gældende, nægter at betale Procenter af sin egen Fortjeneste, naar han selv arbejder med ved Arbejder, for hvilke Overenskomsten fastsætter, at Arbejdsmændene skal lønnes med Procenter af Svendenes og Lærlingenes Fortjeneste.

Et Par Dage senere meddeler Afdelingen, at Mesteren nu ogsaa har begæret Spørgsmaalet afgjort ved Mægling.

Efter at Forbundet havde henstilelt til Mesteren at betale saaledes som Afdelingen har krævet det eller lade Spørgsmaalet behandle paa et Møde, meddelte Afdelingen den 15. Juni, at Mesteren paa et lokalt Mæglingsmøde den 13. Juni var indgaaet paa at afregne Procenttillæg i H. t. Overenskomstens Bestemmelse.

Gjøl. Gjøl Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Sogneraadet tilsidesætter de organiserede Arbejdsmænd ved Antagelse af Arbejdskraft. Det har saaledes antaget 5 uorganiserede Arbejdere til Skærveslagning paa ringere Betalingsvilkaar, end de organiserede Arbejdere havde i Fjor, og nu har Sogneraadet vedtaget, at der skal benyttes uorganiserede Arbejdere til at udføre et planlagt Vejarbejde, som snart skal paabegyndes.

Ved en Forhandling med en Repræsentant for Forbundet indgik Sogneraadet paa at beskæftige organiserede Arbejdere ved det planlagte Vejarbejde.

Glamsbjerg. Murermester Billesø: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren i Sommeren 1933 har beskæftiget et Medlem af Landarbejderforbundet som

Murerarbejdsmand i 48 Dage og aflønnet ham med 6 Kr. om Dagen, men ikke desto mindre ladet Manden kvittere for at have modtaget Kr. 50,40 om Ugen (105×48).

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationerne for Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling til den om at paalægge Mesteren at beskæftige Medlemmer af D. A. F. samt at udbetale det Beløb til Afdelingen, som Manden har faaet for lidt udbetalt, indberetter Afdelingen den 25. Maj, at Mesteren paa et lokalt Mæglingsmøde er indgaaet paa at betale Kr. 50,00 og har underskrevet, at han vil beskæftige Medlemmer af D. A. F.

Glostrup. De danske Statsbaner: Til Fastsættelse af Betalingen for et Sporforstærkningsarbejde, bestaaende i supplerende Stenballast og Udveksling af Sveller m. m. paa Strækningen Vigerslev—København, afholdtes den 29. Maj et Møde, ved hvilket man enedes om, at Arbejdet udføres i Akkord til en Pris af Kr. 4,75 pr. løbende Meter for en Del af Arbejdet og Kr. 5,15 pr. løbende Meter for den øvrige Del af Arbejdet.

Graasten. Murermester Andr. Fr. Skov, Ullerup: Overenskomst oprettet af følgende Ordlyd: Undertegnede erklærer herved, at jeg tiltræder den mellem Murermesterforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund bestaaende Overenskomst.

Helsinge. Murermester Søren Olsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Jordarbejde ved Opførelsen af det ny Alderdomshjem. Afdelingen har krævet Akkord i H. t. Entreprenør-Priskuranten undtagen for et særligt Støbearbejde, paa hvilket der muligvis skal fastsættes en særlig Akkordpris, men Mesteren vil kun betale Timeløn plus 15 % Akkordafsavnstillæg. Arbejdernes Krav udgør Kr. 534,04. Mesteren har tilbudt at betale Kr. 330,70. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, uagtet Afdelingen tilbød at nedskrive Arbejdernes Tilgodehavende til Kr. 508,69.

Efter at Forbundet paany havde henstillet til Mesteren at betale Arbejderne deres Tilgodehavende og fremtidig betale i H. t. de for 2den Zone gældende Akkordpriser, meddelte Afdelingen, at Mesteren havde betalt det krævede Beløb samt den 1. Juni underskrevet paa følgende Overenskomst: Undertegnede anerkender herved, at den for Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark gældende Overenskomst med Dansk Arbejdsmands Forbund ogsaa gælder for mig, indtil den med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. Marts. Hvis Mesteren indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten.

Hillerød. Murermester Jørgen Petersen, Gilleleje: Afdelingen indberetter, at Mesteren, der havde antaget en Mand til at udfører Murerarbejdsmandsarbejde, da Manden havde været beskæftiget nogen Tid ved Arbejdet, afskedigede ham, førend Arbejdet var tilendebragt. Afdelingen har i den Anledning krævet af Mesteren, at han skal ogsaa betale Manden den Gennemsnitsfortjeneste, de øvrige Arbejdsmænd har tjent for den Tid, Arbejdet har varet, efter at Manden blev afskediget. Da Mesteren har nægtet det, har Afdelingen begæret Mæglingsmøde afholdt overfor Nordsjællands Murer- og Tømrermesterforening, hvorfor den anmoder om Forbundets Bistand.

Den 22. Maj meddeler Afdelingen, at den har modtaget det paa dens Medlems Vegne krævede Beløb.

Horsens A. Akts. Hede Nielsens Fabrikker: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabrikanten ikke vil godkende en indgivet Opgørelse over en Del af Arbejdet ved Opførelsen af en Fabriksbygning, Firmaet opfører uden Entreprenør eller Murermester.

Før Arbejdet paabegyndtes, oprettedes en Overenskomst, hvorefter Firmaet skal aflønne Arbejderne efter Entreprenøroverenskomsten.

Opgørelsen udviser et Overskud paa 1811 Kr., hvoraf er udbetalt 425 Kr. plus 700 Kr., saaledes at Restbeløbet er Kr. 686,00, men dette nægter Fabrikanten at betale, men ønsker Mæglingsmøde afholdt. Som Grund til Nægtelsen har Fabrikanten reageret overfor nogle Extrahjørner og hævder, at Arbejdet ikke er udført, som det skal være, hvorfor han forlanger Syn og Skøn over det. Afdelingen hævder, at hvis der har været Grund til Klage, skulde denne have været fremsat under Arbejdets Udførelse, men Arbejderne hævder ydermere, at de er uden Skyld, da der har manglet baade Forskalling og Bolte, saaledes at det har været nødvendigt at tage Forskallingen fra Muren Dagen efter, at denne var støbt.

Ved Mæglingsmødet den 25. Maj afgjortes Sagen ved, at Fabrikanten til fuld Afgørelse betalte Kr. 500,00. Endvidere indgik Fabrikanten paa — saafremt han selv vilde udføre Resten af Arbejdet med Bygningens Opførelse — at betale i H. t. Entreprenørforeningens Tarif samt at benytte Medl. af D. A. F. og antage disse gennem Afdelingens Anvisningskontor.

Middelfart A. Murermester P. Lund, Fjellerup. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har haft Udgravningen af en Grund i Entreprise, nægter at betale for Borttransport af den opgravede Jord (81,31 m³ Jord). Beløbet udgør Kr. 232,70. Mesteren havde ved Arbejdets Paabegyndelse akkorderet med en Arbejdsmand om, at han skulde grave Grunden for Kr. 85,00, men den Akkord annullerede Afdelingen og traf samtidig Aftale med Mesteren om, at Opgørelsen skulde tilstilles ham, naar Arbejdet var færdigt. Arbejdslønnen for Grundgravningen var Kr. 169,73, og dette Beløb har Mesteren betalt. Jorden er borttransporteret 173 Meter, og Manden har laant en Hest til Brug under Transporten.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling om at paalægge Mesteren at betale Beløbet eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, indberettede Afdelingen den 30. Maj, at der har været afholdt et lokalt Møde om Sagen. Ved dette ordnedes Sagen ved, at Manden fik udbetalt Kr. 50,00, hvilket er 2 Kr. pr. Time for de ca. 25 Timer Transporten varede.

Middelfart A. Entreprenør Østergaard: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af følgende Uoverensstemmelser om Betalingen for et Arbejde ved en Gangtunnel.

1) Entreprenøren nægter at betale Løfteprisen for Betonen, ialt 118 m³ à 40 Øre pr. m³ = Kr. 57,87.

2) nægter at imødekomme Afdelingens Krav om en Betaling af Kr. 20,00 for Aflæsning af 10 Jernbanevogne, hver indeholdende 8,5 m³ Ral.

3) nægter at betale Kr. 50,00 for Arbrydelser i Støbearbejde foranlediget ved Forstyrrelse med Rangering af Jernbanevogne paa de Spor, hvorover Trillebanerne var lagt.

Det samlede Krav udgør Kr. 127,87.

Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Henstilling om at paalægge Entreprenøren at betale Beløbet eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Afdelingen den 30. Maj, at Sagen var gaaet i Orden ved, at Entreprenøren til fuld Afgørelse betaler Kr. 90,00.

Nørre Vedby. Entreprenørfirmaet Wrigth, Thomsen & Kier (Storstrømsbroen): Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet aflønner de Arbejdere, der beskæftiges ved Losning af Træ fra Skibe — et Arbejde ved hvilket Arbejderne maa staa i Vand til op over Knæene — med 121 Øre pr. Time, medens Afdelingen har forlangt 126 Øre pr. Time, hvad Firmaet har afslaaet, samt Skæring af Træ i passende Længder til Rambukken ligeledes betales med 121 Øre. Arbejderne har forlangt 126 Øre pr. Time, hvad Firmaet ogsaa har afslaaet.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt overfor Entreprenørforeningen, meddelte denne den 1. Juni, at Firmaet er villigt til at betale 126 Øre i Timen for Losning af Træ, dog ikke til de Arbejdere, der er beskæftiget i Land med Transport og Stabling af Træet, medens det ikke mener sig forpligtet til i H. t. Overenskomsten at betale mere end 121 Øre i Timen for Skæring af Træ.

Odense A. De danske Statsbaner: Overenskomst oprettet for Suplering af Stenballast paa Strækningen Holmstrup—Tommerup. Km 38,5 — ca. 41,5 nordre Spor og km 41,0 — ca. 43,6 søndre Spor.

Odense A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Fastsættelsen af Betalingen for Opførelsen af Odinstaarnet. Der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde om Sagen i hvilket ogsaa deltog Repræsentanter for Smedene og Tømrerne, men Enighed opnaaedes ikke.

Ved et Mæglingsmøde med Entreprenørforeningen den 17. Juni enedes man om følgende Priser:

Fag I og II betales med en Timeløn af 140 Øre.

Fag III og IV samt Arbejdet ved Restaurationsbygningen betales med en Timeløn af 175 Øre.

Fag V, VI og VII betales med en Timeløn af 225 Øre.

Fag VIII og opefter til Taarnets Færdiggørelse betales med en Timeløn af 240 Øre.

Disse Timelønninger betales saavel til Arbejdsmænd som til Tømrersvende, hvad enten de er beskæftiget oppe i Taarnet eller nede paa Jorden.

Skifteholdstillæg betales i Henhold til Nævnskendelsen, og Overarbejdstillæg betales af den normale Timeløn, 105 Øre.

Odense A. Entreprenør Carl Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Entreprenøren, der har Uddybningen af Grinnerlykke Aa i Entreprise, vægrer sig ved at betale 15% Tillæg til Timelønnen. Arbejdet omfatter Flytning af 21.000 m³ Jord over en Strækning af 5 km; der anvendes Gravemaskine.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret, der den 30. Maj enstemmig afsagde følgende Kendelse:

Til fuld Afgørelse af Sagen betaler Entreprenør Carl Nielsen Kr. 250,00, der betales til Dansk Arbejdsmands Forbund. Idet det oplystes paa Voldgiftsmødet, at 5000 m³ Jord var opgravet med Haandkraft, saaledes at Gravemaskinen ikke var anvendt paa en Strækning af 1800 løbende Meter.

8. Agitationskreds. Entreprenør Carl Nielsen: Odense A. anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Entreprenøren, der har paabegyndt Arbejdet med en Overføring over Nordvestfynske Jernbane ved Holse, nægter at betale 15% Tillæg til Timelønnen.

Der skal flyttes ca. 12.400 m³ Jord, der udgraves af en Bakke med Haandkraft og transporteres med Maskinkraft:

Ved et Mæglingsmøde den 16. Juni godtgjordes det, at Jordmængden androg ca. 10.000 m³, og man enedes om, at der til Timelønnen, 105 Øre, ydes Arbejderne et Beløb af Kr. 600,00.

8. Agitationskreds. Entreprenør Carl Nielsen: I Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for en Vejoverføring ved Aarslev, som Entreprenøren havde i Entreprice, afholdtes samme Dag et Mæglingsmøde paa Aastedet, ved hvilket man enedes om, at Entreprenøren skulde aflønne i Henhold til Overenskomstens Bestemmelse om store Jordarbejder med Timeløn 105 Øre plus 15%.

Odense M. Murermester K. John Jørgensen, Lindved: Overenskomst oprettet af følgende Ordlyd:

Undertegnede Murermester erklærer herved at vilde betale efter og iøvrigt overholde den Overenskomst og Priskurant, som til enhver Tid er gældende mellem Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark eller Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne (den ikke benyttede Forening overstreget) og Murarbejdsmændenes Fagforening i Odense. De Overenskomsten tilsluttede „Regler for Behandling af faglig Strid" er gældende.

Overenskomsten er gældende, indtil den med 3 Maaneders Varsel af en af Parterne opsiges til Ophør ved den omhandlede Overenskomsts Udløbstid.

Ulykkesforsikringens Navn: „Haand i Haand".

Odense M. Murermester Chr. Christensen: Overenskomst oprettet af nøjagtigt samme Indhold som ovenstaaende Overenskomst.

Forsikringsselskabets Navn: „Nye Danske".

Odense M. Murermester A. C. Albrechtsen: Overenskomst oprettet af samme Ordlyd.

Forsikringsselskabets Navn: „London".

Odense M. Murermester P. E. Larsen, Davinde: Overenskomst oprettet af samme Ordlyd.

Forsikringsselskabets Navn: „Nordisk".

Odense M. Murermester Peder Nielsen, Slegsted: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der har haft Opførelsen af en Tilbygning til Balbro Brugsforening i Entreprice, ved Akkordoverskudets Udbetaling har fradraget Kr. 65,00 af det med den Begrundelse, at den Chauffør, der bortkørte Jorden i Bil, har deltaget i Læsningsarbejdet. Der har været afholdt lokalt Møde om Sagen uden Resultat.

Ved et Mæglingsmøde den 13. Juni forligtes Sagen saaledes, at Mesteren betaler de omstridte Kr. 65,00. Af disse betales Kr. 50,00 kontant til Afdelingen og Kr. 15,00 udbetales til de øvrige Arbejdere paa Pladsen, som har udført Arbejdet.

Over Jersdal. Vedsted Sogneraad: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Sogneraadet, der har paataget sig at udføre et Jordarbejde, stort 3000 m³, for Haderslev Amtsraad (Vejarbejde), kun vil betale en Timeløn af 55 Øre. Afdelingen har forhandlet flere Gange med Sogneraadet om at faa almindelig Timeløn, 105 Øre, for Arbejdet, men uden Resultat.

Sagen blev overdraget til Ordning af Agitationskredsens Formand, der den 14. Maj indberetter, at der ved Forhandling med saavel Sogneraadet som Amts-Vejinspektøren er lykkedes at ordne Sagen saaledes, at Arbejdet er blevet bortliciteret til en Vognmand til Udførelse, og med ham er der afsluttet en Akkord med en tilsikret Timeløn af 105 Øre.

Randers M. Murermester M. Jørgensen, Randers, og Murermester K. C. Petersen, Randers: Afdelingen indberetter den 27. Maj, at den med hver enkelt af de 2 Mestre har afsluttet Overenskomst af følgende Ordlyd:

Undertegnede Murermester erklærer sig herved villig til at afregne det af Arbejdsmændene udførte Arbejde i Henhold til den mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre gældende Overenskomst for Løn, Arbejdsvilkaar og særlige Bestemmelser, og at dette er gældende indtil det af en af Parterne opsiges med lovligt Varsel.

Sønderborg A. Terrazzofirmaet Lorenzi & Scharabello: Overenskomst oprettet. Timeløn 110 Øre. Efter 4 Ugers Arbejde 121 Øre. Overarbejdsbetaling som fastsat i Overenskomsten med Centralforeningen af Murermestre. Dog skal Overarbejde saa vidt muligt undgaas, og har saadant fundet Sted, skal et tilsvarende Antal normale Arbejdstimer afspadseres. For Arbejde udenfor en Afstand af 3 km fra Bygrænsen betales et Tillæg af 4 Øre pr. Time. For hver 2 km derudover betales et Tillæg af 2 Øre. Befordres Arbejderne i Bil til og fra Arbejdsstedet, bortfalder Tillægget: Bestemmelser angaaende Tillidsmand. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Februar. Vedrører 3 Mand.

Sønderborg A. Murermester G. Dammann og Murermester H. Hansen, begge af Sønderborg: Afdelingen indberetter den 2. Juni, at den har afsluttet Overenskomst med hver af de 2 Mestre, og at Overenskomsten er affattet i Lighed med de øvrige Overenskomster, Afdelingen har afsluttet med de uorganiserede Arbejdsgivere om, at udført Arbejde betales efter de til enhver Tid gældende Landsoverenskomster.

Sønderborg A. Entreprenør S. Madsen, Sundeved Grusgrav: Overenskomst oprettet. Sand (Vejsand) pr. m³ Kr. 0,50, Perlegrus, Nødderal, Overløbere samt Knusesten pr. m³ Kr. 3,50, Harpesten 30×60 mm Kr. 4,00. Afrømning af Jord er indbefattet i Akkorden.

Sønderborg A. Eiserfelder Chamotte und Silikawerke: Overenskomst oprettet vedrørende Oppasning af Murersvende samt andet ved Opsætning af vertikal Kammerovn paa Sønderborg

Gasværk forefaldende Arbejde. 3 Mand. Timeløn 126 Øre, for Oppasning af Murersvende 158 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde i Henhold til Entreprenør-Overenskomsten. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder fra Arbejdets Paabegyndelse.

Tamdrup. 15. Agitationskreds. Vognmand N. Nielsen: Ved et Møde den 25. Maj opnaaedes Enighed om, at Timelønnen forhøjes fra 75 til 85 Øre. Saasnart Leverancen af Materialer til Skanderborg Amt i Henhold til Kontrakt er afsluttet, optages der fornyede Forhandlinger sigtende til Gennemførelsen af en Overenskomst som gældende for Entreprenørforeningens Medlemmer.

Ulstrup og Langaa. De danske Statsbaner: Ulstrup Afdeling indberetter den 14. Juni, at den ved Forhandling med Statsbanerne har afsluttet en Overenskomst om Akkordbetalingen for Indlægning af Stenballast paa Strækningen Langaa—Ulstrup, og at Akkordprisen er lig den, Jelling Afdeling har afsluttet Overenskomst med Statsbanerne om. Overenskomsten er afsluttet under Forbehold af Forbundets Godkendelse.

Vejle M. Murermester Chr. Jørgensen, Højen, Murermester Axel Hansen, Højen, og Murermester Fr. Nielsen, Mølholm: Afdelingen indberetter den 14. Maj at den har oprettet følgende Overenskomst med hver af de 3 Mestre:

Undertegnede Murermestre forpligter sig herved til at overholde Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre og Dansk Arbejdsmands Forbund.

Rudkøbing. Murermestrene Hejde & Røhling: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning at Mestrene, der har Opførelsen af en Bygning med Udgravning af Grunden og Kældere samt Lægningen af Kloak i Entreprice, nægter at give Akkord paa Udgravningsarbejdet, og da Enighed ikke kunde opnaas, selv begyndte at grave Grunden, hvilket havde til Følge, at Afdelingen havde iværksat Blokade overfor dem. Mestrene er Medlem af Centralforeningen.

Efter Forbundets Henstilling hævedes Blokaden paa Grundlag af, at dens Lovlighed blev afgjort af Den faste Voldgiftsret, og Mestrene forpligtede sig til at betale for Grundudgravningsarbejdet — ogsaa for den Del af Arbejdet, de selv havde udført — i Henhold til Overenskomsten mellem Organisationerne, saafremt Voldgiftsretten kender Blokaden for lovlig iværksat, medens Mestrene forbeholdt sig at rejse Erstatningskrav overfor Afdelingen, hvis Voldgiftsretten kender Blokaden ulovlig. Endvidere skulde Mestrene deponere det Beløb, som Arbejdslønnen for det af dem selv udførte Arbejde beløb sig til. Da Mestrene ikke overholdt den trufne Aftale, idet de ikke indbetalte Beløbet til Afdelingen, afholdtes den 4. Juni et Mæglingsmøde, ved hvilket der opnaaedes Enighed om, at Mestrene til de paagældende Arbejdere for at have fradraget dem Arbejdet betaler Kr. 110,00. Mestrenes Erstatningskrav bortfaldt.

Skanderborg. Murermester Aage Vegener: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Mesteren, der har underskrevet Overenskomst om at ville betale for det Arbejde, han lader udføre, i Henhold til Overenskomsten mellem Centralforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund, nægter at betale for et Reguleringsarbejde for Husbygning i Henhold til Overenskomsten:

Arbejdet skal efter Overenskomsten udføres i Akkord, men da der fremkommer en Del Gener ved Arbejdet, der udføres i en Skov, hvor der findes mange Trærødder, har Arbejderne krævet Timeløn plus 20%, men Mesteren vil kun betale Timeløn 105 Øre.

Ved et Mæglingsmøde den 15. Maj enedes man om, at der skal betales Timeløn plus 20% pr. Mand for en Jordudgravning ved den ny Aandssvageanstalt „Sølund" .

Bestemmelsen har tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse, og Afgørelsen maa ikke danne Præcedens for fremtidige Arbejder af lignende Art.

Tølløse. Entreprenør Carlsen, Kalundborg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Entreprenøren, der for Tølløse og Soderup Kommuner har et Vejarbejde paa Tølløse Landevej i Entreprice, ved hvilket der anvendes Hestekøretøjer til Transport af den Jord, der skal flyttes, bruger de Husmænd, der med deres Køretøjer transporterer Jord, til ogsaa at læsse Køretøjerne og aflæsse dem, samt at han, da Tillidsmanden paatalte dette Forhold overfor ham, afskedigede ham. Ved et Mæglingsmøde med Entreprenørforeningen den 18. Maj enedes man om, at Husmændene for Fremtiden kun maa bortkøre men ikke læsse Jorden i den paagældende Entreprice, samt at den afskedigede Tillidsmand genantages den 19. Maj til Arbejdet.

Vejle A. Bygmester Bertel Nielsen, Børkop: Overenskomst oprettet mellem **Bygmesteren og Dansk Arbejdsmands Forbund.** Bygmesteren betaler efter den til enhver Tid gældende Overenskomst mellem Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene og D. A. F. De til Overenskomsten knyttede Mæglings- og Voldgiftsregler samt Overenskomsten af 5. September 1899 (Septemberforliget) er gældende. Ved Arbejdsmandsarbejde beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af D. A. F. Regler for Opsigelse og Fornyelse af Overenskomsterne er de samme som er gældende mellem Centralforeningen af Murermestre og D. A. F. Ved forefaldende Arbejde indenfor Byerne, hvor Overenskomsten med Centralforeningen er gældende, gælder denne Overenskomst ogsaa for Bygmesteren. Iøvrigt er ovenanførte Bestemmelser ogsaa gældende for Byerne.

Aalborg F. Dansk Svovlsyre- og Fosforfosfatfabrik: Tillæg til Overenskomsten oprettet indeholdende Akkordpriser for Transport af Fosfat fra Skur 2 til Fosfattransportbaand med Læssemaskine. Nærmere Bestemmelser for Arbejdets Omfang og dets Udførelse er fastsat i Tillæget.

Fabrikarbejderne, København. Akts. Malga: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Ugeløn Kr. 55,00. Arbejdere, der møder om Morgenen fra Kl. 5—6: Kr. 65,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter 100%. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50%, derefter 100% Tillæg. Arbejdere, der er antaget før 1. Januar, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Firmaet udleverer Forklæder til Arbejderne. Under Ulykkestilfælde erholdes de første 13 Uger Dagpenge af samme Størrelse som Loven fastsætter. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Tillidsmandsregler er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 17 15.–9. 1934 39. Aarg.

LASTBILCHAUFFØRERNE SKAL ORGANISERES

Trods den Indsats, der fra Afdelingernes Side er gjort under Agitationen for at faa Lastbilchaufførerne organiseret, findes der stadig et stort Tal, som fremdeles arbejder for, hvad Herren vil byde, og det er ikke store Ting, naar der er Tale om Løn for det udførte Arbejde.

Derimod er Vognmanden ikke karrig, naar det drejer sig om at stille Krav til Chaufføren. Op til 16 Timers Kørsel i Døgnet er almindeligt for dette Arbejde, hvorfor *Chaufføren oppebærer en Løn af 35 til 40 Kroner om Maaneden samt Kosten,* hvortil kommer, at saafremt Vognen ikke opfylder Tilsynets Krav, eller der paa anden Maade vanker en Bøde, kan Chaufføren udmærket risikere at blive henvist til at dække Bøden af sin Løn.

Man skulde tro, at disse Vilkaar vilde gøre det let at faa Chaufførerne til Forstaaelse af Organisationens Betydning og Nødvendigheden af at være organiseret, men dette er ingenlunde Tilfældet. Det er en kendt Sag, i hvert Fald ude i Provinsen, at Lastvognchaufførerne er et vanskeligt Folkefærd at bibringe Forstaaelse af sin egen Hjælpeløshed, og alligevel maa det gøres.

Der udføres for Tiden store Bygge- og Vejarbejder omkring i Landet, og Lastbilchaufføren er i de fleste Tilfælde det Mellemled, ved hvilket Arbejdspladsen tilføres de fornødne Materialer, derfor maa der paa alle Arbejdspladser føres en effektiv Kontrol med om de paagældende Chauffører er Medlem af vor Organisation. Hvor der er Tale om Arbejder, der udføres med Støtte fra det Offentlige har Chaufførerne, som de øvrige Arbejdere, Pligt til at være Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, ligesom ogsaa Vognmanden er pligtig til at benytte arbejdsløshedsforsikrede Chauffører. Tidspunktet maa derfor siges at være gunstigt for Gennemførelsen af en Agitation blandt Lastbilchaufførerne for Indmeldelse i vor Organisation, og der bør derfor sættes al mulig Kraft ind paa Opnaaelse af et Resultat, vi kan være tjent med. I denne Forbindelse bør vi huske, at vort Maal — Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund — ikke er naaet, saa længe der findes en Lastvognschauffør, som ikke er Medlem.

R—dt.

KONTINGENTHJÆLP

I Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 4, hedder det:

„Et nydende Medlems Opholdskommune er berettiget til uden Samtykke af højere Myndighed at yde Tilskud til Bestridelsen af hans Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar, naar Kommunalbestyrelsen skønner, at vedkommende vanskelig vil kunne udrede hele det ham paahvilende Bidrag. Ydelsen af et saadant Tilskud, der dog ikke maa udgøre over Halvdelen af Medlemsbidraget, medfører ikke Retsvirkninger for den paagældende i Forhold til det offentlige."

Der er imidlertid enkelte Kommuner, der ganske har saboteret denne Bestemmelse og systematisk nægtet at yde Kontingenthjælp til Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, og det er derfor af Interesse at kende Ministeriets Stilling til en saadan systematisk Nægtelse af Kontingenthjælpsydelse, og vi kan desangaaende oplyse følgende:

Et Medlem af en Arbejdsløshedskasse anmodede i Overensstemmelse hermed sin Kommunes Socialkontor om Kontingenthjælp, men han fik Afslag og klagede desangaaende til Amtet, der i den Anledning forespurgte Socialministeriet om, hvorvidt de sociale Udvalgs Afgørelser kunde indankes til Amtets Paadømmelse.

Socialministeriet har i den Anledning svaret, at da nævnte Lovbestemmelse giver en Kommunalbestyrelse Adgang til at yde Tilskud til Bestridelse af Medlemsbidraget til Arbejdsløshedskassen, naar Kommunalbestyrelsen skønner, at det paagældende Medlem vanskelig vil kunne udrede hele Bidraget, maa Kommunalbestyrelsens Skøn efter Ministeriets Opfattelse være afgørende under den Forudsætning, at Afgørelsen er truffet paa Grundlag af et i det enkelte Tilfælde udøvet Skøn over den Paagældendes Muligheder for at udrede det ham paahvilende Bidrag. De overordnede Myndigheders Beføjelse vil herefter i det hele nærmest være begrænset til at skride ind over for Kommunalbestyrelser, der i deres Anvendelse af nævnte Regel i større eller mindre Grad sætter denne ud af Kraft.

Altsaa, Kommunalbestyrelsens Skøn er afgørende; men dog under den Forudsætning, at det er truffet paa Grundlag af et i hvert enkelt Tilfælde virkelig udøvet Skøn over den Paagældendes Muligheder for at kunne udrede Bidraget, og derfor er de overordnede Myndigheder begrænset til at skride ind over for Kommuner, der i deres Anvendelse af nævnte Regel i større eller mindre Grad sætter Bestemmelsen ud af Kraft.

En Kommunalbestyrelse kan altsaa ikke sabotere Loven ved at undlade at anvende den, thi i saa Tilfælde maa Amtet, naar der derom rettes Klage, skride ind.

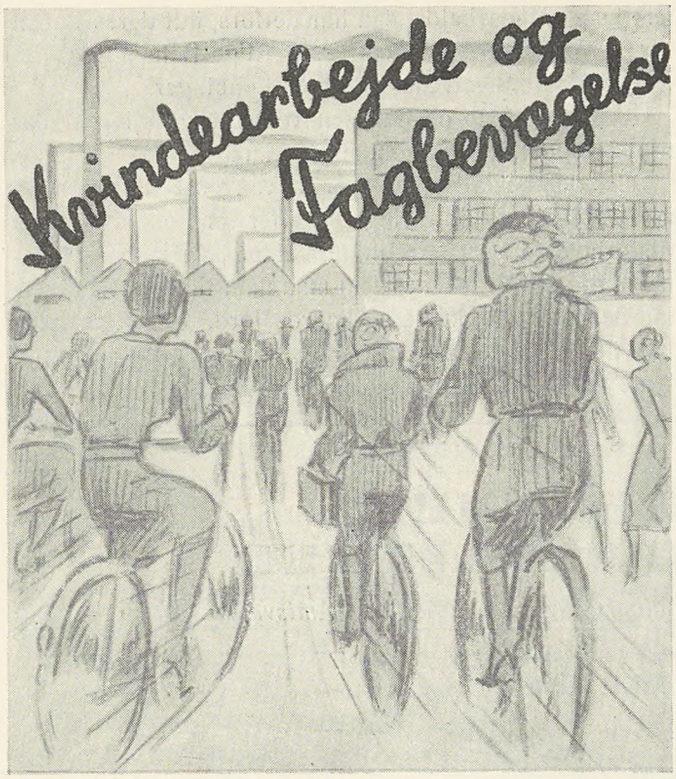

I de forskellige Industrilande indtager Kvindearbejdet i Øjeblikket en stor Plads. Vi kan slet ikke forestille os et fuldstændigt Samfund uden Kvindens Erhvervsvirksomhed. Saaledes vilde f. Eks. et større Kontor uden kvindelige Medhjælpere, et Atelier for Damekjoler uden Syersker og et Spinderi uden Spindersker forekomme os højst ejendommeligt. I denne den store Arbejdsløsheds Tid bliver det Spørgsmaal ofte debatteret, at indskrænke Kvindearbejdet og ansætte Mænd i Stedet. I „Det tredie Rige" er der i mange Erhverv blevet gjort Forsøg paa indenfor Erhvervsarbejdet at erstatte Kvinderne med Mænd. Man har herved stadig gjort den Erfaring, at Kvinden simpelt hen ikke kan erstattes. Der findes bestemte Arbejder, der kun kan udføres af Kvinder. Det bekendte tyske Elektricitetsfirma Siemens & Halske svarede for nogle Aar siden i Anledning af en Forespørgsel om Kvindens Uundværlighed indenfor Elektrotekniken, at Kvinden ifølge sine naturlige Anlæg ikke kunde erstattes med Mænd. Kvindens Smidighed og Fingerfærdighed, hvor der var Tale om denne Branches finere Arbejder, gjorde hende simpelt hen uundværlig. De moderne elektriske Strømmaalere bestaar f. Eks. af ca. 1200 Dele, der til Dels er saa fine, at kun Kvinder er i Stand til at bearbejde og sammensætte disse Dele.

Saaledes sikrer Kvindernes specielle Anlæg dem en ikke ringe Del af Arbejdspladserne indenfor den moderne Industri. Alle Fraser om at sende Kvinderne hjem til Husholdningerne strander simpelt hen paa denne Kendsgerning. Der maa altsaa ogsaa fremtidigt regnes med, at Kvinderne vil indtage den Plads i Samfundslivet, der tilkommer dem. Derfor har Fagbevægelsen da ogsaa Pligt til at tage Hensyn til Kvindernes Erhvervsvirksomhed og til at skænke dem den fornødne Opmærksomhed. Det gælder desuden om at vinde Kvinden som Medkæmperske i den faglige Kamp og at indrullere hende i de klassebevidste Arbejderes store Hær.

I Tidens Løb har det vist sig, at det manuelle Arbejde daler saavel absolut som forholdsvis. Antallet af Haandens Arbejdere tager af, medens Funktionærernes Antal vokser. I Tyskland var der i 1907 for hver 100 Arbejdere 11 og i 1930 ialt 40 Funktionærer. Denne Vækst i Antallet af Funktionærer hænger sammen med Forøgelsen af Mellemstadierne mellem Produktionen og Forbruget og med Kontorarbejdets større Udvikling samt andre Kendsgerninger. Med Hensyn til det haarde manuelle Arbejdes Fortrængning maa man gøre opmærksom paa Produktionsmetodernes Forbedring samt Maskiniseringen og Rationaliseringen af Arbejdsmetoderne. Den højtudviklede Maskin-Tidsalder erstatter Mændenes haarde Arbejde med Maskiner og Apparater og letter derigennem Kvindernes og de Unges Indtrængen paa Arbejdsmarkedet. Produktionen af Masseartikler ved Hjælp af Transportbaand overflødiggør Arbejde af faguddannede, højtkvalificerede Arbejdere. Paa denne Maade trænger Kvinderne ind i Fag, der tidligere udelukkende blev betragtet som Mændenes Domæne. I den tyske Metalindustri er f. Eks. Kvindearbejdet siden 1907 steget med henved 151 %. Indenfor den tyske Elektroteknik, Finmekanik og Optik var paa de store Virksomheder i 1925 ialt 48,6 % Kvinder. Ved Fremstillingen af Installationsmateriale var der ligeledes 48,6 % Kvinder, ved Fremstillingen af Isoleringsmateriale 48,4 %, ved Akkumulator- og Elementfabrikationen 35,1 % og ved Fremstillingen af Apparater til Telegrafer og Telefoner 34,8 %. Disse Tal viser med tilstrækkelig Tydelighed, i hvor stor Udstrækning Kvindearbejdet har vundet Indpas indenfor en Industri, der tidligere næsten udelukkende beskæftigede mandlige Arbejdere. Kvindernes Andel paa de tyske Skotøjsfabrikker udgør 52 % og i Tobaksindustrien er den endda vokset til 80 %. Desuden maa vi her ikke glemme Textilindustrien, hvor Arbejderbestanden for de to Trediedeles Vedkommende (endda godt og vel) bestaar af Kvinder. I andre Lande er Udviklingen forløbet paa tilsvarende Maade i de sidste Aartier. Man kunde i denne Henseende meddele endnu mange Enkeltheder, som fremgaar af det Materiale, de tyske Fagforeninger til Oplysning herom har samlet. Indenfor alle Industrier har Fuldkommengørelsen af Maskiner, Apparater og Værktøj fremmet Kvindearbejdet mægtigt, — ja egentlig først gjort det muligt. Kvindernes Fingerfærdighed har aabnet dem Omraader, der sandsynligvis aldrig mere kan fratages dem. Men Maskinerne har ogsaa i vældig Grad forøget Udbyttet af Kvindearbejdet, og da Kvindearbejdet desuden er væsentligt billigere end Mandsarbejdet, ligger der heri en ikke ringe Ansporelse til gennem forøget Mekanisering at anvende Kvinder i Stedet for Mænd, og herigennem følger uundgaaeligt en Stigning i Arbejdsløsheden.

Vi har her med et meget alvorligt samfundsmæssigt Problem at gøre. Derfor er Spørgsmaalet ogsaa meget vigtigt for Fagbevægelsen.

Foruden at Kvinden har naturlige Anlæg som Arbej-

derske i visse Erhverv og Industrier har ogsaa Aflønningen af Kvinderne været bestemmende for deres Fremtrængen. Kvinderne oppebærer i Almindelighed en ringere Løn. De betales ogsaa ringere, selv hvor det drejer sig om det samme Arbejde og samme Præstation. Kvinden bliver altsaa paa Forhaand betragtet som mindre værd, ogsaa naar hun yder det samme som Manden. Judith Grünfeld karakteriserer meget rammende de hermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal paa følgende Maade:

„Produktionens Maskinisering og Automatisering sparer paa en vis Maade paa det rent legemlige Kraftforbrug, men de tekniske og organisatoriske Omformninger forøger i højeste Grad Arbejdstempoet, ogsaa gennem Forøgelse af Antallet af de Maskiner, der skal betjenes, og dette fordrer en forøget og tiltagende Nerveanspændelse. Men i denne Henseende er de kvindelige Maskinarbejderes Arbejde ikke blot paa ingen Maade lettere end de mandlige Maskinarbejderes, men tværtimod er det saaledes, at Kvinderne i højere Grad end Mændene arbejder sig ud, lige til den sidste Nervekraft er brugt, blot for at forøge Arbejdspræstationens Størrelse. Hvis man tidligere troede, at Kvindernes Underbetaling kunde retfærdiggøres gennem en tilsvarende Mindrepræstation, saa ser man i de rationaliserede Virksomheder lige det modsatte, idet de kvindelige Arbejdere i ganske særlig Grad anstrenger sig for med deres betydeligt daarligere Akkordlønninger dog at opnaa en nogenlunde taalelig Indtægt derved, at Præstationerne forøges. Og det er i denne Kulmination af Kvindernes Arbejde og deres traditionelle Mindrebetaling, at Faren for at Mændene fortrænges af Kvinderne, har sin Rod."

Her er de dybereliggende Aarsager til Kvindearbejdets Problem klarlagt. De bestaar i Virkeligheden i den Fare, at den tekniske Omformning og Rationalisering anspores gennem Kvindernes mindre Lønninger. Mekaniseringen forøges og altsaa ogsaa Efterspørgselen paa specielt Kvindearbejde, og Kvindernes Arbejde gør Mændene arbejdsløse. Endelig kommer hertil, at der oven i Købet er Stillinger, der kun staar aaben for de ganske unge kvindelige Arbejdere. Hvis det blev ved at gaa paa den Maade, vilde Mændenes Arbejdsløshed blive en sikker Kendsgerning indenfor adskillige Erhverv. Men her maa Fagforeningernes Virksomhed sætte ind og gennemføre Princippet: Lige Løn for lige Arbejde. Hvorfor skal Kvindearbejdet anses for ringere end Mændenes, naar det ikke alene staar paa lige Fod med, men oven i Købet delvis er Mandsarbejdet overlegent? Det drejer sig her om et Spørgsmaal af stor samfundsmæssig Betydning. Derfor maa Kravet om Forhøjelse af Kvindelønningerne understreges med forøget Styrke. Naar Kvinden i det moderne Produktionssamfund betragtes som uundværlig, saa skal dette ogsaa komme til Udtryk i Betalingen for hendes Arbejde.

Men vil og skal Fagforeningerne være virksomme i denne Henseende, saa kan de det dog ikke, uden at de bliver understøttet heri af Kvinderne selv. Hvis Kvinderne ikke anser det for nødvendigt at understøtte Fagforeningerne gennem deres Indmeldelse i disse og gennem ivrigt Medarbejde, saa har de forspildt deres Ret til at være ærgerlige over den uretfærdige Behandling, der overgaar dem, hvad angaar deres Lønninger.

Uden Selvhjælp og uden enhvers Medvirkning er der intet at opnaa i den økonomiske Kamp!

Den, der beklager sig over at være sat tilbage, maa selv være parat til at bringe et Offer for at komme disse Misforhold til Livs. Resultater falder ikke ned fra Himmelen af sig selv, — nej dem maa man tilkæmpe sig selv paa denne nøgne, kolde og haarde Jord. Gid vore Kvinder vilde erkende dette og lade sig indrullere i den store Armé af faglige Kampfæller! *Korsp.*

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amtsveje)*
Aars.	—
Arden.	—
Bælum.	—
Løgstør.	—
Nibe	—
Støvring.	—
Svendstrup.	—
Alling-Tulstrup.	*(Skanderborg Amt)*
Laven.	—
Ousted-Taaning.	—
Skanderborg.	—
Skorup-Tvilum-Voel.	—
Stilling.	—
Østbirk.	—
Dybvad.	*(Mergellejet)*
Volstrup.	—
Frederikssund.	*(Vognm. Thorsbakke)*
Holtug.	*(Herregaarden Gjorslev)*
Strøby.	—
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hals.	*(Bygn. af Posthus)*
Odense F.	*(Nord. Radiatorfabrik)*
Onsild.	*(Vejarb. i Lundum-Vammen-Bigum Komm)*
Randers K.	*(Randers Margarinefabr.)*
Thisted.	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse.	*(Tølløse-Soderup Komm.)*
Film- & Forlystelsesfkt.	*(Dyrehavsbakken)*
Helsinge.	*(Helsinge-Valby Kommune)*
Esrum.	*(Esbønderup-Nødebo Komm.)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

ET AARS ROOSEVELT-EKSPERIMENTER

I.

I Amerikas forenede Stater fuldbyrder sig for Tiden en økonomisk Revolution. I dette den moderne Storkapitalismes klassiske Land har man indset, at den kapitalistiske Krise ikke længere kan helbredes ved Hjælp af det kapitalistiske Samfunds almindeligt anvendte Midler, at Krisens Kredsløb stadig bliver større og Mellemrummene mellem Konjunktursvingningerne stadig mindre. Man har erkendt, at Liberalismens almindelige Veje fører ud i Kaos, da det kapitalistiske Samfund, naar det overlades til sig selv, udmatter sig gennem et evigt Kredsløb af Tab.

Paa Basis af denne Erkendelse opstaar den logiske Konsekvens: Staten maa gribe regulerende ind i den økonomiske Samfundsudvikling, den „fri" Kapitalisme maa besejres. Det er paa dette Maal, at Præsident Roosevelts Forholdsregler tager Sigte, og selv om man maaske ofte kan rejse Betænkeligheder imod Enkeltheder heri, saa vil de dog i det store og hele tvangsmæssigt fra Kaos føre langt udover Roosevelts egentlige Vilje til Orden og Socialisme. Roosevelts planøkonomiske Økonomipolitik føres under Devisen „højere Løn — nedsat Arbejdstid". For Fagbevægelsen er denne Devise intet nyt. Det er jo det gamle, velkendte, ofte haanede Krav fra den internationale Fagbevægelse, der nu snart i et Aarti har kæmpet imod Arbejdsgivernes smaatskaarne, reaktionære Parole „Lønnedsættelse gennem Forlængelse af Arbejdstiden".

Den europæiske Kapitalisme troede paa Rationaliseringens Mysterium som Patentmedicin (Universalmiddel). Forøgelse af Produktionsevnen, Automatisering af Produktionsmetoderne (Fortrængning af den menneskelige Arbejdskraft) skulde sanere de økonomiske Forhold. I teknisk Lettroenhed oversaa man, at man herigennem gjorde Samfundet og Økonomien uhelbredeligt syg, da man kombinerede *Overproduktion og Mindreforbrug*. Gennem fornyet Lønnedsættelse forværrede man blot Ondet. Man tænkte bedriftsøkonomisk og saa ikke den nationaløkonomiske Sammenhæng. Fagbevægelsens saakaldte Købeevneteori, der kræver Højnelse af den bestaaende Forbrugsbasis gennem Forhøjelse af Lønningerne, blev underkendt og spottet. Man vilde ikke se, at de stadig fornyede Lønnedsættelser fremskyndede Indskrænkningerne i Forbruget, og at en Konjunkturstigning indenfor det moderne, kapitalistiske Samfunds Omraade kun kunde skabes gennem en *Forøgelse af Massernes Købeevne*, men derimod ikke gennem *Sultelønninger* og *Besparelsespolitik*.

Amerika erkendte under Roosevelts Ledelse denne Sagernes Stilling tidligere og grundigere end Europa. I en særlig Bemyndigelseslov, National Industrial Recovery Act, kort og godt kaldet NIRA, blev Bestemmelserne vedrørende Industriens Genopliven sammenfattet. Denne Lovs Maal er Bekæmpelsen af de med det kapitalistiske System hidtil tvangsmæssigt forbundne Kriser, som stadig indtræffer, naar store tekniske Fremskridt moderniserer Bedrifterne.

I nøjeste Tilknytning til Fagforeningskravene søger Roosevelt gennem en *positiv Lønpolitik* at give Afsætningen en fast Basis. Lønnen er ikke længere Arbejdsgiverens Omkostningsfaktor, men derimod Afsætningens væsentligste Element. Lønpolitiken maa opveje Mindreforbruget gennem Forhøjelse af Lønnens Størrelse. Naar Afsætningen er mindre, maa altsaa, i Modsætning til den hidtil anvendte Fremgangsmaade, Lønnen forhøjes og ikke formindskes. Roosevelt har af det amerikanske Folk faaet Fuldmagt til at regulere Lønningerne fra oven og nedefter. I det Land, der hidtil har haft det mest udprægede kapitalistiske Samfund, har han faaet Fuldmagt til at lukke Virksomheder og indrullere dem under Statens Myndighed, naar deres Indehavere ikke vil betale de af Staten fastsatte Lønninger.

Den mangelfulde Udnyttelse af det nationale Produktionsapparat under Krisen, den saakaldte *„Arbejdsgiverstrejke"*, fremkaldt af dem, der frygter for at lide Tab gennem Produktionen, bryder Roosevelt igennem ved Hjælp af et mægtigt Kapitalindskuds-Program (3,3 Milliard Dollars). Amerika vil for Fremtiden producere, ligegyldigt om det er Højkonjunktur eller Krise. Ind i Produktionsapparatet, der dog i juridisk Forstand forbliver Kapitalisternes Ejendom, ledes Nationalkapital. Produktionsapparatets fulde Udnyttelse vil tilintetgøre Krisevirkningerne og vil udvikle en Basis for en uforanderlig Konjunktur.

Det, der foregaar i Amerika, er ikke Socialisme. Thi Kapitalisten forbliver Produktionsmidlernes Ejer. Det, der bekæmpes, er imidlertid det kapitalistiske Anarki med dets tilfældige Højkonjunkturer og Kriser. Roosevelt har skabt den kontrollerede og af Staten dirigerede Kapitalisme og smidt de økonomisk Interesserede bort fra Medbestemmelsesretten. Selv om Roosevelt endnu ikke er Socialist, saa former han dog Samfundet efter en kollektivistisk Opfattelse. Han bekæmper det private Initiativs Skadelighed og i videste Forstand herigennem ogsaa Grundlaget for den private Spekulation.

(Fortsættes).

KONTROL MED MEDLEMSBOGEN

Det hænder undertiden, at en Kammerat, der midlertidigt arbejder i en fremmed By, bliver vred, naar man der ønsker at se hans Medlemsbog, for derved at konstatere, om det er en organiseret Kollega, man har for sig. Det er imidlertid forkert at vise sig vrangvillig i saa Henseende; en gennemført Kontrol er altid i Organisationens Interesse og har derfor sin Betydning ogsaa for den Tilrejsende, og iøvrigt bør man være stolt af at kunne dokumentere sit Medlemsskab i den Organisation, man tilhører. Derfor frem med Medlemsbøgerne, naar det forlanges.

STRÆNGE PAABUD

OM AT OVERHOLDE RESTANCEFRISTEN

Et stadigt brændende Spørgsmaal inden for enkelte Arbejdsløshedskasser er Medlemmernes Restance med deres Kontingentbetaling. Spørgsmaalet har i den seneste Tid fundet Vej til Dagspressen, der har ofret den forskellig Opmærksomhed og Omtale, ligesom Arbejdsdirektoratet og Socialministeriet i længere Tid har beskæftiget sig med Sagen, og Arbejdsdirektoratet har derefter udsendt følgende Cirkulære:

Til

De statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

I Henhold til derom med Socialministeriet ført Korrespondance har Ministeriet paalagt Direktoratet nøje at paase, at Arbejdsløshedskasserne ubetinget efterkommer Vedtægternes Bestemmelser om, at Medlemmer, der undlader at erlægge deres Medlemsbidrag udover det i hver enkelt Kasses Vedtægt fastsatte Tidsrum, straks skal slettes, og derefter kun kan genoptages som nye Medlemmer, jfr. Mønstervedtægtens § 32, Stk. 1.

Socialministeriet har i sin Skrivelse derom til Direktoratet bl. a. udtalt, at Ministeriet i Betragtning af, at der ved Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 4, og § 19, Stk. 3, er givet Medlemmerne betydelige Lettelser med Hensyn til Opfyldelsen af deres Kontingentforpligtelser, maa forlange, at de i Vedtægterne fastsatte Restanceregler, jfr. Mønstervedtægtens § 32 og 23, Stk. 4, maa overholdes, samt at Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 24 om fornødent maa bringes i Anvendelse overfor de Kasser, der fortsat undlader at efterkomme de givne Anvisninger.

Under Henvisning hertil skal Direktoratet herved paalægge Hovedledelserne at foranledige, at omhandlede Vedtægtsbestemmelse fremtidig respekteres i fuldt Omfang, idet man skal tilføje, at Direktoratet i Overensstemmelse med Socialministeriets Forlangende i de Tilfælde, hvor der fremtidig konstateres Tilsidesættelse af omhandlede Bestemmelse, vil se sig nødsaget til at tage under Overvejelse at bringe Arbejdsløshedslovens § 24 i Anvendelse.

(sign.) V a t e r.

/E. Sehested Rasmussen.
Fm.

Til Arbejdsdirektoratets Cirkulære skal vi først oplyse, at Arbejdsløshedslovens § 24 lyder saaledes:

„Holder en Kasses Bestyrelse sig ikke nærværende Lov efterrettelig, eller findes dens Virksomhed ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gældende Bestemmelser eller under Iagttagelse af den fornødne Paapasselighed og Orden, og efterkommer Kassen ikke de i denne Anledning af Direktøren givne Anvisninger, kan Socialministeren efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde eller under formildende Omstændigheder bestemme, at Ydelsen af Statstilskud til Kassen skal bortfalde for et enkelt Aar."

Det er altsaa meget kraftige Foranstaltninger, Arbejdsløshedskassernes Tilsynsførende vil sætte ind for at bekæmpe Restancetilbøjeligheden, og der ligger i denne Forholdsregel et kraftigt Paalæg til Kassernes Tillidsmænd om hensynsløst at slette Medlemmer, der sløser med Kontingentbetalingen, og et kraftigt Varsko om, at nu er det Alvor, og da dette Varsko desværre ogsaa har Bud til flere af vore Afdelinger, maa vi paa det alvorligste over for disse Afdelinger understrege Arbejdsdirektoratets Cirkulære og de deri givne bestemte Paabud.

Der er i Cirkulæret en klar Opfordring til alle Afdelingers Tillidsmænd om altid at overbevise sig om, at Kontingentet til Arbejdsløshedskassen er betalt rettidigt, og en Opfordring om at bidrage til at faa Kontingentet ind rettidigt, og endelig er der jo ogsaa Paalæg om at slette de Medlemmer, der lader Kontingentbetalingen ske paa bedste Beskub, men saadanne Medlemmer maa nu selv tage Konsekvenserne af at miste deres Anciennitet og alle deres Rettigheder og kun at kunne blive genoptaget som nye Medlemmer.

Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 4, som omtales i Cirkulæret, er om Kommunernes Adgang til at udrede Halvdelen af Aarskontingentet til Arbejdsløshedskassen for Medlemmer, der har svært ved selv at udrede dette. Vi omtaler denne Bestemmelse andetsteds i Bladet.

Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 3, som der ogsaa peges paa, er Bestemmelsen om 13 Ugers Kontingentfristempler for de Medlemmer, der har opbrugt alle deres Understøttelsesmuligheder i Arbejdsløshedskassen.

Det, der peges paa i disse 2 Lovparagraffer, er altsaa, at Kommunerne har Adgang til at betale 26 Ugers Kontingent af et Medlems Aarsbidrag, og at Medlemmet, hvis han har opbrugt sin Understøttelse, kan faa 13 Ugers Kontingentfristempler, saaledes at de Medlemmer, der falder ind under disse trange Bestemmelser, ialt kan fritages for at betale Kontingent i 39 Uger, og at der ialt kun bliver 13 Ugers Kontingentbetaling, der paahviler dem i hvert løbende Regnskabsaar.

Vi gentager paany en indtrængende Opfordring til alle vore Afdelingers Tillidsmænd om at bidrage til, at vi i vor Arbejdsløshedskasse undgaar al Kontingentrestance. Vi har over 80 pCt. af vore Afdelinger, der aldrig har Kontingentrestance. Hvad disse Afdelinger præsterer af Nøjagtighed og Præcisionsarbejde, som i høj Grad er til Kassens Gavn, maa vi ogsaa kunne forlange af de resterende Afdelinger og deres Tillidsmænd.

J o h a n n e s N i e l s e n.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20–21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 [1]**.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Strid om Ret til flere Tillidsmænd.

Hos Akts. Glud & Marstrand, Carl Lundsgade, har der gennem nogle Aar kun været een Tillidsmand for Arbejdsmændene, skønt Virksomheden hører til de store Virksomheder med mange Afdelinger for de forskellige Grene af Fabrikationen samt Lagre, og hvor der beskæftiges helt op til omkring 150 Arbejdsmænd, foruden Fagarbejdere og Kvinder.

Naar een Mand har kunnet bestride dette i mange Henseender brydsomme Hverv, skyldtes det den Omstændighed, at vedkommende Mand havde arbejdet mange Aar i Virksomheden, saaledes at han var fuldkommen kendt med Arbejdet og Forholdet i de forskellige Afdelinger. Imidlertid er han gaaet over til anden Virksomhed, og den Mand, der valgtes til Tillidsmand i hans Sted, mente sig ikke kompetent — skønt han naturligvis opfylder Anciennitetsbestemmelsen i Reglerne — til at paatage sig Hvervet som Tillidsmand for alle Virksomhedens forskellige Afdelinger, og da Reglerne indeholder en Bestemmelse, der fastsætter, at der for større Virksomheders Vedkommende kan vælges Tillidsmand for hver Afdeling, fik han derfor udvirket, at Arbejderne valgte 2 Tillidsmænd til, og Valget af disse blev paa lovformelig Maade meddelt Sammenslutningen, der lod Meddelelsen gaa videre til Aktieselskabet.

Alle Formaliteter var saaledes i den bedste Orden, og vi blev derfor i høj Grad forbavset, da vi fra Sammenslutningen modtog en Skrivelse, hvori den paa Aktieselskabets Vegne protesterede mod Valget af de 2 nye Tillidsmænd og motiverede Protesten med, at naar een Mand hidtil havde kunnet bestride Hvervet, maatte een Mand kunne gøre det fremdeles.

Vi gjorde naturligvis Sammenslutningen opmærksom paa, at selvom een Mand hidtil havde bestridt Hvervet, havde vi ikke dermed mistet Retten til, naar vi ønskede det, at vælge en Tillidsmand for hver Afdeling; men trods Reglernes klare Bestemmelse fastholdt Sammenslutningen Protesten, og vi blev nødsaget til at lade Sagen behandle efter Reglerne for faglig Strid.

Da det ikke herunder lykkedes at faa Aktieselskabet til at anerkende Valget, er Sagen blevet forelagt en faglig Voldgift, og naturligvis kom denne til det Resultat, at vi var paa den rigtige Side, og antageligt vil Kendelsen bevirke, at Sammenslutningen ikke oftere forsøger at gøre Attentat paa vor overenskomstmæssige Ret til selv at bestemme, hvorvidt vi paa en større Virksomhed vil vælge Tillidsmænd for de forskellige Afdelinger, naar vi mener det nødvendigt.

Vi gengiver nedenfor den afsagte Voldgiftskendelse:

Voldgiftskendelse.

Onsdag den 22. August 1934 Kl. 10 Formiddag sattes i Akts. Glud & Marstrands Fabrikers Kontor, Carl Lundsgade 20, København, en Voldgiftsret til Afgørelse af en mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark opstaaede Strid vedrørende Spørgsmaalet om Antallet af Tillidsmænd i Aktieselskabets nævnte Fabrik. Voldgiftsmændene var for Dansk Arbejdsmands Forbund Forretningsfører Sophus Mortensen samt Sekretær Otto Jespersen og for Sammenslutningen Fabrikant H. B. Heineke og Direktør M. A. Westh. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

Under Voldgiftsmødet blev Virksomheden forevist for Voldgiftsmændene og Opmanden.

Sagens nærmere Omstændigheder er følgende:

I en Skrivelse af 23. Februar d. A. meddelte Dansk Arbejdsmands Forbund Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, at der var foretaget Valg af 2 ny Tillidsmænd, Cæsar Offenberg og Peter Andersen, hos Glud & Marstrand, Carl Lundsgade 20. Efter at Meddelelse herom var tilgaaet Aktieselskabet, rejste dette og Sammenslutningen Indsigelse mod disse Valg, under Henvisning til, at der i Forvejen paa Fabriken var en Tillidsmand, Ejnar Chr. Nielsen, og at det var tilstrækkeligt med een Tillidsmand paa Fabriken. Dansk Arbejdsmands Forbund og vedkommende Afdeling af Forbundet hævdede, at Arbejderne er berettiget til at have de 3 Tillidsmænd i Virksomheden, og under nærværende Voldgiftssag har Forbundet nu nedlagt Paastand paa, at Aktieselskabet kendes forpligtet til at anerkende de 2 nye Tillidsmænd. Sammenslutningens Paastand gaar ud paa, at Aktieselskabets Vægring ved at anerkende de 2 ny Tillidsmænd kendes berettiget.

Dansk Arbejdsmands Forbund paaberaaber sig til Støtte for sin Paastand den for Arbejdsmænd indenfor Jern- og Metalindustrien gældende Overenskomst, Litra A., § 1, der er saalydende:

„I enhver Virksomhed eller — for større Virksomheders Vedkommende — i enhver Afdeling af denne udvælger de der beskæftigede Arbejdsmænd af deres Midte en Arbejdsmand til at være deres Tillidsmand (Repræsentant) og som saadan deres Talsmand overfor Arbejdsgiveren eller dennes Repræsentant."

Efter Forbundets Opfattelse er det utvivlsomt, at Fabriken, der paa Voldgiftsmødets Tidspunkt beskæftigede ca. 110 Arbejdsmænd, og som paa Mæglingsmødets Tidspunkt, den 12.

Maj d. A. beskæftigede ca. 130 Arbejdsmænd, maa siges at være en større Virksomhed. Virksomheden indbefatter derhos efter Forbundets Opfattelse flere Afdelinger. Forbundet mener, at Lageret, Presseværkstedet og Fortinneriet maa siges at være særlige Afdelinger, saaledes at Arbejderne i og for sig vilde kunne kræve, at der skulde vælges 4 Tillidsmænd, nemlig en for hver af disse 3 Afdelinger og en for den øvrige Del af Virksomheden.

Sammenslutningen gør gældende, at Fabriken ikke i Overenskomstens Forstand kan anses for en større Virksomhed i Relation til de beskæftigede Arbejdsmænd, og at Arbejdsmændene ikke kan siges at være beskæftiget i flere Afdelinger. Alt det Arbejde, der udføres af Arbejdsmændene, finder Sted i eet stort Lokale eller, forsaavidt angaar Lageret, i et tilstødende Lokale. Arbejdet er dernæst ensartet, saaledes at een Tillidsmand let vil være i Stand til at tage sig af Sager fra hele Virksomhedens Omraade. Efter Sammenslutningens Mening er det da ogsaa ganske overflødigt at indføre yderligere 2 Tillidsmænd og derhos uheldigt for Forholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejdere, da det er en Erfaring, at jo flere Tillidsmænd der er paa en Virksomhed, des flere Sager bliver der rejst. Endelig bemærker Sammenslutningen, at de fleste Arbejdsmænd, nemlig 73, arbejder paa Timeløn, medens kun 39 arbejder paa Akkord. Akkordarbejdet finder navnlig Sted i Presseværkstedet og Fortinneriet.

Heroverfor anfører Dansk Arbejdsmands Forbund, at de lokalemæssige Forhold er uden Betydning for Sagens Afgørelse, da Arbejdet efter sin Art er inddelt i flere Afdelinger. Hvorvidt det af Hensigtsmæssighedsgrunde er at foretrække, at der paa Fabriken kun er een Tillidsmand, er et Spørgsmaal, som efter Forbundets Mening er uden Betydning, naar Talen er om Arbejdernes Krav i Henhold til Overenskomsten; men iøvrigt hævder Forbundet, at det for begge Parter vil være en Fordel, at der indføres 3 Tillidsmænd paa Fabriken. Endelig bemærker Forbundet, at de flere Tillidsmænd er nødvendige allerede paa Grund af Bestemmelsen i Overenskomstens § 4, 2. Stk., hvorefter det ikke er en Tillidsmand tilladt ved Udførelsen af det ham paahvilende Hverv at forsømme sit Arbejde eller i Arbejdstiden konferere med andre Arbejdsmænd, med mindre han er opfordret hertil i Henhold til Paragrafferne 1, 6 og 7 og i hvert enkelt Tilfælde har truffet Aftale med Arbejdsgiverens Repræsentant. —

— Opmanden anser det for utvivlsomt, at Fabriken i Carl Lundsgade i Overenskomstens Forstand maa anses for en større Virksomhed i Relation til de beskæftigede Arbejdsmænd. Spørgsmaalet bliver herefter, om Fabrikens Arbejdsmænd kan siges at arbejde i flere Afdelinger, svarende til de 3 Tillidsmænd, hvoraf en skulde repræsentere Arbejderne i Presseværkstedet, en Arbejderne i Lageret og en Arbejderne i den øvrige Del af Virksomheden.

Dette Spørgsmaal mener Opmanden at maatte besvare bekræftende. Det akkordlønnende Arbejde i Presseværkstedet, som beskæftiger godt en Snes Mand, er af speciel „produktiv" Art, i Modsætning til det timelønnede, „uproduktive" Lagerarbejde, og disse to Slags Arbejde adskiller sig atter hver for sig i væsentlig Grad fra Arbejdet i andre Dele af Virksomheden, bl. a. det akkordlønnede, „produktive" Arbejde i Fortinneriet. Forsaavidt Sammenslutningen har anført, at alt Arbejdsmandsarbejde paa Fabriken kan udføres uden nogen særlig Uddannelse, bemærkes, at Spørgsmaalet om Arbejdets større eller mindre Vanskelighed ikke kan blive afgørende for Sagen.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

Det omtvistede Valg af 2 Tillidsmænd maa anses for gyldigt.

København, den 29. August 1934.

sign. Poul Andersen.

EN JUDASGERNING

KRISTELIG DANSK FÆLLESFORBUND SOM UNDERBYDER

Som det fremgaar af den her i Bladet optagne Fortegnelse over løbende Konflikter er der iværksat Blokade overfor Virksomheden Legind Kalkværk, der er beliggende i Nærheden af Thisted.

Aarsagen til denne Blokade er naturligvis den sædvanlige, at det trods gentagne Henvendelser til Virk-

somhedens Direktion ikke er lykkedes at opnaa en, saavel for vort Forbund som for vore Medlemmer, tilfredsstillende Ordning af Arbejds- og Lønforholdene.

Vor Aktion overfor Legind Kalkværk er imidlertid bleven imødegaaet paa en højst uheldig Maade, idet Amfibium Organisationen, Kristeligt dansk Fællesforbund, ikke har undset sig for at komme Virksomheden til Hjælp ved at stille sine Medlemmer til Raadighed.

Dette infame Rygangreb fra K. d. F.'s Side er senere søgt legaliseret ved Oprettelse af en Overenskomst med Kalkværket paa betydeligt ringere Vilkaar, end der fra vor Side var krævet som Minimum for Indgaaelse af et Overenskomstforhold med Virksomheden.

I K. d. F.'s Medlemsblad „Vort Folk" forsvares Judasgerningen med, at der ikke eksisterede nogen Strejke paa Kalkværket paa det Tidspunkt, da Overenskomsten oprettedes, men at Strejken fra Dansk Arbejdsmands Forbunds Side først iværksattes efter, at der forelaa dokumenteret Aftale mellem Kalkværket og K. d. F.

Dette kan være muligt. En Blokade er en alvorlig Sag, hvorfor der altid i vort Forbund foretages en grundig Overvejelse af det opstaaede Stridsspørgsmaal, forinden Tilladelse meddeles til Iværksættelse af Arbejdsstandsning.

K. d. F. kunde ikke være uvidende om, at Forhandlinger havde været ført mellem vort Forbund og Kalkværket, og det er derfor intet mindre end en Judasgerning, K. d. F. har udført ved at benytte Lejligheden til at falde vort Forbund i Ryggen, og det er en Handling, der stempler den, der udfører den.

„Vort Folk" anfører dernæst, at nu er saavel Kalkværket som dets Arbejdere Medlemmer af K. d. F. Vi skal ikke berøve Bladet Glæden herover, men kun udtale Ønsket om, at Værkets Leder maa være i Besiddelse af de Egenskaber, som kan kræves af en kristelig Arbejdsgiver i Henhold til den Forhandling herom, der har været gengivet i „Vort Folk". Direktørens Medvirken til Forræderiet overfor Værkets tidligere Arbejdere tyder paa, at Samarbejdet med den hellige Organisation bliver det bedst mulige.

Bladet anfører videre, at K. d. F. ikke skal lade sig kujonere, men tværtimod slutte alle de Overenskomster, som det er muligt.

Dette foranlediger os til — det paa Legind Kalkværk opnaaede Resultat, og andre forud for dette, in mente — at raade K. d. F.'s Medlemmer til at søge deres Medlemsskab ombyttet til en Organisation, der i højere Grad en K. d. F.'s har sine Medlemmers Tarv for Øje.

R—dt.

ARBEJDERNES OPLYSNINGSFORBUNDS KURSUS

PAA ROSKILDE HØJSKOLE

En Deltagers Betragtninger.

Arbejdernes Oplysningsforbund har i Aar afholdt tre 8 Dages Kursus i Fagforeningskundskab, der havde vundet stor Tilslutning, idet alle tre Kursus var fuldt besat.

Det sidste af disse Kursus blev afholdt paa Roskilde Højskole i Dagene fra den 22. til 28. Juli, og Arbejdet var tilrettelagt saaledes, at der var Gruppearbejde fra Kl. 8½ til 10½ og fra Kl. 15 til 17 med et Foredrag hver Dag fra Kl. 10½ til 12.

Deltagerne var omtrent ligeligt fordelt i 5 Grupper, der havde følgende Ledere og følgende Emner til Drøftelse:

1. Forstander Hj. Gammelgaard: Rationalisering.
2. Højskolelærer Otto Jensen: Organisationsproblemer.
3. Højskolelærer Frode Kristensen: Fagbevægelsens socialøkonomiske og erhvervspolitiske Opgaver.
4. Formand Ejler Jensen: Lønproblemer, og
5. Forretningsfører Chr. Christiansen: Fagforeningskundskab.

Der blev taget Hensyn til Deltagernes Ønsker med Hensyn til Valg af Gruppe.

I Kursuset deltog 114 Elever, heraf var 15 Kvinder, fra alle Dele af Landet. Arbejdsmændene deltog med et forholdsmæssigt stort Tal, idet 39 Arbejdsmænd deltog.

Tidligere blev Emnet: Fagforeningskundskab drøftet i alle Grupper; men Emnet er saa omfattende, at kun en let Gennemgang kan foretages i Løbet af 8 Dage, og Arbejdernes Oplysningsforbund har derfor i de sidste Par Aar delt Emnet ud, saaledes at de Elever, der tidligere har deltaget, bedre blev i Stand til at sætte sig grundigt ind i den Del af Fagforeningskundskab, der har deres særlige Interesse.

Arbejdet indenfor Grupperne foregik under utvungne Former. Eleverne skiftedes til efter Tur at indlede over et Afsnit, hvorefter man paa kammeratlig Vis drøftede Problemerne. Kun naar Diskussionen fjernede sig fra selve Emnet, greb Gruppelederen ind og satte Tingene paa Plads. I Slutningen af Timen trak Gruppelederen paa en klar og tydelig Maade Linierne op for det diskuterede Afsnit.

Og en Ting til lærer man, — — at synge. Før og efter Arbejdet i Grupperne og Foredraget kom Sangbogen frem, og der blev sunget med Liv og Lyst. Nationalbankdirektør Bramsnæs, der var Lørdagens Foredragsholder, udtalte, da Indledningssangen var sunget: En Ting havde han allerede konstateret; vi havde lært at synge.

Skolens Forstander havde denne Gang — som altid — paa en fortrinlig Maade sørget for Elevernes Forplejning. De fleste af Eleverne benyttede sig af, at Fjorden ligger lige nedenfor Skolen. Der blev badet før Morgenmaaltidet, og det gav Appetit til Havregrøden.

Fra en Arbejdsmand, der har deltaget i Kursuset, har vi modtaget et Brev, der i sin Helhed er saalydende:

„Bing-Bang. Bing-Bang.

Det var fra den store Klokke paa Roskilde Højskole, disse Toner lød, der friskt og opmuntrende kaldte os til Bords, Mænd og Kvinder, gamle og unge, men alle Arbejdere, der deltog i Fagforeningskursus paa Højskolen for at dygtiggøre sig i Kampen mod Kapitalisme, Kommunisme og andet, der vil forsøge at splitte vore Organisationer.

En halv Time efter, at Klokken havde ladet sine Toner høre, gik vi, alle Kammerater, samlet fra hele Danmark, med Smil og godt Humør til vore respektive Grupper for at arbejde, ikke under Tvang, men i Kammeratskab og god Forstaaelse med vor Ledelse.

Saaledes gik Dag for Dag, og da Ugen var omme, var vi samlet til kammeratlig Samvær og Fest for at slutte denne interessante og lærerige Tid, der desværre var forløbet alt for hurtigt. Vi var en Oplevelse rigere, og med Haandslag paa at sige til alle Arbejdere: Slut

op om Fagforeningerne og lad ikke tom Snak ødelægge Eders Magt, blev der sagt Farvel.

Kammerat, mød næste Aar paa Kursus; det er en Oplevelse, du aldrig glemmer, og hvad du en Gang har lært, kan ingen tage fra dig.

En Elev: P. Gravesen."

En bedre Anbefaling end den, vor Kammerat her giver til Kende, kan ikke faas, og som dette Kursus er gaaet, saaledes er alle de øvrige 8 Dages Kursus forløbet, og det var interessant at konstatere, at de fleste af Deltagerne var op i Aarene og alligevel ikke følte sig for gamle til endnu en Gang at sætte sig paa Skolebænken. Hvor stort et Udbytte, man er i Stand til at opnaa af et 8 Dages Kursus, er i høj Grad afhængig af det Arbejde, man lægger i sin Fritid til Gennemgang og Forberedelse.

Vi gør vor Kammerats Ord til vore:

Mød næste Aar paa Kursus!

TEKNIK OG NATUR

Den nulevende Generation har flere Raastoffer, flere Levnedsmidler og Produktionsmidler og flere Transportmidler og alt muligt andet til sin Raadighed, end nogen tidligere Generation har haft, — og alligevel gør den ingen Brug deraf. Det er saare karakteristisk for Verdens Vanvid, at der i Øjeblikket hersker Raastofmangel i Tyskland, og den er kun opstaaet som Følge af det umulige i at opdrive de nødvendige Deviser, og man maa derfor gaa over til Forsøg paa at erstatte de naturlige Raastoffer med Kunstprodukter. Det, at den financielle og politiske Magt er flyttet fra Europa til de oversøiske Lande, spiller en meget stor Rolle med Hensyn til Fremskaffelsen af Raastoffer. Europa staar paa Regnskabet over Raastofferne paa Passivsiden med 10 Milliarder Guldfrancs. Mulighederne for at faa dette Underskud udlignet gennem Arbejde, Skibsfart, Turistbesøg o. s. v. svinder stadig mere og mere. Derfor hitter man paa en anden Udvej, og denne beskrives i et kendt Dagblad i Prag paa følgende Maade:

„Umuligheden af at kunne betale de i de oversøiske Lande rekvirerede Raastoffer medfører i Europa, at der opstaar Bestræbelser gaaende ud paa at tilvejebringe en kunstig Raastofbasis. Som Følge heraf opstaar der over Havene en Konkurrencekamp rettet imod de industrielt producerede Raastoffer, og denne Konkurrence bestaar i, at Naturprodukterne billiggøres. Allerede i Løbet af et Aar eller to vil vi komme til at staa overfor den Fare, at der fra Kina og Japan udbydes Natursilke og fra Chile Natursalpeter til billigere Priser, end Kunstsilke og kunstigt Kvælstof (Kunstgødning) kan produceres af de europæiske Industriforetagender, hvori der er bundet Milliarder af Guldmark eller anden Guldvaluta. Under de mellemstatslige politiske og økonomiske Metoder, der i Øjeblikket er i Anvendelse, og som Nationalismen har ført den hvide Civilisation ud i, fordi den er en fanatisk Modstander af enhver Form for Arbejds-

deling, omdannes enhver af Forskeraandens ypperste Præstationer til at være en Svøbe for Samfundet. Hvis der i vore Dage skal findes en Redning ud af det økonomiske og kulturelle Kaos, saa kan denne kun finde Sted paa den Maade, at der indenfor alle Landes økonomiske Organisationer skabes en af Statspolitiken uafhængig, historisk tidligere anvendt, gensidig Handelsudveksling, og den maa føres ud i Praksis, saaledes at Ødelæggelserne, der er fremkommet som Følge af de nuværende Byttehandeler med deres Tildeling af visse Kvota, straks bringes til Ophør." —

Disse Kendsgerninger giver nogen Oplysning om Sagernes Forløb og indeholder et Forslag til Spørgsmaalets Løsning.

Men vi frygter rigtignok for, at Europæerne endnu maa betale mange Lærepenge, inden de igen naar til Fornuft og Indsigt og igen faar Overtaget!

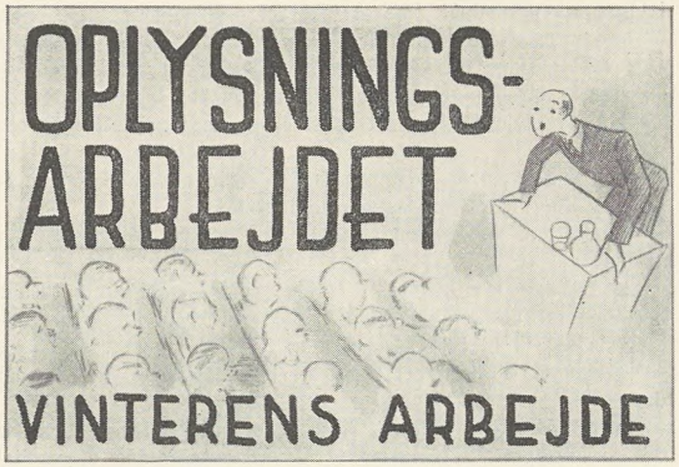

I denne Tid planlægger Arbejdernes Oplysningsforbund i Samarbejde med de lokale Parti- og Fagorganisationer, sin Virksomhed for Vinteren. Virksomheden omfatter saavel Foredragsvirksomhed som Studiekredse.

Foredragsrækkerne arrangeres dels saaledes, at et Emne kun omfattes af et enkelt Foredrag, og dels saaledes at Emnet behandles gennem en Serie Foredrag.

Begge disse Former for Oplysning nyder stor Popularitet og er naturligvis heller ikke uden Værdi, omend denne ikke staar i Forhold til den Betydning, som maa tillægges Studiekredsene.

Ordet Studiekreds vækker desværre hos mange en Antipati, der faar dem til at holde sig tilbage, naar der er Tale om Indtegning af Deltagere, sandsynligvis fordi Betegnelsen Studiekreds antyder, at der ikke alene er Tale om at være Tilhører, men at man tillige skal udføre et vist Maal af Selvstudium for at faa det fornødne Udbytte af Deltagelsen. En Form for Oplysning, der for nogle Aar siden var ret ukendt blandt den store Part af Arbejderne.

Utvivlsomt er der ogsaa tidligere begaaet Fejltagelser ved Arrangementet af Studiekredse, idet der er valgt Emner, der i Omfang og Betydning har været saa omfattende, at Deltagerne ikke har kunnet følge med, fordi Arbejdet voksede dem over Hovedet.

Vi anbefaler vore Læsere i den kommende Vinter overalt, hvor der er Lejlighed dertil, at deltage saavel i Foredragsaftener som Studiekredse.

Jord- og Betonkursuset.

Interessen i de aarligt tilbagevendende Kursus i Forstaaelse af Jord- og Betonpriskuranten er stærkt stigende. I Aar har der saaledes meldt sig et saa stort Antal Deltagere, at den for Kursuset angivne Ramme truer med at sprænges. Kursuset er i Aar som tidligere bestemt til Afholdelse paa Roskilde Højskole, men da der paa Grund af de mange Deltagere er Mulighed for, at Pladsmangel kan opstaa, vil maaske en Del af Kursuset blive forlagt til Esbjerg Højskole.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Siden sidst

Aarhus O. Akts. Kjærs Sæbefabrik: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Timeløn 97 Øre. I Døgndrift 104 Øre. Arbejderne erholder, saafremt Betingelserne for Akkord ikke er til Stede, et Akkordafsavnstillæg af 10 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 50%, derefter 100% Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 8 Dages Ferie med tarifmæssig Løn.

Faxe Ladeplads. Akts. Damman Asfalt: Tillæg til Overenskomsten oprettet angaaende Arbejde i 2 og 3 Holds Drift m. m. Arbejdstiden er fra Kl. 6—14, 14—22 og 22—6. For Arbejde i 2 og 3 Holds Drift betales for Arbejdstimerne mellem Kl. 18—6 et Tillæg af 20% til Timelønnen. De hos Akts. for Kemisk Industri i Kastrup gældende Tillidsmandsregler er gældende. Der indføres Sommerferie efter de for Akts. for Kemisk Industri i Kastrup fastsatte Bestemmelser.

Helsinge. Petershvile Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af at Teglværksejeren har vægret sig ved at optage Forhandling om en Overenskomst og nu har meddelt, at han har indmeldt Teglværket i Kalk- og Teglværksforeningen. Arbejderne aflønnes med Timeløn plus 20%, uagtet der er produceret Sten siden Midten af April Maaned.

Ved et Mæglingsmøde den 26. Juni oprettedes Overenskomst. Timeløn 88 Øre, Brændere Kr. 46,00 pr. Uge. Akkordpriser fastsat for Fabrikation af Sten, Indsætning og Udtagning af Ovn samt Klampning.

Naar Elevatoren til Transport af Sten op paa Ovnen kommer i Gang, udføres Arbejdet her foreløbig i Timeløn plus 20%; dette gælder ogsaa for de Sten, der samtidig hermed kommer i Laderne. Parterne er enige om, at der snarest muligt skal fastsættes Akkord herfor.

Naar Gravemaskinen kommer i Gang, optages der Forhandling om fornødne Ændringer i Maskinstrygeakkorden i Henhold til Landsoverenskomstens § 3, 2. Stk.

Kvissel. Ravnshøj Teglværk: Overenskomst oprettet. 11 Mand. Timeløn 86 Øre (var 64 Øre). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejdstillæg som hos Teglværksforeningen. Akkordpriser fastsat for Arbejde ved Strygemaskinen, Rankning og Klampning af Mursten samt for Indsætning og Udtagning af Ovnen, hvorved de hidtidige Akkordpriser forhøjedes med 10—15%. Iøvrigt er Landsoverenskomsten mellem Kalk- og Teglværksforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende. Gælder til en 1. April.

Næstved. Grusgravejer Chr. Nielsen, Næstelsø: Overenskomst oprettet. Timeløn 98 Øre. Gælder til en 1. April.

Odense St. Afdelingen indberetter den 25. Juni, at den ved Forhandling har opnaaet følgende Forhøjelser af Lønningerne: **Hos Allerups ny Maskinfabrik:** 5 Mand fik Timelønnen forhøjet med 2 Øre hver. **Hos M. P. Allerups Eftf.** blev Timelønnen forhøjet til 5 Mand med 2 Øre til hver og 10 Mand fik 24 Øre Tillæg pr. Time til Deling. Hos **Maskinfabriken „Phønix"** blev Timelønningerne forhøjet med ialt 46 Øre til Deling mellem 22 Mand.

Pandrup. Akts. Kaas Briketfabrik: Overenskomst oprettet. Ca. 200 Mand. Timeløn 90 Øre. Arbejdstid fra 1. April til 1. Oktbr. 10 Timer og fra 1. Oktbr. til 1. April 8 Timer. Overarb.: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter 100% Tillæg. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50% Tillæg, derefter 100%. Ved Fræsning i Mosen Søn- og Helligdage 50% Tillæg. I 2 Holds Drift skal Arbejdstiden ligge mellem Kl. 5 Morgen og 10 Aften. Akkordpriser fastsat for Fabrikation af Skære- og Æbletørv samt Grøftning. Ved Standsninger i Driften udover 1 Time om Dagen afregnes med Timeløn for den Tid, Standsningen varer, naar det forlanges, Arbejderne skal blive paa Fabriken, men de skal udføre det Arbejde, de bliver anvist. Nyt Arbejde og Arbejde,

der udføres efter ny Arbejdsmetoder, samt Arbejde der udføres under andre ændrede Forhold, udføres foreløbig paa Timeløn, dog skal Akkorder søges indført ved lokal Forhandling. De saaledes fastsatte Akkorder faar tilbagevirkende Kraft og udbetales, naar Enighed er opnaaet. Kun organiserede Arbejdere maa beskæftiges. Uorganiserede Arbejdere skal paa Tillidsmandens Forlangende afskediges med 6 Dages Varsel, saafremt de ikke forinden er blevet Medlemmer af Organisationen; dog er Kuske med egen Hest fritaget for Organisationen. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel og tidligst til 1. Maj 1935.

Sparkær. Tørvefabrikant K. Bækgaard: Overenskomsten fornyet for 1 Aar til 1. April 1935 med den Ændring, at Arbejdstiden nedsættes fra 10 til 9 Timer. Vedrører 16 Mand.

Tilst. I/S Dansk Halmpladefabrik i Hundelstrup: Overenskomst oprettet. 7 Mand. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter 100%. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50%, derefter 100% Tillæg.

Pakkerne erholder et Tillæg til Timelønnen af 10%, og den Mand, der fyrer under Asfalten, erholder et Tillæg til Timelønnen af 20%. Sprøjtning af Pladerne efter Fyraften betales med ½ normal Timeløn. I Tilfælde af Maskinernes Omflytning, saa der bliver Basis for Akkord, maa der senere optages Forhandling herom. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Vejle A. Akts. for Kemisk Industri, Vejle: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre plus et Akkordafsavnstillæg af 10 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter 100%. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50%, derefter 100% Tillæg til Timelønnen. For indvendig Rensning af lukkede Beholdere betales et Tillæg af 50% til normal Timeløn, endvidere bibeholdes det hidtidige Tillæg af 20% til normal Timeløn for Losning af Asfalt. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Fabrikarbejderne, København. Akts. P. V. Hallengren & Søn: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ganske egenmægtigt har fastsat Sommerferien til Ugen 9.—16. Juli, uagtet der mellem Firmaet og Arbejderne var truffet Aftale om, at Ferien skulde lægges fra den 16.—23. Juli, hvilket Arbejderne har disponeret efter.

Afdelingen oplyser, at de faglærte Arbejdere ogsaa gennem deres Organisation har begæret Mæglingsmøde afholdt om Sagen.

Ved Fælles-Mæglingsmødet den 2. Juli erkendte Firmaets Repræsentant, at Tillidsmændene ved Samtalen med Værkføreren om Feriespørgsmaalet havde Grund til at tro, at Ferien var fastlagt til Ugen 9.—16. Juli; men dette var sket uden Direktørens Kendskab dertil. Sammenslutningens Mæglingsmand erkendte som en Selvfølgelighed, at trufne Aftaler var lige bindende for begge Parter.

Sagen sluttede med, at Firmaets Repræsentant gav Tilsagn om at der fremtidig vilde blive givet Arbejderne fornøden Underretning om Feriens Lægning i saa god Tid som muligt, og at man ogsaa fremtidig vilde imødekomme rimelige Ønsker fra Arbejdernes Side, f. Eks. med Hensyn til Ferieugens Placering indenfor Skolernes Ferietid.

Støberiarbejderne, København. Amager Jernstøberi: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning begærer paa Firmaets Vegne Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Arbejdsmændene har nægtet at udføre Udslagningen, der foregaar 1 Time før normal Arbejdstids Begyndelse, for Timeløn plus 25% Tillæg.

Ved Mæglingsmødet den 15. Juni enedes man om, at Udslagningen blev udført om Aftenen i Stedet for om Morgenen og bliver betalt efter almindelige Overarbejdsregler. Firmaet betaler det til Dato udførte Morgenarbejde med 50% Tillæg.

Aalborg A. Grusgraven Thejl: Afdelingen anmoder om at Grusgravejeren bliver indklaget for Den faste Voldgiftsret for Brud paa en den 4. November 1933 afsluttet Overenskomst, i hvilken er fastsat: „Den garanterede Timeløn er 98 Øre for 2 Mand i Grusgraven og 93 Øre til 3 Mand ved Mørtelværket", idet Grusgravejeren har aflønnet de 2 Mand, der var beskæftiget i Grusgraven med 75 Øre pr. Time for tilsammen 421 Timer, de har udført Arbejde i Tiden fra 4. November til 13. December 1933, samt Klage over at Grusgravejeren under Trusel om Afskedigelse har tvunget en Mand til, uagtet han kun fik udbetalt 75 Øre pr. Time, alligevel at kvittere for Modtagelsen af 98 Øre pr. Time.

Efter nogen Korrespondance med Afdelingen om Sagen, indbragtes Klage for Den faste Voldgiftsret.

Ved Rettens forberedende Møde den 8. Juni forligtes Sagen saaledes:

Idet Indklagede erkender, at Klagerens Fremstilling om, at der har fundet Underbetaling Sted, kan være rigtig, forpligter Indklagede sig til til fuld Afgørelse af Sagen at betale til Dansk Arbejdsmands Forbund et Beløb af 300 Kr. senest den 15. Juli d. A.

Aarhus St. Akts. Vølund, Kbh.: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt, i Anledning af at Firmaet, der for Aarhus Kommune udfører et Arbejde ved Forbrændingsanstalten, ved hvilket Arbejde det beskæftigede en halv Snes Arbejdsmænd, nu har afskediget Halvdelen af Arbejderne og deriblandt Tillidsmanden, hvilket er i Strid med de gældende Tillidsmandsregler. Afdelingen kræver enten den afskedigede Tillidsmand genantaget, eller at Firmaet betaler ham Erstatning.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Timandsmødet den 27. Juni sluttede Sagen, idet Firmaet indgik paa til fuld Afgørelse af den at betale et Beløb af Kr. 150,00.

Bloustrød. Bloustrød Teglværk: Afdelingen anmoder paa samtlige 125 beskæftigede Teglværksarbejderes Vegne om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af at Teglværkstedsledelsen har forbudt Arbejderne at drikke Bajersk Øl, ja, det er endda blevet forbudt Ølleverandøren at køre ind med andre Ølsorter paa Teglværket, hvis der findes Bajersk Øl paa Ølvognen.

Ved et Mæglingsmøde den 2. Juli enedes man paa given Foranledning om, at Ølvognen kun maa besøge Arbejdspladsen om Morgenen før Arbejdstidens Begyndelse eller i Spisepauserne men ikke i Tiden mellem Spisepauserne.

Bov. Akts. Nørre Smedeby Grusgrav og Skærvefabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at faa fastsat Tillæg for Skifteholdsarbejde, naar der arbejdes i Holddrift paa Fabriken.

Afdelingen oplyser, at Skærvefabriken har faaet en større Leverance af Skærver til Anvendelse paa Flensborg Fjordvej og at Staten gennem Erhvervslaanefonden yder et Tilskud af 80% til dette Arbejdes Udførelse.

Ved en Forhandling den 22. Juni oplystes det, at Repræsentanter for Arbejderne overfor Firmaet er indgaaet paa indtil 1. April 1935 at arbejde i Holddrift uden Tillægsbetaling. Forbundet kunde ikke godkende denne Ordning, men af Hensyn til at Firmaet erklærede, at det havde paataget sig Leverancen i Tillid til, at den trufne Aftale var gyldig, akviserer Forbundet ved at Aftalen er gyldig til 1. April 1935, men beklager at Arbejderne har truffet en saadan Aftale.

Det betonedes overfor Firmaet, at efter 1. April vil Holddriftsarbejde ikke blive udført for det uden Tillægsbetaling.

Gandrup. Akts. Chr. Nielsens Teglværker: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde, afholdt i Anledning af at Teglværket vægrer sig ved at optage Forhandling om Akkordpriser for Fabrikation af Drænrør, der ikke tidligere er produceret af Teglværket. Endvidere faar Brænderne ikke udbetalt de Procenttillæg, de i Henhold til Overenskomsten har Krav paa, og det fornødne Mandskab stilles ikke til Fratrillerens Raadighed i Forhold til Stenproduktionens Størrelse.

Da Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Kalk- og Teglværksforeningen, at Teglværket sidste Aar har tilbudt lokal Forhandling med Afdelingen om forskellige Spørgsmaals Ordning og bl. a. ogsaa om de af Afdelingen nu paaklagede Forhold, men Afdelingen afgav 2 Gange det Svar, at Spørgsmaalene ikke kunde afgøres ved lokal Forhandling. Den henstiller derfor at det forsøges at ordne Spørgsmaalene ved lokal Forhandling,

forinden der forberedes Mæglingsmøde. Den 1. Juli indberetter Afdelingen, at der ved den afholdte lokale Forhandling opnaaedes Enighed om en Akkordpris af 80 Øre pr. 1000 Stk. 2" Rør, og Timeløn plus 20% for de efterfølgende Dimensioner; desuden blev Brændernes Løn rettet.

Glatved. Akts. De jyske Skærvefabriker og de danske Patentkalkværker: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at imødekomme Afdelingens Krav om, at Arbejderne paa Skærvefabrikken aflønnes med Landsoverenskomsten med Grusgrave- og Skærvefabrikantforeningen med 98 Øre i Timen, at betale en højere Timeløn til Arbejderne, der er beskæftiget ved Pulverkalk, da Arbejdet foregaar i stærk Kalkstøv, samt at der her ansættes en Reservebrænder, saaledes at Arbejdet kan komme til at foregaa i normalt Skift. Desuden har Brænderen et Akkordoverskud paa Kr. 71,24 tilgode for Brænding i Januar og Februar Maaneder, som Firmaet ikke vil betale.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved et Fællesmøde mellem Organisationerne den 8. Juni enedes man om, at Brænderens Overskud udbetaltes med Fradrag af ca. 40 Kroner, som Værkets Opgørelse for April Maaned udviste mere end Arbejdernes Opgørelse, hvorefter alt er opgjort til 1. Maj, at Manden, der passer Kuglemøllen fremtidig faar 10 Øre Tillæg pr. Time for de Timer, han er beskæftiget ved Kuglemøllen, medens andre Arbejdere, der er beskæftiget i samme Rum intet Tillæg faar, at de Arbejdere, der er beskæftiget med Indladning af Sten og Grus i Jernbanevogne direkte fra Lommerne ved Skærvefabrikken samt Kalkpillerne paa Baandet, faar et Tillæg af 4 Øre. Samme Tillæg betales ogsaa for Udkørsel af Grus paa Tippen og Udkørsel af Sten- og Grusmateriale direkte fra Skærvefabriken til Lagrene, dog ikke udover 11 Mand, hvoraf 7 er beskæftiget paa Skærvefabriken og de 4 Mand, naar der køres paa Lager. Forhøjelserne træder straks i Kraft.

Helsinge. Helsinge Teglværk. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket vedbliver med at betale Timeløn plus 20% for Strygning af Maskinsten og Brøndsten, uagtet der i Overenskomsten er fastsat Akkordpriser for Arbejdet. Da Forholdet har været saaledes de sidste 2 Aar, har Afdelingen krævet Teglværket skal afregne efter Overenskomsten, men dette nægter Teglværket at imødekomme.

Teglværket beskæftiger kun 2 Brændere med Arbejdstid fra Kl. 24—10 og fra Kl. 14—24; idet Teglværket selv lader Vægtere besørge Brændingen fra Kl. 10—14. Afdelingen har krævet 3 Holds Skifte indført med 8 Timers Vagt pr. Hold, men Teglværket nægter at indføre denne Ordning.

Afdelingen har krævet 100% til Timelønnen for Afløsning af Brænderne om Søndagen fra Kl. 14—24, men Teglværket nægter at opfylde Kravet.

Afdelingen har krævet 20% til den Mand, der passer Gravemaskinen, men Teglværket har ogsaa afvist dette Krav. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Fællesmødet mellem Organisationerne den 8. Juli bragtes de foreliggende Uoverensstemmelser ud af Verden, saaledes at der fra og med Fredag den 15. Juli betales den Arbejder, der passer Gravemaskinen, et Tillæg af 12 Øre pr. Time. Søndagsafløsningen for Brændere betales med 11 Kr. pr. Vagt.

Lysbro. Lysbro og Silkeborg Teglværker: Afdelingen anmoder om at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at begge Teglværkerne, der beskæftiger henholdsvis 3 og 2 gifte Chauffører, som de aflønner med Kr. 35,00 pr. Uge, nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om 88 Øre pr. Time.

I Akkordprislisten for Silkeborg Teglværk er fastsat en Betaling af 50 Øre pr. m³ for Læsning af Overjord paa Vogne. Dette Arbejde er i de senere Aar enten udført paa Timeløn eller blevet betalt i Henhold til Priskuranten, men paa den Maade, at Jorden er blevet opmaalt paa Vogne. Teglværket kræver nu Jorden opmaalt i fast Jord, hvorved Arbejdernes Fortjeneste vil blive forringet mad ca. 17%. Afdelingen har paa et afholdt lokalt Møde modsat sig denne Opmaalingsmaade, idet den hævder, at det er i Strid med hidtidig Kotume og med Priskurantens Bestemmelse.

Ved et Mæglingsmøde den 29. Juni enedes man om, at Ugelønnen for gifte Chauffører ansættes til Kr. 42,00, samt at Læsningen af Overjord i Færdselsvogne opmaales i fast Bænk.

Næstved. Ladby Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket uagtet gentagne Henstillinger til det om at imødekomme Arbejdernes Ønske om at faa afregnet hver Uge stadig vedbliver med at afregne hver 14. Dag.

Efter at Sagen var paatalt overfor Kalk- og Teglværksforeningen med Henstilling til den om at foranledige, at Teglværket imødekommer Arbejdernes Ønsker, meddelte denne den 3. Juli, at Teglværket er gaaet ind paa den ønskede Ordning, paa den Maade, at Arbejderne hver Onsdag indleverer deres Ugesedler, hvorefter Lønudbetalingen foregaar om Fredagen paa Basis af en fuldstændig Opgørelse.

Skaade. Kragelund Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværkets nuværende Ledelse — De forenede Teglværker ved Aarhus — der for 6 Uger siden har overtaget Driften, efter at denne i 10 Aar har været bortforpagtet, pludselig har givet Ordre til Arbejderne om, at saafremt de vil have deres Ugefortjeneste, skal de hente den paa Kontoret om Fredagen efter Fyraften, medens de under den tidligere Leder fik Pengene udbetalt om Fredagen i Arbejdstiden. Tillidsmanden har uden Resultat protesteret imod Ordningen.

Efter at Sagen var paatalt overfor Kalk- og Teglværksforeningen med Henstilling til den om at foranledige, at den hidtidige Lønudbetalingsmaade overholdes, meddelte denne den 12. Juni, at efter hvad den havde faaet oplyst, er Sagen bragt i Orden saledes, som Arbejderne havde krævet det.

Skaade. Emiliedal Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket har nedsat Arbejdstiden til 40 Timer om Ugen fordelt paa 5 Dage (om Lørdagen arbejdes der ikke), uagtet der ingen Pladsmangel er paa Teglværket, og uagtet De forenede Teglværker ved Aars, der ejer Teglværket, sælger alle de Sten, de kan producere. Afdelingen har uden Resultat protesteret mod Arbejdstidens Nedsættelse.

Ved et Fællesmøde mellem Organisationerne den 8. Juni erklærede Teglværkets Repræsentant, at der ikke var Tale om nogen regelmæssig Nedsættelse af Arbejdstiden, men kun om en midlertidig Standsning af Maskinen, naar dette var nødvendigt.

Med Hensyn til et af Arbejderne fremsat Krav om Indførelse af Akkord for Afrømning af Jord, enedes man om at afholde et Mæglingsmøde om Sagen, naar Afrømningsarbejdet atter blev paabegyndt.

Svendborg. Svendborg Maskinfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme et af Arbejderne gennem Tillidsmanden fremsat Krav om en Forhøjelse af Timelønningerne med 10 Øre pr. Time pr. Mand.

Ved et Mæglingsmøde den 13. Juni opnaaedes Enighed om et Løntillæg af 24 Øre pr. Time til Fordeling blandt de 6 ældste Arbejdere samt et Tillæg af 2 Øre pr. Time pr. Mand til 2 Mand.

Ved Nyantagelser betales som hidtil 100 Øre pr. Time det første Aar, hvorefter Lønnen forhøjes med 2 Øre pr. Time til 102 Øre.

Trustrup. Akts. De jyske Kalkværker i Trustrup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Kalkværket vægrer sig ved at aflønne en Mand, der fra et Parti mindre gode Kalksten frasorterer de daarlige Kalksten, med samme Akkord, som de andre Ovnsarbejdere oppebærer. Manden aflønnes kun med almindelig Timeløn. Endvidere har Ovnsarbejderne uden Resultat krævet Betaling for den Kalk, der frasorteres, idet Værket fradrager for denne for Indsætterne og Udtagerne. Desuden har Arbejderne uden Resultat krævet Akkordprisen for Læsning af Hydratkalk forhøjet fra 3 til 5 Øre pr. 100 kg.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved et Fællesmøde mellem Organisationerne den 8. Juli enedes man

om, at den Ekstramand, der var sat til Hjælp ved Kalkstenen i Tiden fra 28. Marts til 4. Maj, skulde afregnes med Akkord. Med Hensyn til Kravet om Akkordbetaling for ca. 15 Ton Kalk, der var daarlig brændt, enedes man om, at Kalkværket til fuld Afgørelse betaler et Beløb af 54 Kr.

For Opsætning af brændt Kalk betales fremtidig 5 Øre pr. 100 kg. Naar det drejer sig om større Partier, der skal opsækkes, sørger Ovnfolkene selv for en ekstra Mand til Hjælp.

For Losning og Læsning af Hydratkalk i Sække à 33⅓ kg betales fremtidig 4 Øre pr. Sæk.

Varde. Varde Staalværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke har imødekommet et af de timelønnede Arbejdere — ca. 40 Mand — gennem Tillidsmanden fremsat Krav om 5 Øre Forhøjelse pr. Time pr. Mand. Timelønnen er nu 97 Øre, og Arbejderne har ikke Adgang til Akkord.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved et Timandsmøde den 27. Juni sluttede Sagen, idet Firmaet indgik paa at yde et Tillæg til Timelønningerne paa ialt 75 Øre pr. Time at fordele efter Firmaets Skøn.

Der optages lokal Forhandling angaaende Støbetillæget.

Den 21. Juli fremsender Afdelingen en den 5. Juli oprettet Overenskomst.

Betalingen for Søn- og Helligdage sker i H. t. Fælles-Værkstedsregler.

For Skiftehold paa Søndage betales som hidtil 50 % for 7 Timer og 100 % for 1 Time.

For forskudt Arbejdstid, der er varslet før Kl. 12 Dagen forud, betales intet Tillæg; i modsat Fald betales 50 % til den ansatte Timeløn for hver af de 2 første Timer før den normale Arbejdstids Begyndelse og 100 % Tillæg for hver Time, Arbejdstiden yderligere forskydes fremefter. De derefter følgende 8 Timer i den normale Arbejdstid betales med normal Timeløn.

Til Fyrbøderne betales i H. t. Fælles-Værkstedsregler et Tillæg af 75 Øre pr. Støbedag. I Støberiet betales et Tillæg af 35 Øre pr. Støbning til alle, der er tilsagt til at deltage i denne.

I Renseriet betales som hidtil i Hærdetillæg 30 Øre pr. Hærdning til Deling.

Brændselsafbærerne, København. Akts. Kul- og Koksimportkompagniet „London": Overenskomst oprettet saalydende:

Fra og med den 1. September 1934 tiltræder Firmaet den mellem Brændselsafbærernes Fagforening og Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn gældende Overenskomst af 17. Oktober 1930.

Arbejdere, der har været beskæftiget 200 Dage i dette Kalenderaar, erholder 6 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 66,66, og Arbejdere, der har været beskæftiget under 200 Dage, men over 100 Dage, erholder 3 Dages Sommerferie med en Ferieløn af Kr. 33,33.

Saafremt Firmaet indmelder sig i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten, idet Firmaet da er underkastet Overenskomsten som Medlem af Arbejdsgiverforeningen. Gælder til en 1. April.

Brændselsafbærerne, København. Akts. Leth & Co. — Kul- og Koksimport: Overenskomst oprettet saalydende:

Fra og med Mandag den 25. Juli tiltræder Firmaet den mellem Brændselsafbærernes Fagforening og Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn gældende Overenskomst af 17. Oktober 1930.

Chaufførerne, København. Firma Vilh. Nellemann: Overenskomst oprettet. 4 Mand. Firmaet har tiltraadt den mellem Chaufførernes Fagforening og Dansk Arbejdsgiverforening bestaaende Standard-Overenskomst i dens fulde Ordlyd og Omfang, saaledes som den er og maa blive affattet. Chauffører, der har været ansat før den 1. Januar, erholder 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage, Chauffører, der har været beskæftiget i kortere Tid, er berettiget til ½ Dags Ferie for hver Maaneds Anciennitet. Denne Ferieordning træder dog først i Kraft fra 1. Januar 1935. Chaufførerne skal være Medlemmer af Chaufførernes Fagforening.

Havnearbejderne, København. Brændselsforretningen „London": Overenskomst oprettet. Dagløn paa Pladsen Kr. 10,80. Ugeløn Kr. 62,00. Overarbejde til Kl. 9: 40 %, derefter 80 % til Timelønnen. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 80 %, 1. Maj og Grundlovsdagen efter Kl. 12: 80 % Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftiget hos Firmaet uafbrudt 1 Aar, erholdes 6 Dages Ferie med fuld Løn, og Arbejdere, der har været uafbrudt beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 3 Dages Ferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede de første 13 Uger for en Dagpenge af Kr. 3,00. Tillidsmand vælges, som er beskyttet i H. t. almindeligt gældende Tillidsmandsregler. Gensidig Opsigelsesfrist for ugelønnede Arbejdere er 1 Uge. Til Plads- og Skibsarbejde maa kun anvendes Medlemmer af Afdelingen, forsaavidt saadan Arbejdskraft er tilstede. For Arbejde, som ikke findes nævnt i Overenskomsten, anvendes de Bestemmelser, som er gældende i Overenskomsten mellem Afdelingen og Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn, vedrørende Kularbejde.

Norm for Regler for Behandling af faglig Strid.

Dersom Firmaet indmelder sig i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten. Gælder til en 15. April.

Horsens K. Firma Jensen & Julsen: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn: Chauffører Kr. 54,00 incl. Beklædningsgodtgørelse, Kuske Kr. 56,00 incl. Betaling for Hestepasning og Staldtjeneste. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 30 %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdagsarbejde 70 % Tillæg. Ved Overarbejde paa Hverdage betales kun, naar dette ikke strækker sig udover ½ Time, men da ogsaa for hele Tiden fra den normale Arbejdstids Ophør. (Fagforeningen har Paataleret overfor Misbrug af denne Bestemmelse). For Landture, der ikke er tilendebragt før Kl. 2 Middag erholdes Kr. 2,00 pr. Dag. Kuske og Chauffører er forsikret i H. t. Ulykkesforsikringsloven samt derudover for de første 13 Uger med en Dagpenge af Kr. 3,00. 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Horsens K. maa beskæftiges. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Januar.

Overenskomsten blev oprettet den 29. Maj, men allerede den 2. Juni anmoder Afdelingen om Forbundets Bistand i Anledning af: 1. At Firmaet har afskediget Chaufføren uden at give ham Sommerferie. Chaufføren har været beskæftiget hos Firmaet i 12½ Aar, og har paa Firmaets Foranledning den 1. April bekostet Anskaffelsen af et Kørekort, som Firmaet paa Afdelingens Krav derom har nægtet at betale.

2. Firmaet har antaget en udenfor Organisationen staaende Chauffør i den afskedigede Chaufførs Sted.

3. Firmaet nægter at betale de overenskomstmæssige Lønninger med tilbagevirkende Kraft fra 1. April, uagtet der ved Overenskomstens Indgaaelse var Enighed derom.

Afdelingen har forhandlet med Firmaet om Uoverensstemmelserne uden Resultat.

Ved et Mæglingsmøde den 16. Juli enedes man om:

Ad 1) Der ydes den afskedigede Chauffør overenskomstmæssig Godtgørelse for manglende Ferie, og Firmaet betaler Halvdelen af Udgifterne til Anskaffelsen af Kørekortet med Kr. 34,00.

Ad 2) Den antagne Chauffør overflytter til Kuskenes og Chaufførernes Fagforening og fremtidig antager Firmaet den nødvendige Arbejdskraft af de ledige Chauffører, medmindre Firmaet har anden Arbejdskraft som ønskes overført til Chaufførerne.

Ad 3) Til fuld Afgørelse af Spørgsmaalet 1. April—28. Maj betaler Firmaet Kr. 161,44.

Nyborg. Det danske Petroleums Akts.: Overenskomst oprettet. 8 Mand. Ugeløn Kr. 57,50. Pr. Dag Kr. 10,08. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Ved Losning af Stykgods fra Dampere, der indkommer fra Aver-

nakke, betales et Tillæg til Lønnen af 15 Øre pr. Time. Ved Tilsigelse til Arbejde paa Søn- og Helligdage eller Overarbejde, der ikke falder i Kontinuation med den fastsatte daglige Arbejdstid, ydes en Mindstebetaling af 2 Timer plus 100 % Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftiget 1 Aar siden 15. Maj det foregaaende Aar erholder 9 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Løn. Arbejdere, der har arbejdet kortere Tid erholder ¾ Dags Ferie for hver Maaned, de har været beskæftiget hos Firmaet ligeledes med fuld Løn. Ved Ulykkestilfælde erholdes de første 5 Uger Kr. 39,50 pr. Uge og i de næste 8 Uger Kr. 4,50 pr. Dag, medmindre der betales fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget mindst 6 Uger, Kr. 39,50 de første 5 Uger, Sygdommen varer. Dog skal Anmeldelse herom ledsaget af Lægeattest ske senest 24 Timer efter Sygdommens Indtræden, og Arbejderne skal i en statsanerkendt Sygekasse have sikret sig en Sygehjælp af Kr. 18,00 pr. Uge. Ferieperioden regnes første Gang fra 15. Maj 1933. Gensidig Opsigelsesfrist er 1 Uge fra Lønningsdag til Lønningsdag. Afskedigelser finder Sted i Forhold til den samlede Anciennitet en Arbejder har opnaaet. Tillidsmandsregler fastsatte. Norm for Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. August.

Budene. Firmaet Fritz Hansens Eftf.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Træindustriens Fabrikantforening og derigennem Medlem af Arbejdsgiverforeningen beskæftiger et Bud, som det ikke aflønner i H. t. Standard-Overenskomsten med Dansk Arbejdsgiverforening. Afdelingen har rettet skriftlig Henstilling til Firmaet om at aflønne i H. t. denne Overenskomst, men intet Svar faaet.

Forbundet rettede en Henstilling til Træindustriens Fabrikantforening om at foranledige, at Firmaet betalte sit Bud i H. t. Standard-Overenskomsten, men denne svarede, at hverken den eller Firmaet havde tiltraadt nævnte Overenskomst og heller ikke nærede noget Ønske om at tiltræde den. Da en lignende Henvendelse til Arbejdsgiverforeningen blev besvaret af denne paa samme Maade, afgaves Strejkevarsler, hvorefter der den 13. Juni afholdtes et Møde i Arbejdsgiverforeningen. Ved dette meddelte Arbejdsgiverforeningens Repræsentant, at Firmaet nu aflønner sit Bud med 102 Øre i Timen.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. De danske Eddikebryggerier: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke overholder Overenskomstens Bestemmelser om Løn, idet det aflønner en Mand med Kr. 48,00 pr. Uge, medens Overenskomsten fastsætter Kr. 51,10 pr. Uge, efter 1 Maaneds Arbejde Kr. 52,50 og efter 6 Maaneders Arbejde Kr. 53,60.

Afdelingen har tilskrevet Firmaet om Sagen.

Efter at Forbundet hos Afdelingen har udbedt sig nærmere Oplysninger om Forholdet før Sagen fremmedes og endnu inden disse var fremkommet, meddelte Afdelingen den 17. Juli, at Firmaet havde meddelt den, at det for lidt udbetalte vilde blive udbetalt, men samtidig opsagde Firmaet den gældende Overenskomst til Udløb den 1. Oktober d. A.

Aarhus A. Jysk Foderstofforretning: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale en Mand, der er sygemeldt paa Grund af Tilskadekomst under Arbejdet, Kr. 4,00 pr. Dag i Dagpenge, men har udbetalt ham Kr. 3,00.

Afdelingen oplyser, at Overenskomsten fastsætter med Hensyn til Dagpenge, „at Firmaet retter sig efter Overenskomsten mellem den og Arbejdsgiverforeningen i Aarhus", i hvilken der indtil 1928 var fastsat en Dagpenge af Kr. 4,00 i de første 13 Uger, men at de Kr. 4,00 i 1928 blev nedsat til Kr. 3,00; men, hævder Afdelingen, at Jysk Foderstofforretning ved Forhandlingerne i 1928 indgik paa fortsat at betale Kr. 4,00 pr. Dag i Dagpenge de første 13 Uger. Firmaet har imidlertid opsagt Overenskomsten til Udløb 1. April d. A., men den er fornyet for 1 Aar, uden at der er forhandlet om Nedsættelse af Dagpengene, hvorfor Dagpengenes Størrelse ogsaa maa være som hidtil i samme Overenskomstperiode, som Overenskomsten er gældende.

Ved et Møde den 19. Juli angaaende Forstaaelsen af det paa et Møde mellem Firmaet og Afdelingen den 23. April d. A. passerede, enedes man om følgende: „at den mellem Parterne gældende Overenskomst med Tillæg er forlænget til 1. Maj 1935 med den ene Ændring, at Ulykkesforsikrings- Dagpengene fra og med D. D. nedsættes fra Kr. 4,00 til Kr. 3,00".

Bandholm. Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo og Bandholm: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af en opstaaet Uoverensstemmelse ved Losning af M/S „Hulda", der lastede 87 Stdr. Brædder til Maribo Trælasthandel.

I Overenskomsten — Priser for Losning af Trælast — er fastsat, at Betalingen er Kr. 3,59 pr. Stdr. samt at Mandskabsantallet i Akkorden er 4 Mand for Skibe indtil 43 Stdr., medens der, naar Skibets Last er større, sættes ekstra Mand, som betales i H. t. Akkorden.

Ladningsmodtageren satte 8 Mand til Arbejdet, der skulde arbejdes i 2 Gæng à 4 Mand, saaledes at hvert Gæng fik Betaling for den Del af Lasten det lossede. Begge Gæng skulde losse fra samme Luge med en Løber og eet Udstik, saaledes at det var umuligt at fremme Arbejdet paa den Maade. Da Skibet havde 7 Liggedage, kunde Arbejdet desuden fuldføres af en Gæng og 2 ekstra Mand.

Afdelingen har protesteret mod denne Ordning og krævet, at det ene Gæng skal have Betaling for Losning af hele Partiet, og at Firmaet skal aflønne de 4 Mand udenfor Akkorden med samme Akkordfortjeneste, men dette har Firmaet nægtet at betale.

Da Enighed ikke opnaaedes ved Mæglingsmøde, indankedes Sagen for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 28. Juli afsagde følgende Kendelse: De Indklagede, Dansk Arbejdsmands Forbunds Bandholm Afdeling, kendes overfor Klagerne, Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo—Bandholm, berettiget til at kræve Betalingen for de til Losning af Brædder fra M/S „Hulda" i Bandholm Havn satte Ekstramænd ydet i Forhold til Akkorden beregnet efter Kr. 3,59 pr. Stdr.

Ebeltoft, Købmændenes Arbejdsgiverforening i Ebeltoft: Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer meddeler paa Ebeltofts Købmandsforenings Vegne, at Arbejdsmændene gør gældende, at Akkordtaksten for Losning af løst Korn fra et Motorskib for et 5 Mands Lossehold skal være 34,5 Øre, vistnok ud fra den urigtige Forudsætning, at der ved Forliget af 4. Juli 1930 er sket en Akkordforhøjelse. Sammenslutningen henstiller under disse Omstændigheder til Forbundet at instruere Afdelingen om den rette Afregningsmaade, nemlig den i Overenskomsten af 5. Juli 1927 fastsatte Takst: 18 Øre pr. 1000 kg pr. Mand med Fradrag af 3 % i H. t. Prisreguleringen.

Paa Forespørgsel hos Afdelingen oplyser denne, at den ikke kan se anderledes, end at Arbejderne har Krav paa 94,5 Øre pr. Ton for Losning af løst Korn. Akkordtaksterne har ikke været anvendt i Ebeltoft Havn før i 1933 efter de Takster. Maltfabriken har i 1930 og 1931 betalt 94,5 Øre pr. Ton og før den Tid har der ikke været nogen Losning, hvor Bestemmelser er blevet bragt i Anvendelse. Taksten har saaledes i 1930 fulgt Overenskomsten uden Pristalsregulering. Afdelingen har den 8. Februar, da Arbejderne kun var afregnet med 90 Øre pr. Ton, skriftlig krævet en Efterbetaling af 4,5 Øre pr. Ton for 444,063 kg = Kr. 19,98 men endnu den 27. Februar intet Svar faaet.

Efter nogen Korrespondance med Sammenslutningen om Sagen foreslog denne, at det skulde have sit Forblivende med det allerede for Losningen udbetalte, men at der i Fremtiden for det omhandlede Arbejde skal betales 94,5 Øre pr. 1000 kg. Dette tiltraadtes af Afdelingen.

Gørlev. Gørlev Sukkerfabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde, der skal afholdes i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Losning af Kalksten o. a. i Mullerup Havn, efter at Losningsforholdene er ændrede.

Ved et Møde den 20. Juni opnaaedes ikke Enighed, da Fabrikkens Repræsentant krævede store Reduktioner af de hidtil betalte Akkordpriser for Sejlerlosning, men ved et nyt Mæg-

lingsmøde den 13. Juli enedes man om følgende Tilføjelse til den gældende Overenskomst for Arbejdet ved Mullerup Havn: Losning af almindelige Kalksten fra Damper 87½ Øre pr. Ton pr. Hold à 5 Mand.

Losning af knuste Cinders fra Sejler 138 Øre pr. Ton pr. Hold à 6 Mand.

Losning af Stenkulsbriketter fra Sejler 118 Øre pr. Ton pr. Hold à 5 Mand.

Haderslev H. Foreningen af Arbejdsgivere ved Haderslev Havn: Afdelingen indberetter, at Akts. N. Outzen i Strid med Overenskomstens Bestemmelse har ladet Losningen af M/S „Sekund" udføre af 3 Mand, til trods for at Losningen foregik til Banevogn og Ladningen blev vejet. Afdelingen har protesteret herimod og krævet Erstatning for det Tab, dets Medlemmer ved den overenskomststridige Fremgangsmaade har lidt. Den 26. Juli indberetter Afdelingen, at Sagen er behandlet paa et lokalt Mæglingsmøde den 11. Juli, hvor den gik i Orden ved, at Firmaet efterbetalte Kr. 12,71 for en 4. Mand, der skulde have deltaget i Arbejdet.

Hadsund. Akts. Skynums Trælasthandel: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, siden den 10. Juli 1930 da den gældende Overenskomst blev oprettet, har aflønnet en nu 64-aarig Kusk med Kr. 36,00 pr. Uge, uagtet Overenskomsten fastsætter en Ugeløn af Kr. 48,00 plus Kr. 3,00 pr. Uge for Hestepasning, saaledes at den samlede Underbetaling udgør for 198 Uger à 15 Kr. = Kr. 2970,00. Afdelingen har krævet af Firmaet, at det skal efterbetale dette Beløb plus Kr. 200,00 i Renter, ialt Kr. 3170,00. Firmaet nægter at efterbetale noget, idet det dels hævder, at Kusken er en ældre Mand, som det har Ret til at aflønne med en lavere Løn, og dels fordi det har truffet en særlig Aftale med Kusken om en Ugeløn paa Kr. 36,00. Afdelingen henviser heroverfor til, at Overenskomsten ikke hjemler Firmaet Ret til at aflønne ældre Arbejdere med en lavere Løn end fastsat i den, og selv om der har bestaaet en Aftale om lavere Løn med Kusken, hvad han forøvrigt bestrider, saa maa denne Aftale være bortfaldet ved Overenskomstens Indgaaen, da Firmaet ikke dengang tog Forbehold med Hensyn til Kuskens Løn. Afdelingen har desuden krævet, at Firmaet skulde aflønne Kusken med overenskomstmæssig Ugeløn fra den Dag, den paatalte Sagen overfor det, men har Firmaet nægtet og meddelt, at det har opsagt Kusken til Fratræden den 1. August, og at det vil indsætte Kr. 15,00 pr. Uge til Fratrædelsesdagen i Diskontobanken i Hadsund og at disse Penge vil blive udbetalt til Afdelingen, saafremt den kommende Voldgiftskendelse vil berettige den til dem.

Gennem De samvirkende Fagforbund blev det meddelt Arbejdsgiverforeningen, at der vilde blive indgivet Klage for Den faste Voldgiftsret, og et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen begæredes afholdt.

Ved Fællesmødet opnaaedes ikke Enighed, men Sagen henvistes til lokal Forhandling, saaledes at hvis der ikke opnaaedes Enighed ved denne, kunde Sagen uden videre Forhandling indbringes for Retten. Den lokale Forhandling, i hvilken deltog Repræsentanter for Havne- og Købmandssammenslutningen og D. A. F. afholdtes den 6. Juli. Man enedes om, at Akts. til fuld Afgørelse af denne Sag betaler Kr. 1100,00 til Fagforeningen og foretager Efterregulering af Lønnen i Tiden fra 1. Maj til 1. August d. A., til den paagældende Arbejder i H. t. den bestaaende Overenskomst.

Nysted. Akts. Nysted Kul- og Trælasthandel: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at afregne 4 Mand, der har været beskæftiget med Hjemkørsel af 80 Stdr. Brædder fra Havnen, med den fastsatte Akkordpris Kr. 7,20 pr. Stdr., idet det henviser til, at der er solgt nogle Læs af Lasten direkte fra Havnepladsen, som saaledes ikke er hjemkørt. Arbejderne — 4 Mand — har været beskæftiget ved Arbejdet i hver 83 ½ Time og er aflønnet med 105 Øre pr. Time.

Ved et Møde den 29. Juni indgik Firmaet paa at afregne efter Akkord for den Del af Lasten, der var kørt hjem paa Pladsen, men Firmaets Repræsentant gjorde ikke Regnskabet op, hvorimod han lovede, at Afdelingen Dagen efter Kl. 5 skulde have Opgørelsen, og at Arbejderne skulde være repræsenteret ved Afregningen, hvilket dog ikke skete, men den 2. Juli indberetter Afdelingen, at Afregning først havde fundet Sted samme Dag. Der er afregnet for 77 Stdr., men blevet fradraget Kr. 10,00, fordi 2 Stakke ikke blev tækkede. Hver Arbejder skulde derefter have udbetalt Kr. 29,18, men blev kun afregnet med Kr. 26,37.

Vejle H. Vejle Arbejdsgiverforening: Dansk Arbejdsgiverforening meddeler gennem De samvirkende Fagforbund, at den agter at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret over, at Afdelingen ved Losning af løst Kali fra S/S „Lunaria" til Jysk Andels Foderstofforretning har forbudt Stevedoren for Havnearbejdernes Losseklub, der havde Bordarbejde — medens Ladningsmodtageren gennem Losseklubben havde antaget Mandskab til Arbejdet i Land — at sætte mere end 3 Mand i hevrt af de 5 Hold i Lasterne. Dette Standpunkt blev begrundet med, at der manglede Løsgravere, uagtet der ved Arbejdets Begyndelse blev antaget en Løsgraver til hvert Hold og Dagen efter efter Samraad med Afdelingen 1 Løsgraver til i hvert Hold. Desuagtet blev Arbejdet ikke forceret, saaledes at der yderligere maatte antages 1 Løsgraver til i hvert Hold (altsaa 5 Mand) i Lastrummene, hvilket har medført Ladningsmodtageren en Ekstraudgift af Kr. 134,85. Arbejdsgiverforeningen agter endvidere at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret over, at Afdelingen den 24. Januar har etableret Arbejdsstandsning ved Losning af Garveekstrakt fra M/S „Anna", fordi Ladningsmodtagerens Stevedor nægtede at betale 1,5 Øre pr. Tønde som Vederlag for Aflæsning af tomme Returtønder paa Havnepladsen. Arbejdsgiverne hævder, at Havnearbejderne i H. t. Kotume skal aflæsse Tønderne uden Vederlag, men Afdelingen hævder, at det Arbejde har Havnearbejderne ikke Pligt til at udføre, naar de arbejder i Akkord. Stevedoren tilbød da at deponere det krævede Beløb, men paa Afdelingens Forlangende maatte han under Protest antage en Mand paa Timeløn til at udføre Arbejdet, hvilket medførte en Udgift paa Kr. 4,20. Arbejdsgiverforeningen henstiller, at der afholdes et Fællesmøde om begge Sager den 2. Februar, forinden eventuel Indbringelse af Klagerne til Den faste Voldgiftsret.

Ved et Mæglingsmøde den 2. Februar med Havne- og Købmandsorganisationens Sammenslutning enedes man om at henstille til Parterne at undersøge, hvorledes Forholdet med Losning af løs Kali foregaar i Aarhus samt søger at faa konstateret hidtidig Kotume med Hensyn til Aflæsning af Tønder ved Losning af Garveekstrakt. Iøvrigt forbeholdt hver af Parterne sig deres Stilling.

Efter at Parterne havde foretaget de nævnte Undersøgelser samt efter en meget omfangsrig Korrespondance indankedes begge Spørgsmaal for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand i sin Kendelse af 4. Juli giver Afdelingen Medhold i begge Sager, idet Kendelsens Ordlyd i dem begge er saalydende: „Arbejdsgivernes Paastand kan ikke tages til Følge".

Aabenraa A. Bygmester P. Viereck: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at den Arbejdsmand, der hjælper Murersvendene ved Opførelsen af en ny Brændeovn paa Aabenraa Gasværk, aflønnes med en Timeløn af 105 Øre, uagtet Murersvendene i H. t. en afsagt Voldgiftskendelse erholder 50% Tillæg til Timelønnen. Afdelingen har overfor Mesteren krævet, at Arbejdsmanden skal aflønnes med 20% Tillæg til Timelønnen, men Bygmesteren, som erkender, at Arbejdsmanden maatte kunne tilkomme det krævede Tilljg, henviser til, at det er Akts. „Didier Werke", der udfører Arbejdet.

Som Svar paa Forbundets Henvendelse til Akts. om at imødekomme Afdelingens Krav, meddelte Akts., at det er Murermesteren, som er lovlig Arbejdsgiver for Arbejdet, hvorefter Forbundet henstillede til Mesteren at imødekomme Kravet eller i modsat Fald et Møde afholdt om Sagen, og han havde svaret, at han først maatte forhøre hos Akts., om han maatte betale Beløbet, da han skulde have dette godtgjort hos Akts., indberettede Afdelingen den 29. Juni, at Mesteren har efterbetalt det krævede 20% Tillæg. pp

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 18 30.—9. 1934 39. Aarg.

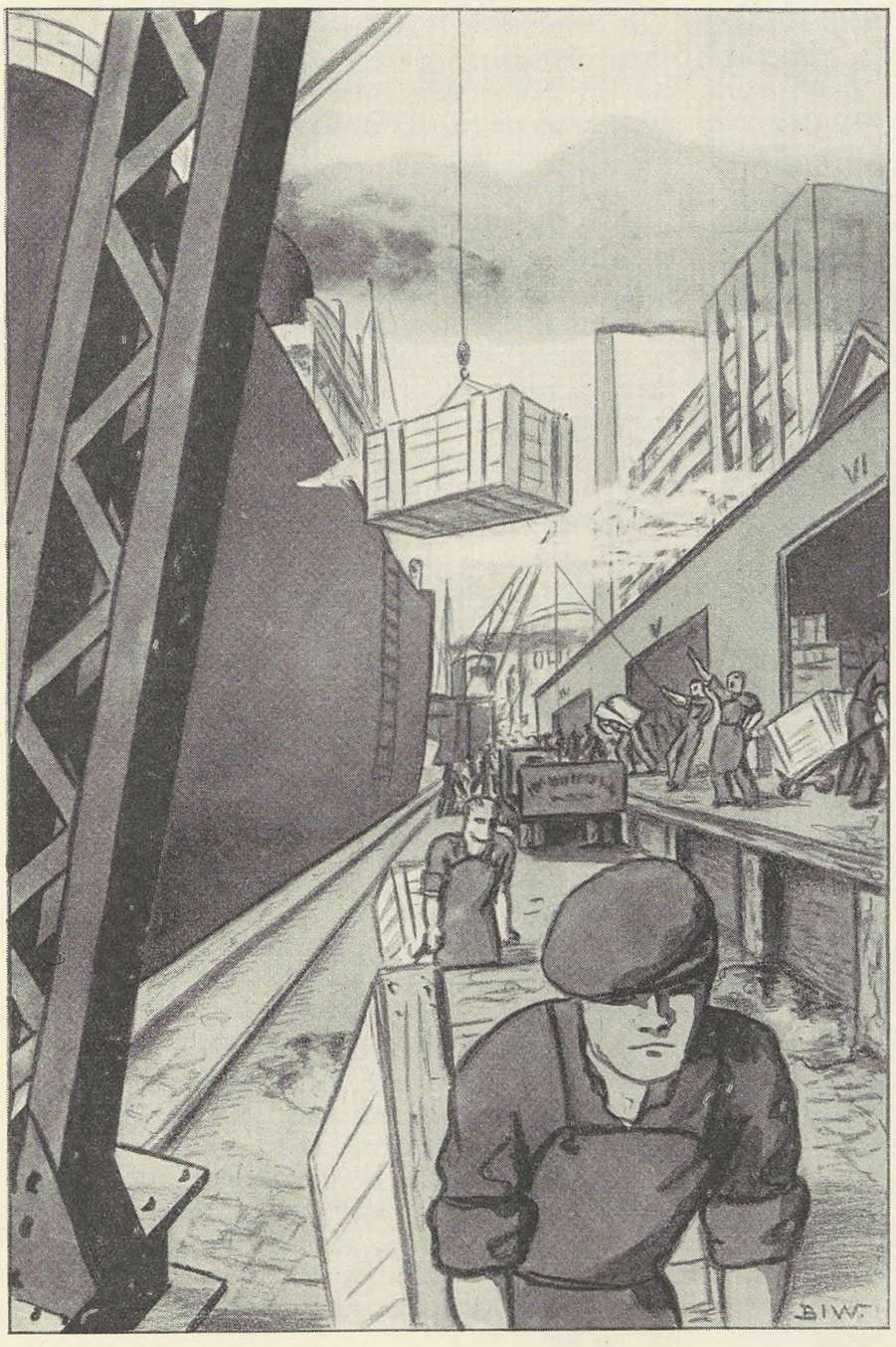

Havne-arbejderen

Den knurrende Kran, det syngende Spil,
Rangertogets Fløjten fra Kajen,
du maa tage fat, hvis du her hører til,
hvis ikke maa du gaa a' Vejen.

Det rumler og rasler bag Luer og Spjæld,
naar Ladning og Last bli'r fornyet,
og her har vi travlt fra Gry og til Kvæld,
og stundom fra Kvælden til Gryet.

De kommer fra Rio, de kommer fra Hull
med brogede Vimpler paa Masten,
de kommer og gaar med Kaffe og Kul
og Stykgods bag Lugen i Lasten.

Og enten de kommer ved Dag eller Nat,
saa venter dem nede paa Kajen
en Havnearbejder, og han kan ta' fat,
for Slid gaar han aldrig a' Vejen.

Aage Hermann.

HENVENDELSE TIL REGERINGEN

OM IVÆRKSÆTTELSE AF ARBEJDER

ANVISNING PAA BENYTTELSE AF DANSKE MATERIALER

Efter at vi ved Urafstemning blandt alle Kassens Medlemmer med ganske overvældende Majoritet havde forkastet Forslaget om mod en Kontingentforhøjelse paa 50 Øre om Ugen at søge Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen i vore Vedtægters § 26, har Forretningsudvalget saavel som den samlede Hovedledelse Gang paa Gang beskæftiget sig med Spørgsmaalet om vore Arbejdsløses Stilling, og da særlig Stillingen til de Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen.

Oprindelig holdt Arbejdsdirektoratet paa, at vi af økonomiske Grunde maatte forhøje vort Kontingent med 1 Kr. om Ugen pr. Medlem for at kunne bære en Dispensation som den ønskede; men under de gentagne Forhandlinger, og efter at en Række Beregninger var foretaget, fik vi altsaa Beløbet nedsat til 50 Øre om Ugen, som altsaa var det Minimum, der maatte ydes, for at Arbejdsløshedskassen kunde bære de store forøgede Byrder, der vil blive paaført Kassen, og saavel Kassens Ledelse som Arbejdsdirektoratet var indstillet paa, at vi vilde faa et meget betydeligt Underskud ved at tage Dispensationen for en 50 Øres Kontingentforhøjelse.

Arbejdsløshedskassens Stilling siden Urafstemningen har, trods de noget øgede Beskæftigelsesforhold i Sommer, dog ikke bedret sig i væsentlig Grad. Vi har stadig en Gæld fra det store Kriseaar 1932—33 paa 4 Mill. Kr., som skal afbetales med 2 Mill. Kr. aarlig, og Fortsættelseskassen er stadig i en meget prekær økonomisk Situation. Vi har til denne Kasse af vor Arbejdsløshedskasse maattet overføre 750.000,00 Kr. fra den vedtægtsmæssige Beholdning, og vi har nu yderligere fra 1' August d. A. maattet fordoble denne Kasses Indtægter, idet vi til Fortsættelseskassen, hvortil der ordinært betales 25 Øre om Ugen i Kontingent, har maattet overføre yderligere 25 Øre om Ugen af den samlede Kontingentmasse, som vore Medlemmer betaler, og naar dertil lægges, at vi i forrige Regnskabsaar har ydet vore Medlemmer Frikontingenter for et samlet Beløb af 453.000,00 Kr., og at dette Beløb i Aar vil stige betydeligt, vil man forstaa, at en saadan Bedring af de økonomiske Forhold ikke er til Stede, at vi kan bære Udgifterne ved en Dispensation.

Ledelsens Opmærksomhed har imidlertid som nævnt siden Urafstemningen stadig været henvendt paa vore Arbejdsløses ofte fortvivlede Forhold, og dette har været drøftet baade i Forretningsudvalget saavel som paa alle vore Hovedbestyrelsesmøder, og efter en Række Forhandlinger med Medlemmer af Regeringen og Rigsdagen samt med vor faglige Hovedorganisation, under hvilke Forhandlinger vi stærkt har understreget hele Samfundets Pligt til, naar det ikke kan yde Arbejde og dermed erhvervsmæssig Fortjeneste til sine arbejdssøgende Medborgere, da maa Samfundet paa anden Maade skaffe disse Levekaar, og Resultatet af alle disse Forhandlinger er blevet, at De samvirkende Fagforbund under 14' ds. har rettet følgende Henvendelse:

Til Regeringen.

De samvirkende Fagforbund tillader sig ved nærværende at rette en indtrængende Henstilling til Regeringen om som Modvægt mod den vedholdende, omfattende Arbejdsløshed, der endda i den nærmest kommende Tid har al Udsigt til at stige betydeligt, at fortsætte Bestræbelserne for Igangsættelse af offentlige Arbejder.

De samvirkende Fagforbund anerkender den af Regeringen allerede gennemførte Lovgivning paa dette Omraade og skal henstille, at der i den kommende Rigsdagssamling sættes alt ind paa at forstærke den, idet vi skal pege paa, at dette kan ske ved saadanne Foranstaltninger som: Gennemførelse af Grundforbedringsarbejder, Udvidelse af Bevillinger til Boligbyggeri, Gennemførelse af Vejarbejder med særligt Henblik paa Anvendelse af danske Materialer samt Forlængelse og Udvidelse af den hidtil gældende Valutaordning til Støtte for yderligere Beskæftigelse i dansk Industri og Haandværk. Vi anser det for ønskeligt, at Regeringen opfordrer Amter og Kommuner til i saa vid Udstrækning som muligt — og til tarifmæssig Betaling — at iværksætte Arbejder og til dette Formaals Fremme yder Kommunerne den nødvendige økonomiske Støtte.

Til Hjælp for den Del af de Arbejdsløse, som det ikke lykkes at skaffe Beskæftigelse, og som i stedse stigende Grad — paa Grund af den langvarige Krise — udelukkes fra Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne, maa vi indtrængende henstille til Regeringen, at der gennemføres en ekstraordinær Lov, hvorigennem de fra forsikringsmæssig Understøttelse udelukkede Arbejdsløse kan erholde fornøden Hjælp.

Med Hensyn til en saadan Lovs Enkeltheder peger vi paa, at Udelukkelse af dem, der ikke har haft 26 Ugers Arbejde, virker i høj Grad uretfærdig, paa Grund af, at Tallet paa disse ved den langvarige Krise stadig er stærkt voksende.

Under Henvendelse til Statsministeren, der paa den samlede Regerings Vegne modtog Deputationen, der overbragte Henvendelsen, fik jeg Lejlighed til særligt at understrege de store Beskæftigelsesmuligheder, der var ved Forlængelse af Grundforbedringsloven. Meget Arbejde var allerede udført, medens Loven var gældende, og da Lovens Forlængelse var ventet af alle Interesserede, var endnu meget Arbejde planlagt til Igangsættelse, saa snart Loven blev forlænget. Under Vejarbejde med dansk Belægning pegede jeg paa, hvor meget der her kunde udføres og give Beskæftigelse til mange Hænder, og tillige fremførte jeg, at Belægningen med Cement syntes at have staaet sin Prøve og at være den

bedste Belægning, der eksisterer, og at vi hermed ogsaa i Cementindustrien kunde skaffe Beskæftigelse, der vilde give Brød til mange Munde.

Statsministeren lovede hurtigst muligt at forelægge Henvendelsen for det samlede Ministerium og udtalte, at det var Meningen, at Ministeriet vilde gøre, hvad der var muligt, for at gennemføre Lovresultater i Overensstemmelse med, hvad der var fremført, til Øgelse af Beskæftigelse og til Hjælp for dem, der dog stod uden Erhverv. Ministeren meddelte videre, at Forslag til en Del af de paapegede Foranstaltninger allerede var under Forberedelse, og at Regeringen, saa snart Rigsdagen til Oktober samledes til ordinær Rigsdagssamling, straks vilde forelægge forskellige Forslag som af Fagforbundene fremført.

Johannes Nielsen.

TORDENSKJOLDS SOLDATER

Det konservative Folkepartis Fører, Christmas Møller, ogsaa kaldet den lille Korporal, har i afvigte Sommer, Søndag efter Søndag, holdt Revy over sine Tropper.

Aldrig tidligere har Partiets Tilhængere haft det saa uroligt, hele Tiden har de befundet sig paa Rejse fra Sted til Sted, — fra det ene konservative Stævne til det andet — for at agere som Stafage for Konservatismen.

Den lille Mand har udøvet et strengt Regimente over sine undergivne, men har til Gengæld ikke sparet sig selv. Taler har han holdt i stort Tal rigt spækket med Profetier om Modstandernes, Socialdemokratiet, nærmere betegnet ved Ministeriet Staunings, Tilbagegang, men Uheldet har villet, at netop som Christmas Møller med Brask og Bram har proklameret, at Ministeriet har mistet sit Flertal i Befolkningen, viser det sig, at Tilliden til Ministeriet tværtimod er vokset langt ind i de hidtidige Modstanderes Rækker, hvad der giver grundet Formodning om, at foreløbig bliver den store, lille Fører for Konservatismen ikke Minister.

Gennem de Aar, Arbejdernes eget Ministerium har været ved Magten, har Christmas Møller Gang paa Gang løbet Panden saa stærkt imod den kompakte Mur af Vælgere, der omgiver Ministeriet, at hans normale politiske Dømmekraft øjensynligt har lidt betydeligt, og det er gaaet ham, som det er gaaet alle uheldige Spaamænd ingen tror paa hans Evner i saa Henseende. Kun Berlingske Tidende fylder sine Spalter med Beskrivelser af de konservative Stævner og overstrømmende Begejstring over den saakaldte Ungdom, der tropper op ved disse Lejligheder for at demonstrere sine nazistiske Tilbøjeligheder, der tvinger Føreren til, foruden Spaamandsvirksomheden, at vise sin Færdighed som Balancekunstner paa slap Line — midt imellem Demokratisme og Diktatur. — En Færdighed, der nok skal vise sig at give ømme Pletter, naar Valgets Dag — før eller senere — afslører, at alle de store konservative Stævner i Realiteten kun var — Tordenskjolds Soldater.

R—dt.

GENEVE —

Atter er Folkeforbundets Repræsentanter samlede i Genève. Begivenheden, hvis den — eftersom Forholdene har udviklet sig — kan kaldes saadan, har ikke formaaet at skabe den Interesse, som Tilfældet var tidligere. Resultaterne fra forudgaaende Aars Konferencer

har kun bragt Skuffelser, og ikke mindst de foretagne Afsløringer i Forbindelse med den for Tiden over hele Verden grasserende Rustningsepidemi har givet tidligere Konferencebegejstredes Tro paa Muligheden af et selv nok saa lille Resultat af indeværende Aars Møde et alvorligt Grundskud.

Uvilkaarligt vil den skuffede Part af Verdens Befolkning, og det er den største, drage en Sammenligning mellem Nutidens Fredsapostle i Genève og Fortidens romerske Bisper, der, naar de mødtes paa Gaden, ikke turde se hinanden i Øjnene af Frygt for at briste i Latter over alle de Rævestreger, de havde tilsammen, og som dækkedes af Hellighedens Kaabe. Og Sammenligningen halter absolut ikke. Vaabenfabrikrepræsentanternes Tilstedeværelse i Genève under tidligere Konferencer giver os alle en Fornemmelse af at de paa endog forfærdende nært Hold har været i Stand til at kontrollere de Forhandlinger, der foregik i Fredens Navn, og kunde træffe deres Dispositioner derefter.

Det er efter det oplyste konstateret, at adskillige Repræsentanter paa Fredskonferencen om Dagen deltog i Forhandlingerne for Fred mellem Nationerne og om Natten lod sig paavirke af Vaabensalgsagenterne. Dette

har saa sandelig ikke bidraget til at skabe Respekt for Fredskonferencen som saadan.

For Fredens Skyld maa det haabes, at disse Fredsforhandlere maa kunne skaffe sig et Alibi. Selvom det er en skuffet Verden, der i dette Øjeblik fæstner sit Blik paa Fredskonferencen i Genève, saa besjæles den alligevel af Ønsket om, at det maa falde i Konferencens Lod at genopbygge Tilliden til, at det er et virkeligt Fredens Arbejde i dybeste Betydning, der udføres i Genève.

R—dt.

UNDER UDVIKLINGENS LOV

Trods al Meningsforskel ved Bedømmelsen af den Tid, vi lever i, er der en Kendsgerning, som ingen med Rette kan bestride, nemlig at Staten øver en stigende Indflydelse paa de erhvervsmæssige Organer, paa Produktion og Omsætning, en Indflydelse, der former sig som Indgreb i Privatkapitalismens hidtidige Enevælde, og som man vel har Grund til at opfatte som Begyndelsen til en Udvikling, under hvilken der i hvert Fald delvis vil finde en Likvidation af Privatkapitalen Sted. De mest udprægede Eksempler herpaa er Rusland, hvor Privatkapitalismen praktisk talt er afskaffet, og Amerika, hvor Præsident Roosevelts Genrejsningsbestræbelser har grebet dybt ind i det amerikanske Erhvervsliv. Disse Indgreb fra Roosevelts Side har selvfølgelig vakt Forbitrelse hos de amerikanske storindustrielle Ledere, og bl. a. har Henry Ford aabent nægtet at respektere Loven.

Fords Modstand skyldes i første Linie den Forpligtelse, der er paalagt de amerikanske Arbejdsgivere til at forhandle kollektivt med Arbejderne gennem de af disse valgte Repræsentanter. Vi skal ikke her komme ind paa, om Roosevelts Omsorg for Arbejdernes organisationsmæssige Rettigheder er udsprunget af en vis Idealisme, eller om de kun er Udtryk for, at Roosevelt ønsker at have Arbejderklassen med sig i sine Genrejsningsbestræbelser, men de er i hvert Tilfælde et interessant Fænomen i en Tid, hvor man andre Steder har knægtet Arbejdernes faglige Organisationer. I saa Henseende danner Hitler jo en fuldkommen Modsætning til Roosevelt, men Aarsagen hertil maa vel søges i, at det er den tyske Storindustri, som Hitler er Redskab for, og som har benyttet ham til at blive en stærk og maalbevidst Fagbevægelse kvit.

En Ting viser imidlertid baade Roosevelts fagforeningsvenlige Bestræbelser og Hitlers diametralt modsatte Overgreb, at Fagbevægelsen spiller en overordentlig betydelig Rolle i de moderne Samfund, og den bliver ikke mindst betydningsfuld i de Lande, hvor Fagbevægelsen har gammel Rod, er blevet traditionspræget, og hvor den kan udfolde sig under demokratisk Statsstyre. At en fri Fagbevægelse er uforenelig med politisk Diktatur, er givet, men at den til Gengæld er en nødvendig Faktor i demokratiske Lande med en Kultur som den vest- og nordeuropæiske, er uomtvisteligt. I saadanne Lande maa det paaregnes, at Statens stigende Indflydelse paa de erhvervsmæssige og økonomiske Faktorer vil bringe Fagbevægelsen ind i en organisk Udvikling i Modsætning til, hvad der er blevet Tilfældet i Amerika og Tyskland, en Udvikling, afpasset efter Omfanget af den politiske Indsats, der øves med Henblik paa at bringe Privatkapitalismen under Kontrol. Her maa Fagbevægelsens Indstilling blive paavirket af, om Statens Styre bevidst tilstræber at udnytte den nuværende økonomiske Misère til at trænge ind paa Privatkapitalismens Enemærker, eller om det kun lader sig presse saa langt, som Tiden nu engang kræver. Fagbevægelsens Udvikling og dens Indstilling vil naturligvis blive præget af, om det er et socialdemokratisk eller et konservativt Styre, der angiver Landets Politik. Det vil i alle Tilfælde være fejlagtigt at tro, at Fagbevægelsen, saaledes som den har manifesteret sig gennem de to sidste Menneskealdre, fortsat uforandret kan leve paa de gamle Principper.

Det er i saa Henseende interessant at konstatere, at selv den konservativt prægede engelske Fagbevægelse er klar over, at der foregaar en Forandring, ja, man taler endda om en Strukturændring indenfor Fagorganisationerne. Den 28. Juni holdt den britiske Landsorganisations Generalsekretær, W. M. Citrine, et Radioforedrag, i hvilket han behandlede disse Problemer. Han hævdede, at Fagforeningernes Taktik og Metoder fra Aar til Aar bør tilpasses efter de uafbrudt indtrædende Forandringer paa alle Omraader af det menneskelige Liv samt efter den økonomiske og sociale Udvikling. Citrine gik imod den Opfattelse, der næres af mange Mennesker, at saalænge der findes Fagforeninger, maa Fremtiden udelukkende betyde Kamp, og han fastslaar for Englands Vedkommende, at for Tiden er hverken Arbejderne eller Arbejdsgiverne i saa stor Udstrækning, som dette var Tilfældet tidligere, opsat paa at etablere Strejker eller Lockouter.

For danske Arbejdere er det interessant, at Citrine peger paa de landsomfattende Overenskomsters Betydning, idet han meget rigtigt bemærker, at dermed vil Strejkerne og Lockouterne selvfølgelig ikke fuldstændig være bragt ud af Verden, men deres Antal vil være ringe, og han siger, at en stærk Fagbevægelse er den bedste Garanti for en Udvikling i denne Retning.

Med Henblik paa Fagforeningernes Stilling til Staten udtalte Citrine bl. a., at Fagforeningerne maa kræve at være repræsenterede i Statens forskellige Organer, som anerkendte Organisationer, der altid tages med paa Raad, naar Arbejdernes Interesser direkte berøres. Og med Henblik paa den engelske Statsform siger han, at det vil maaske nok være nødvendigt at oprette et Erhvervsparlament, bestaaende af Repræsentanter for Regeringen, Fagforeningerne, Videnskaben, Finansen samt for andre Befolkningskredse. Han mener ikke, det er let at forudsige, hvorledes Forbindelsen mellem Fagforeningerne og de politiske Partier vil forme sig, men det er ikke sandsynligt, at Fagforeningerne vil afstaa fra Anvendelsen af politiske Midler til Fremme af deres Formaal, eller at de nogensinde vil kaste det Parti over Bord, som de selv har skabt.

Citrine kommer ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Industriforbund, og han anser det for sikkert, at den indenfor Erhvervslivet foregaaende Koncentration vil blive efterfulgt af en lignende Udvikling paa Fagbevægelsens Omraade. Det store Industriforbund, der omfatter talrige Arbejderkategorier, vil snarere blive Reglen end Undtagelsen.

Vi har ofte gjort lignende Betragtninger gældende, idet vi selvfølgelig er klar over, at den Udviklingsperiode, som Fagbevægelsen utvivlsomt er gledet ind i, vil forme sig forskellig i de forskellige Lande, men at slaa sig til Ro med, at Fagbevægelsen fortsat kan varetage Arbejdernes Interesser, hvilende paa det hidtidige negative Princip, vil kun medføre, at Udviklingen løber fra Fagbevægelsen, og at denne mister sin Indflydelse.

Naar vi taler om Fagbevægelsens negative Princip, saa tænker vi her paa, at Fagbevægelsen er fuldkommen afhængig af Tilstedeværelse af Beskæftigelse. Uden Beskæftigelse og dermed Fremskaffelse af Værdier er Fagbevægelsen ikke i Stand til at højne Løn- og Arbejdsbetingelserne for sine Medlemmer, men den er ikke selv indrettet paa at skabe Beskæftigelse. Naar Privatkapitalen ikke længere finder det foreneligt med dens Interesser at producere, maa Fagorganisationerne tilsvarende indskrænke deres faglige Virksomhed og i Stedet for gaa over til den understøttelsesmæssige, det vil sige at hjælpe dem, der paa Grund af den med Beskæftigelsens Standsning forbundne Arbejdsløshed ikke kan tjene til Livets Ophold. Hidtil har dette endsidige og negative Princip fra Fagorganisationernes Side maaske nok været Bevægelsens Styrke, men en Fastholden derved uden at give Fagbevægelsen en mere positiv Indstilling, vil efter vor Formening efterhaanden bevirke, at Opgavernes Løsning alene overlades til det politiske Parti. Men dette vil indeholde en Fare for Arbejderbevægelsen selv, fordi et handlekraftigt Parti, der, saaledes som det fremgaar af det danske Socialdemokratis for kort Tid siden offentliggjorte Arbejdsprogram, indstiller sig paa at løse Tidens Spørgsmaal til størst mulig Gavn for Arbejderne, er uforeneligt med en Fagbevægelse, der stille sidder og venter paa at kunne tage Stikkene hjem.

Det er heller ikke tilstrækkeligt, at Fagbevægelsen sætter nogle af sine Repræsentanter ind i Rigsdagen, ofte vanskeliggørende dem deres Stilling, fordi de skal balancere mellem gammeldags fagforeningsmæssig Indstilling og moderne politisk Aktivitet. Undertiden kan man endog høre den Opfattelse gjort gældende, at Partiet kun har erhvervet sig nogle Fagforeningsgidsler, og lignende Betragtninger gøres jo ofte gældende med Henblik paa de Fagforeningsrepræsentanter, der gennem Partiets og Regeringens Indflydelse sættes ind i Udvalg og Kommissioner, hvor ellers Fagforeningsmænd tidligere var saa godt som udelukkede. Den Vej, der efter vor Mening maa betrædes, fører gennem en videre Udbygning af det Samarbejde, som siden Arbejderbevægelsens Opstaaen har været plejet mellem Fagbevægelsen og det politiske Arbejderparti. Dette Samarbejde har jo sat overordentlig smukke Frugter bl. a. i den Arbejderlovgivning, som er gennemført gennem Aarene, men det har til Gengæld været noget svært for Fagforeningsfolkene at forsone sig med visse af de Lovforanstaltninger, der i de senere Aar er gennemført, og som nogle er tilbøjelige til at opfatte som unødige Indgreb overfor Fagbevægelsen, og kun egnet til at svække denne. Det er vor Opfattelse, at dette Synspunkt er affødt af, at man glemmer, at Fagforeningspolitik i Dag maa føres efter andre Linier, end Tilfældet var for en Menneskealder tilbage, og at man glemmer, at ogsaa Fagbevægelsen er underkastet Udviklingens Lov. Det er nemlig ikke muligt at drive opportunistisk Partipolitik, men ensidig Fagforeningspolitik hvilende paa den negative Indstilling, at andre skal skabe den Beskæftigelse, som Fagbevægelsens Virksomhed er afhængig af.

Arbejderbevægelsen maa politisk, fagligt, kooperativt og ogsaa oplysningsmæssigt indstille sig paa en erhvervsmæssigt præget Politik, der tilsigter at øve fornøden Indflydelse paa Løsningen af Tidens økonomiske Problemer, saaledes at der ud af det Baal, i hvilket gamle tilvænnede Forestillinger, hævdvundne økonomiske Systemer og forældede Doktriner opbrændes, maa kunne reddes det, der har Værdi for den arbejdende Befolkning, saaledes at Baalet ikke som i Tyskland bliver til en Brand, der ødelægger Menneskealdres gennem bitter Kamp erhvervede Rettigheder.

(Jern og Metalarbejderen).

KORRESPONDANCEUNDERVISNING

Fra Esbjerg Arbejderhøjskole har vi modtaget et smukt Program for Skolens Undervisning pr. Brev i det kommende Aar.

Denne Korrespondanceafdeling, der allerede har haft flere Hundrede Deltagere, henvender sig med sin Undervisning til alle de, der af en eller anden Grund ikke kan komme paa Skole eller Kursus, men som alligevel gerne vil have deres Kundskaber supplerede.

I Programmet gøres der opmærksom paa, at den danske Arbejderkooperations stadige Vækst gør det nødvendigt ikke alene for Funktionærerne, men ogsaa for Bestyrelsesmedlemmer, Revisorer og menige Medlemmer at have indgaaende Kendskab til kooperative Virksomheders Opgaver og Funktioner.

Undervisningen omfatter i Aar 3 Kursus:

1) Starten af et Fællesbageri, daglig Bogføring, Regnskabsafslutning og Revision.

2) Starten af en Brugsforening, daglig Bogføring, Regnskabsafslutning og Revision.

Disse to Regnskabskursus er tilrettelagt saaledes, at baade Begyndere og Viderekomne kan deltage med Udbytte.

Endvidere er der et Kursus, der hedder: Hvorledes man læser kooperative Virksomheders Regnskaber. Dette Kursus kan af tidligere Deltagere godt betragtes som en Fortsættelse af de to nævnte Kursus, men det henvender sig desuden til alle de, der ikke ønsker at lære at læse et Regnskab.

Betaling for Undervisning, Porto og Materiale er 10 Kr. pr. Deltager, men der er desuden i Aar lavet en Studiekredsordning, saa Deltagerne her kan faa Undervisningen og Materialet noget billigere. Med denne Ordning er der særlig tænkt paa Oplysningsforbundets Aftenskoleklasser.

Korrespondanceafdelingen drives af Det kooperative Fællesforbund og Arbejdernes Oplysningsforbund med Arbejderhøjskolen i Esbjerg som Central. Undervisningen ledes i Aar som tidligere af Lærer *Arne Jørgensen.*

Programmet er i disse Dage udsendt til en Mængde kooperative Virksomheder og til Arbejdernes Oplysningsforbunds Afdelinger over hele Landet, men skulde nogen ønske selv at faa et Program med nærmere Oplysninger, kan man skrive til Forstander *Poul Hansen,* Arbejderhøjskolen, Esbjerg.

Vi opfordrer vore Læsere til at stifte nærmere Bekendtskab med denne billige og fornøjelige Form for Undervisning, idet vi samtidig understreger Programmets Motto:

At vide er at være mere værd.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

HVAD TJENER DE TYSKE ARBEJDERE?

I en tidligere Artikel (Fagbladets Nr. 13) har jeg allerede givet et Overblik om Arbejdernes økonomiske Situation i det tredje Rige. Imidlertid foreligger der en Række Statistiker af Nazisterne selv, der ikke alene understreger det, jeg sagde i Artiklen, men beviser, at det for mange Fag er endnu værre.

Den „Deutsche Arbeitsfront" har i „Arbeitertum", Arbejdsfrontens officielle Organ, offentliggjort en Statistik om Arbejdernes Indtægter i Februar 1934. Statistiken omfatter foregivende 15,6 Mill. Ugelønninger med en samlet Løn af 412 Mill. Mark, saa at der udregnes en Brutto-Ugeløn af 26,22 Mark. Naar Tallene vilde være rigtige, saa havde altsaa de tyske Arbejdere ved de sædvanlige Fradrag (Se Artiklen i Nr. 13) *efter Arbejdsfrontens egen Tilstaaelse en Nettoløn af 20 Mark pr. Uge!!!*

De angivne Gennemsnits-Ugelønninger for de enkelte Fag er efter Arbejdsfrontens Statistik følgende:

Metalarbejder	32,14	Mark
Lederarbejder	29,57	„
Offentl. Arbejde	28,89	„
Byggefag	28,51	„
Træarbejder	26,54	„
Næringsmiddelarbejder	25,64	„
Bjergværksdrift	24,72	„
Tekstilarbejder	21,47	„
Landbrug	20,87	„
Sten- og Jordarbejder	20,54	„
Fabrikarbejder	20,05	„
Tobakarbejder	13,53	„

Viser disse af Nazisterne selv fremstillede Gennemsnitstal ikke mere end al den af Nazisterne saakaldte „Rædselspropaganda", at de med deres Ødelæggelse af Arbejderbevægelsen og Fagforeninger tillige har ødelagt Arbejdernes Levestandard? Der er kun et Fag, Metalarbejdernes, der paa Grund af Rustningskonjunkturen har en højere Løn end 30 Mark pr. Uge, ligesom Lederarbejderne paa Grund af denne særlige Aarsag har forholdsvis høje Lønninger. Men for de andre Fags Vedkommende er Situationen katastrofal. Særlig slemt staar det for *Tobaksarbejderne,* hvor der er 84 % af Arbejdsfrontens Medlemmer i de to nederste Kontingentklasser.

Men Situationen er endnu mere fortvivlende, end det fremgaar af Statistiken. Den er *vildledende, for ikke at sige forkert.* Statistiken er nemlig *ikke udregnet efter den virkelig udbetalte Løn,* men efter de Kontingenter, Arbejderne betaler til Arbejdsfronten, og det giver naturligvis et fuldstændig forkert Billede. For at opvise kun et Eksempel, skal jeg henvise til Arbejdsfrontens 3. Kontingentklasse, der strækker sig fra en Brutto-Ugeløn af 14,40 Mark til 19,20 Mark. Naar altsaa en Arbejder fortjener 14,40 Mark pr. Uge, saa er hans Løn i Statistiken regnet med 19,20 Mark. (!)

Det maa endvidere tilføjes, at Statistiken er udregnet efter 3,9 Millioner af Arbejdsfrontens Medlemmer. *De daarligst stillede Landarbejdere, Hjemmearbejdere, Husassistenter er ikke med, for ikke at trykke Gennemsnitslønnen.* Ogsaa *Typograferne mangler.* De kaldte sig engang Arbejdets „Aristokrater", paa Grund af deres glimrende Organisationsforhold og høje Lønninger. Nu arbejder største Delen af dem paa forkortet Arbejdstid og til meget lave Lønninger. En Følge af de tyske Avisers Sammenbrud efter „Ensretningen".

Ved Bygge-, Træarbejder- og Stenarbejder-Fagene er Statistiken udregnet efter Timelønnen, fordi disse Fag regner deres Kontingenter efter Timelønnen. Arbejdsfrontens Statistiker har altsaa for disse Fag udregnet Ugelønnen, idet de multiplicerede Timelønnen med 48, endskønt efter officielle Statistiker *53 % af Træarbejderne, 76,4 % af Byggearbejderne og 92,5 % af Stenarbejderne i Februar Maaned har arbejdet paa forkortet Arbejdstid.* Saa er Arbejdsfrontens tilstaaede Gennemsnits-Ugeløn i Virkeligheden betydeligt lavere.

Interessant er Statistiken ogsaa for Tekstilarbejdernes Vedkommende. I September 1933 havde Rigets Statistisk Departement for Tekstilindustrien udregnet en Gennemsnitsløn af *26,53 Mark.* Det er i Sammenligning med Statistiken fra 1930 — dengang da Socialdemokraten Hermann Müller var Rigskansler — en Tilbagegang af *21 %.* Men efter Arbejdsfrontens Statistik var Lønnen i Februar 1934 dalet ned til 21,47 Mark, er altsaa ikke et halvt Aar senere var gaaet tilbage med 20 %. *Tekstilarbejderne har altsaa siden 1930 haft en Lønreduktion paa ikke mindre end 41 %!* Paa Grund af Raastofmanglen er der nu i August 1934 ved Lovgivningen gennemført den 36 Timers Arbejdsuge, hvad der betyder en yderligere Nedskæring af Tekstilarbejdernes Løn med 25 %.

Endnu mere oplysende end Arbejdsfrontens Statistik er en officiel Statistik over de enkelte Lønklassers Andel i de 1933 ydede *Kontingenter til Invalideforsikringen,* hvor alle tyske Arbejdere skal være Medlem. Efter Statistiken, som er taget af Reichsvericherungsamts Aarsberetning for 1933 (offentliggjort i „Reichsarbeitsblatt" den 25. Marts 1934) fordelte Arbejdernes Indtægter sig saaledes paa de forskellige Lønklasser:

	1931	*1933*
Lønklasse 1 indtil 6 Mark Ugeløn	3,1 %	4 %
„ 2 „ 12 „ „	14 %	22,9 %
„ 3 „ 18 „ „	18,7 %	20,9 %
„ 4 „ 24 „ „	16,1 %	14,8 %
„ 5 „ 30 „ „	9,9 %	10,8 %
„ 6 „ 36 „ „	8 %	9,3 %
„ 7 mere end 36 M.	30,2 %	17,3 %

Efter den officielle tyske Statistik *har nærmest Halvdelen af de tyske Arbejdere en Løn under 18 Mark pr. Uge. Medens i 1931 nærmest en Trediedel af Arbejderne tjente over 36 Mark pr. Uge, er det nu kun lidt mere end $^1/_7$ af dem.*

Men samtidig med Lønningernes Fald gik Priserne for de vigtigste Levnedsmidler voldsomt i Højden. Efter en fortrolig Betænkning af de *westfalske Industri-, Handels- og Haandværkskamre* til Rigsregeringen i Berlin, som det lykkedes „Neuer Vorwärts", de tyske Socialdemokraters Blad i Prag at faa fat i, er Priserne for de vigtigste Levnedsmidler fra Januar 1933 til Maj 1934 steget som følger:

Ost (forskellige Sorter)	med	11,1 %	til	37,9 %
Marmelade „ „	„	13,1 %	„	31,4 %
Pølser	„	26,8 %	„	33,3 %
Sæbe	„	18,6 %	„	28,6 %
Gemysekonserves	„	10,8 %	„	29 %
Havregryn	„	3,8 %		
Gryn	„	8,6 %		
Bønner (billigste)	„	34,3 %		
Røgede Sild (Bücklinge)	„	66,6 %		
Kabliau	„	50 %		
Olie (Soja)	„	138,2 %		
Smør	„	36,2 %		
Fedt	„	57,7 %		
Margarine	„	182 %		
Palmin	„	12,2 %		
Spæk	„	46,2 %		
Æg	„	39,3 %		

I Betænkningen skriver Arbejdsgiverne bl. a. om Dyrtiden:

„De procentvise Stigninger er saa stærk, at de antager Karakteren af en Dyrtid .....

Denne Tilstand er utaalelig. .....

I intet Land, den tyske Industri skal konkurrere med, er der saa høje Priser for Levnedsmidler som i Tyskland.

80 til 90 Procent af Ruhrdistriktets Befolkning opnaar i Indtægt næppe mere end Eksistensminimumet.

Regeringen maa være klar over, hvilket frygteligt Maal af Utilfredshed og politisk Forbitrelse denne uholdbare Tilstand fremkalder i Befolkningen og særlig i Arbejderkredse, der tidligere tilhørte de marxistiske Partier".

Dette Nødraab af Industrien til Regeringen taler et tydeligt Sprog. Det viser, sammen med det, jeg anførte i de forskellige Lønstatistiker, at Arbejderne i det tredie Rige har det værre end Slaver. De er ikke alene undertrykte og retsløse, men de maa ogsaa sulte. *K. E.*

NORDISK ARBEJDERKONFERENCE

Samarbejdet mellem Arbejderorganisationerne i de nordiske Lande er lige saa gammelt som den socialdemokratiske Arbejderbevægelse overhovedet. Fra Arbejderbevægelsens første Begyndelse har der fundet et snævert Samarbejde Sted, som efterhaanden antog en fast organisatorisk Form, hvis mest fremtrædende Udtryk var Afholdelsen af skandinaviske Arbejderkonferencer. Den sidste (niende) af disse Konferencer fandt Sted i 1920 i København. Grundet paa de politiske Begivenheder i Europa blev dette Samarbejde, der havde sin Oprindelse i den Omstændighed, at disse Lande stod hinanden saa nær i sproglig, kulturel og økonomisk Henseende, desværre afbrudt, fordi de norske Arbejderorganisationer skilte sig ud af det internationale Samarbejde og søgte Tilknytning til den kommunistiske Arbejderbevægelse. Ganske vist var denne Forbindelse ikke af lang Varighed, da de norske Arbejderorganisationer ikke vilde bøje sig for Moskvas Diktat, men ønskede at føre en selvstændig Politik, der var i Overensstemmelse med og tog Hensyn til det egne Lands Forhold. Men de norske Arbejdere var alligevel Modstandere af en Genoprettelse af de tidligere internationale Forbindelser. De ønskede at staa udenfor de bestaaende Internationale, indtil det var lykkedes at skabe en international Enhedsfront, en Tanke, som de dog nu helt har opgivet. En Følge af denne Taktik var, at det skandinaviske Samarbejde stagnerede, at det ikke mere fandt Sted i faste organisatoriske Former, omend det aldrig har været fuldstændig afbrudt.

I Bevidstheden om, at den politiske og økonomiske Situation mere end nogensinde krævede fælles Aktion og snævert Samarbejde mellem Arbejderne i de demokratiske Lande i Norden, drøftede Repræsentanter for det finske, svenske og danske Socialdemokrati i Forbindelse med den danske Partikongres i Sommeren 1931 Betimeligheden af at genoptage det tidligere Samarbejde mellem de nordiske Arbejdere.

Disse Forhandlinger førte saa til Dannelse af en Nordisk Samarbejdskomité, hvortil Socialdemokratiet og de faglige Landsorganisationer i hvert Land udpegede hver 2 Repræsentanter. Ogsaa de norske Arbejdere gav Udtryk for Ønsket om at deltage i Arbejdet indenfor denne Komité, men dette var ikke muligt, saalænge de norske Arbejderorganisationer stod udenfor den politiske og faglige Internationale.

Den 17. og 18. August 1934 afholdt Samarbejdskomitéen sit andet Møde, som fandt Sted i Stockholm. Repræsenteret var de socialdemokratiske Partier og faglige Landsorganisationer i Danmark, Finland, Island og Sverige. Blandt Konferencedeltagerne bemærkedes den danske og svenske Statsminister. Paa Dagsordenen stod bl. a. Stillingen til den internationale Arbejderbevægelse, og i Behandlingen af dette Spørgsmaal deltog ogsaa en Delegation fra den politiske og faglige Bevægelse i Norge. Efter at der var aflagt Beretning om den politiske og faglige Situation i de forskellige Lande, gik Konferencen over til Behandlingen af det internationale Spørgsmaal. Diskussionen herom udmundede i en enstemmig Vedtagelse af en Resolution, der giver Udtryk for den Opfattelse, at Arbejderpartierne og de faglige Organisationer i samtlige Lande i alle betydningsfulde indrepolitiske Spørgsmaal saasom Kamp mod Arbejdsløsheden, Kriseforanstaltninger og Bestræbelserne for at skabe ordnede Samfundsforhold fører en Politik, som i alle Hovedtræk er ensartet. Det fastslaas endvidere, at samtlige Partier i Kampen for Bevarelsen af Demokrati, Folkestyre og Folkefrihed befinder sig paa samme Linie og Grundlaget dermed er lagt for et alle disse Landes Arbejdere omfattende Samarbejde. Dette kan imidlertid ikke komme til Udtryk i en fælles nordisk Samarbejdskomité, saalænge de norske Organisationer ikke tilslutter sig de respektive internationale Organisationer. I Forventning af, at en saadan Tilslutning finder Sted i en nær Fremtid, vil Samarbejdet blive fortsat gennem

særlige Konferencer til Behandling af sociale, økonomiske og politiske Spørgsmaal af større Interesse for de nordiske Lande.

Den norske Landsorganisation afholder sin Kongres i November Maaned. Kongressen vil tage Stilling til Spørgsmaalet om Genindmeldelse i I. F. C. Denne Beslutning vil saa blive sendt til Urafstemning blandt Medlemmerne af de tilsluttede Forbund.

Med Henblik paa den nuværende alvorlige Situation vilde en Beslutning om den norske Landsorganisations Genindmeldelse i I. F. C. blive hilst med almindelig Tilfredshed i alle Lande. Dermed vilde der navnlig være tilvejebragt et fast organisatorisk Grundlag for en virkelig Enhedsfront af Arbejderne i de nordiske Lande, der vilde kunne dæmme op for de nazistiske Bestræbelser og ved de ad demokratisk Vej opnaaede Forbedringer vise Vej frem for de øvrige europæiske Arbejdere.

I. F. C.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svenstrup	—
Allinge Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Dybvad	*(Dybvad Mergelleje)*
Volstrup	—
Holtug	*(Herregaarden Gjorslev)*
Strøby	—
Chaufførerne	(Entreprenør Chr. Plinius og Arkitekt *Bøgely, Hvidovre)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hals	*(Posthuset i Hals)*
Helsinge	*(Helsinge-Valby)*
Jelling	*(Brandbjerg)*
Onsild	*(Vammen-Lindum-Bigum Kommune)*
Randers K.	*(A/S Randers Margarinefabrik)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Kommune)*
Tønder	*(Murermestrene Wiese og J. Larsen)*
Esrum	*(Esbønderup Nødebo Kommune)*
Hirtshals	*(Hjørring-Hirtshalsvejen)*
Tornby	—
Grejs Sindbjerg	*Brandbjerg*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

DEN UBILLIGE KONKURRENCE

ELLER FRÆNDE ER FRÆNDE VÆRST

Arbejdsgiverforeningens Iver for at komme den ubillige Konkurrence tillivs har gjort den fuldstændig blind for de Tilfælde af samme Art Konkurrence, der i meget stort Omfang finder Sted indenfor Arbejdsgiverforeningens egne Rækker, det kan nemlig ikke paastaas, at Arbejdsgiverne er særlig ømfindtlige paa dette Omraade, naar det gælder deres egen Fordel. Vi skal anføre et Eksempel.

I Nordsjælland blev der for ca. 3 Maaneder siden dannet en lokal Afdeling af Vognmandsforeningen for Kronborg Birk med Græsted-Helsinge som Omraade. Formaalet med Oprettelsen af Foreningen var at modvirke den Underbetaling for Kørsel, som gennem Aar har været tilstede paa Egnen, og som væsentlig finder Sted i Forbindelse med Transport af Mursten fra et Par private Teglværker til forskellige Byggepladser i Omegnen af København.

Stor blev imidlertid den nystiftede Vognmandsforenings Medlemmers Forbavselse, da de erfarede, at den ene Teglværksejer, der forøvrigt er Medlem af Arbejdsgiverforeningen, havde sluttet Aftale med 2 af Egnens uorganiserede Vognmænd om Transport af Mursten til en Pris, der laa 2 Kroner lavere pr. 1000 Sten end forlangt af Vognmandsforeningens Medlemmer.

Denne Kendsgerning foranledigede naturligvis Vognmandsforeningen til at rette Henvendelse til Arbejdsgiverforeningen om Støtte i Kravet overfor Teglværksejeren.

Nu skulde man tro, at den Interesse for Imødegaaelse af den ubillige Konkurrence, som Arbejdsgiverforeningen iøvrigt har lagt for Dagen, øjeblikkelig havde givet sig Udslag i et Paabud til vedkommende Teglværksejer om at annullere den trufne Aftale med de uorganiserede Vognmænd, hvilket havde været ganske let gennemførlig, da de paagældende Vognmænd, der ved Agitationskredsens Mellemkomst havde maattet tiltræde akkurat den samme Overenskomst om Løn- og Arbejdsvilkaar for Lastvognschauffører, som var indgaaet med den nystiftede Vognmandsforening, hvilket foranledigede de uorganiserede Vognmænd til under den forudgaaende Forhandling at udtale Ønsket om at blive løst fra den med Teglværksejeren indgaaede Aftale.

Desuagtet er der intet sket til Dato. Teglværksejeren faar fremdeles sine Mursten transporteret til København for en Underpris af uorganiserede Vognmænd, uagtet han ifølge Arbejdsgiverforeningens Love skal betragte det som en Æressag at overlade Arbejdet til dennes Medlemmer, og Arbejdsgiverforeningen har, sin store Iver tiltrods, stadig ikke kunnet løse dette Spørgsmaal.

R.—dt.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

KRISTELIGT DANSK FÆLLESFORBUNDS MEDLEMMER ER IKKE BEDRE END UORGANISEREDE

Det er forlængst fastslaaet i den almindelige Mening indenfor de organiserede Arbejderes Kreds, at Medlemmerne af K. d. F. i Virkeligheden maa betragtes som hørende til de uorganiserede Arbejderes Kategori, saavist som en Organisation, der er bygget op, saaledes som Tilfældet er med K. d. F., absolut ingen Betydning har i Kampen for en Forbedring af Medlemmernes Vilkaar.

ført dem ind i K. d. F., vil udvise tilstrækkelig Resignation overfor de Krav, som K. d. F.-Arbejdsgiverne stiller til dem i denne eller hin Retning, eller uorganiserede, der ogsaa staar uden Beskyttelse i Arbejdsforholdet til Arbejdsgiveren, der ingenlunde bliver en Engel, fordi han er Medlem af K. d. F.

Det er forstaaeligt, at Medlemmerne i K. d. F. reagerer overfor den af Organisationsfællerne, de kristne Ar-

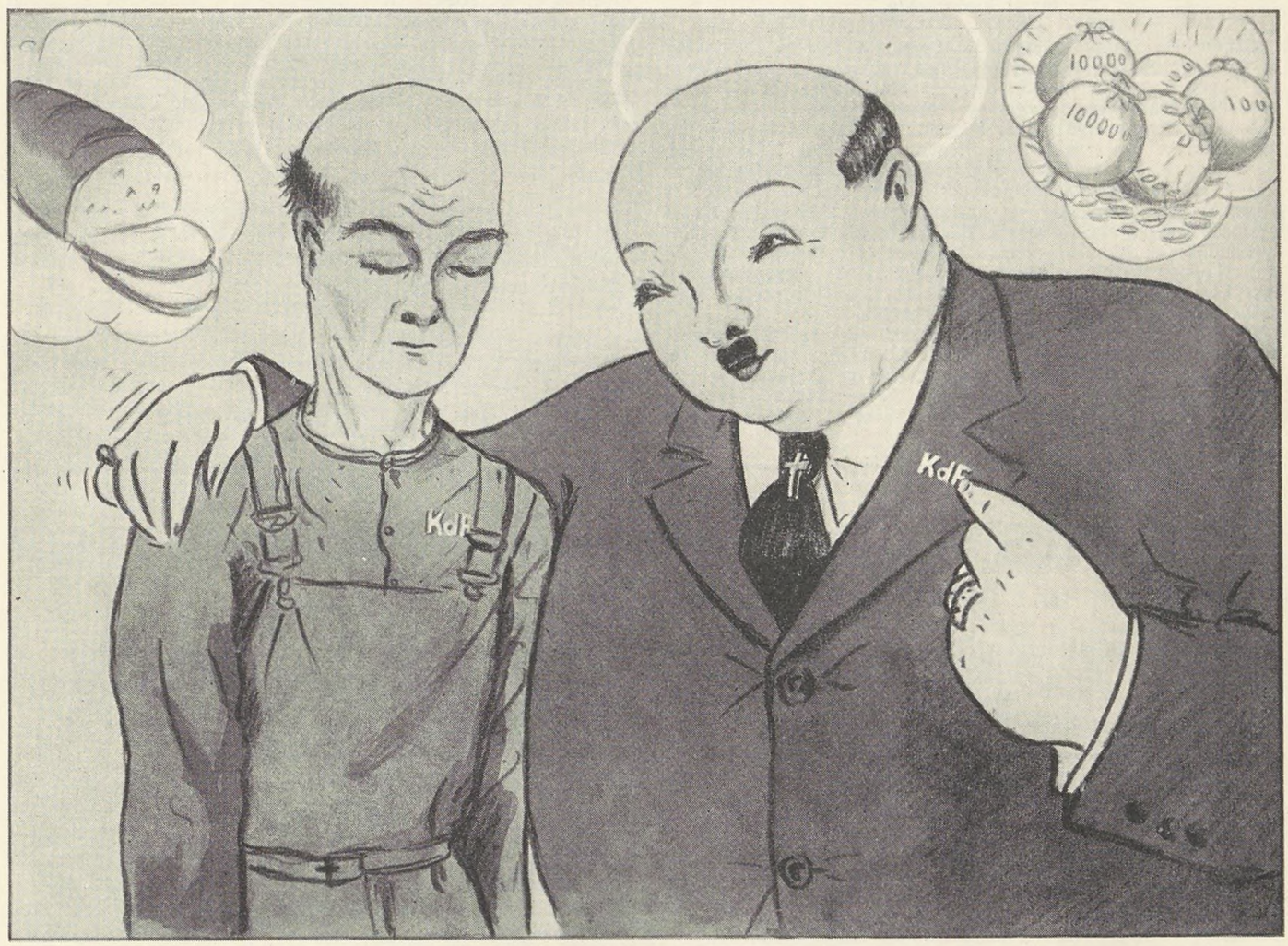

Denne Opfattelse af K. d. F.'s Medlemmer er ikke alene gældende udenfor K. d. F.'s Rækker, men næres tillige ogsaa af Arbejdsgiverne indenfor K. d. F., idet det, efter hvad vi har faaet oplyst, ikke er sjældent, at de omtalte Arbejdsgivere, ved Avertering i Dagspressen efter Arbejdere, anvender Formen: „K. d. F.-Medlemmer eller uorganiserede foretrækkes".

Saaledes fører Arbejdsgivere, der selv er Medlemmer i K. d. F., med tilstrækkelig Tydelighed Beviset for, at denne Organisation, som Organisation betragtet, overhovedet intet er værd, men tværtimod er medvirkende til, at de paagældende Arbejdsgivere kan faa den Arbejdskraft, som de tilstræber, nemlig saadanne Arbejdere, som i Kraft af deres kristelige Sindelag, der har

bejdsgivere, anvendte Averteringsform, og vi forstaar deres Skuffelse over paa denne Maade at erfare, hvilken Værdimaaler, der benyttes overfor dem, naar de gennem fagre Ord er bibragt en anden Opfattelse tidligere.

Ikke desto mindre maa Sandheden erkendes, ogsaa af K. d. F.'s Medlemmer, selv om den er nok saa bitter. Denne Sandhed kan maaske bidrage til, at K. d. F.-Medlemmerne en Gang kan faa Øjnene op for, at deres Plads ogsaa er i de virkelige Organisationer, der alene er i Stand til med Virkning at hævde Arbejdernes Krav, og som gør det uden Hensyn til, om de paagældende Medlemmer har den ene eller den anden Tro, naar blot de paa god kammeratlig Vis har deres Medlemsskab i Orden.

R—dt.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

OPMANDSKENDELSE
i
VOLDGIFTSSAG NR. 100
mellem
Dansk Arbejdsmandsforbund og **Entreprenørforeningen paa Entreprenør S. Madsen's (Sønderborg) Vegne. Tvist om Betaling for et Jordarbejde.**

Sagen blev behandlet paa et Voldgiftsmøde den 14. September d. A., uden at der mellem Voldgiftsmændene opnaaedes Flertal for nogen Kendelse, hvorfor den bliver at afgøre ved Kendelse af undertegnede Opmand.

Sagens Omstændigheder er følgende: Ingeniør S. Madsen har for Tiden et Jordarbejde paa Flensborg Fjordvej i Entreprise. Strækningen er ca. 1 km lang, og Udgravningsmængden er 15.000 m³, Udgravningslængden er ca. 700 løbende Meter. Der anvendes Haandgravning, og Jordtransporten sker ved Hjælp af Motorlokomotiv og Tipvogne. Der har mellem Parterne været forhandlet om Akkord, uden at Enighed er opnaaet derom, og det erkendes fra begge Sider, at en Del af Arbejdspræstationen ikke kan bedømmes saa nøje, at Akkordsatserne forud kan fastsættes. Arbejdet udføres derefter i Timeløn.

Forbundet paastaar, at Arbejdet falder ind under Bestemmelserne i Hovedoverenskomstens § 3 B, Punkt 5, hvorefter større Jordarbejder, hvor Haandlæsning benyttes og Transporten ikke sker ved Haandkraft, tilligemed de i Overenskomsten angivne Biarbejder, naar de udføres i Timeløn, bliver at betale med Normaltimeløn med et Tillæg af 15 %.

Entreprenøren erkender, at Arbejdsmaaden er en saadan, at Forpligtelsen til at aflønne med et Tillæg paa 15 % til Normaltimelønnen er til Stede, hvis Arbejdet maa erkendes at være et større Jordarbejde, men han paastaar, at den Jordmængde, som skal behandles, er for ringe til, at Arbejdet kan betegnes som et større Jordarbejde i Overenskomstens Forstand.

Den omtvistede Bestemmelse i Overenskomsten har givet Anledning til en Række af Voldgiftssager, i hvilke der er afsagt Kendelser af vekslende Opmænd. Efter disse Kendelser, til hvilke der henvises, kan der ikke være Tvivl om, at Arbejdet baade efter den absolute Størrelse af den tilstedeværende Jordmængde og efter dens Gennemsnitsstørrelse pr. løbende Meter Afgravning maa erkendes som et større Jordarbejde i Hovedoverenskomstens Forstand. Der maa derfor gives Forbundet Medhold i dets Paastand, og der afsiges følgende

KENDELSE:

Det omtvistede Jordarbejde er at betragte som et „større Jordarbejde", og for dets Udførelse i Timeløn bliver der i Henhold til Overenskomstens § 3 B, Punkt 5 at betale et Tillæg til Normaltimelønnen af 15 %.

Sagens Omkostninger, hvori Opmandens Honorar 100 Kr., bliver efter Voldgiftsrettens Bestemmelse at afholde med Halvdelen af hver af Parterne.

København, den 15. September 1934.

sign. Poul Sørensen.

ET AARS ROOSEVELT-EKSPERIMENTER

II.

Den nye Udformning af den amerikanske Økonomi ved Roosevelts Hjælp kan først bedømmes kritisk nu efter Forløbet af et Aar. Man maa selvfølgelig være klar over, at de mangehaande Avisberetninger og Meddelelser om katastrofale Tildragelser under Udviklingen af Roosevelts Politik maa betragtes med en ganske betydelig Skepsis. Den amerikanske Præsident befinder sig i aabenlys Krig med de Kræfter, der behersker de mægtigste Informationsmidler og den offentlige Mening i Amerika og i Europa. Man beretter meget gerne om daarlige Resultater og Vanskeligheder, — men de gode Resultater indrømmer man meget nødigt.

Man skal heller ikke lade sig gaa paa af, at mange af Præsidentens Forholdsregler tilsyneladende foregaar i Zigzag-Kurs. Roosevelt selv betegner den Politik, hvorpaa han er slaaet ind, som et „Eksperiment". Det er en Higen og Søgen efter Udviklingsmuligheder og Holdepunkter. Præsidenten befinder sig i et hidtil uudforsket, nyt Land, over hvilket man ikke har Kort, der kan vise Vej, — ja, der findes ikke engang Veje i det endnu. Det forløbne Aar indenfor den nyamerikanske Økonomi bragte skiftevis Opgang og Nedgang, Farmerrevolter og Fredsslutninger, Lønforhøjelser og Strejker med sig. Den europæiske Læser kender mest til de negative Foreteelser, — takket være den partiske Beretningsaflæggelse fra de amerikanske Efterretningsbureauer og den interesserede kapitalistiske Presse i Europa. Men man kan imidlertid allerede dømme om Roosevelts Eksperimenter paa Grundlag af *objektive* Begivenheder. Man behøver blot at tage de amerikanske Statistiker over Produktion, Beskæftigelse, Priser og Lønninger. De efterfølgende Oplysninger er i Overensstemmelse med Statistikerne for Februar og Marts 1934. De muliggør altsaa et Overblik over det første Aar under den nyamerikanske Samfundsordning.

I Marts 1933 er Lavpunktet i den amerikanske Krise naaet. Bankerne i Amerika lukkes. Efter Overvindelsen af Bankvanskelighederne forkynder Præsidenten sit Program, der sætter ind paa Dollarens Værdiforringelse. I Forventning om en Prisstigning foregik en stødvis Udvidelse af Produktionen, der i Løbet af 4 Maaneder steg med to Trediedele. Da Befolkningens Købeevne endnu ikke er blevet tilstrækkeligt forøget, drejede det sig om en rent spekulationsmæssig Højkonjunktur, der kun kunde vare en ganske kort Tid. Regeringen selv traadte op imod denne Spekulation. Allerede i Juli kom Tilbageslaget. Netop denne Face i den amerikanske Udvikling beviser Rigtigheden af Fagforeningskravene, der benægter Muligheden af en vedvarende Højkonjunktur uden samtidig vedvarende Stigning i Købeevnen, — det vil sige uden Lønforhøjelse.

I Erkendelse af denne Sagernes Sammenhæng satte Roosevelt nu ind med sit Kollektivoverenskomst-System (Codes), hvis Opgave det var at tilvejebringe Købeevne. I November var den Mur bygget op, som skulde beskytte imod nye Konjunkturbølger, og nu begyndte den Opgangsperiode, som ogsaa i Øjeblikket varer ved. Takket være *Stigningen i Reallønnen* holder Afsætningen Trit med Produktionen af nye Varer.

Fra Marts 1933 til Marts 1934 er Produktionen i De

forenede Stater alt i alt steget med 46 %. For enkelte Omraaders Vedkommende er Forøgelsesmængden helt latterlig. Produktionen af Raajern og Raastaal og Bilproduktionen blev forøget med 200 %.

Paa tilsvarende Maade som disse Begivenheder udviklede Resultaterne sig i Kampen imod Massearbejdsløsheden, der er Hovedformaalet med den nyamerikanske Økonomipolitik. Det er meget vanskeligt at fremkomme med Tal herom, da De forenede Stater ikke ejer nogen omfattende Beskæftigelsespolitik og ikke har nogen paalidelig Arbejdsløshedsstatistik.

Niras Kollektivoverenskomster indskrænker sig i Hovedsagen til Gennemførelsen af en Arbejdsuge paa 40 Timer. Hvad der hidtil var Korttidsarbejde, er nu blevet normal Arbejdstid. Opgangsperioden efter Gennemførelsen af Kollektivoverenskomsterne medførte ikke mere Forlængelse af Arbejdstiden, men udviklede sig fuldstændigt i Retning af Forøgelse i Antallet af Beskæftigede. Ialt er Indextallet for Beskæftigelse steget fra 56 i Marts 1933 til 77 i Marts 1934, — d. v. s. med rundt regnet 40 %. Dette svarer til en Merbeskæftigelse af henved 2 Millioner Personer. I Marts 1934 maa Indextallet for Arbejdets Omfang rimeligvis ligge mellem 125 og 130 (Jan. 1933 sættes til 100). Man vil altsaa se, at Roosevelts Kamp imod Massearbejdsløsheden har haft Resultater, der vel ikke ene og alene skyldes Præsidentens rent økonomiske Forholdsregler, men vel hovedsageligt den nye Arbejdstidsregulering. Netop paa dette Omraade vil der endnu være meget at gøre.

Interessant er ogsaa Udviklingen af *Lønningerne.* Ved Begyndelsen af Roosevelts Politik indtraf Dollarens Værdiforringelse og de hermed forbundne uhyre Prisstigninger. Lønningernes Realværdi var altsaa dalet. De til Indførelsen af Kollektivoverenskomsterne knyttede Lønforhøjelser havde altsaa først og fremmest som Maal atter at bringe Reallønnen paa Højde med de forøgede Priser paa Livsfornødenheder. En Stigning i de reale Time- og Ugelønninger udover dette Niveau skete først i Foraaret 1934. Fra Marts 1933 til Marts 1934 er det samlede Lønningsbeløb indenfor den amerikanske Industri steget med 73,5 %. Naar man tager i Betragtning, at Antallet af Beskæftigede i dette Aar er steget med 37,5 %, saa er Lønnen pr. beskæftiget Individ steget med 26,2 %. Da imidlertid Priserne paa Livsfornødenheder ogsaa i det samme Tidsafsnit er steget, nemlig med 8 %, saa bliver der alligevel *en virkelig Stigning i den gennemsnitlige Realløn pr. Dag og pr. Mand paa henved 17 %.*

Den økonomiske Krise i Amerika lod paa ganske anden Maade, end det har været Tilfældet i de store Lande i Europa, den reale Timeløn forblive saa godt som uberørt. Arbejderklassen ramtes i haardere Grad af Arbejdsløshed og Arbejde paa indskrænket Tid. Derimod er Reallønnen pr. Time ved Begyndelsen af Præsident Roosevelts Regering gaaet betydelig ned som Følge af Dollarens Værdiforringelse. Derfor var der de forøgede sociale Vanskeligheder ved Paabegyndelsen af Roosevelts Økonomipolitik. Udfra dette Synspunkt maa de Arbejdskonflikter forstaas, der i Aaret 1933 førtes paa den mest forbitrede Maade, og om disse Strejker er der iøvrigt blevet berettet paa en meget uoverskuelig og urigtig Maade. I de fleste af Tilfældene kæmpede Arbejderne *ikke imod Roosevelt,* men derimod for Roosevelts Politik imod de Arbejdsgivere og lokale Myndigheder, der vilde sabotere „Nira".

Arbejdskonflikterne er, som det allerede er omtalt, med Hensyn til deres Virkninger blevet overdrevet ganske umaadeligt i Pressen. I Forhold til Revisionen af Arbejdsbetingelserne, har Strejkebevægelsens Omfang ikke været betydeligt. Heller ikke Deficitet i Arbejdstiden har i Aaret 1933 været stort. Naturligvis har Omfanget af Strejkebevægelsen været meget betydeligt i Forhold til Kriseaarene, men det er jo ganske naturligt; thi efter at det som Følge af Roosevelts Politik lykkedes at skabe Arbejde, kunde der udbryde Arbejdskampe — tidligere derimod ikke.

Indenfor denne Artikels Rammer kan ikke behandles de mangeartede og dybtgaaende Problemer, der er opstaaet som Følge af den amerikanske Reform. Der findes intet Omraade indenfor Økonomi og Socialpolitiken, der ikke paa Grundlag af Roosevelts Politik er blevet nydannet og omformet i Bund og Grund: Bank- og Kreditvæsen, Agrarpolitik, Udenrigshandel og Socialpolitik er i lige høj Grad i Bevægelse.

Det første Aar under „Eksperimentet" fremviste et Resultat. Der skal dog endnu arbejdes uhyre, førend Amerikas Økonomi kan ledes over i normale Baner. For Europa er Udviklingen i Amerika af afgørende Betydning, idet den viser det stadig svingende Europa den eneste Vej ud af Krisen: *Bekæmpelse af det kapitalistiske Anarki gennem planmæssig, økonomisk Ledelse.*

ARBEJDERNES OPLYSNINGSFORBUND

Oplysningsfaklen evig tændt
for Arbejdets stærke Hær,
i Dagens Gerning Øjet vendt
mod Himlens og Lysets Skær,
med Slægtens Arv i Eje
paa March ad Lysets Veje
at øge Folkets Styrke
er Maalet for al vor Færd.

Marinus Christensen.

Den 9. September holdt Arbejdernes Oplysningsforbund Landsmøde. Dette Møde havde en særlig festlig Karakter, idet det i Aar er 10 Aar siden Oplysningsforbundet paabegyndte sin Virksomhed, om hvis store Betydning for Arbejderbevægelsen der ikke kan herske Tvivl, utvivlsomt har denne Virksomhed en ikke uvæsentlig Del i den Fremgang, som Socialdemokratiet har haft i de sidste 10 Aar.

Uvidenhed vil altid være den største Hemsko for en fremadskridende Udvikling, fordi den skaber Jordbund for den Paavirkning, som fra arbejderfjendtlig Side iværksættes for at skabe Mistro og Uro i Arbejdernes egne Rækker. Derfor er det ikke nok at notere et stort Medlemstal eller en stadig voksende Vælgerskare. Arbejderklassens Styrke kan ikke maales paa Grundlag af det Brus, der gaar gennem Luften, naar dygtige og veltalende Agitatorer har sluttet et Foredrag med et velmotiveret Leve for Partiet og dets Fremgang.

En agitatorisk Tale er ganske vist ikke uden Værdi, men den kan dog kun sammenlignes med Plovens Fure gennem Muldens øverste Lag, der hurtig dækkes igen uden at efterlade sig andet Spor end Brakmarkens øde Flade, hvis ikke Pløjningen efterfølges af yderligere Kultivering.

Saaledes vil ogsaa selv den bedste agitatoriske Tale efterlade en Tomhed, naar Hurraraabene er døet væk, hvis ikke en Fortsættelse af aandelig Kultivering følger.

Og det er dette Arbejde, som udføres i og ved Arbejdernes Oplysningsforbund gennem Tilrettelægning af

Foredrag og Studiekredse samt Højskoleundervisning. Over hele Landet spænder denne Virksomhed. Fra Skagen til Gedser og fra Vestjyllands Sandklitter til Bornholms stejle Granitklipper arbejdes der Vinter efter Vinter for at frugtbargøre den Muld, som Agitationens Plovfure har tilberedt for Oplysningens Frøkorn.

Paa denne Maade bliver Kundskab hver Mands Eje, og den hurraraabende Masse forvandles til selvstændigt tænkende Enere med indgaaende Kendskab til Partiets og Organisationernes Opbygning og Forstaaelse af Kooperationens Betydning. Kendsgerningerne taler paa nærmere Hold sit tydelige Sprog, maner til Sammenhold og giver det Fond af Oplysning til den enkelte, der sætter ham i Stand til at sprænge det Net af Løgn og Paastande, som Arbejderklassens Modstandere sætter i System for at standse Fremmarchen.

Derfor skal Arbejdet for Oplysningsforbundet styrkes og udvikles, thi derved bygges Grundlaget for Arbejderklassens Fremgang og Frigørelse stærkere og stærkere og giver den fornødne Tryghed for at ingen vil vige den Dag, den endelige Overtagelse af Samfundsmagten sker.

R—dt.

Fra den nye Overenskomst

D. A. F. Statens Vandbygningsvæsen (Vestkysthavneanlægene): Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid fra 1. December til 31. Januar 7 Timer, fra 1. Februar til 30. November 8 Timer. Overarb.: 1' Time 25%, 2' Time 33⅓%, derefter til Kl. 8 Aften 50%. Søn- og Helligdage 100% Tillæg. Naar Skiftehold etableres betales et Tillæg af 12 Øre fra Kl. 18—23 og 21 Øre fra Kl. 23—6. Bestemmelser fastsatte for Varsling m. m. Arbejde ved Jernbeton, Tjæring, Asfaltering o. lign., Nedbrydning af hele Bygninger og større Dele af saadanne, Dampskorstene, Teglovne o. lign. Ovne, Ophugning af Beton, Digeregulering, hvortil ikke anvendes Tipvognsmateriel, Betonstøbning, Aflæsning, Stabling og Maaling af frisk olieimprægneret Tømmer, Pæle eller Sveller, Aflæsning af Cement (herunder Bundtning af Sække), Arbejde med Luftværktøj til de Arbejdere, der betjener Værktøjet, samt Udlægning af Fyld i Høfderne indenfor Kystlinien betales, naar det ikke udføres i Akkord, med et Tillæg pr. Time af 15%.

For Jordarbejde, hvortil anvendes Tipvognsmateriel samt Sporanlæg og andre større Arbejder, som ikke udføres i Akkord, ved Betonstøbning — til de Arbejdere, der staar i Betonen og stamper den —, Ramningsarbejde, som ikke udføres i Akkord, herunder Transport af Pæle indenfor Arbejdspladsen, Optagning, Flytning og Nedtagning af Rambukke, Losningsarbejde, for saavidt det ikke udføres i Akkord, Udlægning af Fyld i Høfderne udenfor Kystlinien samt for Vandbygningsarbejde (nærmere fastsat) betales et Tillæg pr. Time af 20%.

Parterne er enige om, at Arbejde, der egner sig for Udførelse i Akkord, skal udføres i Akkord.

Hvor 3 eller flere Arbejdere arbejder paa samme Arbejdsplads opstilles et Skur, forsaavidt Arbejdet varer over 3 Dage. Under andre Forhold erholder Arbejderne 85 Øre pr. Dag i Skurpenge. Skuret skal være opvarmet i Tiden 1. Oktober—1. April.

Saavel Timeløn som Skifteholdstillæg reguleres paa samme Maade, som finder Sted med Entreprenørforeningen.

Reglen for Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstforhold.

Overenskomsten kan opsiges med 1 Maaneds Varsel til den 1ste i en Maaned.

Jernbanearb. B. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med at faa fastsat Akkordpriser for Læsning og Aflæsning af Bøgesveller Type I, da der ikke for denne Type Sveller er fastsat Akkordpriser samt for paany at faa optaget Forhandling med Direktoratet om en Lægningspris for Spor 5 C.

Ved et Møde den 29. Juni fastsattes følgende Akkordpriser beregnet efter normal Timeløn 100 Øre:

Læsning eller Aflæsning af Bøgesveller af Type I indtil 15 Meter fra nærmeste Skinne 11 Øre pr. Stk., indtil 25 Meter 14 Øre pr. Stk.

Læsning eller Aflæsning af Dobbeltsveller af Type I indtil 15 Meter fra nærmeste Skinne 26 Øre pr. Stk., indtil 25 Meter 30 Øre pr. Stk.

Overenskomstens Bemærkninger om Tillæg for Læsning af Sveller er gældende.

Træder i Kraft fra 1. Juli, dog for et i København værende Arbejde fra 21. Juni d. A.

Aalborg A. Entreprenørfirma Wright, Thomsen & Kiær: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ved Opgørelsen af Regnskab for Udgravning af en Grund har fradraget hele Løftetillæget og 7,9 Øre af Læsningstillæget, ialt 30,9 Øre pr. m³. Det samlede Fradrag udgør Kr. 165,99. Ved et Mæglingsmøde den 30. Juni enedes man om, at Firmaet, da Vognene var kørt ned i Grunden og blevet læssede, betaler til fuld og endelig Afgørelse af Regnskabet Kr. 80,00.

Aalborg F. Aalborg Privatbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Baneledelsen nægter at imødekomme et fremsat Krav om Forhøjelse af Akkordprisen for Aflæsning af Kul fra Banevogn i Spand. Der betales nu 35½ Øre pr. Spand, (à ca. 700 kg), hvilket er den samme Betaling, som gælder for Aflæsning af Kul fra Banevogn i Kulgaard, men det kræver mere Arbejde at aflæsse fra Banevogn i Spand.

Ved en Forhandling den 16. Juni enedes man om en Akkordpris af 38½ Øre pr. Spand uden Hensyn til, om Fyldningen foregaar fra Vogn eller fra Kulgaard.

Aalborg A. Murerfirma Andersen & Cordes: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betaling for Opbæring af Pudsematerialer og Indskud i en 6 Etagers Ejendom, som Firmaet har opført. Materialerne blev ikke opbaaret ad Løbebroer, men ad en støbt Trappe i Ejendommen, hvilket havde til Følge, at Arbejdernes Fortjeneste blev forringet, idet en Mand ikke kunde bære Materialerne helt op, men midtvejs i Højden blev afløst af en anden Mand.

Afdelingen har krævet et Tillæg til Grundprisen, medens Firmaet og Mesterforeningen fastholder, at Tillæget skal ydes til Højdetillæget. Ved et Mæglingsmøde tilbød Firmaet at forhøje Prisen for Højdetillæget med 20%, medens Arbejderne krævede 20% Forhøjelse af Grundprisen.

Da Enighed ikke opnaaedes, indbragtes Spørgsmaalet for en faglig Voldgiftsret, hvis Opmand den 25. Maj afsagde følgende Kendelse:

„Den tarifmæssige Pris vedrørende Højdetillæg for Opbæring af Materialer til Indskud og Pudsarbejde forhøjes i Tilfælde, hvor Opbæring af Materialerne ikke foregaar ad Løbebroer, men ad Trapper, med 75% eller i nærværende Tilfælde med Kr. 102,47."

Brabrand. Entreprenør Johs. Petersen, Aarhus: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører et Vejarbejde for Husbygning i Vejlby, ikke vil lade dette udføre i Akkord, da han mener, det bliver udført udenfor det Omraade, der berettiger til tvungen Akkord. Arbejderne aflønnes med 105 Øre i Timeløn.

Ved Mæglingsmødet enedes man om, at Arbejderne skulde aflønnes med 126 Øre pr. Time, men den 15. Juni indberetter Afdelingen, at 4 af dens Medlemmer, der har været beskæf-

tiget ved Arbejdet, endnu ikke har faaet deres Tilgodehavende 21 Øre pr. Time udbetalt.

Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningens jyske Afdeling med Henstilling til den om at paalægge Entreprenøren at betale Arbejderne deres Tilgodehavende, meddeler Foreningen den 19. Juni, at Entreprenøren har udbetalt Pengene til de af Arbejderne, han har faaet Opgørelse fra, og at de øvrige Arbejdere vil faa deres Tilgodehavende udbetalt; men nu har han endelig faaet Opgørelserne, og Pengene vil blive udbetalt omgaaende. Den 20. Juni indberetter Afdelingen, at de 4 Mand har faaet udbetalt Kr. 157,92 til Deling.

Brahetrolleborg. Firma Brd. Henriksen, Nyborg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at en Mand, der havde været beskæftiget hos Firmaet ved Gravning af en Vandrørsledning til Kommunens nye Vandværk og var afregnet for dette Arbejde, da Entreprenørfirmaet Harald Meyer, Odense, paabegyndte Rørlægningsarbejdet, blev sat til at være dette Firma behjælpelig med dette Arbejde og har været beskæftiget derved i 85½ Times Dagarbejde og 6 Overarbejdstimer og derfor har Kr. 97,64 tilgode, hverken kan faa sit Tilgodehavende udbetalt af Firmaet H. Meyer eller af Firma Brd. Henriksen.

Efter at Sagen var paatalt overfor begge Firmaer med Henstilling til dem om at blive enige, hvem af dem der skulde betale Arbejdslønnen og meddele Forbundet, hos hvilket af dem Arbejderen skal henvende sig for at faa sine Penge, meddelte Firma Brd. Henriksen den 6. Juni, at, uagtet det ikke havde antaget den omhandlede Arbejder til Arbejde for det, vilde det dog, for at faa Sagen ud af Verden, betale hans Tilgodehavende.

Fredericia A. Entreprenør Evald Rasmussen, Ribe: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenøren, der har Arbejdet med Funderingen af en Remise i Entreprise, har nægtet at betale Tillæg for Nedlægning og Optagning af Trillebroer, Nedlægning af Vandrør, Aflæsning af Jern, Rensning af Forskalning, Ophugning af Beton, Rensning af Skinner m. v.

Ved et Mæglingsmøde den 2. Juli enedes man om, at Entreprenøren til fuld Afgørelse af de opstaaede Divergenser vedrørende Timelønstillæg af henholdsvis 15% og 20% betaler Kr. 187,60. Samtidig enedes man om, at Aflæsning af Kul og Grus paa Jernbanevogne betales med 105 Øre plus 20% = 126 Øre pr. Time, samt at der mellem Parterne lokalt optages Forhandling om Fastsættelse af Akkordpris for Svumning.

Fredericia A. Murermester S. Andersen, Store Velling pr. Børkop: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af opstaaet Uoverensstemmelse vedrørende en Akkordopgørelse over udført Tagarbejde, Fugearbejde og Kloakarbejde. Afdelingen har skriftlig Overenskomst med Mesteren, der ikke er Medlem af nogen Mesterorganisation.

Ved et Mæglingsmøde den 4. Juli oplystes det, at Kravet angik Betaling af Overskud for 15 Timers Arbejde samt Ventepenge for Spadseredage under et Kloakarbejde. Da der var Divergenser om Timernes Antal, enedes man om, at Mesteren udover Timelønnen for de 15 Timers Arbejde betaler Kr. 10,00, medens Kravet om Ventepenge maatte erkendes uberettiget.

Galten. (Røgen Sporup, Trustrup og Voldby Afdlg.) **Sjelle Herskind Mergelleje:** Overenskomst oprettet. 40 Mand. Timeløn 80 Øre (var 75 Øre). Akkordpriser fastsat for Afrømning af Jord, Læsning af Mergel, Planering, Sporlægning og -flytning. Fyrbøderne lønnes med Kr. 40,00 pr. Uge plus 7 Øre pr. Favn Mergel. Arbejdet ved Gravemaskinen og Sporstopning udføres i Timeløn. For Læmpning betales Timeløn plus Tillæg efter Aftale. Timelønnen er garanteret ved alt Akkordarbejde gennemsnitlig pr. Uge i Sæsonen. Eventuelt Sprængstof betales af Arbejdsgiveren. Sprængning i Timeløn. Sker der en generel Forhøjelse, forhøjes Lønningerne hos Mergellejet med tilsvarende Procent. For Arbejde, hvortil Staten yder Tilskud, er Overenskomsten ikke gældende.

Gjørding. Dansk Dammann Asfalt: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører et Vejbelægningsarbejde paa Ribe-Grædstedvejen, hvor Arbejderne arbejdede 9 Timer daglig, før Arbejdstiden ved Forhandling blev nedsat til 8 Timer, ikke har betalt 25% Overarbejdstillæg for den 9de Time daglig.

Efter nogen Korrespondance med saavel Firmaet som Afdelingen om Sagen afholdtes den 28. Juni et Møde, ved hvilket man enedes om, at der til 12 Mand, der har været beskæftiget den 9de Time pr. Dag indtil Arbejdstiden blev normal, som Erstatning for Overarbejdsbetaling ydes et Beløb stort Kr. 10,00 pr. Mand.

10 Agitationskreds (Gjørding m. fl.). De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Fastsættelsen af en Akkordpris for Svelleudveksling paa Strækningen Kolding-Esbjerg. Efter nogen Korrespondance med Afdelingen om Sagen afholdtes den 16. Juni et Forhandlingsmøde, ved hvilket der oprettedes en Overenskomst om en ensartet Betaling af Kr. 2,90 pr. l. m for de Arbejder, der omfattes af Overenskomsten. Der foretages Efterbetaling paa dette Grundlag for den i Kolonne 225, Gjørding, foretagne Svelleudveksling paa en Strækning af ca. 570 l. m.

Glostrup. Murermester Th. Radsted, Glostrup: Afedlingen moder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at betale en Post paa Opgørelsen for Vandbæring til Støbning af Grunde til 2 Villaer. Beløbet udgør Kr. 35,93, som er paaført Opgørelsen med Kr. 1,00 pr. m³ Beton for Pumpning og Transport af Vand, da Arbejderne var henvist til at pumpe eller hejse Vandet op af en Brønd, der ligger et Stykke Vej fra Støbepladsen, samt for Transport af Vandet fra Brønden til Arbejdspladsen.

Ved et Mæglingsmøde den 8. Juni enedes man om, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 20,00 for Vandbæringsarbejdet.

Glostrup. Murermester Th. Radsted, Glostrup: Afdelingen anmoder om, at der paa det samme Mæglingsmøde bliver behandlet en Uoverensstemmelse angaaende Betalingen for Udgravning af en Vejkasse paa Elenevej, idet Mesteren nægter at betale 9 Øre pr. m² Jord for Regulering af 768 m². Arbejdet er udført i H. t. den af Kommuneingeniøren foretagne Nivellering. Beløbet udgør Kr. 69,12. Man enedes om, at Mesteren betaler som af Afdelingen forlangt, fuldtud Kr. 70,00.

Graasten. Bygmester Hans Thorsen, Graasten: Afdelingen fremsender en oprettet Overenskomst saalydende:

„Undertegnede erklærer herved, at jeg tiltræder den mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmands Forbund bestaaende Overenskomst."

Haderslev A. Murermester Martin Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren ved Afregningen af et Grundgravnings- og Støbearbejde til en Bygning, i hvilket Arbejde saavel Mesteren som hans Kompagnon har deltaget: har beregnet sig selv en Timeløn af 118 Øre (den almindelige Kotume er 105 Øre), altsaa 13 Øre mere pr. Time, end Arbejdsmændenes Timeløn er, har reduceret Overskudet med Kr. 28,73 (13 Øre for 221½ Time), hvilket Afdelingen ikke mener, han har Ret til, men maa nøjes med samme Timeløn og det samme Overskud pr. Time som Arbejdsmændene.

Efter nogen Korrespondance med Centralforeningen om Sagen afholdtes den 4. Juli et Mæglingsmøde, ved hvilket Sagen gik i Orden, idet Mesteren indgik paa, at han, naar han arbejdede i Fællesakkord med Arbejdsmændene, fik den samme Timeløn og det samme Overskud pr. Time som disse.

Haderslev A. Murermester August Vietling: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at betale 50 % Tillæg for Støbning af Kanaler af ikke over 36 cm Bredde i Jord, idet han hævder, at der i Overenskomstens Bestemmelse ikke er tænkt paa, at Tillæget skulde betales for Kanaler til Murfundamenter. Arbejdet omfatter 17,06 m³, og Beløbet udgør Kr. 34,48. Endvidere har Mesteren deltaget tillige med 4 Arbejdsmænd i Forskalnings- og Støbearbejdet og for dette Arbejde beregnet sig en Timeløn af 118 Øre for 113 Timer. Afdelingen mener ikke, han har Ret til at beregne sig mere end 105 Øre pr. Time. Beløbet udgør Kr. 13,39.

Ved det ovenfor omhandlede Mæglingsmøde indgik Mesteren

paa at betale det krævede Tillæg af 50%, ligesom han indgik paa, naar han arbejder i Fællesakkord med Arbejdsmændene, at beregne sig samme Timeløn og dele Akkordoverskud sammen med dem.

Haslev. Murermester H. Christiansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har haft en Grundgravning i Entreprise for Haslev-Frerslev Kommune, nægter at betale et af Arbejdsmændene indtjent Overskud paa Kr. 146,22.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling til denne om at foranledige, at Mesteren betaler Arbejderne deres Tilgodehavende eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Afdelingen den 15. Juni, at Mesteren havde udbetalt Arbejderne deres tilgodehavende Overskud.

Helsingør A. Tømrermester B. Bregn: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har Nedrivningen af Helsingør tidligere Glasværk i Entreprise, kun betaler 15% Tillæg til de ved Nedrivningen af Murværk beskæftigede Arbejdere, men nægter at betale Nedbrydningstillæget for Nedrivning af de tagpapdækkede Trælader og for Oprydningsarbejde.

Ved et Mæglingsmøde opnaaedes ikke Enighed, men Tømrermesteren skulde indhente Besked hos sin Organisation om, hvilket Arbejde han maatte betale 15% Tillæget for. Den 17. April indberetter Afdelingen, at Mesteren nu ogsaa vil betale Tillæget for Nedrivning af Træladerne, men ikke for Rensning og Transport af Brædderne og heller ikke for Oprydningsarbejdet. Den 16. Maj meddeler Mesteren, at han for de sidste 4 Uger har betalt en Timeløn af 128 Øre til alle Arbejderne.

Ved et senere afholdt Møde indgik Mesteren endelig paa at betale de krævede 15% Tillæg til Timelønnen (111 Øre) til alle Arbejderne.

Hobro A. Blaakilde Mølle: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der anlægger et Jernbanespor af 600—700 Meters Længde fra Hobro Havn til Fabriken, nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om Akkord eller Akkordafsavnstillæg for Arbejdet. Arbejderne aflønnes med en Timeløn af 105 Øre.

Ved et Mæglingsmøde den 23. Juni enedes man om, at der betales et Akkordafsavnstillæg af 15% med tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse.

Hornsyld. Murmester Stenkjær, Hornsyld: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene og tilmed Formand for Bjerrekredsens Mesterforening, aflønner de Arbejdsmænd, han beskæftiger, med en Timeløn af kun 75 Øre, samt at han i 1933 kun betalte 70 à 75 Øre i Timeløn og i Strid med Overenskomsten beskæftigede uorganiserede Arbejdsmænd, medens han for Tiden beskæftiger en organiseret Skovarbejder (i Baller) og en Mand, der er Medlem af Landarbejderforbundets Vrigsted Afdeling.

Sagen paataltes overfor Hovedorganisationen for Mesterforeninger med Henstilling til denne om at foranledige, at Mesteren efterbetaler, hvad han har betalt for lidt, og beskæftiger Medlemmer af D. A. F. til tarifmæssig Løn i Fremtiden, da det i modsat Tilfælde vil blive besluttet at indklage ham for Den faste Voldgiftsret for Overenskomstbrud med Paastand om Efterbetaling og Idømmelse af Bod.

Efter en Del Korrespondance med saavel Mesteren som Afdelingen afholdtes den 27. Juni et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Mellemværendet med sine tidligere Murarbejdsmænd betaler kontant til Afdelingen Kr. 100,00.

Den 29. Juni indberetter Afdelingen, at Mesteren nu betaler en Timeløn af 105 Øre.

Møn. Vognmand Ejnar Frederiksen, Stege: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden, der for Stege Havnevæsen har udført et Udgravningsarbejde for et Bolværk, nægter at betale Akkord i H. t. Entreprenøroverenskomsten, uagtet han, da Arbejdsmændene ved Arbejdets Paabegyndelse gjorde ham opmærksom paa, at Arbejdet skulde udføres i Akkord, ikke protesterede der imod. Vognmanden vil kun betale Timeløn plus 15%. Arbejdernes Tilgodehavende udgør Kr. 496,40.

Ved et Mæglingsmøde den 27. Maj fastholdt Vognmanden sit Standpunkt, men man enedes om at lade Spørgsmaalet afgøre af en faglig Voldgiftsret; men før Voldgiftsretten blev etableret indberettede Afdelingen, at Sagen var i Orden, idet Vognmanden har betalt de 4 Mand, der havde udført Arbejdet, deres Tilgodehavende.

Nakskov. Murmester N. Jensen, Søby: Overenskomst oprettet. Ved et Møde den 2. Juli enedes man om, at den mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Centralforeningen af Murermestre gældende Overenskomst ogsaa er gældende for Murermesteren. Naar Mesteren beskæftiger Arbejdsmænd, skal disse være Medlemmer af D. A. F.

Næstved. Murmester J. Christensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at udbetale et Overskud paa Kr. 37,61 for et udført Grundgravnings-, Støbe- og Forskalningsarbejde til en Villa. Da Arbejdet var færdigt, præsenterede Arbejderne Mesteren Akkordopgørelser for Udgravnings- og Støbearbejdet, udvisende et Overskud paa Kr. 20,62, men Mesteren nægtede at modtage Opgørelserne. Da Afdelingen spurgte ham om Grunden dertil, meddelte han den 22. November 1933 — over 4 Uger efter, at Opgørelserne var præsenteret ham — at han havde intet at indvende mod Regnskabet, men da han og hans Lærling havde deltaget i Arbejdet, og naar de ogsaa skulde have Betaling der for, blev der Underskud.

Da Mesteren og Lærlingen kun havde deltaget i Forskalningsarbejdet, udarbejdede Afdelingen en ny Opgørelse, i hvilken ogsaa Akkordprisen for Forskalningsarbejdet var medregnet, ligesom Lærlingens Timeløn à 30 Øre (for hele Tiden) og Mesterens Timeantal — skønsmæssig opsat med 50 Timer — var fradraget den samlede Akkordsum. Overskudet blev nu paa Kr. 37,48, men denne Opgørelse har Mesteren pure nægtet at godkende. Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Spørgsmaalet indankedes for en faglig Voldgift, hvis Opmand den 13. Juni afsagde følgende Kendelse:

„Murermester J. Christensen bør til Dansk Arbejdsmands Forbund paa de heromhandlede Arbejdsmænds Vegne betale 20 Kr. 62 Øre inden 15 Dage fra denne Kendelses Forkyndelse."

Randers J. Entreprenør E. Carlsen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Entreprenøren, der af Statsbanerne har overdraget Udførelsen af Jordarbejdet ved en Parcel af Dobbelsporet Langaa-Randers, nægter at betale 15% Tillæg til Timelønnen for Sporlægning, Afskæring af Græstørv, Transport af Materialer samt for Læsning af Tipvogne, der blev bortkørt med Haandkraft.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen indankedes for en faglig Voldgiftsret. Overfor denne hævdede Arbejdsgiverne, at Entreprenøren ikke havde Pligt til at betale for Læsning af Jord, der var bortkørt med Haandkraft, da dette var et forberedende Arbejde, der nødvendigvis maatte udføres, inden Maskinerne kunde benyttes og derfor ikke falder ind under Betegnelsen „større Jordarbejde".

Den 15. Juni afsagde Opmanden følgende Kendelse:

„Det i Overenskomsten af 10. Maj 1930 § 3 B, Nr. 5, anmeldte Tillæg af 15% bør betales for den af Entreprenør Carlsen foretagne Gravning af 900 m³ Græstørv og for Sporlægning i 224 Timer, medens Indklagede iøvrigt vil være at frifinde for Klagernes Paastand."

Randers J. Randers Amts Vejudvalg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Amtet, der for Tiden udfører et Brolægningsarbejde paa Landevejen Randers-Aarhus nær ved Randers, ved hvilket Brolæggerne arbejder i Akkord, kun vil betale en Timeløn. Afdelingen har forhandlet med Amts-Vejinspektøren om, at Arbejdsmændene fik Akkord i H. t. Entreprenøroverenskomsten, uden at Enighed opnaaedes.

Efter at Amtet var tilskrevet med Henstilling om, at der afholdtes et Møde om Sagen, i hvilket en Repræsentant for For-

bundet deltog for at forsøge at faa indført Akkord, meddelte dette, at Amtsraadet paa et Møde havde vedtaget at slutte sig til Amts-Vejinspektørens Standpunkt om ikke at give Akkord til Arbejdsmændene.

Forbundet meddelte herefter Amtsraadet, at Arbejdet vilde blive standset den 16. Juni. — Ved et Møde med Vejudvalget den 22. Juni enedes man om følgende Forlig:

„De Arbejdsmænd, der bistaar Brolæggerne, erholder fra 1. Maj d. A. at regne og til Arbejdets Tilendebringelse som Afsavn for Akkord 20% Tillæg til Daglønnen, idet Forbundet iøvrigt frafalder sit Krav.

Arbejdet genoptaget Mandag Morgen den 25. Juni ved normal Arbejdstids Begyndelse."

Rødding Nr. Jyll. Murermester Kr. Kristiansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren har aflønnet en Mand, der har været beskæftiget hos ham i 6½ Dag à 9½ Time pr. Dag med kun Kr. 40,00. Mandens Tilgodehavende udgør Kr. 26,26, som Mesteren nægter at betale.

Efter gentagne skriftlige Henvendelser til Mesteren om at betale Manden det skyldige Beløb samt efter nogen Korrespondance med Afdelingen om Sagen, afholdtes den 15. Juni et Møde, ved hvilket Sagen — da der var nogle Divergenser om Kravets Rigtighed — ordnedes ved, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 21,00.

Rødvig. Gaardejer Niels Andersen, Lillehedinge: Landbrugsministeriet udbad sig i Skrivelse af 9. April d. A. oplyst, hvorvidt Uoverensstemmelsen om Arbejdslønnen for et større Dræningsarbejde er bragt ud af Verden, da Ministeriet har modtaget Indberetning om, at Arbejdet er fuldført og godkendt af Grundforbedringsudvalget.

Paa Forespørgsel derom hos Afdelingen meddeler denne, at der er betalt for Dræningsgrøfter med en Dybde af 95 cm 20 Øre pr. l. m og for 120 cm Dybde 25 Øre pr. l. m, medens der efter Overenskomsten af 8. Oktober 1933, der jo maa være gældende, da Arbejdet er begyndt efter 1. November 1933, skal betales henholdsvis 21 Øre og 31 Øre pr. l. m.

Efter at dette var meddelt Landbrugsministeriet, indberetter Afdelingen den 16. Juni, at Sagen er i Orden, idet der ved et afholdt Møde med saavel Gaardejeren som Dræningsmesteren blev oplyst, at Gaardejeren havde betalt den rigtige Akkordpris til Dræningsmesteren, men denne havde undladt at betale Arbejderne, hvad de havde Ret til. Dræningsmesteren betalte Beløbet paa Mødet.

Silkeborg A. Brolægningsmester Jacobsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Brolægningsmesteren, der af Kommunen havde faaet Brolægning af Raadhustorvet i Entreprise, kun betaler en Timeløn af 105 Øre til Arbejdsmændene. Afdelingen har krævet Arbejdet udført i Akkord eller for Timeløn plus 15%, men dette Krav nægter Mesteren at imødekomme.

Ved et Møde den 18. Maj opnaaedes Enighed om, at der skal betales Timeløn plus 20% for Tiden fra 11. Maj til 17. Maj og fra og med 18. Maj afregnes Arbejdet efter Akkord i H. t. Brolægningsoverenskomsten for Provinsen.

D. A. F. Haderslev Amts Jernbaner: Overenskomsten af 30. Marts 1931 med Tillæg af 11. April 1932 blev ved et Møde den 28. April tiltraadt af Parterne som gældende for **Spor- og Mergelarbejdet under Skærbæk-Døstrup m. fl. Sognes Mergelselskab.** Timeløn 105 Øre. Akkord. Arbejdstid 8 Timer. Vedrører 60—70 Mand.

Samme Selskab: Allerede 5 Dage efter — den 3. Maj — anmoder Formanden for 21' Agitationskreds paa **Skærbæk Afdelings Vegne** om Forbundets Bistand i Anledning af, at Amtsbanerne ikke overholder Overenskomstens Bestemmelse om, „at endelig Opgørelse af Akkorderne finder Sted hver Uge for den forløbne Uge", idet Arbejderne endnu ikke har faaet Overskud udbetalt, uagtet de arbejder paa 6te Uge. Desuden forekommer der i Mergellejet forskellige Arbejder, for hvis Udførelse der ønskes optaget Forhandling om Betaling for.

Vet et Møde den 23. Juni forelaa følgende af Afdelingen fremsatte Klager til Behandling:

1) Udbetaling af Akkordoverskud hver Uge i Stedet for som Amtsbanerne hidtil udbetalt — hver 4de Uge.

2) Ændring af Arbejdstiden og Aflønning af Tipmandskabet.

3) At en Formand, som hidtil ved tidligere Mergelarbejder har arbejdet i Akkorden, ikke deltager i Akkord.

4) At en Mand af Akkordholdet, som er Ingeniøren behjælpelig med Afslibning til Sporlægning, holdes udenfor Akkorden.

5) At der betales for udført Overarbejde, hvilket efter Afdelingens Paastand ikke er sket.

Ved Mødet blev det oplyst, at Udbetalingen af Akkordoverskud var i Orden, idet der var truffet Overenskomst herom.

Det samme var Tilfældet med Hensyn til Arbejdstiden og Aflønningen af Tipmandskabet.

Med Hensyn til Formanden lovede Amtsbanerne, at han ikke fortsat skal deltage i Akkordarbejdet.

Den Mand, som hjælper Ingeniøren med Afslibning til Sporet aflønnes med Timeløn udenfor Akkorden for de Timer, han gaar Ingeniøren til Haande.

Angaaende Betalingen for Overarbejde mente Amtsbanerne, at der var betalt herfor, men lovede at undersøge Spørgsmaalet og, forsaavidt det viser sig, at der ikke var betalt for udført Overarbejde, vilde Betaling herfor ske.

Stenderup. Stenderup Kommune: 15' Agitationskreds Formand indberetter, at han paa Forbundets Anmodning derom har været Afdelingen behjælpelig med at fastsætte Tipvognenes Maal. Tipvogne benyttes til Transport af Materialer fra Kommunens Stengrav til en Entreprenør, der aftager Stenene, men der kunde ikke opnaas Enighed mellem Entreprenøren og Arbejderne om, hvormeget de maalte i Indhold (Stenmængden).

Ved et Møde den 15. Juni, i hvilket Formanden for Kommunens Vejudvalg ogsaa deltog, opnaaedes der Enighed om, hvorledes Tipvogne skulde læsses for at indeholde 0,75 m³ Sten, der blev læsset i Vognen, efter at de først var blevne parteret i Knuseren.

Struer. Entreprenør Henrik Jensen, Aarhus: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der udfører et Vejarbejde gennem Hjern-Ejsing og Handbjerg Kommuner, til hvis Udførelse der ydes Tilskud af Statens Vejfond, vægrer sig ved at betale 15% Tillæg til Timelønnen, medmindre Udvalget for Vejarbejdet vil gaa med dertil, da Entreprenøren, hvis han betaler Tillæget, skal have dette refunderet udover sin Entreprisesum. Arbejdet omfatter ca. 40,000 m³ Jord fordelt over en Vejstrækning paa ca. 6 km. Der bliver flere større Gennemgravninger ligesom der ogsaa bliver Sideudgravninger at udføre.

Ved et Mæglingsmøde med Entreprenørforeningen den 25. Juni enedes Struer Byraads Vejudvalg for Vinderup Vejen, Entreprenøren og Dansk Arbejdsmands Forbund paa Henstilling af Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbunds Mæglingsudvalg om en Overenskomst, hvorefter alt Arbejde henhørende under Entreprenør Henrik Nielsens Entreprise angaaende Jord- og Ledningsarbejde for Vejanlæget Struer-Vinderup Vejen betales med en Timeløn af 113 Øre pr. Time.

For efterfølgende Brolægningsarbejde er Parterne enige om, at Arbejdet enten udføres for en Timeløn af 105 Øre eller for en af Arbejderne og Entreprenøren frivillig indgaaet Akkordpris.

Tureby. Entreprenør Harald Jensen, Faxe: Formanden for 5te Agitationskreds indberetter den 15. Juni, at han paa Anmodning fra Afdelingen har deltaget i et Møde samme Dag i Anledning af Uoverensstemmelse med Entreprenøren om Betalingen for et Vejarbejde bestaaende i Afgravning af Græstørv af en Cyklesti og Paalægning af de samme Græstørv paa en Gangsti langs en Landevej forbi Rønnede. Arbejderne — 4 Mand — havde forlangt Akkord for Udførelsen af Arbejdet, hvilket Entreprenøren nægtede at ville betale, men i Stedet for havde han truet Arbejderne med Afskedigelse og med, at han vilde antage anden Arbejdskraft.

Ved Mødet oprettedes følgende Overenskomst:

For Optagning og Paalægning af Græstørv betales pr. l. m Kr. 0,11.

For Planering af Fyld og Rørgennemløb henholdsvis 20—40

l. m mellem hvert Udstik i Følge Tegninger og Betingelser betales pr. l. m Fyld Kr. 0,22. Ca. 700 m³ pr. Kilometer.

Udbyneder. Murmester H. Petersen, Dalbyneder, N. Andersen, Dalbyneder, L. Laursen, Havndal, og P. Kauring, Kastbjerg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de 4 Mestre, der alle er Medlemmer af Hovedorganisationen for Mesterforeningen i Byggefagene, kun betaler de hos dem beskæftigede Murarbejdsmænd en Timeløn af kun 80 Øre. Afdelingen oplyser, at der muligvis er flere organiserede Murermestre, som underbetaler deres Arbejdsmænd, da Mestrene siger, det er en Vedtagelse, at de kun skal betale en Timeløn af 80 Øre.

Sagen paataltes overfor Mestrenes Hovedorganisation med Henstilling til denne om hurtigst muligt at paalægge de heromhandlede Mestre at respektere den gældende Overenskomst, da Forbundet i modsat Tilfælde omgaaende agter at indklage Hovedorganisationen paa dens paagældende Medlemmers Vegne for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten. Hovedorganisationen, som erkendte, at Lønforholdene i Randers Amt ligger i et forfærdeligt Kaos, erklærede sig villig til at deltage i et Fællesmøde med Forbundet om Sagen. Forbundet henstillede endvidere til Agitationskredsens Formand at undersøge, hvorledes Lønforholdene ligger hos Murermestrene i Randers Amt og indberette Resultatet, ligesom det tilskrev de 4 Mestre personligt med Paalæg om at overholde Overenskomsten, som de vedblivende er underkastet, selv om de udmelder sig af Mesterorganisationen, samt meddelte dem, at de vilde blive indklaget for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten, og med Paastand om Idømmelse af en efter Rettens Skøn fastsat Bod for unødig Trætte, samt paalagt Sagens Omkostninger, hvis de ikke ordner deres Forhold.

Fællesmøde begæredes derefter afholdt.

Den 13' Juni meddelte Murermester H. Petersen, at han beskæftigede de organiserede Arbejdsmænd og betalte tarifmæssig Løn.

Den 14' Juni indberettede Afdelingen, at Murermestrene P. Kauring og L. Laursen er indgaaet paa at betale tarifmæssig Løn og har genantaget de 2 afskedigede Murarbejdsmænd, der begge er Medlemmer af Afdelingen.

Den 18' Juni meddeler Murermester N. Andersen, at han beskæftiger organiserede Arbejdere og betaler tarifmæssig Løn.

Paa Fællesmødet i Randers den 29' Juni konstateredes det, at Murermestrene i Udbyneder nu udbetaler 105 Øre pr. Time og har efterbetalt deres Murarbejdsmænd for de Timer, der er udbetalt mindre, hvilket Afdelingens Formand erkendte var rigtigt.

Vejle M. Arbejdernes Andelsboligforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Formanden for Tømrernes Andelsselskab, hvilket Selskab har Opførelsen af en Bygning for Andelsboligforeningen i Entreprice, har sat 2 Tømrersvende at bukke og binde Jernet.

Ved en Forhandling den 5' Juli enedes man om, at Opstillingsarbejdet for Trappeløb, Reposer samt Lofter over Vaskekældere udføres af Tømrere, medens Beton- og Armeringsarbejdet udføres i Akkord af Arbejdsmændene efter Entreprenøroverenskomsten.

Vemmetofte. Kommunen: Afdelingen indberetter den 30. Juni, at den har truffet Aftale med Kommunen om, at Grundforbedringsarbejdet paa Vejene, der nu er paabegyndt, skal betales efter Præstø Amts Akkordtakster: Timeløn 105 Øre, Tjærearbejde 121 Øre. Gravning af Grøfter efter Aftale, men ikke under Skovarbejdernes Overenskomst. For Udlægning af Sten og Grus til Grundforbedring af Veje pr. m³ Kr. 0,63. Slagning af 4 cm Granitskærver pr. m³ Kr. 100,00 og for 5—6 cm Skærver pr. m³ Kr. 7,00.

Viborg. Entreprenør Klinge: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for et Gadearbejde, Entreprenøren har i Entreprice. Arbejdet bestaar i Optagning af den gamle Brolægning, Regulering af Vejbanen, Sætning af nye Kantsten, Lagsten og Bundsten samt Skærvebelægning med Tromling og sidst Stalasbelægning. Arbejdet strækker sig over 200 Meter, og Gadeniveauet sænkes paa en Strækning af ca. 100 Meter. Arbejderne aflønnes med en Timeløn af 105 Øre.

Da Arbejdet ikke egner sig for at udføres i Akkord, har Afdelingen krævet Timeløn plus 20 %, hvilket Entreprenøren ikke mener sig forpligtet til at betale.

Efter at Forbundet overfor Afdelingen har udbedt sig Oplysning om, hvori „Stabelbelægning" bestaar, meddelte den den 30. Juni, at Sagen var bragt i Orden.

Fabrikarbejderne, København. Akts. Halma: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Timeløn 110 Ø. Timelønnede Arbejdere erholder derudover et Akkordafsavnstillæg af 15 Øre pr. Time. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter 100%. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50% derefter 100% Tillæg. Ved Skifteholdsarbejde erholdes et Tillæg af 14 Øre pr. Time fra Kl. 6—11 Aften og 23 Øre pr. Time fra Kl. 11 Aften til 6 Morgen. Bliver Arbejdstiden i Skiftehold mindre end 8 Timer pr. Døgn, erholdes ansat Timeløn for den manglende Tid. Ved Reparationsarbejde skal der gives 24 Timers Varsel og for andet Arbejde 3×24 Timers Varsel. Strækker Skifteholdsarbejdet sig over 2 Døgn og indtil 4 Døgn med Reparationsarbejde og indtil 12 Døgn med andet Arbejde, erholdes et yderligere Skifteholdstillæg af 14 Øre fra Kl. 6—11 og 23 Øre fra Kl. 11—6. Denne Bestemmelse gælder dog ikke for Arbejdere, der efter forudgaaende Arbejde i Skiftehold af mindst 4 Døgns Varighed for et Tidsrum af ikke over 3 Uger har været beskæftiget ved Dagarbejde. Paabegyndes Skifteholdsarbejdet før Varslets Udløb, betales Overarbejdstillæg for den Tid der arbejdes, indtil Varslets Udløbstid. Arbejderne erholder indtil 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage med en Feriegodtgørelse af 2% af Arbejdslønnen. Olieindustriens Tillidsmandsregler er gældende. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Assens, Fyn. Haarby Teglværk: Overenskomst oprettet. Timeløn 90 Øre. Brændere Kr. 47,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25%, 2. Time 33⅓%, 3. Time 50%, derefter samt Søn- og Helligdage 100% Tillæg. Akkordpriser fastsat for Arbejdet ved Strygemaskinen og i Lergraven, Strygning af Drænrør og Arbejde ved Ovnen. Klampning af Sten samt al ny Sporlægning og Reparation betales med Timeløn. Ved Læsning af Ler, der tages mere end 1 Alen under Sporet, betales Tillæg efter Aftale. Arbejderne skal være Medlemmer af D. A. F. Iøvrigt er Teglværksoverenskomsten gældende. Gælder til en 1. Februar.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 19 | 15.–10. | 1934 | 39. Aarg.

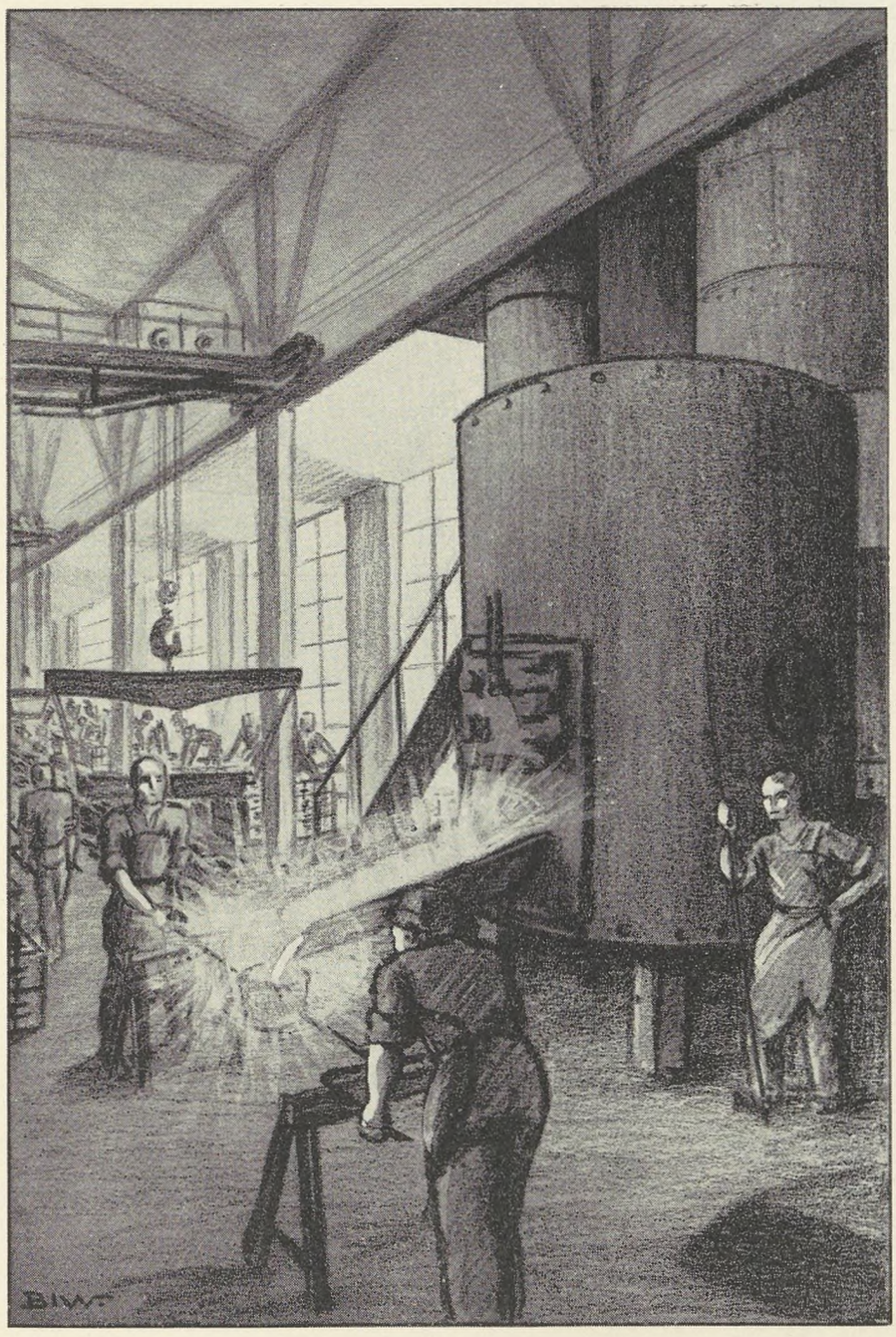

Støberi-arbejderen

Det fyger af Funker, det gløder
af Gnister,
det spruder af Ild — kom den
ikke for nær! —
hans Blik knibes sammen, han
synes saa bister,
men han er blot blændet af
Flammernes Skær.

Det haardeste Malm og Metal
kan han smelte,
skønt arrigt det hvæser ad
Menneskets Magt,
og Farerne lurer paa Hverdagens
Helte,
her gælder det, Brødre, at ta' sig
i Agt.

Sin Fremtid hans Gerning har
lært ham at støbe,
ej sværmerisk sætter han Lykken
paa Spil,
en Jærnmand du kan aldrig
knægte og købe,
han passer sin Pligt og gør, hvad
han vil.

Aage Hermann.

AFBLÆSNING
AF DEN STORE STREJKE I AMERIKA

Mandag den 24. September genoptog de amerikanske Textilarbejdere atter Arbejdet. Dermed er den største faglige Strejke i De forenede Stater tilendebragt. Strejken varede tre Uger, og den blev ført med den største Haardnakkethed. Der var Døde og Saarede, medens Kampen stod paa, og en betydelig Vaabenmagt var opbudt for at skaffe Ro og Orden. I det store og hele har der været god Disciplin blandt de Strejkende. Man maa

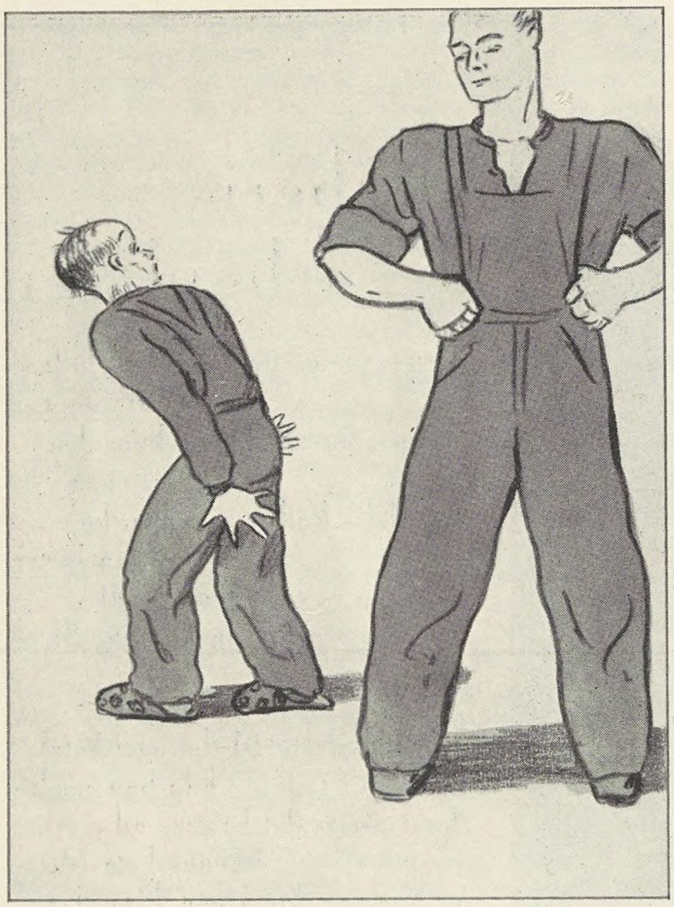

lægge Mærke til, at det ikke drejede sig om gamle, skolede, men derimod om ganske ny, organiserede Arbejdere, der stammede fra mangehaande forskellige Nationaliteter. Befolkning, Opdragelse, faglige Metoder, Aflønning og Arbejdstid er meget forskelligartede i Amerikas Nord- og Sydstater, og dette Forhold vanskeliggør i høj Grad fælles Optræden. Hertil kommer yderligere de store Afstande, som ligeledes virker hindrende. Naar vi betragter saadanne Bevægelser i De forenede Stater med europæiske Øjne, maa vi aldrig nogensinde lade disse specielle Forhold ude af Betragtningen.

Og naar vi tager dette i Betragtning, maa det siges, at Strejken gav et stort Resultat. Først og fremmest, fordi den kunde udstrækkes, saa langt som den kunde, og fordi den kunde opretholdes, indtil den officielle Afblæsning kom. Over 600.000 Arbejdere og Arbejdersker deltog i Strejken. Den kom ikke som Resultatet af lange Forberedelser, den støttede sig ikke til stærke Strejkekasser, — nej, den havde bag sig egentlig kun de amerikanske Fagforeningers Solidaritet. Aarsagerne til denne mægtige Kamps Opstaaen var de amerikanske Arbejderes Bestræbelser for at udnytte Nira-Politiken paa gunstig Maade og samtidig bekæmpe denne Politiks Uretfærdigheder. Men i første Række forsøgte man gennem denne Kamp at tilkæmpe sig *faglig Frihed*. Da Strejken truede, anordnede Roosevelt en Nedsættelse af Arbejdstiden fra 40 til 36 Timer og en Lønforhøjelse paa 10 Procent. Arbejdsgiverne vægrede sig imod at bringe dette Paabud til Udførelse indenfor Virksomhederne. Strejkeledelsens officielle Krav var kort sammenfattet følgende:

6-Timers Arbejdsdag og 5-Dages Arbejdsuge med ens Betaling i alle Distrikter; Bibeholdelse af den bestaaende Ugeløn; Bekæmpelse af enhver Tilsidesættelse af de organiserede Arbejdere; større Betaling ved Betjeningen af flere Vævestole; Anerkendelse af Fagforeningen som Repræsentant for Arbejderne; Opretholdelse af Voldgiftsdomstole.

Saaledes lød Arbejdernes Krav. Tyngdepunktet laa i Anerkendelsen af Fagforeningen, — det var det, Arbejdsgiverne navnlig satte sig imod. Derfor var Kampen netop ogsaa saa forbitret. I hvert Fald betyder denne Strejke et Vendepunkt i de sociale Kampes Historie i De forenede Stater. Den er ogsaa i større eller mindre Grad afgørende med Hensyn til Fortsættelsen af Nira-Politiken. Netop som Strejken blev afsluttet, bekendtgjordes det, at der skulde ske en Ændring i Niras øverste Raads Ledelse. General Johnson skal erstattes med en anden. Vi staar hermed overfor en fuldkommen ny Situation, og vi ved i Øjeblikket ikke, hvilken Kurs De forenede Staters socialpolitiske Skib vil styre.

De amerikanske Textilarbejderes store Kamp blev netop ført paa et Tidspunkt, hvor der i Europa er en hæftig Kampagne i Gang imod Fagforeningerne. I enkelte Lande er den Slags Kampmidler som dem, der bragtes i Anvendelse paa den anden Side af den store „Dam", forlængst forbudt under Strafansvar. Der blev da ogsaa under Strejken fra europæisk Side forsøgt paa at ophidse de amerikanske Fagforeninger. Saaledes læste man i en Artikel, med Titlen „Klassekamp i U. S. A.", i et kendt Blad i Hamburg: „Roosevelt har i en Tale, som han holdt i Green Bay, gjort sig lystig over de Folk, der gennem „Tilbagevenden til Urskovens Love" venter sig de store Goder; imidlertid er De forenede Stater under deres nuværende Regerings Ledelse netop naaet dertil, at de paa Arbejdsrettens Omraade virkeliggør Urskovens Love, — og virkeliggør dem ad Lovens Vej. Wagner-Loven, om hvilken man forhandlede saa længe i Foraaret, forudsaa endda lovmæssig Fastlæggelse af Strejkeretten." — Tænk engang, sikke'n Forbrydelse at anerkende og fastlægge Strejkerettens Lovlighed! Som om det ikke kun var to Aar siden, at den samme frie Men-

neskeret var gældende i Tyskland. Men det er endda ikke det væsentlige, — betegnende er Bestræbelserne for selv herfra at ville opvigle den amerikanske Regering og styrke de derværende Arbejdsgivere.

Netop fordi det drejede sig om principielle Rettigheder, og fordi Fagforeningerne i De forenede Stater dog engang maatte lære at staa paa egne Ben, var den amerikanske Textilarbejderstrejke af saa stor Betydning. Fremfor alt drejede det sig om at skaffe Fagforeningsbevægelsen i Amerika officiel Anerkendelse. Arbejdsgiverne havde ofret uhyre meget for at udklække Bedriftsforeninger, de saakaldte „Company-Unions", det vil sige rent gule Organisationer, som skulde være en Mur imod de frie Fagforeninger. Selv om der ved Strejkens Udbrud officielt kun var Tale om rene Branchekrav fra Textilarbejdernes Side, saa drejede det sig i Grunden om noget mere end det, — det drejede sig om den faglige Frihed i det hele taget, om Retten til Forsamlingsfrihed, kort sagt om Arbejderklassens selvstændige Organisationer. Det er umuligt i Øjeblikket at dømme om, hvorvidt Textilarbejdernes Kamp udelukkende har været en Forpostfægtning i denne Kamp om Principper, eller der senere vil opstaa yderligere Vanskeligheder.

Herudover kan den store Strejke enten betyde en Styrkelse af den nuværende Regeringspolitik eller en Svækkelse af den. Man kan nemlig med Hensyn til den amerikanske Politik ikke paa nogen Maade forudse, hvad der vil ske i de næste 24 Timer; dertil er den for meget afhængig af Tilfældigheder. Desuden maa det ikke glemmes, at det amerikanske Kontinents Indbyggere til næste Aar ved frie Valg skal træffe Afgørelse om, hvorvidt den autoritære Politik, som Præsidenten efter Kongressens Ønske førte, var den rigtige og den, der skal fortsættes. Hvilke Udslag Strejken altsaa vil give i den her antydede Retning, og hvorledes den til den Tid vil blive bedømt, og hvorledes man vil vurdere den Lære, man har draget af den, det kan ingen Mo'rs Sjæl i Øjeblikket have nogen Mening om. Det er klogt paa Forhaand at være forberedt paa Overraskelser.

Men hvordan Strejken nu end vil blive bedømt, og hvilke Rivninger og indre Kampe den vil føre med sig, det er i Øjeblikket ikke det væsentlige. For os er det en opløftende Tanke at fastslaa, at de amerikanske Fagforeningsledere, der ellers har stillet sig ret køligt, nu har kæmpet sig igennem og med Hensyn til Fagforeningerne har vist en Politik med klare Linier. Vi tør nu forvente, at der vil opstaa en mægtig Fagforeningsbevægelse i De forenede Stater, — en Fagforeningsbevægelse, der ikke lister om i Kludesko, men derimod tør træde dristigt frem. Tilknytningen til Den internationale faglige Central og et intensivt Medarbejde i det internationale Arbejdsraad er da kun et Spørgsmaal om Tid. Det kan danne Modvægt mod det Smæk, som den frie Arbejderbevægelse i nogle af Europas Lande har faaet. Vi hilser med Glæde den nye Fagbevægelse i De forenede Stater og giver den vort Haandslag!

Korsp.

TILLIDSMAND I 25 AAR

JENS JENSEN

I Oktober Maaned 1909, altsaa for 25 Aar siden, valgtes Jens Jensen, Herning, til Medlem af Herning Afdelings Bestyrelse, og i 1912 til Afdelingens Formand.

I 1915 blev det besluttet at dele Formands og Kontrolbestyrerpladsen. Jens Jensen beholdt Kontrolbestyrerpladsen.

I 1917 blev de to Poster atter forenede, og Jens Jensen overtog paany Formandsvirksomheden og har siden bestredet denne og samtidig været Formand for 16. Agitationskreds.

Selv om det faglige Arbejde i meget høj Grad har lagt Beslag paa Jens Jensens Arbejdskraft, saa har dog ogsaa den stedlige socialdemokratiske Bevægelse nydt godt af Jens Jensens rige Evner. I 1913 indvalgtes Jens Jensen i Ligningskommissionen og i 1917 i Hjælpekassen. Ogsaa Herning Byraad blev Jens Jensen Medlem af, hvilket skete i 1921.

Arbejdet som faglig Tillidsmand var dog saa omfattende, at Jens Jensen ikke i Længden kunde ofre Tid til ogsaa at udføre den kommunale Virksomhed, hvorfor han i 1933 udtraadte af Byraadet. Helt fri for offentlige Hverv kunde Jens Jensen dog ikke blive, han blev saaledes i 1933 valgt som Medlem af Repræsentantskabet for Hammerum Herreds Sparekasse og som Medlem af Grundforbedringsudvalget i Ringkøbing Amt.

Det er saaledes en overmaade rig Virksomhed, Jens Jensen har udfoldet gennem de 25 Aar, som er gaaet, og det er ikke saaledes at forstaa, at han nu agter at lægge op — tværtimod — han er fremdeles besjælet af Ønsket om paa alle tænkelige Maader at lægge sig i Selen for at skabe forbedrede Forhold og Vilkaar for sine Kammerater, og vi skal derfor næst efter at bringe vor Lykønskning og Tak i Forbindelse med de 25 Aar, som er gaaet, udtale de bedste Ønsker ogsaa for den Tid, der kommer, baade for Jens Jensen og hans Hustru, som vi ved har været ham en trofast Medhjælp i Arbejdet.

ADGANG TIL UNDERSTØTTELSE
AF ARBEJDSLØSHEDSFONDEN UNDER SKOLE- OG KURSUSOPHOLD

Fra Arbejdsdirektoratet foreligger der nu Meddelelse om, at der i Henhold til § 32 i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. i den kommende Vinter fra 10. Oktober 1934 til 30. April 1935 kan ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden til Arbejdsløse, der ønsker at deltage i Undervisning enten paa en Højskole eller paa særlige Kursus, der oprettes for Arbejdsløse med Støtte fra Arbejdsløshedsfonden.

Da denne Adgang til Skole og Kursus har stor Betydning for de mange Arbejdsløse, som vil søge den ufrivillige Arbejdsløshed anvendt til nyttigt Skolearbejde, vil det være rigtigst, at alle, som kunde tænke sig at deltage i den angivne Undervisning, hos Afdelingsledelsen gør sig bekendt med Reglerne herfor. Vi henstiller ligeledes til Afdelingsbestyrelserne at foretage den størst mulige Agitation for at faa vore arbejdsløse Medlemmer til at søge Undervisning paa Skoler eller Kursus i den Tid, de er arbejdsløse.

Betingelsen for at kunne forvente en Ansøgning godkendt er først og fremmest, at vedkommende Medlem ikke selv har gjort sig arbejdsløs.

Andragende om at oppebære Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden under Skoleophold skal fremsendes paa et Skema, der af Afdelingerne kan rekvireres fra Kassens Hovedkontor.

Medlemmer, der maatte ønske at deltage i saadan Undervisning, maa ikke være under 18 Aar og i Almindelighed for Højskolers vedkommende ikke over 35 Aar og for lokale, faglige Kursus ikke over 55 Aar.

Medlemmet maa forud for Ansøgningens Indsendelse have sikret sig Plads paa den Skole eller det Kursus, han ønsker at deltage i.

Der ydes normalt kun Understøttelse i Tiden fra 1. Oktober—30. April.

Betingelse for Bevilling er ogsaa, at det foreligger oplyst, at Undervisningen foregaar inden for normal Arbejdstid.

Understøttelsen vil som Regel kun blive bevilget til Deltagelse i Undervisning paa Skoler, der staar under offentligt Tilsyn, og for Højskolers vedkommende skal de være anerkendt af Arbejdsdirektøren, der skal paase, at Undervisningen ogsaa har en noget faglig Karakter.

Understøttelsen ydes som Regel med et Beløb svarende til vedkommende Medlems Dagpenge-Understøttelse fra Arbejdsløshedskassen, og Understøttelsen udbetales direkte til Skolen.

Har et Medlem paabegyndt et Skole- eller Kursusophold, maa dette ikke afbrydes uden gyldig Grund; men som gyldig Grund regnes bl. a. Overtagelse af Arbejde. Afbrydelse uden gyldig Grund medfører Tab af Understøttelsesretten i en af Arbejdsdirektoratet i hvert enkelt Tilfælde fastsat Tid, som Regel for den resterende Tid af Skoleopholdet.

Fra Arbejdsløshedsfonden kan der ogsaa ydes Tilskud til Kommuner til Oprettelse af særlige Uddannelseskursus for Arbejdsløse. Kommunerne skal desangaaende forhandle med den eller de Arbejdsløshedskasser, hvis Medlemmer det kan forventes vil deltage i Undervisningen, og derefter til Arbejdsdirektoratet, Adresse: Amaliegade 25, 2, København K., indsende detailleret Overslag over de til Kursusets Afholdelse nødvendige Udgifter, Undervisningsplanen med detaillerede Oplysninger om den Undervisning, der finder Sted, Antallet af Elever, der ventes at ville søge Kursuset, samt Oplysning om Kursusets Varighed.

Undervisningen skal finde Sted indenfor den normale Arbejdstid og finde Sted hver Søgnedag og være af en Varighed af mindst 4 Timer daglig.

Undervisningen skal i videst muligt Omfang være af faglig Karakter, dog kan elementær Undervisning i Regning, Skrivning og lign. medtages.

Iøvrigt gør vi Afdelingsledelserne opmærksom paa Arbejdsdirektoratets vejledende Cirkulære af 10. December 1932 angaaende Ydelse af Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden til Arbejdsløse, saaledes som det er udsendt til Afdelingerne. De Afdelinger, der muligt har faaet Cirkulæret forlagt, kan paa Forlangende faa et nyt udleveret fra Hovedkontoret.

Skemaerne, der skal ansøges paa, er de samme, som blev benyttet sidste Aar; saa Afdelinger, der maatte være i Besiddelse af Skemaer fra sidste Aar, kan altsaa benytte disse. Afdelinger, der ikke har Skemaer, eller ikke har det tilstrækkelige Antal, maa rekvirere disse her fra Hovedkontoret.

Af Hensyn til, at der jo gaar nogen Tid for Direktoratet til at behandle Ansøgningen, maa det meget henstilles, at Fremsendelsen af Skemaerne sker hurtigst muligt, og vi maa endvidere, for ikke at forsinke Afgørelsen, meget henstille til vore Tillidsmænd at være opmærksom paa, at Skemaerne er nøjagtigt udfyldt og underskrevet, inden de fremsendes til os. Mangler der Oplysninger paa Skemaet, eller er det ikke underskrevet af Medlemmet eller Medlemmets sidste Arbejdsgiver, kan det ikke videresendes til Direktoratet, men maa tilbage til Afdelingen, og dette vil jo kun forsinke Afgørelsen. Derfor bedes I gennemgaa hvert enkelt Skema og overbevise eder om, at det er nøjagtigt og tilstrækkeligt udfyldt, inden det indsendes til os. Vi vil saa straks videresende det til Direktoratet.

Idet vi gentager vor Henstilling om i størst mulig Udstrækning at arbejde for og opfordre de arbejdsløse Kammerater til at benytte deres tvungne Ledighed til at dygtiggøre sig, giver vi hermed Sagen vor bedste Anbefaling.

Johannes Nielsen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 1.**

HITLERS STILLING TIL UNGDOMMEN

I Fagbladet Nr. 14 bragte vi under Overskriften „Nazisme og Arbejdsløshed" en Artikel, der paa udmærket Maade suppleres af den sidste Tids Begivenheder i Tyskland, der skildres i det efterfølgende:

Gennem en Forordning har Hitlerregeringen bestemt, at fra og med 1. Oktober i Aar maa unge Mennesker under 25 Aar kun undtagelsesvis arbejde i et teknisk eller handelsmæssigt Erhverv. En Undtagelse danner dog Skibsfart, Landbrug og Hjemmebedrift. Der kan Unge under 25 Aar arbejde uden Begrænsninger. Ellers maa — naturligvis med Undtagelse af Lærlinge — kun saadanne Unge beskæftiges, der er priviligerede i Kraft af, at de er „gamle Stridsmænd" indenfor den nazistiske Bevægelse, eller de er gift, eller de allerede har lagt et Aars Landarbejdertjeneste eller anden frivillig Arbejdstjeneste bag sig. Det er Arbejdsmyndighedernes Sag at drage Omsorg for, at Arbejdsgiverne snarest muligt afskediger deres unge Arbejdere og Funktionærer. De Stillinger, der saaledes bliver ledige, skal overtages af ældre Arbejdsløse, — saa vidt muligt Familieforsørgere. De afskedigede Unge indrulleres under Landarbejdertjeneste eller anden Arbejdstjeneste.

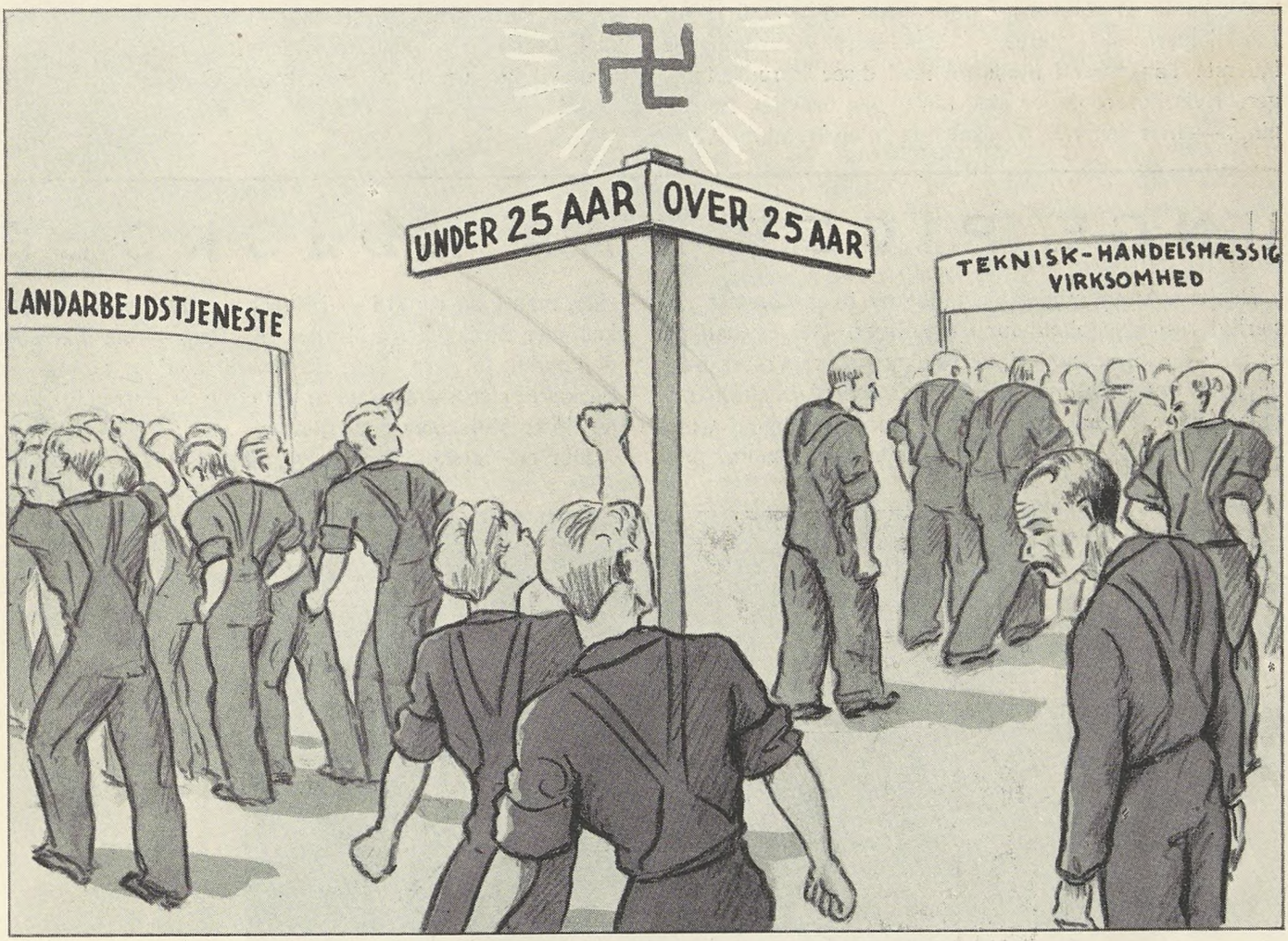

Denne Hitlerregeringens Forordning er det haardeste Slag, der kan tilføjes den tyske Økonomi og den tyske Ungdom. Ganske vist, den vil ogsaa frembyde visse Fordele. Antallet af Arbejdsløse formindskes paa Papiret, de Unge forputtes i Lejre, og i deres Sted træder ældre Arbejdsløse, til hvilke der ellers maatte udbetales Understøttelse. Arbejdsløshedskasserne, Rigets Financer bliver aflastede. *Statistiken bliver fordelagtigere,* og med Kæmpebogstaver vil de ensrettede Aviser forkynde, at i det tredie Rige daler Arbejdsløsheden, selv om Vinteren.

Vil de ældre Arbejdsløse da saa blive lykkeligere? Næppe; thi de 40- og 50-aarige vil nu komme til at oppebære de 20-aariges Lønninger, hvis Stillinger de overtager. Disse ældre Arbejdsløses Løn vil knapt naa op over Arbejdsløshedssatsernes Størrelse, og deres Familiehusholdninger vil komme til at miste Tilskudene fra de selverhvervende Sønner og Døtre.

Dette er Nyordningens ydre Billede. Hitler kan ikke skaffe Stillinger. Som Følge heraf forandrer han Fordelingen heraf og tror, at han ved Hjælp af saadanne Skinmanøvrer kan narre Befolkningen. Det vil ikke lykkes ham. Thi Nøden vil blive endnu større.

Men denne Forordnings afgørende Virkninger ligger imidlertid paa et andet Omraade. Det tyske Samfund er saa at sige et Samfund, der lever af at forædle Raa-

stofferne. Den verdensberømte tyske Teknik er for den overvejende Dels Vedkommende en Præcisionsteknik. Et saadant Samfunds Kapital bestaar i en højtudviklet Arbejderklasses Teknik, hvilket — i Ordets bogstavelige Forstand — vil sige de teknisk udviklede og udviklingsdygtige Arbejderhænder. Fra et saadant Samfund, fra en saadan Arbejderklasse tager den blodigste Dilettantisme de Unge bort og fører dem ud paa Landet og ud paa Landevejene for at lave Vejanlæg! Hænderne vil miste deres Smidighed, og det vil gaa ud over Fingerfærdigheden. Det er ganske vist rigtigt, at Forordningen forudsætter, at bedriftsmæssige og samfundsmæssige Krav skal tages i Betragtning, og at den uundgaaelige Udklækning af forsvarligt uddannede Fagarbejdere og Funktionærer skal sikres, — men, selve Forordningens inderste Tanker er i Modstrid med disse Forudsætninger. Hvis Forordningen skal faa nogen praktisk Betydning, — hvis den virkelig skal føre til en Bytning af Arbejdsansættelser, saa vil en betydelig Del af Ungdommen gaa Glip af Mulighederne for Uddannelse og videre Dygtiggørelse. Og saa vil det tyske Samfund foruden saa meget andet ogsaa sætte til i Arbejderklassens Kvalitet.

Rigsregeringen vil indøve fra 8 til 10 Aargange af de Unge i Land- og Arbejdstjeneste. Den vil foruden S. A., S. S., Staalhjelm o. s. v. skabe sig endnu en militariseret Gruppe. Kan det nytte den noget? Nu er ogsaa Ungdommen, hvis Tilværelse saamænd i Forvejen var sørgelig nok, blevet drevet over i de skuffedes store Hær. Det rammer dem ikke blot i Øjeblikket, — nej, Fascismen forgriber sig ogsaa paa deres Fremtidsmuligheder. Denne sidste Hitlerforordning er samfundsmæssigt socialpolitisk og politisk Vanviddets absolutte Højdepunkt. Den vil bidrage til at fremskynde Systemets Sammenbrud!

UNGE PIGER PAA HØJSKOLE

Esbjerg Arbejderhøjskole indbyder hver Sommer til særligt Højskoleophold for unge Piger. Der er fastlagt et godt og interessant Undervisningsprogram, som burde have gode Betingelser for at samle Arbejderhjemmenes unge Piger. Desværre har det vist sig at være saare vanskeligt at faa de unge Piger til at komme paa slag, man gaar rundt i — i Huset, paa Kontoret, Fabrikken eller Butikken fra Morgen til Aften, — om ikke som den endnu tungere Gang fra Dør til Dør for at søge en Beskæftigelse. — Men ud af dette, op til større Horisonter løfter Højskolen sine Elever.

Det er Højskolens Opgave, at aabne op for større

Esbjerg Arbejderhøjskole. I denne Sommer har der f. Eks. kun været 17 — sytten — Elever paa Skolen, og der er Plads til 100.

Hvorfor skal unge Piger paa Højskole?

Der er Spørgsmaal, som ikke kan besvares, der er Ting, som ikke kan forklares, der er nemlig Oplevelser, som skal *erfares*. Et Højskoleopholds Betydning hører hertil. Alligevel rammer man ikke meget ved Siden af, naar man paa dette Spørgsmaal svarer: *for at faa Lejlighed til at udvikle de naturlige Evner, de har!*

Den Tid kommer for de fleste, eller er maaske allerede kommen, da Tilværelsen former sig som et Tøjr-Verdener for de unge, ogsaa for de mange unge Piger, som Tilværelsen ofte sætter paa Smalkost.

Et Højskoleophold

betyder ikke mindst for den arbejdende unge Pige en Oplevelse; den slagne Landevej afbrydes af en Sommer sammen med jævnaldrende Kammerater, blandt hvem den sunde Lov gælder, at enhver vurderes efter sin Værdi som Elev og Kammerat. I Undervisningen, i Fritiden, paa Udflugter i Skolens Omegn er Lejligheden der til at lære og nyde Livet i Kammeraternes Lag, — hvor man hurtigt erfarer, at man ikke er Verdens Midtpunkt, og at man derfor vinder ved at indordne sig un-

der Helheden og Kammeratskabet. — Derfor er det sundt at komme paa Højskole. Undervisningen paa Esbjerg Arbejderhøjskoles Sommerskole for unge Piger har to Sider:

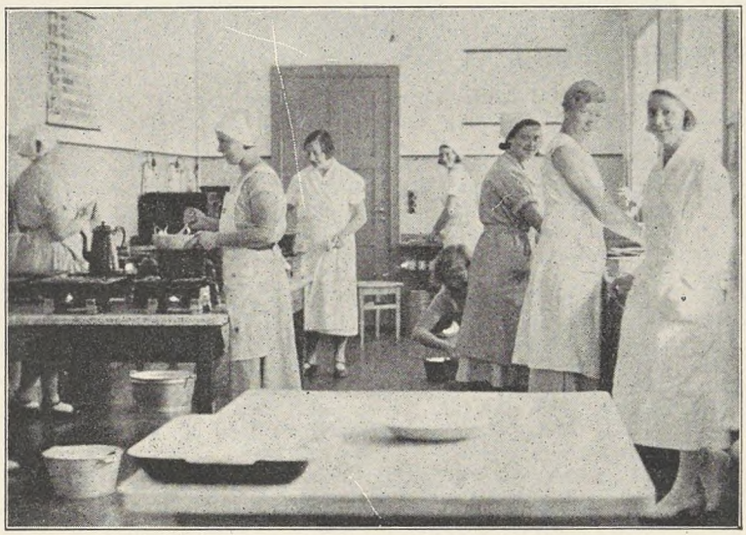

Undervisningskøkkenet.

Den almindelige Højskoleundervisning og Husholdningsundervisningen.

Eleven kan lægge Hovedvægten paa det Omraade, hun er mest interesseret i.

Højskoleundervisningen

tilstræber først og fremmest at udvikle Eleverne ved at faa dem til at fatte Interesse for og leve med i de Spørgsmaal, der optager den bedste Del af vor Ungdom. — Gennem Drøftelser af Tidens vigtige sociale Spørgsmaal, Studiet af Historiens afgørende Tidehverv eller Skønlitteraturens mange forskellige Menneskeskæbner, knyttes Eleverne til Værdier, der faar varig Betydning for dem baade som Mennesker og Samfundsborgere.

Til Højskolefagene hører ogsaa Dansk og Regning. Enhver véd, hvor nyttige Kundskaber paa dette Omraade er, baade naar man skal paa Indkøb, naar man skal skrive et Brev, udføre et Stykke Arbejde paa egen Haand, deltage i Ledelsen af en Forening o. s. v. Overalt er der Brug for dygtige og udviklede unge Kvinder. For Forældre maa det være en vigtig Opgave at være med til at give deres unge Døtre — især i de vanskelige Aar, hvor de er hørt op at være Børn, men endnu ikke er helt voksne — Lejlighed til at ruste sig til Livets Gerning, opøve deres praktiske Færdigheder, tilegne sig nyttig Viden og indsamle et Fond af Kundskaber og Oplevelser, som hverken Børneskolen eller nogen Læreplads tilnærmelsesvis kan give.

Husholdningsfagene

der paa Skoleplanen optager ca. 18 Timer om Ugen mod Højskolefagenes 25, har i og for sig Formaal fælles med Fagforening og Kooperation. Fagforeningerne søger at forbedre Lønvilkaarene, Forbrugerkooperationen at skaffe billige Livsfornødenheder. Sammen med den veluddannede unge Pige og Husmoder danner de Grundlaget for Arbejderhjemmets Økonomi.

I Undervisningskøkkenet

deles de unge Piger i Hold (Familier) paa 6 og lærer at lave god, sund og velsmagende Mad indenfor de Rammer, en Arbejders Indtægt sætter. De lærer ogsaa at lave Festmad. Bagning, Syltning, Henkogning, Vask og Borddækning indøves ogsaa. Jo dygtigere vore Kvinder er, jo bedre bliver Hjemmets Økonomi. Eleverne undervises i Tilrettelægning af et mindre Husholdningsbudget og Førelse af et Husholdningsregnskab. — Af andre Fag kan nævnes: Kjolesyning, Haandarbejde, Næringsmiddellære, Sundhedslære, Gymnastik og Sang.

Betalingen

er vel det vanskeligste Spørgsmaal at overvinde for et Arbejderhjem. Et 3 Maaneders Højskoleophold koster 75 Kr. om Maaneden, hvortil kommer Udgifter til Rejse og Smaafornødenheder, — og maaske lidt Forbedringer af Garderoben. — De unge Piger kan dog søge forskellige Understøttelser, der kan lette Udgifterne og bringe Beløbet overordentlig *betydeligt* nedefter:

Amtsunderstøttelse

til Sommerskolen søges bedst inden 1. Januar, i København een Maaned senere. Dog foretages endnu en Uddeling, hvortil Ansøgning skal være indsendt inden 1. April. Ansøgningsskema faas paa Kommunekontorerne og Ansøgningen stiles til Amtsskoleraadet i det Amt, hvor Eleven har fast Ophold — i København dog til Magistratens 1. Afdeling — og indleveres til Skattemyndighederne i Forældrenes Opholdskommune. — Amtsunderstøttelsen beløber sig som Regel til 30—35 Kr. om Maaneden. Søges der i Tide og er Ansøgeren ubemidlet, kan man være nogenlunde sikker paa at faa Understøttelsen.

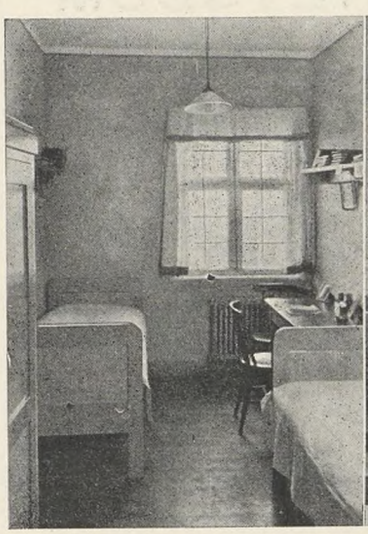

Elevværelse.

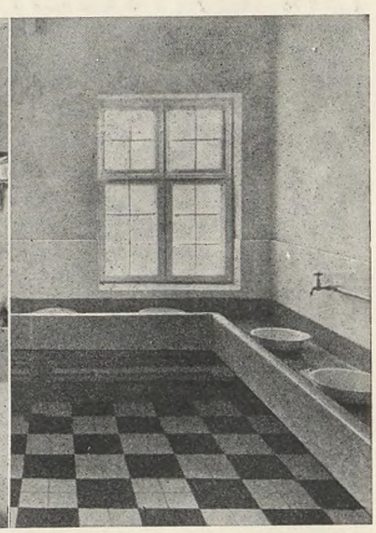

Vaskerum.

I nogle Tilfælde

vil Skolens Elevforening være i Stand til at yde et mindre Tilskud, hvor særlige Forhold gør sig gældende. Fra Skolens Side gøres der i det hele taget alt for, at økonomiske Vanskeligheder ikke skal blive nogen Hindring, dersom en ung Pige vil paa Højskole.

Esbjerg Arbejderhøjskole

blev stiftet af Arbejderorganisationerne i Esbjerg i 1910 og opførte i 1916 — med Støtte af Organisationerne og Enkeltmænd fra hele Landet — sin egen smukt beliggende Bygning ved Esbjerg Strandskov. I 1929 foretoges i Samarbejde med Arbejdernes Oplysningsforbund en stor Udvidelse, saaledes at Skolen nu med sin nye Foredragssal og moderne Gymnastiksal, Centralvarme og Badeværelser hører til de bedst indrettede i Landet. Skolens Opgave er at dygtiggøre dansk Arbejderungdom ved saglig Oplysning. Formaalet er ikke blot at opfriske glemte Skolekundskaber, men at hjælpe Eleverne til selvstændig Tænkning, personlig Udvikling og social Forstaaelse. — Der afholdes Kursus for unge Kvinder fra ca. 3. Maj til ca. 30. Juli og for unge Mænd fra ca. 3. Nov. til ca. 1. April, evt. forlænget til 1. Maj. Endvidere et Kursus for yngre Medhjælpere indenfor Arbejderkooperationen fra 3.—30. Maj. I Vinterhalvaaret er Skolen Central for en meget paaskønnet Korrespondanceundervisning. En Del af Sommerens Uger huser Skolen nogle af Arbejdernes Oplysningsforbunds specielle Kursus. — Forespørgsler besvares, Skemaer og Kursusplaner tilsendes, og alle Indmeldelser modtages af Skolens Forstander. *Poul Hansen.*

EN LANDSRETSDOM

UDSKRIFT
af
ØSTRE LANDSRETS
Dombog for VI Afdeling.
Aar 1934 den 21. September *blev afsagt følgende*
Dom i Sagen
VI. Nr.ne 179 og 180 1934:
Vognmand I. P. Jensen, Næstved,
mod
Arbejdsmændenes Fagforening i Næstved
og
Zone-Redningskorpset, Eskildstrup,
mod
Samme.

I 1924 startede Vognmand I. P. Jensen en Forretning med Personkørsel ved Automobiler og beskæftigede derved som Regel uorganiserede Chauffører; selv er han ikke tilsluttet nogen Arbejdsgiverorganisation. I 1930 og 1931 afsluttede han med Zone-Redningskorpset, Eskildstrup, Overenskomst, hvorved han for en fast Betaling forpligtede sig til at fremføre Korpsets Ambulance og Udrykningsvogn, og i 1932 indgik han med Næstved Brandkommission en Kontrakt, hvorved han forpligtede sig til at holde mindst 3 Chauffører, hvoraf mindst 2 stedse skulde være til øjeblikkelig Tjeneste for Brandvæsenet og ved Ildebrande foretage Udrykning med Sprøjterne; denne Overenskomst er uopsigelig i 5 Aar. I Efteraaret 1933 afskedigede Jensen en Chauffør, der var Medlem af Arbejdsmændenes Fagforening i Næstved, idet der ikke i Næstved findes nogen Fagforening for Chauffører; denne Chauffør mente at have Løn tilgode hos Jensen, og da han ikke kunde faa den betalt, anmodede han Fagforeningen om Assistance. Fagforeningen henvendte sig til Jensen og forlangte, at han skulde udbetale vedkommende Chauffør hans Resttilgodehavende. Da Jensen nægtede dette, dekreteredes der den 7. Maj 1934 Blokade hos ham; den blev bekendtgjort i „Sydsjællands Social-Demokrat"; i Bekendtgørelsen hedder det: „Da Vognmand Jensen ..... ikke har ordnet sine Forhold med os, forbydes vore Medlemmer at søge eller tage Arbejde dér, før nærmere Meddelelse foreligger."

Under en straks derefter indledet Forhandling krævede Fagforeningen, at Jensen skulde oprette Overenskomst med dem om tarifmæssig Aflønning af dens Medlemmer, hvilket Jensen ligeledes nægtede.

Under en ved Retten for Næstved Købstad m. v. forberedt Sag har Sagsøgeren, Vognmand I. P. Jensen, Næstved, under Anbringende af, at Blokaden er ulovlig, paastaaet Sagsøgte, Arbejdsmændenes Fagforening i Næstved, dømt til at ophæve den og at betale en Erstatning efter Rettens Skøn, dog ikke udover 3000 Kr.

Under en ved samme Ret forberedt Sag har Sagsøgeren Zone-Redningskorpset, Eskildstrup, under Anbringende af, at Korpset har Kontrakt med Jensen og derfor ikke kan være tjent med, at der bliver iværksat Blokade overfor det, paastaaet Sagsøgte tilpligtet at ophæve Blokaden og at betale Erstatning efter Rettens Skøn, dog ikke udover 3000 Kr.

Disse 2 Sager er efter Landsrettens Bestemmelse forhandlede under ét.

De Sagsøgte procederer til Frifindelse.

Til Støtte for Paastandene har Sagsøgerne anført, *at* Jensen kun benytter uorganiseret Arbejdskraft, *at* hans Chauffører er vel tilfredse med den Løn, de faar, og *at* Fagforeningen derfor ikke har haft den mindste Anledning til at indblande sig i Forholdet og at forlange, at han skal indgaa Overenskomst. Med særligt Henblik paa den med Brandkommissionen indgaaede uopsigelige Overenskomst gør Jensen gældende, at det efter den Betaling, der ydes ham af Brandvæsenet, vilde være ganske umuligt at lønne Chaufførerne efter den Overenskomst, som Fagforeningen har præsenteret ham til Underskrift; det vilde bringe ham et aarligt Tab af ca. 9000 Kr.

De Sagsøgte har hævdet, *at* Blokaden kun er rettet til Medlemmer af Fagforeningen, og *at* de maa være berettigede til at søge tarifmæssige Arbejdsvilkaar for deres Medlemmer fastslaaet ved en særlig Overenskomst med Jensen, der ikke er Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation.

Da der maa gives Sagsøgte Medhold heri, kan Blokaden, der ikke ses at tilsigte noget derudover gaaende Formaal, ikke anses stridende mod Lov om Værn for Arbejds- og Erhvervsfriheden af 27. Marts 1929 eller iøvrigt at være retsstridig.

Sagsøgte vil som Følge heraf være at frifinde, hvorhos Sagsøgerne hver især vil have at betale Sagens Omkostninger med 100 Kr.

Thi kendes for Ret:

Sagsøgte Arbejdsmændenes Fagforening i Næstved bør for Tiltale af Sagsøgerne Vognmand I. P. Jensen, Næstved, og Zone-Redningskorpset, Eskildstrup, i denne Sag fri at være.

I Sagsomkostninger betaler Sagsøgerne hver især 100 Kroner til Sagsøgte inden 15 Dage efter denne Doms Afsigelse under Adfærd efter Loven.

Intet Stempelforbehold.
Udskriftens Rigtighed bekræftes.
Østre Landsrets Kontor, den 22. September 1934.
Navn.
/ Navn.

Som det fremgaar af ovenstaaende Dom er det atter, denne Gang af Østre Landsret, fastslaaet, at en Organisation har Ret til at etablere Blokade overfor et Firma, hvis det har vist sig umuligt at opnaa Overenskomst, og naar Blokaden kun omfatter Tilgang til den paagældende Arbejdsplads af Organisationens Medlemmer.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

HOLDDRIFT.

Hos A/S Nordiske Kabel- og Traadfabrikker, Fabrikvej, der er Medlem af Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark, opstod der i Foraaret en Uoverensstemmelse om Lægning af Holddrift i Presseriet i den kemiske Afdeling. I denne Afdeling er beskæftiget 3 Arbejdere, der arbejder i Holddrift, og de havde i 3 Uger ikke skiftet lige med de øvrige Arbejdere i 3-Holdsdriften, hvor det normale Skifte er ugevis med et 1' Hold fra Kl. 7—15, et 2'Hold fra Kl. 15—23 og et 3' Hold fra Kl. 23—7, men man havde kun skiftet mellem de to sidste Hold, saaledes at de 2 Mand, der var beskæftiget i disse Hold, i 3 Uger ikke havde faaet nogen Friaften.

Dette Forhold var naturligvis i høj Grad ubehageligt for de 2 Mand, det gik ud over, men dertil kommer, at det kunde medføre Konsekvenser af uanet Rækkevidde for Arbejderne, hvis Virksomhederne indenfor Sammenslutningen saaledes kunde manipulere med Arbejdstidens Lægning i Holddrift, som de vilde.

Forbundet rejste derfor Sagen i H. t. Reglerne for Behandling af faglig Strid, og da man ikke kunde opnaa Enighed hverken ved Mæglings- eller Timandsmøde, blev den forelagt en faglig Voldgift til Paadømmelse og Afgørelse med Dommer F. Pihl som Opmand.

Af Opmandens Kendelse, som vi gengiver nedenfor, vil man se, at han principielt har givet os Medhold, idet han slaar fast, at hvis det blev en daglig Begivenhed, at Arbejderne ikke kunde regne med en i det stort og hele regelmæssig Turnus, vilde der blive Tale om særlige Forhold vedrørende Arbejdstidens Lægning, der aabnede Adgang til Særaftaler, og Meningen maa jo saa være, at man ved disse Særaftaler maatte søge at komme til Rette om, dels paa hvilken Maade Arbejdstiden skulde lægges, og dels enes om Betalingsvilkaarene.

Da det til Paadømmelse foreliggende Tilfælde imidlertid ifølge Kendelsen maa betragtes som en Undtagelse, der maa taales som en af de forbigaaende Forringelser i Arbejdsvilkaarene, der kan indtræffe i nok saa regelmæssigt Arbejde, frikendes Sammenslutningen for vor Tiltale.

OPMANDSKENDELSE

i Sagen

Dansk Arbejdsmands Forbund
mod
Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark
angaaende
Skifteholdstillæg hos A/S Nordiske Kabel- og Traadfabriker.

Efter Parternes Henstilling har undertegnede Dommer F. Pihl tiltraadt en faglig Voldgift som Opmand, og i Mangel af Stemmeflerhed afgøres Spørgsmaalet ved Kendelse.

Forbundet har nedlagt Paastand paa, at der skal betales dobbelt Skifteholdstillæg til 3 Arbejdere i Presseriet i den kemiske Fabrik, der i 3 Uger i Foraaret 1934 ikke har skiftet lige med de øvrige Arbejdere i Treholdsdriften, hvor det normale Skifte er ugevis et Hold Kl. 7 Form.—Kl. 3 Efterm., et Hold Kl. 3 Eftermiddag—Kl. 11 Aften og et Hold Kl. 11 Aften—Kl. 7 Morgen, men som kun har skiftet mellem de to sidste Hold, altsaa i tre Uger uden en Friaften.

Meningen med Skiftehold maa være, at der skal skiftes ligeligt, og da de tre Arbejdere kun har faaet de i Værkstedsreglerne fastsatte normale Tillæg for Aftenarbejde = 14 Øre pr. Time og for Natarbejde = 23 Øre pr. Time, maa Forbundet mene, at der til disse Arbejderes uden for det normale Skifte faldende Arbejdstider maa svare et udenfor det normale beregnet Løntillæg. Et saadant er ganske vist ikke omtalt i Værkstedsreglerne, men er i et tidligere Tilfælde, der saaledes maa siges at være Praksis, beregnet til dobbelt Tillæg, altsaa nærmest som om der var Tale om forskudt Arbejdstid.

Forbundet har iøvrigt anbragt, at disse Arbejdere egentlig havde Ret til at nægte at gaa i Arbejde paa disse Vilkaar under Hensyn til Bestemmelsen i Værkstedsreglerne om, at der er almindelig Adgang til at træffe Særaftaler under Hensyn til særlige Forhold, herunder Arbejdstidens Lægning, ved 2' og 3' Skifte, idet Aktieselskabet her havde forsømt at træffe Særaftale. I Stedet for har Arbejderne altsaa valgt ikke at protestere, men nøjedes med at anmode deres Organisation om nu bagefter at faa denne Særaftale i Orden, i dette Tilfælde efter Praksis fikseret til dobbelt Tillæg.

Grunden til, at disse Arbejdere ikke kom med paa Dagholdet, var efter Forbundets Mening, at Fabriken skulde oplære nogle nye Folk, hvilket skulde ske paa Dagholdet: Kl. 7 Form. —Kl. 3 Efterm.

Sammenslutningen gør heroverfor gældende, at den oprindelige Grund til Indførelse af Skifteholdsarbejde er at gøre Produktionen billigere og mere konkurrencedygtig overfor Udlandet, altsaa et Spørgsmaal om bedre Udnyttelse af Maskinerne, medens der ikke har været etableret en Ret for Arbejderne til regelmæssigt at skifte mellem 1', 2' og 3' Hold. Dette vil selvfølgelig være Reglen, men en Fabrik maa, netop i Betragtning af, at det er den bedste Udnyttelse af Maskinerne, der er Tale om, have Ret til at gøre Undtagelser herfra efter det Hensyn, Arbejdet kræver.

Genen for Arbejderne ved ikke at have fast Arbejdstid om Dagen er efter Overenskomst afbødet ved Tillægene, hvis Størrelse netop er afpasset efter Ubehagelighederne ved Arbejdstiden, altsaa størst om Natten, og disse Tillæg maa antages at være udtømmende Ækvivalens for Offeret fra Arbejdernes Side, herunder ogsaa Risikoen for et ikke regelmæssigt Skifte.

I disse Tilfælde har Arbejderne faaet det reglementerede Varsel, og Forskydningerne indenfor Holdene skyldes ikke Oplæring af nye Arbejdere, men i det ene Tilfælde, at en Form har været til Reparation, hvorefter Arbejdet ved denne, da den kom tilbage, maatte forceres af dertil egnede Arbejdere, i det andet Tilfælde, at et Arbejde var løbet ud, og i det tredie, at en uegnet Arbejder maatte udgaa.

Sammenslutningen henviser til Nævnskendelse af 12' December 1922, hvor Skifteholdsdriften udførlig blev behandlet, uden at der var Tale om nogen Ret til regelmæssig Turnus, idet Arbejdernes Indsats blev udlignet med Løntillæg, og en Voldgiftskendelse af 5' Februar 1934, hvor bl. a. staar:

„I det i Værkstedsreglerne brugte Udtryk „skiftende Hold" kan der ikke lægges mere, end at der indenfor Døgnet i en længere Periode arbejdes til forskellige Tider med (to) forskellige Hold."

Sammenslutningen maa herefter paastaa Frifindelse, idet det isolerede Tilfælde, der af Forbundet kaldes Praksis, skyldes en Fejltagelse.

Forbundet har tilføjet, at selve Pengespørgsmaalet her er meget lille og ikke vilde have givet Anledning til Konflikt, hvis man ikke var bange for Konsekvenserne af at lade dette gaa upaatalt hen, idet Sagen bliver af principiel Betydning, hvis alle Arbejdernes Tidsvilkaar paa denne Maade gøres usikre.

Der er her 3 Spørgsmaal at besvare:

1.

Er Tillægene Udtryk for, at alle Generne for Arbejderne ved Arbejde i Skiftehold herigennem er fyldestgjorte?

2.

Hvad enten Spørgsmaal 1. besvares bekræftende eller benæg-

tende, kræver Bestemmelsen om Særaftaler da ikke Forhandlinger?

3.

Kan Sagen afgøres ved en for alle Tilfælde bindende Regel?

Forud bemærkes, at alle Deltagere i 3-Holds Drift med Rette kan vente en nogenlunde regelmæssig Turnus mellem 1', 2' og 3' Hold, en Forventning, der imidlertid ogsaa i Almindelighed vil falde sammen med Fabrikens Interesse i Anvendelsen af Arbejderne.

Det, der her foreligger, maa da betragtes som Undtagelser.

ad 1. Under Hensyn til Nævnskendelsens og Værkstedsreglernes Forbigaaelse af Problemet om Retten til Turnus maa Bestemmelserne om Tillæg anses for udtømmende med Hensyn til Spørgsmaalet om Betalingen for Arbejde paa Aften- og Nathold. Nogen Uregelmæssighed i Turnus af Hensyn til Arbejdets Fremme maa taales som en af de forbigaaende Forringelser af Arbejdsvilkaarene, der kan indtræffe i nok saa regelmæssigt Arbejde og Tillæget maa antages ogsaa at dække denne Risiko.

ad 2. Bestemmelsen om Særaftaler under Hensyn til særlige Forhold, herunder Arbejdstidens Lægning, tager efter Ordene Sigte paa de for Parterne gældende fælles Forhold, f. Eks. en Inddeling af Tiden, hvorefter intet af Holdene fik fuldt Dagarbejde, men ses ikke at kunne anvendes paa Tilfælde, der angaar forbigaaende Ulemper for en enkelt Arbejder.

ad 3. Hvis Forholdene skulde stille sig saaledes, at Undtagelsen nærmest vilde blive Reglen, ligger Besvarelsen allerede i de forudgaaende Bemærkninger. Hvis det blev en daglig Begivenhed, at Arbejderne ikke kunde regne med en i det store og hele regelmæssig Turnus, vilde her blive Tale om særlige Forhold vedrørende Arbejdstidens Lægning, der aabnede Adgang til Særaftaler. Indtil en Overenskomst indeholder Regler om Ret til Turnus, bliver der da Tale om et Skøn, men dette vil i Virkeligheden under Hensyn til Arbejdernes Antal, Tilfældenes Hyppighed o. s. v. ikke være svært at anvende.

Kendelse:

Sammenslutningen bør i dette Tilfælde for Forbundets Krav fri at være. Sagens Omkostninger, derunder Salær til Opmanden, 150 Kroner, betales med Halvdelen af hver af Sagens Parter.

Sct. Jacobs Plads Nr. 6,
den 24. August 1934.
sign. *F. Pihl.*

SOCIALREFORMEN I EN NØDDESKAL

Paa Boghandelen „Fremad"s Forlag er udkommen „Socialreformen i en Nøddeskal" udarbejdet af Sekretær R. Lolle, Droskechaufførernes Fagforening.

Bogen er gennemlæst af Socialminister Steincke, der intet har fundet at bemærke mod Indholdet, men tværtimod ledsager Bogen med anerkendende Bemærkninger, hvilket ogsaa er fortjent, idet Bogen afgiver Bevis for, at Forfatteren er gaaet yderst grundigt til Værks med sin Gennemgang af Socialreformen, der som bekendt omfatter et Kompleks af 4 Love, der hver for sig indeholder mange Afsnit og et Utal af Paragrafer, der for Lægmænd er saa vanskelige at finde ud af, fordi der stadig finder Henvisninger Sted til andre Paragrafer.

Forfatteren har haft denne Vanskelighed for Øje og har derfor fuldstændig undladt Paragrafer og Henvisninger til disse.

Det kan vel ikke siges, at Bogen vil være af Værdi for offentlige Institutioner, men en saadan er heller ikke tilsigtet fra Forfatterens Side, idet han kun har haft Ønsket om ved Bogen at skabe en for Lægmanden nyttig Vejledning til Forstaaelse af de Love, som det under de nuværende usikre Forhold kan hænde enhver at stifte nærmere Bekendtskab med.

Ogsaa Sproget i Bogen er letfattelig, og vi tager sikkert ikke Fejl, naar vi spaar Bogen en stor Udbredelse.

SVENSK GROV- OG FABRIKARBEJDERFORBUNDS NYE FORMAND

Som Forbundsformand efter afdøde C. J. Söder har Svensk Grov- og Fabrikarbejderforbunds Ledelse ved et ekstraordinært Møde den 27. August valgt Medlem af Hovedbestyrelsen Ernst Falk.

Falk, der er Skaaning af Fødsel, er født den 21. December 1888 i Västra Karaby Sogn, Malmøhus Len. Da han var et Aar gammel, kom han til Landskrona. Efter endt Skolegang fik han Arbejde paa en Børstefabrik, men det varede kun kort Tid, før han gik over til Grovarbejderfaget. Falk sluttede sig den 7. August 1906 til Forbundets daværende Afdeling 12 i Landskrona. Ved Nytaarstid 1907 indvalgtes han i Bestyrelsen for Afdelingens Sektion 3, Murerarbejdsmændene. I Tidsrummet 1908—17 var Falk Medlem af Afdelingens Bestyrelse, og han blev sidstnævnte Aar valgt til Afdelingssekretær, hvilken Stilling han besad til den 12. Maj 1919, da han blev valgt som Medlem af Hovedbestyrelsen.

Falk har siden 1930 været Medlem af Landsorganisationens Repræsentantskab, og han har siden 1933 været Arbejderrepræsentant i Statens Arbejdsløshedskommission.

J. A. K.

Gentagne Gange er vi bleven gjort opmærksomme paa, at Arbejdsgivere, der er Medlemmer i J. A. K., forsøger at udbetale tilgodehavende Arbejdsløn til vore Medlemmer i J. A. K. Beviser.

Vi gør i den Anledning opmærksom paa, at vore Medlemmer ikke er forpligtet i saa Henseende. Enhver har Krav paa at faa sit Tilgodehavende, af hvad Art det end er, udbetalt i alm. gangbar Mønt, og Forsøg fra ovenanførte Arbejdsgiveres Side paa at presse vore Medlemmer J. A. K. Beviser paa er fuldkommen lovstridigt.

LØBENDE KONFLIKTER

Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svenstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Grejs-Sindbjerg	*(Godsejer P. Jørgensen, Brandbjerg)*
Hover	—
Jelling	—
Holtug	*(Herregaarden „Gjorslev")*
Strøby	—
Aarhus J. B.	*(Jydsk Telefon) (2 Uger)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Hals	*(Bygning af Posthus i Hals)*
Helsinge	*(Helsinge-Valby)*
Onsild	*(Vammen-Lindum-Bigum Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard", Kolind)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse-Soderup Kommune)*
Esrum	*(Esbønderup-Nødebo Kommune)*
Suldrup	*(Aalborg Amtsvejvæsen)*
Sønderholm-Frejlev	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Hvejsel	*(Jørgensen, Brandbjerg)*
V. Hassing	*(Bygmester Gade)*
Klemensker	*(Krashave Tærskeselskab)*
Frederikssund Afd.	*(Kartoffelentrpr. V. Petersen)*
Hirtshals	*(Hjørring-Hirtshalsvejen)*
Tornby	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Aabybro	*(Aalborg Amtsveje)*
Gistrup Nøvling	—
Vindblæs	—
Storvorde	*(P. Pedersen, Storvorde)*
Kolindsund	*(Nielsen Ellegaard & Suhr)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Søvind-Haldrup	*(Grev Ahlefeld Laurvig)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

JOHANNES NIELSEN

Den 27. Oktober d. A. fylder vor gamle Kammerat, Arbejdsløshedskassens Formand, Johannes Nielsen, 65 Aar, idet han paa denne Dato saa Dagens Lys i den lille Landsby Kjelleklinte ved Kalundborg.

Johannes Nielsen er gennem sin lange Virksomhed dels i Forbundet, i Kassen og — ikke at forglemme — i Garveriarbejdernes Fagforening, i hvilken han var Formand i en formidabel lang Aarrække, 30 eller 35 Aar, tror vi, kendt af os alle. Der findes ikke et eneste Medlem i Dansk Arbejdsmands Forbund, som ikke ved en eller anden Lejlighed har hørt, hvad han har paa Hjerte om de Ting, han som Tillidsmand for os har givet sit Besyv med i Laget om. Utallige Cirkulærer, Kundgørelser af forskellig Art og andet Skriftstof er blevet oplæst paa Generalforsamlingerne, hvor navnlig de Arbejdsløse har lyttet til, hvad der nu var at meddele fra den Institution, som de i de tunge Tider alene havde at henholde sig til med Hensyn til det økonomiske Udkomme. Og den gode, kammeratlige Tone, og den Forstaaelse af de Arbejdsløses vanskelige Kaar, der altid har lydt fra Johannes Nielsen, har givet ham en stor Popularitet iblandt vore mange, mange Tusinde Medlemmer, hvis vanskelige Opgaver de som Arbejdsløse har ladet Johannes Nielsen røgte for sig.

Vi skal ikke her ved denne Lejlighed skrive nogen Biografi over Johannes Nielsen og hans Virksomhed; vor Herre bevares, det kunde jo let blive ganske misforstaaet, men vi vil have Lov til at glæde os over, at vi i vor Midte og paa en saa vanskelig og ansvarsfuld Post har en Kammerat af Johannes Nielsens Støbning. De skiftende Regeringer med deres større eller

mindre Omsorg for de Arbejdsløse, har ved mange Lejligheder givet Johannes Nielsen meget at tænke paa, og det skal siges, at vi, alle hans nærmeste Arbejdsfæller, altid i fuld Fortrøstning til hans Indsigt og Flid, med Glæde har overladt ham det vanskelige Hverv at optræde som vor Tillidsmand paa de Steder, hvor de Arbejdsløses Skæbne skulde afgøres, og hvad enten Udfaldet er blevet mere eller mindre gunstigt, har Johannes Nielsens Indsats, vægtig som den altid har været, gavnet de Arbejdsløses Sag betydeligt.

Saa fylder han altsaa 65 Aar. Man kan ikke mærke det paa hans Arbejde. Han er lige evnerig, og lige flittig, og man kan heller ikke se det paa hans Person; thi han er den samme ranke og spændstige Fremtoning, som han altid har været. Dygtighed, Flid og Orden præger hans Person og hans Arbejde, og alle hans nærmeste Medarbejdere — Tillidsmænd og Kontorarbejdere — er smittet af hans Dygtighed, Flid og Indsigt, og Arbejdsløshedskassens hele Virksomhed staar som et Mønster for Kontoradministration.

Det er altsaa Johannes Nielsen, der er Sjælen heri, og vi siger ham ved denne Lejlighed — ogsaa paa de mange Arbejdsløses Vegne — Tak og hjertelig til Lykke paa Fødselsdagen, Tak for godt udført Arbejde i Tiden, der gik, med Ønsket om Fortsættelsen heraf et godt Stykke ind i Fremtiden.

A.

Fjelen ridt

Grænge. Hanemosegaards Teglværk: Overenskomst oprettet: 36 Mand. Timeløn 88 Øre, ogsaa for Brændere. Akkordpriser fastsat for Arbejde ved Strygemaskinen, Rørstrygning, Arbejde i Lergraven, Skrankning og Klampning. Overarbejde samt Varelæsning i Banevogn. Kalk- og Teglværksoverenskomstens almindelige Bestemmelser er gældende. Kun Medlemmer af Afdelingen maa beskæftiges. Gælder til 1. Marts 1935.

Klokkerholm. Røgilhede Dampteglværk: Overenskomst oprettet. 12 Mand. Timeløn 86 Øre (var 70 Øre). Akkordprisen fastsat for Fabrikation af Mursten og Dræningsrør med Maskine, Rankning af Mursten, Klampning af Drænrør. Haandstrygning af Mursten, Indsætning og Udtagning af Sten og Rør af Ovnen. Sortering af Sten og Rør. For Afrømning af Jord fastsættes Akkordprisen ved lokal Forhandling. Kalk- og Teglværkoverenskomstens Bestemmelser er iøvrigt gældende. Gælder til en 1. April.

Ruds Vedby. Akts. Ruds Vedby Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket nægter at forhandle med Afdelingen om Oprettelsen af en lokal Priskurant, idet Teglværksledelsen hævder, at der eksisterer en Overenskomst. Afdelingen erkender, at der i 1919 blev oprettet en saadan, men da Arbejderne en Del Aar stod udenfor Organisationen og først blev organiserede i 1933, mener Afdelingen ikke, den er gældende, selv om Direktørens Paastand om, at den Aar for Aar er blevet reguleret paa samme Maade, som Overenskomsten under Kalk- og Teglværksforeningen er blevet det, er rigtig.

Arbejderne har stillet Krav om: 1) at Antallet af Arbejdere i Lergraven forøges med 1 Mand, hvilket Teglværket nægter at gaa med til og har truet med at afskedige 2 Mand, der beskæftiges i Lergraven, og i Stedet for sætte en Hest til Tansport af Leret. 2) De Arbejdere, der er beskæftiget ved Gravemaskinen, aflønnes med 100 Øre i Timen, uagtet Gravemaskinen har været i Drift 6—7 Aar. 3) For Skiftning af Brædder og Stenskæring betales almindelig Timeløn, 88 Øre. 4) For Fabrikation af Rør betales ligeledes almindelig Timeløn, og 5) Teglværket har i flere Aar ikke betalt det i Landsoverenskomsten fastsatte Tillæg af 10 Øre pr. Time for Aflæsning af Kul.

Afdelingen har udarbejdet et Forslag til Overenskomst.

Efter nogen Korrespondance med Kalk- og Teglværksforeningen om Sagen afholdtes den 17. Juli et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om en Overenskomst: Timeløn 88 Øre. Brændere Kr. 50,00 pr. Uge. Arbejdstid fra 1. April—30. September 9 Timer. Resten af Aaret 7 Timer. Akkordpriser fastsatte for Fabrikation af Mursten med Maskine, Indsætning og Udtagning af Ovnen samt Klampning. Ved Haandstrygemaskinen betales som hidtil i denne Overenskomstperiode. Fortjeneste ca. Kr. 52,00 pr. Uge. Rørfabrikationen betales med en Timeløn af 100 Øre. Afrømning af Jord og Flytning af Spor betales med Timeløn. Extra-Mandskab skal i nærmere fastsatte Tilfælde antages af Teglværket, de lønnes som faste Folk. Saafremt Brænderen brænder mere end 12 Kamre om Ugen, erholdes extra Kr. 2,00 pr. Kammer. Iøvrigt gælder Teglværks-Landsoverenskomsten. Vedrører 30 Mand.

Skørping. Tingbæk Kalkværk: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Timeløn 90 Øre. Der betales indtil 1. November 1934: 73 Øre pr. hl. produceret Kalk og fra 1. November 1934 til September 1935 80 Øre pr. hl. Derefter optages Forhandling om ny Akkordsatser. Som almindelige Bestemmelser gælder Landsoverenskomsten mellem Kalk- og Teglværksforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund. Der beskæftiges kun Medlemmer af D. A. F. Gælder til 1. September 1935.

Skørping. Skillingbro Kalkværk: Overenskomst oprettet. 5 Mand. Timeløn 90 Øre. Der betales indtil 1. Novbr. 1934: 73 Øre pr. hl. produceret Kalk og fra 1. Novbr. 1934 til 1. Septbr. 1935: 80 Øre pr. hl. Som almindelig Bestemmelse gælder Landsoverenskomsten mellem Kalk- og Teglværksforeningen og D. A. F. Der beskæftiges kun Medlemmer af D. A. F. Gælder til 1. Septbr. 1935.

Støberiarb. Københavns., Akts Ulrichs Metalstøberi: Jern- og Metalindustriens Sammenslutning begærer paa Akts. Vegne Fælles-Mæglingsmøde afholdt (ogsaa med Smedeforbundet og Kvindeligt Arbejderforbund) i Anledning af, at man ikke ved de paa Virksomheden førte Forhandlinger med de der beskæftigede Medlemmer af de 3 Organisationer har kunnet enes om en Aftale angaaende Overarbejde. Arbejdernes Forslag gaar ud paa, at Overarbejdet som Maksimum skal andrage 4 Timer pr. Mand i een Uge og herefter intet Overarbejde i 2 Uger og saa fremdeles. Firmaet har foreslaaet, at Overarbejdet som Maksimum skal være 120 Timer pr. Mand pr. Aar, dog maksimalt 6 Timer pr. Uge og ikke over 3 Uger, hvorefter Overarbejdet indstilles i 3 Uger o. s. v.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men ved Fælles-Timandsmødet den 17. Juli enedes man om et **Overarbejdsreglement paa Virksomheden,** i H. t. hvilket der kan kræves 5 Timers Overarbejde pr. Mand pr. Uge. Hvis Akts. i 2 paa hinanden følgende Uger har krævet Maksimum af Overarbejde, kan den paagældende Arbejder ikke tilsiges til Overarbejde den 3die Uge.

Støberiarb, Københavns. Firma Carl Cohns Sønner: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet efter først at have nægtet at imødekomme et af Arbejdsmændene — 19 Mand — gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af Timelønningerne, uagtet Gennemsnitstimefortjenesten for de 19 Mand ligger langt under Gennemsnitsfortjenesten for Arbejdsmændene i Jern- og Metalindustrien i København, idet den kun er 110,8 Øre, senere har forhandlet med Arbejdsmændene om et af disse fremsat Krav om Indførelse af Akkord, ligeledes uden at Enighed er opnaaet.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men Sagen vistes tilbage til lokal Forhandling saaledes, at hvis Enighed ikke opnaaedes, skulde Sagen viderebehandles ved et Timandsmøde.

Den 24. Juli indberetter Afdelingen, at der ikke kunde opnaas Enighed om Indførelse af Akkord, men Firmaet var indgaaet paa at forhøje samtlige 19 Arbejdsmænds Timelønninger med 6 Øre pr. Mand pr. Time, hvorved Gennemsnitsfortjenesten hævedes til 116,8 Øre.

Støberiarbejderne, København. Firma „Oval": Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af:

1) at Firmaet har afskediget 2 af dens Medlemmer i Anledning af, at de nægtede at underskrive en Erklæring om, at de af Afdelingens Repræsentant under et Timandsmøde den 23. Maj nævnte Datoer for Afdelingens Sekretærs Henvendelse til Firmaet og Kaj Petersens Afskedigelse var urigtige.

2) at Firmaet kun har udbetalt den ene af de afskedigede Medlemmer hans tilgodehavende Timeløn, uagtet han ved Afskedigelsen stod i Akkordarbejde og derfor i H. t. Fællesværkstedsregler § 6 har Krav paa sit indtjente Akkordoverskud.

3) at Firmaets Direktør har søgt oplyst hos den Købmand, de 2 afskedigede Arbejdere handlede hos, hvormeget de skyldte Købmanden for leverede Varer og fradraget disse Beløb af deres Tilgodehavender.

Efter nogen Korrespondance med Jern- og Metalindustriens Sammenslutning og Afdelingen om Sagen afholdtes den 1. August et Mæglingsmøde, ved hvilket Sagen sluttede med, at Firmaet indgik paa at udbetale de tilbageholdte Beløb af henholdsvis Kr. 10,00 (af Akkordoverskudet) og Kr. 1,88 (af Timefortjeneste).

Aabenraa A. Fredenshøj Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at et af Arbejderne fremsat Krav om 20 % Tillæg til Akkordprisen for Indsætning af Sten, der indsættes en ny Lade, hvor der forlanges indlagt en Hylde for hvert Lag Sten, hvilket besværliggør den hidtidige Arbejdsmaade, ikke er imødekommet; endvidere modsætter Teglværksejeren sig, at Arbejderne vil vælge en Tillidsmand til Varetagelse af deres Interesser paa Teglværket, idet han kun vil tale med hver enkelt Arbejder om de Forhold, denne ønsker ændret. Desuden er der flere andre Smaasager, som trænger til at blive bragt i Orden, bl. a. Klage over Trilleplankernes Beskaffenhed samt over, at der for Arbejde ved en Stenmaskine, som fremstiller Sten af daarligt Materiale, kun betales 20 % Tillæg til Timelønnen for hveranden Uges Arbejde.

Efter nogen Korrespondance med saavel Kalk- og Teglværksforeningen som med Afdelingen om Sagen afholdtes den 16. Juli et lokalt Forhandlingsmøde, ved hvilket man enedes om at tilføje Overenskomsten følgende:

For Skrankning og Klampning ydes der et Afstandstillæg af 10 Øre pr. 1000 Sten for hver paabegyndt 20 Meter udover 50 Meters Trilleafstand i Jordhøjde. Ved Blødstensmaskinen betales 70 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand til 9 Mand, der deltager i Akkorden. Akkorden er baseret paa en Gennemsnitsydelse af 14,000 Sten daglig. Teglværket garanterer en Timeløn af 106 Øre i Prøvetiden. Bestemmelsen kan af Parterne opsiges med 8 Dages Varsel, hvorefter der optages ny Forhandling. Opsiges Ordningen ikke inden 1. November d. A., indgaar den som fast Led i Overenskomsten.

Bloustrød. Bloustrød Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) at Teglværket nægter at imødekomme et af den fremsat Krav om, at nogle af dens Medlemmer, der for Teglværket er beskæftiget med Gravning af Huller til Piller samt med at støbe Pillerne, bliver aflønnet med den for saadant Arbejde indenfor første Zone gældende Timeløn 134 Øre, Arbejderne aflønnes med 111 Øre pr. Time, og 2) at Teglværket nægter at betale samme Timeløn til Arbejdere, der er beskæftiget ved Reparation af Ovnen, da Arbejdet er meget ubehageligt, idet der bl. a. skal flyttes et 2 Alen tykt Lag glødende Sand, der ligger over Hvælvingen. Arbejderne ved dette Arbejde aflønnes med 88 Øre pr. Time plus 25 pCt. Tillæg.

Ved et Mæglingsmøde den 2. Juli enedes man om, da Bloustrød Teglværk ligger indenfor 1ste Zones Grænse, at der skal betales 134 Øre for Grave -og Støbearbejdet, derimod opnaaedes ikke Enighed om Betalingen for Nedrivningsarbejdet ved Ovnen. Ved et Fællesmøde mellem Organisationerne den 8. August enedes man om, at der for dette Arbejde betales Kr. 75,96 udover det hidtil udbetalte Beløb.

Graasten Toft Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af: 1) at Teglværket nægter at imødekomme et af Arbejderne ved Stenmaskinen fremsat Krav om Forhøjelse af Betalingen, fordi deres Fortjeneste er blevet forringet paa Grund af, at Dampmaskinen ikke er kraftig nok til at trække Stenmaskinen, efter at Fabrikstilsynet har beordret Kedlens Tryk nedsat fra 10 til 9 Atmosfærer, 2) at Teglværket ret ofte benytter Kvinder til, naar Stenene lastes i Skib eller paa Bil, at læsse Stenene paa Transportvognene, og kun aflønner dem med 22 Øre pr. 1000 Sten, uagtet der i den gældende Overenskomst er fastsat en Akkordpris af 34 Øre pr. 1000 Sten for dette Arbejde.

Afdelingen har paatalt Sagen overfor Teglværksledelsen, men denne nægtede saavel at betale den overenskomstmæssige Akkordpris som at lade Arbejdet udføre af mandlige Arbejdere.

Sagen behandledes ved et Mæglingsmøde den 26. Maj. Her oplyste Arbejdsgiverne, at saa godt som alle Teglværkerne omkring Egernsund ogsaa anvender Kvinder til det omhandlede Arbejde, saa Enighed kunde ikke opnaas under disse Forhold.

Egernsund. De forenede Teglværker ved Egernsund: Før ovennævnte Mæglingsmøde blev afholdt, havde Afdelingen anmodet om Forbundets Bistand i Anledning af, at saa godt som alle Teglværkerne anvender Kvinder til Læsning af Transportvognene ved Afskibninger af Sten og kun betaler to Tredjedel af den overenskomstmæssig fastsatte Akkordpris. Dette er saaledes Tilfælde hos Teglværkerne Grønland og Island, Hellesens Teglværk, Stoffers Enkes Teglværk, Backmanns Teglværk, Brdr. Sørensen & Møllers Teglværk, De forenede Teglværker i Iller samt Nicolaus Christensens Teglværk. Tychsens Teglværk anvender ligeledes Kvinder, men aflønner dem med overenskomstmæssig Akkordpris.

Teglværksejer C. Matzsen beskæftiger ogsaa Kvinder, men der er ikke fastsat Akkordpris for Læsningen i den gældende Overenskomst. Kun Chr. Petersens Teglværk og Fr. Christensens Teglværk anvender Arbejdsmænd til Arbejdet og betaler i Henhold til Overenskomsten.

Ved Mæglingsmøde den 30. Juni opnaaedes ikke Enighed, men ved et Fællesmøde den 8. Juli enedes man om, at der skulde afholdes lokale Forhandlinger paa alle de sønderjydske Teglværker angaaende det af Afdelingerne paaklagede Forhold, og disse skal være afsluttet senest den 14. Juli.

Den 17. Juli indberetter Egernsund Afdeling, at der er forhandlet om Betalingen for Kvindearbejdet, Skiftning ved Brændingen og Indførelse af den almindelige Turnus ved Brænding paa samtlige Teglværker, og at der er opnaaet Enighed om, hvor mange Mænd der skal beskæftiges ved Afskibningsarbejdet paa de forskellige Teglværker, saaledes 3 Mand med Tillæg af Løn paa Skibsbroer indtil 100 Meters Længde, 4 Mand paa Skibsbroer indtil 300 Meters Længde og 5 Mand paa Skibsbroer indtil 500 Meters Længde. Den hidtil gældende Akkordpris forbliver uforandret. Anvendes Kvinder, erholder de samme Akkordpris som Mænd. Skiftning ved Brænding er ordnet, ligesom den almindelige Turnus ved Brænding er indført.

Frederiksværk. Akts. Anker Heegaard: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ikke har imødekommet et af samtlige Transportarbejdere i Kedelværkstedet samt 2 Mand, der er beskæftiget ved Prøvning af Kedelelementer og 1 Mand, der beskæftiges ved Slibning af Kedelelementer, gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af deres Timelønninger. Samtlige Arbejdere aflønnes med en Timeløn af 95 Øre, og kun de 3 sidstnævnte Arbejdere arbejder for det meste i Akkord. Kravet vedrører 14 Mand.

Ved et Mæglingsmøde den 19. Juni erklærede Firmaet, at det ikke kunde gaa ind paa et af Forbundets Repræsentant stillet Forslag om, at Timelønnen efter 2 Maaneders Arbejde automatisk skulde stige til 98 Øre, men tilbød at lade Maling af

Kedler udføre i Akkord. Man enedes om at forsøge en Ordning ved lokal Forhandling. Den 16. Juli indberetter Afdelingen, at den lokale Forhandling er resulteret i, at der er fastsat Akkordpris for Maling af Kedler, ved hvilket Arbejde der beskæftiges 2—3 Mand. Desuden har 5 Mand, der beskæftiges ved Transportarbejde, og som ikke har Adgang til Akkord, faaet deres Timeløn forhøjet med hver 3 Øre pr. Time til 98 Øre.

Hammersholt. Hammersholt Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket, der uden forudgaaende Forhandling eller Henvendelse til Arbejderne derom har givet Ordre til, at der fremtidig skal arbejdes i 2 Holds Drift, nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om, at der skal betales et Tillæg af 10 pCt. af den normale Timeløn til begge Holdene, men ønsker Sagen behandlet mellem Hovedorganisationerne.

Ved et Fællesmøde den 8. August enedes man om, at der ydes et Tillæg til begge Hold af 10 pCt. af den normale Timeløn.

Til Brænderne ydes et Tillæg af 50 Øre pr. Mand pr. Kammer udover 10 Kamre pr. Uge. Reservebrænderen faar en forholdsmæssig Del heraf.

Hansted Lundum. Lundum Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværksejeren har afskediget 2 Mand, der var beskæftiget ved Maskinen, sandsynligvis fordi de 2 Mand under de førte Forhandlinger om at faa oprettet en Overenskomst fremsagde deres Meninger, uagtet han lovede at ville forhandle med Organisationerne, hvis han ikke kunde komme til Rette med Arbejderne.

Ved en Forhandling den 28. Juni indgik Teglværksejeren paa at genantage de 2 afskedigede Arbejdere, og der oprettedes en Overenskomst. Der opnaaedes en Række Akkordtillæg paa fra 10 til 20 pCt. Desuden maatte Teglværksejeren underskrive paa fremtidig kun at beskæftige organiserede Arbejdere.

Hasle. Hasle Klinker- og Chamottestensfabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabriken ikke vil betale et paa et Mæglingsmøde den 26. Maj d. A. fastsat Tillæg af 15 Øre pr. Time for Arbejde ved Tørring af Sten i Flammeovnen med tilbagevirkende Kraft for det Arbejde, der var udført før Mæglingsmødet afholdtes.

Efter at Sagen var paatalt overfor Aktieselskabet med Henstilling til det om at betale Tillæget med tilbagevirkende Kraft fra Arbejdets Begyndelse, hvad der var Enighed om paa Mæglingsmødet, meddelte dette, at Beløbet vil blive efterbetalt Mandag den 6. August.

Helsingør. Akts. Helsingør Jernskibs- og Maskinbyggeri: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Værftet ikke har imødekommet et af 4 ved Stilladsbygning ved Nybygninger — med en Tømrer som Forarbejder — beskæftigede Arbejdsmænd gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af deres Timelønninger. De aflønnes nu med 78 Øre plus 38 pCt. plus 5 Øre = 105 Øre pr. Time.

Ved Mæglingsmødet den 14. Juni tilbød Direktøren at give 2 Mand hver et Tillæg af 2 Øre. Enighed opnaaedes ikke.

Ved samme Møde behandledes Stroppemændenes Lønforhold i Maskinværkstedet, da disse ikke aflønnedes i Henhold til en truffen Aftale med 119 Øre pr. Time.

Direktøren hævdede, at den trufne Aftale var oprettet som gældende for en Maskinrigger, der dengang udførte Arbejdet, og som et rent personligt Tillæg til ham, hvorimod det ikke gælder for de Arbejdsmænd, der nu udfører Arbejdet. Enighed opnaaedes ikke.

Ved Timandsmødet den 27. Juni opnaaedes heller ikke Enighed om nogen af Sagerne, men Stroppernes Lønforhold vistes tilbage til lokal Forhandling. Til det andet Spørgsmaal forbeholdt Forbundet sig sin Stilling.

Afdelingen har senere indberettet, at Arbejderne ved Stilladsbygningsarbejdet har tiltraadt Værftets Tilbud om at forhøje de 2 Mands Timeløn med 2 Øre pr. Time til hver af dem.

Herfølge Hegnetslund Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Løn- og Arbejdsforholdet for de ved Maskinstrygning af Sten beskæftigede Arbejdsmænd.

I Overenskomsten er fastsat, at Møllepasseren, Optrilleren og Lergraveren betales med Kr. 7,50 pr. 1000 Sten; altsaa med Kr. 2,50 pr. Mand. I April Maaned forlangte Direktøren, at Møllepasserens og Optrillernes Arbejde skulde slaas sammen og udføres af 1 Mand, der saa skulde betales med Kr. 3,00 pr. 1000 Sten. Den paagældende Mand har nu, da Arbejdet er uoverkommeligt for ham at udføre alene, fremsat Ønske om at blive fri for at fortsætte paa den Maade, men dette Ønske har Direktøren nægtet at imødekomme.

Afdelingen hævder, at den Ordning, der blev truffet i Fjor, er i Strid med Overenskomsten, da Afdelingen ikke har givet sit Samtykke dertil. Efter nogen Korrespondance med Kalk- og Teglværksforeningen om Sagen afholdtes den 18. Juni et Mæglingsmøde, under hvilket det fra Teglværkets Side oplystes, at Forandringen i Fjor var foranlediget ved Anskaffelsen af en Mølle, efter at Enighed derom var opnaaet mellem Arbejderne og et af Afdelingens Bestyrelsesmedlemmer.

Man enedes om, at den i Fjor trufne Aftale stod ved Magt samt om, at der optages lokal Forhandling om Spørgsmaalet. Enighed opnaaedes dog ikke hvorefter den 8. August afholdtes et Fællesmøde mellem Organisationerne. Paa dette enedes man om ny Akkordpriser til Strygerne, Optrilleren og Trosseманden, gældende dels for Slemmeler og rent Ler og dels for urent Ler (uslemmet Rødler).

Horsens A. Akts. Colas Vejmateriale: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Aktieselskabet nægter at betale den almindelige Timeløn (140 Øre) for Aflæsning af et Parti Sten paa en ledig Plads lige over for Fabriken. Ved en Forhandling har Aktieselskabet tilbudt at forhøje Betalingen fra 105 Øre til 126 Øre pr. Time.

Ved Henvendelse til Industrifagene om at faa et Mæglingsmøde afholdt med Firmaet, oplyste Industrifagene, at Sagen var gaaet i Orden paa den Maade, at Aktieselskabet uden Præjudice for fremtidige Tilfælde betaler 140 Øre pr. Time, som Afdelingen havde krævet.

Laven. Anebjerg Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket, der har indrettet en Plads til Stabling af Stenene, som ligger i betydelig større Afstand fra Ovnen, end den gamle Plads ligger, nægter at betale ekstra for det længere Tril med Stenene, der efter Afdelingens Opgivende vil udgøre ca. 3500 Meter pr. Dag.

Ved et Mæglingsmøde den 13. Juli enedes man om, at eventuelt Tillæg for Trilning af Mursten afgøres lokalt, og at der gives et Tillæg for Trilning af Tagsten til den nye Plads af 1½ Øre pr. Meter udover den tidligere Gennemsnitsafstand, som af Værket er opgjort til 62 Meter regnet til Midten af Pladserne.

Maarum. Maarum Teglværk: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Teglværket, der skal paabegynde Arbejde i 2 Holds Drift, nægter at imødekomme et af Afdelingen fremsat Krav om at betale enten et Tillæg af 15 pCt. til Akkordpriserne eller af 20 pCt. til Timelønnen til de i Holddrift beskæftigede Arbejdere samt 40 Øre pr. 1000 Sten pr. Mand for Indsætning i Ovnen udover de normale 16,000 Sten pr. Kammer, da Stenene under Holddriftsarbejdet skal sættes paa en anden Maade, end den sædvanlige. Arbejdstiden skal være 7 Timer daglig pr. Hold, og hvert Hold udtager 8 Kamre pr. Uge (ved 8 Timersdag 9 Kamre pr. Uge). Ved Mæglingsmødet den 2. Juli enedes man om, at begge Holdene faar et Tillæg af 10 pCt. af den overenskomstmæssige Timeløn for de 14 Timer, de arbejder ved Ovnen; endvidere faar hvert af Holdene Adgang til at arbejde 1 Time om Dagen ved andet Arbejde for overenskomstmæssig Timeløn.

Da Stenene skal sættes paa en noget anden Maade i Ovnen ved 2 Holdsdrift, hvorved Antallet af Sten bliver noget større,

forhøjes Akkorden med 27 Øre pr. Kammer, saa længe der sættes uden Kanaler.

Nivaa Sølyst Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket, der udfører et Jordarbejde og anlægger en ny Vej fra Strandvejen til den nye Ovn, aflønner Arbejderne (Teglværksarbejderne) med den almindelige paa Teglværket gældende Timeløn 88 Øre. Det har ligeledes kun betalt 88 Øre pr. Time for Nedrivning af en gammel Ovn samt for Slagning af Stenene til Skærver, som er benyttet til Vejanlæget. Afdelingen har forhandlet med Teglværket og krævet 134 Øre pr. Time for de nævnte Arbejder. Teglværket har tilbudt at betale 125 Øre pr. Time for Afgravningsarbejdet, men nægter at betale mere end 88 Øre pr. Time for de andre Arbejder.

Da Enighed ikke opnaaedes ved Mæglingsmøde, behandledes Sagerne paa et Fællesmøde mellem Organisationerne den 8. August, ved hvilket man enedes om, at Teglværket til fuld Afgørelse af samtlige Uoverensstemmelser angaaende det i Forbindelse med Opførelsen af den nye Ovn staaende Arbejde betaler et Beløb af Kr. 700,00, der udbetales Fagforeningen til Fordeling mellem de paagældende Arbejdere. Ved samme Fællesmøde behandledes et Krav fra Afdelingen om Fastsættelsen af Akkordpris for Indsætning og Udtagning af Sten i den nye Ovn. Afdelingen oplyser, at Arbejdet nu er i fuld Gang, og at Arbejderne aflønnes med Timeløn plus 20 pCt. Arbejdernes Krav gaar ud paa en Betaling pr. 1000 Sten i Stedet for pr. Kammer. Der er forhandlet lokalt, uden at Enighed er opnaaet.

Man enedes om at fastsætte Akkordprisen til 44 Øre pr. Mand pr. 1000 Sten. Iøvrigt bliver Arbejdsforholdene som ved de 2 andre Ovne.

Nyborg. Nyborg Jernstøberi: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at imødekomme et af Maskinformerne (3 Mand) fremsat Ønske om at blive fri for at udføre 1 Times Overarbejde, som de i nogen Tid daglig har udført paa Grund af Travlhed. Foruden at forme Maskingodset besørger Maskinformerne Udslagning af det støbte Gods samt Sandblandingen og Renholdelse af Støberiet. Støbemesteren lovede først at sætte ekstra Mandskab til Hjælp, saaledes at Overarbejde blev undgaaet, og senere har han foreslaaet, at Maskinformerne udelukkende skulde forme, saaledes at det øvrige Arbejde blev udført af 2 Støberiarbejdsmænd, saaledes at Sandblandingen skal foretages om Natten, men Firmaet kræver for at indføre denne Ordning, at Akkordpriserne reduceres med 12 pCt., hvilket er for meget.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 30. Juli, at der mellem Firmaet og Maskinformerne er opnaaet Enighed om, at Arbejdet udføres i 2 Holds Drift med Arbejdstider fra Kl. 6—15½ og fra Kl. 15½—24. 2det Hold erholder overenskomstmæssigt Skifteholdstillæg. Natholdsarbejdet udføres paa Skift mellem Holdene. Alt Overarbejde bortfalder, Maskinformerne udfører kun Formearbejdet, og Akkordpriserne nedsættes med 12 pCt. Der er antaget 1 Maskinformer til. Endvidere indberetter Afdelingen, at 3 Mand har faaet deres Timelønninger forhøjet med 5 Øre fra 95 til 100 Øre.

Nykøbing Jyll. F. Firma N. A. Christensen og Co.s Jernstøberi: Afdelingen indberetter den 1. Juli, at den ved Forhandling med Firmaet har faaet 50 Øre Timelønsforhøjelse til Fordeling mellem Arbejdsmændene. Herefter har 6 Mand 104 Øre, 3 Mand 103 Øre, 23 Mand 102 Øre, 17 Mand 101 Øre, 15 Mand 100 Øre, 88 Mand 99 Øre, 17 Mand 98 Øre, 6 Mand 97 Øre og 15 Mand 95 Øre pr. Time.

Nykøbing Sj. Akts. Stenlejerne ved Sjællands Odde: Afdelingen indberetter den 5. August, at den har forhandlet med Aktieselskabet den 27. Juli om Betalingen for Arbejde i Døgndrift, som for Tiden udføres. Der opnaaedes Enighed om et Skifteholdstillæg af 23 Øre for Tiden fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen og 13 Øre for de øvrige Timer udenfor normal Arbejdstid, derimod vil Aktieselskabet ikke imødekomme Afdelingens Krav om en Arbejdstid af 8 Timer pr. Hold med Betaling for 8 Timer, saaledes at Arbejderne i hvert Hold faar ½ Times Spisetid med Betaling.

Efter at Forbundet havde konfereret med Aktieselskabet om dette sidste Forhold, indgik det paa at imødekomme Afdelingens Krav. Afgørelsen har tilbagevirkende Kraft fra den 23. Juli d. A.

Nørresundby A. Dansk Andels Cementfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet ved Antagelse af Arbejdere til Arbejde i Lergraven har undladt at tage Tillidsmanden i Arbejde, fordi han tidligere havde arbejdet i et Hold, der ikke var Beskæftigelse til i Vinterens Løb paa Grund af, at Lergraven blev moderniseret.

Ved et Mæglingsmøde den 21. Juli indgik Firmaet paa at genantage Tillidsmanden.

Odense F. Akts. Grønnings Metalvarefabrik: Afdelingen indberetter den 9. Juli, at den ved lokal Forhandling har faaet hævet Timelønningerne for 2 Mand med 2 Øre, fra 99 til 101 Øre, for 2 Mand med 2 Øre, fra 101 til 103 Øre, og for 2 Mand med 2 Øre, fra 106 til 108 Øre, med tilbagevirkende Kraft fra den 8. Juni.

Odense St. Firma A. Birn: Afdelingen indberetter den 4. August, at det ved lokal Forhandling er lykkedes at faa Timelønnen forhøjet for 2 Mand med 5 Øre pr. Time til hver.

Rønne. Rahbekkeværket: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Klage fra Arbejderne over: 1) at der for Strygning af Kakkelovnsplader kun betales en Timeløn af 88 Øre. Arbejdet er tidligere udført ved Haandstrygning. Arbejderne forlanger Akkord eller et Tillæg af 20 pCt. til Timelønnen. 2) Arbejderne klager over, at der ved Strygning af Kvalitetssten er sket en Omforandring i deres Disfavør, idet Massen nu skal løftes op i Ælteren, medens den tidligere blev transporteret direkte i Strygemaskinen. 3) Arbejderne ved den nye Overbygning, at de nu aflønnes med kun 88 Øre pr. Time, ligesom der kun betales en Timeløn af 88 Øre for Betonstøbning, Ophugning af Cement og for Rensning af Brædder og 4) at Værket har annulleret Akkordprisen for Udtagning af Rør og nu aflønner Arbejderne med 88 Øre pr. Time.

Ved et Mæglingsmøde den 4. August enedes man om: Ad 1: Akkordprisen til Strygning af Kakkelovnssten fastsattes til 28 Øre pr. 1000 Sten for de almindelige Kakkelovnsstens Vedkommende, medens der for Plader betales Timeløn plus 20 pCt. Ad 2: For Strygning af Kvalitetssten paa Maskine fastsattes Akkordprisen til 52 Øre for smaa Sten paa 3 kg (br. Vægt), pr. 1000 Stk.; de øvrige Kvalitetssten betales efter Vægten i Forhold hertil. Ad 3) Spørgsmaalet om Betalingen ved Opførelsen af den nye Ovn bortfaldt, idet det oplystes, at der var betalt i Henhold til Aftale med Forbundet. Ad 4: Akkordprisen for Udtagning af Rør fastsattes til 127 Øre pr. Ton fra og med 4. August.

Endvidere enedes man om, at der for Pudsning af Rør paa Maskine betales: for 4" Rør Kr. 2,50, for 5" Rør Kr. 2,58, for 6" Rør Kr. 2,65 pr. 100 Stk. samt om at begynde 2 Holdsdriftsarbejdet Kl. 5 om Morgenen, saa længe Lysforholdene nødvendiggør det.

Brændselsafbærerne og Chaufførerne, Kbh. Skandinavisk Kul- og Koks Import: Overenskomst oprettet af følgende Ordlyd: Fra og med Torsdag den 5. Juli tiltræder Skand. Kul- og Koks Import de mellem Fagforeningerne og de respektive Arbejdsgiverforeninger gældende Overenskomster, nemlig:

Overenskomsten af 17. Oktober 1930 mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Brændselsafbærernes Fagforening.

Overenskomsten af 8. Juli 1931 mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening med Tillæg af 1924.

Firmaet forpligter sig til kun at beskæftige Medlemmer af de 2 Fagforeninger.

Brændselsafbærerne, Kbh. Firma Nordisk Kul- og Koks Komp.: Saalydende Overenskomst oprettet:

Fra og med Lørdag den 14. Juli tiltræder Firmaet Nordisk

Kul- og Koks Komp. den mellem Brændselsafbærerne og Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn gældende Overenskomst af 17. Oktober 1930.

Arbejdere, der har arbejdet hos Firmaet indtil 200 Dage i dette Kalenderaar, tilkommer 6 Dages Sommerferie — Kr. 66,66, og Arbejdere, der har været beskæftiget i under 200 Dage, men over 100 Dage, tilkommer 3 Dages Ferie — Kr. 33,33.

Ifald Firmaet eventuelt indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten, men er iøvrigt løbende med 3 Maaneders Opsigelse pr. en 1. April.

Havnearbejderne, Kbh. Akts. Nordisk Kul- og Koks Komp.: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 62,00, pr. Dag Kr. 10,80. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde indtil Kl. 9 40 pCt. Tillæg, derefter 80 pCt., Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 pCt., derudover samt 1. Maj og Grundlovsdagen efter Kl. 12 Middag 80 pCt. Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftiget hos Firmaet i 6 Maaneder, erholder 3 Dages Sommerferie med fuld Løn, og Arbejdere, der har været beskæftiget 1 Aar, erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Arbejderne er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger efter Ulykkestilfældets Indtræden. Kun Medlemmer af Havnearbejdernes Afdeling maa beskæftiges. Tillidsmand vælges; han er beskyttet i H. t. de almindeligt gældende Regler. For Arbejde, som ikke findes nævnt i Overenskomsten, anvendes de Bestemmelser, som er gældende mellem Foreningen af Arbejdsgivere ved Københavns Havn og Afdelingen vedrørende Kularbejde. Gensidig Opsigelsesfrist for Ugelønnede er en Uge. Norm for Reglement for Behandling af faglig Strid. Hvis Firmaet indtræder i Arbejdsgiverforeningen, bortfalder Overenskomsten, gælder til en 15' April.

Havnearbejderne, Kbh. Akts. Kulimportkompagniet „Alliance": Overenskomst oprettet af samme Ordlyd. Gælder til en 15' April.

Budene, Kbh. Akts. „Ilford Selo Foto": Overenskomstaftale oprettet. Firmaet har som Svar paa Afdelingens Anmodning om Forhandling om en Overenskomst meddelt denne, at det er villigt til fra og med Lørdag den 21. Juli at aflønne de hos det beskæftigede 3 Bude med en Ugeløn af Kr. 44,00 for 48 Timers ugentlig Arbejde samt Overarbejdsbetaling af 114 Øre de 3 første Timer, Kr. 1,37 derudover. (Budenes Ugeløn var Kr. 33,00 for ubegrænset Arbejdstid).

Budene, Kbh. Hellerup Fløde-Is: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn Kr. 43,00 (var Kr. 30,00). Arbejdstid 8 Timer daglig paa 6 af Ugens Dage. Overarb.: 120 Øre pr. Time. For Arbejde paa Fridage erholdes Kr. 7,00 pr. Dag. Overarbejdsbetalingen sker efter de for Chauffører gældende Regler. For Landture udover de faste Ruter, som strækker sig udover 30 km fra København, erholdes, forsaavidt Turen strækker sig udover Kl. 12 Middag, Kr. 1,50 pr. Dag til Fortæring. Budene erholder ½ Feriedag med fuld Løn for hver 25 Dages Arbejde.

I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i indtil en Uge med Fradrag af Sygepengene Kr. 3,00 pr. Dag. Budene skal være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og præstere Lægeattest for at erholde Sygeløn. Under Ulykkestilfælde erholdes den første Uge Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag i de efterfølgende 12 Uger. Budene skal være Medlem af Budenes Afdeling. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Tidligere Goder bibeholdes. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Budene, Kbh. Akts. Københavns Fløde-Is: Overenskomst oprettet. 6 Mand. Ugeløn Kr. 43,00 (var Kr. 35,00). Arbejdstid som Chaufførerne. For Arbejde udover de daglige Ture erholdes 120 Øre pr. Time. Paa Arbejde paa Fridage erholdes Kr. 7,00. Budene skal være Medlem af Budenes Afdeling. Budene erholder efter 3 Maaneders Arbejde i Virksomheden 1 Uges Ekstraløn ved Sæsonens Slutning. I Sygdomstilfælde erholdes fuld Løn i indtil en Uge med Fradrag af Sygepenge Kr. 3,00 pr. Dag; de skal være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og præstere Lægeattest for at erholde Sygeløn. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Chaufførerne, Kbh. Det danske Petroleums Aktieselskab: Afdelingen indberetter, at den ved en Forhandling den 4. Juni har opnaaet, at Ferien for alle de Chauffører, der har været beskæftiget mindst 1 Aar hos Aktieselskabet, forlænges fra 6 Dage til 9 Dage.

Chaufførerne, Kbh. Akts. De forenede Oliekompagnier: Afdelingen indberetter, at den ved Forhandling med Firmaet den 15. Juni har opnaaet, at de Chauffører, der har været beskæftiget hos det i mindst 5 Aar, faar deres Ferie forlænget fra 6 til 9 Dage.

Chaufførerne, Kbh. Akts. S. P. Vodskou: Saalydende Overenskomst oprettet: Mellem undertegnede Parter er D. D. (den 30. Juni) opnaaet Enighed om, at ovennævnte Firma tiltræder den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening oprettede Standardoverenskomst, saaledes som den er og maatte blive opfattet.

Firmaet er ligeledes indforstaaet med, at Chaufførerne skal være Medlem af Chaufførernes Fagforening.

Chaufførerne, Kbh. Firma Vilh. Nellemann: Overenskomst oprettet saalydende: Firmaet tiltræder den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening bestaaende Standardoverenskomst i den fulde Ordlyd og Omfang, saaledes som den er og maa blive opfattet.

Chauffører, der har været ansat før den 1' Januar, erholder 6 Dages Ferie i Forbindelse med 2 Søndage. Chauffører, der har været beskæftiget i kortere Tid, er berettiget til ½ Dags Ferie for hver Maaneds Anciennitet. Denne Ferieordning træder i Kraft fra 1' Januar 1935 at regne. Chaufførerne skal være Medlemmer af Chaufførernes Fagforening.

Chaufførerne, Kbh. Vognforretningen „Avanti": Overenskomst oprettet. 9 Mand. Standardoverenskomsten tiltrædes af Firmaet med følgende Tilføjelse: Firmaet forpligter sig til kun at beskæftige Medlemmer af Chaufførernes Fagforening. Samtlige Chauffører, der har deltaget i Blokaden, genantages. De Chauffører, der har arbejdet hos Firmaet under Blokaden, afskediges. (Chaufførerne var aflønnet med 100 Øre pr. Time, de kørte).

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 20 | 31.–10. | 1934 | 39. Aarg.

Lockout Djævelen i Virksomhed

FORRÆDERI —

I det saakaldte Arbejderblad kan man med Mellemrum se Meddelelser og Cirkulærer gengivet i sin fulde Ordlyd, saaledes som Forbundet har udsendt dem til Afd. Der kan altsaa ikke være ringeste Tvivl om, at der blandt Forbundets Tillidsmænd findes Folk, der ikke omgaas de tilstillede Meddelelser med den Omhu, som Forbundet har Ret til at gaa ud fra burde være Tilfældet. Alle Forbundets Meddelelser burde af hver enkelt Afdelingsformand opfattes som ubetinget fortrolig, selv om dette ikke udtrykkelig er paaført hver enkelt Meddelelse. Det siger sig selv, at skal man med Fordel kunne benytte sig af den hidtidige Form for Meddelelser til Afdelingerne og derved tilføre disse fornøden Indsigt i de Beslutninger, som Forbundets Hovedledelse tager om dette eller hint Spørgsmaal, der er af Betydning for Forbundets Arbejde, saa kan det ikke tolereres, at saadanne Oplysninger tilflyder Offentligheden gennem en Arbejderklassen fjendtlig Presse. Enhver Tillidsmand maa kunne forstaa, at dette er det rene Parodi paa Fagforeningstroskab. Offentliggørelse af de Cirkulærer, der kun er bestemt for Forbundets Afdelinger, som angiver Direktiver eller indeholder Meddelelser om trufne Beslutninger i denne eller hin Retning, kan kun blive til Gavn for den overfor Arbejderklassen staaende Modpart, der igennem Offentliggørelsen bliver gjort bekendt med de Planer, som nødvendigvis maa lægges forud for denne eller hin Situation. Det er altsaa i Virkeligheden et simpelt Forræderi, der udøves af den eller dem, der agerer Mellemmænd, og som uden Skrupler paa denne Maade udleverer sine egne Fagfæller til Modpartens Forgodtbefindende; det er en Handlemaade som enhver ærlig Klassefælle paa det skarpeste maa tage Afstand fra, og der bør indenfor vore Afdelinger til det yderste vaages over og føres Kontrol med, at kun saadanne Tillidsmænd vælges, som opfatter denne af Medlemmerne udviste Tillid paa den rette Maade og udfører sin Virksomhed i en for Forbundet betryggende Form.

STUDIEKREDSE

Idet vi henviser til omstaaende Artikel om Kursus og Studiekredse, meddeles, at Kursushefter med Opgaver til Brug ved Studiekredsarbejde fremsendes gratis til de Afdelinger, der til Hovedkontoret fremsender Begæring derom naar Studiekreds er oprettet.

DET INTERNATIONALE ARBEJDSBUREAUS STYRELSESMØDE

Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad, der nyvalgtes af sidste Arbejdskonference, afholdt Møde i Genève i Dagene 26.—28. September. Som Følge af foretagne Ændringer i Fredstraktatens paagældende Kapitel er Antallet af Styrelsesraadets Medlemmer blevet udvidet fra 24 til 32.

Ved Mødets Aabning mindede den fratrædende Præsident, Nationalbankdirektør Bramsnæs, om, at den internationale Arbejdsorganisation siden det sidst afholdte Styrelsesmøde var blevet forøget med to nye Medlemsstater, nemlig Amerikas Forenede Stater og Sovjet-Rusland. Idet han bød disse nye Medlemmer velkommen, udtalte han, at deres Deltagelse i det internationale Samarbejde sikkert vilde sætte sig betydningsfulde Spor i den Udvikling af Socialpolitiken, som Organisationen har til Formaal at fremme.

Efter at Direktør Bramsnæs havde modtaget saavel Regeringsrepræsentanternes som Arbejder- og Arbejdsgivergruppens Tak og Hyldest for den fremragende Maade, paa hvilken han i Løbet af et i Arbejdsorganisationens Historie særligt betydningsfuldt Aar havde varetaget Formandsskabet i Arbejdsbureauets Styrelse, valgte denne til Præsident for det kommende Aar den italienske Regeringsrepræsentant, Senator Giuseppe de Michelis, som lige fra Begyndelsen har spillet en betydningsfuld Rolle indenfor Arbejdsorganisationen, og som i 1933 fungerede som Præsident for den internationale Arbejdskonference. Til Vicepræsidenter valgtes: for Regeringsgruppen Riddell (Canada), for Arbejdsgivergruppen Direktør Ørsted (Danmark) og for Arbejdergruppen Mertens (Belgien).

Idet Senator de Michelis overtog Præsidentværdigheden, udtalte han først sin Glæde over, at hans Forgænger, Nationalbankdirektør Bramsnæs, skønt Danmark i Henhold til den gældende Praksis har overladt Finland sin Plads som ordentligt Medlem af Styrelsesraadet, ogsaa fremtidigt vil komme til at deltage i dettes Arbejde, idet han har faaet tildelt en af de ekstraordinære Raadspladser, over hvilke de ordinære Styrelsesmedlemmer disponerer. Ogsaa denne nye Præsident understregede Betydningen af den foretagne Udvidelse af Raadets Medlemstal, samt af De Forenede Staters og Sovjet-Ruslands Tilslutning til Arbejdsorganisationen. Denne herved skabte nye Situation rejser adskillige Problemer, som Styrelsesraadet maa søge løst i Enighed og efter Billighedshensyn. Den Forøgelse af Arbejdsorganisationens Autoritet, som disse Nyerhvervelser medfører, bør give sig Udslag i forøget Aktivitet og større Resultater.

40-TIMERSUGEN

Det vigtigste Punkt paa dette Styrelsesmødes Dagsorden var utvivlsomt Spørgsmaalet om 40-Timersugen. Styrelsesraadet skulde tage Stilling til, hvilke Foranstaltninger der skal foretages i Anledning af den af sid-

ste Arbejdskonference vedtagne Resolution om det paagældende Spørgsmaal. Som bekendt fastsloges det i denne Resolution, at Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortning — hvad enten denne Reform betragtes som et Middel i Kampen mod Arbejdsløsheden eller som en Foranstaltning til at give Arbejderne Andel i de tekniske Fremskridt — nu maa betragtes som en Hovedopgave for den internationale Arbejdsorganisation. Resolutionen konstaterer, at Arbejdskonferencen har stillet sig velvillig overfor 40-Timersugens Princip, men at det ikke under den paagældende Samling har vist sig muligt ved Sagens Afgørelse at opnaa det til Beslutningsdygtighed nødvendige Antal Stemmer. Den paalægger det internationale Arbejdsbureau at indhente supplerende Oplysninger og henstiller til Styrelsesraadet at opføre Spørgsmaalet paa Dagsordenen for næste Konference med Henblik paa Vedtagelse af et eller flere Konventionsforslag.

Forhandlingerne indlededes af den engelske Arbejderrepræsentant, Hayday, der mindede om de Forhold, under hvilke Arbejdskonferencen havde vedtaget denne Resolution, efter at det havde vist sig umulig at vedtage en Konvention om Arbejdstidens Begrænsning. Han insisterede paa, at det paa næste Konference bør vise sig muligt at naa frem til den Konvention, paa hvilken der fra Arbejderside lægges saa megen Vægt, ikke mindst fordi De Forenede Stater, der da vil møde frem med en officiel Delegation, vil lægge hele deres paa praktiske Erfaringer grundede Autoritet i Vægtskaalen for en positiv Løsning af Spørgsmaalet. Efter at have vendt sig mod Tanken om at gennemføre den tilsigtede Reform industrivis, d. v. s. særskilt for hver enkelt Industrigren, foreslog Hayday, at Styrelsen paa Dagsordenen for den 1935-Konferencen at opføre Spørgsmaalet om Arbejdstidens Nedsættelse, saaledes at det kan føre til en Konvention om 40-Timersugens *almindelige* Gennemførelse. Den franske Arbejderrepræsentant, Jouhaux, udviklede i et længere Indlæg Arbejdergruppens Syn paa Sagen. Han maatte erkende, at Tanken om en Konvention, der fastslaar 40-Timersugens Princip, og som efterhaanden skal søges gennemført paa Erhvervslivets forskellige Omraader — saaledes som det paa den italienske Regerings Vegne blev foreslaaet af Senator de Michelis, da det under sidste Arbejdskonference havde vist sig umuligt at faa gennemført en Konvention af almindelig Karakter — var fremsat som et positivt Bidrag til Arbejdstidsnedsættelsens Gennemførelse, men han tvivlede om, at Forhaabningerne om denne Reform som Middel til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, vilde kunne tilfredsstilles ad denne Vej, ligesom han ikke troede, at Forslaget lod sig gennemføre i de enkelte Staters Lovgivning.

Direktør Ørsted, som udtalte sig paa Arbejdsgivergruppens Vegne (med Undtagelse af den italienske Arbejdsgiver), modsatte sig kategorisk Spørgsmaalets Optagelse paa Dagsordenen for næste Arbejdskonference. Arbejdsgivergruppen har straks fra Begyndelsen stillet sig afvisende overfor Tanken om en international Konvention om 40-Timersugen. Siden sidste Arbejdskonferences Afslutning har Gruppen ikke ændret sin Opfattelse angaaende dette Spørgsmaal, og den kan ikke indse, at en delvis Gennemførelse af 40-Timersugen skal kunne føre til gunstigere Virkninger end den tidligere foreslaaede almindelige Gennemførelse, som ikke opnaaede den fornødne Tilslutning paa Konferencen. Efter at have mindet om de Indvendinger, saavel af økonomisk som af social Art, som allerede er fremført mod Arbejdstidens Nedsættelse ad international Vej, sluttede Direktør Ørsted sit Indlæg med at erklære, at Krisen ikke lader sig løse ved Foranstaltninger af denne Art, men kun gennem en fornuftigere økonomisk Politik. Under Debattens Fortsættelse imødegikkes han bl. a. af sin Landsmand, Næstformand i De Samvirkende Fagforbund, Chr. Jensen, der deltager i Styrelsesraadets Arbejde som overordentlig Medlem af Arbejdergruppen, og som særligt under Henvisning til den foruroligende Vækst af Ungdomsarbejdsløsheden, maatte beklage Arbejdsgivergruppens negative Standpunkt i Spørgsmaalet om Arbejdstiden. Chr. Jensen beklagede ogsaa det Standpunkt, som var indtaget af den finske Regeringspræsident, Kancellichef i Socialministeriet, N. A. Mannio, og som gik ud paa, at Spørgsmaalets Behandling skulde udskydes til senere.

Blandt Diskussionens øvrige Indlæg hæftede man sig særligt ved de af den engelske Regeringsrepræsentant, Leggett, fremsatte Udtalelser. Ogsaa Leggett vendte sig mod Forslaget om, at Spørgsmaalet skulde opføres paa 1935-Konferencens Dagsorden med Henblik paa den ovennævnte Konvention af principiel Karakter. Den engelske Regering kan overhovedet ikke give sin Tilslutning til nogen Konvention, som lader Lønspørgsmaalet ude af Betragtning. Tanken om efterhaanden at faa Konventionen gennemført indenfor de enkelte Industrigrene, kan ikke ventes at ville føre frem til effektive Resultater. Den engelske Regering ønsker, at den internationale Arbejdsorganisation bør fremsætte sine Undersøgelser over Spørgsmaalet, da Styrelsesraadet for Tiden ikke disponerer over de Oplysninger, som burde foreligge, hvis det allerede nu skulde kunne tage Beslutning om Sagens Genoptagelse paa Konferencens Dagsorden.

Efter at den hollandske Arbejderrepræsentant, Kupers, havde fremhævet, at det overalt stod Arbejderne klart, at Nedsættelsen af Arbejdstiden ikke bør medføre nogen Reduktion af Lønnen, men derimod ikke var enige om ubetinget at kræve dette Spørgsmaal løst i Forbindelse med Konventionen om Arbejdstidens Begrænsning, fremsatte den franske Regeringsrepræsentant, Picquenard, et af en Række Regeringsrepræsentanter underskrevet Forslag til Resolution. Dette Forslag, der af Styrelsesraadet vedtoges med 22 Stemmer mod 7, lød som følger:

„Styrelsen beslutter:

1. at opføre Spørgsmaalet om Arbejdstidens Begrænsning paa Dagsordenen for den internationale Arbejdskonferences 19. Samling (1935);
2. at anmode Arbejdsbureauet om at udarbejde et Forslag til en enkelt Konvention angaaende Arbejdstidens Nedsættelse indenfor hele Erhvervslivet. Konferencen skal under den nævnte Samling, ligesom

under senere Samlinger, bestemme, hvilke Kategorier af Virksomheder, der skal omfattes af Arbejdstidens Forkortelse, samt fastsatte de Metoder, der i hvert enkelt Tilfælde skal benyttes;

3. til næste Styrelsesmøde — der af Arbejdsbureauet vil faa forelagt Oversigter over de fra Regeringerne i Mellemtiden fremkomne Oplysninger — at udskyde det endelige Udvalg af de Erhvervsgrene, indenfor hvilke Nedsættelsen af Arbejdstiden skal finde Sted."

Efter at Afstemningen angaaende ovennævnte Resolution havde fundet Sted, udtalte Præsidenten, de Michelis, at han i Overensstemmelse med Styrelsens Forretningsorden stillede Forslag om Opførelse af Spørgsmaalet om Arbejdernes Fritid i Relation til Arbejdstidens Forkortelse paa Dagsordenen for næste Styrelsesmøde. Dette, der vil finde Sted i Slutningen af Januar 1935, vil bl. a. komme til at beskæftige sig med Dagsordenen for Arbejdskonferencen i 1936.

SOCIALMINISTER STEINCKE

FREMSÆTTER FORSLAG I RIGSDAGEN OM 6 MILL. KR. TIL EKSTRAORDINÆR HJÆLP

Ved Udgangen af September Maaned i Aar var Arbejdsløshedstallet kun ca. 10.000 lavere end sidste Aar ved samme Tid og samtidigt er der et stedse stigende Antal som paa Grund af Krisens Langvarighed ikke ser sig i Stand til at opfylde Arbejdsløshedslovens Betingelser for Understøttelse, som er enten 10 Maaneders Arbejde indenfor de sidste to Aar eller 26 Ugers Arbejde indenfor de sidste tre Aar. Ved Udgangen af Oktober 1933 var 35 pCt. af de ledige uden Adgang til Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse, men ved Udgangen af August i Aar var Antallet steget til 45 pCt.

Denne Kendsgerning har foranlediget Henvendelse fra Organisationernes Side til Regeringen om, at der maatte blive fremsat Forslag om Vinterhjælp, og dette er nu sket, idet Socialministeren i Rigsdagen har fremsat Forslag om, at der til ekstraordinær Understøttelse bevilgedes 6 Millioner Kroner. Forslaget hjemler samtidig Arbejdsløshedskasserne Ret til at yde Medlemmer, der har opbrugt de 70 Dages Fortsættelseshjælp, yderligere Understøttelse i indtil 90 Dage af samme Størrelse som den vedtægtsmæssige Understøttelse.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 1.**

OPRET UNGDOMSORGANISATIONER

I TILSLUTNING TIL VORT FORBUND

Fra ældre Fagfæller høres undertiden Beklagelser over Nutidens Ungdom fordi den ikke har fornøden Forstaaelse og Respekt for Organisationerne og deres Virke.

Det er dog sikkert ikke helt retfærdigt at anlægge dette Synspunkt overfor Ungdommen. Snarere burde man rette denne Bebrejdelse mod os selv. Det har nemlig varet alt for længe, forinden det er gaaet op for Organisationerne, at Ungdommen bør imødekommes gennem Forstaaelse af de Krav, som ganske naturligt maa gro frem i den Ungdom, der lever i vor Tid og som præges af de abnorme samfundsmæssige Foreteelser paa snart sagt alle Omraader.

Det møder allerede de Unge paa den Tærskel som de passerer fra Barn til Voksen i Form af Advarsler mod at vælge denne eller hin Livsstilling, som for den enkelte maatte synes attraaværdig.

Efter saaledes at have faaet knust den første Haabets grønne Stængel, møder selve Samfundet op med Tilsidesættelse overfor de Unge baade hvad angaar Understøttelsesspørgsmaal og Retten til Opnaaelse af Beskæftigelse. Det er derfor intet Under, at Ungdommen paa Forhaand er skeptisk indstillet overfor Livets Tilskikkelser.

Denne Skepsis med deraf følgende Tilbageholdenhed og mindre Respekt for det, der er opnaaet ad organisationsmæssig Vej er det vor Pligt at modvirke ved allerede paa et tidligt Tidspunkt at knytte Ungdommen til Organisationerne og delagtiggøre den i Fordele og Arbejde som følger heraf, og ingen kan være i Tvivl om, at dette bedst sker ved Oprettelse af Ungdomsorganisationer i den Form, der findes angivet i vort Forbunds Love og som allerede er benyttet af et ikke ringe Antal af vore Afdelinger, der kun har ytret Tilfredshed med de deraf indhøstede Erfaringer.

Ogsaa denne Del af Organisationsarbejdet staar i væsentlig Grad i Relation til vort Agitationsarbejde, og Opgaven maa løses i Forbindelse hermed, hvis det Maal vi har sat os som Udgang af Agitationen virkelig skal opnaas.

Spørgsmaalet om Ungdommens Tilknytning til Organisationerne er ikke alene af lokal Art, men i høj Grad af forbundsmæssig Betydning, hvorfor ogsaa Agitationskredsene bør have Opmærksomheden henvendt paa dets Løsning.

R—dt.

600 MAND PAA FAGKURSUS

OPRET STUDIEKREDSE

Da vort Forbund nu i Efteraaret varslede ind til Fagkursus, meldte der sig ca. 700 Deltagere. Det var mere, end vi havde ventet, uagtet vi efter Sammenslutningen nok havde regnet med en betydelig Stigning. Vi havde tænkt, at vi kunde klare os med Roskilde Højskole, som sædvanligt, men da Oplysningsforbundet, der af Hensyn til Vinterkursus'ene kun kunde lade os disponere over ca. 3 Uger, og da hvert Kursus kun kan rumme ca. 100 Deltagere, maatte vi tage Esbjerg Højskole til Hjælp og endda sortere ca. 100 anmeldte Deltagere fra, der dog hovedsagelig var anmeldt fra ganske smaa Afdelinger i Landdistrikterne, hvor man nok foreløbigt og uden Skade kunde vente lidt.

Fra Kursus'et paa Esbjerg Højskole.

Men alligevel — 600 Kursusdeltagere er jo et meget betydeligt Antal om det enkle og simple Emne, som her forelaa: Overenskomsternes og Priskuranternes Forstaaelse. Det er i Virkeligheden en imponerende og betegnende Interesse, der her foreligger for denne Opgave.

Det er vort Forbunds stadige Paavisning af Nødvendigheden af, at Kendskabet til Overenskomsterne og Prislisterne og deres nøjagtige og udtømmende Forstaaelse udbredes i de videst mulige Kredse, der her har givet sig et saa imponerende Udslag. Men Kendskabet til disse Ting er ogsaa en Nødvendighed for ikke alene Overenskomsternes Overholdelse, men ogsaa for Fremkaldelsen af en saglig og forstandig Kritik af deres Indhold. Det er Forstaaelsen heraf, der har ført til den store Tilslutning til vore Kursus, og til den Popularitet, der efterhaanden er opstaaet om dem.

Der mødte altsaa denne Gang mange nye Kammerater op paa disse Kursus, unge og ældre imellem hinanden, nogle, for hvem Opgaverne var nogenlunde lette, og andre, paa hvem Tyngdepunkter, Tværsnitsberegninger, Snæverhedstal og andre mystiske Betegnelser og Beregninger under Udfoldelsen af de Egenskaber, der desværre er nødvendige for saadanne Opgavers forsvarlige Behandling, maaske nok af og til har fremkaldt en svedig Pande. Men Interessen for Sagen var til Stede i fuldt Omfang, og enhver har maattet erkende Sandheden i Forbundsrepræsentantens Udtalelser, da han ved Kursusets Aabning fremsatte den Paastand, at enhver af Deltagerne, naar Kursuset var Slut, kun havde det ene Ønske, at det havde varet 8 Dage længere.

Det var altsaa med Iver og Begejstring, man tog fat paa Opgaverne, og megen Fritid har der ikke været for den enkelte i den Tid, Kursuset har staaet paa, udover den Tid, der maatte medgaa til den nødvendige Nattehvile; thi efter at de egentlige Kursustimer hver Dag havde faaet Slut, kilede man paa i Fritiden for at løse de Opgaver, som Kursustimerne ikke havde levnet Tid til.

Udbyttet er ikke blevet ens for alle. Nogle mødte med bedre Betingelser end andre, men ingen er gaaet ud

af Kursuset uden at medtage et vist Minimum af Kundskaber, ikke mindre, end at disse Kundskaber ved fortsat hjemlig Studium vil kunne bringes op til det Omfang, der er nødvendig for Vedkommende til at kunne lære fra sig til andre, der har denne for ethvert interesseret Fagforeningsmedlem nødvendige Indsigt behov.

Vort Forbund tæller i dette Øjeblik Tusinder af Medlemmer, hvis Arbejde stort set falder indenfor de Rammer, Kursusets Opgave har omfattet, og som ihvertfald ikke vilde tage nogen Skade af denne Undervisning, men det er jo ikke muligt for vort Forbund at etablere Kursus for alle disse mange Tusinder. Meningen med

tigelse end her. Den Mand, der ikke kender de Betingelser, under hvilke han i Kraft af sit Medlemsskab i Organisationen er forpligtet til at arbejde, har selvfølgelig slet ingen Garanti for, at han for sit Arbejde faar, hvad han kan tilkomme. Vort Forbunds Virksomhed udviser Tusindvis af Eksempler paa, hvorledes Uvidenheden om Overenskomsterne og deres Indhold i den Grad er kommet vore Medlemmer økonomisk til Skade, at Tallene vilde forfærde, hvis det økonomiske Resultat kunde gøres op.

Vi ved, at denne Brist er til Stede, og vi ved ogsaa, at jo mere Ligegyldighed der her udvises fra den en-

Fra Kursus'et paa Esbjerg Højskole.

Kursuset er da ogsaa ved Hjælp af dette at dygtiggøre saa mange af vore mere interesserede Forbundsfæller, der er nødvendigt for en l a n g t v i d e r e g a a e n d e Undervisning end den, det er muligt at gennemføre paa vore Kursus, og denne Undervisning maa foregaa nu i Vintermaanederne, og ved S t u d i e k r e d s e.

De Forbundsfæller, der nu har været paa Kursus, maa i videst muligt Omfang optræde som Lærere og Vejledere for en Kreds af interesserede Medlemmer indenfor hans Afdelingsomraade, hvilket som nævnt maa ske ved Oprettelse af Studiekredse, alene med det Formaal at udbrede Kendskab til Overenskomsterne og Priskuranterne paa Grundlag af den Undervisning, der nu har fundet Sted paa vore Højskoler. Afdelingsledelserne maa stille sig i Spidsen for denne Opgave og organisere den, saaledes at en eller flere Studiekredse indenfor Afdelingen etableres.

Det gamle Ord om, at K u n d s k a b e r M a g t, har i en lidt overført Betydning, ingen Steder større Beretkeltes Side, skader ikke alene ham selv, men ogsaa hans mange Tusinde Kammerater, hvis økonomiske Kaar naturligvis ikke er uden Paavirkning af, at Medlemmernes Ligegyldighed overfor Lønspørgsmaal og deslige sænker Lønniveauet paa større eller mindre Omraader.

Mangel paa Kendskab til Overenskomster og Prislister fører til disses Misligholdelse og dertil svarende Dekadence i Organisationen; det fuldkomne Kendskab til disse Ting hos de flest mulige fører til Styrkelse og Magt i Organisationen.

Det er som oftest det stille, intensive og solidariske Samarbejde blandt Organisationens Medlemmer i Overenskomstperioden, overvaaget af dens Ledelse, der giver de bedste Resultater af de Opgaver, Organisationen er sat til at løse.

Frem til dette Arbejde. D e t e r i m e l l e m S l a g e n e, S e j r e n e v i n d e s.

A.

ARBEJDSLØSHEDSUNDERSTØTTELSEN OG SAMFUNDET

Mennesker uden Arbejde! Hvor ofte har man ikke allerede tænkt paa, talt om og skrevet om Midler til at afhjælpe denne Kalamitet og foretaget de mest forskelligartede og mangfoldige Forsøg paa at komme den til Livs. Nu som før maa Millioner af Mennesker gøre den sørgelige Erfaring, at man ikke behøver deres Arbejdskraft, at Samfundet giver Afkald paa at benytte den. Men de Arbejdsløse vil leve, — de finder ingen Lyst eller Anledning til, fordi der er Forstyrrelser i det kapitalistiske Samfunds Funktioner, at tage Livet af sig, saaledes at Samfundet befries for dem. Dertil kommer, at de er Forbrugere, Aftagere af alle mulige af de Varer, der er til Stede i Overflod og kun venter paa at blive afsat. Og derfor maa man, enten man saa vil eller ej, holde de Arbejdsløse og deres Familier ud og indrømme dem en, omend beskeden, Eksistens.

Her begynder Problemets Vanskeligheder. Den menneskelige Solidaritet er meget for lidt udviklet, — Egenkærligheden er for de fleste blevet den til Grund for alt liggende Tanke. Derfor tænker de mange: „Hjælp dig selv, saa hjælper Gud dig!" Men hvorledes skal nogen kunne hjælpe sig selv, der kom nøgen til Verden, og som, samfundsmæssigt set, stadig er nøgen, fordi han hører til de intetbesiddendes Klasse. Da ikke alle Arbejdsløse kan gaa og tigge, maa de understøttes af det samlede Folk, af Staten eller af dertil særligt skabte Institutioner. Midlerne hertil maa fremskaffes af samtlige Statsborgere eller af visse Grupper af disse.

Hvis man vilde prøve paa at undersøge, hvor forskellige de Systemer er, der tjener til Understøttelse af de Arbejdsløse, vilde man faa et meget broget Billede. Der findes Lande med regelret Arbejdsløshedsforsikring, som enhver forsikret har Krav paa, og som tilvejebringes af de beskæftigede Arbejdere og Funktionærer samt af Arbejdsgiverne, ligesom Staten yder et Tilskud. Men der findes ogsaa rene Statsunderstøttelser eller Tilskud til Fagforeningsunderstøttelsen (Gent-Systemet) eller en Kombination af begge Dele. Ofte forsøger man ogsaa at beskæftige de Arbejdsløse ved Nødhjælpsarbejder eller at anbringe de Unge i Arbejdslejre o. s. v. Det mangler altsaa ikke paa Forsøg paa at stille de Arbejdsløse tilfreds. I hvert Fald findes der vel ikke mere nogen, der vil bestride de enkelte Folkesamfunds Pligt til at understøtte de Statsborgere, der er blevet Arbejdsløse. Ofte betegner man Hjælpen til de af Krisen ramte Arbejdere som sociale Byrder, der maa betragtes som Samfundets Passiver. Arbejdsgivernes, Arbejdernes og de øvrige Borgeres Bidrag til Arbejdsløshedsunderstøttelsen havde — saaledes ræsonnerer man — en Forværrelse af Krisen til Følge og maatte føre til en Forøgelse af Arbejdsløsheden, fordi disse Bidrag blev forholdt Samfundet og ikke kunne komme til at øve deres Indflydelse som Kapitalindskud o. s. v. Disse Betragtninger støtter sig paa følgende Forudsætninger: de til Arbejdsløsheden anvendte Beløb ødes i negativt Forbrug, — de gaar praktisk talt neden om og hjem — medens de ellers kunde have fundet Anvendelse til Opretholdelse og Udvidelse af Industriforetagender og derved kunde have tjent til at overvinde Krisen. Dette er den vidt udbredte Anskuelse, som ikke vil anerkende Massekøbeevnens Funktioner. Vi forefinder for Tiden i næsten alle Lande en Overflod af brakliggende Pengemidler i Bankerne. De ligger døde dér, fordi Risikoen ved at sætte dem i Produktionsprocessen betragtes som værende alt for stor. Naar man har dette for Øje, virker det som en ren og skær Floskel, naar man atter og atter hører, at Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelserne hæmmer Kapitalindskudene i Industrien og kun skærper Krisen.

Ganske bortset fra den samfundsmæssige Forpligtelse til at yde den Del af Samfundets Borgere Hjælp, der uden egen Skyld ikke kan komme til at frugtbargøre sin Arbejdskraft, støder man her paa en Underkendelse af de brede Folkelags Købeevne. Der er blevet vrøvlet meget om Købeevne-Teorien. Man har villet gøre den til et Spøgelse, som Fagforeningerne i deres blinde Iver prøvede paa at fange. Og saa er det dog en til evige Tider gældende Sandhed, at Samfundet ynkeligt maa gaa til Grunde, hvis ikke Betalingsmidlerne kommer til at pulsere livligt helt nede fra de nederste Samfundslag, fra de brede Masser, saaledes at der kommer hurtigere og større Omsætning i Vareforbruget. De Pengemidler, der overlades de Arbejdsløse, betinger naturligvis deres Købeevne. De anvendes straks til Forbrug, hvorved de igen medfører nye Ordrer, Arbejde, Lønninger, Indtægter og Renter. Saaledes medfører de Penge, der bruges til Arbejdsløshedshjælp, ikke nogen Forværring i Samfundet; de er tværtimod et af Midlerne til dets Opretholdelse, ja endog til dets Udbedring. I hvert Fald er de samfundsøkonomiske Funktioner bedre tjent hermed, end med at Pengene ligger som død Kapital i Pengeinstitutterne. Det er egentlig Banaliteter, vi her fremhæver, men det er nødvendigt at fremhæve dem paany, da man stadig bliver stillet overfor de indgroede Synspunkter, der siger, at Arbejdsløshedsunderstøttelserne virker i den forkerte Retning.

I Maj afholdtes der i Genève Møde i Den internationale Forening for socialt Fremskridt. Her undersøgte Professor *Josef C. Cohen* fra det bekendte, engelske Universitet i Cambridge de her antydede Spørgsmaal og kom til det Resultat, at *de Lande lettest vil overvinde Krisen, som har en høj Arbejdsløshedsunderstøttelse,* d. v. s. dem, der ikke afspiser det betydelige Antal arbejdsløse Samfundsborgere med Tiggermad, men derimod bringer de forhaandenværende Pengemidler i Omsætning for at opretholde de Arbejdsløses Købeevne. Den højeste Arbejdsløshedsunderstøttelse ydes i England. Englands Økonomi har ikke desmindre i de sidste Aar udviklet sig saa gunstigt, som den har, netop fordi man ikke har afspist de henved 2 Millioner Arbejdsløse (iberegnet Familiemedlemmerne kommer man op paa et Tal, der

er 3 à 4 Gange saa stort) med sparsomme Brødsmuler, men har holdt deres Købeevne oppe i stor Udstrækning. En Sammenligning med de andre Stormagter, Frankrig, Tyskland og De forenede Stater, der yder langt ringere Arbejdsløshedsunderstøttelse, falder i høj Grad ud til Fordel for England.

Professor Cohen konstaterede i sin omhandlede Tale:

„Det er blevet udregnet, at den gennem Lønningerne i De forenede Staters Fabriksindustri repræsenterede Købeevne gik ned fra 100 til 52 i Tiden fra 1929 til Oktober 1932. Denne samlede Nedgang i Lønnen blev kun indvundet for en Elvtedels Vedkommende gennem Arbejdsløshedsunderstøttelse. I Tyskland dalede det som Løn udbetalte Beløb mellem Aarene 1929 og 1931 med 10.000 Millioner Mark. Af denne Nedgang blev en Ottendedel indvundet gennem Arbejdsløshedsunderstøttelser. I England anslaas Lønnedgangen blandt de forsikrede Personer i Aarene mellem 1929 og 1931 til 131 Millioner Pund Sterling. Udgifterne til de Arbejdsløses Understøttelse blev dog forhøjet til 71 Millioner Pund, saaledes at de dækkede godt Halvdelen af Lønnedgangen. Af disse Tal fremgaar det tydeligt, at den indenlandske Omsætning som Følge af denne Understøttelse af de Arbejdsløse har kunnet klaré sig væsentligt bedre end i de andre Lande."

Professor Cohen citerede ved denne Lejlighed en Udtalelse af den kendte, engelske Nationaløkonom *Kaynes:* „Efter min Opfattelse skyldes den uhyre vanskelige Situation i De forenede Stater Mangelen paa Arbejdsløshedsunderstøttelser, der financieres gennem offentlig Kredit, saaledes som det allerede har været Tilfældet hos os før Aaret 1932". Professor Cohen kommer til det Slutresultat: „Og vi er saaledes tvunget til at indrømme, at de Hjælpeforanstaltninger, der i England er blevet praktiseret i langt højere Grad end i de fleste andre Lande, i betydeligt Omfang er Aarsagen til den specielle engelske Situation. Vi kan betragte det som bevist, at den tilstrækkelige Tildeling af Arbejdsløshedsunderstøttelse har medført Formindskelse af Arbejdsløshedens Omfang, Forøgelse af Arbejderklassens Købeevne og Produktionens og Eksporthandelens Opretholdelse."

Det er Resultatet af Undersøgelser, som vel næppe kan rokkes. De viser ufejlbarligt Samfundsudviklingen, og at det Land er bedst stillet, der formaar at gøre de Arbejdsløses store Befolkningslag købedygtigt. Men et Land, der lægger overdreven Sparsommelighed for Dagen og hellere ser de likvide Pengemidler ligge uvirksomme i Bankerne eller taaler uhørt Luksus Side om Side med den største Nød, synker stadig dybere ned i Krisen og er daarligst rustet til at arbejde sig op af den igen. Naar vi altsaa gør os til Talsmænd for en forsvarlig Understøttelse til vore arbejdsløse Kammerater, saa opfylder vi ikke alene vor Pligt overfor dem, men vi gavner ogsaa det fælles Samfund i Almindelighed.

Korresp.

LØBENDE KONFLIKTER

Holtug	*(Herregaarden Gjorslev)*
Strøby	—
Onsild	*(Vammen-Lindum-Bigum Komm.)*
Stenvad	*(Proprietær Nielsen)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Aabybro	*(Aalborg Amt)*
Sønderholm-Frejlev	—
Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm)*
Nestelsø	— — —
Dragstrup-Skallerup	*(Martin Olsens Tærskeværk)*
Rask-Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Aalborg A.	*(Aalborg Amt)*
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Toustrup	—
Østbirk	—
Aarhus J. B.	*(Jydsk Telefon Akts.)*
Dybvad	*(Mergellejet)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge Valby Komm.)*
Esrum	*(Esbønderup-Nødebo Komm.)*
Aalborg Omegn	*(Aalborg Amt)*
Gistrup-Nøvling	—
Suldrup	—
Vindblæs	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Kolindsund	*(Proprietær Nielsen)*
Storvorde-Sejlflod	*(Peder Pedersen)*
Klippinge Magleby	*(Søholm og Gjorslev)*
Klemensker	*(Krashave Tærskeselskab)*
Holtug-Gjorslev	*(Gjorslev)*
Hirtshals	*(Hjørring-Hirtshalsvejen)*
Aars	*(Aalborg Amt)*
Tornby	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Holtug	*(Gjorslev Gods)*
Krogstrup	*(Viggo Petersen, Lyngerup)*
Besser	*(Brattingborg Gods)*
Vægger	*(Aalborg Amts Vejvæsen)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

KRISTELIGT DANSK FÆLLESFORBUND BEFORDRER HYKLERI

Som bekendt er Kristeligt Dansk Fællesforbund en Organisation, der ikke alene bestaar af Arbejdere, men tillige ogsaa af Arbejdsgivere, med hvilke Forbundet har indgaaet Overenskomst.

Formentlig skal denne Kendsgerning, overfor Offentligheden, afgive Bevis for, at der indenfor Organisationen raader gensidig Forstaaelse mellem begge Kategorier.

Men selv om der fra Organisationens Side med megen Paapasselighed vaages over, at denne Opfattelse ikke rokkes, kan det dog ikke undgaas, at der ved Lejlighed fremkommer Oplysninger, som tyder paa det modsatte. Ikke mindst i Forbundets faglige Organ „Vort Folk" kommer Uoverensstemmelserne til Orde gennem de fra Tid til anden optagne Indlæg, der er forfattet af Arbejdsgivere indenfor Organisationen, og som gennem disse Indlæg paa ublufærdig Maade gør sig til Talsmand for mindre Lønninger med akkurat samme Motivering, som anvendes af Arbejdsgivere udenfor K. D. F., og man undser sig endda ikke for aabenbart at henvise til den kristne Læres Paabud om Sagtmodighed og Selvfornægtelse.

Deraf kan man rolig slutte, at det Fællesfølelsens Grundlag, paa hvilket Organisationen er dannet, slet ikke er til Stede og sandsynligvis aldrig har været det.

Hertil kommer, at Offentligheden ikke kan undgaa at lægge Mærke til den Kritikløshed, som fra K. D. F.'s Side lægges for Dagen ved Afslutning af Overenskomster, idet saadanne som Regel altid oprettes med Virksomheder eller Arbejdsgivere, der har vist Uvilje til Indgaaelse af Overenskomstforhold med de faglige Organisationer, væsentlig fordi den af disse Organisationer krævede Løn- og Arbejdsforhold af de paagældende Arbejdsgivere anses for større elle bedre, end de kan tænke sig at akceptere. Derfor griber disse Arbejdsgivere med en Begærlighed, der absolut ikke kan siges at tangere almindelig kristelig Opfattelse, efter det Halmstraa, som K. D. F. i dette Tilfælde maa siges at være for en af de faglige Organisationer trængt Arbejdsgiver.

Resultatet bliver herefter ikke alene en Overenskomst til Mindrebetaling for de paagældende Arbejdere, men tillige et Medlemsskab for vedkommende Arbejdsgiver i K. D. F.

Altsaa efter, at Arbejdsgiveren har forsøgt Opnaaelsen af den mindst mulige Løntarif for sine Arbejdere, lyses han i Kuld og Køn af K. D. F. som en reel Kristen, uagtet det er aabenbart for enhver, at den paagældende kun fremhykler de Følelser, der berettiger ham til Optagelse.

Paa denne Maade befordres Hykleriet sat i System indenfor K. D. F. *R—dt.*

LAGERARBEJDERNE

BØR VÆRE MEDLEMMER AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

I Forbindelse med de Bestræbelser der for Tiden gøres for at faa Vare- og Lastvognschauffører organiseret og overenskomstmæssige Forhold tilvejebragt, er det utvivlsomt af Interesse at henlede Opmærksomheden paa Lagerarbejderne hvoraf der særligt i Provinsen findes mange uorganiserede.

Det synes som om de paagældende er af den Opfattelse, at Lagerarbejde er en finere Art, der enten berettiger til at staa udenfor Organisationen eller, hvad ogsaa har vist sig at være Tilfældet, at søge Optagelse i Organisationer, som i Realiteten intet har med det paagældende Arbejde at gøre.

Lagerarbejdet medfører vel undertiden, at der skal udfyldes et Fragtbrev, Mærkeseddel eller lignende, men tiltrods herfor maa det siges, at den væsentlige Del af Arbejdet er ganske lig den Form for Arbejde, der hidtil er betegnet som Arbejdsmandsarbejde, og vi kan derfor tilraade vore Afdelinger i saa høj Grad som muligt at have Opmærksomheden henvendt paa de Arbejdssteder, hvor der beskæftiges Lagerarbejdere, saaledes, at der paa saadanne Steder overfor de Paagældende kan ske Paavirkning for at faa dem tilsluttet vort Forbund.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

Voldgiftskendelse.

Mandag den 24. September 1934 Kl. 13½ sattes i Industrifagenes Lokaler, Nr. Voldgade 30, 2. Sal, en Voldgiftsret til Afgørelse af en mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Foreningen af Grusgrave og Skærvefabriker opstaaet Strid om Overtidsbetaling til de paa Nymølle Skærvefabrik beskæftigede Motorkørere.

Voldgiftsmændene var Sekretær Otto Jespersen, Forretningsfører Martin Nielsen, Sekretær A. Ovesen samt Ingeniør A. Helmer Petersen. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagde Paastand paa, at Nymølle Skærvefabrik kendes forpligtet til at udbetale de paa Fabriken beskæftigede Motorkørere Overtidsbetaling for Arbejde efter den normale Arbejdstids Ophør i Overensstemmelse med § 3 i Overenskomsten mellem Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker og Dansk Arbejdsmands Forbund, samt Efterbetaling i det Omfang, Fabriken siden Vinteren 1933—34 har undladt at yde Overtidsbetaling i Overensstemmelse hermed. Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker paastod sig paa Nymølle Skærvefabriks Vegne frifundet.

Dansk Arbejdsmands Forbund hævder, under Henvisning til, at Lønningerne for Motorkørere i Henhold til Overenskomstens § 3, sidste Stykke, fastsættes i de lokale Overenskomster, at der ikke foreligger nogen egentlig Overenskomst vedrørende Motorkørere, der er beskæftiget paa Nymølle Skærvefabrik, og at det allerede maa være en Følge heraf, at Overarbejde maa betales i Overensstemmelse med Overenskomstens § 3, 1. Stk. Forbundet anfører endvidere, at Overarbejde efter den normale Arbejdstids Ophør stedse siden 1929 indtil en Gang i afvigte Vinter er blevet betalt i Overensstemmelse med nævnte § 3. Til Bevis herfor har Forbundet fremlagt en saalydende, af de paa Nymølle Skærvefabrik beskæftigede Motorkørere, underskreven Erklæring af 19. Juli 1934:

> „Undertegnede Motorkørere paa Ny-Mølle Skærvefabrik erklærer herved, at vi i Perioden mellem 1929—1934 er blevet aflønnet for Extra Arbejde med ½ Times normal Betaling om Morgenen for at gøre Motoren køreklar til Kl. 7, og erholdt Extra Betaling om Aftenen, naar Maskinen først er kørt i Hus efter Arbejdstidens Ophør."

Foreningen af Grusgrave og Skærvefabrikker anfører herimod for det første, at Nymølle Skærvefabrik under 22. November 1929 har meddelt Arbejdsmændenes Forbund, Hedehusene Afdeling, at den med sine Motorkørere har følgende Aftale:

> „Naar Arbejdet med Gravemaskinen eller andet Arbejde, hvortil anvendes Lokomotiver, foregaar i de sædvanlige 8 Timer, betales den tarifmæssige Løn plus et Tillæg af 5 Øre pr. Time og aflønnes for 8½ Time daglig, idet Tillægget dels betales for, at Folkene udenfor Arbejdstiden skal holde Maskinen i Orden, d. v. s. renholde den og sørge for, at den er forsynet med Olie og Benzin, naar Arbejdet begynder, og dels for den Tid, som medgaar for at køre Maskinen i Hus efter endt Arbejde. Alt Arbejde udover ovennævnte Tid betales med de tarifmæssige Tillæg for Overarbejde."

En Kopi af denne Skrivelse fremlagdes i Voldgiftsmødet.

Foreningen bestrider dernæst Rigtigheden af Forbundets Anbringende om, at der i Aarene 1929—1934 er blevet udbetalt Overarbejdsbetaling i Overensstemmelse med Overenskomstens § 3, naar Arbejdet er sluttet efter den normale Arbejdstids Ophør. Saadan Betaling er, hævder Foreningen, i Overensstemmelse med den i Skrivelsen af 22. November 1929 omhandlede Aftale kun blevet ydet, naar der efter normal Arbejdstids Ophør er blevet kørt med Læs, derimod ikke, naar Motorkørerne efter normal Arbejdstids Ophør kun har kørt Maskinen i Hus.

Heroverfor anfører Dansk Arbejdsmands Forbund, at den til den fremlagte Kopi svarende Skrivelse af 22. November 1929 er Forbundet og dets stedlige Afdeling i Hedehusene ubekendt. Det er givet, hævder Forbundet, at der ikke foreligger nogen skriftlig Aftale af det i Kopien af 22. November 1929 omhandlede Indhold, og Forbundet mener heller ikke, at Lokalafdelingen i sin Tid har modtaget den til Kopien svarende Skrivelse. Under alle Omstændigheder har Nymølle Skærvefabrik været uberettiget til ensidigt at foretage en Ændring til Arbejdernes Ugunst i den siden 1929 faktisk anvendte Betalingsmaade.

Da der i Voldgiftsmødet var Uenighed om, hvorledes de omhandlede Motorkørere faktisk er blevet aflønnet i Aarene 1929—34, enedes Parterne om at anmode Opmanden om at foretage en Afhøring af Motorkørerne. Denne Afhøring fandt Sted samme Dag Voldgiftsmødet afholdtes Kl. 19 i Afholdshotellet i Hedehusene. Hver enkelt af Motorkørerne gav her Oplysning om, hvorledes han er blevet aflønnet i den Tid, han har været beskæftiget som Motorkører paa Fabrikken, for adskilliges Vedkommende 1929—34 eller længere. Alle de afgivne Forklaringer gik ud paa, at der indtil en Gang i afvigte Vinter er blevet udbetalt Motorkørerne Overtidsbetaling i Overensstemmelse med Overenskomstens § 3, 1. Stk., uanset om de efter normal Arbejdstids Ophør har kørt med Læs eller t. Eks. rangeret tomme Vogne ind paa et Sidespor, eller de endelig blot har kørt Maskinen i Hus. Det oplystes i denne Forbindelse, at det sidste kun forekommer forholdsvis sjældent. De afhørte Motorkørere forklarede endvidere, at det først i afvigte Vinter fra Fabrikkens Side er blevet hævdet overfor Motorkørerne, at de ikke var berettiget til at beregne sig Overtidsbetaling, naar de efter normal Arbejdstids Ophør kun kørte Maskinen i Hus. Endelig forklarede Motorkørerne, at Overtidsbetalingen er blevet beregnet paa Grundlag af en Timeløn paa 98 Øre.

De af Motorkørerne saaledes afgivne Forklaringer har Fabrikken søgt at imødegaa ved Fremlæggelse af 6 Ugelister for Dagløntimer fra 1931, idet det paa disse Ugelister opførte Antal Timer i nogle Tilfælde ses at være blevet rettet ½ Time nedad.

Paa Grundlag af de fremkomne Oplysninger maa Opmanden anse det for godtgjort, at Fabrikken i Aarene 1929—34 i hvert Fald i Almindelighed har udbetalt Motorkørerne Overarbejdsbetaling uden Hensyn til, om de efter normal Arbejdstids Ophør kun har kørt Maskinen i Hus. Det bemærkes herved, at rent bortset fra, at Rettelserne i de af Fabrikken fremlagte Ugelister i de fleste Tilfælde gaar ud paa, at Tallet 8 er rettet til 7½, i et enkelt Tilfælde dog 9 til 8½, viser disse Lister kun, at det opførte Antal Arbejdstimer undertiden er blevet kritiseret af Fabrikken, ikke at Kritikken har været foranlediget af, at vedkommende Motorkører kun har kørt Maskinen i Hus efter normal Arbejdstids Ophør.

Herefter maa Opmanden give den af Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagte Paastand Medhold. Selvom det antages, at den af Nymølle Skærvefabrik paaberaabte Skrivelse af 22. November 1929 er tilgaaet Dansk Arbejdsmands Forbunds Lokalafdeling, kan dette ikke — naar Skrivelsens Referat af en bestaaende Aftale ikke er blevet godkendt af Afdelingen — blive afgørende overfor de under Sagen fremkomne Oplysninger om den Betalingsmaade, der faktisk er blevet praktiseret i Aarene 1929—34. Da det nu som foran nævnt maa antages, at der i disse Aar er blevet betalt Motorkørerne Overarbejdsbetaling for Arbejde efter normal Arbejdstids Ophør, uanset om dette Arbejde kun bestod i at køre Maskinen i Hus, har Nymølle Skærvefabrik været uberettiget til ensidigt at foretage en Ændring til Motorførernes Ugunst i denne sædvanemæssige Betalingsmaade.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

Nymølle Skærvefabrik bør betale de paa Fabrikken beskæftigede Motorkørere Overarbejdsbetaling i Overensstemmelse med Overenskomstens § 3, 1. Stk., for Arbejde, der udføres efter normal Arbejdstids Ophør, uanset om dette Arbejde kun bestaar i at køre Maskinen i Hus. Nymølle Skærvefabrik bør derhos udrede Efterbetaling i det Omfang, Fabrikken siden Vinteren 1933—34 har undladt at yde Overtidsbetaling i Overensstemmelse hermed.

København, den 1. Oktober 1934.

sign. *Poul Andersen.*

ARBEJDSTID

Arbejdstidsproblemet burde jo bedømmes i sit naturlige Sammenhæng med Fornødenhedstrangen og Produktionsmulighederne, men søges nu oftest i Stedet for løst ud fra partipolitiske eller dogmatiske Synspunkter. For 30—40 Aar siden var 10 Timers dagligt Arbejde det, man kaldte en passende Arbejdstid, medens vor Tid har normaliseret en 8 Timers Arbejdsdag. Saa længe Verden har staaet, har man selvfølgelig i Virkeligheden

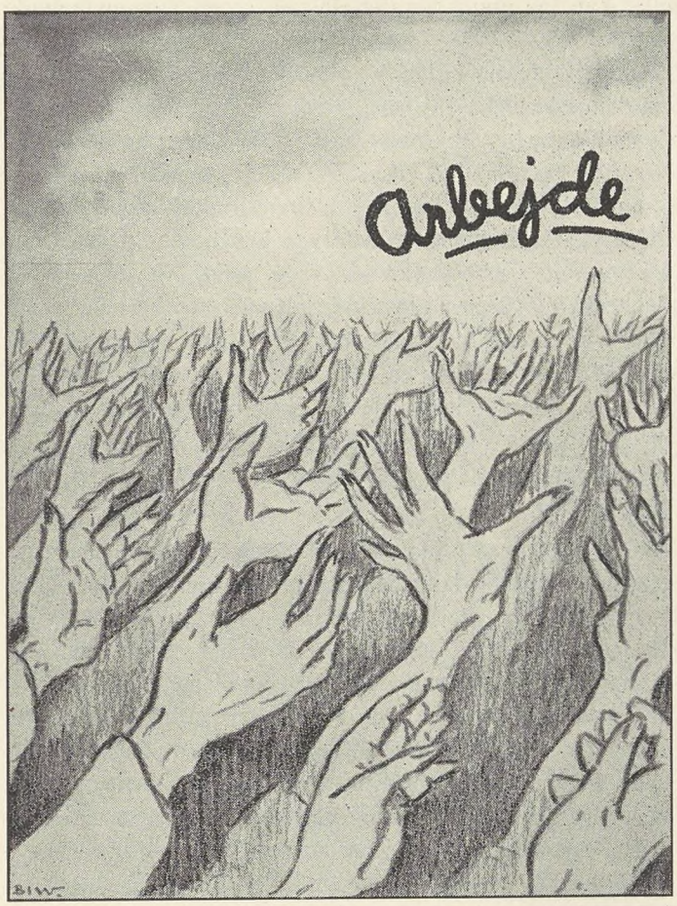

maattet sætte Tæring efter Næring, d. v. s., man har maattet indrette sin Arbejdstid, saaledes at man derved har kunnet skabe en Eksistensmulighed, saaledes har man paa hvert enkelt Punkt af Udviklingen haft Valget imellem at benytte de stedlige Fordele eller de tekniske Fremskridt enten til en Forbedring af sin Levefod eller til Forkortelse af sin Arbejdstid, og førstnævnte er næsten altid gaaet af med Sejren.

Alle kulturelle Fremskridt har altid haft visse naturlige Forudsætninger, der enten har hidrørt fra lokale Fordele, fra Udnyttelsen af laverestaaende Folks Arbejde eller fra rent tekniske Fremskridt, under disse Synspunkter maa saaledes Oldtidens Kulturcentre ses, hvor først rent lokale klimatiske eller geografiske Fordele muliggjorde en Opblomstring, medens det senere var Udbytningen af andre Folkeslag, der muliggjorde Opretholdelsen og eventuelt Udvidelsen af det en Gang opnaaede Kulturtrin. Den europæiske Kultur opretholdtes gennem Aarhundreder næsten udelukkende gennem Udbytning, eller ved det, man kaldte Kolonisation. For godt 100 Aar siden begyndte der imidlertid en bemærkelsesværdig Forandring i den kulturelle Udvikling, idet først Borgerstanden, derefter Bondestanden og tilsidst Arbejderstanden tiltvang sig en større Andel i Livets Goder end tidligere, og denne stærke kulturelle Udvikling, der jo ikke foregik uden Kampe af revolutionær Karakter, faldt karakteristisk nok sammen med en tilsvarende Udvikling af de tekniske Muligheder for at opnaa bedre Livsbetingelser for en stedse større Del af Befolkningen, og det er derfor mere end tvivlsomt, hvad der egentlig har været Aarsagen, og hvad der har været Virkningen for denne Udvikling, ja, de forøgede tekniske Muligheder løb endog flere Gange fra den kulturelle Udvikling og frembragte periodevis Arbejdsløshed og Forarmelse i Stedet for bedre Kaar.

Den menneskelige Mentalitet har ganske naturligt ved Aartusinders Erfaringer været indstillet paa Arbejdstidens Ukrænkelighed, idet hidtil alle Fremskridt var bleven absorberede i Form af bedre Levevilkaar og ikke i Form af kortere Arbejdstid. Heri indtraadte imidlertid som nævnt et Omslag, da den tekniske Udvikling begyndte at tage Fart paa lidt over Midten af forrige Aarhundrede; Malthus Teori er nu forlængst gaaet i sin Grav, den var god Latin i næsten 100 Aar, og først dette Aarhundredes tekniske Gennembrud har givet den sit endelige Dødsstød og gjort det usandsynlige sandsynligt, ja, har skabt den modsatte Situation, nemlig en synkende Befolkningstilvækst, og en i Øjeblikket næsten ubegrænset Produktionsmulighed; medens man altsaa tidligere med god Grund kunde hævde, at Betingelserne for at nye Kulturgoder kunde naa ud til en stedse større Del af Befolkningen nødvendigvis krævede i alle Tilfælde Opretholdelsen af Arbejdstiden, ja maaske endog forøget intensivt Arbejde, saa er Forholdene nu næsten omvendt, idet de tekniske Muligheder, som Efterkrigstiden har stillet til Raadighed, ikke alene muliggør, men endog nødvendiggør en forceret kulturel Udvikling; Situationen er derfor i Øjeblikket den, at man har Valget imellem, enten at bruge, hvad der kan produceres med de nuværende Hjælpemidler og den nuværende Arbejdstid, eller midlertidig at nedsætte Produktionen, vel at mærke ved at indskrænke Arbejdstiden. Man har imidlertid ikke valgt nogen af Delene; for den kulturelle Udviklings Vedkommende, fordi denne nu en Gang ikke pludselig lader sig forcere ud over en vis Grænse, og Arbejdstiden har man af rent dogmatiske Grunde nægtet at reducere, og har i Stedet derfor valgt at indskrænke Produktionen uden at nedsætte Arbejdstiden, hvorved Resultatet naturnødvendigt er bleven Arbejdsløshed og deraf følgende formindsket Købeevne, ikke alene for de Arbejdsløses Vedkommende, men ogsaa for de arbejdende, der udsuges for at opretholde en taalelig Levefod for dem, der ikke kan faa Arbejde. Følgen er bleven ny Produktionsnedgang, endnu flere Arbejdsløse og endnu ringere Købeevne for Befolkningen som Helhed, og hvor det vil ende, er ikke godt at vide.

Den eneste naturlige og eneste mulige øjeblikkelige Løsning af ovennævnte Problem, hvor Samfundet ganske

naturligt er gaaet i Baglaas, er som angivet en Nedsættelse af Arbejdstiden, man kan kalde den midlertidig eller permanent, ganske som man vil, d. v. s. ganske som man tænker sig Fremtiden, thi en Nedsættelse af Arbejdstiden vil jo i og for sig ikke sige en Nedsættelse af Produktionsmulighederne, saa længe der er Arbejdsløse til at optage Arbejdet; er Arbejdsløsheden imidlertid først nede paa sin praktisk laveste Grænse, ja saa staar man for Valget imellem at stoppe Udviklingen eller atter at sætte Arbejdstiden op; en tredie Mulighed er der jo ogsaa, en Mulighed, der egentlig ikke er saa urimelig at tage med i Betragtningerne, nemlig den, at den tekniske Udvikling fortsættes, saaledes at vi til den Tid uden at forøge Arbejdstiden alligevel kan opnaa voksende kulturelle Goder. Alle disse gode Teorier, der dog ikke er mere Teori, end at de godt kunde tænkes praktiserede af en eller anden Diktator, støder i Virkeligheden kun paa den Modstand, der ligger i Tilpasningen saavel indadtil som udadtil, og det er vel sidstnævnte, der overalt avler de største Betænkeligheder, fordi en Afhængighed af Udlandet af sig selv begrænser Mulighederne.

Forholdene inden for de moderne Samfund er imidlertid meget indviklede og derfor meget lidt overskuelige, ikke mindst fordi de uskrevne Samfundslove alle hviler paa Dogmer, hvis større eller mindre Berettigelse man ikke gerne ønsker at omdisputere; hvad er berettiget, individuel Frihed? Hvad er uberettiget Tvang? Og hvor er i det hele taget Grænsen imellem Individets og Samfundets Ret? Hvad er sundt og naturligt, og hvad er usundt i den nuværende Udvikling?

En eller anden dybsindig Mand har inddelt den menneskelige Tilværelse i tre tilsyneladende væsensforskellige Dele, nemlig: Arbejde, Adspredelse og Hvile, og denne Tankekonstellation er senere uddybet eller forbedret ved at tildele 8 af Døgnets 24 Timer til hver af de nævnte Kategorier. Arbejde er jo nødvendigt for at skaffe, hvad der skal bruges til Legemets Underhold og Hvilen for at skaffe Ligevægt i Stofskiftet; hvor lang Tid der kræves hertil, er og bliver en Erfaringssag; anderledes stiller Forholdene sig med det, vi kalder Adspredelse, og man kan vel nok uden Overdrivelse sige, at den kun er kommen ind i Beregningerne for at udfylde et Hul i Tilværelsens 24 Døgntimer, efterhaanden som Livet ikke mere krævede saa meget Arbejde, efter at ogsaa Hvilen har faaet sin Ret.

Arbejde og Adspredelse er i Virkeligheden kun to Sider af samme Sag, d. v. s. samme Ting er i Praksis bleven et Arbejde eller en Adspredelse, alt efter som man, om jeg saa maa sige, faar noget for det eller gør det gratis, og jo kortere Tid, der skal til for at indtjene sine Fornødenheder, desto mere Tid har man til at gøre noget uden den Bihensigt at tjene noget derved, ja dersom man er kommen nogenlunde let til sine Fornødenheder, har man endog Raad til at give noget for at skaffe sig de fornødne Adspredelser, og jo flere Adspredelser man ønsker, hvilket jo ogsaa hænger sammen med, hvor lang Tid man har til Adspredelserne, desto mere maa man tjene ekstra for at kunne tilfredsstille denne sin Trang til Adspredelse; alt, hvad man giver ud til Adspredelse, bliver imidlertid en Indtægt og derved et Levebrød for andre, og det er derfor ganske misvisende at tale om en Væsensforskel imellem Arbejde og Adspredelse; thi ethvert Arbejde bliver i Realiteten en Adspredelse, dersom det kan gøres med Interesse og Indsigt, og en Adspredelse bliver til et Arbejde ikke alene, dersom den gøres uden Lyst og Trang, men ogsaa, og det er ikke det mindst vigtige, dersom den foretages med Henblik paa den Nytte, den kan være til for en eller flere af vore Medmennesker. En Vurdering af et Arbejdes Værdi, saaledes som man nu gør i Praksis ud fra, om man faar eller kan faa noget for det eller ej, er efter ovenstaaende ganske misvisende, ligesom ogsaa Godtgørelsens Størrelse selvfølgelig ingen Maalestok er for Arbejdets samfundsmæssige Værdi; en ganske anden Ting er det, at den enkelte har Interesse i, at hans Arbejde honoreres saa højt som muligt, ikke saa meget fordi han derved i saa kort Tid som muligt kan tjene til det fornødne, men nok saa meget for at han derved kan blive i Stand til at forøge sine Fornødenheder, men alting er jo relativt; den enkeltes Begær efter højere Løn har i Virkeligheden kun Interesse, d. v. s. Betydning for ham, saa længe den derved bliver højere end hans Medarbejderes, thi dersom de alle opnaaede den højere Løn, saa vilde Forbrugsvarernes Pris stige nøjagtigt i samme Forhold, og Resultatet vil da være, at ingen af dem kan købe mere end tidligere.

Den logiske Slutning af det foregaaende vil være, at et almindeligt Forlangende om en kortere Arbejdstid kun kan opfyldes, naar man samtidig vil tage den kulturelle Nedgang, som er en nødvendig Følge deraf, men, vil man straks sige, Samfundsudviklingen har jo netop vist det modsatte; Nedgangen i Arbejdstiden har jo netop „bevirket" en stigende Kultur, altsaa voksende Fornødenheder. Det er altsammen tilsyneladende rigtigt, kun er Ordet „bevirke" forkert, thi det er den enorme tekniske Udvikling, der ene har muliggjort en forøget Produktion, og derved ogsaa muliggjort den kortere Arbejdstid, ja, saaledes som vi senere skal se, har nødvendiggjort den kortere Arbejdstid. Som lærerigt Eksempel paa, at det i Virkeligheden kun er Trangen til Fornødenheder, der bestemmer Arbejdstiden, kan jeg fremføre følgende. For 20—30 Aar siden sendte „Socialdemokraten" en Journalist til de vestindiske Øer for at undersøge og „reformere" Arbejdsforholdene derovre; det var selvfølgelig haarrejsende Ting, vi fik at vide, og der har vel ogsaa været en Del, der kunde trænge til at revideres, men det, der for mig var det mest forbavsende, var Lønningerne, der blev budt de paa Sukkerplantagerne arbejdende Negere; Tallene kan jeg ikke huske nu, men det drejede sig vistnok om nogle faa Kroner om Ugen. Jeg kan ikke nægte, at selv om meget af det, der kom frem, efter vore hjemlige Begreber var haarrejsende nok, saa vidste jeg jo, at det var ensidigt farvet, at man ikke skulde tage det bogstaveligt, men selve Lønnen kunde dog næppe være helt gal, og den var saa lille, at selv om den blev mangedoblet, synes den ikke en Gang at være nogenlunde rimelig. Tilfældet vilde, at jeg kort Tid efter traf en, der nøje kendte Forholdene derovre,

og min Nysgerrighed fik mig til at spørge om de omhandlede Lønningsforhold, og til min Forbavselse blev de i det store og hele bekræftet, men han tilføjede: „Ja, dersom vi blot kunde give dem mere, men saa maatte vi da lukke Fabrikkerne af Mangel paa Arbejdskraft." Da jeg gerne ønskede en Forklaring, fik jeg at vide, at en „fri" Neger kun arbejder saa længe, indtil han har lagt saa meget op, at han kan tilfredsstille sine smaa Fornødenheder en passende Tid uden Arbejde, og han kommer ikke igen, før det opsparede er brugt; der bliver derfor gjort alt for at skabe nye Fornødenheder for Negerbefolkningen alene for derved at faa en mere stabil Arbejdskraft.

En Neger i dansk Vestindien kunde altsaa dengang med en relativ kort Arbejdstid pr. Aar tilfredsstille sine Fornødenheder, og Resultatet var, at han selv reguleredę sin Arbejdstid, og dette primitive Billede er i Virkeligheden den Baggrund, paa hvilken hele vor Samfundsudvikling hviler, hvor en tilsyneladende Kamp om Arbejdstiden i Virkeligheden i hvert enkelt Øjeblik kun betyder at finde en naturlig Ligevægtstilstand mellem vor Fornødenhedstrang og den Tid, det tager at frembringe disse Fornødenheder.

Man vægrer sig gerne ved at tro, at Fornødenhedstrangen virkelig har sine Grænser, eller rettere, at der virkelig skal en vis Tid til at skabe ny Fornødenhedstrang. Jeg skal som en Art Bevis blot henvise til Nødvendigheden af Reklamen; selv de bedste Ting vilde ikke blive solgt i det Omfang, de gør, uden intensiv Reklame, ja, Fornødenhedstrangen er ikke større, end at der skal fortsat Reklame til for at opretholde et Salg, og alle mulige Lokkemidler bruges og maa bruges for blot at opretholde et en Gang opnaaet Fornødenhedsforbrug; flotte Udstillingsvinduer, Reklameudsalg, Trykskrifter og meget andet er bleven en Nødvendighed og en dobbelt Nødvendighed i daarlige Tider. Man vil maaske med nogen Ret kunne sige: ja, men det, man køber mere af den ene Vare, maa man jo købe mindre af en anden Vare, da man til syvende og sidst jo kun har en bestemt Sum at købe for; dette er selvfølgelig tildels sandt, men Forretningsmanden har ogsaa sine Garn ude her, man behøver slet ikke at betale, der er Kontoer og Afbetalinger o. m. a., der kun er beregnet til at stramme Budgettet til det yderste. Har alle disse Midler til at skabe Fornødenheder end deres Skyggesider, saa har de en god Side, der i disse Arbejdsløshedstider har dobbelt Værdi; de skaber mere Arbejde, altsaa færre Arbejdsløse, thi Reklamen etc. kræver og skaber direkte og indirekte et ikke lille Arbejde, og selv om Forbrugerne kommer til at betale det alt sammen, saa er det dog billigere end at betale det i Form af Understøttelse, ikke mindst fordi Arbejdet i sig selv skaber forøget Købekraft, altsaa nye Forbrugere, og deraf følgende forøget Omsætning.

Alt sammen skønne Teorier, vil man sige. Vanskeligheden ligger ikke i, at vi producerer for meget, men at vi mangler Købekraft til at anskaffe Varerne, men hvorfor mangler vi Købekraften? Ja, Grunden er, som flere Gange tidligere forklaret, udelukkende den, at vi nu fordeler Arbejdet forkert, idet vi lader mange gaa arbejdsløse blot for at opretholde en én Gang vedtaget Arbejdstid og lader dem, der arbejder, underholde de Arbejdsløse; en saadan Ordning, der, foruden at være moralsk ødelæggende, altid vil give en lavere Middellevefod, bidrager derfor til at holde Produktionen længere nede end ellers nødvendigt; den indebærer saaledes i sig selv en labil nedadgaaende Bevægelse, hvorimod *Arbejdets Fordeling paa de flest mulige Hænder vil give højeste Forbrug og, hvad vigtigere er, naar der først er indtraadt Ligevægt, en Købekraft, der svarer til Produktionsværdien,* og dette ganske uafhængigt af, om Varepriserne er høje eller lave, idet Lønnen og Vareprisen altid vil følges ad, saaledes at Købekraften indadtil altid bliver den samme; anderledes stiller det sig med Lønnen og Vareprisens reelle Værdi udadtil, her vil der komme en Grænse bestemt ved, hvorvidt Eksporten bliver lønnende eller ej, og har vi først overskredet denne Grænse, da maa enten Lønnen eller Valutaværdien vige i Kampen, men dette Spørgsmaal har intet med Arbejdstidsspørgsmaalet at gøre.

(Fra „Ingeniør og Samfund").

ARBEJDSLØSHEDEN I VERDEN

Det internationale Arbejdsbureaus Statistik viser stadig nogen Bedring. Tendensen er tydeligst i Sverige.

Den Statistik vedrørende Arbejdsløshed og Beskæftigelse, som det internationale Arbejdsbureau i Genève udsender hvert Kvartal, viser — ifølge det sidste Nummer af Industrial and Labour Information — at den Bedring i Arbejdslsøhedssituationen, som har været mærkbar siden 2. Kvartal 1933, i det store og hele fortsatte ogsaa i de sidste tre Maaneder. Imidlertid er Bedringen tilsyneladende mindre end den, som ved forrige Kvartalskifte kunde konstateres mellem Foraaret 1933 og Foraaret 1934.

For tre Maaneder siden fremgik det af Statistikken, at Arbejdsløshedssituationen i fem Lande: Bulgarien, Frankrig, Irland, Polen og Portugal, var mindre gunstig Foraaret 1934, end den var det Aaret i Forvejen; alle disse Lande har fremdeles ugunstigere Tal end i 1933, men desuden er yderligere fire Lande kommet ind under samme Rubrik, nemlig: Belgien, Holland, Spanien og Tjekkoslovakiet. For Svejts Vedkommende viser Arbejdsløshedsforsikringsstatistikken en Bedring, Statistikken fra Arbejdskontorer derimod en daarligere Situation. Hvad de øvrige Lande angaar, saa har man, som allerede nævnt, kunnet konstatere en Bedring, om end mindre mærkbar end ved foregaaende Kvartalskifte. Det Land i Europa, hvor den fortsatte Bedring er tydeligst, er Sverige, hvor Bedringen til og med er sket med stor Hastighed.

Dette gælder Statistikken over Arbejdsløse. Naar man ser paa Beskæftigelsesstatistikken, bliver det almindelige Indtryk bedre. For de fleste Landes Vedkommende kan man mærke en Bedring, sammenlignet med forrige Aar. Denne Bedring er til og med blevet mere udpræget siden forrige Kvartal i Estland, Japan og Sverige, og dertil kommer, at Italien, som ved forrige Oversigt havde en mindre Nedgang i Beskæftigelsesgraden, nu viser en svag Stigning. Paa den anden Side har man konstateret den modsatte Tendens i Tjekkoslovakiet og Frankrig. For Frankrigs Vedkommende viste Tallene allerede forrige Kvartal en Nedgang.

MAGASIN DU NORD'S LAGERARBEJDERES FERIEKOLONI I HUNDIGE

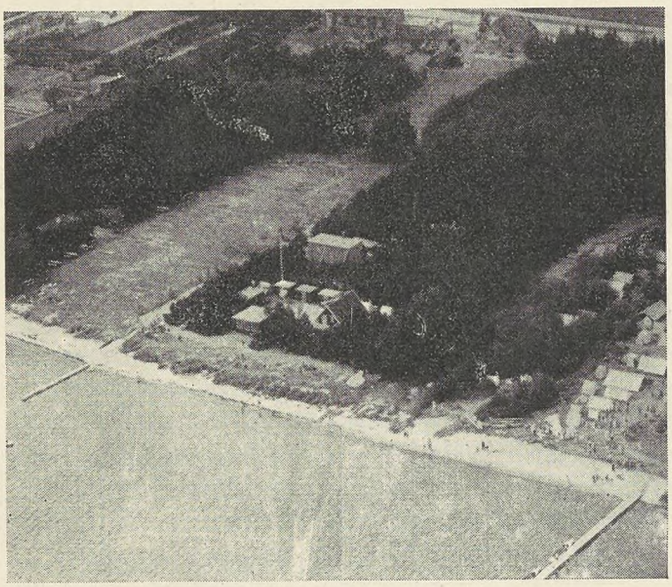

Luftfotografi. M. d. N.s Lagerarbejderes Grund er Strandgrunden tilhøjre for den lille Baadebro.

Lagerarbejdernes Klub M. d. N. (Magasin du Nord) købte den 1739 □ Mtr. store Grund, hvorpaa var et toetages Sommerhus med Plads til 3 Familier, i 1928 for en Sum af Kr. 14,500,00. Senere har man ladet bygge en 5 × 5 Meter Pavillon med Plads til 10 Personer, og 3 Kabiner med tilsammen 12 Sovepladser. I Plantagen er ryddet Plads til Telte.

Kolonien benyttes ikke alene til Feriegæster, men adskillige af de arbejdende bor dernede hele Sommeren, og mange holder Weekend.

Teltbeboerne betaler pr. Sæson 5 Kr. For Leje af Kabinerne betales 75 Øre pr. Dag. Køkkeninventar til fri Disposition. Gifte Medlemmer, som benytter Huset, betaler 1 Kr. pr. Dag og faar herfor et møbleret Soveværelse, gratis Køkkenrekvisitter, herunder Petroleum og Krydderier etc.

Det hele har i Dag en Værdi af Kr. 19,800,00. Afdrag, Forrentning og Nyanskaffelser afholdes i det væsentlige af Overskudet fra Lagerarbejdernes kooperative Marketenderi paa Magasin du Nord.

Klubben bestaar i Dag af 107 Medlemmer, og det gennemsnitlige Antal, der ugentlig besøger Kolonien om Sommeren, ligger paa 62.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

Fra Afdelingerne

Aarhus A. Murermester Kuhdal Jensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren for en udført Jordudgravning til en Villa ved Ellemosevej nægter at betale for Overtril med den Begrundelse, at han ved Arbejdets Paabegyndelse har sagt til Arbejderne, at der ikke maatte fremkomme Overtril og heller ikke nogen Løftning paa Tippen. Arbejdernes Tilgodehavende for Overtril udgør Kr. 31,27. Ved et Mæglingsmøde den 3. Juli opnaaedes Enighed om, at Mesteren til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 11,00.

Aarhus O. Aarhus Oliefabrik: Tillæg til Overenskomsten oprettet. Ved et lokalt Møde den 9. Juni opnaaedes Enighed om en Ordning af Akkordforholdet ved Opsækning af Soyaskraa i Beton H, samt om at Arbejdere, der er beskæftiget i Afsmeltningsanlægget for Svineproduktion (i 2 Skifte-Daghold) erholder et særligt Tillæg af 20 Øre pr. Time. Vedrører 15 Mand.

Kastrup. Akts. Ny Kalkbrænderi, (Anka Fabriken): Overenskomst-Tillæg oprettet vedrørende Fabrikation af „Anka Asfaltsten". Ugeløn Kr. 70,00. Overarbejdsbetaling i H. t. Kalk- og Teglværks-Landsoverenskomsten beregnet efter en Timeløn af 122 Øre. Ved For- og Efterblander betales et Tillæg af 5 Øre pr. Vogn 35 m/m Ankasten. Akkordpriser fastsat for Arbejde ved Pressen samt for Aflæsning af Ankasten. Bestemmelser fastsat for Hærdekedelmandens Arbejde og Betalingen derfor. For Lukning af Hærdekedlen i Fabriken, naar den anvendes til Kalksandsten, betales 25 Øre.

Esbjerg. Aarhus Oliefabriks Esbjerg Afdeling: Afdelingen indberetter, at den, efter at Aarhus Oliefabrik har overtaget Esbjerg Oliekagefabrik (fra 1. Juli d. A.), og der er indført en Række store og smaa Ændringer i Driftsmaaden, har forhandlet med den ny Indehaver om Ændringer i den lokale Overenskomst angaaende Arbejdet i Ekstraktionsanlægget, og er man enedes om at indføre disse Ændringer i et Tillæg til Overenskomsten, som er underskrevet af Parterne.

Chaufførerne, Kbh. Firma Holst & Knudsen: Overenskomst oprettet. 3 Mand. Ugeløn Kr. 60,00 (var Kr. 60,00 for uindskrænket Arbejdstid). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %, derudover samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Chaufører, ansat før 1' Januar, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage og med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes, saafremt Chaufføren er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse og sikret sig Kr. 3,00 pr. Dag, fuld Løn i 12 Dage. Sygekassehjælpen Kr. 3,00 pr. Dag kan fradrages i Lønnen. Lægeattest skal forevises. Under Ulykkestilfælde erholdes i 2 Uger Løn som under Sygdom og derefter Kr. 3,00 pr. Dag i 11 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Chaufførernes Fagforening maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' April.

Kastrup. Centralorganisationen af Vognmænd i København og Omegn: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Centralorganisationen har lagt Afdelingen Hindringer i Vejen for at oprette lokale Overenskomster med de af Centralorganisationens Medlemmer, der er bosiddende paa Amager. Ved en Forhandling den 26. Juni afgav Centralorganisationen af Vognmænd i København og Omegn en saalydende Erklæring:

I H. t. Aftale ved Mødet i Dag angaaende Overenskomst for de Chauffører, der er beskæftiget hos vore Medlemmer, bosiddende paa Amager, bekræfter vi herved, at vore Medlemmer selvfølgelig i et og alt er underkastet Standardoverenskomsten mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Chaufførernes Fagforening.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbh. Akts. Det forenede Olie-

komp: Afdelingen indberetter, at den ved en Forhandling med Firmaet den 12' Juni opnaaede en Forbedring af Ferieforholdet, hvorefter Arbejdere, der har været beskæftigede hos Firmaet 5 Aar før Ferieaarets Begyndelse (15. Maj) erholder 9 Hverdages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Arbejdere, der har været uafbrudt beskæftiget fra før 1' Januar, eller, hvis Arbejdet ophører før Ferieperioden, til Arbejdere, der har været beskæftiget i 6 Maaneder, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage. Til andre Arbejdere gives en Ferie af ¾ Dag pr. Maaneds Beskæftigelse før Ferietiden, dog ikke over 6 Dage. Alle Ferier ydes uden Fradrag i Lønnen. Bestemmelsen gælder fra 15' Maj 1933.

Lager- og Pakhusarbejderne, Kbh. Dansk-Engelsk Benzin- og Petroleums Komp.: Overenskomsten af 30. April 1932 ændret med Hensyn til Arbejdstidens og Spisetidernes Lægning samt m. H. t. Ferieforholdet saaledes, at Arbejdere, der har været beskæftiget 1 Aar før Ferietidens Begyndelse (15' Maj), erholder 9 Dages Ferie med Løn i Forbindelse med 2 Søndage, og Arbejdere, der har været beskæftiget i kortere Tid indenfor Ferieaaret (16' Maj til 15' Maj) erholder ¾ Dags Ferie for hver fulde Maaneds Beskæftigelse, ligeledes med fuld Løn. Som Overgangsbestemmelse gælder, at der første Gang tilbageregnes til 15' Maj 1933, og at Arbejdere, som vilde have faaet Ferie efter den hidtidige Sommerferiebestemmelse, ikke beskæres for 1934.

Mælkeriarbejderne, Kbh. Mejeriet „Stassano", Taastrup: Overenskomst oprettet. Hjemmearbejdere og Mejerister: Ugeløn Kr. 66,55. Unge Mennesker mellem 18—20 Aar Kr. 55,04. Timelønnede Arbejdere 25 % Tillæg. Kuske og Chauffører ved Fordeling af Mælk og Fløde i Byen Kr. 66,55 + Kr. 7,00 pr. Uge. Arbejdstid 8 Timer indenfor et Tidsrum af 10 Timer. Falder Arbejdstiden udenfor 10 Timer, men indenfor 12 Timer, erholdes et Tillæg af Kr. 3,00 pr. Uge. Overarbejde: 4 Timer à 50 %, derefter 100 % Tillæg. Gratis Fridag hver 7de Dag. 7 Dages Sommerferie med fuld Løn. For Arbejde paa Fridage erholdes 50 % Tillæg for den første mistede Fridag og 100 % for de følgende. I Erstatning for Arbejdstøj erholdes Kr. 25,00 pr. halvt Aar, for kortere Tid i Forhold hertil.

Kuske og Chauffører beskæftiget ved Detailhandel erholder Kr. 67,00 for 80 Kr. Salg pr. Dag. For Salg fra 80—90 Kr. pr. Dag betales 1 % for Salg over 80 Kr., stigende med 1 % for hver 10 Kr. yderligere Salg pr. Dag indtil 9 %, alt udregnet pr. Uge, samt 8 Øre pr. kg solgt Smør. I Maanederne Juni, Juli og August er den garanterede Ugeløn Kr. 66,55 plus 10 %. Ved Oprettelse af ny Vogn erholdes garanteret Løn i 3 Maaneder. Beregningen af Provisionens Størrelse fastsat: 14 Fridage om Sommeren og 14 om Vinteren med garanteret Løn. For tabte Fri- eller Feriedage erholdes Kr. 66,55 plus 10 % plus 100 %. Fratages Kuske eller Chauffører Dele af deres Kvarter, erstattes de tabte Procenter.

Medhjælpere Kr. 15,25 pr. Uge plus Provision af Salget. 6 Dages Sommerferie med Kr. 4,00 pr. Dag.

Samtlige Arbejdere er ulykkesforsikrede for en Dagpenge af Kr. 4,00 fra Ulykkesdagen. Arbejderne skal være Medlemmer af Mælkeriarbejdernes Fagforening. Gensidig Opsigelsesfrist er mindst 8 Dage. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Kan opsiges med 1 Maaneds Varsel.

Esbjerg. Falcks Redningskorps i Esbjerg: Overenskomst oprettet med samme Løn- og Arbejdstidsforhold samt øvrige Bestemmelser, som er fastsat i hidtidigt med Korpset oprettede Overenskomster om Løn- og Arbejdsforhold m. v. for Chauffører, der beskæftiges i Provinsen. Gælder til en 1' Januar.

Fredericia K. Vognmand N. Kyed: Overenskomst oprettet. Kuske: Ugeløn Kr. 51,00; for Fodring og Staldtjeneste udenfor Arbejdstiden betales Kr. 3,50 pr. Uge for det første Spand Heste og Kr. 2,00 pr. Uge for de efterfølgende Spand. Chaufører Kr. 56,00 pr. Uge. For enkelte Timer betales 105 Øre. For Flytte-arbejde som Hjælpere betales 50 % Tillæg. Arbejdstid 8 Timer, dog skal Kusken møde til Staldtjeneste 1 Time paa Søn- og Helligdage. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, 3' Time 50 %, derefter 100 %. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 100 % Tillæg. Luksuskørsel om Aftenen efter Arbejdstiden samt Kaperkørsel paa Søn- og Helligdage betales med 25 % af Kørselsindtægten. For Helligdagskørsel udenfor Byens Grænser erholdes, naar Kørslen forhindrer Vedkommende i at være hjemme til Middag, Kr. 2,00 ekstra pr. Dag. Arbejde paa Pladser og i Marken om Søndagen betales med 25 % Tillæg. Kun Medlemmer af Kuskenes Fagforening maa beskæftiges. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge. Under Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 3,00 fra Ulykkesdagen. Bestemmelser om Afgørelse af Uoverensstemmelse om Overenskomstens Forstaaelse. Gælder til en 1' Maj.

Fredericia K. Vognmand N. Chr. Christensen, Snoghøj: Overenskomst oprettet saalydende: Undertegnede Vognmand erkender og forpligter sig herved til at overholde og anerkende den Overenskomst, der er gældende mellem Fredericia Vognmandsforening og Kuskenes og Chaufførernes Fagforening, Fredericia.

Fredericia K. Fredericia Handelsmejeri: Overenskomst oprettet. Kr. 30,00 pr. Maaned plus 20 % af Salgsbeløbet for Salg af al Mælk og Fløde, desuden 6 Liter sød Mælk daglig, ½ Liter Kaffefløde og hver 10 Liter Kaffefløde, som fradrages ved Udvejningen om Morgenen, plus 3 Øre pr. Liter solgt sød Mælk paa Flaske, 30 Øre pr. kg solgt Smør. Kuskene holder selv Hest. Holder de selv Vogn, erholdes herfor Kr. 150,00 pr. Aar. Kusken kan hver Morgen — undtagen i September Maaned — købe en Haandspand skummet Mælk (til Hesten) for 25 Øre. Han skal holde Vogn og Maal vaskede og rene. Mejeriet holder Spande og Maal. Før der kan foretages Udvidelse af Salgsvognenes Antal, skal der forhandles. Gensidig Opsigelsesfrist er 30 Dage. Kusken erholder Kr. 50,00 i Ferieløn. Bestemmelse om Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstens Forstaaelse. Gælder til en 1' Maj.

Fredericia K. Fredericia Mælkeforsyning: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 20,00 plus 18½ % af Salget af Mælk og Fløde, ½ Liter Kaffefløde af hver 10 Liter Kaffefløde samt 24 Øre pr. kg solgt Smør. Ferieløn Kr. 50,00. Bestemmelserne angaaende Renholdelse af Vogn og Maal, Udvidelse af Salgsvognenes Antal (udover 5), Opsigelsesfrist, Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstens Forstaaelse samt Udløbstid er som i ovenstaaende Overenskomst.

Fredericia K. Fredericia Mejeri og Landmejeriet: Overenskomst oprettet. Kusken lønnes med 17% af Salgsindtægten for al Sødmælk og Fløde samt 30 Øre pr. kg solgt Smør plus 3 kg sød Mælk daglig. Kuske, der selv holder Hest, erholder 185 Øre pr. Dag, og Kuske, der selv holder Vogn og Spande, erholder yderligere Kr. 150,00 pr. Aar. Ferieløn Kr. 80,00. Bestemmelserne angaaende Renligholdelse af Vogn og Maal, Udvidelse af Salgsvognenes Antal og Udsalg udover 3 i Fredericia og Omegn, Opsigelsesfrist, Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstens Forstaaelse samt Udløbstid er som med Fredericia Handelsmejeri.

Fredericia K. Follerupgaard Mejeri: Overenskomst oprettet. Kusken lønnes med 17 % af Salgsindtægten af al Mælk, Fløde og Piskefløde og 24 Øre pr. kg solgt Smør. Kuske, der selv holder Hest, faar et Vederlag af Kr. 2,00 pr. Dag. Kusken er forpligtet til at holde en konfirmeret Dreng mod et Vederlag af Kr. 30,00 pr. Maaned. Mejeriet forpligter sig til at levere Kuskene saa meget Mælk, at de kan tjene fuld Ugeløn, Ferieløn Kr. 60,00. Bestemmelser om Udvidelse af Salgsvognenes og Udsalgenes Antal, Opsigelsesfrist, Bestemmelser om Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstens Forstaaelse samt Udløbstid er som med Fredericia Handelsmejeri.

Græsted og Helsinge. Vognmænd L. P. Christensen, Helsinge, og Ole Petersen, Helsinge: Overenskomst oprettet. Ved en Forhandling den 24. Juli enedes man om at anerkende den mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsmands Forbund under 10' April 1933 oprettede Overenskomst med Tilføjelse af 17' Juli samme Aar (gældende for Kronborg Birks Vognmandsforening samt dennes Afdeling for Græsted og Helsinge) som gældende for de 2 Vognmandsfirmaer.

Frederikssund. Vognmand Oluf Larsen. Overenskomst opret-

tet. 12 Mand. Overenskomsten af 20' Juli 1930 mellem Hillerød Vognmandsforening og Hillerød Afdeling er tiltraadt som gældende mellem Parterne.

Korsør A. Akts. Dansk-Engelsk Benzin- og Petroleums Komp.: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 59,13 (var Kr. 50,40), Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, derefter til Kl. 8: 50 %, efter Kl. 8 samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Arbejde i Frokost- og Middagspausen 25 % Tillæg. Arbejdere, der har været beskæftigede hos Firmaet mindst 3 Maaneder, erholder til Anskaffelse og Fornyelse af Overtrækstøj samt til Anskaffelse af Fodtøj Kr. 20,00 pr. Kvartal. Arbejdere, antaget senest 1' Januar, erholder 6 Dages Sommerferie i Forbindelse med 2 Søndage med fuld Søn. I Sygdomstilfælde erholder Arbejdere, der har været beskæftiget mindst 6 Uger, Kr. 41,13 de første 5 Uger. Under Ulykkestilfælde erholdes de første 5 Uger Løn som under Sygdom og derefter i de følgende 8 Uger Kr. 4,00 pr. Dag. Arbejderne skal være sikret en Sygehjælp af Kr. 18,00 pr. Uge i en statsanerkendt Sygekasse, og Anmeldelse af Sygdommen skal ske til Forvalteren senest 24 Timer efter, at Sygdommen er indtraadt. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge regnet fra Lønningsdag til Lønningsdag. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' Juli.

Køge A. Falcks Redningskorps i Køge: Overenskomst oprettet. Overenskomstens Bestemmelser om Løn- og Arbejdsforhold samt øvrige Bestemmelser er enslydende med de andre for Korpsets Chauffører i Provinsbyerne oprettede Overenskomster. Til Overenskomsten er vedhæftet en Plan over de hos Korpset i Køge beskæftigede 3 Chaufførers Arbejdstider og Fritider. Gælder til 1' Januar.

Næstved. „Stjernen"s Øldepot, Ølhandler O. Nielsen: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 54,00. Dagløn Kr. 10,00. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 140 Øre pr. Time, 3' Time 150 Øre, derefter samt Søn- og Helligdage 170 Øre pr. Time. Arbejderne erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Kun Medlemmer af Næstved Fagforening maa beskæftiges. Gælder til en 1' Maj.

Odense C. Læsøgades Lillebil, Vognmand K. Hansen: Overenskomsten af 17' September 1931 fornyet uforandret, gældende til 1. Januar 1935. Vedrører 4 Mand.

Odense C. Vognmand G. Schroll: Overenskomst oprettet. Lønnen er Kr. 2,50 pr. Dag—Nat plus 20 % af Kørselsindtægten. Arbejdstid 12 Timer. Skal Chaufføren bære Uniform, paahviler det Vognmanden enten at anskaffe den eller betale en Uniformsgodtgørelse af Kr. 18,00 pr. Kvartal. Chaufføren skal have en ugentlig Fridag med Løn. Under Tilskadekomst erholdes i de første 13 Uger en Dagpenge à Kr. 3,00. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Chaufførernes Fagforening maa beskæftiges. Regler for Behandling af faglig Strid. Hvis der er andre Overenskomster, som bliver sluttet under Kr. 2,50 plus 20 %, skal den fastsatte Løn følge efter. Gælder til 1' April 1935.

Vejle K. Rutebilen Vejle—Tirsbæk, Vognmand Carl Christensen: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn Kr. 60,00. Extra Chauffører 125 Øre pr. Time. Mindstebetaling for 4 Timer. Arbejdstid: 48 Timer pr. Uge. Chaufførerne har en ugentlig Fridag. For Ture, som ligger mellem Kl. 8 Morgen og Kl. 10 Aften med effektiv 8 Timers Arbejdstid, erholdes Kr. 10,00. Efter Kl. 10 Aften erholdes Kr. 2,00 pr. Time. Chauffører, der har været beskæftiget i 3 Maaneder, erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn; de er ulykkesforsikrede i de første 13 Uger efter Tilskadekomst til en Dagpenge af Kr. 3,00. Gensidig Opsigelsesfrist er 14 Dage til en Lønningsdag. Kun Medlemmer af Kuskenes og Chaufførernes Fagforening maa beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1' Maj.

Viborg. Falcks Redningskorps i Viborg: Overenskomst oprettet. Overenskomstens Bestemmelser om Løn- og Arbejdsforhold samt øvrige Bestemmelser er enslydende med de andre for Korpsets Chauffører i Provinsbyerne afsluttede Overenskomster. Gælder til en 1' Januar.

Viby, Jyll. Viby Vognmandsforening: Overenskomst oprettet vedrørende Aflæsning af Kul paa Kørevogn til Kulhus paa Viby Gasværk. Aflæsningen besørges af 2 Biler af 2 Mand. Akkordprisen for Aflæsning til det nuværende Kulhus er 50 Øre pr. Ton. Kommunens Timeløn 125 Øre er garanteret. Kun Medlemmer af Viby Fagforening maa udføre Arbejdet, og Afregning sker efter Vægtsedler paa Gasværkets Kontor. Vognmændene har forpligtet sig til ikke i Fremtiden at give Tilbud paa Kørsel incl. Aflæsning.

Chaufførerne, Kbh. Firma Bührmann & Sønner: Afdelingen anmoder om, at Firmaet bliver indklaget for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Overenskomsten, fordi det, uagtet det i 1931 var indklaget for Den faste Voldgiftsret for Underbetaling til den samme Chauffør, som Sagen nu angaar, hvor Sagen den Gang blev taget tilbage, efter at Børstefabrikantforeningen, af hvilken Firmaet er Medlem, afgav en Erklæring om, at Overenskomsten skulde overholdes i Fremtiden, alligevel har fortsat med at underbetale Chaufføren, dels ved at betale mindre Ugeløn end den overenskomstmæssige og dels ved overhovedet ikke at betale for udført Overarbejde, uagtet Chaufføren har arbejdet mindst 6 Timer over hver Uge. Det underbetalte Beløbs Størrelse kan ikke bestemt opgives, da Chaufføren af Frygt for ikke at blive afskediget lod sig slette af Fagforeningen for Gæld i 1930 og endnu ikke er blevet Medlem.

Efter at det gennem De samvirkende Fagforbund var meddelt Arbejdsgiverforeningen, at Forbundet agtede at indbringe Klage over Firmaets Handlemaade for Den faste Voldgiftsret med Paastand om Idømmelse af en klækkelig Bod, afholdtes den 18' Juni et Møde i Arbejdsgiverforeningen om Sagen.

Ved dette Møde erkendte Firmaet, at det selvfølgelig skal overholde Standardoverenskomsten, og at der ved en Fejltagelse var sket Underbetaling af den faste Løn. Til fuld Dækning heraf indgik det paa at betale Kr. 135,00.

Med Hensyn til ikke at have betalt for Overarbejde hævdede det, at det havde givet Chaufføren udtrykkelig Ordre til ikke at udføre Overarbejde, men indgik paa til fuld Afgørelse af dette Forhold at betale et Beløb af Kr. 200,00.

Det samlede Beløb, Kr. 335,00, udbetales til Chaufførernes Fagforening.

Vinduespolererne, Kbh. Trianglens Metal- og Vinduespoleringskompagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Feriepenge for 6 Dages Ferie til en Mand, der har været beskæftiget hos det fra Efteraaret 1933 til den 28' Marts 1934, paa hvilken Dag han blev afskediget, uagtet Manden opfylder de overenskomstmæssigt fastsatte Betingelser for at være ferieberettiget, nemlig 8 Ugers Arbejde hos samme Arbejdsgiver i Tiden mellem 1' Februar og 1' Maj. Efter at Formanden havde henstillet til Firmaet at betale en Ugeløn for manglende 6 Dages Ferie, indgik dette paa efter en Del Omsvøb at betale, som af Forbundet krævet; men det vilde ikke betale Feriepengene før den sidste Uge i Ferieperioden — sidste Uge i August Maaned.

Esbjerg. Købmandsstandens Arbejdsgiverforening: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelser om: 1) Betaling for Lastfejning i Gødningsdamper. 2) Fastsættelse af Akkordpris for Losning af Cement med mekanisk Hejseapparat. 3) Fastsættelse af Akkordpris for Indladning af frosset Flæsk. 4) Betaling for en Separation i en Saltlast og 5) Klage over for højt Stillads ved en Kullosning. — Afdelingen har forhandlet lokalt, uden at Enighed har kunnet opnaas.

Ved et Mæglingsmøde den 26. Juni enedes man om:

Ad. 1: Fagforeningen erkender, at der ikke skal betales for Lastfejning, naar Modtageren ikke ønsker Lastfejning udført. Det danske Gødningskompagni indgaar paa at betale for Lastfejning i det paaklagede Tilfælde.

Ad 4: Arbejdsgiverne — Esbjerg Salt- og Cindersfabrik — indgaar paa at efterbetale 6 Kr. for det paaklagede Forhold, idet Fagforeningen erklærer, at denne Afgørelse ikke skal danne Præcedens i senere Tilfælde.

Ad 5: Efter at forskellige Udtalelser var fremsatte, toges Klagen tilbage.

Klagepunkterne 2 og 3 afgjordes ved Voldgift saaledes:

Ad 2: Ved Losning af Cement med Transportbaand betales 30 Øre pr. Ton til 2 Mand i Land. Afregning sker herefter ÷ de paa Forskud udbetalte Beløb.

Ad 3: Parterne var enige om at optage Spørgsmaalet til Behandling, naar Arbejde med Indladning af frosset Flæsk igen maatte indtræffe, dog saaledes, at man adviserer Arbejdsgiverforeningens Formand, for at han kan bese dette Forhold.

For de foreliggende Forhold betaler Stevedorkompagniet et Beløb af 150 Kr. til Deling mellem de paagældende Arbejdere.

Helsinge. Rutebilen Hillerød—Helsinge, Vognmand L. P. Christensen: Overenskomst oprettet. Overenskomsten mellem Generaldirektoratet for De danske Statsbaner og D. A. F. angaaende Lønning for Chauffører ved Statsbanernes Rutebiltjeneste er af Firmaet anerkendt i sin fulde Ordlyd som gældende mellem Parterne, dog mod, at § 9 ændres til at lyde: For Dubleringsture paa Søn- og Helligdage og for Udlejningsture betales Køretiden med Kr. 2,00 pr. Time og Ventetiden med Kr. 1,00 pr. Time.

Rudkøbing. Langelands Frøavlskompagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet kun har betalt Timeløn 105 Øre plus 20% for Losning af 135½ Tons Jern fra S/S „Svada" i Forbindelse med Aflæsning, uagtet der mellem Afdelingens Formand og Firmaets Fuldmægtig var truffet Aftale om, at Arbejdet skulde afregnes med 40 Øre pr. Ton pr. Mand — 4 Mand. Beløbet, der er tilbagebetalt af Firmaet, udgør Kr. 68,67.

Efter nogen Korrespondance med Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer om Sagen, hvorunder Sammenslutningen meddelte, at Firmaet hævdede, at der ingen Aftale var truffet om Betalingen for Arbejdet, afholdtes den 12' Juni et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om følgende:

Under Hensyn til Sagens Lidenhed og idet der iøvrigt ikke skabes Præcedens i nogensomhelst Retning i det paagældende Spørgsmaal, betaler Arbejdsgiveren Halvdelen af det omdisputerede Beløb.

Vejle A. Vejle Vognmandsforening. Vognmand, Renovationsentreprenør Fr. Thomsen: Overenskomst oprettet for Udkørsel af Renovation. 4 Mand. Ugelønnen er med tilbagevirkende Kraft fra 1' Maj 1934 Kr. 57,50 incl. Betaling for Staldtjeneste (var Kr. 55,00), Timeløn 124 Øre (var 116 Øre), Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1' Time 25 %, 2' Time 33⅓ %, derefter til Kl. 8: 50 %, Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde 100 % Tillæg beregnet af 105 Øre. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Arbejderne er ulykkesforsikret i de første 13 Uger med en Dagpenge af Kr. 3,00. Overenskomsten af 1' Maj 1929 bortfalder.

Vejle K. De danske Statsbaners Rutebil Vejle—Hvidbjerg Badestrand: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne aflønner deres Reservechauffør, der paa Søgnedage kører Turen 2 Gange, hvilket tager 3 Timer effektiv pr. Tur, med 6 Timers Løn à 140 Øre, uagtet Chaufføren, der ogsaa skal vaske og smøre Bilen, skal give Møde paa Stationen Kl. 1 Middag og først er færdig Kl. 10 Aften. Paa Søn- og Helligdage kører han 3 Ture og faar en Betaling af 15 Kr. (Timelønnen er 200 Øre), uagtet han skal møde Kl. 9 Morgen og først er færdig Kl. 10 Aften.

Ved en Forhandling den 27' Juni ordnedes Sagen saaledes, at Chaufføren faar 140 Øre mere i Løn pr. Søgnedag og 200 Øre mere pr. Søn- og Helligdag, idet Turene paa Søgnedage beregnes til at vare 7 Timer i Stedet for 6 Timer.

Nykøbing Sj. Aals Stenlejerne ved Sjællands Odde: Overenskomst oprettet vedrørende Betaling for Arbejde i Døgndrift. Der betales et Tillæg af 22 Øre pr. Time i Tiden fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen og 13 Øre i Timen for de andre Arbejdstimer udenfor den normale Arbejdstid. Hver Vagt er 8 Timer med ½ Times Spisetid. Uoverensstemmelser afgøres paa samme Maade som fastsat i de andre Overenskomster, Firmaet har med Afdelingen.

Stauby. Rosenvold Skovdistrikt: Overenskomst oprettet. Timelønnen uforandret 60 Øre. Arbejdstid: fra 1. November til 28. Februar 8 Timer, Resten af Aaret 9 Timer. Overarbejde 90 Øre pr. Time. Akkordpriserne for Skovning af Løvtræ forhøjedes med fra 8—12 %, for Naaletræ indtil 20 %. Tillæget for Udbæring forhøjedes med 10 %. Endvidere er fastsat Akkordpriser for Grøftegravning og Kulturarbejde. For besværlig Skovning erholdes Tillæg efter Aftale. Al Skovning betales efter 2den Klasse. Uoverensstemmelser afgøres ved Forhandling, kan Enighed ikke opnaas, vælges en Opmand. Gælder til 1. Maj 1935. Vedrører 15 Mand.

Thisted. Akts. De forenede Kalkværker: Overenskomst oprettet. Timeløn 90 Øre (var 75 Øre), for Arbejde ved Seperator Pulverkalk ydes et Tillæg af 50 % til Timelønnen. Arbejdstid 8 Timer, for Ovnfolkene gælder den af disse Arbejdere specielle Arbejde følgende Arbejdstid som normal Arbejdstid, og Brændernes Arbejdstid ordnes i H. t. de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser angaaende Arbejdstiden i kontinuerlig Drift. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 % derudover 100 %. Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 % derefter 100 % Tillæg. Arbejderne skal være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse og Arbejdsløshedskasse. Under Ulykkestilfælde erholdes en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April. Vedrører 6—17 Mand.

Fabrikarbejderne. København. Akts. Glud & Marstrand, Carl Lundsgade: Afdelingen meddeler, at Arbejderne paa Fabriken har valgt 2 nye Tillidsmænd, saaledes at Tillidsmændenes Antal bliver 3 i Stedet for 1. Forbundet lod Anmeldelse af Tillidsmænd gaa videre til Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, der protesterede mod Valget af de 2 nye Tillidsmænd og hævdede, at det var tilstrækkeligt med 1.

Da Afdelingen alligevel fastholdt at det var nødvendigt, der var 3 Tillidsmænd paa Fabriken og at Arbejderne, da Firmaet, der paa det daværende Tidspunkt beskæftigede 130 Mand, maa anses for at være en større Virksomhed, som i H. t. Overenskomsten hjemler Arbejderne Ret til at vælge flere end en Tillidsmand, behandledes Sagen paa resultatløse Mæglings- og Timandsmøder, hvorefter den indankedes for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Den 29. August afsagde Opmanden følgende Kendelse:

„Det omstridte Valg af 2 Tillidsmænd maa anses for gyldigt."

Fabrikarbejderne, København. Akts. Dansk Maalerfabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet vægrer sig ved at forhandle om Indførelse af Akkord i Lighed med hvad der er gældende i den øvrige Blikvareindustri. Timelønnen er nu 103 Øre til 10 Mand og 105 Øre til 6 Mand.

Ved Mæglingsmødet hævdede Firmaets Repræsentant, at der af Hensyn til Produktionens Størrelse kun i meget ringe Udstrækning kunde indføres Akkord, hvorfor Enighed ikke opnaaedes. Ved Timandsmødet den 27. Juni vistes Sagen tilbage til lokal Forhandling.

Den 24. August indberetter Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden ved den lokale Forhandling paa den Maade, at Firmaet yder en Timelønsforhøjelse af 52 Øre til Deling mellem 13 Mand.

Fabrikarbejderne, København. Firma Petersen & Albech: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har fradraget Kr. 120,00 i Akkordsummen for Ophugning af S/S „Lidums", med den Begrundelse, at det havde anbragt en flydende Kran til Hjælp ved Arbejdet. Ved en lokal Forhandling har Firmaet tilbudt Afdelingen at efterbetale de Kr. 60,00, hvilket Tilbud afvistes, da Akkordfortjenesten for Ophugning af Skibe paa den nyanskaffede Bedding 2 er blevet betydeligt forringet.

Arbejdsgiverforeningen klager paa Firmaets Vegne over, at Arbejderne har iværksat ulovlig Arbejdsstandsning, fordi der var ført for mange Krantimer op paa en Akkordseddel, og at den af den Grund agter at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret med Paastand om Bod og Erstatning for det Firmaet af den Grund lidte Tab. Afdelingen foranledigede herefter, at Arbejdet blev optaget. Dagen efter, ved et Møde i Arbejdsgiverforeningen den 11. Juni stillede Arbejdsgiverne et Forligs-

forslag til Afgørelse af den ulovlige Strejke. Dette tiltraadtes af Arbejdernes Repræsentanter.

Kravet om Tilbagebetaling for 120 Timer (Kr. 120,00) behandledes derefter paa et Mæglingsmøde den 26. Juni, ved hvilket man enedes om følgende:

„Naar der fremtidig paa Bedding 2 anvendes Flydekran, og Kranføreren fra Land ikke kan betjene samme, da afholder Firmaet Betalingen til den flydende Krans Fører."

Om Tilbageholdelse for de 120 Timer opnaaedes der ikke Enighed, og da der ved et Fællesmøde mellem Organisationerne heller ikke opnaaedes Enighed om Spørgsmaalet, indankedes det for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse.

Den 27. August afsagde Opmanden følgende Kendelse:

„Firmaet Petersen & Albech bør til D. A. F. paa de i Sagen omhandlede hos Firmaet beskæftigede Arbejderes Vegne betale Kr. 60,00.

Oliemøllerne, København. Dansk Soyakagefabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Akts. nægter at betale Sommerferiepenge til et af dens Medlemmer, der — efter at han har arbejdet paa Fabriken i ca. 1½ Aar — blev afskediget en halv Snes Dage før Ferieperiodens Begyndelse, 15. Maj, foranlediget ved, at en Arbejdsformand havde klaget over ham til Afdelingsingeniøren. Klagen angik dog ikke Mandens Forhold til sit Arbejde.

Ved et Mæglingsmøde den 13. August erklærede Akts. Repræsentant, at da Afskedigelse har fundet Sted før den 15. Maj, havde Akts. ingen overenskomstmæssig Pligt til at betale Manden Feriepenge, derimod tilbød Repræsentanten at betale et tilsvarende Beløb til Børnenes Kontor. Tilbudet tiltraadtes af Arbejdernes Repræsentanter.

Oliemøllerne, København. Akts. L. C. Glad & Co.: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der for ca. 1 Aarstid siden tildelte Arbejderne et Tillæg af Kr. 15,00 til Deling for Aflæsning af Blegejord, nu har inddraget Tillægget med den Begrundelse, at de Vanskeligheder, som den Gang var til Stede ved Arbejdets Udførelse ikke eksisterer mere.

Afdelingen bestrider denne Paastands Rigtighed og henviser endvidere til, at Firmaet er den eneste Virksomhed, der ikke betaler ekstra for Aflæsning af Blegejord.

Afdelingen klager endvidere over, at Fortjenesten er blevet forringet til de 2 Arbejdsmænd der beskæftiges i Skylleriet, fordi Skylningen nu udføres som Dagarbejde, hvor begge Arbejderne arbejder samtidig uagtet der kun er Plads til en Mand, medens det den Gang, Akkorden blev fastsat, blev udført i Holddrift, saaledes at Arbejderne fik Holddriftstillæg Kr. 4,36 udbetalt pr. Uge. Afdelingen har krævet Holddrift indført igen.

Ved et Mæglingsmøde den 29. August indgik Fabriken paa fremtidig at betale et Tillæg af Kr. 15,00 pr. 15 Tons Blegejord.

Med Hensyn til Tøndevaskning gennemføres, saavidt det er muligt og forsøgsvis den Ordning, at de 2 Tøndevaskere arbejder i hver sit Lokale.

Aalborg F. Aalborg Oliemølle: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken nægter at yde Ferie til en Del — mest gamle — Arbejdere, der har arbejdet paa Fabriken en Del Aar, men som ikke i Aar opfylder Overenskomstens Bestemmelse om, at en Arbejder for at være berettiget til Ferie skal have arbejdet i 3 sammenhængende Maaneder i Tiden 1. Januar—15. Maj. Afdelingen oplyser, at den krævede Anciennitet ikke har kunnet opnaas i Aar, da Fabriken har været standset fra 8. November 1933—24 Februar 1934 og fra 21. Marts—1. Juli 1934. Afdelingen oplyser endvidere, at der den 21. Maj 1929 er truffet Aftale om, at Afbrydelse af Arbejdet uden egen Skyld ikke forringer Ancienniteten.

Efter at Sagen var paatalt overfor Industrifagene med Begæring om Mægling, meddelte disse den 20 .August, at efter at Akts. De danske Oliemøller og Sæbefabriker var blevet gjort bekendt med Forbundets Skrivelse, har det meddelt Industrifagene, at de paagældende Arbejdere paa Aalborg Oliemølle vil faa udbetalt Feriepenge ogsaa for indeværende Aar.

Bloustrød. Allerød Teglværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Teglværket ikke overholder en paa Mæglingsmødet den 5. Maj d. A. truffen Ordning om, at Arbejdere, der er beskæftiget i 2 Holdsdrift skal betales med et Tillæg af 10 % til Maskinfolkene, idet det ikke vil betale Tillæget til Aftenholdet, naar dette, grundet paa Mangel af Ler, har været beskæftiget ved Klampning. Endvidere nægter Teglværket at betale Ventepenge ved Standsninger paa Grund af Maskinskade eller Lermangel, naar Standsningen varer ½ Time. Efter nogen Korrespondance om Sagen afholdtes den 2. Juli et Mæglingsmøde, ved hvilket man enedes om følgende:

Naar Møllen gaar i 8 Timer, faar Arbejderne ved Møllen kun almindelig Timeløn, men de Arbejdere, der kommer og arbejder efter faar 20 % Tillæg til Timelønnen pr. Time for den Tid, de arbejder efter. Naar Møllen gaar over 8 Timer betales 10 % til begge Hold for den fulde Tid. Gælder fra og med indeværende Uge.

Man var endvidere enige om, at Overenskomstens § 5, 2. Stk. skal respekteres fra begge Sider.

Den 18. Juli anmoder Afdelingen atter om Forbundets Bistand, da Teglværket nægter at betale for 3 Timers Ventetid i Ugen fra 6. Juli til 12. Juli samt fordi det nægter at betale Timeløn for 3 Timers Arbejde med at tage Murstensformen af Maskinen og at køre Leret tilbage til Møllehullet. Endvidere nægter det at forhandle om Reservebrænderes Løn, idet denne kun er Kr. 6,90 pr. Vagt, medens Brændernes Løn er Kr. 53,00 pr. Uge for 53 Timers Arbejde.

Ved et Mæglingsmøde den 29. August enedes man om, at Teglværket betaler de 2 Arbejdere, der havde haft Ekstraarbejde med at rense Kamrene og fjerne Leret, hver 2 Timers Timeløn.

Reservebrænderens Løn fastsattes til Kr. 8,00 pr. Vagt.

Kravet om Ventepenge bortfaldt, da Arbejderne havde faaet Besked paa at henvende sig til Formanden for at faa andet Arbejde anvist, naar der var Maskinstandsning.

Fredericia F. Svovlsyrefabriken: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Fabriken nægter at imødekomme et fremsat Krav om at faa Akkordprisen for Schvabepasser og Elektrohængebanepasser forhøjet med 25 %, paa Grund af, at en opstillet Sikte foraarsager Ulemper for Arbejdets Udførelse, naar den flere Gange daglig skal renses. Endvidere har det ikke været muligt ved lokal Forhandling at opnaa Enighed om Betaling for Nedhakning og Løsgravning af Svovlkis i Siloen.

Ved et Mæglingsmøde den 22. August enedes man om, at Nedhakning af Svovlkis betales med en Timeløn af 116 Øre. Ordningen af Schvabepasserens og Elektrohængepasserens Lønforhold udsattes til eventuelle Overenskomstforhandlinger, uden at der derved skabes nogen Procedens for nogen af Parterne.

Fredericia F. Akts. Ernst Voss Fabrik: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme et af Arbejderne gennem Tillidsmanden fremsat Krav om Forhøjelse af Timelønningerne med 10 Øre pr. Time pr. Mand til 49 Mand, hvis Timelønninger ligger fra 95 Øre til 99 Øre plus enkelte specielle Tillæg.

Ved et Mæglingsmøde den 22. August enedes man om et samlet Tillæg paa 60 Øre pr. Time at fordele efter Firmaets Skøn til 31 Mand.

Helsingør S. Helsingør Skibsværft: Paa et Timandsmøde den 27. Juni behandledes et af Afdelingen fremsat Krav om Forhøjelse af den i Maskinværkstedet beskæftigede Stropmands Timeløn, uden at Enighed opnaaedes, men Spørgsmaalet vistes tilbage til lokal Forhandling.

Den 26. August indberetter Afdelingen, at der ved den lokale Forhandling er opnaaet Enighed om, at Stropmandens Timeløn forhøjes fra 100 Øre til 115 Øre.

Langaa. Langaa Jernstøberi: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at det ny Firma, der har overtaget Virksomheden, nægter at forhandle med den om Opret-

telse af en Overenskomst. Timelønnen er nu 95 Øre. Der beskæftiges 7 Mand af hvilke de 6 er organiseret, idet Fabrikens Direktør har forbudt en nylig antaget Mand at indmelde sig i Organisationen. Afdelingen har krævet Timelønningerne forhøjet til 100 Øre samt at der kun maa beskæftiges organiserede Arbejdsmænd.

Efter at Strejkevarsel var afgivet overfor Firmaet, indmeldte dette sig i Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, men Strejken traadte alligevel i Kraft den 25. Juli.

Paa et Forhandlingsmøde den 24. August, der var foranlediget afholdt af Jern- og Metalindustriens Sammenslutning, enedes man om, at Arbejdet genoptages den 27. Juli om Morgenen, og Firmaet forpligter sig til at genantage alle de i Strejken deltagende Arbejdere.

Firmaet indgik paa at forhøje Timelønningerne til 5 Mand, der har været beskæftiget hos det i ca. 3 Maaneder med 3 Øre pr. Time pr. Mand, til 1 Mand, der har været beskæftiget hos det ca. 1 Maaned med 2 Øre pr. Time og til 1 Mand, der kun har været beskæftiget hos det nogle Dage med 1 Øre pr. Time.

Senest om 2 Maaneder optages Forhandling om Akkord for Rensearbejdet. Opnaas ikke Enighed, viderebehandles Spørgsmaalet efter Regler for Behandling af faglig Strid.

Odense F. Firma Th. B. Thrige: Afdelingen indberetter den 11. August, at den ved lokal Forhandling med Firmaet har opnaaet et Løntillæg paa 82 Øre pr. Time til Fordeling mellem 45 Mand. Gennemsnitslønnen for de 61 Mand, der beskæftiges hos Firmaet, forhøjedes derved fra 96,6 Øre til 99,9 Øre.

Middelfart F. Nordiske Kabel- og Traadfabriker: Afdelingen indberetter den 19. August, at den ved lokal Forhandling med Firmaet har opnaaet, at Timelønningerne til 3 Mand forhøjedes med 5 Øre pr. Time pr. Mand, til 7 Mand med 3 Øre pr. Time pr. Mand og til 5 Mand med 2 Øre pr. Time pr. Mand.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Brd. Laursens Marmorsliberi og Stenhuggeri: Overenskomst oprettet. 18 Mand. Ugeløn for Plads- og andet Arbejdsmandsarbejde Kr. 60,00. Chauffører Kr. 65,00 Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 3 Timer à 50 %, alt andet Overarbejde 100 % af Timeløn. Alt andet Arbejde, derunder Slibning og Skæring skal saavidt udføres i Akkord til Priser, der ikke giver ringere Fortjeneste end Akkorderne hos tilsvarende Firmaer plus 5 %. Skæring og Slibning der ikke udføres i Akkord, betales pr. Time med 15 % Tillæg. Ventetid under Akkordarbejde betales med 125 Øre pr. Time. Ved Udearbejde betales 100 Øre ekstra pr. Dag uanset Arbejdets Varighed. Kørepenge betales af Firmaet. Arbejdere ved Carderumdumskærer, Fræse- og Slibemaskinerne faar udleveret Træskostøvler eller Gamascher samt Forklæder eller lønmæssig Betaling. Højere Lønninger eller Aftaler maa ikke reduceres. Ved Syge- og Ulykkestilfælde, der varer over 3 Dage, erholdes mod Forevisning af Sygebevis Kr. 39,00 pr. Uge i indtil 4 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. August.

Aarhus A. Akts. Den ny Kulimport, Sydhavnen: Overenskomst oprettet. Timeløn 120 Øre. Den mellem Foreningen af Arbejdsgivere i Aarhus og Afdelinger gældende Overenskomst er tiltraadt med følgende Ændringer: Arbejderne til Lagerplads, Kullosse-Kran samt Aflæsning og Indbæring i Byen antages og afregnes paa Pladsen. Der skal beskæftiges Medlemmer af Arbejdsmændenes Fagforening. Gælder til en 15. April.

Frederiksværk. Fragtmand C. H. Nielsen: Overenskomst oprettet angaaende Chauffører. Fragtmanden har fra og med 1. September tiltraadt den mellem Vognmændene i Frederiksværk og Afdelingen den 19. April d. A. oprettede Overenskomst. Gælder til en 1. April. Vedrører 3 Mand der fik Ugelønnen forhøjet fra Kr. 45,00 til Kr. 60,00.

Frederiksværk. Akts. Carl Brammer (Fiskepakkeri): Overenskomst oprettet. 4 à 5 Mand. Ugeløn Kr. 54,00. Timeløn 113 Øre. Arbejdstid 8 Timer (mellem Kl. 6—6). Overarbejde: mellem Kl. 6 Morgen og 8 Aften 33⅓ %, mellem Kl. 8 Aften og 6 Morgen 100 %, Søn- og Helligdage til Kl. 12 50 %, derudover 100 % Tillæg. De 4 faste Arbejdere, som i det forløbne Aar har haft mest Arbejde hos Aktieselskabet, faar hvert Aars 30. April udbetalt Kr. 20,00 til Hjælp til Gummifodtøj. Akts. beskæftiger — dog med en noget fastsat Begrænsning — Medlemmer af D. A. F. De mellem Arbejdsgiverforeningen og D. A. F. aftalte almindelige Regler vedrørende Arbejdsforholdene er gældende. Gensidig Opsigelsesfrist er 3 Dage til en Fredag Aften. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Maj.

Hillerød. Hillerød Benzin- og Petroleums Akts.: Overenskomst oprettet. 2 Mand. Ugeløn Kr. 59,85 til Chauffører, der kører smaa Vogne; for Kørsel med Vogne af over 2500 kg egen Vægt Kr. 61,75 (var Kr. 45,00). Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 3 Timer à 180 Øre pr. Time, derudover samt Søn- og Helligdage 245 Øre pr. Time. For Overarbejde paa Søn- og Helligdage betales kun naar Arbejdet strækker sig udover ½ Time, men da betales for hele Tiden. Paatale kan rejses for Misbrug af Bestemmelsen. Overarbejde kan afspadseres imod Betaling af Differencen mellem normal Løn og Overtidsbetaling. Ved Landture, der strækker sig over en Distance af 30 km fra Hillerød, erholdes, saafremt Chaufførerne ikke har haft Adgang til at spise Frokost før Udkørslen, Kr. 2,50 pr. Dag til Fortæring, og hvor Chaufførerne ikke indenfor denne Distance kan indtage sin Frokost i de paa Selskabets Arbejdspladser og Filialer værende Spiselokaler erholdes 125 Øre pr. Maaltid — Frokost og Middag. Beklædningsgenstande udleveres efter nærmere fastsatte Regler. Chauffører, der er ansatte fra 1. Januar erholder 6 Dages Sommerferie med fuld Løn. Ved Ulykkestilfælde erholdes fuld Løn de første 2 Uger og derefter i de paafølgende 11 Uger Kr. 4,00 pr. Dag. Chaufførerne skal være Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse. Gensidig Opsigelsesfrist er en Uge til en Lønningsdag. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Lunderskov. Købmand L. Reinholdt: Overenskomst oprettet. Timeløn 105 Øre (var Kr. 6,50 for 9 Timer daglig). Arbejdstid 8 Timer. Akkordprisen fastsat for Aflæsning af Kul, Koks, Cinders og Briketter, Fyldning i Sække og Indkørsel paa Lager. Kan opsiges med 2 Maaneders Varsel.

Chaufførerne „Eva Luxusbil". Vognmand Jørgensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vognmanden nægter at betale det overenskomstmæssige Vederlag Kr. 5,00 til en Chauffør, fordi Vognen paa Grund af Reparation en Dag var ude af Drift. Afdelingen har tilskrevet Vognmanden om at betale, men han har hverken betalt de Kr. 5,00 til Chaufføren eller værdiget Afdelingen et Svar.

Ved en Forhandling den 31. August var Vognmanden meget overlegen i sin Optræden, men indgik dog paa at betale Chaufføren de tilbageholdte Kr. 5,00.

Kastrup. Amagerbanen Akts.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Aktieselskabet vægrer sig ved at betale Feriepenge til Chauffør, der tiltraadte Arbejdet den 1. April 1930 med Ferieanciennitet fra 1. Januar 1930, men som paa Grund af Driftsindskrænkning blev afskediget den 1. Oktober 1933. Chaufføren har haft Ferie i 6 Dage hvert Aar i 1930—1931 og 1932 men ikke i 1933, hvilket Afdelingen mener, han var berettiget til.

Efter at Sagen var paatalt overfor Aktieselskabet med Henstilling til det om at betale Chaufføren Feriepenge for de 9 Maaneder (1. Januar—30. September) med 1/12 af den fulde Ugeløn = Kr. 56,23, meddelte dette den 16. August, at uagtet det forstaar Ferieordningen saaledes, at Retten til Ferie først indtræder efter 1 Aars uafbrudt Arbejde, saaledes at der ikke for dette første Aar gives Ferie, og da Forholdet er dette, at Chaufføren har erholdt Ferie i 1931—1932 og 1933, men derimod ikke i 1930, da Ferieretten først indtraadte ved dette Aars Begyndelse, vil det paa Grund af Spørgsmaalets ringe Rækkevidde være villig til at udbetale Chaufføren Kr. 56,23 til fuld Afgørelse.

Horsens K. Det forenede Olie Kompagni: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 56,50. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. For Landture, der ikke er

tilendebragt senest Kl. 2 erholdes Kr. 2,00 i Tærepenge. For længere bestemte Ture, der varer længere Tid end Normalarbejdsdagen, kan der træffes særlige Aftaler. For Overarbejde betales kun, naar det strækker sig udover ½ Time, men i saa Tilfælde betales for hele Tiden. Der kan rejses Tiltale for Misbrug af Bestemmelser. Faste Chauffører skal afspadsere deres Overarbejdstid med et tilsvarende Antal Timer samt Overarbejdstillæget. Uniform udleveres efter fastsatte Regler. Chaufførerne erholder for hver 25 Arbejdsdage ½ Dags Sommerferie med fuld Løn (indtil 6 Dage aarlig). Chaufførerne er syge- og ulykkesforsikrede i de første 13 Uger à Kr. 50,00 pr. Uge; de er pligtige at være Medlemmer af en anerkendt Sygekasse til Kr. 2,00 pr. Dag som fradrages. Gensidig Opsigelsesfrist er 8 Dage til en Lønningsdag. Bestemmelser fastsatte for Afgørelse af Uoverensstemmelser om Overenskomstens Forstaaelse. Gælder til en 1. Juni.

Københavns Banegaards pr. Arbejdere. Entreprenørfirmaet Jensen & Rasmussen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Firmaet kun vil betale Dagpenge à Kr. 3,00 for 6 Dage pr. Uge til et Medlem, der efter et ham overgaaet Ulykkestilfælde har været sygemeldt, uagtet der i H. t. Loven faar udbetalt for 7 Dage ugentlig efter 13 Ugers Forløb, ligesom denne Regel da ogsaa følges af andre Arbejdsgivere ved Dagpengeydelse. 2) Firmaet har i Strid med Overenskomstens Bestemmelse antaget en Mand, der møder til Arbejde Kl. 3 Eftermiddag og arbejder til Kl. ca. 7 Aften og aflønner ham med ½ Dagløn, uagtet Overenskomsten kun indeholder Bestemmelse om Afregning pr. hel Dag.

Ved en Forhandling den 11. August indgik Firmaet paa at betale Dagpenge for 7 Dage pr. Uge samt at efterbetale det for lidt udbetalte Beløb. Spørgsmaalet om halvdags Beskæftigelse henvistes til lokal Forhandling.

Den 22. August indberetter Afdelingen, at det ved Forhandling med Firmaet den 21. August er opnaaet Enighed om følgende Bestemmelser, der kun er gældende for den Mands Vedkommende, der f. T. beskæftiges som Halvdagsarbejder:

Timeløn 134 Øre, der afregnes kun for hele Timer og mindst for 5 Timer daglig. Der afregnes paa denne Maade fra den Dag, Manden første Gang toges i Arbejde, og Efterbetaling finder Sted i Henhold hertil.

Ordningen ophører, saasnart der paa Grund af Arbejdsindskrænkning finder Afskedigelser Sted.

Finder af andre Grunde Indskrænkning af Arbejdsstyrken Sted, afskediges den omhandlede Mand først, og hvis en af Firmaets fast ansatte Arbejdere fratræder sit Arbejde, rykker Manden straks op paa Dag- eller Ugeløn.

Lager- og Pakhusarbejderne, København. Firma „Nesle" Nordisk Akts.: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde med Industrifagene, der afholdes i Anledning af, at Firmaet, der er Medlem af Foreningen af danske Chokolade- og Sukkervarefabrikanter, nægter at betale en Uges Løn til en ugelønnet Arbejder, der ikke var berettiget til Ferie, men uden at have faaet en Uges Opsigelsesvarsel maatte spadsere den Uge, Fabrikken, paa Grund af at de øvrige Arbejdere holdt Ferie, var lukket.

Ved et Mæglingsmøde den 10. August hævdede Arbejdsgivernes Repræsentanter, at Firmaet ikke var forpligtet til at betale den krævede Ugeløn, men Firmaet indgik af Coulancehensyn paa at betale Manden Beløbet.

Lager- og Pakhusarbejderne, København: Firmaet Edv. Storr: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har begaaet Overenskomstbrud ved i flere Maaneder at have aflønnet en som Handels- og Kontormedhjælper beskæftiget Arbejdsmand med Kr. 40,00 pr. Uge, uagtet den overenskomstmæssige Ugeløn er Kr. 51,10.

Sagen paataltes overfor Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening, af hvilken Firmaet er Medlem, med Begæring om Afholdelse af et Møde med det Formaal for Øje at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret for Overenskomstbrud, saafremt Enighed ikke opnaaes.

Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening meddeler, at den havde søgt nærmere Oplysninger hos Firmaet om Forholdet, og at dette har meddelt, at den omhandlede Arbejder hovedsagelig beskæftiges ved Budtjeneste, hvorfor det ikke mener, at Manden omfattes af Overenskomsten. Afdelingen kunde ikke erkende Rigtigheden af Firmaets Opfattelse og oplyste, at Firmaet yderligere beskæftiger en uorganiseret Mand, som antageligt ogsaa bliver underbetalt.

Imidlertid havde Afdelingen ogsaa anmodet om Forbundets Bistand overfor **Firmaet A. H. Steenfeldt,** der beskæftigede en Arbejdsmand, som det aflønnede med Kr. 25,00 pr. Uge og nægter at betale højere Løn under Paaberaabelse af, at Manden er antaget som Arbejdsdreng, hvilket Afdelingen ikke kan erkende, da Manden er baade ældre og fuldvoksen og derfor skal aflønnes med Kr. 51,10 pr. Uge.

Københavns Grossisters Arbejdsgiverforening paastaar, at Manden ikke er Lagerarbejder, da han beskæftiges som Arbejdsdreng i Glassliberiet. Lønningsmaaden vedrører derfor ikke Lager- og Pakhusarbejdernes Fagforening.

Begge Sager behandledes paa et Mæglingsmøde den 8. Juni, uden at Enighed opnaaedes, hvorefter der afholdtes et Fællesmøde mellem Hovedorganisationerne i Arbejdsgiverforeningen d. 16. Juli. Her enedes man om, at de 2 Firmaer: Storr og A. H. Steenfeldt, til fuld Afgørelse af de omhandlede Stridsspørgsmaal betaler til Lager- og Pakhusarbejdernes Forbund et Beløb af Kr. 200,00.

Bandholm. Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo, Bandholm og Omegn: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at **Skibsmæglerfirmaet Alf. Hovmand** nægter at betale de overenskomstmæssige Kr. 5,00 for Flytning af Stillads ved Losningen af tomme Sække fra S/S „Foti" samt nægter at betale Kr. 21,00 til 8 Mand, der ved Losningen af S/S „Aarø" havde hver 2½ Times Ventetid.

Efter at Sagen var paatalt overfor Foreningen af Arbejdsgivere i Maribo, Bandholm og Omegn med Henstilling til den om at foranledige, at de krævede Beløb bliver betalt, da Sagen i modsat Fald agtes indbragt for Den faste Voldgiftsret, meddelte denne den 30. Juli, at de Kr. 21,00 for Ventetid ligger til Afhentning paa Firmaets Kontor, hvorimod Firmaet finder Kravet om Kr. 5,00 for Stilladsflytning uberettiget.

Efter at en fornyet Henstilling til Arbejdsgiverforeningen for Maribo og Bandholm om at betale de Kr. 5,00, da den ellers vilde blive indklaget for Den faste Voldgiftsret, meddelte Firmaet den 5. August, at Firmaet nu havde betalt Beløbet.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 21 15.–11. 1934 39. Aarg.

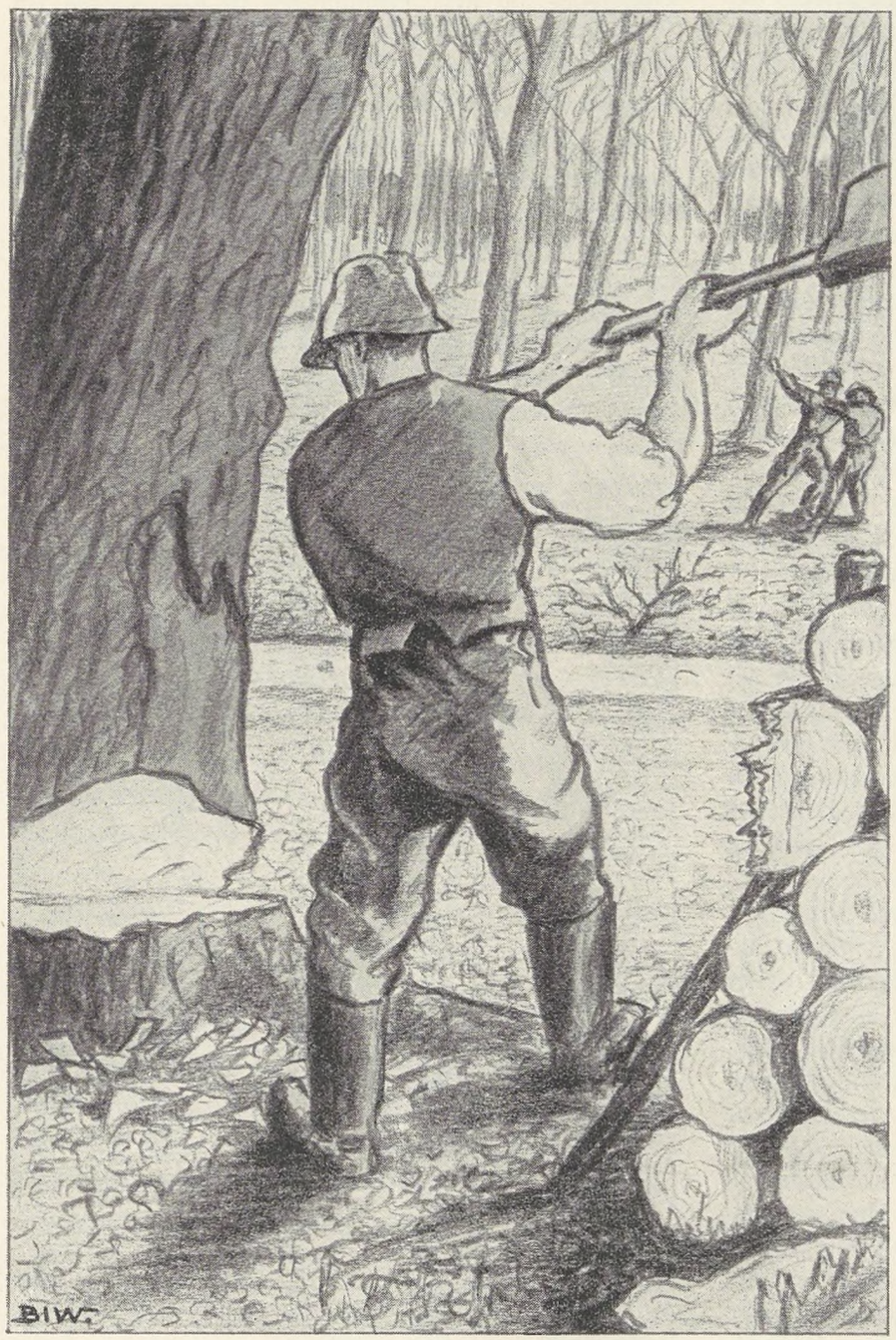

Skovarbejderen

Han fatter om Skaftet med
stærke Næver,
med Sener og Muskler som
hærdet Staal,
saa svinger han Øksen med
Lethed og Snilde,
det synger i Stammen, den
træffer sit Maal.

Saa hugger han løs, saa
Spaanerne flyver,
og Skoven gi'r Genlyd af
Øksens Hug,
der gaar som en Sitren i
Træernes Kroner,
snart drager vel Kæmpen sit
sidste Suk.

Det knager i Stammen, en
Knitren af Grene,
der baner sig Vej gennem
Trætoppes Hang,
en Bragen — en Kæmpe har
lagt sig til Hvile
blandt Skovbundens Blomster —
til Skovmandens Sang.

Saa tager han fat med Sav og
med Økse
med Hammer og Kile, saa
Panden bli'r vaad,
og Stammen bli'r skaaret og
spalted' og stabled.
En Dagløn er tjent — han
naa'de sit Maal.

Jach.

„FRIHEDSKONFERENCE"

FAGLIG SPLITTELSE

Vi har tidligere haft Lejlighed til at henvende os til Afdelingerne i Anledning af den saakaldte Oktoberkonference, der fandt Sted for nogle Uger siden i København.

Vi advarede vore Afdelinger mod at deltage i denne Konference, vel vidende, at selvom Kommunisterne ikke officielt stillede sig i Spidsen for den, var der ingen Tvivl om, at det alligevel var det kommunistiske Parti, der stod bag, og at Meningen med Konferencen var at drive en Kile ind i Sammenholdet i Fagbevægelsen for ved Hjælp heraf at bane Vej for kommunistisk-syndikalistiske Kampmetoder, og vi hævdede, at selvom det blev paastaaet, at denne Konference skulde være en *uforbindende* Konference, skulde det nok vise sig, at den i Virkeligheden skulde blive forbindende nok.

Nu har denne „uforbindende" Konference som sagt været afholdt, og efter den varme Interesse, hvormed den omfattes af det kommunistiske Parti's Organ, kan der selv for Tvivlere ikke længere herske nogen Tvivl om, hvem der er de virkelige Iscenesættere af Konferencen, og hvad det er, den skal brugés til. Dette fremgaar forøvrigt ogsaa ganske tydeligt af de Publikationer, der efter Konferencen har fundet Sted om dens Vedtagelser og det Arbejde, der nu af „Solidaritetsudvalg" og „Arbejdsudvalg" skal udføres rundt om i Fagforeningerne, støttende sig til Beslutningerne paa Konferencen.

Man har til Fagforeningerne nu udsendt et Hæfte indeholdende disse Beslutninger m. v. og med Anmodning om økonomisk Støtte til deres Gennemførelse.

Det fremgaar heraf nu ogsaa ganske tydeligt, hvor „uforbindende" Konferencen har været og er, idet man netop i Kraft af de Beslutninger, der blev vedtaget, vil søge at æde sig ind paa den faglige Arbejderbevægelse for, som tidligere anført, ved Hjælp af kommunistiske Kampmetoder, at føre den ud fra det Spor, hvori den gennem saa mange Aar og med saa stort Held har kunnet løfte de danske Arbejdere baade økonomisk og kulturelt.

Det er alle de gamle Travere om *Septemberforliget, Den faste Voldgiftsret, Arbejdsløshedslovgivningen, Afstemningsregler* og andre, udslidte Agitationsnumre, der nu atter hales frem for at indgyde Forestillinger om disse Tings skadelige Indflydelse paa Fagbevægelsen, ligesom Fagforeningsledelserne, som sædvanlig, karakteriseres som Arbejderrepræsentanter, der kun er Haandlangere for Arbejdsgivernes Interesser, og man har dertil vedtaget Resolutioner og Henvendelser til Regeringen indeholdende Krav, om hvis Uigennemførlighed — deres moralske Berettigelse iøvrigt ufortalt — der ikke kan herske nogen Tvivl, heller ikke hos dem, der i første Linie staar bag disse Vedtagelser.

Det er med særlig Interesse, Konferencens Ophavsmænd har omfattet Dansk Arbejdsmands Forbunds Afdelinger, formodentlig i den Tro, at der indenfor disse er særlig Jordbund for kommunistiske Eksperimenter, men selv om en eller anden af vore Afdelinger nu og da slaar et lille Sving ud til Siden, er der dog heldigvis ingen Grund til at antage, at dette daarligt tilslørede kommunistiske Splittelses-Eksperiment skal vinde nogen Udbredelse indenfor vort Forbund.

Nu vil man slaa denne Konference op til en Foreteelse, bag hvilken der staar et betydeligt Antal fagorganiserede Arbejdere, — 55.215, paastaar man. Vi har indenfor vort Forbund foretaget en Undersøgelse af, hvilken Tilslutning vore Afdelinger har givet denne Konference, og hvis Tilslutningen til Konferencen fra andre Forbund ikke har været større end indenfor vort Forbund, er den ikke særlig imponerende og langt fra saa stor, som den officielt angives at være.

Vi giver nedenfor en tabellarisk Oversigt angaaende dette Forhold, der jo taler sit tydelige Sprog om, i hvilken Udstrækning Eksperimentet efter en flere Maaneder lang og paagaaende Agitation har slaaet an indenfor vort Forbund. Resultatet er jo som sagt ikke imponerende, og det er ganske hen i Vejret at paastaa, at denne Konference paa nogen Maade repræsenterer Anskuelser, som blot et betragteligt Antal af vort Forbunds Medlemmer slutter sig til.

Afdelingens Navn	Antal Medl.	I Generalforsamlingen deltog	For stemte	Imod stemte
Aabenraa T.	172	120	120	0
Aalborg A.	1866	400	177	154
Aarhus J. B.	580	175	93	80
Aarhus M.	346	100	80	20
Aarhus Omegn (L)	112	30	19	0
Droske-Chauff.	1150	500	100	0
Esbjerg	2258	400	400	0
Fakse	209	42	26	16
Fredericia A.	706	80	40	38
Havnearb.	2400	120	41	37
Horsens A.	1278	100	66	33
Hvidovre-Valby (L)	163		Oplyser intet.	
Isoleringsarb.	140	50	15	14
Jernbanearb. B.	460	60	19	14
Kjellerup	111	27	22	5
Klarup-Romdrup	52	18	17	0
Kongsted	43	14	14	0
Korsør A.	602	120	59	57
Lyngby (L)	80		Oplyser intet.	
Lysbro	183	50	26	1
Løsning (L)	60		Oplyser intet.	
Nakskov A.	965	432	432	0
Næstvedegnens (L)	180	70	70	0
Odense A.	1323	175	100	75
Odense (L)	286	50	30	14
Nr. Vedby	106	81	81	0
Roslev (L)	26		Oplyser intet.	
Silkeborg A.	427	200	160	0
Skrøbelev (L)	34	31	31	0
Støberiarb.	3500	150	71	59
Svendborg F.	285	62	24	8
Tølløse	157	27	20	5
Varde	397	80	46	34
Vejen	257	100	50	40
Viby, Jyll.	322	65	65	0
Vinduespolererne	100	40	15	14
Vejle H.	127	80	80	0
Vordingborg	694	300	295	0
Ialt ...	22157	4349	2904	718

De deltagende Afdelingers samlede Medlemsantal udgør *22.157*. I Generalforsamlingerne deltog *4349*, hvilket udgør *19,66 %* af det samlede Medlemsantal.
Heraf stemte *2904 for Forslaget*, hvilket udgør *13,1 %* af det samlede Medlemsantal.
Imod Forslaget stemte *718*, hvilket udgør *3,24 %* af det samlede Medlemsantal.
Beregnet efter et samlet Medlemsantal paa 150.000 har *1,93 %* stemt for Forslaget.

Uden at komme ind paa en detailleret Kommenteren af disse Tal — vi véd jo nok alle, hvad der nu og da kan hænde paa en tyndslidt eller tyndt besøgt Generalforsamling, eller hvor Ræsonnementet er: naa skidt, det sker der vel ikke noget videre ved, til syvende og sidst er vi jo selv hjemme, kan vi dog ikke undlade at anføre, at der allerede nu foreligger Meddelelse om, at flere af de anførte Afdelinger paa nylig afholdte og stærkt besøgte Generalforsamlinger med stor Majoritet har vedtaget at nægte Godkendelse af Konferencen og dens Beslutninger. Dette gælder Støberiarbejderne i København, Isoleringsarbejderne, Fredericia A. og Esbjerg Afdeling, hvor der stemte ca. 30 for Godkendelse af Konferencen, medens ca. 1400 stemte imod. Dette kan naturligvis ikke undgaa at paavirke de foran opgivne Tal i yderligere ugunstig Retning for Konferencens Anstiftere, og flere lignende Tilfælde vil nok følge efter.

En saadan Afvisning er ogsaa paa sin Plads.

Enhver interesseret og indsigtsfuld Fagforeningsmand indser, at overalt, hvor vi staar overfor de store og vanskelige Problemer, som vor mærkelige Tid indebærer saa mange af, og ikke mindst i Fagbevægelsen, maa det være en nøgtern Overvejelse af Spørgsmaalene i de dertil og paa lovlig Maade valgte kompetente Forsamlinger, der bliver afgørende for deres Behandling, og ikke illegale og inkompetente Forsamlinger, der ved dekorativt udstyrede Resolutioner og Krav, hvis Uigennemførlighed alle og enhver, der kender vore Fagorganisationers naturlige Begrænsning, er ganske klare over, søger at vinde Stemning for Formaal, der oven i Købet i første Linie virker splittende paa Arbejderbevægelsen for senere fuldstændig at ødelægge den. Og, hvis man kan se bort fra den stærkt fremtrædende komiske Side, er det den groveste Spekulation i Naivitet, og Tilkendegivelse af et Lavmaal af Respekt overfor deres aandelige Habitus, som denne Konference vil henvende sig til, naar man nu med Henblik paa Konferencens Modstandere tilraaber Konferencens Tilhængere: „Bekæmp Splittelsen". *A.*

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

25 AAR SOM TILLIDSMAND

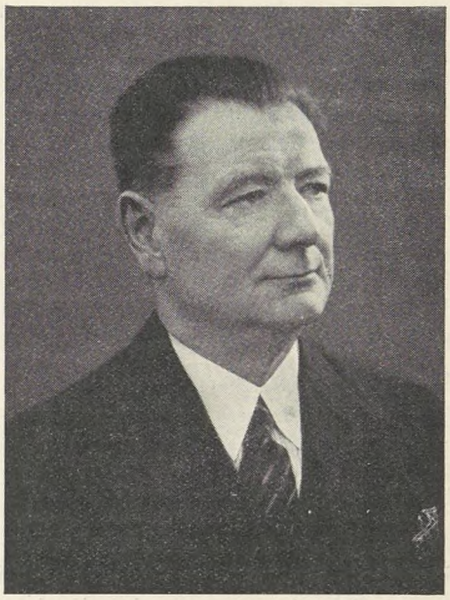

OTTO JESPERSEN

Den 28. November kan Sekretær Otto Jespersen fejre 25-Aarsdagen for sin Ansættelse som fastlønnet Tillidsmand i vort Forbunds Tjeneste, idet han paa denne Dato, efter 8 Aars forudgaaende Virksomhed i de københavnske Fabrikarbejderes Afdelings Bestyrelse, valgtes til samme Afdelings Kasserer.

Som saadan virkede Otto Jespersen indtil 1917, da han valgtes til Formand for samme Afdeling.

Dette Tillidshverv beklædte Otto Jespersen kun til 1919, idet han da paa Grund af sin Ansættelse som Sekretær paa vort Forbunds Hovedkontor fratraadte som Afdelingsformand.

Otto Jespersen ansattes paa vort Hovedkontor uden at være valgt af en Kongres. Forbundets rivende Udvikling krævede en Udvidelse af det paa Kontoret ansatte Personale, og da man her havde lagt Mærke til Jespersens Arbejde som Afdelingsformand og de fra hans Haand stammende velformede skriftlige Fremstillinger af de Sager, som Fabrikarbejdernes Afdeling ønskede Forbundets Bistand til Løsning af, var det ganske naturligt, at Valget faldt paa Otto Jespersen, der efter Opfordring indvilgede i at tiltræde som Sekretær i Forbundet.

Paa den efterfølgende Kongres godkendtes dette Valg, og paa de efterfølgende Kongresser er Jespersen bleven genvalgt med stedse stigende Tilslutning, fra 1925 efter Forbundets Branchedeling som Fabrikgruppens Sekretær.

Gennem de mange Aar har Otto Jespersen med aldrig svigtende Grundighed og Samvittighedsfuldhed behandlet de ham betroede Sager, hvad enhver af Forbundets Afdelingsformænd gennem de fra Forbundet modtagne Skrivelser vil have erfaret; altid er de formet paa en saadan Maade, at de giver de rette Svar og en Vejledning, om dette er fornødent, saaledes at der uden Frygt

kan handles efter de deri givne Direktiver. Undertiden har Skrivelserne vel ikke just givet Udtryk for netop det, denne eller hin Afdelingsformand har ønsket, men altid saaledes, som Forbundets og Medlemmernes Tarv har krævet det.

Otto Jespersen er ikke en Mand af mange Ord; hans Fremtræden er jævn og bramfri, nærmest beskeden, men bag det stilfærdige Væsen findes et Fond af Kundskaber og Indsigt, der uvilkaarligt vil aftvinge Respekt hos enhver, der paa den ene eller anden Maade kommer Otto Jespersen paa nærmere Hold. En Egenskab, der ikke mindst er kommen vort Forbund og dets Medlemmer tilgode i alle de Forhold, hvor Jespersen som Forbundets Repræsentant har deltaget i Forhandlinger med den modstaaende Part, Arbejdsgiverne.

Vi er derfor i fuldkommen Overensstemmelse med de fleste af dem, der kender Otto Jespersen, naar vi ved denne Lejlighed i vort Fagblad retter en Tak til ham for hans Indsats i Forbundets Tjeneste gennem de mange Aar og i Forbindelse hermed bringer ham en Lykønskning paa Jubilæumsdagen, idet vi hertil knytter Ønsket om, at Otto Jespersen endnu i adskillige Aar maa faa Held og Lykke til fortsat at udføre den Gerning, som vi véd, han sætter saa stor Pris paa.

Hjertelig til Lykke paa Jubilæumsdagen.

AGITATIONEN

Netop i disse Dage tilendebringes den Reorganisation af Forbundets Agitationskredse, som er fornøden i Henhold til den mellem det tidligere Landarbejderforbund og vort Forbund etablerede Sammenslutning, og dermed er Rammen for det kommende Agitationsarbejde fastlagt saaledes, at der kan tages fat paa de Opgaver, som der ganske utvivlsomt ligger for os, og hvis Løsning er meget paakrævet.

Vi er alle bekendt med, at der ud over Landet findes adskillige Steder, hvor den hidtidige Agitation ikke har givet det tilsigtede Resultat, dette gælder baade Afdelinger, der ikke blev oprettet, og Steder, hvor Forstaaelsen af Organisationens Betydning endnu ikke har slaaet saa stærk Rod, at de paagældende uorganiserede, overfor hvem Paavirkning for Indmeldelse i vort Forbund blev øvet, ikke var denne Paavirkning følgagtig.

Ved Reorganisationen er Arbejdsomraadet blevet betydeligt mindre for den enkelte Kredsformand, hvilket giver bedre Oversigt over det Arbejde, som skal udføres, hvorved Udsigten til det bedst mulige Resultat forhøjes.

Derfor bør ogsaa den sidste Rest af Nag og Surhed, om der noget Sted endnu maatte være Rester af en saadan tilbage, forsvinde og give Plads for det kammeratlige Samarbejde, som uvægerligt er nødvendigt for Opnaaelse af det Maal, vi har sat os:

Alle Arbejdsmænd i Dansk Arbejdsmands Forbund!

HAN TABTE AMBOLTEN

Paa en Arbejdsplads ude i Landet blev der kun beskæftiget uorganiserede Arbejdere. Dette Forhold blev indberettet til den paagældende Organisation, under hvis Overenskomst og Arbejdsomraade Arbejdspladsen er beliggende. Forbundet sendte saa en Agitator til Arbejdsstedet for at paavirke de uorganiserede. Resultatet var kummerligt, idet kun to Mand mødte paa det af Agitatoren opgivne Sted, og selv om disse to Arbejdere lovede at paavirke deres Kammerater, bragte et nyt Forsøg paa at samle de uorganiserede, om muligt et endnu ringere Resultat end det første Forsøg, idet der kun mødte en af de uorganiserede Arbejdere.

Denne Arbejder lovede til Gengæld, at han skulde paavirke de vankelmodige, samt, naar Sagen var moden, at sende Bud til Agitatoren.

Der gik imidlertid meget lang Tid herefter, under hvilken Agitatorens Forventning lidt efter lidt forsvandt.

Stor blev derfor hans Forbavselse, da han en Dag imellem sin Post fandt et Brev fra den Arbejder, der havde lovet at skrive, med Anmodning om at komme paa en nærmere bestemt Dag, idet der nu var Ønske om at faa Organisationsforholdet bragt i Orden og Overenskomst oprettet, at der dog var et men ved Sagen fremgik deraf, at det som Efterskrift i Brevet var angivet, at kun vedkommende Arbejder og hans Kone var vidende om, at Agitatoren kom tilstede.

Paa den angivne Dag ankom Agitatoren til den lille Landsby, hvor Virksomheden er beliggende, og da det blev Aften opsøgte han Arbejderens Bopæl og traf ganske rigtigt alle de paa Virksomheden beskæftigede Arbejdere — sammen med deres Koner — bænket ved et veldækket Kaffebord. Agitatoren henvendte sig derefter til de tilstedeværende med Anmodning om Tilslutning til den Organisation, som han tilhørte og propaganderede for.

Da han sluttede sit lille Foredrag, tog en af de tilstedeværende Koner Ordet og opfordrede Mændene til at faa bragt Sagen i Orden, da der, saaledes som hun anførte det, ikke var noget at betænke sig paa. Og Sagen gik i Orden derved, at alle Arbejderne blev organiserede og Overenskomst som Følge deraf oprettet med Virksomheden, der maatte ud med en meget betydelig Lønforhøjelse.

Bagefter spurgte Agitatoren den i Sagen særligt interesserede Arbejder, som havde formaaet at faa samlet Arbejderne sammen saaledes at der blev Lejlighed til at faa dem i Tale, om hvilket Middel han havde anvendt, og saa kom Forklaringen.

Imellem Arbejderne paa Arbejdspladsen var der den Skik, at saafremt en af Arbejderne tabte et Væddemaal til den anden, skulde han give Kaffe og Kage ikke alene til Kammeraterne, men ogsaa til deres Koner, og da der ikke var anden Udvej, tilføjede han, indgik jeg et Væddemaal med Fyrbøderen om, at jeg skulde bære hans Ambolt hen til Smeden, der bor 10 Min. Gang fra Arbejdspladsen, og saa tabte jeg naturligvis Ambolten og dermed Væddemaalet, saaledes at der blev Lejlighed til at byde alle Kammeraterne og deres Koner paa Kaffe.

HVOR MURSTENENE BLIVER TIL

Det mægtige Opsving, som Byggevirksomheden, takket være Regeringens Byggelove, har faaet i indeværende Aar har selvsagt bevirket meget stærkt stigende Beskæftigelse paa Landets Teglværker, hvorfra Mursteneme i mægtigt Tal dagligt spredes paa utallige Arbejdspladser.

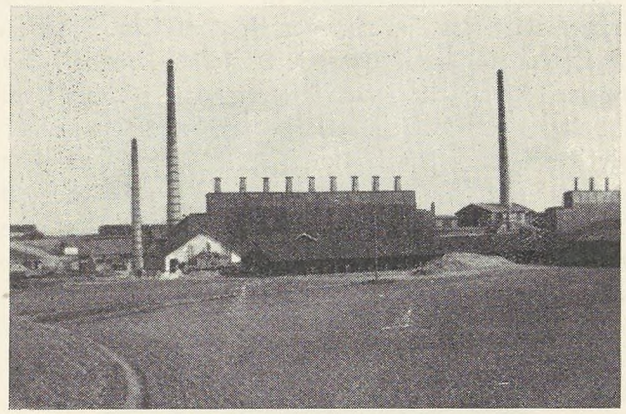

Et Teglværk, der beskæftiger ca. hundrede Mand

Sæsonen er ganske vist paa Retur for i Aar, men vi nærer alle det Haab, at den kommende Sæson i lige saa rigt Maal maa give Beskæftigelse som den nu afsluttede, saaledes at vore Medlemmer, der søger Beskæftigelse indenfor Teglværksindustrien, med Fortrøstning kan se hen til Foraarets Frembrud.

En af vore Kammerater aflagde, da Sæsonen var paa Højdepunktet et Besøg paa et Teglværk og skriver om sit Indtryk følgende til os:

Jeg befinder mig paa et af disse store Teglværker. Vinden farer hylende gennem Slugter og Gader, der dannes af de mange forskelligartede Bygninger. Støvet hvirvles op i tætte Skyer og ryger mig i Øjnene, saa jeg knapt kan holde dem aabne. Ubegribeligt at Mennesker kan arbejde her. Larm og Spektakel slaar sammen fra alle Sider, og pludselig staar jeg foran et Skilt, der med store, uhyggelige Bogstaver fortæller, at al Adgang er forbudt uvedkommende. Det hælder faretruende frem mod mig, men jeg gaar uanfægtet videre, ladende haant om Skiltets Forbud, i den sikre Forvisning, at det gælder alle andre end netop mig. Jeg skulde dog snart blive belært om det modsatte. Omsider finder jeg frem til et lille Kontor, beliggende et saa mærkeligt Sted, at man skal være særdeles godt orienteret i dette Virvar af Bygninger for overhovedet at finde det. Mig lykkes det altsaa, dog nærmest ved et Tilfælde, og overfor Kontorets Indehaver, en kraftig, hærdebred Formand, fremfører jeg mit beskedne Ønske om at bese den store Virksomhed. Afslag, blankt Afslag. Fra allerhøjeste Side er givet Ordre om, at ingen uvedkommende maa tilstedes Adgang, men De kan vel nok selv finde ud igen, føjer Formanden smilende til.

Og ud kom jeg, men jeg er ikke helt sikker paa, om ikke jeg var gennem de fleste af den store Virksomheds mange Afdelinger, inden det lykkedes at finde Vej frem gennem dette Kaos, som disse Bygninger, Kulbunker og store Stabler af Tagsten, Rør og Mursten i alle mulige Farver og Faconer, tilsyneladende frembyder.

Stort bedre gik det mig ikke andre Steder, men trods alt lykkedes det dog at faa et Billede af det slidsomme Arbejde, som Teglværksarbejde i Virkeligheden er, og af den omstændelige Proces, der finder Sted, inden det klæbrige Ler er formet og brændt til de Mursten, der senere skal nedlægges i Kalk eller Cement for at danne Grundlaget for Bygninger, som skal staa i Aarhundreder.

Hvor Raaprodukterne hentes.

Teglværkerne er oprindelig anlagt paa Steder, hvor man paa Forhaand var sikker paa at finde brugbart Ler i Nærheden. Senere maa man dog søge længere bort, og de fleste Teglværker maa nu hente Raaproduktet, Leret, adskillige Kilometer borte, og Transporten sker som Regel med Tipvogne, forspændt et lille Lokomotiv, der prustende og stønnende af Anstrengelse drager af Sted med en lang Række topfyldte Vogne.

I Lergraven er man ikke ret saa streng overfor Uvedkommende som paa Teglværket. Her er sandsynligvis ingen Hemmeligheder, som den Fremmede kan tage med sig, og jeg faar elskværdigt Forklaring paa, hvor omstændeligt man maa gaa til Værks for at faa netop den rette Lerart frem til Fremstilling af Mur- eller Tagsten, hvad enten disse skal være gule eller røde, eller straale i Regnbuens Farver.

Leret ligger lagvis og meget uregelmæssigt. Et Sted kan man gaa dybt ned, medens der andre Steder kun findes et tyndt Lag, inden man naar Mergel- eller Sandbund. Lerlagene viser iøvrigt, om Bunden hæver eller sænker sig, og for at fremskaffe absolut første Klasses Materiale maa det passes, at de Sandlag, der undertiden forekommer, ikke blandes med Leret. Ogsaa de forskellige Lerarter ligger meget uregelmæssigt. Et Sted maa man saaledes udgrave Rødleret, der anvendes til Fremstilling af røde Sten, et andet Sted henter man det gule Ler, som giver gule Sten, og endelig et tredje Sted tages

Parti fra Lergraven, hvor Raamaterialerne hentes

det blandede, som indeholder forskellige Sorter, og som anvendes til Fremstilling af den almindelige Mursten, den saakaldte Flammesten. Ogsaa Blaaler findes der, men anvendes kun sjældent til ensfarvede Sten.

En „Triller paa Møllen"

Arbejdet i Lergraven er tungt og omstændeligt. Det fede Ler slipper ikke Værktøjet, og paa Skovle og Spader afsættes et Lag, som jævnlig maa skrabes af, om Arbejdet skal gaa fra Haanden. Og Hakken maa bruges flittigt, hver eneste Skovlfuld maa hakkes løs, inden Leret kan læsses paa Tipvognene, klar til at køres ind til Teglværket til videre Behandling.

Ved Strygemaskinen.

I tidligere Tid kendte man ikke til Maskinkraft til Fremstilling af Mursten eller Tegl i det hele taget. Leret maatte bearbejdes med Haandkraft, saavel som den endelige Formning ligeledes foregik ved Haandkraft. Senere kom Teglpressen eller Strygemaskinen, som den almindeligvis kaldes, og her foregaar det hele ved Maskinkraft.

Naar det raa Ler er naaet frem til Teglværket, styrtes det ned i en saakaldt Forælter, hvor store roterende Knivblade bearbejder Leret til det faar den nødvendige Smidighed. For at opnaa dette maa det undertiden blandes op med tørt Ler, som er knust til fint Pulver, og til andre Tider, hvis Leret i sig selv er for tørt, blandes med Vand. Saa gaar det videre paa Transportbaand til Strygemaskinen, hvor Leret først maa igennem to Sæt Valser, der knuser alle Klumper, for tilsidst at ende i „Kanonen", hvor en roterende Snegl giver det en sidste Behandling, samtidig med at Leret trykkes fremad, ud gennem en Form, der er nøje afpasset efter det fastsatte Maal for Mursten. Ved Afskærerbordet staar to Mand parat, den ene for at afskære Stenene af den stadig fremadskridende Lermasse, den anden for at tage de afskaarne Sten og sætte dem paa Trillebør eller Transportør. Efter et nyere tysk System har man dog her, som saa mange andre Steder, gjort den ene Mand overflødig, idet Afskærerbordet er saaledes indrettet, at det automatisk afskærer Stenene.

Trillebøren, som anvendes til Transport af Sten fra Strygemaskinerne, har sin egen Konstruktion. De er delt i to Etager, for ikke de vaade Sten skal komme i Berøring med hinanden, og det kræver en ikke ringe Øvelse at balancere med denne Trillebør, der kan rumme et halvt Hundrede Sten, hen ad den smalle Trilleplanke og igennem den smalle Gang i Tørreladen, hvor Stenene bliver sat paa Hylder for at gennemtørres, inden næste Proces, Brændingen, begynder. Paa moderne indrettede Teglværker har man i Stedet for Trillebøren en Transportør, der som et ustandseligt glidende Baand passerer Maskinen og videre gennem Tørreladerne, for paa denne Maade at gøre nogle Mand overflødige.

Det er dog langtfra, at man helt har opgivet den gammeldags Maade at forme Mursten paa. En stor Del af de Facadesten, der anvendes, bliver formet med Haandkraft og kaldes haandstrøgne Sten. Leret gennemgaar samme Behandling som ved Strygemaskinen, men i Stedet for Maskinformen tager Arbejderen — Haandstrygeren, som han kaldes — det smidige Ler med Hænderne

Med syvhundrede Pund raa Sten paa Trillebøren

og trykker det ned i en Form, hvori der kan formes to Mursten ad Gangen. Det kræver stor Øvelse og anses blandt Teglværksarbejderne for et Fag, der skal læres fra den unge Alder. Fem tusinde Sten eller mere kan en Haandstryger forme paa en otte Timers Arbejdsdag, og enhver vil kunne forstaa, at det i bogstavelig Forstand

gælder om at ruppe Neglene, om der skal holdes en ordentlig Dagløn.

Interessant er det at se Haandstrygeren med Hænderne afskære netop den Portion Ler, der skal til for

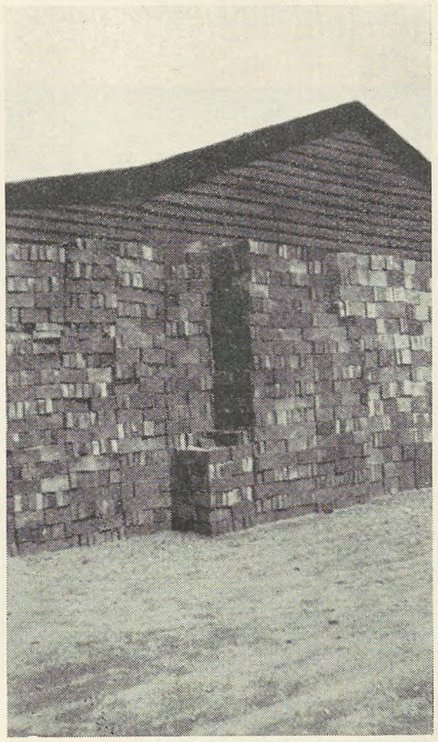

Stabler af færdige Mursten

fuldstændig at udfylde Formen, saaledes at der bliver det mindst mulige at stryge af. De haandstrøgne Sten udmærker sig for øvrigt frem for de maskinstrøgne ved deres regelmæssige Form og Størrelse.

Ovnsætningen.

De høje rygende Skorstene markerer Teglværkets Beliggenhed. De er nødvendige for at fremskaffe det fornødne Træk i de store Teglovne, hvor Brændingen foregaar. Dog, de høje Skorstene vil snart være en saga blott. I udstrakt Grad gaar man over til at anvende de elektrisk drevne kunstige Træk, hvorved der opnaas et baade mere konstant og mere effektivt Træk.

Naar Tørringen af de forskellige Produkter, hvad enten det drejer sig om Tagsten, Mursten eller Rør, er tilendebragt, bliver de indsat i Ovnene. Det sker efter et bestemt System, saaledes at der er Luft mellem Stenene, saa Varmen uhindret kan passere. I Bunden bygges Stenene op, saa der dannes Kanaler og „Skorstene", hvorigennem Indfyringen finder Sted. Ovnene er desuden inddelt i Kamre, og naar et saadant er fyldt, indsættes der et Skod af svært Papir, og medens Arbejderne fortsætter med at fylde et nyt Kammer, sætter Brænderen Trækket, hvorved Varmen forplanter sig og tilsidst faar Sandet i Ovnens Bund til at gløde. Og saa begynder Indfyringen, der sker fra oven. Dag og Nat fyres der med smaa Mellemrum, og almindeligvis gaar seks Dage, inden Stenene er brændt og saa stærkt afkølet, at de atter kan tages ud af Ovnen.

I to Sjak arbejdes der i Ovnene. Det ene sætter de raa Sten ind, det andet tager de brændte ud. Populært kaldes de blandt Arbejderne for det „Raa Sjak" og det „Brændte Sjak". Det er et Arbejde, der kræver fysisk Styrke og Udholdenhed. En raa Mursten vejer omkring syv Pund, og der køres med hundrede Sten paa Trillebøren. Ganske vist ligger den store Del af Vægten paa Hjulet, men alligevel skal der dog Øvelse til for at balancere med disse syv hundrede Pund, og mangen en nysgerrig har i Tidens Løb maattet betale den obligate „Omgang" for at prøve at køre — og som Regel vælte — med en saadan „Bør Sten". Kun en lille Hindring skal der til, før Læsset vælter og hele Herligheden ligger spredt, og de smalle, lave Portaabninger i Ovnen er vanskelige at forcere, selv for den øvede. Ogsaa Varmen virker generende. Kun iført Skjorte og Benklæder, slider Arbejderne i Ovnene saa Sveden driver af dem, og de brændte Sten er undertiden saa varme ved Udtagningen, at de ikke kan behandles med bare Hænder.

Til et moderne Teglværk hører ogsaa et Pottemageri. Her foregaar alt det finere Arbejde som Glasur m. m., ligesom der findes smaa Ovne, hvori Glasuren brændes. Og der findes mange forskellige Slags Glasur og mange Farver, ligesom baade Tagsten, Rør, Fliser og Mursten i mange forskellige Former glaceres og anvendes til Udsmykning af forskellig Art. Naar de Produkter, som er udset til Glacering, er færdigbehandlet, gaar de til Pottemageriet, hvor Glasuren bliver paasmurt, og hvorefter der atter finder en Brænding Sted.

Det er saaledes en meget omstændelig Proces, der foregaar, f. Eks. med en Mursten, inden den fra Lergravens klæbrige Ler naar frem til Forbrugeren som en fin og sart glaseret Mursten.

I. A. Ø.

TILMELD ARBEJDET TIL AFDELINGENS TILLIDSMAND

Paa Kredsmøderne er det ikke ualmindeligt, at der fra Kredsrepræsentanternes Side fremsættes Beklagelse over, at denne eller hin Afdelings Medlemmer, naar de erholder Arbejde paa en anden Afdelings Omraade, undlader at tilmelde dette Arbejde til vedkommende Afdelings Tillidsmand, hvilket medfører, at det paagældende Arbejde ikke altid bliver underkastet Opmaaling med efterfølgende Udfærdigelse af Regnskab, hvorved de ved Arbejdet beskæftigede Medlemmer i mange Tilfælde ikke opnaar den virkelige Fortjeneste, hvilket naturligvis er ganske meningsløst. Endvidere medfører en saadan Undladelse af Tilmelding en meget alvorlig Brist i den Kontrol, som enhver Afdelingsformand har Pligt til at gennemføre for derved at holde sig nøje underrettet om, at den gældende Overenskomst bliver overholdt. Vi skal derfor anmode alle vore Medlemmer om, naar de erholder Arbejde paa en anden Afdelings Omraade, straks at henvende sig til den paagældende Afdelings Formand.

8 DAGE PAA ROSKILDE HØJSKOLE

EN KAMMERATS BETRAGTNINGER

Søndag den 7. Oktober 1934 mødte vi ca. 100 Kursusdeltagere paa Roskilde Højskole, og ved det smukt dækkede Aftensbord blev vi budt velkommen af Lærer Otto Jensen. Roskilde Højskole er et Navn, som har Klang langt ud over Landet. Hvor var det en god Idé, i rette Tid, at Oplysningsforbundet købte denne Skole til at danne en Ramme om Arbejderoplysning og Arbejderkultur. Naar vi om Morgenen Kl. 7½ blev vækkede af den store Klokke og for ud af Sengene, hen under Vandhanen og saa til Sengeredning, som Otto Jensen saa pænt bad os om; derefter ned til Havregrøden og Morgenkaffen, saa en Sang, inden vi begyndte Arbejdet i Grupperne. Saa gik det løs med Regning og Priskurant i 2 Timer, afbrudt af en lille Rygepause. Kl. 10½ Foredrag om nogle for Arbejderne aktuelle Emner. Middagsmad og igen Gruppearbejde til Kl. 5, saa Aftensmad. Naar det var overstaaet, havde vore betænksomme Lærere givet os Opgaver, som i hvert Fald for nogles Vedkommende tog en Del af Natten, saa i Seng og næste Dag paa den igen; alt i alt 8 lærerige Dage for dem, der vilde have noget Udbytte.

Altfor hurtigt slog Afskedens Time, men det er jo det sædvanlige, naar man er rystet sammen, saa skilles man. Da jeg ved, at vort Blad kommer paa Højskolen, vil jeg benytte Lejligheden til en personlig Tak til Skolens Lærere og vore egne Ledere, en Tak til den flinke Betjening og den dygtige Økonoma for hendes gode Mad, en Tak til Oplysningsforbundet, fordi de stiller Skolen til Raadighed til disse Kursusophold, og sidst, men ikke mindst en Tak til vort Hovedforbund, som bekoster disse Kursus' Afholdelse, til Dygtiggørelse af vor Stand. Og jeg henstiller herved til alle Arbejdskammerater at benytte disse Kursus i saa høj Grad som muligt. Til Slut en lille Bemærkning om Sammenslutningen af Landarbejdere og D. A. F., det var første Gang, at der var Folk fra begge Lejre sammen, og jeg maa sige, jeg tror det styrker Kammeratskabet i allerhøjeste Grad, der var en god Tone mellem Kammeraterne derude paa Skolen, selv om vi vel nok en Gang imellem tog en rask Diskussion paa Trapper og i Avisstuen, og saa en Hilsen og Tak til Kammeraterne for disse 8 Dages Samvær.

Medlem Nr. 82054, *C. L.*

LØBENDE KONFLIKTER

Hirtshals	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Tornby	—
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Aabybro	*(Aalborg Amt)*
Aalborg A.	—
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge-Valby Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse & Soderup Kommune)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Aalborg Omegn	*(Aalborg Amt)*
Gistrup-Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm)*
Besser	*(Brattingborg Gods)*
Kolindsund	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Næstelsø	*(Engelholm)*
Rask Mølle	*(Hvorning Hornborg Kommune)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber P. Petersen)*
Øsby	*(Øsby Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20–21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 I.**

ARBEJDSLØSHEDSKASSENS NYE MÆND

Foranlediget ved Sammenslutningen mellem Landarbejdernes og vor Arbejdsløshedskasse er vore Afdelingers Antal blevet forøget til ikke mindre end 1300, og vore Kontrolkontorers og vore Kontorbestyreres Antal

MARIUS SØRENSEN

blev øget tilsvarende, og da alle disse Tillidsmænd har et naturligt Krav paa til enhver Tid at kunne faa Raad, Vejledning og Bistand i deres ofte besværlige Arbejde, har Arbejdsløshedskassens samlede Ledelse paa det første Møde efter Sammenslutningen vedtaget Ansættelse af yderligere 2 Rejsesekretærer til sammen med den allerede ansatte J. P. Johannessen at være til Afdelingernes Raadighed, og til dette vanskelige Hverv valgtes Dansk Arbejdsmands Forbunds tidligere Rejseagitator Marius Sørensen, Ulstrup, og vor mangeaarige Kontorbestyrer i Roskilde, Axel Petersen. Marius Sørensens Arbejde laa tidligere væsentligst paa landkommunalt Omraade; men der er jo netop paa dette Omraade tilgaaet Forbundet betydelig Arbejdskraft fra Landarbejderne.

Om begge de nyansatte Rejsesekretærer gælder det, at de er gamle, prøvede Kontorbestyrere, der nøje er inde i alle Arbejdsløshedskassens Forhold, i Arbejdsløshedsloven og Kassens Vedtægt og Arbejdsmetode. De ved ikke alene, hvordan Kontorbestyrernes Arbejde skal udføres, men ogsaa hvorfor det skal udføres saadan, som vore Regler foreskriver det, og de nye Mænd er tillige behagelige og gode Arbejdskammerater, med hvem vi tror, at vore Kontorbestyrere og øvrige Tillidsmænd vil faa det bedste Samarbejde.

De Forhold, vore rejsende Tillidsmænd særlig skal paase bliver overholdt, er bl. a.

at Medlemmerne har Tilknytning til Faget, og

at vi ikke optager Medlemmer, hvis Erhverv ligger udenfor det, vi forstaar som Arbejdsmandsarbejde,

at Kontrollen er effektiv, d. v. s. at Kontrollen skal være daglig og altid finde Sted i Arbejdstiden, som Regel inden for Tiden fra Kl. 9—11 Fmd.,

at Arbejde under Ledighedsperioder altid anmeldes, og at der sker Fradrag jfr. de almindelige Regler,

at Restancebestemmelserne i Vedtægten overholdes, og

at det paahviler Kontorbestyrerne altid at paase, at intet Medlem, der har Restance ud over 4 Uger, kan faa udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det skal endvidere paases,

at Understøttelsens Omfang inden for 12 paa hinanden følgende Maaneder saavel som det 3—4-aarige Maksimum overholdes, baade hvad angaar den vedtægtsmæssige Understøttelse saavel som Understøttelse, der skal udbetales af Fortsættelseskassen, ligesom det skal paases,

at arbejdsløse Medlemmer paa Kontrollisterne føres i Henhold til den Kontingentklasse, de tilhører,

at Betingelserne for Ydelse af Frikontingenter overholdes, og herunder,

at der kun kan gives Frikontingenter, naar samtlige Understøttelsesmuligheder i Arbejdsløshedskassen er opbrugt, og

at Frikontingent kan ydes, naar der i Løbet af 7 Dage er 5 arbejdsløse Dage, i hvilke der er mødt til Kontrol.

Frikontingenter kan kun ydes, naar alt tidligere forfaldent Kontingent er betalt, og kan ikke ydes til Medlemmer, der har under 12 Maaneders Anciennitet.

Frikontingenter kan endvidere *ikke* ydes til: Konfliktdeltagere, Skole- eller Kursusdeltagere eller til Medlemmer, der er i Karentæne. Endvidere skal det nøje paases,

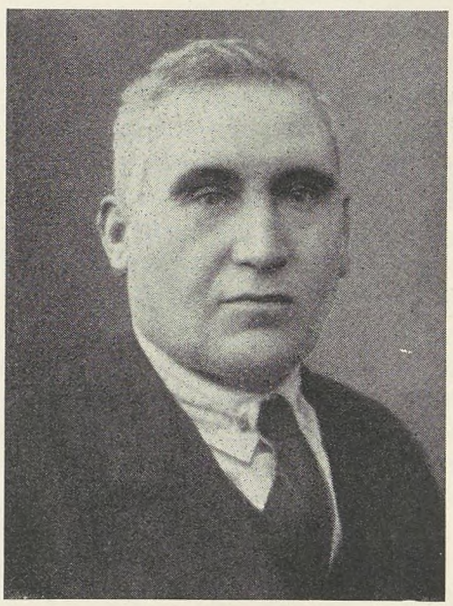

AXEL PETERSEN

at 10 Maaneders Bestemmelsen og 26 Ugers Bestemmelsen jfr. Reglerne i Vedtægtens § 26 overholdes.

Rejsesekretær Marius Sørensen er født den $^{8}/_{4}$ 1891 i Hvorslev, hvor hans Fader var Teglværksarbejder. 9 Aar gammel kom han ud at tjene og arbejdede senere som Teglværksarbejder. I 1919 valgtes han til Kasserer

for Ulstrup Afdeling, og i 1920 til Formand og Kontorbestyrer, indtil han paa Forbundets Kongres i 1929 blev valgt som dettes Rejsesekretær. Formand for Socialdemokratisk Vælgerforening siden 1918. Blev i 1920

SOFUS WESTERGAARD

Medlem af Forretningsudvalget for Socialdemokratisk Kredsorganisation, Sdr. Vingekredsen. Kredsformand for samme siden 1930. Medlem af Vellev Sogneraad fra 1921. Har været Hovedbestyrelsesmedlem i Dansk Arbejdsmands Forbund siden 1922, Medlem af Bestyrelsen for Partiorganisationen i Viborg Amt og Revisor i Viborg Amts Sogneraadsforening.

Rejsesekretær Axel Petersen er født i 1879 i Sct. Jørgensbjerg ved Roskilde, hvor hans Fader var Arbejdsmand. Axel Petersen begyndte allerede som 12-aarig at arbejde som Bydreng. I 20 Aars Alderen begyndte han at arbejde som Jord- og Betonarbejder. Han har været Medlem af Roskilde Afdelings Bestyrelse siden 1910 og været Formand og Kontorbestyrer for samme Afdeling siden 1913. Han har i de sidste 15 Aar været Medlem af Forbundets Hovedbestyrelse.

Ved Sammenslutningen mellem vor og Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse blev det bestemt, at de af Landarbejdernes Delegeretmøde valgte Tillidsmænd skulde overgaa til den fælles Arbejdsløshedskasse.

De 2 Mand, vi saaledes skal træde i varigt Samarbejde med, er Sofus Westergaard og Carl Broløs.

Sofus Westergaard, hvis Navn og Virksomhed er landskendt, har siden 1919 været ansat som Formand og Hovedkasserer for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Carl Broløs' Indsats i Bevægelsen laa til at begynde med ude paa Landet, nærmest i Nordjylland, hvor han ved sin energiske Virken henledte sine Kammeraters Opmærksomhed paa sig, og han blev paa Kassens Delegeretmøde i 1918 enstemmigt valgt til Arbejdsløshedskassens Sekretær.

De to Mænd er gennem deres store Indsats i Arbejderbevægelsens ulønnede, men brydsomme Stillinger kommet frem i første Plan.

Vi byder de to Kammerater og deres Tusinder af Medlemmer Velkommen i Samarbejdet, som vi haaber vil blive til fortsat Gavn for alle danske Arbejdsmænd i By og paa Land.

Idet vi præsenterer de 2 Mænd for Bladets Læsere, oplyser vi om de Data, der knytter sig til dem:

Sofus Westergaard er født den $^4/_2$ 1889. Der var mange Børn i Hjemmet, og Kaarene var smaa, og han maatte, da han var 11 Aar, tage Plads som Hyrdedreng og har siden arbejdet som Landarbejder og Fodermester forskellige Steder rundt om i Landet.

Han begyndte tidligt at deltage i Agitationsarbejdet ude omkring i Landkommunerne og blev i 1910 indmeldt i Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, hvorfra han senere overflyttede til Landarbejderne, og ved dennes Kongres i Odense i 1913 afløste han den radikale Oluf Andersen som Forbundets Formand. Da Verdenskrigen udbrød, blev han indkaldt til Sikringstjenesten, og under disse Forhold afgik han som Formand for Landarbejderforbundet; men ved den efterfølgende Kongres valgtes han som Sekretær for Forbundet og har siden været Medlem af dettes Forretningsudvalg. Da Landarbejderforbundet i 1917 oprettede en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse, blev Sofus Westergaard valgt som Sekretær i Kassens Forretningsudvalg, og ved Kongressen i 1919 valgtes han som Formand og Hovedkasserer, hvilken Stilling han siden har beklædt.

I sin Egenskab af Agitator og Tillidsmand for de or-

CARL BROLØS

ganiserede Landarbejdere har Westergaard gennemrejst det meste af Landet, og der er ikke mange Landkommuner, hvori han ikke har været. Ofte maatte Rejserne foretages paa Cykle, og for at skaffe de nødvendige Rejsepenge, maatte han imellem Rejserne søge Arbejde, hvor han kom frem.

Sofus Westergaard har ogsaa taget aktiv Del inden for den politiske Arbejderbevægelse. Han er saaledes Formand for Socialdemokratisk Vælgerforenings 12. Kreds, ligesom han er Formand for Forældreraadet ved Grøndalsvænges Kommuneskole og er Medlem af den socialdemokratiske Presses Kontrahentforsamling.

Carl Broløs er født den $^{12}/_{9}$ 1877. Han begyndte i 1917 som Kontorbestyrer for Gerlev Afdeling under Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse og blev tillige valgt som Kasserer fra den $^{1}/_{1}$ 1918. Paa samme Tidspunkt valgtes han som Formand for Randers Kredsorganisation. Fra den $^{1}/_{11}$ 1918 blev han ansat som Sekretær i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, hvilken Stilling han siden har beklædt. I Februar 1919 indvalgtes han som Medlem af Hovedbestyrelsen for saavel Landarbejderforbundet som Arbejdsløshedskassen, og siden 1921 har han været Medlem af Forretningsudvalget for Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Carl Broløs var tidligere Revisor i Socialdemokratiets Mariagerkreds. Siden 1918 har han været aktivt virkende Medlem i de socialdemokratiske Vælgerforeninger her i København.

MAGT MOD MAGT

Vi lever i det organiserede Samfundslivs Tidsalder. Her levnes der ikke mere de enkelte Individer som saadan nogen Betydning. De staar beskyttelsesløse overfor Organisationernes mægtige Møllekværne. For ikke at blive knust, maa de slutte sig sammen med Mennesker af samme sociale Stilling som dem selv. Under den storkapitalistiske Industriproduktions Beherskelse af det økonomiske Liv er det Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, som sætter deres Præg paa det organiserede Samfundsliv. De er i de demokratiske Lande Magtgrupper, der raader over Midler til at skaffe visse Krav, hvis Nødvendighed erkendes, respekteret. Fagforeningerne og Arbejdsgiverorganisationerne er dog ikke alene Kamporganisationer, der staar skarpt overfor hinanden, men tillige Overenskomstpartnere, der har aftalt og overenskomstligt fastlagt store Dele af Socialproduktet, saasom Arbejdslønnen, Bidragene til Socialforsikringen, Arbejdstiden, Ferie med Betaling o. s. v.

Fagforeninger og Arbejdsgiverorganisationer er paa de Steder, hvor Organisationsretten endnu bestaar, uundværlige Institutioner, til hvilke vigtige Opgaver indenfor det økonomiske og sociale Liv bliver betroet. De er juridisk ligestillet, men alligevel bestaar der en Forskydning af denne Lighedsstilling i Arbejdernes Disfavør, fordi Arbejdsgiverens sociale Stilling er grundforskellig fra Arbejderens. Antallet af Arbejdsgivere er væsentligt mindre end Antallet af Lønarbejdere. De udgør kun en Brøkdel af de sidstnævntes store Masse. Alligevel er de i social Henseende langt mægtigere, fordi de raader over Produktionsmidlerne. Disse er overladt dem til fri Raadighed. Juridisk staar det dem frit at sætte dem i Gang eller lade dem ligge ubenyttede hen. Statstvang kan hverken paa den ene eller den anden Maade udøves i et liberalistisk Samfunds Erhvervsliv.

Koncentrationen af Kapitalen og Bedrifterne sammen med Produktionens Teknisering og Rationalisering har i væsentlig Grad yderligere styrket Arbejdsgivernes Overmagt over Arbejderne. Denne Overmagt forøges ydermere ved den fuldstændige Sammenslutning af de store, mellemstore og mindre Virksomheder i Arbejdsgiversammenslutninger. *Arbejdsgiverne staar altsaa som en sluttet Magt overfor Staten og Samfundet og endelig ogsaa overfor Arbejdere og Funktionærer.* Hvordan forholder det sig nu med Arbejderne og deres Organisationer? *Arbejderklassens samfundsmæssige Stilling som Produktionsfaktor turde være fuldstændig klar.* Paa Arbejdernes Skuldre hviler Erhvervslivets Bygning. Fra deres Hænder eller deres Hjerner stammer Samfundets Rigdom. Rigdommen opstaar kun dér, hvor der ydes produktivt Arbejde. Men Arbejderne besidder ikke nogen som helst Rigdom. De kom ganske vist paa samme Maade som Arbejdsgiverne og andre heldigere dødelige akkurat lige nøgne til Verden, men de er ogsaa forblevet fattige og besiddelsesløse. De har deres Hænder og deres Forstand, som de maa tilbyde, for at de i Kombination med Kapital, Arbejdsstof og Arbejdsmidler kan skabe social Rigdom. Arbejdsgiveren yder dem derfor som *Modydelse Arbejdsløn.* Denne tjener til Bevarelse og Fornyelse af Arbejderens og hans Families Arbejdskraft. Men Arbejderen har *ingen Ret til Arbejde.* Han har nok Selvopholdelsens Pligt til at arbejde, men et juridisk Krav paa Arbejde og Forsørgelse har han ikke. Først i de senere Aar har Fagforeningerne og de socialdemokratiske Partier ved deres Indflydelse paa Staten paalagt denne som Pligt at mildne Arbejdsløsheden for Arbejderne ved at yde dem Understøttelse.

Arbejderen er altsaa som Enkeltvæsen *i social Henseende et Nul.* Han har intet at skulle have sagt. Rets- og beskyttelsesløs er han prisgivet Livets Tilskikkelser. I hvert Fald er der sammenlignet med Arbejdsgiveren en stor Forskel, saaledes som vi ovenfor har vist. Først Sammenslutningen med ligestillede i stærke Fagforbund giver Arbejderen Mulighed for at hidføre nogen Udligning af Arbejdsgiverens Overmagt. Først derved bliver Arbejderne i Stand til at optræde som en Magt, opstille vigtige sociale Krav, beskytte Varen: Arbejdskraft og tilbageslaa Angreb. *Fagforeningerne optræder som Befuldmægtigede for samtlige de paagældende Fags Udøvere,* træffer vigtige Aftaler, der kan indankes for Retten og har Retsgyldighed, kort sagt, de udligner den juridiske Ulighed for den enkelte Arbejder og gør ham til en Magtfaktor indenfor *Staten, Erhvervslivet og Samfundet.* De Ord, vi i vor Agitation Gang paa Gang har tilraabt de uorganiserede: „Enkeltvis er I intet, i Flok og Følge alt", viser her deres Gyldighed. Til den tyske Statsmand Bismarck kom engang en Deputation af Haandværksmestre og overrakte ham underdanigst et Bønskrift. Han svarede dem: „Mine Herrer, gaa De hen og bliv en Magt, saa behøver De ikke mere at komme med Bønskrifter!" Man føler sig tilskyndet til Gang paa Gang at tilraabe Arbejderne det samme.

Naar vi her taler om Fagforeningerne som Magtfaktor, kan det naturligvis kun dreje sig om de Fagforeninger, der frembyder alle en Magtfaktors Fortrin. *Svage faglige Dannelser,* der kun har en Brøkdel af Arbejderne bag sig, kan naturligvis *ikke opfattes som en økonomisk og social Magt.* Fagbevægelsens Magt og Betydning ligger i dens Styrke, hvor mange Arbejdere den har faaet indenfor sine Rammer, og hvorledes disse Medlemmer støtter den. Det er det væsentligste. Men selv stærke Fagforbund kan være en Kolos paa Lerfødder, hvis de ikke staar i den mest intime Kontakt med Medlemmerne. Tilliden nede fra og opefter og oppefra og nedefter er en af de væsentligste Forudsætninger for Fagforeningernes Evne til at opnaa Resultater og udfolde Magt. Religiøse og politiske Stridigheder bidrager mest af alt til at undergrave Fagbevægelsens Enhed. Hos Arbejdsgiverne forekommer saadanne Uoverensstemmelser ikke. Dér er alt indrettet efter den økonomiske Hensigtsmæssighed og Organisationens Slagkraft. Omvendt er det saadan hos Arbejderne, at enhver tror at kunne skaffe sig Proselytter. Lad os holde Splittelsesukrudtet borte fra vor Bevægelse, det er Spiren til Ødelæggelse!

Fagforeningerne har paa faa Aartier gjort Arbejderen til et rankt Menneske med Værdighed og Selvagtelse. Resultaterne er store, desværre glemmer de fleste dette eller har aldrig erfaret det. Men de vil ikke være en Stat i Staten. Ganske vist søger Fagforeningerne at mobilisere Staten for Arbejderne. Thi faglige Resultater bliver først af Varighed, naar de garanteres af Staten. Staten har ligeledes en Interesse i at have en Modvægt mod Arbejdsgivernes ensidige Magt. En koncentreret og gennemorganiseret Arbejdsgiverstand kan foreskrive et svagt Statsstyre dets Handlinger. *Staten og Fagforeningerne maa supplere hinanden for at kunne garantere de demokratiske Rettigheders Frihed.*

Den økonomiske Udligning skaffes først til Veje, naar Arbejdsgivernes sociale Magt er udlignet ved Hjælp af en Modvægt. En saadan har man i en stærk Fagbevægelse og en handlekraftig Statsmagt, der paa Demokratiets Grund forstaar at varetage Folkets Rettigheder og arbejder Haand i Haand med Fagforeningerne.

Magt imod Magt, det maa være vor Parole.

Arbejdsgiverne er de økonomisk og socialt priviligerede. Dette er de i endnu højere Grad blevet efter Befæstelsen af deres Organisation. Men dette Privilegium kan udlignes ved *Mobilisering af Arbejdernes, Medhjælpernes og Funktionærernes Masser.* Men Styrke ligger ikke alene i at være en Massebevægelse, men tillige i Enigheden og Sluttetheden. Disse Egenskaber maa legemliggøres i en Organisation. Naar disse Forudsætninger er til Stede, er Arbejdsgivernes Magt derigennem udlignet, og Arbejderne er i Stand til at hævde sig i enhver Henseende og sætte deres mest nødvendige Krav igennem. *Ved en Massebevægelse ligger Magtens Hemmelighed i Organisationen.*

Korsp.

Fiden sidst

Faxe Ladeplads. Firmaet C. J. Boserup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Losningen paa Reden af Kul fra S/S „Teddy" i Pramme til senere Losning af disse i Havn til Firmaet er udført af Skibets Folk. Afdelingen har, da det er mangeaarig Kotume, at Losningen paa Reden er blevet udført af Havnearbejderne, og i Henhold til Bestemmelsen om „Indenbordsarbejde", krævet Betaling af Firmaet for det af Skibets Folk udførte Arbejde, hvilket Krav dette har nægtet at imødekomme, idet det har erklæret, at det intet har haft med Arbejdet at gøre, før Losningen i Havnen tog sin Begyndelse.

Ved et Mæglingsmøde den 25. August paapegede Firmaet, at det foreliggende Tilfælde var af ekstraordinær Natur, da Damperen selv havde disponeret over det paagældende Arbejde.

Under disse Omstændigheder og i Betragtning af det foreliggende Tilfældes økonomisk ringe Rækkevidde samt idet begge Parter forbeholder sig deres Standpunkt med Hensyn til Sagens Princip, sluttede Sagen med, at Firmaet betaler Halvdelen af det omtvistede Beløb.

Hobro. Hobro Korn- og Kulimport: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet nægter at betale Kr. 9,00 for Opmaaling af en Ladning Cinders fra S/S „Bortil", hvor der var anbragt Seperation i Lasten mellem Luge 2 og 3. Firmaet henholder sig til, at det ikke har givet Indladeren Ordre til at anbringe Separationen.

Ved Mæglingsmødet den 24. August erklærede Arbejdsgivernes Repræsentanter, at de ikke kunde erkende, at der havde været Separation i overenskomstmæssig Betydning, men i Betragtning af Sagens Lidenhed indgik de paa at imødekomme Arbejdernes Krav, idet det aftaltes, at Arbejderne under Losningen fremtidig skal gøre Arbejdsgiveren eller hans Repræsentant opmærksom paa, at dette Forhold forefindes for at kunne gøre Krav paa Tillæget.

Brødkuskene, København. Akts. Københavns Brødfabriker: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at **Brødfabriken „Ceres"** nægter at betale for Overarbejde for Levering af Brød paa 3 Ruter. Fabriken har foretaget Afkontrollering af Rutekørslen, men Afkontrolleringen har været af den Beskaffenhed, at Afdelingen ikke kan godkende den.

Ved Mæglingsmødet den 16. August viste det sig, at Kontrolleringen for den ene Rutes Vedkommende ikke kunde modbevise, at Kravet om Kr. 70,00 for Overarbejde var uberettiget. For den anden Rutes Vedkommende var Overarbejdet foranlediget af Kusken selv, idet han, naar han kører Ruten paa den rigtige Maade, ikke faar mere Overarbejde, end han i Forvejen faar Betaling for, og i det tredie Tilfælde viste det sig, at den faste Overarbejdsbetaling mere end dækker Betalingen for det Overarbejde, Kusken i Aarets Løb har haft. Alle Sager gik i Orden, idet Firmaet til Afgørelse af de 2 Sager betaler Kr. 75,00 til Afdelingen. Kravet om Erstatning i den 3. Sag frafaldtes.

Horsens K. Jysk Ilt- og Acetylenfabrik: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af: 1) at Firmaet, uden at have givet overenskomstmæssig Opsigelsesvarsel har afskediget en Chauffør, fordi han tillige med en Mekaniker havde foretaget en Fejlmontering af et Bildæk, der havde til Følge, at Dækket under en Tur, Chaufføren var paa til Haderslev, eksploderede, hvilket medførte et Tab for Fabriken paa Kr. 311,00, som Chaufføren har nægtet at betale sin Part af, idet han hævder, at det er Mekanikeren, der har Ansvaret for Fejlmonteringen. Afdelingen har forhandlet med Firmaet, der indgik paa at betale Ugeløn for den første Uge, Chaufføren gik arbejdsløs, som Erstatning for manglende Sommerferie samt betalte Beklædningsgodtgørelse for et Kvartal. Endvidere gav det Løfte om, at Chaufføren skulde komme i Arbejde igen, hvis det sidste Fir-

maet hævder ikke er rigtigt, ligesom det stadig fastholder Erstatningskravet overfor Chaufføren (Montøren blev straks afskediget). 2) at Firmaet har reduceret et Køretillæg med 50—60% uden at have forhandlet med Afdelingen derom, uagtet Tillægets Størrelse er fastsat ved overenskomstmæssig Aftale. 3) at Firmaet aflønner en Chauffør med Kr. 36,00 pr. Uge, uagtet den overenskomstmæssige Ugeløn er Kr. 48,78, og 4) at Firmaet nægter at betale for Overarbejdstid foranlediget ved det under Pkt. 1 nævnte Uheld under Haderslevturen.

Ved et Mæglingsmøde den 27. Juli opnaaedes ikke Enighed, men Fagforeningen forbeholdt sig sin Stilling til Sagernes Viderebehandling. Forbundet tog derefter Klagepunkterne 1 og 4 tilbage, hvorimod Pkt. 2 og 3 behandledes ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 30. August. Ved dette Møde enedes man om, at der optages Forhandling mellem Firmaet og Fagforeningen angaaende Fastsættelsen af Kørselstillæg for de Byer, som ikke findes opført i Overenskomsten af 8. August 1927 og den dertil knyttede senere Aftale af Juni 1933, dog at Kørselstillægget til Frederikshavn forhøjes fra Kr. 10,00 til Kr. 12,00. Til den underbetalte Chauffør efterbetaler Firmaet det Beløb, han har faaet for lidt udbetalt.

Lysese og Viksø. Sportsmotorklubben i Ganløse: Overenskomst oprettet. For Kontroltjenesten betales 125 Øre pr. Time, Kontrollen udføres mellem Kl. 12—18. Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund skal fortrinsvis beskæftiges. Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. April.

Nyborg. Vognmand N. P. Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Møde, der afholdes med Vognmanden i Anledning af, at han, der har tiltraadt den mellem Købmændenes Arbejdsgiverforening i Nyborg og Afdelingen gældende Overenskomst med den Ændring, at Arbejdstiden kan omlægges til en 48 Timers Arbejdsuge paa 5 af Ugens Dage, aflønner de hos ham beskæftigede Chauffører med Kr. 35,00 pr. Uge for 5 Dage, altsaa med Kr. 7,00 pr. Dag, uagtet den overenskomstmæssige Arbejdsløn er Kr. 48,17. Desuden erholder Chaufførerne intet Vederlag for hver Søndag Formiddag at renholde og smøre Bilerne. Afdelingen har krævet Kr. 1800,00 i Efterbetaling, men Enighed opnaaedes ikke ved den Forhandling, der har været afholdt. Den 24. Juni indberetter Afdelingen, at de 3 Chaufførers Underbetaling udgør Kr. 955,37. Efter at Sagen var paatalt overfor Vognmanden, afholdtes den 21. August et Møde, ved hvilket der opnaaedes Forlig om, at Vognmanden til fuld Afgørelse af Sagen betaler Kr. 500,00.

Odense L. P. Det fyenske Trælastkompagni: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde med Havne- og Købmandsorganisationens Sammenslutning angaaende Betaling af Ventepenge for 65½ Time ved Losning af S/S „N. I. Ohlsen" og Ventepenge for 107½ Time ved Losning af S/S „Jessie Mærsk". Tilsammen Kr. 181,65.

Ved Mæglingsmødet den 20. Aug. enedes man om uden Præcedens for nogen af Parterne at afgøre Sagen ved Betaling af Kr. 100,00.

Struer. Aalborg Foderstof-Import, Struer: Afdelingen anmoder om at der overfor Havne- og Købmandsorganisationernes Sammenslutning foranlediges voldgiftsretlig Behandling angaaende Fastsættelsen af Akkordpris for Lastning af løst Korn, da der ikke i Overenskomsten er fastsat Takster herfor, da saadant Arbejde ikke fremkom, da Overenskomsten blev afsluttet. Nu er der i den senere Tid udført Lastning af løst Korn for flere Firmaer for en Betaling som i hvert enkelt Tilfælde er opnaaet ved Forhandling. Disse Firmaer har betalt 22 Øre pr. Ton pr. Mand, men denne Betaling vil Aalborg Foderstof-Import ikke give, men vil kun aflønne med Timeløn plus 20% Tillæg. Afdelingen har krævet 22 Øre pr. Ton pr. Mand. Der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde, ved hvilket der opnaaedes Enighed om Akkordpriser for Partier paa over 50 Tons, men da den lokale Arbejdsgiverforening har fastsat kun at ville betale Timeløn for Partier under 50 Tons, enedes man om at lade Sagen afgøre ad voldgiftsretlig Vej.

Ved et Mæglingsmøde den 28. August enedes man om, at de for Losning af Korn, Foderstoffer og Gødning gældende Takster pr. Mand ogsaa anvendes for Indladning af disse Varer, hvorved for en Fuldstændigheds Skyld bemærkes, at de i Overenskomsten anførte Tillæg for Losningsarbejde hos de deri nævnte Arbejdsgivere naturligvis ikke medregnes.

For Partier paa 30 Tons og derunder anvendes den gældende Timeløn.

Svendborg T. Svendborg Amts Frugtsalgsforening: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 48,00, Timeløn 113 Øre. Chauffører Kr. 51,15. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 2 Timer à 30%, 3. og 4. Time 50%, derefter samt Søn- og Helligdage 75% Tillæg. Timelønnede Arbejdere kan ikke antages for mindre end 4 Timer. Arbejdsgivere skal under passende Hensyn til Virksomhedens Tarv imødekomme Krav fra Arbejderne om 3 Dages Sommerferie. Chaufførerne faar udleveret Beklædningsgenstande efter fastsatte Regler eller erholder Kr. 36,00 pr. Kvartal i Stedet for. Arbejderne er ulykkesforsikrede i Henhold til Loven, ogsaa for de første 13 Uger med Kr. 3,00 pr. Dag. Gensidig Opsigelsesfrist for ugelønnede Arbejdere er en Uge. Bestemmelser for Afgørelse af Uoverensstemmelse om Overenskomstens Forstaaelse. Arbejdere i Holddrift erholder 18 Øre i Tillæg pr. Time for Tiden udenfor den normale Arbejdstid, der er fra Kl. 7—12. Kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Sønderborg A. og H. Havne- og Købmandsorganisationen for Sønderborg Amt: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt med Sammenslutningen af Havne- og Købmandsorganisationer i Anledning af følgende Uoverensstemmelser, om hvilke der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde, uden at Enighed opnaaedes:

1) Betaling for Indlægning og Stabling paa Lager af ca. 55 Tons afskallet Byg i Forbindelse med Læsning til **Firma Malgaards Korn- og Foderstofforretning.** Varen fremkom i Sække à 100 kg. Firmaet har afregnet efter Taksten for Fiskemel med 24,2 Øre pr. Ton pr. Mand. Afdelingen har krævet Betaling efter Taksten for Fodermel med 29,1 Øre pr. Ton pr. Mand.

2) Betaling for Læsning til samme Firma af ovennævnte Parti afskallet Byg, idet Firmaets Betalingsmaade og Afdelingens Krav er ligelydende med ovenstaaende.

3) Betaling for Afbæring og Stabling af ca. 121 Tone Olie i Sække à 70 kg, losset fra S/S „Kong Bjørn" til **Skibsmægler Albrechtsen.** Firmaet har afregnet efter Taksten for Olie i Tønder med 17,5 Øre pr. Ton pr. Mand, men har tilbudt at betale 10% mere. Afdelingen har krævet Betaling som for Fodermel fra Damper med 25,2 Øre pr. Ton pr. Mand.

4) Firmaet **H. Knudsens Jern- og Staalforretning** nægter at betale for 3½ Times Ventetid til en Mand, der en Dag Kl. 1½ blev antaget paa Mønstringspladsen til at deltage i Aflæsning og Sortering af Jernbjælker i Akkord. Bjælkerne blev losset fra Sejler M/S „Gravenort". Manden kom ikke i Arbejde, men opholdt sig paa Pladsen. Kravet er rejst i Henhold til Mindstebetalingsbestemmelsen.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, men Afdelingerne forbeholdt sig deres Stilling til Sagernes Viderebehandling.

Den 14. August indberetter Afdelingerne, at der har været afholdt et nyt lokalt Mæglingsmøde den 11. August, ved hvilket der opnaaedes Enighed om:

Ad 1 og 2: Foderbyggryn i Sække à 100 kg betales med 27,6 Øre pr. Ton pr. Mand.

Ad 3: Olie i Sække betales med 21,2 Øre pr. Ton pr. Mand.

Ad 4: Mindstebetaling udredes i Henhold til Overenskomsten med 3½ Time à 105 Øre, ialt Kr. 3,68.

Vejle K. Falcks Redningskorps: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Korpset har antaget en Mand, som det aflønner med Kr. 25,00 pr. Uge, uagtet den overenskomstmæssige Løn for nyantagne Chauffører er Kr. 45,00 pr. Uge. Vedkommende Mand, der ikke er organiseret, har Vagt sammen med de andre Chaufførers og udfører ogsaa Overarbejde. Driftslederen siger, at Manden er antaget som Elev til en Maanedsløn er Kr. 125,00, at han ikke har Kørekort til almindelig Sygekørsel, og at han ikke behøver at være organiseret.

Efter nogen Korrespondance med Korpset og med Afdelingen, der bestred Driftslederens Fremstilling af Forholdet, afholdtes

den 23. August et Forhandlingsmøde, ved hvilket man enedes om, at den nyantagne Mands Ugeløn fra 1. September bliver Kr. 45,00, og at Manden skal være Medlem af Fagforeningen.

Nedenstaaende Arbejdsgivere har tiltraadt en af de mellem enten Entreprenørforeningen — Centralforeningen af Murermestre eller Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende **Landsoverenskomster og Priskuranter,** saaledes som disse til enhver Tid er affattet samt de tilsvarende Regler for Behandling af faglig Strid, dog at Arbejdsgiverne selv vælger deres Repræsentanter. Der beskæftiges fortrinsvis Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund:

Birkerød: Entreprenør Svend Hansen, Entreprenøroverenskomsten.

Nykøbing Fl.: Entreprenørerne Johs. Sørensen og Chr. Mogensen, Entreprenøroverenskomsten.

Egernsund: Entreprenør Harald Mejer, Ulbølle, Entreprenøroverenskomsten.

Lobbæk: Murermester Carl Kofoed, Mureroverenskomsterne.

Nykøbing Fl.: C. M. Nielsen, Mureroverenskomsterne.

Silkeborg A. Brolægningsmestrene J. Jensen Jacobsen og Engelbrecht Jacobsen: Overenskomst oprettet. Arbejdsmandsarbejde ved Brolægning betales efter den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst af 15. Maj 1930 om Brolægningsarbejde i Provinsen. Kloakarbejde betales efter den mellem samme Parter gældende Hovedoverenskomst af 1. Juni 1930. For baade Brolægnings- og Kloakarbejde gælder, at saafremt det ikke ønskes eller ikke kan udføres i Akkord, betales et Tillæg til den normale Timeløn af 20%. For Arbejde ved gamle Kloaker eller Brønde betales, naar det udføres paa Timeløn, et Tillæg af 20% til Timelønnen. Terrazzoarbejde betales efter den til enhver Tid i Aarhus om dette Arbejde gældende Timeløn. Arbejde, som ligger udenfor ovennævnte Arbejder og som ellers for Tiden betales med 105 Øre pr. Time, betales med den altid gældende Timeløn. Overarbejde betales med de almindelige Tariffer. Angaaende Arbejdstid, Udbetaling af Arbejdsløn og Akkordoverskud samt Behandling af faglig Strid er de samme Regler gældende som i de 2 ovennævnte Overenskomster. Der beskæftiges organiserede Arbejdere. Overflytningsreglerne mellem Brolæggerforbundet og D. A. F. overholdes i den Udstrækning, som de 2 Forbund fortolker dem. Fagforeningens Medlemmer maa ikke give Tilbud paa Kloakarbejde som Entreprenør. Gælder til en 1. Februar.

Glostrup. De Danske Statsbaner: Overenskomst oprettet indeholdende Akkordpriser for Efterjustering af Sporet Glostrup—Vigerslev (ca. 5000 Meter). Betalingen er pr. løbende Meter Spor Kr. 1,50. Tillæg for Aflæsning og Indlægning af Stenballast: a) ved Brug af Selvlosser pr. cbm 55 Øre, b) ved Brug af Fladvogn pr. cbm 100 Øre, c) ved Brug af andre Vogne pr. cbm 117 Øre. Tillæg for Udveksling af Sveller: Af enkelte Sveller pr. Stk. 82 Øre, af dobbelte Sveller pr. Stk. 148 Øre. Tillæg for Pløkning af Sveller pr. Pløk 5 Øre, for Udveksling af Skruer pr. Skrue 11 Øre og for Udveksling af Lasker pr. Par 78 Øre.

Storehedinge. Godsejer Christiansen, Louisenborg: Overenskomst oprettet: Landarbejderforbundet meddeler den 16. Juli, at Blokaden overfor Godsejeren er hævet ved, at Godsejeren har tiltraadt Overenskomsten med Arbejdsgiverforeningen for Maribo Amt.

Fjelsted-Harndrup. Dræningsmester J. P. Petersen, Billesbølle: Overenskomst oprettet om Betaling for Vandværksarbejdet i Harndrup. Akkordprisen fastsættes til 76 Øre pr. løbende Meter at grave. Som Forskud udbetales 105 Øre pr. Time.

Aabenraa A. Murermester M. S. Sørensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at betale Højdetillæg for 4 Skifter paa en 2-Etages Bygning; endvidere nægter Mesteren at betale Arbejdsløn for 5000 Sten, idet han hævder, at det paa Opgørelsen paaførte Stenantal ikke passer. Ved Mæglingsmødet med Centralforeningen den 24. Juli enedes man om, at Mesteren til fuld Afgørelse betaler Kr. 8,40.

Aalborg A. Murermester Justesen: Arbejdsgiverforeningen klager paa Mesterens Vegne over, at 14 Arbejdsmænd, der var beskæftiget ved Gravning af en Kabelgrav til Elektricitetsværket, den 2. Maj har nedlagt Arbejdet efter Ordre fra Fagforeningen, fordi denne krævede Arbejdet aflønnet efter Entreprenøroverenskomsten. Arbejdet bestaar i Udgravning, Betonstøbning og Undermuring. Det paabegyndtes den 22. Marts og er aflønnet efter den mellem Centralforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst. Arbejdsgiverforeningen meddeler endvidere, at den agter at indbringe Klage over den ulovlige Arbejdsstandsning for Den faste Voldgiftsret med Paastand om Bod og Erstatning for Tab. Afdelingen oplyser, at det af Arbejdsgiverforeningen meddelte Grundlag ikke er rigtig, idet alt Arbejdet er aflønnet efter Entreprenøroverenskomsten, da Akkordpriser for Jernbeton ikke findes i Centralforenings-Overenskomsten. Aarsagen var derimod den, at Afdelingen krævede en solidere Afstivning, og at Mesteren nægtede at imødekomme Kravet. Graven skulde udgraves i 4 Meters Dybde, og der var flere Gange sket Udskridninger af Jord, og Risikoen for Arbejdernes Liv var særlig stor, da Arbejdet blev udført kun nogle faa Meter fra den gamle Bispegaard. Afdelingen meddeler endvidere, at Arbejdet er optaget af Arbejderne igen den 6. Maj, efter at deres Krav om, at der blev sat en af Arbejderne udpeget Mand til at forestaa og godkende den resterende Afstivning. Desuden har Mesteren godkendt Entreprenøroverenskomsten derved, at alt Arbejde udføres i Akkord.

Bov. Murermester S. Jørgensen, Padborg: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene, nægter at betale Tillæg efter den samme Gesimshøjde for 2 Sidefløje af Bygning som for Forhuset, fordi Gesimshøjden paa Fløjene er noget lavere end paa Forhuset.

Efter at Mæglingsmøde var begæret afholdt, meddelte Afdelingen den 9. August, at Sagen er ordnet paa en for den tilfredsstillende Maade.

Frederikshavn A. Murermester Frode Jensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet har afskediget en Mand (Afdelingens Opmaalermand), fordi han nægtede at udføre Tagarbejde for en Timeløn af 105 Øre. Mesteren er Medlem af Centralforeningen. Den afskedigede Mand har arbejdet for Firmaet i flere Aar. Tagarbejde saavel som andet Arbejde for Mesteren paa de sidste Bygninger er udført i Akkord.

Ved et afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at den afskedigede Mand skal genantages, og Mestrene erklærede, at deres Udtalelse til Manden om, at der ikke var mere Arbejde til ham, beroede paa en Misforstaaelse.

Fjeldstrup. Entreprenør Damkjær, Øsby. 19. Agitationskreds Formand indberetter den 23. August, at Entreprenøren — efter at Arbejdet med Udførelsen af et Vandværksanlæg i Fjeldstrup, som Entreprenøren havde i Entreprice, med Forbundets Sanktion har været blokeret siden 7. Juni — er indgaaet paa at afregne efter de ved Forhandling med ham oprettede Akkordpriser med en tilsikret Betaling af 105 Øre pr. Time samt at der dog kun maa beskæftiges Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund. Herefter er Blokaden hævet.

Helsinge og Vejby Tibirke. Entreprenørfirmaet Hoffmann & Sønner: 2. Agitationskreds Formand anmoder paa Afdelingens Vegne om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Firmaet, der har Uddybning af Højbro Aa, bestaaende af Opgravning og Udlægning af ca. 9700 m³ Fyld samt Udgravning og Regulering af 3 andre Vandløb omfattende 8870 m³ Fyld, endvidere Uddybning og Bundsikring af en Aa samt Ombygning af 3 private Broer for Frederiksborg Amtsvæsen i Entreprice, vægrer sig ved at imødekomme Afdelingernes Krav om Akkord for Arbejdet i Henhold til Entreprenørpriskuranten.

Efter at Mæglingsmødet var begæret afholdt, anmodede Afdelingerne om, at følgende opstaaede nye Uoverensstemmelser blev behandlet paa samme Mæglingsmøde, nemlig: 1) Afskedigelse af 2 Mand, der var beskæftiget ved Broarbejde, med den Begrundelse, at der ikke var mere Arbejde, hvilket ikke var rigtigt, da der Dagen efter blev antaget andre Arbejdere, 2)

Opholdsskurets Tilstand, og 3) Arbejdstidens Omlægning af Firmaet, saaledes at Arbejderne kun fik ½ Times Middagspause.

Ved et Mæglingsmøde den 27. August enedes man om, at Firmaet til fuld Afgørelse af de rejste Krav, derunder ogsaa Erstatning for manglende Træskostøvler, betaler Kr. 125,00 ialt til fuld Afgørelse.

Herefter drager Firmaet Omsorg for, at der stilles de fornødne Træskostøvler til Raadighed ved Gravning af Bunden.

Det henstilles til Parterne at fortsætte Forhandlingerne om Oprettelse af Akkord for det resterende Udgravningsarbejde.

Helsingør A. Entreprenøren ved Opførelsen af Gummifabriken: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren nægter at betale et af Arbejderne fremsat Krav om Kr. 150,00 for Géne fra Tømrernes Side, idet de har sinket Arbejdets Forcering, hvilket har paaført Arbejdsmændene mange Timers Ventetid og Spadsering flere Gange i Dele af Dage; desuden kræves Betaling til 19 Mand for hver 5 Timer, fordi de maatte gaa hjem. Arbejderne nægter nu at gaa i Arbejde, før der er truffet en tilfredsstillende Ordning af Forholdene.

Ved et Mæglingsmøde den 17. August enedes man om, at der ydes Arbejdsholdet en Erstatning paa Kr. 250,00, dels for Ventetid for Tømrere og dels for ekstra Overklipning af Jern.

Mariager. Uddybningsfirmaet Carlsen & Sohlst, Randers: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet, der udfører Uddybningsarbejde i Mariager Fjord, ved Arbejde i 2-Holds Skift à 11 Timer pr. Hold, ikke betaler de overenskomstmæssige Skifteholdstillæg af 12 Øre og 21 Øre, medens det iøvrigt aflønner i Henhold til Entreprenøroverenskomsten med Timeløn plus 20% samt betaler Overarbejdstillæg.

Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenørforeningen med Henstilling til denne om at foranledige, at Firmaet betaler Skifteholdstillægene eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt; meddelte Entreprenørforeningens jydske Afdeling den 27. Juli, at Firmaet overfor den var indgaaet paa at betale Tillæget, hvilket meddeltes Afdelingen. Den 4. August indberetter Afdelingen, at Firmaet kun vil betale Skifteholdstillæg for 8 Timer, medens Afdelingen mener, at det skal betales for 11 Timer i Døgnet.

Efter en fornyet Henvendelse til Entreprenørforeningens Jyske Afdeling indberetter Afdelingen den 27. August, at Sagen nu er i Orden, og at Arbejderne har faaet efterbetalt ca. Kr. 550,00.

Horsens A. Entreprenør H. P. Nielsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand ved et Mæglingsmøde i Anledning af Uoverensstemmelse om Betalingen for Opgravning af Jernrørsledninger paa Slagteriet og paa Rørfabriken i Horsens.

Ved Mæglingsmødet den 21. August enedes man om, at der for Ledningsarbejdet paa Slagteriet betales for Ophugning af Makadamisering i en Tykkelse af 45 cm og paa Rørfabriken betales et Tillæg af ca. 20% for den Del af Arbejdet, der udføres paa Rørfabriken.

Jyderup. Cementvarefabrikant W. R. Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Fabrikanten ikke overholder den den 15. Juli d. A. oprettede Overenskomst, idet han, uagtet Overenskomstens Bestemmelse er saalydende: „Om Tagsten og Rygsten akkorderes særskilt, dog skal Timelønnen være garanteret", egenmægtigt har fastsat Akkordpris for Fabrikation af Tagsten paa Kr. 24,00 pr. 1000 Stk., samt at han afskedigede Tillidsmanden, da denne henvendte sig til ham for at forhandle om Akkordpris for dette Arbejde. Desuden har Fabrikanten afskediget 2 Mand til, af hvilke den ene havde fabrikeret Tagsten, fordi de begge havde paaført en Timeløn af 105 Øre paa deres Ugesedler. Den ene Mand blev straks afskediget; den anden blev sat til Høstarbejde, men da han i Henhold til Landarbejdernes Overenskomst krævede en Timeløn af 70 Øre, blev han ogsaa afskediget. Endvidere er en Chauffør blevet afskediget, da han krævede den overenskomstmæssige Timeløn, 105 Øre.

Efter nogen Korrespondance med Fabrikanten, der ikke vilde erkende, at han havde brudt Overenskomsten, afholdtes den 11. August et Forhandlingsmøde, ved hvilket Fabrikanten indgik paa at betale de Arbejdere, som eventuelt havde noget tilgode, det Beløb, han var dem skyldig; endvidere indgik han paa at genantage dem, der var blevet afskediget, saasnart han igen fik Brug for dem, samt at beskæftige Virksomhedens Arbejdere ved det eventuelt forekommende Høstarbejde.

Kalundborg. Murermester Schrøder: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at udbetale et Overskud paa Kr. 27,99, som Arbejdsmændene har tilgode for Udgravning og Støbning af en Grund til et Sommerhus, Mesteren opfører. Mesteren begrunder Nægtelsen med, at en Murersvend har været beskæftiget i 42 Timer ved Opstilling af Forskalling og Flager. Afdelingen oplyser, at Svenden hverken har deltaget i Jordarbejdet eller Støbearbejdet; tværtimod har Arbejdsmændene hjulpet Svenden med Opstillingen af Forskalling og Flager for ikke at blive sinket i deres Arbejde; den kan derfor ikke erkende Mesterens Ret til at kræve, at Arbejdsmændene skal betale for noget af det Arbejde, Svenden har udført.

Ved Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, idet Mesteren fastholdt sin Ret til at fradrage 54 Øre pr. m^3 for Stampning, ialt Kr. 7,34, hvilket er i Strid med Overenskomstens Ordlyd: „Priserne er for færdigt udstøbt Beton".

Efter at Forbundet havde henstillet til Centralforeningen at foranledige, at Mesteren udbetaler det af Afdelingen krævede Overskud fuldtud, meddelte Afdelingen den 14. August, at Mesteren nu ogsaa havde betalt de Kr. 7,34, saaledes at Sagen var i Orden.

Køge A. Murermester Caspersen, Herfølge: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt med Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene snarest, i Anledning af at Mesteren, der opfører en Ejendom til Direktør Boysen, Køge Dampmølle, nægter at modtage Opgørelsen over Akkorden med den Motivering, at der er paaført den for stort Stenantal. Afdelingen oplyser, at Bygningen for Størstedelens Vedkommende er opført af gamle Mursten fra en i København nedrevet Ejendom, hvorfor det har været vanskeligt at konstatere bestemt, hvor mange Sten, der er indmuret i Huset; men den har sammen med Murersvendenes Fagforeningsformand opgjort Antallet saaledes: 87.700 normale Sten (idet 6" Stenen er omregnet til normale Sten), 87.500 Kalksandsten og 700 røde Facadesten, ialt 135.900 Sten, som Opgørelsen lyder paa. Mesteren har opgjort Antallet til 118.000 Sten. Arbejdernes Tilgodehavende er Kr. 801,86.

Afdelingen har henstillet til Mesteren rettidigt at opgøre Akkorden paa Grundlag af 118.000 Sten, men dette har Mesteren nægtet.

Ved Henvendelse til Mesteren indgik denne paa at afregne for den Del af Stenene, der ikke er Uenighed om, og ved et Mæglingsmøde den 29. August opnaaedes Enighed om Tillæg for Sokkel, Tillæg for Kalksandsten. Tillæg for Cement og Tillæg for tykke Fuger. Med Hensyn til Stenantallet enedes man om, at Mesteren skal bøje sig for det Resultat, som 2 Mestre, udpeget af Mesterorganisationen, og 2 Mand, udpeget af Fagforeningen, kommer til.

Lundtoft. Entreprenør Henning Petersen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren har beskæftiget en Del af dens Medlemmer, uden at han har betalt dem deres tilkommende Fortjeneste fuldt ud. Det er ret store Beløb, det drejer sig om, hvilket bl. a. fremgaar af, at en Chauffør, der for et længere Tidsrum er aflønnet med Kr. 30,00 pr. Uge, har Krav paa Kr. 672,00.

Efter at Forbundet havde rettet en meget alvorlig Henstilling til Entreprenøren om at betale Arbejderne deres Tilgodehavender, meddelte Afdelingen den 15. August, at Entreprenøren har betalt Chaufførens Tilgodehavende fuldt ud, og at de øvrige Arbejdere har faaet en Del af deres Tilgodehavender udbetalt og givet dem Forsikring om, at de vil faa Restbeløbet i Løbet af nogle Dage; den mener derfor, at der, saafremt Entreprenøren holder sit givne Løfte, ikke er Grund til at gøre mere ved Sagen.

Mørke. Mørke Kommune: Afdelingen anmoder om Forbundets

Bistand i Anledning af, at Sogneraadet nægter at betale tarifmæssig Løn for Tjæring af en nyanlagt Vej.

Ved et Møde med Sogneraadet den 22. August viste det sig, at Sagen angik Arbejde paa en 2 Kilometer lang Vejstrækning paa Korslund—Uggelbølle Vejen, hvortil er bevilget Tilskud af Vejreparationsfonden, og at Vejen efter Istandsættelsen skal overtages af Amtet. Der opnaaedes Enighed om, at 4 Mand ved Udlægning af Materialer aflønnes i Henhold til gældende Aftale for dette Arbejde. For Planering af Vejen og for Tjærearbejdet betales 115 Øre pr. Time.

Sakskøbing. Murermester Carl Hansen, Rørbæk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene og for Rørbæk Kommune har Gravning og Støbning af en Septictank i Entreprice (Tanken skal rumme 90 m³), nægter at betale 20% Tillæg til Timelønnen. Rørbæks bybebyggede Del har 1200 Indbyggere.

Sagen paataltes overfor Byggefagenes Mesterforening for Lolland-Falster, der meddelte, at Mesteren ikke er Medlem af denne Mesterforening men af Lollandsforeningen, som ikke er tilsluttet Hovedorganisationen.

Efter at dette var meddelt Afdelingen med Anmodning om at fremskaffe Navn og Adresse paa Lollandsforeningens Formand, indberettede Afdelingen den 20. August, at Mesteren ved en Forhandling — efter at den havde fortalt Mesteren, at Mesterforeningen fornægtede hans Medlemsskab — indgik paa at betale 126 Øre pr. Time for Jordarbejdet og 121 Øre pr. Time for Jernbetonarbejdet.

Silkeborg A. Silkeborg Vognmandsforening: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af Uoverensstemmelse om Betaling for Fremskaffelse af Sten- og Grusmaterialer, idet Vognmandsforeningen ved en foretaget endelig Opgørelse over de fremskaffede Materialer nægter at betale for 843 m³ Sand (Bagharpning), uagtet Overenskomsten fastsætter „hver Uge finder Opgørelse Sted over det Beløb, Arbejdsmændene har tilgode for det i Ugen forud fremskaffede Materialer pr. m³ Grus, Sand m. m.“ Afregning har fundet Sted hver Uge for de andre Materialer, men ikke for Sand, der af Afdelingen beregnes til at udgøre mindst 50% af alle de øvrige fremstillede Materialer. Vognmændene har tilbudt at betale for 300 m³ Sand, idet de paastaar, at det er en Aftale, at de kun skal betale for Sand, efterhaanden som de faar det solgt; men Afdelingen har ikke truffet en saadan Aftale med dem. Arbejdernes Tilgodehavende udgør Kr. 729,00.

Ved et Forligsmøde opnaaedes ikke Enighed, hvorefter Sagen behandledes ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen den 27. Juni. Ved dette henvistes Sagen paa Forslag af Arbejdsgivernes Repræsentant til fornyet lokal Forhandling.

Ved denne, der afholdtes den 30. August, enedes man om, at Prisen for Sand udgaar af Overenskomsten mod at Prisen for alle øvrige Materialer forhøjes med 50 Øre pr. m³.

Til fuld Afvikling af Mellemværendet betaler Vognmandsforeningen Kr. 585,00, hvoraf der eventuelt kan fradrages et Par mindre Beløb, saafremt det maatte vise sig, at Vognmandsforeningen har Krav paa disse.

Skive A. Parcelforeningen „Lille Skive Hus“: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om Opgørelse for et udført Kloakarbejde. Før Arbejdets Paabegyndelse var der opnaaet Enighed om, at Arbejdet skulde udføres i Henhold til Entreprenøroverenskomsten. Arbejderne har derfor paaført Opgørelsen Daglønstimer ekstra for Hindringer foranlediget ved Arbejde i Flydesand samt Vandlænsning, men Parcelforeningen er af den Opfattelse, at Betalingen herfor er indeholdt i den Betaling, der ydes for Afstivningsarbejdet.

Ved et Møde mellem Repræsentanter for Parcelforeningen og Forbundet paa Stadsingeniørens Kontor den 21. August enedes man om, at der for Géné af Flydesand betales for 190 Timer à 105 Øre Kr. 199,50, medens Betalingen for Aflosning af tiloversbleven Jord, Oppasning af Murere samt Afgravning til Vandledning ialt 137 Timer ændredes fra 105 Øre til 126 Øre pr. Time, ialt Kr. 28,73. Saaledes at Arbejderne faar udbetalt Kr. 228,27.

Svendborg A. Murermester Karlsen, Gudum. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren skylder nogle af dens Medlemmer Kr. 492,60 for udført Arbejde i Timeløn. Mesteren er Medlem af Bygningshaandværksmesterforeningen for Fyn. Der opnaaedes ved et lokalt Mæglingsmøde Enighed om, at Sagen skulde afgøres ved, at Mesteren betalte Kr. 275,00 senest den 1. Juli, men endnu 3 Uger over den aftalte Frist har han ikke betalt noget.

Efter at Sagen var paatalt overfor Mesterforeningen, afholdtes paa Foranledning af denne et Møde mellem den og Afdelingen den 7. August. Her indgik Mesteren paa at betale Kr. 275,00 til Afdelingens Formand senest den 19. August til fuld Afgørelse af Sagen.

Tylstrup. Murermester Poulsen: Landarbejderforbundet anmoder Forbundet om at være det behjælpeligt med at fremskaffe Kr. 140,00 hos Mesteren, som han skylder et af dens Medlemmer som Arbejdsløn for udført Arbejde ved Opførelsen af et Hus. Mesteren staar i Mesterforening.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling til den om at foranledige, at Mesteren betaler Landarbejderforbundets Medlem, hvad dette har tilgode, eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Landarbejderforbundet den 20. August, at det fra dens Afdeling havde faaet Meddelelse om, at Mesteren har indbetalt det Beløb, han skyldte Manden.

Kastrup. Taarnby Sogneraad. I Henhold til den mellem Kommunen og Afdelingen gældende Overenskomst har de hos Kommunen beskæftigede Arbejdere Ret til Ferie forsaavidt de i et Regnskabsaar har været i Arbejde et nærmere fastsat Antal Dage. I September Maaned afskedigedes 15 Mand der i indeværende Regnskabsaar havde opnaaet Ret til Ferie, som de imidlertid ikke havde faaet tildelt i Arbejdsperioden. De paagældende Arbejdere forlangte derfor ved Afskedigelsen udbetalt et Beløb svarende til det Antal Feriedage som de var berettiget til, hvilket Sogneraadet nægtede at udbetale, uagtet at Overenskomsten hjemler Arbejderne Ret hertil. Ved det derefter afholdte Mæglingsmøde om Sagen, hvor Arbejdernes overenskomstmæssige Ret i det her omhandlede Tilfælde blev gjort bekendt for Sogneraadet, maatte dette indgaa paa at betale Arbejderne Ferieløn saaledes som krævet.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene“

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 22 30.—11. 1934 39. Aarg.

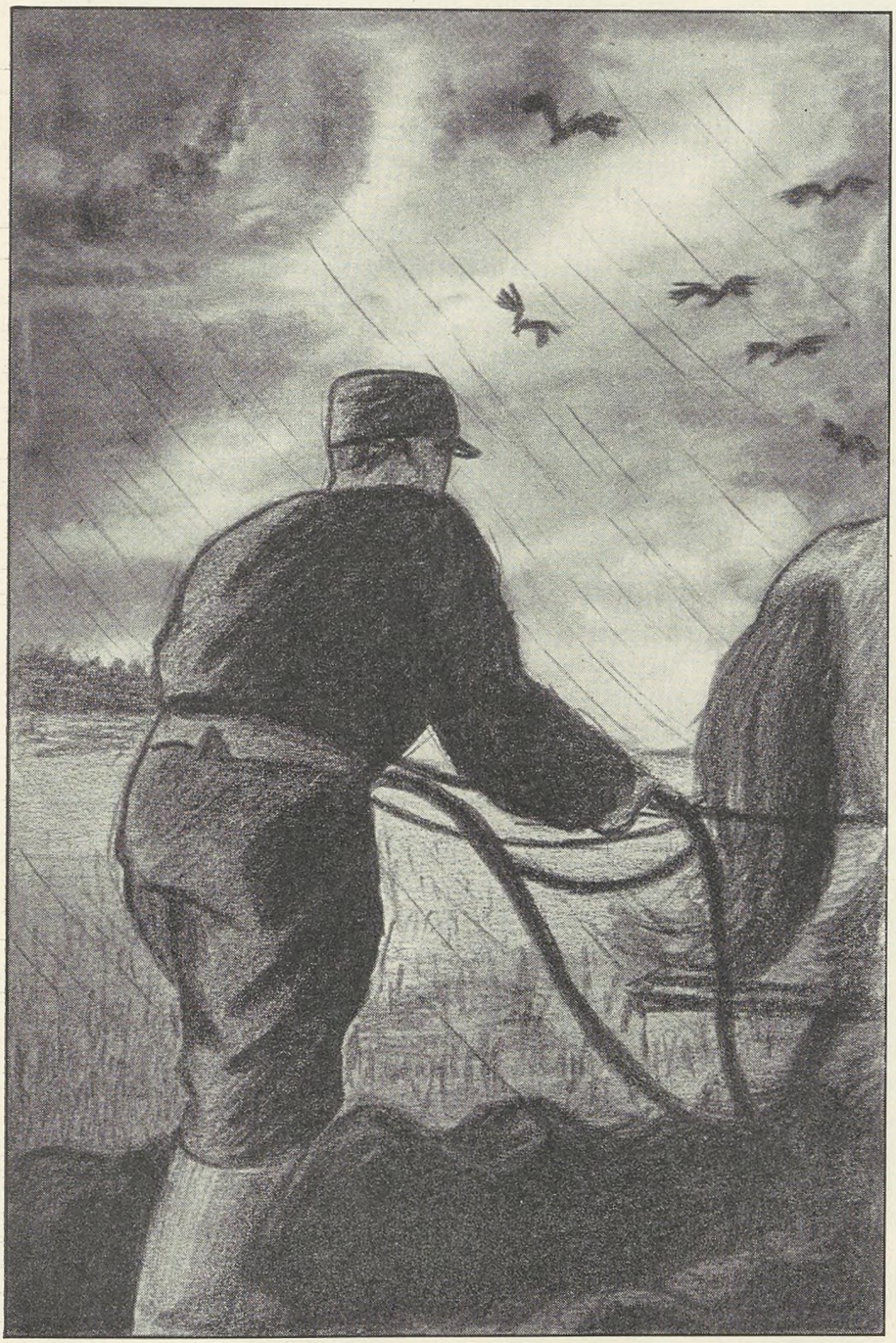

Landarbejderen

Den klæge Muld en Klampe slaar
om Træskostøvlens Bund;
saa tungt bag Bondens Plov han gaar,
surt er det danske Efteraar;
men han er stærk og sund.

Og Krager hopper i det Spor,
som Plovens Skær har sat,
han bruger Lineal, jeg tror,
hans Spor er lige som en Snor,
til Ploven vendes brat.

Den kolde Regn, den klæge Muld —
dog nynner han sin Sang
om Laden, der skal høstes fuld
af Korn, der er saa gult som Guld,
og bliver Brød en Gang.

Aage Hermann.

DUK HAM!

Under Finanslovsdebatten omtalte vor Forretningsfører Oscar Levinsen den 6. ds. bl. a. de skandaløst lave Lønninger, Landbruget gennemgaaende betaler dets Arbejdere, og de lave Lønninger, Landkommunerne som oftest betaler ved de under disse forekommende Vejarbejder etc., og han tilbageviste de i den senere Tid af Bønderne fremsatte Paastande om, at det ikke var muligt for dem at erholde Arbejdskraft til Landbruget ved at paavise, at Bønderne slet ikke ønskede almindelig voksen Arbejdskraft, der, trods Strømmen mod Byerne, stadig var til Stede paa Landet i rigt Maal, men i Stedet i stor Udstrækning anvendte Drenge og unge Mennesker til lav Løn, ligesom Levinsen ogsaa paaviste Nødvendigheden af sund og tidssvarende Boligbygning for Arbejdere paa Landet, og han stillede Bøndernes her forekommende Mangel paa Forstaaelse overfor Arbejdernes Kaar og Interesser stærkt op imod de Krav, Landbrugerne stiller til Landets Borgere for at bøde paa Krisens Virkninger overfor Landbrugerne, og paaviste her, hvorledes vort Land med Støtte af Hundreder af Millioner Kroner langt anderledes har taget Hensyn til Landbrugets Trangstilstand, end Bønderne har villet gøre det overfor den Nødstilstand, Arbejderne paa Landet befinder sig i, og hvor Bønderne endog havde haft Raad til i Sommer at afvise et Beløb i Rentetilskud paa 22 Millioner Kroner; — alt ialt et saare aktuelt og interessant socialt Tidsbillede, der gennem Levinsens dygtige Foredrag blev oprullet, og det kan nok være, at de tilstedeværende Venstremænd spilede Øjnene op og fik travlt, travlt som Mus i Barselseng.

Hvad var nu dette? Havde man nu ikke igennem lange Tider, ved dygtige Taler og gode Indlæg, i Tidens Debat efterhaanden faaet bibragt Offentligheden den Opfattelse, at ude paa Landet var der ingen andre end Landbrugerne, der led Nød, og havde man ikke sparet den samme Offentlighed for mange Udgifter til sociale Formaal ved at gøre, hvad gøres kunde for at holde Bevillingerne hertil nede til det mindst mulige, og saa kommer saadan en lille impertinent Herre her og stikker sin Næse med ind i disse Sager, som jo slet ikke vedkommer andre end Bønderne, og prøver paa at gøre Plads for andre Anskuelser end dem, Landbrugerne repræsenterer, hvad skal det nu betyde, er vi det betrængte, af Kræfternes frie Spil haardt ramte og umættelige Landbrug, eller er vi det ikke, maa vi snart være her? Og frem træder den ene efter den anden af Landbrugets Repræsentanter, Bønder og Degne, for i lange Taler og korte Bemærkninger at tage Afstand og imødegaa; thi hvad er det nu, der her foregaar? Skal Idyllen, der er skabt om Landbrugets betrængte Kaar, nu ødelægges ved uvedkommende Indblanding? Han skal dukkes!!

— Det ærede Medlem maa da rigtignok kunne forstaa, at det maa være tilstrækkeligt i de Tider, vi lever i nu, at den blotte og bare Eksistensmulighed lægges til Grund for Arbejdernes Lønvilkaar indenfor Landbruget. Føde og Husly plus en beskeden Løn maa man virkelig, og oven i Købet med Taknemlighed, tage imod for en 16 Timers lang Arbejdsdag. Og sikken en Tale at holde. Det ærede Medlem har rigtignok været alt for langt ude, naar han hævder, at Landbruget betaler for lav en Løn, og der var virkelig ikke nogen Mangel paa Vilje eller Hjertelag hos Landbruget. Det var ikke det, det manglede paa, men bare paa Evnen til at give mere, og det ærede Medlem maa da huske paa, at hans eget Partis Minister for det betrængte Landbrug selv har sagt, at Landbruget er daarlig stillet, og nu maatte man virkelig bede sig fritaget for Kritik af Landbrugets Lønningsforhold, for en saadan er bunduretfærdig mod Landbruget. —

— Og en ny Mand bestiger Talerstolen. Hvad er nu det for noget, det ærede Medlem, Levinsen, her kommer med — siger han med et overbærende Blik vendt mod den formastelige —. Hans eget Forbund har jo selv sagt, at det maa være en Pligt for de Mennesker, som er ledige, at tage Arbejde paa det Sted, hvor det tilbydes, og det maa forstaas saaledes, at det er til Landbrugets Løn og Landbrugets Arbejdstid, og hvad er der saa at gøre Vrøvl over. —

— Atter bestiger det betrængte Landbrug Talerstolen. — Vi vilde saa forfærdelig gerne betale de tarifmæssige Lønninger, men det er slet ikke muligt, men det ærede Medlem kan jo gøre sin Indflydelse gældende, saa Verdenskonjunkturerne bedrer sig, saaledes at der kan blive Raad til at give en ordentlig Løn. —

Endnu en Mand betræder Podiet og erklærer, at det ærede Medlems Tale jo var en haard Anklage imod selve det ærede Medlems egen Regering, der ikke havde formaaet at skaffe de gamle Verdenskonjunkturer tilbage, hvad man i meget høj Grad maatte beklage, og det ærede Medlem havde i Virkeligheden rejst den haardeste Anklage imod Regeringen, der endnu var fremkommen under denne Finanslovsdebat, og man maatte virkelig frabede sig at faa revet i Næsen, at de 22 Millioner blev afvist, en saadan Klatskilling trængte man ikke til. Det ærede Medlem er jo selvfølgelig ikke saadan at feje til Side. Han er jo Repræsentant for en stor Gruppe Arbejdere her i Landet, hans Ord maa vi skam høre, selvom han har været meget ensidig og meget uheldig med sin Tale, og der er slet ikke noget for det ærede Medlem at sidde og grine af, og vi maa haabe, at han er mere heldig næste Gang han kommer herop.

Levinsens Gensvar paa denne Trommeild fremkaldte atter en lang Talerække med „korte Bemærkninger" af samme Tønde, og det var øjensynligt om at gøre hurtigt og kraftigt at tilbagevise dette meget generende Angreb paa Landbrugerne som Arbejdsgivere i deres Landbrugsbedrifter og i Kommunalraadene; den formastelige skulde dukkes saa grundigt,, at han ikke oftere viste sig paa Overfladen.

Dette vil selvfølgelig ikke lykkes. Spørgsmaalet om Lønvilkaarene paa Landet kan ikke holdes nede med selv nok saa mange Venstretaler, dertil er det for aktuelt og Landbrugernes Forsyndelser mod den fattige Landarbejderbefolkning af for vidt et Omfang, og det

bliver ikke den sidste Rigsdagsdebat, der er ført om denne Sag.

Det var Mændene fra den forladte økonomiske Teori om „Kræfternes frie Spil", der nu — efter at denne Teoris ødelæggende Virkninger paa deres egen Økonomi i aandeløs Hast har sendt dem over i dens økonomiske Modsætning: Statsregulering og Planøkonomi, for at de kunde blive siddende ved deres mere eller mindre gældbundne Ejendomme — paa selve Rigsdagen, den Institution, der i saa rigt Maal er traadt støttende til overfor Landbruget, træder frem og vil dukke Repræsentanten for disse Landbrugeres fattige Medborgere, Landarbejderne, naar han fremholder den økonomiske Krises ødelæggende Virkninger overfor disse —!

Nej, det bliver ikke den sidste Debat om denne Sag, dertil er Misforholdet for stort og Mulighederne for ensidig Anvendelse af Statsmagternes økonomiske Indflydelse overfor Landets Borgere for ringe — og Kritikken for vaagen. *A.*

DØDSFALD

Efter kun et Par Dages Sygdom døde Forbundssekretær Peter Johansen. Et Ildebefindende havde tvunget ham til at gaa til Sengs. Lægen konstaterede Hjerneblødning og deraf følgende Lammelse i den venstre Side.

Ved Peter Johansens Bortgang har Dansk Arbejdsmands Forbund mistet en dygtig og meget samvittighedsfuld Funktionær. Peter Johansen, der er født den 3. Januar 1866, blev saaledes henimod 69 Aar. Han hørte til Veteranerne indenfor Arbejdsmændenes Organisationsbevægelse. Allerede først i 90'erne deltog han i Bevægelsen som Repræsentant for Skibsværftsarbejderne, og den 1. Februar 1897 blev han valgt til Formand for Støberi-, Maskin- og Skibsværftsarbejdernes Fællesforbund for København, hvilken Tillidspost han røgtede, indtil han i 1916 blev valgt til Sekretær i Dansk Arbejdsmands Forbund.

Fra 1906 og til 1916 havde Johansen Sæde i Forbundets Hovedbestyrelse, og fra 1916 — indtil for et Par Aar siden — var han Hovedbestyrelsens specielle Sekretær.

Ved Siden af sin Virksomhed som Forbundsrepræsentant har Peter Johansen i Tidens Løb bestridt en Række Tillidsposter af anden Art. Han har saaledes i en Aarrække været Medlem af Bestyrelsen for Sygekassen „Fremtiden" og er mangeaarigt Medlem af Socialdemokratens Kontrahentforsamling.

Det var navnlig som Statistiker, at Dansk Arbejdsmands Forbund gjorde Brug af Peter Johansens rige Evner, og her kom hans Akkuratesse og Punktlighed Forbundet til glimrende Nytte. Det er et meget stort Arkiv af Statistik, der i Tidens Løb er udgaaet fra Peter Johansens Haand, og uagtet det Materiale, der her forelaa til Bearbejdning, ifølge Sagens Natur ikke altid kunde være saa udtømmende og omfattende, som ønskeligt var, blev det alligevel muligt for Peter Johansen —

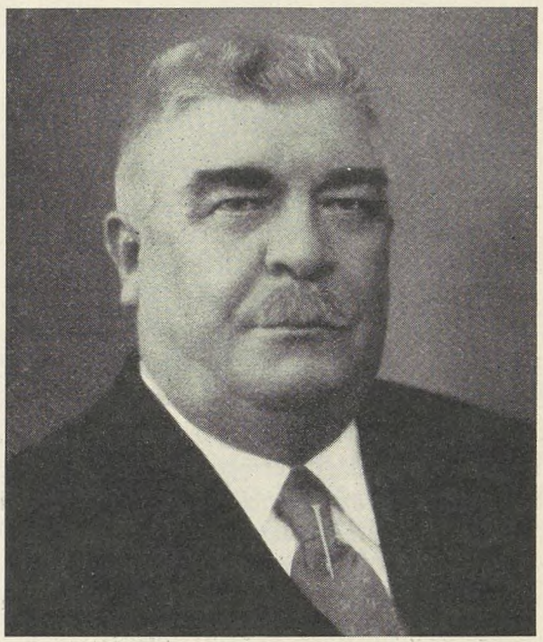

P. JOHANSEN

med hans særlige Evner og fremragende Flid — at tilvejebringe en i alle Henseender fuldtud paaligelig Statistik over Arbejdsmandsforbundets omfangsrige Virksomhed.

Som han i sit Arbejde var en dygtig og yderst pligtopfyldende Forbundsfælle, var han i Forholdet til sine Kammerater og Arbejdsfæller en hjælpsom og stabil Kammerat. Han havde sine Anskuelser dybt fæstede i vort Partis og vor faglige Bevægelses organisatoriske Grundlag. Der var aldrig nogen Vej ved Siden af for Peter Johansen. Hans Anskuelser om disse Ting havde staaet sin Prøve gennem Tiden, og den jævne og brede Humor, hvormed han ofte ledsagede sine Ytringer om disse Forhold, bidrog ogsaa til at gøre ham til en agtet og velset Gæst i Vennekredsen.

Nu er den brave, gamle Kammerat og Veteran gaaet bort. Stille er han sovet hen, der vil blive tomt efter ham indenfor hans Forbund og blandt de mange Kammerater, som i Tidens Løb havde lært at sætte Pris paa ham. *A.*

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

TIL AFDELINGSKASSERERNE

Foranlediget ved, at der er Medlemmer, der har faaet tildelt mere end 13 Ugers Frikontingenter inden for et Regnskabsaar, hvorfor vi har krævet Kontingent for de uberettiget givne Frikontingenter, har saadanne Afdelinger meddelt os, at det drejer sig om Medlemmer, der er tilflyttet fra andre Afdelinger, og at Medlemsbogen ikke udviser, at der tidligere er givet det paagældende Medlem Frikontingenter. Afdelingerne er altsaa ganske uvidende om, at Medlemmet ikke har været berettiget til de Frikontingenter, han sidst har faaet.

I den Anledning maa vi gøre opmærksom paa, at alle Frikontingenter skal indføres i Medlemsbøgerne for den Uge, hvori der er givet Frikontingent, og hvor Medlemmet som arbejdsløs har mødt til Kontrol mindst 5 Dage, for hvilke han ikke er understøttelsesberettiget, og det skal paases, at Medlemsbogen er betalt indtil den Uge, for hvilken der gives Frikontingent. Medlemsbogen skal til enhver Tid udvise, hvor mange Ugers Frikontingent Medlemmet har faaet i det indeværende Regnskabsaar. Det er ikke tilstrækkeligt, at det fremgaar af en Afdelings Regnskabsbøger, hvor mange Medlemmer der har faaet Frikontingenter og for hvor mange Uger. Det skal indføres i Medlemsbogen, saa denne altid er a jour, hvis Medlemmet overflytter til en anden Afdeling, og der er til Brug for denne Afstempling tilsendt Afdelingerne et Stempel, ligesom flere Stempler vil kunne købes gennem D. A. F.s Hovedkassererkontor.

I denne Forbindelse gør vi samtidig opmærksom paa, at det er af stor Vigtighed, at Frikontingenterne saavel i Medlemsbøgerne som paa Listerne, der indsendes til os, afmærkes i de rigtige Uger, for hvilke der er givet Frikontingent. Bliver der angivet en forkert Uge, f. Eks. at det første Stempel føres i den sidste Uge, Medlemmet har faaet Understøttelse udbetalt, bliver der Uoverensstemmelse i Regnskabet, og selv om en saadan Fejl kan rettes, naar vi fra Afdelingen faar Meddelelse om, hvorledes Fejlen er sket, saa vil meget Skriveri frem og tilbage kunne undgaas, hvis Frikontingenterne bliver ført i de rigtige Ugerubriker, og herunder maa vi gøre opmærksom paa, at naar et Medlem har opbrugt sin Understøttelse f. Ex. Fredag og derefter møder til Kontrol de følgende 5 Dage, Lørdag, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Torsdag, saa skal det Frikontingent, Medlemmet tilkommer, regnet for Kontingentugen, der slutter den følgende Lørdag, ikke for den Kontingentuge, hvor Medlemmet kun har 1 arbejdsløs, ikke understøttelsesberettiget Dag.

Mange fejlagtigt givne Frikontingenter skyldes dette Forhold, som dog altid bliver rettet, naar det meddeles os, hvorledes Fejlen er sket; men meget Arbejde baade for Afdelingen og Hovedkontoret kunde undgaas, naar Frikontingenterne førtes i de rigtige Uger.

For Medlemmer, der er falden for 10 Maaneders Bestemmelsen og som derefter faar Fristempler, bedes dette noteret paa Fortegnelsen ved et B. (Bevis).

Johannes Nielsen.

ARBEJDERKLASSEN OG ANGRIBEREN

Da Tyskland den 11. November 1918 fik tilstaaet en Vaabenstilstand af de allierede og associerede Hovedmagter, udtalte disse samtidig Ønsket om „i Stedet for Krigen, hvori de efter hinanden direkte eller indirekte var blevet inddraget, og som havde sit Udspring i Østrig-Ungarns Krigserklæring til Serbien og Tysklands Krigserklæring til Frankrig samt i Indfaldet i Belgien, at lade indtræde en fast, retfærdig og varig Fred". Med disse og andre Erklæringer i Fredstraktaten skulde det bl. a. ogsaa slaas fast, hvem der var Angriberen. Disse Anstrengelser kom 4 Aar for sent. De kunde ikke vække Verdenskrigens Millioner af Døde til Live og har ikke fremmet Fredsvillien og den gode Forstaaelse blandt de levende. De paagældende Erklæringer i Fredstraktaten understreger kun de før Krigen bestaaende Mæglings- og Krigsforebyggelsesformers Svigten. De bekræfter Nødvendigheden af Institutioner og forebyggende Foranstaltninger, som gør det muligt at fastslaa og ramme Angriberen allerede *i Begyndelsen* af det forbryderiske Forehavende.

Er vi i Dag saa vidt? Hvad Arbejderklassen angaar, bestaar der Klarhed indenfor dens Rækker. Den betragter enhver, der nægter at lade Stridsspørgsmaalet afgøre ved Voldgift, som Angriber. Den bekender sig dermed til de folkeretslige Institutioner, der bestaar for Tiden.

Overfor de Folk, der paa dette Omraade — som paa alle andre — søger at feje enhver praktisk Anstrengelse til Side med den Bemærkning, at indenfor den kapitalistiske Konkurrences Verdensorden lader Freden sig overhovedet ikke organisere, og dermed gør os magt- og retsløse i enhver Henseende, saalænge Kapitalismen er ved Roret, hævder jeg, at Arbejderbevægelsens hele Formaal hviler paa den Antagelse, at vi, naar vi holder sammen, kan gøre adskilligt for at holde andre Elementer indenfor det kapitalistiske System i Tømme. Saafremt vi indenfor Kapitalismen virkelig ikke kan gøre noget mod Krigen, vil dette betyde, at vi lægger Hænderne i Skødet og ser bort fra selv det mindste Forsøg paa at gribe ind i Begivenhedernes Gang. Dette kan ikke være vor Hensigt; thi i den samme Verden er det i hvert Fald lykkedes os at afskaffe Krigen indenfor de nationale Grænser. Endnu for kun faa Aarhundreder siden førtes der i forskellige Lande Krig mellem de enkelte Landsdele. Vi har nu skaffet Lovmagten Respekt indenfor de kapitalistiske Grænser af vore Lande. Hvorfor skulde vi saa sige, at vi ikke er i Stand til at skaffe Respekt for Lovmagten paa det internationale Omraade? Vanskelighederne er her utvivlsomt større. Kampen om Markederne blandt de internationale Kapitalister er dog kun en Fortsættelse af Kampen blandt de nationale Kapitalister. Endskønt Forskellen med Hensyn til Sprog, Traditioner, Folketilhørighed og Regeringssystem er større, kan Arbejderbevægelsen, som selv har rejst Tanken om Folkeforbundet og har gjort mere for dens Vir-

keliggørelse end nogen anden Bevægelse, ikke sige, at den nu er hjælpeløs og maa vente paa Kapitalismens Sammenbrud for først derefter at tilvejebringe et kollektivt System for Fredens Sikring.

Vi var og er fremdeles mod Krigen, fordi vi betragter denne som den frygteligste Forbrydelse mod Menneskeheden. Naar Arbejderbevægelsens Politik tager Sigte paa at afskaffe alle nationale, for Forsvaret mod andre Nationer, forhaandenværende Stridskræfter, og erstatte

dem med en international Politimagt under Folkeforbundet, saa er Vejen hertil Indførelse af et kollektivt Fredssystem. Et saadant System er efter vor Mening Folkeforbundet, og det Samarbejde mellem dette og Ikke-Medlemsstaterne, som kan tilvejebringes indenfor Rammen af Pariser-Pagten eller gennem andre Pagter og Midler. Det kollektive Fredssystem skal være organiseret paa en saadan Maade, at det er en sikker Borgen for Freden. Socialismens grundlæggende Opfattelse er den, at Freden bliver et positivt, konstruktivt Middel til Opbygning af et paa Samarbejde byggende Verdensfællesskab. International Anarki er i lige saa høj Grad som økonomisk Anarki Socialismens Fjende. Saafremt vi ønsker Freden, maa vi underordne den nationale Suverænitet under Institutioner og Forpligtelser gældende for hele Verden.

Ud fra disse Betragtninger har f. Eks. den britiske Landsorganisation og det britiske Arbejderparti nedsat en fælles Kommission til Behandling af Spørgsmaalet om Forebyggelse af Krig og Organisering af Freden. Kommissionen har udarbejdet Retningslinier, hvorefter de britiske Arbejdere som gode Verdensborgere bl. a. forpligter sig til ubetinget og uden Tøven at yde deres Regering Støtte ved Risiko og Konsekvenser, der opstaar som Følge af dens Deltagelse i en kollektiv Aktion mod en Fredsforstyrrer.

I denne Aand har ogsaa den internationale Fagforeningskongres i Bryssel opfordret den internationale Arbejderklasse til at „slutte sig sammen i Kampen mod Krigen og yde den financielle Støtte, der er nødvendig for at understøtte den Del af Arbejderbevægelsen, som eventuelt bliver kaldet til at gennemføre aktive Modforanstaltninger mod Angriberstaten." „Ethvert Land," hedder det i Kongressens Beslutning, „som nægter at underkaste sig Voldgiftsbehandling, maa af den internationale Arbejderbevægelse betragtes som Angriberen. Fra dette Øjeblik er det en Pligt for de organiserede Arbejdere i Angriberstaten at gennemføre Generalstrejken. Det er en Pligt for Organisationerne i de andre Lande at understøtte Strejkebevægelsen og organisere en Boycotning mod Angriberstaten."

Dermed er Anti-Krigs-Spørgsmaalet, for saa vidt det ikke blot tager Sigte paa en principiel Stillingtagen mod Krigen, men tillige tilsigter Forhindring af en Krig, der allerede ligger inden for Mulighedens Grænser, samt navnlig vedrørende Stillingen overfor den direkte Angriber, traadt ind i et aktivt og praktisk Stadium. Til Diskussion staar nu kun de Foranstaltninger, der alene kan afskrække krigslystne Magthavere fra at blive Angribere: den samlede Arbejderbevægelses organiserede Kamp mod Angriberen med de af Øjeblikket bestemte Midler. Disse Midler kan selvfølgelig være forskellige alt efter de enkelte Landes særlige Forhold, geografiske Beliggenhed samt de økonomiske og andre Forhold. Vi skal i den Henseende ikke binde os hverken nationalt eller internationalt og heller ikke forud fortælle, hvad vi agter at gøre. Af den Grund har f. Eks. den britiske Fagbevægelse indskrænket sig til i den officielle Beslutning at erklære, at der i en alvorlig Situation straks skal indkaldes en ekstraordinær Kongres. Paa samme Maade har Arbejdernes faglige og politiske Internationale nedsat et Fællesudvalg med den Opgave „at udarbejde Retningslinier for Arbejderklassens Stilling i kritiske Tider."

Arbejderbevægelsen er dermed som den første og eneste Bevægelse slaaet ind paa den Vej, der kan og maa føre til praktisk Forhindring af Krigen, saafremt den store Masse af fredselskende Mennesker i alle Lande slutter sig hertil og i Farens Stund understøtter dens Forehavende.

Af *W. Citrine*, Formand for Den internationale faglige Central.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20–21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22** [1].

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

VOLDGIFTSKENDELSE.

Onsdag den 31' Oktober 1934 Kl. 13 sattes Nørre Voldgade 30, 2' Sal, København, en Voldgiftsret til Afgørelse af en mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og A/S Varde Staalværk, Varde, opstaaet Uenighed vedrørende Tillidsmand Frederik Tofts Arbejdsvilkaar. Voldgiftsmændene var for Dansk Arbejdsmands Forbund Forretningsfører Martin Nielsen samt Sekretæi Otto Jespersen og for Jern- og Metalindustriens Sammenslutning Direktør Hans L. Larsen og Direktør M. A. Westh. Formand og Opmand var undertegnede Professor Poul Andersen, hvem det tilfaldt at træffe Afgørelse i Sagen, idet der ikke opnaaedes noget Resultat ved Voteringen mellem de af Parterne hver for sig valgte Voldgiftsmænd.

Under Henvisning til, at Tillidsmand Fr. Toft fra omkring 1' September d. A. har været Genstand for økonomisk Forfølgelse fra Aktieselskabets Side, idet Ledelsen har foretaget Ændringer i hans Arbejdsvilkaar, som har bevirket en Nedgang i hans ugentlige Fortjeneste paa ca. 20 Kr., nedlagde Forbundet Paastand paa, at Aktieselskabet kendes forpligtet til at genindsætte Tillidsmanden i hans tidligere Arbejde, samt til at udrede en passende Erstatning for Tiden fra ca. 1' September, indtil saadan Genindsættelse finder Sted. Subsidiært paastaar Forbundet Aktieselskabet dømt til at udbetale Tillidsmanden en Erstatning paa 500 Kr. Jern- og Metalindustriens Sammenslutning paastod Aktieselskabet frifundet.

Dansk Arbejdsmands Forbund har til Støtte for sin Paastand nærmere anført følgende:

Tillidsmand Fr. Toft fik i Slutningen af August Maaned d. A. Ledelsens Tilladelse til at deltage i et Tillidsmandskursus, der afholdtes paa Roskilde Højskole. Dette Kursus varere en Uges Tid. Efter at Tillidsmanden var vendt hjem til Varde, var han syg i 3 Dage, hvorefter han genoptog Arbejdet.

Medens Tillidsmanden, der arbejdede paa Daghold, imidlertid før sin Deltagelse paa det nævnte Tillidsmandskursus havde udført Arbejdet som Støbemand, være sig, at Støbningerne fandt Sted om Dagen eller ud paa Aftenen, hvorved han ekstra havde haft en Fortjeneste, dels paa 35 Øre pr. Støbning, dels for Overtid, forsaavidt han maatte give Møde til Støbning om Aftenen, havde Ledelsen ladet den Arbejder, der havde fungeret som Støbemand under Tillidsmandens Fraværelse, beholde denne Stilling, hvilket bevirkede, at Tillidsmand Tofts Fortjeneste gik med. Da denne Forringelse af Tillidsmandens Arbejdsvilkaar fandt Sted i Forbindelse med hans Deltagelse i det ovennævnte Tillidsmandskursus paa Roskilde Højskole, og da vedkommende Mester baade før og efter dette Kursus' Afholdelse havde haft et Horn i Siden paa Tillidsmand Toft, foreligger der efter Forbundets Mening fra Ledelsens Side en økonomisk Forfølgelse af Tillidsmanden, der er i Strid med Overenskomstens Tillidsmandsbestemmelser, hvis Mening er, at Tillidsmanden uden nogen Risiko skal kunne varetage sine Kammeraters Interesser overfor vedkommende Arbejdsgiver.

Fra Ledelsens Side har man ganske vist tilbudt Tillidsmanden Arbejde paa Nathold, men hertil kan der ikke tages Hensyn, alene af den Grund, at Tillidsmandens Helbred, hvad Ledelsen er vidende om, forhindrer ham i at overtage Natarbejde.

Sammenslutningen og Aktieselskabet gør heroverfor gældende, at der ikke paa nogen Maade foreligger økonomisk Forfølgelse af Tillidsmanden. Naar Aktieselskabets Ledelse, der ikke har været uvidende om det spændte Forhold mellem Tillidsmanden og vedkommende Mester, har ønsket at gøre Ændringer med Hensyn til Arbejdet som Støbemand, beror det udelukkende paa ,at det var upraktisk og uøkonomisk vedblivende at lade Arbejdet som Støbemand udføre som hidtil. Aktieselskabet anfører i saa Henseende for det første, at det, navnlig efter at Støbningerne er blevet hyppigere paa Grund af forøget Beskæftigelse i Virksomheden, er for dyrt at lade en Mand fra Dagholdet give Møde ved Støbninger, der udføres om Aftenen eller om Natten, idet der saa skal udbetales ham, foruden Støbetillæg, Overtidsbetaling for den Tid, Støbningen tager, og for den Ventetid, som hyppigt forekommer. Det er derfor Ledelsens Hensigt at indføre en Ordning, hvorefter der paa hvert Arbejdshold skal være en Støbemand, som kan medvirke ved de Støbninger, der finder Sted indenfor vedkommende Holds Arbejdstid. Til Forberedelse af denne Ordning har det været nødvendigt at uddanne en Reservemand, og det er Ledelsens Hensigt at uddanne yderligere en Reservemand, saaledes at den ny Ordning med de tre Støbemænd kan sættes i Kraft omkring Midten af November Maaned. Yderligere gør Aktieselskabet gældende, at det, bortset fra Merudgiften, har vist sig upraktisk at lade Tillidsmand Toft være Støbemand, idet han paa Grund af Svagelighed og paa Grund af Deltagelse i Forhandlinger meget ofte maa forsømme sit Arbejde.

Overfor Paastanden om, at Tillidsmandens Fortjeneste er gaaet ned med ca. 20. Kr. om Ugen, anfører Aktieselskabet, at Nedgangen er mindre. Aktieselskabet har med Henblik herpaa fremlagt en Udskrift af Selskabets Bøger, hvoraf det fremgaar, at Tillidsmanden i Tiden fra 4' Januar til 29' August d. A. har haft 1125 Normaltimer, der er blevet betalt med 1135 Kr. 37 Øre, samt 257 Overtimer, der er blevet betalt med 413 Kr. 89 Øre, hvorhos der i det nævnte Tidsrum er blevet udbetalt Tillidsmanden Støbetillæg til et samlet Beløb af 103 Kr. 94 Øre. Af denne Udskrift fremgaar iøvrigt, at Tillidsmanden i 5 Arbejdsuger indenfor det angivne Tidsrum ikke har deltaget i Arbejdet, og at han i mange af de andre Uger ikke har haft 48 Normaltimer.

Iøvrigt er det, hævder Aktieselskabet, Tillidsmandens egen Skyld, at han ikke har faaet sin Ugefortjeneste forøget, idet Aktieselskabets Ledelse har tilbudt ham, først at han hver anden Uge kunde komme til at udføre Arbejde som Støbemand om Dagen og om Aftenen, som forhen, og dernæst at han kunde blive Støbemand paa Dagholdet og altsaa oppebære de foran nævnte 35 Øre pr. Støbning for alle Støbninger, der blev udført indenfor Dagholdets Arbejdstid; men begge disse Tilbud afslog Tillidsmanden.

Til det af Aktieselskabet saaledes anførte bemærker Dansk Arbejdsmands Forbund, at Ændringen i Tillidsmand Tofts Arbejdsvilkaar ikke kan begrundes med dennes Fraværelser, idet disse altid, forsaavidt de ikke har været begrundet i Sygdom, har fundet Sted med Ledelsens Samtykke.

Opmanden anser det for godtgjort, at Tillidsmandens Arbejdsfortjeneste er blevet væsentlig nedsat derved, at Arbejdet som Støbemand fra Begyndelsen af September d. A. er blevet overdraget til en anden Arbejder; men under de iøvrigt foreliggende Omstændigheder er dette ikke tilstrækkeligt til at begrunde den af Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagte Paastand.

Det kommer herved i Betragtning, at Overenskomsten ikke indeholder nogen Bestemmelse om Forringelse af en Tillidsmands Arbejdsvilkaar. Naar det i § 2, næstsidste Stykke hedder, at „en Tillidsmands Afskedigelse skal begrundes i tvingende Aarsager", maa det ganske vist være en Konsekvens heraf, at en Forringelse af en Tillidsmands Arbejdsvilkaar, der skyldes Arbejdsgiverens Ønske om at slippe af med Tillidsmanden, efter Omstændighederne vil kunne anses for overenskomststridig; men Nedgangen i Tillidsmand Tofts Arbejdsfortjeneste er ikke af en saadan Karakter, at Aktieselskabet kan dømmes for Overtrædelse af den nævnte Bestemmelse.

For det første skyldes langt den største Del af Nedgangen Tabet af Overtidsbetaling og Støbetillæg for Støbninger, som falder udenfor den normale Arbejdstid. Tillidsmanden er altsaa ikke blevet stillet ringere end Arbejderne i Almindelighed, og Tabet af en saadan Merfortjeneste kan ikke sidestilles med en Forringelse af Arbejdsvilkaarene indenfor den normale Arbejdstid, f. Eks. hvor der arbejdes paa Akkord. Dernæst kan det ikke anses for unaturligt ,at Aktieselskabet har ønsket at have mere end een Støbemand, navnlig med Henblik paa den Ordning med tre Støbemænd, som Ledelsen har til Hensigt at indføre. Dansk Arbejdsmands Forbund gør ganske vist gældende, at den sande Grund til Ændringen i Tillidsmandens Arbejdsvilkaar ikke har været et Ønske om Indførelse af en saadan Nyordning, og som foran nævnt har Aktieselskabet ogsaa til Begrundelse af sine Dispositioner anført Utilfredshed med at have Tillidsmanden til Støbemand paa Grund af hans mange Fraværelser. Men hverken dette eller hvad der iøvrigt er fremkommet under Sagen afgiver tilstrækkelige Holdepunkter for den Antagelse, at Ledelsens Dispositioner har været dikteret af et Ønske om at skade Tillidsmanden, eller at omgaa Overenskomstens Tillidsmandsbestemmelser, hvorved bemærkes, at der intet er oplyst om, at Tillidsmandens Optræden i sin Egenskab af Tillidsmand overfor Ledelsen har givet Anledning til særlige Uoverensstemmelser.

Herefter dømmer Voldgiftsretten:

Jern- og Metalindustriens Sammenslutning frifindes paa A/S Varde Staalværks Vegne for den af Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagte Paastand.

København, den 10. Novbr. 1934.

sign. *Poul Andersen.*

1918 — 11. NOVEMBER — 1934

GIV FOLKENE DEN FRED, MAN LOVEDE DEM I 1918

„Med Henblik paa de svære Betænkeligheder, den private Fabrikation af Ammunition eller Krigsredskaber møder, paalægger Forbundsmedlemmer Raadet at overveje Midler mod de heraf udspringende ondartede Følger" (Artikel 8 i Folkeforbundspagten) ... „Forbundsmedlemmerne paatager sig, paa aaben og udtømmende Maade indbyrdes at give enhver Oplysning om deres Rustningers Stade, deres Hær- og Flaadeprogram og om Tilstanden i deres Industrier, der kan omstilles til Krigsformaal" (Artikel 8 i Folkeforbundspagten).

„Rustningsfirmaerne skaber Krigspanik og overtaler deres egne Lande til at drive Krigspolitik og forøge deres Rustninger" (Beretning fra den provisoriske blandede Afrustningskommission i 1921).

Den 11. November 1918 Kl. 11 tav Kanonerne. Var Krigen virkelig til Ende? Kun altfor ofte blev i disse fire Aar de mod Fred rettede Forhaabninger og Ønsker skuffede gennem nye vilde Menneskeslagterier. De største Optimister havde allerede affundet sig med den Tanke, for bestandig at gaa under i denne Rædslernes Nat, som ikke syntes at tage nogen Ende. Trods alt viste det sig, at den vilde Drøm var tilende.

I denne Stund, hvor Menneskeheden atter begyndte at tænke menneskeligt og dæmpe Hadet, var alle Mennesker besjælet af det samme Haab. Enhver troede, at Freden og Lykken nu atter vilde vende tilbage. Dette Haab blev en stærk og enstemmig Vilje hos alle Folk. Alle var enige om, at denne Fred, denne Lykke burde sikres for bestandigt. Alt, hvad der skulde ske for een Gang for alle at bandlyse Krigen, burde ske omgaaende, uanset hvilke store Ofre der var forbunden hermed, baade med Henblik paa de finansielle Nødvendigheder og med Hensyn til Koncessioner til den nationale, politiske og militære Prestige. Den daværende Tids Paroler og Løfter fortættede sig i det formelle Krav om en hurtig og effektiv Afrustning samt Afskaffelse af det hemmelige Diplomati. Wilsons berømte 14 Punkter blev et Udtryk for Folkenes Ønsker og Fordringer og en Genklang af den Parole, der gik gennem hele Verden:

Aldrig mere Krig!

Den 11. November 1934: Begejstringen fra 1918 er splittet for alle Vinde. Den dengang med saa stor Overbevisning og Eftertryk tilkendegivne Vilje er i de sidste 16 Aar svækket gennem Diplomaternes behændige Spil, de imperialistiske Politikeres Ænker og de forbryderiske Manøvrer, der foretages af Rustningsindustrien og andre Kredse, der høster Profit af Krigen. Fremtiden er paany indhyldet i Mørke. Det hemmelige Diplomati bestemmer atter igen Udviklingens Gang. Overalt kan der konstateres Farer og Trusler. Krigen kan om kort Tid atter staa for Døren, med de samme Myrderier og med forøgede Rædsler og Grusomhed. Det er nu klart, at Folkene og navnlig det arbejdende Folk, som jo i første Række maa bære Krigens Byrder, er blevet og har ladet sig bedrage. Altfor let lod de deres gode Tro blive et Offer for de fredsfjendtlige Magters sorte Spekulationer. De Folk, der efter den frygtelige Katastrofe 1914—1918 skulde ordne de internationale Anliggender, d. v. s. de ansvarlige Statsmænd, havde højtideligt lovet Organisering af en varig Fred. De har ikke opfyldt deres Mission, men fornægtet deres Ansvar. Sikkert fandtes der iblandt dem ogsaa klartseende og menneskeligt tænkende Statsmænd, som gjorde alvorlige Forsøg paa at tjene Fredens Sag, men deres Antal var saa ringe, at de ikke kunde skaffe deres Vilje respekteret og deres loyale Bestræbelser ikke kunde føre til det ønskede Maal. Her bør Folkenes store Ansvar søges, som lod Tingene gaa deres Gang og skænkede deres Tillid til Mænd, der i 1918 — som i Dag — forraadte Fredens og Menneskehedens Sag.

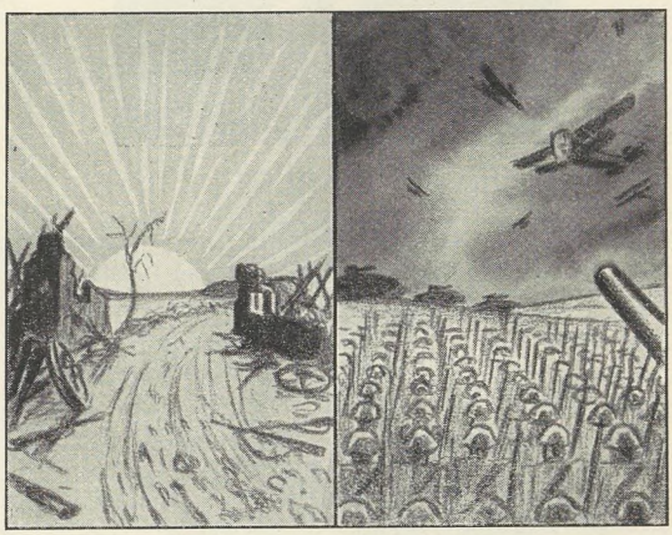

1918 *1934*

De nuværende Regeringer og især de reaktionære og fascistiske Regeringer er ansvarlig for den kommende Krig og er ikke mere i Stand til at undgaa denne. Saafremt de virkeligt fredselskende Folk for Alvor vil forhindre Krigen, findes der kun et Middel og en Vej: disse Regeringer maa jages bort. Det arbejdende Folk har paa dette Omraade i højere Grad end andre Befolkningslag en Mission at opfylde. Dersom det ved denne Aktion ikke lykkes det at genvække Fredsviljen og Fredsbegejstringen fra 1918 og give denne Offensiv for Freden, den almindelige og altomspændende Impuls, som alene er i Stand til at bryde den Modstand, der finder sit Udtryk i Fascismen, Reaktionen og Imperialismen, er det medansvarlig for den næste Krig. For at umuliggøre denne Krig, der er en umiddelbar truende Fare, findes der kun et sikkert Middel: Folkene maa blive Frihedens og Demokratiets Forkæmpere.

Ned med Fascismen! Ingen Krig!

KONTORBESTYRER I 20 AAR

HANS ESSENBÆK

Den 21. November 1914 valgtes Hans Essenbæk, Randers, til Kontorbestyrer for Arbejdsmændene i Randers og har siden uafbrudt udført dette Tillidshverv til sine Kammeraters fulde Tilfredshed, hvilket disse ikke mindst gav tilkende, da Hans Essenbæk i Begyndelsen af November fyldte 60 Aar.

Det er dog ikke alene dette Tillidshverv, Hans Essenbæk har været betroet gennem Aarene, han har saaledes ogsaa i Tidsrummet fra 1912 til 1917 været Formand for vort Forbunds Afdeling A i Randers. Ogsaa vort Parti har haft Bud efter Hans Essenbæks Arbejdskraft, idet han har været Medlem af Randers Byraad. Endvidere har Hans Essenbæk været Medlem af Bestyrelsen i Arbejdernes Brandforsikring og Randers Arbejderes Sygekasse samt Forretningsudvalget for D. s. F. i Randers.

Vi føler os ganske overbevist om at være i Overensstemmelse med Flertallet af vore Kammerater i Randers naar vi ogsaa her i Fagbladet retter en Tak til Hans Essenbæk for hans Indsats til Gavn for vort Forbund og dermed for Arbejderbevægelsen i al Almindelighed.

STUDIEKREDSE

Til Oplysning for de af vore Afdelinger, som kunde ønske at oprette Studiekredse i indeværende Vinter, skal vi meddele, at vort Forbund gennem Medlemsskab i Arbejdernes Oplysningsforbund har sikret sig dette Forbunds Medvirkning i Oplysningsarbejdet indenfor vort Forbund. Vore Afdelinger kan derfor ved Henvendelse til Oplysningsforbundet erholde al fornøden Vejledning vedrørende Studiekredsarbejdet samt Oprettelse af Foredragskredse.

Oplysningsforbundet vil ligeledes være behjælpelig med Anskaffelse af Haandbøger m. m.

KAMPEN OM 40-TIMERSUGEN

At det internationale Arbejdsbureau i Genève har spillet en fremtrædende Rolle i Kampen om 40-Timersugen, tør forudsættes almindelig bekendt. I alle Lande, hvor Fagorganisationer findes, har gennem de sidste Aar Agitationen for denne Reform været en af Organisationernes Hovedopgaver, og det er under Fagbevægelsens Pres, at Arbejdsbureauet har taget Spørgsmaalet op og gjort en energisk Indsats for Reformens Gennemførelse.

Kravet om en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden blev første Gang offentlig fremført paa den internationale Fagkongres i Stockholm i 1930, hvor det udtaltes, at „den stedfundne Forøgelse saavel af Produktionen som af Arbejdsintensiteten samt den fortsatte Stigning af Arbejdsløsheden nødvendiggør særlige Foranstaltninger til Arbejdernes Beskyttelse, og at det derfor er paakrævet ufortøvet at skride til en Nedsættelse af Arbejdstiden". Nedsættelsen maa ske ved Indførelse af 44-Timersugen for alle Arbejdere uden Hensyn til Arbejdets Art.

Allerede Aaret efter — paa Faginternationalens Aarsmøde i Madrid — skærpedes dette Krav, idet man nu forlangte en Arbejdsuge paa ikke over 40 Timer, og dette Forlangende udvikledes videre paa Internationales Raadsmøde i Bern, der særligt fremhævede Reformens Betydning som Led i en effektiv Bekæmpelse af den Arbejdsløshed, der fulgte i den økonomiske Krises Spor.

Da den internationale Arbejdskonference traadte sammen i Genève i Marts Maaned samme Aar, stillede Repræsentanterne for de til den faglige Internationale knyttede Organisationer, Forslag om og gennemførte Vedtagelsen af en Resolution, hvori det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad opfordredes til at undersøge Mulighederne af, ved international Foranstaltning at skaffe 40-Timersugen lovfæstet i samtlige Industrilande. Forslaget fik kraftig Støtte fra de kristelige Fagforeninger, ligesom det anbefaledes af den italienske Arbejderrepræsentant.

Med Udgangspunkt i denne Resolution og efter Forslag af den italienske Regering, afholdt Arbejdsbureauets Styrelsesraad i September 1932 et ekstraordinært Møde, der traf Beslutning om Sammenkaldelsen af en forberedende teknisk Konference til Drøftelse af de saglige Problemer, som maatte opstaa i Forbindelse med en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden.

Den forberedende Konference, der afholdtes i Januar 1933, fastslog efter en grundig Gennemgang af disse Problemer, at en almindelig Forkortelse af Arbejdstiden maa anses for egnet til at bringe Arbejdsløsheden ned, ligesom den trak Retningslinjerne op for en Regulering af Arbejdstiden paa internationalt Grundlag.

Det stod nu til den internationale Arbejdsfonferences ordinære Samling, der traadte sammen i Juni 1933, at bringe Sagen videre. Dette skete, forsaavidt som Konferencen udtalte, at Arbejdstidens Nedsættelse meget vel lod sig internationalt regulere, gennem Vedtagelse af en

Konvention eller Henstilling, samt besluttede, at Spørgsmaalet skulde tages op til 2. Behandling paa Arbejdskonferencen i 1934.

Paa denne Konference, der afholdtes i Juni 1934, førtes paany langvarige Forhandlinger om Spørgsmaalet. Imidlertid bevirkede Arbejdsgivergruppens Vægring ved at deltage baade i Arbejdet indenfor Konferencens Udvalg angaaende Arbejdstiden, og i de paagældende Afstemninger paa Konferencens Plenarmøder, at der ikke kom til at foreligge det til Beslutningsdygtighed nødvendige Antal Stemmer. Det lykkedes saaledes ikke at tilvejebringe den nødvendige Majoritet for de to foreliggende Konventionsudkast, der fastslog 40-Timersugens Indførelse henholdsvis i Industrien og i Handelsvirksomheder og Kontorer. Under disse Omstændigheder maatte Konferencen da nøjes med at anmode Arbejdsbureauets Styrelsesraad om atter at opføre Spørgsmaalet paa Dagsordenen for næste Konference, altsaa 1935-Konferencen.

Hvorledes er Stillingen i Dag?

Under Styrelsesraadets sidste Møde, der afholdtes i September Maaned, fremlagde Arbejdsbureauet forskellige Forslag, sigtende til Spørgsmaalets Løsning paa 1935-Konferencen. Det drejede sig herved først og fremmest om at afgøre, hvorvidt Spørgsmaalet paany skulde rejses i sin Helhed saaledes som Arbejderne ønsker det, eller hvorvidt man skal søge det løst særskilt for enkelte Industrigrene. Styrelsen løste dette Spørgsmaal ved med 17 Stemmer mod 7 at beslutte følgende:

1. Spørgsmaalet om Arbejdstidens Nedsættelse opføres paa Dagsordenen for Konferencens næste Samling, der træder sammen den 4. Juni 1935.
2. Paa det paalægges det internationale Arbejdsbureau at udarbejde Forslag til en enkelt Konvention angaaende Arbejdstidens Nedsættelse *i Virksomheder af enhver Art.* 1935-Konferencen og eventuelt senere Samlinger skal da fastsætte *de Arter af Virksomheder,* paa hvilke Arbejdstidsnedsættelsen skal finde Anvendelse, samt for hver af disse Arter de nærmere Regler for Nedsættelsens Udformning.
3. Paa Styrelsesmødet i Januar 1935 foretages en endelig Udvælgelse af de Industrigrene eller Virksomheder, for hvilkes Vedkommende det skal foreslaaes 1935-Konferencen at regulere Arbejdstiden internationalt.

Dette er i Hovedsagen Arbejdsbureauets hidtidige Indsats i Spørgsmaalet om 40-Timersugen. Den Rolle, det herved har spillet, er ikke altid blevet rigtig opfattet, vel væsentligt fordi man ikke er tilstrækkeligt klar over Bureauets virkelige Karakter og Opgaver. Det er ikke en Institution som er i Stand til af egen Magtfuldkommenhed at indføre sociale Reformer i de 62 Stater, som er Medlemmer af den Internationale Arbejdsorganisation. Det internationale Arbejdsbureau er ikke mere end dets Navn angiver, d. v. s. et internationalt Forvaltningsorgan, og sin Slagkraft henter det fra de sociale Strømninger, der gør sig gældende i de 62 Medlemsstater. En Fagforeningsleder har nylig karakteriseret det internationale Arbejdsbureau saaledes: „Vi kan ikke forlange af et internationalt Organ, at det skal befordre os fremad. Dets Opgave er at vise os Vejen, men ikke at bringe os fremover. Selve Fremdriften maa vi selv tage os af. Vor Fremgang beror paa vor egen Vilje dertil — og Fremgangen maa finde Sted indenfor hvert enkelt Lands Grænser".

Derfor kan Spørgsmaalet om 40-Timersugen kun bringes til en lykkelig Løsning, hvis de direkte interesserede Parter, altsaa først og fremmest Arbejderne og deres Organisationer i alle Lande sætter deres hele Kraft ind paa at føre Kampen igennem.

FORBUNDETS NYE MÆND

ALFRED PETERSEN

Blandt de Mænd, som ved Sammenslutningen med Landarbejderforbundet overgik i vort Forbunds Tjeneste, findes foruden de allerede tidligere nævnte tillige Sekretær Alfred Petersen, der har været ansat paa Landarbejderforbundets Hovedkontor siden 1. Juni 1933.

Alfred Petersen er født den 9. November 1895 i Landsbyen Flinterup i Vestsjælland. Allerede som 10 Aars Dreng kom han ud at tjene hos Bønderne, og har siden da indtil sin Ansættelse paa Landarbejderforbundets Hovedkontor været beskæftiget ved Landbrugsarbejde.

Han er indmeldt i L. A. F. i 1918, da den stedlige Afdeling blev stiftet; for denne Afd. har han været baade Formand og Kasserer. Endvidere har Alf. Petersen været Næstformand i Landarbejderforbundets Holbækkreds. Vi byder ham velkommen til Samarbejdet.

MEDDELELSE FRA ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Angaaende Forstaaelsen af Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4 og Stk. 5, Arbejdsløshedskassens Vedtægts § 26, om 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne har vi, med Anmodning om videre Bekendtgørelse til Arbejdsløshedskassens Medlemmer — og da særlig til Tillidsmændene — fra Arbejdsdirektoratet modtaget nedenstaaende:

Da det af forskellige til Direktoratet indgaaede Sager fremgaar, at adskillige Arbejdsløshedskassers Tillidsmænd ikke har den rette Forstaaelse af Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, 1' Pkt., om, at et Medlem, der iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Understøttelse fra Kassen, ikke vil kunne erholde denne udbetalt, medmindre paagældende tillige opfylder Bestemmelsen om at have haft 10 Maaneders Arbejde indenfor de sidste 2 Aar, skal Direktoratet til Vejledning for samtlige Arbejdsløshedskassers Tillidsmænd udtale følgende:

Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, (10 Maaneders Bestemmelsen) skal — forsaavidt Kassen ikke har opnaaet midlertidig Dispensation fra denne Bestemmelse — foreligge opfyldt, *ikke blot ved* hver Understøttelsesperiodes Paabegyndelse, *men ogsaa paa et hvilket som helst Tidspunkt under hele Understøttelsesperiodens Forløb,* saaledes at et Medlem skal have haft mindst 10 Maaneders Arbejde i de forud for *hver enkelt Dag i Understøttelsesperioden gaaende 2 Aar.*

Bestemmelsen vil paa samme Maade være at anvende overfor nyoptagne Medlemmer ved Paabegyndelsen af første Understøttelsesperiode indenfor Kassen, uanset om paagældende har været Medlemmer af Kassen i 2 Aar eller ej.

Perioder, i hvilke Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne har været syge, indkaldt til Militærtjeneste, hensiddet i Fængsel eller Varetægtsarrest, deltaget i Strejke eller Lock-out eller været beskæftiget ved Arbejde, iværksat i Henhold til Loven om Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden, beregnes i Relationen til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, som „døde Perioder", saaledes at den 2-aarige Periode, indenfor hvilken Kravet om 10 Maaneders Arbejde skal foreligge opfyldt, forlænges med de herommeldte Tidsrum.

Man skal derhos paa given Foranledning henlede Opmærksomheden paa, at uanset at det i Lovens § 15, Stk. 4, omtalte Arbejde til Fyldestgørelse af 10 Maaneders-Bestemmelsen ikke udtrykkeligt er betegnet som Lønarbejde, maa Arbejdet i denne Forbindelse, ligesaavel som med Hensyn til 26 Ugers Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, være at forstaa som *Lønarbejde* indenfor de i Arbejdsløshedsloven nævnte Fag.

Forsaavidt en Arbejdsløshedskasse har opnaaet midlertidig Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, vil Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, 1' Pkt., om henholdsvis 26 og 39 Ugers Arbejde indenfor de sidste 3 eller 4 Aar være at iagttage efter *ganske samme Regel,* som anført for 10 Maaneders Bestemmelsen, dog med den Undtagelse, at den Periode, indenfor hvilken Arbejdsbetingelserne skal foreligge opfyldt, her er henholdsvis 3 eller 4 Aar.

Under Henvisning hertil skal Direktoratet anmode samtlige Arbejdsløshedskassers Hovedledelser om at indskærpe Kassernes Tillidsmænd disse Bestemmelsers Overholdelse, saaledes at der, forinden Udbetaling af Understøttelse finder Sted til Medlemmer, foretages en Undersøgelse enten af den paagældendes Medlemsbog til Konstatering af, at disse Betingelser foreligger opfyldt, eller gennem et Forlangende om, at Medlemmet forinden Understøttelsens Udbetaling fremskaffer fornødne Arbejdsattester.

Hovedledelsen skal endvidere paalægge Afdelingsledelserne at drage Omsorg for, at Afdelingens Kontrolkontor altid fører fornøden Kontrol med, at Medlemmerne opfylder ovennævnte Bestemmelser f. Eks. ved stikprøvevis at indkalde Medlemsbøgerne eller i Tvivlstilfælde at kræve Arbejdsattester, der eventuelt kan indsendes til Hovedkontoret, ligesom Afdelingsledelserne er forpligtet til altid i Tvivlstilfælde at rette Forespørgsel til Hovedkontoret, før Udbetaling finder Sted.

JULEFONDEN

I vor Arbejdsløshedskasse er der givet Afdelingerne Adgang til at sikre deres arbejdsløse Medlemmer Juleunderstøttelse. Adgangen til denne ekstra Understøttelse er frivillig for Afdelingerne, men er derimod obligatorisk for alle Medlemmerne i de Afdelinger, der tiltræder Julefonden.

Kontingentet til Julefonden er i Almindelighed 4 Øre om Ugen pr. Medlem, hvilket Beløb svarer til det Administrationstilskud, Afdelingerne en Gang hvert Kvartal faar tilsendt fra Hovedkontoret.

Den almindelige Fremgangsmaade for Afdelingernes Tiltrædelse af Juleunderstøttelse er den, at de, naar Beslutning herom er taget paa en Generalforsamling, sender Hovedkontoret Meddelelse herom, og Beløbet, der ellers skulde tilsendes Afdelingen i Administrationstilskud, udbetales saa ikke Afdelingen, men overføres til Julefonden, og Afdelingen faar saa de i Regnskabsaarets 4 Kvartaler tilbageholdte Beløb udbetalt samlet til Julen tillige med et Tillæg svarende til de offentlige Tilskud, der tilgaar Arbejdsløshedskassen af det ordinære Kontingent, hvilket Tilskud for Tiden andrager 90 pCt. Dette vil altsaa sige det samme som, at for hver 1 Krone, der henlægges til Julefonden, udbetales der for Tiden i Juleunderstøttelse 1,90 Kr.; men det er en absolut Betingelse, at Tilslutningen til Julefonden omfatter alle Afdelingens aktive Medlemmer, og at Beløbene udbetales til arbejdsløse Medlemmer.

Afdelingerne har ogsaa Adgang til at sikre sig for et større Beløb, nemlig 10 Øre om Ugen pr. Medlem; men saa skal de 6 Øre om Ugen indbetales som et Ekstra-Kontingent.

Det højeste Beløb, der maa udbetales et Medlem i Juleunderstøttelse, er 22,00 Kr.; men er der Midler til-

overs, kan Udbetalingen gentages i Januar og i Februar Maaned.

Over Udbetalingerne skal der aflægges specificeret Regnskab til Hovedkontoret paa samme Maade som for vedtægtsmæssig Understøttelse.

Det er Reglen for Tiltrædelse af Julefonden, at dette skal ske ved et Regnskabsaars Begyndelse, den 1' April, men under Hensyn til, at Sammenslutningen mellem Landarbejdernes og vor Kasse fandt Sted den 1' Oktober, og til, at der ingen Bestemmelse om Juleunderstøttelse var i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, gives der de Afdelinger, der nu er tilsluttet Landarbejdergruppen, og som ønsker det, Adgang til at tilslutte sig Julefonden fra 1' Oktober d. A., naar Meddelelse herom tilsendes Hovedkontoret inden Udgangen af Januar Maaned 1935, og de Afdelinger, der tilslutter sig, faar saa ikke tilsendt Administrationstilskud for Oktober og Januar Kvartaler — og jo heller ikke for de efterfølgende Kvartaler — men faar udbetalt Juleunderstøttelse for et halvt Aar til Julen 1935, men først for et helt Aar til Julen 1936, ligesom de Afdelinger, der tilslutter sig fra 1' April 1935, ikke vil faa Juleunderstøttelse udbetalt før Julen 1936. Julefonden faar nemlig ikke fra det Offentlige sit Tilskud for de Beløb, der er indbetalt i det forudgaaende Regnskab, der slutter den 1' April, før i November Maaned.

Bestemmelserne om Julefonden findes i Arbejdsløshedskassens Vedtægts § 19, der lyder saaledes:

> „De Afdelinger, der forsikrer alle deres Medlemmer ekstra Understøttelse til Julen, faar hvert Aar mellem 10. og 20. December udbetalt det Beløb, der tilkommer dem hertil i Henhold til deres Indbetalinger. Kontingentet hertil, der er obligatorisk for de Afdelinger, der tilslutter sig Julefonden, er 4 Øre eller 10 Øre pr. Uge efter Afdelingens egen Bestemmelse. Forandring fra det højere Kontingent til det lavere — eller omvendt — kan kun ske fra et Regnskabsaars Begyndelse. Afdelingerne bestemmer med Hovedbestyrelsens Godkendelse, hvor stort Beløb og under hvilken Form, Udbetalingen til de arbejdsløse Medlemmer skal ske, dog maa Beløbet aldrig overstige 22 Kr. til hvert arbejdsløst Medlem; men Afdelinger, der har Midler til det, kan gentage Udbetalingen i Løbet af Januar-Februar Maaned med en Udbetaling i hver Maaned. Det er dog en Betingelse for at faa udbetalt Juleunderstøttelse, at paagældende Medlem mindst har betalt Kontingent hertil i de forud for Udbetalingen gaaende 12 Maaneder. Overskydende Beløb, som Afdelingen ikke har Brug for, kan henlægges til næste Aars Udbetaling, men skal holdes afsondret fra Afdelingens andre Midler. Den udbetalte Juleunderstøttelse medregnes ikke i Kassens Maximumsydelse."

Afdelinger, der tiltræder Julefonden, har Adgang til at træde ud af denne, naar som helst de tager Beslutning herom.

Arbejdsløshedskassens gamle Afdelinger, der kunde ønske at tiltræde Julefonden fra 1' April 1935, maa sende Hovedkontoret Meddelelse herom inden Udgangen af April n. A.

For Tiden er der 117 Afdelinger, der er tiltraadt Julefonden, og den samlede Udbetaling nu til den forestaaende Jul andrager Kr. 364.644,48.

Johannes Nielsen.

DEN TYSKE ARBEJDSFRONTS UDVIKLING

Udviklingen skrider stærkt frem i Tyskland. Omforandringen af hele Økonomilivet og den selvforskyldte Blokade, hvis Aarsag er den vanvittige tyske Autarki-Politik, har i Løbet af knapt 18 Maaneder bragt det økonomiske Liv i Tyskland paa Afgrundens Rand. Den nazistiske Regering hersker idag paa Ruinerne af 15 Aars økonomisk Arbejde. I denne Situation aabenbarer Hitlerregeringen sin fuldstændige Hjælpeløshed. For at dæmpe og bortlede den gærende Uro iblandt de usselt lønnede Proletarmasser i Byerne bliver Smaahandlende, Slagtere og Kolonialhandlere i Hundredvis kastet i Fængsel. Hvad har nu disse Mennesker forbrudt sig med? De har under Tvang af den økonomiske Situations ubønhørlige Lov maattet foretage Prisstigning, da den dulgte Inflation ikke mere lader sig skjule. Men Regeringen vil sikkert næppe hermed kunne berolige de misfornøjede Proletarmasser. Derfor vil de nu revolutionere Middelstanden, der hidtil har været deres bedste Støtte.

I en saadan Situation falder Forordningen af 24. Oktober 1934 vedrørende den tyske Arbejdsfronts Væsen og Maal.

Denne Forordning udmærker sig først og fremmest derved, at den kun har Hitlers Underskrift, og ikke Rigsregeringens. Dette er et usvigeligt Tegn paa, at denne Forordning har været et Stridens Æble for de forskellige Retninger indenfor Rigsregeringen, og at Enighed ikke har kunnet opnaas.

For at tage Udfaldet først: I materiel Henseende giver denne Lov ikke Arbejderne noget. Den giver dem hverken højere Løn eller kortere Arbejdstid, og den giver dem heller ikke Foreningsfrihed, og alligevel har den været til stor Forargelse for de kapitalistiske Kredse i Tyskland, der betegner den som en Sejr for den socialistiske Fløj indenfor Nazistpartiet, ja man fører endog Thyssens Udtræden af det nationalsocialistiske Parti tilbage til denne Lov, der faktisk er dette Regimes første Tilbageskridt for Uroen i Bedrifterne. Denne Lov er en Indrømmelse til Ley og Konsorter, som mener hermed endnu engang at kunne tage Arbejderne ved Næsen. De fintfølende Kapitalister ser i denne Lov, der for første Gang forfølger en Hensigt, der ikke er paa Linie med de kapitalistiske Interesser, Begyndelsen til en fra de underste Samfundslag fremtvungen ny Æra, hvis sidste Udviklingsmuligheder man ikke kender, men frygter.

Denne Lov udtaler dog intet andet, end at Arbejdsfronten er den afgørende sociale Instans i Tyskland. Den giver Rigskansleren Beføjelse til at bestemme, at anerkendte Standsorganisationer kooperativt maa tilhøre den tyske Arbejdsfront. (Arbejdsfronten er en Underorganisation af det nationalsocialistiske Parti). Denne Lov trækker altsaa Grænserne for Arbejdsfronten overordentlig vidt, og det er under den Tendens: Alle Ar-

bejdere og Arbejdsgivere maa indordnes i dens (Arbejdsfrontens) Rækker. Medlemsskabet af faglige, kulturelle og økonomiske Organisationer kan ikke erstatte Medlemsskabet i Arbejdsfronten.

Arbejdsfrontens Leder, Dr. Ley, glæder sig bestemt i Særdeleshed over § 7 i Loven, der lyder som følger:

> „Den tyske Arbejdsfront har til Opgave at sikre Freden, idet den hos de forskellige Virksomheders Ledere (Arbejdsgiverne) skaber Forstaaelse for Arbejdernes berettigede Fordringer, der, saafremt det er muligt for Virksomhederne, maa indfries. Den tyske Arbejdsfront har til Opgave at finde og udligne begge Parters berettigede Interesser, hvad der ogsaa er i Overensstemmelse med Nationalsocialismens Grundsætninger."

Ved at give Loven denne Affattelse er Arbejdsfronten ud over sin tidligere rene organisatoriske Stilling igen indordnet i den sociale Diskussion og er saaledes blevet en Slags Voldgiftsret. Efter Loven om Ordningen af det nationale Arbejde er de saakaldte „Arbejdets Værgere", som af de storkapitalistisk interesserede Stat havde faaet hele Kontrollen over Lønningerne, Kontrolinstansen. Nu sætter den nye Forordning om Arbejdsfronten denne som en Melleminstans mellem Virksomhederne og „Arbejdsværge".

Raabet: „Ud med de bedriftsfremmede Elementer", som Gang paa Gang lyder fra kapitalistiske Kredse, og som havde til Formaal at berøve Fagforeningerne deres Indflydelse, var blevet opfyldt ved Loven om Ordning af det nationale Arbejde. Nu var det Arbejdsgiveren som Fører, der alene bestemte Lønnen, og den af den storkapitalistiske Statsstyrelse afhængige „Arbejdets Værge" havde kun en mere eller mindre formel Kontrol. I Hitlers ny Forordning om Arbejdsfrontens Væsen og Maal ser de storindustrielle Kredse nu med Bekymring den Ramme, indenfor hvilken i overskuelig Tid bedriftsfremmede Kræfter — d. v. s. Kræfter, der ikke kan kontrolleres af Kapitalen — paany kan virke i Arbejderklassens Interesse. De ser heri det første vage Skridt til, nej, kun Muligheden for en kapitalfjendtlig Udvikling og søger at bremse og at sabotere.

Det er Meningen med den saa meget omtalte Forordning, som kun bærer Hitlers Navn, og som ikke kunde opnaa Rigskabinettets Underskrift. Forordningen er en „Rammeforordning", og maa udfyldes ved Udførelsesbestemmelser, som betegnende nok endnu ikke er offentliggjort. Det maa antages, at disse Udførelsesbestemmelser allerede igen vil være formet i Overensstemmelse med kapitalistiske Interesser.

Hvorom alting er; det er betegnende for Situationen i Tyskland, at Klassernes Kamp for Tiden ikke drejer sig om materielle Ting, men kun om Former. For Arbejderklassen er det i materiel Henseende fuldstændig ligegyldig, om den tyske Arbejdsfronts Kreaturer, som paa ingen Maade repræsenterer den tyske Arbejderklasses Vilje, vinder Indflydelse paa Lønudviklingen eller ej.

Den tyske Arbejdsfronts Bureaukrati er paa den mest intime Maade sammenknyttet med Systemet og vil aldrig kunne drive Arbejderpolitik.

Men Forordningen af 24. Oktober 1934 er af symptomatisk Betydning, — den beviser, at selv den saakaldte nationalsocialistiske Ensretning ikke i Længden kan forhindre det sociale Opgør. Den viser derved *Systemets Svaghed.* Arbejdsgivernes rasende Reaktion, som vil kvæle denne Udvikling allerede i sin Begyndelse, beviser samtidig *Symptomets Betydning.* Arbejdsgiverne ser rigtig. Indenfor det nationalsocialistiske System vil der udvikle sig Former, der hurtigere end de tror, vil blive fyldt af Arbejderbevægelsens Aand.

LØBENDE KONFLIKTER

Hirtshals	*(Tornby-Hirtshalsvejen)*
Tornby	—
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Aabybro	*(Aalborg Amt)*
Aalborg A.	—
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Helsinge	*(Helsinge-Valby Kommune)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse & Soderup Kommune)*
Vraa	*(Murermester Chr. Engelund)*
Aalborg Omegn	*(Aalborg Amt)*
Gistrup-Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Baarse	*(Hofjægermester Wolff, Engelholm)*
Besser	*(Brattingborg Gods)*
Kolindsund	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Næstelsø	*(Engelholm)*
Rask Mølle	*(Hvorning Hornborg Kommune)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber P. Petersen)*
Øsby	*(Øsby Kommune)*
Esrom	*(Esbønderup-Nøddebo Kommune)*
Græsted	*(Græsted Maarum Kommune og Søborg Gilleleje Kommune)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

UDDRAG AF ARBEJDSDIREKTØRENS BERETNING

for Regnskabsaaret 1933-34 paa Aarsmødet med de anerkendte Arbejdsløshedskasser den 24. November 1934.

Den 31. Marts 1934 var Antallet af Kasser 71 mod 70 Aaret forud, idet en Kasse (Skorstensfejersvendenes Arbejdsløshedskasse) i Aarets Løb har opnaaet Statsanerkendelse. Det samlede Medlemsantal var ca. 375.000 mod 342.000 det foregaaende Aar, og Stigningen har altsaa i Aarets Løb været 9,7 %.

Det samlede Udgiftsbeløb i Regnskabsaaret 1933—34 har andraget ialt 52,3 Mill., hvoraf 39 Mill. Kr. faldt paa Hovedforsikringen og 13,3 Mill. Kr. paa Fortsættelseskasserne. Af de samlede Udgifter faldt de 46 Mill. Kr. paa Understøttelser (33 Mill. Kr. i Hovedforsikringen og 13 Mill. Kr. i Fortsættelseskasserne), 2,5 Mill. Kr. er medgaaet i Administrationsomkostninger, medens 1,7 Mill. Kr. har udgjort Arbejdsløshedskassernes Andel i den ekstraordinære Understøttelse i Henhold til Lov Nr. 136 af 30. April 1933.

Til Dækning af disse Udgifter har Kasserne i Aarets Løb haft en samlet Driftsindtægt paa 81,4 Mill. Kr., hvoraf 59,3 Mill. Kr. faldt paa Hovedforsikringen og 22,1 Mill. Kr. paa Fortsættelseskasserne.

I Hovedforsikringen fordeler Driftsindtægterne sig med:

30,5 Mill. Kr.	paa Medlemsbidrag
24,1 Mill. Kr.	paa Statstilskud
3,8 Mill. Kr.	paa Kommunetilskud
0,9 Mill. Kr.	paa andre Indtægter (herunder Renteindtægt).
59,3 Mill. Kr.	

I Fortsættelseskassen fordeler Driftsindtægterne sig med:

7,0 Mill. Kr.	paa Etableringstilskud
5,6 Mill. Kr.	paa Medlemsbidrag
2,0 Mill. Kr.	paa Statstilskud
6,5 Mill. Kr.	paa Refusion af udbetalt Understøttelse i Regnskabsaaret 1933-34.
1,0 Mill. Kr.	paa Andre Indtægter (herunder Kommunetilskud og Renteindtægt.
22,1 Mill. Kr.	

Arbejdsløshedsforsikringens samlede Driftsoverskud har udgjort 29,1 Mill. Kr., hvoraf 20 Mill. Kr. faldt paa Hovedforsikringen og 9,1 Mill. Kr. paa Fortsættelseskasserne.

Kassernes samlede Formue, der pr. 31. Marts 1933 udgjorde 9,8 Mill. Kr. eller 28,93 Kr. pr. Medlem, er 31. Marts 1934 steget til 38,9 Mill. Kr. eller 103,85 Kr. pr. Medlem. Af den samlede Formue faldt 27 Mill. Kr. paa Hovedforsikringen og 11,9 Mill. Kr. paa Fortsættelseskasserne.

Kassernes samlede Gæld androg pr. 31. Marts 1934 13,4 Mill. Kr., hvoraf 4,9 Mill. Kr. til Staten og 6,7 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsfonden.

Ca. 182,000 Medlemmer har i Aarets Løb modtaget Understøttelse i Hovedforsikringen og 89,000 gennem Fortsættelseskasserne i tilsammen 14,4 Mill. Dage, hvert Medlem har i Gennemsnit faaet Understøttelse i Hovedforsikringen og i Fortsættelseskasserne i henholdsvis 56 og 46 Dage.

Antallet af samtlige ledige Dage i 1933—34 har været ialt ca. 28 Mill. mod 33 Mill. i 1932—33, Nedgangen andrager saaledes 14 %.

Aarslønnen i Fagene, der er afgørende for Tilskudssatsen fra det offentlige, er for Aaret 1933—34 højere end for det forrige Aars Vedkommende; for nogle Fag endog betydelig højere. 11 Fag har haft en lavere Aarsløn end i 1932—33, men Nedgangen har for de 9 Fags Vedkommende været forholdsvis beskeden.

Den højere Aarsfortjeneste skyldes den Omstændighed, at Arbejdsløsheden taget i Betragtning ved Lønberegningen, og den lavere Arbejdsløshed i 1933—34 har saaledes givet en højere gennemsnitlig Aarsfortjeneste i dette Aar end Aaret forud.

Den højere Aarsfortjeneste har haft til Følge, at medens der i 1932—33 var 32 Kasser med et Medlemstal paa ca. 236,000, i hvilke Aarslønnen laa paa indtil 2,000 Kr., var der i 1933—34 kun 20 Kasser med ca. 200,000 i denne Gruppe, der herefter omfattede 53 % af samtlige Medlemmer. I 1933—34 fandtes 33 % af Medlemmerne indenfor Fag med en Aarsløn af 2,000 til 2,500 Kr., og ca. 14 % fandtes i Kasser med en Aarsløn paa 2.500 Kr. og derover.

Fredsmægling

Aabenraa A. Murermester Peter Hansen, Felsted: Mesteren har tiltraadt baade Landsoverenskomsten mellem Entreprenørforeningen og D. A. F. og Landsoverenskomsten mellem de 2 Murermesterorganisationer og D. A. F.

Aabenraa A. Murermestrene Bertel Hansen, Vorm?, Hans Degn, Løftkirkeby og H. Aalling, Røde Kro: Mestrene har hver for sig tiltraadt Landsoverenskomsterne mellem de 2 Murermesterorganisationer og D. A. F.

Faxe. Entreprenør Harald Jensen, Faxe: Entreprenøren har tiltraadt Landsoverenskomsten mellem Entreprenørforeningen og D. A. F.

Faxe Ladeplads. Murermester Hans Johan Jørgensen: Mesteren har tiltraadt Landsoverenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og D. A. F.

Holstebro A. Murermester Carl Nielsen, Holstebro: Mesteren har tiltraadt Landsoverenskomsterne mellem de 2 Murermesterorganisationer og D. A. F.

Snesere. Murermester L. P. Christensen, Tappernøje: Mesteren har tiltraadt Landsoverenskomsten mellem Hovedorganisationen af Mesterforeninger i Byggefagene i Danmark og D. A. F.

Strib. Entreprenør Chr. Mortensen, Kauslunde: Entreprenøren har tiltraadt Landsoverenskomsten mellem Entreprenørforeningen og D. A. F.

Svaneke. Svaneke Byraad: Afdelingen indberetter, at den har fornyet Overenskomsten af 9. April 1931 for 1 Aar til 1. Maj 1935. Timelønnen fastsættes til 105 Øre, og den faglige Bestemmelse i § 4 udgik. Iøvrigt uforandret.

Aabybro og Tylstrup. Entreprenørfirmaet Wright, Thomsen & Kier: Overenskomst oprettet vedrørende Udkørsel af Afrømning fra Grusgraven i Nørhalne til Vildmosevejen og Mosevejen. Timeløn paa Vejen 105 Øre. I Grusgraven 98 Øre undtagen Maskinfolk. Arbejdstid 8 Timer. I Sommermaanederne arbejdet i Holddrift mellem Kl. 4—21. Akkordpriser fastsat for Læsning af Overjord og Afrømning i Graven. Arbejdere, der er beskæftiget paa Tippen, Stopkolonnen, aflønnes med samme Fortjeneste som Arbejderne i Graven. Alt Værktøj undtagen Spade og Skovl leveres af Firmaet. Regl. for Behandling af faglig Strid som de gælder for Entreprenørforeningen. Regulering som mellem Entreprenørforeningen og D. A. F.

Isoleringsarbejderne, Københavns. Akts. „Ikas": Arbejdsgiverforeningen klager paa Akts. Vegne over, at 2 Isoleringsarbejdere, der var beskæftiget ved Lægning af Korkplader paa Cementgulve paa Kommunehospitalet, har forladt Arbejdet paa Opfordring af D. A. F. og at den i den Anledning agter at indklage Forbundet for Den faste Voldgiftsret for Brud paa Fagets Overenskomst og Septemberforliget med Paastand om Bod og Erstatning for det Tab, den ulovlige Arbejdsstandsning har paaført Firmaet. Den foreslaar, at der snarest afholdes et Fællesmøde mellem Hovedorganisationerne forinden Klagen indgives.

Forbundet havde intet Kendskab til Sagen, og Afdelingen oplyste, at den heller ikke havde paalagt de 2 Mand at forlade Arbejdet. Afdelingens Formand havde bebrejdet dem, at de udførte Arbejdet for en Betaling, der kun udgjorde 25 % af den overenskomstmæssige, men forøvrigt er ingen af dem Medlemmer af Tagpaparbejdernes Afdeling. Efter at dette var meddelt Arbejdsgiverforeningen, afholdtes den 27. Juli et Fællesmøde, ved hvilket man enedes om, at Arbejdet straks genoptages af den ene Mand, som overflyttes til Isoleringsarbejdernes Fagforening og at der betales den i Overenskomstens § 16 fastsatte Timeløn samt at yderligere fornøden Arbejdskraft antages fra Fagforeningen til den samme Betaling, idet dog D. A. F. forbeholder Behandling af Betalingsspørgsmaalet efter Regler for Behandling af faglig Strid. Med Hensyn til det rejste Erstatningskrav forbeholdt Arbejdsgiverne sig eventuelt at indbringe Klage for Den faste Voldgiftsret.

Jernbanearbejderne B. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanerne har begaaet Brud paa Overenskomsten ved at tilsige Ekstraarbejderne i Kolonne 6 til at møde paa Arbejde Kl. 3 Nat, holde Spisepause fra Kl. 6—7 og derefter at fortsætte Arbejdet til der var arbejdet i 8 Timer. Ved Mæglingsmødet den 14. Juni krævedes Betaling for Tiden fra Kl. 6—7. Man enedes om, at Natarbejdet skal betragtes som Arbejde udført udenfor normal Arbejdstid og at der udover den Tid, der arbejdes om Natten, skal arbejdes 8 Timer indenfor den normale Arbejdstid.

Jord- og Betonarbejderne, Københavns. De danske Statsbaner: Generaldirektoratet meddeler den 11. Maj, at Jord- og Betonarbejderne, der var beskæftiget ved Kloakarbejdet i Svanemøllen som udføres i Forbindelse med de øvrige Arbejder paa Opstillingsbanegaarden, har forladt Arbejdet, fordi deres Krav om Akkord paa Resten af Arbejdet blev afslaaet. Statsbaneledelsen hævder, at Arbejdet ikke egner sig for Akkord, og at Arbejderne i H. t. den gældende Overenskomst ikke har Krav paa, at Arbejdet udføres i Akkord. Saafremt D. A. F. ikke er enig i, at Arbejdsstandsningen er ulovlig, anmoder de om, at der afholdes et Møde om Sagen.

Da Forbundets Standpunkt var, at det omhandlede Art Arbejde, der ikke omfattes af Overenskomsten og hidtil er udført for Statsbanerne af Entreprenører, skal aflønnes i H. t. Entreprenøroverenskomsten, afholdtes et Forhandlingsmøde, ved hvilket man enedes om, at Arbejdet — saaledes som den københavnske Jord- og Betonarbejderafdeling havde forlangt det — skulde udføres i Akkord, og at Arbejdet skulde genoptages snarest gørligt.

Helsingør A. Hornbæk Gasværk: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af en Overenskomst; den har forhandlet med Gasværksbestyreren uden Resultat.

Ved en Forhandling den 9. August opnaaedes Enighed om, at Ugelønnen forhøjes fra Kr. 51,00 til Kr. 60,00. Vedrører 2 Mand.

Jyderup. Cementvarefabrikant William R. Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand med Oprettelsen af en Overenskomst. Efter en Del Korrespondance med Firmaet oprettedes en Overenskomst. Timeløn 105 Øre. Arbejdstid 8 Timer. Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derefter samt Søn- og Helligdage 100 % Tillæg. Ved Etablering af 2 og 3 Holdsdrift betales der i Overensstemmelse med den mellem Foreningen af Cementvarefabrikanter for København og Omegn og Jord- og Betonarbejdernes Fagforening herfor fastsatte Bestemmelser. Under Ulykkestilfælde erholder Arbejderne en Dagpenge af Kr. 3,00 de første 13 Uger mod Forevisning af Lægeattest. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Akkordpriser fastsatte for: Støbning af maskinstemplede Rør med Muffe og uden Muffe, Ringe og Kegler vandstøbt med Indlægning af Jern samt tørstøbt haandstemplede Rør, Fliser, Dæk med Indlægning af Jern, Kantsten, Mursten samt Stolper med Indlægning af 4 Jern. Timelønnen er ikke garanteret for øvede Arbejdere. For Støbning af Tagsten og Rygsten akkorderes særskilt. Ved nye fremkomne Arbejder, som ikke er nævnt i Priskuranten, optages straks ved Arbejdets Fremkomst Forhandling om Fastsættelse af Akkordpriser, der skal kunne give en Fortjeneste svarende til, hvad der tjenes paa de øvrige Arbejder.

Bestemmelse fastsatte om Arbejdets Omfang m. m. Gælder til en 1. Februar.

Aabenraa A. Bygmestrene Brd. Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mestrene nægter for Udgravning af en Byggegrund at betale Løsningstillæg, 25 Øre pr. m³ Jord, uagtet den opgravede Jords Beskaffenhed var saadan, at den ikke kunde skovles. Endvidere er der opstaaet Uoverensstemmelse om Betalingen for Nedramning af Spundsvæg paa Kolstrupgaard. Den førstnævnte Uoverensstemmelse drejer sig om et Beløb paa Kr. 25,00.

Ved et Mæglingsmøde enedes man om, at Mesteren i nærværende Tilfælde ikke havde Ret til at fradrage de Kr. 25,00. Den anden Uoverensstemmelse drejede sig om et Beløb paa Kr. 22,57. Man enedes om at Firmaet betaler Halvdelen af Beløbet.

Aarhus A. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanernes 2det Distrikt har nægtet at betale Procenttillæg for følgende Arbejder, som ikke er nævnt i Overenskomsten: Afbankning af Rust, Tjæring o. l. smudsige Arbejder. Arbejderne udfører saaledes for Tiden et Arbejde bestaaende i Afbankning af Rust af en Vandbeholder med derefter Oversmøring af Tjære. Den Art Arbejder er altid blevet betalt med Timeløn plus 15 %.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet med Henstilling om at betale de 15 % Tillæg, meddelte dette den 12. Juli, at man er villig til at udbetale Tillæget for den Del af Arbejdstiden, der er medgaaet til Tjæring, derimod ser man sig ikke i Stand til at udbetale Tillæget for Afbankning af Rust, da dette Arbejde ikke i § 6 er i Overenskomsten.

Aarhus M. Murermester Jørgensen, Ørting: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren nægter at betale 5 % Tillæg for Afsavn af Løbebroer ved Opbæring af Materialer til indvendig Puds i nogle Beboelseshuse i Schleppegrellsgade, som er opført af Entreprenør Ove Christensen. Til Oplysning tjener, at Trapperne var støbte af Jernbeton men uden Trin. Paa Trappeløbene, der har en Stigning af ca. 45 Grader var henlagt uregelmæssigt sammentømrede Stiger, ad hvilke Arbejdsmændene skulde balancere op uden Støtte. Kravet andrager ca. Kr. 80,00.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen af

Mesterforeninger i Byggefagene med Henstilling til den om at foranledige, at Beløbet bliver udbetalt eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte denne den 11. April, at Sagen var tilstillet Formanden for Mesterforeninger i „Midtjylland" med Anmodning om at ordne den.

Den 17. Juni meddeler Afdelingen, at der endnu ikke fra Mesterforeningens Side er foretaget noget for at bringe den i Orden.

Efter en fornyet Henvendelse til Mesterforeningernes Hovedorganisation meddelte denne den 6. Juli, at Sagen er i Orden, og den 10. Juli indberetter Afdelingen, at man — da det viste sig, at Mesteren havde betalt 3 Daglønne for Ophejsning af Mørtel, og at der var opstillet en enkelt Løbebro — var man enedes om, at Sagen afgjordes ved, at Mesteren betaler Kr. 50,00.

Frederikshavn A. Murermester V. Sørensen, Vejle: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der har haft et Nedbrydningsarbejde paa Svineslagteriet i Entreprise, nægter at betale 15 % Tillæg og er bortrejst fra Byen uden at have betalt Arbejderne den almindelige Timeløn, 105 Øre for den Tid, de har været beskæftiget hos ham. Arbejdet har bestaaet i Nedrivning af en gammel Kedel og Opsætning af en ny Kedel, Rensning af Stenene og Ophugning af Cement. Der er Enighed mellem Mesteren og Arbejderne om Timeantallet. Efter at Forbundet paa det alvorligste havde bebrejdet Mesteren hans Handlemaade og paa det indstændigste henstillet til ham at betale Arbejderne deres Tilgodehavende, meddelte Afdelingen den 7. August, at de 2 Arbejdsmænd, der har været beskæftiget ved Arbejdet, har modtaget deres Tilgodehavende.

Græsted. Entreprenør Vilh. Andersen, Gilleleje: Afdelingen anmoder gennem Agitationskredsen om Forbundets Bistand i Anledning af at Entreprenøren, der ikke er Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation, nægter at udbetale et Overskud paa Kr. 195,34 som Arbejdsmændene har tilgode for et udført Kabelarbejde bestaaende i Opgravning til Kabel, Optagning af det gamle Kabel og flyttet dette til den ny opgravede Rende, Paafyldning af Jord m. m. Agitationskredsen har forhandlet med Entreprenøren uden Resultat.

Ved en Forhandling den 30. Juli enedes man om, at Entreprenøren paa Grund af forskellige Forhold afregner det paagældende Arbejde med Timeløn — 111 Øre — plus et Akkordafsavnstillæg paa 20 %. Restbeløbet, Arbejderne tilkom, udgjorde Kr. 48,48.

Grædstrup. Interessentskabet Grædstrup Vandværk: 15' Agitationskreds Formand indberetter den 5. August, at den Forhandling, i hvilken han efter Forbundets Anmodning har deltaget i med Interessentskabet er resulteret i, at der for Opgravning og Tilfyldning betales en Akkordpris af 110 Øre pr. l. m. Gravning af Muffehuller og Medhjælp for Montøren betales med Timeløn 105 Øre. Ledningerne skal ligge i en Dybde af 1,15 m.

2 à 3 Medlemmer af Interessentskabet, som i Følge deres daglige Beskæftigelse har Adgang til at være Medlemmer af D. A. F. og som ønskede at deltage i Arbejdet, har Lov dertil.

Holstebro A. Murermester Jens Jensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at betale 20 % Tillæg til Timelønnen for et Reguleringsarbejde af en Legeplads i Skolegaarden. Mesteren vil kun betale Timeløn 105 Øre. Arbejdet egner sig ikke for Udførelse i Akkord. Efter at Forbundet har tilskrevet Afdelingen de nødvendige Oplysninger dette Forhold vedrørende, meddelte den den 17. Juli, at Mesteren ved en Forhandling var indgaaet paa at betale en Timeløn af 121 Øre.

Hou. Interessentskabet Gosmer Vandværk: 15' Agitationskreds Formand indberetter den 18. Juli, at han efter Anmodning af Afdelingen derom har deltaget i nogle Forhandlinger om Betalingen for Opgravning og Tilfyldning for Vandledning. Interessentskabet ønskede Arbejdet udført i Akkord, men dets Tilbud pr. l. m var saa lavt, at Enighed om Akkord ikke kunde opnaas.

Ved den sidste Forhandling den 16. Juli enedes man om, at Arbejdet udføres for en Timeløn af 105 Øre.

Ved Arbejdet maa kun beskæftiges Medlemmer af D. A. F., dog maa et Medlem af Interessentskabet, der ejer saameget Jord, at han ikke kan blive Medlem af Arbejdsløshedskassen, deltage i Arbejdet.

Jelling. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Statsbanernes lokale Ledelse nægter at betale 100 % Tillæg til Timelønnen til 12 Mand, der paa Grundlovsdagen blev beordret til at aflæsse Skærver i Tiden fra Kl. 12—13½. Arbejdet blev udført i Akkord.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet med Henstilling til det om at udbetale til de paagældende Arbejdere det Beløb, disse har faaet for lidt, meddelte Generaldirektoratet den 12. Juli, at man skal være villig til at imødekomme den fremsatte Anmodning om Udbetaling af 100 % for Arbejde i Tidsrummet 12—13½. Efterbetaling vil blive foretaget i Overensstemmelse hermed.

Middelfart A. Entreprenørfirmaet Monberg & Thorsen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at der ikke ved lokal Forhandling er opnaaet Enighed om Betalingen for Arbejdet ved Anlæg af den nye Færdselsvej Middelfart—Lillebæltsbroen for det Stykkes Vedkommende som ligger inde i Middelfart. Firmaet aflønner med Timeløn plus 15 % og har tilbudt at betale saaledes for alt Arbejdet. Afdelingen har forlangt Timeløn plus 20 % for Udgravning af Vejkasse og Planeringsarbejdet. Arbejdet strækker sig over ca. 2½ km og andrager Flytning af ca. 5000 m³ Jord. Afdelingen har ligeledes forlangt Timeløn plus 20 % for Cementstøbningen af Vejen, ved hvilket Arbejde der anvendes en Maskine, som baade blander Cementen og udlægger den paa Vejen paa det Sted, den skal anvendes.

Ved et Mæglingsmøde den 14. Juli enedes man om:

at alt Jordarbejde betales med Timeløn plus 15 % = 121 Øre,

at Opgravninger for Kloak- og Vandledninger fra og med D. D. betales med Timeløn plus 20 % = 126 Øre.

For de indtil nu afregnede Opgravningstimer for Ledninger efterbetales Arbejderne en Sum af 125 Kr.

At Arbejdet ved Opsætning af Armering og Støbning af et Parti Jernbetonpæle udføres i Akkord i H. t. Overenskomstens Tariffer, medens der for alle Arbejder ved Støbning af Vejbanen betales Timeløn plus 15 % = 121 Øre, herfra dog undtaget Binding af Jernet, der udføres i Slumpakkord efter samme Skala som betales for Forbindelsesvejen paa Jyllandssiden.

Næstved. Murermester Aagaard: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren har fradraget Kr. 70,25 af Arbejdernes Overskud for Udgravning af en Byggegrund med den Begrundelse, at det er 67 Timers Løn à 105 Øre pr. Time til en Chauffør som har deltaget i Arbejdet og bortkørt Jorden. Endvidere nægter Mesteren ved Afregningen af en Murakkord paa Missionshotellet at betale 116 Øre pr. 1000 Sten i H. t. Overenskomstens § 5 A Stk. 18, uagtet Stenene er baaret op paa Brædt og afsat. Ved et Mæglingsmøde den 18. Juli enedes man om, at der fradrages Kr. 20,25 af Overskudet i Stedet for Kr. 70,25, da det ikke kunde modbevises, at der ved Arbejdets Begyndelse havde været Tale om Chaufførens Deltagelse i Arbejdet ved dettes Paabegyndelse.

Med Hensyn til Betalingen for Afsætning af Sten hævdede Mesteren, at han aldrig tidligere havde betalt herfor, og at der heller aldrig tidligere var krævet Betaling af ham for Afsætning af Sten, ligesom han heller aldrig havde forlangt, at Stenene skulde afsættes.

Da Afdelingsformanden indrømmede Rigtigheden heraf, frafaldtes Kravet i dette Tilfælde paa Betingelse af, at Post 21 med Anmærkning overholdes for Fremtiden.

Odense A. Murermester A. W. Jensen: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Murermesteren, der har haft Nedlægning af en Vandledning i Entreprise, har fradraget Kr. 233,35 af Arbejdernes Akkordoverskud for Udgravning og Fylding af Renderne med den Be-

grundelse, at Renden, der skulde være 140 cm dybe, kun er blevet gravet 135 cm dyb paa en Strækning og derfor, efter at Rørene var nedlagt af et andet Firma, blev kasseret, saaledes at Rørene igen maatte tages op og Renden gøres dybere, hvilket har medført ham en Udgift til Gas- og Vandmesteren paa det omhandlede Beløb, som denne har maattet betale Rørlæggerne for Optagning af Rørene og Nedlægning af dem igen.

Arbejderne hævder, at de har gravet Renden i den rigtige Dybde, saa det maa være Rørlæggerne, der har slæbt en Del løs Jord med ned i Renden under Arbejdet med Nedlægningen af Rørene. Endvidere hævder Afdelingen, at et Stykke af Ledningen blev gravet ikke saa lidt dybere end 140 cm samt at der ved Underføring af Ledningen var meget Ekstraarbejde, der kun er blevet aflønnet med Timeløn, uagtet det var Aftale med Arbejdsformanden, at der for dette Arbejde skulde ydes samme Timefortjeneste som der ved Ledningsarbejdet var tjent i Akkord. Afdelingen har krævet denne Difference efterbetalt, men Arbejderne har endnu — 4 Uger efter at Akkorden skulde opgøres faaet Beløbet udbetalt. Afdelingen har med Forbehold kvitteret for Kr. 2000,00 af Overskudet for Rendegravningen, saaledes at de endnu har Kr. 738,89 tilgode.

Ved Mæglingsmødet den 5. Juli enedes man om Maaden paa hvilken Sagen skulde bringes i Orden, medens den endelige Opgørelse skulde foretages lokalt.

Den 27. Juli indberetter Afdelingen, at Sagen er ordnet ved, at Arbejderne faar udbetalt Kr. 177,35 af det afdragne Beløb, saaledes at Afdraget blev Kr. 56,00 i Stedet for Kr. 233,35. Desuden betaler Mesteren Kr. 200,00 i Tillæg for de Dagløns-timer, Arbejderne har haft — udover de allerede udbetalte 105 Øre pr. Time.

Odsherred Skovarbejdere. Murermester Aage Sørensen, Jyderup Lyng: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Byggefagenes Mesterforening, kun betaler en Timeløn af 80 Øre og nægter at overholde Overenskomsten.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen af Mesterforeningen i Byggefagene med Henstilling om at paalægge Mesteren at bringe Sagen i Orden, meddelte Afdelingen den 28. Juli, at Mesteren er indgaaet paa at efterbetale den for lidt udbetalte Timeløn med tilbagevirkende Kraft fra 1. April d. A. samt forpligtet sig til at overholde Overenskomsten.

Rønne. Murermester V. Lindstrøm: Afdelingen anmoder om, at der foranlediges Mæglingsmøde afholdt i Anledning af, at Mesteren, der opfører et Mejeri, nægter at betale 15 % Tillæg til Timelønnen til de Arbejdsmænd, der har været med til at opstille Forskalling til et Jernbetonloft.

Efter at Sagen var paatalt overfor Centralforeningen af Murermestre med Henstilling til den om at paalægge Mesteren at betale de krævede 15 % Tillæg eller i modsat Fald et Mæglingsmøde afholdt, meddelte Afdelingen den 12. Juli, at Mesteren har udbetalt det krævede Beløb.

Sakskøbing. Tømrermester J. Christiansen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der udfører et Ramningsarbejde for et Kloakanlæg i Rørbæk rigtig nok for den forrige Uges Arbejde betalte Timeløn plus 20 % i Arbejdsløn, kun har betalt 105 Øre pr. Time for sidste Uges Arbejde, uagtet han er gjort opmærksom paa, at den overenskomstmæssige Betaling er 126 Øre pr. Time. Tømrermesteren holder sig til, at Formanden for den lokale Haandværksmesterforening har forbudt ham at betale mere end 105 Øre i Timen. Rørbæk er beliggende i Sakskøbing Landsogn og har 1200 Indbyggere.

Efter at Afdelingen havde faaet Besked paa, hvorledes den skulde forholde sig overfor Mesteren, indberetter den den 6. Juli, at Mesteren har betalt som Afdelingen har krævet.

Sakskøbing. Entreprenør Oscar Johanson: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren, der har et Kloakarbejde i Rørbæk Kommune i Entreprise, nægter at betale 15 % Tillæg til Timelønnen, idet han hævder, at han ikke er forpligtet til at betale mere end 105 Øre i Timeløn for Arbejdet, da Sakskøbing Landsogn ikke har 1500 Indbyggere.

Efter at Forbundet har oplyst Afdelingen om, hvorledes den omhandlede Bestemmelse i Entreprenøroverenskomsten nu er affattet og foreholdt Entreprenøren denne, indberetter Afdelingen den 6. Juli, at Arbejderne har faaet efterbetalt de 20 % Tillæg, de havde Krav paa.

Skærbæk. Bygmestrene Brd. Clemmensen: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Bygmestrene, der nu er de eneste Mestre her i Byen som ikke betaler 105 Øre i Timeløn for Arbejdet, paa det bestemteste har afvist Afdelingen, da den henvendte sig til dem om at underskrive Overenskomst. Bygmestrene har hidtil anvendt uorganiserede Arbejdsmænd, som de har aflønnet med omkring 70 Øre pr. Time, saaledes at Ugefortjenesten har ligget omkring Kr. 35,00. De opfører for Tiden en Villa i Skærbæk, men her kan de ikke skaffe sig uorganiserede Arbejdsmænd.

Efter at Forbundet havde tilskrevet Bygmestrene, at der saafremt de fastholdt deres Vægring mod at underskrive Overenskomst med Afdelingen, vilde blive blokeret for Tilgang af Arbejdskraft om 8 Dage, meddelte Afdelingen Dagen efter, at Mestrene havde modtaget Forbundets Beslutning, at Bygmestrene var indgaaet paa at betale en Timeløn af 105 Øre.

Vamdrup. De danske Statsbaner: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Overbanemesteren vægrer sig ved at imødekomme Afdelingens Krav om 15 % Smudstillæg for Arbejdet med at gøre et Spor smallere. Arbejdet bestaar i at flytte den ene Skinne nærmere til den anden, pløkke de gamle Huller i Svellerne med Pløkker, der bliver dyppet i Tjære og sætte nye Skruer i, som ligeledes bliver dyppet i Tjære.

Efter at Sagen var paatalt overfor Generaldirektoratet med Henstilling til det om at betale det krævede Tillæg, meddeltc dette den 16. Juli, at Arbejdet med Dypning af Svelleskruer og Pløkke i Tjære var af saa ringe Omfang, at en eller flere Arbejdere udelukkende var beskæftiget dermed, hvorfor Arbejdet ikke kan falde ind under Overenskomstens § 6 Punkt c 3. Derimod kan man efter Omstændighederne gaa med til at udbetale Smudstillæg for den Del af Arbejdet, der vedrører Pløkning af Sveller, idet dette Arbejde kan henføres under Overenskomstens § 6 Punkt 16.

HOVEDKONTORET

TELEFON: CENTRAL 2140

Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren

Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:

Formanden, Sekretariatet } Central 9961

Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.

Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMÆNDS FORBUND

Nr. 23 15.–12. 1934 39. Aarg.

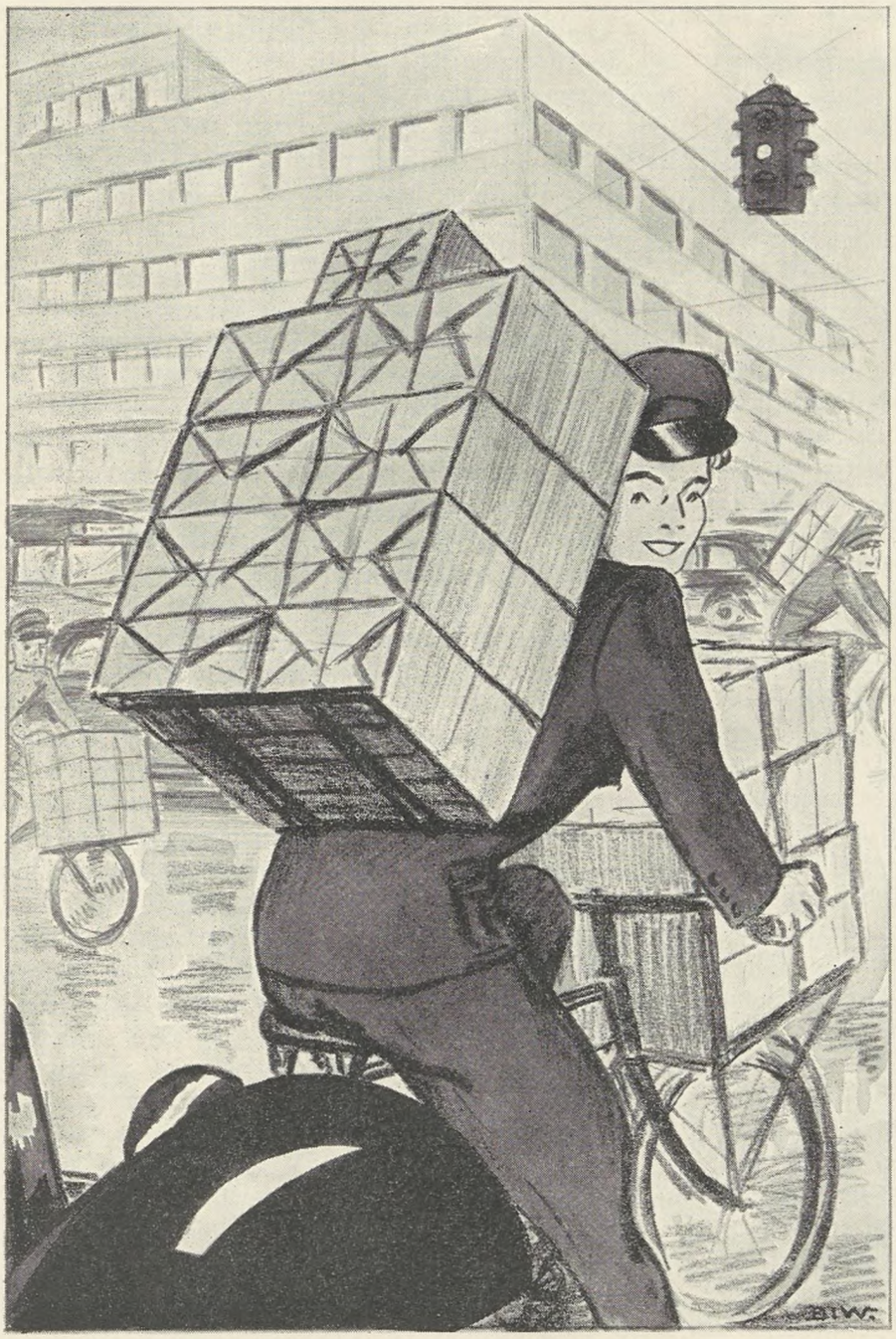

Det cyklende Bud

Snart er der „Klar",
og snart er der „Stop",
snart skal man af,
og snart skal man op,
og snart om et Hjørne:
Hu Hej og Hu Hop!

Og sørge for Læs,
baade for og bag,
er Arbejdsgiverens
letteste Sag,
selv sidder han hjemme
i Ro og i Mag.

Naar Byrden først bliver
ulideligt tung,
du lærer at tænke,
selv om du er ung,
paa *din Ret* og ikke
paa Chefens Pung!

Aage Hermann.

ENHEDSFRONT MOD KOMMUNISTERNE

Fremtidens socialistiske Arbejderbevægelse vil underkaste det Afsnit af Historien, som falder mellem 1914 og 1933, et indgaaende Studium. Det er i disse Aar, der paa Historiens Scene er udspillet Begivenheder, som mer eller mindre har været bestemmende for den verdenshistoriske Udviklings senere Forløb. I disse 20 Aar har Menneskeheden udkæmpet ødelæggende Kampe. Først i Verdenskrigen og derefter i de revolutionære Kampe i de forskellige Lande har mange Millioner maattet ofre deres Liv, uden at det er muligt at se noget fornuftigt Formaal med disse uhyre Ofre. Men der har ogsaa i denne Periode eksisteret en internationalt temmelig vel funderet Bevægelse, som desværre ikke altid har formaaet afgørende at bestemme Udviklingens Gang.

Tværtimod har den efter Krigen opstaaede Strid mellem de socialistiske Arbejderbevægelser ødelagt gunstige Chancer og beredt Vejen for Fascismen i store Lande. Senere Slægter vil uvilkaarligt udstøde en kraftig Ed, naar de paa Afstand studerer de Broderkampe, som til syvende og sidst tilintetgjorde den socialistiske Arbejderbevægelses Herredømme eller skød det ud i en fjern Fremtid.

Vi skal ikke i Enkeltheder oprulle *Faserne i de enkelte Retningers Kampe* og den dybe Spaltning mellem den socialdemokratiske og den kommunistiske Arbejderbevægelse. Det er et sørgeligt Kapitel. Og det løber os koldt ned ad Ryggen, naar vi genkalder i vor Erindring de uheldsvangre Begivenheder. Det er en historisk Kendsgerning, at Arbejderbevægelsen, navnlig i Europa, efter Verdenskrigens frygtelige Oplevelse gik enormt frem i Styrke. I Millioner strømmede de indifferente Masser ind i det socialdemokratiske Parti og Fagforeningerne i hvert enkelt Land. De borgerlige Magthavere bævede, nu troede de jo, at deres bestemmende Rolle for evigt var udspillet. Med en Heftighed uden Lige begyndte da B r o d e r k a m p e n e. Med den russiske Sovjetrepublik bag sig begyndte Kommunisterne en Storm paa de socialdemokratiske Bastioner. Forbitrede Broderkampe udviklede sig, der opstod S p l i t t e l s e r, hvor det ikke lykkedes Kommunisterne at drage de bestaaende Partier med disses Organer og Institutioner over til sig. Stadig mere opløstes Arbejderklassens Front, og desto kraftigere rejste Reaktionen sit Hoved. Monarkier var faldet som raadden Svamp fra Historiens Træ, de herskende havde allerede givet op. Saa kom de socialistiske Broderkampe og lod en ny Morgenrøde opstaa for Reaktionen, de udbytningslystne Arbejdsgivere og hele det Slæng, der skarer sig om en fri Arbejderklasses Modstandere. De første Etapper i det store, afgørende Slag mellem Kapital og Arbejde var tabt. Og i Kampens videre Forløb blev den socialistiske Arbejderklasse i nogle Lande tilintetgørende slaaet og i andre væsentligt svækket.

En urokkelig Kendsgerning er det, at Fascismen i alle sine Former kun kunde sejre, fordi den ikke blev mødt af en enig og sluttet Arbejderklasse. Vi vil ikke fra vor Side besmykke de Fejl, der er begaaet. Ingen tysk Kampfælle vil i Dag paastaa, at de i Tyskland anvendte Metoder, denne Begrænsen sig til et formelt Demokrati, den evige Hensyntagen til andre o. s. v. var rigtig. Men her bør man ikke glemme, at den Krig paa to Fronter, som Arbejderklassen i Tyskland, i Tjekoslovakiet og i andre Lande maatte føre, var Skyld i alt dette. Derved blev Partiinstanserne og Fagforeningerne ofte trængt over paa en Linie, som har vist sig at være forkert og forfejlet. Naar vi skuer tilbage, kan vi konstatere en Kæde af forspildte Chancer og Lejligheder. En ærlig og sandhedssøgende Arbejder maatte føle sig frastødt, naar han paa Møderne, paa Værkstederne og ved enhver Lejlighed maatte være Tilhører til Kampen mellem de professionelle revolutionære og Parti- og Fagforeningsrepræsentanterne. Han kom til den Overbevisning, at dette ikke var det rigtige Sted for ham og forsvandt atter i de indifferente Massers Taagehav for da senere paany at dukke op som fascistisk Partigænger. I Sandhed en Kampepoke, der vil ligge som en tung Vægt i Maven paa os Samtidige.

I det tjekoslovakiske Bygningsarbejderforbunds Organ, „Der Bund", henvender en rigstysk Bygningsarbejder sig til sine Kammerater i de øvrige Lande. Efter at have skildret den tilintetgørende Broderkamp i Tyskland skriver han: „Efter alt dette kunde det kun være et Spørgsmaal om Tid, hvornaar den nuværende Gangsterregering blev sluppet løs mod det tyske Folk. Og hvad kan vi nu konstatere? Den samme Tjeka — i Tyskland benævnt det hemmelige Statspoliti — som i Rusland. Den samme Lirumlarum om Arbejdets Adel samtidig med den samme Indespærring og Myrden af de virkelige Arbejdertillidsmænd. Den samme Fablen om Folkeforstaaelse og Fred og den samme Rustning med Krig for Øje indtil sidste Blodsdraabe! De kommunistiske Diktatorer har fundet deres Ligemænd, ja deres Mestre. Det tyske fascistiske Diktatur er udtraadt af Folkeforbundet, de russiske Diktatorer indtræder i Folkeforbundet. De kommunistiske Diktatorer kaldte Socialdemokratiet og de socialistiske Fagforeninger Socialfascister, kaldte Førerne Blodhunde og Arbejderforræddere og tilbød i samme Aandedrag Enhedsfront. Hvis vor Ledelse i et eller andet af vore lokale Distrikter stolede paa, at Tilbudet var ærlig ment, og hvis man afholdt Møder i Fællesskab, saa var — trods Aftalen om at rette Aktionen mod den fælles Modstander —Kommunisternes Tale konstant en eneste Gemenhed, en eneste Udskældning af Fagforeninger og Socialdemokrati. Og læg nu Mærke til, hvad jeg siger, Kammerater i Fagforeningerne! Uden den kortsynede, storskrydende og paa samme Tid opløsende og splittende kommunistiske Propaganda vilde vi ikke have oplevet at se en Mussolini, en Hitler, en Dolfuss komme til Magten, uden dette vilde den forfængelige Tosse Mosley have været umulig i England, vilde Sabotagefor-

søgene overfor vore Meningsfællers Regering i Sverige være faldet til Jorden, og vi vilde heller ikke have oplevet den spanske Arbejderklasses nuværende, saa dybt beklagelige Mangel paa Indflydelse og dens Nedkæmpelse, vilde Arbejderne i Amerika i Dag have besiddet en betydelig stærkere Indflydelse! Ja jeg vil endda paastaa: uden dette ingen overhængende Krigsfare!"

Den tyske Bygningsarbejder har — det tror vi — truffet det rigtige. Hvis ikke Kommunisternes morderiske Kamp, med Støtte fra en stor Stat, havde kunnet sættes i Scene overfor den socialistiske Arbejderbevægelse, saa havde vi ikke haft nødig at opleve Fascisternes Sejrstog i nogle af Landene. Og først da det gjaldt det forjættede Sovjetriges egen Hals, da Krigen i det fjerne Østen kunde bryde ud hvert Øjeblik, kom de venstreorienterede Herrer til den Erkendelse, at det ikke kunde blive ved at gaa paa den Maade. Hvis de var kommen til den Erkendelse 10 Aar før, vilde den frie Arbejderbevægelse i Dag have staaet stærkt og enigt. Tusinder af brave Medkæmpere, som nu ligger under Jorden eller smægter i Koncentrationslejrene, vilde endnu have befundet sig iblandt os, og Verden havde ikke behøvet at nære Bekymringer for, at en ny Krig skulde bryde ud. Kommunisternes Skyld er kæmpemæssig og lader sig ikke bortforklare paa nogen som helst Maade. Der har fornylig mellem Repræsentanter for Socialistisk Arbejder-Internationale og den kommunistiske Internationale (Komintern) været ført Forhandlinger for at finde et Grundlag for en fælles Optræden. De endte for Socialistisk Arbejder-Internationales Vedkommende med Vedtagelsen af en Beslutning, ifølge hvilken det staar de enkelte Lande frit selv at søge en Mulighed for Enighed. Repræsentanterne for de socialdemokratiske Partier i England, Holland, Tjekoslovakiet og de skandinaviske Lande havde udtalt sig imod en Aftale om Enhedsfront med Kommunisterne. For saa vidt de politiske Partier angaar, staar vi altsaa paa samme Plet som før. De ansvarlige Kammerater fra de socialdemokratiske Partier, der afviste en Enhedsfront med Kommunisterne, har sikkert vidst, hvorfor de gjorde det.

Ud fra Fagforeningernes Standpunkt maa hertil siges, at saa længe den kommunistiske Internationale saa vel som Kommunisterne i de enkelte Lande ikke utvetydigt erklærer, at de opløser Splittelsesorganisationerne og anerkender de socialistiske Fagforeninger som eneste Organisation i den økonomiske Kamp, maa en fælles Aktion afvises. Før det er sket, vil ethvert Maskepi kun medføre Forvirring. Den kommunistiske Mønsterstats Regering indlader sig med alle og enhver, kun Partiagitatorerne vrøvler stadig om den „rene Klassekamp" og den eneste rigtige Linie, de kan anerkende som saadan. Situationen vilde ligge ganske anderledes, hvis Kampen mod de socialistiske Fagorganisationer officielt og utvetydigt blev likvideret. Da var der mangt og meget, som vi kunde tale nærmere ved om.

De socialistiske Fagorganisationer støder ikke nogen fra sig, der ærligt bekender sig til deres Love og deres Maal. Men de forsvarer sig imod Sabotører, der kun tænker paa at hyppe deres egne partipolitiske Kartofler og skabe Forvirring. Det gælder derfor om at være mistænksom overfor enhver, der forsøger at føre Paradetraveren „Enhedsfront" i Marken. For det meste har vi her med Elementer at gøre, som kun ønsker at tjene deres egen Forfængelighed, men ikke Bevægelsen. Vi skal og maa engang opnaa at faa skabt en fælles Kampfront. Dette naar vi imidlertid bedst, naar vi holder vore Organisationer intakte og konsekvent fører Kampen mod vore Modstandere.

Korresp.

TIL TILLIDSMÆNDENE I ARBEJDSLØSHEDSKASSEN

Mellem den med os nu sammensluttede Landarbejder-Organisation og Det internationale Arbejdsbureau i Genève var der truffet Aftale om, at Bureauet til enhver Tid skulde være underrettet om Antallet af Landarbejdere, der var Medlemmer af deres Organisation, og hvor mange af disse organiserede Landarbejdere, der var arbejdsløse.

Denne Aftale, hvis store Betydning vi godt kan indse, er vi indgaaet paa at opretholde, og efter indgaaende Forhandlinger med Arbejdsdirektoratet, Det statistiske Departement og Arbejdsløshedskassen er der opnaaet Enighed om Tilmelding af arbejdsløse Landarbejdere, der skal ske paa den Maade, at de af vore Afdelinger, der har daglig Tilmeldelse, paa Anmeldelseskortet i en dertil indrettet Rubrik, mærket „Landarb.", paafører, hvor mange af de kontrollerede arbejdsløse, der er Landarbejdere, og de af Landarbejdergruppens Afdelinger paa under 50 Medlemmer, der fremdeles har den personlige Tilmeldelsespligt for hvert enkelt Medlem, paategner Medlemmets Skema, der skal indsendes til Amts-Arbejdsanvisningskontoret, med Ordet „Landarbejder" i Rubriken for Livsstilling. Amts-Arbejdsanvisningskontorerne sender saa disse Meddelelser videre, og Det statistiske Departement drager Omsorg for, at Det internationale Arbejdsbureau i Genève til Stadighed holdes underrettet om Ledighedens Størrelse blandt Landarbejderne i Danmark.

Angaaende Antallet af de Landarbejdere, der er Medlemmer af vor Organisation, er vi enige om, at Oplysninger herom skal indsamles een Gang om Aaret, nemlig den 31' Marts samtidig med Medlemslistens Revision, og at dette skal ske paa den Maade, at Medlemslisten i Rubriken „Anmærkning" tilføjes et „L" for de Medlemmer, der er beskæftiget ved Landbrugsarbejde.

Arbejdsbureauet i Genève, der i mange Tilfælde har Danmark som Eksempel grundet paa de gode Oplysninger, der fremsendes herfra, har meget henstillet, at vi, under Hensyn til den store Betydning, disse Oplysninger har, kraftigt henstiller til vore Tillidsmænd ude i de mange forskellige Afdelinger at være medvirkende til, at disse Oplysninger fremsendes saa fyldige som muligt, en Opfordring, som vi herved lader gaa videre til alle vore Kammerater.

Kontorbestyrerne anmodes om foreløbig at gøre Anmeldelsen paa det hidtil foreliggende Materiale og at gøre Amts-Arbejdsanvisningskontorets Bestyrer opmærksom paa, at hvor nyt Materiale er paakrævet, maa det fremsendes, saa snart det kan skaffes.

Johannes Nielsen.

LOMMEBOG FOR ARBEJDERE 1935

Det er en uhyre nyttig Bog. — Ikke uden Grund er den kaldt Arbejdernes Statskalender. Den indeholder nemlig et Væld af Oplysninger fra alle Arbejdernes Interesseområder. Den er af stor Værdi for enhver Arbejder, og den er først og fremmest uundværlig for ethvert Bestyrelsesmedlem i en Arbejderorganisation. Partiforeningsmanden, Fagforeningsmanden, Kooperatøren og den interesserede unge Socialdemokrat finder her alle de Oplysninger, han har Brug for. Lommebog for Arbejdere har alt det sædvanlige Lommebogstof: Kalender, Post- og Telegramtakster, Noteringsblade o.s.v., men desuden indeholder den et righoldigt Udvalg af særlige Oplysninger, som man ellers maa støve forskellige bindstærke Værker igennem for at faa.

Hvad vil De vide? Adressen paa Arbejdsdirektoratet eller en anden vigtig social Institution? Hvilke By- og Sogneraad der har socialdemokratisk Flertal? Befolkningens Fordeling efter Erhverv? Hvor stor Deres Indtægt maa være for at kunne staa i Sygekasse? Hvem der er Formand for Fællesorganisationen i Xkøbing? Besked om Højskoler, der kan besøges? Hvor meget De maa fradrage paa Skatteblanketten? Adressen paa det nye Socialkontor i Deres Distrikt? — Ja, og de Tusind andre Ting, De saa ofte har spurgt om, og som De i de kommende Aar igen vil staa og savne. Arbejderlommebogen besvarer det hele. Og saa er det ikke nogen stor Bog. Den kan lige være i Inderlommen. Og — det er det bedste ved det hele — den er billigere end de fleste andre Lommebøger. Den koster kun Kr. 1,65 i Helshirtingsbind og for et finere Bind Kr. 2,25 og Kr. 4,50 i Helskindbind.

Lommebog for Arbejdere er i Handelen fra i Dag. Forlang den straks, den plejer hurtigt at blive udsolgt.

JUL 1934

Det Malm, som taler
om en mild Forsoner,
en Kærligheds Forkynder
Fredens Ven,
det Malm maaske
skal støbes til Kanoner,
før Julens hvide Jord
bli'r grøn igen.

Maaske den Kristtornkrans,
som Graven smykker,
og som er Offerviljens
kristne Tegn,
fortæller, at
om Jordens Pande trykker
vi atter Krigens
rustne Pigtraadshegn.

Kun hvis vi tænder
i vort eget Hjærte,
vor egen Vilje
og vort eget Sind
et Julens Lys,
en Fredens hvide Kærte,
kan Malmet trøstigt
ringe Freden ind.

Men hvad er Julens Ord
og Julens Lader,
og hvad er Salmesang
og Orgelklang,
naar endnu alle
ønsker Hævn og hader,
og Fredens Vej
er tornefuld og trang.

Der lyder ingen
Bønner fra min Læbe,
et Løfte kun
til Kærlighedens Gud,
at jeg vil aldrig
bære Sværd og dræbe;
men være tro mod
Broderskabets Bud.

Aage Hermann.

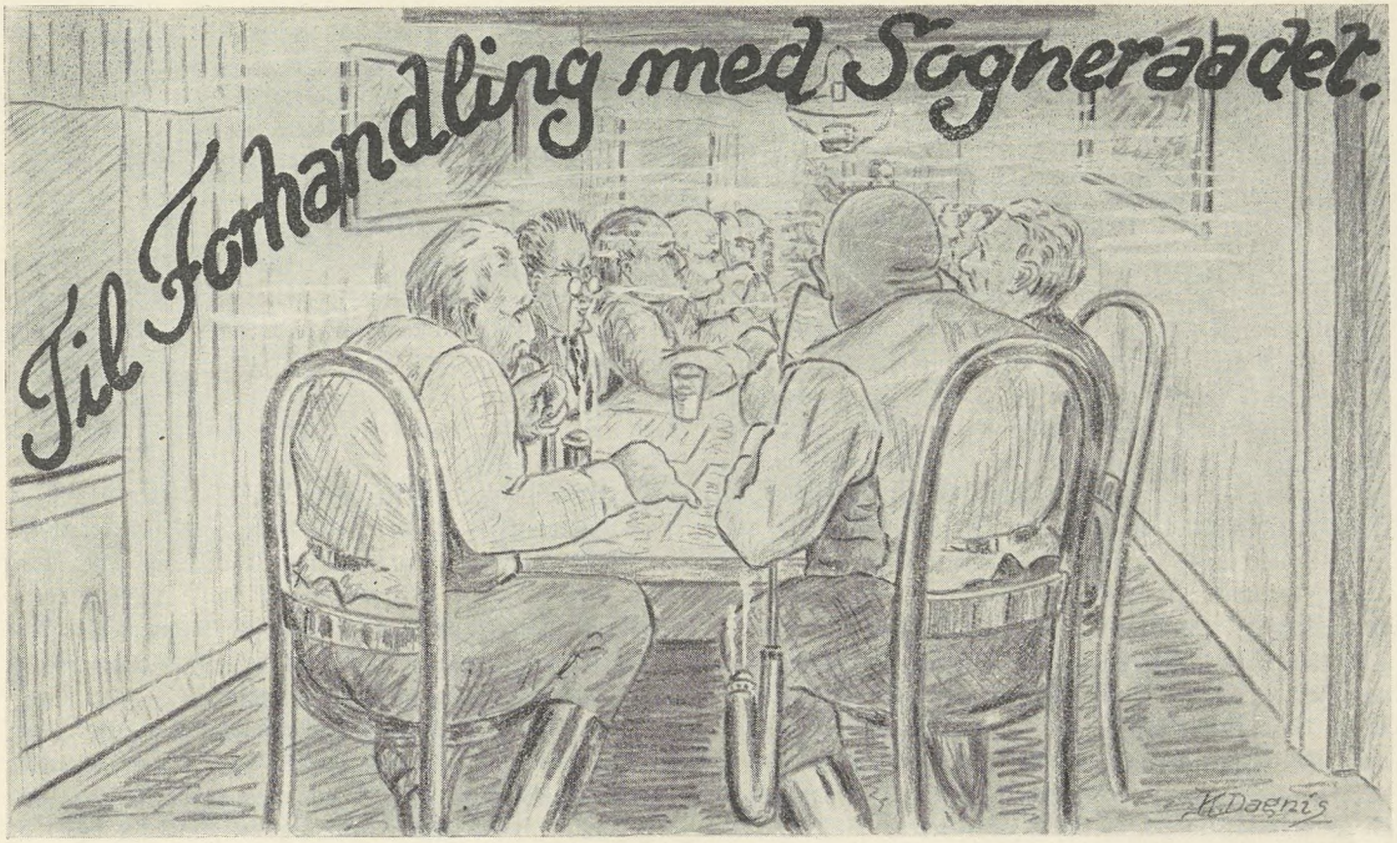

Det var et rigtigt surt Efteraarsvejr den Dag, der skulde være Forhandling mellem Fagforeningen og Sogneraadet i Udenomsnak. Regnen silede ned gennem den taagemættede Luft, og det var mørkt som i en Grav. Fagforeningens Repræsentanter, Formanden, Kassereren og Sekretæren, der skulde forhandle med Sogneraadet, var tilsagt til at møde Klokken 20, saaledes at Forhandlingen kunde foregaa i Fortsættelse med Sogneraadets Møde. Men for at lægge Slagplanen havde Fagforeningsformanden bestemt, at Repræsentanterne skulde samles paa Kroen Klokken 19.

Formanden havde her holdt et lille instruktivt Foredrag om den Taktik, der burde anvendes overfor Sogneraadet ved Forhandlingen, ligesom de i Fællesskab gennemgik det Forslag til Overenskomst, som Afdelingen ved Henvendelse til Hovedkontoret havde faaet tilsendt, og de var efter nogen Snakken frem og tilbage fuldkommen enige om, at denne Gang skulde Forhandlingen ikke ende med Forlig, hvis ikke Udenomsnak Sogneraad gik ind paa at betale tarifmæssig Timeløn. Det var altsammen vel gennemtænkt, og nu var de paa Vej gennem Landsbyen mod Forsamlingshuset, bag hvis oplyste Ruder Sognets vise Fædre allerede gennem flere Timer havde brudt deres Hjerner med vigtige Anliggender. Udenfor Forsamlingshuset stod en hel Række Biler parkeret, det er Landbrugets Repræsentanter i Sogneraadet, der er saa godt kørende.

Fagforeningens Repræsentanter gaar gennem Indgangen ind i Forsamlingsbygningen. I Forstuen, der tjener som Garderobe, hænger fuldt af regnvædet Tøj; de anbringer ogsaa Tøjet samme Sted og gaar derefter videre ind i det første Lokale. Her sidder en større Deputation for Haandværkere, der har Sognets nye Skole i Entreprice. Ogsaa disse er kommen for at kræve højere Betaling for det udførte Arbejde.

Haandværkerne er tilsagt til Møde Klokken 19½, men er endnu faa Minutter i Klokken 20 ikke bleven indladt, hvilket foranlediger Diskussion mellem de to Arter Repræsentanter om, hvem der først skal for, naar Døren aabnes, og samtidig drøftes Parternes Chancer.

Tiden gaar, Viseren paa det i Stuen hængende Uhr nærmer sig stærkt 20½, og stadig høres bag den lukkede Dør mumlende Stemmer, som fra bedende Munke i et katolsk Kapel. En af Haandværksmestrene faar pludselig den Idé at nedskrive en Protest mod Sogneraadets tilsyneladende Tilsidesættelse af trufne Aftaler. Protesten føres gennem Dørsprækken ind i Mødelokalet. Om det nu var denne Protest, der virkede, skal ikke kunne siges, men Døren gik i hvert Fald kort Tid efter op, og et af Sogneraadsmedlemmerne kom tilsyne og meddelte, at Haandværksmestrene kunde gaa med ham hjem, hvilket skete. Fagforeningens Repræsentanter naaede saaledes med en halv Times Forsinkelse Foretræde for det vise Raad.

Mødelokalet er et lille aflangt, spartansk udstyret Rum, hvor Sogneraadets Medlemmer sidder rundt om et ganske almindeligt Spisebord med Plader. Sogneraadsformanden sidder for øverste Bordende med sine Partifæller nærmest ved. For den anden Bordende sidder det mest fremtrædende Medlem af den modstaaende Gruppe. Varmen er næsten uudholdelig, mindst 30 Grader Celcius, hvilket har foranlediget de sværeste af Raadets Medlemmer til at lægge Jakken, desuden ligger Tobakstaagen saa tæt, at det er vanskeligt at skelne Personerne fra hinanden. Partistillingen i Sogneraadet er 5 Venstre og 4 Socialdemokrater.

Fagforeningens Repræsentanter bliver anmodet om at tage Plads, hvilket volder visse Vanskeligheder, da det netop er Pladsen, det kniber med, men det lader sig dog gøre, idet nogle af Sogneraadets Medlemmer viger Pladsen ved Bordet.

Fagforeningsformanden tager Ordet, idet han først takker Sogneraadet for den Lejlighed, der her er givet Organisationens Repræsentanter til at fremsætte de Ønsker, som næres med Hensyn til Ændring af de hidtidige Lønninger. Ønskerne motiveres nærmere ved Krav om Oprettelse af en Overenskomst, hvori Timelønnen fastsættes til 105 Øre og Skærveslagningsprisen til 800 Øre pr. Kbm., Aftaler om Behandling af faglig Strid o. s. v., og han slutter med at kritisere den hidtil fra Sogneraadets Side udbetalte Timeløn paa kun 70 Øre. Her afslutter Formanden sin Indledning, og der udvikler sig derefter følgende Forhandling.

Sogneraadsf.: Ja, det er nu forkert at kalde det, der skal foregaa i Aften, for en Forhandling, men vi kan jo godt høre, hvad I har paa Hjerte, og saa vil jeg forresten lade jer vide, at det er Sogneraadet, der bestemmer, hvad der skal betales i Arbejdsløn, og det er ikke sikkert, at I bliver tilfreds med det.

Fagforeningsf.: Det forstaar jeg ikke; vi har sendt en Anmodning til Sogneraadet om Forhandling, og paa denne Anmodning har vi faaet Svar, at Sogneraadet var villig til at deltage i Forhandling.

Sogneraadsf.: Kan gerne være, men derfor er det alligevel Sogneraadet, der bestemmer, hvad der skal gives, vi skulde da nødig give Slip paa den sidste Rest af det kommunale Selvstyre og derved skære den Gren af, vi selv sidder paa.

Skolelæreren: Jeg har med denne Forhandling for Øje undersøgt, om der er sket Prisstigninger, der berettiger Arbejdernes Krav, og jeg maa indrømme, at der paa visse Fødemidler er Prisstigning helt op til 30 %, og jeg vil derfor foreslaa, at Timelønnen forhøjes til 85 Øre, idet jeg ikke kan tænke mig, at Sogneraadet vil strække sig videre.

Gdr. H.: Ja, jeg synes nu ikke, der er nogen Grund til at forhøje Arbejdslønningerne, der er s'gu ingen, der tager Hensyn til os fattige Landboer, der ikke tjener Halvdelen af det, en Arbejder tjener.

Fagforeningsf.: Naa, er det mon saa galt med Landboerne, som det beskrives, det forekommer mig, at disse i Løbet af forholdsvis kort Tid har afvist Tilbud om en Haandsrækning fra Statens Side til et Beløb af 32 Mill.

Sogneraadsf.: Lad os ikke komme ind paa Politik.

Fagforeningsf.: Det er for saavidt heller ikke mit Ønske, men jeg følte det som min Pligt at gøre Gdr. H. opmærksom paa dette Forhold, hvis det skulde være undgaaet hans Opfattelse.

Skolelæreren: Nej, lad os holde Politik udenfor. Jeg vil endnu engang anbefale en Forhøjelse af Timelønnen til 85 Øre.

Sogneraadsf.: Naar jeg sammenligner den Arbejdsløn, vi betaler, med den, de andre omliggende Kommuner betaler, synes jeg ikke, der er Grund til at forhøje. Udenomsnak Kommune ligger højere baade med Timeløn og Skærver. Og jeg kan heller ikke se bort fra det uretfærdige i, at Arbejdere paa den ene Side af Vejgrøften faar dobbelt saa meget for sit Arbejde end andre, som arbejder for os Landboere paa den anden Side af Grøften. Hvis vi skal betale 105 Øre pr. Time i Kommunen, saa varer det s'gu ikke længe, før vi ogsaa privat kommer til at betale mere.

Fagforeningsf.: Ja, her slap nok Betænkelighederne ud; det vilde saamænd heller ikke være for meget, om Landbruget betalte sine Arbejdere noget mere, det havde de ærligt fortjent.

Sogneraadsf.: Vi har ikke Raad, og det har Kommunen heller ikke, for det er Landbrugere, der skal betale Skatten.

Fagforeningsf.: Og saa os, Arbejdere, glem ikke det.

Sogneraadsf.: Nu har vi vist hørt nok for i Aften. Sogneraadet vil nu tage Stilling til de fremsatte Krav, det vil sige ikke i Aften, for ved det, at Niels Peter Hansen gik med Haandværkerne, er Sogneraadet ikke fuldtallig, men en Gang efter Nytaar skal Sogneraadet holde Møde, og saa skal I høre nærmere.

Fagforeningsf.: Nej, højstærede Sogneraadsformand, vi kan ikke vente, til det passer Sogneraadet at træffe Bestemmelse, her er ikke en eneste uorganiseret Arbejdsmand her i Kommunen, og nu gaar jeg hjem og skriver Indberetning til vort Forbund, og samtidig indstiller jeg, at Kommunen bliver blokeret.

Sogneraadsf.: Ja, naar I tager det paa den Maade, maa vi maaske hellere behandle Sagen i Aften, og saa skal I faa Besked i Morgen, saa maaske Indberetningen kan vente saalænge.

Dermed var Forhandlingen afsluttet, og Fagforeningens Repræsentanter forlod Sogneraadsmødet, der fortsattes.

Det blev det længste Sogneraadsmøde i Udenomsnak Kommunes Historie; til langt ud paa Natten lyste Forsamlingshusets smaa Ruder ud i Natten som onde Øjne. Men Dagen efter modtog Fagforeningsformanden Overenskomsten underskrevet og helt i Orden. — Det blev altsaa ikke Sogneraadet, der bestemte denne Gang.

En glædelig Jul

ønskes alle Fagbladets Læsere.

Red.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20–21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen.

Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22 1.**

Tyskland er i Øjeblikket en Heksekeddel. Det koger stærkt under Overfladen. De tyske ensrettede Blade tier, de maa ikke skrive Sandheden. Men Befolkningen faar alligevel sine Informationer, snart gennem den stadig mere udbredte illegale socialistiske Litteratur, og snart gennem de ikke forbudte udenlandske Blade, der i Titusinder af Eksemplarer kommer til Tyskland, og tilsidst gennem de udenlandske Radiostationer, hvor Folket lytter efter trods truende Fængselsstraf. Alt det, som saaledes slipper ind i Tyskland, gaar gennem Tusinder af hemmelige Kilder videre til Folket. Alle mulige og umulige Rygter gaar saa hastig som Telegrammer gennem Tyskland. Ingen véd, hvordan det sker; men det sker.

Ved Siden af Kirkestriden, der navnlig opskræmmer de borgerlige Kredse, om hvilken mange interessante Ting er naaet frem gennem de udenlandske Blade, men om hvilken de tyske Blade ikke maa skrive en eneste Linie, er i Øjeblikket et stort Urocentrum omkring Ungdommen. Alle Arbejdsgivere maatte indtil 1. Oktober til Myndighederne indsende en Fortegnelse af deres Beskæftigede under 25 Aar. De skal efter en ny Lov udveksles med ældre Arbejdsløse, som faar de Unges Arbejdspladser, men ogsaa kun deres Løn. Imidlertid har man overalt begyndt med Udvekslingen. Og det vækker naturligvis Uro og Harme blandt de Unge. Ingen af dem véd, om ikke han i Morgen bliver smidt ud. De Unge bliver saa sendt til „frivillig" Arbejdstjeneste eller ud paa Landet til Storargrarerne som saakaldte „Landmedhjælpere".

Gifte skal efter Loven ikke udveksles. Derfor er der nu Tusinder, som saa hurtigt som muligt søger at gifte sig, for at beholde Arbejdspladserne. Der er en stor Efterspørgsel efter giftefærdige Piger og en rigtig gaaende Ægteskabs-Epidemi. Alle vil de gerne komme under Huen for at undgaa Arbejdslejren eller Arbejdsløshed, selv om de ikke har Raad til at købe Møbler og indrette sig en egen Lejlighed. Mange af de Nygifte bor ikke engang sammen. De betragter deres Ægteskab mere som en Forsvars-Foranstaltning mod den nye Lov, der gør de Unge rets- og arbejdsløse. Men det har ikke hjulpet dem. I den senere Tid blev der bekendtgjort, at ogsaa de „Nygifte" skal udveksles.

Endnu større end blandt de Unge er Uroen blandt de tyske Husmødre. Der kan man tale om en rigtiggaaende Panik. De tror ikke mere de nazistiske Myndigheders højtidelige Forsikringer om, at alt er i Orden med den tyske Økonomi. Endskønt, eller maaske lige fordi de tyske Aviser staar fuld af Forsikringer om, at Levnedsmiddelforsyningen er sikret, og at der er Raastoffer nok, tror ingen paa disse Forsikringer. De ser, hvorledes Priserne stiger Dag for Dag. Endskønt der for et Par Uger siden officielt blev meddelt, at „Tyskland var det eneste Land, hvor Brødpriserne ikke blev forhøjet", bebudedes der for kort Tid siden officielt fra Rigsernæringsministeriet en „Brød-Lov", der skal bringe „Enheds-Typer" for Brødet og en „Revision af Brødpriserne", som det forsigtig udtrykkes. Fra 1. November er der allerede indført et „Tysk Kraftbrød", der faar en Tilsætning af 2½% pulveriseret skummet Mælk.

Stor Forbitrelse vækker ogsaa de høje Kartoffelpriser. Kartofler er den vigtigste Spise paa den jævne tyske Befolknings daglige Spiseseddel. Paa Grund af den mindre Høst er Priserne steget voldsomt. Medens et Pund Kartofler i Fjor kostede 3½—4 Pfennige, er Priserne nu oppe paa 6—10 Pfennige. Alle Hustruer forsøger at inddække sig saa meget som muligt for Vinteren. De er bange for igen at maatte — som engang i Krigsaarene — til at spise Roer og atter Roer. Det er ugrundet. Kartofler har Tyskland til Overflod. Men Folket er blevet saa mistænkelig, at det tror det værste — og inddækker sig.

Saadan er det paa alle Omraader, særlig ogsaa med Tekstilvarer. Folk, der har Raad til det, inddækker sig med Klædning. De er bange for de nye Erstatningsstoffer med Træuld-Traad, der er mindre i Kvaliteten, men dyrere i Prisen.

I Aviserne, i Radioen, paa Møder o.s.v. overalt har Nazisterne optaget „Kampen mod Hamstrerne". Saaledes skrev forleden Nazisternes Blad i Westfalen, „Westfälische Landeszeitung" mod Klædehamstrerne følgende Sætninger:

„Indbilder Klædehamstrere sig maaske, at de kan spankulere med deres prima original-engelske Uldstof gennem de tyske Byers Gader, naar Nationen er tvunget til at klæde sig i Erstatningsstoffer. D'Hrr. Tidsfællers prima Klædning kunde saa meget let blive et Bevis for deres ø k o n o m i s k e Folkeforraad, for et pjaltet Sindelag, at de er faldet deres egne Folk i Ryggen, da de kunde bevise deres Paalidelighed og Idealisme. Det vilde være godt at holde Øjnene oppe, og naar man møder Drivningen af saadanne Elementer, at gribe til med jernhaard Næve".

Artiklen er dum og har den stik modsatte Virkning. For knapt et Aar siden var der en „Forræder og Saboteur", som ikke købte, for at bringe det tyske Erhvervsliv i Sving. Nu er Køberen en „økonomisk Landsforræder".

En af Hovedaarsagerne til Hamstringen er ogsaa Folkets Frygt for en ny Inflation. De løber til Sparekasserne og Bankerne og hæver deres Tilgodehavende. Dermed køber de alt, de kan faa fat i, selv de latterligste og overflødigste Ting som: Cykleslanger, Sæbe, Sko, Stoffer, Møbler, altsaa „Sagværdier". I „Völkischer Beobachter", Nazisternes Hovedorgan, skildrede forleden en nazistisk Kvinde, hvad Husmødrene indkøber: den ene 100 Stykker Sæbe, den anden 40 Pund Palmin, en tredje 100 Pund Mel. Hvidt Maskingarn var udsolgt, alle Lagre var blevet stormet af Kvinderne. Det foranledigede „Völkischer Beobachter" til en Undersøgelse, der havde følgende Resultat:

„Man skulde næppe holde det for muligt og alligevel er det saadan: Münchens Hustruer er kommet i en oprørsagtig Bevægelse. Deres forenede Angrebs Maal er de store Varehuses Varebjerge, men ligesaa de mindre og de mindste Forretningers. Ikke først fra i Gaar eller i Forgaars kan man iagttage denne Bevægelse, man har kendt den allerede i flere Uger. Først var det Sæben, som først tøvende, men mere og mere købelystigt blev hamstret og i Dag sikkert ligger hjemme i Kæmpemasser. Men nu har en eller anden udgivet Parolen: „Der faas ikke mere Sygarn!" Og de „forsynlige" Hustruers Stormkolonner sætter sig i Bevægelse, befolker timelang — mest staaende i Slanger — Varehusene og de store og mindre Forretninger. Der køber, nej hamstrer de Sygarn for fem, for Ti, for tyve Aar....."

Saavidt „Völkischer Beobachter". Jeg har anført Citatet ordret, fordi Læserne ikke skal tro, det er overdrevent, jeg skrev. Nazisternes Hovedorgan er vel nok en paalidelig Kilde. Men saadan er Panikstemningen overalt i hele Tyskland. Og det er ikke Arbejderkvinder — de har med deres lave Løn ikke Raad til at hamstre —, nej, det er Borgerstandens, Middelstandens, Nazisternes trofaste Støttes Kvinder, der laver denne Panik, der har tabt Tiltroen til Nazisternes økonomiske Politik.

For at „berolige" de Arbejdsløse og Fattige indsamler man igen, som i Fjor, overalt til den saakaldte Vinterhjælp. Bønderne bliver tvungne til „frivilligt" at give Kartofler. Forretningsfolk maa „frivilligt" give Levnedsmidler, Embedsmændene, Funktionærer, Arbejderne o. s. v. maa „frivilligt" give en Del af Lønnen, de faar hver Uge (ca. 2 %). Hver første Søndag i Maaneden er „Eintopfsonntag", hvor der i alle Husholdninger, Restauranterne o. s. v. kun maa laves „Eintopfgericht" (Mad i en Gryde), saakaldt „sammenkogt Mad". Det er forbudt at lave Steg. Mellem Klokken 11 og 1 kommer saa de nazistiske Indsamlere for at inkassere Beløbet, Hustruerne har sparet, idet de ikke lavede Steg. I Restauranterne maa Gæsterne for deres Eintopfgericht betale det samme som for en rigtig Middag med Steg o. s. v. Det hele gaar til Vinterhjælpen. Tidligere ansaa Staten det som sin Opgave at sørge for de Arbejdsløse og Fattige om Vinteren. Men det tredje Rige har ikke Raad dertil. Det bruger alle Penge til dens gigantiske Oprustning. Derfor har man nu organiseret den store

Indsamlingssvindel, om hvilken Nazisternes Fører med Hitler i Spidsen hævder, at det var „Sozialismus der Tat".

Man spørger sig overalt, hvad det skal blive til om Vinteren, naar allerede nu Stemningen er saa daarlig. De høje Herrer i Berlin føler det, og Hr. Goebbels forsøgte

flere Gange at „berolige", men opnaaede altid det modsatte. Den 13. Oktober har han talt i et Møde i Sports-Paladset i Berlin og bl. a. sagt:

> „Muligt at Emigranterne har Ret, naar de siger, at vi staar foran en haard Vinter. Men umuligt at vi kapitulerer . . . ." Hvilke Vanskeligheder der end vil dukke op — vi skal vide at overvinde dem . . . . ."

Hvad Hr. Goebbels siger om Emigranterne, er Vrøvl, det er hele Folkets Mening. Og selve Hr. Goebbels Tale lyder alt andet end optimistisk. De nazistiske Herrer i Berlin er bange for Vinteren. Det er jo nærmest Panik, naar Goebbels tre Dage senere i Köln holdt den samme Tale. De ellers saa veltalende Herrer mangler nu Ord, efter at de har bragt Tyskland i denne frygtelige Situation.

Spændingen er uhyre stor. De store økonomiske og finansielle Vanskeligheder og Nazisternes haabløse Kamp imod dem, bringer Spændingerne og Konflikterne op, indtil Nazisternes højeste Førerkreds, Hitlers kapitalistiske Raadgivere, har gennemtrumfet deres rene kapitalistiske Metoder. Skuffelsen indenfor selve Nazipartiet er stor. Spændingen er paa Bristepunktet, lige som Dagene før den 30. Juni. Den 30. Juni udløstes Spændingen gennem den frygtelige Modaktion, hvor Hitler lod mere end 1000 S. A.-Førere og andre høje Embedsmænd skyde.

Men nu vover han ikke lignende Aktioner, i hvert Fald ikke før den 13. Januar, Saarafstemningens Dag. Alle véd det. Men i hele Tyskland regner man ogsaa med, at der efter den 13. Januar vil ske adskillige Ting. Og i Størstedelen af Folket regner man endogsaa med Krig. Krig er det vigtigste Samtaleemne i Tyskland i Dag. Alle frygter Krigen og regner dog med den som uundgaaelig. Der er mange, som endog sætter deres Haab til Krigen for derigennem at faa Hitler-Systemet styrtet. Frygteligt at sige det — og alligevel sandt.

Hitler derimod forsikrer hver Dag over for Verden sit fredelige Sindelag. Men hvem skulde tro ham? Tysklands gigantiske Oprustning er jo ikke alene ude i Verden, men ogsaa i selve Tyskland en offentlig Hemmelighed. Hvorfor det, naar han kun vil Fred, spørger man?

Man frygter ikke med Uret, at den frygtelige indrepolitiske Spænding i det tredje Rige kan give sig Udslag og Udløsning i et Krigseventyr. Fra de nazistiske Magthavere kan man forvente alt.

Denne Heksekedel, kaldt „Det tredje Rige" er en frygtelig Krudttønde i Europas Hjerte.

K. E.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

LØBENDE KONFLIKTER

Dronninglund	*(Entreprenør Hansens Grusgrav)*
Hirtshals	*(Hirtshals-Tornby Vejen)*
Tornby	—
Rask-Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Skibet	*(„Julianebjerg")*
Vester-Egede	*(?)*
Bov	*(Entreprenør Mikkelsen, Aarhus)*
Maarum	*(Græsted-Maarum Kommune)*
Sommersted	*(Entr.firma Skyt, Bech & Katballe)*
Ø. Hornum-Godth.	*(Aalborg Amt)*
Haslev	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
Ulsø	—
Vester-Egede	—
Aabybro...	*(Aalborg Amt)*
Aalborg A.	—
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svendstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amt)*
Laven	—
Ousted-Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Brønderslev	*(Bygmester Anton Nielsen)*
Fensmark	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
Snesere	—
Græsted	*(Søborg-Gilleleje Kommune)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Klemensker	*(Krashave Tærskeværk)*
Stenvad	*(Nielsen „Ellegaard", Kolind)*
Strib-Vejlby	*(Grusgravejer Byskov)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse & Soderup Kommuner)*
Vraa	*(Cementstøber Chr. Engelund)*
Aalborg Omegn	*(Aalborg Amt)*
Gistrup-Nøvling	—
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Østbirk	*(Skanderborg Amt)*
Everdrup	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
Kongsted	—
Næstelsø	—
Olstrup	—
Thestrup	—
Toksværd	—
Baarse	*(Hofjægerm. Wulff, Engelholm)*
Besser	*(Brattingborg Gods)*
Kolindsund	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Næstelsø	*(Engelholm v. Tappernøje)*
Rask-Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Storvorde-Sejlflod	*(Cementstøber P. Petersen)*
Vrejlev	*(Murermester Morten Jordansen)*
Øsby	*(Øsby Kommune)*
Hjørring	*(Brobygn.arb. f. Entpr. Vestenbæk)*
Skallerup	*(Brobygn.arb. f. Entpr. Vestenbæk)*
V. Hjermitslev	—

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

I Forbindelse med den norske Landsorganisations Kongres, der nylig har staaet paa, og hvor en Række, ogsaa hos os selv velkendte, Problemer var under Debat, finder vi i Norsk kemisk Industriarbejderforbunds Fagblad nedenstaaende Artikel, som vi, ikke mindst paa Grund af dens overlegne satirisk-humoristiske Form, gerne gengiver i vort Fagblad —:

Jeg er en afgjort og bestemt Tilhænger af k l a r e L i n i e r, enten det nu gælder Arkitektur, Jærnbanelinier, principielle eller subsidiære Retningslinier; hvadsomhelst, der kan siges at være klart og lettilgængeligt, har en meget stærk Tiltrækning paa mig. Dette kan selvsagt bero paa aandelig Ladhed, en Slags Dovenskab overfor Dagliglivets Problemer, som enhver Kulturforkæmper, Klassekæmper eller hvad man nu end vil kalde ham, enten han er „bevæbnet" med en lille Nikkelhammer (Norsk Socialdemokratis Partimærke) paa Jakkeopslaget eller en Todtenschlæger langs Buksebenet, vil le irriteret af og tildels med Forbavselse betragte et saadant Kontemplationsfænomen.

Jeg er altsaa en fredelig Mand. Min Stamtavle kan ikke føres tilbage til Karl den 12te, Luther eller Marx — disse Oprørsnaturer, som har sat Mærke i Historien med saavel Blod som Aand. Det længste, jeg har kunnet drive det til, er at imponere min syv Aar gamle Søn med lidt Undervisning i Cirklens Kvadratur og min Kone i Opstilling af Rottefælder, men alligevel er jo denne Kombination af baade Blod og Aand Tegn paa en Alsidighed, som har styrket mig meget, naar Verden af og til gik mig imod; men herfra og til at slutte, at jeg kommer til at sætte dobbelt Mærke i Historien! Nej — —.

Paa stadig Jagt efter mit Ideal, de klare Linier, sad jeg en Aften ivrig beskæftiget med at sætte mig ind i Aanden i de to smaa indtagende Brochurer, som Landsorganisationen har sendt ud i Høst i Anledning af Kongressen. Dagsorden med Forslag og Motiver, og Organisationsudvalgets Arbejdsresultat. Førstnævnte i Haabets lysegrønne Omslag ,og sidstnævnte i om mulig lige ubestemmelig Farve som Indhold.

Jeg beder bemærket, at dette er min absolute personlige og foreløbige Opfattelse. Jeg er en fredelig Mand — — — — —

Klokken er 7 Aften. Min Kone sidder optaget af Problemet: konstante Huller paa Strømperne. Min 7-aarige ligger paa Køkkengulvet beskæftiget med at lave en Slags Køer af Kastanier; fire Tændstikker til Ben, en Seglgarnsstump til Rumpe, eller Hale hedder det kanske — — — han har allerede en hel Besætning til en middelstor Østlandsgaard færdig.

Idyllens stille Fred brydes af min Kone, som efter foreløbig at have løst sit Problem spørger let henkastet: hvad er det, der interesserer dig saa stærkt? — Ser du disse? spørger jeg og holder førnævnte Brochurer frem —. Smukke Farver, siger hun med kvindelig Umiddelbarhed, de vilde gøre sig paa en Sofapude — Textilarbejderforbundet! raaber jeg glad som efter at have fundet et vanskeligt Ord i en Krydsordsopgave.

Hun ser mistænksomt paa mig. — Hvad mener du?

Lidt skyldbetynget over, at jeg ikke før har gjort hende delagtig i den store Begivenhed, Kongressen er, forklarer jeg, at mit Studium drejer sig om al den Livsvisdom, som findes optaget i de to Smaaskrifter, som jeg lige havde holdt op for hende. Der er Fagkongres iaar, siger jeg, og den Dagsorden, der er sendt ud, er noget udenfor det almindelige.

Der skal foregaa en stor Nedslagtning iaar, siger jeg. Hun er øjensynlig endda ikke orienteret, for hun lysner op i Ansigtet og forbinder tydeligt Ansigtsudtrykket med Fald i Kødpriserne, indtil jeg faar forklaret hende, at det ikke netop er Andelsslagteriet, der skal have en Konkurrent, men at der skal ruskes op i Landsorganisationens Ledelse. Jeg forklarer videre, at de ulykkelige, som skal kastes ud, har mistet Balancen i Perioden og drattet ved Siden af de k l a r e L i n i e r optrukket af den forrige Kongres. Det er vor Grundlov, Medlemmernes Selvbestemmelsesret, der er krænket.

Min Mening — siger hun — uden at jeg kan sige, at jeg har Kendskab til de indre Forhold, er, at naar man vælger Folk i Lederstillinger, saa er den første Forudsætning, at man har Tillid til dem, Tillid til deres Livssyn og Arbejdsvilje. Folk, som maaske, tvunget af

Omstændighederne, t ø r tage et Standpunkt, er mere værd end dem, som sætter Hastighedsrekord langs de klare Linier, indtil de slaar Panden imod Muren. Forøvrigt tror jeg, at det dèr med Massernes Selvbestemmelsesret er og altid har været mere af psykologisk end af reel Værdi.

Ak — saa megen Livsvisdom kombineret med Strømpestopning! Jeg er beskæmmet og fortsætter mine Studier for mig selv, og Gud skal vide, at man ikke føler sig ensom i de to Brochurers Selskab. Jeg prøver paa at danne mig en Mening om, hvorledes denne Ouverture til k l a r e L i n i e r skal forstaas.

Kravet om Forkortelse af Arbejdstiden, som konstant har staaet paa i de to sidste Kongresperioder, vil fortsætte at være konstant mindst i en 10—15 Aar; det er virkeligt vort store Interessebarn; naar alt kommer til alt, har vi kun højst uklare Linier at balancere paa her, og jeg tror ikke, de bliver klarere e f t e r Kongressen.

Internationale Forbindelser synes jeg ligger adskilligt klarere end tidligere. Efter at Litvinov har drukket Broderskabsskaal med Diplomaterne i Genève, synes jeg, at vore hjemlige „Russere" nok kunde gaa med paa et lille Skridt i Retning af international Samling. Haleluja! Der er Muligheder for Frelse fra den fortærende Ensomhed og Exklusivitet, vi her befinder os i.

Halvard Olsen og Volan har allerede gæstet Arbejdsbureauet, saa der er ingen Grund til at klage over hverken Farten eller Modet; men desværre havde de ikke Kongressens Tilladelse, og saa — — — —

To Dages Debat — — —

Men det forunderligste Dokument i hele Dagsordenen er alligevel Indstillingen om Organisationsformen. Baade Forslagene og Motiveringerne giver Udtryk for et vældigt Arbejde fra Komitéens Side, og Resultatet er da ogsaa blevet et eneste stort Virvar af klare Linier, som det bare gælder om at holde ude fra hinanden.

Med lidt god Vilje skulde det vel kunne lade sig gøre at placere for Eksempel Galoschearbejderne i „Norsk Nærings- og Nydelse". Det er da virkelig en Nydelse at faa sig et Par Galoscher, særlig i Snesjap. Eller hvad siger man om at flytte hele Skotøjsforbundet over i Transportorganisationen — —.

Jeg har allerede givet min Søn Besked om, at hvis han fortsætter med at lave Køer af Kastanier, saa hører han organisationsmæssig hjemme i Skov- og Landarbejderforbundet, hvis da ikke „Kemisk" eller „Textil" kan gøre Krav paa ham. Benene var, som vi husker, af Tændstikker og Rumpen af Seglgarn.

Men som den komplentative Natur jeg er, mener jeg, at det bedste Resultat i Spørgsmaalet om Organisationsformen opnaas ved ganske simpelt og enkelt at dividere Antallet af de nuværende Forbund med Landsorganisationens Medlemstal og fordele til sig og eventuelt frafalde efter samme System.

Praktisk, enkelt og klart.

K e m i k e r e n.

FJENDEN INDENFOR MURENE

LØGN, BAGVASKELSE OG FORRÆDERI

(I.T.F.). Arbejderklassens farligste Fjender er dem, der indefra, under Kampfællers Maske, angriber dem.

Selv i disse Tider, hvor Enhed og gensidig Tillid indenfor vor Bevægelse mere end nogensinde er nødvendig for at undgaa Undergang eller i hvert Fald alvorlige Skader, gør disse Fjender sig gældende.

Deres Kamp siges at have til Formaal at faa vore Organisationer til at optræde mere radikalt, hvorved Sovjetrusland bruges som det lysende Eksempel, idet de fuldstændig glemmer, at hvad der under herskende Forhold kan gennemføres dér, er fuldstændig umuligt og uigennemførligt i andre Lande. At arbejde efter denne Skabelon er praktisk talt ensbetydende med, at Arbejderbevægelsen udenfor Sovjetrusland deles, svækkes, tilintetgøres.

I alle Lande, hvor de, der kalder sig Kommunister, har faaet tilstrækkelig Indflydelse paa vor Bevægelse for at lede den efter deres Principper, er den tilintetgjort eller sygnet hen til betydningsløse Grupper.

Hvad der ikke er lykkedes for vore Klassemodstandere i Regerings- og Arbejdsgiverkredse med deres mangfoldige Maader at bekæmpe os paa, fik disse „uforsonlige Klassekæmpere" gennemført som Resultat af deres Optræden.

At Tilintetgørelse eller blot en Svækkelse af vor nationale og internationale Fagbevægelse for Arbejderne betyder, at deres Modstandsevne mod Kapitalisternes Bestræbelser for at genvinde de tidligere nødtvunget ydede Forbedringer, brydes, at Arbejderne paany knuges ned mod det Leveniveau, ned i Forhold, som Generationers Kamp havde hævet dem op af — alt dette gælder ikke for Fjenderne i egen Kreds. De beruser sig selv i deres egne Brandtaler, fyldt med radikale Fraser, hvis tomme Klang giver dem alt, hvad de ønsker sig: personlig Selvglæde.

* * *

Vi kan, desværre kun, ogsaa støde paa den Slags Klassekæmpere indenfor I.T.F. Efter en lang Række mislykkede Forsøg paa at skabe „revolutionære" Organisationer for Jernbanemændene, for Sømændene, for Havne- og andre Transportarbejdere, har nu i den senere Tid en „International Oppositions Komité" været i Arbejde. For at borttage enhver Tvivl: Komitéens Adresse er den samme som den kommunistiske „Sømændenes og Havnearbejdernes Internationale", oprettet af Moskva til at bekæmpe og erstatte I.T.F.

Komitéen, der synes at raade over rigelige Pengemidler, udsender Maanedsblade paa forskellige Sprog, bombarderer endda Afdelingsbestyrelser af Forbund, der er tilsluttet I.T.F., i en Række Lande med „aabne" og lukkede Breve og søger ved sine Hjælpere at stifte Forvirring og Splittelse indenfor vore Organisationer. De har prydet deres Maanedsblad med en Efterligning af Hovedet paa I.T.F.'s tidligere Bulletin, og da de samtidigt ofte anvender Betegnelsen I.T.F., mener de paa denne Maade hos ubefæstede Sjæle at kunne fremkalde den Idé, at de er en Del af vor Internationale.

Kærnen i denne „Opposition" danner Søfyrbødernes Forbund i Danmark, som det er lykkedes „Kommunisterne" at erobre ved en Række Fiksfakserier, navnlig blandt Forbundets arbejdsløse Medlemmer.

Dette havde som første Resultat Udmeldelsen af I. T. F. Men tiltrods herfor maa Forbundets Bestyrelse nu optræde som Ledelsen for den Opposition, der siges

at eksistere *indenfor* I. T. F. De er i Virkeligheden Marionetter, som lystrer dem, der sidder bag Kulisserne og fører Traadene.

Indholdet af de „aabne Breve" og af Maanedsbladene er én eneste Kæde af Løgne og Bagvaskelser om I.T.F.'s Ledere og om de I.T.F. tilsluttede Organisationer. Opponenterne betragter tilsyneladende dette Middel som det bedste for at øve Indflydelse paa deres Medlemmer og naa deres Maal.

Det er selvfølgelig ikke vor Agt at gaa ind paa alle deres Skriverier. Vor Tid er for kostbar dertil, og vi ved desuden, at trods alle „Komitéen"s Anstrengelser og Spild af Penge, saa er de opnaaede Resultater yderst smaa.

Den eneste Organisation, der — godtroende — havde ladet sig indfange, nemlig det tjekkiske Chaufførforbund, har allerede afbrudt enhver Forbindelse med dem. Kun meget faa Steder er det lykkedes Kommunisterne i enkelte Afdelinger i vore Forbund at faa vedtaget Resolutioner: alt ialt kender vi 4 — siger og skriver fire — Tilfælde ud af Tusinder og atter Tusinder af Afdelinger. Men heller ikke disse har ført til et blivende Resultat for Komitéen. Og indenfor selve det danske Søfyrbøderforbund er Medlemmerne blevet utilfredse med Ledelsens Maade at varetage deres Interesser paa.

Men alligevel, det skader ikke at paavise, hvilke Kampmetoder, der benyttes af disse Fjender af vor Bevægelse. Kun et Par Eksempler vil være nok til at belyse det hele.

Om vor Kammerat Bratschi, der som Leder for Jernbanemændenes Forbund i Svejts og for Tjenestemændenes Federation er Maalet for *alle* reaktionære Angreb i sit Land, skriver disse „Kommunister", at han som Repræsentant for I.T.F. paa en Konference i en Instans af Folkeforbundet for nogle Aar siden har forsøgt at faa gennemført Foranstaltninger, hvorved det vilde blive umuligt for Jernbanepersonalet at gaa ud i en Strejke. Til en saadan Slutning kan man kun komme ved bevidst at forfalske Bratschi's Ord. Paa nævnte Konference modsatte Bratschi sig nemlig et Forslag af den ungarske Regering om i Tilfælde af en Jernbanestrejke i et eller andet Land dog at kunne opretholde de internationale Jernbaneforbindelser. Vor Kammerat erklærede selvfølgelig, at der, f. Eks. under Naturkatastrofer, ikke vilde være noget imod et internationalt Samarbejde til Fremme for Jernbanetrafiken, men at en Ordning, saadan som den ungarske Regering ønskede den, var uantagelig i Almindelighed, da den under visse Omstændigheder vilde kunne føre til, at Jernbanemændene fik frataget deres Strejkeret. Han gjorde altsaa lige det modsatte af, hvad Komitéen fortæller om ham Verden over!*

Men værre end denne Bagvaskelse er *Denunciationen,* Forrædderiet til Politiet, som disse Folk gør sig skyldige i. Et af de Blade, Komitéen raader over, offentliggjorde nylig en Del af en fortrolig Beretning, som de paa en eller anden uærlig Maade har faaet fat paa; hvis denne Beretning kommer i Hænderne paa et vist Lands juridiske Autoriteter, vil det koste Livet, eller i det mindste Friheden for de Kammerater, der har skrevet den. Vi kan selvfølgelig ikke komme ind paa nærmere Enkeltheder her, men hvis nogen af vore Kammerater har Interesse for denne Sag, vil vi gerne give ham nærmere Oplysninger om dette utrolige Bevis paa Polititjeneste og Arbejdsforrædderi.

Hvis det var disse Herrers Mening bevidst at yde Tjenester til Kapitalismen, saa vilde de ikke kunne optræde stort anderledes, end de gør nu.

Iøvrigt er det almindeligt kendt, at der findes Masser af Politispioner blandt disse Klassekæmpere i alle Lande. En af Grundene, hvorfor vore østrigske Jernbanekammerater nylig har afslaaet Kommunisternes Tilbud om Samarbejde, var netop den praktiske Umulighed af en samlet Aktion, fordi Politiet næsten altid er helt kendt med disse Revolutionæres Gøren og Laden.

* * *

Det er meget beklageligt, at Arbejderbevægelsen, der allerede maa staa for hele den kapitalistiske Reaktions Angreb, i disse Tider ogsaa er udsat for en Kampagne af denne Art, en Kampagne, der er saa meget farligere og saa meget lavere, fordi den kommer fra Klassefæller.

Vi er overbevist om, at vor Bevægelse ikke er fuldkommen. Ethvert tænkende Menneske vil dog kunne indse, at Perfiditeter, som paapeget her, Løgn, Bagvaskelse og Forrædderi, en Kampagne saadan som den føres af denne „Oppositions Komité" og af dem, der staar bagved, *ikke* kan føre til en Forbedring, til Arbejderbevægelsens aandelige eller materielle Styrkelse. Tværtimod. At betone dette er denne Artikels Formaal.

* * *

*Der er System i denne Kampmetode. Komitéledernes Aands- og Partifæller arbejder paa samme Maade andre Steder:

Om vor Kammerat König fra de østrigske Jernbanemænd skriver de franske kommunistiske Jernbanemænds Blad ganske roligt, at K. har udleveret Organisationens Formue til Politiet. Og det, uagtet den østrigske Regering har forfulgt vor Kammerat, frataget ham hans borgerlige Rettigheder, hans Pensionskrav, hans opsparede Smaaskillinger, hans Møbler, og endda har fængslet hans Søn og dømt ham selv, skønt flygtet, til flere Aars Tugthus . . . fordi han har bragt det østrigske Jernbaneforbunds Penge i Sikkerhed. Altsaa netop det omvendte af den kommunistiske Løgn. I.T.F.

JACOB ENEBÆR

Af *Georg Nordkild.*

Det skete en Dag, at Skovfoged It, da han gik over Kistrup Vang, fik Øje paa et sort Røgskjold paa et Bøgetræ. Han saa ogsaa, der var slaaet et Søm i Træet, og Sømmet sad lige nedenfor Skjoldet.

Det gav Skovfogden noget at tænke paa, og da Mørket rugede over Skoven, gik han atter ind i Vangen. Han havde Bøsse over Nakken og Egespir i Haanden.

En Lygte var hængt op paa det Træ med Røgskjoldet. En døsig, gul Flamme var det kun, men stærk nok til at kunne trække Vildtet til sig. Skovfogden saa utydelige Omrids af en Mandsskikkelse siddende ved et Træ. Skikkelsen havde en Bøsse mellem Knæene. Da Skovfogden gik ud i Lysskæret, lød det fra Træet: — Holdt! eller jeg skyder! Men Skovfogden fortsatte sin Gang ned mod Manden. Da drønede et Skud, og Skovfogden mærkede en sviende Fornemmelse i Ryggen. Han hørte hastige Trin i Løvet, og han rettede Bøssen den Vej, men Løbene fortsatte og døde hen i Mørket.

Den sviende Smerte i Ryggen blev stærkere, det føltes, som Skjorten klæbede sig fast til Kroppen. Og Sveden perlede paa hans Pande. Da rettede han sin Gang mod Ostrup Skovfogedbolig. For hver ti Trin maatte han staa stille for at samle Kræfter til næste Fremstød. Først henad Morgenstunden naaede han Ostrup. Bøssen var gledet fra ham. Han skred fremad over to Stokke.

Femten Mand gennemsøgte Skoven, men Krybskytten

fandt de ikke, kun Lygten hang endnu og blafrede paa Træet. Skovfogden fra Nyhegn tog Lygten nærmere i Øjesyn. Saa sagde han:

— Det ser ud til, at det er Jacob Enebær, der er Mester for dette her.

— Fanden heller vel, skulde det være Jacob, sagde Svend Sobæk. — Jae, han er jo en stor Spekkelanter.

Skovfogden fra Nyhegn skikkede Bud ned til Thingfogden paa Esrum, om han vilde stille med Køretøj i

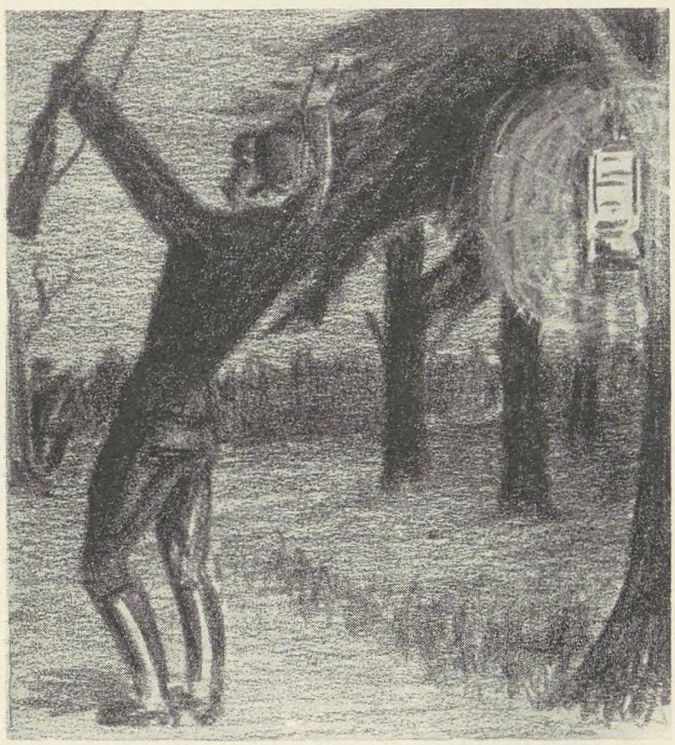

Ryget, hvor Jacob boede, for at tage ham med til Kulhytten.

Af de femten Mænd gik de fem mod Ryget, blandt dem var Skovfogden og Svend Sobæk.

Jakob Enebærs Hytte laa paa den aabne Mark med Vinden susende om Hushjørnet. Der stod en Ged og nippede af Gavlens Halmbeklædning. Jakob Enebær laa inde i Sengen og sov med en halvfyldt Brændevinsflaske i Favnen. Da de fem Mand traadte over Tærskelen, vaagnede han op og gloede sig forvirret omkring.

— Hva vil I her, Manner? sagde han.

— Du skal i Hullet, Jakob.

— Hva har jeg da gjort?

— Det faar du nok at vide.

— Men har du ingen Ting gjort, saa skal der Faneme heller inte saa meget som krummes et Haar paa dit Hoved. Det skal jeg være Mand for, sagde Svend Sobæk og stødte Stokken mod Lergulvet.

— Ikke saa opstanasig, Svend. Kan hænde sig, du ellers bliver smidt fra Bestillingen. Skovfogden saa ud af Gluggen. — Monstro han ikke snart skulde være her? Men lige meget, se nu at faa nogle Rake paa Raden, Jakob.

Saa stak Jakob de haarede Ben over Sengekanten og trak i Bukserne. — Hvem skal saa passe Geden? sagde han.

— Den samme, som passer den, naar du er paa Krybskyttejagt i flere Døgn, svarede Skovfogden.

I det Lag gled Thingfogden forbi Gluggen. Han havde gul Snor om Huen og blanke Knapper i to Rækker. Men Krikken saa farlig ud, langhaaret og spatbenet og ikke større end et Æsel. Vognen var heller ikke for køn. Den ene Vognstang var bundet sammen med et Haarreb, et Stykke Fælg og to Eger manglede i det ene Hjul. Men Thingfogden fejlede ikke noget med, hvad Vigtighed angik.

— Her er Reb til at binde ham med, og en Visk Halm lagde jeg i Vognen, som han kan ligge i, den Starusser. Nemmere var det at hænge ham op med det samme.

De bandt Arme og Ben paa Jakob Enebær og bar ham ud paa Vognen. Da saa han Geden ved Gavlen.

— Lad d e n faa Halmen. Jeg klarer mig nok ile'l.

— Geden skal du inte kere dig om, Jakob, for den tar jeg mig af, mens du er i Pleje hos Skyum. Og saa tog Svend Geden, der kun var halvvoksen, og satte den foran sig paa Agebrættet. Saa kørte de.

Vognen ilkede op og ned, ud og ind paa den opkørte Markvej. Jakob fulgte dens Bevægelser.

Foran Kulhytten stod mange Mennesker, ogsaa af den finere Slags, baade Mølleren og Prokuratoren, Regimentsskriveren og Kromanden. Fælt var det at høre, som Jakob ømmede sig, da de bar ham ned i Kulhyttens Kælder. Dér sad han sikrest, mente de. Siden skulde han over i Klosterkælderen.

Svend Sobæk med Geden og sine Ligemænd, altsaa Svends, gik over i Kroen: Peter den Store fra Tumlingehuset, Gabriel fra Klinkehuset og Valkekusken Per Rødkilde. Alle kunde de godt lide at sænke Næsen i Kromandens Gammeltøl.

Ud paa Natten trak Svend Sobæk forbi Kulhytten med Geden, nu havde han ogsaa faaet en Bjørn at trække med. Han hørte det pusle nede i Kælderen, gik hen ved Vinduet.

— Hvorden gererer det sig, Jakob? Du mangler vel Værktøj?

— Jae, et Suleben er inte det allergoeste.

Geden stak Hovedet ind mellem Jærntremmerne og slikkede Jakobs Haand. Imens gik Svend tilbage til Rejsestalden og tog en Spade. Den stak han ned til Jakob.

— Go Held og Lykke med din jordiske Rejse. Gennem Jordens Trængsel gaar Vejen til Grib Skov. Hæ, hæ, hæ! Geden skal nok faa det godt, svinge og sværte mig.

Svend Sobæk passede sine Oldensvin i Nederste Kobbel. Agern og Bog faldt fra Træerne, og Svinene aad sig fede saadan til Maade. Højryggede og savtakkede blev de alle Dage, ogsaa langtoede. — Svinge og sværte mig, ligesom en Avekat, sagde Svend, naar han var morsom. Vandet fra Sobækken, der randt gennem Svinefolden, var heller ikke det bare Sødmælk, og Skovtræernes Frugter fedede ikke som Korn.

Nu var de sat paa Stald. Vinterstormen gik gennem Skoven, og Hullet, Jakob var krøbet igennem, var fyldt med store Sten.

Om Vinteren ernærede Svend sig ved Kulsvidning. Et Par Dage før Jul satte han Ild paa Milerne, saa kunde han være færdig til Højtiden. Men det tog længere Tid end beregnet, for Brændet var vaadt. Saa maatte han ligge derude Juleaften. Svend sad paa et Halmknippe og funderede paa Livets sære Tilskikkelser, som det abligerede sig for en Mand af hans Slags med Ansvar over for Svin, Gud, Konge og Skov. Immer strejfede hans Tanker Jakob Enebær, hvor han monne fjæle sig, og om det var ham, der havde rettet Piben mod It Skovfoged. Ak ja. Tanker kom og gik som Bierne i Kuben.

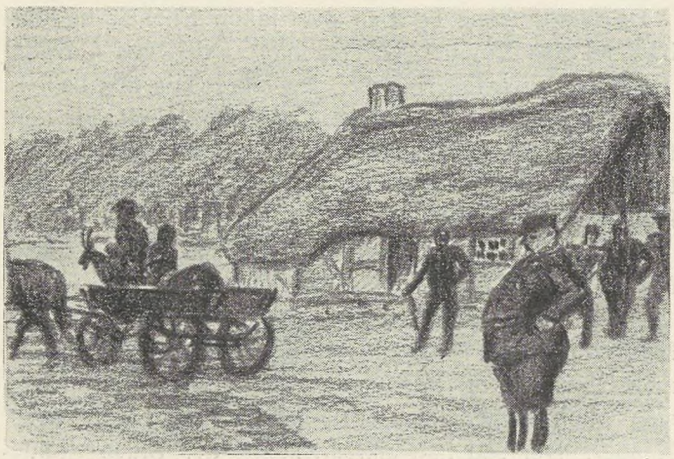

Natten var sort. Julenatten. Helhesten gik gennem Trætopperne, eller var det Kong Volmer paa Lufttur? Eller endnu værre, Broder Rus? Det, der gik for sig i Luften, kom ikke Jorden ved. Nok saa galt med Søren Sibberup paa Fjælen. Han blev baaret fra Hakons Sale til Buris Borg hver Midnat, ogsaa Julenat. Søren fandt ikke Guld nok paa Borgen i dette Liv, saa kunde han have det saa godt i det næste. Stakkel, som han var paa Fjælen mellem to Bærere. Og Fugle-Rikke, der slog Flint over de Syge og mumlede over en bullen Finger:

Søde Jesus, Lindhardts Urt,
den skal hverken buldne eller bryde,
ej heller raadne eller fortæres,
før Jomfru Marie har født anden Gang.

Ork ja! Havde hun endda holdt sig fra Kirken, Fugle-Rikke. Men hun kunde ikke nære sig med sine Troldekunster, før hun osse fik fat i Alterbrødet, krøb ind i Guds Hus ved Fuldmaane og tog Brødet fra Alteret. Siden blev hun aldrig sulten.

Svend ragede ind i Halmknippet, tog frem en grøn Flaske og lod den klukke i Halsen, tænkte højt: — Hva fik du saa for'ed, Rikke? Nu sidder du som Ugle i Klinkebøgen og skriger for Æde hele Natten, og ded har du gort saa længe, jeg har væt Embedsmand i Kovled, og mangfoldige Aar før min Tid. Hæjae, og saadan vil ded osse ambligere sig for Pløkke-Hans med Alterlyset i Skyderen. Du rammer godt, Hans. Hva du sigter paa, ded falder, men du rammer a Helved til, naar du sigter mod Himlens Port. Næe, den anden Vej med dig. Saa kan vi andre grine a dig. Du har grinet saa tit a mig, naar jeg traadte op paa Embeds Vejne...Een har ligesom Savmel i Øjnene, naar man vaager paa tredje Nat.

Buh, bøj Bonies.

Flæsben brænder.

Nu er de der igen, de syv Ellepiger fra Glarborg Krat. Inte komme for nær til Milen. Flæsben brænder. Hva! Slar I med Kulster i Øjnene. Gør I mig Fortræd, saa slar jeg med Skovlen. La mig være, siger jeg... Svinge og sværte mig! Er ded inte Jacob? Røsten er Jacobs.

— Joe, det er mig, Svend Sobæk. Jeg gaar jo her og kovser rundt i Skoven, vidste inte engang hvor jeg var, før jeg løv paa Foldene. Og saa obselverede jeg Ilden i Milerne, saa var der inte noved og ta Fejl af. Du er den eneste paa denne Kant, der svier Kul i Skoven, osse den eneste, jeg brød mig om at træffe. Jakob stod lidt. — De huller jo Klapjagt paa mig. Men de kan kikke Fanden i Rumpen. Jeg har et godt Tilholdssted. Men hva, lidt i Skrutten skal en jo ha, og saa vover man Pelsen og flagrer ud.

— Er du tøst, Jakob?

— Det er inte det værste med den. Sibbe Kilde, Esse Kilde og Hvide Kilde rinder altid. Jøsses dov, hvor er jeg sulten! Kan du inte lange mig et Par Rundtenommer bart Brød?

Svend gik op til Huset og kom lidt efter tilbage med et Stykke Kød og en Humpel Brød. De satte sig begge paa Halmknippet med Ryggene mod hinden. Jakob aad som en Pundstærsker.

— Faar du saadan Mad til davlig? spurgte Jakob.

— Næe, men ded er jo osse Juleavten.

Tyggeværket stod stille.

— Siger du, det er Juleaften. Herregud dov! saa det er høj hellig Aften. Det var derfor, det i Mørkningen kimede fra Kirken. Jeg tænkte paa Bryllup og den Slags. Nydelig Sul, hade En bare novne bedre Tænder. Hvorden har Geden ded?

— Godt tænker jeg, ded er den, du sidder og æder af, Revelsbenet. Jeg slavtede den i Forgaars, at vi kunne ha lidt Sul i Julen. Og vi mente jo, at dig fik vi aldrig set mere.

— Næe, saamænd. Een blir saa underlig tumpet i Skallen af at rave sig rundt i den sorte Skov. Træer kan være meget rosomt, men naar man hvert andet Minut render Panden mod en Stamme, blir En kulred, paa samme Tid en takker Vorherre for, det inte var et Menneske. Der er saa meget i denne Skov, der rører sig om Natten ... Svend, kender du Suset Aanderne, der hvisker gennem Kronerne? Jeg tror, jeg hørte min Mor forleden Nat. Hun kaldte Jakob trej Gange. Men saa gled Kaldelsen ud i et langt Sus af dem, der hvirvler Blade med sig. Du ved vel, jeg er født i Skoven ved Grib Sø? Min Far faldt ved Bombardementet paa København, og i den Tilstand min Mor var i, turde hun inte blie i Byen. Saa gik hun Dag og Nat for at naa sin Bror i Gilleleje. Men ved Ostrup kom Veerne over hende. Hun bankede paa, men da Skovfogden saa, hvorden det var fat, javede han hende fra Døren. Hun gik uden Maal og Med, og ved Grib Sø kom jeg til Verden under en Enebærbusk. Der

hittede en Brændekælling vos. Men Mor døde et Par Dage efter, og jeg blev lissiteret ud til den lavstbydende. Det var værst med at hitte et Bavnavn, for ingen vidste den Gang, hvorfra vi stammede, saa fandt Præsten paa at døbe mig Enebær. Det passede bedst, sagde han.

Joe, jeg tror, det var min Mors Stemme.

De sad lidt, saa sagde Svend — I ti Aar har jeg vaaget om Natten i Skoven og skulde vist kende Spøjelserne. Jo, jo! hva jeg har set og hørt, kunde godt gøre Cyprijanus een Gang til saa tøk.

En af Milerne blussede op, belyste de to Mænd paa en fantastisk Maade. Svend tog Skovlen og vilde dæmpe Ilden; men Jakob tog hans Arm.

— La den brænde lidt, at vi kan se, hva der er omkring vos. Han stirrede ind i Luerne. Det knitrede og knækkede i den Mile, den havde Lufttræk. Flammer slog højt i Vejret. — Aanderne gaar til i den Varme, sagde Jakob.

Svend Sobæk dængede Kulster paa Ilden. Smaagnister sugedes til Vejrs og faldt som sorte Korn over Mændene. De tømte den grønne Flaske.

— Kan du høre, Fugle-Rikke skriger i Klinkebøgen? Saadan lyder hun hver Nat. Pløkke-Hans proberte engang at pille hende nør med Alterlyset, men der klikkede den ... Har jeg fortalt dig om Søren Sibberups tretten Svin? Joe, ded var en Nat, at jeg hørte Grynt og Smask ydenfor Folden. Hva har jeg andet at gøre end aavne Leddet og faa dom ing. De løv mig mellem Benene een for een ligesom Glumsoen, og der var tretten, og de var sorte. Saa vidste jeg Beskeen. Hille den partende Syge, hvor mine egne kom paa Stylterne og asted nør i Spidsen af Folden. Og saa skreg de, som om de allerede havde Kniven i Halsen. Men Maarendaven efter var Sørens Svin væk. Inte har jeg set dem siden; men jeg hører dom immer i Mørket gaa og snaske i Skovbunden.

— Jae, der er meget i Grib Skov, man ingen Forred hitter paa. Alle de Utoskestreger, der er lavet i Miles Omfang, samler sig og gaar igen i Skoven om Natten, saa har En alt det Skab og trækkes med. Jeg kan inte glemme, du har slavted Geden ... Saadan kom jeg forleden Nat i Begmørke uforvarende til at staa paa Buris' Borg. Tror du inte, jeg hørte Prinsen rasle med Lænken, den han var bunden fast med paa Ligstenen. Jeg hørte det lige saa grangiveligen som jeg hører dig snakke. Og liden Kestne hulkede, som jeg har hørt min Mor fra Toppene. Jakob rejste sig og strakte Lemmerne. — Næe, man kommer inte til Verden i en stor Skov, yden den vil ha sit. Det trækker, man kan inte hulle sig fra den, saa vover En sig for langt yd, og saa falder der Øretæver af. Man sidder i Saksen til man kravler fra den. Tak skal du ha, for det du langede mig Spaden. Det kan gaa lige op med Geden. Du saa inte, den slikkede mine Hænder ... Man skulde vel videre fort, ing i Midten af Jagtgebetet. Hæ! Det er kuns om Natten, En storker mod Udkanten ... Aae, ja! at det er Juleaften! ... Har du hørt noved til, hvorden It Skovfoged klarérer den? Eller er han død? Jeg hørte Klokkerne ringe Artid forleden.

— Ded var Tosse Børde fra Djævlehuset, der blev kuled nør. Næe, It er da hverken død eller jored ... endnu da. Hva ded blir til, maa Gud vide ... Nu maa du heller luske mod dit Tilhold, Jakob. Du forstaar, jeg er i Kongens Brød og har Magt og Pligt til at sætte dig fast. Ved du, at Mølleren paa Klaaester har ydsat en Rigsdaler paa dit Hoved?

— Og den vil du inte tjene?

— Næe, inte paa dit Hoved, Jakob. Jeg glemmer inte, at ded er dig, jeg kan takke for Bestillingen som Foldpasser. Hade du taet mod Pladsen, da den blev dig tilbudt, hade jeg inte siddet her.

— Skovvæsenet mente paa den Maade, at faa een Krybskytte mindre. Inte regnede de med, at jeg er født til at vove Pelsen.

— Sig mig engang, hvor huller du til?

— Til dig kan jeg sige det: i den hule Munke-Eg. Der er seks Alen til Bunden, og jeg firer mig nør ad et Rev fra Toppen. Forbandet smaat med Pladsen er der og sort som i Kulhytten, men jeg har godt med Hø at ligge i. Naar bare jeg kunde strække Benene. Noved at putte i Munden kniver det osse med. Forleden satte der sig et Par Ravne i Toppen, og jeg kom til at tænke paa en Histaarie om Ravne og en Profeter i samme Stilling. Men det var noged helt andet, de lod dratte nør til mig. Guds Fred med dig, Svend, og go Julehelg.

Jakobs Trin døde hen i Mørket.

LYNGSIES BUSTE

Vi henleder herved Afdelingernes og Medlemmernes Opmærksomhed paa, at den her i Bladet tidligere omtalte Buste af Forbundets tidligere, afdøde Formand M. C. Lyngsie, fremdeles vil kunne bestilles ved Henvendelse til Billedhugger Lindhardt, Gl. Kongevej 155, København V.

Fidlen sidst

Sønderborg A. Murermester Anthonsen: Afdelingen anmoder om, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Mesteren, der har et Nedbrydningsarbejde paa Sønderborg Hotel, der skal omforandres til Væveskole i Entreprise, er pligtig at betale 15 % Tillæg til Timelønnen, bliver indbragt for en faglig Voldgiftsret til Afgørelse. Mesteren er ikke Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation, men han har underskrevet Overenskomst om, at han vil betale i H. t. den til enhver Tid gældende Overenskomst for Bygningsarbejde. Der har været afholdt lokalt Mæglingsmøde uden Resultat, men Parterne er enige om at lade en Voldgift med en af den faste Voldgiftsret udpeget Opmand afgøre Sagen.

Arbejdet bestaar af Nedbrydning af en Del store Skillerum omfattende store Udhugninger for Døre og Vinduer o. lign.

Mesteren var ved Arbejdets Paabegyndelse indforstaaet med, at Nedbrydning af Murværk, Rensning af Sten samt Ophugning af Flise- og Cementgulve skulde betales med Timeløn plus 15 %, men den Arkitekt, Murermesteren arbejder under, vil ikke godkende dette Standpunkt.

Den 9. Juli afsagde Opmanden følgende Kendelse:

„Naar henses til det om Nedbrydningsarbejdets Omfang oplyste i Forbindelse med den paa Stedet foretagne Besigtigelse, skønnes det, at der foreligger større Dele af Nedbrydning af en Bygning, hvorfor Murermester Anthonsen tilpligtes at udrede det i Lønoverenskomstens § 3, Litra J omhandlede 15 % til Timelønnen".

„Det skal til yderligere Begrundelse for den trufne Aftale bemærkes, at det ved Skønnet over, om et Nedbrydningsarbejde falder ind under § 3 Litra j, ikke findes afgørende om Arbejdet i Relation til den paagældende Bygning ikke skønnes kvantitativt at omfatte større Dele af denne, men at det først og fremmest maa komme i Betragtning, om Arbejdet isolereret set omfatter større Bygningsdele."

Vejle A. Entreprenør Jensen, Hellerup: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har fradraget Kr. 104,75 af Opgørelse over al Grundgravningsarbejde for en Silo til Vejle Dampmølle, idet han ikke mener sig forpligtet til at betale Løsningstillæg.

Efter at Sagen var paatalt overfor Entreprenøren, efterbetalte han det fradragne Beløb.

Vig. Murermester Peter Nielsen, Kollekolle: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren, der er Medlem af Holbæk Amts Landhaandværkerforening, kun betaler en Timeløn af 85 Øre og overfor Afdelingsformanden har nægtet at betale en højere Timeløn.

Efter at Sagen var paatalt overfor Hovedorganisationen af Mesterforeningen i Byggefagene, meddelte Mesterforeningen for Byggefagene øst for Storebælt den 8. Juli, at der med Afdelingsformanden var aftalt at afholde et Mæglingsmøde om Sagen, men at dette var bortfaldet, efter at den fra ham havde faaet Meddelelse om, at Sagen var i Orden.

Den 9. Juli indberetter Afdelingen, at Mesteren har efterbetalt de resterende 20 Øre pr. Time med tilbagevirkende Kraft.

Vordingborg. Gaardejer Anton Rasmussen, Ornebjerg: Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Gaardmanden har afskediget 2 af dens Medlemmer der var beskæftiget med Grøftegravning uden at afregne med dem for udført Arbejde. De har været beskæftiget i 139½ Time og har krævet 105 Øre pr. Time, ialt Kr. 146,48.

Aarsagen til Afskedigelsen var, meddeler Afdelingen, at der ikke kunde opnaas Enighed om Akkordprisen. Arbejderne krævede da Arbejdet udført med Tilskud fra Grundforbedringsfonden, Betaling i H. t. Overenskomsten for Dræningsarbejde i Præstø, Sorø og Holbæk Amter, medens Gaardejeren kun vilde betale 48 Øre pr. løbende Meter Grøft, der skulde graves gennemsnitlig 2,1 Meter dyb. Gaardejeren tilbød ved Afskedigelsen at betale i Henhold hertil med Kr. 55,50, men Arbejderne nægtede at modtage dette Beløb, da det kun androg ca. 50 Øre pr. Arbejdstime.

Gaardejeren antog andre Folk til at gøre Arbejdet færdigt, hvorfor Afdelingen offentligt blokerede det for Tilgang.

Efter en meget omfangsrig Korrespondance saavel med Grundforbedringsudvalgets Formand som med Landarbejderforbundet og Afdelingen, henstillede Grundforbedringsudvalgets Formand, at Sagen ordnedes ved, at Arbejderne fik udbetalt Kr. 72,00. Under de foreliggende Forhold tiltraadtes dette af Afdelingen.

Fredericia F. Akts. Kulsyre- og Tørisfabriken „Union", København—Brovad: Overenskomst oprettet. Ugeløn Kr. 54,00, i 2 Holdsdrift Kr. 59,00 og i 3 Holdsdrift Kr. 61,00. Arbejdstid 8 Timer, Overarbejde: 1. Time 25 %, 2. Time 33⅓ %, 3. Time 50 %, derudover 100 %. Søn- og Helligdage til Kl. 12: 50 %, derefter 100 % Tillæg. Arbejderne erholder 6 Dages Ferie med fuld Løn. I Sygdomstilfælde erholdes mod Forevisning af Kontrolseddel eller Lægeattest fuld Løn minus Kr. 22,00 pr. Uge i indtil 13 Uger. Gensidig Opsigelsesfrist er — undtagen overfor Arbejdere, der er antaget til Reparation eller tilfældigt Arbejde der ikke varer over 4 Uger — 1 Uge. Tillidsmandsregler er gældende. Norm f. Regl. for Behandling af faglig Strid. Gælder til en 1. Januar.

Græsted A. Entreprenør Viggo Andersen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenør Viggo Andersen i Gilleleje har nægtet at betale tarifmæssig Timeløn for Vejarbejder, der udføres for Søborg-Gilleleje Kommune. Ved en derefter følgende Forhandling indgik Entreprenøren, efter at være truet med Blokade, paa for Fremtiden at overholde den til enhver Tid mellem vort Forbund og Entreprenørforeningen gældende Overenskomst. Bekræftende Dokument herom er oprettet og underskrevet af Parterne.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).

ARBEJDSMÆNDENES FAGBLAD

ORGAN FOR DANMARKS ORGANISEREDE ARBEJDSMÆND

UDGIVET AF DANSK ARBEJDSMANDS FORBUND

Nr. 24 31.–12. 1934 39. Aarg.

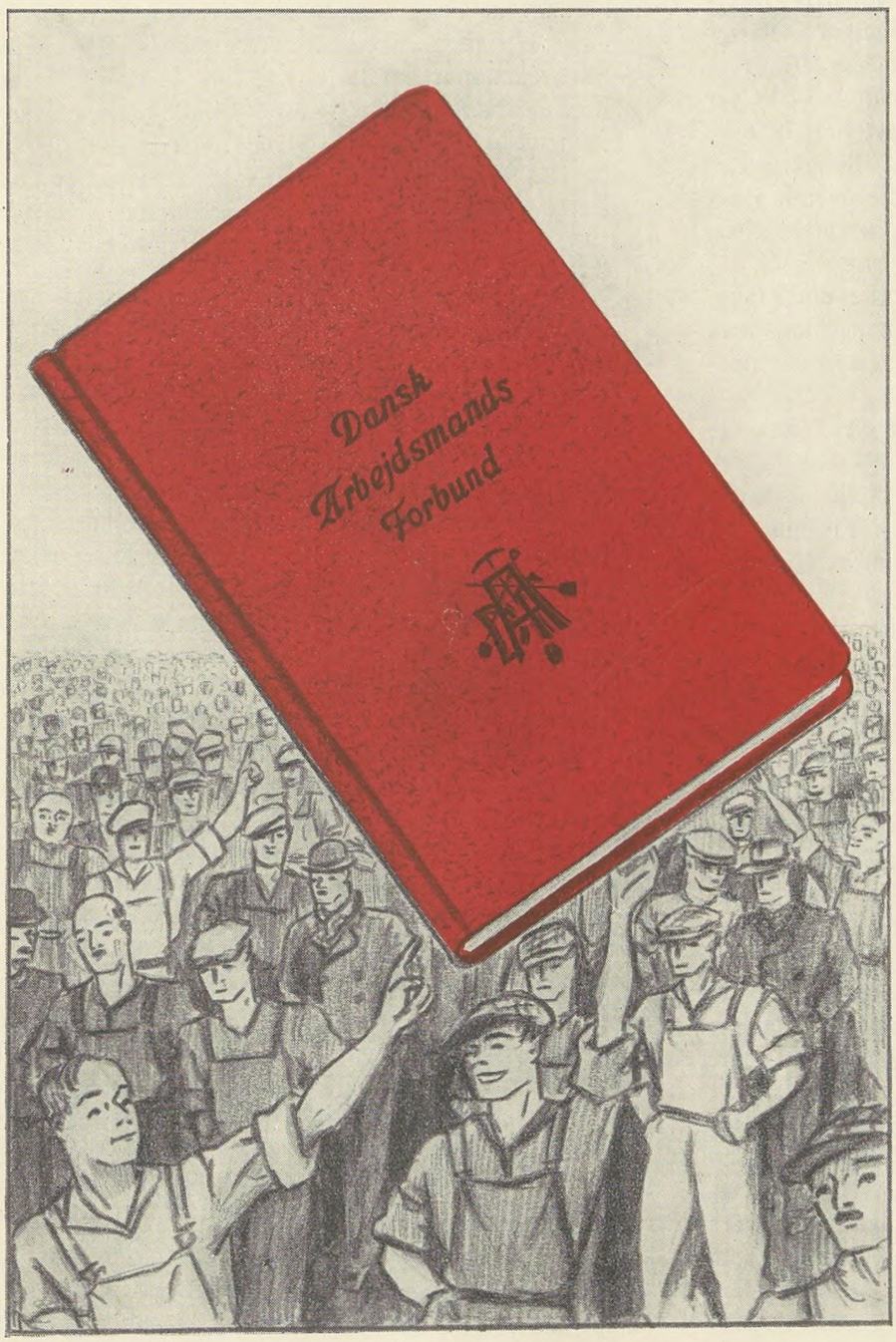

Med 150,000 Medlemmer enigt opmarscheret i vort Forbunds 1300 Afdelinger skrider vi over det nye Aars Tærskel, vel forberedt til at møde de Opgaver, som Tidens Udvikling maa stille os til Løsning.

Vi satte os ved forrige Aarskifte det Maal at faa alle Arbejdsmænd indrulleret i Dansk Arbejdsmands Forbund, det naaedes ikke helt, men det skal naas i det kommende Aar ved Indsats fra hvert enkelt Medlem, og denne Indsats har du først gjort, naar du er sikker paa, at din Kammerat har sin Fagforeningsbog i Orden.

Husk det!

NYTAAR

Det nye Aar —! Ja, hvad vil det bringe os, vor Stand, vor Klasse, vort Land?

Vi har allerede oplevet adskilligt, inde og ude, mest ude, adskilligt, som stemmer Sindet til Alvor og Eftertanke.

Vi har oplevet Verdenskrigen, set Diktaturer rejse sig paa Folkefrihedens Bekostning og de almindelige Folkerettigheder traadt under Fødder, og Landets Borgere hensat i kulturel Fornedrelse.

Vi har set Revolutioner kvalt i Blod, og vi har set dem sejrrigt gennemført med og uden Blodsudgydelse, og det synes som om flere er i Vente. Vi ser det store verdenshistoriske Eksperiment mod Øst, for hvis Opretholdelse Hovederne ruller dagligt, og længere østover møder vi en Ekspansionstrang og -evne, der erhvervsmæssig alvorlig truer de øvrige Kultursamfund. Vi ser den kolossale økonomiske Afstivning, det amerikanske Samfund yder for Genskabelsen af de tidligere Erhvervstilstande. Vi ser det gære og boble overalt i det økonomiske og politiske Liv, af underliggende Kræfter, der endnu unddrager sig Menneskenes Kontrol.

Og under alt dette gaar Rustningerne sin Gang, Rustninger til en ny Krig, en Krig af samme Slags som Verdenskrigen, eller værre, der skabte os al den Elendighed og Usikkerhed, vi nu ser om os.

Jo, der er saa sandt Grund nok til at give Tankerne en alvorlig Retning ved Aarsskiftet, Mistænkelighed, Splidagtighed *mellem* Samfundene og Splid *indenfor* Samfundene, og en alt for ringe Evne og Vilje til Forsoning. Det er det politiske og økonomiske Verdensbillede, vi har for os.

Vort eget Lands økonomiske og politiske Forhold har naturligvis ikke kunnet forblive upaavirket heraf. Fra international, økonomisk Samkvem og Vareudveksling har de internationale Forhold ogsaa tvunget *os* over i Selvforsyningen med deraf følgende Uro i vort økonomiske og politiske Liv. Importen begrænses, Valutaen nedskæres, Industrikonjunkturerne paavirkes, den nedskaarne Landbrugseksport kræver en yderligere Nedskæring af Valutaen, Handelsbalancen er stærk negativ, og den vedholdende Arbejdsløshed kræver stigende Udgifter paa det sociale Budget. — Det er blevet haardt Vejr for den lille, danske Samfundsskude, der ikke længere kan gaa med den sædvanlige Sejlføring, men maa baade tage Sejl ind og sætte nye for at klare den vanskelige Sejlads.

Det er under disse ændrede Samfundstilstande, at Fagforeningerne i vor Tid maa finde deres Plads. Som den betydelige Faktor, Fagforeningerne her i Danmark er, er det en Selvfølge, at disses Politik ikke kan være uafhængig af de almindelige Samfundsinteresser, som den økonomiske og politiske Udvikling indenfor og udenfor vort Lands Grænser har affødt, og det er derfor nødvendigt meget mere end nogensinde før, at vor Fagforeningspolitik samarbejdes med Arbejderklassens almindelige Partipolitik, saaledes at disse to betydelige Faktorer i Arbejderbevægelsen ikke stiller sig i Vejen for hinanden, og denne Nødvendighed er ikke blevet mindre bydende nu, da det gennem Aar er Arbejderpartiet, der ligger inde med en væsentlig Del af Regeringsmagten.

De vanskelige, økonomiske Forhold i vort Land har ogsaa affødt ændrede Tilstande indenfor Fagforeningernes eget Arbejde. Det vil i Fremtiden være meget vanskeligt for det enkelte Fag at føre ensidig Fagforeningspolitik med lokalt begrænsede Strejker sigtende til Fremme af Fagets specielle Interesser. Den Udvikling, der er foregaaet indenfor Arbejdernes og Arbejdsgivernes økonomiske Politik, har ført os ud i de store Opgørs Tidsperiode, hvor de foreliggende faglige Uoverensstemmelser samles under ét til fælles Opgør, og faldende i Linie hermed har vi nu faaet lovmæssigt fastsatte Afstemningsregler ved Arbejdskonflikter, som mere end tidligere gør det nødvendigt for Arbejdernes faglige Organisationer at samarbejde, for at de hver for sig kan skaffe sig behørig Indflydelse paa den lønmæssige Udvikling i deres Fag.

Samarbejde, — det er det, der skal til, — Samarbejde mellem Landets faglige Organisationer indbyrdes, Samarbejde mellem de faglige og politiske Organisationer, Samarbejde i det hele taget mellem alle de Institutioner, som hører Arbejderklassen til, Samarbejde om Arbejderklassens fælles Interesser og Bekæmpelse af enhver Splittelse, hvad enten den kommer fra højre eller venstre.

Vi har ogsaa set Kræfter herhjemme træde op imod det parlamentariske System, Kræfter stammende saa vel fra højre som fra venstre Side af de politiske Samfundsanskuelser, og som ved sin Virksomhed bidrager sit til at øge den Uro, som det for vort lille Land i en yderst vanskelig Tid netop maa dreje sig om at holde nede mest muligt, men ad andre Veje end de parlamentariske naar man ikke frem til politisk eller økonomisk Magt her i Danmark; dertil er vi for mange herhjemme, der staar paa Vagt om Folkefriheden. Vi ved, hvad det gennem Tiderne har kostet at naa frem til politisk og økonomisk Indflydelse. Vi ved, at Betingelserne for et velstillet Samfund er en købedygtig Arbejderstand, *udviklet paa Folkefrihedens Grund.* Uden en saadan vil alle Erhverv sygne hen, og enhver politisk eller økonomisk Foranstaltning, der ikke har Folkefriheden som Grundlag og ikke tager Hensyn til det store forbrugende Publikum, men kun til en enkelt Stand, vil efterhaanden føre til Landets fuldstændige Forarmelse.

Arbejderne er ogsaa fuldstændig klar over, hvad Gennemførelsen af diktatoriske Metoder vil føre til for dem, nemlig det fulde Tab af individuel og kollektiv Frihed, fuldstændig økonomisk Underkastelse, betydelig Ned-

sættelse af Lønniveauet, Forlængelse af Arbejdstiden og Ophævelse af Fagforeningerne. De danske Arbejdere giver ikke godvilligt fra sig, hvad de gennem Aarene og med saa mange Ofre gennem Demokratiet og Folkefriheden har forskaffet sig, og de forstaar fuldt ud Betydningen af Parlamentarismens Opretholdelse i det politiske Liv.

Der er Gæring og Uro i Tiden, og det mest uhyggelige Udslag af de ændrede økonomiske Tilstande er den store og vedholdende Arbejdsløshed, som hærger næsten alle civiliserede Samfund.

Vi mærker Trykket haardt, fordi Arbejdsløsheden er kommen voldsomt og vedholdende ind over os, og vi søger efter Aarsagerne for at kunne bekæmpe dem. Man siger, det er Krigen, man siger, det er Freden og dens internationale politiske Forskydninger, og man siger, det er Rationaliseringen, der er Skyld i Miseren. Een Ting staar imidlertid klart for os alle, at skal vor Kultur ikke gaa tilbage, men som hidtil gøre Brug af de Produktionsmuligheder, der forefindes, kommer man ikke uden om, at der skal en betydelig større Forbrugsevne til end den foreliggende for at kunne aftage den Produktion, vor nuværende Kapacitet er i Stand til at frembringe. Men en Betingelse herfor er tilstrækkelig Købekraft hos det store, forbrugende Publikum, altsaa ogsaa alle dem, der nu gaar arbejdsledige.

Selvforsyningspolitikken har sat en vis Grænse for den af det internationale, økonomiske Samkvem betingede Produktionskapacitet, saaledes at den frie — eller i hvert Fald nogenlunde frie — internationale Vareudveksling har lidt et Afbræk. Men der er ingen, der tror paa, at disse Tilstande vil holde sig. Dertil er de alt for fornuftstridige, og naar de Kræfter, der engang skal løse os ud af denne meningsløse Tilstand, frigøres, og den stedse voksende Erkendelse af det privatkapitalistiske Produktions- og Omsætningssystems fuldstændige Mangel paa Evne til at tilfredsstille det økonomiske Folkebehov naar et mere fremskredet Stadium, vil Spørgsmaalet om Arbejdsløshed, Arbejdsfordeling og Arbejdsløn ogsaa faa en mere forsvarlig Løsning end den, der ligger indenfor Synsvidden i Øjeblikket.

Indtil da har vi blot indenfor vore Organisationer, faglige og politiske, at holde Hovedet koldt, holde fast paa de indvundne Fordele og udbygge dem efter Evne, og ikke lade os lede ud i vildsomme Egne, hvorfra vi ikke eller kun vanskeligt kan finde tilbage, — og med Haabet om kommende lysere Tider ønsker vi da hinanden *glædeligt Nytaar.*

A.

LYNGSIES BUSTE

Vi henleder herved Afdelingernes og Medlemmernes Opmærksomhed paa, at den her i Bladet tidligere omtalte Buste af Forbundets tidligere, afdøde Formand M. C. Lyngsie, fremdeles vil kunne bestilles ved Henvendelse til Billedhugger Lindhardt, Gl. Kongevej 155, København V.

STUPIDITET

Hvad Solskin er for det sorte Muld,
er sand Oplysning for Muldets Frænde.
Grundtvig.

Hvis man skal karakterisere det danske Landbrugs Repræsentanter i Landets Sogneraad, kan det kun gøres rigtigt ved Ordet Stupiditet.

Saa hildet i gamle Fordomme og nedarvede Teorier er de samme Repræsentanter, at man forgæves søger efter Frugterne af den Oplysning, som, oven i Købet med Statsstøtte gennem de grundtvigske Højskoler, er bibragt den Stand, hvoraf disse Repræsentanter er runden; denne Oplysning kan aabenbart ikke helt og fuldt betegnes som „sand Oplysning for Muldets Frænde", men snarere som en Art aandelig Fattighjælp, der har akkurat den samme Virkning som al anden Fattighjælp, at den ikke dækker selv de ringeste Fornødenheder. Skade kun, at denne Fattighjælps Virkninger ikke alene rammer dem, til hvem den er ydet, men tillige ogsaa alle dem, som paa den ene eller anden Maade er afhængige af de Dispositioner, der træffes af vedkommende Repræsentanter.

Denne faarede Stupiditets Tilstedeværelse er iøvrigt ogsaa tilstede udenfor Sogneraadene, idet den tillige Gang paa Gang er konstateret blandt Bøndernes Repræsentanter i Landets Rigsdag, hvilket har haft til Følge, at Lovforslag, som af Regeringen var forelagt, med det udtrykkelige Formaal at komme Landbruget til Hjælp i en vanskelig Situation, blev hindret gennemført, fordi aandelig Uformuenhed hos de paagældende Repræsentanter forhindrede det sunde Omdømmes Udfoldelse paa en saadan Maade, at der i Stedet for Tillid skabtes Utryghed i Forbindelse med de foreslaaede Love saaledes, at der blev rig Lejlighed til at pleje Stupiditeten gennem en Række yderligere Krav af tvivlsom Betydning.

At der vil ske nogen Forandring til det bedre maa paa Forhaand anses for usandsynligt, idet den aandelige Uformuenhed øjensynligt har udviklet sig til Degeneration af samme Art hos en meget stor Part af det Befolkningslag, fra hvilket de paagældende Repræsentanter udgaar.

Som Bevis herfor tjener blandt andet den Kendsgerning, at det mod al sund Fornuft er lykkedes aabenbare Outsidere paa Landbrugets Omraade at skabe Lydhørhed for Teorier, der, saafremt Virkeliggørelse heraf lykkes, har al mulig Udsigt til at ødelægge den sidste Rest af Fornuft. Der er derfor kun en Ting at gøre for Arbejderklassen, der specielt paa Landet maa kæmpe sig til enhver Forbedring, nemlig at gøre Organisationerne endnu stærkere, end de allerede er, for dermed at kunne fremsætte Kravene med den størst mulige Styrke. Derfor bør Agitationen i den kommende Tid føres med uformindsket Kraft for Tilgang af Medlemmer til vort Forbund og for Fremgang af vort Parti. — Socialdemokratiet — det eneste Parti, Arbejderklassen har at støtte sig til.

R-dt.

ANTIKRIGS-AKTION

LEVER AFRUSTNINGSKONFERENCEN ENDNU?

I afvigte Efteraar, altsaa midt under den gennem Tysklands Udtræden af Folkeforbundet opstaaede politiske Usikkerhed, kendetegnede den internationale faglige Centrals Pressemeddelelser den foreliggende Situation i følgende lapidare Sætning: „Hvem som tillader Afrustningskonferencens Mislykkelse, vil være medskyldig i den næste Krig". Naar Konferencen trods Slutningsprotokollen for Mødet i Juni dette Aar officielt fremdeles er i Live, skyldes dette udelukkende den Omstændighed, at intet Land og intet Menneske ønsker at tiltræde Tysklands Holdning og paatage sig Medansvaret for Strandingen af et af Menneskehedens største Haab.

Lige saa anerkendelsesværdigt dette er, lige saa daarligt er det bekommen Afrustningskonferencen; da den paa den ene Side fremdeles er i Live, men paa den anden Side ikke giver noget Livstegn fra sig, mister den efterhaanden Verdens Interesse, uden hvilken der aldrig vil kunne tilvejebringes noget positivt paa Afrustningens og Krigsbekæmpelsens Omraade. Alle Meddelelser om Konferencens, dens Generalkommissions og dens Bureaus Arbejde, fremkalder hos Menneskene endnu kun et ironisk-medlidende Smil eller er bleven Genstand for bidende Chansons i politiske Kabaretter.

Naar man indrømmer, at der foruden Afrustningskonferencens egentlige Opgave, nemlig Afslutningen af en „almindelig Konvention angaaende Nedsættelse og Begrænsning af Rustningerne", endnu findes talrige andre Spørgsmaal, som ligeledes kan paaregne Folkenes Opmærksomhed og som paa deres Maade kan tjene det samme Maal, Sikring af Freden, maa det rigtignok først aabent og ærligt siges, at Konferencens egentlige Maal ikke er naaet og under de nuværende Forhold — nemlig midt under den almindelige Oprustning — ikke kan naas. Verden kan og vil kun atter interessere sig for den i Genève førte Kamp mod Krigen, naar der under det hidtidige Hovedemne foreløbig trækkes en Streg og man, forinden der paabegyndes nye Aktioner, officielt indrømmer Afrustningskonferencens Mislykkelse, hvori den lunkne og splittede Verdensmening ikke er mindre Skyld end Statsmændenes og Diplomaternes daarlige Vilje.

A. Henderson, Afrustningskonferencens Formand, har i en forud for det fornylig afholdte Møde i Konferencens Bureau offentliggjort Artikel holdt Regning med denne Situation. Han taler heri om „Konferencens Evneløshed til at løse sin Opgave".

Henderson har dog ikke indskrænket sig til denne negative Konstatering, men har tillige vist, hvad der yderlig kan og skal gøres. „Jeg tror," saaledes sagde han i sine Forslag til Bureaumødet den 20. November, „at Behandlingen af visse Spørgsmaal er langt nok fremskreden til at gøre det muligt og nyttigt at opstille Protokoller, der kan træde i Kraft, uden at Konferencen behøver at vente paa Færdigbehandlingen af en hel Konvention."

Det drejer sig om følgende Spørgsmaal: Reglementering af Fabrikationen af Krigsmateriale og Vaabenhandelen, Offentliggørelse af Budgetterne samt Oprettelse af den i den almindelige Konvention oprindeligt forudsete permanente Afrustningskommission.

Hvad angaar det vigtigste af disse tre Spørgsmaal, nemlig Overvaagelse af og Kontrol med den private Vaabenfabrikation og Vaabenhandel, som Fagforeningerne altid har betegnet som et af de vigtigste Midler i Kampen mod den forretningsmæssig drevne Krigshetse og allerede for 10 Aar siden har ført til Forelæggelse af en saalydende Konvention gennem Arbejderrepræsentanterne i den provisoriske blandede Afrustningskommission, kan man sige, at, i Modsætning til de fleste andre Spørgsmaal, Hovedinitiativet denne Gang ikke er taget af Genève, men af enkelte Lande, d. v. s. dér, hvor det praktiske Arbejde skal forrettes. Den amerikanske Senatskommissions Undersøgelser af Rustningsindustriens Forretningspraksis har ført til Udarbejdelse af direkte Forslag om Kontrol med Rustningsindustrien. Amerikas Eksempel, forud for hvilket Frankrig og andre Lande havde stillet forskellige Forslag i Genève, førte fornylig til en vigtig Debat i det britiske Parlament samt til, at den britiske Udenrigsminister aflagde Løfte om en snarlig Undersøgelse af de „uvelsete Metoder" i den private Rustningsindustri (hvorved en direkte Konsekvens i Retning af den af Simon som „ønskværdig" betegnede Indførelse af et Statsmonopol forhaabentlig ikke vil udeblive).

Allerede for rum Tid siden, altsaa forinden den nyeste Fase i Behandlingen af dette Problem, har Den internationale faglige Central paa sit i Weymouth afholdte Repræsentantskabsmøde i Tilslutning til et af Jouhaux holdt Foredrag netop henvist til Vigtigheden af denne Side af Kampen mod Krigen, og i de sidste Dage har den paa Forslag af den faglige Landsorganisation i Holland udsendt et Cirkulære til de tilsluttede Landsorganisationer, som indeholder Retningslinier for Bestræbelserne paa dette Omraade.

Dermed er der tilvejebragt et nyt Grundlag for Arbejdet i og udenfor Genève, og dermed paahviler der den offentlige Mening i hele Verden, men i Særdeleshed ogsaa Arbejderklassen, den Pligt at gøre sine Krav kraftigt gældende. Rustningstilhængerne i alle Kredse, for hvilke Krigen er en god Forretning, som maa „drives" paa samme Maade som alle andre Forretninger, vil blive angrebet fra en ny Side. Arbejdet fortsættes, Endemaalet er det samme: Afrustning.

„Thi," saaledes siger Henderson i sin ovenfor omtalte Artikel, „hvad der er ganske særlig paakrævet i Øjeblikket, er en ny Mobilisering af alle for Freden arbejdende Kræfter i hele Verden, en Samling af alle dem, der har bevaret deres Tro paa et kollektivt Fredssystem og er klar over de frygtelige Følger, der vilde være forbunden med en endelig Mislykkelse af Forsøget paa, gennem Tilvejebringelse af en sand Afrustningskonvention at fylde Folkeforbundspagten og Kellogg-Pagten med virkeligt Liv. "

Korsp.

I K. d. F.'s Medlemsblad „Vort Folk" finder vi nedenstaaende Artikel, der formentlig skal føre Beviset for K. d. F.s Eksistensberettigelse, men som i Virkeligheden maa have det modsatte til Følge, saafremt Indholdet læses med Eftertanke. Forfatteren af Artiklen er aabenbart blottet for selv den ringeste Forudsætning for at kunne udtale sig om det af ham i Artiklen omtalte Problem, hvilket iøvrigt tjener Vedkommende til personligt Forsvar, for skulde det modsatte være Tilfældet, saaledes at Forfatteren taler mod bedre Vidende og saaledes bevidst fremsætter den i Artiklen aabenbare Usandhed, synes det at være en kedelig Last for en Herrens Tjener at være belastet med. Artiklen er saalydende:

Erfaringen har vist mig, at det kan være nødvendigt at præcisere K. d. F.s Eksistensberettigelse ogsaa bl. Medlemmerne. Det grunder sig simpelt hen paa *Fagforeningstyranniet fra Socialdemokratiets Side,* og det angaar jo dernæst *især troende* Mennesker, der føler, at de ikke kan lade sig tvinge ind i de sociald. Fagforeninger og bevare en uskadt Samvittighed, og de vil ikke udsætte sig for at tage Skade paa deres Sjæle. Om der er andre troende Mennesker, der mener at kunne det, er en Sag for sig, og det maa enhver selv gøre Regnskab overfor den levende Gud; men der er mange, der ikke kan uden Fare for deres udødelige Sjæle, og *skal de tvinges ind i en Fagforening,* saa maa det være en saadan, i hvilken de kristelige Principper, følges, og Christi Aand raader, og det var under de Omstændigheder, at en Kreds af troende Mennesker i sin Tid under Bøn stiftede K. d. F., og mangfoldige priser Gud for K. d. F., der absolut er *upolitisk,* idet det jo er *den antikristelige Aand,* der behersker den sociald. Ledelse og mange Steder i Landet præger dens Presse, der gjorde Udslaget her; og saa tager K. d. F. selvfølgelig med Glæde mod enhver, selv om de ikke er troende Mennesker, men foretrækker Livet inden for K. d. F. fremfor indenfor de andre Organisationer, som en troende Mand sagde forleden Dag: Fra Morgen til Aften er det jo Satans Navn, der udraabes i de sociald. Foreninger; men der er jo ogsaa mange andre Tegn paa Raaddenskaben.

Randers, 1. Dec. 1934.

O. Nørgaard, Præst.

At „Vort Folk"s Redaktion med Begærlighed har grebet og aftrykt Artiklen forundrer os derimod ikke, dertil har vi for tit været Vidne til, hvorledes Usandheden breder sig i Bladets Spalter, endda paa en saadan Maade, at selv K. d. F.s Medlemmer ved Lejlighed finder det serverede lovligt harsk. Vi skal saaledes anføre, at „Vort Folk" for kort Tid siden under Rubrikken „Med Lup for Øjet" under Titlen „En lang Næse" bragte en Artikel underskrevet med Pseudonymet „En Sogneraads-Formand", i hvilken der paa den mest perfide og ondskabsfulde Maade rettes et Angreb paa Ministeriet og dets Chef, der beskyldes for ved sine Handlinger at føre Arbejderne bag Lyset paa en saadan Maade, at disse, til Gengæld for den overfor Ministeriet viste Tillid faar en lang Næse.

Bladet havde formentlig ikke regnet med, at der blandt dets Læsere fandtes et eneste selvtænkende Væsen, der vilde protestere, men det skete dog desuagtet paa følgende Vis:

En lang Næse.

Det forekommer mig, at de Betragtninger, som var at læse i „Vort Folk"s Nr. 40 med ovenstaaende Overskrift, var af en saa umotiveret Karakter, at det fortjener Spørgsmaal til nærmere Forklaring.

Hvem har krævet Prisforhøjelse paa Varer, saa vi fik alle de nævnte Beskatninger? Var det ikke L. S. eller Venstre — Landbrugets Mænd — som fremsatte Kravet for at faa større Priser for deres Produkter? Har Stauning ikke dermed vist, at han ikke er en ensidig Regent, der kun tænker paa sine „egne", men at han ogsaa, som ansvarlig for det hele Lands Vel, forsøger at imødekomme andres Krav, det kan man desværre vistnok ikke med alt for megen Glæde tale om, naar de saakaldte „borgerlige" var ved Roret, enten det saa var Landbrugets Mænd eller Konservatismens Mænd, som regerede. — Hvordan kan man dog skrive, at Arbejderne betaler Afgift til Stauning! Nej, Afgifterne gaar til at afvikle al den Gæld, Velhaverne i deres gode Aar har paaført sig baade indenfor Landbruget og andre Virksomheder ofte ved Vellevned, i det mindste kan de ikke i Dag klare sig selv, mange af egen Skyld, mange uden Skyld, alle kræver de Hjælp.

Mon ikke vi er alt for hurtige til at afsige en Dom over anderledes tænkende uden først alvorligt at have tænkt Sagen igennem. Man kan ikke forstaa, at Arbejderne stadig stemmer paa Stauning. Hvem i vort Land skulde de mon have mere Tiltro til i det politiske Liv? Sandheden tro, kender jeg ingen offentlig Politiker i vort Land i Dag, der mere end Stauning har Arbejdernes Tillid.

Blot disse Linier for at minde om det farlige i at fremsætte Angreb og Kritik mod andre uden virkelige Motiver, det skulde i det mindste gerne undgaas i et kristeligt Blad.

E. Søndberg, Sønderborg.

Som man ser af ovenstaaende Indlæg, som Bladet altsaa har set sig nødsaget til at optage, kommer den paagældende Arbejders Ingredienser meget stærkt til Orde overfor den aabenbare Usandhed, der er kolporteret af „Vort Folk". Saa stærkt føler Bladets Redaktion Bebrejdelsen, at det aabent maa erkende, at den gemene Fremstilling har været stærkt farvet, hvilket sker i følgende Linjer:

Vi gør opmærksom paa, at Artiklen stod under Rubriken: *„Med Lup for Øjet"*, og der ses Spørgsmaalet i lidt forstørret Form.

Ingen kan tage Fejl af disse Linjer, der er en aaben Erkendelse af, at „Vort Folk" i Realiteten har denne Rubrik reserveret de største Usandheder, som Syndernes Mangfoldighed paa dette Omraade bliver mindre af den Grund, skal vi lade staa hen, men at Bladet herefter vil kunde gøre Krav paa at blive betragtet som et Sandhedsvidne er ganske udelukket.

R-dt.

FRYGTEN

FOR ET SAMMENBRUD GØR KOMMUNISTERNE TIL TILHÆNGERE AF ENHEDSFRONTEN

Ogsaa i Svejts slaar Kommunisternes Hjerter varmt for Enhedsfrontens Sag. Aarsagen hertil er følgende: I Svejts drog Kommunisterne for 7 Aar siden i Leding for gennem Splittelsesorganisationer og andre Manøvrer at forvandle den faglige Landsorganisation til en „Skærvebunke". I Stedet for staar den kommunistiske Bevægelse i Svejts nu selv foran et Sammenbrud. De med saa stor Staahej og betydelige Omkostninger dannede Splittelsesorganisationer skal derfor nu likvideres og den faglige Enhed genoprettes. En saadan faglig Samling anser Kommunisterne under de givne Forhold som en første Klasses Begravelse og haaber desuden, at de kan fejre en Art Genopstandelse indenfor de frie Fagforeninger.

Den faglige Landsorganisation i Svejts, hvis Medlemsantal siden 1927 er steget fra 165,000 til 230,000, skriver herom følgende i sin „Pressetjeneste": „For os er den kommunistiske Enhedsfront-Rummel paa ingen Maade interessant. Talmæssigt set er den uden Betydning. Thi selv om vi eventuelt kunde vinde et Par Hundrede Medlemmer: deres Optagelse vilde kun svække Fagorganisationernes Agitation". Efter at Landsorganisationens Pressetjeneste har gjort opmærksom paa, at Kommunisterne jo slet ikke tilstræber Enheden for Samarbejdets Skyld, men kun betragter Enhedsfronten — hvad et kommunistisk Blad fornylig meddelte — som en mere haardnakket og elastisk Metode for at gaa over til den afgørende Kamp mod de socialdemokratiske Førere og Fagforeningsbureaukratiet, fortsætter det: „Ikke blot for Fagforeningerne, men ogsaa for den svejtsiske Arbejderbevægelse som Helhed betyder en Enhedsfront med Kommunisterne ingen Styrkelse, navnlig ikke i Kampen for Bevarelsen af Folkets Rettigheder. Det kommunistiske „Humanité" har for 14 Dage siden offentliggjort en Artikel, hvori det hedder, at „Enhedsfronten kun har Mening, saafremt Maalet er Oprettelse af Proletariatets Diktatur". Den svejtsiske Arbejderklasse vil næppe have Lyst til, i Kampen for Bevarelsen af Folkets Rettigheder at alliere sig med en Gruppe, hvis Maal vilde diskreditere denne Kamp for hele Offentligheden".

I. F. C.

LØBENDE KONFLIKTER

Gistrup Nøvling	*(Aalborg Amtsveje)*
Suldrup	—
Sønderholm-Frejlev	—
Vindblæs	—
Vægger	—
Ø. Hornum-Godthaab	—
Everdrup	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
Haslev	—
Kongsted	—
Næstelsø	—
Olstrup	—
Thestrup	—
Toksværd	—
Ulsø	—
Vester Egede	—
Baarse	*(Engelholm, Tappernøje)*
Næstelsø	—
Skallerup	*(Entreprenør Vestenbæk)*
Tolne	—
Besser	*(Brattingborg Gods)*
Kolindsund	*(Nielsen, „Ellegaard")*
Rask Mølle	*(Hverring-Hornborg Kommune)*
Ravnkilde	*(Ravnkilde Kommune)*
Storvorde Sejlflod	*(Cementstøber P. Pedersen)*
Øsby	*(Kommunen)*
Aalborg A	*(Aalborg Amtsveje)*
Aabybro	—
Aars	—
Arden	—
Bælum	—
Løgstør	—
Nibe	—
Støvring	—
Svenstrup	—
Alling-Tulstrup	*(Skanderborg Amtsveje)*
Laven	—
Ousted Taaning	—
Skanderborg	—
Skorup-Tvilum-Voel	—
Stilling	—
Østbirk	—
Brædstrup	*(Vejarbejde)*
Brønderslev	*(Bygmester Anton Nielsen)*
Fensmark	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
Kongsted	—
Græsted	*(Søborg Gilleleje Komm.)*
Maarum	*(Græsted-Maarum Kommune)*
Haderslev A.	*(Starup Kommune)*
Klemensker	*(Krashave Tærskeselskab)*
Strib Vejlby	*(Grusgravsejer Byskov Ovesen)*
Hjørring	*(Entrpr. Vestenbæk)*
Thisted	*(Legind Kalkværk)*
Tølløse	*(Tølløse og Soderup Komm.)*
Vraa	*(Murerm. Engelund, Vraa)*
Bov	*(Entrpr. Mikkelsen, Aarhus)*
Stenvad	*(Nielsen, „Ellegaard", Kolind)*
Støberiarb. Kbh.	*(Hans Madsen, Ryesg. 95)*
Helsinge	*(Helsinge-Valby Komm.)*
Esrum	*(Esbønderup-Nødebo Komm.)*
Hirtshals	*(Hirtshals-Tornby Vejen)*
Tornby	—
Dronninglund	*(Entreprenør Hansens Grusgrav)*
Rask Mølle	*(Hvirring-Hornborg Kommune)*
Vester Egede	*(Gisselfeld Skovdistrikt)*
V. Hjermitslev	*(Entreprenør Vestenbæk, Hjørring)*

Hvad de foran konfliktberørte Virksomheder angaar er det en Selvfølge, at ingen af D. A. F.'s Medlemmer maa søge eller tage Arbejde paa disse Steder, forinden nærmere Meddelelse paa behørig Maade fremkommer enten gennem Dagspressen eller gennem Fagbladet.

Det er ganske naturligt, at man giver sig til at spekulere nærmere over Aarsagen til den økonomiske Depression, vi har oplevet i de senere Aar. Den rigtige Bedømmelse af Spørgsmaalet om Krisens Aarsager afhænger af den enkeltes økonomiske Viden og Indsigt. Men lige saa dybt som Krisens Aarsager bunder, og lige saa vidt dens Virkninger breder sig, lige saa forskellige er ogsaa Meningerne om den. Nogle betragter den som en Følge af Krigen, atter andre mener, at den økonomiske Adskillelse af Folkene ved Toldmure og andre hæmmende Indgreb i den frie Handel har fremkaldt Krisen. Een Anskuelse om Krisens Oprindelse og Væsen er tilbøjelig til at give Teknikken og den mer eller mindre ved Teknikken foraarsagede Overproduktion Skylden for den økonomiske Depression. Vi anser det for vigtigt at foretage en nærmere Undersøgelse af denne Anskuelses Holdbarhed, ikke mindst fordi den er meget udbredt i Arbejderkredse.

Vi burde tage Afstand fra at læsse hele Skylden over paa Teknikken og det Redskab, den har givet os i Maskinen, blot fordi Menneskene ikke forstaar at konsumere og fordele den af Teknikken skabte Rigdom. Saa længe der endnu et eneste Sted paa Jorden findes Mennesker, der maa lide Nød og ikke formaar at tilfredsstille deres Behov, kan man ikke tale om Overproduktion. I en fornylig paa E. P. Tal & Co.s Forlag i Wien udkommen Bog af Richard Lewinsohn (Pseudonym Morus) om „Krisens Historie" kan man foruden andre interessant skrevne og læseværdige Afsnit ogsaa finde meget interessante og logisk vel underbyggede Udtalelser om det her berørte Emne.

Vi citerer derfra:

„Kan man tale om en almindelig Overproduktion, saa længe *Størstedelen af Menneskene* selv i Erhvervslivets bedste Aar maa føre en kummerlig Eksistens og slet ikke har Raad til at benytte sig af de tilstedeværende tekniske Fremskridt? Hvor langt var man t. Eks. selv i et Land som Amerika under Velstandsperioden kommet i Masseforbrug? Fordlønningerne udgjorde denne *Glansperiodes sociale Maksimumsprodukt.* Ford-Arbejderen fik 175 Dollars om Maaneden, hvilket efter den daværende Købekraft svarede til ca. 2500 Frs. i Frankrig, 25 £ i England og 400 Mark i Tyskland. Der var Grund nok for den europæiske Arbejder til at misunde Arbejderen i Detroit. Men der var langt fra Grund til at erklære det menneskelige Behov af Forbrugsvarer for mættet. Og denne Levestandard naaede selv i Amerika kun en ringe Del af Arbejderklassen. Ganske vist har „Teknokraterne" udregnet, at med fuld Udnyttelse af alle tekniske Muligheder vilde Amerikas Produktionskapacitet være tilstrækkelig stor til at sikre enhver en Aarsindtægt af 20.000 Dollars ved 16 Timers Arbejde ugentlig, — altsaa det tidobbelte af, hvad Ford-Arbejderne i 1929 tjente ved 48 Timers Arbejde ugentlig. Men med saadanne utopiske Beregninger kommer man ikke langt i det praktiske Liv. Industriens forskellige Grene vilde til Trods for deres tekniske Kapacitet allerede blive bragt i en slem Forlegenhed, hvis man stillede dem overfor den Opgave at skulle producere saa mange Forbrugsartikler, at hele Befolkningen i De forenede Stater kom op paa Ford-Arbejderens Levestandard."

„I de enkelte Fabriksvirksomheder kan det jo ofte se ud, som om der ved Anskaffelsen af en ny Maskine blev saa og saa mange Arbejdere gjort arbejdsløse. Men dermed er der jo ikke givet noget Svar paa Kardinalspørgsmaalet om, hvorfor der var Afsætning paa alle Industriprodukter saa sent som i Sommeren, men manglende Købere et halvt Aar senere. Men selv i den værste Krisetid udgjorde den industrielle Overproduktion ikke den afgørende Faktor. Den falder egentlig ikke sammen med Krisefænomenet. Det har endda været et karakteristisk Træk ved denne Krise, at den strakte sig langt ud over den synlige Overproduktion. Det typiske Kendetegn for de tidligere Kriser var de fulde Lagre. „En Krise varer lige saa længe, som to Par Bukser kan holde," siger et gammelt amerikansk Ord.

Man klarede sig saa igennem et Stykke Tid ved Hjælp af de tilstedeværende Reserver. Saa snart Beholdningerne var opbrugte, kunde man producere videre, og dermed var Krisen overvundet, og et nyt Konjunkturopsving indtraadte. Under den nuværende Krise holdt denne Konstellation kun Stik for Raastoffernes Ved-

kommende, som ophobede sig til stadig større, usælgelige Lagre. Men i den forarbejdende Industri skrumpede Lagrene, selv under Krisens Skærpelse, stadig mere ind for i mange Brancher fuldstændig at forsvinde. *Kapitalisternes Tilbageholdenhed,* Lammelsen af Foretagsomheden gik saa vidt, at mange Fabrikanter først gav sig til at producere, naar de havde faaet faste Bestillinger. Af Angst for *Overproduktion* satte man allerede paa Forhaand en Bremse paa Produktionen. Men det, der her var det afgørende, var Angsten, ikke Overproduktionen."

Har Forfatteren af ovennævnte Artikel ikke mindst indtil 90 % Ret? Man maa virkelig forbavses over, hvilket Tøjeri der ofte udslynges om Teknikkens og Overproduktionens Virkninger. I Højkonjunkturernes Tid var der ingen, der gav sig til at tænke over Problemet. Enhver vidste jo, at Arbejdsprocessens Resultater næsten fuldt ud kunde afsættes. Det laa deri, at Købekraften til Aftagelse af Produkterne i Almindelighed var til Stede. Ganske vist var Lønningerne og Indtægterne ikke overalt lige store, ofte endda trods al Opgang uhyggeligt lave, men alligevel var den ved dem skabte Købekraft tilstrækkelig stor til i Højkonjunkturens Periode at forhindre Oversvømmelse af Varemarkedet med Færdigprodukter og Brugsartikler. Kun af Raastoffer fandtes Lagre, men de havde ligeledes kunnet undgaas, hvis Erhvervslivet havde fortsat Produktionen endnu et Stykke Tid med samme Kapacitet som i Perioden 1927—1929.

Kapitalisternes Passivitet, Angsten for Overproduktion, som har været det afgørende Element ved mange Bedriftsstandsninger, skildrer Lewinsohn fuldkommen korrekt. Man kan her give ham hundrede Procent Tilslutning. Det er ogsaa endnu saadan, at Erhvervslivets Sanering trækkes i Langdrag, fordi det private Initiativ hos Fabriksherrerne er særdeles ringe udviklet. D'Herrer kryber i Skjul bag denne eller hin Regering og lader Regeringen tage Initiativet. Hvis det saa gaar galt, optræder de naturligvis i Pontius Pilatus' Rolle. Naar man engang, efter at være kommet paa Afstand af Krisen, skal skrive dens Historie, vil „Erhvervslivets førende Mænd" ikke hverken før, under eller umiddelbart efter Krisen komme til at staa i nogen særlig flatterende Belysning. Man vil snarere sige med Oxenstierna: „Du aner ikke, med hvor ringe Forstand Erhvervslivet blev ledet". Men med Forstanden kunde det maaske endda gaa an. Endnu værre saa det ud med Initiativet og Villigheden til at paatage sig Ansvaret. Det vil blive et mindre morsomt Kapitel i Historien.

Men tilbage til det egentlige Emne. Lad os blive fri for Talen om, at Overproduktionen har fremkaldt Krisen. Man kan snarere og med større Ret hævde, at Depressionen i Vareproduktion og Vareafsætning skyldes Underkonsumtion (manglende Forbrug). Som Ford-Arbejderne i Amerika fandtes der i Europa kun ganske faa Lande og i disse kun faa Fag, der havde en Indtægt, som var tilstrækkelig til, at man dermed kunde opretholde en høj Levestandard. Alle andre har jo i større eller mindre Grad, selv naar de tjente godt, henlevet deres Liv under Vilkaar, der laa paa Grænsen mellem Nødens trange Kaar og en Smaaborgers Krav til Tilværelsen. Hvis Indtægten og dermed ogsaa Købekraften var blevet yderligere udviklet og almindelig udbredt, vilde der ikke paa langt nær være indtraadt en Depression af den Art, som denne Krise har medført. Kort sagt: *Ikke Teknikken og Overproduktionen* er Skyld i Krisen, men Manglen paa Evne til at sætte ethvert Menneske i Stand til i Overensstemmelse med sine Behov at skaffe sig det Maal af Goder, som Kulturens Stade byder ham. Den manglende Købekraft har skabt Krisen og skærpet den ud over dens tidligere Grænser, efter at de produktionstekniske Forudsætninger havde udviklet sig i den modsatte Retning.

40 TIMERS UGEN
I CZEKOSLOVAKIET

Czekoslowakiet var et af de første Lande, hvor Regeringen gjorde Alvor af Indførelse af den lovfæstede 40 Timers Uge. Regeringens Bestræbelser mødte imidlertid kraftig Modstand hos de kapitalistiske Partier og selvfølgelig navnlig hos Arbejdsgiveroranisationerne. Uden det socialdemokratiske Partis energiske Anstrengelser vilde sandsynligvis ethvert praktisk Fremskridt i dette Spørgsmaal være blevet forhalet i det uendelige.

Mens Forhandlingerne om dette Spørgsmaal fortsættes indenfor Regeringen, er to Ministerier bestræbt for i det mindste at gennemføre 40 Timers Ugen paa de Omraader, hvor de har noget at skulle have sagt. Det drejer sig herved om det af Socialdemokraten Dr. Meissner ledede Socialministerium og Ministeriet for offentlige Arbejder, for hvilket Socialdemokraten Dr. Czech staar i Spidsen.

Ministeriet for offentlige Arbejder er endog naaet saa vidt, at det ved Fordelingen af statlige Leverancer og Arbejder i det sidste Halvaar har gjort Indførelsen af 40 Timers Ugen til Betingelse for at erholde vedkommende Arbejde. Hvert Firma, som faar overdraget en Leverance eller Udførelsen af et Arbejde, maa forpligte sig til kun at beskæftige Arbejderne i 40 Timer ugentlig. Dette gælder ogsaa for Arbejde i skiftende Hold, som eventuelt indføres for at skabe Beskæftigelse for det størst mulige Antal Arbejdere. Overholdelsen af denne Forpligtelse bliver strengt og ofte kontrolleret.

De ved disse Arbejder beskæftigede faglærte og ufaglærte Arbejdere erholder overenskomstmæssige Lønninger, og Arbejderne skal ansættes gennem de offentlige eller faglige Arbejdsanvisningskontorer. Gennem Ministerens Foranstaltninger mod en overdreven Rationalisering ved disse Arbejder skabtes der Mulighed for Anvendelse af det størst mulige Antal Arbejdere. Ministeriet har i Forløbet af indeværende Aar paa disse Betingelser iværksat Arbejder, navnlig Vejanlægsarbejder, til et samlet Beløb af flere hundrede Millioner Kroner.

I. F. C.

FRA DEN FAGLIGE VOLDGIFTSRET

KENDELSE
afsagt
den 30. November 1934.

I Sommeren 1934 udførte Murermester Henry S. Petersen, Aarhus, et af ham overdraget Arbejde ved Udgravning og Fundering samt Opførelse af en Kedelbygning til Aarhus Kommunehospital. Da Støbearbejdet var saa langt fremskredet, at det var i Højde med Terrænet, aftalte Mesteren og Arbejderne, at der skulde foretages Opmaaling og Afregning for det Arbejde, som var udført indtil den 30' Juli 1934. Herefter paabegyndtes Støbning af Søjler og Dragere, men Arbejdet kunde ikke foregaa uafbrudt, idet Tildannelsen af Jernet og Forskallingsarbejdet ikke udførtes saa hurtigt som Støbearbejdet. Dette førte til, at et Par af Arbejderne paa Støbeholdet, der bestod af 5 Mand, et Par Dage fik anvist andet Arbejde, medens Resten af Holdet ikke fik anvist noget Arbejde. Mesteren vægrede sig først ved at betale Ventepenge til disse Arbejdere, men indgik dog tilsidst herpaa; der arbejdedes derefter atter i 2 Dage, men saa maatte Støbearbejdet atter ophøre, og Mesteren afskedigede Holdet at regne fra den 22' September 1934, idet Mesteren samtidig anmodede om at faa det udførte Arbejde opmaalt, saa det kunde opgøres og afregnes.

Arbejderne nægtede imidlertid at medvirke ved Arbejdets Opmaaling og erklærede, at de, saafremt ikke andet Arbejde anvistes dem — hvad ikke skete — vilde forlange Ventepenge, indtil det resterende Arbejde kunde udføres, og de satte sig indtil videre ned i Arbejdsskuret paa Pladsen og ventede.

Den opstaaede Konflikt forhandledes bl. a. den 9. Oktober 1934 ved et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen mellem Parterne og deres Organisationer, og der opnaaedes Forlig om Genoptagelse af Arbejdet, saaledes at Arbejdet skulde genoptages fra den næste Dag med 4 Mand af Støbeholdet, og saaledes at dette erklærede sig villig til at indskrænke Mandskabsantallet, saafremt dette maatte findes nødvendigt af Hensyn til Vanskeligheder under Arbejdets Gang.

Dansk Arbejdsmands Forbund paastod sig paa Arbejdernes Vegne tilkendt Erstatning for det ved Arbejdets Standsning paaførte Tab.

Arbejdsgiverne indgik for deres Vedkommende paa Forliget under Protest og forbeholdt sig bl. a. at kræve afgjort ved faglig Voldgift Spørgsmaalet om, hvorvidt Mesteren har været berettiget til at kræve Akkorden opgjort paa det nævnte Tidspunkt.

Det er da dette Spørgsmaal, som Voldgiftsretten med undertegnede Politimester E. Hoeck som den af Parterne valgte Opmand har behandlet paa sit Møde i Aarhus den 26. November 1934, hvor Dansk Arbejdsmands Forbunds Paastand gaar ud paa, at der tilkendes de 5 Arbejdsmænd Ventepenge for Tidsrummet fra den 22. September til den 9. Oktober 1934, begge Dage inclusive, medens Centralforeningen af Murermestre i Danmark paastaar Frifindelse for dette Krav og Murermester Henry S. Petersen kendt berettiget til at afslutte og opgøre den omtalte Akkord den 22. September 1934.

Da der efter Forhandlingens Afslutning ikke mellem Voldgiftsmændene kunde opnaas Stemmeflerhed for nogen Afgørelse, blev Sagen afgivet til Opmandens Kendelse.

Fra Arbejdsgivernes Side er for det første fremført, at der paa det Tidspunkt, da Mesteren standsede Arbejdet, var Underskud paa Akkorden, hvilket Forhold skulde berettige Mesteren til at afregne Akkorden. Der findes desangaaende en Bestemmelse i Overenskomsten mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund, hvilken efter Arbejdsgivernes Mening maa kunne bringes til Anvendelse, idet Mesteren og Arbejderne har været enige om at benytte denne Overenskomst til Beregning af de Priser, som skal betales for det udførte Arbejde, da der for dette (Betonstøbning) ikke findes Tariffer i den mellem Parterne gældende Overenskomst.

Selv bortset fra, at det ikke fra Arbejdernes Side er erkendt, at der paa det omtalte Tidspunkt var Underskud paa Akkorden, vil der ikke kunne gives Arbejdsgiverne Medhold ud fra den her gengivne Begrundelse, da Bestemmelsen i Entreprenørforeningens Overenskomst findes blandt dennes almindelige Bestemmelser, og det ikke kan fastslaas, at disse skal være gældende mellem Parterne.

Arbejdsgiverne har dernæst paaberaabt sig, at Mesterens Ret til at forlange Akkorden afregnet, som sket, maa følge af Bestemmelsen i Septemberforligets Pkt. 4, 1. Punktum, hvori fastslaas Mesterens Ret til at lede og fordele Arbejdet samt til at anvende den efter hans Skøn til enhver Tid passende Arbejdskraft. Situationen den 21. September var den, at Arbejdet ved Jernbindingen kunde fortsættes, og ligeledes kunde Tømrerne fortsætte Forskallingsarbejdet, men til de 5 Murerarbejdsmænd af Støbeholdet kunde der ikke skaffes Beskæftigelse, hverken ved Støbearbejde og ej heller ved Jordarbejde eller paa anden Maade. De afsluttende Støbearbejder var mindre og specielle, og der var saaledes en naturlig Afslutning paa Arbejdet den 21. September 1934.

Til det af Arbejdsgiverne anførte skal føjes, at det fremgaar af en ved Voldgiftsrettens Møde fremlagt Skrivelse af 28. September 1934 fra Aarhus Murermesterforening til Centralforeningen af Murermestre i Danmark, at Arbejdet ved Forskalling og Jern denne Dag var kommet saa langt frem, at der fra den følgende Dag atter kunde betonstøbes, men at Mesteren ønskede disse afsluttende Støbearbejder udført af de ved Jernbindingen beskæftigede Arbejdere, „da dette er mest ønskeligt for Arbejdsplanens Overholdelse".

Overfor Arbejdsgivernes foran gengivne Synspunkter, altsaa specielt deres Henvisning til Septemberforliget, har man fra Arbejdernes Side under Sagen gjort gældende, at det, der er sket, er en Afbrydelse af Arbejdet midt i Akkorden, som Mesteren ikke kan være berettiget til efter den Bestemmelse, som findes i Septemberforligets Pkt. 4, 2. Punktum, hvori der gives en Begrænsning af den Ret, som tilkommer Mesteren efter Bestemmelsens 1. Punktum. Man har ved Behandlingen af Sagen for Voldgiftsretten fremstillet, paa hvilket Stadium Arbejdet var ved Afbrydelsen og herunder fremhævet, at det var vilkaarligt at afbryde Arbejdet paa det omtalte Tidspunkt. Noget Støbearbejde — omend kun nogle Timers — var der tilbage, og at Støbearbejdet ikke iøvrigt kunde fortsættes, skyldtes Mesterens Dispositioner, bl. a., at han ikke ved at sætte flere Tømrere til havde sørget for, at Forskallingsarbejdet var ført længere frem.

Man har endvidere fra Arbejdernes Side uimodsagt oplyst, at man overfor Mesteren erklærede sig villig til at gøre Støbeholdet mindre, saafremt de tilbageværende Støbearbejder gjorde dette rimeligt.

Naar det i den af Arbejderne paaberaabte Bestemmelse hedder, at Mesteren ikke til Tab for Arbejderne maa forandre de Forhold, under hvilke et bestemt Arbejde er overdraget mod aftalt Vederlag (Akkord) uden noget Forbehold, maa heri — saafremt Bestemmelsen ikke ganske skal mangle Indhold — ligge, at Mesteren ikke kan være berettiget til at betragte Akkorden som afsluttet og forlange Arbejdet afregnet, blot fordi „man ikke kan komme videre", naar det tilbageværende Arbejde dog — omend det paa Grund af sit mindre Omfang gør en Indskrænkning af Akkordholdet rimelig — danner en naturlig Fortsættelse af og Afslutning paa det alt fuldførte.

Dette Synspunkt findes at maatte bestemme Sagens Afgørelse, idet navnlig fremhæves, at de for Opmanden foreliggende Oplysninger ikke berettiger til at betragte det den 21. September 1934 færdige Arbejde som et afsluttet Hele i Forhold til, hvad der stod tilbage at udføre, ligesom Mesteren ikke, efter hvad der er oplyst under Sagen, ved Arbejdets Begyndelse havde taget noget Forbehold om Afslutning af Akkorden paa det heromtalte Tidspunkt, og endelig er det ikke klargjort, at den Afbrydelse af Støbearbejdet, som var nødvendig som Følge af, at Arbejdet med Jernet og Forskallingsarbejdet ikke var ført tilstrækkelig langt frem, ikke kunde have været afværget ved rettidige Dispositioner fra Mesterens Side, i hvilken Henseende der synes at maatte paahvile ham et ret vidtgaaende Ansvar.

Det bemærkes for en Ordens Skyld, at det fra Arbejdsgivernes Side har været nævnt i Sagen, at det paagældende Arbejdshold har været meget uomgængeligt og vanskeligt, men da man ikke har paaberaabt sig dette som Støtte for Mesterens Ret til at handle som sket, er der ikke Grund til at komme nærmere ind herpaa.

Efter Opmandens saaledes gengivne Syn paa Sagen maa denne afgøres saaledes:

Der tilkommer de i Sagen omtalte 5 Arbejdsmænd hos Murermester Henry S. Petersen, Aarhus, Ventepenge (beregnet efter

en Timeløn af 105 Øre) for Tidsrummet fra den 22. September til den 9. Oktober 1934, begge Dage inclusive.

Sagens Omkostninger, 150 Kr. i Honorar til Opmanden og 20 Kr. til hans Udlæg for Skrivearbejde, udredes af Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

KENDELSE

i Voldgiftssag mellem Dansk Arbejdsmandsforbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark, afsagt den 14. November 1934.

I Anledning af en Strid mellem Murermester Lucassen, Esbjerg, og Arbejdsmændenes Fagforening, smst., angaaende Forstaaelsen af den gældende Overenskomsts § 5 A Stk. 15 og 17 er Dansk Arbejdsmandsforbund og Centralforeningen af Murermestre i Danmark enedes om at lade Spørgsmaalet endeligt afgøre af en faglig Voldgift.

Som Voldgiftsmænd er af Dansk Arbejdsmandsforbund udpeget Forretningsfører Chr. Larsen og Arbejdsmand Chr. Sørensen, og af Centralforeningen af Murermestre i Danmark Murermestrene S. Rasmussen, Aarhus og N. N. Fiil, Randers. Til at fungere som Opmand er af den faste Voldgiftsret udnævnt Dommer Brynjulf Rasmussen af Esbjerg.

Efter at Forlig forgæves var prøvet, afholdt Voldgiftsretten Møde paa Tinghuset i Esbjerg den 5. November d. A.

Da der ikke mellem Voldgiftsmændene opnaaedes Stemmeflerhed for Afgørelsen af Striden, blev denne henvist til Opmandens Afgørelse.

Det fremgaar af Sagen, at Murermester Lucassen i Foraaret 1934 under Opførelsen af en Ejendom paa Matr. Nr. 2 gg af Strandby, beliggende paa Hjørnet af Vardevej og Fanøgade i Esbjerg, i Henhold til Beskrivelsen og Betingelserne lod anvende 1ste Sorts haandstrøgne, røde Facadesten til Gaden, medens han til Gaarden og i Gavlene lod anvende haandstrøgne, røde, flammede Sten.

Stenene blev leverede af Teglværkernes Salgskontor i Esbjerg og var sorterede af Teglværket til Brug de nævnte Steder.

I Overenskomsten mellem Centralforeningen af Murermestre i Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmandsforbund bestemmes det i § 5 A

Stk. 15. Alle røde Facadesten, der anvendes til blank Mur, behandles med særlig Omhu og tillægges pr. 1000 Sten 90 Øre,
Stk. 16. Alle gule Facadesten, der anvendes til blank Mur, behandles med særlig Omhu og tillægges pr. 1000 Sten 75 Øre,
Stk. 17. Andre Sten, som Mesteren forlanger behandlet med særlig Omhu, tillægges pr. 1000 Sten 45 Øre.

I Overensstemmelse med deres Organisation har Arbejdsmændene ved det nævnte Byggearbejde forlangt det i § 5 A Stk. 15 nævnte Tillæg 90 Øre for Opbæring af de forommeldte røde, flammede Sten til Gaarden og Gavlene under Henvisning til, at Stenene er anvendt til blank Muur og altsaa til Fugning, og at de derfor efter Overenskomsten skal behandles paa en særlig Maade uden Hensyn til hvilken Betegnelse, Stenene har. De har derhos henvist til, at Spørgsmaalet tidligere er afgjort som af dem paastaaet ved en Voldgiftskendelse af 3. December 1931.

Murermesteren har i Overensstemmelse med sin Organisation kun villet betale det i Stk. 17 nævnte Tillæg 45 Øre for Opbæringen under Henvisning til, at de til Gaardfacaden og Gavlene anvendte Sten er købte og leverede som flammede Sten og derhos er de billige flammede Sten, der ogsaa anvendes til Pudsning, samt at Overenskomstens Stk. 15 formentlig kun angaar de kostbare Facadesten, der altid ønskes behandlet med særlig Omhu.

Murermestrenes Centralforening har derhos fremhævet, at de flammede Sten er stærkere og haardere end de fine Facadesten og derfor kan behandles med mindre Omhu end de sidstnævnte, samt at Stk. 17 netop maa antages at angaa de flammede Sten, idet det ellers intet Omraade vil faa.

Efter Formuleringen af Stk. 15, 16 og 17 i Overenskomstens § 5 A og det iøvrigt under Sagen oplyste maa det nu antages, at de i Stk. 15 og 16 nævnte Tillæg skal betales for Sten, der skal anvendes til udvendig blank Mur, uanset om denne vender mod Gaden eller ej, og uanset om Stenene er røde eller røde, flammede, gule eller gule, flammede, medens Stk. 17 maa antages at finde Anvendelse paa Sten, der har anden Bestemmelse, og der vil derfor være at give Arbejdsmandsforbundet Medhold i, at der for den under Sagen ommeldte Opbæring bør betales Tillæg efter Stk. 15, idet det bemærkes, at Stk. 17 efter sin Formulering ikke kan finde Anvendelse i nærværende Tilfælde alene af den Grund, at der, efter det under Sagen fremkomne, maa gaas ud fra, at Mesteren ikke udtrykkeligt har forlangt Stenene behandlet med særlig Omhu.

Thi bestemmes:

Murermester Lucassen af Esbjerg bør til de af ham antagne Arbejdsmænd, der i Foraaret 1934 har foretaget Opbæringen af de forommeldte røde, flammede Sten, som er anvendt til Gaardfacaden og Gavlene i Ejendommen Matr. Nr. 2 gg af Strandby, beliggende paa Hjørnet af Vardevej og Fanøgade i Esbjerg, betale Tillæg i Henhold til Overenskomstens § 5 A Stk. 15.

Sagens Omkostninger, derunder i Honorar til Opmanden, 75 Kr., samt Porto 4 Kr. 30 Øre, betales af Centralforeningen af Murermestre i Danmark, dog at hver af de paagældende Organisationer betaler Rejseomkostninger og Diæter til de af dem udpegede Voldgiftsmænd.

Esbjerg, den 14. November 1934.

sign.

KOMMUNERNES RET

TIL AT FRADRAGE SKAT AF TILGODEHAVENDE ARBEJDSLØN

Det er sikkert ikke ualmindeligt, at en Kommune paa Landet foretager Fradrag af forfalden Skat ved Udbetaling af Løn for Arbejde, som er udført direkte for vedkommende Kommune, og det sker ligeledes, at man fra Kommunernes Side er saa emsig for at faa Skatten indbetalt, at der ikke kan ventes med Fradraget, til Skatten er forfalden.

I et enkelt Tilfælde af sidstnævnte Art, hvorom Indberetning til Forbundet fandt Sted, blev der paa dettes Foranledning indsendt Klage til Indenrigsministeriet, der saaledes foranlediget har truffet nedenstaaende Afgørelse:

„I Skrivelse af 25. Oktober d. A. har Dansk Arbejdsmands Forbund udbedt sig en Udtalelse fra Indenrigsministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunekassereren i Uggerslev-Nørre Højrup Kommune har været berettiget til ved Udbetaling den 13. s. M. af Løn til fire af Forbundets Medlemmer, som havde udført Arbejde for Kommunen, at tilbageholde et Beløb til Dækning af den da ikke forfaldne Kommuneskat for Oktober Kvartal d. A.

I denne Anledning skal man tjenstlig meddele, at da det ved Brevveksling med Amtmanden over Odense Amt er oplyst, at Kassereren nu har udbetalt eller af Sogneraadsformanden faaet Paalæg om at udbetale de tilbageholdte Beløb og fremtidig ikke tilbageholde Beløb til Dækning af Skat, forinden Restancen er forfalden til Udpantning, betragter man Sagen som bortfaldet."

Ved at gøre Afdelingerne og disses Medlemmer bekendt hermed, forventes det, at der fremtidigt holdes et vaagent Øje med de lokale Forhold paa dette Omraade, saaledes at mulige Gentagelsestilfælde kan gøres til Genstand for Paatale.

Husk altid, naar Du skriver til Hovedkontoret, at skrive om hver Sag for sig, det vil altsaa sige, ikke mere end een Sag paa hvert Ark Papir.

1934 - NYTAAR - 1935

Det nye Aar, som Skæbnen lader støbe
i Nat i Livets store Støbeske,
maaske vil slaa os med den samme Svøbe,
som det, der gik, af samme Kval og Vé.

I Nat bli'r Glædens gyldne Templer gæstet
af fornemt klædte fine Folk og Fæ,
mens de, som bærer Aaget, er korsfæstet,
og tvungen Lediggang er Korsets Træ.

Der snakkes smukt ved Festbord og i Kirke,
der bedes Bønner paa sidstnævnte Sted;
v i beder: Giv de Hænder, som v i l virke,
en ærlig Gerning, de kan virke med!

Thi vel kan Slidets Byrder være tunge,
det prøver vi; men det er just vor Trang
at bære dem, og tungest for de Unge
og Gamle er den tvungne Lediggang.

Men lad os ikke bare se tilbage!
Vi ønsker sammen af det nye Aar
en ubrudt Række travle Arbejdsdage,
som giver Arbejdsmanden gode Kaar.

A a g e H e r m a n n.

SKATTEBILLETTEN

HVAD DER KAN FRADRAGES SOM SKATTEFRIT

Til Brug ved den forestaaende Udfyldning af Skattebilletten for Aaret 1934 skal vi, i Lighed med tidligere Aar, gøre opmærksom paa, at Kontingentet til Arbejdsløshedskassen er skattefrit og kan opføres paa Skattebilletten som saadant.

Kontingentet til Arbejdsløshedskassen har for 1934 været:

For *Kontingentklasse A.* (heltbetalende Medlemmer) Kr. 113,92,

for Medlemmer, hvis Afdeling er tilsluttet Julefonden med 4 Øre om Ugen, har Kontingentet været Kr. 116,00, og

for Medlemmer, hvis Afdeling er tilsluttet Julefonden med et Kontingent af 10 Øre ugentlig, har Kontingentet for 1934 været Kr. 119,12.

For *Kontingentklasse B.* (mellembetalende) har Kontingentet i 1934 været Kr. 64,74,

for Medlemmer under denne Gruppe, hvis Afdeling er tiltraadt Julefonden med 4 Øre om Ugen, har Kontingentet været Kr. 65,36, og

med et Kontingent à 10 Øre ugentlig til Julefonden har det samlede Kontingent for 1934 været Kr. 66,04.

For *Kontingentklasse C.* (halvtbetalende) har Kontingentet for 1934 udgjort Kr. 36,69, og for Afdelinger under denne Gruppe, der er tiltraadt Julefonden med en Kontingentindbetaling af 4 Øre, har det været Kr. 37,21.

med 10 Øre til Julefonden har det været Kr. 37,99.

Disse Beløb er altsaa skattefrie.

Der kan endvidere ske Fradrag paa Skattebilletten for de Beløb, der er indbetalt til Syge- og Begravelseskasser, til Livsforsikring, Ulykkesforsikring og lign., og som Regel kan der ogsaa fradrages en Del af det Kontingent, der er indbetalt til den faglige Organisation; men dette sidste Fradrag er forskelligt i de forskellige Kommuner. Vi skal eksempelvis nævne, at i København er det fastsat, at der maa fradrages 75 pCt. af dette Kontingent.

Det samlede Beløb, der kan fradrages, maa dog ikke overstige Kr. 400,00, og skal som fradragsberettiget opføres i en dertil værende særlig Rubrik paa Skattebilletten.

Vi anmoder vore Tillidsmænd om at gøre alle vore Medlemmer bekendt med foranstaaende.

Johannes Nielsen.

KOMMUNERNE

KAN IKKE NÆGTE UDBETALING AF SOCIALHJÆLP UNDER ARBEJDSVÆGRING

Det har hidtil været et staaende Spørgsmaal, hvorvidt en Kommune har Ret til at nægte Udbetaling af Understøttelse i Henhold til Loven om offentlig Forsorg, naar der forelaa Arbejdsvægring mod at udføre et anvist Arbejde. Adskillige Sognekommuner har forsøgt at fortolke Loven saaledes, at den Hjælp, der udbetales under en Konflikt, skulde betegnes som Hjælp med Fattighjælps Virkning. Dette Spørgsmaal er nu blevet løst ved nedenfor gengivne Afgørelse, der er truffet af Amtmanden over Holbæk Amt i Anledning af en om dette Forhold indgivet Klage i Forbindelse med en overfor Tølløse Sognekommune etableret Arbejdsvægring i Anledning af denne Kommunes Modvilje mod at afslutte en Overenskomst med vort Forbund om Løn- og Arbejdsvilkaar.

Dansk Arbejdsmands Forbund.

Amtet har under Dags Dato tilskrevet det sociale Udvalg for Tølløse Kommune saaledes:

„Ved Skrivelse af 4. Oktober d. A. har Dansk Arbejdsmandsforbund besværet sig over, at Udvalget under en af Forbundet overfor Kommunen lovligt etableret Arbejdskonflikt har nægtet at yde Medlemmer af Forbundet, der vægrede sig ved efter Kommunens Anvisning at overtage det konfliktberørte Arbejde, Kommunehjælp paa anden Maade end med Fattighjælps Virkning, jfr. Forsorgsloven § 307, Stk. 4.

I denne Anledning skal man under Henvisning til Udvalgets Skrivelse, senest af 7. December d. A., herved meddele, *at* Amtet maa holde for, *at* kun de 20 Arbejdere, der ved Konfliktens Ikrafttræden var beskæftiget af Kommunen, kan betragtes som omfattede af Konflikten, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 1 og Forsorgslovens § 307, Stk. 4, *at* det konfliktberørte Arbejde ikke vil kunne anvises Forbundets øvrige arbejdsløse Medlemmer med den i Forsorgslovens § 306 omhandlede Virkning, jfr. Arbejdsløshedslovens § 5, Stk. 1, og *at* Udvalget som Følge heraf har savnet Hjemmel til under Henvisning til, at de paagældende var indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid, eller at de uden rimelig Aarsag havde nægtet at overtage anvist Arbejde, at tilkendegive Medlemmer af Forbundet, der søgte Kommunehjælp, at denne kun vilde kunne ydes dem med Fattighjælps Virkning. Det tilføjes, at Hjælp, der — med den nævnte Motivering — er ydet med Fattighjælps Virkninger, vil være at anse som ydet uden saadanne Virkninger."

Hvilket herved meddeles under Henvisning til Forbundets Skrivelse, senest af 7. November d. A.

(Amtmandens Underskrift).

Ovenstaaende Kendelse maa siges at være særdeles klar i sin Affattelse, hvilket er af stor Betydning for vor Aktionsevne mod Sognekommunerne, overfor hvilke der netop for Tiden i stort Omfang stilles Krav om Tiltrædelse af de gældende Overenskomster. Sogneraadene vil formentlig være mere forhandlingsvillige, naar de erfarer, at der ikke længere er Grundlag for den af dem anlagte fejlagtige Fortolkning af Loven om offentlig Forsorg, der hidtil er gaaet ud paa at tvinge de af vort Forbunds Medlemmer, som vægrede sig ved at udføre det til Underbetaling anviste Arbejde, til enten at modtage Hjælp med Fattighjælps Virkning eller opgive Vægringen og blive Skruebrækkere.

Naturligvis maa vi være forberedt paa, at de konservative Repræsentanter i Sognekommunerne indenfor andre Amter kan finde paa at indtage netop det Standpunkt til Udbetaling af Socialhjælp, som er underkendt af Amtmanden over Holbæk Amt, men det er lige saa sikkert, at det paany vil blive underkendt ved højere Autoriteters Afgørelse.

Kendelsen medfører dog ikke, at der kan iværksættes Arbejdsstandsninger eller Arbejdsvægring, uden at der, efter forudgaaende Indberetning til Hovedkontoret, er meddelt Sanktion hertil.

ARBEJDSLØS —

> Livet er bleven mig en besk Drik, og dog skal den indtages som Draaber, langsomt, tællende.
>
> Søren Kierkegaard.

Atter er et Solhverv passeret, og det gaar efter Tidsregningen fremad mod lysere Dage. For den, der er saa heldig at have Beskæftigelse, ligger der forude et helt nyt Aar, der byder paa travle Arbejdsdage som fylder Sind og Tanke med en Række Problemer hvis Løsning bliver Indgangen til skiftende Stemninger og Følelser til afvekslende Glæder og Sorger uden hvilke Livet uvægerligt bliver graat og trist.

Anderledes for den der maa friste Livet som Arbejdsløs, saaledes som Arbejdsløsheden og de med denne forbundne Vilkaar maa opfattes i vor Tid. Tidligere Tider har vel kunnet opvise Perioder, hvor Arbejdsløsheden, grundet paa akut indtrædende Vaskelighed for denne eller hin Virksomhed kunde være truende nok for Virksomhedens Udøvere, og der kunde som Følge heraf for disse opstaa Spekulation over, hvorledes Ledighedsperioden skulde forløbe, men der kom dog efter denne paany en Tid, hvor Arbejdet kaldte.

I Dag er Arbejdsløsheden imidlertid ikke af akut, men derimod af kronisk Art, der eksisterer ikke for en meget stor Part af de Arbejdsløse noget Haab om at vende tilbage til de beskæftigedes Rækker. Hvad betyder Solhverv og Aarsskifte for disse Arbejdsløse — intet; den ene Dag er som den anden, og Aaret, selv det nye, bliver kun en Kæde af graa og triste Dage — Kontroldage gennem hvilke Lidelsen opsummeres. I Sandhed her bliver Søren Kierkegaards Ord baade bitre og sande. For alle der Arbejder, kommer de Arbejdsløses Lidelser noget paa Afstand, det sker saa let for dem, der er optaget i Øjeblikkets Travlhed, at de glemmer ikke

alene egen forudgaaende Besværligheder, men ogsaa deres, som for Tiden lider ilde, fordi de uden egen Skyld er sat udenfor Deltagelse i Produktionen, som Ofre for en Udvikling af samfundsdegenererende Natur der snarest burde stoppes af Hensyn til det Heles Vel.

Det har ikke manglet paa advarende Røster, der højt og tydeligt har angivet, hvad Resultatet vil blive, hvis der ikke i Tide bliver grebet ind, men den ene interesserede Part, Arbejdsgiverne, har hidtil vendt det døve Øre til. Paa Arbejdsgiverne har Advarslerne virket, som paa hint Teaterpublikum, der ved Bajadsen blev underrettet om, at der var udbrudt Ild i Kulisserne. Man troede, det var en Vittighed og applauderede; Bajadsen gentog sin Advarsel, og Publikum jublede endnu mere.

Paa samme letsindige Maade har Arbejdsgiverne afvist Spørgsmaalet om Nedsættelse af Arbejdstiden til Fordel for de Arbejdsløses Tilbagevenden til Beskæftigelse og dermed forbunden Fortjeneste og til — Livet; for ingen kan paastaa, at den Tilværelse der fristes af de Arbejdsløse kan sammenlignes med det, der almindeligvis betragtes som at leve. Først naar der bliver Solhverv i dette Mørke, har det Interesse for den Arbejdsløse.

R.—dt.

ARBEJDSLØSHEDEN

I OKTOBER OG NOVEMBER 1934

Ifølge en foreløbig Optælling for de Fag, som indgaar i Departementets Arbejdsløshedsstatistik, var der ved Udgangen af November Maaned blandt de organiserede Arbejdere i disse Fag i alt 85,106 Arbejdsløse, d. v. s. 22,7 pCt. af det samlede Antal organiserede Arbejdere i de paagældende Fag (i alt 375,294 ved Udgangen af Oktober 1934).

Nedenstaaende Tabel viser Arbejdsløshedsprocenten for hver Maaned siden Januar 1929.

Samtlige Fag:	1934	1933	1932	1931	1930	1929
	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Januar	34,4	43,5	34,1	24,2	19,9	27,7
Februar	31,3	42,9	35,9	24,5	20,5	29,7
Marts	28,4	35,4	35,8	22,1	15,3	21,8
April	21,6	28,6	27,7	15,3	11,6	13,3
Maj	16,8	24,3	24,8	12,3	9,4	10,8
Juni	15,5	21,9	24,9	11,3	8,7	10,0
Juli	15,3	21,7	28,7	11,8	9,3	9,6
August	15,5	21,4	29,2	11,8	9,0	9,1
September	16,4	20,9	29,6	12,1	9,0	8,7
Oktober	18,3	23,2	31,8	15,8	11,4	10,1
November	22,7[1])	25,7	35,1	22,1	15,5	13,0
December	..	37,5	42,8	32,2	25,1	22,4

[1]) Foreløbigt Tal.

Særskilt for Hovedstaden og Provinsen og med Deling paa 4 Erhvervsgrupper er Arbejdsløshedsprocenten vist i følgende Oversigt.

	Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af					
	Novbr. 1934[1])	Oktbr. 1934	Septbr. 1934	Novbr. 1933	Oktbr. 1933	Septbr. 1933
Hovedstaden:	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Bygnings- og Møbelindustri	19,6	12,1	10,0	24,4	16,9	14,2
Anden Industri m. v.	16,4	15,8	14,4	20,6	20,0	19,6
Handel	8,6	9,0	8,2	11,5	12,1	11,4
Arbejdsmænd	22,6	19,2	19,7	24,4	22,8	21,9
Ialt	17,8	15,9	15,0	21,4	19,9	19,2
Provinsen:						
Bygnings- og Møbelindustri	27,5	14,1	7,2	33,0	23,5	16,9
Anden Industri m. v.	18,4	15,2	13,8	21,3	19,6	18,1
Handel	8,6	8,9	8,7	11,6	12,1	11,7
Arbejdsmænd	33,1	25,8	23,2	35,4	32,1	27,8
Ialt	25,9	19,8	17,3	28,8	25,5	22,2
Hele Landet	22,7	18,3	16,4	25,7	23,2	20,9

[1]) Foreløbige Tal.

Endelig er i følgende Oversigt meddelt Arbejdsløshedsprocenten for September og Oktober for de vigtigste Fag enkeltvis.

Fag	Antal Arb. pr. Oktbr. 1934	Arbejdsløshedsprocenten ved Udgangen af			
		Oktbr. 1934	Septbr. 1934	Oktbr. 1933	Septbr. 1933
		pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Bageri- og Konditoriarb.	4984	31,8	28,1	36,5	33,8
Sukkervare-, Chokolade- og Biscuitarbejdere	1692	4,7	5,9	5,7	9,1
Bryggeriarbejdere m. fl.	6266	9,5	8,3	12,0	10,5
Slagteriarbejdere	8277	17,5	18,8	15,8	13,6
Tobaksarbejdere	8595	13,7	13,1	17,9	18,2
Tekstilarbejdere	13445	7,3	5,2	5,2	5,3
Skræddere	12035	9,2	10,7	8,3	11,2
Hatte- og Buntmagere	1485	12,8	10,3	16,6	10,5
Skotøjsarbejdere	4803	11,3	11,7	10,8	12,1
Murere	9362	14,2	8,0	16,9	11,6
Hustømrere	8680	17,3	8,8	24,4	16,1
Snedkere	9529	10,5	6,5	21,3	17,4
Malere	6885	10,3	5,4	18,7	12,3
Sadelm. og Tapetserere	2105	5,0	8,4	15,9	21,7
Træindustriarbejdere	4957	19,5	15,4	24,9	23,0
Karetmagere	1118	21,9	21,1	25,6	20,3
Keramikere	1505	3,5	3,4	6,2	5,2
Guld-, Sølv- og Elektropletarbejdere	1215	14,7	15,1	22,0	25,3
Blikkenslagere	2226	6,9	4,3	16,5	15,5
Smede og Maskinarb.	32186	19,6	18,5	29,9	27,2
Formere	2060	18,5	16,4	30,0	29,4
Elektrikere	3051	6,9	11,2	10,7	19,0
Papirindustriarbejdere	1594	4,4	2,3	3,1	2,8
Bogbindere	4228	11,2	10,9	12,3	13,3
Typografer	6370	14,6	14,4	16,4	17,0
Handels- og Kontormedhj.	21479	9,2	8,7	12,5	12,0
Dansk Arbejdsmandsforbund m. v.	144744[1])	24,1[1])	22,6	30,5	26,6
Murarbejdsm. i Kbhvn.	1809	30,9	27,9	24,8	19,9
Landarbejdere	—[1])	—[1])	21,3	25,9	25,2
Sømænd	4228	28,3	25,4	29,1	28,5
Søfyrbødere	2450	29,2	26,0	35,3	34,1
Kedel- og Maskinpassere	2325	4,5	5,7	7,7	6,8
Kvindeligt Arbejderforb.	12906	18,5	13,4	22,1	20,4
Andre Fag	26500	16,2	13,9	23,9	21,5
Ialt	375294	18,3	16,4	23,2	20,9

1) Landarbejderne er medregnet under Dansk Arbejdsmandsforbund.

NORSK FAGFORENINGSKONGRES

I Tiden fra 25. November til 7. December — altsaa i 13 Dage — holdt den faglige Landsorganisation i Norge sin 14. ordinære Kongres, som fandt Sted i Oslo og var besøgt af 385 Repræsentanter for 33 Forbund med rundt 165.000 Medlemmer. Desuden var der mødt en Række Gæster fra Ind- og Udlandet. Den internationale faglige Central var repræsenteret af sin Generalsekretær Schevenels og Næstformanden Jacobsen. Et paa Kongressen stillet Forslag om ligeledes at indbyde en Repræsentant for den røde Fagforenings-Internationale blev forkastet med 175 mod 169 Stemmer.

Dagsordenen omfattede 17 Punkter, deriblandt de af Stortinget vedtagne Regler for Afstemninger blandt Arbejderne ved de ved Arbejdskonflikter stillede Mæglingsforslag, de internationale Forbindelser, det internationale Arbejdsbureau, Organisationsformerne, Valg af Bestyrelse samt en Række interne Organisationsspørgsmaal. Kongressen tog med stort Flertal Stilling mod de lovlige Afstemningsregler og vedtog i denne Sammenhæng med 263 mod 98 Stemmer et Mistillidsforslag mod Bestyrelsens Flertal, der havde givet sin Tilslutning til dette Lovforslag. Kongressen vedtog dernæst selv ensartede Afstemningsregler, der skal være gældende for alle Forbund. Afstemninger over Overenskomstforslag skal kun foregaa efter disse og ikke efter de lovlige Regler. Men da de af Kongressen besluttede Regler indfører Stemmepligt for Medlemmerne, bliver Resultatet nøjagtig det samme som ved de lovlige Regler.

Spørgsmaalet om de internationale Forbindelser blev ikke endeligt afgjort, saaledes som dette blev foreslaaet i et af Bestyrelsen stillet Forslag om Indmeldelse i Den internationale faglige Central. Den røde Fagforenings-Internationale havde forinden Kongressen tilsendt Landsorganisationen en Skrivelse, hvori Bestyrelsen opfordredes til at nedsætte en saakaldt Enhedskomité, der skulde fungere som Mægler mellem de to faglige Internationaler i det Øjemed at tilvejebringe en international Samling.

Under Diskussionen om dette Spørgsmaal tog bl. a. ogsaa Generalsekretær Schevenels Ordet og gendrev en Række falske Oplysninger angaaende I.F.C.s Holdning i dette Spørgsmaal, som fra kommunistisk Side var fremsat paa Kongressen. Han slog fast, at I.F.C. hverken fører eller har ført nogensomhelst Forhandlinger med R.F.I. eller den russiske Landsorganisation, og at der derfor heller ikke kan være Tale om, at I.F.C. skulde have stillet de russiske Fagforeninger uantagelige Betingelser for deres Indmeldelse i I.F.C. Ingen tænker for Alvor paa at optage Forhandlinger med R.F.I., der faktisk kun bestaar af Navn. Det er derfor en Fejltagelse at tro, at man kan danne en Enhedsfront med denne. Der vil ikke blive stillet de russiske Fagforeninger andre Betingelser for en Tilslutning til I.F.C. end de, der stilles de norske, amerikanske, australske eller japanske Fagorganisationer, nemlig det Krav, at de skal godkende I.F.C.s Love. De Landsorganisationer, som oprigtigt ønsker en Samling af den internationale Fagbevægelse, bør tilslutte sig I.F.C. I Tilslutning til Schevenels talte Repræsentanter for Landsorganisationerne i Danmark og Sverige. Efter en udførlig Diskussion forkastede Kongressen Forslaget om Nedsættelse af en Enhedskomité. Den til dette Punkt vedtagne Beslutning udtaler sig først for det bedst mulige Samarbejde mellem Arbejderorganisationerne i de nordiske Lande. Dernæst paalægges det Sekretariatet at sætte sig i Forbindelse med de to Internationaler — Amsterdam og Moskva — for at fremskaffe Klarhed over Muligheden for international faglig Samling. Sekretariatet bemyndiges til, saa snart Situationen er mere afklaret — saavidt mulig i Løbet af 1935 — at foretage en Urafstemning om de internationale Forbindelser. Kongressens Beslutning betyder faktisk kun en yderligere Udskydelse af det internationale Spørgsmaals Afgørelse og viser, at man i Norge har svært ved at frigøre sig for de gamle Forestillinger.

Iøvrigt erklærede baade Tranmæl og den nye Formand, at det her drejede sig om et sidste Forsøg, og at den norske Fagbevægelse, dersom dette Forsøg skulde mislykkes, maatte tage den naturlige Konsekvens af det skandinaviske Samarbejde og tilslutte sig den faglige Internationale.

Hvad angaar Stillingen til Arbejdsbureauet i Genève vedtoges en Beslutning, hvorefter det overlades Sekretariatet at tage Bestemmelse om, hvorvidt Landsorganisationen skal lade sig repræsentere ved Arbejdsbureauets Konferencer, hvorved det skal tage Hensyn til de Spørgsmaal, der skal behandles og disses Betydning for Arbejderklassen.

Den paa Fagforeningskongressen i .1923 vedtagne Beslutning angaaende Oprettelse af Industriforbund og disses Sammensætning, som hidtil kun delvis er gennemført, staar stadig ved Magt. Den til dette Punkt vedtagne Beslutning understreger Nødvendigheden af et aktivt Arbejde for Planens Gennemførelse. Spørgsmaalet om de arbejdsløses Organisering løstes paa den Maade, at der i Tilslutning til Landsorganisationen og Fællesorganisationerne dannes Foreninger for arbejdsløse. Kongressens Beslutning vil faa særlig Betydning for den arbejdsløse Ungdom.

I et lukket Møde tog Kongressen Stilling til den faglige Situation, Overenskomstbevægelsen og Taktiken.

De til Slut foretagne Valg havde det Resultat, at Formanden for Typografforbundet, Hindahl, valgtes til Formand. Den af Kommunisterne foreslaaede Kandidat erholdt kun 21 Stemmer. Til Næstformand valgtes den hidtidige Formand for Jern- og Metalarbejderforbundet, Nordahl. I Henhold til det allerede omtalte Mistillidsforslag blev der næsten udelukkende indvalgt nye Folk i Bestyrelsen.

JURIDISK SPØRGETIME

Landsretssagfører **Krøl Nielsen** besvarer juridiske Spørgsmaal Mandag og Torsdag Aften Kl. 20—21. Gratis for vore Medlemmer imod Forevisning af Medlemsbogen. — Spørgetimen holdes **Nørrevoldgade 22[1].**

DEN SVENSKE LANDSORGANISATION I 1933

Landsorganisationen i Sverige har fornylig udsendt sin Beretning for 1933. Landsorganisationens Medlemstal er for første Gang siden 1921 i Beretningsaaret gaaet ned fra 638,597 i 1932 til 633,351 ved Udgangen af 1933. Det kan dog i denne Forbindelse bemærkes, at denne Nedgang ikke er blevet fortsat i 1934, men at Medlemsantallet tværtimod i det tredje Kvartal 1934 er steget til rundt 640,000.

De under Landsorganisationen hørende 41 Forbund havde i 1933 en samlet Indtægt paa 25,5 Millioner Kr., mens den samlede Udgift beløb sig til 33,5 Millioner. Merudgiften skyldes navnlig den langvarige Strejke i Byggefagene. I Strejkeunderstøttelse er der i Beretningsperioden af Forbundene udbetalt omtrent 15 Millioner Kr., i Syge- og Begravelseshjælp udbetaltes 798,233 Kr., mens Udgiften til Oplysningsvirksomheden androg 134,238 Kr. og til Propaganda 244,766 Kr. Forbundenes samlede Formue udgjorde 50,3 Millioner Kr. mod 58 Millioner ved Udgangen af 1932.

Hvad angaar selve Landsorganisationens Finanser kan nævnes, at Indtægten i 1933 udgjorde 2,957,341 Kr., Udgiften 2,219,723 Kr. og Formuen ved Udgangen af 1933 13,410,797 Kr.

Beretningen fremhæver, at de Lønbevægelser, der fandt Sted i Beretningsperioden, vidnede om det haarde Tryk, den økonomiske Depression øvede i Sverige. Arbejdsgivernes Organisationer fremsatte vidtgaaende Krav om Lønreduktioner, og i de fleste Tilfælde maatte Fagforbundene gaa med til en Nyregulering af Lønsatserne, skønt Overenskomsterne iøvrigt væsentlig blev forlænget uforandret. I 1933 forekom ikke mindre end 3734 Overenskomst- og Lønbevægelser omfattende 15,930 Arbejdsgivere og 196,772 Arbejdere, hvoraf 181,312 var Medlemmer af de under Landsorganisationen hørende Forbund. Den mest omfattende og langvarige Konflikt var Strejken i Bygningsindustrien. Strejkernes Antal udgjorde 411, Lockouternes 50. Det største Antal Lønbevægelser kunde ligesom i det foregaaende Aar afsluttes uden Kamp. Antallet af tabte Arbejdsdage som Følge af Strejker er beregnet til 5,666,530, som Følge af Lockouter til 332,849 og som Følge af Forfølgelser mod Fagforeningsmedlemmer til 40,359.

Agitations- og Oplysningsvirksomheden har i 1933 haft en betydelig større Omfatning end i det foregaaende Aar. For at møde den hensynsløse kommunistiske Agitation i Norbotton har Landsorganisationen ansat en særlig Funktionær i denne Landsdel, ligesom der er ansat en Funktionær, der skal tage sig af Oplysnings- og Agitationsarbejdet i Almindelighed. Desuden har Landsorganisationen oprettet et Presseinformations-Kontor, hvis Opgave er at udsende Notitser og Artikler til Bladene og Talmateriale og Oplysninger til de indenfor Fagbevægelsen aktivt virkende Personer. Dette Kontor har i 1933 udsendt ikke mindre end 109 Artikler om aktuelle Fagforeningsspørgsmaal.

Det skal endvidere fremhæves, at Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden samt om den arbejdsløse Ungdoms Stilling til Arbejderbevægelsen har været Genstand for indgaaende Drøftelser mellem Repræsentanter for Landsorganisationen og det socialdemokratiske Ungdomsforbund. Resultatet heraf var Oprettelse af de saakaldte B-Afdelinger, som skal gøre det muligt for de arbejdsløse unge Arbejdere at blive Medlemmer af Fagforeningerne.

DØDEN PAA ARBEJDSPLADSEN

For faa Dage siden meddelte Dagbladene, at der under et Kloakarbejde ved en Nybygning paa Amager var sket et Skred i Udgravningen til en Brønd, hvorved en dér beskæftiget Arbejder blev levende begravet og var afgaaet ved Døden, inden det lykkedes at faa ham befriet; tilfældig havde flere samme Sted beskæftigede Arbejdere fjernet sig og undgik derved at lide samme Skæbne.

Straks efter Ulykken rejste Spørgsmaalet sig, om der under Arbejdets Udførelse var anvendt tilstrækkelig Afstivning samt hvorvidt de hertil brugte Materialer havde været i god Stand. En Undersøgelse heraf er iværksat og fortsættes stadig.

Denne Ulykke er ikke enestaaende i sin Art, idet der især i tidligere Tid med forholdsvis korte Mellemrum skete lignende Uheld under Udførelsen af dette farlige Arbejde, som Kloakarbejde i saa høj Grad er, og utvivlsomt har de fleste af disse Ulykker haft deres Udspring i utilstrækkelig og daarlig Afstivning, der dels skyldtes den paagældende Entreprenørs Uvilje til at levere det fornødne Afstivningsmateriale og dels dette, at Arbejderne hellere udsatte sig for Livsfare under Arbejdet end ønskede at have Vrøvl med Arbejdsgiveren om Betaling for Afstivningsarbejdet, der den Gang betaltes med Dagløn udenfor den egentlige Akkord. Og endelig havde Loven tidligere, og for saa vidt vides endnu, den Brist, at der ikke fra det Offentliges Side gennem Tilsyn førtes den samme Kontrol med de Forhold, under hvilke det her omtalte Arbejde udføres, som med andre Arbejder af lignende farlig Karakter. Selv ved Anmeldelser til det stedlige Politi af Forhold, der maatte anses for uforsvarlige af Hensyn til de beskæftigede Arbejderes Sikkerhed, fandt der Afvisning Sted, med den Motivering, at Politiet kun kunde skride ind, naar der forelaa et Ulykkestilfælde. Gennem Aarene er det imidlertid lykkedes ved en væsentlig Forbedring af den for dette Arbejde gældende Priskurant i nogen Grad at raade Bod paa Usikkerheden, idet der er gennemført særlige Priser for Afstivning, der maa siges at være saa gode, at det ligefrem ikke kan betale sig at undlade den for Sikkerheden under Udførelsen af Arbejdet nødvendige Afstivning.

De her omtalte Priser for Afstivning findes angivet i Jord- og Beton-Priskuranten.

GRUNDFORBEDRINGS- OG DRÆNINGSARBEJDET

FEMTEN MILL. KR. BEVILGET TIL ARBEJDETS FORTSÆTTELSE OG OVERENSKOMSTER AFSLUTTEDE I ALLE AMTER!

Grundforbedringsloven er nu gennemført i Rigsdagen, 15 Mill. Kr. mere er bevilget til Grundforbedringsarbejdets Fortsættelse, og Loven er paa væsentlige Omraader forbedret. Det gamle Stridsspørgsmaal om Arbejdets Betaling, som Venstre og Konservative rejste i Landstinget sidste Foraar, men som de ikke magtede at løse, løste Regeringspartierne i Folketinget i Forbindelse med de faglige Organisationer, og dette Afsnit af Loven fik da følgende Affattelse:

> „Arbejdet vil være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til Arbejdsgiver og Arbejder maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, da efter Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgivere og Arbejdere."

Det blev altsaa Udgangen af den meningsløse Strid, som Venstre og Konservative rejste om denne Sag, og som forsinkede Lovens Gennemførelse i 8 Maaneder. Denne Ordning kunde de for 8 Maaneder siden have faaet med Regeringen og Socialdemokratiet og vilde have faaet den, dersom Venstres Forhandlere i Landstinget havde forstaaet saa meget af Forhandlingens Kunst, at de ogsaa skulde høre paa den anden Part i Foretagendet.

Men nu har vi da altsaa faaet Loven, Landstingets Brølere tiltrods, og det gør den ikke ringere, at de 10 Millioner Kroner, der var foreslaaet, blev forhøjet til 15 Mill. Kr., saaledes at der nu er bevilget 25 Mill. til Grundforbedringsarbejde, og hvoraf de 10 Mill. Kr. er brugt.

Antagelig vil Grundforbedringsarbejdet nu komme i Gang i den Udstrækning, Vejret tillader det.

DE OVERENSKOMSTMÆSSIGE VILKAAR FOR DRÆNINGSARBEJDET!

Siden Sammenslutningen mellem Dansk Arbejdsmands Forbund og Landarbejderforbundet traadte i Kraft den 1. Oktober, har der været tilrettelagt et omfattende Arbejde paa at faa dækket hele Landet med Dræningsoverenskomster, og dette Arbejde er netop i Kraft af Sammenslutningen kronedes med særdeles smukke Resultater. En Række af de hidtil eksisterende Overenskomster er blevne reviderede. Priserne forbedrede, og Overenskomsterne udbyggede, andre Steder hvor ingen Overenskomster var, er saadanne blevne afsluttede som gældende for hele Amtet eller som i Jylland og paa Sjælland for flere Amter. Overenskomsterne er blevne underskrevne af praktisk talt alle Dræningsmestre. Samtidig med Lovens Gennemførelse er dette Arbejde saa vidt fremme, at der nu er afsluttetde Dræningsoverenskomster for hvert enkelt Amt i Danmark, fastsættende de Arbejdspriser, som Grundforbedringsudvalgene efter Loven nu skal lægge til Grund for Laan og Tilskud for Dræningsarbejdet. — Disse Overenskomster er i Trykken og vil meget snart tilgaa Afdelingerne.

Oscar Levinsen.

KONSTITUERET FORRETNINGSFØRER

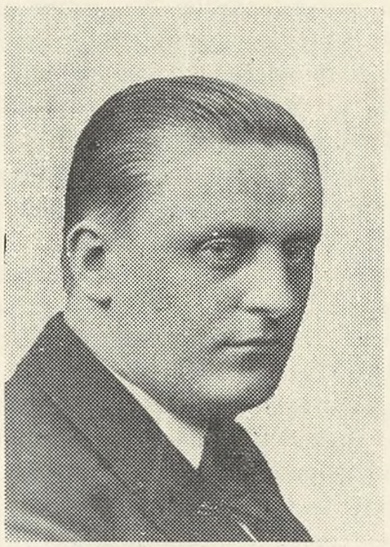

Som det vil være bekendt, blev Transportgruppens Forretningsfører, Thorvald Petersen, allerede sidste Aar alvorlig syg og maatte efter længere Tids Pleje i Hjemmet lade sig indlægge til fortsat Behandling paa Kommunehospitalet, hvor han desværre endnu befinder sig, heldigvis dog i Bedring.

Under Forretningsfører Th. Petersens Sygdom har hidtil forskellige Hovedbestyrelsesmedlemmer vikarieret, der er dog nu truffet Bestemmelse om, at Hovedbestyrelsesmedlem Viggo Eigtved konstitueres som Forretningsfører saalænge Th. Petersens Sygdom varer.

Viggo Eigtved der tidligere var Formand for Kuskenes Forbund i København, valgtes paa Kongressen i 1929 til Medlem af Forbundets Hovedledelse og genvalgtes 1932. Ved siden af sit daglige Arbejde paa Kontrolkontoret i Suhmsgade har Viggo Eigtved været meget virksom for Oprettelse af Ungdomsorganisationer i Tilknytning til vort Forbund, og det skyldes ikke mindst hans Initiativ i Forbindelse med vort Forbunds Indflydelse, at det er lykkedes at skabe væsentlige Forbedringer baade i Løn og Arbejdsvilkaar for de unge Arbejdere.

Under Sekretær Niels P. Hansens Sygdom var Viggo Eigtved konstitueret som Sekretær og har herved og iøvrigt ogsaa paa anden Maade erhvervet sig udmærket Indsigt i de Spørgsmaal som foreligger til Behandling i Transportgruppen.

Fra Medlemmerne

Kirke-Hyllinge og Hyllinge-Lyndby Afdeling ctr. Hyllinge-Lyndby Sogneraad. Overenskomst er oprettet. Timeløn 105 Øre + 15 % for Tjærearbejde. Skærveslagning udføres paa Akkord, hvilket ogsaa er Tilfældet med Grøfteafgravning og Rabatafgravning m. v.

Uldum Afdeling ctr. Uldum Kommune. Efter en overfor Kommunen gennemført Arbejdsvægring er det lykkedes Afdelingen af faa gennemført Overenskomst angaaende Skærveslagning, hvorved Prisen pr. Favn bliver betydeligt forhøjet.

Sneslev Afdeling ctr. Sogneraadet. Ved Forhandling med Sogneraadet er det lykkedes Afdelingen at opnaa Overenskomst om Betaling for det kommunale Arbejde.

Horslev-Genninge Afdeling ctr. Horslev-Genninge Sogneraad. Overenskomst er oprettet angaaende kommunalt Arbejde. Der er Adgang til at aftale Akkord. For Vejarbejder betales 105 Øre i Timen.

Viborg ctr. Murermester Vejrsø. Under Opførelse af nogle Kasernepavilloner opstod der Strid om Afkastning af Mursten, idet Mesteren mod Sædvane forlangte, at Arbejderne skulde bukke sig saaledes, at Bærebrædtets ene Ende kunde hvile paa Kalkbaljen, medens Stenene med Haanden afsattes fra Bærebrædtet og ned paa Stilladset; i samme Forbindelse vilde Prisen pr. 1000 Sten blive nedsat med 116 Øre. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at det omtalte Arbejde skulde udføres som tidligere saaledes som af Arbejderne forlangt.

Viby Afdeling, Jylland, meddeler, at der ved Afdelingens Foranstaltning er oprettet Overenskomst med Bygmesterforeningen for Aarhus Opland, hvormed dennes Medlemmer har forpligtet sig til at betale i Henhold til den til enhver Tid mellem Centralforeningen for Murermestre for Jylland og Østifterne og Dansk Arbejdsmands Forbund gældende Overenskomst samt for Entreprenørarbejdet ligeledes den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmand Forbund til enhver Tid gældende Overenskomst. Regler for Behandling af faglig Strid. Opsigelse kan ske med 3 Maaneders Varsel. Bygmesterforeningen omfatter 20 Tømrermestre og 22 Murermestre.

Svendborg Afdeling A. indberetter, at Murermester M. Olsen, Indbjerg, har tiltraadt de mellem Hovedorganisationerne bestaaende Overenskomst ang. Murer,- Jord- og Betonarbejde.

Kr. Stillinge Afdeling meddeler, at der ved Forhandling med Murermester Rudolf Nielsen, Kr. Stillinge, er opnaaet Overenskomst med Murermesteren om, at han for Fremtiden betaler i Henhold til den mellem Hovedorganisationerne aftalte Overenskomst for Murer-, Jord- og Betonarbejde. Opsigelsesfrist 3 Maaneder.

Horsens Afdeling A ctr. Statsbanerne. Afdelingen indberetter, at der er opstaaet Uenighed angaaende Betaling for Udskiftning af Spor med Horsens Havn, idet Overbanemesteren ikke kunde gaa med til, at den i Overenskomsten anførte Pris for Optagning af de gamle Spor anvendtes. Ved et derefter afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at Arbejdet, der omfattede 2 parallelt løbende Spor med en Skraaforbindelse med 2 Sporskifter betales med 9 Kroner pr. m Spor. I Prisen er indbefattet alt Arbejde vedrørende det gamle Spors Fjernelse og det nye Spors Færdiggørelse.

Hanos og Omegn indberetter, at der er oprettet Overenskomst med Murermester C. Martin Hansen og Anders Skare, Uhrhøj, om, at Mestrene fremtidigt betaler det af dem udførte Arbejde i Henhold til den mellem vort Forbund og Hovedorganisationen for Mesterforeninger i Byggefagene paa Landet i Danmark. Opsigelsesfristen er 3 Maaneder.

Helsinge Afdeling indberetter, at det er lykkedes at opnaa Overenskomst med Vognmand Thorvald Sørensen, Lauø, angaaende Grusgravningsarbejde. Arbejdet udføres i Akkord, og der betales for Grusharpning 125 Øre pr. m^3 samt for Sten 155 Øre pr. m^3. Afrømning udføres paa Timeløn til 111 Øre pr. Time. Opsigelsesfrist 1 Maaned.

Frederikssund Afdeling meddeler, at der mellem Afdelingen og Frederikssund Byraad er oprettet Overenskomst angaaende Udførelse af kommunalt Arbejde. Arbejdstid 8 Timer. Timeløn 111 Øre, samt de sædvanlige Overarbejdstidstillæg. Ved Jord-, Vej-, Kloak- og Betonarbejde gælder den mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmands Forbund til enhver Tid bestaaende Overenskomst. Overenskomsten kan med 3 Maaneders Varsel opsiges til en 1. April.

Fredericia Afdeling indberetter, at det mellem Afdelingen og Murermester Chr. Bechnagel, Kongssted, er oprettet Overenskomst om, at Murermesteren i Fremtiden betaler det af ham udførte Arbejde i Henhold til den mellem Hovedorganisationerne indgaaede Overenskomst.

Farup Afdeling indberetter, at Kommunen hidtil kun har betalt de ved Vejarbejde beskæftigede Arbejdere 4 Kroner pr. Dag. Forbundet foranledigede derfor Forhandling med det paagældende Sogneraad og med denne indgik dette paa for Fremtiden at betale 105 Øre pr. Time.

Esbjerg Afdeling meddeler, at en uorganiseret Murermester under Opførelse af en Nybygning i Esbjerg har nægtet at betale tarifmæssig Løn til de ved Arbejdet beskæftigede Medlemmer af Afdelingen, hvilket foranledigede Afdelingen til at standse Arbejdet. Dette bevirkede, at Murermesteren omgaaende tiltraadte Overenskomsten, hvorefter Arbejdet fortsattes.

Brønderslev ctr. Murermestrene Frederiksen, Jacobsen og Petersen. Afdelingen indberetter, at der var opstaaet Uenighed om en Akkordopgørelse efter endt Udvidelse af Brønderslev Sygehus. Striden drejede sig om det i Overenskomsten anførte Tillæg for Gesims- og Sokkelarbejde ved et Paamuringsarbejde, der var paabegyndt i 4 m Højde. Gesimshøjden var 9,4 m. Mestrene havde godkendt Tillæget paa 2,6 Øre men vægrede sig ved at godkende det øvrige Tillæg paa 26 Øre, hvilket de motiverede med at der var betalt Tillæg for Sokkel i den anførte Højde. Ved et i den Anledning afholdt Mæglingsmøde blev det godtgjort, at de paa Opgørelsen anførte Højder var rigtige, og at Udregningen i Henhold til Priskuranten ogsaa passede, Mestrene maatte derfor indgaa paa at betale det af dem tilbageholdte Beløb paa Kr. 136,00 fuldtud.

Svendborg A. meddeler, at der er opstaaet Strid imellem Afdelingen og Murermestrene Ad. Christensen og Folmer Hansen i Anledning af, at de omtalte Mestre har tilladt sig at fradrage et Beløb paa 12 Kr., som er Underskudet paa en Støbe- og Opstillingsakkord. Der blev begæret Mæglingsmøde i Sagen, ved hvilket der dog ikke opnaaedes Enighed, hvorefter der i Henhold til Reglerne for Behandling af faglig Strid skulde afholdes faglig Voldgift til Paadømmelse af, hvorvidt de paagældende Murermestre skulde være berettiget til at foretage det nævnte Fradrag. Forinden Voldgiftens Afholdelse meddelte Afdelingen, at Mestrene var gaaet med til at udbetale det fradragne Beløb. Sagen er dermed bortfaldet.

Odense M. indberetter, at der ved en med Murermester Martin Petersen, Odense, afholdt Forhandling er oprettet Overenskomst om, at nævnte Murermester fremtidig betaler i Henhold til de mellem Hovedorganisationerne for Mesterforeningerne i Byggefagene i Danmark og Dansk Arbejdsmands Forbund oprettet Overenskomst vedrørende Mur- og Jord- og Betonarbejde. De i denne Overenskomst fastsatte Regler for Behandling af faglig Strid er iøvrigt gældende, og Overenskomsten kan opsiges med 3 Maaneders Varsel.

Odense A. Mellem Afdelingen og Entreprenør A. Bjerring var der opstaaet Strid om Betaling for et Kloakledningsarbejde, der dels udførtes i Dalum og dels i Sanderum Kommune. Entreprenøren mente sig berettiget til at lønne dette Arbejde med en Timeløn af 105 Øre. Ved et derefter afholdt Møde indgik

Entreprenøren dog paa at betale et Tillæg til Timelønnen, saaledes at denne blev hævet til 140 Øre.

Odense A. indberetter, at der mellem Afdelingen og Entreprenør Joh. Sørensen, Odense, er opstaaet Strid om Betalingen for et Stykke Kloakledningsarbejde ved hvilket Entreprenøren anvender Gravemaskine til Udgravning for Kloakledningen. Da Gravemaskinen ikke var i Stand til at foretage hele Udgravningen, hvilket medførte, at en Del af denne maatte udføres paa almindelig Vis, krævede Afdelingen, at der skulde afholdes Forhandling for at faa fastsat Akkordpriser for Arbejdet, hvilket Afdelingen mente sig berettiget til i Henhold til Overenskomstens § 3 b., Stk. 6. Da der imidlertid ikke kunde opnaas Enighed om Fastsættelse af Akkordpris for Arbejdet, blev Spørgsmaalet afgjort ved faglig Voldgift. Her afsagde Opmanden, Vandbygningsdirektør Poul Sørensen, den 7. November d. A. Kendelse om, at det omstridte Arbejde skulde udføres for en Timeløn af 143 Øre.

Ousted Afdeling. Firmaet Styhr & Prosch Jensen. Det paagældende Entreprenørfirma havde for Københavns Vandforsyning et større Planeringsarbejde ved Blæsenborg pr. Lejre i Entreprise. Der anvendtes Gravemaskine ved Udførelsen af Arbejdet, ved hvilket Arbejderne mente sig berettiget til at blive aflønnet i Akkord. Jordmængden omfattede mellem 60 og 70.000 m³. Der blev krævet Mægling paa Spørgsmaalet, men forinden denne blev afholdt, meddelte Entreprenørforeningen, at det paagældende Firma, efter at have paabegyndt Jordudkørslen, aflønnede Arbejdet med 121 Øre pr. Time, altsaa som større Jordarbejde, samt at Timelønnen, 105 Øre, kun var betalt for forberedende Arbejde. Hermed erklærede de paagældende Arbejdere sig tilfreds.

Nykøbing F. indberetter, at der ved Forhandling med Firmaet Axel Meier, Odense, angaaende Betaling af et Tillæg til Akkordpriserne for Forhindring ved Opgravning til Vandledning i Kraghave, er truffet Overenskomst om, at der betales et Tillæg til de for dette Arbejde fastsatte Akkordpriser, saaledes at der for Udboringer under Vejbanen betales 384 Øre pr. m³ plus Prisen pr. løbende Meter Gravning efter en Dybde af 130 cm.

Nykøbing F. indberetter, at der efter Forhandling med Murermestrene, Brødrene Peter og Adolf Boesen, Nykøbing F. er truffet Aftale om, at det paagældende Firma for Fremtiden betaler i Henhold til den mellem Hovedorganisationerne trufne Overenskomst for Centralforeningen af Murermestre i Danmark.

Middelfart A. indberetter, at Afdelingen har set sig nødsaget til at stoppe et mindre Kloakarbejde, fordi den paagældende Entreprenør ikke saa sig i Stand til at betale de ved Arbejdet beskæftigede Medlemmer af Afdelingen deres Tilgodehavende, der var opgjort til Ugeløn for 4 Mand 241 Kr. 92 Øre, samt i Erstatning for manglende Skur 101 Kr. 50 Øre. Samtidig meddelte Afdelingen, at der var aftalt Møde med Entreprenøren. Faa Dage efter tilgik der Forbundet Meddelelse om, at der ved det paagældende Møde var opnaaet Enighed med Entreprenøren, saaledes at denne havde udbetalt Afdelingens Medlemmer det skyldige Beløb.

Lyngby Afdeling. Firma Rasmussen & Thomsen, Ribe. Mellem Afdelingen og Firmaet var der opstaaet Strid om Betaling for et Afforskallingsarbejde, idet Firmaet kun vilde aflønne dette med en Timeløn af 134 Øre, medens Afdelingens Medlemmer stillede Krav om at faa Arbejdet betalt med 154 Øre pr. Time. Ved et derefter paafølgende Mæglingsmøde opnaaedes der med Firmaet Enighed om, at der til fuld Afgørelse for det paagældende Arbejde udbetales de ved dette beskæftigede Arbejdere et Beløb paa 55 Kr., samt at der for Afforskallingsarbejde i Fremtiden betales 154 Øre i Timen.

Krav om Skurpenge. Mellem Langebæk Afdeling og Firmaet Ladegaard & Co. var der opstaaet Strid angaaende Betaling af Skurpenge, idet Firmaet havde undladt at opstille Skur paa Arbejdspladsen, hvilket medførte, at de paagældende Arbejdere saa sig nødsaget til at indtage deres Maaltider i Hjemmet. Paa Vejen fra Arbejdspladsen til Hjemmet indtraf der et Ulykkestilfælde, idet en af Arbejderne styrtede med sin Cykel og som Følge heraf var uarbejdsdygtig 11½ Dag, hvilket gav Anledning til, at Afdelingen rejste Krav om Skurpenge. Ved en nærmere Forhandling om Sagen indgik Firmaet paa at betale en Erstatning til den nævnte Arbejder paa 50 Kr., mod at Afdelingens Krav om Skurpenge bortfaldt, idet Firmaet hævdede, at Kravet herom var rejst for sent. Denne Ordning gik man fra Afdelingens Side med til.

Vordingborg. Entreprenørfirmaet Christiani & Nielsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at de Arbejdsmænd, der ved Storstrømsbroen er beskæftiget ved Udgravning af Strømpiller, er utilfredse med, at Overenskomsten ikke fastsætter et særligt Tillæg for Udførelsen af dette Arbejde, hvorved de stadig er udsat for at blive oversprøjtet. Ved et Mæglingsmøde indgik Firmaet paa, at de ved dette Arbejde Beskæftigede udover det i Overenskomsten fastsatte Tillæg erholder et Tillæg af 10 Øre pr. Time, hvilket udgør en Tillægsbetaling af 7.000 Kr.

Fabrikarbejderne. København. Firma Kai Raashou, Fabrikken Cara. Afdelingen anmoder om Forbundets Assistance til at faa oprettet en Overenskomst med Firmaet, der kun vil slutte Overenskomst om en Ugeløn paa 42 Kr. Efter nogen Korrespondance indgik Firmaet den 28. September paa en Overenskomst, der fastsætter en Ugeløn af 53 Kr., Overtidsbetaling 25, 33⅓ og 50 % for henholdsvis 1., 2. og 3. Time. Derudover og for Søn- og Helligdagsarbejde 100 %. En Uges Sommerferie. 3 Kr. pr. Dag i Ulykkesforsikring for de første 13 Uger. Overenskomsten gælder til en 1. Juli med 3 Maaneders Opsigelse.

D.A.F. ctr. Kartoffelmelsfabrikkernes Sammenslutning. Den hidtil bestaaende Overenskomst er fornyet med den Tilføjelse, at der for alle Holdene i Holddrift betales en Timeløn af 112 Øre. Gælder til en 1. Juli med 3 Maaneders Varsel.

Fabrikarbejderne, København. Firma Aksel Petersens Enkes Metalvarefabrik. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet til 2 af deres Arbejdsmænd kun betaler en Timeløn af 95 Øre. Paa et Mæglingsmøde den 25. Oktober indgik Firmaet paa at forhøje Lønnen til henholdsvis 102 og 105 Øre pr. Time.

Fabrikarbejderne, København. Firmaet Petersen & Albeck. Ved Ophugning af S/S „Havhesten" blev Arbejdet forsinket paa Grund af, at Arbejderne ikke var i Stand til at hæve Skibet, og det varede nogle Dage, inden Firmaet stillede en Flydekran til Raadighed. Paa første Etape af Ophugningen havde Arbejderne derfor et Underskud paa Akkorden paa Kr. 525,00, paa anden Etape af Akkorden havde Arbejderne et Overskud paa Kr. 425,00, som Firmaet imidlertid tilbageholdt til Dækning af Underskudet paa første Etape. Da Firmaet nægtede at udbetale Overskudet paa de 425 Kr., gik Sagen til faglig Voldgift, hvis Opmand afsagde følgende Kendelse: Firmaet Petersen & Albeck bør til det i Sagen omhandlede ved Ophugning af S/S „Havhesten" fra sidste Halvdel af Juni 1934 beskæftigede Arbejdshold betale Kr. 300,00.

Fabrikarbejderne. A/S Glud & Marstrand. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet nægter at forhøje Lønnen for nogle Arbejdsmænd, der ikke har Adgang til Akkord. Paa Mæglingsmødet opnaaedes ikke Enighed, og ved det paafølgende Timandsmøde henvistes Sagen til fornyet lokal Forhandling. Ved denne indgik Firmaet paa at give en Timelønsforhøjelse af 45 Øre, fordelt til 16 Mand.

Aalborg F. A/S Aalborg Maskin- og Skibsbyggeri. Mellem Firmaet og Arbejdsmændene var der opstaaet Strid om 1) om Firmaet havde Ret til at beskæftige Smede ved Lokkearbejde, 2) om Firmaet kunde afregne et Kedelrensningsarbejde med Skifteholdstillæg i et Tilfælde, hvor Smedene havde arbejdet paa Kedlen til Kl. 16½, og Arbejdsmændene fra Kl. 16½ til Kl. 1. Sagen gik til Afgørelse ved faglig Voldgift, hvor Opmanden afsagde følgende Kendelse: ad 1) Aalborg Maskin- og Skibsbyggeri frifindes for den af Dansk Arbejdsmands Forbund nedlagte Paastand. ad 2) For det omhandlede Kedelrensningsarbejde bør der i Mangel af særlig Aftale betales Arbejderne Tillæg i Overensstemmelse med Reglerne i Fælles Værkstedsregler, § 2, om Arbejder, der fordres udført udenfor den normale Arbejdstid.

Lyngby. A/S Københavns Mørtelværker. Afdelingen anmoder

om Forbundets Bistand til Ordning af Overenskomstforholdene paa Firmaets Fabrik i Lyngby. Ved et Mæglingsmøde den 8. Okt. gik Sagen i Orden, idet der oprettedes en Overenskomst, hvor der fastsattes en Ugeløn paa Kr. 48,29 i Maanederne December, Januar og Februar, og de øvrige Maaneder paa Kr. 46,80, plus et Produktionstillæg for Møllemændene paa 1,42 Kr. pr. 10 hl produceret Mørtel og for Læskerne paa 1,42 pr. 100 kg læsket Kalk. Gravfolkene og Traktorførerne aflønnes som Møllemændene. Overenskomsten er oprettet i Tilslutning til Landsoverenskomsten med Kalk- og Teglværksforeningen.

Fabrikarbejderne. Firma Skjold Petersen & Co. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme et Krav om Forhøjelse af Timelønningerne. Ved et Mæglingsmøde den 4. Oktober enedes man om, at Firmaet fra 12. September efterbetaler Differencen mellem den udbetalte Timeløn og den overenskomstmæssige Mindstebetaling, samt fra den 4. Okt. at yde et Tillæg til Timelønnen paa 30 Øre, fordelt til 6 Mand.

Odense Sk. Odense Staalskibsværft. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Skibsværftet nægter at imødekomme et Krav om Forhøjelse af Timelønnen til Arbejdere, der er beskæftiget paa Bedding. Ved et Mæglingsmøde den 16. Oktober sluttedes Sagen ved, at Firmaet indgik paa at yde et Tillæg til Timelønningerne paa 35 Øre, at fordele efter Værftets Skøn.

Odense St. A/S Allerups Eftf. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har opsagt Tillidsmanden med 2 Maaneders Varsel. Ved et Mæglingsmøde den 17. Oktober indgik Firmaet paa at tage Opsigelsen tilbage, og Sagen var dermed ude af Verden.

Fabrikarbejderne, København. A/S Glud & Marstrand. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde i Anledning af, at Firmaet har nægtet at imødekomme nogle fremsatte Krav 1) Indførelse af Akkord for Bejdsearbejderne i Galvaniseringsafdelingen, og 2) Forhøjelse af Timelønnen for Arbejderne, der er beskæftiget som Lager- og Transportarbejdere. Ved et Mæglingsmøde den 3. Juni vistes Kravet om Indførelse af Akkord for Bejdsearbejderne tilbage til fornyet lokal Forhandling. Kravet om Forhøjelse af Timelønnen afvistes og blev senere behandlet paa et Timandsmøde, uden at der opnaaedes Enighed. Den 18. Oktober meddelte Afdelingen, at Sagen er gaaet i Orden, idet Firmaet er indgaaet paa at yde en Timelønsforhøjelse paa 56 Øre, saaledes at 21 Mand erholder 2 Øre mere pr. Time, 1 Mand 5 Øre mere pr. Time og 1 Mand 9 Øre mere pr. Time.

Nørre Aaby A/S Dansk Cykleværk „Grand". Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet har afslaaet et Krav om Indførelse af Akkord eller Timelønsforhøjelse i Cyklelakereriet. Efter at Sagen var behandlet paa Mæglings- og Timandsmødet, uden at der opnaaedes Enighed, lykkedes det ved en Forhandling den 10. Oktober at faa afsluttet Sagen, idet Firmaet indgik paa at yde en Timelønsforhøjelse paa 46 Øre, at fordele til 9 Mand, fra 2 til 10 Øre pr. Time.

Dybvad. Ing. Winkel, Dybvad Mergelleje. Mellem Afdelingen og Entreprenørfirmaet bestod en Overenskomst angaaende Arbejdet i Dybvad Mergelleje. Paa Grund af forskellige Aarsager kunde de i Overenskomsten fastsatte Akkordpriser ikke engang give Timelønnen. Efter at man ved Forhandling forgæves havde søgt at faa ændret Forholdene, nedlagde Arbejderne den 23. August Arbejdet med 2 Dages Varsel. Arbejdsgiverforeningen indankede Sagen for Den faste Voldgiftsret, der den 22. September afsagde følgende Kendelse: Den ovennævnte Arbejdsstandsning har været ulovlig. I Bod til Entreprenørfirmaet betaler Dansk Arbejdsmands Forbund og Arbejdsmændenes Fagforening i Dybvad og Omegn en for begge og begge for en en Bod paa 6000 Kr.

Fredericia A. De danske Statsbaner. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand til at faa fastsat Akkordpriser paa 1) Henlægning af en Række Mursten paa langs af Kabler, og 2) Betaling for Anbringelse af Betonblokke til Dværgsignaler. Ved et Møde den 30. Oktober indgik Statsbanerne paa at betale 1,6 Øre pr. lb. m for Henlægning af Mursten paa langs af Kabel, og 7 Kr. pr. Betonblok at anbringe. I denne Pris er indbefattet Opgravning, Tilfyldning og Aflæsning fra Jernbanevogn med en Transport af 30 m fra Spor og 300 m med Trolje.

Glostrup. Entreprenørfirmaet Heegaard & Schultz. Afdelingen anmoder om at faa afholdt Mæglingsmøde angaaende Uoverensstemmelsen vedrørende Betaling for et Vandledningsarbejde. Ved et den 16. Oktober afholdt Mæglingsmøde enedes man om, at Firmaet for den Del af Arbejdet, som Fagforeningen havde indgivet Regnskab for, yderligere betaler 280 Kr.

Haderslev A. Murermester Claus Minche. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Mesteren nægter at afregne et Kloakarbejde i Akkord i Henhold til Overenskomsten med Centralforeningen. Ved Mæglingsmødet støttede Centralforeningens Formand Mesteren i hans Standpunkt, som gik ud paa, at der ikke skulde gives Akkord paa Kloakarbejde ved Husbygning, medmindre det var et Kloakanlæg til en Nybygning. Sagen blev indanket for en faglig Voldgift, hvis Opmand afsagde følgende Kendelse: D. A. F.s Paastand om, at det her ommeldte Arbejde skal udføres i Akkord, tages til Følge.

4. Agitationskreds, Frederiksværk-Hundested Jernbane. Kredsformanden meddeler, at ovennævnte Jernbane, med hvilken vi har Overenskomst, har antaget en Mand som Ekstramand til en mindre Betaling, end Overenskomsten lyder paa, og da det ikke er lykkedes Kredsen at bringe Sagen i Orden, anmoder man Forbundet om at tage sig af den. Ved et Møde med Driftsbestyreren den 22. Oktober enedes man om, at Banen til Afgørelse af Sagen betaler 90 Kr.

Kolding A. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af Uoverensstemmelse om en Akkordopgørelse over Murerarbejde paa Koldinghus. Uoverensstemmelsen drejer sig om 3 Punkter 1) Sokkel-Tillæg i Henhold til Overenskomstens Afsnit a, Stk. 5, som Mesteren nægter at betale, fordi der er anvendt Elevator ved Bygningen, 2) Betaling for Opbæring af Mørtel, hvor Mesteren kun vil betale Halvdelen af de 126 Øre, fordi Mørtelen er blandet paa en Blandemaskine, og 3) Betaling for Tillavning af Mørtel, hvor Mesteren ligeledes kun vil betale Halvdelen af de Priser, som er 72 Øre. Da man ikke kunde opnaa Enighed ved Mægling, gik Sagen til Afgørelse ved faglig Voldgift, hvor Opmanden den 10. Oktober 1934 afsagde Kendelse for, at der i dette Tilfælde ikke kan forlanges Sokkeltillæg i Henhold til Priserne i Overenskomsten, men Opmanden fastsætter Prisen for Sokkeltillæg til 33 Øre pr. 1000 Sten. ad 2) Dansk Arbejdsmands Forbunds Paastand om Betaling af 126 Øre pr. 1000 Sten tages til Følge, og ad 3) Forbundets Paastand om Betaling af 72 Øre pr. 1000 Sten tages til Følge.

Pandrup-Kaas. Entreprenør Marius Larsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Entreprenøren ved Kloakarbejde i Kaas aflønner Arbejderne med en Underpris. Ved et Møde den 16. Oktober indgik Entreprenøren paa at betale i Henhold til Entreprenøroverenskomsten.

Thisted. Statens Vandbygningsvæsen. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Vandbygningsvæsenet havde overdraget et Arbejde ved Reparation af Dæmningerne ved Aggersborg til en Entreprenør M. Christensen, Fjerritslev, som imidlertid underbetalte Arbejderne. Dels betalte han kun 75 Øre pr. Time, og dels havde han paatvunget Arbejderne en Akkord paa 70 Øre pr. m^3 Jord, hvilken Pris var saa lav, at den kun var ca. en Trediedel af den Pris, der skulde betales, hvis det skulde afregnes efter Entreprenøroverenskomsten. Da en Henvendelse til den paagældende Entreprenør ikke førte til noget Resultat, rettede man Henvendelse til Vandbygningsvæsenet, der, efter at der var afholdt Møde i Sagen, indgik paa, at Vandbygningsvæsenet betalte Differencen mellem den udbetalte Timeløn paa 75 Øre og 105 Øre og desuden betalte for 1700 Akkordtimer et Tillæg af 20 Øre og for 628 Akkordtimer et Tillæg af 10 Øre.

Vejby Tibirke Afdeling. Gribskovbanen. Mellem Afdelingen og Banen var der opstaaet Uenighed angaaende Aflønning af en Ekstraarbejder, der havde fungeret som Reservefyrbøder og Reservepudser. Ekstraarbejderen var aflønnet med 8 Kr. 50 Øre pr. Dag, uden Procenttillæg for Søn- og Helligdage. Da det

ikke var lykkedes for Afdelingen at faa ordnet Sagen, anmodede man Forbundet om at tage sig af den. Ved et Møde den 15. Oktober indgik Driftsbestyreren paa ved fremtidige Arbejdsperioder at hæve Lønnen til 888 Øre pr. Dag à 8 Timer og at betale 50% Tillæg for Søn- og Helligdagsarbejde. Sidstnævnte Tillæg fik tilbagevirkende Kraft for den forløbne Sæson.

Lemvig. Lemvig Byraad. Mellem Afdelingen og Byraadet var der opstaaet Uenighed angaaende Betaling for Udlægning af Staalslagger. Afdelingen krævede et Tillæg af 40% til Timelønnen i Henhold til den mellem Fagforeningen og Byraadet bestaaende Overenskomst, da denne indeholder Bestemmelse om, at der for Asfaltering og Tjæring af Gader og Veje betales 40% i Tillæg til Timelønnen. Da Afdelingen og Byraadet ikke kunde blive enige, anmoder Afdelingen om Forbundets Bistand. Ved et den 18. Oktober afholdt Mæglingsmøde indgik Byraadet paa at betale det 40%'s Tillæg, ialt Kr. 148,00.

Nedennævnte Arbejdsgivere har tiltraadt de respektive Landsoverenskomster. **Skaade:** Gas- og Vandmester N. K. Pedersen. **Nykøbing F.:** Murermester L. Jacobsen & Co. og Murermester K. Madsen. **D. A. F.:** Entreprenør Viggo Andersen, Gilleleje. **Aabenraa A.:** Murermester Hans Christensen og Murermester Chr. L. Pedersen, Murermester Th. Thomsen, Murermester Hans Chr. Clausen. **Hover Afdeling:** Murermester Peter Petersen.

Frederiksværk. Grusgravejerne Sv. Larsen, Otto Jørgensen, Villy Mørck og V. Petersen. Overenskomst oprettet. Timelønnen 111 Øre. Overarbejde 25, 33⅓ og 50% for henholdsvis 1', 2' og 3' Time, og derefter 100%. For Søn- og Helligdagsarbejde betales 50% til Kl. 12 Md., derefter 100%. Der er Enighed om, at Arb. saavidt muligt udføres i Akkord. Naar et Arbejde, for hvilket der er fastsat Akkord, udføres under ændrede Forhold, der gør den fastsatte Akkord uanvendelig, betales et Tillæg til Timelønnen, saa længe som Forhandlingerne om en ny Akkord staar paa. Opnaas der ikke Enighed om nye Akkordpriser, betales Arbejdet for Fremtiden med et Tillæg af 10% til den overenskomstmæssige Timeløn.

Havnearbejdernes Fællesforbund. Packett Rhederierne. M/S Marie, M/S Emma og M/S Ingrid. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Timelønnen 2 Kr., og alt Arbejde udføres i Timeløn undtagen Partilaster, hvor der betales Akkordtakster. Overarbejde betales med et Tillæg af 50% indtil Kl. 9 Aften, efter Kl. 9 Aften med et Tillæg af 80%. Paa Søn- og Helligdage betales 50% indtil Kl. 12 Md., derefter 80%. Paa Skibe med 150 Ts. d.w. og derover anvendes 2 Mand til at arbejde i Lasten med Søfolkene til Hjælp. Paa Skibe paa 100 Tons d. w. anvendes en Havnearbejder til Arbejdet i Lasten. Der betales for mindst 4 Timer. Ulykkesforsikring for de første 13 Uger à 3 Kr. pr. Dag.

Hedehusene. A/S Hedehusene Tømmerhandel og Kulimport. Ved Losning af M/S Regulus krævede Arbejderne et Tillæg af Kr. 102,90 udbetalt i Ventepenge, fordi Arbejdet var afbrudt gentagne Gange paa Grund af Motorskade. Firmaet nægtede at udbetale Beløbet, da de ikke mente, at Arbejderne var berettiget til det i Henhold til den gældende Overenskomst, hvorfor Afdelingen anmodede om at faa afholdt Mæglingsmøde. Ved Mæglingsmødet den 20. Oktober indgik Firmaet paa at betale de omstridte Kr. 102,90.

Chaufførerne, København. A/S Københavns Lampe- og Lysekronefabrik. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand i Anledning af, at Firmaet ikke betaler Chaufførerne efter Standardoverenskomsten. Firmaet beskæftiger 2 uorganiserede og en organiseret Chauffør. Ved det afholdte Mæglingsmøde opnaaedes ikke Enighed, hvorfor Forbundet gjorde Skridt til at indklage Firmaet for Den faste Voldgiftsret. Ved Fællesmødet, der gik forud for Sagens Indbringelse for Retten, opnaaedes imidlertid Enighed om, at Firmaet fra og med den 16. Oktober retter sig efter Standardoverenskomsten og til fuld Afgørelse af den rejste Klage betaler 400 Kr. til Chaufførernes Fagforening.

Films- og Forlystelsesfunktionærerne, København. A/S Forum. Afdelingen anmoder om Forbundets Bistand til at faa afsluttet en Overenskomst med Aktieselskabet, da de Forhandlinger, som Afdelingen har ført, har været resultatløse. Da en Forhandling, som kom i Stand med Forbundets Medvirkning, ogsaa endte uden Resultat, afsendtes saavel 1ste som 2det Strejkevarsel, men før Strejken skulde træde i Kraft, afholdtes et Fællesmøde i Arbejdsgiverforeningen, hvor man afsluttede følgende Overenskomst: Under Udstillinger betales ved Tælleapparater og Kort-Kontrol indtil Kl. 22 med 160 Øre pr. Time, derefter 2 Kr. pr. Time. For Arbejde ved Portvagt, andet Hjælpearbejde, Oprydning og Rengøring betales indtil Kl. 22 145 Øre pr. Time, derefter 2 Kr. pr. Time. Under Opvisning paa enkelte Dage betales for indtil 4 Timer 7 Kr. For Arbejde derudover betales 2 Kr. pr. Time. Udenfor Udstillinger og Opvisninger betales 115 Øre pr. Time. Den normale Arbejdstid for dette Arbejde er 8 Timer, der lægges mellem Kl. 7 og 17, for Overarbejde betales for første Time 25 %, for anden Time 33⅓ %, tredie Time samt for Søn- og Helligdagsarbejde til Kl. 14 50 % og derefter 100%. Mindstebetaling 4 Timer pr. Døgn.

Birkerød. Kajrød Mejeri. Overenskomst oprettet. Arbejdstid 8 Timer. Ugeløn 56 Kr. Overarbejde 1ste Time 25 %, 2den Time 33⅓ %, derefter indtil Kl. 20 50 %. Efter Kl. 20 samt for Søn- og Helligdagsarbejde 100 %. Hvis Chaufføren personligt deltager i Op- eller Nedbæring af Korn, Kul, Koks eller andet Sækkegods, betales et Tillæg til Timelønnen af 35 Øre. For Landture, der ikke er tilendebragt inden Kl. 1 Nat betales ud over Overarbejdstillægget 2 Kr. Hvis der overnattes ude, betales 10 Kr. Ulykkesforsikring for de første 13 Uger à 3 Kr. pr. Dag. Kun Chauffører, der er Medlemmer af Dansk Arbejdsmands Forbund, maa benyttes.

Hørsholm. Vognmand Peter Nielsen. Afdelingen klager over, at Vognmanden, med hvem de har Overenskomst om, at han kun maa beskæftige Medlemmer af Arbejdsmændenes Fagforening i sin Forretning kun beskæftiger 3 Sønner, hvoraf den ene er organiseret, en har været organiseret, men er slettet for Gæld, og en, som aldrig har været organiseret. Da det ikke lykkedes at opnaa Enighed paa det afholdte Mæglingsmøde, indbragtes Sagen for Den faste Voldgiftsret, men i det forberedende Møde forligtes Sagen, saaledes at Vognmanden til Arbejdsmændenes Fagforening i Hørsholm betaler 300 Kr. Endvidere erkender Vognmanden, at Overenskomsten stadig er gældende og vil foranledige, at den Søn, der er slettet for Gæld, straks bliver indmeldt i Arbejdsmændenes Fagforening.

HOVEDKONTORET
TELEFON: CENTRAL 2140
Omstilling til: Formanden
Sekretærerne
Hovedkassereren
Telegramadresse: „Arbejdsmændene"

Arbejdsløshedskassens Telefoner:
Formanden, Sekretariatet } Central 9961
Næstformand, Hovedkasserer, Rejsesekretær } Byen 4353

Ansvarshavende Redaktør: Rich. Børgesen.
Trykt i Det grafiske Institut (Nielsen-Kolding).